

अथश्रीमन्महाभारतेउद्योगपर्वप्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीमद्गोपालमानम्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः नीलकंठोभावदीपंकरोत्युद्योगपर्वणि १ गोपालनारायणलक्ष्मणा-
याधीरेशगंगाधरनीलकंठाः चिंतामणिः सांबशिवस्वपूज्यादिशं तु सर्वेश्वरवोमतिमे २ भारतेसारमुद्योगमिति वृद्धानुशासनम् अतोविस्तरसस्तत्रव्याख्या-
नमुपपद्यते ३ अभिमन्योः सपक्षाः यादवपांडवाद्याः तस्यैवविवाहंकृत्वा मुदिता अभूवन्निनिशेषः प्रतीताः प्रबुद्धाः १ मणयोमुक्ताप्रचालादयः तेषांप्रवे-
कौजालादिरूपः समूहः तेनउत्तमरत्नैः हीरपयरागैश्चचित्रामणिः रूपापुंसयोरश्मजातौमुक्तादिकेष्वपीतिमेदिनी २ आविशतामुपविष्टौ पित्रावसूदेवे

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ वेशं पायन उवाच
कृत्वा विवाहं तु कुरु प्रवीरास्तदा अभिमन्यो मुदिताः सपक्षाः विश्रम्य चत्वार्युषसि प्रतीताः सभां विराटस्य ततो भिजग्मुः १ सभा तु सामस्य
पतेः समूहमणिप्रवेकोत्तमरत्नचित्रा न्यस्तासनामाल्यवती स्रगंधातामभ्ययुस्तेन रराज वृद्धाः २ अथासना न्याविशतां पुरस्तादुभौ
विराटदुपदौ नरेन्द्रौ वृद्धौ च मान्यौ पृथिवीपतीनां पित्रासमं रामजनार्दनौ च ३ पांचालराजस्य समीपतस्तु शिनिप्रवीरः सहरोहिणेयः
मत्स्यस्य राजस्तससन्निहो जना र्दनश्चैव युधिष्ठिरश्च ४ कृताश्वसर्वेद्रुपदस्य राज्ञो भीमार्जुनौ माद्रवतीरुतौ च प्रद्युम्नसांबौ च यु-
धिप्रवीरौ विराटपुत्रौ च सहा अभिमन्युः ५ सर्वे च शूराः पितृभिः समाना वीर्येण रूपेण बलेन चैव उपाविशन् द्रौपदेयाः कुमाराः सुवर्णचि-
त्रेषु वरासनेषु ६ तथोपविष्टेषु महारथेषु विराजमाना भरणवरेषु रराज साराजवती समूहाग्रहैरिव द्यौर्विमलैरुपेता ७ ततः कथास्ते
समवाययुक्ताः कृत्वा विचित्राः पुरुषप्रवीराः तस्युर्मुहूर्तपरिचिंतयंतः कृष्णां चूपास्ते समुदीक्ष माणाः ८ कथां तमासाद्य च माधवेन सं-
घटिताः पांडवकार्यहेतोः ते राजसिंहाः सहिता ह्यश्वण्वन्वाक्यं महार्थं समहोदयं च ९ श्रीकृष्ण उवाच सर्वे भवद्भिर्विदि-
तं यथायं युधिष्ठिरः सौबलेनाक्षवत्याम् जितो निहत्या पहतं च राज्यं वनप्रवासे समयः कृतश्च १० शक्तैर्विजेतुं तरसामही च सत्ये स्थि-
तैः सत्यरथै र्यथावत् पांडोः सतैस्तद्वत्सुग्रूपं वर्षाणि षट्सप्तचर्चीर्णमग्रेः ११ त्रयोदशैव स दुस्तरौ जयमज्ञायमानैर्भवतां समी-
पे क्लेशानसह्यान् विविधान्सहद्भिर्महात्मभिश्चापिवने निविष्टम् १२

न ३ रोहिणेयः बलरामः ४ ५ ६ ७ ८ संघटिताः सन्नदीकृताः महार्थं सारार्थं

म् महोदयं श्रेष्ठफलम् ९ अक्षवत्यां द्यूतक्रीडायाम् निहत्या ललेन समयः पणः १० सत्यरथैः सत्यथिव्यसेजांसि त्यक्त्वा आकाशौ उभयत्र अकुंठितोर-
थो येषां तैरिति मध्यमपदलोपेन समासः सत्यरथवदारोदुद्योग्येषां वापाठांतरे सत्यैकप्रियैः ११ १२ श्रीमद्गोपालकृष्णायनमः १३ १४ १५ १६

१३ १४ बुभूषेत् प्राप्तुमिच्छेत् तदुभावआर्षः १५ अनामयंकुशलम् १६ यत्तुधनादिकं स्वयमेव समाहृतं न पित्रादिभिः १७ १८ १९ पारयित्वेति पाठे समा-
प्य २० अतो राज्यार्द्धप्रदानात् २१ कार्ये राज्यलाभनिमित्तं तैर्धातृराष्ट्रेः कृतं विप्रकारं अपकारं निशम्य ज्ञात्वा तान् पांडवान् यदिदमान् बाधेयुः तर्हि तोषितान्

एतैः परप्रेष्यनियोगमुक्तैरिच्छद्भिरासुं स्वकुलेन राज्यम् एवं गते धर्मसूतस्य राज्ञो दुर्योधनस्यापि च यद्वितं स्यात् १३ तच्चिंतयध्वं
कुरुपुंगवानां धर्म्यं च युक्तं च यशस्करं च अधर्म्यं युक्तं न च कामयेत राज्यं सराणामपि धर्मराजः १४ धर्मार्थं युक्तं तु महीपति त्वंग्रामेपि क-
स्मिंश्चिदयं बुभूषेत् पित्र्यं हिराज्यं विदितं नृपाणां यथाऽपकृष्टं धृतराष्ट्रपुत्रैः १५ मिथ्योपचारेण यथाह्यनेने कच्छं महत्याममसत्वरू-
पम् न चापि पार्थो विजितोरणे तैः स्वतेजसा धृतराष्ट्रस्य पुत्रैः १६ तथापि राजा सहितः स हृद्भिरभीप्सते नामयमेव तेषाम् यत्तु स्वयं-
पांडुसूतैर्विजित्य समाहृतं भूमिपतीन् प्रपीड्य १७ तस्यार्थं यते पुरुषप्रवीराः कुंतीसूतामाद्रवती सूतौ च बालास्त्वमेतैर्विविधैरुपा-
यैः संप्रार्थिता हंतुमभिन्नसंयैः १८ राज्यं जिहीर्षद्भिरसद्भिरुग्रैः सर्वे च तद्दोषं विदितं यथावत् तेषां च लोभं प्रसमीक्ष्य वृद्धं धर्मज्ञतां चा-
पियुधिष्ठिरस्य १९ संबन्धतां चापि समीक्ष्य तेषां मतिं कुरुध्वं सहिताः पृथक् इमे च सत्येभिरताः सदैव तं पालयित्वा समयं यथावत्
२० अतोऽन्यथा तैरुपचर्यमाणा हन्युः समेतान् धृतराष्ट्रपुत्रान् तैर्विप्रकारं च निशम्य कार्ये स हृज्जनास्तान् परिवारयेयुः २१ युद्धेन बा-
धेयुरिमास्तथैव तैर्वध्यमाना युधितांश्च हन्युः तथापि नेमेऽन्यतया समर्थास्तेषां जयायेति भवेन्मतं वः २२ समेत्य सर्वे सहिताः स हृ-
द्भिस्तेषां विनाशाय यतेयुरेव दुर्योधनस्यापि मतं यथावन्न ज्ञायते किंतु करिष्यतीति २३ अज्ञायमाने च मते परस्य न किं समारभ्य
तमं मतं वः तस्मादितो गच्छतु धर्मशीलः शूचिः कुलीनः पुरुषोऽप्रमत्तः २४ दूतः समर्थः प्रशमाय तेषां राज्यार्द्धदानाय युधिष्ठि-
रस्य निशम्य वाक्यं तु जनार्दनस्य धर्मार्थं युक्तं मधुरं समं च समाददेवाक्यमथाग्रजोस्य संपूज्य वाक्यं तदतीव राजन् २५

इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि कृष्णवाक्यं नाम प्रथमोऽध्यायः १ बलदेव उवाच श्रुतं भवद्भिर्गदपूर्वजस्य
वाक्यं यथा धर्मवदर्थं वच्चा अजातशत्रोश्च हितं हितं च दुर्योधनस्यापि तथैव राजाः १ अर्धं हिराज्यस्य विसृज्य वीराः कुंतीसूतास्त-
स्य कृते यतं ते प्रदाय चार्द्धं धृतराष्ट्रपुत्रैः सरवीसहास्माभिरतीव मोदेत् २

कोरवान् हन्युः इमे पांडवाः २२ २३ २४ २५ इति श्रीमन्महाभारत

राज्यं राज्यार्थं १४ ५ बलं चतुरंगं निगमो नीतिशास्त्रं ते उभे प्रधानं येषाम् श्रुतेन कालेन च वृद्धाः वृत्ता इति पाठे श्रुतं कालवृत्तं सर्वसंहारकत्वं यैस्ते ६ समागते-
षु सभायां भित्तिशेषः ७ वाक्यमेवाह सर्वांश्चिति सर्वथाऽपि ते पांडवाः न कोप्याः भवद्भिरिति शेषः सोऽर्थो ग्रस्तः वनवासादिप्रतिज्ञानिस्तीर्णेत्यर्थः बलं सत्य-

लब्ध्वा हि राज्यं पुरुषप्रवीराः सम्यक् प्रवृत्तेषु परेषु चैव ध्रुवं प्रशांताः सारवमाविशेषु स्तेषां प्रशांतिश्च हितं प्रजानाम् ३ दुर्योधनस्यापि
मत्तं च वेत्तुं वक्तुं च वाक्यानि युधिष्ठिरस्य प्रियं च मे स्याद्यदि तत्र कश्चिद्दुजेच्छमार्थं कुरुपांडवानाम् ४ स भीष्ममामं च कुरुप्रवीरं वै चित्र
वीर्यं च महानुभावम् द्रोणं स पुत्रं विदुरं कृपं च गंधारराजं च समस्तपुत्रम् ५ सर्वे च ये न्येधृतराष्ट्रपुत्रा बलप्रधाना निगमप्रधानाः स्थिता-
श्च धर्मेषु तथा स्वकेषु लोकप्रवीराः श्रुतकालवृद्धाः ६ एतेषु सर्वेषु समागतेषु परेषु वृद्धेषु च संगतेषु ब्रवीतु वाक्यं प्रणिपातयुक्तं कुंती स तस्या
र्थं करं यथा स्यात् ७ सर्वास्वस्थास्तु च तेन कोप्याग्रस्तो हि सौ र्थे बलमाश्रितैस्तेः प्रियाभ्युपेतस्य युधिष्ठिरस्य द्यूते प्रसक्तस्य हतं च रा-
ज्यम् ८ निवार्यमाणश्च कुरुप्रवीरः सर्वैः सह द्भिर्ह्ययमप्यतज्ज्ञः स दीव्यमानः प्रतिदिव्यं चैव गंधारराजस्य सक्तं मेताक्षम् ९ हित्वा हि
कर्णं च स यो धनं च समाह्वय देवितुमाजमीढः दुरोदरास्तत्र सहस्रशोऽन्ये युधिष्ठिरो याचिषहेतजे तुम् १० उत्तुह्य तान् सो बलमेव चायं स
माह्वयत्तेन जितोऽक्षवत्याम् स दीव्यमानः प्रतिद्वनेन अक्षेषु नित्यं तु पराङ्मुखेषु ११ संरंभमाणो विजितः प्रसह्यतत्रापराधः शकुनेन क-
श्चित् तस्मात्पणस्यैव वचो ब्रवीतु वै चित्रवीर्यं बहुसामयुक्तम् १२ तथा हि शक्यो धृतराष्ट्रपुत्रः स्वार्थं नियोक्तुं पुरुषेण तेन अयुद्धमाकांक्ष
तको रवाणां साम्ने वदुर्योधनमाह्वयध्वम् १३ साम्ना जितो र्थार्थकरो भवेत्तयुद्धेन यो भवितानेह सौ र्थः १४ वैशंपायन उवाच एवं
ब्रुवत्येवमधुप्रवीरेशि निप्रवीरः सहस्रोत्पपात तच्चापि वाक्यं परिनिद्य तस्य समाददेवाक्यमिदं समन्तुः १५ इति श्रीमन्महाभारते उ-
द्योगपर्वणि बलदेववाक्यं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ सात्यकिरुवाच यादृशः पुरुषस्यात्मा तादृशं संप्रभाषते यथा रूपोऽंतरात्मा
ते तथा रूपं प्रभाषते १ संति वै पुरुषाः शूराः संतिका पुरुषास्तथा उभावेतौ दृढौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान् प्रति २ एकस्मिन्नेव जायेत कुले क्ली-
बमहाबलौ फलाफलवती शारवेयथैकस्मिन्वनस्पतौ ३

पालने सामर्थ्यम् पूर्वकोपिता अपि अतः परं न कोप्या इति भावः ८ अयं युधिष्ठिरः अतज्ज्ञः
युताज्ञभिः १० ११ संरंभमाणः हतं कुर्वाणः संरंभमान इति पाठे संहृदुर्दप इत्यर्थः १२ १३ इह सामोपाये सोऽर्थः अनयः १४ १५ इति उद्योगपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २
यादृशः आत्मा शूरोऽपि पापो वा तादृशं शूरोऽपि पापं वा भाषते १ २ फलाफलवती सपोलुक आर्षः पूर्वसवर्णो वा ३

सर्वदावकी सन् सर्वतोभद्रं च के वेधेन स्वाती स्थः सन् रोहिणी नक्षत्रं पीडयतीत्यर्थः १७ वक्रेति तत्रैव सर्वतोभद्रं च के मघास्थो लोहितांगोऽगारकः व
क्रानुवक्रं कृत्वा पुनः पुनर्वकी भूय ब्रह्मणा बृहस्पतिना कांतं राशिं नक्षत्रं श्रवणं समावृत्य सम्यक् पूर्णं दृष्ट्वा विधातिष्ठति १८ परिच्छिन्नाच्छादिना पंचशी
र्षाणि शिवा सद्यः शानियेषांते पंचशीर्षाः १९ २० २१ २२ शोणितमया आवर्ताय स्यां रक्तप्रवाहवतीत्यर्थः अतएव ध्वजा एव उडुपानि क्षुद्र
नावस्तेः समाकुला वैशसे विरोधे २३ २४ छर्दयन् श्रोतृणां क्लेशकरत्वेन रक्तवसनं कारयतीव २५ शस्त्राणि प्रतप्तत्वा ज्ज्वलंतीव २६ संवत्सरेति
पूर्वं श्रवणस्थो बृहस्पतिः भगनक्षत्रस्थः सूर्यपुत्र इत्युक्तं तावुभौ विशारवा समीपेति र्यग् वेधेन शतपदे च के विशारवानक्षत्रं विध्यत इत्यर्थः तथा हितस्मिन् च-

रोहिणीं पीडयत्येवमुभौ च शशिभास्करो चित्रा स्वात्यंतरे चैव धिष्ठितः परुषो ग्रहः १७ वक्रानुवक्रं कृत्वा च श्रवणं पावकप्रभः ब्रह्मरा-
शिं समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८ सर्वस्य परिच्छिन्ना पृथिवी सस्य शालिनी पंचशीर्षाय वाश्चापिशतशीर्षाश्च शालयः १९
प्रधानाः सर्वलोकस्य या स्वायत्तमिदं जगत् तागावः प्रसुतावत्सैः शोणितं प्रक्षरं त्यक्त २० निश्चेरुरर्चिषश्चापात्स्वद्धाश्च ज्वलिता-
भृशम् व्यक्तं पश्यंति शस्त्राणि संयामं समुपस्थितम् २१ अग्निवर्णायथाभासः शस्त्राणां मुदकस्य च कवचानां ध्वजानां च भवि-
ष्यति महानक्षयः २२ पृथिवी शोणिता वर्ता ध्वजोऽप्यसमाकुला कुरूणां वैशसे राजन् पांडवैः सह भारत २३ दिक्षु प्रज्वलिता स्याश्च-
व्याहरंति मृगादिजाः अत्याहितं दर्शयंतो वेदयंतो महद्भयम् २४ एकपक्षाक्षि चरणः शकुनिः खचरो निशि रोद्रं वदति संरब्धः शोणि-
तं छर्दयन्निव २५ शस्त्राणि चैव राजेन्द्र प्रज्वलंतीव संस्थिता सप्तर्षीणां मुदाराणां समवच्छाद्यते प्रभा २६ संवत्सरस्था यिनो च ग्र-
हो प्रज्वलितावुभौ विशारवायाः समीपस्थो बृहस्पतिश्च नैश्चरो २७ चंद्रादित्यावुभौ ग्रस्तावेकाङ्गा द्वयोदशीम् अपर्वणि ग्रहं यातौ
प्रजासंक्षयमिच्छतः २८ अशोभितादिशः सर्वाः पांसुवर्षैः समंततः उत्पातमेघारोद्राश्च रात्रौ वर्षंति शोणितम् २९ ३०

केसिखुरवे इति श्रवणां त्यपादत्रयेण व्युत्क्रमेण विशारवाद्यपादत्रयेणाति तु ते इत्यनेन विध्यते तृतीयेन चतुर्थो द्वितीयेन तृतीयः पथमेन द्वितीय इति तच्च क्रविदो म-
त्यक्षम् १७ चंद्रादित्याविति अपर्वणि पर्वदर्शारव्यं पंचदशोद्भिभवति एकतिथिर्द्वौ षोडशो वा एकतिथि क्षये चतुर्दशो वा द्विभवति तिथिद्वयक्षयस्तु लोके-
त्यंतमप्रसिद्ध इति अपर्वणी त्यक्तं ग्रहं यातौ राहुणा ग्रहणं प्राप्नो एतदेव प्रजासंक्षयहेतुत्वेन शास्त्रे दृष्टमित्याह प्रजेति २८ अशोभिता अमंगलाः

चित्रास्वात्यंतरस्थः परुषो ग्रहो रोहिणीं पीडयतीत्यक्तं तत्र चित्रांशे स्थित्वा रोहिणीं अष्टादशत्वेन सामुदायिक नक्षत्रं पीडयति स्वात्यंशे स्थित्वा कृत्तिकां षोडशत्वेन संघातिक नक्षत्रं पीडयति सर्वतोभद्रचक्रे तथा च दर्शनात् तदेतदाह कृत्तिकामित्यर्थेन तीक्ष्णैः क्रूरैः कर्मभिरुपलक्षितो राहुरित्यर्थः ३० धूमकेतु उत्पत्तविशेषमनुलक्ष्यावस्थिताः विषमं वैरं युद्धमिति यावत् ३१ त्रिधिति त्रिष्वपि छत्रेषु नरपतिविजयप्रोक्तेषु यथाऽश्विन्यादिभिर्नवभिर्नक्षत्रैरौदीच्यस्याश्वपतेऽच्छत्रे चामरं कलशं वीणा छत्रं दंडं पतङ्गः आसनं कीलकं रज्जुरित्यवयवाः कल्प्यन्ते एवं मघादि नवकेन प्राच्यस्य गजपतेः तथा मूलादि नवकेन दक्षिणत्यनरपतेः एवं विधेः त्रिष्वपि छत्रेषु तत्रापि सर्वेषु नक्षत्रनक्षत्रेषु नास्ति क्षत्रमेभिरित्योगेन क्षत्रविरोधिषु नक्षत्रेषु नक्षत्राणि च तानि नक्षत्राणि भानितेषु क्रूराक्रान्तत्वादिना क्षत्रियाभावकरोषु नक्षत्रेषु गृधः पापग्रहः शीर्षिकलशस्थानं संपतते तेन छत्रत्रयस्य तदंतर्गतानामन्येषां च मांडलीकानां राजानां नाशः सूच्यते तत्रैवं सति मघायां कुजोऽस्ति तथा यदा भगनक्षत्रं पूर्वाफल्गुनी तदा तत्रत्यः शनैश्चरो वश्यं युद्धादिना गजपतेर्महत्भयं करिष्यतियथोक्तं तत्रैव कलशस्थे भवेद्यदंरणे रोगो महद्भयं घानपातादिकं सर्वजायते नात्र संशय इति कलशस्थे शनैश्चरे इति शेषः तथा विशारवाज्येऽपि अत्रैव

कृत्तिकां पीडयन्ती क्षणैर्नक्षत्रं पृथिवीपते ३० अभीक्ष्णवातावायते धूमकेतुमवस्थिताः विषमं जनयत्येत आक्रंदजननं महत् ३१ त्रिषु सर्वेषु नक्षत्रनक्षत्रेषु विशांपते गृधः संपतते शीर्षे जनयन् भयमुत्तमम् ३२

छत्रे क्रूरविद्धे क्रूराक्रान्ते वर्तेते इति अव

श्यंगजपतेऽच्छत्रभंगः एवं प्रथमं छत्रेऽपि कृत्तिकारोहिण्योः पुष्यस्य च पीडास्ति तथांति मच्छत्रेऽश्वपण्योऽष्टपदयोर्दृहस्पतिश्च क्रौवर्तेते इति तथापि नावनिष्टफलावेव एवं पूर्वस्य निरन्वयो नाशः इतरयोऽच्छत्रयोः राजनाशोऽपि तत्पुत्राणां छत्रप्राप्तिरस्तीति विशेषः तथा च मध्यमं छत्रे मघासंभौमः स्वात्यां सूर्यचंद्राहवः पूर्वस्यामुत्तरस्यां वा फल्गुन्यां शनैश्चरः विशारवायां वेधेन दृहस्पतिश्चास्ति तेषां फलं तत्रैवोक्तं क्रूरग्रहचतुष्टयं बुधचंद्रेण संयुतम् पूर्वच्छत्रविनाशाय कथितं पूर्वसूरिभिरिति तत्र सिंधुसागरसंगमात् गोदावरीसागरसंगमपर्यंतं एकारेखा तदक्षिणे नरपतिः तत एव कर्णप्रावरणपर्यंतं द्वितीया तदुत्तरे गजपतिः तयोरेखयोर्मध्येऽश्वपतिः हस्तिनापुरं तु ईशानदेशस्थत्वात् गंगाद्वारात् पूर्वभागे स्तीति छन्नांतर्गतमेव हरिद्वारं तु देहली दीपन्यायेनाश्वपतिगजपत्योरेतर्गतमिति तेन हस्तिनापुरस्थानां प्राच्यत्वादत्यंतं क्षत्रक्षयः तथैव पांचालादीनामपीति एतच्च नरपतिविजयदर्शनां स्पष्टं ईशानदेशाः कूर्मचक्रे प्रोक्ताः रेवती अश्विनीयाम्येपादे ईशानगोचरे गंगाद्वारं कुरुक्षेत्रं श्रीकण्ठं हस्तिनापुरम् अश्ववह्ने कपादाश्च कर्णप्रावरणास्तथा विनश्यन्ति च ते सर्वे देशास्तीशानगोचरे इति दिक् ३२

चंद्रादित्यातुभोग्रस्तावित्येतेन श्लोकेनोक्तमर्थं विशदयति द्वाभ्याम् चतुर्दशीमिति त्रयोदशीं त्रयोदशानामङ्गां पूरणीं पंचदशीं अमां वास्यां भूतपूर्वां नाभिजानेन जानामि अतिभूयसा कालेन अयं दुर्योग आगत इति भावः एकमासी एकस्मिन्नेव मासे भवां पूर्वं त्रयोदश्यां रात्रौ पक्षसमाप्त्या सूर्यग्रहणमेवोक्तं इदानीं तु एकस्मिन्मासे चंद्रः पूर्णमास्यां ग्रहेण राहुणा ग्रस्तः सूर्यो मावास्यायां यदा सूर्यो ग्रस्तस्तदा चंद्रोऽपि ग्रस्त एव दर्शयितुं योः संहतत्वात् ३३ अपर्वणीति लोकाप्रसिद्धेऽपर्वणीति पूर्ववत् ज्ञेयम् ३४ प्रतिस्त्रोतसोमहानद्यः विपरीतप्रवाहाविभक्तिलोपआर्षः विशेषणं विशेष्येण बहुलमिति समासो वा क्रियाविशेषणं वा कूपाः जलाशयाः कूर्देति क्रीडंति

चतुर्दशीं पंचदशीं भूतपूर्वां च षोडशीम् इमां तु नाभिजानेहममावास्यां त्रयोदशीम् चंद्रसूर्यातुभोग्रस्तावेकमासीं त्रयोदशीम् ३३ अपर्वणिग्रहेणेतौ प्रजाः संक्षययिष्यतः शोणितैर्वल्कसंपूर्णा अतृप्तास्तत्र राक्षसाः ३४ प्रतिस्त्रोतोमहानद्यः सरितः शोणितोदकाः फेनायमानाः कूपाश्च कूर्देति वृषभा इव ३५ पतंत्यल्काः सानिर्घाताः शक्राशानिसमप्रभाः अद्यचैव निशां त्युष्टामनयंसमवाप्स्यथ ३६ विनिःसृत्य महोल्काभिस्तिमिरं सर्वतो दिशम् अन्योन्यमुपतिष्ठद्भिस्तत्र चोक्तं महर्षिभिः ३७ भूमिपालसहस्राणां भूमिः पात्यतिशोणितम् कैलासमंदराभ्यां तु तथा हि मवतो विभो सहस्रशो महाशब्दः शिखराणि पतन्ति च ३८ महाभूता भूमिकं पेचत्वारः सागराः एतच्छ्र वेला मुहूर्तयंती वक्षोभयंतो वसुंधराम् ३९ वृक्षानुन्मथ्य वां त्यग्रावाताः शर्करकर्षिताः आभग्नाः समहावांतैरशनीभिः समाहताः ४० वृक्षाः पतन्ति चैत्याश्च ग्रामेषु नगरेषु च नीललोहितपीतश्च भवत्यग्निर्हृतो द्विजैः ४१ वामार्चिर्दुष्टगंधश्च मुंचन्यैदारुणं स्वनम् स्पर्शागंधारसाश्चैव विपरीता महीपते ४२ धूमं ध्वजाः प्रमुंचन्ति कंपमाना मुहुर्मुहुः मुंचत्यगारवर्षे च भेर्यश्च पटहास्तथा ४३ शिखराणां समृद्धानां मुपरिष्ठात्समंततः वायसाश्च रुवंत्यग्रं वामं मंडलमाश्रिताः ४४ पक्वापक्वेति सभृशं वा वाश्यं तेवयांसि च निलीयंते ध्वजाग्रेषु क्षयाय पृथिवीक्षताम् ४५

वातैः क्षभ्यंत इत्यर्थः ३५ अनयं अनीतिफलम् ३६ महोल्काभिः दीपाभावात् शणकाश्च ज्वालया रात्रौ विनिःसृत्य गृहाद्गहिर्निर्गत्य ३७ महाशब्दः कियत इति शेषः ३८ महाभूताः वृद्धाभूताः अभूततद्भावे महच्छब्दात् भवतो परेडा चूमर्यादामुल्लंघितवन्त इवेत्यर्थः ३९ अशनीभिः अशनिर्दयोर्लिंगयोरितिकोशात् त्र्यंत्वम् ४० ४१ ४२ ४३ शिखराणां हुमाणां शिखरोरुद्रीदुमाग्रे चेति मेदिनी ४४ पक्वापक्वेति विनाशाभिमुखानां परस्परयुद्धमिति पक्वं परिणतेऽपि स्यात् विनाशाभिमुखे विधिति मेदिनी पक्वापक्वेति पक्षिरुताकरणम् वा वाश्यंते अतिशयेन शब्दं कुर्वन्ति ४५

प्रकिरंतः शक्रन्मूत्रमिति शेषः व्यालाः दुष्टहस्तिनः सलिलाश्रयाः अत्यंतं प्रसेदयुक्ताः ४६ ४७ ४८ ४९ ५० मुनिः एवं तथैव क्लृप्तेति संबंधः धृ-
तराष्ट्रेण हेतुना तदर्थमित्यर्थः ध्यानं चिन्ताम् ५१ क्षीयते क्षिणोति ५२ धर्म्यं धर्मादनपेतं पंथानं देशय शिष्य ५३ अयं दुर्योधनः ५४ सधर्मः एनं धर्महन्तारं

ध्यायंतः प्रकिरंतश्च व्यालावपथसंयुताः दीनास्तरंगमासर्वे वारणाः सलिलाश्रयाः ४६ एतच्छ्रुत्वा भवानत्र प्राप्तकालं व्यवस्यतां
यथालोकः समुच्छेदनाय गच्छेत् भारत ४७ वैशंपायन उवाच पितुर्वचो निशम्येत हृतराष्ट्रो ब्रवीद्दिदम् दिष्टमेतत्पुरामन्ये भविष्य
ति नरक्षयः ४८ राजानः क्षत्रधर्मेण यदि वध्यंति संयुगे वारलोकं समासाद्य सखं प्राप्स्यन्ति केवलम् ४९ इह कीर्तिं परे लोके दीर्घकालं
महत्सखम् प्राप्स्यन्ति पुरुषव्याघ्राः प्राणांस्त्यक्त्वा महाहवे ५० वैशंपायन उवाच एवं मुनिस्तथेत्युक्त्वा कवीन्द्रो
रजसत्तम धृतरा-
ष्ट्रेण पुत्रेण ध्यानमन्वगमत्परम् ५१ समुहूर्तं तथा ध्यात्वा पुनरेवा ब्रवीद्ब्रह्मचरः असंशयपार्थिवेन्द्रकालः संक्षीयते जगत् सृजते च पुनर्लो-
कान्नेह विद्यति शाश्वतम् ५२ ज्ञानी नो वै कुरूणां च संबंधिस्तदन्तथा धर्म्यं देशय पंथानं समर्थो ह्यसि वारणे ५३ क्षुद्रं ज्ञातिवधं प्राहुर्मा-
कुरुधममाप्रियम् कालोऽयं पुत्ररूपेण तव जातो विशांपते ५४ नवधः पूज्यते वेदे हितं नैव कथंचन हन्यात्स एनं यो हन्यात्कुलधर्मस्वकां-
तनुम् ५५ कालेनोत्सथगता सि शक्ये स नित्यथापदि कुलस्यास्य विनाशाय नथैव च महीक्षिताम् ५६ अनर्थो राज्यरूपेण तव जातो
विशांपते लुप्तधर्मा परेणासि धर्मदर्शय वै सतान् ५७ किं ते राज्येन दुर्धर्षयेन प्राप्तोसि किल्बिषम् यशोधर्मचकीर्तिचपालयस्वर्गमाप्स्य-
सि ५८ लभन्तां पांडवाराज्यं शमंगच्छंतु कोरवाः एवं ब्रुवति विप्रेन्द्रे धृतराष्ट्रो बिकासतः आक्षिप्य वाक्यं वाक्यतो वाक्यं चैवा ब्रवीत्पुनः
५९ धृतराष्ट्र उवाच यथाभवान्वेति तथैव वेत्ता भावाभावो विदितौ मे यथार्थौ स्वार्थे हि संसृज्यन्ति तान लोको मां चापि लोकात्मकमेव-
विद्धि ६० प्रसादयेत्वा मतुलप्रभावत्वं नो गतिर्दर्शयिता च धीरः न चापि ते महशगामहर्षे न चाधर्मं कर्तुमर्हा हि मे मतिः ६१ त्वं हि धर्मप्रवृ-
त्तिश्च यशः कीर्तिश्च भारती कुरूणां पांडवानां च मान्यश्चापि पितामहः ६२ व्यास उवाच वैचित्रवीर्यं नृपते यने मनसि वर्तते अभि-
धत्स्व यथाकामं छेत्तास्मिन् वृत्तं शयम् ६३ धृतराष्ट्र उवाच यानि लिङ्गानि संग्रामे भवन्ति विजयिष्यतां तानि सर्वाणि भगवज्ज्ञेयानि मिच्छामि तत्त्व-
तः ६४

५५ शक्येऽनापदिसत्यां किमर्थं आपदीव उन्मार्गगामी भवसीत्यर्थः ५६ परेण अतिशयेन ५७ ५८ आक्षिप्य वाक्यं निंदा वाक्यं ब्रुवतीति संबंधः

५९ वेत्ता ज्ञाता स्मीति शेषः भावाभावो स्थिति विनाशो परेषां स्वेषां च ६० गतिः परायणं दर्शयिता उपदेश ६१ त्वं हि धर्मादौ हेतुरित्यर्थः ६२ ६३ ६४ ६५

रूपंगमकंचिदं ६५ ६६ इष्टादित्येष्टतोभाषमाणा वायसास्तेगंतारस्तरयंतिसिद्धिसूचका इत्यर्थः येपुरतोभाषमाणास्तेगमनंनिषेधयंतीत्यर्थः ६७ ६८
 ६९ ७० प्रविष्टस्यपरसेन्यमितिशेषः इष्टाः मारितोमारित इतिदक्षिणाः दाक्षयुक्ताः हतोसिहतोसीत्याद्याः पश्चादर्थेपाश्चात्यंप्रयोजनंजयारब्धसंधारयंति निश्चिन्वति
 याश्चाग्रेप्रतिषेधिकाः मायुध्यस्वमरिष्यरिष्यसीत्येवंजातीयकास्ता अपिमरणस्यैवसूचकास्ताश्चदुर्योधनंप्रत्येवप्रवर्ततइतिभावः ७१ ७२ अनुगाअनुकूलाः

ल्यासउवाच प्रसन्नभाः पावक ऊर्ध्वरश्मिः प्रदक्षिणावर्तशिरवोविधूमः पुण्यागंधाश्चाहुतीनांप्रवांतिजयस्येतद्भाविनोरूपमाहुः ६५
 गंभीरघोषाश्चमहास्वनाश्चशंखामृदंगाश्चनदंति यत्र विशद्भरश्मिस्तपनः शशीचजयस्येतद्भाविनोरूपमाहुः ६६ इष्टावाचः प्रसृता
 वायसानांसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच येष्टतस्तेत्वरयंतिराजन्येचाग्रतस्तेप्रतिषेधयंति ६७ कल्याणवाचः शकुनाराजहंसाः श
 काः कौंचाः शतपत्राश्चयत्र प्रदक्षिणाश्चैवभवंतिसंख्येध्रवंजयस्तत्रवदंतिविप्राः ६८ अलंकारैः कवचैः केतुभिश्चस्वरवप्रणादैर्है-
 षितैर्वाहयानाम् भ्राजिष्मतीदुः प्रतिवीक्षणीयायेषांचमूर्तेविजयंतिशत्रून् ६९ इष्टावाचस्तथासत्वंयोधानांयत्रभारत नमूयंति
 स्रजश्चैवतेतरंतिरणोदधिम् ७० इष्टावाचः प्रविष्टस्यदक्षिणाः प्रविविक्षतः पश्चात्संधारयंत्यर्थमग्रेचप्रतिषेधिकाः ७१ शब्दरूप
 रसस्पर्शागंधाश्चाविकृताः शतभाः सदाहर्षश्चयोधानांजयतामिहलक्षणम् ७२ अनुगावायवोयांतितथाभ्राणिवयांसिच अनुलवन्ति
 मेघाश्चतथैवैन्द्रधनूंषिच ७३ एतानिजयमानानांलक्षणानिविशांपते भवन्तिविपरीतानिमुमूर्षूणांजनाधिप ७४ अत्यायांवामहत्यांवा
 सेनायामितिनिश्चयम् हर्षोयोधगणस्येकोजयलक्षणमुच्यते ७५ एकोदीर्णोदारयतिसेनांसमहतीमपि तांदीर्णामनुदीर्यतेयो-
 धाः शूरतरा अपि ७६ दुर्निवर्त्यातदाचैवप्रभग्नामहतीचमूः अपामिवमहावेगास्त्रस्तामृगगणा इव ७७ नैवशक्यासमाधातुंसंनि-
 पातेमहाचमूः दीर्णमित्येवदीर्यतेसुविहंसोपिभारत ७८ भीतान्भग्नांश्चसंप्रेक्ष्यभयंभूयोपिवर्द्धते प्रभग्नासहसाराजनदि
 शोविद्रवतेचमूः ७९ नैवस्थापयितुंशक्याशूरैरपिमहाचमूः संस्मृत्यमहतीसेनांचतुरंगामहीपतिः ८० उपायविजयंश्चेष्टमाहु-
 र्भेदेनमध्यमम् जघन्यएषविजयोयोयुध्येनविशांपते महान्दोषः सन्निपातस्तस्याद्यः क्षयउच्यते ८१

७१ ८० उपायविजयंलाभपूर्वकंजयंसा म्ना प्रार्थनयादानेनवा शत्रुणांवावाप्रार्थितस्यधनेनवासंनर्पितस्यसुरयोजयः शत्रुंमेदयतोमध्यमः निघ्नतोः
 धमइत्यर्थः सन्निपातः योधानांसंघर्षः ८१

1

2

4

११ येषु चतुर्दशस्यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ते मानवाः त्रैवर्णिकाः पशवश्च गवाद्याः जरायुजानां मध्ये प्रवरा इति योजाना १२ ग्राम्याणां वक्ष्यमाणानां पशूनां मध्ये तथारण्य-
वासिनामित्यपि पुरुषवैदेवाः पशुमालभन्त तस्मात्त्रयः पशूनां हस्त्यादीनां पुरुषो हस्ती मर्कट इति विध्यर्थवादादिषु पुरुषेषु पशुत्वमस्त्येवेति ग्राम्यपशुपुरुषस्य ग-
णनं १३ उद्भिज्जाभूमि उद्भिद्यजाताः वृक्षाः अश्वत्थादयः गुल्माः कुशकाशादिस्तंबाः लताः वृक्षाद्या रूढाः गुडूच्यादयः वल्यः भूमिप्रसाराः वर्षमात्रस्थानिन्यः कूशमांडा-
द्याः त्वक्सारः वेणवादयः तएव नृण जातयः ननु वृक्षाः १४ तेषां मितिसप्तग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः पंचोद्भिज्जा इत्येको नाविंशति संख्यानां विकाराणां प्रकृतिभूतेषु पंचसु
महाभूतेषु प्रक्षेपे सति चतुर्विंशत्यक्षरसंख्या साम्यात् प्रकृतिविकृत्यात्मिका गायत्री यं भवति अत्र स्वेदजानां उद्भिज्जे संतर्भावः ते हि भूमिमुद्भिद्यजायन्ते स्वेदजास्तजलमुद्भिद्य-
जायन्त इति साम्यात् तृतीयेनावरोधः संशोकजस्येति न्यायाच्च अंडजानामपि मैथुनजत्वसाम्याज्जरायुजे चैवांतर्भावः जरायुर्गर्भवेष्टनंतद्रूपस्य अंडस्येव तत्र सत्त्वादित्या-

त्रसानां रवतु सर्वेषां श्रेष्ठाराजन् जरायुजाः जरायुजानां प्रवरामानवाः पशवश्च ये ११ नानारूपधरा राजंस्तेषां भेदाश्चतुर्दश वेदोक्ताः
पृथिवीपालयेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १२ ग्राम्याणां पुरुषाश्च श्रेष्ठाः सिंहाश्च रण्यवासिनाम् सर्वेषामेव भूतानामन्योन्येनोपजीवनम् १३ उ-
द्भिज्जाः स्थावराः प्रोक्तास्तेषां पंचैव जातयः वृक्षगुल्मलतावल्यस्त्वक्सारानृणजातयः १४ तेषां विंशतिरेको नामहाभूतेषु पंचसु
चतुर्विंशतिरुद्भिष्टा गायत्री लोकसंमता १५ य एतां वेदगायत्रीं पुण्यां सर्वगुणान्विताम् तत्त्वेन भरतश्चेष्टसलोकेन प्रणश्यति १६ भू-
मौ च जायते सर्वे भूमौ सर्वे विनश्यति भूमिः प्रतिष्ठाभूतानां भूमिरेव सनातनम् १७ अरण्यवासिनः सप्तसप्तैषां ग्रामवासिनः सिंहा-
व्याघ्रावराहाश्च महिषावारणास्तथा १८ क्रक्षाश्च वानराश्चैव सप्तारण्याः स्मृतानृप गौरजा विमनुष्याश्च अश्वश्वतरगर्दभाः १९ एते
ग्राम्याः सप्तारण्याः पशवः सप्तसाधुभिः एते वै पशवो राजन् ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश २० यस्य भूमिस्तस्य सर्वजगत्स्थावरजंगमम् तत्रा-
तिगृह्याराजानो विनिघ्नन्तीतरेतरम् २१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि भूवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४

शये चतुर्विंशतिः तदिदं कार्यकारण

समुदायात्सकं गायत्र्यारण्यं ब्रह्म गायत्री वा इदं सर्वभूतमित्युपक्रम्य सैषा चतुष्पदा षड्विधा गायत्री तदेतदृचाभ्यनूक्तं तावानस्य महिमा ततो ज्यायांश्च पुरुषः पादोऽस्य सर्वा-
भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवी तिष्ठोदोग्येऽपसंहारदर्शनात् १५ १६ १७ १८ १९ २० यस्य भूमिरिति राजा हि सार्वभौमो राजस्त्वेनेष्वास्वाराज्यं प्रा-
प्नोति अश्वमेधेनेष्वाक्रममुक्तिस्थानं प्राप्नोतीति यस्य कृत्स्नाभूमिस्तस्य इदं सर्वयज्ञद्वारा वशो भवति तथा च वाजसनेयके श्रूयते पुरुषो ह वै नारायणोऽकामयतात्यतिष्ठेयं
सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वस्यामिति स एतं पुरुषमेधं पंचरात्रयज्ञं क्रतुमपश्यदित्यादिना २१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ४

एवं वक्ष्यमाणभगवद्गीतोपनिषदर्थज्ञानाधिकारार्थकर्मणामनुष्ठेयत्वप्रकारांतरेणोपपाद्याधिकृतानामुत्पन्नास्त्विविदिषाणामपि सूक्ष्मतमात्मनस्तत्प्रहणयोग्यता-
सिद्ध्यर्थस्थूलेभगवत्तोरूपेकत्वं ब्रह्मांडात्मकेचित्तसंयमः कर्तव्य इत्याशयेन भुवनकोशं वर्णयति नदीनां पर्वतानां चेत्यादिना तत्सर्वं श्रुतवानसीत्यंतेनाध्यायानामष्टकेन
१ २ तत्र तावत्पंचेमानिमहाराजेत्यादिना तदेषां रूपमेव रमित्यंतेन सर्वं विद्यदादिकं भगवदुपादानकत्वात्कुंडलकटकन्यायेन भगवत्तोरूपमिति प्रतिपादयंति म
हाभूतानि पृथिव्यादीनि तान्येव जगतीकृत्स्नब्रह्मांडरूपाणि पिंडरूपाणि च तत्स्थानि च सर्वाणि चैतन्यपदवाच्यानि समानितुल्यान्येव बहुत्वं उपाधिभेदाभिप्रायेण
न हि कुंभद्रोण्याद्युपाधिष्ठाकाशस्येव मशकमतंगजादिशरीरेषु चैतन्यस्य स्वतो विषमत्वं दृश्यते तस्मात्सर्वाणि जगतीस्थानि समान्येव वक्ष्यति च भगवान्पंडि-
ताः समदर्शिनि इति ३ भूमिरिति वायोरग्निरिति श्रुतेरग्निहेतुर्वायुरग्नेः परोद्भूतः गुणोत्तराणि पूर्वपूर्वापेक्षया उत्तरोत्तरमेकैकगुणाधिकं इदं च आकाशाद्वायु

धृतराष्ट्र उवाच नदीनां पर्वतानां च नामधेयानि संजय तथा जनपदानां च ये चान्ये भूमिमाश्रिताः १ प्रमाणं च प्रमाणज्ञपृथिव्या
मम सर्वतः निखिलेन समाचक्ष्व काननानि च संजय २ संजय उवाच पंचेमानिमहाराज महाभूतानि संग्रहात् जगतीस्था
नि सर्वाणि समान्याहुर्मनीषिणः ३ भूमिरापस्तथा वायुरग्निराकाशमेव च गुणोत्तराणि सर्वाणि तेषां भूमिः प्रधानतः ४
शब्दस्पर्शश्चिरूपं च रसो गंधश्च पंचमः भूमेरेते गुणाः प्रोक्ताः ऋषिभिस्तत्त्ववेदिभिः ५ चत्वारोऽप्यगुणाराजन् गंधस्तत्र न वि-
द्यते शब्दस्पर्शश्चिरूपं च तेजसोऽथ गुणास्त्रयः शब्दस्पर्शश्च वायो रक्त आकाशो शब्द एव तु ६ एते पंचगुणाराजन् महाभूतेषु पं-
चसु वर्तन्ते सर्वलोकेषु येषु भूताः प्रतिष्ठिताः ७ अन्योन्यं नाभिवर्तन्ते साम्यं भवति वैयदा ८ ९ १०

वायोरग्निरग्नेरापोऽग्नेः पृथिवीति श्रूयमाणजन्मक्रमाभिप्रायेणोक्तम् ४ शब्दादयोरगुणाः प्रसिद्धाः ५ एते पंचेति महाभूतेषु पंच महाभूतात्मकेषु
सर्वेषु लोकेषु भोग्यवस्तुषु शरीरादिघटान्तेषु एते पंचगुणाः सन्ति एते के येषु गुणेषु भोक्तारो भूताः नित्यनिर्वृताश्चेतनाः पुरुषाः प्रतिष्ठिताः देहेन्द्रियादीन् भोग्या-
नधिष्ठाय चेतनाः शब्दादीनि भोग्यान्तराणि भ्रंजन्ते देहादीनामपि भोगोपकरणत्वाद्भोग्यत्वमेव न भोक्तृत्वमित्यर्थः ७ अन्योन्यमिति साम्यं भावः साम्यं-
ब्रह्मभावः संमत्तात्मेति विद्यात् निर्दोषं हि समं ब्रह्मेति श्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मणिसमशब्ददर्शनात् भोक्तृभोग्ययोर्यदा सत्त्वुतिप्रलयसमाधिमौक्षेषु ब्रह्मभावो भव-
ति तदा ते उभे अन्योन्यं नाभिवर्तन्ते व्यवहारतो विद्यमानमपि भोग्यं भोक्तारं नोपसर्पति नापि भोक्ताऽलुप्यद्वापि भोगाय न नस्य देहेन्द्रियादेरभावाद्भोग्यजातमु-
पसर्पतीत्यर्थः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

यदात्विति भोगप्रदकर्मोद्भवकालेविषमीभावसांख्यत्वच्युतिंआविशंतिप्राप्नुवति तदातएवभोक्तारोभोग्यपदार्थाश्चदेहेः स्वस्वरूपेः देहवतः लब्धस्वरूपाभू-
त्वातेरेवस्वरूपेः परस्परव्यतिरोहंति भोक्तारोभोग्येषुनिपतंति भोग्यार्थाश्चभोक्तारिसूक्ष्मरूपेणस्ववासनांजनयंतीत्यर्थः ९ आनुपूर्व्याभूम्यादिक्रमेणावि-
नश्यंति जायंतेचअनुपूर्वशाआकाशादिक्रमेण विपर्ययेणक्रमोऽतउपपद्यतेचेतिन्यायेनसृष्टिक्रमविपरीतत्वात्संहारक्रमस्य अतएवउत्पत्तिविनाशशीलत्वादेव
सर्वाण्येतानिभोक्तृभोग्यान्यपरिमेयानिअनंतानिमरीचिकोदकद्रुतुल्यत्वात्नहिमरीचिकोदकमियत्यमाणमितिपरिमातुंशक्यम् यतएनान्यपरिमेयाणितत् तस्या
धेतोः एषारूपंऐश्वरमेवनतुभौतिकंनह्यध्यस्तस्याधिष्ठानादन्यतरूपमस्तिअतएवसर्ववत्त्विदंब्रह्मात्मैवेदंसर्वब्रह्मैवेदंसर्वमिति सर्वस्यब्रह्मभावश्चवणमुपप-
द्यतइत्यर्थः १० अपरिमेयत्वमेवाह तत्रतत्रेति सिद्धाअपियत्रब्रह्मांडंभित्वागच्छंतितत्रापिवासनामयाः धातवः व्यक्तयः पांचभौतिकादृश्यंतेऽतोपरिमेयाएवते एवंसत्यपि
मनुष्याः गणकादयः तर्केणसूर्यगत्यादेशभेदेनदिनमानभेदपादच्छायाभेदादिनाचतेषांप्रमाणानि एतच्चोपलक्षणंआकारभेदस्यापि तथाहिकेचित्कंदुकाकारंकेचिच्चतुरस्त्रं-
केचित्त्रिकोणंकेचिच्चक्राकारंभूमिसंस्थानंकल्पयंति तथाप्रमाणभेदोपिजंबुद्वीपपरिणाहगणकाः तद्भासः कुशुजंगसायकभुवः १५ ८१ सिद्धांशकेनाधिकाइतिवदंति

यदातुविषमीभावमाविशंतिपरस्परम् तदादेहेदेहेहवंतोव्यतिरोहंतिनान्यथा ९ आनुपूर्व्याविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः सर्वाण्यपरि-
मेयाणितदेषारूपमेश्वरम् १० तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवः पांचभौतिकाः तेषामनुष्यास्तर्केणप्रमाणानिप्रचक्षते ११ अचिंत्याः
स्वलुयेभावानतांस्तर्केणसाधयेत् १२

६२

पंचदशशतान्येकाशीतियोजनानियोजनचतुर्विंशंशसेहिता

नि तथालक्षयोजनंतत्परिणाहइतिपुराणांतरेअपिअष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचेतिवक्ष्यति ११ कस्तर्हीत्रसिद्धांतइत्याशंक्यानिर्वचनीयएवायमर्थोनतर्केणसाधयितुं-
योग्यइत्याह अचिंत्याइति योभावाः जगज्जन्मोपादाननिमित्तपरिमाणधर्माधर्मादयः पदार्थाः चिंतयितुमयोग्यास्तांस्तर्केणनसाधयेत् नहिनेतर्केणसाधयितुंशक्यंते तर्के-
तरेणतस्यबाधसंभवात् तर्काप्रतिष्ठाकादितिन्यायाच्च अतएवास्यश्लोकस्योत्तरार्द्धमन्यत्रपरंतिनाप्रतिष्ठिततर्केणगंभीरार्थस्यमिश्रयइति तथाहिकंदुकाकारेभुवनकोशो-
ल्यमानेयेकंदुकपृष्ठेकमटपृष्ठोपमेतिष्ठंति तेषां कियानपिदेशोजलपशुमनुष्याश्रययोग्योस्तीतिवक्तुंयुक्तंयेतुतन्निर्बेतदधश्चवसंतिनेषांशुरुत्ववनामर्थानांअधस्तादाश्रया
भावेनावश्यंपतनंभवतीतितावान्देशोरिक्त एवास्तीतिवक्तव्यंतथाच तदाश्रयातत्कृताद्वीपांतरकल्पनालोकदृष्टिविरुद्धेतिपामराअपिप्रतिपत्तिं ननुयथापृथिव्याअंतरिक्षे
अस्थानशक्तिः दिगंबरादन्यैः सर्वैर्वादिभिः कल्प्यतेतथावयमपितस्याआकर्षणशक्तिमन्यांकल्पयामहेययासर्वदिक्स्थाः प्राणिनः पृथिवीपादाधस्थामेवमन्यंतेस्वंचोपरिस्थ
मिति तर्हीलोकदृष्टिविरुद्धकल्पनापेक्षयासर्वप्राणिप्रत्यक्षस्वप्नमायेन्द्रजालादितुल्यंतेवास्याः कुतो न कल्प्यते ननुस्वमादिवदस्याः बाधोनदृश्यतइतिचेत्प्राक्ब्रह्मात्मज्ञानान्मादृशि
किंनश्छिन्नंश्रुत्यातुज्ञातुंहेतुंनविद्यते नेह नानास्तिकिंचनेत्यादिकयाब्रह्मदर्शनेनरज्जुदर्शनेनसर्पस्येवप्रपंचबाधआम्नायते तथाचनिकलंकात्श्रुतिप्रमाणात्ब्रह्माहेतुमेवादति-
व्यंनतुसकलंकातर्काज्जगतोनिर्वचनीयत्वमितिभावः १२

तर्हि किमस्य प्रमाणं कावा आकृतिस्तवाभिमतेत्याशंक्याह सदर्शनमिति सदर्शनो नाम जंबूद्वीपविशेषस्तन्नामांकितो यं द्वीपः सदर्शनद्वीपः कृत्स्नं ब्रह्मांडमित्यर्थः तं प्रमाणत आकृतिस्तथा प्रकर्षेण वक्ष्यामि तु शब्दः पक्षांतरे व्यावृत्त्यर्थः परिमंडलः परमाणुमात्रं परिमाणतो दुर्लक्ष्य इत्यर्थः एषोणुरात्मा चेतसा वेदितव्य इत्यात्मवदिति भावः परिमंडल इत्यस्य सर्वतो वृत्तरूपः कंदुकाकार इति व्याख्याने प्रागेव दोष उक्तः अथ चक्राकार इत्युच्यते चेन्न चिपिराकारे तस्मिन् परिमंडलशब्दस्यायोगात् चक्रसंस्थित इत्यनेन चक्रवत्संस्थितं संस्थानमाकारोत्पत्त्ये न नैव सिद्धत्वाच्च अयं हि शब्दस्तार्किकाणां परमाणुपरिमाणे प्रसिद्धः न चानेन परिमाणेनोपेतं निरंशं वस्तु सिध्यति यस्य कस्याप्यल्पपरिमाणस्य एकादशादिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवत्त्वेन तस्यापि निरंशात्वायोगात् न हि परमाणोः पूर्वदिगवच्छिन्नो देशः प्रतीच्याप्यवच्छिद्यते इति वक्तुं शक्यं दृष्टिविरोधात् तस्मात् परिमंडलशब्दो दुर्लक्ष्यसद्वस्तुमात्रवचनः तार्किकाणां परमाणुरपि तादृशा एव तत्र परिभाषिकपरिमाणकल्पनं प्रस्थानभेदापादनार्थं शून्यकारणतानिरोसाथं चेति दिक् एवं सदर्शनद्वीपस्य परिमाणमुक्त्वा आकारमाह चक्रसंस्थित इति परिदृश्यमानराष्ट्राकार इत्यर्थः चक्रं राष्ट्रास्त्रयोरपीति विश्वः १३ तदेव संस्थान

(प्रकृतिभ्यः परं यत्तु न दचित्यस्य लक्षणम्) सदर्शनं प्रवक्ष्यामि द्वीपं तु कुरुनंदन परिमंडलो महाराज द्वीपो सौ चक्रसंस्थितः १३ नदीजलपतिच्छन्नः पर्वतैश्चाजसन्निभैः पुरैश्च विविधाकारैरेभ्येर्जनपदैस्तथा १४ दृक्षेः पुष्पफलोपेतैः संपन्नधनधान्यवान् लवणेन समुद्रेण समंतात्परिवारितः १५ यथा हि पुरुषः पश्येदादर्शो मुखमात्मनः एवं सदर्शनद्वीपो दृश्यते चंद्रमंडले १६ द्विरंशोऽपि पलस्तत्र द्विरंशो च शशो महान् सर्वोऽधि समावायः सर्वतः परिवारितः १७

माह द्वाभ्यां नदीति १४ १५ नन्वेवं विधस्य कथमनिसूक्ष्मत्वमुच्यते तत्राह

यथा हीति चंद्रमंडले चंद्राधिष्ठिते मनसीत्यर्थः यद्येन ब्रह्मांडं महाप्रमाणं स्यात्कथं तर्हि गिरिगुहैकदेशस्थो योगीस्वीये सूक्ष्मे हृदयावकाशे तत्कृत्स्नं आदर्शो मुखवत् पश्येत् न ह्यल्पप्रमाणो सर्षपादौ महाप्रमाणानां मेर्वादीनां संनिवेशो युज्यते प्रपंचस्य स्वभादिव दनिर्वचनीयत्वांगीकारं विनेति भावः १६ द्विरंश इति तत्र चंद्रमंडलारत्ये मनसि अंशे एकदेशे वृत्त्या नं त्यादनंतस्य मनस एकदेशे एकाकारा सूक्ष्मा वृत्तिरंशस्तत्र हिः कार्यकारणरूपेण स्थूलसूक्ष्मरूपेण वा हिरावृत्तः पिप्पलो गीतासूक्ष्ममाणः संसाराश्च तथोस्ति सर्वमेतन्मनोमात्रमित्यर्थः द्विरंशो च शशो महान् चकारात्तत्रेत्यनुवर्तते तस्मिन्नेव मनसि महान् परमात्मा शश इव शशः सुतगतिः शीघ्रगामी मनसो जीवीय इति तद्वाचनोऽन्यानत्येतीति च श्रुतेः अंशे एकदेशे द्विर्वर्तते नियम्य नियामकभावेनेत्यर्थः तथा च कार्यकारणप्रपंचो जीव ईश्वरश्च परब्रह्मण्यधिष्ठाने मनसैव कल्पित इत्यर्थः १७

अस्य शशस्य प्रत्यगभेदं वक्ष्यन् प्रपञ्चादिभ्यः एतच्छ्रुत्वा माह आपदति आपदत्यंबूप लक्षितं भूतपञ्चकमुच्यते आपः पुरुषवचसो भवंतीत्यादि श्रुतौ तथा दर्शनात् एतेन क-
 ल्मं भूतभौतिकं कार्यं ततः शशादन्यत् तर्हि कारणं वस्तुतदभिन्नं स्यादित्याशङ्क्या ह शेषः संक्षेप उच्यते इति समस्तकार्यप्रत्यये सति शिष्यत इति शेषः कारणं तदपि संक्षेप-
 कार्यस्यैव सूक्ष्मरूपं आकुञ्चितावयवकूर्मसमानं उच्यते ॥ तोऽव्याकृतं कारणमपि आपदवानात्मेवेत्यर्थः ततो व्याकृता व्याकृतात् द्यात् अन्यः शशः शब्दं ब्रह्म तदेव अयं
 प्रत्यगात्मा जीव इत्युच्यते वेदे तत्त्वमस्य हं ब्रह्माऽस्मि अयमात्मा ब्रह्मेत्यादौ परमात्मन एव प्रत्यगात्मत्वमुच्यते न ततो न्यो जीवो नाम कश्चिद्वा तुरस्तीत्यर्थः एनं प्रत्यगाभि-
 न्नं परमेश्वरं शशारव्यं संक्षेपतः मया प्रोच्यमानं शृणु जंबू इति जंबू द्वीपः रवंडः एकदेशो यस्य तस्य ब्रह्मांडस्य निर्माणो विस्तारे इत्यर्थः १८ इति श्रीमन्महाभारते भी-

आपस्तनो न्याविज्ञेयाः शेषः संक्षेप उच्यते ततो न्य उच्यते चायमेनं संक्षेपतः शृणु १८ इति श्रीमन्महाभार-
 ते भीष्मपर्वणि जंबूरवंडवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ५ धृतराष्ट्र उवाच उक्तो द्वीपस्य संक्षेपो विधिवदुत्तिमं स्वया-
 न्त्वज्ञश्चापि सर्वस्य विस्तरं ब्रूहि संजय १ यावान् भूम्यवकाशो यं दृश्यते शशलक्षणे तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ततो वक्ष्य-
 सि पिप्पलम् २

भूमपर्वणि दीकायां पञ्चमोऽध्यायः ५ पिप्पलशशयोः स्वरूपप्रश्रवणे स्वस्यानधिकारं पश्यन् स्थूलमेव तावत् भगवत्पुरुषं श्रोतुमिच्छन् धृतराष्ट्र उवाच उक्तो द्वी-
 पस्येति द्वीपस्य विस्तरमिति संबंधः १ यावानिति शशलक्षणे परमात्मनः ज्ञापके मायाशब्दलेहादेर्ब्रह्मणि मायाकल्पितो भूम्यवकाशो यावान् व्यवहारदृष्ट्या सत्यवत् प्र-
 तीयमानो योगिवरेर्दृश्यते तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ननु कारणमेवादौ ज्ञातव्यं यत् ज्ञानात्सार्वज्ञं भवतीति वेदे प्रसिद्धं किं द्वीपज्ञानेनेत्याशङ्क्या ह ततो वक्ष्यसीति पिप्पलमिति
 शशं च वक्ष्यसीति शेषः प्रागेव कारणज्ञानात्तत्तद्विभूतिकार्यमेव वदेत्येतेन तत्रात्यंतमादरो भवतीति भावः २ ५

प्रागायताः पूर्वपश्चिमसमुद्रस्पर्शिनः अत्रेयंशास्त्रानुभवयोरविरोधेनभूकल्पनाप्रतिभाति यथाहस्तमात्रस्यचतुरस्रस्यचतुर्विंशत्यंगुलानिपरिणाहः षण्णवत्यंगुला
विपरिधिः किंचिन्यूनानिचतुस्त्रिंशदंगुलानिकर्णोभवति एवंअष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचजंबूपर्वतसंज्ञितायाः भूतः प्रमाणमुक्तम् तदेवात्रपरिधित्वेनचत्वारि
सहस्राणिषट्शतानिपंचाशच्चयोजनान्येकैकोभुजइतितदेवसमचतुरस्रस्यविष्कंभप्रमाणं अस्यकर्णः शतसहस्रांशोत्तरीत्याषट्सहस्राणिपंचशतानिषट्स
सतिश्चयोजनानि तस्यास्यभूचतुरस्रस्यचतुर्भिः समुद्रैर्वैष्टितस्यकोणाविदिक्षुर्वर्तते तेनदक्षिणस्यांदिशिरामसेतोदयोः समुद्रयोः संधिः एवमितरास्वपिदिक्ष
समुद्रसंधयोज्ञेयाः यस्त्वज्ज्योतिर्विदांभूपरिधिः सप्तांगनंदाध्ययोजन ४९ ६७ संमितोभिमतः स एवास्माकंचतुरस्रविष्कंभः खवाणरसवेदमितः ४६ ५० यत्तु
एतयोरंतरं सप्तैंदुराम ३७७ तदपियजमानेनोर्ध्वबाहुनाप्रपदोच्छ्रितेनवाउन्मितस्यसूत्रस्ययः पंचमोऽंशः सहस्रइतिविकल्पस्यकात्यायनादिभिरुक्तत्वात् ह-
स्तप्रमाणभेदकल्पनयायोजनबहुत्वात्पत्वचनेनसमाधेयम् तथाभूमेश्चतुरस्रत्वेपितन्माध्यस्थमत्फच्छ्रितंमेरुं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्यमार्गोमंडलाका

संजयउवाच प्रागायतामहाराजकडेतेवर्षपर्वताः अवगाढाह्यभयतः समुद्रोपूर्वपश्चिमो ३ हिमवानहमेकूटश्चनिषधश्चनगोत्त
मः नीलश्चवैडूर्यमयः श्वेतश्चशशिसन्निभः ४ सर्वधातुपिनद्धश्चशृंगवान्नामपर्वतः एतेवैपर्वताराजन्सिद्धचारणसेविताः ५

रोक्ष्मीतिनवोद्भाभिमतंसूर्यद्वयंकल्प्यंभवति अन्यत्सर्वयुक्त्यविरुद्धंज्योतिर्विन्मतमेवात्रानुसर्तव्यंचतुपुराणोपंचाशत्कोटियोजनंभूगोलप्रमाणमित्युक्तं तदपिअ
चित्याः खलुयेभावानतांस्तर्केणसाधयेदित्यनेनैवप्रत्यक्तम् अव्यवस्थितत्वान्मतानांनिर्वचनीयवादएवशरणीयइत्येवंपरंयद्वा सर्वत्रयत्प्रमाणं दृष्टं तद्विंशोऽंशेनतद्द्वयं
तेनपंचाशत्कोटिस्थानेसार्धकोटिद्वयविस्ताराभूमिः लक्षस्थानेऽपंचसहस्रविस्तारोजंबूद्वीपः नवसहस्रस्थानेसार्धचतुःशतयोजनायामंभरतखंडमितिअस्मिन्पक्षेउदाह
रिष्यमाणवैष्णवादिवाक्येजंबूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याप्रांतपरिधिः षट्शताधिकान्यष्टादशयोजनसहस्राणि त्रयस्त्रिंशच्छतानिमध्यव्यासः तेनफलतः पंचस
हस्रव्यासताज्ञेया एवंसतियदाप्रागायतोहिमाचलः पूर्वपश्चिमसमुद्रौस्पृष्ट्वास्तितादाः यंभरतवर्षस्त्रिकोणोभवतितेनपृथिवीत्रिकोणो निलोकप्रवादोनुभवश्चालुस्यतो
भवति अन्यथाभरतवर्षस्यधनुराकारत्वेभूमध्यरेखायाः लंकातः सेतुमार्गेणप्रस्थितायाः पुरीरक्षसां देवकन्याथकांचीसितः पर्वतः पर्यलीवत्सगुत्तं पुरीचोज्जयिन्याद्वयाग
र्गराटंकुरुक्षेत्रे त्रिमेषाभुवोमध्यरेवेतिस्मर्यमाणयामध्यरेखाकुरुक्षेत्रस्यरामसेतुः सन्निहितोद्वारकाचदूरेस्थान् द्वारकासमीपे सेतुश्चदूरे इतिप्रत्यक्षमुपलभ्यतेभरतवर्षस्य
त्रिकोणमित्येषैवकल्पनासाधीयसीतिदिक् ३ ४ ५

एवंदक्षिणादिशामारभ्ययावदुत्तरसमाप्तिषट्प्राक्पश्चिमायताः पर्वतास्तेष्वसप्तवर्षाणिभवन्तिमध्येमध्येवासयोग्यानिस्थानानिभवन्ति तेषांस्थानानांवर्षारख्याना-
मंतरमाह तेषामिति विष्कंभोविस्तारः सहस्रशः शब्द एषशतशः शब्दपरः कर्तव्यः लंकाहिमालययोरनेकसहस्रयोजनांतराभावात् षष्ठ्यधिकशतचतुष्कयोजनसं-
मितस्यैवांतरस्यप्रसिद्धेः तत्रापिशतंसेतोः परतः षष्ठ्यधिकं त्रिशतंयोजनानिसेतुतोहिमालयइतिप्रत्यक्षसिद्धम् वर्षाणिवर्षेतिकोमेसिंचन्तिपूरयंतीतिवर्षा-
णिरम्यस्थानानि ६ वसंत्येषुतानिवर्षाणीतियोगांतरमाह वसंतीति हिमवतोदक्षिणेभारतंवर्षेउत्तरतोहेमवतंवर्षेद्वितीयम् हेमकूरनिषधयोर्मध्येहरिवर्षम् ७
निषधनीलयोर्मध्येमेरुः तस्यप्राक्माल्यवान् पूर्वसमुद्रावधिः ८ पश्चिमसमुद्रावधिर्गंधमादनइत्यर्थः परिमंडलशब्दस्यपूर्वोक्तएवार्थः अत्याश्चर्यमयो-

तेषामंतरविष्कंभोयोजनानिसहस्रशः तत्रपुण्याजनपदास्तानिवर्षाणिभारत ६ वसंतितेषुसत्वानिनानाजातीनिसर्वशः इदंतुभा-
रतंवर्षेनतोहेमवतंपरम् हेमकूटात्परंचैवहरिवर्षेप्रचक्षते ७ दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु प्रागायतोमहाभागमाल्यवा-
न्नामपर्वतः ८ ततः परंमाल्यवतःपर्वतोर्गंधमादनः परिमंडलस्तयोर्मध्येमेरुःकनकपर्वतः ९ आदित्यतरुणाभासोविधूमद्वपा-
वकः योजनानांसहस्राणिचतुराशीतिमुच्छ्रितः १० अधस्ताच्चतुराशीतिर्योजनानांमहीपते ऊर्ध्वमधश्चतिर्यक्चलोकानाद्यत्यतिष्ठ-
ति ११ तस्यपार्श्वेष्वमीदीपाश्चत्वारः संधिताविभो भद्राश्वःकेतुमालश्चजंबूदीपश्चभारत उत्तराश्चैवकुरवः कृतपुण्यप्रतिश्रयाः
१२ विहगःसुमुखोयस्तुसपुष्पस्यात्मजः किल सर्वेविचिंतयामाससोवर्णान्तीक्ष्णवायसान् १३ मेरुरुत्तममध्यानामधमानांचप-
क्षिणाम् अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनंत्यजाम्यहम् १४ तमादित्योनुपर्येतिसततंज्योतिषांवरः चंद्रमाश्चसनक्षत्रोवायुश्चैवप्रद-
क्षिणः १५ सपर्वतोमहाराजदिव्यपुष्पफलान्वितः भवनेरावृतःसर्वैर्जंबूनदपरिष्कृतैः १६ तत्रदेवगणाराजनांधर्वास्तराक्षसाः
अप्सरोगणसंयुक्ताःशैलेक्रीडन्तिसर्वदा १७ तत्रब्रह्माचरुद्रश्चशक्रश्चापिसुरेश्वरः समेत्यविविधैर्यज्ञैर्यजन्तेऽनेकदक्षिणैः १८

मेरुः प्रतिक्षणंनवनवइत्यर्थः ९ आदित्यतरुणोबालादित्यः १० चतुराशीतिसहस्रस्थानेद्विचत्वारिंशच्छ्रतीउच्छ्रायोबोध्यः अधस्तात्भूमेर्गर्भे ११ तस्यपा-
र्श्वेष्वितिपार्श्वेषुचतुर्दिक्षु दीपाइवदीपाः नद्यंतरत्वात्तवर्षाणिभद्राश्वदिशसहस्रार्ज्जुंबूदीपशब्दोचभारतवर्षपरः तस्यतत्सारत्वज्ञापनार्थः तानेवस्तोतिकृतपु-
ण्यप्रतिश्रयाइत्यादिना कृताविहिताः पुण्यैःपुण्यवद्भिःप्रतिश्रयाआश्रमाः येषुते १२ तत्रसुखारत्येनपक्षिणामेरुंत्वह्नाप्रश्रयः कृतइत्याहविहगइतिह्याभ्याम्
एनंत्यजामित्यह्नाउत्तरानुकुरुनेवगच्छामीतिशेषः १३ १४ तंमेरुंआदित्योनुपर्येतिसततदक्षिणीकरोति १५ १६ १७ १८ १९

下

10

धनुः संस्थे धनुः कोटी संस्थाशब्दः समासिवचनः संतिष्ठते गिहोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् तेन मिश्रितधनुः कोटिद्वयाकारे इत्यर्थः शार्ङ्गस्य हि धनुषोद्देकोटी एकी-
कृते मध्ये किंचिन्न तंत्रिकोणं भवति अत एव रामसेनो धनुः कोटिशब्देनैव रत्नाकरमहोदध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशो व्यवह्रियते एवमाकारं दक्षिणे भरतवर्ष उत्तरे
ऐरावतं च मध्ये पंचेति सप्तवर्षाणि ३७ ३८ समन्वितानि भिन्नभावेन संगतानि ३९ हेमेति हेमकूट एव कैलासः तस्योत्तरे मैनाकः तस्योत्तरतो हिरण्यशृंगः एत
यो रंतराले बिंदुसरोस्तीति श्लोकत्रयार्थः ४० ४१ ४२ ४३ भूतपतिः रुद्रः ४४ ४५ पावनी सरस्वती त्र्येका ४६ प्रभोरीश्वरस्य एष सप्तनद्यात्मकः स

धनुः संस्थे महाराजदेव वर्षे दक्षिणे उत्तरे इत्यावृतं मध्यमंतु पंचवर्षाणि चेव हि ३७ उत्तरोत्तरमेतेभ्यो वर्षमुद्रित्यने गुणैः आद्युः प्रमाणमा
रोग्यं धर्मतः कामतोर्यतः ३८ समन्वितानि भूतानि तेषु सर्वाणि भारत एवमेषा महाराजपर्वतैः पृथिवीचिना ३९ हेमकूटस्तस्मिन् महान्
कैलासो नाम पर्वतः यत्र वैश्रवणो राजन् गुह्यकैः सह मोदते ४० अस्त्युत्तरेण कैलासं मैनाकं पर्वतं प्रति हिरण्यशृंगः स्महान् दिव्यो मणि
मयोगिरिः ४१ तस्य पार्श्वे महद्विष्यं शक्रकांचनवालुकम् रस्यं बिंदुसरो नाम यत्र राजा भगीरथः ४२ दृष्ट्वा भगीरथी गंगां सुवास बहु
लाः समाः यूपामणिमयास्तत्र श्रैत्याचापि हिरण्यमयाः तत्रैवातुगतः सिद्धिं सहस्राक्षो महायशाः ४३ स्वप्नाभूतपतिर्यत्र सर्वलोकैः सना-
तनः उपास्यते तिग्मतेजा यत्र भूतैः समंततः ४४ नरनारायणो ब्रह्मा मनुस्थाणुश्च पंचमः तत्र दिव्यानि पथगा प्रथमंतु प्रतिष्ठिता ४५ ब्र-
ह्मलोकादपक्रांता सप्तधा प्रतिपद्यते वस्वोक्तसारा नलिनी पावनी च सरस्वती ४६ जंबूनदी च शीता च गंगा सिंधुश्च सप्तमी अचिंत्यादि
व्यसंकाशा प्रभोरेषैव संविधिः ४७ उपासते यत्र शक्रं सहस्रयुगपर्यये दृश्यादृश्या च भवति तत्र तत्र सरस्वती ४८ एता दिव्याः सप्तगं-
गास्त्रिषु लोकेषु विश्रुताः रक्षांसि वै हिमवति हेमकूटे तु गुह्यकाः ४९ सर्पानागाश्च निषधे गोकर्णे च तपोधनाः ५० देवास्सराणां सर्वेषां
श्वेतः पर्वत उच्यते गंधर्वा निषधे नित्यं नीले ब्रह्मर्षयस्तथा ५१ शृंगवांस्तु महाराजदेवानां प्रतिसंचरः इत्येतानि महाराजसप्तवर्षाणि
भागशः ५२ भूतान्युपनिविष्टानि गतिमंति ध्रुवाणि च तेषामृद्धिर्बहुविधा दृश्यते देवमानुषी ५३

एषेवेति संधिरार्षः कारुण्यात्परमेश्वरेण पावनाः पदार्थानि निर्मिता इत्यर्थः ४७ ४८ ४९ ५० श्वेतः पर्वतः स्थानमिति शेषः गंधर्वा च-
संतीति शेषः ५१ प्रतिसंचरः व्यवहारस्थानम् इतीति वर्षाणि तत्र उपनिविष्टानि गतिमंति जंगमानि ध्रुवाणि स्थावराणि च सर्वाणि भूतान्येव सर्वे दृश्यं आ-
श्रयाश्रितरूपं पांचभौतिकमेवेत्यर्थः ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

बुभूषताश्रेयः प्राप्नुमिच्छताश्रदेयाअदृष्टेयर्थेषुश्रद्धावान्हिनत्यास्यर्थेचोदिवानिकर्माणिकरोतिनत्वश्रद्धानइत्यर्थः एवंभूसंस्थानमुक्त्वाएतदेवपरमात्मनः शरीरमितिचिंतनीयमित्याशयेनाहयांत्विति दिविमायाशब्देभवांदिव्यांमायिकींशशस्यचिदात्मनः आकृतिंपिप्पलारव्यांततोवंदस्यसिपिप्पलमितिचपूर्वत्वयेवोक्तत्वात् इदानींपृच्छसिअवसरंप्राप्यवक्ष्यसिवर्तमानसामीप्येवर्तमानवन्निर्देशः तामहंत्यगुह्यमपिवक्ष्यामीतिशेषः ५४ तामेवाह पार्श्वेइतिभक्तस्यान्नादेःसंग्रहस्थानंपार्श्वद्वयंयथाएवंकर्मसंचयस्थानंभरतवर्षेएकंपरमेश्वरस्यदक्षिणपार्श्वत्वेनज्ञेयंतथाऐरावतवर्षमपियोगसंचयस्थानंउत्तरपार्श्वत्वेनज्ञेयंतत्रहिब्रह्मलोकच्युतायोगभ्रष्टाः विदेहप्रकृतिलयारव्याएवजायंतेतेचपूर्वसंस्कारात्पुनर्योगमभ्यस्यंति भरतवर्षेतुर्कर्मयोर्द्वयोरप्यनुष्ठानाययोग्यमितिदक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्यसूचितं यथालौकिकेशशशरीरेकर्णौअत्कच्छ्रितंस्थानंतत्तुल्योपरमेश्वरशरीरेनागद्वीपकाश्यपद्वीपोक्रमेणदक्षिणोत्तरोअर्चिरादिमार्गप्राप्यः सत्यलोकः योगिप्राप्यः धूमादिमार्गप्राप्योदेवलोकः कर्मभिः प्राप्यश्च विश्वकोशो नागेतुसीसकेरंगेइत्यपक्रम्यश्रेष्ठेस्यादुत्तरस्थितइतिसर्वोपरिस्थेश्रेष्ठेहिरण्यगर्भेनागशब्दप्रयोगदर्शनात्तस्यद्वीपइवद्वीपोलोकः इतरेरगम्यइति नागद्वीपः सत्यलोकः तथाकश्यपमद्यंकरासोमादिरूपमादकंक्रतौये-

अशक्यापरिसरंत्यातुंश्रद्धेयातुबुभूषता यांतुपृच्छसिमांराजन्दिव्यामेतांशशाकृतिम् ५४ पार्श्वेशशस्यदेवर्षेउक्तेयेदक्षिणोत्तरे कर्णौतुनागद्वीपश्चकाश्यपद्वीपएवच ५५ ताम्रपर्णशिलोराजन्श्रीमान्मलयपर्वतः एतत्तद्वितीयंद्वीपस्यदृश्यते- शशसंस्थितम् ५६ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिषष्ठोऽध्यायः ६ ७ ८ ९

पिबंतितेकश्यपाः कर्मिणः तेषामयंकाश्यपद्वीपः स्वर्गः एवंशशस्यकुक्षिकर्णानुसारेणयेब्रह्मांडेउच्चप्रदेशास्तेकुक्ष्यपरिभागत्वेनयेचाधःप्रदेशास्तेकुक्षेरधोभागत्वेनचकल्पनीयाः तथाचश्रुतिः अग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रसूर्यौदिशः श्रोत्रेवाग्निरुत्ताश्रवेदाः वायुः प्राणोहृदयंविश्वमस्यपद्भ्यामथिवीद्वेषसर्वभूतांतरात्मेति अवमिचंद्रसूर्यपदेनरुष्णशुक्लमार्गावेतगृह्येतेदिक्षब्देनचतत्प्राप्योशशकर्णस्थानीयोदेशभेदावितिज्ञेयम् ५५ एवंशशस्यमायिकंबाह्यंप्रथमंरूपमुक्तंतद्वासनोत्थंद्वितीयमांतरंरूपमाहताम्रेतिरंजनात्मकत्वात्तत्तंरंजस्ताम्रशब्दितंतत्प्रधानंमनोपिताम्रमेवतन्मयानिपर्णोपलक्षितानिबस्त्रान्नफलपुष्पादीनि शिलोपलक्षितानिहर्म्यादीनिचयत्रासौताम्रपर्णशिलः अतएवश्रीमान् मलयपर्वतः आरामेषुपर्वतइवउच्छ्रितः श्रेष्ठतमआरामइत्यर्थः मलयोदेशआरामइतिविश्वः आराममस्यपश्यंतिनतंपश्यतिकश्चनेतिबृहदारण्यकषष्ठेप्राप्तप्रपंचेआरामपदप्रयोगदर्शनात् एतन्मलयरूपंद्वीपस्यजंबूखंडस्यद्वितीयंवासनामयंशशसंस्थितंशशरूपम् एतेनहावेवब्रह्मणोरूपेभूतंचैवामूर्तंचेतिश्रुतिप्रसिद्धेस्थूलसूक्ष्मपरमेश्वरस्यदेरूपेचित्यत्वेनदर्शिते तेउभेधृतराष्ट्रेणापिचिंतनीये- इतिवक्रुराशयः ५६ इतिश्रीभाग. भी. प. ६

एवमुक्तेपि ध्यानमार्गे चित्तदोषेणानधिकारात् कर्मप्राप्त्या न्येव स्वर्गच्युतानां स्थानानि पृच्छन्ति मेरोरिति १ मधुफलाः स्वादुफलाः ३ ४ ५ ६ शक्राभि
जनो विष्णो भक्तजनस्तेन संपन्नास्तत्संगिनः ७ ८ ९ चक्रवाको सहचरो पक्षिदंपती १० जहति सममेव द्वावपि शरीरं त्यजत इत्यर्थः ११ १२ १३

धृतराष्ट्र उवाच मेरोरथोत्तरं पार्श्वपूर्वे चाचक्ष्व संजय निखिलेन महाबुद्धे मा ल्यवंतं च पर्वतम् १ संजय उवाच दक्षिणेन तु नील
स्य मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे उत्तराः कुरवो राजत्पुण्याः सिद्धनिषेविताः २ तत्र वृक्षामधुफलानित्यपुष्पफलोपगाः पुष्पाणि च सुगंधीनि
रसवन्ति फलानि च ३ सर्वकामफलान् तत्र केचिद् वृक्षा जनाधिप अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र नराधिप ४ ये क्षरन्ति सदा क्षीरं षड्रसं-
चामृतोपमम् वस्त्राणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ५ सर्वमणिमयी भूमिः सूक्ष्मकांचनवालुका सर्वतुल्यस्वसंस्पर्शानिष्पंका
च जनाधिप ६ देवलोकच्युताः सर्वे जायन्ते तत्र मानवाः शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सप्रियदर्शनाः ७ मिथुनानि च जायन्ते स्त्रियश्चा-
प्सरसोपमाः तेषां ते क्षीरिणां क्षीरं पिबन्त्यमृतसन्निभम् ८ मिथुनं जायते काले समंतच्च प्रवर्द्धते तुल्यरूपगुणोपेतं समवेष्टं तथैव-
च ९ एवमेवानुरूपं च चक्रवाकसमं विभो निरामयाश्च ते लोकानित्यं सुदितमानसाः १० दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च जीवन्ति
ते महाराज न चान्योन्यं जहत्यत ११ भास्करा नाम शकुनास्तीक्ष्णान्दामहाबलाः तान्निर्हरन्ती ह मृतान्दरीषु प्रक्षिपन्ति च १२ उत्तराः
कुरवो राजन् व्याख्यातास्ते समासतः मेरोः पार्श्वमहं पूर्ववक्ष्याम्यथ यथा तथा १३ तस्य मूर्धाभिषेकस्तु भद्राश्वस्य विशांपते भद्रशाल
वनं यत्र कालाश्वश्च महाद्रुमः १४ कालाश्वस्तु महाराज नित्यपुष्पफलः शुभः द्रुमश्च योजनोत्सेधः सिद्धचारणसेवितः १५ यत्र ते पु
रुषाः श्वेतास्ते जोयुक्ता महाबलाः स्त्रियः कुमुदवर्णाश्च सुंदर्यः प्रियदर्शनाः १६ चंद्रप्रभाश्चंद्रवर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः चंद्रशीत
लगाश्च नृत्यगीतविशारदाः १७ दशवर्षसहस्राणि तत्रायुर्भरतर्षभ कालाश्वरसपीतास्ते नित्यं संस्थितयोवनाः १८ दक्षिणेन तु नी
लस्य निषधस्योत्तरेण तु सुदर्शनो नाम महान् जंबूवृक्षः सनातनः १९ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः तस्य नाम्ना समाख्या
तो जंबूद्वीपः सनातनः २० योजनानां सहस्रं च शतं च भरतर्षभ उत्सेधो वृक्षराजस्य दिवस्पृच्छन्नुजेश्वर २१

मूर्धाभिषेको मूर्धाभिषिक्तं मुख्यमिति यावत् १४

दिंशोऽंशः पंचपंचाशत् २१

१५

१६

१७

१८

१९

२०

योजनानामिति अत्राप्येकादशशत्या

७ शृंगाणिशृंगवतः षष्ठस्यवर्षपर्वतस्यसानूनि ८ ९ शृंगस्यशृंगवतः शृंगं शृंगवत् यस्मात्सर्वधातुविचित्रश्चशृंगवान्नामपर्वतइत्युक्तमहिम्नापर्वतेनपरि-
च्छिन्नंइदंऐरावतारव्यवर्षतस्मात्अतःपूर्वोक्ताद्वर्षगणात्परंश्रेष्ठमिदंवर्षमित्यर्थः १० एतदेवाहनतत्रेत्यादिना ११ १२ अनिष्टंदाअस्वेदाः देवतुल्याइत्यर्थः
१३ १४ आदित्यतापतसास्तेविशंतिशशिमंडलमिति विराड्भावंत्यक्कासूत्रात्मभावंगच्छंतीत्युक्तंस्थूलसूक्ष्मरूपकार्यद्वयं इदानींपिप्पलंतुवदिष्यसीत्युक्तःसं-
जयोवसरंप्राप्यपिप्पलारव्यंकारणमप्याहक्षीरोदस्येति तत्राधिदैवंलवणेक्षस्फरासर्पिर्दधिक्षीरशक्त्योदकानांसप्तसमुद्राणामुपान्यः क्षारोदः अध्यात्मंअन्नमयः
कोशः आत्मा प्राणमयरूढं द्वियमयप्राणमयभेदेनद्विविधइतिहोचतुर्थोमनोमयः पंचमोविज्ञानमयः षष्ठआनंदमयः सर्वकारणभूतः सप्तमः शक्त्यंब्रह्मेति त-
त्रक्षीरोदात्परतोमहाविष्णोर्जगज्जन्मादिहेतोः स्थानमस्तियदिदंदहराक्षपासकेः प्राप्यते यत्रारण्यं श्रार्णवौयत्रप्रभृतिमितंहिरण्मयंवेशमयत्राश्वत्थः सोमवस-

जीवन्ति ते महाराज नित्यं सुदितमानसाः एकादशसहस्राणि वर्षाणां तेजनाधिप ७ आयुः प्रमाणं जीवन्ति शतानि दशपंचच शृंगाणि च
विचित्राणि त्रीण्येव मनुजाधिप ८ एकं मणिमयं तत्र यथैकं रौक्ममद्भुतम् सर्वरत्ननयं चैकं भवनेरुपशोभितम् तत्र स्वयं प्रभादेवी नित्यं
वसति शांडिली ९ उत्तरेण तु शृंगस्य समुद्रां तेजनाधिप वर्षमैरावतं नाम तस्मात् शृंगवतः परम् १० न तत्र सूर्यस्तपति न जीर्यते च मानवाः
चंद्रमाश्च सनक्षत्रोज्योतिर्भूत इवावृतः ११ पद्मप्रभाः पद्मवर्णाः पद्मपत्रनिभेक्षणाः पद्मपत्रस्रग्ंधाश्च जायन्ते तत्र मानवाः १२ अनिष्टं
दाइष्टगंधानिराहाराजितेन्द्रियाः देवलोकच्युताः सर्वे तथा विरजसो नृप १३ त्रयोदशसहस्राणि वर्षाणां तेजनाधिप आयुः प्रमाणं जीव-
न्ति नरा भरतसत्तम १४ क्षीरोदस्य समुद्रस्य तथैवोत्तरतः प्रभुः हरिर्वसति वैकुण्ठः शकटे कनकामये १५ अष्टचक्रं हितघानं भूतयुक्तं म-
नोजवम् अग्निवर्णं महातेजो जांबूनदविभूषितम् १६

न इत्यादिचिह्नमुक्तं श्रुतिप्रसिद्धं सप्रभुरंतर्यामी हरिः सर्वसंहर्ता वैकुण्ठोऽकुण्ठितसामर्थ्यः शकटेश-
करवदचेतने कनकामये कनकवद्भास्वरज्योतिर्मये अन्योभ्योपि दृश्यत इति दीर्घः चिन्मयेशरीरेव सति १५ अस्य वस्तुत्वायद्यपि चिन्मयत्वं तथापि हिलोकप्रसिद्धं
अष्टचक्रं अष्टाभिर्भगवन्ननुभिः उद्यत इति अष्टचक्रं यानं इहलोकपरलोकगतिसाधनं अष्टौ चक्राणितु कर्मेन्द्रियपंचकं ज्ञानेन्द्रियपंचकं मनआदिचतुष्टयं प्राणपंचकं सूक्ष्मभूतपंचकं
अविद्याकामः कर्मचेति पुर्यष्टकात्मकं लिङ्गं शकटवदचेतनमचलमपि भूतयुक्तं भूतेन नित्यस्थितेन ब्रह्मणा अनुप्रविष्टं सत्तमनोजवंशीघ्रगंभवति प्राणनादिक्रियाः करो-
तीत्यर्थः अतएव श्रूयते कोह्येवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाशआनंदोनस्यादिति अग्निवर्णं अग्निवत् वर्णो वर्णनायस्य अत्यंतसंसारदुःखप्रदमित्यर्थः महातेजः
अनेकविधज्ञानेन्द्रियमयानं जांबूनदं दिव्यरूपवर्णं चेतोहरणं वासनाजालं तेन विभूषितं तन्मयमित्यर्थः आधिदैवं तु स्पष्ट एवार्थः १६

सप्रभुरितियोस्मिन् शकदेवसतिस एव सर्वेषां जीवानां प्रभुर्नियंता विशुर्व्यापकः संक्षेपः संहर्ता विस्तरः सम्यक् विस्वयिता कर्ता जीवरूपेण कारयिता ईश्वररूपेण
१७ एवमध्यात्माधिदेवरूपत्वमुक्ताधिभूताधियज्ञरूपत्वमिति तस्यैवाह एथिवीति सर्वेषां भूतानां संबंधीयथाधिकारो निर्बल्येयज्ञः स एव आस्यंतस्य हुताशनः
विशेषतस्तस्य ज्ञेनेव तृप्यतीति भावः १८ एवं संजयेन उक्त उपदिष्टो धृतराष्ट्रो महामनाः महत्पिपलापरपर्याय विश्वरूपदर्शनयोग्यं मनो यस्य सा एव भूतो ध्यानं
सविकल्पसमाधिं अन्वगमत् संजयवाक्यश्रवणमनुप्राप्तवान् १९ तत्र च यथाऽर्जुनेन विश्वरूपदर्शनकाले भावी क्षत्रक्षयो दृष्टस्तद्वत्सोऽपि नारायणाभ्यां क्रियमा
णं सर्वक्षत्रक्षयं हस्वास्वपुत्रान् प्रतिविचिंत्य पुनरेवाब्रवीत् तदेव वचनमाह असंशयमिति २० इह लोके त्वदुक्ते जंबूरवंदेशाश्वतंशाश्वद्वं मेर्वादिकमपि नास्ति किंतु

सप्रभुः सर्वभूतानां विश्वश्च भरतर्षभ संक्षेपो विस्तरश्चैव कर्ता कारयिता तथा १७ एथिव्यापस्तथाकाशं वायुस्तेजश्च पार्थिव स यज्ञः सर्व
भूतानामास्यंतस्य हुताशनः १८ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः संजयेन धृतराष्ट्रो महामनाः ध्यानमन्वगमद्राजा पुत्रान् प्रतिजना-
धिप १९ सविचिंत्य महातेजाः पुनरेवाब्रवीद्वचः असंशयं सूत पुत्रकालः संक्षिपते जगत् २० सृजते च पुनः सर्वे नेह विद्यति शाश्वतं
नरो नारायणश्चैव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् देवा वैकुण्ठमित्याहुर्नरा विष्णुमिति प्रभुम् २१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूरवंड
निर्माणे अष्टमोऽध्यायः ८ धृतराष्ट्र उवाच यदिदं भारतं वर्षं यत्रेदं मूर्च्छितं बलम् तत्रातिमात्रलुब्धो यं पुत्रोदुर्योधनो मम १ यत्र
गृद्धाः पांडुपुत्राय त्रमे सज्जते मनः एतन्मोत त्वमाचक्ष्वत्वा हि मे बुद्धिमात्मानः २ संजय उवाच न तत्र पांडवा गृद्धाः शृणुराजन्वचो म-
म गृद्धोदुर्योधनस्तत्र शकुनिश्चापिसौबलः ३ अपरे क्षत्रियाश्चैव नानाजनपदेश्वराः ये गृद्धाभारते वर्षे न मृष्यंति परस्परम् ४ अत्र ते-
कीर्तयिष्यामि वर्षं भारत भारतं प्रियमिंद्रस्य देवस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ५ एथोश्च राजन्वैन्यस्य तथेक्ष्वाकोर्महात्मानः ययातेरं बरीषस्य-
शिवेरोशीनरस्य च ६ ऋषभस्य तथैलस्य नृगस्य नृपतेस्तथा कुशिकस्य च दुर्धर्षगाधेश्चैव महात्मानः ७ सोमकस्य च दुर्धर्षदिलीप-
स्य तथैव च अन्येषां च महाराज क्षत्रियाणां बलीयसां ८

सर्वदृष्टनष्टस्वभावं संकल्पमात्रेण किंतु हिंसाश्वतमस्ति नरो नारायणश्चेति जीवेश्वरावेव शा-
श्वतो नेत्याहुः उभयं मिलित्वा एक एव सर्वज्ञः सर्वभूतहृत् तमेवेश्वरं देवा वैकुण्ठं आहुः अधिदेवं स एव वैकुण्ठाधिपतिरित्युच्यत इत्यर्थः नरा जीवास्तु तमेव विष्णुं
अध्यात्मं अंतः प्रविष्टं जनानां शास्तरं अष्टचक्रस्य शकटस्य चालकं आहुः तथापि प्रभुं कृत्वापि लेपशून्यं अतर्ह्येश्वरस्य चिकीर्षितः क्षत्रक्षयो नास्मद्दोषज इ-
ति भावः २१ इति भीष्मपर्वणि टी० अष्ट० यः ८ यदिदं १ गृद्धाः लोभयुक्ताः एतत् एतस्य मे महंतत्त्वं यथार्थं २ ३ ४ प्रियमिति कर्मभूमित्वादिं द्रादीनामिदं पि
यं ५ ६ अयो स्पष्टार्थो ग्रंथः ७ ८

सर्वेषामेवराजेन्द्रप्रियंभारतभारतम् तत्तेवर्षप्रवक्ष्यामियथायथमरिंदम् शृणुमेगदतोरान्यन्मातंपरिपृच्छसि ९ महेंद्रोमल-
यःसह्यःशक्तिवानृक्षवानपि विंध्यश्चपारियात्रश्चसप्तैतेकुलपर्वताः १० तेषांसहस्रशोराजन्पर्वतास्तेसमीपतः अविज्ञानाःसा-
रवंतोविपुलाश्चित्रसानवः ११ अन्येततोपरिज्ञाताद्रस्वादस्वोपजीविनः आर्यास्तेच्छाश्चकोरव्यनैर्मिश्राःपुरुषाविभो १२ नदीपि
बन्तिविपुलांगंगांसिंधुंसरस्वतीम् गोदावरींनर्मदांचबाहुदांचमहानदीम् १३ शतद्रुचंद्रभागांचयमुनांचमहानदीम् दृषद्वतींविपा-
शांचविपापांस्थूलवालुकाम् १४ नदीवेत्रवतींचैवकृष्णावेणींचनिम्नगाम् इरावतींवितस्तांचपयोष्णींदेविकामपि १५ वेदस्मृतां
वेदवतींचिदिवामिक्षलांकुमिम् करीषिणींचित्रवाहांचित्रसेनांचनिम्नगाम् १६ गोमतींधूतपापांचगंडकींचमहानदीम् कोशिकीं
त्रिदिवांकृत्यानिचितांलोहनारिणीम् १७ रहस्यांशतकुंभांचशरयूंचतथैवच चर्मपवतींचैववतींहस्तिमोमांदिशं तथा १८ शराव-
तींपयोष्णींचवेणांभीमरथीमपि कावेरींचुलुकांचापिवाणींशतबलीमपि १९ नीवारांमहितांचापिस्रप्रयोगांजनाधिप पवित्रांकुं-
डलींसिंधुराजनींपुरमालिनीम् २० पूर्वाभिरामांवीरांचभीमामोघवतींतथा पालाशिनीपापहरांमहेंद्रांपाटलावतीम् २१ करी-
षिणीमसिक्तींचकुशाचीरांमहानदीम् मकरी प्रवरांमेनांहेमांघृतवतींतथा २२ पुरावतीमनुष्णांचशैल्यांकापींचभारत सदानीरा-
मधृष्यांचकुशधारांमहानदीम् २३ सदाकांतांशिवांचैवतथावीरवतीमपि वस्त्रांस्रवस्त्रांगौरींचकंपनांसहिरण्वतीम् वरांवीरक-
रांचापिपंचमींचमहानदीम् २४ रथ चित्रांज्योतिरथांविश्वामित्रांकपिंजलाम् उपेंद्रांबहुलांचैवकुवीरामंबुवाहिनीम् २५ विनदीं
पिंजलांवेणांतुंगवेणांमहानदीम् विदिशांकृष्णावेणांचताम्रांचकपिलामपि २६ खलुंस्रवामांवेदाश्रवांहरिश्वावांमहोपमाम् शीघ्रांच
पिच्छलांचैवभारद्वाजींचनिम्नगाम् २७ कौशिकींनिम्नगांशोणांबाहुदामथचंद्रमाम् दुर्गामंत्रशिलांचैवब्रह्मबोध्यांबृहद्वतीम् २८
यवक्षामथरोहींचतथाजांबूनदीमपि स्रनसांतमसांदासींवसांचवरुणामसीम् २९ नीलांघृतिमतींचैवपर्णाशांचमहानदीम् मान-
वींषभांचैवब्रह्ममेध्यांबृहद्वतीम् ३० एताश्चान्याश्चबहुधामहानद्योजनाधिप सदानिरामयांकृष्णांमंदगांमंदवाहिनीम् ३१

ब्राह्मणीचिमहागौरीदुर्गामपिचभारत चित्रोपलांचित्ररथामंजुलांवाहिनींतथा ३२ मंदाकिनीवैसरिणीकोशांचापिमहानदीम् मुक्तिम-
तीमनिगांचपुष्पवेणुत्पलावतीं ३३ लोहित्यांकरतोयांचतथैववृषकाक्ष्याम् कुमारीमृषिकूल्यांचमारिषांचसरस्वतीम् ३४ मंदाकि-
नींरूपुण्यांचसर्वांगंगांचभारत विश्वस्यमातरः सर्वाः सर्वाश्चैवमहाफलाः ३५ तथानद्यस्तप्रकाशाः शतशोधसहस्रशः इत्येताः स-
रितोराजन्समारव्यातायथास्मृति ३६ अत ऊर्ध्वजनपदान्निबोधंगदतोमम तत्रैमेकुरुपांचालाः शाल्वामाद्रेयजांगलाः ३७ शूरसे-
नाः पुलिंदाश्चबोधामालास्तथैवच मत्स्याः कुशाद्याः सौशल्याः कुंतयः कांतिकोशलाः ३८ चेदिमत्स्यकरूपाश्चभोजाः सिंधुपुलिंदकाः
उत्तमाश्चदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैः सह ३९ पांचालाः कोशलाश्चैवनेकपृष्ठाधुरंधराः बोधामद्रकलिंदाश्चकाशयोपरकाशयः ४० ज-
ठराः कुरुराश्चैवसदशार्णाश्चभारत कुंतयोवंतयश्चैवतथैवापरकुंतयः ४१ गोमंतामंदकाः खंडाविदर्भाः रूपवाहिकाः अश्वकाश्चोत्त-
राश्चैवगोपराष्ट्राकरीतयः ४२ अधिराज्यकुशाद्यश्चमल्लराष्ट्रंचकेवलम् वारवास्यापवाहाश्चवक्रावक्रातयः शकाः ४३ विदेहामगधाः
स्वक्षामलयाविजयास्तथा अंगावंगाः कलिंगाश्चयकल्लोमानएवच ४४ मल्लाः सुदेष्णाः प्रल्हादामाहिकाः शशिकास्तथा बाल्हीका
वाटधानाश्चआभीराः कालतोयकाः ४५ अपरांताः परांताश्चपंचालाश्चर्ममंडलाः अटवीशिरवराश्चैवमेरुभूताश्चमारिष ४६ उ-
पावृत्तानुपावृत्ताः स्वराष्ट्राः केकयास्तथा कुट्टापरांतामाहेयाः कक्षाः सामुद्रनिक्षुटाः ४७ अंधाश्चबहवोराजन्नंतर्गिर्यास्तथैवच
बहिर्गिर्यं गमलजामगधामानवर्जकाः ४८ मद्रकतराः प्रावृषेया भार्गवाश्चजनाधिप पुंड्रागार्गाः किराताश्चसुदेष्टायासुनास्तथा
४९ शकानिषादानिषधास्तथैवानर्तनैर्कृताः दुर्गालाः प्रतिमत्स्याश्चकुंतलाः कुशलास्तथा ५० तीरग्रहाः शूरसेना ईजकाः कन्य-
कागुणाः तिलभारासमीराश्चमधुमत्ताः सुकंदकाः ५१ काश्मीराः सिंधुसौवीरागांधारादर्शिकास्तथा अभीसाराउलूताश्चशैव-
लाबाल्हिकास्तथा ५२ दर्वचिवानवादर्वावातजामरथोरगाः बाहुवाद्याश्चकोरव्यसुदामानः समुद्रिकाः ५३ बभ्राः करीषका
श्चापिकुलिंदोपत्यकास्तथा वानायवादशार्णाश्चरोमाणाः कुशविंदवः ५४

५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५
 ६६ ६७ ६८ यथागुणबलमिति यथागुणसत्त्वादिगुणान्ननतिक्रम्यतद्वत्तथाबलशौर्येवाऽनतिक्रम्यत्रिवर्गस्यधर्मार्थकामात्मकस्यमहाफलं उत्क-
 ष्ठफलं हेरण्यगर्भपदप्राप्त्यंतं सम्यगनुष्ठितासम्यक्पालिताभूमिर्दुह्येत प्रपूरयेत् धेनुरिव कामान् अन्यांश्च दुग्धेदितिकामधुक् ६९ गृध्यन्ति अभिकांक्षां कुर्वन्ति

कच्छागोपालकक्षाश्च जांगलाः कुरुवर्णकाः किरातावर्बराः सिद्धावेदेहास्ताम्रलिप्तकाः ५५ औंड्रापौंड्राः सैसिकताः पार्वतीयाश्च मारि-
 प अथापरे जनपदा दक्षिणाभरतर्षभः ५६ द्राविडाः केरलाः प्राच्याभूषिकावनवासिकाः कर्णाटकामाहिषकाविकल्पाभूषकास्त-
 था ५७ जिह्लिकाः कुंतलाश्चैव सोहदानभकाननाः कौकुटकास्तथाचोलाः कौंकणामालवानकाः ५८ समंगाः कारकाश्चैव कुकुरांगार-
 माषिषाः ध्वजिन्युत्सवसंकेतास्त्रिगर्ताः शाल्वसेनयः ५९ बकाः कोकबकाः घोष्ठाः समवेगवशास्तथा तथैव विंध्यचुलिकाः पुलिंदा कल्क-
 लैः सह ६० मालवामल्लवाश्चैव तथैवापरवल्लीभाः कुलिंदाः कालदाश्चैव कुंडलाकररास्तथा ६१ मूषकास्तनवालाश्च सनीयाघटसं-
 जयाः अलिंदापाः शिवाराश्च तनयाः स्तनयास्तथा ६२ ऋषिकाविदर्भाः काकास्तंगणाः परतंगणाः उत्तराश्चापदेस्तेच्छाः भूराभर-
 तसत्तम ६३ यवनाश्चीनकांबोजादारुणाम्लेच्छजातयः सक्तद्राहाः कुलत्थाश्च हूणाः पारसिकैः सह ६४ तथैव रमणाश्चीनास्तथैव
 दशमालिकाः क्षत्रियायोनिवेशाश्च वैश्यश्च द्रकुलानि च ६५ शूद्राभीराश्च दरदाः काश्मीराः पशुभिः सह रवाशीराश्चांतचाराश्च
 पल्हवागिरिगह्वराः ६६ आत्रेयाः सभरद्वाजास्तथैव स्तनपोषिकाः प्रोषकाश्च कलिंगाश्च किरातानां च जातयः ६७ तोमराहंसमार्गाश्च
 तथैव करभंजकाः एते चान्ये जनपदाः प्राच्योदीच्यास्तथैव च ६८ उद्देशमात्रेण मया देशाः संकीर्तिता विभो यथागुणबलं चापि त्रिव-
 र्गस्य महाफलम् दुह्येत धेनुः कामधुक् भूमिः सम्यगनुष्ठिता ६९ तस्यांगृह्यन्ति राजानः शूरा धर्मार्थकोविदाः तेत्यजंत्या हवेषाणान्व-
 सगृह्णास्तरस्विनः ७० देवमानुषकायानां कामं भूमिः परायणम् अन्योन्यस्यावलुं पंतिसारमेयायथा मिषम् ७१ राजन्याभरतश्चेष्ट-
 भोक्तुकामावसंधराम् नचापितृभिः कामानां विद्यते द्यापिकस्य चित् ७२ तस्मात्परिग्रहे भूमेर्यतं ते कुरुपांडवाः साम्नाभेदेन दानेन
 दंडेनैव च भारत ७३

वसुगृथाः धनलुब्धाः ७० देवकायानां यज्ञेन मानुषकायानामन्नप्रसवेन भूमिः परायणं शरणम् ७१ ७२ तस्मात् अन्त-

सत्वात् ७३

६९

६९

६९

६९

६९

६९

६९

एवमधिलोकं भूमिजयफलमुक्तं अथाध्यात्मं भूमिजयफलमाह पितेति अच्छिद्रं संपूर्णं दर्शनं यस्य सा भूमिः योगमार्गरीत्या कात्स्न्येन दृष्टासतीति वादिवदिह भौतिके
भ्यः आघातेभ्यः पातिवज्जकायत्वं प्रयच्छतीत्यर्थः खरं वस्थं सूर्यादीनां पदं द्यौः स्वर्गपदं च सैव भवति तत्तत्प्रापयतीत्यर्थः ७४ इति भारते भीष्मपर्वणि टीका योनव

पिताभ्राताचपुत्राश्च खरं द्यौश्च नरपुंगव भूमिर्भवति भूतानां सम्यगच्छिद्रदर्शना ७४ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि नदीदेशा-
दिनाम जयमोऽध्यायः ९ धृतराष्ट्र उवाच भारतस्यास्य वर्षस्य तथा हैमवतस्य च प्रमाणमायुषः सूतबलं चापिशभाशुभं
१ अनागतमतिक्रान्तं वर्तमानं च संजय आचक्ष्वमे विस्तरेण हरिवर्षे तथैव च २ संजय उवाच चत्वारि भारतवर्षे युगानि भरत-
र्षभ कृतं त्रेताद्वापरं च तिष्यं च कुरुवर्द्धन ३ पूर्वकृतयुगं नाम तत्स्त्रेतायुगं प्रभो संक्षेपाद्वापरस्याथ तत् तिष्यं प्रवर्तते ४ चत्वारि च
सहस्राणि वर्षाणां कुरुसत्तम आयुः संख्याकृतयुगे संख्याताराजसत्तम ५ तथा त्रीणिसहस्राणि त्रेतायां मनुजाधिप द्वे सहस्रे ह-
परे तु भुवितिष्ठंति संप्रतम् ६ न प्रमाणस्थितिर्ह्यस्ति तिष्येस्मिन् भरतर्षभ गर्भस्थाश्च म्रियन्ते तत्र तथा जाता म्रियन्ति च ७ महाबलाम-
हासत्वाः प्रज्ञागुणसमन्विताः प्रजायन्ते च जाताश्च शतशोऽथ सहस्रशः ८ जाताः कृतयुगे राजन्धनिनः प्रियदर्शनाः प्रजायन्ते च-
जाताश्च मुनयो वै तपोधनाः ९ महोत्साहामहात्मानो धार्मिकाः सत्यवादिनः प्रियदर्शनावपुष्पांतो महावीर्या धनुर्धराः १० वरार्हा-
युधिजायन्ते क्षत्रियाः शूरसत्तमाः त्रेतायां क्षत्रियाराजन् सर्वे वै चक्रवर्तिनः ११ आयुष्मांतो महावीरा धनुर्धरवरायुधि जायन्ते क्षत्रि-
याः शूरास्त्रेतायां वशवर्तिनः १२ सर्वे वर्णाश्च जायन्ते सदा चैव च द्वापरे महोत्साहावीर्यवन्तः परस्परजयेषिणः १३ तेजसाऽल्पेन
संयुक्ताः क्रोधनाः पुरुषानृप लुब्धा अनृतकाश्चैव तिष्ये जायन्ति भारत १४ ईर्ष्यामानस्तथा क्रोधो माया सूया तथैव च तिष्ये भव-
ति भूतानां रागो लोभश्च भारत १५ संक्षेपो वर्तते राजन् द्वापरे स्मिन्नराधिप गुणोत्तरं हैमवतं हरिवर्षे तथैव च १६ इति श्री
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडवर्णने दशमोऽध्यायः १० धृतराष्ट्र उवाच जंबूखंडस्त्वया प्रोक्तो यथा वदिह संजय
विश्वं भूमस्य प्रब्रूहि परिमाणं तत् त्वतः १ समुद्रस्य प्रमाणं च सम्यगच्छिद्रदर्शनं शाकदीपं च मे ब्रूहि कुशदीपं च संजय २

मोऽध्यायः ९ भारतस्येति १ २

तिष्यं कलियुगं ३ ४ ५ ६ ७ प्रजायन्ते प्रजां जनयन्ति ८ ९ वपुष्मांतः प्रशस्तदेहाः १० ११ १२ सर्वे वर्णाः परस्परजयेषिणो जायन्त इति संबन्धः १३ १४ ई-
र्ष्यापरोत्कर्षासहिष्णुत्वं मानः स्वस्मिन् पूज्यता बुद्धिः क्रोधो भिज्वलनं माया कपटं असूया परगुणेषु दोषा विस्मरणं रागो विषयेषु प्रीतिः लोभस्तद्विप्रा १५ संक्षे-
पो गुणानामिति शेषः १६ इति भा. भी. दशमः १० जंबू १ २

३ ग्रहराहुम् ४ अष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचयोजनानिविक्कंभः चतुर्दलकमलाकारस्यजंबूद्वीपस्यपत्रांतपरिधिः तादृशविस्तारएवपिंडप्रमाणमंतर्भाव्यपर्वताक-
तित्वात्जंबुपर्वतइत्युच्यते ५ लावणस्येति क्षेत्रफलतः पंचसहस्रायामत्वात्जंबूद्वीपस्यतदुभयतः पंचपंचभिः सहस्रैः समुद्रस्यविक्कंभोविस्तारः द्विगुणितः तेनसप्त-
सुद्रस्यद्वीपस्यपंचदशसहस्रयोजनोव्यासः द्विगुणः दशसहस्रयोजनः परिमंडलश्चेदुभयतः समुद्रवेष्टनेनसहचत्वारिंशत्सहस्रः एवतृतीयोशीतिसहस्रः चतुर्थः षष्टि

शाल्मलिनैवैतत्वेनक्रौंचद्वीपंतथैवच ब्रह्मिगावल्गाणोसार्धराहोः सोमार्कयोस्तथा ३ संजयउवाच राजन्सबहवोद्वीपायैरिदंसंत-
तंजगत् समद्वीपान्यवक्ष्यामिचंद्रादित्यौग्रहं तथा ४ अष्टादशसहस्राणियोजनानांविशांपते षट्शतानिचपूर्णानिविक्कंभोजंबुपर्व-
तः ५ लावणस्यसमुद्रस्यविक्कंभोद्विगुणः स्मृतः नानाजनपदाकीर्णोमणिविद्रुमचित्रितः ६ नैकधातुविचित्रश्चपर्वतैरुपशोभितः सि-
द्धचारणसंकीर्णः सागरः परिमंडलः ७ शाकद्वीपंचवक्ष्यामियथावदिहपार्थिव शृणुमेत्वंयथान्यायंब्रुवतः कुरुनंदन ८ जंबूद्वीपप्रमाणे-
नद्विगुणः सनराधिप विक्कंभेणमहाराजसागरोपिविभागशः ९ क्षीरोदोभरतश्चेष्टयेनसंपरिवारितः तत्रपुण्याजनपदास्तत्रनम्रियते
नरः १० कुतएवहिदुर्भिक्षंक्षमातेजोयुताहिते शाकद्वीपस्यसंक्षेपोयथावद्भूतर्षभ उक्तएवमहाराजकिमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ११
धृतराष्ट्रउवाच शाकद्वीपस्यसंक्षेपोयथावदिहपूर्वशः उक्तएवमहाप्राज्ञविस्तरंब्रूहितत्वतः १२ संजयउवाच तथैवपर्वताराज
नृसप्तात्रमणिभूषिताः रत्नाकरास्तथानद्यस्तेषां नामानिमे शृणु १३ अतीवगुणवत्सर्वतत्रपुण्यंजनाधिप देवर्षिगंधर्वयुतः प्रथमोमे-
रुरुच्यते १४ प्रागायतोमहाराजमलयोनामपर्वतः ततोमेघाः प्रवर्तन्तेप्रभवन्तिचसर्वशः १५ ततः पूर्वेणकौरव्यजलधारोमहागि-
रिः यत्रनित्यमुपादत्तेवासवः परमंजलम् १६ ततोवर्षप्रभवतिवर्षकालेजनेश्वर उच्चैर्गिरिरैवतकोयत्रनित्यंप्रतिष्ठितं १७ रेवतीदि-
विनक्षत्रं पितामहकृतोविधिः उत्तरेणतुराजेद्रश्यामोनाममहागिरिः १८ नवमेघप्रभः प्रांशुः श्रीमालुज्ज्वलविग्रहः ततः श्यामत्वमा-
पन्नाजनाजनपदेश्वर १९ धृतराष्ट्रउवाच समहान्संशयोमेघप्रोक्तोयंसंजयत्वया प्रजाः कथंसूतपुत्रसंप्राप्ताः श्यामनामि-
ह २०

सहस्राधिकंलक्षम् पंचमोलक्षत्रयंविंशतिसहस्राणिषष्ठः लक्षषट्कंचत्वारिंशत्सहस्राणिसप्तमोद्वादशलक्षायशीतिसहस्राणि एतेषांसंकलने पं-
चविंशतिलक्षाणि पंचत्रिंशत्सहस्राणियोजनानिसप्तानांद्वीपानाससमुद्राणांविस्तारः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३
१४ १५ १६ १७ रेवतीज्योतिर्मंडलरूपेणादिविबंभस्यमाणापिद्विब्धेरूपेणात्रापिवर्तते एवंविधिर्मर्यादापितामहेनकृता १८ १९
२० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

प्रमगवर्णव्याचष्टेयोरिति मिश्रवर्णः पतगइत्यर्थः २१ कारणगुणाः कार्यगुणानारभन्तइतिन्यायेनश्यामपर्वतप्रभवः श्यामवर्णः शाकाद्यन्नपरिणामेनमनुष्याअपि
श्यामत्वंगताइत्यर्थः यस्मात्श्यामोगिरिस्तस्मान्तस्थानंश्यामोवर्णः प्रवृत्तइत्यर्थः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

संजयउवाच सर्वेष्वेवमहाराजद्वीपेषुकुरुनंदन गौरः कृष्णाश्चपतगस्तयोर्वर्णान्तरेनृप २१ श्यामोयस्मात्प्रवृत्तोवैतस्माच्छ्यामोगिरिः
स्मृतः ततः परं कौरवेन्द्रदुर्गशैलोमहोदयः २२ केशरीकेशरयुतोयतोवातः प्रजायते तेषांयोजनविष्कंभोद्विगुणः प्रविभागशः २३ वर्षाणि
तेषु कौरव्यसप्तोक्तानिमनीषिभिः महामैरुर्महाकाशोजलदः कुमुदोत्तरः २४ जलधारोमहाराजसकुमारइतिस्मृतः रेवतस्यतुकोमा
रः श्यामस्यमणिकांचनः २५ केदारस्याथमोदाकीपरेणतुमहापुमान् परिवार्यतुकोरव्यदैर्घ्यैर्द्रस्वत्वमेवच २६ जंबूद्वीपेनसंख्यात
स्तस्यमध्येमहाद्रुमः शाकोनाममहाराजप्रजायस्यसदालुगा २७ तत्रपुण्याजनपदाः पूज्यतेयत्रशंकरः तत्रगच्छंतिसिद्धाश्चचार
णादेवतानिच धार्मिकाश्चप्रजाराजश्चत्वारोतीवभारत २८ वर्णाः स्वधर्मनिरतानचस्तेनोऽवदृश्यते दीर्घायुषोमहाराजजराभृत्यविव
र्जिताः २९ प्रजास्तत्रविवर्धतेवर्षास्त्विवसमुद्रगाः नद्यः पुण्यजलास्तत्रगंगाचबहुधागता ३० सकुमारीकुमारीचशीताशीवेणिकातथा
महानदीचकौरव्यतथामणिजलानदी ३१ चक्षुर्वर्धनिकाचैव नदीभरतसत्तम तत्रप्रवृत्ताः पुण्योदानद्यः कुरुकुलोद्बह सहस्राणांश
तान्येवयतोवर्षतिवासवः ३२ नतासां नामधेयानिपरिमाणंतथैवच शक्यतेपरिसंख्यातुं पुण्यास्ताहिसरिद्धराः ३३ तत्रपुण्याजनप
दाश्चत्वारोलोकसंमताः मृगाश्चमशकाश्चैवमानसामंदगास्तथा ३४ मृगाब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वकर्मनिरतास्तथा मशकेषुतुराजन्या
धार्मिकाः सर्वकामदाः ३५ मानसाश्चमहाराजवैश्यधर्मोपजीविनः सर्वकामसमायुक्ताः शूराधर्मार्थनिश्चयाः ३६ शूद्राश्चमंदगा
स्तत्रपुरुषाधर्मशीलिनः नतत्रराजाराजेन्द्रनदंडोनचदंडिकाः स्वधर्मेणैवधर्मज्ञास्तेरक्षन्तिपरस्परम् ३७ एतावदेवशक्यंतुतत्रद्वीपेप्र-
भाषितुम् एतदेवचश्रोतव्यंशाकद्वीपेमहोजसि ३८ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिशाकद्वीपवर्णनेएकादशोऽध्यायः ११
संजयउवाच उत्तरेषुचकौरव्यद्वीपेषुश्रूयतेकथा एवंतत्रमहाराजब्रुवतश्चनिबोधमे १ घृततोयः ससुद्रोऽवदधिमंडोदकः परः स
रोदः सागरश्चैवतथान्योजलसागरः २ परस्परेणद्विगुणाः सर्वेद्वीपानराधिप पर्वताश्चमहाराजसमुद्रैः परिवारिताः ३ गौरस्तुम-
ध्यमेद्वीपेगिरिर्मानः शिलोमहान् पर्वतः पश्चिमेकृष्णो नारायणसरवोनृप ४

इतिश्रीभारतेभीष्मपर्वणिटीकायांएकादशोऽध्यायः ११

उत्तरेषु १ २ ३ मानः शिलोमनः शिलामयः ४

तत्ररत्नानिदिव्यानिस्वयंरक्षतिकेशवः प्रसन्नश्चाभवत्तत्रप्रजानां व्यदधत्स्वरम् ५ कुशस्तंभः कुशद्वीपे मध्ये जनपदेः सह सं
पूज्यते शाल्मलिश्च द्वीपे शाल्मलिके नृप ६ कौंचद्वीपे महाकौंचो गिरिरत्नचयाकरः संपूज्यते महाराजचातुर्वर्ण्येन नित्यदा ७ गोमं
तः पर्वतो राजन्समहान्सर्वधातुकः यत्र नित्यं निवसति श्रीमान्कमललोचनः ८ मोक्षिभिः संगतो नित्यं प्रभर्नारायणो हरिः कुश
द्वीपे तुराजेन्द्रपर्वतो विदुर्मैश्वितः ९ स्वनामनामादुर्दृष्टो द्वितीयो हेमपर्वतः कृतिमान्नामकोरव्यतृतीयः कुमुदोगिरिः १० चतुर्थः पुष्प
वान्नामपंचमस्तकुशेशयः षष्ठो हरिगिरिर्नाम षष्ठे तेषां पर्वतोत्तमाः ११ तेषां मंतरविष्कंभो द्विगुणः पर्वभामशः ओद्विदं प्रथमं वर्षं द्वि-
तीयं वेणुमंडलम् १२ तृतीयं सरथाकारं चतुर्थं कंबलं स्मृतम् धृतिमत्पंचमं वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् १३ सप्तमं कपिलं वर्षं सप्तैते
वर्षलंभकाः एतेषु देवगंधर्वाः प्रजाश्च जगतीश्वर १४ विहरन्ते रमन्ते च न तेषु भ्रियते जनः न तेषु दस्यवः सन्ति स्ते च्छजात्योपिवानृ
प गौरप्रायोजनः सर्वः सुकुमारश्च पार्थिव १५ अवशिष्टेषु सर्वेषु वक्ष्यामि मनोजेश्वर यथाश्रुतं महाराज तदव्यग्रमनाः शृणु १६
कौंचद्वीपे महाराज कौंचो नाम महागिरिः कौंचात्परो वामनको वामनादंधकारकः १७ अंधकारात्परो राजन्मैनाकः पर्वतोत्तमः
मैनाकात्परो राजन्गोविंदो गिरिरुत्तमः १८ गोविंदात्परो राजन्निबिडो नाम पर्वतः परस्तद्विगुणस्तेषां विष्कंभो वंशवर्धन १९
देशास्तत्र प्रवक्ष्यामि तन्मोनिगदतः शृणु कौंचस्य कुशलो देशो वामनस्य मनोजुगः २० मनोजुगात्परो श्रोष्ठो देशः कुरूकुलोद्दह
उष्णात्परः प्रावरकः प्रावारादंधकारकः २१ अंधकारकदेशात्तुमुनिदेशः परः स्मृतः मुनिदेशात्परो श्वैव प्रोच्यते दुंदुभिस्वनः २२
सिद्धचारणसंकीर्णो गौरप्रायोजनाधिप एते देशा महाराज देवगंधर्वसैविताः २३ पुष्करं पुष्करेणामपर्वतो मणिरत्नवान् तत्र नित्यं
प्रवसति स्वयं देवः प्रजापतिः २४ तं पर्युपासते नित्यं देवाः सर्वे महर्षयः वाग्भिर्मनोऽनुकूलाभिः पूजयन्तो जनाधिप २५ जंबूद्वीपात्प
र्वतो रत्नानि विविधास्तुत द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां कुरुसत्तम २६ ब्रह्मचर्येण सत्येन प्रजानां हि दमेन च आरोग्यायुः प्रमाणाभ्यां-
द्विगुणं द्विगुणं ततः २७ एको जनपदो राजन् द्वीपेषु तेषु भारत उक्तजनपदायेषु धर्मश्चैकः प्रदृश्यते २८ ईश्वरो दंडमुद्यम्य स्वयं
मेव प्रजापतिः द्वीपानेता महाराज रक्षां स्तिष्ठति नित्यदा २९ सराजासशिवो राजन् सपिता प्रपिता महः गोपायति नरश्चैव प्रजाः स
जडपंडिताः ३०

३१ चतुरस्रचतुर्दलकमलाकारंजंबूमंडलमितिशेषः तस्यपूर्वआस्तांतपरिधिरुक्तः अष्टादशसहस्राणिषट्शतानिचभारतेतिइहपत्रमध्यममंडलपरिधिरुक्तयस्त्रिंशच्छतयोजनइत्युच्यते ततश्चपंचसहस्रीतोयावान्पत्राग्रभागोबहिर्दृष्टस्तावानेवत्रयस्त्रिंशतोपंचसहस्रीतोर्गर्भेभागाउर्ध्वइतिज्ञेयम् ३२ तत्रपत्रसंधिस्थानेषुचतुर्षु
३३ तस्यगजचतुष्टयस्यपृथिव्याआश्रयभूतस्य तत्कस्योपरिवर्ततेइतिदुर्वचनेनईश्वरशक्तेयेवदिग्गजाः धियंतइतिभावः सः गजसमूहः ३४ वातरज्जुभिर्गजावद्धा

भोजनंचात्रकौरव्यप्रजाः स्वयमुपस्थितम् सिद्धमेवमहाबाहोतद्विभुंजंतिनित्यदा ३१ ततः परंसमानामदृश्यतेलोकसंस्थितिः च
तुरस्रमहाराजत्रयस्त्रिंशत्तुमंडलम् ३२ तत्रतिष्ठंतिकौरव्यचत्वारोलोकसंमताः दिग्गजाभरतश्रेष्ठवामनेरावतादयः ३३ सप्त
तीकस्तथाराजन्यभिन्नकरदामुरवः तस्याहंपरिमाणंतुनसंख्यातुमिहोत्सहे असंख्यातः सनित्यंहितिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ३४ तत्रवे
वायवोवांतिदिग्भ्यः सर्वाभ्यएवहि असंबद्धामहाराजतान्निगूहंतितेगजाः ३५ पुष्करैः पद्मसंकाशैर्विकसद्भिर्महाप्रभैः शतधापुन
रेवाश्रुतेतान्मुचंतिनित्यशः ३६ श्वसद्भिर्मुच्यमानास्तदिग्गजैरिहमारुताः आगच्छंतिमहाराजततस्तिष्ठंतिवैप्रजाः ३७ धृत
राष्ट्रउवाच परोवैविस्तरोत्यर्थत्वयासंजयकीर्तितः दर्शितंद्दीपसंस्थानमुत्तरंब्रूहि संजय ३८ संजयउवाच उक्ताद्दीपाम
हाराजग्रहान्वैशृणुतत्वनः स्वर्भानोः कौरवश्रेष्ठयावदेवप्रमाणतः ३९ परिमंडलामहाराजस्वर्भानुः श्रूयतेग्रहः योजनानांसह-
स्राणिविष्कम्भोद्वादशास्यवै ४० परिणाहेनषट्त्रिंशद्विपुलत्वेनचानघ षष्टिमाहुः शतान्यस्यबुधाः पौराणिकास्तथा ४१ चंद्रमा
स्तसहस्राणिराजन्नेकादशः स्मृतः विष्कम्भेनकुरुश्रेष्ठत्रयस्त्रिंशत्तुमंडलम् ४२ एकोनषष्टिविष्कम्भंशीतरश्मेर्महात्मनः सूर्यस्त्व
ष्टौसहस्राणिह्येचान्येकुरुनंदन ४३ विष्कम्भेनततोराजनमंडलंविंशतासमम् अष्टपंचशतं राजन्विपुलत्वेनचानघ ४४ श्रूय
तेपरमोदारः पतगोसोविभावस्तः एतत्प्रमाणमर्कस्यनिर्दिष्टमिहभारत ४५ सराहुच्छादयत्येतोयथाकालंमहनया चंद्रादित्यौ
महाराजसंक्षेपोयमुदाहृतः ४६ इत्येतन्महाराजपृच्छतः शास्त्रचक्षुषा सर्वमुक्तंयथातत्वंतस्माच्छ्रममवासुहि ४७ यथोद्दि-
ष्टमयाप्रोक्तंसनिर्माणमिदंजगत् तस्मादाश्वसकौरव्यपुत्रंदुर्योधनंपति ४८ श्रुत्वेदंभरतश्रेष्ठभूमिपर्वमनोनुगः श्रीमान्भव
तिराजन्यः सिद्धार्थः साधुसंमतः आयुर्वलंचकीर्तिश्चतस्यतेजश्चवर्धते ४९

तेकुर्वन्तीत्याहतानिति ३५ पुष्करैः शंङ्काग्रैः ३६ ३७ उत्तरंसूर्येदुराहुप्रमाणम् ३८ ३९ ४० परिणाहेनपरिधिनाषट्त्रिंशत्सहस्राणिविपुलत्वेनततोप्या
धिक्येनषष्टियोजनानिपरिणाहएवेत्यर्थः ४१ ४२ ४३ ४४ पतगः शीघ्रगः विभावस्तः सूर्यः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५० ५१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि भारतभावदीपे जंबूवन्दार्थ प्रकाश टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ अथ गावल्गाणिः १ २ ३ ककुदंराज्ञां
ध्वजतुल्यंककुत्स्त्रीककुदोप्यस्त्रीवृषांगोराध्वजे बरे इति मेदिनी धामतेजः ४ ५ ६ अपसंभ्रमो निर्भयः ७ ८ ९ १० ११

यः शृणोति महीपालः पर्वणीदं यतव्रतः प्रीयंते पितरस्तस्य तथैव च पितामहाः ५० इदं तु भारतं वर्षं यत्र वर्तमानं हे वयम् पूर्वेः प्रवर्तितं पु-
ण्यं तत्सर्वं श्रुतवानसि ५१ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि जंबूवन्दवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ वेशं पायन उवाच
अथ गावल्गाणिर्विद्वान्संयुगादेत्य भारतं प्रत्यक्षदर्शिसर्वस्य भूतभव्यभविष्यवित् १ ध्यायते धृतराष्ट्राय सहस्रोत्पत्य दुःशितः आचष्ट
निहतं भीष्मं भारतानां पितामहम् २ संजय उवाच संजयो हं महाराज नमस्ते भरतर्षभ हतो भीष्मः शांतनवो भरतानां पितामहः
३ ककुदंसर्वयोधानां धाम सर्वधनुष्मताम् शरतल्पगतः सोद्यशे ते कुरुपितामहः ४ यस्य वीर्यं समाश्रित्य द्यूतं पुत्रस्तवाकरोत् सशेते नि-
हतो राजन्संख्ये भीष्मः शिखंडिना ५ यः सर्वान् पृथिवीपालान्समवेतान् महामृधे जिगाये करधेनैव काशिपुर्यो महारथः ६ जामदग्न्यं रणो-
रामं यो युध्यदपसंभ्रमः नहतो जामदग्न्येन सह तोद्य शिखंडिना ७ महेंद्रसदृशः शौर्यैर्यथैव हिमवानिव समुद्र इव गांभीर्ये स हिष्णुत्वे-
धरासमः ८ शरदंष्ट्रो धनुर्वल्कः खड्गजिह्वोदुरासदः नरसिंहः पिता ते द्युपांचाल्येन निपातितः ९ पांडवानां महार्सेन्यं दृष्ट्वा द्युतमाहवे
प्रावेपत भयो द्विगुणं सिंहं दृष्ट्वेव गोगणः १० परिरक्ष्य स सेनां तां दशरात्रं प्रवीरहा जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ११ यः सश-
क इवाक्षोभ्यो वर्षन्बाणान्सहस्रशः जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १२ सशेते निहतो भूमौ वातभग्न इव द्रुमः तव दुर्मित्रे ते राजन्य-
थानार्हः स भारत १३ इति श्रीमन्म० भीष्मप० भीष्ममृत्युश्रवणे त्रयोदशोऽध्यायः १३ धृतराष्ट्र उवाच कथं कुरूणामृषभो हतो-
भीष्मः शिखंडिना कथं रथात्स न्यपतत् पितामेवासवोपमः १ कथमासंश्रमे पुत्राहीना भीष्मो ण संजय बलिना देवकल्पेन गुर्वर्थं ब्रह्मचा-
रिणा २ तस्मिन् हते महाप्राज्ञे महेश्वासे महाबले महासत्त्वे नरव्याघ्रे किमु आसीन्मनस्तव ३ आर्तिपरां माविशति मनः संश्रुत्य मे हतम्
कुरूणामृषभं वीरमकंपं पुरुषर्षभम् ४ केतं यांत मनुप्राप्ताः केवास्यासन् पुरोगमाः केतिष्ठन् केन्यवर्तेत केभ्यवर्तेत संजय ५ केशूरारथ-
शार्दूलमद्भुतं क्षत्रियर्षभम् तथा नीकं गाहमानं समरे पृष्ठतोऽन्वयुः यस्तमोऽर्क इवापोहन्यरसेन्यममित्रहा ६ सहस्ररश्मिप्रतिमः परे-
षां भयमादधत् अकरोदुष्करं कर्म रणोपांडुसूतेषु यः ७

अर्बुदं कोटिदशकं लक्षं वा पूर्वमयुतस्य प्रत्यहं प्रतिज्ञातान् १२ १३ इति भा० भीष्म
पर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ कथम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

अस्यत्वमंतिके स्थित्वा सर्वदृष्टवानसीति शेषः ८ ९ १० प्रचिन्वंतं पुष्पवदाददानम् ११ समचेष्टतमियमाणपशुवद्धस्तपादविक्षेपं कृतवत् १२ १३
१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ आजहुः त्यक्तवन्तः २३ २४ २५ मोर्वीघोषस्तनयितुर्ग

ग्रसमानमनीकानियएनपर्यवारयत् कृतिनंतंदुराधर्षसंजयास्यत्वमंतिके ८ कथं शांतनवं युद्धे पांडवाः प्रत्यवारयन् निरुतंतमनीका-
निशरदंष्ट्रंतरस्त्रिनः ९ चापव्यात्ताननंधोरमसिजिह्वदुरासदं अनर्हं पुरुषव्याघ्रं मंतमपराजितम् पातयामास कौन्तेयः कथंतमजितं यु-
धि १० उग्रधन्वानमुग्रेषु वर्तमानं रथोत्तमे परेषामुत्तमागानि प्रचिन्वंतमथेषुभिः ११ पांडवानां महत्सैन्यं यदृष्ट्वोद्यंतमाहवे कालाग्नि-
मिव दुर्धर्षं समचेष्टतनित्यशः १२ परिकृष्य ससेनां तु दशरात्रमनीकहा जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसदुष्करम् १३ यः सशक्र इवा-
क्षय्यं वर्षं शरमयं क्षिपन् जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १४ सशोते निहतो भूमौ वातभग्न इव दुमः मम दुर्मित्रेनाजो यथानार्ह-
तिभारतः १५ कथं शांतनवं दृष्ट्वा पांचालानामनीकिनी प्रहर्तुमशक्तत्रभीष्मभीमपराक्रमम् १६ कथं भीष्मेण संग्रामं प्रकुर्वन् पांडुनंद-
नाः कथंचना जयद्वीष्मोद्रोणे जीवतिसंजय १७ कृपे सन्निहिते तत्र भारद्वाजात्मजे तथा भीष्माः प्रहरतां श्रेष्ठः कथं सनिधनंगतः १८
कथं वातिरथस्तेन पांचाल्येन शिखंडिना भीष्मो विनिहतो युद्धे देवैरपि दुरासदः १९ यः स्पर्धते रणे नित्यं जामदग्न्यं महाबलम् अजितं-
जामदग्न्येन शक्रतुल्यपराक्रमम् २० तंहंतं समरे भीष्मं महारथकुलोदितम् संजया चक्ष्वमेवीरं येन शर्मनविद्यहे २१ मामकाः केमहे-
घासानाजहुः संजया च्युतम् दुर्योधनसमादिष्टाः केवीराः पर्यवारयन् २२ यच्छिखंडिमुखाः सर्वे पांडवाभीष्मभययुः कञ्चित्ते कुरवः
सर्वे नाजहुः संजया च्युतम् २३ अशमसारमयं नूनं हृदयं स हृदं मम यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते २४ तस्मिन्सत्यं च मेधा च
नीतिश्च भरतर्षभे अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सनिहतो युधि २५ मोर्वीघोषस्तनयितुः पृथक् पृथतो महान् धनुर्द्वादमहाशब्दो महामेघ-
इवोन्नतः २६ योऽभ्यवर्षत कौन्तायान्सपांचालान्ससृजयान् निघ्नन्परथान्वीरो दानवानिव वज्रभृत् २७ इक्ष्वाक्यसागरंधोरं बाणग्रा-
हं दुरासदम् कार्मुकोर्मिणमक्षय्यमद्दीपंचलमप्लवम् २८ गदाऽसिमकराभासं हयावर्तं गजाकुलम् पदातिमत्स्यकलिलं शंखदुंदु-
भिनिःस्वनम् २९ हयान् गजपदातींश्च रथांश्च तरसा बहून् निमज्जयंतं समरे परवीरापहारिणम् ३० विदद्यमानं कोपेन तेजसा च-
परंतपम् वेल्लेव मकरावासं केवीराः पर्यवारयन् ३१ जन्मेघ इव पृथक् पृथतो बाणा बिंदुः धनुषैव द्वादरूपो महाशब्दोऽशनिध्वनिरूपो यस्य ३२ ३३

कार्मुकोर्मिणं चापोर्मिमंतं अद्दीपं निराश्रयं अप्लवंतरणोपायहीनम् २८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

१८

३२ अपासेधन्यवारयन् ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ यः प्रजापतेर्दक्षादेः परमेष्ठीपरमेष्ठेतिष्ठतीति तथा हिरण्यगर्भ इव तस्मिन्निनिशेषः ३८
 ३९ ४० ४१ पुत्रलक्ष्मणपुत्रोत्तमे लक्ष्मचिह्ने प्रधाने चेति विश्वः ४२ प्रोक्तं लोकारख्यातं ४३ सर्वास्त्रविनयोपेतं सर्वास्त्रशिक्षायुक्तं विनयातुं बलायां स्त्रीषु

भीष्मो यदकरोत्कर्म समरे संजयारिहा दुर्योधनहितार्थाय केतदास्यपुरोऽभवन् ३२ केरुक्षन् दक्षिणं चक्रं भीष्मस्यामितनेजसः पृष्ठ
 तः के परान्वीरानपासेधन्यतवताः ३३ केपुरस्तादवर्त्तन्तरक्षन्तौ भीष्ममतिके केरुक्षन्नुत्तरं चक्रं वीरावीरस्य युध्यतः ३४ वामे च केव-
 र्तमानाः केऽघ्नन्संजयसंजयान् अग्रतोऽग्रमनीकेषु केऽभ्यरक्षन् दुरासदम् ३५ पार्श्वतः केऽभ्यरक्षन्तगच्छन्तौ दुर्गमांगतिम् समू-
 हे के परान्वीरान्यत्युध्यन्तसंजय ३६ रक्षमाणः कथं वीरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते दुर्जयानामनीकानि नाजयन्तरसायुधि ३७ सर्वलोके-
 श्वरस्येव परमेष्ठी प्रजापतेः कथं प्रहर्तुमपि तेशोकुः संजय पांडवाः ३८ यस्मिन् द्वापे समाश्वस्य युध्यन्ते कुरवः परैः तन्निमग्नं न रव्याघ्रं
 भीष्मं शंससि संजय ३९ यस्य वीर्यं समाश्रित्य मम पुत्रो हृहलः न पांडवानगणयत्कथं सनिहतः परैः ४० यः पुरा विबुधैः सर्वैः सहा
 व्येयुद्धदुर्मदः कांक्षितो दानवान् भद्रिः पितामम महावतः ४१ यस्मिन् जाते महावीर्यं शान्तुर्लोकविश्रुतः शोकं दैन्यं च दुःखं च प्राजहत्पुत्र-
 लक्ष्मणि ४२ प्रोक्तं परायणं प्राप्तं स्वधर्मनिरतं शत्रुचिम् वेदवेदांगतत्त्वज्ञं कथं शंससि मे हतम् ४३ सर्वास्त्रविनयोपेतं शान्तं दानं मन-
 स्विनम् हतं शान्तं वंश्चुत्वामन्येशोऽहं हतं बलम् ४४ धर्मादधर्मो बलवान् संप्राप्त इति मे मतिः यत्र वृत्त्यंगुरुं हत्वा राज्यमिच्छन्ति पांडवाः ४५
 जामदग्न्यः पुरारामः सर्वास्त्रविदनुत्तमः अंबार्थमुद्यतः सरव्ये भीष्मेण युधि निर्जितः ४६ तमिंद्रसमकर्माणं ककुदं सर्वधन्विनाम् हतं
 शंससि मे भीष्मं किं नु दुःखमतः परम् ४७ असकृत्क्षत्रियव्राताः संख्येयेन विनिर्जिताः जामदग्न्येन रामेण परवीरनिघातिना न
 हतो मे महाबुद्धिः सहतो घशिरवंदिना ४८ तस्मान्नूनं महावीर्याद्गार्गवाद्युद्धदुर्मदात् तेजोवीर्यबलैर्भूयाञ्छिरवंदी दुपदात्मजः ४९
 यः शूरं कृतिनं युद्धे सर्वशास्त्रविशारदम् परमास्त्रविदं वीरं जघान भरतर्षभम् ५० केवीरास्तममित्रघ्नमन्वयुः शास्त्रसंसदि शंसमे-
 तद्यथा चासीद्युद्धं भीष्मस्य पांडवैः ५१ योपेव हतवीरामे सेनापुत्रस्य संजय अगोपमिव चोद्भूतं गोकुलं तद्वलं मम ५२ पौरुषं सर्व-
 लोकस्य परं यस्मिन्माहाहवे परासक्ते तस्मिन्कथमासीन्मनस्तदा ५३ जीवितेऽप्यद्य सामर्थ्यं किमेवास्माकसंजय घातयित्वा महा-
 वीर्यं पितरं लोकधार्मिकम् ५४ अगाधसलिले मग्नानां वंद्यं हस्ते वपारगाः भीष्मे हते भृशं दुःखान्मन्येशो चंतिपुत्रकाः ५५

क्षायं प्रणतोऽपमानं

तिमेदिनी ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ परासक्ते परलोकप्रिये ५३ ५४ ५५ ५६

अद्विसारमयंचूनं हृदयं मम संजय यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते ५६ यस्मिन्नस्त्राणि मेधाचनीतिश्च पुरुषर्षभे अप्रमेयाणि-
 दुर्धर्षकथं सनिहतो युधि ५७ न चास्त्रेण न शौर्येण तपसा मेधया न च न धृत्या न पुनस्त्यागान्मृत्योः काश्चिद्दिमुच्यते ५८ कालो नूनं महावीर्यः
 सर्वलोकदुरत्ययः यत्र शांतनवं भीष्मं हतं शंससि संजय ५९ पुत्रशोकाभिसंतप्तो महद्दुःखमचिंतयन् आशंसे हंपरं त्राणं भीष्माच्छांतनु-
 नंदनात् ६० यदादित्यमिवापश्यत्पतितं भविसंजय दुर्योधनः शांतनवं किंतदा प्रत्यपद्यत ६१ नाहं स्वेषां परेषां वा बुध्या संजय चिंतयन् शे-
 षं किंचित्प्रपश्यामि प्रत्यनीके महीक्षिताम् ६२ दारुणः क्षत्रधर्मो यस्मिन् विभिः संप्रदर्शितः यत्र शांतनवं हत्वा राज्यमिच्छति पांडवाः ६३ वयं वा
 राज्यमिच्छामो घातयित्वा महाव्रतम् क्षत्रधर्मस्थिताः पार्थानां पराध्यंति पुत्रकाः ६४ एतदार्येण कर्तव्यं कृच्छ्रास्वापत्सु संजय पराक्रमः प-
 राशक्तिस्तनुतस्मिन्प्रतिष्ठितम् ६५ अनीकानि विनिघ्नंतं हीमंतं पराजितम् कथं शांतनवं तात पांडुपुत्रान्यवारयन् ६६ यथा युक्तान्यनी-
 कानि कथं युद्धं महात्मभिः कथं वा निहतो भीष्मः पिता संजय मे परैः ६७ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः दुःशासनश्च कितवो हते
 भीष्मे किमब्रुवन् ६८ यच्छरीरैरुपस्तीर्णानरवारणवाजिनाम् शरशक्तिमहारवद्धतो मराक्षां महाभयाम् ६९ प्राविशान्कितवामंदाः सभां
 युद्धविशारदाः प्राणघ्नुते प्रतिभये केदीव्यं तनरर्षभाः ७० केजीयंते जितास्तत्र कृतलक्ष्यानि पातिताः अन्ये भीष्माच्छांतनवा तन्ममाचक्ष्व
 संजय ७१ नहि मे शांतिरस्तीह श्रुत्वा देवव्रतं हतम् पितरं भीमकर्माणं भीष्ममाहवशो भिनम् ७२ आर्तिमेहृदये रूढां महतीं पुत्रहानिजाम्
 त्वंहि मे सर्पिषे वाग्निमुद्दीपयसि संजय ७३ महान्तं भारमुद्यम्य विश्रुतं सार्वलौकिकम् हृत्वा विनिहतं भीष्मं मन्ये शोचंति पुत्रकाः ७४ श्रोष्या-
 मितानि दुःखानि दुर्योधनकृतान्यहम् तस्मान्मे सर्वमाचक्ष्व यद्व्रतं तत्र संजय ७५ यद्व्रतं तत्र संग्रामे मंदस्या बुद्धिः संभवम् अपनीतं सूनीतं
 यत्तन्ममाचक्ष्व संजय ७६ यत्कृतं तत्र संग्रामे भीष्मेण जयमिच्छता तेजोयुक्तं कृतास्त्रेण शंसतश्चाप्यशेषतः ७७ यथा तदभवत्कुरु-
 पांडवसेनयोः क्रमेण येन यस्मिंश्च काले यच्च यथाभवत् ७८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने चतुर्दशोऽध्यायः १४
 संजय उवाच त्वद्युक्तोऽयमनुप्रश्नो महाराज यथाऽर्हसि न तु दुर्योधने दोषमिममासक्तुमर्हसि १ य आत्मनो दुश्चरितादशभं प्राप्नुया-
 न्नरः एनसातेन नान्यं स उपाशंकितुमर्हति २ महाराज मनुष्येषु निघ्नयः सर्वमाचरेत् स वत्स्यः सर्वलोकस्य निदिनानि समाचरेत् ३

निकारो निरुक्तिप्रज्ञैः पाण्डवैस्त्वत्पतीक्षया अनुभूतः सहामात्यैः क्षांतश्चरुचिरं वने ४ हयानां च गजानां च राज्ञां चामिततेजसाम् प्रत्यक्षं य
न्याहृष्टं दृष्टं योगबलेन च ५ शृणुत त्पृथिवीपालमाचशोके मनः कृथाः दिष्टमेतत्पुरा नूनमिदमेव नराधिप ६ नमस्कृत्वा पितुस्ते हं पारा
शर्याय धीमते यस्य प्रसादाद्दिव्यं तत्प्राप्तं ज्ञानमनुत्तमम् ७ दृष्टिश्चातीन्द्रियाराजन् दूराच्छ्रवणमेव च परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य
च ८ व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा अस्त्रैरसंगो युद्धेषु वरदानान्महात्मानः ९ शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतम् भर-
तानामभूद्वृद्धं यथा तल्लोमहर्षणम् १० ते धेनीकेषु यत्नेषु व्यूढेषु च विधानतः दुर्योधनो महाराज दुःशासनमथाब्रवीत् ११ दुःशासन रथा-
स्तूर्णं युज्यतां भीष्मरक्षिणः अनीकानि च सर्वाणि शीघ्रं त्वमनुचोदय १२ अयं समामभिप्रातो वर्षपूगाभिचिंतितः पाण्डवानां ससैन्यानां कु-
रूणां च समागमः १३ नातः कार्यतमं मन्येरणे भीष्मस्य रक्षणात् हन्याद्भुसो ह्यसौ पार्थान्सोमकांश्च ससंजयान् १४ अब्रवीच्च विशद्वात्मा
नाहं हन्यां शिरवंदिनम् श्रूयते स्त्रीत्यसौ पूर्वतस्माद्दुर्योरणे मम १५ तस्माद्भीष्मोरक्षितव्यो विशेषेणेति मे मतिः शिरवंदिनो वधेयताः सर्वे
तिष्ठन्तु मामकाः १६ तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च दक्षिणात्योत्तरापथाः सर्वशस्त्रेषु कुशलास्ते रक्षन्तु पितामहम् १७ अरक्ष्यमाणं हितु-
को हन्यात्सिंहं महाबलम् मासिंहं जंबुकेनेव घातयामः शिरवंदिना १८ वामं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दक्षिणम् गोसारो फाल्गुनं प्रोक्तौ
फाल्गुनोऽपि शिरवंदिनः १९ संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्जितः यथानहं न्याद्वांगेयं दुःशासनतथा कुरु २० इति श्रीमन्महाभा-
रते भीष्मपर्वणि दुर्योधनदुःशासनसंवादे पंचदशोऽध्यायः १५ संजय उवाच ततोरजन्यां व्युष्टायां सशब्दः समभून्म
हाव्र क्रोशतां भूमिपालानां युज्यतां युज्यतामिति १ शरवदुंदुभिघोषैश्च सिंहनादैश्च भारत हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्त्वनैस्तथा
२ गजानां बृंहतां चैव योधानां चापि गर्जताम् क्ष्वेलितास्फोटितो कुष्ठैस्तुलः सर्वतो भवत् ३ उदतिष्ठन्महाराज सर्वयुक्तमशेषतः
सूर्योदये महत्सैन्यं कुरु पाण्डवसेनयोः ४ राजेन्द्र तव पुत्राणां पाण्डवानां तथैव च दुष्प्रधृष्ट्याणि चास्त्राणि सशस्त्रवचानि च ५ ततः
प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यन्त भारत त्वदीयानां परेषां च शस्त्रवन्ति महांति च ६ तत्र नागारथाश्चैव जांबूनदपरिष्कृताः विभ्राजमाना दृश्यं
ते मेघा इव सविद्धतः ७ रथानीकान्यदृश्यन्त नगराणीव भूरिशः अतीव शशभेतत्र पिताते पूर्णचंद्रवत् ८ १५ १६ १७ १८ १९

१ वायुराकारः परेषांबंधनार्थमित्यर्थः १० ११ १२ १३ तलबद्धाः तलज्याघातत्राणंबद्धैस्ते कलापिनः तूणवतः १४ १५ १६ १७ १८

धनुर्भिर्केशिभिः खड्गैर्गदाभिः शक्तिनोमरैः योधाः प्रहरणैः शत्रुस्यैस्तेष्वनीकेष्ववस्थिताः ९ गजाः पदातारथिनस्तुरगाश्च विशांपते व्य-
तिष्ठन्वायुराकाराः शतशोथसहस्रशः १० ध्वजा बहुविधाकाराव्यदृश्यंत समुच्छिताः स्वेषांचैव परेषांच द्युतिमंतः सहस्रशः ११ कांच-
नामणिचित्रां गाज्वलंत इव पावकाः अर्चिष्मन्तो व्यरोचंत ध्वजारोहाः सहस्रशः १२ महेंद्रकेतवः शत्रुभ्यामहेंद्रसदनेष्विव सन्नद्धास्ते प्रवी-
राश्च दहस्युर्बुद्धकाक्षिणः १३ उद्यतैरायुधैश्चित्रास्तलबद्धाः कलापिनः ऋषभाक्षामनुष्येन्द्राश्च मूसुरवगता बभूवुः १४ शकुनिः सौबलः
शल्य आर्वत्यथ जयद्रथः विद्वानुविद्वौ कैकेयाः कांबोजश्च सदाक्षिणः १५ श्रुतायुधश्च कालिंगो जयत्सेनश्च पार्थिवः बृहद्वलश्च कौरव्यः
कृतवर्मा च सात्वतः १६ दशैते पुरुषव्याघ्राः शूराः परिघबाहवः अक्षौहिणीनां पतयो यज्वानो भूरिदक्षिणाः १७ एते चान्ये च बहवो दु-
र्योधनवशानुगाः राजानो राजपुत्राश्च नीतिमंतो महारथाः १८ सन्नद्धाः समदृश्यंत स्वेष्टनीकेष्ववस्थिताः बह्वृष्णाजिनाः सर्वे बलि-
युद्धशालिनः १९ दृष्टादुर्योधनस्यार्थे ब्रह्मलोकाद्यदीक्षिताः समर्था दशवाहिन्यः परिगृह्य व्यवस्थिताः २० एकादशी धार्तराष्ट्री कौरवा-
णां महाचमूः अग्रतः सर्वे सैन्यानां यत्र शांतनवोऽग्रणीः २१ श्वेतोष्णीषं श्वेतच्छत्रं श्वेतवर्माणामन्युतम् अपश्याम महाराज भीष्मचंद्रमिवो-
दितम् २२ हेमतालध्वजं भीष्मराजतेस्य दने स्थितम् श्वेताभ्र इव तीक्ष्णांशं दहस्युः कुरुपांडवाः २३ संजयाश्च महेशासाष्टद्युम्नपुरोग-
माः जृम्भमाणं महासिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगा यथा २४ धृष्टद्युम्नमुखाः सर्वे समुद्विग्नजिरे मुहुः एकादशैताः श्रीजुष्टावाहिन्यस्तव पार्थिव पां-
डवानां तथा सप्तमहापुरुषपालिताः २५ उन्मत्तमकरावर्तो महाग्राहसमाकुलो युगांते समवेतौ द्वौ दृश्येते सागराविव २६ नैव न स्ताह-
शोराजन् दृष्टपूर्वो न च श्रुतः अनीकानां समेतानां कौरवाणां तथा विधः २७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि सैन्यवर्ण-
नं नाम षोडशोऽध्यायः १६ संजय उवाच यथा स भगवान्व्यासः कृष्णार्हे पायनोऽब्रवीत् तथैव सहिताः सर्वे समाजग्मु-
र्महीक्षितः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ तथा २७

विधः संमर्द इति शेषः २७

बह्वृष्णाजिना इति युद्धे मरणादीक्षां कृतवन्त इत्यर्थः १९

इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः १६

यथासः १

मयाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति मयापि च्यनक्षत्रं तस्य विषयो देशः पितृलोकस्तद्गतः सोमः कुरुपांडवयुद्धारंभदिनमुक्तं भारतसावित्र्यां हेमंते प्रथमे मासि शक्रपक्षे त्रयोदशी प्रवृत्तं भारतं युद्धं नक्षत्रे मयदेवते प्रथमे मार्गशीर्षे अत्र त्रयोदशी शब्देन तद्वक्ता चतुर्दश्येव ग्राह्या अर्जुनेन हतो भीष्मो माघमासे सिताष्टमीति त्रयोदश्यां तु मध्याह्ने भारतं जो निपातित इति तत्रैव युद्धस्य दशमं पंचदशे चाह्निहतयोर्भीष्मद्रोणयोरष्टमी त्रयोदशी संयोगदर्शनात् अत्र पुष्येऽपि माघशब्दो मकारायनाभिप्रायेण तदानीं तत्संभवात् असि ताष्टमीति च्छेदः अन्यथा सप्तमी द्वादशयोरेव तयोर्हननं प्राप्नोति यत्तु अमावास्यायां दुर्योधनहननं तत्रैवोक्तं तत्राप्यमावास्याशब्दः इष्टिदिने प्रतिपद्येव प्रयुक्तो वेदितव्यः यमदेवते इति भरणी न ग्राह्या किंतु युग्मदेवतं मृगशीर्षमेव ग्राह्यं तस्य हि पूर्वदलं शक्रदेवत्यादासरं उत्तरार्द्धं तु बुधदेवस्य त्वादेवम् तेन तत्रास्तराणां सुपरमौ देवानां मभ्युदयश्च सिध्यति किंच चत्वारिंशदहान्यद्यदेचमेनिःसृतस्यैव पुष्येण संप्रयातोऽस्मि श्रवणे पुनरागत इति युद्धारंभादष्टादशो द्वितीयात्रात आगतस्य बलदेवस्य वचनात् श्रवणे युद्धसमाप्तिर्दृश्यते ततः प्राचीनेऽष्टादशर्क्षे मृगशीर्षे एव युद्धारंभः संभवति न त्वेकविंशे भरण्याम् अष्टादशदिनमध्ये नक्षत्रत्रयस्य कल्पयितुं अयुक्तत्वात् कार्तिकेयकृत्ति कायोगांस्तु पातेन चतुर्दश्यां मृगस्यैव संभावनाच्च एतेन युद्धारंभं प्रकृत्य मया विषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति भीष्मपर्वणि संजयवाक्यान्माघायां युद्धारंभ इत्यपि निरस्तम् बलदेववाक्यविरुद्धत्वात् शब्दार्थस्तु मयापदेन तत्सहचराः पितरो लक्ष्यंते तेन युद्धे मृतानां उत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रमास्तदा पितृलोके सन्निहितो भूदिति स्वर्गिणां

मयाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यत दीप्यमानाश्च संपेतुर्दिविसप्तमहाग्रहाः २

दिव्यदेहलाभश्चंद्राधीन इति शास्त्रप्रसिद्धः तथा द्वादश्यां त्रिषु द्वे चंद्रोदयकाले त्रिभागमात्रशेषायां रात्रौ युद्धमवर्तते तत्र त्रिभागेत्यस्य त्रिमुहूर्तशेषायामित्यर्थः तथा अष्टपंचाशतं रात्र्यः शयानस्याद्यमेगता इति भीष्मवचनं तु माघोयं समनुप्राप्तः त्रिभागमात्रः पक्षोयं इति वाक्यशेषानुसारात् अशतं शतहीनं यथास्यानथा अष्टपंच अष्टपंचाशद्रात्रयो व्यतीता इति व्याख्येयं विलोमशोधनात् अष्टपंचाशदूनं शतं रात्रयो द्वादचत्वारिंशद्रात्रयो व्यतीता इत्यर्थः तथा च पौषकृष्णाष्टमीतो माघशक्रपंचम्यां तावतीदिनसंख्या पूर्णते पक्षस्य चतुर्थीयो भागो गतो भवति तत्राप्येकतिथिस्तथात्पंचम्याः द्विचत्वारिंशत्तमत्वं ज्ञेयं शेषो भावितुमर्हतीत्यत्र कार्यशेषो देहत्यागादिव शेषो न तु पक्षशेष इति व्याख्या ज्ञेया तत्रायं निश्चयः कार्तिकशक्रपक्षे द्वादश्यां रेवत्यां कृष्णप्रयाणम् ततो मार्गशीर्षकृष्णपंचम्यां पुष्ये सेनयोर्निर्घाणम् ततः पंचम्या उपरिषष्ठीमारभ्य सप्तदिनानि गणायित्वा तदुपर्यष्टमे द्विअमावास्या भवतीत्यनेन त्रयोदशादिना त्स्कोयं कृष्णपक्षो महोत्पातजनक इति सूचितं क्षीणयोश्च तिथ्योः पक्षांतरे पुनर्द्विध्या संख्या पूरणं भवतीति मार्गशीर्षकृष्णपंचमीमारभ्य पौषशुक्लप्रतिपत्तिर्द्विचत्वारिंशीतिथिः भवतीति बलदेववाक्योक्ता दिनसंख्या नक्षत्रसंख्या चालु गृहीता भवति यत्तु सप्तमात्रापि दिवसादमावास्या भविष्यति संग्रामं योजयेन्न तनां ह्यहः शक्रदेवताम् प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं पुष्योद्ये निपुनः पुनरिति दुर्योधनवाक्यं तत्र संग्राममित्यनेन संग्रामे जयसाधनं धारावधादिकं तस्यां योजयेदित्युक्तं शक्रदेवतामित्यनेन तस्यां ज्येष्ठानक्षत्रयोग उच्यते सच तिथिद्वयक्षयात्तत्रासंभवनपितृवतिथिबदेवनक्षत्रक्षयाद्वा तिथिनक्षत्रयोरार्धतयोगाद्वा

ज्ञेय इति सर्वसमंजसं महाग्रहाः राहुकेनोपग्रहत्वात्समेव २

३ ववाशिरेशब्दं कृतवतः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० अयोनिधनं अयसाशस्त्रेण मरणम् ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ ता

द्विधाभूत इति दित्युदये प्रत्यदृश्यत ज्वलन्त्याशिरवयाभूयोभानुमानुदितोरविः ३ ववाशिरेचदीपायांदिशि गोमायुवायसाः लिप्समानाः शरीराणि मांसशोणितभोजनाः ४ अहन्यहनिपार्थानां वृद्धः कुरुपितामहः भरद्वाजात्मजश्चैव प्रातरुत्थाय संयतौ ५ जयोस्तपांडुपुत्राणामित्यूचतुररिंदमौ युयुधातेतवार्थाय यथासमयः कृतः ६ सर्वधर्मविशेषज्ञः पितादेव व्रतस्तव समानीय महीपाला निदं वचनमब्रवीत् ७ इदं कः क्षत्रियाद्वारं स्वर्गायापावृतं महत् गच्छ ध्वं तेन शक्रस्य ब्रह्मणः सह लोकताम् ८ एष क्क्षाश्वतः पंथाः पूर्वेः पूर्वतरैः कृतः संभावय ध्वमात्मानमव्यग्रमनसोऽसुधि ९ नाभागोऽथ याति श्वमांधातानहुषो नृपः संसिद्धाः परमं स्थानं गताः कर्मभिरीदृशैः १० अधर्मः क्षत्रियस्यैष यद्वाधिमरणं गृहे यदयोनिधनं याति सोऽस्य धर्मः सनातनः ११ एवमुक्ता महीपालाभीष्मोऽपि भरतर्षभ निर्ययुः स्वान्यनीकानि शोभयंतो रथोत्तमैः १२ सतुर्वैकर्तनः कर्णः सामात्यः सह बंधुभिः न्यासितः समरेशस्त्रं भीष्मोऽपि भरतर्षभ १३ अपेत कर्णाः पुत्रास्ते राजानश्चैव तावकाः निर्ययुः सिंहनादेन नादयंतो दिशो दश १४ श्वेतैश्छत्रैः पताकाभिर्ध्वजवारणवाजिभिः तान्यनीकानि शोभंतं गजैरथ पदातिभिः १५ पेरिपणवशब्दैश्च दुंदुभीनां च निःस्वनैः रथनेमिनिनादैश्च बभूवाकुलितामही १६ कांचनांगदकेयूरैः कार्मुकैश्च महारथाः भ्राजमाना व्यराजंत साग्नयः पर्वता इव १७ तालेन महता भीष्मः पंचतारेण केतुना विमलादित्यसंकाशास्तस्थौ कुरुचमूपतिः १८ ये त्वदीयामहेष्वासाराजानो भरतर्षभ अवर्तंत यथादेशं राजञ्छांतनवस्यते १९ सतु गोवासनः शैव्यः सहितः सर्वराजभिः ययौ मानं गराजेन राजार्हेण पताकिना २० पद्मवर्णस्त्वनीकानां सर्वेषां मग्नतः स्थितः अश्वत्थामाय ययौ यतः सिंहलांगूलकेतुना २१ श्रुतायुधश्चित्रसेनः पुरुमित्रो विविंशतिः शल्यो भूरिश्रवाश्चैव विकर्णश्च महारथः २२ एते सप्त महेशासाद्रोणपुत्रपुरोगमाः स्यंदनेर्वैरवर्माणो भीष्मस्यासन् पुरोगमाः २३ तेषामपि महोत्सेधाः शोभयंतो रथोत्तमान् भ्राजमाना व्यरोचंत जांबूनदमया ध्वजाः २४ जांबूनदमया वेदीकमंडलुविभूषिता केतुराचार्यसुरव्यस्यद्रोणस्य धनुषा सह २५ अनेकशतसाहस्रमनीकमनुकपैतः महान् दुर्योधनस्यासीन् नागो मणिमयो ध्वजः २६ तस्य पौरवकालिंगकांबोजाः सस्रदक्षिणाः क्षेमधन्वा च शल्यश्च तस्युः प्रसुरवतोरथाः २७ स्यंदनेन महार्हेण केतुना वृषभेण च प्रकर्षन्नेव सेनाग्रं मागधस्य कृपो ययौ २८

अंगपतिनाकर्णपुत्रेणवृषकेतुना २९ वराहेणकेतुमुख्येनेतिसंबंधः ३० ३१ ३२ ३३ ३४ निष्केणकंदाभरेण ३५ ३६ ३७ ३८

तदंगपतिनागुसंकूपेणचमनस्विना शारदापत्रघनप्रख्यं प्राच्यानां स महद्वलम् २९ अनीकप्रमुखेतिष्ठन्वराहेणमहायशाः शशभेकेतु
मुख्येनराजनेनजयद्रथः ३० शतरथसहस्राणांतस्यासन्वशवर्तिनः अष्टोनागसहस्राणिरथानामयुतानिषट् ३१ तत्सिंधुपतिनाराज्ञा
पालितेध्वजिनीसुरवं अनंतरथनागाश्चमशोभतमहद्वलम् ३२ षष्ठ्यारथसहस्रैस्तनागानामयुतेनच पतिः सर्वकलिंगानांययौकेतुम
नांसह ३३ तस्यपर्वतसंकाशाव्यरोचंतमहारथाः यंत्रतोमरतूणीरपताकाश्चसुशोभिताः ३४ शशभेकेतुमुख्येनपावकेनकलिंगकः श्वे
तच्छत्रेणानिष्केणचामरत्यजनेनच ३५ केतुमानपिमातंगंविचित्रपरमांकुशम् अस्थितः समरेराजन्मेघस्थइवभानुमान् ३६ तेजसा-
दीप्यमानस्तवारणोत्तममास्थितः भगदत्तोययौराजायथावज्रधरस्तथा ३७ गजस्कंधगतावास्तांभगदत्तेनसंमितो विंदानुविंदावावंत्यौ
केतुमंतमनुव्रतौ ३८ सरथानीकवान्यूहोहस्त्यंगोनृपशीर्षवान् वाजिपक्षः पतत्कशः प्रहसन्सर्वतोमुखः ३९ द्रोणेनविहितोराजनरा
ज्ञाशांतवेनच तथैवाचार्यपुत्रेणबाल्हीकेनकूपेणच ४० इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिसेन्यवर्णनं नामसप्तदशोऽध्यायः १७
संजयउवाच ततोमुहूर्तान्तुमूलः शब्दोद्दयकंपनः अश्रूयतमहाराजयोधानांप्रयुयुत्सताम् १ शंखदुंदुभिघोषैश्चवारणानांचहं
हितैः नेमिघोषैरथानांचदीर्यतीववसुंधरा २ हयानांहेषमाणानांयोधानांचैवगर्जताम् क्षणेनैव नभोभूमिः शब्देनापूरितेतदा ३ पुत्रा
णांतदुर्धर्षपांडवानांतथैवच समकंपंतसैन्यानिपरस्परसमागमे ४ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनविभूषिताः भ्राजमानाव्यदृश्यंतमेघाइव
सविद्यतः ५ ध्वजाबहुविधाकारास्तावकानांनराधिप कांचनांगादिनोरेजुर्ज्वलिताइवपावकाः ६ स्वेषांचैवपरेषांचसमदृश्यंतभारत
महेंद्रकेतवः शशभेकेतवः सदनैश्चिव ७ कांचनैः कवचैर्वीराज्वलनार्कसमप्रभैः सन्नद्धाः समदृश्यंतज्वलनार्कसमप्रभाः ८ कुरुयोधवरा-
राजन्विचित्रायुधकार्मुकाः उद्यतैरायुधैश्चित्रैस्तालबद्धाः पिनाकिनः ऋषभाक्षामहेशासाश्चमूमुखगतावभुः ९ पृष्ठगोपास्तभीष्मस्य
पुत्रास्तवनराधिप दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुरवोदुःसहस्तथा १० विंविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः सत्यव्रतः पुरुमित्रोजयोभूरि
श्रवाः शलः ११ रथाविंशतिसाहस्रास्तथैवामनुयायिनः अभीषाहाः शूरसेनाः शिबयोथवसातयः १२ शाल्वामत्स्यास्तथाः बष्ठास्त्रैग
र्ताः कैकयास्तथा सौवीराः कैतवाः प्राच्याः प्रतीच्योदीच्यवासिनः १३

३९ ४० इतिश्रीभारतेभीष्मपर्वणिरीकायांसप्तदशोऽध्यायः १७ ततः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ शनानामयुतानिषट् षट्शतान्ययुतगुणानिषष्टिलक्षाणीति यावत् १६ १७ १८ इति श्रीभीष्मपर्वणि टीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ अक्षौहिण्य-
इति १ २ ३ संहतानिति अत्यैः संहत्येव योद्धव्यं बहुभिस्तु विशकलितैरपि योद्धुं शक्यमित्यर्थः ४ ५ व्यूहं व्यूहं कुरु ६ ७ ८ ९

द्वादशैते जनपदाः सर्वे शूरास्तनुत्यजः महतारथवंशेन ते रक्षः पितामहम् १४ अनीकं शतसाहस्रं कुंजराणां तरस्विनाम् मागधो वैनृ
पतिस्तद्वथानीकमन्वयात् १५ रथानां चक्ररक्षाश्च पादरक्षाश्च दंतिनां अभवन्वाहिनीमध्ये शनानामयुतानिषट् १६ पादानां श्वाग्रतोऽ
गच्छन्धनुश्चर्मासिपाणयः अनेकशतसाहस्रानरवरप्रासयोधिनः १७ अक्षौहिण्यो दशैकाचतवपुत्रस्य भारत अदृश्यं तमहाराज गंगेव
मुनांतरा १८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि सैन्यवर्णने अष्टादशोऽध्यायः १८ धृतराष्ट्र उवाच अक्षौहिण्यो दशैकाच
व्यूहादह्वायुधिष्ठिरः कथमत्येन सैन्येन प्रत्यव्यूहतपांडवः १ यौ वेदमानुषं व्यूहं दैवंगंधर्वमासुरम् कथं भीष्मसकौंतेयः प्रत्यव्यूहतसंज
य २ संजय उवाच धार्तराष्ट्रान्यनीकानि दृष्ट्वा व्यूहानि पांडवः अभ्यभाषत धर्मात्मा धर्मराजो धनंजयम् ३ महर्षेर्वचनात्तात वेदयंति
बृहस्पतेः संहतान्यो धयेदल्पान्कामं विस्तारयेद्बहून् ४ सूचीमुखमनीकं स्यादल्पानां बहुभिः सह अस्माकंच तथा सैन्यमल्पीयः सतरां प
रैः ५ एतद्वचनमाज्ञाय महर्षेर्व्यूहपांडव एतच्छ्रुत्वा धर्मराजं प्रत्यभाषत पांडवः ६ एष व्यूहामिते व्यूहं राजसत्तम दुर्जयम् अचलं नाम
वज्राख्यं विहितं वज्रपाणिना ७ यः सवान इवोद्भूतः समरे दुःसहः परैः स न पुरोयोत्स्यते वै भीमः प्रहरतां वरः ८ ते जांसिरिषु सैन्यानां मृदुस्तु
रुषसत्तमः अग्रेऽग्रणीर्यस्यति नो युद्धोपायविचक्षणः ९ यं दृष्ट्वा कुरवः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः निवर्तिष्यन्ति संव्रस्ताः सिंहं क्षुद्रमृगाय
था १० तं सर्वे संत्रयिष्यामः प्राकारमकुतोभयाः भीमं प्रहरतां श्रेष्ठं देवराजमिवामराः ११ न हि सोऽस्ति पुमौल्लोके यः संकुदं हृकोदरम् द्रष्टु
मत्कथं कर्माणं विषहेत न र्षभम् १२ एवमुक्त्वा महाबाहुस्तथा चक्रे धनंजयः व्यूहानि बलान्याशुप्रययो फाल्गुनस्तथा १३ संप्रयातान्
कुरुन्दह्वापांडवानां महाचमूः गंगेव पूर्णास्ति मितास्पदमाना व्यदृश्यत १४ भीमसेनोऽग्रणीस्तेषां दृष्ट्वा धुम्नश्च वीर्यवान् नकुलः सहदेव
श्च धृतकेतुश्च पार्थिवः १५ विराटश्च ततः पश्चाद्वाजाऽथाऽक्षौहिणीवृतः भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्षत पृष्ठतः १६ चक्ररक्षो तु भीम
स्य माद्रीपुत्रौ महाद्युती द्रौपदेयाः ससोभद्राः पृष्ठगोपास्तरस्विनः १७ दृष्ट्वा धुम्नश्च पांचाल्यस्तेषां गोसामहारथः सहितः एतनाभूरैरथ-
सुरव्यैः प्रभद्रकैः १८ शिरवंडी तु ततः पश्चादर्जुनेनाभिरक्षितः यनो भीष्मविनाशाय प्रययो भारत र्षभ १९

१० ११ १२ १३ स्पंदमाना किंचिच्चलंती १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

२० २१ धृतराष्ट्रस्यदायादा इत्यनेन तवेते भाग इति सूचयति २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ वारणा राजानमन्वयुरिति संबंधः अचलाः
निष्कंपाः ३० जीमूताः पर्वताः जीमूतोद्भाविते मेदिनी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ प्रावात्प्रववौ स एषतः स बिंदुः ३६ वाताः रूढा वायवः ३७

पृष्ठतोप्यर्जुनस्यासीद्युधामोमहाबलः चक्ररक्षोतुपांचाल्योयुधामन्यूनमोजसौ २० कैकेयो धृष्टकेतुश्च चेकितानश्च वीर्यवान् भीमसेनो ग
दां बिभ्रद्भ्रजसारमयीदृढाम् चरन्नेगेन महता समुद्रमपिशोषयेत् २१ एतेतिष्ठन्तिसामात्याः प्रेक्षन्तस्तेजनाधिप धृतराष्ट्रस्यदायादा इ
ति बीभत्सर ब्रवीत् २२ भीमसेनं तदाराजं दर्शयस्व महाबलम् बुवाणंतु तथा पार्थ सर्वसैन्यानि भारत २३ अपूजयंस्तदा वाग्भिरनुकू-
लाभिराहवे राजा तु मध्यमानीके कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः २४ बृहद्भिः कुंजरैर्मनैश्च लद्भिश्च लेखिभ्यः अक्षोहिण्याः तथा चाल्योयुधसेनो महामनाः
विराटमन्वयात्पश्चात्पांडवार्थं पराक्रमी २५ तेषामादित्यचंद्राभाः कनकोत्तमभूषणाः नानाचिह्नधरा राजनुरथेष्वासन्महाध्वजाः २६ स
मुत्सार्यततः पश्चात्पृष्ठं कम्भोमहारथः भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्षयुधिष्ठिरम् २७ त्वदीयानां परेषां चरथेषु विपुलान् ध्वजान् अभि
भूयार्जुनस्येकोरथे तस्योमहाकपिः २८ पादातास्त्वग्रतो गच्छन् न सिशत्तृष्टिपाणयः अनेकशतसाहस्राभीमसेनस्य रक्षिणः २९ वार
णादशसाहस्राः प्रभिन्नकरदामुरवाः शूराहैममयेर्जालैर्दीप्यमाना इवाचलाः ३० क्षरंत इव जीमूता महार्हाः पद्मगंधिनः राजानमन्वयुः
पश्चाज्जीमूता इव वार्षिकाः ३१ भीमसेनो गदां भीमां प्रकर्षन्परिघोपसां प्रचकर्ष महासैन्यदुराधर्षो महामनाः ३२ तमर्कमिव दुष्येक्ष्यंत
पंतमिव वाहिनीं न शोकुः सर्वयोधास्ते प्रतिवीक्षितुमंतिके ३३ वज्रोनामैष स व्यूहो निर्भयः सर्वतोमुखः चापविद्यस्त्वजोघोरो गुप्तो गांडी
वधन्वना ३४ यं प्रतिव्यूह्यतिष्ठन्ति पांडवास्तव वाहिनीम् अजेयो मानुषलोके पांडवैरभिरक्षितः ३५ संध्यां तिष्ठत्सैन्येषु सूर्यस्योदय-
नं प्रति प्रावात्स एषतो वायुर्निरप्तेस्तनयितुमान् ३६ विष्वग्वाताश्च विववुर्नीचैः शर्करकर्षिणः रजश्चोद्युतमहत्तम आच्छादयज्जग-
त् ३७ पपात महती चोल्का प्राड्युरवीभरतर्षभ उद्यंतं सूर्यमाहत्य व्यशीर्यत महास्वना ३८ अथ सज्जीयमानेषु सैन्येषु भरतर्षभ निष्प्र
भोऽभ्युद्यते सूर्यः सद्योषंभूश्चालच ३९ व्यशीर्यत सनादा च भूस्तदा भरतर्षभ निर्घाता बहवो राजन् दिक्षु सर्वासु चाभवन् ४० प्रादुरा
रासीद्वजस्तीव्रनप्राज्ञायत किंचन ध्वजानां धूयमानानां सहसामातरि श्वना ४१ किंकिणीजालबद्धानां कांचनस्त्रगवरांबरैः महतां सपताका
नामादित्यसमतेजसाम् ४२ सर्वे झणझणीभूतमासीन्तालवनेष्विव एवंते पुरुषव्याघ्राः पांडवा युद्धनंदिनः ४३ आहत्य आस्फाल्य ३८

मज्जानइतिनोऽस्माकं योधानां मज्जाः धातुविशेषान् ग्रसंत इवेति योज्यं भीमसेनं हृत्वा व्यवस्थिता इति संबंधः ४४ इति श्री महाभारते भीम द्वाकायां एकोनविंशोऽध्या-
यः १९ भीष्मो नेतानिर्वोढायेषां नेत्राः १ मेवं पुष्कलं यथा स्यात्तथा ब्रूहि मेवमिति मीवतेः पुष्प्यर्थस्य घञि रूपं गौडास्ति ह पाठान्तरं कल्पयन्ति सर्वमेतद् ब्रूहि मेत्वं

व्यवस्थिताः प्रतियुह्यतव पुत्रस्य बाहिनीम् ग्रसंत इव मज्जानो योधानां भरतर्षभ हृत्वा ग्रतो भीमसेनं गदापाणिमवस्थितम् ४४ इति श्री
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः १९ धृतराष्ट्र उवाच सूर्योदये संजय केन पूर्वयुयुत्सवो हृष्यमाणा इवासन् मामकावाभी-
ष्मनेत्राः समीपे पांडवावाभीमनेत्रास्तदानीम् १ केषां जघन्यौ सोमसूर्यौ सवायुकेषां सेनांश्चापदाश्चाभयंत केषां यूनां मुखवर्णाः प्रसन्नाः स
र्वमेत्वं ब्रूहि मेवं यथावत् २ संजय उवाच उभे सेने तुल्यमिवोपयाते उभे व्यूहद्वयं रूपेण रेदं उभे चित्रे वनराजिप्रकाशे तथैवोभे नागरथा
श्च पूर्णौ ३ उभे सेने बृहद्व्योभीमरूपे तथैवोभे भारतदुर्विषह्ये तथैवोभे स्वर्गजयायसृष्टे तथैवोभे सत्पुरुषोपजुष्टे ४ पश्चान्मुरवाः कुरवो धार्तरा
ष्ट्राः स्थिताः पार्थाः प्राङ्मुखायोत्स्यमानाः दैत्येन्द्रसेने वचकोरवाणां देवेन्द्रसेने वचपांडवानाम् ५ चक्रे वायुः पृष्ठतः पांडवानां धार्तराष्ट्रान्श्वा
पदा व्याहरन्ति गजेन्द्राणां मदगंधांश्च तीव्रान्नसेहिरेन वपुत्रस्य नागाः ६ दुर्योधनो हस्तिनं पद्मवर्णं सवर्णं कक्षं जालवंतं प्रभिन्नं समास्थितो
मध्यगतः कुरूणां संस्तूयमानो बन्दिभिर्मोगधैश्च ७ चंद्रप्रभं श्वेतमथातपत्रं सौवर्णं स्मरभ्राजति चोत्तमांगो तं सर्वतः शकुनिः पार्वतीयैः सार्ध-
गांधारैर्यतिगांधारराजः ८ भीष्मोऽग्रतः सर्वसैन्यस्य वृद्धः श्वेतच्छत्रः श्वेतधनुः सरवद्गुः श्वेतोष्णीषः पांडुरेण ध्वजेन श्वेतैरश्वैः श्वेतशै
लप्रकाशैः ९ तस्य सैन्ये धार्तराष्ट्राश्च सर्वे बाल्हीकानामेकदेशः शलश्च ये चांबष्ठाः क्षत्रिया ये च सिंधोस्तथा सोवीरा पंचनदाश्च शूराः १० शो
णोर्हयैरुक्थरथो महात्मा द्रोणो धनुष्याणि रदीनसत्त्वः आस्ते गुरुः प्रायशः सर्वराजां पश्चाच्च भूमीं द्रुपद इवाभियाति ११ वार्धक्षत्रिः सर्वसैन्यस्य
मध्ये भूरिश्च वाः पुरुमित्रो जयश्च शाल्वामत्स्याः कैकयाश्चेति सर्वे गजानी कैर्भ्रातरो योत्स्यमानाः १२ शारद्वतश्चोत्तरधूर्महात्मा महेष्वासो गौ
तमश्चित्रयोधी शकैः किरातैर्यवनेश्च सार्धं तदा च मृमुत्तरतो भियाति १३ संसप्तकानामयुतं रथानामृत्युर्जयो वाऽर्जुनस्येति सृष्टाः येनार्जुन
स्तेन राजन्कृतास्त्राः प्रयातारस्ते त्रिगर्ताश्च शूराः १४ साग्रं शतसहस्रं तु नागानां तव भारत नागेनागे रथशतं शतमश्वारथैरथैः १५ अश्वेऽश्वे
दशधा नुष्काधनुर्दशचर्मिणः एवं व्यूहान्यनीकानि भीष्मेण तव भारत १६ संव्यूहमानुषं व्यूहं दैवगांधर्वमाकरं दिवसे दिवसे प्राप्ते भीष्मः
शांतनवोऽग्रणीः १७ महारथो घृषिपुलः समुद्र इव घोषवान् भीष्मेण धार्तराष्ट्रानां व्यूहः प्रत्यङ्मुखो युधि १८ यथावदिति २ व्यूहेस्वेवेति शेषः ३

४ ५ ६ ७ ८ ९ १० भूमीं द्रुपदपर्वत इव अप्रकंप्य इत्यर्थः ११ १२ १३ येन यत्र तेन तत्र १४ १५ १६ १७ १८ १९

अनंतरूपावद्दीप्तदीयानतुपांडवानांसेनावद्दीप्तथापितां बृहतीमेवमन्ये इति संबंधः १९ इति श्रीभूमपर्वणिटीकायांविंशोऽध्यायः २० बृहतीम् १ २ ३ ४ उत्थानंजयः

अनंतरूपाध्वजिनीनरेन्द्रभीमात्वदीयानतुपांडवानाम् तांचैवमन्ये बृहतीं दुष्प्रधर्षयिष्यामि ताकेशवश्चाऽर्जुनश्च १९ इति श्रीमन्महा-
भारते श्रीभूमपर्वणिसेन्यवर्णने विंशोऽध्यायः २० संजय उवाच बृहती धार्तराष्ट्रस्य सेनां दृष्ट्वा समुद्यतां विषादमगमद्राजाकुंतीपुत्रो
युधिष्ठिरः १ व्यूहं भीष्मेण चाभेद्यं कल्पितं प्रेक्ष्य पांडवः अभेद्यमिव संप्रेक्ष्य विवर्णोऽर्जुनमब्रवीत् २ धनं जयकथं शक्यमस्माभिर्योद्गुमाह
वे धार्तराष्ट्रेर्महाबाहो येषां योद्धापितामहः ३ अक्षोभ्योऽयमभेद्यश्च भीष्मेणा मित्रकर्षिणा कल्पितः शास्त्रदृष्टेन विधिना भूरिवर्चसा ४
ते वयं संशयं प्राप्ताः ससेन्याः शत्रुकर्षिणः कथमस्मान्महाव्यूहादुत्थानं नो भविष्यति ५ अथार्जुनो ब्रवीत् पार्थ युधिष्ठिरममित्रहा विषण्ण
मिव संप्रेक्ष्य तव राजन्न नीकिनीम् ६ प्रजयाभ्यधिकाञ्छूरान् गुणयुक्तान् बहून्पि जयंत्यत्यतरा येन तान्निबोधयिष्यामि ७ तत्र ते कारणं
जन्यवद्व्याम्य न सूर्यवे नारदस्तमृषिर्वेदभीष्मद्रोणो च पांडव ८ एनमेवार्थमाश्रित्य युद्धे देवास्सुरैः ब्रवीत् पितामहः किल पुरा महेंद्रादी-
न्दिवौकसः ९ न तथा बलवीर्याभ्यां जयंति विजिगीषवः यथा सत्यानृशंसाभ्यां धर्मैर्गणैर्केन चानघ १० ज्ञात्वा धर्ममधर्मं च लोभं चोत्तममास्थि-
ताः युध्यध्वमनहंकाराय तो धर्मस्ततो जयः ११ एवं राजन् विजानीहि ध्रुवोऽस्माकं रणोजयः यथा तु नारदः प्राह यतः कृष्णास्ततो जयः १२ गु-
णभूतो जयः कृष्णो पृष्ठतोऽभ्येति माधवम् तद्यथा विजयश्चास्य सन्नतिश्चापरे गुणाः १३ अनंत ते जागो विंदः शत्रुपूगेषु निर्व्यथः पुरुषः स
नातनमयो यतः कृष्णास्ततो जयः १४ पुरा ह्येष हरिर्भूत्वा विकुंठोऽकुंठसायकः सुरासुरानवस्फूर्जन् ब्रवीत् केजयं त्विति १५ कथं कृष्णं
जयेमेति यैरुक्तं तत्र ते र्जितम् तत्पसादाद्वित्रैर्लोक्यं प्राप्तं शक्रादिभिः सुरैः १६ तस्य ते न व्यथां कांचिदिह पश्यामि भारत यस्य ते जयमा-
शास्ते विश्वभुक् त्रिदिवेश्वरः १७ इति श्रीमन्महाभारते श्रीभूमपर्वणि युधिष्ठिरार्जुनसंवादे एकविंशतितमोऽध्यायः २१
संजय उवाच ततो युधिष्ठिरो राजा स्वां सेनां समनोदयन् प्रतिव्यूहन्न नीकानि श्रीभूमस्य भरतर्षभ १ यथोद्दिष्टान्यनीकानि प्रत्यव्यूहन्त-
पांडवाः स्वर्गं परममिच्छन्तः स्वयुद्धं कुरुतानघाः २ मध्ये शिरवद्विनोऽनीकं रक्षितं सव्यसाचिना धृष्टद्युम्नश्चरन्ने भीमसेनेन पालि-
तः ३ अनीकं दक्षिणं राजन्युयुधानेन पालितम् श्रीमता सात्वताग्र्येण शक्रेणैव धनुष्मता ४ महेंद्रयानप्रतिमं रथं तु सोपस्करं हारकर-
तचित्रम् युधिष्ठिरः कांचनभांडयुक्तं समास्थितो नागपुरस्य मध्ये ५

अकुंठसायकः अप्रतिहतायुधः १५ १६ १७ इति श्रीटीकायां एकविंशः २१ ततो १ २ ३ ४ पुरस्य मध्ये स्थित इदानीं मानीतमिति भावः तत्र विदितं वा ५

६ ७ ८ सहस्रसूर्यतुल्यान्यादर्शचक्राणियस्मिन्सहस्रसूर्यः ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ पादांतरे योनः सेनांघोभीष्मो नोऽस्मभ्यं अस्म-
नः सेनांस्वां आररक्ष अभेद्यं हृत्तनयारक्षितवान् १६ गूहंति परिवारयन्ति भरतर्षभेण भीष्मेण १७ इति श्रीभा. भीष्मपट्टिकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ इदानीं स्व-
स्पदिव्यं ज्ञानं अस्तीति दर्शयन् संजय उवाच धार्तराष्ट्रबलमिति हितार्थाय हितश्चासावर्थश्चेति हितोऽर्थो जयस्तदर्थं १ दुर्गायाः अस्मरमिहं तृत्वेन प्रसिद्धायाः स्तोत्रं उदी-
र्यां कुरां शानां शत्रूणां पराजयाय २ संख्ये संग्रामे ३ हेसिद्धसेनानि सिद्धानां योगिनां सेना समुदायस्तस्य नेत्री परमपद प्रापिका योगसिद्धि करीत्यर्थः आर्यैः ऋगतो-

समुच्छ्रितं दंतशलाकमस्य सपांडुरं छत्रमतीव भानि प्रदक्षिणं चैनमुपाचरन्त महर्षयः संस्मृतिभिर्महीद्रं ६ पुरोहिताः शत्रुवधंवदन्ति ब्रह्मर्षि-
क्षाः श्रुतवन्त एनम् जपे श्रमं त्रैश्रमहौषधीभिः समन्ततः स्वस्त्ययनं ब्रुवन्तः ७ ततः सुवस्त्राणितथैव गाश्च फलानि पुष्पाणि तथैव निष्कान् कुरू-
न्ममो ब्राह्मणानामहात्मा कुर्वन् ययौ शक्र इवामरेशः ८ सहस्रसूर्यः शतकिंकिणीकः परार्ध्यजांबुनदहेमचित्रः रथोऽर्जुनस्याग्निरिवार्चिमाती-
विभ्राजते श्वेतहयः सचक्रः ९ तमास्थितः केशवसंगृहीतं कपिध्वजो गांडिवबाणपाणिः धनुर्धरो यस्य समः पृथिव्यां न विद्यते नो भविता कदाचित्
१० उद्धर्तयिष्यंस्तव पुत्रसेनामतीवरौ द्रुपदसिंभर्तिरूपम् ११ अनायुधोयः स भ्रजो भुजाभ्यां नरांश्च नागांस्तु धिभस्म कुर्यात् स भीमसेनः स-
हितो यमाभ्यां वृकोदरो वीररथस्य गोमा १२ तंतत्र सिंहर्षभमन्तरवेलं लोके महेंद्रप्रतिमानकृत्यम् समीक्ष्य सेनाग्रगतं दुरासदं संविध्यथुः पं-
कगतायथा द्विपाः १३ वृकोदरं वारणराजदर्पयोधास्त्वदीयाभयविघ्नसत्वाः १४ अनीकमध्येतिष्ठं तं राजपुत्रं दुरासदम् अब्रवीद्भरतश्चेष्टगु-
डाकेशं जनार्दनः १५ वासुदेव उवाच या एषरोषात्पतन्बलस्थो योनः सेनां सिंह इवाचकर्ष स एष भीष्मः कुरुवंशकेतुर्येनाहतास्त्रिंश-
तं वाजिमेधाः १६ एतान्यनीकानि महानुभावंगूहन्ति मेघा इवरश्मि मन्तम् एतानि हत्वा पुरुषप्रवीरकां क्षययुद्धं भरतर्षभेण १७ इति श्री-
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि कृष्णार्जुनसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः २२ संजय उवाच धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् अर्जुनस्य हि-
तार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् १ श्रीभगवानुवाच शत्रुचिर्भूत्वामहाबाहो संग्रामाभिमुखोऽस्मि ततः पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय
२ संजय उवाच एवमुक्तोर्जुनः संख्ये वासुदेवेन धीमता अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाह कृतांजलिः ३ अर्जुन उवाच ॐ नमस्तोसि-
द्धसेनानि आर्ये मंदारवासिनि कुमारिकालिकापालिकपिले कृष्णपिंगले ४

अस्मात्तदहलोर्ण्यत् प्राप्तब्रह्मस्वरूपे इत्यर्थः मंदरे मंदरवने वसतीति त-
था कुमारी अविपुतब्रह्मचर्ये जरादिहीने इति वा कालिकालशक्ते कपालिकपालस्यायं पतिः कपालोरुद्रस्तत्पत्निकपिलः कृष्णपिंगलश्च वर्णविशेषो न इति ४

भद्रकल्याणकालयतिभक्तान् प्रतिआनयति सा भद्रकाली महती चासौ काली च कालयित्री संहर्त्री कालरूपामहाकाली चंडिचंडेयकालांतकस्य भार्ये चंडेप्रगल्भे नारिणिसंकटो-
 न्तरणकर्त्रि वरवर्णिनी सर्वसौभाग्यलक्षणेतास्त्रीनद्रूपे ५ कात्यायनिहृतगोत्रोद्भवे महाभागेअतिपूज्ये करालि कूरेविजयेविशिष्टोजयोययासाजयप्रदेइत्यर्थः जयेजयस्व
 रूपे ६ अट्टं अत्कत्करंभूलं तदेवप्रहरणमायुधंयस्याः खेटकंचर्म ७ कौशिकीकुशिककुलोत्पन्ने अट्टहासेप्रशस्तस्मिते कोकंचक्रवत्तृन्वारक्तबीजवधेऽसरादानशीलंवासुरवं
 यस्याः साकोकसुरवा ८ श्वेतेमहेश्वररूपे कृष्णोवाक्कदेवरूपे हिरण्याक्षिपीतनेत्रे विरूपाक्षिविविधरूपयुक्तनेत्रे मनुष्यादौसुधूमाक्षि मार्जारादौ एतेन सार्वत्र्यमुक्तंभवति
 ९ ब्रह्मण्येयज्ञकर्मविप्रादिषु साध्वीब्रह्मण्या जातवेदसिअतीतज्ञेअतीतैर्ज्ञातेवा जंबूकटकेषु जंबूद्वीपराजधानीषु चैत्येषु देवतालयेषु नित्यं सन्निहितः आलयः स्थानंयस्याः
 सा तथा १० महानिद्राब्रह्मविद्याफलभूतामुक्तिः स्कंदमातरितिसर्वदेवतारूपत्वोपलक्षणं ११ स्वाहेतिसर्वकर्मरूपत्वं कलेतिसर्वस्थूलसूक्ष्मकालरूपत्वं सावित्रीतिसर्ववाङ्मयरूपत्वं

भद्रकालिनमस्तुभ्यंमहाकालिनमोस्तुते चंडिचंडेनमस्तुभ्यंनारिणिवरवर्णिनि ५ कात्यायनिमहाभागेकरालिविजयेजये शिखिपिच्छध्वजधरे
 नानाभरणभूषिते ६ अट्टंभूलप्रहरणैरवद्रुखेटकधारिणि गोपेन्द्रस्यानुजेज्येष्ठे नंदगोपकुलोद्भवे ७ महिषासृक्प्रिये नित्यं कौशीकिपीतवासिनि
 अट्टहासेकोकसुरवेनमस्तेस्तुरणाप्रिये ८ उमेशाकंभरि श्वेतेकृष्णोक्तेभनाशिनि हिरण्याक्षिविरूपाक्षिसुधूमाक्षिनमोस्तुते ९ वेदश्रुतिमहापुण्ये
 ब्रह्मण्ये जातवेदसि जंबूकटकेचैत्येषु नित्यं सन्निहितालये १० त्वंब्रह्मविद्याविद्यानां महानिद्राचदेहिनां स्कंदमातर्भगवतिदुर्गेकांतारवासिनि ११
 स्वाहाकारः स्वधाचैव कलाकाष्ठासरस्वती सावित्रीवेदमाता च तथा वेदांत उच्यते १२ स्मृतासित्वं महादेविविशद्देनांतरात्मना जयोभवतु मे नित्यं त्व
 त्यसादाद्रणाजिरे १३ कांतारभयदुर्गेषु भक्तानां पालनेषु च नित्यं वससि पातालैषु देजयसि दानवान् १४ त्वं जंभनीमोहिनी च मायाद्गीश्रीस्तथैव च
 संध्याप्रभावती चैव सावित्री जननी तथा १५ तृष्टिः पुष्टिर्धृतिर्दासि श्वं द्रादित्यविवर्द्धिनी भूतिर्भूतिमतां संरज्ये वीक्ष्यसे सिद्धचारणेः १६ च उच्यते १२ रणाजि

रेयुद्वांगणे १३ १४ जंभनीतंद्रामोहिनी निद्रा माया अद्भुतप्रदर्शनम् श्रीलज्जारज्याचेतोवृत्तिः एतच्च कामादिवृत्तीनामप्युपलक्षणं श्रीः लक्ष्मीः विद्यातपोधनादिसमृद्धिरूपा संध्यासंधौ
 आदावन्तेव भवासंध्यासृष्टिप्रलयकर्त्रीत्यर्थः प्रभावती चंद्रसूर्यप्रभायुक्ता होरात्ररूपा सावित्री सवितुः सूर्यस्य संबंधिनी प्रभाप्रकाशनशक्तिस्तद्रूपा जननी मातृवत्पालयित्री १५ तृष्टिः
 संतोषः पुष्टिरुपचयः धृतिर्धैर्यं दीप्तिर्ज्योतिः यथाकात्याचंद्रादित्योवर्धने अत्यंतं कांतिमंतोभवतः वक्ष्यति च यदादित्यंगतं तेजो जगद्भासयते खिलं यच्चंद्रमसियच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मासक
 मिति येन सूर्यस्तपति तेजसेद्भइति श्रुतिश्च परं चित्पात्रं ब्रह्मैवेत्यर्थः भूतिः ऐश्वर्यं भूतिमतां महेश्वरादीनां एषास्य परमासंपदिनिश्रुते ब्रह्मरूपैव संख्ये सम्यक्ख्यानं प्रकाशनं यत्र तस्मि
 न्नात्मानात्मविवेकरूपे समाधौ सिद्धेः जीवन्मुक्तेश्वारणेः आजानसिद्धेश्वरीक्ष्यसेऽनुभूयसे प्रत्यगात्मत्वेन तदेवमाकारविशेषोपहितं ब्रह्माभिध्यानं तत् सर्वा मोक्षादर्वाचीनाः राज्यवि-
 जयादिसिद्धीः प्रयच्छन्तीति प्रदर्शितं तदेव वक्ष्यति भगवान् ये त्वन्यदेवताभक्तयजन्ते श्रद्धयान्विताः तेषामेव कौन्तेय जंत्यविधिपूर्वकमिति लभन्ते च ततः कामान्मयैव विहितानि निति

च तथा महती विमोक्षारव्यासिद्धिरपि सर्वाकारानुपहितब्रह्मज्ञानादेवभवतीति प्रतिपादनाय गीताशास्त्रं प्रारिभ्यमानेन तत्र विश्वासोत्पत्त्यर्थं सद्यः प्रत्ययकरंदेवीस्तोत्रं कुर्वीति निमित्तो
 र्जुनो देवीं प्रत्यक्षतो हृत्वा जान प्रत्ययोगीतास्वपिश्रद्धां बधीयादित्याशयवता भगवता एतदुक्तमिति प्रघट्टकार्यः एवमेव वेदेपिकारी र्थादीनां सद्यो वृत्त्यादिफलानां कर्मणां विधानं अदृष्टार्थं
 पुष्कर्मसु श्रद्धोत्पादनार्थमेवेति निर्णीतं पूर्वाचार्यैः १६ ततः पार्थस्येति अंतरिक्षगतेत्येवं प्रदर्शनार्थं विशेषणं १७ नरस्त्वमिति अर्जुनाय पूर्व नरनारायणात्मकं रूपं स्मारयति तेन च
 तत्समृत्त्यैव सर्वभयनिघृतिर्भवति तद्विस्मरणादेव च पराजयभयमित्यपि दर्शितं एवमयं गीताशास्त्रस्य वक्ष्यमाणस्योपोदघातो दर्शितः १८ १९ कथमनुसंधत्ते लब्धव्येत्यादिना २० एतत्स्तोत्रं

संजय उवाच ततः पार्थस्य विज्ञाय भक्तिं मानववत्सला अंतरिक्षगतो वाच गोविंदस्याग्रतः स्थिता १७ देव्युवाच स्वत्येनेव तु काले न शत्रून् जेष्य
 सि पांडव नरस्त्वमसि दुर्धर्ष नारायण सहायवान् १८ अजेयस्त्वं रणोरीणामपि वज्रभृतः स्वयं इत्येव मुक्त्वा वरदाक्षणेनान्तरधीयत १९ लब्ध्वा वरं
 तु कौंतेयो मेने विजयमात्मनः आरुरोहत ततः पार्थैरथं परमसंगतं कृष्णाः र्जुनावेकरथौ दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः २० यद्दत्तं पठते स्तोत्रं कल्प उत्थाय मा
 नवः यक्षरक्षः पिशाचेभ्यो न भयं विद्यते सदा २१ न चापिरिपवश्चेभ्यः सर्पाद्याये च दंष्ट्रिणः न भयं विद्यते तस्य स दाराजकुलादपि २२ विवादे ज
 यमाप्नोति बद्धो मुच्येत बंधनात् दुर्गंतरति चावश्यं तथा चौरैर्विमुच्यते २३ संग्रामे विजयो नित्यं लक्ष्मीं प्राप्नोति केवलं आरोग्यबलसंपन्नो जीवेद्
 र्षशतं तथा २४ एतद्दृष्टं प्रसादात्तु मया व्यासस्य धीमतः मोहादेनैनं जानंति नरनारायणावृषी २५ तव पुत्रादुरात्मानः सर्वे मन्युवशात्तुगाः प्राप्तकालमि
 दं वाक्यं कालपाशेन कुंठिताः २६ द्वैपायनो नारदश्च कण्वो रामस्तथानभः अवारयंस्तव सूतं न चासौ तद्गृहीतवान् २७ यत्र धर्मो द्युतिः कान्तिर्यत्र द्भीः श्री
 स्तथामतिः यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः २८ इति श्रीम. भी. दुर्गास्तोत्रं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः २३ धृतराष्ट्र उ० केषां प्रहृष्टास्तत्रा
 ग्रेयो धायुर्ध्यातिसंजय उदग्रमनसः केवा केवादीनां विचेतसः १ के पूर्व प्राहरंस्तत्र युद्धे हृदय कंपनं मामकाः पांडवे यावा तन्ममाचक्ष्व संजय २ कस्य से
 नासमुदये गंधमात्यसमुद्भवः वाचः प्रदक्षिणाश्चैव यो धानामतिगर्जतां ३ संजय उ० उभयोः सेनयोस्तत्र यो धाजहृषिरेतदा स्वजः समाः स्रगं
 धानासु भयत्रसमुद्भवः ४ संहतानामनीकानां व्यूढानां भरतर्षभ संसर्गात्समुदीर्णानां विवर्णास्तमहानभूत् ५ वादित्रशब्दस्तु मलः शंखभेरी वि
 मिश्रितः शूराणां रणशूराणां गर्जनामितरेतरं उभयोः सेनयो राजन्महान्व्यतिकरो भवत् ६ अन्योन्यं वीक्ष्यमाणानां यो धानां भरतर्षभ कुंजराणां च
 नदतां सैन्यानां च प्रहृष्टतां ७ इति. भी. धृतराष्ट्र संजय संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः २४

पाठफलमाह यद्ददमिति कल्पे प्रभाते तेभ्यो न भयमिति पूर्वेण संबंधः २१ २२

२३ २४ २५ २६ २७ यत्रेति धर्मफलं द्युतिप्रभृतयः तर्हि मत्पक्षेऽपि धर्मोऽस्त्येवेति मन्वानं प्रत्याह यत्र धर्मस्तत्र कृष्णः त्वत्पक्षे कृष्णाभावाद्दर्मोऽपि नास्ति तत्फलभूता द्युत्याः दयोऽपि न संती
 त्वर्थः फलितमाह यतः कृष्णस्ततो जय इति २८ इति भी. टी. त्रयोविंशोऽध्यायः २३ केषां मित्यध्यायः स्पष्टार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणज्ञमयी दायुरंधर
 चतुर्थरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूनुः श्रीनीलकण्ठस्य कृतो भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि जंबूखंडनिर्माणे कात्यायनीस्तवांतग्रंथार्थमकाशो नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ६९

श्रीगणेशायनमः ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकृष्णो वंशकृष्णभ्यो नमो गुरुभ्यः प्रणम्य भगवत्पादान् श्रीधरादींश्च सद्गुरुं संप्रदायानुसारेण गीताव्याख्यां समाभे
१ भारते सर्ववेदार्थो भारतार्थश्च कल्पशः गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता २ कर्मोपास्तिज्ञानभेदेः शास्त्रं कांडत्रयात्मकम् अन्ये तूपासनाकांडान्तर्तीयो नातिरिच्यते ३ तदेव ब्र-
ह्मविदित्वं नेदं यत्तदुपासते इति श्रुत्यैव वेद्यस्य ह्युपास्यादन्यतेरिता ४ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात्षट्त्रिकेणाहि कर्मोपास्तिज्ञानकांडत्रितयात्मानि गद्यते ५ तत्र युद्धोद्यमं श्रुत्वोत्सुक्या
द्यमि मं वृत्तान्तं बुभुक्स्मर्तुराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे इति तत्र वेदेतेषां कुरुक्षेत्रे च देवयजनमासेनिकर्मकांडप्रसिद्धं कुरुक्षेत्रं मन्यन् अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमि-
त्यविसुक्ताख्यं ब्रह्मपासिस्थानं भूतं कुरुक्षेत्रं मन्यन् ब्रह्मसदनत्वं चास्य अत्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावभृती भूत्वा मोक्षीभवतीति वाक्यशेषेण व्युत्पा-
दितं एतद्व्याख्यार्थं धर्मक्षेत्रे इति विशेषणं कुरुक्षेत्रं तर्गतं हि कुरुक्षेत्रं धर्मक्षेत्रमेव न तु तत्र ब्रह्मसदनम् प्रवर्ग्य कांडेन स्य धर्मक्षेत्रत्वमात्रश्रवणात् तत्र समवेताः मिलिताः युयुत्सवो युद्ध-

धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय १ संजय उवाच दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योध-
नस्तदा आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् २ पश्यैतां पांडुपुत्राणामाचार्यमहतीं चमूम् व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ३ अत्र शूरा महे-
ष्ठा सा भीमार्जुनसमा युधि युधामन्युविराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् पुरुजित्कुंतिभोजश्च पौण्ड्र्यश्वनर-
पुंगवः ५ युधामन्युश्च विक्रान्त उन्नमौ जाश्च वीर्यवान् सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्वे एव महारथाः ६ अस्माकं तु विशिष्टा ये तानि बोधहि ज्ञोत्तम नाथ
काममसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्रवीमि ते ७ भवान् भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिर्जयः अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमद निर्जयद्रथः ८ अन्ये च बहवः
शूरा मदर्थं त्यक्तजीविताः नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ९ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभि-
रक्षितम् १०

मिच्छवः पांडवानां पृथग्युद्धान्तेषु ममत्वाभावसूचनार्थम् १ व्यूढं व्यूहं रचनया स्थितम् आचार्येन्द्रोणं राजा दुर्योधनः राजा ब्रवीदित्येव सिद्धे वचनपदेन संक्षिप्तबह-
र्थत्वादिगुणवत्त्वं वाक्यस्य सूच्यते २ द्रुपदपुत्रेणोति पूर्ववैरसूचनेन क्रोधोद्दीपनार्थं विशेषणम् ३ महेशासाः महान्त इवासाः धनुर्विषेपांते युधुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथ इत्येकः ४ धृष्ट-
केत्वादयः षट् ५ युधामन्युः उन्नमौ जसौ सौभद्रोऽभिमन्युः पंचद्रौपदेयाः प्रतिविंध्यादयश्चेति अष्टौ चकारात् पांडवाद्यतोत्कचादयश्चातिप्रसिद्धा ग्राह्याः सर्वेऽपि महारथा एव तल्लक्षणं तु एकाद-
शसहस्राणि योययेद्यस्तधन्विनाम् शास्त्रशास्त्रप्रवीणश्च सर्वे प्रोक्तो महारथः अमितान्योययेद्यस्तसप्रोक्तो निरथस्तसः रथस्ते केन योद्वास्यात्तन्यूनो र्द्वयः स्मृत इति ६ विशिष्टाः श्रेष्ठा नि-
बोधबुद्ध्या स्वभौवादिकषयपपरस्मैपदिनो बुधेरिदं रूपं संज्ञार्थं अस्मत्पक्षेऽपि शूराः संतीति ज्ञापनार्थं परेषु प्राबल्यं दृष्ट्वा न वोत्साहभंगो मा भूदित्यर्थः ७ विकर्णः स्वभ्राता सोमद निर्भूरिश्वावा-ज-
यद्रथपदस्थाने तथैव चेति कचित्प्रातः ८ अन्ये शतस्य कृतवर्मप्रभृतयः शास्त्राणि विदारकाणि रवद्गादीनि प्रहरणानि केवलं प्रहारार्थं निगदादीनि नानाविधानि चेषांते नानाशस्त्रप्रहरणाः ९ पर्याप्तं प-
रित आसं व्यासं परिवेष्टितं पांडवसेन्यं हि समाक्षौ हि णीमितत्वात् व्यं बहु नैकादशाक्षौ हि णीमितेनास्मत्सेन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु तदीयेनास्मदीयमित्यर्थः एवं च पर्याप्तमित्यस्य पारणीयमित्यर्थः १०

३३

कत्वेनपरचित्तज्ञं वाक्यमेवाह न तु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं वाक्यपदं वाक्यमेवाह सेनयोरिति २१ रथस्थापनप्रयोजनमाह यावदिति केः सह मया योद्धव्यं मया सह वा केर्योद्धव्यमित्यभय
त्रसहशब्दसंबंधः केवामांजेतुं यतं ते मया वा केजेतव्या इत्यालोचनार्थमित्यर्थः २२ योत्स्यमानान्न न तु शांतिकामान्न यतो दुर्बुद्धेः प्रियं चिकीर्षति तेन तेषामपि तुल्यत्वं सूचितं २३ रथोन-
मंस्थापयित्वा उवाचेति द्वयोः संबंधः २४ महीक्षितां पृथ्वीश्वराणां २५ पितृन् पितृव्यान् भूरिश्रवः प्रभृतीन् पितामहान् भीष्मादीन् मातुलान् शल्यादीन् भ्रातृन् दुर्योधनादी-
न् पुत्रान् लक्ष्मणादीन् पौत्रान् लक्ष्मणादिपुत्रान् सरणीन् अश्वत्थामादीन् २६ सह दः कृतवर्मादीन् २७ कृपयास्मेहेन स च स्वजनमिति विशेषणेन प्रदर्शयते २८ ६९

सीदंति निश्चेष्टानि भवन्ति रौ महर्षे रौ मां चः २९ ३० निमित्तानि लोकक्षयकराणि भूमिकंपादानि ३१ ३२ ३३ स्यात्ता इति स्यात् शब्दोदंत्यादिः विजामातुरुतवाद्या स्यात्ता इति संबन्ध-
णीन् स्यात्ता जानावपतीति वास्यं श्रुपे स्थते रिति वास्कः ३४ हंतुमिच्छापिममनभवति किमु न हंतुं चमित्यर्थः महीकृते पृथिव्यर्थे ३५ आततायिनः अग्निदोगरदश्चैव शास्त्रपाणिर्धनापहः क्षे-
त्रदारहरश्चैव षडेते आततायिनः आततायिनमायांतं हन्यादेवा विचारयन् आततायिवधे दोषो हंतुर्भवति कश्चनेति यद्यप्येवं तथापि एतान् हत्वा अस्मान् पापमेव आश्रयेत् आततायिवधो-
हि अर्थशास्त्रविहितः न हिंस्यात्सर्वं भूतानीति तु धर्मशास्त्रम् तच्च पूर्वस्मात्प्रबलं यथोक्तं याज्ञवल्क्येन स्मृत्योर्विरोधेन्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः अर्थशास्त्रानुबलवद् धर्मशास्त्रमिति
स्थितिरिति अस्मान् हत्वा एतान् आततायिनः पापमेवाश्रयेदित्यपरा योजना तथा च त एवास्मद्द्वयेन नश्यंतु न तु वयमेतेषां वधेन न क्ष्याम इति भावः ३६ ३७ ३८ ननु आहूतो न नि-

सीदंति मम गात्राणि सुरवंच परिश्रप्यति वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते २९ गां दीवं स्मंसते हस्तात्त्वक् चैव परिदह्यते न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च
मेमनः ३० निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव न च श्रेयोऽनुपपद्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ३१ न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सरवानि च किन्नो
राज्येन गोविंद किं भोगैर्जीवितेन वा ३२ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगाः सरवानि च त इमे व स्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ३३ आचार्याः पितरः
पुत्रास्तथैव च पितामहाः मातुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यात्ताः संबन्धिनस्तथा ३४ एतान् न हंतुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः
किन्तु महीकृते ३५ निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वा एतान् आततायिनः ३६ तस्मान्नाहं वयं हंतुं धार्तराष्ट्रान् स्व-
बांधवान् स्वजनं हि कथं हत्वा सखिनः स्याम माधव ३७ यद्यप्येतेन पश्यंति लोभोपहतचेतसः कुलक्षयकृतं दोषं मित्रदोहं च पातकम् ३८ क-
थं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ३९ कुलक्षये प्रणश्यंति कुलधर्माः सनातनाः धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नं
मधर्मोऽभिभवत्युत ४० अधर्माभिभवात्कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः स्त्रीषु दुष्टाः सवार्णो यजायते वर्णसंकरः ४१

वर्तेत द्यूतादपिरणादपीति विजितं क्षत्रि-

यस्येति च युद्धादनिवृत्तिः हिंसा च वृत्तिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धानि वृत्तिमिच्छतां त्यागं कथमिति साहिलोभमूलिका स्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा औदुंबरीं स्पृ-
ह्यो द्वायेदिति स्पर्शनविधिना विरुद्धा सती औदुंबरी सर्वा वेष्टयितव्येति सर्ववेष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभमूलत्वात् तद्वत् न हि विधिमात्राद्यत्किंचित्कर्तव्यं श्येनादीनामधर्मरूपाणामप्यवस्था-
नुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्फलतो न दुष्यति तदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयम् यथोक्तम् फलतोपि वयं कर्म नानर्थे नानुबध्यते केवलं प्रीतिहेतुत्वात् न हर्म इति कथ्यत इति श्येनादिवत्पापानुबं-
धित्वा तु युद्धं त्याज्यमेवेत्यर्थः ३९ प्रणश्यंति अनुष्ठातृणां वृद्धानामभावात् अवशिष्टं बालादिरूपं वंशं धर्मलोपादधर्मोऽभिभवति ४० दुष्टास्तु पुत्रार्थं वर्णांतरं उपासीना-

कथं तर्हि जामदग्न्येन रामेण क्षत्रियेषु हतेषु तस्त्रियः पुनः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुनर्नृजंनयामासुरित्वापारव्यायते कथं वा धृतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति हि शब्दो वैदि-
कीप्रसिद्धिं द्योतयति सा हि न शेषोऽग्नौ अन्यजातमस्तीति श्रुतिः अन्यस्माज्जातं शेषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः अन्योदर्यो मनसाऽपि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च ये यजामह इ-
ति शास्त्रात् ये वयं यजामहे इत्यर्थकान् दृश्यमानस्य पित्रादेः संशयग्रस्तत्वादयं मम पितैवेति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्च यो हमास्मि स सन्त्यजे ब्राह्मणोऽर्थवादश्च न चैतद्विद्यो ब्राह्म-
णास्मो वयमब्राह्मणावेति तस्माद्दीजपतेरेव पिंडादिप्राप्तिर्न तु क्षेत्रपतेरिति लुप्तपिंडोदकक्रियात्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रजपुत्रस्मृतिरुक्त इह लोके वंशस्थापनमात्रं परान्तुते
न क्षेत्रपतेः कश्चिदमुष्मिक उपकारोऽस्ति उदाहृतश्रुतिविरोधात् अयं च संकरोऽस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्वाधिष्यत एवेति भावः ४२ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ४३ ४४
४५ ४६ संख्ये संग्रामे ४७ इति नैलकंठीये भारतभारतभावदीपे श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री-
शारंगभारतं राजानं प्रति संजय उवाच तं तथेति तमर्जुनं तथा स्वजनं हिकथं हत्वा सखिनः स्याम माधवेत्युक्तप्रकारेण कृपया स्नेहेन न तु दयाया परदुःखप्रहरणेच्छारूपया तस्याः परदोर्ब-

संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदकक्रियाः ४२ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्मा-
श्च शाश्वताः ४३ उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्याणां जनार्दन नरके नियतं वा सो भवतीत्यनुशश्रुम ४४ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् यदा ज्य-
स्करवलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः धार्तराष्ट्रारणो हन्त्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ४६ संजय उवाच एवमु-
क्त्वाऽर्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् विसृज्य स शरं चापं शोकसंविग्नमानसः ४७ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री-
कृष्णाऽर्जुनसंवादे अर्जुनविषादो नाम प्रथमोऽध्यायः १ संजय उवाच तं तथा कृपया विषमश्रु पूर्णाकुलेक्षणम् विषीदतमिदं वाक्यमुवाच मधु-
सूदनः १ श्रीभगवानुवाच कुतस्त्वाकश्मलमिदं विषमे समुपस्थितं अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन २ क्लैव्यं मास्मगमः पार्थ नैनैतत्स्युप-
पद्यते क्षद्रं हृदयदोर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ३

त्यनिश्चयोत्तरभाविन्या अर्जुने यादिवाने जयेयुरिति स्वपराजयमाशंकमाने दुर्भणत्वात् यानेव हत्वानजिजीविषाम इति
स्नेहातिशयसूचकवाक्यशेषविरोधाच्च आविष्टं व्याप्तम् विषीदंतं सीदंति मम गात्राणीत्यादिना उक्तरूपं विवादं प्राप्तुवन्तम् इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं वचनीयं उवाच मधुसूदन इति दुष्टहं-
तृत्वं तदेवार्जुनं निमित्रीकृत्य तत्पुत्रानपि हनिष्यत्येवेति त्वया जयाशानकार्येति भावः १ अर्जुनं उद्योजयन् श्रीभगवानुवाच कुत इति कश्मलं वै क्लैव्यम् विषमे युद्धसंकरे अनार्ये-
भिरुभिर्जुष्टं सो वितुम् न तु त्वादशैः शूरैः न आर्यैर्जुष्टमिति वा यत्तु आर्यैरजुष्टमिति विग्रहो दर्शितः तत् अर्थेऽप्येव पदव्युत्क्रमदोषादुपेक्ष्यम् अत एवास्वार्ग्यमकीर्तिकरं च हे अर्जु-
न स्वच्छस्वभावतव नैतद्युक्तमिति भावः २ तदेवाह क्लैव्यमिति क्लैव्यं निर्वीर्यत्वं न च शत्रोर्म्यवस्थातुमित्युक्तरूपं मागाः नैनं त्वयि महादेव प्रतिभते युक्तम् अतः क्षद्रं तुच्छं हृदयक-
तमेव तव दोर्बल्यं न तु शक्तिसहायाद्यभावकृतं तत्त्यक्त्वा उत्तिष्ठ युद्धाय परंतप शत्रुतापन ३

ननु शत्रवो वा स्वभावदुष्टावातापनीयाः ननु बांधवाः साधवश्चेत्यर्जुन उवाच कथमिति मधुसूदनारिः सूदनेति संबोधयन् तवापि दुष्टान दुष्टानपि शत्रून् वनापयतः पूजा ह्येति दुष्टे गुरुत्वभी-
ष्मद्रोणो जहीति वक्तुं मधुक्तमिति सूचयति समानार्थकमिदं संबोधनद्वयं वक्तुः शोकेन विह्वलत्वात् नृपो नरकस्य दोषावहमित्यन्ये इषुभिरिति ताभ्यां सहवाचापि योऽहुमशक्यं किमु तवा-
पौरिति भावः ४ ननु युद्धोद्यतानां गुरुणामपि वधः श्रेयानित्याशंक्याह गुरुनिति यद्यपि तदुक्तं प्रशस्तमेव तथापि महाबलान् अहत्वा भैक्ष्यमेव भोक्तुं श्रेयः प्रशस्ततरं एव तर्हि गुरु-
स्त्यक्त्वा दुर्योधनादीन् वदुष्टान् जहीत्याशंक्याह अर्थकामानिति धनार्थिनो गुरवोः वश्यं दुर्योधनसाहाय्यं करिष्यंति तेन तद्वधोऽपि प्रसक्त एवेत्यर्थः तुशब्दः पक्षांतरोपन्यासार्थः इहैव न तु प-
रलोके भुंजीयेति संप्रश्ने लिङ्गुगुरुन अहत्वा भैक्ष्यं श्रेयः उत हत्वा भागसंपादनं श्रेय इति संप्रश्ने स्वयमेवांत्यपक्षे दूषणमाह रुधिरप्रदिग्धानिति ५ एवं तर्हि भैक्ष्यमेव तव श्रेय इत्याशंक्याह-
नचैतदिति यद्यप्यक्षत्रियस्य भैक्ष्यमेवेष्टं तथापि नः अस्माकं क्षत्रियाणां भैक्ष्यभोगयोर्मध्ये कतरत्त गरीय इति वयं न विद्यः न चूक्तं युद्धमेव गरीय इति तत्राह यदेति यदि वा वयं जयेमश-
त्रून् यदि वा नोस्मान् शत्रव एव जयेयुः इदमपि न विद्यः अंत्यपक्षे पुनर्मरणमप्रार्थितं भैक्ष्यमेवापद्यत इति भावः ननु मायि सहाये सति तव जय एव निश्चित इत्यत आह यानेवेति

अर्जुन उवाच कथं भीष्महंसं रव्येद्रोणं च मधुसूदन इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा वरिः सूदन ४ गुरुन हत्वा हि महाबलान् श्रेयो भोक्तुं
भैक्ष्यमपीह लोके हत्वार्थकामास्तु गुरुनिहैव भुंजीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ५ नचैतद्विद्यः कतरन्नो गरीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः यानेव हत्वा
न जिजीविषामस्तेऽवस्थिताः प्रसुरवे धार्तराष्ट्राः ६ कार्पण्यदोषोपहत स्वभावः पृच्छामित्वां धर्मसंमूढचेताः यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मोक्षिष्यस्ते
हंशाधिमां त्वां प्रपन्नम् ७ न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् अवाप्य भूमावसपत्नमृध्मं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यं-
८ संजय उवाच एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप न योत्स्य इति गोविंदमुत्स्रगृष्णीं बभूव ह ९ तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत
सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदंतमिदं वचः १०

इष्टनाशाज्जयोऽपि पराजयरूप एवेत्यर्थः यत्तु निश्चितेऽपि भैक्ष्यश्रेयस्त्वे पुनर्युद्धभैक्ष्ययोः कतरत्त श्रेय इति संशयो नोचितः अ-
तो नः अस्माकं मध्ये कतरत्त सैन्यं गरीय इति प्यारव्येयमिति तदसत् धर्मसंमूढचेता इति वाक्यदोषादुक्तसंशयस्यैवोचितत्वात् सैन्यगरीयस्त्वसंशयेनैव जयसंशयेऽन्यथा सिद्धेऽन्य-
तरसंशयवैयर्थ्यात् विशेष्याध्याहारदोषाच्च ६ उक्तसंशयवानेव पृच्छति कार्पण्येति कार्पण्यं दीनत्वं स्वभावः शौर्ये तेजोर्धृतिर्दाक्ष्यमित्यादिनावक्ष्यमाणालक्षणः शेषं स्पष्ट-
म् ७ ननु क्षद्रं हृदयदोर्बल्यंत्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किंपुनः पृच्छसीत्यत आह न हीति बंधुनाशानिमित्तः शोको राज्यलाभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन वाननिव-
र्तयिष्यत इति युद्धादन्यत्कंचित् निवृत्तिरूपं शमोपायं ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणं भैक्ष्यचर्या इहा सुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ८
९ तमिति मूढोऽप्यमूढवद्ब्रूतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमाणम् १०

६४

६४

६४

६४

६४

६४

६४

६४

६४

अर्जुनस्य देहनाशो आत्मनाशधीः स्वधर्मसुखे चाधर्मधीरिति मोहद्वयम् तत्राद्यं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतेर्विशत्याश्लोकेरपि निनीषन् श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वमिति जीवापेक्षं
वावकिलेदं प्रियतेन जीवो भवति इति श्रुतेः देहाद्युपाधिनाशोऽप्याकाशवन्नाशरहितत्वेन अशोचनीयान् भीष्मादीनन्वशोचः कथमेतेशुरवो मया हंतव्याः कथं वानैर्विना हंजीविष्यामी
ति शोकं कृतवानसि एवं मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावर्तादेहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् नरके नियतं वासः पतंति पितरो ह्येषामित्यादीन् भाषसे परम् न तु प्रज्ञावानसि तत्र हे
तुः गतासूनि तिगतासून् गतप्राणान् देहान् नाशुशोचंति प्रत्युत निर्हरत्येव एतेन प्राण इव इष्टो न तु देहः तथा च श्रुतिः प्राणो ह पिता प्राणो माता प्राण आचार्य इत्यादिः अत एव स प्राणा
नेतान् अवगणयंतं नरं पित्रादिहंता त्वमसि धिक्त्वमिति वदंति उत्क्रान्तप्राणान् दहंतमपि नैवं वदंतीति लोकवेदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेत्तत्त्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो-
नचेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् मृतेऽपि तत्र चैतन्यमुपलभ्येत तस्माद्देहनाशो नात्मनाशमन्वानो मूर्ख एवासीत्यर्थः यत्तु प्रज्ञानां पंडितानां अवादान् वक्तुमयो-
ग्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्यानं तत् अहं र्थि घजो दुर्लभत्वात् विशेष्याध्याहारसापेक्षत्वाच्चोपेक्ष्यम् ११ ननु देहादन्योऽपि देहनाशेन नश्यतां कोशकार इव कोशनाशेनेति
ब्राह्मणत्वे वाहमिति त्वमहमिमे च सर्वे अनादयो नन्ताश्च स्म इत्यर्थः जातुकदाचित् अहं न आसमिति न अपि तु आसमेव तथा त्वमपि नासीरिति न अपि तु आसीरेव इमे जनाधि-
पाः राजान इत्यपलक्षणं सर्वस्य जंतुजातस्य नासन्निति न अपि तु आसन्नेवेति योजना अनादित्वादनन्ताश्चेत्याह नचेति न भविष्यामिति नैव किंतु सर्वे भविष्याम एव ननु देहस्या

श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे गतासून् गतासून् च नाशुशोचंति पंडिताः ११ नत्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे-
जनाधिपाः न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् १२

नास्मत्वे कथं तत्पीडयायं पीडयत इति चेत् यक्षवतदभिमानमात्रादिति ब्रूमः यदा हियक्षः परशरिरे वि-
शतितदा तत्पीडया देहपतिर्न बाध्यते तस्य तदानीं देहाभिमानाभावात् यक्षस्तवाध्यतेऽभिमानसत्त्वादिति लोके प्रसिद्धम् किंच प्राचीनकर्मव्यतिरेकेण जीवने नोपपद्यते-
कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगात् वृक्षादिष्वपि प्राक्कर्मस्तीत्यनुमेयं स्थावरजीविका प्राक्कर्मपूर्विका जीविकात्वात् पाकादिक्रिया पूर्वकाश्च दादिजीविकावत् अपि च क्रियावैचि-
व्यात्कार्यवैचित्र्यं दृष्टं घटशरावोदंचनादिषु तद्दिहापि सरवदुःखादिवैचित्र्यं प्राक्कर्मवैचित्र्यादनुमेयम् तथा सद्योजानस्य गोवत्सस्य स्तनपानादौ प्रवृत्तिः जंतुमाभस्य
मरणान्नासश्च प्राग्भवीयानुभवजनितसंस्कारजन्यो भोजनादिप्रवृत्तिचौरासादिवदित्यतोऽस्ति प्राचीनकर्म अपि च कौलिकं शास्त्रप्रसिद्धमेतत् यथा देवदत्तः स्व-
शरीरे कंदकवेधेन खिद्यते एवं शत्रुकृतायां देवदत्तप्रतिमायां कंदकेन वित्थायां देवदत्तोन व्यथते तत्र व्यथाहेतुर्नोत्तरं यातु वैषम्यं नापि बाह्यं कंदकवेधादिकिंतु केवलं प्राक्क-
र्ममात्रम् एवं च बीजांकुरन्यायेन कर्मतज्जन्यसंस्कारपरंपरयानादिः संसार इति न देहनाशो आत्मनाशो स्तीति न भीष्मादयः शोचनीयाः अत्र पूर्वस्मिन् श्लोके आत्मनो
देहादन्यत्वमुक्तम् गतासून् देहानिति विशेषणेन अत्र तु सूक्ष्मशरीरविशिष्टस्यात्मनो व्यवहारदृष्ट्या नित्यत्वं साधितमिति भेदः १२

श्रीरामोजयति

५

५

५

५

५

५

५

५

यद्यप्येवं तथापीष्टदेहवियोगजः शोको भवत्येवेत्याशंक्याह देहिन इति देहोऽस्थूलसूक्ष्मौ विद्येते अस्य सदेही चिदात्मा तस्य यथास्मिन् स्थूलशरीरे कोमाराद्यवस्था सदेहभेदेऽपि एक ए
वाहं बाल आसमिदानीं वृद्धोऽस्मीत्यभेदप्रत्यभिज्ञानादेक्यम् बालादिशरीरेभ्योन्यत्वं व्यावृत्तेभ्यो नुवृत्तं भिन्नकुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् एवं देहांतरप्राप्तिरपि स्थूलाशरीरादन्येषां
लिङ्गशरीराणां सूक्ष्माणां स्थूलशरीरासु कारिणां प्राप्तिः अयमर्थः यथा एकमपि स्थूलशरीरं कोमाराद्यवस्थाभेदादनेकरूपं एवं नित्यमपि लिङ्गशरीरं प्राणिकर्मभेदान् सरनरतिर्यगा
द्यवस्थाभेदादनेकं भवति ततश्चोक्तन्यायेन स्थूलादिवसूक्ष्मादपिशरीरादात्मा विविक्त एव एवं च शोकादिधर्मिणो लिङ्गादपि विभिन्नस्य तद्वद्वियोगजः शोकोऽपि न युक्तः अतएव तत्र त-
स्मिन् विषये धीरो न मुह्यति अभिमानिको शोकमोहो देहद्वयाभिमानत्यागात् धीरं न बाधेते अतस्त्वमपि धीरो भवेति भावः पूर्वश्लोकयोगतां सूत्रमिति वयमिति च बहुवचनं उपाधिभेदाभिप्रा-
यं अत्र तु देहिन इत्येकवचनं उपधेयं चिदात्मैक्याभिप्रायमिति ज्ञेयम् तथा च श्रुतिरेकस्यात्मनो उपाधिकं भेदमाह यथा स्वयं ज्योतिरात्मा विवस्वान् पौभिन्ना बहुधेको नुगच्छन् उपाधिना क्रियते-
भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेव मजौ यमात्मैति क्षेत्रेषु चक्ष्यमाणलक्षणेषु स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकेषु एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मैति एकत्वाच्च विभुत्वमप्यस्य सिद्धं तेन दे-
हादीनामनित्यानामविभूतानां च पराभिमतमात्मत्वं प्रत्यारब्ध्या तं वेदितव्यं १३ ननु आत्मनो लिङ्गशरीरादन्यत्वेऽपि अहं दुःखीत्याद्यनुभवाद्दुःखादिधर्माश्च यत्वंदुर्वारं ततश्च भीष्मादिबन्धुवर्गनाशो
दुःखित्वं दुर्निवारं उपाधिश्च मूलप्रकृतत्वापिका वामात्रारूप इति तत्सत्त्वे

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कोमारं यौवनं जरा तथा देहांतरं प्राप्तिर्धिरस्तनमुह्यति १३ मात्रास्पर्शास्तु कौंतेय शीतोष्णस्रवदुःखदाः आगमायायिनो नि-
त्यास्तां स्ति तिस्रस्वभारत १४

सति दुःखसंबन्धो भवत्येवेत्याशंक्याह मात्रास्पर्शा इति मीयंते विषया आभिस्ता मात्रा इन्द्रियवृत्तयः यद्वा दशप्रज्ञामात्राः वागादयः दशभूतमात्राः ना-
मादयः कौषीतकिप्रसिद्धा इन्द्रियविषयरूपाः ग्राह्याः तासां स्पर्शाप्ररस्परं विषयविषयिभावेन संबन्ध इति व्याख्येयं यद्वा मात्राप्रमात्रासहस्पर्शाः विषयेन्द्रियसंबन्धाः स्पर्शशब्दस्य तद्वाचित्वं स्प-
र्शान्कत्वा बहिर्बाह्या नित्यब्रह्म तत्र स्पर्शपदेन तद्वतोऽविषयेन्द्रियोरपि लाभः तेन प्रमातुः प्रमाणद्वारा प्रमेयेन सह संबन्धाः सर्वशीतोष्णादिवदागमापायिनः उत्पत्तिविनाशशीला अ-
तएवानित्याश्च तद्देवस्वरवदुःखदाश्च अतस्मान्न तिति तिस्रस्वसहस्रहेकौंतेयभारते क्तमवश्यत्वेन धीरत्वमस्य सूचयति प्रमातृत्वादि रनर्थो हि स्फातिसमाधिग्रहवशादि धर्मावाज्जाग्रत्स्वमा-
दोभावाच्च कादाचित्कतया आत्मानि प्रतीयमानोऽपि रज्जूरगादिवन्मिथ्याभूतः सन्नतद्वर्मत्वं भजते यद्विषयाभेदेन कदाचिद्वा तिकदाचिन्नतत्राध्यस्तं रज्ज्वा मिव सर्वः प्रमात्रादिश्च प्रतीची प्रत्य-
गभेदेन कदाचिद्वा तिकतो मिथ्येति निश्चितं तेन प्रतीचिप्रमातृसंबन्ध एव नास्ति सत्यमिथ्यावस्तु नोर्वास्तवसंबन्धायोगात् प्रमातृधर्माणां दुःखादीनां तु प्रतीचीसंबन्धो दूरावेत एव कथं तद्वात्मानि
दुःखित्वप्रत्ययः तत्तदुपाधितादात्म्याध्यासादिति ब्रूमः अतएव जाग्रतिदृष्टदुःखं स्वप्ने नावर्तते स्वप्ने दृष्टं वा जाग्रति न दृश्यते तथा च श्रुतिः स यत्तत्र पश्यति पुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो
ह्ययं पुरष इति कामः संकत्यो विचिकित्सेत्यादि श्रुतिरेतत्सर्वमन एवेति अभेदानेर्देशात्कामादिसर्वविकारोपादानत्वं मनस एवाह तस्मात्स्वप्न इवात्मनि दुःखित्वप्रतीतिर्भौतिरेवेति इष्टवियोगजनि-
तां तां तिति तिस्रस्वेति भावः १४ ३

तितिक्षाफलं प्रत्यक्षमेवेत्याह यंहीति एतेमात्रास्पर्शाः प्राक्कृत्याख्यातरीत्याविविधा अपि ये जाग्रति स्वमेसं प्रज्ञानसमाधौवानव्यथयंति स्वास्थ्यं न प्रत्यावयंति पुरुषं पूर्णं अष्टासु वसती
ति पुरुषस्त्वं पुरश्चकर्मो द्वियाणि खलु पंच तथा पराणि ज्ञाने द्वियाणि मन आदि चतुष्टयं च प्राणादि पंचकमथो विद्यदादिकं च कामश्च कर्म च तमः पुनरष्टमी प्रतिप्रसिद्धाः यद्वा स्थूल सू-
क्ष्मोपाधिमध्ये एव इतरासां अंतर्भावात् अत्र पूरितिनम एव ग्राह्यं तेन कारणोपाधेरपि आत्मनो विविक्तत्वं दर्शितं पुरुषं भवेति त्वमप्येतदनुभावितुं योग्योऽसि सर्वपुरुषश्चेष्टत्वादिति सूच-
यति उपाधि त्रयत्यागादेव समेदुःस्वस्वरवेयस्य तम् न हि समाधिस्थस्य स्वरवायदुःस्वायवाशीतोष्णास्पशौ भवत इति युक्तं मस्य समदुःस्वस्वरवत्वं धीरंध्यायिनं योगिनं न व्यथयंति सोमृ-
तत्वाय मोक्षाय कल्पते योग्यो भवति १५ ननु सति समाधौ त्यक्तोपाधेरत्मानः समदुःस्वस्वरवत्वेऽपि सोपाधिकदशायांतसायः पिंडस्य दग्धत्वमिव तस्य दुःस्वित्वं दुर्वारम् उ-
पाधिश्च मूलप्रकृतेर्व्यापिकायामात्रारूप इति तत्सत्त्वे सति न निर्मूलोच्छेदमर्हत्यतः सोमृतत्वाय कल्पत इत्यनुपपन्नमित्याशंक्याह नासत इति प्रमात्रादेरागमापाधित्वेन कादाचि-
त्कत्वात् रज्जूरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति अयमर्थः प्रमात्रादिमूलाज्ञानेन चिदात्मनिकल्पितः मूलाज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणाभावान्न पुनः प्रमा-
त्राद्यद्भवोऽस्तीति निष्प्रत्यूहममृतत्वं ज्ञानात्सिध्यतीति न च प्रतीतिमात्रात्प्रमात्रादेर्मिथ्यात्वोपगमे आत्मनोऽपि सुत्यादावप्रतीयमानत्वाविशेषान्मिथ्यात्वमस्तु उभयोर्वासत्यत्व-
मस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति सदस्त्वनः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सत्तु स्यादावपि अनुभूतयोः स्वरवाज्ञानयोः स्वरवमहमस्वाप्सनं किंचिदवेदिषमिति-

यं हि न व्यथयंत्येते पुरुषं पुरुषं भ स म दुःस्वस्वरवंधीरं सोमृतत्वाय कल्पते १५ नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः उभयोरपि दृष्टोऽतस्त्वन-
योस्तत्त्वदर्शिभिः १६

उत्थाने परामर्शदर्शनात् सदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शसंभवात् अतः सतो सत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि सति केवल्ययोर्मात्राद्यभावं दृशो नित्यत्वं चाह यद्वैत-
न्न पश्यति पश्यन्वैतन्न पश्यति न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते विनाशित्वान्न तु तद्वितीयमस्ति ततो न्यादिभक्तं यत्पश्येदिति यदि मात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोऽर्थस्य सत्त्वादावदर्शनं सान्नि-
ध्याभावाद्वा द्रष्टुं दृष्टोपादावक्तव्यं नाद्यः आत्मनि दृष्टनष्टस्वभावस्यान्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् नात्यः उदाहृतया श्रुत्यैव तन्निषेधात् तस्मात् उभयोरपि सत्यत्वेन मिथ्यात्वेन वा सा-
म्यं दुर्वचनं ननु सत आकाशादेः क्वचिदपि देशे काले चाभावो यद्यपि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशांतरे भावोऽस्ति प्रागसतोऽपि घटादेर्भावश्च दृष्टः तत्कथमुच्यते नासतो विद्यते भावो ना-
भावो विद्यते सत इत्याशंक्यविद्दनुभवेन निरस्यति उभयोरपीति अंतोयाथात्म्यं यथास्वप्ने न भः कुंभ रज्जूरगादयो नित्यत्वानित्यात्मसत्यत्वादिधर्मोपेततयानि श्रिता अपि प्रबोधे-
बाध्यंते तद्दृष्ट्वा अपि तेन ज्ञानेन बाध्यंते ननु जाग्रद्भासनावशात्स्वामनभ आदौ नित्यत्वादिनिश्चयो भवम इति चेत् अनादिकालप्रवृत्त प्राक् भवीयसंस्कारवशाज्जाग्रन्नभ आदावपि-
स भवम एवेतु तुल्यं ननु स्वरूपं सदेवरजतादिकं शक्त्यादावध्यस्य तेन त्वसत् शशशृंगादिकं गगनादिकं तु त्वद्वात्या स्वरूपेण असदपि कथमात्मन्यध्यास्यत इति चेत् न अध्यासे हि-
पूर्वानुभवमात्रमपेक्ष्य तेन त्वनुभूतस्य स्वरूपेण सत्वमपि दर्पणप्रतिबिंबिते गगनेऽपि नेत्याध्यासदर्शनात् न च गगने नैत्यं स्वरूपेण सत्यमस्ति अथ चान्यत्राध्यस्यते तस्मात् भवम-
परंपरायाः संभवात् स्वप्नदृष्टाभिरिवास्माभिरदृष्टमपि सदसतो रीत्यात्म्यं प्रबुद्धेर्द्रष्टुं शक्यमेव तथा च श्रुतयः नेह नानास्ति किंचन आस्तीत्येवोपलब्धव्यः अतो न्यदा र्त्तमित्याद्याः

अनात्मनोऽसत्त्वं आत्मनश्च सत्त्वं प्रतिपादयंति एवं सतो ज्ञानेनासतो बाधात् केवल्यं सिध्यतीति भावः १६ ७

यस्याभावो नास्ति तस्य सतः सत्त्वे किं मानमित्याशङ्क्याह अविनाशीति तच्छब्देन प्रकृतं सत्परा मृश्यते येन सता इदं सर्वं विद्यदादित तं व्यासं घटः सत्पटः सन्नितिसर्वस्य सदभेदानुभवात् यथा घटो मृत् शसवो मृदिति घटादीनां मृदभेदानुभवान् मृदुपादानकत्वं तद्वत्सर्वस्यापि सदुपादानकत्वं बोध्यम् ननु मृदत्सदपि किं विकारवद्भवतीत्याशङ्क्याह अविनाशीति तत्सदविनाशिविद्धि अयमर्थः पूर्वावस्थापरित्यागोऽविनाशः मृद्विपिंडाकारतां त्यक्त्वा घटी भवति अतः सा विनाशशीला विकारधाराश्च यत्वात् ब्रह्म तु न तथा किं तर्हि रज्जुवत्स्वयमविनश्यदेव कार्यकारणं भवति स्वकीये च सत्ता स्फुरणे कार्यैः पयति अतोऽविनाशि तथा च श्रुतयः अजायमानो बहुधा विजायते जात एव न जायते को न्वेन जनयेत्पुनः अजायमानः जन्मरव्यं विकारमलभमानोऽपि जायते विद्यदादिरूपेणा विर्भवति तथा लोकदृष्ट्या जातो घटादिः परमार्थदृष्ट्या न जायते परिणाम्युपादानस्याभावात् मृदादेस्तत्त्वात् मृदादिवत्तच्छत्वात् अत एव घटादिको नु जनयेन्न कोऽपि कुतस्तर्हि भासत इति चेत् रज्जूरगादिवदिति दत्तो न रमेतत् तथा प्राणावे सत्यं ते पामेष सत्यम् तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति सतः सत्यत्वेन प्राणोपलक्षितस्य प्रपंचस्य सत्यत्वं सतो भानमेव प्रपंचस्य भानमिति तथा च प्रपंचगते सत्ता स्फूर्तिः सतः सत्त्वे प्रमाणमित्यर्थः श्रुतिश्च अन्नेन सोम्य शंगेनापो मूलमन्विच्छ अद्भिः सोम्य शंगेन तेजो मूलमन्विच्छ तेजसा सोम्य शंगेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूलाः सोम्येमाः प्रजाः सदायतनाः सत्यतिष्ठादिति सतो जगदुपादानत्वं कार्यलिङ्गे-

अविनाशितु तद्विधियेन सर्वमिदं ततम् विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति १७ अतर्वं-
तदमेदेहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्यद्वास्वभारत १८ ५ ५

न दृढयति सतो विनाशित्वं च विनाशहेत्वभावादित्याह विनाशमिति न व्येति नापक्षीय तदित्यव्ययं एतेन सर्वविकारभूत्यस्य विनाशो नास्तीत्यर्थः अपक्षयो हि जन्मादिविकारवत् एव भवतीति स एवात्र सर्वविकारोपलक्षणतया बोध्यः न कश्चिदित्यनेन तदन्यस्य विनाशहेतोर्भावो दर्शितः द्वितीयादौ भयं भवतीति श्रुतेः १७ एवं सत आत्मानो नित्यत्वं असतो देहादेरनित्यत्वं चोक्तमुपसंहरन् एनं युद्धाभिमुखं करोति अतर्वंत इति यद्यपि नासतो विद्यते भाव इति असतां देहानां कालत्रयेऽपि सत्त्वं नास्तीति परमार्थदृष्ट्या उक्तं तथापि तां दृष्टिं प्रतिपद्यमानस्य नकारादिभयमलुरुध्यमानस्य व्यवहाराभिप्रायेण नित्यानित्यविभागमभिप्रेक्ष्य देहानामंतवत्त्वमुच्यत इति न दोषः नित्यत्वं कालापरिच्छेद्यत्वं तच्च व्यवहारेण भसोऽप्यस्तीत्यत उक्तं अनाशिन इति नाशोऽदर्शनं तद्वा न हि आकाशः न भ आत्मानि लीयत इति स्मृतेः अयं तु न तथेत्यनाशी सर्वदेव प्रकाशमान इत्यर्थः एतदपि न घटादिवद्दृश्यत्वेनेत्याह अप्रमेयस्येति तथा च श्रुतिरात्मन अप्रमेयत्वमाह एतदप्रमयं ध्रुवमिति अप्रमयमित्यस्या अप्रमेयमित्यर्थः एतच्चात्मनि प्रमाणा प्रस रात्तेयं तथा च श्रुतिः येनेदं सर्वं विजानाति तं केन विजानीयादित्ज्ञाना रमरेकेन विजानीयादिति प्रसिद्धस्त्वस्य प्रत्यगात्मत्वादेव यत्साक्षादपरोक्षा द्रष्टव्य आत्मा सर्वान्तर इति श्रुतेः उक्तं च प्रमाणमप्रमाणं च प्रमाभासरूपेणैव च यत्प्रसादात्प्रसिध्यति तदसंभावना कुत इति तस्माद्युध्यस्वभारत भीष्मादिदेहानां मिथ्यात्वादनित्यत्वाच्च स्वयमेव नष्टप्रायतयाहननान्निवृत्त्या त्वया स्वधर्मो न नाशनीय इति भावः १८ ५

ननु नासतो विद्यते भाव इति न्यायेनासतो मात्रादेर्मिथ्यात्वेन निःस्वरूपत्वाकर्तृत्वं न संभवति अतः सत एव कर्तृत्वं बंधमोक्षभाक्त्वं च वाच्यं अन्यथा तः करणे बंध आत्मनश्च मोक्ष इ-
 तितयोर्वैयधिकरण्यस्यात् तथा येन सर्वमिदं ततमिति सतो देहाद्युपादानत्वं चोक्तं तथा च हननक्रियां प्रत्येकस्यैव कर्तृत्वं कर्मत्वं चापत्तितत्तच्च विरुद्धं स्वात्मनि व्यापारायोगात् न हि ब-
 द्धिर्वाङ्महतीति युक्तमित्याशङ्क्याह एनमिति यश्च तार्किकादिरेनमात्मानं हंतारं हननक्रियायाः कर्तारं मन्यते यश्च चार्वाकादिरेनं हंतं हननक्रियायाः कर्मभूतं मन्यते तावुभावपिन-
 जानीत आत्मतत्त्वमिति शेषः यस्मात् नायं हंति न हन्यते न हि यः कर्ता स आत्मा नापि देह आत्मा तयोः प्रागेवानात्मत्वावधारणात् अयं भावः यथाऽयः पिंडे वाङ्मिसंबंधादेव दग्धत्वं न
 तु स्वतः एवं मात्राद्युदयसमनियतं कर्तृत्वं मात्रादिधर्म एव नात्मनः आत्मभित्तु कर्तृत्वं प्रतीतिर्मात्रादिसंबंधादेव अतो मात्रादिविशिष्टस्यैव बंधो न केवल्यस्य मोक्षश्च मात्रादिविद्यो-
 ग एवेति न बंधमोक्षयोर्वैयधिकरण्यं न च मात्रादेर्निस्वरूपत्वमस्ति सत्त्वासत्त्वाभ्यामवचनीयस्य व्यवहारयोग्यस्य ब्रह्मज्ञानैकबाध्यस्य स्वप्रमाया गंधर्वनगरादितुल्यस्य न

य एनं वेति हंतारं यश्चेनं मन्यते हतम् उभौ तौ न विजानीतो नायं हंति न हन्यते १९

त्वरूपस्याभ्युपगमात् तस्मान्न कर्तृत्वमात्मधर्मः यथोक्तं आत्मा कर्त्रादिरूपश्चेन्माकांक्षीस्तर्हि मुक्तताम् न हि स्वभावो भावानां व्यावर्त्तेतोऽप्यवद्वैरिति किंच कर्तृत्वं रागद्वेषा-
 दिविकारवत एव संभवति तद्वांश्च दुःखीति आत्मनोऽनुभूयमानं साक्षित्वं बाध्यते यथोक्तं न तं स्याद्विक्रियां दुःखी साक्षिताकाविकारिणः धीविक्रिया सहस्राणां साक्ष्यमोहमविक्रि-
 य इति न च सतो देहाद्युपादानत्वेन हननक्रिया कर्मत्वं संभवति विवर्तवादाभ्युपगमात् न त्वध्यस्तस्य धर्मैरधिष्ठाने विकारो दृश्यते यथोक्तं भाष्ये यत्र यत्र यदध्यस्तं सतत्त्वं तैमरुणो-
 न दोषेण वा अणुमात्रेणापि न संबध्यत इति विवृतं चेत्तद्दृष्टेः न हि भूमिरूपरवती मृगतृजलवाहिनी सरित मुद्रहति मृगवारि पूरपरिपूरवती न नदी तथोपरभुवं स्पृशतीति एतेन क-
 र्तृत्वकर्मत्वयोरनात्मधर्मत्वाद्नात्मनश्चानेकरूपत्वादेकत्रात्मनितदुभयविरोधोद्भावनमपि निरस्तं वेदितव्यं एवं चार्वाकतार्किकाभिमतौ देहात्मा कर्त्रात्मा वादौ हंता चेन्न मन्यते हंतुं हत-
 श्चेन्न मन्यते हंत उभौ तौ न विजानीतो नायं हंति न हन्यत इति काठकोक्तेन मंत्रेण पूर्वार्धे पाठभेदात् पठितेन परिहृतौ वेदितव्यौ १९

नायं हंति न हन्यत इत्युक्तं तत्र न हन्यत इत्येतदुपपादयति तत्र तेनैव द्वितीयेन मंत्रेण न जायत इति अयं आत्मा कदाचित् न जायते अभिनवो नोत्पद्यते न वा प्रियते निरन्वयेन नश्यति
तार्किकाभिमतघटवत् तत्र क्रमेण हेतुद्वयं अजो नित्य इति अजत्वान्न जायते नित्यत्वाच्च न वा म्रियत इत्यर्थः अस्तु तर्हि क्षणिकविज्ञानधारारूपः तस्य विज्ञानवादिभिः अज
त्वनित्यत्वाभ्युपगमादित्याशंक्याह भूत्वा भवितावानभूय इति अयं भूत्वा भूयो भविता न भूयो सकृत् भूत्वा भवितेति भवनक्रियाद्वयस्यैक्यप्रत्ययोक्तं समानकर्तृत्वं धारैक्या
भिप्रायेण भूत्वेव भविताननुभूत्वा स्थित्वा विनश्येत् तार्किकाणां हि विज्ञान उत्पत्तिस्थितिनाशक्षणव्यापित्वात् त्रिदशणावस्थायि विज्ञानवादिनां तु पूर्वस्य नाशक्षण एवो
त्तरस्योत्पत्तिक्षणः स एतस्य स्थितिक्षणश्चेति क्षणिकत्वात् विज्ञानानां भवनक्रियाद्वयस्याव्यवधानाद्भूत्वा भवि तेत्युक्तं तादृशोपपन्नयनः शाश्वतः शाश्वदेकरूपः यो
हं बाल्येऽपि तु रावभूवं सोऽहं स्थाविरे प्रणम्य नु भवामीति बाल्यस्थाविरयोरात्मैक्यप्रत्यभिज्ञानात् न च सोऽस्यात्यत्यभिज्ञानं सादृश्यग्रहीतुः स्थिरस्याभावात् यद्वा जन्म
मरणहीनोऽपि धर्मांतरविशिष्टः पूर्वं भूत्वा पुनर्जन्मांतरविशिष्टो भविता इत्यपि न भूत्वेव भवितानत्वभूत्वेति योजना आर्हता हि शरीरपरिमाणमात्मानमभ्युपगच्छंते

न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे २०

नित्यस्यैकस्यैवात्मनः क्रमेण व्युत्क्रमेण वामशकमनुजमतं गजशरीरप्राप्तौ परिमाणभेदं मन्यमानाः भूतस्यैवात्मनो विशेषणी भूतपरिमाणभवनादौ पचारिकं भवनम
भ्युपगच्छंति तदपि न शाश्वतत्वादेव उपचयापचयवतो मध्यमपरिमाणस्य वस्तुनो नित्यत्वायोगात् अनेनैव सुखदुःखादिधर्मांतरोत्पत्त्यात्मनो भातकं भूत्वा भवनं प्रत्या
ख्येयं न हि दुःखादिधर्मिणः स्वनाशमंतरेण आत्यंतिकदुःखोच्छेदः संभवति घटादौ यावद्रूपनाशदर्शनात् न च जत्वनित्यत्वं शाश्वतत्वं चाकाशोपस्थित अत आह पुरा
ण इति पुराविद्यदादिसृष्टेः प्रागपि न व एव एतेन अपक्षयादिधर्मे राहित्यान्मुख्यमजत्वादिकं आत्मन एव विद्यदादेस्तु सुखं तदिति दर्शितं अत एव शरीरे हन्यमाने न ह
न्यते भाष्ये तु वा शब्दश्चार्थे न जायते म्रियते चेत्यर्थः तत्रोपपत्तिः अयं भूत्वा अभूत्वा अनुत्पद्यते न भविता घटादिव दतो न जायते अथवानभूः पूर्वान्वयित्वं न जायते न
वा म्रियत इति यतो भूत्वा अभविता घटवदिनाशिनः अतो न म्रियत इति शाश्वतः पुराण इत्येताभ्यामपचयोपचयो निषिध्यते इति न हन्यते न विपरिणम्यत इति च
आख्यातं केचिदेवमाहुः न जायते म्रियत इति प्रतिज्ञा कदाचिदित्यादिना तस्या उपपादनं अज इत्यादिरूपसंहार इति २०

नायं हंतीत्येतदुपपादयति वेदेति विनष्टुं अदर्शनं गंतुं शीलमस्येति विनाशिरज्जूरगतुल्यसुपाधि त्रयं स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरारब्धं ततो न्ये अविनाशिनं अतएव नित्यं
नाशहीनं तत्र हेतुः अजं जन्मवान् हि अनित्यः अयं तु अजत्वान्नित्यश्चेत्यर्थः ननु विनाशिनः स्वकार्यपेक्षया अन्यत्वमजत्वं नित्यत्वं च सांख्ये व्याप्तिमते प्रधाने
तार्किकाभिमतं न भवति अत उक्तं अव्ययमिति नव्येति पूर्वावस्थां त्यजतीत्यव्ययमपरिणामि प्रधानं तु च लं गुणवृत्तिमिति न्यायेन गुणसांख्ये व्याप्तिमते
पि परिणममाणमेव सर्वं दासीति तेषामभ्युपगमात् आकाशस्यापि तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इति उत्पत्तिश्च वणादजत्वाभावादेव नाव्ययत्वं तादृशं आत्मानं
यो वेद अपरोक्षीकरोति स पुमान् कथं केन प्रकारेण कमन्यं घातयति हननक्रियायां प्रवर्तयति कं वा हंति न केनचित्प्रकारेण कमपि घातयति न वा हंतीत्यर्थः हेताभावात्
तथा हि श्रुतिर्विद्यावस्थायां सर्वकारकव्यापारं निषेधति यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्केन केन पश्येदित्यादिः अविद्यावस्थायां मेव च सर्वकारकव्यवहारं दर्शयति यत्र हि हेतु
तमिव भवति तदितर इतरं पश्यतीत्यादि एतेन सर्वकारकोपमर्दिन्या विद्यायाः सर्वकारकसापेक्षैः कर्मभिः सह समुच्चयोनिरस्तः परस्परविरुद्धस्वभावत्वेन शीतो
ष्णयोरिव द्वयोरेककार्यकारित्वस्य रथाश्वन्यायेनासंभवादित्यन्यत्र विस्तारः मादृशानां ज्ञानिनां व्युत्थानकाले विद्यालेशानुवृत्त्या घातयितृत्वादेः प्रसक्ता विद्याया तस्य

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययं कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हंति कं २१ वासांमि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति नरो पराणि तथा श
रीराणि विहाय जीर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही २२ नैनं छिंदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः न चैनं क्लेदयंत्यापो न शोषयति मारुतः २३

बाधितत्वादागाभिकर्मणामश्लेषाच्च न दोषः तथा च वक्ष्यते हत्वापि स इमान् लोकान् न ह्नेति न निबध्यते इति २१ ननु ब्राह्मणो यजेत जातपुत्रः कृष्णकेशोऽग्नीनादधीते
आत्मानं वयोवर्णादिविशेषणवंतमेवाधिकृत्य कर्मविधयः प्रवर्तन्ते तेन नीलादुत्पलमिव देहादन्य आत्मा वधारयितुं न शक्यत इत्याशंक्याह वासांसीति दंडी प्रेषान
न्वाहेति दंडस्य विशेषणत्वेऽपि न प्रेषानुव स्वरूपांतर्गतत्वं एवं ब्राह्मणत्वादे रपि न स्वर्गकामरूपांतर्गतत्वमिति वस्त्रदेवदत्तयोरिव जडजडयोर्देहात्मनोरत्यंत विलक्ष
णत्वमस्तीति वस्त्रगेन देवदत्तनाशमन्वानस्येव तद्देहनाशादात्मनाशमन्वानस्यात्यंतमौद्विग्यस्पृष्टमिति भावः स्पष्टार्थश्च श्लोकः २२ कीदृशोसौ देहीत्यत आह
नैनमिति एनं शस्त्राणि न छिंदंति न देहाकुर्वन्ति अस्थूलत्वात् तर्हि पार्थिवपरमाणुवत्साकंजरूपाद्याश्रयो भविष्यतीत्याशंक्याह नैनं दहति पावक इति अचणुत्वा
त् आपश्चैनं न क्लेदयंति अस्पर्शत्वात् स्पर्शवद्दिद्रव्यमद्भिर्द्राद्राकर्तव्यं न त्वस्पर्शं न शोषयति मारुतः अस्नेहत्वात् एतेन अस्थूलमनणु अशब्दमस्पर्शमरूपम-
व्ययं तथारसं नित्यमगंधवच्च यदिति श्रुतिप्रसिद्धानामदीर्घत्वाशब्दत्वादीनामपि संग्रहो ज्ञेयः २३

कुतो हेतोरस्य शास्त्रादीनि छेदादीन् कुर्वतीत्याशंक्य तस्य छेदाद्ययोग्यत्वादित्याह अच्छेद्योयमिति अत्राच्छेद्यत्वादौ पूर्वोक्तान्येव अस्थूलत्वादीनिकारणानि ज्ञेयानि
 एवमच्छेद्यत्वादिना स्थूलादिनभाव रूपान् गुणानुक्ताभाव रूपान् गुणानाह नित्य इति सर्वैर्विशेषणैरखंडैकसम्येव वस्तुनो लक्ष्यत्वा न्नित्यत्वादिभिरुत्पाद्यत्वादि
 कं निराक्रियते यतो नित्य अतो घटवदनुत्पाद्यः यतः सर्वगतः अतो ग्रामवदप्राप्यः यतः स्थाणुः पूर्वरूपापरित्यागेन स्थिरस्वभावः अतः क्षीरादिवदविकार्यः अचलः य
 थादर्पणः स्वतः स्वाच्छादं प्रच्युतोऽपि मलरूपेणावरणेन स्वाच्छात्मा व्याच्यते एवं स्वयं स्थाणुरपि अन्यसंयोगाच्चाचल्यमश्रुवीत सच दोषापकर्षणलक्षणं संस्कारमपेक्षते
 अयं तु अचलत्वान्न तथा एवं च उत्पत्त्यापि विकृति संस्कृतिरूपं चतुर्विधं क्रियाफलमात्मनि न संभवतीत्युक्तं तत्र हेतुः सनातन इति सनादित्यव्यं नैरंतर्यं तच्च देशतः का
 लतो वस्तुतश्च परिच्छेदराहित्यं परमते परमाणूनां कालतः परिच्छेदाभावेऽपि देशपरिच्छेदोक्ति आकाशस्य तदुभयाभावेऽपि वस्तुतः परिच्छेदोक्ति सोऽपि त्रिविधः सजाती
 यविजातीयस्वगतभेदरूपः यथा वृक्षस्य स्वगतभेदः पत्रपुष्पफलादितः वृक्षांतरात्सजातीयो विजातीयः शिलादितः ततश्च सनातनैरंतर्येण त्रिविधपरिच्छेदराहि
 त्येन भवति अस्तीति सनातनोः खंडैकसम्येव स्मात्तस्मात् नोत्पत्त्याद्याश्रय इत्यर्थः २४ एवं ज्ञेयं वस्तु तच्च तत्राध्यस्त देहत्रय निरासेन अपरोक्षीकर्तव्यमित्याह

अच्छेद्योयमदाद्योयमकूद्योशोष्य एव च नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोयं सनातनः २४ अच्यक्तोयमचिंत्योयमविकार्योयमुच्यते तस्मादेवं विदित्वै न
 नानुशोचितुमर्हसि २५ अथ चेन्नै नित्यजातं नित्यं वामन्यसेमृतं तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि २६ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च त
 स्मादपरिहार्यैः तेन त्वं शोचितुमर्हसि २७

अच्यक्तोयमिति व्यक्तं स्थूलशरीरं प्रत्यक्षगम्यं तदन्योयं प्रत्यगात्मा तथा अचिंत्योयं चिंतायोग्यरूपादिप्रकाशकार्येणानु
 मेयं चक्षुरादिसमुदायात्मकं लिंगशरीरं अप्रत्यक्षं ततोऽप्यन्योन्यं तथा अविकार्योयं विकारं स्थूलसूक्ष्मकार्येभावेनावस्थानमर्हतीति विकार्यं त्रिगुणात्मकं मूलाज्ञानं कार
 णशरीरं सुप्तोत्थितस्य न किंचिदवेदिषमिति परामर्शदर्शनादहं न जानामीत्यनुभवाच्च साक्ष्येकगम्यं ततोऽप्यन्योन्यं उच्यते व्यक्तादिनिषेधमुखेन न तु शृंगग्राहिक
 यायमेवंविध इति विधिसुखेनोच्यते यस्मादेवमयमुच्यते तस्मादेनं विदित्वानानुशोचितुमर्हसि तरतिशोकमात्मविदिति श्रुतेरात्मविद्वत्त्वाबंधुवियोगजं शोकं माकार्षी
 रित्यर्थः उक्तं चात्मनो वस्थात्रयातीतत्वं स्वप्ननिद्रायुतावाधी प्राज्ञस्त्वप्ननिद्रया ननिद्रानैव च स्वप्नं तु येषं पश्यंति निश्चिना इति २५ एवं तत्त्वदृष्ट्या शोको नोचित इत्युक्तं
 इदानीं प्राकृतजनदृष्ट्यापि शोको नोचित इत्याह अथ चेदिति नित्यं नियमेन जातं नित्यजातमिति चार्वाकपक्षः नित्यं सर्वदा जातमिति क्षणिकविज्ञानवादिपक्षः नित्यश्चा
 सोऽपूर्वदेहेन्द्रियसंबंधाज्जातश्चेति तार्किकादिपक्षः एवं नित्यं वामन्यसेमृतमित्यपि योज्यं पक्षत्रयेऽपि शोको न युक्तः महाबाहो इति युद्धार्थमुत्साहयति २६ शोचितुं ना
 र्हसीत्युक्तं तत्र हेतुमाह जातस्येति ध्रुवोः परिहार्यः मृत्युर्मरणं अपरिहार्यं अर्थे मरणारब्धे तदुद्योगं विनापि अवश्यं भाविनिविषयेन त्वं शोचितुमर्हसि वक्ष्यति च मयैवे

तेनिहताः पूर्वमेवेति

अस्वात्मनोः शोच्यत्वं तथापि इष्टदेहविनाशजः शोको भवत्येवेत्याशंक्यसकारणस्य देहादेर्मिथ्यात्वं साधयति अव्यक्तादीनीति भूतानि विद्यदादीनि तद्विकारभूता
निजराज्यजादीनि च न व्यक्तमव्यक्तं अज्ञानं तदेव आदिर्येषां तथा विधानि व्यक्तः स्पष्टः मध्यः उत्पत्तिमारभ्य मरणात् प्रागवस्थायेषां अव्यक्ते एव निधनं लयो येषामिति
अयमर्थः रज्जूरगादिकारणमज्ञानं च रज्जुवत् उरगवद्वा व्यक्तमस्ति परीक्ष्यमाणं च न दृष्टिपथमवतरति अतस्तदव्यक्तं तत उत्पन्नः सर्पस्तत्रैव लीयते न रज्ज्वा एव आ
त्मनिकल्पितानां भूतानां आदिरंतश्चाव्यक्तमेव तेन आदावंते च यन्नास्ति वर्तमाने पितृत्वेति न्यायेन मध्ये मासमानान्यपि तानिरज्जूरगवत् असंख्येव एवं विधेते
अतस्मिन्निषये कापरिदेवना को वा विलापः न हि मरु मरीचिका हृदो नष्ट इति कश्चित्तत्त्ववित् विलपति अतएव भूतानां रज्जूरगादीनामिव प्रतीतिः समकालिकीं स
ष्टिमभिप्रेत्य कोपीत किः ब्राह्मणे स्वापप्रबोधयोर्जंगलुयोदयोपल्येते सयदा स्वपितितं देनं वा वसर्वेर्नामभिः सहायेति चक्षुः सर्वैरूपैः सहायेति श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत अव्यक्तनिधनान्येव तत्र कापरिदेवना २८

सहायेति मनः सर्वैर्ध्यानेः सहायेति सयदा प्रबुध्यतेः येन समादात्मनः सर्वे प्राणायथायतनं विप्रतिष्ठते प्राणोभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति प्राणाः चक्षुरादीन्द्रियाणि देवास्त
दनुग्राहकाः सूर्यादयः लोकाः रूपादयः नन्विहान्यत्र च आत्मैव सर्वं भूतानां लयोदयस्थानमित्युच्यते सत्यं अज्ञानाश्रयत्वाद् द्रष्टव्यतया त्वव्यपदेशो वस्तुगत्या न हि
अपरिणामिनः कूटस्थस्य मृदुत्कार्यप्रविलयोदयस्थानत्वं संभवति यथोक्तं अस्य देतेन्द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते
इति २८ श्रीगोपीमानसराजहंसाय नमः ६५ ६५ ६५ ६५

ननु वज्रपंजरतुल्यस्य सर्वप्रमाणसिद्धस्य वियदादिप्रपञ्चस्य कथं रज्जूरगादिवदज्ञानप्रभवत्वेनात्यंततुल्यत्वमुच्यते कथं वा कर्मज्ञानकांडापेक्षितमात्मनो यज्ञादिकर्तृत्वं श्रवणादिकर्तृत्वं चापह्नूय न इत्याशं कथाह आश्चर्यवदिति कश्चित् ज्ञातात्मतत्त्वः एनं अतीतानंतरश्लोकोक्तं भूतग्रामं आश्चर्यवत् आश्चर्यं अद्भुतं स्वप्रमायेन्द्रजालादिकं तेन तुल्यं आश्चर्यवत् तथा भूतं पश्यति तथा कश्चिदेनं आश्चर्यवत् वदति सत्त्वेन असत्त्वेन वा निर्वक्तुं अशक्यमपि अभिर्वचनीयेनैव लोकाप्रसिद्धेन रूपेणोपपादयति तथा हि रज्जूरगवत्प्रपञ्चः संश्रितेन हनानास्ति किंचनेति श्रुत्या न बाध्येत असंश्रितं प्रतीयेत तस्मादनिर्वचनीयो यमिति तद्विदं सर्वं व्यवहारास्य दस्योपि प्रपञ्चस्यामिथ्यात्वोपपादनमत्याश्चर्यमित्यर्थः तथा एनं प्रपञ्चं अन्य आश्चर्यवत् शृणोति इमे लोका इमे देवा इमे वेदा इदं सर्वं यदयमात्मेति प्रत्यक्षेण अनात्मतया उपलभ्यमानस्यापि प्रपञ्चस्य यत्प्रत्यगाभिन्नत्वेन श्रवणं तदत्यंतं आश्चर्यं न हीयं श्रुतिः यजमानः प्रस्तर इत्यादिवहुपचरितार्था प्रपञ्चस्यात्मनः पृथक्त्वे आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्याविज्ञानेनेदं सर्वं विदितं भवतीत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञोपरोधापत्तेः न च प्रतिज्ञाष्योपचारिकी प्रदेष्टांतरे स्थितस्य यथा सोम्येकेन मृत्पिंडेन सर्वं सूक्ष्मं विज्ञानं स्यादिति दृष्टान्तस्योपरोधापत्तेः तस्मात्प्रतिज्ञादृष्टान्तनिगमनानामेकवाक्यत्वात् न प्रपञ्चस्यात्मान्यत्वं तच्च भेदग्राहिप्रत्यक्षाविरोधादाश्चर्यमिव शृणोति तथा कश्चिदेनं प्रपञ्चं प्रत्यगनन्यत्वेन श्रुत्वा अपिशब्दात् उद्भास्वमादिदृष्टान्ते रूपपाद्यदृष्टाध्यानेन च साक्षात्कृत्वा पितृत्वमनवेद न जानाति तथा हि प्रामाण्यप्रज्ञातीव विक्षेपवतः परिहीयत इति वक्ष्यति तस्मादात्मैक्यात्संभवत्येव प्रपञ्चस्य रज्जूरगादितुल्यत्वेन तुल्यत्वम् यद्वा एनं आत्मानं कर्तृत्वभोक्तृत्वदुःखित्वानित्यत्वजडत्वसंगित्वपरि

आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनमाश्चर्यवद्ददति तथैव चान्यः आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् २९

च्छिन्नत्वादधिर्मवत्तथाप्रसिद्धमपितत्त्वमसीत्यागमोत्थया ब्रह्माकारांतःकरणवत्या ब्रह्मविद्याख्यया अकर्तारमभोक्तारमानंदघनं सत्यचिद्रूपमसंगमनंतमपरोक्षीकरोतीति महदाश्चर्यं यत पश्यति तदाश्चर्यवदिति क्रियाविशेषणं वा आविद्यकमपि दर्शनमविद्यास्वात्मानं च कतकरजोवन्निवर्तयतीति यद्वायः पश्यति स आश्चर्यवदिति कर्तृविशेषणं यत् एक एव विद्वान् स माधिव्युत्थानयोः परस्परविरुद्धमात्मनो ब्रह्मभावं जीवभावं च यावदारब्धकर्मक्षयमनुभवतीति तथा वाड्जनसातीति मप्यात्मानं यद्वा चावदति तदप्याश्चर्यम् अगृहीतसंगतिवेनापिशब्देन यथा सप्तः प्रबोध्यते तद्वत् यथोक्तं वार्तिके अगृहीतैव संबंधमभिधानाभिधेययोः हित्वानिद्रां प्रबुध्यन्ते सप्तुप्ते बोधिताः परैः जाग्रद्वनयनः शब्दं सप्तुप्तेवेति कश्चन ध्वस्तेऽनो-ज्ञानतोऽज्ञाने ब्रह्मास्मीति भवेत्फलम् अविद्याघातिनः शब्दाद्याहं ब्रह्मेति धीर्भवेत् नश्यत्यविद्यासार्थं हत्वारोगमिवौषधमिति तथायः शृणोति सोऽपि आश्चर्यवत् अतिदुर्लभ इत्यर्थः श्रवणायापि बहुभिर्योनलभ्य इति श्रुतेः शृण्वंतोऽपि बहवो यन्निवृत्तिरिति श्रुतिद्वितीयपादार्थसंगृह्णानि श्रुत्वाप्येनमिति आश्चर्यवत्ताकुशलोऽस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाताकुशलेनानुशिष्ट इति उत्तरार्थस्तु श्लोकपूर्वार्धेन संगृहीत इति ज्ञेयम् दुर्विज्ञेयमात्मा तत्त्वं तज्ज्ञानार्थं यतस्त्वेति भावः २९

श्रीकृष्णार्पणम्

देहीनित्यमवधोऽयं देहसर्वस्य भारत तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ३० स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकंपितुमर्हसि धर्म्यादियुद्धाच्छ्रे-
यो न्यतस्तत्रियस्य न विद्यते ३१ यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् स्रस्विनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम् ३२ अथ चेत्त्वमिमं धर्म्यं स-
ग्रामं न करिष्यसि ततः स्वधर्मे कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि ३३ अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति ते व्ययाम् संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणाद-
निरिच्यते ३४ भयाद्द्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ३५ अवाच्यवादांश्च बहून् वदिष्यन्ति तवाहि-
ताः निदंतस्तव सामर्थ्यं ततो दुःस्वतरन्तु किम् ३६ हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः
३७ स्रग्वदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ततो युद्धाय युज्यस्व नैव पापमवाप्स्यसि ३८ ६ ६ ६

दुःखतरमधिकंदुःखं किं न किमपीत्यर्थः ३६ यद्वाजयेम यदि वानोजयेयुस्तिष्कन्तत्राहृतो वेतिरणो स्थिरस्य स्वर्गो वाराज्यं वा सिद्धमस्तीति पक्षद्वयमपि हितावहमित्यर्थः
३७ स्वधर्मस्य युद्धस्याकरणे धर्मकीर्त्यैर्नाशः पापावातिश्चाथ चेदिति श्लोकेन भगवता यद्यप्युक्ता तथापि युद्धस्य अर्जुनाभिमतं काम्यत्वापक्षे अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यव-
सिता वयम् यद्वाज्यं सखलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यता इति तत्करणे पापप्रसक्तिरस्ति तां निवारयितुं सिध्यसिध्योः समत्वलक्षणं योगमाह सखदुःखे इति समेकत्वात् स-
खदुःखयोस्तद्येत्योः राज्यलाभालाभयोस्तद्येत्योश्च जयाजययोरागद्वेषावकृत्वेत्यर्थः केवलं स्वधर्मो यमिति मत्वा युद्धाय युज्यस्वद्यदस्व एवं कुर्वस्व पापं नावाप्य-
सि यस्तु राज्यलोभेन सहृदयं करोति तस्यास्त्येव पापमिति भावः कथं तर्हि स्वधर्मत्वेनानुतिष्ठतोऽपि युद्धे हतो वा प्राप्यसि स्वर्गमित्यादि फलस्मरणं आनुषंगिकमिति ब्रूमः
तथाचापस्तवः तद्यथा स्वेफलार्थं निमित्ते छायागंध इत्यनूत्यद्यते एवं धर्मं चर्यमाणमर्थं अनूत्यद्यते न धर्महानिर्भवतीति आम्हनिदर्शनेन प्रतिपादयति ३८ ३९

एवमर्जुनस्य पूर्वोक्तो द्वावपि मोहावपनीतौ तत्र कंघातयति हंति कमितिकर्तृत्वकारयितृत्वयोरात्मन्यसंभवउक्तः ततो युस्थाय युज्यस्वेति नियोगश्चोक्तः न ह्यकर्तृ-
राकाशवत्सर्वगतस्य नियोज्यत्वं संभवतीति परस्परव्याहृतं मेतद्वितीमामाशंकां अधिकारिभिर्देन उभयं व्यवस्थापयन् परिहरति एषा ते इति एषा ते तुभ्यं अभिहिता अशोच्या-
नन्वशोचस्त्वमित्यादिना स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यतः प्राक्तनेन संदर्भेण उक्ता सारं व्येसम्य कुर्यादयेन प्रकथ्यते वस्तुतत्त्वमनयेति संख्या उपनिषत्तत्र विदिते सारं व्येओपनि-
षदे ब्रह्मणिविषये बुद्धिर्ज्ञानं संसारनिवर्तकम् एषा ते सारं व्ये बुद्धिरभिहितेति संबंधः योगे सिध्यसिध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते इति वक्ष्यमाणलक्षणो विषये तु शब्दः पूर्ववैल-
क्षण्यद्योतनार्थः वक्ष्यति च ज्ञानकर्मनिष्ठयोर्विभिन्नाधिकारिकत्वम् लोके स्मिद्धिविधानिष्ठापुराप्रोक्ता मयानय ज्ञानयोगेन सरव्यानां कर्मयोगेन योगिनामिति एतेन ज्ञानकर्मणोः
समुच्चयशंकाप्यपास्ता इमां स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यादिनाः नंतरग्रंथेनोक्ता मपि विस्तरेणाभिधीयमानां शृणु इमामेव बुद्धिस्तोस्ति सार्धेन बुद्ध्येत्यादिना ननु कर्मबंधप्रहाणमात्मज्ञाने
नैव श्रूयते तस्यैवात्मपदं विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति श्रुतेः कर्मयोगस्तु कर्मबंधं हृद्वा करिष्यत्येवेति कथमुच्यते कर्मबंधं प्रहास्यसीति चेत् श्रुतिबलादिति ब्रूमः तथा हि ईशावास्यमिदं
सर्वं यत्किंचिज्जगत्यां जगत् तेन त्यक्तेन भुंजीथा मागृधः कस्यस्विश्चनं कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः एवं तपि नान्यथेऽतोऽस्ति न कर्मलिप्यते नरे इति श्रुतिरीश्वरेणोदसर्वसं-
भितमस्तीति न कश्चित्कंचित्स्वेच्छया कर्तुं प्रभवति अतः सर्वत्र मम ताहीनः सन् भोक्तृत्वाभिमानत्यागेनैव भोगान् भुंक्ष्व कर्माणि च कुरु एवं कुर्वति त्वयि कर्मलोपो नास्ति इतो न्यदुपायांतरंच

एषा ते भिहता सारं व्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु बुध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबंधं प्रहास्यति ३९ नेहा भिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते स्वल्पमप्यस्य ध-
र्मस्य त्रायते महतो भयात् ४०

नास्तीति वदति तस्मात्कतककार्णाय सादिवत्केनचिद्विशेषरूपेणोपेतं कर्मैव सजातीयोच्छेदनिमित्तं भविष्यतीति युक्तमुक्तं कर्मयोगेना-
पि कर्मबंधं प्रहास्यसीति ३९ एतदेवोपपादयति नेहेति इह कर्मबंधं प्रहाणार्थं कर्मयोगे लुप्तीयमाने अभिक्रम्यते व्याप्यत इत्यभिक्रमः कर्मरंभः कर्मैव वा तस्य नाशो नास्ति अन्यत्तु फलं-
द्वानशयति न त्विदमिष्टफलस्याजननात् नन्वेतस्यापि काम्यातः पातितयानित्याकरणजनितः प्रत्यवाय उत्पद्येतैव सकृदनुष्ठितस्य बंधं प्रहाणप्रत्यवायपरिहारस्य फलद्वयहेतुत्वायो-
गादित्याशंक्याह प्रत्यवायो न विद्यत इति तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिषंतियज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति श्रुत्या संयोगपृथक्कन्यायेन दध्नेन्द्रियकामस्य जुहुयादित्यनेन नित्यस्य दध्ने-
वीर्यार्थत्वमिव नित्यानामपि कर्मणां विविदिषार्थत्वं विनियोगबलात् सिध्यति ततश्च काम्येनैव प्रयोगेण नित्यस्यापि सिद्धेर्न नित्याकरणनिमित्तो वा काम्यत्वात्सर्वो गालुपसंहारनिमित्तो-
वा प्रत्यवायो विद्यते नित्यानामेव विनियोगात् नित्येषु च यथाशक्त्युपबंधस्यानुज्ञानात् वार्तिके तु काम्यानामप्यत्र विनियोगो हृष्टः यथा वेदानुवचनादीनामेकात्म्यज्ञानजनने तमेतमिति वा-
क्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः यद्वा विविदिषार्थत्वं काम्यानामपि कर्मणां तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्कत इति अस्मिन् पक्षे काम्यानामपि तुल्यफलत्वात् नित्यवद्यथाशक्त्युपबंधो भवि-
ष्यतीति न सर्वो गालुपसंहारजनितः प्रत्यवायो विद्यते स्वल्पमपि अस्य योगधर्मस्यानुष्ठितं अनुपभुक्तबीजकल्पं जन्मजन्मांतराभ्यसं दानमध्ययनंतपः तेनैवाभ्यासयोगेन तच्चैवाभ्यस-
ते पुनरिति स्मृतं रुतरोत्तरसंस्काराधानद्वारा स्वसजातीयवृद्धेर्निमित्तं सत्कामादिदोषक्षपणाद्वारामहतो भयात्संसारान् त्रायते तस्मात्सारं व्येनाधिकारिणा कर्मयोग एवावुल्लेख्य इति भावः

नन्वेवंसारव्ययोगयोः महाभयान्त्राणहेतुत्वंतुल्यं
वसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदात्मिकातदाकाराबुद्धिरनकरणावृत्तिः अहंब्रह्मास्मीतिवाक्यजन्याब्रह्माकारांतः करणावृत्तिर्विद्याभिधानासमस्तवृत्त्यंतरबाधेनसमभ्युदिताएकाएकेवसह
द्विभातोद्दोषब्रह्मलोकइतिश्रुतेः ब्रह्मेवल्लोकोब्रह्मलोकइहब्रह्मेव नहिसकृत्ज्ञानेब्रह्मणिज्ञानव्यंकर्तेव्यंवाकिंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोस्यपातशंका ना-
स्ति अव्ययसाधिनामज्ञातिनांतुबुद्धयोर्नताः ताश्चपत्येकंबहुशारवाइतिइदमेवममश्रेयइतिनिश्चयस्यदुर्लभत्वात्कदाचिदश्रेयस्यपिश्रेयोबुद्धौसत्यांपातशंकास्तीति महासा-
योर्विशेषइतिभावः ४१ उत्तरार्धमेवविवृणोति यामिमामित्यादिना अव्ययसाधिनोमूढाः यांपुष्पिताम् पुष्पितदुमवदूरतोर मणीयांवाचंअक्षय्यंहवैचातुर्मास्ययाजिनः स-
कृतंभवति अपामसौमममृताअमृमेत्येवंरूपांप्रवृत्तिरतिअविपश्चितः अव्ययसाधिनोमूढाः यतोवेदवादरताः वेदांतर्गतेषुअर्थवादेषुयस्यपर्णमयीजुहूर्भवतिनसपापः श्लोकः
शृणोतीत्येवमादिषुरताः बद्धश्चत्थाः अतएवकर्मणोः न्यत्आत्मज्ञानंतत्फलं मोक्षश्चनास्तीतिवादिनोवदनशीलाः ४२ तथाभोगाश्चऐश्वर्यंचतयौर्गतिः प्राप्तिः तांप्रतिपद-

व्यवसायात्मिकाबुद्धिरेकैहकुरुनंदन बहुशारवाह्यनंताश्चबुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ४१ यामिमांपुष्पि-
तांवाचंप्रवदत्यविपश्चितः वेदवादरताः पार्थनान्यदस्तीतिवादिनः ४२ कामात्मानः स्वर्गपराजन्म-
कर्मफलप्रदाम् क्रियाविशेषबहुलांभोगैश्वर्यगतिप्रति ४३ भोगैश्वर्यप्रसक्तानांतयापहतचेतसाम्
व्यवसायात्मिकाबुद्धिः समाधौनविधीयते ४४

र्थमित्यर्थः कामात्मानः कामग्रस्तचित्ताः अतएवस्वर्गपराः कीदृशीभोगैश्वर्यगतिंजन्मकर्मफल-
प्रदांप्राप्तभोगैश्वर्योहिपुरुषस्तदासनावासितः पुनर्भोगैश्वर्यप्राप्तयेजन्मलभतेतदर्थंकर्माणिचकुरुतेफलंचततोभोगादिकंप्राप्नोतीतिचक्रमनिशमावर्तनेतेननिष्ठातश्च्युतो
भवतीत्यर्थः किंचक्रियाविशेषेणबहुलांयथायथावित्तव्ययायासाद्याधिक्यंतथातथाभोगैश्वर्यप्राप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः एतेनात्यंतायाससाध्येषपिकर्मफललोभात्स-
ज्जंतइत्फक्तंभाष्येभोगैश्वर्यगतिंप्रतिसाधनभूताः येक्रियाविशेषाअग्निहोत्रादयः तद्बहुलाम् जन्मरूपंयत्कर्मफलंतत्प्रदांचवाचमेवेतिव्याख्यानम् ४३ भोगेति तया
पुष्पितयावाचाअपहतचेतसांपुसांबुद्धिः समाधौसमाध्यनुष्ठानकालेव्यवसायात्मिकाव्यवसायोज्ञानंतदात्मिकाशुद्धचिन्मात्राकारानविधीयतेनभवतिकर्मकर्तरिलकार-
विरक्तस्यहिबुद्धिः समाधौचिन्मात्राकाराभवतिनतुभोगाद्यासक्तस्येतिस्पष्टमेवभाष्येतुसमाधौअंतःकरणेव्यवसायात्मिकाबुद्धिर्नभवतीतिव्याख्यातंयद्वासमाध्यनु-
ष्ठानार्थमेवनिश्चयात्मिकातेषांबुद्धिर्नभवतीतिव्याख्येयम् ४४

४५

४५

४५

४५

४५

कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति त्रैगुण्यं गुणत्रयकार्यं ऊर्ध्वमध्याधोगतिरूपं संसरणं तदेव प्रकाशयत्वेन विषयो येषां तादृशाः कर्मकांडपरावेदाः त्वंतु निस्त्रैगु-
 ण्यो भवतु ऊर्ध्वगता अपि विरक्तो भवेत्यर्थः वक्ष्यति च तत्तदुपप्रधानं गतित्रयं तर्ध्वगच्छति सत्त्वस्था इति द्वित्येभ्योपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिक्रियत इति भावः किंलक्षणोसौ
 निस्त्रैगुण्य इत्यत आह निर्द्वंद्व इति सरवदुःखे मानापमानौ शत्रुमित्रौ शीतोष्णो इत्यादीनि द्वंद्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि तेभ्यो निर्गतो निर्द्वंद्वः सर्वत्र समबुद्धिरित्यर्थः ननु बा-
 धमानमुष्णादिकं कथं शीतादिवत् मंतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्थ इति नित्यं सर्वदा सत्त्वं धैर्यं सत्त्वगुणो वा तदाश्रितो भूत्वा धीरो हि सर्वसौदुंशक्तः सात्विको वा प्रारब्धकर्मोपस्था-
 पितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तत्तयेति जानन्न सर्वसौदुंशक्तोऽप्येव ननु अत्यंतदुःसहं क्षुधादिदुःखं कथं निस्त्रैगुण्येन सर्वथा प्रवृत्तिशून्येन सौदुंशक्यमत आह निर्योगक्षेम-
 इति अप्राप्तस्य प्राप्तिर्योगः प्राप्तसंरक्षणं क्षेमः एतत् द्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमिति ततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यतः आत्मवान् जितचित्तः साहिसर्वास्वप्यापत्कृत् अनाकु-
 लो नित्यतृप्ततया निरुद्धमश्वभवतीति त्वमप्येतादृशो निस्त्रैगुण्यो भवेत्यर्थः ४५ ननु आत्मत्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मालुप्तानसाध्या अतो निस्त्रै-
 गुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्या ह यावानिति सर्वतः संपुतोदके महति उदपाने जलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थः यावत् स्नानपानादिकं प्रयोजनं घटमात्रजलनिवर्त्यं भवति न कृत्स्न-

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुन निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ४५ यावानर्थ उदपाने सर्वतः संपुतोदके तावान्-
 सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ४६ कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन मा कर्मफलहेतुर्भूर्माने संगोऽस्त्वः कर्मणि ४७ ५

जलाशयव्ययनिवर्त्यम् तावानेवार्थः विजानतो व्युत्पन्नचित्तस्य ब्राह्मणस्य ब्रह्मबुभूषोः सर्वेषु वेदेषु वेदैकदेशोपनिषच्छ्रवणमात्रनिवर्त्यो भवति न कृत्स्नवेदार्थालुप्तानं स्वसि-
 ध्यर्थमपेक्षते एकेन जन्मना कृत्स्नवेदार्थालुप्तानां संभवात् ऐहिकेन जन्मान्तरीयेण वाजपादिना चित्तशुद्धौ सत्यामुपनिषच्छ्रवणानिस्त्रैगुण्यता संभवतीति भावः वृथास्तस-
 र्वतः संपुतोदकस्थानीये आत्मज्ञाने पुरुषस्य तावानर्थः कृत्स्नोपि भवतियावान् अनेककूपरूपोदपानस्थानीयेषु सकलवेदोक्तकर्मस्वलुप्तितेषु भवति ब्रह्मानंदेक्षद्रानंदानामं-
 तर्भावात् तथा च श्रुतिज्ञाने सर्वकर्मफलांतर्भावदर्शयति यथा कृताय विजिताया धरेऽद्याः संयंत्येव मे वै न सर्वतदस्मि मेति यत्किंच प्रजाः साधुकुर्वन्ति यस्तद्देदयस्तवेदेति व-
 क्ष्यति च सर्वकर्मास्विलंपार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति गंगा तुल्यज्ञानोदयात् प्रागेव कूपोपमानिकर्माणि कर्तव्यानीति भाव इति व्याचरसुः अस्मिन्पक्षे पूर्वार्हे अनेकस्मिन् यथा-
 तथा भवतीति पदचतुष्टयाध्याहारः यावान् तावान् पदयोरनुषंगश्च दार्ष्टान्तिके द्रष्टव्यः ४६ ननु ममापि ओपनिषदात्मज्ञानार्थिनः शम एवेष्टस्तत्कथं मां पुद्ध्यस्वेति प्रेरयसीत्याशं-
 क्या ह कर्मण्येवेति कर्मण्येवाधिकारो न ज्ञाननिष्ठायां माफलेषु संगोऽस्त्वित्यपेक्ष्यते कर्मफलं स्वर्गपश्चादिहेतुः कर्मसु प्रवर्तकं यस्य तादृशो माभूः अकर्मणि कर्माकरणोपेतवसं-

एतदेव विवृणोति योगस्थ इति योगस्थः सन्संगं फलतृष्णां कर्तृत्वाभिमानं च त्यक्त्वा कर्माणि ज्ञानार्थं कुरुहे धनं जयसि त्व्यसि त्व्योः कर्मफलस्य विविदिषादेः सिद्धोऽसि-
द्धौ वा समो हर्षविषादश्चून्यो भूत्वा कर्माणि कुर्विति संबंधः इदमेव सिध्यसि ध्योः समत्वं योग इत्युच्यते ४८ इममेव बुद्धियोगं स्तोति दूरेणोति कर्मफलकामेन क्रियमाणं बुद्धि-
योगात् पूर्वोक्तानि कर्मात्कर्मणः दूरेण हि प्रसिद्धमवरं अत्यंतं निरुद्धं अतो बुद्धौ योगरूपायां तत्फलभूतायां सारं व्यरूपायां वा तन्निमित्तं शरणं रक्षितारं आश्रयं वा ईश्व-
रं अन्विच्छ प्रार्थय स्वतत्प्रीत्यर्थं कर्माणि कुर्वित्यर्थः यतः फलहेतवः फलमेव हेतुः प्रवर्तकं येषां तादृशाः फलतृष्णा वतः रूपणाः दीनाः भवन्ति यो वा एतदक्षरं गार्ग्य वि-
दित्वाऽस्माह्लोकात्प्येति सकृपण इति श्रुतेः ४९ किंच बुद्धीति बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तः योगाय समत्वबुद्धियोगाय युज्यस्व घटस्व योगः सिध्यसि ध्योः समत्वबु-
द्धिः कर्मसंबंधकेष्वपि कौशलं बंधनिवर्तकत्वं संपादनम् ननु बुद्धियुक्तः कर्माभिः दुष्कृतं त्यजतु धर्मेण पापमपनुदतीति श्रुतेः कुरुतं तु सजातीयत्वात् नैर्दुष्परिहरमिति कथं
उभे कुरुतु दुष्कृते जहातीत्युच्यते सत्वशुद्धिस्तानोत्यनिद्वारेति प्राञ्चः अर्वाचरुतु दुष्कृतत्यागमुक्तरीत्याभ्युपेत्य फलत्यागात् कुरुतु त्यागोऽपि कर्मयोगिनो भवति दुष्कृतफलवन्मो-
क्षप्रतिबंधकतत्फलस्यानुत्पादात् आपस्तंबोक्ता मृद्वक्षनिदर्शनेनानां तरीयकं कुरुतु फलमुक्तं न तत्फलत्वेनोपपद्यते नाना तरीयकत्वादेव तस्मात्फलद्वारा मोक्षप्रतिबंधके क्रियमा-

योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनं जयसि त्व्यसि त्व्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ४८ दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनं जय बुद्धौ शरणम-
न्विच्छ रूपणाः फलहेतवः ४९ बुद्धियुक्तो जहातीह उभे कुरुतु दुष्कृते तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसं कौशलम् ५० कर्मजं बुद्धियुक्ता हि
फलं त्यक्त्वा मनीषिणः जन्मबंधविनिर्मुक्ताः पदंगच्छन्त्यनामयम् ५१ यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गांतासि निर्वेदं श्रोतव्य-
स्य श्रुतस्य च ५२ श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ५३

ये एव कुरुतु दुष्कृते कर्मयोगी जहाति ज्ञा-
नीतुसंचितेऽपि ते जहातीति तयोर्विशेष इत्याहुः ५० एतदेवाह कर्मजमिति बुद्धियुक्ताः समत्वबुद्धियुक्ताः क्रियमाणकर्मजं फलं त्यक्त्वा मनीषिणो मनोनिग्रहसमर्था भूत्वा जन्मरूपेण
बंधेन मुक्ताः संतोऽनामयं निरुपद्रवपदं मोक्षारव्यंगच्छन्ति ५१ कदा मनीषिणो भवन्तीत्यत आह यदेति तेन वमोहः इष्टानिष्टवियोगसंयोगजपरितापजन्यवैचित्यं तदेव कलिलमिव क-
लिलं कालुष्यं बुद्धिगतं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति व्यतिक्रमिष्यति बुद्धिः प्रसन्ना भविष्यति तदा श्रोतव्यशास्त्रभागस्य श्रुतस्य च निर्वेदे वैराग्यंगतासि अयं भावः मलिनायां बुद्धौ असकृ-
द्वृहीतस्यापि शास्त्रार्थस्यास्फुरणात् श्रोतव्यं श्रुतं च त्रयेव तद्वत्तत्तद्वा यामपि बुद्धौ सद्यः शास्त्रार्थस्फुरणात् तयोर्वैयर्थ्यमित्कभयथापितं निर्वेद उचितः प्रसन्ना च बुद्धिर्निर्गृहीतं-
योग्या भवतीति श्रवणादिकं त्यक्त्वा ध्याननिष्ठ एव भवेदिति ५२ ननु बुद्धिप्रसादोऽपि केन लिंगेन ज्ञेय इत्यत आह श्रुतीति श्रुतिभिर्ना विधेयं शास्त्रश्रवणोर्विप्रतिपन्ना आत्मानित्योऽनि-
त्यो वा नित्योऽपि कर्ता अकर्ता वा अकर्ताप्येकोनेको वेत्येवमादिसंशयग्रस्ता सती यदा असंभावना विपरीतभावना निरासपूर्वकं श्रुतितात्पर्यविषयी भूते ब्रह्मादौ ते निश्चला पुनः कुतर्कैरनासकं
दनीयानिर्विचिकित्सपरोक्षानि श्रयवती भूत्वा समाधौ निर्विकल्पके प्रत्यगात्मनि अचलालयविक्षेपशून्या स्यात् स्थिरा भविष्यति तदा योगं विवेकप्रज्ञां प्राप्स्यसि निश्चलसमाधिना
भा एव बुद्धिप्रसादलिंगमिति भावः ५३

लब्धसमाधेः स्थितप्रज्ञापरनाम्नोलक्षणानिबुधुत्सुर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्येति स्थिताप्रत्यगात्मनिप्रतिष्ठिताप्रज्ञायस्यतस्य स्थितप्रज्ञस्यसमाधिस्थस्यसमाधौस्थित-
 स्यकाभाषाभाषणं वचनं कथमसौ परेर्भाष्यते इत्येकः प्रश्नः स्थितधीः स्थितप्रज्ञः अर्थाद्युत्थितः सन् किंभाषते कथं वदति कथमास्ते कथं वा वजति विषयान्भुंक्ते इति प्रश्नत्रयम्
 ५४ एतेषां क्रमेण उत्तराण्यहं भगवान् प्रजहातीत्यादिना अत्रयान्येव कृतार्थलक्षणानि तानि ज्ञानसाधनानीति मत्वा उपदिश्यंते स्थितप्रज्ञलक्षणानि तेषां अकृतार्थेषु य-
 त्साध्यत्वात् कृतार्थेषु स्वभाविकत्वात् यथोक्तं उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यदेष्टृत्वादयोगुणाः भवन्त्ययत्नतस्तस्य न तु साधकरूपिण इति यदायं योगी सर्वान् स्थूलसूक्ष्मकारण-
 शरीरभोग्यान् कामान् काम्यमानान् चिषयान् प्रकर्षेण समूलं जहाति त्यजति कीदृशान् कामान् मनोगतान् मनस्येव संकल्पविकल्पात्मकैः स्थितान् न तु बहिः यथोक्तमक्षपादाचार्यैः
 दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति तत्र स्थूलानां कामानां त्याग एकांतसेवनमात्राद्भवतीति सस्थवीयानेव विलीनकरणग्रामस्य समनस्कस्य जाग्रहासनाभ्यास-
 स्वप्नेयेकामाः स्फुरन्ति तेषामपित्यागो भवेत् ध्यानादिरूपसहासनाभ्यासबलेन भवति येतूपसंहतकरणस्य संप्रज्ञातसमाधिकाले दिव्याः कामाः संकल्पमात्रोपनताः द-

अर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्य काभाषा समाधिस्थस्य केशव स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत् तत्र जेत किम् ५४ श्रीभग-
 वानुवाच प्रजहाति यदा कामान् सर्वान् पार्थ मनोगतान् आत्मान्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५ दुःस्वेद्यनुद्दिग्मम-
 नाः स्फुरेषु विगतस्पृहः वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते ५६ यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्प्राप्य शशभाम् नाभिनन्दति
 न ह्येष्टितस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ यदा संहरते चायं कूर्मो गान्धर्वसर्वशः इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५८

हरविद्यादिषु प्रसिद्धास्तेषामपित्यागो संप्रज्ञातसमाध्यभ्यासबलेन भवति एवं विविधान् कामान् त्यक्त्वा आत्मान्येवास्वदेकरसे आत्मना स्वेनैव स्वरूपानंदेन तुष्टः बाह्यविषय-
 निरपेक्षो यदा भवति तदायं स्थितप्रज्ञ इत्युच्यते ५५ दुःस्वेद्येषु शरूपातादिषु दुःस्वसाधनेषु प्रापेष्टप्यनुद्दिग्ममना अचंचलमनाः वक्ष्यति च यस्मिन् स्थितो न दुःस्वेन गुरुणापि वि-
 चाल्यत इति स्फुरेस्फुरवसाधनेषु स्फुरन् वंदनादिषु प्रापेष्टपि विगतस्पृहो निवृत्तिकत्वाद्भवति अतएव वीताः रागभयक्रोधाद्यस्मात् सतथानहितस्यामवस्थायां रागादयो दुःखा-
 दयो वा संभवन्ति एवं विधः समाधिस्थः स्थितधीः स्थितप्रज्ञ उच्यते ५६ स्थितधीः किं प्रभाषेतेत्यस्योत्तरमाह यः सर्वत्रेति सर्वेषु धनदारदेहजीवनादिषु अनभिस्नेहः अ-
 भिस्नेहवाक्किं धनदारादिषु विकलेषु सकलेषु बाह्यमेव विकलः सकलोऽस्मीति दैन्यदर्पोपेतः पूर्वापरानुसंधानरहितो जल्पति अयं तु न तथेति भावः तथा शशभं प्राप्य नाभिनन्दति संतु-
 ष्टो भूत्वा शशभं प्रापयितारं न प्रशंसति तथा अशशभं प्राप्य न ह्येष्टि दुःस्वी भूत्वा अशशभं प्रापयितारं न निन्दति यस्तस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ किमासीतेत्यस्योत्तरमाह यदेति
 इन्द्रियार्थेभ्यः शब्दादिविषयेभ्यः प्रारब्धकर्मवशेन व्युत्थितोऽपि योगाद्वैतदर्शनादुद्दिग्मः सन् निरोधसंस्कारप्राबल्यात् प्रीत्या समाधिमुतिष्ठन्नेवास्ते इत्यर्थः शेषं स्पष्टं ५८

ननुविषयेभ्य इन्द्रियाणानि स्थितश्चेत्स्थितप्रज्ञताहेतुस्मार्हिस्तस्मिन्मूर्च्छालयग्रहावेशादावपि सास्तीति सर्वोपि स्थितप्रज्ञ एवेत्याशंक्याह विषया इति संत्यं देहि नो देहाभि-
मानवतो मूढस्य सस्यादो निराहारस्य इन्द्रियोर्विषयाननाहरतो अभुञ्जानस्य विषयाः विनिवर्तते एतत्तथापि रसवर्जं रसो रागस्तद्वर्जं निवर्तते तदापि सूक्ष्मरूपेण रागोस्ति
रागमूलस्यात्माज्ञानस्यादाहान्नासौ स्थितप्रज्ञ इत्यर्थः अस्यैव पुनः परं दृष्ट्वा आत्मानं साक्षात्कृत्य निराहारस्य शब्दादीन् अगृह्णतः रसोपि निवर्तते मूलाज्ञानदाहादि-
ति अस्ति सप्तादेः समाधिस्थस्य च महान्विशेष इति भावः प्राञ्चस्त रोगिणः काष्ठतपस्विनो वा मूढस्यापि विषयाननाहरतो रसवर्जं विषया विनिवर्तते तस्यैव परं दृष्ट्वा
स्थितस्य रसोपि निवर्तते इति व्याचरन्त्युः ५९ किञ्च सप्तादेरिन्द्रियाणि श्रान्त्या स्वयमेव लीयन्ते समाहितेन तु तानि कूर्ध्वेणाङ्गानीव स्वेच्छया संद्रियन्ते एतच्चान्त्यंता सं-
साध्यमित्याह यत इति विपश्चितः शास्त्राचार्योपदेशवतो यतनोपि समाधिसिद्ध्यर्थं यतमानस्यापि पुरुषस्य इन्द्रियाणिकर्तृणि मनः प्रतीची स्थिरीक्रियमाणं कर्माभू-
तं हरति विषयप्रवणं कुर्वन्ति यतः प्रमाथीनियथा बहवश्चोरावने एकं पुरुषं प्रमथ्य तस्यावित्तं हरन्ति एवं इन्द्रियाणियतनो मनो हरन्ति यतः प्रसभमतिशयेन प्रमथनशी-

विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहिनः रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ५९ यतनो ह्यपि को नैय पुरुषस्य-
विपश्चितः इन्द्रियाणि प्रमाथीन हरन्ति प्रसभं मनः ६० तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः वशे हि यस्येन्द्रियाणि
तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ६१ ध्यायतो विषयान् पुंसः संगस्तेषूपजायते संगत्संजायते कामः कामात्क्रोधो भिजायते ६२
क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ६३ ६४ ६५

लानि ६० यद्यप्येवं तथापि तानि नियन्तव्या न्येवान्यथा स्थितप्रज्ञत्वस्यैवासिद्धेरित्याह तानीति संयम्य वशीकृत्य युक्तः सन्नद्धः मत्परः अहमेव सर्वेषां प्रत्यगात्मा परः स्यादि-
भ्यो बाह्येभ्यो देहेन्द्रियादिभ्य आन्तरेभ्यश्च उत्कृष्टः प्रियतमः यस्य समत्परः सन्नासीत हि यस्मात् वशो आज्ञायां शेषं स्पृष्टं ६१ यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धि-
श्च न विचेष्टिता माहुः परमां गतिमिति श्रुतौ इन्द्रियमनो बुद्धीनां निग्रहे परमपदप्राप्तिरित्युक्तम् तत्र उपसंहृतकरणस्य बाह्यान् शब्दादीन् अगृह्णतो मनोमात्रेणावस्थितस्य
योगिनः मनसो अनिग्रहे किं स्यादित्याह ध्यायत इति द्वाभ्यां विषयान् शब्दादीन् ध्यायतश्चित्तयतः पुंसः पुरुषस्य ते पुंशब्दादिषु संगः संबंधो जायते बाह्यार्थेभ्यो निगृहीता-
न्यपि इन्द्रियाणि मनो दोषात्पुनर्बाह्यार्थान् अगृह्णन्तीत्यर्थः ततः संगत्कामः तस्मिन् विषये अभिलाषः संजायते कामात्कृतश्चिद्वेतोः प्रतिहतादभिज्वलनात्मा क्रोधो भिजाय-
ते ६२ ततः क्रोधात्संमोहः कार्यकार्यविवेकाभावो भवति ततः स्मृतिविभ्रमः शास्त्रानुसंधानस्य विभ्रंशरूपं चलनं भवति स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशः शास्त्रार्थस्य निश्चित-
स्यापि निरोधानं भवति तस्मिंश्च शास्त्रजे परोक्षज्ञानेऽपि नष्टे पुरुषो नश्यति पुरुषार्थयोग्यो भवति यो हि तादृशः स नष्ट एवेति लोके वदन्ति ६३ ६४ ६५

ननुविषयान्अध्यायतोपियोगिनोव्युत्थानेप्रमाणस्वाभाव्यादिन्द्रियाणांविषयेषुसंगोदुष्परिहरस्ततश्चोक्तरीत्यातस्यापिनाशप्रसक्तिरित्याशंक्याहरागद्वेषेतिविधेयात्मा
किं करीकृतमनास्तुआत्मवशैर्मनोऽधीनैरिन्द्रियैः स्वामिनश्चित्तस्यकिं करीकृतस्यकामक्रोधहीनत्वात्स्वयमपिरागद्वेषवियुक्तैः विषयान्पथिपतितत्तणादीनिवाऽनास्थ-
याचरन्पश्यन्नपिपुमान्तत्रकामाद्यनुदयात्प्रसादसंकल्पविकल्पपंकलेपप्रक्षालनेनमनसः स्वाच्छयंअधिगच्छति मनसः स्वाच्छयमेवप्रत्यगात्मनः स्वाच्छयंतस्यतद्गु-
णसारत्वात् अजितमनस्कमिवजितमनस्कंविषयसंयोगो न बाधतेऽतोमनोजयोऽवश्यंकर्तव्यइत्यर्थः ६४ किंच चित्तस्यप्रसादेहिअस्यपुंसः सर्वदुःखानांकाममूलकानां
कामाभावात् हानिः परिहारोजायतेकामानुदये हेतुमाहप्रसन्नेतिहियस्मात्प्रसन्नचेतसः पुंसोबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयः आशशीघ्रंपर्यवतिष्ठतेसदृढोभवतितस्मिं
श्वसतिप्राप्याभावान्नकामोदयइत्यर्थः ६५ समनस्कानामिन्द्रियाणामनिग्रहेदोषः बुद्धेरपर्यवस्थानेकोदोषइत्यतआहनास्तीति असुक्तस्यश्रवणमननयोरनासक्तस्य
बुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयोनास्तिप्रमाणविषयासंभावनायाः प्रमेयविषयासंभावनायाश्चानिरासात् तथाअसुक्तस्यअसमाहितमनसः भावनाब्रह्माकारांतःकरणवृत्ति

रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिन्द्रियैश्चरन् आत्मवशैर्विधेयात्माप्रसादमधिगच्छति ६४ प्रसादेसर्वदुःखानांहानि
रस्योपजायते प्रसन्नचेतसोऽद्याशब्दबुद्धिः पर्यवतिष्ठते ६५ नास्तिबुद्धिरसुक्तस्यनचायुक्तस्यभावना नचाभावयतः
शांतिरशांतस्यकुतःस्वरवम् ६६ इन्द्रियाणांहिचरतांयन्मनोऽनुविधीयते तदस्यहरतिप्रज्ञांवायुर्नावमिवांभसि
६७ तस्माद्यस्यमहाबाहोनिगृहीतानिसर्वशः इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६८

प्रवाहोनास्ति मनसश्चांचत्येनबु-

धेरपिचांचल्यात् अभावयतोऽध्यानमकुर्वतः शांतिः सर्वदुःखोपरमश्चनास्ति चेतसोऽनवस्थितत्वेनदुःखावश्यंभावात् अशांतस्यानुपरतसर्वदुःखस्यस्वरवंप्रत्यगद्व्या-
नंदात्मकंकुतः नकुतश्चित्तदुःखित्वादेवआद्यंअसुक्तस्येतिपदंयुजिर्योगेइत्यस्यरूपंदितीयेयुजसमाधावित्यस्यतस्मादुत्थेः पर्यवस्थानमावश्यकं ६६ तदभावेदो-
षमाहइन्द्रियाणांहीतिहियस्मात्इन्द्रियाणांचरतांस्वस्वविषयेप्रवर्तमानानांकर्मणिषष्ठी यत्तरागादिकलुषितंमनः तान्यनुलक्षीकृत्यविधीयतेप्रवर्त्यतेकर्मकर्तरिलकारः प्र-
वर्ततइत्यर्थः तत्इन्द्रियाणुसारिमनः अस्यसाधकस्यप्रज्ञांआत्मतत्त्वविषयांबुद्धिंहरतितस्याः मनोऽनुसारित्वात्तदृष्टांतः स्पष्टार्थः अन्येतुइन्द्रियाणांमध्येयदिन्द्रियमनुलक्षी-
कृत्यमनः प्रवर्ततेतदिन्द्रियंअस्यसाधकस्यमनसोवाप्रज्ञांहरतीतियोजयंति आत्मविषयांप्रज्ञांरुत्वामनोविषयविषयांकरोतीतिभाष्यमप्यालोचनीयम् ६७ यतनोऽपि
त्यत्रोपक्रांतमर्थंबहुधाउपपाद्यउपसंहरतितस्मादिति यस्मादिन्द्रियाधीनंमनोमनोऽनुगाचप्रज्ञातस्मात्तद्देमहाबाहोयस्ययतेः इन्द्रियाणिसर्वशः सर्वप्रकारेणस्वकारणेनम-
नसासहितानीतियावत्इन्द्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्योनिगृहीतानिभवंतितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठितेतिविद्धि ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३

यदापंचावतिष्ठन् इत्युदाहृतश्रुतेः तामाहुः परमांगतिमित्येतच्चतुर्थपादं व्याचष्टे यानिशेति सर्वेषां भूतानामज्ञानां यानिशो वनिशायस्यामर्थादिने उत्सृष्टा इवानंथा अप्यंथा
एव सर्वेषां निशानो भवन्ति तस्यां तस्मिन् प्रत्यगन्योतिषि संयमी इन्द्रियमनोबुद्धीनां निग्रहणशीलो योगी जागर्ति इन्द्रियादीनां हृक्शक्तिलोपेऽपि अनुपरतदृक्शक्तिरेवास्ते तथा
च श्रुतिः नहि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते विनाशित्वादित्यस्यामविद्याख्यायां क्रियाकारकादिहेतुस्वमप्रवर्तिकायां सर्वाणि भूतानि जाग्रति निशीथे उत्सृष्टा इव स्वस्वव्यापा
रे प्रवर्तन्ते सा अविद्या पश्यतो मुनेः आत्मदर्शनवतो योगिनः प्रारब्धकर्मणा विदेहकैवल्यमतिबंधान् लेशतोऽनुवर्तमाना व्युत्थानकाले व्यवहरन्तोऽस्य गाढांधकारवती निशेवकुं
शकरी भवति अतिसूक्ष्मा राहियोगिनः बाह्यव्यवहारादुद्भिजंते नरा इव गाढांधकारे संचारात् यथोक्तयोगभाष्ये अक्षिमात्रकृत्यो हिविद्वानत्यल्पदुःखलेशो नाप्युद्भिजत इ
ति अत्र चार्त्तिकानि कारकव्यवहारे हि शब्दं वस्तु न वीक्ष्यते शुद्धे वस्तु निमिद्वेचकारकव्यावृत्तिस्तथा काकोलूकनिशेवायं संसारोऽज्ञात्मा वेदिनोः यानिशा सर्वभूतानामित्य-
वोचत्स्वयं हरिरिति बुद्धतत्त्वस्य लोको यंजडोऽन्धो न पिशाचत्बुद्धतत्त्वोऽपि लोकस्य जडोऽन्धो न पिशाचवदिति तदेवं किमासीतेत्यस्योत्तरं यदा संहरते चायमित्यादिना एतदंतेन प्र-
थेन स्थितप्रज्ञः सदा स माधिमनुतिष्ठन् परमांगतिं प्राप्यास्त इत्युक्तम् ६९ ननु प्रजहाति यदा कामान् इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो निगृहीतानीत्यादिनाऽसकृत् विषयाणां प्रहाणं
तेभ्यश्च इन्द्रियादीनां प्रत्याहरणमुक्तं तेन तेऽपामात्मतः पृथक्सत्त्वमस्तीति सिद्धम् न च नेह नानास्ति किंचनेत्यादि श्रुत्या तेषां बाधान्न तदस्तीति वाच्यम् इहेति प्रतीच्येव तन्निषेधात्

यानिशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी यस्यां जाग्रति भूतानि सानिशा पश्यतो मुनेः ६९ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति य-

दत् तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ७०

नहि इह भूतले घटो नास्तीत्युक्ते घटस्य स्वरूपं निषिध्यते तस्य भूतलसंबन्धमात्रं तस्मात्कामानां
पृथक्सत्त्वमस्य तोनादैनसिद्धिरित्याशंक्य सदृष्टांतं परिहरति आपूर्यमाणमिति प्रविशंतीभिरद्विगपूर्यमाणमपि अचलप्रतिष्ठं अनुद्विक्तं तद्विहीनत्वात् एवं निर्गच्छंतीभिरद्वि-
रिच्यमानमपि अचलप्रतिष्ठं अरिक्तं ह्यसहीनत्वादित्यपि बोध्यं एवं विधं समुद्रं यद्वत् आत्मप्रभवा आपः प्रविशंति तद्वत् यं पुरुषं कामैरापूर्यमाणं हीयमानं वा अचलप्रतिष्ठं निर्विकारं च
द्विद्वासहीनत्वात् आत्मप्रभवाः सर्वे कामाः प्रविशंति स एव शांतिं मोक्षं आत्यंतिकदुःखोपरमं प्राप्नोति ननु कामकामी विषयार्थी अयं भावः कूटस्थादात्मनः सर्वस्य उत्पत्तिस्तत्रैव च-
लयइति सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं तेन कामानां प्रहाणं तेभ्यश्च इन्द्रियाणां प्रत्याहरणं स्मर्यमाणं न तेषां परमार्थतः पृथक्सत्त्वं साधयति बहुप्रमाणविरोधात् किंतु पामरप्रसिद्धं पृथक्स-
त्वमभिप्रेत्य प्रहाणादिकमुक्तं प्रविलापनत्वेनैव व्याख्येयं यथाग्नये पथि कृतेष्टा कपालं निर्वपेदित्यादौ निर्वपति नायाग उच्यते ननु श्रौतार्थमात्रं तद्वदिहापि ज्ञेयम् नेह-
नानास्तीत्यपि इह परिदृश्यमाने प्रपंचे आत्मातिरिक्तं नाना किमपि नास्तीत्येवं परतया व्याख्येयं तथा च आत्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वम् सर्वं खल्विदं ब्रह्मेत्यादयः श्रुतिवादाः सं-
गच्छन्ते आत्मनिकल्पितस्यास्य तत्रैव निषेधेनान्यत्र सत्त्वालुपपत्तेर्न कामानां पृथक्सत्त्वमस्तीति युक्त एव समुद्रदृष्टांतः यत्तु समुद्रात्पृथग्गंगायाः सत्त्वमस्तीति तन्न कार्य-
कारणसन्नतिरिक्तसन्नायाऽअभावात् वाचारंभणं विकारो नामधेयमिति कार्यस्य वामालंबनमात्रत्वश्च वणादित्यन्यत्र विस्तरः ७०

प्रासंगीकमाशंकापरिहृत्य व्रजेत किमत्यस्य प्रश्नस्योत्तरमाह विहायेति पूर्वोक्तान् विविधान् कामान् विहाय यः चरति विषयान् भुंक्ते निस्पृहश्च यतो निर्ममः ममतावान् हि इदं ममभूयादित्यन्यधनाद्यर्थे स्पृहां करोति निर्ममोऽपि कुतः यतो निरहंकारः न ह्यहंकारश्च न्यस्य स सादो ममता दृष्टान् स्मादहंकारमविलयात् शांतिं मोक्षं प्राप्नोति अत्र यः सर्वज्ञानभिरनेह इति सर्वत्रयच्छब्ददर्शनात् साधनविधिपर एवायं ग्रन्थः अन्यथा स्थित प्रज्ञस्य प्रकृतत्वात् ननु वादार्थो यच्छब्दो नर्थकः प्राप्नोति लोकेऽपि हि परस्वभावकथने एव करोतीति तच्छब्द एव प्रयुज्यते न तु यच्छब्दः विधौ तु य एव करोति स इदं प्राप्नोतीति द्वयोरपि प्रयोगो दृश्यते लक्षणकथनार्थत्वेऽपि तत्र नात्यर्याभावाद् विधावेव पर्यवस्यतीति दिक् ७१ प्रतिपादितो कर्मयोगप्राप्त्या सांख्यनिष्ठां फलेन सक्तवन्तुपसंहरति एषेति एषा स्थित प्रज्ञलक्षणप्रसंगात् कथिता ब्राह्मी ब्रह्मशब्देनात्र ब्रह्मविदुच्यते ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः तस्येयं ब्राह्मी स्थितिः निष्ठा एनां निष्ठां प्राप्य नरो न विमुह्यति पुनर्मोहं न प्राप्नोति अस्यां अंतकालेऽपि स्थित्वेति सकृज्जाता पीयं फलवती न तूपासनावच्चिराभ्याससापेक्षेत्यक्तं ब्रह्मच्छति प्राप्नोति किं लोकांतरवत् गतिप्राप्यं ब्रह्मनेत्याह निर्वाणमिति निर्गतं वामंगमनं यस्मिन् प्राप्ये ब्रह्मणि तन्निर्वाणम् तथा च श्रु-

विहाय कामान्यः सर्वान् पुमांश्चरति निस्पृहः निर्ममो निरहंकारः स शांतिमधिगच्छति ७१ एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति स्थित्वास्यामंतकालेऽपि ब्रह्म निर्वाणमृच्छति ७२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सांख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ २६ अर्जुन उवाच ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ?

तिः न तस्य प्राणात्कामं त्यजेव समवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतीति

गतिमंतरेण प्राणरूपोपाधिप्रविलयमात्रात् घटाकाशस्य महाकाशत्वप्राप्तिवत् जीवस्य ब्रह्मप्राप्तिमाह अंतकालेऽपि त्यपि शब्दात् यो ब्रह्मचर्यादारभ्या प्रतिष्ठितः स ब्रह्म निर्वाणं कैमुतिकन्यायेन प्राप्नोतीति गम्यते अस्याऽध्यायस्यार्थः संगृहीतो मधुसूदनश्रीपादैः ज्ञानंतत्साधनं कर्मसत्त्वशुद्धिश्च तत्फलं तत्फलं ज्ञाननिष्ठैवेत्यध्याये स्मिन्प्रकीर्तितम् ७२ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिरसूनोः श्रीनीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि भगवद्गीताार्थप्रकाशो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ २६ पूर्वस्मिन् अध्याये एषा ते भिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगोत्तिमांश्चण्विति द्वे बुद्धीप्रदर्शय्य वसायामिका बुद्धिरिति श्लोकेन सांख्यनिष्ठावतां पातशंका नास्तिकर्मयोगनिष्ठावतां तु सास्तीत्यक्लायावानर्थ उदपाने इति सांख्यनिष्ठायां सर्वकर्मफलान्तर्भावश्च वणात्तामेव प्रशमात्मिकां स्वाशयानुकूलामन्वानोर्जुन उवाच ज्यायसीति हे जनार्दन कर्मणो निष्कामकर्मयोगापेक्षया बुद्धिः सांख्यनिष्ठालक्षणां ज्ञानं ज्यायसी प्रशस्ततरा चेत्तेन तव मता तत्तर्हि मां भोक्ष्य हृत्यापि तुष्यंतं घोरे बंधुवधारत्येकं कर्मणि किंकुतो हेतोर्नियोजयसि पुनः पुनर्युध्यस्वेति वदन् १ ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

ननु तव ज्ञाननिष्ठाया मनधिकारात् कर्मेव कुर्वित्वां ब्रवीमीत्याशंक्याह व्यामिश्रेणेति व्यामिश्रेण अविभक्तेन इव शब्दो विविक्तेषु द्विदोषादविविक्ततां गृह्णामीति सूचयति एतेन वाक्येन त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेति क्वचिद्देदनिष्ठां त्याज्यसि कर्मण्येवाधिकारस्ते इति तामेव च ग्राहयसितथानिर्द्दो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् भवेति च निरुतिमार्गं उपदिशसि धर्म्याद्विमुक्त्या त्त्रैयोन्यत्सवियस्य न विद्यत इति प्रवृत्तिमप्युपदिशसि न ह्येकेन मया युगपदुभयं स्थितिगतिवदनुष्ठातुं शक्यं अतो मे मम बुद्धिर्मोहयसीव वस्तुतस्तु मम मोहनाशायितुं प्रवृत्तौ सीति इव शब्देनोच्यते तत्तयोर्मध्ये यदेकं प्रधानं मयोग्यं तन्निश्चित्य वदयेनानुष्ठितेनाहं श्रेयः कल्याणं आप्नुयाम् २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच लोकेस्मिन्निति पुरा पूर्वाध्याये मयानिष्ठा एकैव प्रोक्तपरंतु सा द्विविधा द्विप्रकारा एकस्या एव ब्रह्मनिष्ठायाः प्रकारद्वयमुक्तं अधिकारिभेदेन न तु ब्रह्मप्राप्तये परस्परनिरपेक्षमार्गद्वयमुक्तमिति भावः हेऽनघ विशस्त्यांतःकरणमद्वचनस्यार्थसम्यगा लोचयेत्यर्थः तदेव प्रकारद्वयमाह ज्ञानयोगेनेतिसांख्यानां प्रवृत्तिपुरुषयोर्विविक्तत्वं ज्ञानतां आत्मानात्मविवेकज्ञानवतां ज्ञानार्थं युज्यत इति ज्ञानयोगः ज्ञानोपायो वेदान्तश्रवणमनननिदिध्यासनात्मकस्तेन ज्ञानयोगेन ब्रह्मणि निष्ठां परिसमाप्तिं सांख्याः प्राप्नुवंतीत्यर्थः योगिनां सिद्धयसिद्धयोः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यत इति उक्तलक्षणयोगवतां कर्मयोगे न संध्योपासनादिनि

व्यामिश्रेणैव वाक्येन बुद्धिर्मोहयसीवमे तदेकं वदनिश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् २ श्रीभगवानुवाच लोके
ऽस्मिन् द्विविधानिष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ३

विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतमिह कर्मयोगपदार्थः ते

न योगिनो ब्रह्मनिष्ठां प्राप्नुवंतीत्यर्थः अयं भावः इह जन्मनि जन्मांतरे वा ईश्वरप्रीत्यर्थं मनुष्ठितैः कर्मभिर्विशुद्धसत्त्वोविवेकवैराग्यशमादिषट्कोपेतो मुमुक्षुः प्रत्यक्प्रवणा चित्तः श्रवणमननाभ्यामेव कृतकृत्यो भवति स चेत् श्रवणादेः प्रागसमाहितचित्तस्तीर्हनिदिध्यासनमस्यापेक्षितं अतएव सहकार्यतरविधिः पक्षेणेति सूत्रकृतानिदिध्यासनस्य पाक्षिकत्वमुक्तं सोऽयं सांख्यमार्गः तथा सर्वाणिकर्माणि परमगुरावर्पयन् श्रवणमननात्मकं विचारमंतरेणैव केवलं श्रद्धामात्रात् प्रतीचोर्निर्विशेषब्रह्मरूपत्वं गुरुवाक्यतो निश्चित्या संभावनादिदोषरहितआचार्यान् निर्गुणब्रह्मोपास्तिप्रकारमाधिगम्य कर्मच्छिद्रेषु समाध्यभ्यासं कुर्वन् निष्कलं प्रत्यगात्मस्वरूपं साक्षात्करोति सोऽयं योगमार्गः तेन उद्घापोहकोशलं येषामस्ति ते सांख्याः येषां तन्मास्ति ते योगिन इति अत इयं द्विप्रकारानिष्ठानतु द्वे निष्ठे इति भ्रमितव्यं यथोक्तं वसिष्ठेन द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं चराद्यवयोगो हतिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं असाध्यः कस्यचित्तत्वं निश्चयोजगतीतले प्रकारोद्घोतनो देवो जगाद परमः शिव इति चित्तादर्शनो पलाक्षितस्य ब्रह्मसाक्षात्कारस्य द्वौ क्रमौ चित्तादेर्मिथ्यात्वपक्षे ज्ञानमेव यथा रज्जूरगादिसम्यगवेक्षणेनैव नश्यति तद्वत् तस्य सत्यत्वपक्षे योग एव यथा सत्यउरगः मंत्रादिना निरुद्ध प्रचारः स्वयमेव नश्यति तद्वच्चित्तमपि योगेन निरुध्यमानं नश्यति तस्य निरन्वयोच्छेदस्तु प्रारब्धकर्माते पक्षद्वयेऽपि तुल्य इति ३ ४ ५

अनयोः प्रकारयोरंगविभावमाह नकर्मणाभिति कर्मणां यज्ञादीनां अनारंभात् अननुष्ठानेनैकैकर्म्यज्ञाननिष्ठाभावेन प्राप्नोति विविदिषंतियज्ञेनेति श्रुत्या यज्ञादीनां विद्यां गत्वेन विधानात् ननु सन्त्ययप्रधान्यात् कर्मणां विविदिषांगत्वमत्र गम्यते तेन विविदिषायां यज्ञादिनामिद्वयां एतमेव पत्राजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंतीति श्रुतेः प्रव्रज्या रूपमेव नैकैकर्म्यमिह ज्ञाननिष्ठासाधनं ग्राह्यं न ज्ञानं नैकैकर्म्यसिद्धिपरमाभित्यादाविवात्र तद्वाहकस्य परमत्वविशेषणस्याभावात् न च कर्मयोगजनि तच्चित्तशुध्यभावे केवलात् सन्यासात् सिद्धिसमधिगच्छतीति योजनायां विष्णुप्रयोगो ज्ञानकर्मणोः समुच्चयासंभवस्यापीष्टसिद्धेः किमिति नैकैकर्म्यशब्देन ज्ञाननिष्ठागृह्यत इति चेन्न सत्यंगुणैः कर्मकार्यत इति वाक्यशेषान्नेर्गुण्यहेतुकं सुरयं ज्ञानमेवेह नैकैकर्म्यपदार्थः ननु प्रव्रज्यादिविविदिषंतियज्ञेनेत्यत्रापि जिगमिषत्यस्यैव जिघांसत्वमिति नैत्यादावि वतृतीयांतस्थथात्वं नैवान्वयात् अश्वादीनां गमनादाविवयज्ञादीनां वेदन एवान्वयो ज्ञेयः एतमेवांशुतिस्तु विविदिषासंन्यासाभिप्रायेण प्रवृत्ता एत एवेतस्मात्मानं विदित्वा ब्राह्मणाः पुत्रेषणायाश्च वित्तेषणायाश्च लोकेषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरंतीति ज्ञानपरिणामार्थस्य जीवन्मुक्तिसुरवार्थस्य वा याज्ञवल्क्यादिभि रनुष्ठितस्य विद्वत्संन्यासस्यापि शास्त्रे दर्शनात् असंन्यासिनो ज्ञानमेव नोत्पद्यत इति प्राचा माग्रहो विक्षेपककर्मत्यागरूपसंन्यासविषयः ननु काषायपरिधानमात्रविष

नकर्मणामनारंभान्नैकैकर्म्यपुरुषोऽभुते न च संन्यासनादेव सिद्धिसमधिगच्छति ४ न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् कार्यतेत्यवशाः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ५ कर्मेन्द्रियाणिसंयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ६ यस्मिंश्चिद्रियाणि मनसा नियम्यारभतेर्जुन कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ७

यः गरीयाधवसिष्ठादीनाम तथा विधानामपि ज्ञानोत्पत्त्यवगमादित्यास्तां तावत्कर्मभिरशोधि तच्चित्तस्य मंदबुद्धेः रागद्वेषादियस्तस्य आत्मानात्मा विवेकद्वारा वानेकैकर्म्यप्राप्तिर्नास्तीति पूर्वार्थार्थः नन्वयं भयं सर्वभूतेभ्यो दत्तानेकैकर्म्यमाचरेदिति केवलात्कर्मसंन्यासादीपनैकैकर्म्यसिद्धिः स्मर्यते तत्कथमुच्यते न कर्मणामनारंभान्नैकैकर्म्यमस्तीति तत्राह न चेति कर्मजचित्तशुध्यभावे कृतादपि संन्यासान्तमोक्षसिद्धिः उदाहृत स्मृतिस्तु चित्तशुद्धिपूर्वकसंन्यासाभिप्रायानिहारागादियस्तः सर्वभूतेभ्यः सर्वात्मना भयं दातुमीष्टेः तोयुक्तमुक्तचन च संन्यासानादेवेति ४ एतदेव प्रपंचयति नहीति अवशाः कर्मजशुध्यभावात् अजितचित्तः कश्चिदपि जातुकदाचित्समाधिकालेपि अकर्मकृत् कर्मणि दुर्मनोरथादीनि अकुर्वन् हि प्रसिद्धं न तिष्ठति हि यस्मात्सर्वोपलोकः प्रकृतिजैर्गुणैः सत्वरजस्तमोभिः स्वभावप्रभैवैः रागद्वेषादिभिर्वाकर्मकायिके वाचिके मानसिके वा कार्यते वश्यं तत्र प्रवर्त्यते ५ ननु संन्यासपूर्वकं ध्यानेनैव चित्तशुद्धिर्मापि स पादयि प्यामिकं कर्मभिरित्याशंक्याह कर्मेन्द्रियाणीति यो विमूढात्मा रागाद्याक्रान्तचित्तः कर्मेन्द्रियाणि वागादीनि संयम्य निगृह्य आस्ते एकांते ध्यानापदेशेनोपविशति स मिथ्याचारः तस्य तदासनादिके आचरणे मिथ्या अलोकगेषनिष्फलत्वात् तत्र हेतुः इन्द्रियार्थान् मनसा स्मरन् नित्यतः इन्द्रियार्थान् शब्दादीन् शब्दादिभिर्गृह्णाति मनसा च स्मरति अतो मिथ्याचारः स विषयान् चिंतयन् योगनिष्ठा मात्मनो लोके भिद्यन् अतः कपटीत्यर्थः तस्मात्कर्मव्यतिरिक्तश्चित्तशुध्यपायो नास्तीति भा कः ६ यस्तु पूर्वस्मामिथ्याचारात् विलक्षणः इन्द्रियाणि मनसा सह नियम्य रागद्वेषयुक्तानि कृत्वा कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगं आरभते हेर्जुन सः कर्मफले स्वर्गादौ ऐहिके वा शब्दादौ असक्तो नासक्तो नो विशिष्यते पूर्वस्मादधिको भवतीत्यर्थः ७

नियतमिति यस्मादेवंतस्मात्त्वनियतं संध्योपासनादिकर्मैव कुरु यद्वा नियतं नियमेन त्वं कर्म नित्यकाम्यसाधारणं यस्यापविनिवर्तकस्वभावंतदेव कुरु हि यस्मात् अकर्म
णः सकलकर्मैर्द्रियनिग्रहेण तदकारणान् चित्तजयश्च न्यात्कर्मैव ज्यायः प्रशस्ततरं अपि च ते तव स्ववियस्य अकर्मणः सत्यापि चित्तशुद्धौ सर्वकर्मत्यागिनः शरीरयात्रा
देहव्यवहारः न प्रसिध्येत् भौक्ष्यचर्यायामनधिकारात् ब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्च विनैषिणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरंतीति सत्यासविधायके वाक्ये राजारा
जसूयेन स्वाराज्यकामो यजेतेत्यत्र राजपदवत् ब्राह्मणपदस्य विवक्षितस्वार्थत्वात् चत्वारः अथ मा ब्राह्मणस्य त्रयो राजन्यस्य द्वौ वैश्यस्येति स्मृतेश्च अन्यत्रास्य
क्तं पारिव्राज्यं कृत्यं मुखजानामयं धर्मो वैष्णवं लिंगधारणं बहुजाते रूजातानां नाथर्मा विधीयत इति ८ ननु कर्मणा वाध्यते जेतुरितिकर्मणां बंधकत्वस्मृतेः कथं मुमुक्षुर्मा
तत्र निषेजयसीत्याशं क्वाह यज्ञार्थादिति यज्ञः परमेश्वरा राधनं यजदेव पूजायामिति धात्वर्थानुगमात् तदर्थं यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेर्विष्णुर्वा तदाराधनार्थं य
य कर्म ततो न्यत्र कर्मणि स्वर्गाद्यर्थे प्रवृत्तौ यं लोकाः कर्मबंधनः कर्मणा वाध्यते न त्वीश्वरा राधनार्थेन अतस्तदर्थं ईश्वरा राधनार्थं कर्मवर्णाश्च मा चित्ते हे को ते यमुक्त

नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः शरीरयात्रापि च तेन प्रसिद्धो दकर्मणः ८ यज्ञार्थात्कर्मणो न्यत्र लोको यं कर्म बंधनः
तदर्थं कर्म कौंतेय मुक्तसंगः समाचर ९ सह यज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः अनेन प्रसविष्य ध्वं प्रसवो हृदि स्तोत्रं भध्वं एष यज्ञः वः युष्माकं इष्टकामधुक् इष्टार्थं पूरकोक्त १०
देवान् भावयतानेन ते देवा भावयंतु वः परस्परं भावयंतः श्रेयः परमवाप्स्यथ ११ इष्टान् भोगान् हि वो देवा दास्यंते यज्ञभाविताः
ते दत्तान् प्रदायैभ्यो यो भुक्ते स्तेन एव सः १२ यज्ञशिष्टा सन् संतो मुच्यंते सर्वकिल्बिषैः भुंजते ते त्वयं पापा ये पचंत्यात्मकारणात् १३

संगः फलाभित्यपश्चन्यः सन् समाचरसंभ्य कुरु ९ एतदेवार्थं वादेन द्रव्यनिसहेतियज्ञैस्सहेतिसहयज्ञाः वोपसर्जनस्येति पक्षे सादेशाभावः कर्माधिकृता इति
यावत् प्रजास्रैवर्णिकाः अनेन यज्ञेन प्रसविष्य ध्वं प्रसवो हृदि स्तोत्रं भध्वं एष यज्ञः वः युष्माकं इष्टकामधुक् इष्टार्थं पूरकोक्त १० इष्टार्थं पूरकत्वमेवाह देवा
निति भावयत तपयत अनेन देवता पूजात्मकेन यज्ञेन वः युष्मान् भावयंतु तुष्ट्यादिदानेन परस्परं भावयंतो देवाश्च यूयं च श्रेयः परं प्राप्स्यथ ११ किंच इष्टान् पुत्र
पश्चार्दंश्च वः युष्माभ्यं एभ्यो देवेभ्यस्तदत्तानेव ब्रीहिपश्चाज्यादीन् अप्रदाय अकृत्वा देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्मकयागं नित्येनेमिन्निकरूपं वैश्वदेवाग्निहोत्र
जातेष्ट्यादिरूपं अकृत्वेत्यर्थः अदत्त्वा यो मुक्ते सस्तेन एव १२ येन यज्ञशिष्टाशिनः वैश्वदेवादिशेषान् भोजनशिलाः संतः ऋणापाकरणात् ते मुच्यंते स
र्वकिल्बिषप्रमादकृतैः विहिताकरणनिमित्तैः पंचसूना निमित्तैर्ब्रह्मि चात्मकारणात् स्वार्थमेव पचंति न तु पंच महायज्ञार्थं ते पापास्त्वयं पापरूपा एव संतः
पापमेव भुंजते तथा च स्मृतिः कंडूणीषे णीचुल्लोडकुंभीचमार्जनी पंचसूना गृहस्थस्य तोभिः स्वर्गं न विंदतीति पंचसूना कृतं पापं पंच यज्ञैर्व्यपोहतीति च शु
निश्च इदमेवास्तत्साधारणमभ्यंयदिदमद्यते सय एतदुपास्तेन स पाप्मने व्यावर्तते मिश्रं त्येतदिति मन्त्रवर्णोपि मोक्षमभं विंदते अप्रचेताः सस्यं ब्रवीमि वध इत्सत
स्य नार्यमणं पुष्पति नो सरवायं केवलाघो भषतिकेवलादीति १३

जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुत्वादपिकर्मकर्तव्यामित्याह अत्रादिति अत्रात्तरेनोरूपेण परिणतात् भूतानि प्राणि शरीराणि भवंति अत्रैव पर्जन्यात् एतत्प्रसिद्धमेव यज्ञा
द्रवति पर्जन्यः अग्नौ प्रास्ताहतिः सम्यगादित्यमुपनिषुते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टरन्ततः प्रजा इति स्मृतेः यज्ञो देवता राधनजोधर्मः कर्मभ्यो याग होमदा-
नादिभ्यः समुद्रवतीति कर्म समुद्रवः १४ कर्मब्रह्मोद्भववेद एव धर्मप्रमाणं ननु पास्वडादि प्रणीता गमः ब्रह्मवेदोपि अक्षरसमुद्रवे अस्य महतो भूतस्थानि
असितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेद इत्यादिभ्युतेः साक्षात्परमेश्वरादेव उत्पन्नः अतो न तत्र भ्रमविप्रलम्भकत्वादि दोषाकांत पास्वडादिवाक्यवदप्रामाण्यशंका-
स्तीति भावः यस्मादेवं तस्मात् सर्वस्मिन्दे शकाले च वर्तमानं ब्रह्मवेदः एतेन वेदस्य नित्यत्वं शब्दस्य विभक्त्यं च दर्शितं नित्यं नित्यमेव न यज्ञे प्रतिष्ठितं तात्पर्येण-
पर्यवसन्नं १५ भवत्वेवं ततः किं फलितमित्यत आह एवमिति भूतानां मादौ वेदाधिगमस्ततः कर्मज्ञानं ततः कर्मानुष्ठानं ततो देवानां तृप्तिस्ततो वृष्टिस्ततो न-
ततो भूतानि तेषां वेदाधिगम इत्येवं रूपे चक्रमिव चक्रं निरंतरमावर्तमानं जगद्यात्रा निर्वहकं नानुवर्तयति नानुतिष्ठति सः आघायुः पापजीवनः इन्द्रियारा-
मो न तु धर्मारां मात्मारामो वा मोघं व्यर्थं दंशमशकादिवत् जीवति यस्त्वेतदनुवर्तयति स जगदुष्कारको धन्य इति भावः तथा च श्रुतिः अथो अयं वा आत्मा-

अन्नाद्भवंतिभूतानिपर्जन्यादन्नसंभवः यज्ञाद्भवतिपर्जन्योयज्ञःकर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवंविद्ब्रह्माक्षरसमुद्भवं तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं १५ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीहयः अधायुरिन्द्रियारोगोमोघं पार्थसंजीवति १६ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मा तृप्तश्च मानवः आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते १७ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

सर्वेषां भूतानां लोकः स यज्जुहोति यद्यजते तेन देवानां लोकोऽथ यदनुब्रूते तेन ऋषीणां मथ यस्मिन् भ्यो निवृणाति यत्प्रजामिच्छति तेन पितॄणां मथ यन्मनुष्या-
न्वासयते यदेभ्यो शनंददाति तेन मनुष्याणां मथ यत्पशूभ्यस्त्वं णोदकं विंदति तेन पशूनां यदस्य गृहेषु श्वापदा वयांस्यापि पालिकाभ्य उपजीवन्ति ते-
न तेषां लोक इति १६ एवमीश्वरेण वेदयज्ञपूर्वकं जगच्चक्रं प्रवर्तितमसौ रथिकृतैरनुवर्तितव्यमित्युक्तं अस्याननुवर्तने च मह्यप्रत्यवाय उक्तः स ब्र-
ह्मविदमपि स्पृशेदिति संभाविता माशं कं परिहरति यस्त्विति आत्मन्येव रतिः प्रीतिर्यस्य नतुरुद्यादौ स तथा न चात्मनि प्रीतिः प्राणिमात्रस्यानौपाधिकी
अस्ति प्रत्यक्ततदर्थत्वेनैव रुद्रादिष्वपि प्रीतिर्भवेत्तीत्यत उक्तं आत्मतृप्त इति आत्मनैव परमानंदरूपेण तृप्तो न मिष्टान्नादिना ननु मदाग्निरपि-
रुद्रादौ न रमनेनापि मिष्टान्नेन तृप्यति अत उक्तं आत्मन्येव च संतुष्ट इति मदाग्निर्हि धातुवृद्धिं जातरोहोपनंचकामयमान औषधाद्यर्थम-
तस्ततो धावति न त्वात्मन्येव तृप्यति विहां स्तरति तृप्तिं तु शीरात्मनैवानुभवति न रुच्यं भयनादिभिरिति तस्य कार्यं कर्तव्यं किमपि नास्ति क्रिया प्राप्यस्य-
कस्य चिदप्यर्थस्याभावात् १७

एतदेवाहनेवेति तस्यात्मरतेः कृतेन कर्मणा अर्थः प्रयोजनं नास्ति स्वागदौलिप्साभावात् मोक्षस्य चाक्रियासाध्यत्वात् नास्त्यकृतः कृतेनेति श्रुतेः अ-
कृतो मोक्षः कृतेन कर्मणा स्तीति श्रुत्यर्थः अकृतेन विरुद्धकर्मणापि अर्थो नरकादिरस्य नास्ति अत्र कृताकृतशब्दौ मिश्रामित्रपदवत् परस्परविरुद्धार्थवा-
चितया पुण्यपापवचनौ येन अकृतेनेति भावे निष्ठा नित्याकरणात् गृहीतत्वरूपेण प्रत्यवाय्यप्राप्तिरूपेण वा कश्चनार्थो विदुषो नास्तीति व्याचक्षते तेषां
मध्यभावाद्वा बोधोत्तरतः सुपगमात् नित्यानां कालेयदन्यद्विहितक्रियेतत एव प्रत्यवायोत्यादो वक्तव्य इति घटकुक्षौ प्रभातवृत्तात् आपद्यते अत्रोपपत्तिमाह
नचेति चोहेतौ यस्मात् अस्य आत्मरतेः सर्वभूतेषु चेतनाचेतनेषु उत्तममध्यामाधमेषु कश्चिदपि अर्थव्यपाश्रयः सखभोगात्मकप्रयोजनाभिसंबंधो ना-
स्ति आत्मरतित्वादेव निष्कामत्वाद् विदुषः पुण्यपापफलसंबंधो नास्तीत्यर्थः १८ यस्मान्निष्कामस्य कर्मलोपो नास्ति तस्मात्स्वमपि असक्तः फलशक्तिश्च

नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन नचारय सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः १८ तस्मादसक्तः सततं कार्यकर्म समाचर असक्तो
त्याचरन्कर्मपरमामोति पूरुषः १९ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि २० २१ २२

न्यः सततं सर्वदा कार्यं अवश्यकर्तव्यं कर्म नित्यनैमित्तिकं समाचर हियस्मात् असक्तः कर्माचरन् परं मोक्षसत्त्वशुद्धिद्वारेणामोति १९ अत्र शिष्टचा-
रं प्रमाणयतिकर्मणेति कर्मणैव सह संसिद्धिश्च वणादिसाध्यां ज्ञाननिष्ठां गंतुं आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयस्त्वादृशाः क्षत्रियाननुसत्यासेन ननु
श्रद्धाचित्तस्य मम नास्तिकर्मापेक्षेत्याशंक्या ह लोकेति लोकस्य संग्रहः स्वधर्मे प्रवर्तनं ननु स्वप्रयोजनाभावोपिकेवलं लोकसंग्रहार्थं चेत्कर्मकर्तव्यं त-
दा विदुषां ब्राह्मणानामपि सत्यासौ न स्यात् यती वसत्यासधर्मान् ग्राहयितुं तेषां सत्यास इति चेत् अर्जुने पि न तद्द्वारितमस्ति ननु क्षत्रियस्य सत्यासोपि
कारणेनास्तीति चेत् लिंगधारणेधिकाराभावेपि भरतः ऋषभादिव द्विषेपकर्मत्यागमात्रेधिकारात् वार्तिकसर्वाधिकारविच्छेदज्ञानं चेदभ्युपेतये कुतो
धिकारनियमो व्युत्थाने क्रियेत बलादिति विदुषां सत्यासोक्षत्रियादेरपि अधिकारस्य साधितत्वात् अतो लोकसंग्रहो न मुख्यं कर्मप्रयोजनमिति चेत् सत्यं न मे पा-
र्थस्तिकतर्कमिति स्वदृष्टान्तेन अधिकारिकत्वाद् अर्जुन एवैव नियोज्यते न क्षत्रियमात्रमिति तु व्युत्पन्नं भवान् २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

२१ कर्मणि वर्ते एव अहं कर्म करोम्येवेत्यर्थः २२ यद्यहं कर्मणि न वर्तेयं तर्हि मनुष्या ममेव कर्त्तुं नु वर्तते तो अवर्तेरन् कर्म न कुर्वीरन् नित्यर्थः अतं द्वितोः नत्वसः सर्वशः सर्वप्रका-
 रैः २३ ततश्च किमित्यत आह उत्सीदेयुरिति यद्यदाचरतीत्यादेरपरायोजनाकेवलं लोकसंग्रहं पश्यन् कर्त्तुं मर्हसि अपितु श्रेष्ठानारत्वाद्पीत्याह यद्यदिति तथाच मम श्रेष्ठ
 श्रयादृश आचारस्तादृश एव मदनुवर्तिना त्वया अनुष्ठेयः न स्वातंत्र्येणान्य इत्यर्थः कीदृशस्तवाचारो यो मया नुवर्तनीय इत्याकांक्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकै-
 स्तत्पदार्थनमिति मधुसूदनश्रीपादाः २४ यदि मादृश एव त्वं कर्ता र्थोसि तथापि परानुग्रहार्थं कर्माणि कुर्वित्याह सक्ता इति कर्मणि कर्मफले कुर्वेति कर्माणीति शेषः अस-
 क्त इति छेदः २५ विद्वान् अज्ञानां कर्मस्वा सक्तानां बुद्धिभेदं बुद्धेश्चालनं न जयेत् नोत्पादयेत् किंतु तान् सर्वाणि कर्माणि जोषयेत्सेवयेत् कथं युक्त आहतो भूत्वा समाचर-
 न् २६ अविद्वान् कथं कर्मसु सज्जत इत्यत आह प्रकृतेः पारमेश्वर्याः सत्वरजस्तमोगुणात्मिकायाः देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढा मिति श्रुतिस्मिद्वायाः शक्तेः गुणैः कार्य-
 कारणसंघातात्मकैः क्रियमाणानि कर्माणि अहंकारेण स्वस्मिन् न्यस्तेन विमूढः तदीयान् कर्तृत्वादीनां धर्मत्वेन पश्यन् आत्मनश्च असंगानंदं संविद्रूपतां पश्यन् आत्मा

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते २१ न मे पार्थोस्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन नानवा समवा-
 सव्यं वर्त एव च कर्मणि २२ यद्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतं द्वितः मम कर्त्तुं नु वर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः २३ उत्सीदेयुरि मे लोकान् कु-
 र्यां कर्मचेदहं संकरस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामि माः प्रजाः २४ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत कुर्याद्विद्वांस्तथा असक्तश्चिकीर्षु-
 र्लोकसंग्रहं २५ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनां जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् २६ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्मा-
 णि सर्वशः अहंकारविमूढात्मा कर्ता ह मिति मन्यते २७ तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते २८

अहंकारेण विमूढश्चासावासेति विग्रहः अहं कर्माणि कर्मणां कर्तेति मन्यते कर्त्तव्यासेन कर्ता ह मिति तून् प्रत्ययः तेन न लोकाव्ययनिष्ठा खलु र्थवृत्ता मिति षष्ठीनिषेधः अन्यथानृ-
 चप्रत्ययकर्मणां कर्ता ह मिति षष्ठ्याभाव्यम् २७ एवं सक्तस्य कर्मचरणं प्रदर्शयितुं सक्तस्य तत्तद्दर्शयति तत्त्वविदिति गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च त-
 त्वविदिति भाव्यं नाहं गुणात्मक इति गुणेषु आत्मनो विभागः नाहं कर्मात्मक इति कर्मस्य आत्मनो विभागस्तयोर्गुणकर्मविभागयोस्तत्त्वं वेत्तीति श्रीधरः मधुसूदनस्तु
 णाः देहेन्द्रियांतः करणानि अहंकारास्पदानि कर्माणितु तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानि गुणकर्मेति द्वंद्वैकवद्भावः विभज्यते सर्वेषां जडानां भासकत्वेन पृथग्भवती
 ति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपो असंग आत्मा गुणकर्मे च विभागश्चेति द्वंद्वः तयोर्जडजडयोस्तत्त्वं यो वेत्तिसः गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयेषु वर्तन्त इति मत्वा न स-
 ज्जते कर्तृत्वाभिनिवेशनं न करोतीत्यर्थः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति पक्षे गुणकर्मणो रित्येव सिद्धे विभागपदव्यर्थमिति यद्वा यस्तत्त्ववित्सः गुणाः
 गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा गुणविभागे कर्मविभागे च न सज्जत इति योजना गुणानां सत्वरजसां विभागः बुद्ध्यहंकारज्ञानेन्द्रियविषयरूपेण विभज्यावस्थानेन तस्मिन् न स-

ज्जते इदमहमिति न मन्यते तथा हि शरीरे गौरेऽहंगौरोस्मिहस्ताभ्यामाने मयेदमात्तमिति चक्षुषा दृष्टे मयेदं दृष्टमिति अहंकारेणाभिमाने ममेदमित्यभिमान्यते बुद्धौ वि-
क्रियमाणा यामहंस्वरूपातिच सर्वेषु बुद्ध्यादिषु विभज्य गृह्यमाणेषु पि प्रत्येकं प्रत्युक्तमध्यस्याहमिदमिति ममेदं कर्मेति च मन्यते एतेन कर्मविभागो व्यावश्यकत्वेन
व्याख्यातः अन्यथा चिदात्मन्येव आदानादिकर्तृत्वं दुःखादिमत्त्वं चापनति अयंच कर्मविभागः श्रुत्यापि दर्शितः अंधो मणिमविंदत् तमनंगुलिरावयत् अग्नीवः प्र-
त्यसुंचत् तमजिह्वोऽग्रसञ्चेति अंधः स्वयंप्रकाशहीनोऽपि चक्षुरादि मणिं रूपादिकं विषयं अविंदत् प्रकाशयति अनंगुलिः काष्ठलोष्ठादिवत् जडत्वात् स्वयंकर्म
कर्तुमशक्तोऽपि पाण्यादिः आवयत् विषयं उपादत्ते अग्नीवः छिन्नशिरस्कवन्निर्जीवो हंकारस्तं प्रत्यसुंचत् ग्रीवायां धारयति मयेदं लब्धमिति मन्यते अजिह्वो धी-
धातुः जडत्वात् स्वगतस्वरवदुःखयोः घट इव स्वगतं रूपादेः प्रकाशने असमर्थोऽपि अहंस्वरूपादुःखीति चानुभवति तथा च आत्मनात्मनोर्याथात्म्यज्ञः व्यावृत्तेष्वहं-
कारादिषु तत्कर्मसु चाभिमानादिषु कर्मेषु सूत्रमिवावर्तमानं आत्मानं तेभ्यः पृथग्भूतं जानन्नगुणाः धीचक्षुरादयः गुणेषु दुःखरूपादिषु वर्तते न त्वात्मेति मत्वा
न सज्जते हमेव हस्तादिसंघातरूपो ममेवेदमादानादिकं कर्मेति न सक्तो भवतीत्यर्थः २८ एवं सक्ता सक्तयोः कर्माणि विभज्य सक्तकर्मानुवादपूर्वकं न बुद्धिभेदं

प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु तानकृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नविन्नविचालयेत् २९ मयि सर्वाणि कर्माणि सन्नस्याध्यात्मचेतसा
निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्य विगतज्वरः ३० ये मेमतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः श्रद्धावंतो न सूर्यतो सुच्यन्ते तेऽपि कर्माभिः ३१

जनयेदज्ञानमित्यपक्रांतमुपसंहरति प्रकृतेरिति गुणैरहंकारादिभिः स्वस्मिन् अध्यस्तैः संमूढाः एकीभावेन अभेदाध्यासेन मूढास्तु प्रकृतेः प्रकृतिसंबन्धिषु गुणेषु देहादिषु
कर्मसु गमनादिषु च सज्जन्ते अहमयं ब्राह्मणो ममेवेदं यज्ञादिकं कर्मेति सज्जन्ते सक्ता भवन्ति तान् मूढत्वात् अकृत्स्नविदः आत्मज्ञानहीनान् आविद्धि कृत्स्नवित् आत्मनो-
वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्याविज्ञानेनेदं सर्वं विदितमिति श्रुतेः मंदान् शास्त्रार्थग्रहणासमर्थान् कृत्स्नवित् आत्मवन्नविचालयेत् कर्मनिष्ठातो न प्रव्यावयेत् ते-
षां उभयभ्रष्टत्वापत्तेः प्रकृतेर्गुणैः संमूढाः गुणानां कर्मसु सज्जन्त इति प्राचां योजना २९ मयीति त्वंतु अज्ञो सुसुक्ष्मश्च मयि सर्वातिर्यामिणि सर्वाणि कर्माणि सन्नस्य-
समर्प्य अध्यात्मचेतसा आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अध्यात्मानं प्रवणेन चेतसा शाकपार्थिवाद्विन्मध्यमपदलोपी समासः आत्मानात्मविवेकवतेत्यर्थः ईश्वर-
प्रेरितो हं करोमीत्यनया बुद्ध्या निराशीः फलमनिच्छन् निर्ममो लब्धे ममत्वाभिमानशून्यश्च भूत्वा युध्यस्य विगतज्वरो विशोकः सन् ३० येम इति येऽन्येऽपित्वा-
दृशाः मेमममतं असक्त्या कर्मानुष्ठानं अनुतिष्ठन्ति अनुवर्तन्ते मानवाः श्रद्धावंतः अनुसूर्यन्ते अत्र दोषमपश्यन्तः तेपि स्वकर्मभिर्धर्माधर्माभ्यां रज्येः सुच्यन्ते ३१ ५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

विपक्षे दोषमाहयेत्विति सर्वशब्द ईश्वरवाची सर्वसमाप्नोषिततोसि सर्व इति निर्वचनान् तस्य ज्ञाने विषये विशेषेण मूढान् पारोक्ष्येणापिते ईश्वरमज्ञानतो देहमात्रनिष्ठा-
 स्तान् नष्टान् स्वर्गापवर्गभ्रष्टान् अचेतसः विवेकशून्यान् ३२ ननु ते चेत्तव मतं नानुतिष्ठन्ति तर्हि कथं तवांतर्यामित्वमित्यत आह सदृशमिति स्वस्याः प्रकृतेः स्वकीयस्य प्राग्भवी
 यधर्माधर्मसंस्कारस्य सदृशमनुरूपं ज्ञानवानपि चेष्टते किमु मूर्खपश्चादिभिश्चाविशेषादि निन्यायान् तस्मात् प्रकृतिं यांति अनुसरन्ति भूतानि प्राणिनः तत्र मम वा न्यस्यवानि
 ग्रहः किं करिष्यति न किमपि अहमपि पूर्वकर्मापेक्षयैव नान् प्रवर्तयामीति भावः ३३ एवं तर्हि पुरुषस्य स्वातंत्र्याभावाद् द्विधिनिषेधशास्त्रं व्यर्थमित्याशङ्क्या इन्द्रियस्येति द्वि-
 र्वचनं वीप्सायां प्रतीतिद्वयं स्वेस्वेऽर्थशब्दादौ वचनादौ च विषये रागद्वेषोऽनुकूले रागः प्रति कूले द्वेषश्च व्यवस्थितो नित्यसंबंधो तत्र तयोर्वशं नागच्छेदिति शास्त्रस्याभ्य-
 नुज्ञा पुरुषस्य च न दनुष्टाने स्वातंत्र्यमस्ति हियतः तौ रागद्वेषावैवास्य प्राणिनः परिपंथिनौ दृष्टद्वारेण प्रवर्तकत्वात् ननु ईश्वरोऽप्यपरिपंथी तस्य वैषम्यादि दोषापनेः
 अयं भावः यथा ह्यस्तनेन स्वाज्ञोऽलंघनजेनापराधेन कुपितो राजाऽपराधिनं हि निगडादौ निगृहीतुं स्वीयान् भगान् प्रवर्तयति स एवाद्यतनैव प्रसादित एनं तेषामेव

येत्वेतदभ्यसूयंतो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् सर्वज्ञानविमूढांस्तान् विद्विष्यन् नचेतसः ३२ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञा-
 नवानपि प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ३३ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषो व्यवस्थितो तयोर्न वशमाग-
 च्छेत्तौ ह्यस्य परिपंथिनौ ३४ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः
 ३५ अर्जुन उवाच अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः अनिच्छन्नपि बाष्पोऽथ बलादिव नियोजितः ३६

भटानामाधिपत्ये नियुक्ते एवं पूर्वकर्मांशुसारी ईश्वरो रागादिद्वारा पुरुषं बाधमानोऽपि विधिप्रतिषेधशास्त्रानुसारिणानेनैव भक्तिध्यानप्रणिधानेनावर्जितः एनं रागा-
 दिजये नियुक्ते तस्माद् द्विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य नानर्थक्यं पुरुषस्य स्वातंत्र्यसत्त्वान्नापीश्वरैर्वैषम्यादिकं प्राणिकर्माय नत्वादिति ३४ यस्मादेवं तस्मात् श्रेयान् प्रशस्तरः स्वधर्मो
 स्वस्य वर्णाश्रमालुरूपेण ईश्वरेण विहितत्वात् विगुणो हिंसादिभिश्चोपि किंचिदंगहीनोऽपि परधर्मात् हिंसादोषरहितधर्मापेक्षया स्वनुष्ठितात् सर्वगोपसंहारेण सम्यगनुष्ठि-
 तादपि स एव श्रेयान् स्वधर्मे युद्धादौ निधनं मरणमपि श्रेयः विहितत्वात् परस्य धर्मो भेक्षचर्यादिर्भयावहः क्षत्रियस्य न वनिषितत्वात् तस्मात्स्वतंत्रेण त्वया स्वधर्म एवानुष्ठेय इ-
 ति भावः ३५ ईश्वरो धर्माधर्मौ रागद्वेषो वा पुरुषस्य प्रवर्तकौ भवत इति आत्मनो स्वातंत्र्यमन्वानोऽर्जुन उवाच अथ केनेति केन ईश्वरादीनामन्यतमेनान्येन वा प्रयुक्तः प्रवर्तितः स
 न्ययं पुरुषः पापमनिष्टं चरति करोति अनिच्छन्नित्यनेन रागद्वेषयोः प्रवर्तकत्वं निरस्तं सति हिरागे इच्छा भवति अतः इच्छाया अभावाद्वा रागाभावः रागस्याप्रवर्तकत्वेन न न्यूलभूत
 संस्कारहेतोर्धर्माधर्मयोरप्रवर्तकत्वं ततश्च तत्सापेक्षस्य ईश्वरस्यापीति सर्वेषामाक्षेपः तस्मात्सुरव्यं प्रवर्तकं यत्तद्वाच्यमित्यर्थः बलादिव नियोजितः विष्टिगृहीत इवेत्यर्थः ३६

अत्रोत्तरं काममय एवायं पुरुष इत्यादि श्रुतिसिद्धं श्रीभगवानुवाच काम एष इति एष प्रसिद्धः कामः सो कामयन्नायामे स्यादथ प्रजायेयाथ वित्तं मे स्यादथ कर्म कुर्वन्नि-
ति श्रुतेरिदं मे भूयादित्दं मे भूयादिति तीर्त्वा भिलाषहेतुभूतश्चेतसोऽनवस्थितत्वापादको ह निविशेषः स च चेत्तोरूप एव कामः संकल्प इत्युक्तस्य एतत्सर्वमइत्यपसंहारात्-
स एष कामः केन चिन्मिनेन प्रतिहतः क्रोधरूपेण परिणमतेतः क्रोधो भिज्वलनात्माप्येष एव तमेन मिह शरीरेऽन्तःस्थितवैरिणां विद्विक्तो वैरी यतः रजोगुणसमुद्भवः रजो-
रजनात्मकः प्राक्तनोगुणः तस्य गुणो कार्यभूतो तूष्णसंगो नावेव उद्भवो यस्य सरजः कार्यत्वादुःखैकफलोपमतो वैरी यद्धारजोगुणस्य लोभप्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवो
यस्मात् ननु विषयाभिलाषात्मकः कामो विषयार्पणेन शाम्यति विषयस्य दोर्लभ्यनिश्चये स्वतएव नानिर्वर्तते अंध इव रूपदर्शनाभिलाषादित्याशंक्याह महाशनो महा-
पाप्मोति महत्दातुमपारणीयं अशनमस्य स तथा यथोक्तं न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ह विषाकृष्णवर्त्मवभूय एवाभिवर्द्धते इति यत्प्राथम्यां ब्रीहियव-
हिरण्यं पशवः स्त्रियः नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेदिति तथा महापाप्मा अत्ययः सहिसहस्रशः प्रबोधितोऽपि न निर्वर्तते तद्ददयामपि दुश्चिकित्सः महाश-
नत्वान्नायं वैरीदानसाध्यः नापि सामभेदसाध्योऽत्यग्रत्वात् अनो हंतव्य एवेति ३७ अस्य वैरित्वमेव विवृणोति धूमेनेत्यादिना उत्त्वेन गर्भवेष्टनेन जरायुणा तेन कामे

श्रीभगवानुवाच काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणं ३७ धूमेनाव्रियते वह्निर्यथा
ऽदर्शो मलेन च यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ३८ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरे-
णानलेन च ३९ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते एतेर्विमोहयन्तेष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ४०

न इदं वक्ष्यमाणं ज्ञानं आवृतम् आवरणीय

स्यत्रैविध्यात् तदनुगुणं दृष्टान्तत्रयं ज्ञेयं ३८ आवृतमिति ज्ञानं अंतःकरणसत्त्वं दीर्घाधीर्भिरित्येतत्सर्वमन एवेति श्रुतेः एतेन कामेन रजोगुणात्मकेन आवृतम् ज्ञानिनः अंतः-
करणविशिष्टस्य प्रमातुः नित्यवैरिणा कामरूपेण दुःपूरेण पूरयितुमयोग्येन अयं हि पूर्यमाणोऽनर्थानेव प्रसवेत् अनलेन अथापि पूर्यते चेत् अनलः नास्त्यलं पर्याप्तिर्य-
स्य स तथा तेनानलेन न ह्यनलः काष्ठैस्तर्पयितुं शक्यः किंतु वर्धते एव तद्ददयामपीत्यर्थः अयं भावः अंतःकरणसत्त्वं हि प्रकाशात्मकं तत्सहजेन कामेन वह्निरिव धूमेन आवृतं
चेत् प्रमातारं अनर्थं पातयति अन्यथा तदेव स्वभावप्रत्यत्वात् विवेकवैराग्योपगंभूत्वात् मुद्घरेत् अतो यं कामो ज्ञानिनो नित्यवैरीति ३९ किंच इन्द्रियाणीति अयमर्थः
इन्द्रियमनोबुद्धयोहिकामेनाधिष्ठिताः बाह्यार्थप्रवणा भवन्ति तैश्च तथा भूतैरयं कामः ज्ञानं चिदाकाशरूपेणादर्शित्य परव्ययत्रययोगिनोऽव्यवहृतं विप्रकृष्टमनीतमनाग-
तं वा पश्यन्ति यथोक्तमाचार्यैः विश्वदर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजांतर्गतं पश्यन्त्यात्मनीति निजांतर्गतं शरीरांतर्गतं आत्मनिहार्दाकाशाख्ये ब्रह्मणितत् मलेन आद-
र्शमिव आवृत्य देहिनं देहाभिमानिनं विशेषेण मोहयति विशब्दात् देहाभिमानशून्ययोगिन मपि व्युत्थानावस्थायां किंचिन्मोहयतीति गम्यत इति अक्षरयोजनास्पष्टा

यस्मादिति यस्मादिन्द्रियाण्यस्याधिष्ठानं सामंतस्येव गिरिदुर्गादिकं तस्मान्नान्येव नियम्यवशीकृत्य एनं कामं हि निश्चयेन प्रजहि प्रकर्षणनाशाय गिरिदुर्गादी-
 न्स्वायत्तीकृत्येव तत्स्थं सामंतं घ्नति राजानस्तद्वत् हंतव्यत्वे हेतुः पाप्मानं अत्यग्रम् तत्रापि हेतुः ज्ञानविज्ञाननाशनमिति ज्ञानस्य शास्त्राचार्योपदेशजस्य
 परोक्षस्य विज्ञानस्य निदिध्यासनपरिपाकजस्यापरोक्षस्य च नाशनम् ४१ न केवलं बाह्येन्द्रियजयेनैव कृतार्थत्वं किंतु मनोबुध्योरपि जयः कर्तव्यः कामस्य
 समूलोच्छेदाय त्रिप्राकारकदुर्गस्थस्य सामंतस्येवाभ्यंतरप्राकारद्वयजयेन अतो मनोबुध्योर्जयार्थयोगं दर्शयति इन्द्रियाणीति अत्र परत्वं सूक्ष्मत्वेन बो-
 ध्यम् इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि पराणि स्वविषयेभ्यः पृथिव्यादिस्वाश्रयसहितेभ्यो गंधादिभ्यो वित्तपुत्रशरीरेभ्यश्च तेषां तत्कारणत्वात् तथा च कोषीतकिनः
 समामनन्ति प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति व्युच्चरन्तीत्यनुषज्यते प्राणेभ्य इन्द्रियेभ्यः देवास्तदधिष्ठात्र्यो देवता उत्पद्यन्ते देवेभ्यश्च लोकाः भूतभौतिका उत्प-
 द्यन्त इति श्रुत्यर्थः इन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीति श्रुतेरिन्द्रियाणां मनोविकारत्वात् तेन बाह्यार्थेभ्य इन्द्रियाण्याकृष्य मनसि प्रविला

तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ पाप्मानं प्रजहित्वैनं ज्ञानविज्ञाननाशनं ४१ इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः
 मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तसः ४२

पनीयानीति दर्शितम् केवलं परत्र मात्र प्रतिपादने प्रयोजनाभावात् मनसस्तु पराबुद्धिः तस्मा-
 द्वा एतस्मान्न मनोमयात् अन्योन्तरआत्मा विज्ञानमय इति श्रुतेः मनसः प्रविलापनं तत्कारणे बुद्धौ कर्तव्यमित्यर्थः समाष्टिबुद्धेरप्यत्रैवांतर्भावः यो बुद्धेः परत-
 स्तु सः यस्तु शब्दोभास्यवर्गाहुल्यादेर्भासकस्य ज्ञानस्य वैलक्षण्यं गमयति यो बुद्धेरपि परतः सः ज्ञानपदाभिधेयः कामेन आहत इति व्यवहितेन संबंधः
 तथा च श्रुतिः यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानआत्मनि ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेच्छांत आत्मनीति एतदुक्तं भवति वागादिबाह्येन्द्रियव्यापारमुत्सृज्य
 मनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोपिविषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानात्मशब्दोदितायां बुद्धौ धारयेत् नामपि महत्यात्मनि समाष्टिबुद्धौ धारयेत् तत् तं महान्मात्मानं
 शान्तेनिकले परस्मिन् ज्योतिषि प्रत्यगात्मनि धारयेदिति ४२

एवंबुद्धेः परंबुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम् ४३ इति श्रीभीष्म श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु
ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णाऽर्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ २७ श्रीभगवानुवाच इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवा
न ह मध्ययम् विवस्वान् मनवे प्राह मनु रिद्ध्वा कवेऽब्रवीत् १ एवं परंपरा प्राप्तमिमं राजर्षयो विदुः सकालेनेह महता योगो नष्टः परंतप
२ स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ३ भिमानीने सर्वेषां क्षत्रियाणां मादिभ्यताया हं आ-

दित्यान्तर्यामीय एषांतरादित्येहिरण्यमयः पुरुषोदृश्यते हिरण्यमश्नुर्हिरण्यकेश आपणवात्सर्व एव सर्वर्णस्तस्य यथा कल्पासंपुंडरीकमेव क्षणीतस्योदिति ना-
मेत्यादिश्रुतिप्रसिद्धः प्रोक्तवान्पुरा अन्ययं अविच्छिन्नसंप्रदायं तेनानादित्वमपि मनवेस्वपुत्रायविवस्वान्प्रादान् इक्ष्वाकवेमनुः स्वपुत्रायाऽब्रवीत्
१ एवमिति एवं परंपरा प्राप्तं इक्ष्वाको निर्मिना भागादि क्रमेण राजर्षयः जनकाजातशत्रुकैकेयप्रभृतयो राजानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठाद्याः सूक्ष्मार्थं
दर्शिनस्ते राजान एव ऋषय इति वा अविदुर्ज्ञातवन्तः सिजभ्यस्तविदिभ्यश्चेति लुडिडोर्जुस् नष्टः अदर्शनंगतः २ स इति अद्य संप्रदायविच्छेदे सति भ-
क्तः शरणगतः सरवाप्तीति विषयः रहस्यंगोप्यं अभक्तादिभ्यो न देयं अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः विद्या हवे ब्राह्मणमाजगामगोया
यमाशेवधिष्टेऽहमस्मि अस्मूयकायानृजवेऽवनायनमांबूया अवीर्यवती च तथास्यामिति ३ ६२ ६३ ६४ ६५

4

4

॥ श्री ॥

۲

۷

۲

۲

۷

۲

33

भगवद्देहस्य वस्तुदेवादुत्पत्तिमन्वानोऽर्जुन उवाच अपरमिति अपरं अर्वाकालिकम् परं बहुकालिकं विजानीयां यद्यपि शब्दादयमर्थो ज्ञातः तथापि विरुद्धार्थ
 स्य वाक्यस्यावोधकत्वात् कथमेतद्विजानीयमित्युक्तं पदयोजनास्पृष्टा ४ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति स्पष्टार्थः श्लोकः ५ किं-
 तर्हि योगिनां सर्वज्ञत्वप्रसिद्धे स्वं जानिस्मरो जीवोऽसीत्याशंक्याह अजइति देहानिष्कृष्टस्याजत्वाव्ययत्वेन त्वेवाहं जातुना समित्यत्र साधिते इह तु देहविशिष्ट
 स्येव ते उच्यते ईश्वरोपीत्यनेन देहानिष्कृष्टस्यास्मादादेरपीश्वरत्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादिश्रुतिसिद्धमतो देहविशिष्टस्येवाजत्वमित्यत्वे दृढीक्रियेतेऽन्य-
 थानीश्वरत्वप्रसंगात् न ह्यादित्यांतर्यामिणः परमेश्वरस्य हिरण्यप्रमथुत्वादिविशिष्टो देहो जन्मव्ययवानिति वक्तुं शक्यं अकर्मजत्वात् कर्मफलस्य हि परा-
 काष्ठाहैरण्यगर्भशरीरप्राप्तिः न च पुरुषो ह वै नारायणो कामयत अत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानि अहमेवेदं सर्वं स्यामिति स एतं पुरुषमेधं पंचरात्रं यज्ञक्रतुमप-
 श्यदित्यादिनाशतपथेनारायणारव्यस्य परमात्मनः सहस्रशीर्षापुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् स भूमिं विश्वतो वृत्वा त्यतिष्ठ दृशां गुलमिति पादोऽस्य सर्वा भूता
 नि त्रिपादस्यामृतं दिवीति च पुरुषसूक्तप्रतिपाद्यस्य सर्वाणि भूतान्यतिक्रम्य स्थितस्येश्वरस्यापिशरीरं पंचरात्रारव्यकर्मविशेषफलमिति श्रूयते इति वाच्यं त-
 त्र नारायणशब्देन हिरण्यगर्भस्येव विवक्षितत्वात् न हि परमेश्वरस्य पूर्णकामस्य सर्वा नतिक्रम्य स्थितस्य पुनरत्यतिष्ठेयं सर्वाणि भूतानीति कामना भवति

अर्जुन उवाच अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ४ श्रीभगवानुवाच बहूनि मे व्य-
 तीतानि जन्मानि तव चार्जुन तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ५ अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् प्रकृतिं स्वा-
 मधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ६ ननु परमेश्वरेऽपि कामना दृष्टासौ कामयत बहुस्यां प्रजायेयेतीति चेत् श्लाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियो यत आत्मका

मस्य कास्पृहेति श्रुतेर्लोकवत्तुलीलाकैवल्यमिति न्यायाच्च निस्पृहस्य लीलयैव ब्रह्मांडकोटीः सृजतो भगवतो राजगोपालस्य कर्म किं करेण कर्मणा सार्वात्स्यं
 प्रार्थयता साम्यमापादयति तस्मान्न कर्मफलं भगवतः शरीरं अत एव न भौतिकं विराट्सूत्रात्मातिरिक्तस्य भौतिकस्य भावात् तस्माद्युक्तं अजोऽपि स-
 न्निति ननु तर्हि भगवच्छरीरस्य किमुपादानं अविद्येति चेत् परमेश्वरे तदभावात् जीवाविद्याचेत् शक्तिरजनादेरिव तुच्छत्वापत्तेः चिन्मात्रं चेन्न चितः
 साकारत्वायोगात् तथा त्वेवा तस्यातींद्रियत्वापत्तिः तस्मात्किमालंबनोऽयं भगवद्देहो देवकी गर्भप्रवेशजननबाल्यकौमार्यौ गंडसोवनादिप्रतीति
 विषय इति चेत् शृणु प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममाययेति अयमर्थः जीवात्मनो हि अनात्मभूतां प्रकृतिं तैजोबन्नात्मिकां पंचभूतात्मिकां वा-
 अधिष्ठाय संभवति जन्मादीन् लभते अयं तु स्वाप्रत्यगनन्यां प्रकृतिं प्रत्यक्चैतन्यमेवेत्यर्थः तदेवाधिष्ठाय न तूपादानांतरं आत्ममायया स्वीयया मा-
 यया संभवामि यथा कश्चिन्मायावी स्वयं स्वस्थानाद् प्रच्युतस्वभावोऽपि अदृश्यो भूत्वा स्थूलसूक्ष्मभूतान्यनुपादयैव केवलया मायया द्वितीयं मायाविनं स्वस

दृशमेव सूत्रमार्गेण गगनमारोहं न सृजति एवमहंकूटस्थचिन्मात्रोऽग्राह्यः स्वमायया चिन्मायमात्मनः शरीरं सृजामितस्य बाल्यावस्थाश्च सूत्रारोहणवद्दर्श-
यामि एतावांस्तु विशेषः लौकिकमायावीमायासुपसंहरन् द्वितीयमायाविनमस्युपसंहरति अहंतुतामनुपसंहरन् स्वविग्रहमपिनोपसंहरामीति एवं हि
सतहिरण्यश्मश्रुत्वादिलक्षणाविग्रहयोगिनश्चेतनस्य अंतस्तद्धर्मोपदेशादित्यादिन्यायसिद्धं विग्रहाद्युपादानत्वलक्षणं सर्वेश्वरत्वं युज्यते नान्यथेति त-
स्मात्सिद्धं परमेश्वरस्य मायामयं शरीरं नित्यमिति एकेनैव देहेन विवस्वतसुपदिश्यत्वा मस्युपदिशामीति अन्यत्रापि नित्येव साजगन्मूर्तिरितिसावधारणं
प्रतिज्ञायते देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवतिसायदा उत्पन्नेति तदालोके सानित्याऽप्यभिधीयत इति नित्याया अप्याविर्भावापेक्षया सूर्यस्येव बाल्यादिकं उ-
त्पत्त्याद्युपगम्यते भाष्येतु स्वांप्रकृतिवैष्णवीं त्रिगुणात्मिकां मायां अधिष्ठाय वशीकृत्य आत्ममायया संभवामि देहवान्जात इव आत्मनो माययानपरमार्थ-
तो लोकवदिति व्याख्यातं ६ कदा संभवसीत्यपेक्षायामाह यदेति ग्लानिर्ज्ञासः अभ्युत्थानं वृद्धिः ७ किमर्थं मायया सृजसीत्यत आह परित्राणायेति दुष्कृता-
दुष्टं कर्म कुर्वतां पापिनां नाशाय च संभवामि आविर्भवामि ८ जन्ममायामयं कर्मसाधुत्राणां दिव्यं अकृतं यो वेत्ति सत्यत्वादेहं पुनर्जन्म न प्राप्नोति किंतु मामेति मा-

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽत्मानं सृजाम्यहं ७ परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृतां
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ८ जन्मकर्मचमेदिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ९
वीतरागभयक्रोधा मन्मथामासुपाश्रिताः बहवो ज्ञानतपसा पूता मद्भावमागताः १० ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहं
मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ११

मेव प्राप्नोति एतेन भगवतो जन्मानिकर्माणि च भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्रा-
प्तेर्द्वारमाह वीतेति रागो विषयेषु प्रीतिः भयं स्तोच्छेदशंका क्रोधः स्वपरपीडाहेतुरभिज्वलनं तेऽत्र वीताः येभ्यस्ते वीतरागभयक्रोधाः अतएव मन्मथाः मदेकप्रधा-
नाः किंजारिणी यथाजारमपि भर्तारं चाश्रिता योगक्षेमार्थं तद्वन्नेत्याह मासुपाश्रिताः ज्ञानतपसा ज्ञानमयं तप आलोचनं मम जन्मकर्मणोः स्वरूपस्य च निरंतरं चिंत-
नं यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतिप्रसिद्धं ज्ञानतपः तेन पूताः संतो मद्भावं मत्तादात्म्यं प्राप्ता इत्यर्थः १० ननु साध्वसाध्वोस्त्राणां विनाशोऽकुर्वतस्तव वैषम्ये नैर्घृण्ये स्तोऽतः किं
तवास्मदादितुल्यस्य जन्मकर्मस्वरूपाणां विचिंतनेनेत्याशंक्या हयेयथेति ये मनुष्याः मां सर्वशरीरस्थं यथा येन प्रकारेण शत्रुत्वेन मित्रत्वेन वा प्रपद्यन्ते प्राप्नुवन्ति तान्तेनै-
व प्रकारेणाहमपि भजामि अनुसरामि ये तु मम वर्त्मानुवर्तन्ते तान् ममात्मभूतान् तथैव सर्वशः सर्वैः प्रकारैरनुवर्तेहमिति योजनात् ततश्च सिद्धिं-
वभूते प्राणिजाते यो यथा प्रीतिं द्वेषं करोति तस्मिन्मद्यति बिंबभूते हमपि तथैव प्रीतिं द्वेषं च करोमि विं बपूजापरिभवौ प्रतिबिंबे संक्रमनो नममवैषम्ये नैर्घृण्येऽतस्तस्मा-
त् श्रेयोर्थिना सर्वस्य कल्याणं एव यतिन व्यमितिभावः भाष्येतु ये यथा येन प्रकारेण येन प्रयोजनेन आर्ता जिज्ञासवो र्थार्थिनो ज्ञानिनो वा प्रतिपद्यन्ते तांस्तथैव पीडापरिहारेण
ज्ञानदानेन अर्थदानेन मोक्षदानेन वानुगृह्णामि सर्वथा ते ममैव वर्त्मानुवर्तन्त इति अन्यदेवताभक्ता अपि ममैव भक्ता इति चैतद्याचक्षते ११

कांक्षंत इति हि यस्मात्मानुषेलोके कर्मजासिद्धिः काम्यकर्मफलं पुत्रपश्चादिकं क्षिप्रं भवति न तु निष्कामकर्मजा चित्तशक्तिः अतो ये कर्मणां सिद्धिफलं इहेव क्षिप्रं कांक्षतः कांक्षमाणाः देवताः इन्द्रादीन् यजन्ते तेऽपि ममैव वर्त्मानुवर्तन्ते इति पूर्वेणान्वयः वक्ष्यति च येऽन्यदेवताभक्ता इत्यादि १२ अन्यदेवता अपि कस्मात्पुनः कारणात्तैव वर्त्मानुवर्तन्ते नान्यस्येत्यत आह चातुर्वर्ण्यमिति चातुर्वर्ण्यमिति चातुर्वर्ण्यगुणाश्च कर्माणि चेति गुणकर्मद्वन्द्वैकवद्भावः कर्माणि अग्निहोत्रादीनि गुणाश्च द्रव्यदेवतादिरूपाः विभागशः साधारणा साधारणविभागेन तथा हि दानदयादिकं सर्वसाधारणं अग्निहोत्रादिकं त्रैवर्णिकस्यैव न शूद्रस्य राजसूयादिकं राज एव नेतरेषामिति विभागो दृश्यते यतश्चातुर्वर्ण्यगुणकर्ममया सृष्टं ततोऽन्यदेवतानामपि मत्स्थत्वान् पुत्रप्रीत्यापितुरिव तत्प्रीत्याममैव तु निररुणीत्यर्थः यद्वा गुणविभागशः कर्मविभागश इति योज्यं तथा हि सत्त्वप्रधानाः ब्राह्मणाः तेषां कर्मशमादिकं सत्त्वोपसर्जनरजः प्रधानाः क्षत्रियास्तेषां कर्मशौर्यादि तम उपसर्जनरजः प्रधाना वैश्यास्तेषां कर्मकृष्यादि रज उपसर्जनतमः प्रधानाः शूद्रास्तेषां कर्मशूद्र्यैवेति गुणकर्मविभागो दृश्यते तदा चातुर्वर्ण्यमिति स्वार्थेऽप्यत्र चत्वारो-

कांक्षंतः कर्मणां सिद्धिं यजन्त इह देवताः क्षिप्रं हि मानुषेलोके सिद्धिर्भवति कर्मजा १२ चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः तस्य कर्तारमपि मां विध्य कर्तारमव्ययम् १३ न मां कर्माणि लिपन्ति न मे कर्मफले स्पृहा इति मां यो भिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते १४ एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः कुरु कर्मैव न स्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् १५ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ञज्ञात्वा मां ह्यसे शूरा भात १६

वर्णाः गुणकर्मविभागशो मया सृष्टा इत्यर्थः

अन्यदेवताभक्ता अपि मनुक्तकर्मकारित्वान्माद्भक्ता एवेति भावः ननु यद्येवं त्वं स्वसंतति तर्पणेन स्वाज्ञाकरणेन प्रीयसे तदर्थं च त्वया चातुर्वर्ण्यं सृष्टं तर्हि महान् संसारी त्वमसीत्याशंक्याह तस्येति कर्तारमाययोगात् वस्तुतोऽकर्तारम् अत एवाव्ययं अविकारिणम् १३ ननु कर्तुरपि कथमकर्तृत्वमत आह न मामिति कर्मलेपोऽपि अतो नास्तीत्यत आह न मे इति यः कर्तृत्वाभिमानोऽसल्लिप्यते यस्तु फलेच्छुः स एवात्मनः कर्तृत्वं मन्यत इति फलेच्छाभावादकर्ताऽकर्तृत्वाच्च न लिप्यते य इति मां यो भिजानाति स कर्मफलस्पृहात्यागात् कर्मभिर्न निबध्यते १४ एतदेव विशिष्टाचारप्रदर्शनपूर्वकं ग्राहयति एवं ज्ञात्वेति पूर्वतरं वेदोक्तत्वात् न स्वधुना केनचित्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरं प्रथमतः कृतं अत्यावश्यकत्वादि निवार्थः १५ आवश्यकत्वेऽपि कर्मणोऽवगतानुगतिकतया लुप्तानं कर्तव्यं किंतु ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वन्ति कवनात् कर्मश्रितं कंचिद्विशेषं ज्ञापयितुं उपोद्धानयाति किं कर्मेति यतः कर्मकर्मणी कवीनामपि दुर्निस्थेन न स्मान्नेतुभ्यं कर्म अकर्मचाकारप्रश्लेषेण ग्राह्यते उभे प्रवक्ष्यामि यत्तद्व्यज्ञात्वाऽशूराभात्संसारान्भोक्ष्यसे १६

34

Plot

यः स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् १८ तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमत्त्वादिसत्त्वादिस्तत्पुण्यपत्तिरिति दिक् ये तु कर्मणि ज्ञानकर्मणि दृश्येज्जडे सद्वृत्तेण स्फूर्णरूपेण वाऽनुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्ठानं अकर्म आद्येवं स्वप्रकाशचैतन्यं परमार्थदृष्ट्या यः पश्येत् तथा अकर्मणि स्वप्रकाशे दृग्बस्तनिकल्पितं कर्म दृश्यं मायामयं न परमार्थसदिति यः पश्यति स बुद्धिमानिति परमार्थदर्शित्वाद्वास्तवैरेव गुणैस्तूयत इत्यपि व्याचरन्त्युः तदप्यसंगतमेव कर्म कुरुकर्म प्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्म प्रस्तावेन त्वज्ञानानवसरात् नापि कर्तुरीप्सिततमं कर्मेति पारिभाषिक्या कर्मसंज्ञया दृश्यस्य कर्मशब्दार्थत्वं गृहीतुं भाव्यं तस्याः घुटिभादिसंज्ञानाभिगमार्थनिर्णयानर्हत्वादिति संक्षेपः यद्वा कर्माकर्मणीव कृतव्यत्वेन बोद्धव्यत्वेन चोपक्षिप्यान्नतयोर्लक्षणाप्रदर्शनमुचितं अतो यदकर्मणाऽविशोषितं तदेव कर्म नान्यदिति कर्मलक्षणं यच्च कर्मणाऽविशोषितं तदेवाकर्मैत्यकर्मलक्षणमिति व्याख्येयं अक्षरार्थस्तु कर्मयज्ञादिकं समाधनं तत् अकर्मस्य दृश्यं कूटस्थं ब्रह्म यः पश्येत् कर्मतदंगेषु ब्रह्मदृष्टि मध्यस्येत् अहं कर्तुं ह यज्ञः स्वधाहं महमौषधं मंत्रोहं महमेवाज्यमहमग्निरहं हुतमित्यक्तप्रकारेण अन्यथा यत्कृतं तद्दृष्ट्वा चेष्टारूपमेवानोगहना कर्मणो गतिः किं तदकर्म यत्कर्मण्यध्यस्यत इत्याकांक्षायां यत्रैतत्कर्म पुण्यपापात्प्रकटं दृश्यते पुण्यो वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति तत्फलं च स्फुरद्दुःखादिकं अहं स्फुरवी अहं दुःखीति सप्रत्यक्चेतनोऽकर्मतत्रैवेदं कर्म अस्पन्दे स्पदात्मकमसर्पे सर्प इवाध्यस्तमिति यः

पश्येदिति अयं भावः यथारज्ज्वामध्यस्तं सर्पं पश्यन् नायं सर्पो रज्जुरियमिति वाक्यान्तरज्जुत्वं विक्षेपप्राबल्यादप्रतिपद्यमानो नरः सर्पमिमं रज्जुदृष्ट्वा पा-
 स्वेति नियोज्यते स चोपासनादाढ्ये सर्पं विस्मृत्य रज्जुत्वं त्वमेव विंदति यस्तु वाक्यादेवरज्जुत्वं विंदति न तस्य प्रत्ययावृत्तिलक्षणाया उपास्त्या प्रयोजनम-
 स्ति एवं कर्मण्यध्यस्तं कर्त्रादितत्त्वमसीति वाक्याद्वाधित्वाऽकर्मप्रतिपत्तिर्भवति शब्दसत्त्वस्य अन्यस्य तु कर्त्रादीने वा कर्मदृष्ट्या उपासीनस्य भावना दा-
 ढ्यात्कर्त्रादिरूपतिरोधानेनाकर्मत्वप्रतिपत्तिरिति १८ अविदुषां कर्मण्यकर्मभावनां दृढयितुं विदुषां कर्मदर्शनं स्तोत्रियस्य सर्वसमारंभा इत्यादिभिः
 यस्य विदुषः सर्वसमारभ्यंत इति समारंभाः कर्माणि कामेन फलेच्छया संकल्पेन अहमिदं करोमीत्यभिमानवर्जिताः विज्ञानाग्निना कर्मादावकर्मादि-
 दर्शनेन दग्धानि अंकुरीभावात् च्यावितानि कर्माणि शब्दानि येन तं पंडितं बुधा आहुः १९ ननु प्रायश्चित्तेनैव विज्ञानाग्निना पूर्वकर्मदाहेऽपि क्रियमाणं तत्फला-
 यभवेदित्यत आह त्यक्तेति आत्मलाभेन नित्यतृप्तत्वात् फलासंगं त्यक्त्वा निराश्रयत्वात् अहंकाराद्याश्रयेणाहिकर्मक्रियते निराश्रयो निरहंकारो यस्मात्ततो कर्मासंगं अहंकारो मीत्य-
 भिमानं च त्यक्त्वा कर्मणि लोकि के वैदिके वा अभितः सर्वो गोपसंहारेण प्रवृत्तोऽपि स नैव किंचित्करोति अतोऽस्य क्रियमाणमपि कर्म न फलाय प्रभवतीत्यर्थः २० न चेतस्माद्गोणात्

यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ज्ञानाग्निदग्धकर्माणंतमाहुः पंडितं बुधाः १९ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः कर्मण्यभिप्रवृ-
 त्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० निराशीर्यत चिन्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं २१ यदृच्छालाभसंतुष्टो हंदाती-
 तो विमत्सरः समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वापि न निबध्यते २२

कर्मकरणादकरणं सुरव्यमेव न हर्मित्याशंक्य गृहस्थस्य न त्यज्य वा यावहमिति व्यतिरेकसुरवेनाह निरा-
 शीरित्यो निष्परिग्रहः स्त्र्यादिपरग्रहहितः सन्यासी स चेन्न निराशीः योगैश्वर्यमप्यनिच्छन् यतं चित्तं बुद्धिः आत्मा च देहं द्रियसंघातो ये न स यत चिन्तात्मा समाधिकाले निरुद्धवा-
 त्याभ्यंतरवृत्तिरित्यर्थः सच्युत्थानकालेशारीरं शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षारनादिकेवलं तदपि संग्रहमकुर्वन्नापि किल्बिषं यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादितियावज्जीवाधिकारचोदि-
 तान्निहोत्राद्यकरणजं प्रत्यवायनाप्नोति विधितस्तेषां त्यागात् यस्तु स परिग्रहः स निराशीरपि यत चिन्तात्मापि केवलमपिशारीरं कर्म कुर्वन् विहिताकरणात् किल्बिषं प्राप्नोत्ये-
 वेत्यर्थः २१ ननु स परिग्रहः कुरुं बभरणव्यग्रतया कथं वित्तव्ययायाससाध्या न्यग्निहोत्रादीन्यनुतिष्ठेदित्याशंक्याह यदृच्छेति यदृच्छया अप्रार्थितोपनतो लाभो-
 यदृच्छालाभस्तेन संतुष्टः तथा हि भूतामृताभ्यां जीवनं ब्राह्मणस्य विधाय व्याख्यातं क्रतुमुच्छशिलं प्रोक्तममृतं स्यादयाचितमिति हंदातीतः बहुलाभे अलाभे-
 वास्तरवदुःखाद्यतीतः विमत्सरः पश्यत्यलाभं हंदासंतापहीनः समः यदृच्छलाभे नैव इष्टिपशुचातुर्मास्यादेर्नित्यात्कर्मणः सिद्धौ असिद्धौ वा समो निर्विकार-
 एवं भूत इत्यादीनि कृत्वाऽपि तन्मूलेन स्वर्गादिना न निबध्यते अपिशब्दानज्जेन प्रत्यवायेन निबध्यते बंधहेतोः कर्मणस्तत्त्वज्ञानेनैव दाहात् तथा च स्मृतिः-
 न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यत इति भाष्ये त्वयं श्लोकः सन्यासि परत्वेनैव व्याख्यातः २२ ५९

त्यक्त्वा कर्मफलासंगमित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान्कर्माणि कुर्वन् नपिन करोति अतो न लिप्यते लेपाभावाच्च न बध्यत इत्युक्तं तत्किं कर्मणः फलदानशक्तिप्रति-
बंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्वयोच्छेद एवेत्याशंक्याद्ये मुक्तस्यापि पुनः संसारप्रसक्तिं पश्यन् द्वितीयमभ्युपगच्छति गतसंगस्येति यतः विद्वान्गतसंगतः क-
र्तृत्वाभिमानशून्योऽतो न करोतीत्युक्तं यतो मुक्तः फलकामतः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायैव यज्ञार्थमेवाचरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्त्वमे-
वोत्पाद्यकृतैः कर्मभिर्न बध्यते इत्युक्तं यतो यज्ञाने सम्यग्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठित प्रज्ञः अतर्दश्वरप्राप्तिफलस्य ज्ञाननिष्ठास्वरूपस्य लाभात् गतसंगस्य मु-
क्तस्य यज्ञाय कर्माचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्रकारेण निष्प्रयोजनं समग्रेण फलेन वासनया सह समग्रं प्रकर्षेण निरन्वयं विलीयते
नश्यत्यतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति अयंचक्रियमाणकर्मफलयोर्वदृष्ट्वैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसामर्थ्यस्य वद्वोष्यवदप्रत्यारख्यत्वात् अत-
एव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहः उत्तरेषामश्लेषश्च श्रूयते नोत्तरेषामपि दाहः तद्यथैषीकातुलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेते वै हास्य सर्वेषां पाप्मानः प्रदूयंत इति तं विदि-
त्वानकर्मणालिप्यते पापकेनेति च तस्य पुत्रादाय सुपयं निःसृज्य दः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति विदुषो धनस्यैव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनात् न

गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः यज्ञायाचरतः कर्मसमग्रं प्रविलीयते २३ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हु-
तम् ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना २४

तेषां वस्तुतया प्रलयोऽस्तीति ध्येयम् २३ कुतो विदुषां कर्माणि प्रविलीयंत इत्याशंक्याह
ब्रह्मार्पणमिति यतस्ते विद्वांसः सविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षितिशक्तिनिर्मितं पश्यन्ति तथा च श्रुतिः किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभाव इति
कालादीति लोकदृष्ट्यानेकानि कारणात्युपक्षिप्य कारणनिर्णयं ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निर्गूढामिति समाधिना दर्शयति तथा
च समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं पश्यन्तं तेषां यदर्पणसाधनम् मंत्रजुह्वादि तत् ब्रह्मैव एव शब्दः सर्वत्रातुषंजनीयः यदर्पणीयं हविस्तद-
पि ब्रह्मैव यत् हुतं हवनक्रिया हुतं तर्पितं देवब्राह्मणादिवानदपि ब्रह्मैव यत् अग्नौ हुतं तदपि ब्रह्मण्येव हुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्याहर्तव्यं यत् यज-
मानेन हुतं तद्ब्रह्मणो वहुतं यत्नेन कर्मणा गन्तव्यं प्राप्तव्यं फलंतदपि ब्रह्मैव किं बहुना यत्किंचिन्नस्य कर्मशयनासनादिकं तत्सर्वं ब्रह्मैव तत्र कारणं समाधि-
ना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण यतः सर्वमस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्म च प्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयंत इत्याभावाद् हन इवेति
भावः यत्तु कर्मणि तदंगेषु चनामादिष्विव ब्रह्म हृष्टिरत्र विधीयत इति व्याख्यानं तत्तु उपक्रमादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृतत्वाच्चासंगतमिति भाष्ये एव निर-
स्तं याहि ब्रह्मविदां कर्मणो गेषु तात्त्विकी ब्रह्म हृष्टिः कीर्त्यते सा स्थित प्रज्ञलक्षणवदब्रह्मविदामनुष्ठानायैव फलतो भवतीति न तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक्

एवंसम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्कृत्यर्थं यज्ञान्तराण्युपक्षिपति देवमेवेत्यादिना देवं देवता प्रधानमेव दर्शयित्वा पूर्णमासादियज्ञं नान्येके योगिनः पर्युपासते
 अपरे तु ब्रह्मेव सत्यं ज्ञानानंतानंदात्मकं भवदंडैर्करं संवस्तुत देवज्ञानं सत् सर्वकर्मदग्धत्वाद्ग्निरिवाग्निर्ब्रह्माग्निस्तत्र यज्ञं जीवं यज्ञशब्दस्यात्मनामरूपात्तात्
 सोपाधियज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुहति घटाकाशमिव महाकाशोऽपाधिप्रहाणेन प्रविलापयति सोयं ज्ञानयज्ञो मुख्यः २५ यज्ञान्तरमाह
 श्रोत्रादीनीति तत्र किंचिद्वाह्यं आप्यन्तरं वा विशेषमुपादाय तत्र चेतसो नियमनं क्रियते ते च संयमाः अनेकविषयत्वाद्नेके पृथक्फलाश्च तथा च योगसू-
 त्रकृता प्रोक्तम् भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात् चंद्रेताराव्यूहज्ञानं कंठकूपेक्षस्त्रिपासानिर्हतिरित्यादि ते एवाग्नयज्ञं द्रिये धनसंहारहेतुत्वात् तेषु संयमाग्निषु
 श्रोत्रादीनि जुहति प्रक्षिपति तत्र श्रोत्रं अनाहतध्वनौ सन्नियम्य हंसोपनिषदुक्तरीत्या घंटानादादीन् दशनादाननुभवन्ति न हितत्र सन्नियते चेतसि शब्दो-
 तरग्रहणं तदा भवति सोयं श्रोत्रस्य संयमाग्नेर्होमो बोध्यः एवमन्यत्रापि तद्वाराच निष्कलं तत्वं प्रतिपद्यन्ते तथान्ये विषयेभ्यः प्रत्याहृतकरणाः धारणा-

देवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुहति २५ श्रोत्रादीनीं द्रियाण्यन्ये
 संयमाग्निषु जुहति शब्दादीन् विषयानन्य इन्द्रियाग्निषु जुहति २६ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि-
 चापरे आत्मसंयमयोगाग्नेर्जुहति ज्ञानदीपिते २७

ध्यानसमाध्यात्मकं मनसः संयमं एकत्र मूलाधाराद्यन्यतमचक्रे कर्तुमश-
 क्ताः समनस्केंद्रियेषु विषयवियोगाद्दृग्धेनानलवत्स्वयं विलीनेषु येषां समाधिबुद्धिः तैः इन्द्रियेषु विषया एवोपसंहृताः न त्विन्द्रियादीनि मन आदि-
 शुपूर्वोक्तरीत्या उपसंहृतानि तानेता निन्द्रियचिंतकान् प्रकृत्योक्तं वायवीये दशमन्तराणीहतिष्ठन्तीन्द्रियचिंतका इति २६ इतो विशिष्टयोगान्तरमाह सर्वाणी-
 ति इन्द्रियाणां कर्माणि शब्दादिग्रहणानि प्राणकर्माणि आकुंचनप्रसारणश्वासप्रश्वासादीनि अपरे योगिनः आत्मनि बुद्धौ संयमः स एव योगो ग्निश्च त-
 स्मिन् ज्ञाने न देहेंद्रियप्राणमनो व्यतिरिक्तात्मज्ञानेन दीपिते प्रकाशिते जुहति प्रविलापयन्ति इन्द्रिययोगिनां हि स्रक्साविव प्राणोऽनुपसंहृत एवास्ते तत्सह-
 चरस्य मनसोऽनुपसंहारात् बुद्धियोगिनां तु मनसोऽप्युपसंहारात् तदायतस्य प्राणस्याप्युपसंहारो भवतीति विशेषः एतेषामपि बुद्धौ बोद्धव्याभावान् पूर्वव-
 द्दीनायां समाधिबुद्धिरस्ति न त्वेनैर्बुद्धेरन्यत्वेन आत्मा ज्ञातो नापि तस्मिन् बुद्धिरुपसंहृता अत एवैतान् प्रकृत्योक्तं वायवीये बोद्धादशसहस्राणि तिष्ठन्ति
 विगतज्वरा इति बोद्धाः बुद्धौ लीनाः दशसहस्राणि मन्वन्तराणीत्यनुषंगान् २७

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्चयतयः संशितव्रताः २८ अपानेजुद्धतिप्राणं-
प्राणेह्यनंतथापरे प्राणापानगतीरुध्वाप्राणायामपरायणाः २९ अपरेनियताहाराः प्राणान्याणेषुजुद्धति
सर्वेऽप्येतेयज्ञविदोयज्ञक्षपितकल्मषाः ३०

52

सर्वेषामेतेषांमध्येऽन्यतममप्यनुष्ठातुमशक्तं प्रतिपादयतीति यज्ञः पञ्चमहायज्ञः तेष्व्यः शिष्टमवशिष्टमन्त्रममृतारख्यं येभ्यः जतेतेपि चित्तशक्तिद्वारा
 रासनातनं ब्रह्मयांति प्राप्नुवन्ति अयज्ञस्य पूर्वोक्तेषु द्वादशस्वन्यतमो वानित्याः पञ्चवायस्य यज्ञानसंति स अयज्ञः तस्य अयमपिलोको नास्ति परलोक
 आत्मलोको वा कुतो भवेन्न कुतश्चिदित्यर्थः ३१ एवमिति ब्रह्मणो वेदस्य मुखे द्वारे वेदद्वारेणैव वितताः विस्तारिताः गुरुभिरुपदिष्टा इत्यर्थः कर्म
 जान्कायिकवाचिकमानसिककर्मजान् न तु नैकस्य रूपान् एवं ज्ञात्वा अस्मादश्वत्थान्मोक्ष्यसे तत्त्वज्ञानोत्पत्तिद्वारेणेत्यर्थः ३२ यदर्थमेते यज्ञा उप-
 न्यस्तास्तं ज्ञानयज्ञं स्तोति श्रेयानिति द्रव्यं बाह्यमाभ्यन्तरं च देहं द्विधा दितत्साध्यात् द्रव्यमयात् यज्ञात् ज्ञानयज्ञः निःशेषवाङ्मनः कायप्रवृत्त्युपरमा-
 त्मकः श्रेयान्प्रशस्ततरः इयमुन्प्रत्ययेन तेषामपि प्रशस्तत्वं द्योत्यते तत्र हेतुः सर्वमिति कर्मकर्मफलं सर्वं अखिलं सर्वगोपसंहारयुक्तं ज्ञाने परिसमाप्य-
 ते अंतर्भवति यथा कृताय विजिताया धरेऽयाः संयंत्येव मेवैनं सर्वं तदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वन्ति यस्तद्देदयत्सद्देदयत्सवेदेति ३३ तद्विद्वाति

यज्ञशिष्टामृतभुजो यांति ब्रह्म सनातनम् नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरु सत्तम ३१ एवं बहुविधायज्ञावितता ब्रह्मणो
 मुखे कर्मजान् विदितान्सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ३२ श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतप सर्वकर्मखिलं पार्थ ज्ञाने परिस-
 माप्यते ३३ तद्विद्विप्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ३४ यज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्य-
 सि पांडव येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ३५ अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः सर्वज्ञानपूर्वेनैव वृजिनं-
 संतरिष्यसि ३६ यथेधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ३७ न हि ज्ञानेन स-
 दृशं पवित्रमिह विद्यते तत्त्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विंदति ३८ ज्ञानिनः ग्रंथज्ञाः तत्त्वदर्शिनः अनुभववन्तः ज्ञानं ब्रह्मस्यैवार्थः श्रुतो

कः ३४ यज्ञात्वेति यत्चिन्मात्रस्वरूपं ब्रह्म ज्ञात्वा एवं इदानीमिव पुनर्मोहं न यास्यति अथो अपि च येन ज्ञानेन भूतानि ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानि आ-
 त्मनि मयित्वं पदलक्ष्यार्थादनन्यभूते परमेश्वरे द्रक्ष्यसि नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टेति प्रतीचोऽन्यस्य द्रष्टुर्निषेधात् भाष्ये तु साक्षादात्मनि मत्स्थानी मानी
 ति द्रक्ष्यसि अथो अपि मयि वा स देवे परमेश्वरे च इमानीति क्षेत्रज्ञेश्वरैकत्वं सर्वोपनिषत्प्रसिद्धं द्रक्ष्यसीत्यर्थ इति ३५ अपि चेति वृजिनं वृजिनार्णवं
 धर्मोपीह मुमुक्षोः पापमित्युच्यते ३६ यथेति एधांसि काष्ठानि कर्माणि प्रारब्धादन्यानि ३७ न हीति योगेन निष्कामकर्मांस्तुष्टानेन समा-
 धियोगेन वा संसिद्धः संस्कृतो योग्यतामापन्नः कालेनेति चिरप्रयत्नसाध्यत्वं ज्ञानस्योच्यते ३८

६१

६२

६३

६४

६५

६६

६७

६८

६९

श्रद्धावान् ज्ञानं लभते श्रद्धावानपि मत्प्रयत्नो मा भूदत आह न त्पर इति तत्परोऽप्याजितेन्द्रियो मा भूदत आह संयतेन्द्रिय इति परां शांतिं विदेहके वल्यं अचि-
रेण प्रारब्धकर्म समाप्तौ सत्याम् ३९ अज्ञ इति अज्ञः सुरवेन चिकित्सितुं शक्यः अश्रद्धा नो यत्नेन संशयात्मा त्वसाध्य एव यतः मित्रादिष्वपि संशयं-
कुर्वतोऽस्य अयं लोकोऽपि नास्ति नापि परः वेदवाक्येऽपि संशयात् अत एव सर्वदा संशयाकुलत्वात् स्वरूपमपि न स्थितास्ति तस्मात् संशयो न कर्तव्यः ४० किंच
योगेति योगेन कर्मण्यकर्मदर्शनात्सकै न सन्त्यस्तानि फलतः स्वरूपतो वा त्यक्ता नि कर्माणि येन तं योगसन्त्यस्तकर्माणां ज्ञानेन सम्यग्दर्शनेन सम्यक्
छिन्नाः संशयाः आत्मा देहो न्यो वा अन्योऽपि विभु रविभुर्वा विभुरपि कर्ता कर्ता वा अकर्ता प्येकोऽनेको वा ऐकोऽपि सगुणो निर्गुणो वेत्येवमादयः यस्य स ज्ञा-
नसंछिन्नसंशयस्तं आत्मवतं शमदमादिपरं कर्माणि कृतानि निबध्ति हेधनं जय ४१ तस्मादिति ह्यस्थं बुद्धिस्थं ज्ञानासिना ज्ञानरवदेन योगसम्यग्द-
र्शनोपायानि कामकर्म आतिष्ठ कुरु उत्तिष्ठ युद्धायेति शेषः ४२ इति श्री भी० भगवद्गी० टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ २८ तृतीयेऽध्याये लोकेऽस्मिन्
द्विविधानिष्ठेति विभिन्नाधिकारिकं निष्ठाद्वयं प्रस्तुत्य न कर्मणामनारंभान्नैकस्यैव पुरुषोऽस्तु इत्यादिना कर्मनिष्ठाया ज्ञाननिष्ठा गत्वेन भूयसानिबन्धेनास्तु

श्रद्धावां लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ज्ञानं लब्ध्वा परां शांतिमचिरेणाधिगच्छति ३९ अज्ञश्चाश्रद्धा नश्च संशयात्मा विनश्य-
ति नायं लोकोऽस्ति न परो न स्वरूपं संशयात्मनः ४० योगसन्त्यस्तकर्माणां ज्ञानसंछिन्नसंशयं आत्मवतं न कर्माणि निबध्ति ध-
नं जय ४१ तस्मादज्ञानसंभूतं ह्यस्थं ज्ञानासिनात्मनः छित्त्वेन संशययोगमातिष्ठोत्तिष्ठ भारत ४२ इति श्रीमद्भा० भी०
भगवद्गीतासूप० ब्रह्मार्पणयोगो नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ २८ अर्जुन उ० सन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि यच्छ्रेय एतयो-
रेकं तन्मे ब्रूहि स्तु निश्चितं १

श्रेयत्वमुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्त इत्यादिना चतुर्थेऽनुत्पन्नसम्यग्दर्शनेः कृतमपि कर्मा कृतमेव भवति ज्ञानेन कर्तृत्वादिबाधात्
अतस्तेऽर्था चेषावत्कर्मवाकर्तव्यं सन्यासौ वाकर्तव्य इत्यनास्थया प्रोक्तं अथेदानीं पंचमषष्ठयोरज्ञानिना ज्ञानार्थिना वैराग्योत्पत्तेः प्राक्कर्मैवास्तु श्रेयं संपन्ने तु वै-
राग्येऽपि विक्षेपनिवृत्त्यर्थं कर्मसंन्यासं कृत्वा ज्ञानोत्पत्त्यर्थं योगोऽनुष्ठेय इत्युच्यते तत्र चतुर्थेत्यक्तं सर्वपरिग्रह इति सन्यासः योगमातिष्ठोत्तिष्ठेति कर्मयोगश्चै-
कमांशतिविहितः न चैतयोः स्थितिगतिवद्गणपदेकेन मयानुष्ठानं कर्तुं शक्यते परस्परविरुद्धत्वादिति मन्वानोऽर्जुन उवाच सन्यासमिति हे कृष्ण पापकर्मणो मे म-
त्यं ज्ञानार्थिने सन्यासं कर्मयोगं चेति द्वयं परस्परविरुद्धं कथं शंससि कथयसि पुनरित्यनेन प्रागापित्वया वेदकर्त्रा इदं द्वयं विहितमस्तीति गम्यते तथा च श्रुतीभवतः एत-
मेव प्रजाजिनो लोकमिच्छन्तः प्रवृजन्ति संसारमेवं निःसारं हृष्टा सारदिदृक्षया प्रवृजन्त्यकृतोद्वाहाः परं वैराग्यमास्थिता इति च तथा तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा-
विविदिषन्ति यज्ञेन दाणेन तपसानाशकैर्नैति महायज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तन्नुरिति च ब्राह्मी ब्रह्मदर्शनयोग्या अत एतयोः श्रुतिविहितत्वेन प्रशस्तयोर्मध्ये एकं श्रेयः प्र-

शस्ततरयं न मे सुनिश्चितं ब्रूहीति प्रश्नः १

अस्योत्तरं भगवानुवाच सन्यास इति निश्चयसकरो ज्ञानोत्पत्तिहेतुतया तथापि कर्मसंन्यासात् अविरक्तकृतात्कर्मयोग एव विशिष्यते चित्तशुद्धिद्वारा वैरा-
ग्यादिहेतुत्वात् २ ननु प्रत्यक्षः कुयोगिनां विक्षेपः सन्यासिनां तु सनास्तीति कथमुच्यते कर्मयोगो विशिष्यत इत्याशंक्याह ज्ञेय इति यो रागद्वेषरहितः
सकर्मसंस्वरूपतस्त्यक्तेष्वत्यक्तेषुवानित्यं सन्यास्येव एतेन साधनभूतयोः सार्वव्ययोगयोः रागद्वेषराहित्यकृतं साम्यमुक्तं फलभूतयोस्तु सर्वविकल्प-
राहित्यसाम्यं अनंतरं श्लोकाभ्यामुच्यते तथापि चित्तस्वाभाव्यात्कदाचित्सन्यासिनां रागोदये पाताशंकास्ति नेतरस्येति स एव श्रेयानिति भावः यद्य-
प्येवं तथापि हि प्रसिद्धं निर्द्वंद्वः द्वंद्वं सत्यानृतयोरात्मानात्मनो मिथुनं परस्परार्थासक्तद्रवितः सार्वव्ये रागाद्यदयहेतोरज्ञानस्यात्यंतोच्छेदात् सार्वक-
र्मकरणायासंविनापि बंधात् संसारात्केवलेन ज्ञानेनैव मुच्यते न कर्मण्यपेक्षते यद्वा निर्द्वंद्वो द्वंद्वं वै मिथुनं तस्माद्वंद्वान्मिथुनात्प्रजायते इति श्रुतेर्द्वंद्वं
पुंसयोर्मिथुनं तद्रहितः स्यादित्यागी सन्यासी अनायासेन मुच्यते रागादिजयस्योभयत्र तुल्यत्वात् अत्र च कुटुंबभरणवैयर्थ्याभावात्सर्वमुच्यत इत्य-
र्थः ३ नन्वेकत्र पाताशंका एकत्र कर्मश्रमस्तदनयोः पथोः कतरः श्रेयानित्याशंक्य द्वयोरपि फलतः साम्यमित्याह सार्वव्ययोगाविति सार्वव्यसमित्येकीभा-

श्रीभगवानुवाच सन्यासः कर्मयोगश्च निश्चयसकरावुभौ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते २ ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न
द्वेषिनकाक्षति निर्द्वंद्वो हि महाबाहो सार्वबंधात्प्रमुच्यते ३ सार्वव्ययोगो पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः एकमव्यास्थितः सम्यग्भ-
योर्विदते फलं ४

वेदित्यास्तः एकीभावेनात्मानन्यत्वेन रव्यायते प्रकाशयते वस्तुस्वरूपमनयेति सार्वव्यास्थूलसूक्ष्मकारणाप्रपंचस्य निर्विकल्पे प्रत्यगात्मनि
प्रविलापनेन उद्विताचेतो वृत्तिः तत्साधनभूतो यं सार्वव्यः सन्यासः स च दारादिबुध्यंतानां पदार्थानामात्मन्येकीभावेन न्यसनं त्यागः प्रविलापनं तथा योगो-
पि अग्निहोत्रसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यंतमनुष्ठानं तत्र सुरव्यस्य योगस्य लक्षणं योगश्चिन्तननिरोध इति वृत्तयश्च प्रमाणाविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृत-
य इति पंच तत्र प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानितेषु प्रत्यक्षे इन्द्रियं तज्जावृत्तिः श्रुत्यादिविषयं याथार्थ्येन ज्ञानं विपर्ययस्तत्रैवरजतादिविषयं भ्रान्तिरू-
पं ज्ञानं संशयोपि इयं श्रुतिर्विरजतं वेति अनिर्धारितान्यतरकोटिकं ज्ञानं सविपर्यया स एवांतर्भवति विकल्पस्तु शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः यथा पुरुष-
स्य चैतन्यं बंध्यापुत्र इति न हि पुरुषचैतन्यतत्संबंधानां पृथक्त्वमस्ति किंतु चैतन्यमेव हि शब्दत्रयेणोच्यते न पिवंध्यास्तस्य स्वरूपमस्ति अथापि शब्देना-
भिलष्यते सोऽयं विकल्पः शब्दाज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः एकस्मिन्ननेकबुद्धिरसति च सदुद्धिरिति निद्रास्मृतीलोकप्रसिद्धे एतासां निरोधेऽपि निर्विकल्पः
प्रत्यगात्मैवावशिष्यते तावेतौ फलभूतौ सार्वव्ययोगौ उत साधनभूतौ सन्यासकर्मयोगारव्यौ तत्रांत्ययोः साम्यं ज्ञेयः स नित्यसंन्यासीत्यनेन सूचितं आ-
द्ययोस्ते क्यमत्रोच्यते आस्थितः अनुतिष्ठन् फलं निर्विकल्पात्मनाऽवास्थितिरूपं ४

योगैः योगिभिः अर्शआद्यचप्रत्ययान्तोययोगशब्दस्थानंमोक्षारत्यम् एकंअभिन्नंस्पष्टायोजनाश्लोकद्वयस्य ५ नन्वेवंनिर्विकल्पस्थानप्राप्तयेद्वौमार्गावु-
क्तौस्यातांतच्चनान्यः पंथाविद्यतेऽयनायेतिश्रुतिविरुद्धमित्याशंक्याह सन्न्यासस्त्विति सन्न्यासोनेकस्यैअयोगनोयोगंविनाअवासुंदुःखंहेमहाबाहो अयमर्थः
निर्विकल्पकसमाधिरपितत्वमसीत्येतद्वाक्यार्थप्रतिपत्तपायभूतएवतस्वतः पुरुषार्थइतिद्वितीयमार्गस्याभावाच्चोदाहृतश्रुतिविरोधः शांतोदांतउपरतस्ति-
तिक्षुः समाहितोभूत्वात्मन्येवात्मानंपश्यतीतिश्रुत्यैवशमादिवत्समाधेरप्यात्मदर्शनार्थत्वस्यदर्शितत्वात् तथाचसमाहितपदवार्तिककारैर्व्याख्यातंस्वातंत्र्यं
येषुकर्तुः स्यात्करणाकरणंप्रतिनान्येवतुनिषिद्धानिकर्माणीहशमादिभिः शमादिश्रुत्या अस्वातंत्र्यंतुयेषुस्यात्करणाकरणंप्रति समाहितोक्त्याथेदानींतान्नि-
रोधोविधीयते अस्वातंत्र्यंगुरूपदेशापेक्षत्वंयेषुमानमेयव्यवहारनिरोधेषु पिंडीकृत्येद्वियग्रामंबुद्धावारोप्यनिश्चलंविषयांस्तत्समृतीस्त्यक्त्वातिष्ठेच्चिदतुरो-
धतः एषोभ्युपायः सर्वत्रवेदान्तेषुप्रतिष्ठितः तत्वमस्यादिवाक्यार्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरादिति एवंव्यतिरेकमुक्त्वाऽन्यमाहयोगयुक्तइतिमुनिः सन्न्यासीनचि-
रेणशीघ्रमेवब्रह्माधिगच्छतिवाक्यश्रवणमात्रेण नतुकेवलसन्न्यासी यथोक्तंनचसन्न्यसनादेवसिद्धिंसमधिगच्छतीति ६ योगेति योगेननिर्विकल्पसमा-

यत्सारंरथैः प्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते एकंसारंरथंचयोगंचयःपश्यतिसपश्यति ५ सन्न्यासस्तुमहाबाहोदुःखमाधुम-
योगतः योगयुक्तोमुनिर्ब्रह्मनचरेणाधिगच्छति ६ योगयुक्तोविशत्त्वात्माविजितात्माजितेंद्रियः सर्वभूतात्मभूतात्माकुर्व-
न्नपिनलिष्यते ७

धिनायुक्तोयोगयुक्तः अतएवविशत्त्वात्मावृत्तिसारूप्यदोषेणहीनः आत्माप्रत्यक्चेतनोयस्य निर्विकल्पावस्थायांकेवलएव-
चेतनोस्ति नान्यदेत्युक्तंतदाद्रष्टुः स्वरूपेवस्थानंवृत्तिसारूप्यमितरत्रेति तदावृत्त्यभावे इतरत्रवृत्तिकालेइतिमोत्रपदद्वयार्थः अत्रहेतुः यतोयंविजिता-
त्माविजितचित्तोजितेंद्रियश्च एवंशुद्धः त्वंपदार्थउक्तः तस्यतत्पदार्थभेदमाह सर्वभूतात्मभूतात्मेति सर्वेषांभूतानांब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानांविद्यदादीनांच
चेतनाचेतनानांआत्मभूतः उपादानत्वेनस्वरूपभूतः कनकमिवकुंडलादीनांस्वरूपभूतंकारणानन्यत्वात्कार्यस्य सर्वभूतात्मभूतआत्माप्रत्यक्चेतनोयस्य
ससर्वभूतात्मभूतात्मा यत्तुसर्वेषांभूतानांआत्मभूतआत्मायस्येतिभाष्यंसर्वभूतात्मन्येतावतैवार्थलाभादात्मभूतइत्यधिकमितिदूषितंस्वयंचसर्वभूत-
आत्मभूतश्चासौआत्मायस्येतिविग्रहोदर्शितः तत्रसंकोचेकारणाभावात्सर्वपदेनैवचिज्जडयो ग्रहेपरस्यापिआत्मभूतेत्यधिकमेवसर्वभूतः चेतनाचेत-
नप्रपंचभूतआत्मायस्येतित्रापीष्टार्थलाभात् सर्वचआत्मानश्चनद्रूपआत्मायस्येतिविगृह्यसर्वात्मभूतात्मेत्येतावतैवसिद्धेप्रथमभूतपदस्यवैयर्थ्यंचभाष्य-
मतेब्रह्मादीनां प्रत्यग्भूतआत्मायस्येतिश्रुत्यैवजीवेशाभेदउच्यतेपरस्येतुउपादानत्वलिङ्गेनजडसाधारण्येनजीवस्यब्रह्माभेदोगम्यतइतिविद्वाद्भिरविनयः क्षं
तव्यः यतोयंसर्वेषांप्रत्यगात्माऽतोहमिवसोपिकुर्वन्नपिनलिष्यतेअसंगात्मज्ञानात् कर्त्रीदेवीधितत्वाच्च व्युत्थानेतत्पतीतावपितत्वातदंष्ट्रोरगवदबाधकत्वाच्चे-
त्यर्थः ७

नलिप्यते इत्येतदुपपादयति नैवेति ह्यभ्यां तत्त्ववित् अहं नैव किंचित् करोमीति मन्येत मन्यते तत्र हेतुः इंद्रियाणि उपलक्षणमिदं प्राणादेरपि इंद्रियादयः
 इंद्रियार्थेषु स्वेषु विषयेषु वर्तते इति धारयन् निश्चिन्वन् नतु अहं विषयेषु वर्तते इति मन्यते धारयन्निति हेतौ शतृप्रत्ययः अत्र दर्शनादयः पंचज्ञानेन्द्रियाणां
 व्यापाराः गमनविसर्गप्रलपनग्रहणानिकर्मेन्द्रियाणां तानि च आनंदस्य उपलक्षणानि श्वसान्तिप्राणस्य स्वपन्निति बुद्धेः उन्मेषणानि मेषणो कूर्मा
 रव्यप्राणस्येति विभागः क्रमस्त्वविवक्षितः एतानि कुर्वन् व्यभिमानाभावान्नलिप्यते इत्यर्थः ८ ९ ब्रह्मणीति यतो विद्वान् असंगत्वात् कुर्वन्
 पिनलिप्यते तस्मादविद्वानपि ब्रह्मणिसर्वतर्क्यामिणिकर्माणि आधाय अयमेव कारयितान त्वहं कर्तेति समर्प्ययः कर्माणि करोति सः पापेन नलिप्य-

नैव किंचित् करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् पश्यन् छृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन् श्रृण्वन् गच्छन् स्वपन् ध्रुसन् ८ प्रलपन् वि
 मृजन् गृह्णन् नृमिषान् मिषान्पि इंद्रियाणां इंद्रियार्थेषु वर्तते इति धारयन् ९ ब्रह्मण्याधाय कर्माणि संगंत्य स्का-
 करोति यः लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवांभसा १० कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि योगिनः कर्म-
 कुर्वन्ति संगंत्य स्कात्मशुद्धये ११ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शांतिमाप्नोति नैष्ठिकीं अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो नि-
 बध्यते १२

तेऽभसापद्मपत्रमिव १० कायेनेति केवलैरिति विपरिणामेन सर्वत्र संबंधनीयं केवलेन कायेन सहमयं ब्राह्मणो यु-
 वेत्यात्माध्यासशून्येन एव मन्यत्रापि संगंत्य स्कादेहादिभ्यो विविक्तेषु आत्मनि तार्किकादिबद्धं करोमीत्यभिनिवेशं त्यक्त्वा योगिनः कर्मकुर्वन्ति आ-
 त्मशुद्धये चित्तशुद्ध्यर्थं तस्मात्तवापि तत्रैवाधिकारोऽस्तीति तदेव त्वंकुरु ११ किंच युक्त इति युक्तो ब्रह्मण्याधाय कर्माणीत्यादिना उक्तलक्षणः
 कर्मणां फलं त्यक्त्वा ईश्वरे समर्प्य शांतिं केवल्यं नैष्ठिकीं सत्त्वशुद्ध्यादिक्रमप्राप्तब्रह्मनिष्ठाफलभूतां प्राप्नोति अयुक्तः तद्विपरीतः कामकारेण
 स्वेरवृत्त्या फले सक्तः सन्नितरां बध्यते १२

एवमविद्वान्फलासक्त्यनासक्तिवशान्कर्मभिर्बल्यतेन बल्यते चेत्कृतं विद्वांस्तद्विपरीत इत्याह सर्वकर्माणीति वशीजितचित्तः समाधिस्थो योगी न वद्वारे
न वै पंचज्ञानेन्द्रियाणि षष्ठः प्राणस्तेनैव तत्प्रवर्त्यनां कर्मेन्द्रियाणां संग्रहः बुद्ध्यहंकारचित्तानीति न वद्वारे एतानि द्वाराणीव पुरपतेर्जविस्मयभोगार्थविषयप्रवेशा
स्थानानि यस्मिन् न वद्वारे शरीरारब्धे पुरे विचित्रवासनाकल्पितानंतविषयवति अनेकैः कर्मसचिवैरधिष्ठितैस्सर्वदुःखादिनापण्यवति मनसा सर्वद्वारोद्घा
टनकुंचिकया सह सर्वाणिकर्माणि पुरपतिरिव राजकार्याणिसन्न्यस्य स्वरवंनिर्विकल्पसंविन्मात्ररूपेणास्ते कर्माणि क्षेत्रस्यैव धर्मः नत्वात्मन इति क्षेत्रेत्कृतं
शक्यानेव तथा च स्थितिः शरीरे पाप्मनो हित्वेति यत्र स्फुहार्दः स्फुटतो मंदते विहाय रोगं तन्वाः स्वायामिति च देही सन् देहाभिमानकाले सुस्थाने पीत्यर्थः
तदापि नैव कुर्वन्नास्तेनापि कारयन्नास्ते राजैवामात्येषु निहितभारः समाधौ क्षेत्रेण सहात्मनः संबंधाभावदर्शनात् यद्वा न वद्वाराणि चैकैः श्रोत्रनासाभि

सर्वकर्माणि मनसा सन्न्यस्यास्ते स्वरवं वशी न वद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन् न कारयन् १३ न कर्तृत्वन्न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः
न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते १४

लहं हानिषट्सप्तमं मुखम् अधस्तने देह इति आस्मिन्पक्षे इन्द्रियाणि परिचारिकाः बुद्धिरमात्यः अहं-
कारो युवराज इत्यादिकं मूढां विदुषः कर्मसंबंध एव नास्ति पुरे तत्फलासक्त्यनासक्त्ये इति भावः १३ नन्वेवं भृत्यवत्कर्तृत्वं स्वामिचत्कारयितृत्वं वास्यमा-
स्तु अयस्कांतवदविकारस्यैव सतः कर्त्रादिधर्मकाहंकारादिप्रवर्तकत्वमास्त्वित्याशंक्याह न कर्तृत्वमिति कर्तृत्वमहंकारस्य कर्माणि इन्द्रियाणां वचना-
दानादीनि च लोकस्य लोक्यते प्रकाशयत इति लोको जडवर्गः प्रभुश्चिदात्मा सूर्य इवास्मदादीनां प्रकाशकोपि न कर्मादौ प्रवर्तकस्तद्वत् अस्य कर्मफल-
संयोगवान् सृजति किंतु यो यादृक् यस्य स्वभावः स तथा प्रवर्तते यथा सूर्यः श्युदिते कमलानां विकसनं कुमुदानां सुप्नुद्राणां चेति तद्वत् एव मात्मानि
प्रकाशमाने घटादयो न चेष्टन्ते मनुष्यादयस्तु चेष्टन्ते नत्वात्मा कस्यचित्प्रवर्तको निवर्तको वा लोहाय स्कांतयोरिव सत्यानृतयोरान्मात्मानोः संबंधाभावादिति
भावः १४

ननु एष ह्येव साधुकर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषते एष ह्येवासाधुकर्मकारयति तं यमो धो निनीषत इति श्रुत्या परमेश्वरे कारयितृत्वं बोध्यते न त्वथ मु-
च्यते स्वभावस्तु प्रवर्तत इति तत्राह नादत्त इति कस्यचित्कर्तुः पापं अयं नादत्तेनापि स्मृतं आदत्ते कारयितृत्वाभावात् यतो विष्णुः व्यापकः निष्क्रिय इति या-
वत् सक्रियो ह्यन्यं प्रवर्तयन् तदीयं पापं पुण्यं चालभते अयं तु न तथा किंतु सूर्यवत् प्रकाशत एव न तु स्वप्रकाशानां कर्त्रादीनां कर्मणा संबध्यत इति भावः का-
रयितृत्वमप्यस्य सत्ता मात्रेण सूर्यवत् यथा घटः प्रकाशते स विना प्रकाशयतीति नो दाह तश्चुति विरोधः कथं तर्हीश्वराराधनार्थं कर्माणि कुर्वति तदकरणा च-
विभ्यतीत्याशंक्याह अज्ञानेनेति यथा हि महाराजस्य सार्वभौमस्याहं सर्वेश्वरो निर्हतोऽस्मीति ज्ञानं अज्ञानेन सोऽपुमे नादत्तं चेत्स तत्र विविधानि परचक्रादी-
नि महानि संकरशतानि पश्यति अहो अहं दीनोऽस्मि दुःख्यस्मीति च मुह्यति तद्देते जंतवः स्वस्याहं ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन ब्रह्मभावमज्ञानं तर्हीश्वरादात्मानं प-
थक् मन्यमानाः ईशात्मनोः सेव्यसेवकभावं च पश्यंतो मुह्यन्ति तथा च श्रुतिः अथ योन्यां देवतासु पास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमिति न स वेद यथा पशारेव स

नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव स्मृतं विष्णुः अज्ञानेनादत्तं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जंतवः १५ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः तेषां
मादित्यवद्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् १६ तद्दुह्यस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः
१७ विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि श्वनि वैवश्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः १८

देवानामिति एष ह्येवेति श्रुतिरपि भ्रांतजनव्यव-
हारविषये वेति भावः १५ तत् आत्मन आवरकमज्ञानं येषां ज्ञानेन ब्रह्मास्मीति प्रमाणेन नाशितं तेषां तत्ज्ञानं कर्तृमादित्यवत् आदित्यो यथा कृत्स्नं दृश्यं प्र-
काशयति तद्वत् परं परमात्मतत्त्वं परमार्थवस्तु प्रकाशयति अज्ञानजानर्थनिवृत्त्यर्थं ज्ञानमेष्टव्यमिति भावः १६ तद्दुह्य इति यत्परं ब्रह्म प्रकाशितं तत्रैव बुद्धिः
अस्ति ब्रह्मेति निश्चयो येषामापाततः श्रुत्यर्थविदां ते तद्दुह्यः तदेव आत्मा प्रत्यक्तत्वं येषां श्रवणमननात्मकविचारेण प्रमाणप्रमेयगतासंभवानाविहीनानां-
ते तदात्मानः तत्रैव निष्ठाविजातीयवृत्त्यनंतरितसजातीयवृत्तिप्रवाहो येषां देहादावनात्मानि आत्मधीरूपविपरीतभावना राहितानां ते तन्निष्ठाः तदेव परं अय-
नं अज्ञानरूपोपाधिरासेन प्राप्यं येषां अखंडानंदमग्नानां ते तत्परायणाः अपुनरावृत्तिं मोक्षं गच्छन्ति यतः ज्ञानेन निर्धूतं कल्मषं मूलाज्ञानं संसारबीज-
भूतं येषां ते ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः १७ एतेषां जगति दृष्टिमाह विद्येति उत्तमब्राह्मणे चंडालादौ वासमं ब्रह्मैव सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च भासमानं द्रष्टुं शीलं ये-
षां ते समदर्शिनः यथोक्तं अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यंशपंचकं आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो ह्यमिति चराचरजगद्ब्रह्म ह्येव पश्यंतीत्यर्थः १८ ५१

ननुसमासमाभ्यांविषमसमेपूजातइतितुल्यश्चतशीलायब्राह्मणद्वयायविषमांपूजांप्रयुक्तवतः तथाअतुल्यश्चतशीलायब्राह्मणद्वयायचसमांपूजांप्रयु-
क्तवतश्चाभोज्यान्त्वंगौतमेनस्मर्यतेतत्कथं ब्राह्मणचंडालयोः समदर्शित्वंयुक्तमित्याशंक्याह इहैवेति येषांमनः सर्वभूतेषुसाम्येब्रह्मभावेस्थितंनिश्च-
लंतैः इहैवजीवद्भिरेवसर्गोजन्मजितोवशीकृतः हियस्मात्निर्दोषंसमंसर्वत्राविषमंब्रह्मास्तेयथाहिरण्यमययोर्देवतातत्पीठयोः स्वर्णहकूसाम्यंपश्यति
पूजकस्तुआकारदृक्कारतम्यंपश्यतितद्वत् पूजास्मृतिः भ्रान्तिकृततानरम्यविषयासादृष्टिस्तत्त्वविषयेतिभावः यस्मादेवंतेसाम्यंपश्यंतितस्मात्ब्रह्म-
णिअखंडैकरसेतेदृष्टारः स्थिताः एकीभावेनसमाधिगताः १९ नप्रहृष्येदिति यस्मात्निर्दोषंसमंब्रह्मतस्मात्प्रियंपुत्रादिप्राप्यनप्रहृष्येत्अपियं-
शत्रुंदुःखदंप्राप्यनोद्विजेत् बुद्धिस्थितिरबुद्धेनालुप्येतिज्ञापयितुमुभयत्रलिः प्रयोगः स्थिरबुद्धिः प्रत्यगद्वैतेश्चतिसुक्तिभ्यांस्थिरीकृतप्रज्ञः असंमू-
ढः ध्यानजसाक्षात्कारेणनिर्गतमोहः अतएवब्रह्मवित्ब्रह्मभावस्यलब्धाब्रह्मभावंगतइत्यर्थः ब्रह्मण्येवप्रत्यगद्वयेत्युत्थानावस्थायामपिस्थितः स-
र्वब्रह्मेत्येवपश्यन्नित्यर्थः २० नन्वननुभूतात्मस्वरूपस्याप्रसिद्धंबाह्यस्वरूपंत्यक्तुमशक्यमतोनप्रहृष्येदित्यसंगतमतआह बाह्येति बहिर्भावाः बाह्याः स्प-

इहैवतैर्जितःसर्गोयेषांसाम्येस्थितंमनः निर्दोषंहिसमंब्रह्मतस्माद्ब्रह्मणितेस्थिताः १९ नप्रहृष्येत्यियंप्राप्यनोद्विजेत्प्राप्य-
चाप्रियं स्थिरबुद्धिरसंमूढोब्रह्मविद्ब्रह्मणिस्थितः २० बाह्य स्पर्शेषसक्तात्माविंदत्यात्मनियत्स्वरवम् सब्रह्मयोगयुक्तात्मा
स्वरवमक्षय्यमश्नुते २१ यैहिसंस्पर्शजाभोगादुःखयोनयएवते आद्यंतवंतःकौंतेयनतेषुरमतेबुधः २२

श्रीः विषयेन्द्रियसंबंधास्तेषु-

असक्तात्माअनासक्तचित्तः सन्आत्मनिप्रत्यगद्वयानंदेसप्तिकालेस्थित्वायत्स्वरवंविंदतिलभते सः तदेवस्वरवंविधेयापेक्षंपुंस्त्वम् कस्तत्स्वरवंयोग-
ब्रह्मयोगेब्रह्मणियोगः समाधिस्तत्रयुक्तोयोजितआत्माबुद्धिर्येनसः ब्रह्मयोगयुक्तात्माब्रह्मविदित्यर्थः ब्रह्मविद्ब्रह्मेवभवतीतिश्नुतेः ब्रह्मयोगयुक्ता-
त्मातदेवस्वरवंविंदतीतिवक्तव्येब्रह्मविदेवतत्स्वरवमिति तस्यस्वरवाभिन्नत्वविवक्षयाइदंमुक्तम् ननूभयएकमेवस्वरवंचेत्कः सप्तसमाधिस्थयोर्वि-
शेषइत्याशंक्याह स्वरवमिति अक्षयंस्वरवंमोक्षः तंअश्नुतेव्याप्नोति द्वैतादर्शनस्यतुल्यत्वादुभयत्रैकमेवस्वरवंतथापियोगीमूलाविद्यायाः नष्टत्वाद-
क्षयंस्वरवमश्नुतेनकसः अविद्यानुच्छेदात् तथाचमोक्षस्वरवस्यापिअनुभूतत्वान्तर्दर्थबाह्यस्वरवंसत्यजमित्यर्थः २१ ननुसंस्तितुल्यस्यमोक्षसु-
रवस्यार्थेकः पामरोबाह्यंदिव्यरूपनपानगीतवाद्यादिस्वरवंत्यजेदित्याशंक्यबाह्यस्वरवंअनित्यत्वात्निंदतियेहीतिसंस्पर्शजाः विषयसंबंधजाः दुः-
खयोनित्वेहेतुः आद्यंतवंतइतिजातेषुत्रेयत्स्वरवंतस्मिन्नष्टेनश्यतिदुःखंचमहत्प्रयच्छतीतितेषुभोगेषुबुधः परिपाकदर्शिनिरमते २२ ५९

कः पुनर्मुख्यः स्रवीत्याह शक्नोतीति इहैव जीवत्येव देहे प्राक्शरीरविमोक्षणात् यावद्देहपातं मया कामक्रोधौ जिताविति विसंभो न कर्तव्य इत्यर्थः
 श्रुते दृष्टेऽनुमिते वा विषये योगत्वं स्तूष्णारूपा अतृप्तिश्च सकामः क्रोधस्तादृशो एव विषये द्वेषस्तौ कामक्रोधौ उद्भवो यस्य वेगस्य सरोर्मान्न दृष्टे नैव क्र-
 लिंगो अंतःकरणप्रक्षोभरूपः कामोद्भवो वेगः गात्रप्रकंपप्रस्वेदसंदष्टोष्णपुटरक्तनेत्रादिलिंगः क्रोधोद्भवो वेगस्तं कामक्रोधोद्भववेगं सोढुं यः शक्नोति
 स एव युक्तो योगी मुख्यः स्रवीचनान्यः २३ कोसौ योगी यो मुख्यः स्रवीत्युक्ते तत्राह य इति स्रवं विषयसंगजा प्रीतिः आरामः प्रीतिहेतुः स्रव्या
 दिभिः सह क्रीडा ज्योतिः क्रीडोपकरणानां प्रकाशः तदेतन्नयं अंतरेव सोऽतः स्रवं अंतरारामोऽतज्योतिश्च न त्विन्द्रियद्वारक इति एव शब्दार्थः य एवं भूतः स-
 योगी किमतो यद्येवं ब्रह्मनिर्वाणं गत्य प्राप्य परमानंदं ब्रह्म इहैवाधिगच्छति यतो ब्रह्मभूतो जीवन्नेव ब्रह्मदर्शनेन ब्रह्मभावं गतः २४ लभंत इति ऋषयः सम्य-
 गदर्शिनः छिन्नद्वेधाः छिन्नसंशयाः यतात्मानो जितचिन्ताः २५ किंच कामेति अभितो जीवतां मृतानां च विदितात्मनां ज्ञातात्मनत्वानाम् २६ एवं सम्य-
 गदर्शननिष्ठानां सद्यो मुक्तिरुक्ता कर्मयोगश्च संगफलत्यागेन ईश्वरप्रीत्यर्थं मनुष्ठितः सत्त्वशब्दविज्ञानप्राप्तिद्वारेण मोक्षाय भवतीत्यप्युक्तं अथेदानीं सम्यगदर्शनं

शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात् कामक्रोधोद्भववेगं सयुक्तः स स्रवीनरः २३ योतः स्रवं अंतरारामस्तथाऽतज्योतिरे-
 व यः स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति २४ लभंत ब्रह्मनिर्वाणमुषयः क्षीणकल्मषाः छिन्नद्वेधायतात्मानः सर्वभूत-
 हितेरताः २५ कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसां अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् २६ स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्यां
 श्वक्षश्चेतांतरे भ्रूवोः प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यंतरचारिणौ २७

स्यांतरंगं साधनं ध्यानयोगं विस्तरेण वक्ष्यामीति तत्सूत्रभूतान्त्रीनश्लोका-
 नुपदिशति स्पर्शानिति अत्र उत्तरार्द्धेन प्राणायाम उक्तः स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्यानि प्रत्याहार उक्तः भ्रूवोरंतरे चक्षुः कृत्वेति धारणा उक्ता विगते च्छाभय-
 क्रोध इति साधनभूताः फलभूताश्च द्विविधायमनियमा उक्ताः यतेंद्रिय इति वितर्कव्यः संप्रज्ञातः यतमना इति विचारव्यः यतबुद्धिरित्यानंदास्थिता-
 स्वो मोक्षपरायण इत्यसंप्रज्ञात उक्तः शेषेण योगफलमिति विभागः पाठक्रममनुरुध्यार्थं क्रमेणाक्षरार्थः स्पष्टीक्रियते तत्र विगते च्छो विगतभयो वि-
 गतक्रोध इति संबंधः यो हि इच्छावान् स इष्टसिद्ध्यर्थं हिंसा नृतस्तेयस्वी परिग्रहानिच्छेत् अतो विगते च्छपदेन तद्विपर्ययान् अहिंसा सत्यास्तेयब्रह्मचर्याप-
 रिग्रहायमा इति सूत्रोक्ता न्यलक्षयति तथा भयं स्वोच्छेदशंका तया ह्यदिग्गोनशौचसंतोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमा इति सूत्रोक्तान्-
 नियमान् स्वीकर्तुमीष्टोतो विगतभय इत्यनेन तेषां ग्रहणं तथा क्रोधाक्रांतो मैत्रादीन् भावयितुमशक्तश्चित्तप्रसाधनं कर्तुं न शक्नोति तच्च मैत्री करुणा मुदितो
 पेक्षाणां स्रवदुःखपुण्यापुण्यविषयानां भावनाऽभावनाश्चित्तप्रसाधनमिति सूत्रितं तत्र विगतक्रोधः शांतप्रकृतित्वात् स्रवितेषु मैत्रीपरस्येष्टेन भयं वैष्ट-

मिदं जातमिति भावयेत्तदुःखितेषु करुणापुण्यवत्सु मुदितोपापवत्सूपेक्षाभावयेत् नचैतेन प्रसाधनेन विनाशनादर्शस्यनेर्मल्यं भवति एवंसाधनावस्थायां यम
नियमचित्तप्रसाधनानां सिध्यर्थं विगतेच्छाभयक्रोधत्वमीप्सितं एवं फलावस्थायामपितदीप्सितं तथा हि संप्रज्ञातसमाधिफलभूतायां मधुमत्यायोगभूमौ स्थितयो
गिनं प्रतिदिव्याः कामा उपतिष्ठन्ते तत्रापि विगतेच्छत्वमिष्टं तथा हि स्थात्युपनिमंत्रणे संगमयाकरणं पुनरनिष्टप्रसंगादिति सूत्रितं स्थानिनो देवाः उपनिमंत्रणे इहा
स्यंतां इमे रम्यावस्थाः इमारम्यारामाः इमानि जरामरणं हराणिरसायनानि इमे वयं किंकराः स्वपुण्यार्जितमिदं स्थानं त्वया भुज्यतामिति प्रार्थनायां क्रियमाणायां सं
गोलिप्सा तत्र न कर्तव्या नापितस्त्राभेनात्मनो महाभागत्वं देवप्रार्थ्यत्वं मत्वा गवोपि कर्तव्यः तयोः संगमययोः भ्रंशहेतुत्वादिति सूत्रार्थः तथा भयमपि द्विविधं यो
गोन्तरायजं वितर्कजं च तत्राद्यं व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रान्तिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थितत्वानि चित्तविक्षेपास्तेऽन्तरायाः दुःस्वदोर्मनस्यां
गमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविक्षेपसहभुव इति सूत्राभ्यामुक्तं स्थानं अकर्मण्यता अविरतिरवैराग्यं अंगमेजयत्वं कंपवायुः वितर्काहिंसादयस्तज्जं च भयं आद्यस्य नि
वारणार्थं प्रणिधानेन तथा च सूत्रितं ततः प्रत्यक्केतनाधिगमोन्तरायाभावश्चेति ततर्इश्वरप्रणिधानात् द्वितीयस्य प्रतिपक्षभावेन न तथा च सूत्रितं वितर्कबाधने प्रतिप
क्षभावनमिति वितर्काहिंसादयः कृतकारितानुमोदितालोभक्रोधमोहमूला मृदुमध्याधिमात्रादुःस्वाज्ञानानंतफला इति प्रतिपक्षभावनमिति च आदिपदादनुत्तरेत्या
दयः हिंसादयः प्रत्येकं कृतकारितानुमोदितभेदेन त्रिविधाः तेपि प्रत्येकं लोभादिमूलकत्वेन त्रिविधाः तेपि मृदुमध्याधिमात्रभेदेन प्रत्येकं त्रिविधाः ते मूलभूता वितर्
काः त्रयः चत्वारः पंचअधिकावाचिस्त्रिगुणिता एकाशीतिरष्टोत्तरशतं पंचत्रिंशदधिकं शतं अधिकावाभवन्ति शारवाप्रशारवाभेदेनानंताश्चदुःस्वरूपं अज्ञानरूपं च अ
नंतं फलं येषां तेदुःस्वाज्ञानानंतफला इत्यनया प्रतिपक्षभावनया ते निवर्तनीया इति एवं यमनियमचित्तप्रसाधनप्रतिपक्षभावनैर्निरंतरायं मृदूकृतचित्तौ योगीविविक्ते
देशो आसीनः संभवादिति न्यायेन स्थिरस्वरमासनमध्यासीन तत्र देशासने श्रूयते समेशक्तौ शर्करावद्विवातुकाविवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः मनोबुक्त्वेन तु चक्षु
षीडने गृहानिवाताश्रयेण प्रयोजयेत् त्रिरुन्नतं स्थाप्य समं शरीरं हृदीं द्विधा निमनसा सन्निरुध्य ब्रह्मोद्भूतेन प्रतरेत विद्वान्मोतांसि सर्वाणि भयावहानीति चक्षुरित्य
त्र विसर्गलोपश्छांदसः त्रिरुन्नतं कटिवक्षः कंधराप्रदेशेषून्नतं तनोजितासनः प्राणायाममभ्यसेत् तेन हि मंदगतो प्राणे सति तदनुसारि मनोपि चांचल्यं त्यजति
नो चेद्वायुविक्षेपेण विक्षिप्येत तत्र प्राणजयप्रमाणं प्राणान्यपीडयेद्दहसयुक्तचेष्टः क्षीणे प्राणे नासिकयोत्सृज्यतेति श्रुत्युक्तमेव संगृह्णाति प्राणापानौ समो कृत्वाना
साभ्यन्तरचारिणाविति प्राणापानौ समौ तुल्यौ र्ध्वाधोगतिविच्छेदेन नासाभ्यन्तरचारिणो कुंभकेन कृत्वा ततो बाह्यान्बहिर्भवान्स्पर्शान् विषयसंबधान् इदं दिव्यहा
रानित्यं अंतर्बुद्धौ क्रियमाणान् योगीन्द्रियाणां प्रत्याहरणेन तान्बहिरेव कुर्यात् ततो विषयेभ्यो व्यावृत्तेषु करणेषु स्वप्रकाले इवांतर्मनो मात्रेणावतिष्ठेत्त्यर्थः
इमं प्रत्याहारं कर्तुं मशक्तस्याविरक्तस्य कागतिरित्यत आह चक्षुश्चैवांतरेभ्यो वोरिति च शब्दो वार्थे चक्षुरेव वाभ्युवोरंतरे कुर्यात् रवेचरीमुद्रामभ्यसेदित्यर्थः सा
चोक्ता योगसारे लंबिकोर्ध्वस्थिते गते जिह्वां व्यावृत्त्यधारयेत् हृदासनाश्रयं तिष्ठेत्मुद्रेण रवेचरीमता भूमध्यदक्षिणेष्वामहादेवेन कीर्तितेति एवं सर्वोऽपि बा
ह्ये विषये सूर्यादौ संयमो यथोक्तं प्रत्याहारमनुष्ठातुमशक्तान् प्रत्येवोपादिष्यत इति ज्ञेयम् २७ ५२

जितेंद्रिय इति यस्मिन्कस्मिंश्चित्स्थूलेविषयेसूर्येतद्विषयवाविष्णुप्रतिमायां वाऽनाहतध्वनौ वा न्यत्र वा चक्षुराद्यन्यतमद्वारामनोधारयेत् तच्चमनस्तद्विषया
कारतां प्राप्तं तत्रैव विराभ्यासेन विश्रान्तेस्वदेहमपिन पश्यति सेयं महाविदेहानामधारणा अस्यांसिद्धायां मिन्द्रियगणाः स्वस्वविषयं न गृण्हाति सोयंबहिर्वि-
षयः प्रत्याहारः पूर्वोक्तस्त्वान्तर इति भेदः अतएव द्वयोस्तत्त्वफलत्वं सूत्रितम् ततः क्षीयते प्रकाशावरणमिति ततः आभ्यन्तरप्रत्याहारान् तथा बहिरक-
ल्पितावृत्तिर्महाविदेहानां यमात्मकाशावरणक्षय इति यदाचित्तं देहमविस्मृत्यैव हरेन पुरस्थितमूर्त्याद्याकारं क्रियते तदा साचित्तस्य मूर्त्याकारनामरूपा-
वृत्तिः कल्पिता यदा तु निरवशेषेण देहं विस्मृत्य चेत् केवलं ध्येयाकारमात्रं भवति तदा सामहाविदेहानामधारणा तस्या अपि फलं तदेव तत्संयमा-
नृतस्यांचेतसो निग्रहात् प्रकाशावरणक्षयो भवति सोयंबाह्यविषयः समाधिः वितर्कारव्योद्विधः सवितर्कनिर्वितर्कभेदात् तत्राद्यस्य लक्षणं सू-
त्रितं शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णासवितर्केति सवितर्कानामसमापत्तिः समाधिरित्यर्थः यदा विष्णुप्रतिमादौ पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थो ह्येव न-
वभावना प्रवर्तते तदा सवितर्का समापत्तिः अस्मिन्नेवालंबने पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थो ह्येव मन्तरेण भावना प्रवर्तते तदानीर्वितर्कानामसमापत्तिः
तथा च सूत्रं स्मृतिपरिशुद्धौ स्वरूपशून्ये वार्थमात्रनिर्भासानिर्वितर्का स्मृतेः शब्दार्थस्मरणस्य परिशुद्धौ वर्जने सति भावयितुः स्वरूपेण शून्या तदाहमि

जितेंद्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः विगतेच्छाभयक्रोधोयः सदा मुक्त एव सः २८ दंभावयामीत्येवमाकारावृत्तिरपि भावयितु

र्नास्तीवेति भाति यतोर्थमात्रनिर्भासाद्ये यार्थमात्रमस्यां भासते न त्वन्य दिनि सूत्रार्थः अस्यांसिद्धायां योगी जितेंद्रिय इत्युच्यते जितमना इति आ-
भ्यन्तरप्रत्याहारपूर्वकं यदा मनः कल्पिते सूक्ष्मे विषये पूर्ववच्छब्दार्थो ह्येव पूर्वकं तद्वर्जं च मनसो भावना प्रवर्तते तदा ते उभे समापत्तौ सविचारनिर्विचारा-
ख्ये भवतः तथा च सूत्रं एतयैव सविचारानिर्विचारा च सूक्ष्मविषया व्याख्यातेति अत्र सूक्ष्मविषयेति ग्रहणात् पूर्वस्यां स्थूलविषयत्वं गम्यते एतयैव द्वि-
विधवितर्कसमाप्त्येव निर्विचारसमायत्तौ हृदायां योगी जितमना इत्युच्यते यदा पुनश्चेतसो मूर्त्याकारतां परित्यज्य सत्त्वोद्रेकात् समाहितमनो मयविषया
अहमेवेदं सर्वोस्मीत्येवमाकाराभावना प्रवर्तते सोयं सानंदः समाधिः यदा तु तामपि भावनां परित्यज्य विषयवेदनमन्तरेणास्मीत्येतावन्मात्राकाराभावना-
प्रवर्तते सास्मिता अस्मिताहंकारयोर्भेदस्तक्रमेण विषयवैमुरख्यतदाभिमुख्यमात्रकृतः यथैक एव पूर्वाभिमुखः पश्चिमाभिमुखश्चेति तद्वत् अस्याम-
वस्थायां योगी बुद्धितः विविक्तस्य त्वंपदार्थस्य साक्षात्कारात् जितबुद्धिरित्युच्यते तदेतदुक्तं जितेंद्रियमनोबुद्धिरिति एतान्येव सप्रधानानि गुणपर्वण्युच्यं-
ते तथा च सूत्रम् विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानि गुणपर्वणीति तत्र विशेषाः स्थूलभूतानि एकादशो द्वियाणि च अविशेषाः पंचतन्मात्राणि अहं-
कारश्च लिङ्गमात्रं महत्त्वं अलिङ्गं प्रधानं तत्र विशेषादविशेषं प्रविक्षतो योगिनो दैनं दिनलयाभ्यासात् समतस्कानीन्द्रियाणि लीयन्ते सल्लयः बहिर्भूत्वा-

न्येववाभवन्तिसविक्षेपः आविशेषेभ्योऽलिङ्गमात्रं प्रविविक्षतोऽपिलयविक्षेपोऽस्तः लिङ्गमात्रापुरं पुरुषं प्रविविक्षतोऽपि सोऽस्तः तावेतौ लयविक्षेपोऽहेयो-
श्रयेते लयविक्षेपरहितं मनः कृत्वा स निश्चलम् यदा यात्यमनीभावं तदा तत्परमं पदमिति एतेषु त्रिषु लीनेष्वयः सप्त एव द्वितीयो विगलितदेहा
हंकारत्वाद् द्विदेहसंज्ञः तृतीयः प्रकृती लय इति एतयोः समाधिर्गौणः अतएव सूत्रितं भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानां भवप्रत्ययोजनमांतर
हेतुरेषां समाधिर्भवति यद्वा जन्मान्तरे एतेषां जन्मनेव समाधिसिद्धिः पक्षिणामाकाशगमनसिद्धि वद्वतीति सूत्रार्थः सर्वथापितेषां सद्यो मुक्तिर्नास्तीति सि
द्धं यदा तु अस्मिन्मात्रस्यापि निर्विकल्पे चिन्मात्रे लयो भवति तदा यं विद्वान् कैवल्यं धर्ममेधसमाधारव्यमनुभवति यमधिकृत्य श्रूयते क्षणमेकं क्रतुशत
स्य चतुः सप्तत्या यत्फलं तदवाप्नोतीति अयमेव मोक्षारव्यः परं अयनं प्राप्य स्थानं यस्य स मुनिर्मोक्षपरायण इत्युच्यते यतोऽस्यामेवावस्थायां योगी जीव
मुक्त इत्युच्यते विगतेच्छाभयक्रोध इति पादः प्रागेव व्याख्यातः य एवं भूतः स सदा मुक्तः बंधप्रतीतिकालेऽपि समुक्त एवास्ति अज्ञानमात्रव्यवधाना-

भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् स्रष्टुं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति २९ इति श्रीमहाभारते भी-
ष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः ५

मुक्तेः एतेनाहंकारादेर्बंधस्य कालत्रयेऽपि असत्त्वोक्त्या मिथ्यात्वं दर्शितम् २८ एवं समाहितचित्तेन किं विज्ञेयमित्युच्यते भोक्तारमिति सोपाधिकेन रू-
पेण यज्ञानां तपसां च कर्तृरूपेण देवतारूपेण च भोक्तारं तथा सर्वेषां भूतानां हिरण्यगर्भादीनामपि महान्तं व्यापकं ईश्वरं ईशितारमंतर्यामिणं स्रष्टुं सर्व
भूतानां प्राणिनां प्रत्युपकारनिरपेक्षतया उपकारिणं सर्वप्रत्ययसाक्षिणं नारायणं मां प्रत्यगभेदेन ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य तद्भावं प्राप्य शान्तिमनुपाध्य व-
स्थां निरुपाख्यां कैवल्यसंज्ञां कृच्छति प्राप्नोति एवं च सोपाधिब्रह्मभावप्राप्तिपूर्विकैव निरुपाधिप्राप्तिरिति गम्यते यथोक्तं वार्तिकसारे सोपाधि-
निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्मविदुच्यते सोपाधिकस्यात्सर्वात्मानिरुपाख्यो नुपाधिकः जक्षन् श्रीडनरतिं प्राप्नोति सोपाधिकस्य तु आंदोग्ये सर्वकामासि-
सार्वात्स्यात्स्पष्टमीरिता अहमन्तं तथानादः श्लोककार्यव्यहो अहं इति तत्त्वविदः सामगानसर्वात्मताश्रुता अत्रापि च कदृष्टान्तात्सोपाधिस्तत्त्वविदुः
अपूर्वानपराद्युक्त्या श्रोष्यते निरुपाधिक इति २९ इति नैलकंठीये भारतभाष्यटीपे भीष्मपर्वणि गीतार्थप्रकाशे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५

पूर्वाध्यायान्ते सूत्रितं ध्यानयोगं विवरीतुमिच्छन् तत्राधिकारहेतुत्वात्कर्मयोगं तावत्स्तौति द्वाभ्याम् अनाश्रित इति यः कर्मणां फलं अनाश्रितोऽनपेक्ष
माणाः कार्ये अवश्यकर्तव्यं नित्यं कर्म करोति स एव फलसंकल्पत्यागात् सन्न्यासी च योगी च भवति न तु निरग्निः यो विधितः श्रौतस्मार्तकर्मत्यागी स
एव सन्न्यासी नापि अक्रियस्त्यक्तवाङ्मनः कायक्रिय एव वा योगीति १ केन सास्येनायं सन्न्यासी योगी चेति स्तूयते त आह यमिति यो हित्यक्तसर्वसं
कल्पः स सन्न्यासी तादृशश्च ध्यानयोगी अतो न तयोर्भेदः निःसंकल्पस्तदस्थस्तिष्ठेदेतन्मोक्षणमिति मैत्रायणीयोपनिषच्छ्रुतस्य मोक्षलक्षणस्य निःसं-
कल्पत्वस्योभयत्रापितुल्यत्वात् अतो यमपि कर्मयोगी फलसंकल्पत्यागात् निःसंकल्पत्वसास्यत्सन्न्यासी योगी च भवतीति स्तूयत इत्यर्थः योगाधि-
कारसिद्धये निष्कामकर्माण्यनुष्ठेयानीति श्लोकद्वयतात्पर्यम् २ तत्र कर्मानुष्ठानस्यावधिमाह आरुरुक्षोरिति यावद्वियोगं यमनियमाद्यष्टांगोपेतम-
त्यौक्तं व्यादारोहुमिच्छति तावत्कर्माण्यनुष्ठेयतस्य आरुरुक्षोर्मुनेरा रुरुक्षाकारणं तीव्रवैराग्योत्पादनद्वारा कर्म भवति तस्यैव योगारूढस्य योगांगानु

श्रीभगवानुवाच अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः स सन्न्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः १ यं सन्न्यासमिति
प्राहुर्योगंतं विद्धि पाण्डव न ह्यसन्न्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन २ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते योगारूढस्य तस्यै
व शमः कारणमुच्यते ३ यदा हि नेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुषज्जते सर्वसंकल्पसन्न्यासी योगारूढस्तदोच्यते ४ उद्धरेदात्मनात्मा
न नात्मानमवसादयेत् आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ५ बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मेवात्मना जितः अनात्मनस्तश
चुत्वे वर्तेतात्मैव शश्वत् ६

६ शाने प्रवृत्तस्य विक्षेपासहस्ययोगारोहे कर्मणां शमः सन्न्यासः कारणमुच्यते न हि कर्मसंख्यापूतो न न्यचित्त-
यायोगमनुष्ठातुमीष्टे ३ ननु योगपदेन मुरव्ययावृत्त्यानिर्बीजः समाधिरुच्यते तमारूढस्य कर्मणां त्यागः स्वतः सिध्यत्वादविधेय इत्याशंक्य प्रक-
ते योगारूढपदस्यार्थमाह यदाहीति इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु रमणीयेषु कर्मसु च तत्प्राप्तिसाधनेषु न दर्शनमनुनसज्जते वैराग्यदाढ्यात्सक्तो न भ-
वति नापि मनसा इदं मे भूयात् एतदर्थं महमिदं कर्म कुर्यामिति संकल्पयति तादृशश्च सर्वसंकल्पसन्न्यासी यदा भवति तदा योगारूढ इत्युच्यते
यथा तीव्रबुभुक्षयोपेतो न्यत्र नीरागो व्यासंगांतरं त्यक्त्वा भोजनारूढ एव भवति तथा तीव्रा रुरुक्षावान् सर्वत्र वीतरागस्त्यक्तसर्वकर्मा योगारूढ-
एव भवति तावत्कर्माणिकर्तव्या निततः परं त्याज्यानीत्यर्थः ४ उद्धरेदिति एवंक्रमेण कर्मद्वारा चित्तशुद्धिं संपाद्य योगारूढोऽभ्यासवैराग्यब-
लेन आत्मानं उद्धरेत् आत्मैव ह्यात्मनो बंधुः न पुत्रादय उद्धर्तुं क्षमाः आत्मैव रिपुरात्मनः न त्वन्ये शत्रवः संसारे मज्जयितुमेनं क्षमा इत्यर्थः ५ आत्मा
मनः आत्मना मनसा अनात्मन अजितचेतस आत्मा मन एव शत्रुः ६

मनसोजयेफलमाह जितात्मन इति शीतोष्णादिषु प्राप्तेषु जितात्मनः निर्विकारचित्तस्य आत्मा चित्तं परं उत्कर्षेण समाहितः समाधिं प्राप्नोति अतः समाधिसिद्धयर्थं मनोजेतव्यमेवेत्यर्थः ७ समाधिसिद्धेरपि किं फलमत आह ज्ञानेति ज्ञानं शास्त्रोपदेशजा बुद्धिः विज्ञानं शास्त्रार्थध्यानजप्रमा-
रूपो नुभवः ताभ्यां तृप्तः संजातालं प्रत्यय आत्मा चित्तं यस्य स ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा अतः कूटस्थोऽप्रकंष्यः संसारतापानास्कंदितो भव-
तीति समाधिफलं अस्य लोकप्रसिद्धं लक्षणमाह विजितेन्द्रिय इति समलोपशमकांचन इति एवंविधो योगी स युक्तः प्राप्तयोग इत्युक्तं च्यते विद्वद्भिः
८ समत्वमेव स्तोति स्फुटं दिति स्फुटं प्रत्यक्षपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता मित्रं स्नेहवान् अरिः शत्रुः उदासीनः उपयत्र पक्षपातश्च न्यः मध्यस्थः उप-
ग्रहितैर्षीद्वेष्य आत्मनोऽपि यः बंधुः संबंधीतेषु पुण्यकृत्स्नपापेषु पापचारेषु कस्य किं कर्मेत्यनालोचयन्तेषु सर्वेषु यः समबुद्धिः स विशिष्यते ९
योगीति योगी योगाभ्यासपरः रहसि एकांते स्थितः सन् आत्मानं बुद्धियुं जीत समादध्यात् सततमिति नैरंतर्यमुक्तं निराशीः योगसिद्धेरन्यदप्रार्थया

जितात्मनः प्रशांतस्य परमात्मा समाहितः शीतोष्णास्फुरदुःखेषु तथा मानापमानयोः ७ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा कूटस्थो विजितेन्द्रि-
यः युक्त इत्युक्तं च्यते योगी समलोपशमकांचनः ८ स्फुटं मित्रार्थदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु साधुषु च पापेषु समबुद्धिर्विशिष्य-
ते ९ योगी युं जीत सततमात्मानं रहसि स्थितः एकाकी यतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः १० शत्रौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्म-
नः नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरं ११ तत्रैकाग्रमनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः उपविश्या स नेयुं ज्याद्योगमात्मविशुद्ध-
ये १२

नः तदेकनिष्ठ इति यावत्तेन सत्कार उक्तः एकाकी असहायः सन्न्यासीत्यर्थः यतौ स्थिरीकृतौ चित्तं मनः आत्मा सेंद्रियं शरीरयेन सयतचित्तात्मा तथा अप-
रिग्रहः एकाकित्वेपि कथापुस्तकादिबहुपरिग्रहश्च न्यः १० योगं युं जीते त्यक्तं तत्कथमित्याकांक्षायां तदंगान्यासनादीन्याह शत्रौ देशे इत्यादिना श-
त्रौ स्वभावतः संस्कारतो वा पुण्ये देशे स्थाने प्रतिष्ठाप्य सत्स्थितं कृत्वा स्थिरं निश्चलं आस्ते सिमन्तित्यासनं स्थंडिलं निश्चलमित्यनेन मृन्मयमेव स्थंडिलं न-
तु काष्ठमयं पीठं आत्मन इति परासनव्यावृत्त्यर्थं नात्युच्छ्रितं नात्युच्चं नातिनीचं चैलाजिनकुशाः उत्तरे उपर्युपरि यं स्थितं चैलाजिनकुशोत्तरं अजिनादुप-
रिचैलं कुशोभय उपरि अजिनं स्थंडिलस्योपरि कुशा इत्यर्थः ११ प्रतिष्ठाप्य किं कुर्यादिति तत्राह तत्रेति तत्रासने पद्मस्वस्तिकाद्यन्यतमेनासने नोपविश्य यताः नि-
गृहीताः चित्तस्य क्रियाः विषयाणां स्मरणानि इन्द्रियक्रियास्तेषां ग्रहणं येनासौ यतचित्तेन्द्रियक्रियः अतएव बाह्याभ्यंतरविषयानुपरक्तनया एकं ध्येयमेव प्र-
त्यक्तत्वं अग्रे यस्य स्फुरति नान्यत् तदेकाग्रं कृत्यंतरानंतरितं ब्रह्मेकाकारवृत्तिप्रवाहिकृत्वा आत्मविशुद्धये चित्तशुद्ध्यर्थं योगं वृत्तिप्रवाहस्यापि निरोधं युं ज्यात्

अनुतिष्ठेत् चित्तस्य स्थैर्यतापादनेन १२ १३

आसने उपविश्येत्युक्तं नत्कथमित्यत आह सममिति कायः शरीरमध्यं शिरः ग्रीवा च कायशिरो ग्रीवं समं मूलाधारमारभ्य मूर्ध्नि तं अवक्रं अचलं निष्कंपं धारय
 न्स्थिरः १३ त्वा संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वमिति नासिकाग्रावेक्षणं न विधीयते किंतु निमीलने लयभयं उन्मीलने विक्षेपभयमनोदिशो पिरुष्यादिविक्षेपकवि
 प्रयदर्शनभयादनवलोकयन् नर्द्धोन्मीलितेनेत्र आसीतेति उत्तरेणान्वयः १३ एवमासने उपविष्टेन यत्कर्तव्यं तदाह प्रशांतात्मेति योयुक्तो योगी ब्रह्म
 चारि ब्रूते भेक्ष्य चर्यायां स्थितः स न्यासीत्यर्थः मच्चित्तो मधिपरमे चित्तं यस्य स एवं भूतो मध्येव मनः संयम्य मत्पर आसीत स प्रशांतात्मा भूत्वा विगत
 भीर्भवतीति योजना भवति हि काश्चिदात्मनो न्यमीश्वरं मत्वा तच्चित्तं मेवाराध्यत्वेनाभिगतः तत्रैव च मनसः संयमं करोति न तु स तत्परः तमेव परम
 पुरुषार्थं तथा प्राप्यत्वेन मन्यते किंतु तत्प्रीत्याऽन्यदेव फलं कामयते अयं तु मच्चित्तो मध्येव मनः संयम्य मत्परो मामेव सर्वोत्तरं प्रत्यगद्वयं कामयत इति
 यतो मत्परोऽतएव प्रशांतात्मा प्रकर्षेण बाह्याभ्यंतरविषयत्यागेन समाधिं करवास्वा दत्यागेन च शांत उपरत आत्मा चित्तं यस्य सोऽस्मितामात्रावशेषो विगत-
 भीर्भवति इयमेवावस्था स त्वपुरुषान्यतारव्यातिरिति ब्रह्मसाक्षात्कार इति च विकल्पते सर्वथा तस्यां सिद्धायां पुरुषः परमपुरुषार्थभाग भवति १४

समं कायशिरो ग्रीवं धारयन् चलं स्थिरः संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् १३ प्रशांतात्मा विगतभी ब्रह्मचारि ब्रू-
 ते स्थितः मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत मत्परः १४ युजन्नेवं सदात्मानं योगी नियतमानसः शांतिं निर्वाणपरमां मत्सं-
 स्थामधिगच्छति १५ नात्यश्नतस्तु योगोऽस्ति न चैकांतमनश्चतः न चानिस्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन १६ अस्याः फलमाह

युजन्निति एवमनेन प्रकारेण सदानिरंतरं दीर्घकालं च आत्मानो म नो युजन् समादधानो योगी नियतं रव्याति फलादपि निगृहीतं मानं संयेन स नियतमा-
 नसः शांतिं परं वैराग्यबलात् रव्यातिमपि निरुध्य निर्विकल्पं पदं निर्वाणं मोक्षस्तदेव परमानिष्टाय स्याः शांतेः तां मत्संस्थां मध्येव संस्था एकीभावेना
 वस्थानं समाप्तिर्वायस्यास्तां अधिगच्छति प्राप्नोति रव्यातिफलं च सूत्रकृता दर्शितं प्रसंख्याने व्यकुसीदस्य सर्वथा विवेकरव्यातेर्धर्ममेधः समाधिरि-
 ति तत्परं पुरुषं रव्यातेर्गुणवैतृष्यमिति सत्वपुरुषान्यतारव्यातिमात्रात्सर्वज्ञातृत्वं सर्वभावाधिष्ठातृत्वं चेति सूत्रत्रयेण प्रसंख्याने ध्याने अकुसीदस्य
 वणिज इव फलानिच्छोः सर्वथा विवेकरव्यातिरेव भवति तस्याश्च फलं धर्ममेधः समाधिः स च प्रागेव व्याख्यातः ततो वैराग्यं परंपरं संज्ञं पुरुषं रव्यातेः
 फलं तस्य लक्षणं गुणेषु दिव्यादिव्यविषयेषु वैतृष्यं एतस्यैव हि नांतरीयकं फलं कैवल्यमिति योगावदंति तृतीयसूत्रोक्तं फलं सर्वज्ञादिकं तु अभि-
 प्रेत्य श्रूयते कस्मिन्नुभगवो विज्ञायते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिरित्यादिकं १५ एवं योगाभ्यासनिष्ठस्या
 हारादिनियममाह द्वाभ्याम् नात्यश्नत इति एकांतं अतिशयेन अतिजाग्रत इत्यत्राप्यतिशब्दो योज्यः १६ १७ १८ १९

युक्ताः परिमिताः आहारादयो यस्य स तथा १७ निर्वाणपरमांशानि प्राप्तस्य लक्षणान्याह यदेत्यादिभिः षड्विः विनियतं विशेषेण एकाग्रताभूमेरपि नि-
यतं निरुद्धं आत्मानि प्रत्यगात्मन्येवावतिष्ठते त्वास्मितादिरूपेण उद्दिश्यते तदा योगी सर्वेभ्यः जाग्रत्स्वप्नसबीजसमाधिषूपस्थितेभ्यः ल्यक्कोपे पंच-
मीसार्वभूतस्य प्राप्तेव तान् प्राप्यतेषु निस्पृहो भवति तदा युक्तो निर्विकल्प इत्युच्यते १८ एकाग्रतावस्थायां योगचित्तस्योपरममाह यथेति नेगतेन चलति
तद्वत् यतंच तच्चित्तं च यतचित्तं तस्य एकाग्रतां प्राप्तं चित्तं निर्वाणप्रदीपवन् चलतीत्यर्थः आत्मनो योगसमाधिं युंजतो लुपतिष्ठतः १९ यत्रेति एवमेका-
ग्र्यभूतं चित्तं सत् योगसेवया निरुद्धं यत्र यस्यामवस्थायां उपरमते विलीनं भवति यत्र वा आत्मना चित्तेन आत्मानं निर्विकल्पं पश्यन्नात्मनितुष्यति न बाह्या-
र्थतुष्टिं भजते २० किंच स्रवमिति आत्यंतिकं अनंतं यत् स्रवं तत्केवलं बुद्धिग्राह्यं सौष्ठवं स्रवं यतोऽतींद्रियम् इंद्रियागोचरं यत्र स्रवे स्थितोऽ-
यं न वेति वेद्याभावात् न किंचिदनुभवति नापि तत्त्वतश्चलति बुद्धिना दात्म्याध्यासकाले चलतीवेति भाति परंतु तत्त्वतो न चलति तथा च श्रुतिर्ध्याय-

युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दुःखहा १७ यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते
निस्पृहः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा १८ यथा दीपो निवातस्थो नेगते सोपमा स्मृता योगिनो यतचित्तस्य युंजतो योगमा-
त्मनः १९ यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया यत्र चैवात्मना आत्मानं पश्यन्नात्मनितुष्यति २० स्रवमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यं
मतींद्रियम् वेति यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः २१ यत्तद्बुद्ध्या चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः यस्मिन् स्थितो न दुःखेन गु-
रुणापि विचाल्यते २२ तं विद्यादुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा २३ ५५

तीव्रलेलायतीवेति इवशब्दं प्रयुंजानाध्यानादेरनात्विकत्वं दर्शयति बुद्धौ ध्यायत्यां ध्यायतीवेति लेलायत्यां लेलायतीवेति श्रुत्यर्थः यदा तत्स्रवं यत्रायं वे-
ति अनुभवतीति संबंधः यत्रेत्यादिभिर्नवाक्यं २१ दुःखेन शस्त्रपातादिलक्षणेन गुरुणामहता २२ तमिति यत्रोपरमते चित्तमित्यादिना उक्तल-
क्षणं तदुःखसंयोगस्यापि अंतःकरणसंबंधस्य वियोगमेव संतं विरुद्धलक्षणया योगसंज्ञितं विद्यात् योगफलमुपसंहृत्य पुनर्निश्चयानिर्वेदयोः साध-
नत्वविधानपूर्वकं तमेव शतकृत्वोपि पथ्यं वदितव्यमिति न्यायेन विधत्ते स इत्यादिना सयोगः निश्चयेन अध्यवसायेन अनिर्विण्णं निर्वेदरहितं चेतो यस्य ते
न योक्तव्योऽभ्यसनीयः यदा शांतोदांत उपरतस्ति तिष्ठः समाहितो भूत्वा आत्मन्येवात्मानं पश्येदिति श्रुतिविहितं श्रुत्यंतरदृष्टं श्रद्धाचित्तपदोपेतं शमादिषु
मन्त्रक्रमतो विधीयते तत्र निश्चयेनेति गुरुवेदवाक्यादौ फलावश्यं भावनिश्चयलक्षणा श्रद्धात्र निश्चयपदेन गृह्यते तथा निर्विण्णं चेतसो निर्वैराग्येन हृदसहिष्णु-
त्वलक्षणाति तिक्षा विधीयते इति ज्ञेयं २३

अथशमदमोपरमसमाधानानिक्रमेणश्लोकद्वयेनविधत्तेसंकल्पेति संकल्पइदंमेभूयादितिचेतोहतिः ततउद्भवोयेषांतान्काम्यमानान्विषयान्अ-
शेषतोवासनोच्छेदपूर्वकंसंकल्पनिरोधेनत्यक्त्वा एतेनान्तरिन्द्रियनिग्रहलक्षणः शमउक्तः बाह्येन्द्रियनिग्रहलक्षणंदममाह मनसेवेति विषयदोष-
दर्शिनामनसेवसर्वतः सर्वप्रकारेणश्रोत्रादिकमिन्द्रियग्रामंसमंततः सर्वेभ्योविषयेभ्योविनियम्यउपरमेदित्कतरेणान्वयः २४ शनैःशनैरिति भू-
मिकाजयक्रमेणादिव्यादिव्यविषयेभ्यः उपरमेत्व्यावत्तोभवेत् कथं धृतिगृहीतयाबुध्येति धृतिः धृत्याययाधारयतेमनः प्राणेन्द्रियक्रियाः योगेनाव्य-
भिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकीत्यक्तलक्षणातयागृहीतयावशीकृतयाबुद्ध्याउपरमेत् तथाएवमुपरतमनः आत्मनिस्वरूपेसंस्थाप्यनतुदृश्ये-
द्रष्टरिवात्ततथाआत्मैकाकारमेकाग्रमित्यर्थः द्रष्टृदृश्योपरक्तंचित्तंसर्वार्थम् सर्वार्थतैकार्थतयोः क्षयोदयोचित्तस्यैकाग्रतापरिणामइतिसूत्रितमे-
काग्र्यंप्रापयेत् सूत्रार्थस्तअहमिदंपश्यामीत्यनुभवेद्दिद्रष्टादृश्यंदर्शनंचभासतेतत्रदर्शनंभानमप्रत्यारख्येयमतोद्रष्टरिदृश्येचोपरक्तंचित्तंसर्वार्थ-
मिति नतुदर्शनोपरक्ततापिसर्वार्थतायांगणितातदभावेचित्तस्यनाशापत्तेः द्रष्टृदृश्योपरागाभावेतुएकार्थतदुच्यते यथास्वप्नेतत्रहिदृश्यंनस्तीतिपा

संकल्पप्रभवान्कामांस्त्यक्त्वासर्वानशेषतः मनसेवेन्द्रियग्रामंविनियम्यसमंततः २४ शनैःशनैरुपरमेदुद्ध्याधृतिगृहीत-
या आत्मसंस्थमनः कृत्वानकिंचिदपिचिंतयेत् २५ यतोयतोनिश्चरतिमनश्चंचलमास्थिरं ततस्ततो नियम्येतदात्मन्येव
वशंनयेत् २६

मराणामपिप्रसिद्धम् द्रष्टापिनास्तितदाइन्द्रियाणामभावात् आत्मैन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेतिश्रुत्यैवभोक्तृत्वस्येन्द्रियसन्निधौग-
शिष्टत्वात् किंतु द्रष्टृदृश्यवासनावासितंचित्रपटसदृशमेकमनएवास्तिनच्चस्वयंज्योतिषापुरुषेणभास्यमानंजाग्रदुत्सवेपिद्रष्टृदृश्योपरागेप्रकाश-
यतितद्वासनावासित्वात् एवंसतियदासर्वार्थतायाःक्षयः एकार्थतायाउदयश्चतदाचित्तस्यैकाग्रतारूपः परिणामोभवतीतितदेवमात्मसंस्थमनः कृ-
त्वेतिसंप्रज्ञातसमाधिरुक्तः तत्रापिपूर्वाभ्यासवश्यात्चित्तस्यद्रष्टृदृश्योपरागोवासनामयोभातीतितन्निवारणेनअसंप्रज्ञातसमाधिमाह नकिं
चिदपिचिंतयेदितिध्यातृध्यानध्येयविभागमपिनस्मरेत् किंतु अखंडैकरससंविदात्मनासुषुप्तवतिषेदित्यर्थः २५ शनैःशनैरित्येतद्वाच्यं
यतोयतइति त्रिभिः यतोयतोहेतोर्येयंविषयंगृहीतुंमनोनिश्चरतिबहिर्गच्छतिततस्ततः तत्रतत्रदोषदर्शनैननतस्ततोविषयात्एतन्मनोनि-
यम्यप्रत्याहृत्यआत्मानि स्वरूपेएववशंनयेत् पर्यवस्थापयेत् एतेनपूर्वाह्णव्याख्यातम् २६

एवमात्मवशे मनसि किंस्यादित्याशंक्याह प्रशांतेति हियस्मात् एनं प्रशांतमनसमांतराणांच विषयाणां त्यागात् शांतरजसं प्रक्षीणमोहादिक्लेशप्रकर्षेण उप-
रतचेतसं योगिनं एकाग्रतामू मोउत्तमं सरवसं प्रज्ञातसमाधिफलभूतं उपैति भौतिकानां वाह्यानां मानोरधिकानां च नाशेन शांतरजसं ब्रह्मभूतं सदस्करू-
पं अकल्मषं धर्माधर्मवर्जितं यथोक्तं योगभाष्ये यस्त्वेकाग्रचेतसि सद्भूतमर्थं प्रयोजयति कर्मबंधनानि श्लथयति निरोधमभिमुखीकरोति क्षिणोति च क्ले-
शान्सं प्रज्ञातो योग इत्याख्यायत इति एतेनात्मसंस्थं मनः कृत्वेति व्याख्यातम् २७ अस्य फलमाह युंजन्ति एवमनेन प्रकारेण योगी आत्मा

प्रशांतमनसं ह्येनं योगिनं सरवमुत्तमम् उपैति शांतरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषम् २७ युंजन्ते वंसदात्मानं योगी विग-
तकल्मषः सरवेन ब्रह्मसंस्पर्शमित्यंतं सरवमश्नुते २८

नं मनो युंजन् समादधानः विगतकल्मषो निरस्ता विद्यादिक्लेशः

सरवेन अनायासेन ब्रह्मसंस्पर्शं निर्विशेषं ब्रह्मण ऐक्यं विविधोपाधिप्रविलयात् अश्नुते प्राप्नोति कीदृशं ब्रह्मसंस्पर्शं अत्यंतं अंतोदृष्ट-
दृश्यं भावेन परिच्छेदः तमति क्रांतं निर्विशेषं सरवपरमानंदैकरूपम् एतेन न किंचिदपि चिंतयेदिति चतुर्थपादो व्याख्यातः २८

श्री कृष्णाभ्यां नमः

५

५

५

५

५

५

५

५

द्विविधस्यापियोगस्यफलमाह सर्वेति सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकइतिवार्तिकोक्तरीत्यासंप्र-
ज्ञातेआत्मनः सर्वात्म्यमनुभवन्योगीसर्वभूतेषुउपादानतथास्थितंआत्मानंईक्षतेपश्यति तथाअसंप्रज्ञातेसर्वाणिभूतानिब्रह्मादिस्त्वंपर्यंतानिआत्म-
न्येकतांगतानिरज्ज्वामिवाध्यस्तसर्वदंडधारादीनि तद्वत्पश्यति योगयुक्तात्मायोगेनसमाहितचित्तः अस्येवव्युत्थानावस्थामाह सर्वत्रेति सर्वेषुब्रह्मांडा-
दिस्थावरांतेषुविषमेषुभूतेषुसमंनिर्विशेषंब्रह्मात्मैकत्वविषयंदर्शनंयस्यसर्वत्रसमदर्शनः तथाचश्रुतयः यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवानुपश्यति
सर्वभूतेषुचात्मानंततो नविजुगुप्सते सर्वस्यात्माभवतिसर्वमस्यात्माभवति ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाब्रह्मेमेकितवाउत इदंसर्वयदयमात्मेत्यादय एनमर्थेप्रति-
यत्तुयोगयोगयुक्तात्मायोगेवासर्वत्रसमदर्शनः सआत्मानमीक्षतइतियोगिसमदर्शिनावात्मेक्षणाधिकारिणावुक्तौ यथाहिचित्तवृत्तिनिरोधः साक्षिसाक्षात्कार-
हेतुः तथाजडविवेकेनसर्वानुस्यूतचेतन्यपृथक्करणमपिनोवश्यंयोगएवापेक्षितइति तन्न समाहितोभूत्वात्मन्येवात्मानंपश्यतिततस्तत्तंपश्यतिनिष्कलं-
ध्यायमानः इत्यादिश्रुतिभिः समाधिध्यानापरपर्याययोगस्येवात्मदर्शनेहेतुत्वप्रतिपादनात् तत्कारणंसारव्ययोगाभिपन्नम् विद्यामेतांयोगविधिंच-

सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ईक्षतेयोगयुक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः २९ ५

कृत्स्नमिति लिङ्गाच्च ज्ञानयोगयोः समुच्चयावगमात् नचश्रौतयौक्तिकमात्राज्जडाजडयोः देहात्मनोः पृथक्करणं संभवति सोपाधिकस्यभ्रमस्यउपा-
धिनिवृत्तिमंतरेणानिवृत्त्यसंभवात् आदर्शाद्यनिवृत्तावपिप्रतिबिंबादिभ्रमनिवृत्त्यापत्तेः अतएवाधिष्ठानज्ञानदार्ढ्ये सति तत्रकल्पितस्यचित्तस्यतद्-
श्यस्यचादर्शनमनायासेनैवोपपद्यतइतिनिरस्तम् योगंविनाधिष्ठानज्ञानस्येवासंभवात् यदाहदक्षः स्वसंवेद्यंहितद्रष्टृकुमारीस्त्रीस्वरव्यथा अयो-
गीनैवजानाति जात्यंधोहियथाघटमिति यत्तुक्तंभगवत्पूज्यपादेः ब्रह्मविदः कुत्रापियोगापेक्षांनव्युत्पादयांबभूवुरिति तदथातोब्रह्मजिज्ञासेत्यत्राथश-
ब्दसूचित्तुमुक्षुविशेषणीभूतसाधनचतुष्टयांतर्गतंशमाद्यपेयंसमाधिमद्वैतमिति नदोषः द्वौकमाविति वसिष्ठवाक्यतात्पर्यंतुपरस्परनिरपेक्ष-
मार्गद्वयोपगमेनान्यः पंथाइतिश्रुतिबाधापत्याप्रतिपत्तिकमभेदमात्रपरतया प्रागेववर्णितमितिदिक् किंच योगप्रकरणेयोगानपेक्षंमार्गीतरप्रतिपाद-
नमसंगतं नचतत्सूचकोत्रकाश्चिच्छब्दोवर्ततेसंभवतिवाउक्तमुक्तेरतोयोगेवासमदर्शनइतिवापदाध्याहारोप्यसंगतइतिदिक् २९ ५

अस्यात्मैकत्वदर्शनास्यापि फलमाह यो मामिति सर्वत्रास्मच्छब्दः प्रत्यगात्मपरः यो योगी आत्मानं सर्वत्र पश्यति सर्ववात्मानि पश्यति तस्य योगिनः ज्ञा-
त आत्मानं प्रणश्यति अदर्शनं न गच्छति ज्ञात आत्मानं पुनस्तिरोभवति सकृन्मृष्यमूलाज्ञानस्य बीजाभावेन पुनरुदयाऽसंभवादित्यर्थः ननु कार्यकारण
संघाताभिमानिनाशुक्तिरूप्यब्रह्मण्यध्यस्तेन तदभिमानत्यागपूर्वकं ज्ञातं स्वाधिष्ठानभूतं ब्रह्म भाति तिरोधापि बुद्धेस्तत्त्वपक्षपातित्वात् ब्रह्म हस्यात्
मुक्तजीवस्य निरन्वयोच्छेदो भवतीत्याशंक्याह सचमेन प्रणश्यतीति सचविद्वान्मेममनप्रणश्यति न तिरोभवति मदभिन्नत्वात् भवेदेतदेवं यदि जी-
वो मयि अध्यस्तो वा मम विकारो वा भवेत् तदानिरन्वयोच्छेदं प्राप्नुयात् अहमेव तु सः तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि अयमात्मा ब्रह्मेत्यादिशास्त्रान् तस्माद्युक्त-
मुक्तं सचमेन प्रणश्यतीति ३० यस्मात्सर्वात्मकत्वदर्शा अहमेव अतो नास्य मोक्षः प्रतिबध्यत इत्याह सर्वभूतेति सर्वोपादानतया सर्वेषु भूतेषु सत्ता-
रूपेण स्फुरणरूपेण च स्थितं मां परमात्मानं एकत्वं जीवब्रह्मणोरैक्यमास्थितः स न भजति निर्विकल्पेन समाधिना सेवते स योगी ल्युत्थानदशाया प्रारब्ध-

यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति तस्याहं न प्रणश्यामि सचमेन प्रणश्यति ३० सर्वभूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमास्थितः
सर्वथा वर्तमानोऽपि स योगी मयि वर्तते ३१ आत्मोपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन सरवं वायदिवा दुःखं स योगी परमो मतः ३२
अर्जुन उवाच योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन मधुसूदन एतस्याहं न पश्यामि चंचलत्वात् स्थितिं स्थिरां ३३ चंचलं हि मनः क-
ष्णप्रमाथिबलवद्दृढं तस्याहं निग्रहं मन्ये वा योरिव सकृदुत्करम् ३४

कर्मवशात् बाधितानुवृत्त्या देहमारूढः सर्वथा सर्वप्रकारेण याज्ञवल्क्यादिव-
त्कर्मत्यागेन वा वसिष्ठजनकादिवद्धिहितकर्मणा वा वर्तमानोऽपि त्यक्त्वा हरन् पिमयेव वर्तते न मत्तश्च नो भवति यतो देवेभ्योऽपि
नास्य भयमिति श्रूयते तस्य हनदेवाश्च नाभूत्या ईशत आत्मा ह्येषां स भवतीति च नेत्यव्ययमप्यर्थं देवा अपि तस्य ब्रह्मविदः अभूत्यै अनैश्वर्याय न ईशते
न समर्था भवन्ति यतो यमेषां मात्मेति श्रुत्यर्थः स न पुनः संसारी पूर्ववद्भवतीत्यर्थः ३१ यद्यपि निषिद्धकर्मणाऽपि आत्मविन्नबध्यते तथापि शीलवानेव योगी
श्रेष्ठ इत्याह आत्मोपम्येनेति यथा स्वस्य सरवमिष्टं दुःखमनिष्टं हृत्परस्यापीति बुद्ध्या योऽन्यस्मै दुःखं न प्रयच्छति असौ हिंसकः परमो योगी मन इत्य-
र्थः ३२ साम्ययोगमशक्यं मन्वान उपायांतरबुभुक्षुः स्याऽर्जुन उवाच योऽयं योगस्त्वया साम्येन प्रोक्तो हिंसाप्राधान्येन स न्यासपूर्वकतया वर्णितः हे
मधुसूदन तस्य योगस्य सर्ववृत्तिनिरोधरूपस्य स्थितिं न पश्यामि मनसश्चंचलत्वादिति शेषः ३३ एतदेवोपपादयति चंचलं हीति प्रमाथिबहुदस्य वदेकस्य प्रम-

थनशीलं ३४

मनसोदुर्ग्रहत्वमभ्युपेत्य श्रीभगवानुवाच यद्यप्येवं तथापि अभ्यासवैराग्यसमुचिताभ्यां दुर्निग्रहमपि मनो निगृह्यते तत्र अभ्यासो नाम कस्यांचित्
चित्तभूमौ समानप्रत्ययावृत्तिः वैराग्यं तु दृष्टादृष्टेषु भोगेषु समाधनेषु दोषदर्शने वैतृष्यं तत्र यथा कैदारिकः केदारेषु कुल्याजलसंचारयन् एकस्य
द्वारं पिधाया परस्योद्धारयति तद्वत् वैराग्येण विषयस्रोतः खिलीक्रियते अभ्यासेन कल्याणस्रोत उद्धारयत इति द्वयोरपि आवश्यकत्वम् तथा च सू-
त्रं अभ्यासवैराग्याभ्यां तन्निरोध इति ३५ असंयतात्मना अजितचित्तेन वश्यात्मना जितचित्तेन उपायतः अभ्यासवैराग्यरूपात् ३६ मनसोदु-
र्निग्रहत्वाद्योगसिद्धौ विघ्नं पश्यन् अर्जुन उवाच हे कृष्ण योगात्कर्मयोगाच्चलितमानसस्त्यक्तकर्मासन्न्यासीत्यर्थः श्रद्धया उपेतो योगमार्गं प्रविष्टोऽपि
अयतिः आयुषो ल्यत्वा ह्यवैराग्यदोर्वल्याद्वा अल्पप्रयत्नः अलवणाय वा गूरुरिति वदन्नाल्यार्थेन न स कदाचित् योगसंसिद्धियोगफलं सम्यग्दर्शनम्
प्राप्य मृतश्चेत्कां गतिं गच्छति ३७ कच्चिदिति कच्चिन्नो भयविभ्रष्टः कर्ममार्गोऽद्योगमार्गोऽपि विभ्रष्टः छिन्नाभ्रमिव पूर्वमपरं वामेधमप्राप्य मध्ये एव नश्यति

श्रीभगवानुवाच असंशयं माहाबाहो मनोदुर्निग्रहं चलम् अभ्यासेन तु कौंतेय वैराग्येण च गृह्यते ३५ असंयतात्मना यो
गोदुःप्राप इति मे मतिः वश्यात्मना तु यतता शक्यो वासुमुपायतः ३६ अर्जुन उवाच अयतिः श्रद्धया उपेतो योगाच्चलित-
मानसः अप्राप्य योगसंसिद्धिं कां गतिं कृष्ण गच्छति ३७ कच्चिन्नो भयविभ्रष्टः छिन्नाभ्रमिव नश्यति अप्रतिष्ठो माहाबा-
हो विमूढो ब्रह्मणः पथि ३८ एतन्मो संशयं कृष्णच्छेत्तुमर्हस्य शेषतः त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्तान् ह्युपपद्यते ३९ श्रीभग-
वानुवाच पार्थ नैवेह नासुत्रविनाशस्तस्य विद्यते न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति ४० प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुषि-
त्वांशां श्वतीः समाः शरूचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते ४१ अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमतां एतद्दिदुर्लभतरं लो-
के जन्म यदीदृशं ४२

ति तद्वत् अप्रतिष्ठो निराश्रयः हे माहाबाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ब्रह्मप्राप्तिमार्गं ३८ एतत् एतं स्पष्टमन्यत् ३९ अत्रोत्तरं श्री-
भगवानुवाच पार्थेति हेतातेति वात्सल्यात्संबोधयति तस्य इह विनाशो नीचयोनिप्राप्तिः असुत्रविनाशो नरकप्राप्तिस्तदुभयमपि न जायते हि यतः क-
ल्याणकृत्शुभकृत् दुर्गतिं नैव प्राप्नोति ४० इहा सुत्रं च तस्य महत्त्वमेवास्तीत्याह प्राप्येति उषित्वा वा संकृत्वा शाश्वतीः समाः नित्यान् वत्सरान् योग-
भ्रष्टो रागी चेदल्पकालाभ्यस्तयोगश्चेत् श्रीमतां गेहे जायते तत्रापि श्रीमदवतीत्याशंक्य शरूचीनामित्यक्तं शरूचयो हि सत्कार्येष्वेव श्रेयमुपयुजाना-
पूर्वापेक्षया महत्तरं स्थानमासादयन्तीत्यर्थः ४१ स योगी विरक्तश्चिराभ्यस्तयोगो वाचेन स गतिमाह अथवेति ४२

अत्रविविधेपि जन्मानि पूर्वदेहिकं पूर्वदेहेषां संबुद्धिसंयोगं यावती योगभूमिः पूर्वजन्मानि जिनातत्र च यावान् बुद्धिलाभो जातस्तां वनं बुद्धिसंयोगं पूर्वाभ्यासाद-
त्येनैवाभ्यासेन लभते ततः तस्मादपि भूयस्यां ब्रह्मासंसिद्धौ र्ध्वभूमि लाभार्थमित्यर्थः यतने यत्नं करोति ४३ कुतो यततेऽशिक्षितो पीत्यत आह पूर्वति अ-
वशोऽपि प्रहादादिवत्पित्रादिभिरन्यथानीयमानोऽपि तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलवता हियते योगप्रवणः क्रियते यतः योगस्य जिज्ञासुर्ज्ञानमात्रमिच्छन्त्यः भव-
ति सोऽपि शब्दब्रह्मकर्मकांडं वेदमपि अतिक्रम्य वर्तते किंपुनः पित्राद्याज्ञाम् इत्थं पूर्वाभ्यासबलं यन्महांतमपि पित्र्यादियत्नं वृथा करोतीत्यर्थः ४४ एवं योग-
भ्रष्टगतिमुक्त्वा यो विषयैर्द्रियमाणोऽपि प्रयत्नेन योगमेवाभ्यसितुं प्रवर्तते तस्य गतिमाह प्रयत्नादिति प्रयत्नात्पुरुषात् हराद्यानिरोधादिरूपात्स्वेचर्यादिमु-
द्राविशेषाभ्यासात् यो यतमानः स संशुद्धकिल्बिषो निःपापो भवति यदाहमनुः प्राणायामैर्दहेदेन इति हठयोगानां सर्वेषां पापानिरुत्कपयोगित्वं न तु साक्षात्का-
रे साक्षात्साधनमित्यर्थः अतएव सः अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः प्राप्तयोगो भूत्वा ततः परांगतिं मोक्षं याति एतेन च क्षत्रैवांतरे श्रुवोरिति पंचमांते यत्सूत्रितं

तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम् यतने च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नंदन ४३ पूर्वाभ्यासेन तेनैव हियते ह्यवशोऽपि सः जिज्ञा-
सरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ४४ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परांगतिम्
४५ तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकम् कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन ४६ योगिनामपि सर्वे-
षां मद्गतेनांतरात्मना श्रद्धावान् भजते यो मां समं युक्तं तमो मतः ४७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणे श्रीमद्भगवद्गीता
सूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अध्यात्मयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ६ ३० ४१ ४२ ४३

ह्यारव्यातम् ४५ एवं योगिनं स्तोति तपस्विभ्य इति तपस्विनो ब्रह्मचर्यादायणमासोपवासादिकर्तारः ज्ञानिनश्च शास्त्रीयपांडित्यवंतः कर्मिणोऽग्निहोत्राद्य-
नुष्ठातारः तेभ्यः सर्वेभ्यो योगीयतोऽधिकस्तस्माद्योगी भवार्जुन ४६ समासः कर्मप्रधानस्त्वं पदार्थविवेकः अतः परं उपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयि-
तुं कामस्तदुपासनां महाफलत्वेन स्तोति योगिनामिति दैवमेवापरे यज्ञमित्यादिना पंचमाध्यायप्रोक्ताः द्वादशयोगाः सद्गतां योगिनां सर्वेषां मध्ये यो मद्गतेन-
मयि वासुदेवे समर्पितेन अंतरात्मना चित्तेन श्रद्धावान् स न मां भजते समेममयुक्ततमोऽतिशयेन युक्तः श्लाघ्यो मतो भिषेतः तस्मान्मद्भक्तो भवेति भा-
वः ४७ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूनुश्रीनीलकण्ठकृतौ भारतभावरूपे भीष्मपर्वणि भगव-
द्गीतासूपनिषत्सु योगशास्त्रे षष्ठोऽध्यायः ६ ३० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७

पूर्वाध्यायांतेयोमांभजतेसमेयुक्तमोमतइत्यक्तं तत्रकीदृशंपूर्वोक्तनिकामयोगापेक्षयाविलक्षणंतवभजनंकेनवारुणेनपूर्वयोगापेक्षयातस्ययुक्तमत्वमित्येतामर्जुनस्याशकांस्वयमेवपरिहरन् श्रीभगवानुवाच मयीति कश्चिद्राजाश्रयोधनमानासक्तमनाभवतिअयंतुमदाश्रयेणामामेवपरमपुरुषार्थभूतंप्राप्तुमिच्छन्नित्यर्थः ईदृशोयोगंयुंजन्समाधिमनुतिष्ठन् त्वंपदार्थविवेककालेयद्यपिसार्वज्ञमास्ति सर्वभूतस्थमात्मानमित्यादिवचनान्तथापिस्वरूपादन्यईश्वरोऽस्तिनवेतिपातंजलकापिलयोर्विवादस्तार्किकमीमांसकयोर्वीशेश्वरनिरीश्वरयोर्मतभेदानुसंशयः कारणाज्ञानाच्चसमग्रंतत्सार्वज्ञमिति मत्वाआह असंशयंसमग्रमितिमांतत्पदार्थमीश्वरेयथाज्ञास्यसितत्तंप्रकारंशृणु अत्रवक्ष्यमाणरीत्यासर्वं ब्रह्मवास्तुदेवात्मकंइतिभजनेवैलक्षण्यंकारणज्ञातृत्वमस्ययोगिनः पूर्वयोग्यपेक्षयाऽधिगम्यमितिभावः १ एतदेवाह ज्ञानमिति ज्ञानंशुद्धप्रज्ञानघनंब्रह्मसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मविज्ञानमानंदंब्रह्मेतिश्रुतेतुभ्यमहंवक्ष्यामि अशेषतः साधनकलापसहितंकिंवचनमात्रजेनपरोक्षज्ञानेनशब्दस्यस्वविषयेपरोक्षज्ञानजनकत्वाविद्यमादित्याशंक्याह सविज्ञानंअनुभवसहितं दशमस्त्वमसीत्यादौशब्दादप्यपरोक्षज्ञानोत्पत्तिदर्शनात् कस्मिन्नुभगवोविज्ञानेसर्वमिदंविज्ञातमिति

श्रीभगवानुवाच मय्यासक्तमनाः पार्थयोगंयुंजन्मदाश्रयः असंशयंसमग्रंमांयथाज्ञास्यसितच्छृणु १ ज्ञानंतेहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः यज्ज्ञात्वानेहभूयोऽन्यत्ज्ञातव्यमवशिष्यते २ मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये यततामपिसिद्धानांकश्चिन्मांवेतितत्त्वतः ३ भूमिरापोऽनलोवायुःखंमनोबुद्धिरिवच अहंकारइतीयंमेभिन्नाप्रकृतिरष्टधा ४ एकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रति-

ज्ञांश्रौतीमेवदर्शयतियत्ज्ञात्वेति जगत्कारणाधिष्ठानस्यज्ञानरूपस्यब्रह्मणोज्ञानेसंशयोच्छेदात् सर्वस्यात्ममात्रत्वेनज्ञातव्यानवशेषोयुक्तइत्यर्थः २ एतदेवज्ञानदौर्लभ्यप्रदर्शनेनस्तोतिमनुष्याणांइति यततांयतमानानां ३ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानंप्रतिज्ञायतदुपपत्तयेसर्वस्यजडाजडप्रपंचस्यज्ञानात्मकब्रह्मप्रभवत्वमाह त्रिभिः भूमिरिति अत्रभूम्यादिपदेस्तत्कारणान्येवगृह्यतेप्रकृतिरित्यधिकारात्स्थूलभूम्यादेश्विकृतिमात्रत्वात् तथाचभूमिरितिगंधतन्मात्रंआपइतिरसतन्मात्रं अनलइतिरूपतन्मात्रं वायुरितिस्पर्शतन्मात्रं खमितिशब्दतन्मात्रं मनइतितत्कारणमहंकारः बुद्धिरितिसमाष्टिबुद्धिर्महत्त्वं अहंकारोत्यनेनेत्यहंकारोमूलप्रकृतिः करणेयजोदुर्लभत्वेव्यगत्याबाहुलकात्तद्दोष्यं इयंमेमत्तः अभिन्नाअपृथक्सिद्धाशुक्तिशकलादिवरजतं अष्टधाऽष्टप्रकाराप्रकृतिः जडप्रपंचोपादानभूता यद्द्वानात्राव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येवाष्टौसारव्याभिभूताएवप्रकृतयोद्याह्याइतिनियमोस्ति मनसाह्येवपश्यति मनसाश्रुणोतीतिमनसइंद्रियांतरप्रकृति त्वश्रवणेननवापिप्रकृतयः तथाचैवंयोज्यं इयंमेमदभिन्नाप्रकृतिरव्याकृतारव्याभूम्यादिभेदेनाष्टधेति मूलप्रकृतेरत्रभूम्यादिभिः सहपादांजन्यत्वमवगम्यतेनसारव्यानामिवाजन्यत्वंतस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणांजसत्तमेतिअव्यक्तंपुरुषेब्रह्मनिष्कलेसंप्रतीयतइतिचतस्याअपिप्रभवमलक्षयोःस्मरणात् ४

एवंक्षेत्रात्मिकां प्रकृतिमुक्त्वा क्षेत्रजात्मिकां तामाह अपरेयमिति इयं प्राणुक्ता सा अपरा अश्वेषा जडत्वात् इतस्तु विलक्षणामन्यां परां चेतनत्वेन भदनन्यत्वात्
उत्कृष्टां मे मत्संबन्धिनीं प्रकृतिं जीवभूतां प्राणधारणानिमित्तभूतां क्षेत्रज्ञारव्यां विद्धि जानीहि हे महाबाहो यथा प्रकृत्या अंतः प्रविष्टया इदं जगत् स्थावरजंगमशरीरा-
त्मकं धार्यते ५ एतदिति एते परा परे क्षेत्रक्षेत्रज्ञरूपे प्रकृती योनिः उत्पत्तिलयस्थानं एषां तानि एतद्योनीनि भूतानि चतुर्विधानि इत्येतदुपधारय सम्यग्जानी-
हि किं पार्तजलानामिव एते प्रकृती ईश्वरादन्ये इत्याशंक्या हाहमिति कृत्स्नस्य स्वस्वप्रकृतिसहितस्य जगतो जडाजडारूपस्य प्रभवः प्रभवत्यस्मादिति प्रभवः
उत्पत्तिकारणं तथा प्रलीयतेऽस्मिन्निति प्रलयः लयस्थानं च अतस्ते उभे अपि प्रकृती मत्तो नातिरिच्येते ६ एवमेकविज्ञानात् सर्वविज्ञानं प्रकृतं आत्मनो ज-
गदुपादानत्वेनोपपाद्यत एवात्मनो निर्विकारत्वहाने प्राप्ते प्राह मत्त इति कारणान्मृदादेः परंपृथक् भूतं घटादिव्यवहारे तयोर्भेदानुभवात् परतरं तु गवाश्वा-
दिमृदनुपादानकत्वात् एवं ब्रह्मणः परतरं तदनुपादानकं किंचिदपि नास्ति हे धनंजय एवं प्रपंचे ब्रह्माव्यतिरेकं प्रदर्श्य ब्रह्मणि प्रपंचव्यतिरेकं सदृष्टांतमाह
मयीति मयि सद्वृत्तेण स्फुरणरूपेण च सूत्रवत् सर्वत्रालुस्यूते यदिदं सर्वमणिगणवत्परस्परव्यावृत्तं तत्सोक्तं तेन व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नमिति न्यायेन प्रपंचा

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् जीवभूतां महाबाहो यथेदं धार्यते जगत् ५ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय
अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ६ मत्तः परतरं नान्यत् किंचिदास्ति धनंजय मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ७
रसोऽहमप्सकौंतेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः रवेर्पौरुषं नृषु ८ पुण्यो गंधः पृथिव्या च तेजश्चास्मि विभा-
वसौ जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ९

तीतो न मम विकारित्वमित्यर्थः ७ नन्वेवं प्रपंचपरमात्मनोर्मणि सूत्रवदुपादानोपादेयभावोपिन-
स्यात् न हि उपादानं च जननुवृत्तं चेति घटते मृद्वटादावदर्शनादित्याशंक्य स्वप्रमायेन्द्रजालरज्जूरगतुल्यत्वं प्रपंचस्योपपाद्योभयमव्यविरुद्धमित्यपदि-
ष्टं चेदयमकस्मादुद्दिग्दो भविष्यतीति मत्वा दृष्टांतां तरेरेवानुवृत्तित्यावृत्ती चिज्जडयोर्दर्शयति रस इति यथारसोऽप्येकमप्यरमाणुमपरित्यज्यानुस्यू-
तो दृश्यते रसरूपे मयि आपः प्रोताः एवं प्रभायां चंद्रादयः प्रोताः प्रणवे सर्ववेदाः प्रोताः तद्यथा शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृणानि एवमोंकारेण सर्वा वाक्
संतृणा इति प्राड्यात्रे प्रणवानुस्यूतिश्च वणात् संतृणानि संग्रथितानि एवमाकाशशब्दः सारभूतस्तस्मिन्मयि रवं प्रोतं एवं पुरुषेषु सारं पौरुषं शौर्यं धैर्यादि-
रूपं तत्र पुरुषाः प्रोताः एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यं ८ पुण्य इति रसादिष्वपि द्रष्टव्यं अपुण्यस्य सर्वस्याविद्यामात्रविलसितत्वात् विभावसौ वद्वो तेजः परमशक्तिः
जीवंत्यनेनेति जीवनमन्त्रं विराजंतं ब्रह्म सर्वाणि भूतानि प्रोतानि अन्येतु जीवनं आयुरितिव्याचक्षते तपश्चेति तपोधर्मः तद्रूपे मयि तपस्विनः प्रोताः
एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यं ९

बीजंकारणं सर्वभूतानां पिंडब्रह्मांडात्मकानां बीजेमयि पिंडादिकं प्रोतं कनकेकुंडलादिवत् सनातनं नित्यं बीजांतरादनुत्पन्नं बुद्धिरूपे मयि बुद्धिमंतः प्रो-
ताः तेजः प्रागल्भ्यंतद्रूपे मयि प्रगल्भ्याः प्रोताः १० बलरूपे मयि बलवतः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामस्तृष्णारागः रंजना मोहिआविद्यको अतो निरवि-
द्यस्य बलवर्जितं एवं धर्माविरुद्धकामरूपे मयि तादृशाः कामवतः प्रोताः ११ सात्विकाः धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यादयः राजसाः लोभप्रवृत्त्यादयः तामसाः
निद्रालस्यादयः तान् सर्वान्मत्त एवरसतन्मात्रादिरूपात्सूत्रात्मनो निर्गता इति विद्धि नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारित्वापत्त्या कोटस्थहानिरित्याशं क्त्वा
ह न त्वहं तेषु ते मयीति येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सूत्रावयवभूतेषु रसादिषु अनृतजडरूपेषु अबाधितात्मचिन्मात्ररूपो घटशरावोदंचनादाविवस्मृत्तना-
स्मि अनृतस्यास्य सत्तास्फुरणे एव स्वकीये प्रयच्छामि न त्वनृतात्मा भवामीत्यर्थः ते तु मय्येवाध्यस्ता मदनन्याः यथारज्ज्वामध्यस्ताः सर्पादयोरज्ज्व

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् १० बलं बलवतां चाहं काम-
रागविवर्जितम् धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ ११ ये चैव सात्विका भावाराजसास्तामसाश्च ये मत्त एवेति
तान् विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि १२ त्रिभिर्गुणमयेर्भावेरेभिः सर्वमिदं जगत् मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययं १३

नन्याः तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति न्यायात् अनन्यत्वव्यतिरेकेणाभावः नरत्वनन्यत्वमित्यभेदं ब्रूमः किंतु भेदं व्यासेधामः कुतः आरंभण
शब्दात् वाचारंभणं विकारो नामधेयमिति विकारस्य वागालंबनत्वेन स्वममायेंद्रजालिकविषयसाम्यश्रुतेः नहि आत्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे ते मयी-
त्यंशाविरोधेऽपि न त्वहं तेषु त्वं विरोधपरिहारोऽयुज्यते कार्यस्य कारणात्मकत्वावश्यंभावात् तस्माद्विवर्तवादाश्रयेणैव ब्रह्मणो जगदुपादानत्वकूटस्थ-
त्वे निर्वहत इति साधूक्तं न त्वहं तेषु ते मयीति १२ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छंतीत्याशं क्त्वा ह त्रिभिरिति एभिः पूर्वोक्तैस्त्रि-
भिस्त्रिविधैः भावैः प्रकाशप्रवृत्तिनियमाद्यैर्गुणमयैः सत्वरजस्तमोगुणविकारैः इदंचराचरं प्राणिजातं जगच्छब्दवाच्यं मोहितं सत् एभ्यो गुणैभ्यः
परं मां न जानाति यथारज्ज्वां सर्पभ्रमेण व्याकुलः सर्पात्परां रज्जुं न जानाति तद्वत् परत्वे हेतुः अव्ययं एते भावाः परिणामित्वात् व्ययवतः अहंतु न हि परीतः साक्षी इ-
त्यव्ययः १३

देवस्य जीवरूपेण लीलायां क्रीडतो मम संबंधिनीयं देवी हि प्रसिद्धा पिंडब्रह्मांडरूपेण वितता एषाममचिन्मात्रस्य मायामामहं न जानामीति साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापला-
पानर्हा अनृतस्य प्रपंचस्येन्द्रजालादेरिव प्रकाशकारुणमयी सत्त्वरजस्तमोगुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा ये मामेव सर्वभूतस्थं भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यंते विषयी-
कुर्वन्ति त एवैतां मायां नरंति अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य भ्रमस्योच्छेदो भवति न तु ज्ञानान्तरेण वा वृत्तिनिरोधेन वेत्यर्थः अयमर्थः जीवेश्वरविभागशून्येश-
चिन्मात्रेकत्पितो मया दर्पणः चित्पतिविंबरूपं जीववशीकृत्य विंबचैतन्यमनु रूढ्यप्रचलति अयस्कांतमनुरुध्ये वलोहशलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं माया
द्वारा सर्वस्वप्लवमपि तथा च श्रुतिः अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत्तस्मिंश्चान्यो मायया सन्निरुद्ध इति तथा चैकैव माया जीवेश्वरयोरुपाधिर्दर्पण इव विंबप्रति-
विंबयोः विंबप्रतिविंबभवनान्कांतसुभयानुस्यूतं शब्दचिन्मात्रमन्यत्तत्तृतीयमुक्तं प्राप्य जीवेश्वरोऽनुपाधिपक्षपातदशायां अत्यज्ञत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशा-
सिनृत्वादिभावं भजेते तावेव तदभावेऽनुपाधिप्रचारदर्शिनोऽदासीनबोधरूपतया जीवसाक्षीश्वरसाक्षीति शब्दाभ्यां व्यवह्रियेते एवं च जीवः ईश्वराराधना
वासप्रत्यक्षत्वज्ञानेन मायायां नष्टायां तत्कार्यस्यापि नाशेन साक्षाद्वात्साक्षित्वमपि परित्यज्य विंबप्रतिविंबानुस्यूतं शब्दतृतीयचैतन्यं प्राप्नोतीति तदिदमुक्तं दे-

देवीद्वेषा गुणमयी मम माया दुरत्यया मामेव प्रपद्यंते मायामेतां नरंति ते १४ नमां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते नराधमाः मायया
पहृतज्ञाना आसुरभावमाश्रिताः १५ चतुर्विधा भजंते मां जनाः सुकृतिनोर्जुन आर्तो जिज्ञासुरार्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ १६

वीमायेति चैकस्या एव जीवेश्वरसंबंधित्वं जीवस्येश्वरभजनेन मायांतरणमिति च १४ कुतस्तर्हि सर्वेषां प्रपद्यमायां नरंतीत्याशंक्याह नमामिति यतो दुष्कृ-
तिनः अतश्चित्तशुद्ध्यभावान्मूढाः आत्मानात्मविवेकहीनाः अतएव नराधमाः मां न प्रपद्यंते कुतो दुष्कृतिनः यतो मायया अपहृतंति रस्कृतं ज्ञानं अरखंडसं-
विद्रूपं ब्रह्मयेषां ते पहृतज्ञानाः एतेन मायाया आवरणशक्तिरुक्ता किंच आसुरं असुराणां विरोचनादीनां भावं चित्ताभिप्रायं आत्मैवाहमहमप्यात्मेत्यादिनाश्र-
तं देहद्विषयसंघात एव सम्यक्संतर्पणीय इत्येवंविधं आश्रिताः एतेन मायाया विक्षेपशक्तिरुक्ता तदेव मायया स्वरूपानंदं आवृत्य देहात्म्यभ्रमे जनिते सति न-
दर्शितमाना देहादिषु ह्यर्थदुष्कृतं कुर्वन्ति तेन च मूढाः संतो नराधमा मां न प्रपद्यंते सर्वानर्थमूलं मायेवेत्यर्थः १५ येषु सत्यपि देहाद्यध्यासे मनोविषयनिम-
त्पीत्यर्थं सुकृतमेव वाचरंति तेऽपि चतुर्विधाः न केवलं सर्वमदेककामा इत्याशयेनाह चतुर्विधा इति आर्तः पीडितः पीडापरिहारार्थी जिज्ञासुः स्वाज्ञानना-
शार्थी अर्थार्थी धिनाद्यर्थी ज्ञानी चेति चतुर्विधामां भजंते १६

किं सर्वेपि समा एते सकृत्तिन इति साधारण्येन विशेषणादत आह तेषामिति तेषां मध्ये ज्ञानी विशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्तोदयो हि कामिनः कामपूतौ न
मद्भजने युक्ता भवन्ति अयं तु नित्ययुक्त एकभक्तिश्च एकभावेन भजनं करोति तथा हि आर्तारोगिणः सूर्यभजंते जिज्ञासवः सरस्वती अर्थार्थिनः कुबेरादी
निति तेषां तत्तत्कामार्थत्वेनानेकभक्तत्वं दृश्यते तस्य नित्ययुक्तत्वे एकभक्तित्वे च हेतुः हियतः ज्ञानिनो ह्यमत्यर्थं प्रियः आत्मत्वादेव आत्मा च प्रियः नि
रुपाधि प्रेमगोचरत्वात् तदेतत्प्रेमः पुत्राद्ये योन्यस्मात्सर्वस्मादांतरो यमात्मेति श्रुतेश्च स च ज्ञानी मम प्रियः भक्तानां दुर्लभत्वादिति भावः १७ उदा
रा इति सर्वेष्वेते उदारा उत्कृष्टा एव ज्ञानी तु मम आत्मैवेति मम मतं निश्चितं हियतः सः युक्तात्मा अहमेव भगवान् वासुदेव इत्यभेदेन मयि समाहित चि-
तः मामेव अनुत्तमां श्रेष्ठां गतिं आस्थितः न तु मत्तो न्यदारोग्यादिकं कामयानो मद्भक्तिं करोति किंतु मत्प्राप्त्यर्थमेव मां भजत इत्यर्थः १८ किंच वासुदे-

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते प्रियो हि ज्ञानिनो त्यर्थमहं स च मम प्रियः १७ उदाराः सर्वे एवैते ज्ञानीत्वा-
त्प्रेममेव मतम् आस्थितः सहियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिं १८ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते वासुदेवः सर्वमि-
ति समहात्मा सुदुर्लभः १९ कामैस्ते स्ते हृतज्ञानाः प्रपद्यन्ते अन्यदेवताः तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया २० यो
यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धया र्चितुमिच्छति तस्य तस्या चलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् २१ सतया श्रद्धया युक्तस्तस्या राधन-
मीहते लभते च ततः कामान्मयेव विहितान् हि तान् २२

वः सर्वमिति ज्ञानवान् यो बहूनां जन्मनामंते चरमजन्मनि मां प्रपद्यते सम्यग्दर्-
शनेनापरोक्षीकरोति समहात्मा ब्रह्मभूतः सुदुर्लभ इति योजना १९ अन्येतु तैस्ते कामैः पुत्रपश्वादिविषये हृतज्ञानाः हृतदूरीकृतज्ञानं विवेको
येषां ते अन्यदेवता अहमेतस्या आराधनेनेदं फलमवाप्तवानीति भेदबुद्ध्या प्रपद्यन्ते इन्द्रादीन् तं तं नियमं चतुर्दशयुपवासादिकं आस्थाय स्वया प्रकृत्या व-
क्ष्यमाणविधया देव्या आसुर्या वा नियताः २० किंच यो यो भक्तः सात्विको राजसस्तामसो वा यां यां तनुं तादृशीमेव देवादिरूपां यक्षरक्षोरूपां भूत-
प्रेतरूपां वा श्रद्धया तादृश्यैव अर्चितुमिच्छति तस्य भक्तस्य तामेव श्रद्धां सात्विको राजसीतामसीं वा हंसर्वेश्वरोऽचलां विदधामि २१ ततश्च
सतया श्रद्धया युक्तः सन् तस्याः मूर्तेः आराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्च कामान्विषयान् लभते मयेव विहितान् आज्ञापितान्
हितान् ईक्षितान् एतेन सर्वासां देवतानां स्वाज्ञावशावर्तित्वं दर्शितं २२

अल्पेअथयत्रान्यत्प्रयत्यन्यच्छृणोत्यन्यन्मनुतेऽन्यद्विजानातिनदत्यभिनिश्रुतेः हेतुंअल्पंतत्रैवमेधायेषांतेबाह्यार्थाभिलाषिणइत्यर्थः तेषांतत्फलं-
अंतवत्सर्वस्यबाह्यार्थस्यांतवत्वादेव तुशब्दोभेदेनेश्वरभक्तेभ्योविभेदार्थः यतोदेवयजोदेवान्यजंतैइतिदेवयजः तेदेवान्अंतयुक्तानेवयांति एवं
यक्षरक्षोभक्ताः यक्षादीनेवयांतिभूतप्रेतभक्ताश्चभूतादीनेवेत्यपिदृष्टव्यं मद्रूक्तास्तमामेवानंतंयांति अतस्तेऽनंतफलभाजइत्यर्थः २३ एवंत-
र्हि कुतस्त्वामेवसर्वेनप्रतिपद्यंतइत्याशंक्याज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तंसर्वोपाधिशून्यत्वेनअस्यष्टमपिवासुदेवशरीरेणव्यक्तिमाप-
न्नंअस्मदादिवच्छरीराभिमानिनंमामबुद्धयोमन्यंतेयतः ममपरंभावंपरत्वंउत्कृष्टत्वंअजानंतः उत्कृष्टत्वमेवविशिनष्टि अव्ययंनव्येतीत्यव्ययं
अविनाशि अनुत्तमंयस्मादन्यत्उत्कृष्टंचनास्तिनिरतिशयमरवंदैश्वर्यरूपमित्यर्थः २४ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानंलोकस्येत्यतआह नाहमिति हे-
योगयोगिन् अर्शाआद्यचप्रत्ययांतोयंयोगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्ययोगिनस्त्वंपदार्थमात्राभिज्ञस्यनप्रकाशोस्मि तत्रहेतुः मायासमावृतइति

अंतवत्तुफलंतेषांतद्वत्यल्पमेधसाम् देवान्देवयजोयांतिमद्रूक्तायांतिमामपि २३ अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नमन्यंतेमाम्
बुद्धयः परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमम् २४ नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतः मूढोऽयंनाभिजानातिलो-
कामामजमव्ययम् २५ वेदाहंसमतीतानिर्वर्तमानानिचार्जुन भविष्याणिचभूतानिमांतुवेदनकश्चन २६ इच्छाहं-
षसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयांतिपरंतप २७

भाष्येतुयोगोयुक्तिः गुणानांघटनंसेवयोगमाया चित्त-
समाधिर्वायोगोभगवतस्तत्कृतामायेतिभगवत्संकल्पवशवर्तिनीमायेत्यर्थः उत्तरार्थः स्पष्टार्थः २५ ननुत्वदभिन्नंलोकंत्वन्मायामोहयतिचे-
त्वांकुतो नमोहयतीत्यतआह वेदाहमिति सत्यंसत्यपिलोकस्यममचाभेदेपिओपाधिकभेदस्यसत्वात्उपाधिधर्माभिमानित्वालोकोमूढः तदभा-
वाच्चाहंसर्वज्ञइतिविशेषः अक्षरार्थः स्पष्टः २६ केनपुनर्निमित्तेनातीतादीनिभूतानिनजानंतीत्याशंक्याह इच्छेति इच्छारागः द्वेषः तांभ्यां-
समुत्थितोद्वंद्वमोहः शोभनाशोभनसत्यासत्यनित्यानित्यात्मानात्मरूपविपर्ययः अशोभनेशोभनबुद्धिः शोभनेवाशोभनबुद्धिरित्येवंरूपस्तेन
हेभारतभरतान्वय सर्वभूतानिसर्गेसृष्टिविषयेमोहंअविवेकंयांतिहेपरंतप अयंभावः योहिसृष्टेरुपादानस्वरूपंचनत्वतोजानातिसब्रह्मवि-
त्सर्वज्ञत्वादतीतादीन्जानातिसृष्टौचसर्वेषांमोहोस्ति अशोभनेरुद्धादोशोभनाध्यासात् असत्येप्रपंचेसत्यत्वाध्यासात्सत्येचात्मनोऽसंगत्वे-
सत्यत्वाध्यासात् अनित्येस्वर्गादौनित्यत्वाध्यासात् अनात्मनिदेहादावात्माध्यासात् अतोविपर्ययेणसृष्टिज्ञानंप्रतिबद्धंतेनचसर्वज्ञंनजायतेस्मदादी-
नामिति २७

केषांतर्हि सार्वज्ञ्यं भवतीत्याशंक्याह येषां त्विति द्वाभ्यां येषां पुनः जनानां पुण्यकर्मणां पापं अंतर्गतं अंतर्नाशं प्राप्तं द्वितीयाश्रितेति समासः ते हं हं
मोह उक्तलक्षणस्तेन निर्मुक्ताः संतः प्रथमं हृदयताः शमदमादि दार्ढ्यभाजो भूत्वा मां भजन्ते २८ ततश्च जरा मरणयोः प्रवाहात् आत्मनो मो-
क्षाय मामाश्रित्य मयि समाहितचेतसो भूत्वा ये यतं तियतं ते ज्ञानलाभाय वेदान्तश्रवणादौ तेन तत्सर्ववेदान्तप्रसिद्धं कृत्स्नं ब्रह्मविदुः विराडाक्षपासका ह्यकृत्स्न
ब्रह्मविदः सूत्रकारणयोर्निष्कलस्य चाज्ञानात् श्रीगोपालबालोपासकास्तत्पदलक्ष्यकृत्स्नब्रह्मविदोऽतस्ते अध्यात्मादिकं काल्पन्यं न जानन्तीति सर्वविदो भवं-
तीत्यर्थः अनेन यज्ञज्ञात्वानेह भूयोऽन्यत्ज्ञानव्यमवशिष्यत इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानमतिज्ञाया पूर्वकृता तस्या उपसंहारो दर्शितः अध्यात्मं आत्मनि शरी-
रे स्थितं प्रत्यगात्मा विषयं वस्तु हृत्वं पदार्थमित्यर्थः कर्मचतत्वं पदार्थज्ञानयोः साधनं श्रवणादिकं सर्वविदुः २९ एवं तत्पदार्थविवेकं सद्यो मुक्तिहे-
तुं समाप्य तत्पात्युपायभूतास्तुपासनानि क्रममुक्तिफलानि विस्तरेण वक्तुं कामः संक्षेपेण सूत्रयति साधिभूतेति अधिभूतं च अधिदैवं च ताभ्यां सहितं सा-

येषां त्वंतर्गतं पापं जनानां पुण्यकर्मणां ते हं हं मोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां हृदयताः २८ जरा मरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतं तिये ते
ब्रह्मतद्भिदुः कृत्स्नमध्यात्मकर्मचारिणः २९ साधिभूताधिदैवमांसाधियज्ञं च ये विदुः प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः
३० इति श्रीमन्महाभाष्ये श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु विज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ७ ३१ ३२ ३३

अर्जुन उवाच किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते १ अधियज्ञः कथं कोऽवदेहेऽस्मि
न्यधुसूदन प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः २ अधिभूताधिदैवं तथाऽधियज्ञेन सहितं साधियज्ञं च मां ये विदुः उपासते ते युक्तचेतसः यतः

नित्यं समाहितचित्तास्ततो मां प्रयाणकालेऽपि सर्वजनव्यामोहकेऽपि दुःखे भावना दार्ढ्यान्मरणकालेऽपि तस्य ज्ञानस्य प्रमोघो न भवत्यतो भगवति नैरंतर्येण हृदा-
भावना कर्तव्येति भावः अधिभूतादिपदार्थं तु भगवानेव व्याख्यास्यतीति नोक्तवंतो वयम् ३० इति नैलकंठीये भारतभाष्ये श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु सप्तमोऽध्यायार्थप्रकाशः ७ ३१ पूर्वस्मिन्नध्याये मायोपाहितं ब्रह्म जगत्कारणमुक्तं तच्च उत्तमानामनुपाधिब्रह्मप्रतिपत्तौ उपलक्षणम् मध्यमानामनुपास्यं चेति म-
त्वा प्रतिपत्तव्यं ब्रह्मतद्भिष्येक उपासनाविषयाश्च षट् एव संतप्रश्नविषयास्ते ब्रह्मतद्भिदुरित्यध्यायांते सार्द्धं श्लोकेन भगवता सूत्रितस्तद्वृत्तिरूपोऽयमध्या-
य आरभ्यते तत्र सूत्रितानां ब्रह्मादिशब्दानामर्थं बुभुक्षुः रर्जुन उवाच किमिति किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रथमः प्रश्नः शेषः स्पष्टार्थः १ अधियज्ञः कोऽ-
व क इति स्वरूपप्रकथनं ज्ञेय इति पदापकर्षेण तत्तदुपासनाप्रकारप्रश्नश्चेति द्वयमिलित्वा एक एव प्रश्नः शेषं स्पष्टम् २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

क्रमेणेषां प्रश्नानामुत्तरमाह अक्षरमित्यादिभिस्त्रिभिः तत्र किं तद्ब्रह्मेति अस्योत्तरं अक्षरं परमं ब्रह्मेति यत्परमं अक्षरं तद्ब्रह्मेति योजना अक्षरशब्द-
स्य वर्णेषु रूढत्वात् ओमित्येतदक्षरमित्यादिश्रुतौ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति स्मृतौ च दर्शनेनात्रापि प्रणवस्याक्षरशब्देन ग्रहणं परममिति विशेष-
णं प्रणवस्य परब्रह्मत्वासंभवात् अतश्च एतद्ब्रह्म तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदत्यस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमिति श्रुतिप्रसिद्धमखंडं करसं ब्रह्म अक्षर-
शब्दितं तद्ब्रह्मेति प्राज्ञः यद्वा अक्षरशब्देन जीवः कूटस्थोऽक्षर उच्यते उत्तमः पुरुषस्त्वन्य इति गीतासूक्ष्मं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्माना वीशते देव-
एक इति श्रुतौ च कूटस्थपदेनामृतपदेन च विशेषितस्याक्षरपदस्य जीववाचित्वदर्शनात् अमृतोऽक्षरमित्यपेक्षिते उत्वाभावच्छांदसः तथाचाक्षरं जी-
वारख्यं परमं ब्रह्म परममिति विशेषणेन सोपाधिकस्य पूर्वाध्यायोक्तव्यावृत्तिः नहि जीवस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मभावः संभवति व्यावर्तकोपाधौ मायादर्पणे
जायतितयोरभेदायोगात् किं तद्ब्रह्मेति प्रश्ने परममिति विशेषणाभावेऽपि ते ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमिति प्रश्नोत्थापके सूत्रे परमत्ववाचिना कृत्स्नपदेन ब्रह्म-

श्रीभगवानुवाच अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते भूतभावोऽद्वयकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ३ अधिभूतक्ष-
रोभावः पुरुषश्चाधिदैवतम् अधियज्ञो ह मेवावदेहे देहभूतां वर ४

णो विशेषितत्वादतोऽपि ब्रह्मणः परममिति विशेषणं युज्यत एव प्र-
श्नेऽपि तच्छब्देन कृत्स्नत्वस्यैव ग्रहात् ततश्च किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रश्ने यदक्षरं जीवारख्यं तदेव अपेक्षितोपाधिसंबन्धं सतत्कृत्स्नं ब्रह्मेति तत्त्वमसीति महावाक्या-
र्थः प्रतीचो ब्रह्मभावः प्रतिपादितो भवतीति ह्यं तथा स्वोऽनागतुकोभावः स्वरूपस्वभावः शब्दस्त्वपदार्थः सोऽध्यात्म उच्यते भाष्ये तु तस्यैव परस्य ब्र-
ह्मणः प्रतिदेहं प्रत्यगात्मभावः स्वभावः स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयते इति विसर्गः देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्मको यागः सकर्मसं-
ज्ञितः तमेव विशिनष्टि भूतेति भूतानां भावः सात्विकादिः स्वभावः उद्भवश्चतस्रोः करणान् भूतभावोऽद्वयकरः तथाहि बुद्धिः कर्मानुसारित्वं भावस्य-
स्मर्यते तथा उद्भवोऽपि कर्मत एव स्मर्यते अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपनिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्ततः प्रजा इति ३ क्षरोभावोऽजनि-
मद्वस्तु कर्मफलभूतं तत्साधनभूतं च तदधिभूतमित्युच्यते अधिदैवतं पुरुषः सर्वास्तु पूर्णवसतीति सर्वकरणानुग्राहकः सकलदेवतात्मा हिरण्य-
गर्भः अधियज्ञो यज्ञाभिमानिविष्णुरंतर्यामी सोऽहमेव देहेऽस्मि हे देहभूतां वर ४

अत्र षट्प्रश्ना उत्तरेषु प्रथमे जीवस्य ब्रह्मभाव उक्तः तं जानतां प्रयाणमेव नास्ति न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्येव समवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति इति श्रु-
तेः द्वितीये शुद्धस्त्वपदार्थ उक्तः तत् ज्ञानस्यापि वस्तुतत्त्वविषयत्वान्न तत्र भावनापेक्षा स्तीति न भावनाफलभूतकालेतत्त्वत्ययोऽपेक्ष्यते तृतीयचतुर्थ-
योस्तु कर्मतत्साधनफलभूतं च जन्यं वस्तुतत्त्वम् तत्रापि न भावनापेक्षास्ति अंतकाले प्रबलेनैव कर्मणा चित्तस्यावरोधान्तत्साधनफलभूतस्यैव स्मरणा-
वश्यंभावेन तत्र भावनायावैयर्थ्यात् परिशेषात् अंत्ययोरेव कार्यकारणब्रह्मणोः सोपाधिकनिरुपाधिकयोरन्यतरस्य भावनासदृशचेदंतकालेत-
त्त्वसंगोऽवश्यंभावीति तयोरन्यतररूपं परमात्मानं स्मरन्त्यः कलेवरं मुक्ताः चिंरादिमार्गेण प्रयातिसुः ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वाराक्रमेण मद्भावं मोक्षं या-
तीत्याह अंतकाले चेति स्पष्टा योजना नास्त्यत्र संशय इति सोपाधिकब्रह्मोपास्तिं प्रकृत्य शतं चैकाचहृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्धनमभिनिःसृ-
तैका तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विधगन्या उत्क्रमणे भवतीति तदुपासकस्य गतिपूर्वकस्यामृतत्वस्य श्रवणात् यस्तु शुद्धत्वं पदार्थरूपमध्यात्म-
वस्तुमात्रं वेद असौ ब्रह्मात्मैक्यज्ञानभावान्न तस्य प्राणा उत्क्रामंतीत्येतद्वाक्यविषयो न भवति किंतु शतं चैकाचेत्येतस्यैव विषयः ननु तस्यानुपासक-

अंतकाले च मामेव स्मरन्मुक्ताकलेवरम् यः प्रयातिसमद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ५. यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते क-
लेवरम् तंतमेवैतिकौंतेय सदा तद्भावभावितः ६

त्वात्कथमेतदिति चेत् न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छतीति न्यायेन तस्यो-
भयभ्रष्टत्वासंभवात् कठवल्लीषु निकलप्रत्यगात्मविदं केवलं योगिनं प्रकृत्य शतं चैकाचेत्यास्मात्ताच्च वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयो-
गाद्यतयः शब्दसत्त्वाः ते ब्रह्मलोके तु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यन्ते इति श्रुतेः निश्चितार्थानां शोधितत्वं पदार्थानामेव क्रमसुक्तिरवगम्यते न च
त्रस्तनिश्चितार्था इत्यनेन ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयवन्तो गृहीतुं शक्याः तेषां गत्यभावस्य प्रोक्तत्वात् नाप्युपासकाः असंभवात् उपासनाहिनामजत-
स्मिंस्तदुद्भिः यथाशालग्रामे विष्णुबुद्धिरेवं सूत्रविराडंतर्यामिष्वात्मबुद्धिरिति न तदंतः सुनिश्चितार्था इति वक्तुं शक्यम् तस्मादध्यात्मविदो ब्रह्मा-
त्मैक्यस्यानवगमात् अनुपासकत्वेनांत्यप्रत्ययाभावेऽपि अर्चिरादिगतिप्राप्तिरस्तीति सर्वमनवद्यम् ५. न केवलं कार्यकारणब्रह्मणोरेव भावनां
त्यप्रत्ययवशात्तद्भावप्राप्तिहेतुरपि तु कीटकस्य जीवत एव भावनाबलात् भाव्यवस्तुभावप्राप्तिर्दृश्यते न हि के श्वरस्य च स्मर्यते सहि महादेवं भाव-
यन्तत्सारूप्यं देहांतरं विनैव प्राप्त इति योगशास्त्रेऽपि प्रसिद्धम् तत्र किमु वक्तव्यं अंत्यप्रत्ययवशाद्देहांतरे भाव्यभावप्राप्तिरस्तीति मत्वा तमेवा-
र्थमन्यत्रापि दर्शयति यं यमिति तद्भावभावितः भाव्याकारवासनयाजित इत्यर्थः ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०.

यस्मादेवं तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरन्तकाले मत्सृज्यामद्वावप्राप्त्यर्थम् युध्यचेति चकारात्कर्मोपास्योः समुच्चयो वगम्यते ज्ञानकर्म समुच्चय
कर्तरि च तदुभयानुष्ठानरिएकस्मिन्नेवाधिकारिणिकर्तृत्वप्रत्ययकृतविरोधाभावात् मयि अर्पिते मदेकनिष्ठतां नीते मनोबुद्धीयेन सम्यर्पित-
मनोबुद्धिस्त्वं असंशयं मामेवैष्यसि प्राप्स्यसि अंतकाले स्मरणेनेति शेषः ७ एतदेव श्लोकत्रयेण विवृणोति अभ्यासेति अभ्यासयोगयुक्तेन त-
त्र स्थितौ यत्नोऽभ्यास इति सूत्रितो अभ्यासः तत्रध्येयेवस्तु निश्चितस्य स्थिरीकरणार्थो यत्नः स च विजातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाही
करणरूपः सोऽत्राभ्यासः तत्रभाव्यो विषयः सिद्धः विष्णुप्रतिमादिर्विराडादिर्वा असिद्धस्तु मानसप्रतिमादिः तत्रासिद्धे मनसः प्रतिमाका-
रणसंपादने तत्रस्थैर्यसंपादने चेति विषयभेदात् द्विगुणो यत्नः कर्तव्यो भवति सिद्धेतु चित्तस्थिरीकरणार्थ एक एव यत्नः तत्र यथा स्वतः स्व-
च्छः स्फटिकः जपाकुसुमपरागाल्लोहितः स्फटिक इति तत्र लोहित्याभ्यासः तस्या बल्यात्तत्रैव स्फटिकधीप्रमोषे पद्मरागत्वाभ्यासः पद्मरा-
गेपि चंद्रिकायां इंद्रनीलत्वाभ्यासस्तत्रैव तदानीमेव किंचिद्दूरस्थेऽतिहीनोपलत्वाभ्यास इति उत्तरोत्तराभ्यासक्रमेण शुद्ध एक एव स्फटिकः पंच-
विधो भवति एवं स्वतः शुद्धं चैतन्यम् मायोपरागान्तदेवेश्वरः मायाप्राबल्ये तस्यैवेश्वरत्वांशप्रमोषे तत्रैव सूत्रात्माभ्यासः सूत्रेपि अज्ञानदादर्यादि

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरन् युध्य च मय्यर्पितमनोबुद्धिर्गामेवैष्यस्य संशयम् ७ अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसाना
न्यगामिना परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिंतयन् ८ राडध्यासः ततएव विराडेकदेशेषु शरीरादिषु आत्मत्वभ्रमः तत्र यथा घ-

टांतर्गतः प्रदीपः घटमात्रं भासयति घटाच्छिद्राद्वाहिर्गतः कंचित्त्वप्रभया संसृष्टं विषयमवभासयति सर्वात्मना घटाद्वाहिर्गतस्तत्कृत्स्नं भवनोद-
रवर्तिपदार्थजातं प्रकाशयति तद्वत् देहांतर्गता चितिर्देहमात्रं भासयति देहच्छिद्राच्चक्षुरादेर्बाहिर्गता सती तत्संनिकृष्टं कंचिद्विषयरूपं रूपा-
दिकमवभासयति सर्वात्मना गुरुक्तयुक्त्या देहकृतपरिच्छेदाभिमाने त्यक्ते तु अपरिच्छिन्ना सती कृत्स्ना विराडात्मानमवभासयति यथोक्तं बा-
ह्यग्रंथेषु मणिहुतवहता रासोमसूर्यादयोपि क्षिति विषयमिहाल्पं बाह्यमुद्योतयन्ति सहजलयसमुत्थं द्योतयेज्ज्योतिरंतस्त्रिभुवनमपि सू-
क्ष्मस्थूलभेदं क्रमेणोति सहजलयः स्वाभाविकदेहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्य लयमात्रादेव उत्थितं क्रमेण संकल्पक्रमेण सदीक्षणा मात्रा
भिनिर्वृत्तत्वात्सर्वस्य प्राक्संकल्पादसत्त्वात् तथा च श्रुतिः सद्यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति श्रुतेः दोष-
निमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इत्यक्षपादसूत्राच्च दोषाः रागादयः तदेवं प्रकाशमाने विराजि अहमेवेदं सर्वं स्मीति मन्यते सोऽस्य
परमोलोक इति शास्त्रप्रामाण्यादुपासकेन गृहीतोऽहं ग्रहः यद्यपि वस्तुतत्त्वापेक्षया भ्रान्तिरूपस्तथापि स्वाभाविकाद्देहाहं ग्रहात् सत्यरू-

पः यथास्फटिकेहीनोपलत्वग्रहापेक्षयाइंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वत् यथाचस्फटिकेप्रणिधीयमानंचक्षरुत्तरोत्तरोपलविष्टौइंद्रनील-
 त्वंबाधित्वापद्वारागत्वंतद्बाधेनलोहितस्फटिकत्वंतद्बाधेनशुद्धत्वंचावगच्छति एवंगुरुक्तयुक्त्याप्रत्यगात्मनिप्रणिधीयमानंमनोऽ-
 स्यबाह्यंबाह्यंरूपमपोह्यआंतरेऽवतिष्ठते चरमंविशुद्धंरूपंप्राप्यतुस्वयमेवविलीयते यथोक्तंयेनत्यजसितत्यजेति येनमनसात्यज
 सिविराडिदिभावंतदपिमनः त्यजेत्यर्थः तदेवंनित्यव्यवहारापेक्षयासिद्धेषुविराट्सूत्रांतर्थाभिषुमनसः स्थिरीकरणार्थेयत्नोऽभ्यासस्तत्क
 लभूतोयोगः समाधिः ध्येयवस्तुन्येवचेतसः स्थैर्यंतेनगुणयुक्तंयच्चेतस्तेननान्यगामिनाअनन्यगामिनानैकधेतिवत्समासः तेनचेतसापर
 मंसर्वोत्कृष्टंपरमंनिरस्ताशेषदोषंयत्सर्वेषांपुरस्तात्सर्वान्प्राप्नोतिस्मात्पुरुषइतिनिर्वचनात् दिव्यंद्योतमानंअनुचिंतयन्अहमेवभगवा
 न्सर्वात्मावास्तुदेवइतिसंततंआचार्योपदेशमनुध्यायन्तमेवनदीसमुद्रन्यायेनयातिहेपार्थं तथाचश्रुतिः यथानद्यःस्पदमानाः समुद्रेऽस्तं

कविपुराणमनुशासितारमणोरमणीयांसमनुस्मरेद्यः सर्वस्यधातारमचिंत्यरूपमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ९

गच्छंतिनामरूपेविहाय तथाविहात्पुण्यपापेविधूयपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यमितिपरात्सूत्रात्परंअंतर्धामिणम् - तदेवंउपासनायाः
 स्वरूपमुक्त्वाउपास्यस्वरूपमाह कविमिति कविक्रोतदर्शिनंसर्वज्ञंपुराणंचिरंतनंअनुशासितारंजगतोतर्धामिणंअणोःसूक्ष्मादप्याकाशा-
 देःअणीयांसंसूक्ष्मतरंयोऽनुस्मरेत्अनुचिंतयेत् सर्वस्यकर्मफलस्यधातारंविभागेनप्रदातारंअचिंत्यरूपंनास्यरूपंविद्यमानमापिकेनचि
 च्चिंतयितुंशक्यम् आदित्यवर्णंआदित्यस्येवनित्यप्रकाशरूपोवर्णोदीप्यमानतायस्यतंआदित्यवर्णम् सर्वजगदवभासकमित्यर्थः तमसः
 देहेन्द्रियादावनात्मनिआत्मनिनामरूपाः विद्यातः परस्तात्पराचीनम् सतिदेहाभिमानेनप्रकाशतेयोगयुक्त्यात्यक्तेतुतस्मिन्स्वयमेवप्रका
 शतइत्यर्थः ९

उपासनायाः फलमाह प्रयाणेति प्रयाणकाले मनसाऽचलेन वृत्त्यन्तरवर्जितेन भक्त्या भगवति वासुदेवे आराध्यत्वबुद्ध्या युक्तो योगबले
न योगः मनः प्राणोद्विग्नक्रियानिरोधः हृदयपुण्डरीकेतेषां वशीकरणमित्यर्थः तस्यैव बलेन च युक्तो भूमिकाजयक्रमेण प्रागेव मूलाधारादि
ब्रह्मरंध्रांतस्थानेषु आरोहावरोहक्रमेण संचारितपवनोऽतकालेष्ववोर्मध्ये आज्ञाचक्रे प्राणो आवेश्य सुषुम्नयानाड्या मूलाधारादुत्थापन-
पूर्वकं सम्यक् निवेश्य स्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनं तु अन्यविस्मरणपूर्वकं दिव्यपुरुषचित्तनम् तच्च भूम्यादुपर्युन्नीयमाने वा यो मनो
मूर्च्छा मापद्यत इति तस्यामवस्थायां न भवतीत्यंत्यप्रत्ययस्तत्रैव संपाद्यस्ततोऽर्चिरादिमार्गपर्वणाऽमानवस्य पुरुषस्य स्थानविशेषे प्राप-
कस्य प्राप्यस्थानस्य च तस्मिन्नेव स्मरणं कर्तव्यं तद्वासनावासितं मनः भूम्याद्योगिना ऊर्ध्वयानाड्या उत्क्षिप्ते प्राणेषु वद्ब्रह्मांड-
रवर्परं भित्त्वा प्रचलिते सति मनो लब्धवृत्तिकं भूत्वा पूर्वसंस्कारप्राबल्यात् योगमाहात्म्याच्च दिव्योपाध्युपेतमर्चिरादिपर्वदेवताभिरभि-
पूज्यमानं उत्तरोत्तरं स्थानं प्रत्येति वा ह्यमानममानवेन च पुरुषेण संगच्छमानं तेन च यथाभिलषितं स्थानं प्रापितमानं दंपश्यति तदिदमु-
क्तं भ्रुवोर्मध्ये सम्यक् प्राणो आवेश्येति स एव कृत्वा योगीकविपुराणमित्युक्तलक्षणं परंपुरुषं हिरण्यगर्भारित्यं सर्वस्य भूतजातस्य जनयितारं-

प्रयाणकाले मनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव भ्रुवोर्मध्ये प्राणो आवेश्य सम्यक् सतं परंपुरुषमुपैति दिव्यं १०

यदक्षरं वेदविदो वेदंति विशंतियद्यतयो वीतरागाः यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरंतितत्ते पदसंग्रहेण प्रवक्ष्ये ११ नारायणादिशब्द

प्रतिपाद्यं उपैति समीपे प्राप्नोति तल्लोकं प्राप्नोतीत्यर्थः नहि पौराणिकानां भिवैवेदिकानां मते ब्रह्म विष्णुरुद्रलोकानां उपर्युपरिकल्पनास्तिकिं तर्हि
सर्वे हिरण्यगर्भलोकारत्ये सत्यलोक एवांतर्भवन्ति पराहि सोपासनकर्माजितहिरण्यगर्भप्राप्त्यंते ब्रह्मदारण्यके तद्वाप्यादौ च स्पष्टं १० भ्रुवोर्मध्ये प्रा-
णो आवेश्येत्युक्तं तत्किं कृत्वा कर्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्तव्यमित्येतत्तद्व्यं वदिष्यन्तत्र प्रतीकत्वेन चित्त्यं प्रणवन्तावद्वाच्यवाचकयोरभेदाविवक्षया स्तौतियद-
क्षरमिति यदक्षरं प्रणवारव्यं वाचकं वेदविदो वेदादो वेदंति यद्वा यदक्षरं ब्रह्म तद्वाच्यं एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्थूलमनण्वहस्वम-
दीर्यमित्येवं लक्षणं वा वेदविदो उपनिषद्भिदो वेदंति यच्च यतयो विशंति ब्रह्म प्रतीकत्वेन शरणीकुर्वन्ति पक्षे सम्यग्दर्शने सारित्सागरन्यायेन यत्प्रवि-
शंतियतयः यत्तदक्षरमिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरन्तीति पक्षद्वयेऽपि समानं तत्ते पदवर्णत्रयात्मकं पदनीयं वा स्थानं विष्णोः परमं पदसंग्रहेण वक्ष्ये अयंच वा-
च्यवाचकयोरभेदः श्रुतिच्छायागम्यते अन्यत्र धर्मादन्यत्र धर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य सर्ववेदाद्यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यद्वदंति य-
दिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरंतितत्ते पदसंग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतदित्योकारेणोपसंहारात् फलं च प्राप्तिभावात् ॐ कारप्रतीकत्वेन प्रकृत्य तद्द्वारा शरद्वंशबलं वा
ब्रह्म प्रतिपन्नं तथा च श्रुत्यन्तरे एतद्वै सत्यकामपरंचापरंच ब्रह्म यदोकार इत्युपक्रम्य तस्मादेवं विद्वानेते नैवायतने नैकतरमन्वेतीति दृष्टं आयतनं शालग्रामवत्प्रतीकं ते

श्रुवोर्मध्येकथं प्राणं आवेशयेदित्यत आह सर्वेति सर्वाणिशब्दादिविषयग्रहणद्वाराणीन्द्रियाणिसंयम्यनिगृह्यतथाहृदिमनोपि निरुद्धयतेषां
 कंचुकभूतं प्राणं मूर्धन्यनाड्यासुष्मरत्ययामूर्ध्निश्रुवोर्मध्येआधाय कथंयोगधारणंयोगशास्त्रोक्तांधारणामनसोदेशविशेषनिबंधिनींआस्थि-
 तः अलुतिष्ठन्सन् १२ मूर्ध्निप्राणमाधायकिंकुर्यादत आह ओमिति ओंकाररूपंएकाक्षरं एकंचतदक्षरंचवर्णो ब्रह्मचततव्याहरन् उच्चरन् मां च ब्रह्मभूतं अलु-
 स्मरन् यो हि देवदत्तं स्मृत्वा तन्नाम व्याहरति तस्मै देवदत्तोऽभिमुखो भवत्येवं ब्रह्मणो नामोच्चारणेन सन्निहिततरं व्यापकं ब्रह्मसाधकस्य सन्निधी-
 यते सन्निहिते च ब्रह्मणियः देहं त्यजन् म्रियमाणः प्रयाति उर्ध्वनाड्यायाति सपरमांगतिं सन्निकृष्टब्रह्मरूपां याति ब्रह्मेव प्रकृत्य श्रूयते एषा
 स्य परमांगतिरेषा स्य परमासंपदेषोऽस्य परमआनंद इति तामेव गतिं शुद्धं ब्रह्मेव प्राप्नोति ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा १३ इयं गतिरतीव दुर्लभेति-
 मामंस्था इत्याह अनन्येति नास्ति अन्यत्र चेतोयस्यासौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणेन आदस्यते सततमिति नैरंतर्ययो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घका

सर्वद्वाराणिसंयम्यमनोहृदिनिरुद्धय च मूर्ध्निधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् १२ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म-
 व्याहरन्नामनुस्मरन् यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमांगतिम् १३ अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः तस्या
 हं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः १४ मासुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं-
 परमांगताः १५ आब्रह्मश्रुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन मासुपेत्य तु कौंतेय पुनर्जन्म न विद्यते १६

लत्वं यावज्जीवं स्मरतीत्य

र्थः तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य नित्ययोगिनामावश्यके युक्ताहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनो योगमनुतिष्ठतः १४
 तल्लाभेपि किं स्यादत आह मामिति मासुपेत्य पुनर्जन्मनाप्नुवति यज्जन्मदुःखानामालयभूतं मूढहृदया किंचित्स्मरन्नालयेपि अशा-
 श्वतं न श्वरं तुच्छमित्यर्थः केनाप्नुवन्ति महात्मानः योगेन जितचित्ता अतएव परमांसिद्धिं मोक्षं गता अगता अपि प्रत्यासन्नत्वाद्गता एव तथा
 ब्रह्मलोकगतान् प्रकृत्य स्मर्यते ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे परस्यां ते कृतात्मनः प्राविशन्ति परंपदमिति प्रतिसंचरे ब्राह्मप्रलये पर-
 स्य चतुर्मुखस्य अंते नाशो १५ तदल्लाभेपि किं स्यादत आह आब्रह्मेति आब्रह्मश्रुवनात् ब्रह्मलोकमभिव्याप्य ब्रह्मलोके न संहैवेत्यर्थः लो-
 कपुनरावर्तिनः पुनरावृत्तिस्वभावाः हेऽर्जुन शेषं स्पष्टम् अत्रेयं व्यवस्थोपक्रमसृष्टिफलाभिर्दहरादिविद्याभिर्ब्रह्मलोकंगतास्ते तत्रैव-
 ज्ञानं प्राप्य ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते ये तु पंचाग्निविद्यादिभिर्ब्रह्मलोकंगतास्ते नृपासितपरमेश्वराः पुनरावर्तन्ते इति १६

आवृत्तिभाजांकालपरिच्छेदमाह सहस्रेतियुगशब्दोत्रचतुर्युगपर्यायः चतुर्युगसहस्रंतुब्रह्मणोदिनमुच्यतइतिपुराणांतरेदर्शनात् सह-
स्रचतुर्युगानिपर्यंतोवसानंयस्यतच्चतुर्युगसहस्रंब्रह्मणोदिनम् रात्रिरपितावतीत्याहरात्रिमितिअत्रापिचतुर्युगसहस्राणांअंतेभव-
तितांचतुर्युगसहस्रांतंतेप्रसिद्धाहोरात्रविदोजनाविदुः १७ किंब्रह्मणोद्विजायतेकिंवारात्रावित्यतआह अव्यक्तादिति अत्रेदेनांदिन
सृष्टिप्रलययोः प्रकृतत्वादव्यक्तशब्देननाव्याकृतंविद्यदादिकारणमिहग्राह्यंतदाकाशादीनांसत्वात् किंतर्हिप्रजापतेः स्वापावस्थैवेहा
व्यक्तशब्दार्थःअयंभावः प्रजापतेः स्वापकालेतत्कल्पितः स्थावरजंगमप्रपंचः सर्वोपितदीयेऽज्ञानेऽव्याकृतारव्येलीयतेरात्र्यागमे तथा-
दिवसागमेपुनस्ततएवयथापूर्वमाविर्भवति एवंदृष्टिसृष्टिन्यायेना स्मत्कल्पितोऽव्ययंविद्यदादिप्रपंचोऽस्मत्कसौलीयते अस्मत्प्र-
बोधेयथापूर्वंप्रादुर्भवतीति १८ कृतहानाकृताभ्यागमदोषापनुत्तयेबंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफल्ययअविद्यादिवशाच्चावशोऽयंभूत-

सहस्रयुगपर्यंतमहर्षिब्रह्मणोविदुः रात्रियुगसहस्रांतंतेहोरात्रविदोजनाः १७ अव्यक्ताद्यक्तयः सर्वाः प्रभ-
वत्यहरागमे रात्र्यागमेप्रलीयतेतत्रैवाव्यक्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायंभूत्वाभूत्वाप्रलीयते रात्र्यागमे
वशः पार्थप्रभवत्यहरागमे १९ परस्तस्मात्तुभावोऽन्योव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः यः ससर्वेषुभूतेषुनश्यत्स्फुन-
विनश्यति २०

ग्रामः पुनः पुनर्भूत्वापुनः पुनः प्रलीयतइत्याह वैराग्योत्पादनार्थंभूतग्रामइति अहरागमेभूत्वाभूत्वा रात्र्या-
गमेप्रलीयतइतियोजना स एवभूत्वाप्रलीयतेनान्योऽग्निनवोभवतीत्यर्थः कुतः यतोवशः अविद्याकामकर्माधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबी-
जभूतायाअविद्यायाविद्ययाउच्छेदेजन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्ययतितव्यमित्यर्थः १९ एवंब्रह्मभुवनांतानामावृत्तिव्याख्या-
ययत्याप्तानामावृत्तिर्नास्ति तदक्षरंपरमंब्रह्मेत्फपक्रांतवस्तुलक्षयति परस्तस्मादिति त्रिभिः परइति तस्मादव्यक्तात्भूतग्रामबी-
जभूतादविद्यालक्षणात् अनृतात् अन्योअत्यंतविलक्षणोभावः सत्तात्तुशब्दात्पराभिमतंसत्तासामान्यंवारयति तस्यसामान्या-
दिभ्योव्यावृत्तत्वात् अस्यचसर्वत्रानुगतत्वात् सनातनोनित्यैकरूपः उपाधिमान्हिउपाधिविक्रिययानित्यंविक्रीयतइवभा-
तिअयंत्वनुपाधित्वान्नित्यैकरूपएव यः सः भावः सर्वेषुभूतेषुविद्यदादिषुनश्यत्स्फुनविनश्यति केवलसत्तारूपत्वात् एते-
नतस्यकालत्रयावाध्यत्वंनित्यत्वंचोक्तम् २०

अव्यक्तो न व्यज्यत इति दृश्यत्वं निरस्तं अक्षरोऽश्रुते व्याप्नोतीति त्रिविधपरिच्छेदश्च न्यत्वमुक्तं तं भावं परिभांगतिं ब्रह्मलोकांता गतिरपरमाकार्यत्वात् इयंतु परमाकार्यकारणातीतत्वात् आहुः एषस्य परमागतिरित्यादयः श्रुतयः यभावं प्राप्य न निवर्तते पुनः संसारेन पतंतिति तदिति विधेयापेक्षं कृत्वा त्वंस एव मम विष्णोः परमं उपाध्य स्मृष्टं धाम प्रकाशः तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रसिद्धं निष्कलं ब्रह्म २१ एवं ज्ञेयं प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म उक्ता जगत्कारणमुपासनीयमितोऽन्यदित्याह पुरुष इति तु शब्दः पूर्ववैलक्षण्यद्योतनार्थः हे पार्थ योऽयं भक्त्या आराधनेन उपासनेनेति यावत् कीदृशया अनन्ययानास्त्यन्यो यस्यां सा तथा उपास्योपासकभेदमंतरेण अहं ग्रहरूपयेत्यर्थः तथा भक्त्या यो लभ्यः स परः पूर्वोक्ता दव्यावृत्ताननुगता दक्षरादन्यः कारणात्मेति यावत् लभ्यत्वादेवास्यान्यत्वमपि न ह्यात्मा चलभ्यश्चेति युज्यते अस्य कारणत्वमेवाह यस्येति यस्य पुरुषस्यांतस्थानि बीजे दुम इव सर्वाणि विद्यदादीनि स्थावरजंगमानि च येन च इदं सर्वं ततं व्याप्तमुपादानत्वात् स भक्त्या लभ्य इति योजना २२ पूर्वोक्तानामोंकारद्वारा स-

अव्यक्तोक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमांगतिम् यं प्राप्य न निवर्तते तद्द्वाम परमं मम २१ पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यथा यस्यांतस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् २२ यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिचैव योगिनः प्रयाता यो तितं कालं वदस्यामि भरतर्षभ २३ अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् तत्र प्रयाता गच्छति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः २४ धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते २५ शुक्रे कृष्णे गती ह्येते जगतः शाश्वते मते एकया यात्यनावृत्तिमन्यया वर्तते पुनः २६ नैते सृती पार्थ जानन्न योगी सुहृदिकश्च न तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन २७

गुणब्रह्मविदां क्रममुक्तिभाजां ब्रह्मप्रतिपत्तये उत्तरो मार्गो वक्तव्य इत्यत आह यत्रेति आवृत्तिमार्गोपन्यासोऽनावृत्तिमार्गस्त्यर्थः योगिन इति योगिनः कर्मिणश्चोच्यते तेषां यथा योग्यं मार्गद्वयविभागः शेषं स्पष्टम् २३ तत्रोपासकानां देवयानं पंथानमाहा जिरिति अग्निर्ज्योतिरित्यर्चिरभिमानिनी देवतालक्ष्यते एवं अहरित्यहरभिमानिनी एवं शुक्लपक्षस्य षण्माससंमितस्योत्तरायणस्य चाभिमानिन्यो देवते एव एतच्चान्यासामप्युलक्षणं तत्र प्रयाता उक्तांताः ब्रह्मकार्यं ब्रह्मतद्वारा परचगच्छति ब्रह्मविदो ब्रह्मोपासका जनाः २४ एतेन धूमो रात्रिरित्येषोऽपि धूमादिमार्गः कर्मिणामपक्षयोगिनां च उचित आवृत्तिफलश्च व्याख्यातः २५ उक्तौ मार्गौ वृषसंहरति शुक्लेति शुक्रे ज्ञानहेतुत्वाद्विरादिगतिः तदभावात् कृष्णा धूमादिगतिः एकया शुक्लया अन्यया कृष्णया २६ एते सृती मार्गौ आवृत्य नावृत्तिफले जानन्न योगी न सुहृदिकश्चोच्यते यतिरत्यप्रयत्नश्च योगी न भवति कश्चन कोपि यस्मादेवं तस्मात्सर्वे धित्यादि स्पष्टम् २७

एतदेवस्तेति राजविद्येति विद्यानाराजाइतिराजविद्या अध्यात्मविद्या गुह्यानाराजाइतिराजगुह्यं राजदंतादिषु परमित्कपसर्जनस्यपर
निपातः पवित्रं पावनं उत्तमं पूर्वापरदुरितनाशाश्लेषहेतुत्वात् प्रायश्चित्ताद्यपेक्षया श्रेष्ठम् प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षं नित्यापरोक्षं यत्प्रत्यगात्मवस्तु
तदेव याथात्म्येनावगम्यते नेनेति प्रत्यक्षावगमम् प्रत्यक्षेण सुखादिवदवगमो यस्येति वा अस्मिन्प्रत्यक्षे विज्ञानसहितमिति विशेषणस्य श्लो
कांतरस्थत्वान्न तेनैव नैव रुक्त्यदोषः तर्हि अपूर्वत्वाभावाभिष्फलं स्यादत आह धर्म्यं धर्मायहितं तथा हि क्षणमपि प्रत्यगात्माकारवृत्तौ सत्त्वां
श्रूयते क्षणमेकक्रतुशतस्य चतुः सप्तत्यायत्फलं तदवाप्नोतीति तर्हि दुःसाध्यं स्यान्नेत्याह सुसुखं कर्तुमिति कर्तुं संपादयितुं आविर्कर्तुं सुसु
खं अनायाससाध्यं अज्ञानापनयमात्रसिद्धत्वात् तर्हि आश्रयविनाशिफलं चेदव्ययं वस्तुमात्रविषयत्वात् अनंतफलं न तु कर्मफलवन्नश्य
ति २ तर्हि कुत एतत्ज्ञानं सर्वेन संपादयंतीत्याह अश्रद्धा नाराजाइति स्पष्टार्थः श्लोकः ३ एवं स्तत्त्वाभिः सुरवीकृत्य यद्वक्तव्यं तदाह मयेति मया
इदं सर्वं जगत्तत्तं व्यासउपादानत्वात् कनकेनेव कुण्डलादीनि ननु प्रागेवैतदुक्तं अहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथेति तथा च राजविद्ये-
त्यादिस्तुतिरस्थाने एव कृता स्यात् वक्तव्यविशेषाभावादिति चेत् अत्र ब्रूमः यथा यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंति यत्प्र-

राजविद्याराजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् २ अश्रद्धा नाराजाः पुरुषा धर्मस्यास्य
परंतप अप्राप्यमानि वर्तेते मृत्युसंसारवर्त्मनि ३ मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना मत्स्थानि सर्वं भूतानि न चाहंते
धवस्थितः ४ यंत्याभिः संविशंति तद्विजिज्ञासस्व तद्वद्भ्योतिज्ञेयस्य ब्रह्मणो लक्षणं जगज्जन्मादिहेतुत्वमुक्त्वा तस्यानुगमं अन्नादिश-

ब्दशब्दितेषु विराडादिषु दर्शयति अन्नाद्येवरवाल्विमानि भूतानि जायंते प्राणारूपेवेत्यादिना तस्य निर्णयवाक्यं तु आनंदाद्येवरवाल्वि-
मानि भूतानि जायंत इति सैषा भार्गवी वारुणी विद्येति तत्रैव विद्यायाः पर्यवसानाभिधानात् एवमिहापि सतमे भूमिरापो न लोवायु-
रित्यादिना सर्वभूतात्मकस्य विराजो जगज्जन्मादिहेतुत्वं प्रदर्शय पश्चादहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथेति नेन मायाशब्देन पितृ-
दर्शय इदानीं शुद्धे प्रत्यगात्मन्येव तद्दर्शयति स्थूलारुंधतीन्यायेन प्रतिपत्तिः सौकार्यार्थमिति गम्यते राजविद्येत्यादिना स्तुतत्वात् यथा क-
श्चिद्गुलं दृष्ट्वा सूक्ष्मा मरुंधतीं दिदर्शयिषुस्तत्समीपस्थां स्थूलान्तरामरुंधतीं तिग्राहयति ततस्तामपो ह्यनेयमरुंधतीं किंतु ततः सूक्ष्मा त-
त्समीपस्थाम् तद्वितीयां मरुंधतीमिति ग्राहयति एवं पूर्वापूर्वा प्रत्यारब्धा यथा अत उक्ता सैव सुरव्यारुंधतीति ग्राहयति प्रति-
पद्यते चानेनैव क्रमेण प्रतिपत्ता एवमिहापि कार्यकारणप्रतिपत्तिद्वारा अकार्यकारणस्य शुद्धस्य प्रतिपत्तिर्युक्ता अत एव भगवान्भा-

अकारो मया ततमिदं सर्वमित्यत्र मया मयः परोभावस्तेन ततं व्याप्तमिति व्याचरव्यो न त्वहं सर्वस्य जगतः प्रभव इत्यत्र मयः परोभावः स-
सर्वस्य जगतः प्रभव इति स च भगवतः कारणात्मनः परोभावः परमानन्द एव तेनैव चेदं ततम् आनंदाद्वो वेत्युदाहृतं श्रुतेस्तस्यैव जगदुपादा-
नत्वेन तदीयसत्ता स्फूर्तिभ्यां जगतो व्याप्तत्वात् अत एव अव्यक्तमूर्तिनेति विशेषणम् मायाशबलं हि कारणं बुद्धिग्राह्यत्वात्करणगोचरः शब्दं
हि बुद्धेः परत्वात्करणगोचर इति किं भूताकारेणानन्दः परिणमत इत्यत आह मत्स्थानीति मयि प्रत्यगानन्दे रज्ज्वांस्त्रकृत् सर्पदंडधारादय इव स-
र्वभूतानि स्थितानि अतो मत्स्थानीत्युपचारादुच्यंते अधिष्ठानाध्यस्तयोर्वास्तवसंबंधायोगात् एतदेवाह न चेति न चाहं परमानन्दस्तेषु भूतेषु
वस्थितोऽस्मि घटादाविव भूत् अपरिणामित्वादेव ४ एवमभ्युपगतं आनन्दस्य जगद्विवर्ताधिष्ठानत्वं तदप्यपवदति न च मत्स्थानीति अयं भा-
वः अस्य द्वैतं द्रजालस्य यदुपादानकारणम् अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यतेति वार्तिके रज्ञानमेव जगत्कारणं तच्च तुच्छं अहं चासंगः
ततश्च तुच्छतरेण तत्कार्येण भूतसंघेन न ममासंगस्य आधाराधेयभावसंबंधः अनिर्वचनीयोप्यस्ति आह तं हि रज्जादिकमनिर्वचनीयेन सर्पादि-
ना संबध्यते अहं तु सर्वदा नाहं तस्मादक्षिरूपत्वात्संबंधश्च न्य इति न च मत्स्थानीभूतानीत्युक्तमिति ननु साक्षिणस्तव ब्रह्मणोऽयुवाक् रवी चेति-

न च मत्स्थानीभूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ५ ६

प्रतीच्येव भूतसंबंधानुभवात् कथं न च मत्स्थानीत्वात्किरित्याशंक्याह पश्य मे योगमैश्वरमिति मे मम भूतेः सह योगं युक्तिघटनां पश्य ऐश्वरं ई-
श्वरेण मायाविनानिर्मितं गगने गंधर्वनगरेणेव अत एव मम कारणशरीरस्य आत्मा प्रत्यगानन्दः भूतभृत् भूतस्थो न च कारोऽर्थे भिन्नक्रमश्च-
रामिव गंधर्वनगरभृदपि तत्स्थं न तस्य तदाकारेण परिणामासंभवात् एवं रूपोऽपि परानन्दरूपो ममात्मा स भूतभावनः भूतानां वृद्धिकरः एत-
स्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रासु पजीवंति कोऽहं वान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश आनन्दो न स्यादित्यादि श्रुतिभ्यः आकाशे अव्यक्तता-
रव्ये स्वाधिष्ठानभूत आनन्दोऽनुस्यूतो न स्यात्तर्हि प्राणापानक्रियां कश्चिदपि न कुर्यात् कारणगतं जाड्यं कार्यं पि स्यात् आकाशे आनन्दानुवेधे-
तु कारणस्य चेतनत्वात् कार्यमपि चेतनावत् स्यादिति श्रुत्यर्थः बृहदारण्यकेऽपि यदूर्ध्वं गार्गि दिवो यदवाक् पृथिव्या यदंतराद्या वा पृथिवी इमे य-
द्भूतं च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षत आकाश एव तदो तं च प्रोतं चेति मायाविनि सर्वस्यो तत्त्वप्रोतत्वं सुक्ता कस्मिन् नुरवत्वाकाशो तश्च प्रोतश्चेत्य-
स्योत्तरं एतस्मिन् नुरवत्त्वक्षरे गार्गि आकाशो तश्च प्रोतश्चेत्यस्थूलादिलक्षणा स्यात्क्षरस्याकाशाधारत्वमुक्तम् तस्माद्युक्तमुक्तमाकाशशरीरे-
ण भवता कारेणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभिप्रायेण ममात्मा भूतभावन इति ५ ६ ६ ६ ६

श्लोकद्वयोक्तेर्देष्टव्यं तमाह यथेति यथालोके आकाशस्थितो नित्यं सदा वायुः सर्वत्रगः परिमाणतश्च महान् तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगतमधि-
 असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्राञ्चः किं तद्ब्रह्मेति प्रश्नोत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञाशब्दः स्त्वं पदार्थ एव निरुपाधिकं
 ब्रह्मेत्युक्तं तत्र निरुपाधिकं ब्रह्म श्लोकद्वयेन व्याख्यातम् इदानीं तस्याक्षरारव्येन जीवेनाभेदं सदृष्टं तमाह यथेति वायुः सूत्रात्मा वायुर्वैगीतम
 तत्सूत्रमिति श्रुतेः सर्वत्रगइतिसमष्टिलिंगत्वान्नस्य सर्वगतत्वम् महानिति बाह्यवायुव्यावृत्त्यर्थं स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशो स्वका-
 रणो स्थितः नित्यमितिकालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबन्धोक्तः सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः बहुत्वं लोकाभिप्रायेण यथा
 कार्यं सर्वोत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारणे एवाभेदेन तिष्ठति एवं सर्वोपि जीववर्ग उपाद्भूत्यत्तेः प्राक्तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा घटाकाशो महाकाशा-
 दिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावोऽध्यात्मसुच्यत इति यत्प्रागुक्तं ब्रह्मेव जीवइति तद्वि-

यथाकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ६ सर्वभूतानि कौंतेय प्र-
 कृतिं यांति मामिह कल्मषक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विस्मृजाम्यहम् ७ प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विस्मृजामि पुनः पुनः
 भूतग्राममिमं कल्मषवशात् प्रकृतेर्वशात् ८ न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय उदासीनवदासीनमसक्तं ते-
 शु कर्मसु ९

वृत्तम् ६ नन्वेवं उपाधिरहितस्यैव ब्रह्मणिलयश्चेदुपाधेः कागतिरित्याशङ्क्याह सर्वेति सर्वाणि भूतानि स्थावरजंग-
 मशरीराणि मामिह कल्मषमायाविनः प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकां अपरां सूक्ष्मभूत्याद्यात्मिकां यांति प्रविशन्ति कदायांति कल्मषक्षये पुनश्च ता-
 न्येव भूतानि प्रकृतौ सताविव संस्कारात्मना स्थितानि एकतांगतानि कल्पादौ विस्मृजामि विविधरूपेण सृजाम्यहं कारणात्मा मायावी ७
 एतदेवाह प्रकृतिमिति एवमविद्यालक्षणां स्वां प्रकृतिं अवष्टभ्य आश्रित्य तां विना केवलस्य स्रष्टृत्वा संभवात् इमं भूतग्रामं पुनः पुनर्विविधं
 सृजामि किं भूतं प्रकृतेर्वशात् स्वभाववशात् अवशं रागद्वेषाद्यधीनम् ८ ननु विषमां सृष्टिं कुर्वन्तस्तव वैषम्ये नैर्घृण्ये स्याताम त आह नचे-
 ति तानि विषमसृष्टिरूपाणि कर्माणि मां न निबध्नन्ति तत्र हेतुः उदासीनवत् आसीनमिति यथा पर्जन्यो न बीजविशेषेषु रागं केचिद्द्वेषं चाकृ-
 त्वा उदासीनः सन्वर्षति एवं ईश्वरोऽपि पुण्यवत्सरागं पापिषु द्वेषं चाकुर्वन् जगत्सृजति तत्तदसाधारणकर्मबीजवशात् ते ते विभिन्नं फलं प्राप्नु-
 वन्तीति नेश्वरस्य वैषम्यादीत्यर्थः ९

५

५

५

५

५

५

५

५

५

ननुविस्तृजामिउदासीनवदासीनमितिपरस्परविरुद्धमुच्यतइत्याशंक्याह मयेति मयाकूटस्थेनअध्यक्षेणअयस्कांतकल्पेनप्रवर्तकेनप्रकृ-
तिः चराचरंजगत्सूयतेउत्पादयति अनेनअध्यक्षत्वेनैवहेतुनाहेकोतेयजगद्विपरिवर्ततेजन्माद्यवस्थासुभ्रममिति अयस्कांतवदहमुदासीन-
श्चसृष्टिप्रवर्तकश्चभवामीतिभावः तथाचमंत्रवर्णः एकोदेवः सर्वभूतेषुगूढः सर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी-
चेताकेवलोनिर्गुणश्चेति एकस्यैवदेवस्यसर्वाध्यक्षत्वंसाक्षित्वंचप्रतिपादयति १० एवंभूतमांसंतमूढाः अवजानंतियतोमानुषीतनुंआश्रितंमनु-
ष्यदेहेनव्यवहरंतम् ममपरंप्रकृष्टंभावंतत्वंअजानंतः भूतानांमहेश्वरंमामवजानंतीतिसंबंधः ११ मदवज्ञानाच्चतेमोघाशाः दृथैवआशिषोयेषां
तेमोघाशाः तथामोघकर्माणः निष्फलोद्योगाः मोघज्ञानाः निष्फलज्ञानाः यतोविचेतसः निर्विवेकाः यतोराक्षसीआसुरींचरजस्तमः प्रधानांमो-
हिनींमोहकरींप्रकृतिंश्रिताः छिंधिभिंधिपिबस्वादपरस्वमपहरेत्येवंशीलाकूरकर्माणोभवन्तीत्यर्थः १२ तथा येमहात्मानः अक्षुद्रचित्तास्त-

मयाध्यक्षेणप्रकृतिः सूयतेसचराचरम् हेतुनानेनकोतेयजगद्विपरिवर्तते १० अवजानंतिमांसूढामानुषीतनुमाश्रि-
तम् परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरम् ११ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिंमो-
हिनींश्रिताः १२ महात्मानस्तुमांपार्थदेवींप्रकृतिमाश्रिताः भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् १३ सततंकीर्तयं-
तोमांयतंतश्चदृढव्रताः नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते १४ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमासुपासते एकत्वे-
नपृथक्केनबहुधाविश्वतोसुरवम् १५

पूर्वेभ्योऽत्यंतं विलक्षणाः मांभजंति यतोदैवींप्रकृतिसत्त्वप्रधानांआश्रिताः अनन्यमनसः ए-
काग्रचेतसः किंगतानुगतिकतयादंभेनवाभजंतिनकिंतर्हिमांभूतादिसर्वभूतकारणंअव्ययंमत्वाज्ञात्वाभजंति १३ भजनस्वरूपमाह सत-
तमिति यतंतः इन्द्रियोपसंहारशमदमादिषुप्रयतमानाः दृढान्यहिंसादीनिघ्नतानियेषांतेदृढव्रताः नमस्यंतश्चमांहृदयेशयंप्रतिमादिरूपं
वाभक्त्यानित्ययुक्तानित्यमवाहिताः सततउपासते १४ ज्ञानयज्ञेननिर्विकल्पसमाधिनापातंजलाः एकत्वेनअहमेवभगवान्वास्तुदेवइत्य-
भेदेनोपनिषदाः पृथक्केनअयमीश्वरोममस्वामीतिबुद्ध्याप्राकृताः अन्येपुनर्बहुधाबहुप्रकारंविश्वतोसुरवंसर्वेर्दारेः यत्किंचिदृष्टंतद्भग-
वत्स्वरूपमेवयच्छुतंतत्तन्नामैवयद्वत्तंभक्तंवातत्तदपि तमेवेत्येवंरूपंविश्वतोसुरवंयथास्यात्तथामांउपासते १५

६ श्रीराम

६

६

६

६

६

६

६

६

६

इदमेवोपासनं विवृणोति अहमिति क्रतुः संकल्पो देवता ध्यान रूपः यज्ञः श्रोतः स्मार्तश्च देवतोद्देशेन द्रव्य त्यागः स्वधापितृणामन्नं औषधं म
नुष्याणामन्नम् मंत्रोयेन दीयते सः आज्यं हविः अग्निर्हुतं प्रक्षेप क्रिया इदं सर्वं यस्मादहमेवातस्तेषां विश्वतोऽसुरवं उपासनं युक्ततरमित्यर्थः
१६ धाता कर्मफलानां कर्ता वेद्यं वेदितव्यं ब्रह्म पवित्रं पावनं तप आदिकम् १७ गतिर्भुक्तं प्राप्यं स्थानम् भर्ता कर्मफलदानेन पोषकः प्रभुः
अंतर्गामी साक्षी कृता कृता वेक्षकः निवसं त्यास्मिन्निति निवास आश्रयो यजमानादिः शरणं रक्षकः सत्तत् उपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता प्रभ
व उत्पत्तिस्थानं प्रलयो लयस्थानं स्थानं स्थितिस्थानम् निधानं कर्मफलसमर्पणस्थानं कालांतरे फलप्रसवार्थम् बीजं प्ररोहकारणम् प्र
रोह धर्मिणम् अव्ययं यावत्संसारमावित्वात् १८ अहं तपामि आदित्यो भूत्वा अहं वर्षं वृष्टिः तां निगृह्णामि अष्टसु मासेषु कैश्चिद्रश्मिभिः

अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् मंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् १६ पिताहमस्य जगतो माता धातापि
तामहः वेद्यं पवित्रमोकारं ब्रह्म साम यजुरेव च १७ गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सत्तत् प्रभवः प्रलयः स्थानं
निधानं बीजमव्ययम् १८ तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन १९ त्रै-
विद्यामांसो मपाः पूतपापा यज्ञैरिष्वास्वर्गं तिप्रार्थयन्ते तेषु पुण्यमासाद्य सुरैर्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान् दिवि देवभोगान्
२० तैर्तं भस्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विंशति एव त्रयीधर्ममनु प्रपन्ना गता गतं कामकामालभं
ते २१

उत्सृजामि च चतुर्षु मासेषु कैश्चिदिति अमृतं जीवनं मृत्युर्मरणं अमृतं देवान्वा सत्साधु असदसाधु एतत्सर्वं अहमेव अतस्तेषां विश्व
तोऽसुरवं मम भजनं कुर्वतां सर्वरूपेणाहं अनुग्रहं करोमीति भावः १९ येषु न रुक्तेषु प्रकारेषु अन्यतमेनापि मानं भजते ते केवलं कर्मठाः कांग
तिं प्राप्नुवन्तीति शृणु त्रैविद्या इति तिस्रः ऋग्यजुः सामरूपाः विद्यायेषां त्रिविद्याः त एव त्रैविद्याः सोमपाः सोमपायिनो याज्ञिकाः यज्ञेर्मां इ
ष्वास्वर्गं तिफलं प्रार्थयन्ते दिव्यान् अप्राकृतान् संकल्पमात्रोपनतान् दुःखासंभिन्नान् २० त्रयीवेदत्रयीतस्यामुक्तं धर्मं त्रयीधर्मं काम्ययज्ञम्
कामकामाः विषयकामकाः गता गतं याता यातं लभन्ते तथा च श्रुतिः पूवाद्येते अदृढा यज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म एतच्छ्रेयोयेभिनंदं
ति मूढा जरा मृत्युं तेषु नरे वापियन्तीति अष्टादश षोडश ऋत्विजः यजमानः पत्नी चेति द्वौ २१

एवंकर्मिणामावृत्तिफलं च उक्त्वा भक्तानामपि मद्भजने नैव सर्वसिद्धिरित्याह अनन्या इति नास्ति अन्य उपास्यो येषां अहमेव भगवत्वात् स देव इति अभेदेन चिंतयंत इत्यर्थः ये जनाः पर्युपासते परितः सा कल्पेन काले नो द्वैत दृष्टे इत्यर्थः उपासते तेषां नित्याभियुक्तानां सतताभियोगिनां योगः अप्राप्तस्य अन्नादेर्योगभूमिकाया वा प्रापणक्षेमः तस्यैव प्राप्तस्य संरक्षणं तत्तद्वयं अहमेव वहामि निर्वहामि तैरेन्नाद्यर्थं वा योगभूमिषू-
र्ध्वोर्ध्वभूमिलभार्थं वा चिंतानकर्तव्ये इत्यर्थः अनन्यचेतसां तेषां मदभिन्नत्वात् सर्वसेत्स्यतीत्यर्थः तथा चोक्तं ज्ञानीत्वा त्वमेव मे मत इति २२ अ-
विधिपूर्वकं विधिरभेदबुद्धिस्तद्वाहित्यादिविधिपूर्वकत्वं तदीयभजनस्य २३ हियतः सर्वयज्ञानामहमेव सर्वदेवतारूपेण भोक्ता प्रभुः फल-
दाता च एव सति ते मां प्रत्यगाभिन्नतत्वेन याथातथ्येन न जानन्ति अतश्च्यवंति ज्ञाननिष्ठा मलब्धा संसारगर्ते पतन्ति २४ सर्वभक्ताः यथाभज-

अनन्याश्चिंतयंतो मां ये जनाः पर्युपासते तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् २२ येऽन्यदेवताभक्ता यजन्ते
श्रद्धयान्विताः तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् २३ अहं हि सर्वभूतानां भोक्ता च प्रभुरेव च न तु मामभिजानन्ति
तत्वेनातश्च्यवंति ते २४ यांति देवव्रता देवाः पितृन् यांति पितृव्रताः भूतानि यांति भूते ज्यायांति मद्याजिनोऽपि माम् २५ पञ्चपुष्पं
फलं तोयं चो मे भक्त्या प्रयच्छति तदहं भक्त्युपहतमस्मि प्रयतात्मनः २६ यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् य-
त्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरु यमदर्पणम् २७ शुभाशुभफलैरेवं मोक्षयसे कर्मबन्धनैः सन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपै-
ष्यसि २८

नं प्राप्नुवंति स्वाराध्यसान्निध्यमित्याह यांतीति भूतार्थमिज्यायेषां ते भूते ज्याः २५ मद्भक्तिरिति सकारादेवतांतरभाक्तिस्तु
बहुवित्तव्ययायाससाध्येत्याशयेनाह पत्रमिति भक्तिरेव केवलं ममापोक्षितानान्यदिति भावः भक्त्युपहतं भक्त्या समर्पितम् २६ अतः सर्वम-
दर्पणं कुर्वित्याह यत्करोषि गमनादिकं तद्भगवत एव प्रदक्षिणादिकं करोमीति मत्प्रीत्यर्थमेव तदर्पणं कुर्विति एवं वचनादिष्वपि नाम कीर्तनादि
दृष्ट्या ऊह्यम् २७ एवं कुर्वतः फलमाह शुभाशुभेति शुभाशुभफलैः कर्मरूपैर्बंधनैः एवं कुर्वन्त्वं मोक्षयसे भगवदर्पणबुध्या यत्किंचि-
त्कर्म कुर्वतः कर्मलेपो नास्तीत्यर्थः अयमेवोक्तलक्षणः कर्मफलसन्यासरूपो योगः तत्र युक्तात्मा समाहितचित्तः सन् विमुक्तः कर्मबन्धनै-
र्विमुक्तः सन् मां सर्वेषां प्रत्यगात्मानं उपैष्यसि २८

यतोभक्तानेवानुगृह्णातिनेतरानित्यतोरागद्वेषवान्भगवानित्यतआह समोऽहमिति यथाग्निः रागादिभूत्योपिसमीपस्थानामेवशीतं ना
शयति नदूरस्थानांतद्वत्सर्वत्रसमोऽप्यहंशरणागतानामेवबंधनाशयामिनान्येषामित्यर्थः अतो नममरागोद्वेषोवेतिभावः मयितेतेषुचाप्यहं-
भक्ताअनन्यशरणतयामय्येववर्तते अहमपितेष्टेववर्तेअभक्तचित्तानारागाद्याक्रान्ततत्वेनतत्रममविशेषतोऽभिव्यक्तिर्नास्तीतिभावः
२९ भक्तेर्माहात्म्यमाह अपिचेदिति अत्यंतपापिष्ठोऽपिमांयद्यनन्यचेताः सत्प्रभजते तथापिससाधुरेवसंतव्यः हियतः ससम्यग्व्यवसि-
तः सम्यग्दत्तः ३० सम्यग्व्यवसितत्वादेवक्षिप्रंशीघ्रंधर्मात्माभवति शांतिंचशश्वत् निगच्छतिप्रामोतिहेकौंतेयत्वमेवमदाज्ञयाप्रतिजानी-
हिप्रतिज्ञांकुरुमेममभगवतोहरेर्भक्तोननश्यतीति ३१ किंच हेपार्थहिप्रसिद्धंमांयपाश्रित्यआश्रित्ययेऽत्यंतपापयोनयः स्त्र्यादयस्तेऽपिप-

समोऽहंसर्वभूतेषुनमेद्वेष्योऽस्तिनप्रियः येभजंतितुमांभक्त्यामयितेतेषुचाप्यहम् २९ अपिचेत्सदुराचारोभ-
जतेमामनन्यभाक् साधुरेवसमंतव्यः सम्यग्व्यवसितोहिसः ३० क्षिप्रंभवतिधर्मात्माशश्वच्छांतिनिगच्छति कौं-
तेयप्रतिजानीहि नमेभक्तः प्रणश्यति ३१ मां हि पार्थव्यपाश्रित्ययेऽपिस्तुः पापयोनयः स्त्रियोवैश्यास्तथाशूद्राः
स्तेपियांतिपरांगतिम् ३२ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्ताराजर्षयस्तथा अनित्यमस्करवलोकमिमंप्राप्यभजस्व-
माम् ३३ मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु मामेवैष्यसियुक्तेवमात्मानंमत्परायणः ३४ इतिश्रीमन्महा-
भारतेभीष्म० श्रीमद्भगवद्गीतासूपनि० कृष्णार्जुनसंवादेराजविद्याराजगुह्ययोगोनामनवमोऽध्यायः ९ ३३ ६१

रांगतिंयांति ३२ ब्राह्मणादयः पुनः पुण्याः मदाश्रयेणपरांगतिंयांतीत्यत्रकिंचित्रंअतस्त्वंइमंमृत्युलोकंअनित्यंनश्वरंअस्करवंस्करवलेशाहीनं प्रा-
प्यमांपरमात्मानंभजस्वलोकान्तरभजनंनभवतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः इहचेदवेदीदथसत्यमास्तिनचेदवेदीर्महतीविनष्टिरिति ३३ भजनप्रकारदर्श-
यति मन्मनाइति मय्येवमनोयस्यनपुत्रादोसमन्मनाः मामेवभक्तोनराजादेर्धनाद्यर्थसमद्भक्तः मद्याजीमदर्थमेवयजतेनस्वर्गाद्यर्थसमद्याजी-
तादृशोभव मामेवनमस्कुरुशरणंव्रजनत्वन्यात् एवमनेनप्रकारेणयुक्तायोगंरुत्वामामेवात्मानंसर्वान्तरंएष्यसिप्राप्स्यसि अभेदेनघटाकाशइव
महाकाशं यतोमत्परायणअहमेवसर्वोपाधिभूत्य श्विदात्मापरं सर्वोत्कृष्टंअयनंप्राप्ययस्यसमत्परायणः तथाचश्रूयतेयथानद्यः स्थंदमानाः स-
मुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय तथाविद्भान्नामरूपाद्विमुक्तः परात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यमिति ३४ इतिश्रीनैलकंठी० भा० श्री० गीतासुनवमोऽध्यायः ९

ससमेत्वत्पदवाच्योऽर्थो निरूपितः तदुपासनाच्चक्रममुक्तिरित्यष्टमे प्रोक्तं न वसेत तत्पदलक्ष्यार्थ उक्तस्तस्यास्यैव विश्वतो मुरवं सर्वत्र भगवद्भाव-
नात्मकं भगवद्भजनमुक्तं तद्वागद्वेषकलुषितमनसामशक्यमिति मन्वानो भगवांस्तस्मिन् द्वये स्वविभूतीः केषुचिदेव पदार्थेषु भगवद्बुद्धि विधाना-
र्थास्तावदुपदिशति दशमे तत्फलभूतं विश्वतो मुरवं स्योपासनं तेन च विश्वरूपदर्शनमेकादशे द्वादशे पुनस्तत्पदलक्ष्यस्याव्यक्तस्यापासनम्
तदुपासकलक्षणानि चोक्त्वा उपासनाकाण्डं तत्पदार्थशोधनार्थं समापयिष्यति तत्र वात्सल्यात्स्वयमेव श्रीभगवानुवाच भूय एवेति हे महा-
बाहो भूयः प्रागुक्तमपि पुनर्मे परमं निरतिशयवस्तुनः प्रकाशकं वचः शृणु प्रीयमाणाय अमृतपानादिव महत्तनात्मीति मनुभवते वक्ष्यामि
हितकाम्ययातवहितेच्छया १ दुर्ज्ञेयत्वाच्चमत्स्वरूपस्याहंत्वां ब्रवीमीत्याह न मे इति प्रभवं प्रकृष्टभवं ऐश्वर्यम् विद्यदादि सृष्टि सामर्थ्येन-
विदुः तत्र हेतुः अहमिति अयं भावः देहोत्पत्त्यनंतरं हि देवादीनां बुद्ध्यादिलाभः न चार्वाचीनैर्बुद्ध्यादिभिः स्वोत्पत्तिप्राक्कालीनोर्थः परिच्छे-

श्रीभगवानुवाच भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः यत्ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया १ न मे विदुः स-
रगणाः प्रभवं न महर्षयः अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः २ यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम् असं-
मूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ३ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः स्रवदुःखं भवोऽभावो भयं चाभ-
यमेव च ४

तुं शक्यत इति पदार्थः स्पष्टः २ कस्तर्हि त्वां वेत्तीत्यत आह य इति यः असंमूढः समं वेत्ति स एव च सर्वपापैः प्रमु-
च्यत इति संबंधः जडाजडयोर्बुद्ध्यात्मनो रेकीभावेन अन्योन्याध्यासलक्षणेन मूढः तद्विपरीतोऽसंमूढः तत्त्वज्ञानेन बाधिताध्यासः स एवा-
त्मवित्त्वात् इतरस्य जनिमनुभवन् मां प्रत्यगात्मानं लोकमहेश्वरं अनादि कारणं तच्छून्यं अत एवाजं अजातं वेत्ति सः सर्वैः कृतैः क्रियमा-
णैर्वा पापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये ३ मम महेश्वरत्वादेव मत्तो बुद्ध्यादयो भवन्तीत्याह बुद्धिरिति बुद्धिः अंतःकरणस्य सूक्ष्मार्थावबोधने साम-
र्थ्यम् ज्ञानं आत्मानात्मादि पदार्थावबोधः असंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बोद्धव्येषु अव्याकुलतया विवेकपूर्विका प्रतिपत्तिः क्षमा आकृष्टस्य ताडि-
तस्य वा अविहृतचित्तता सत्यं प्रमाणेनावगतस्यार्थस्य यथार्थत्वेन भाषणम् दमो बाह्येन्द्रियनियमः शमो मनोनिग्रहः स्रवदुःखं आल्हादः दुःखं
तापः भवउत्पत्तिः भावः सत्ता अभावः तद्विपर्ययः भयं त्रासः अभयमेव च तद्विपरीतम् ४

अहिंसाप्राणिनामपीडा समतामित्रामित्रादौसमचित्तता तुष्टिःसंतोषः लब्धेऽर्थेपर्याप्तबुद्धिः तपइंद्रियसंयमपूर्वकंशरीरपीडनम् दानंयथा-
 शक्तिसंविभागः यशोधर्मनिमित्ताकीर्तिः अयशोअधर्मनिमित्ताअकीर्तिः एतेबुद्ध्यादयोविंशतिभावाः मत्तएवप्राणिनांभवन्तिपृथग्विधाः प्र-
 त्येकंनानाप्रकाराः ततउत्तमगुणलाभायाहमेवत्वयाशरणीकरणीयइतिभावः ५ एतदेवशिष्टाचारप्रदर्शनेनदृढयतिमहर्षयइतिसप्त-
 भृगवाद्याः चत्वारःसनकादयश्चपूर्वप्रसिद्धाः महर्षयइतिसंबधः तथामनवश्चतुर्दशप्रसिद्धाः तेसर्वेमानसाः हिरण्यगर्भरूपस्यमममन-
 सएवोद्भूताः अयोमित्राः जाताउत्पन्नाइमाः चतुर्विधाः अयंलोकश्चतदाधारभूतः तदुभयंयेषांयत्संबधिसंततिर्येषांसंततिरित्यर्थः यद्वा
 येषामितिषष्ठीपंचम्यर्थे येभ्यइमाः प्रजाअयंलोकश्चजातइत्यर्थः तेपिमद्भावाः मय्येवभावोमनोयेषांते प्रसिद्धमहिमानोऽप्येतेयतोमामेवो-
 पासतेऽतस्त्वमपिमासुपास्वेतिभावः ६ उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति एतांवक्ष्यमाणांविभूतियोगंचविश्वतोमुखेभगवतिमनःसमाधा-
 नंयस्तत्त्वतोवेतिसम्यगनुष्ठातुंज्ञातुंचसमर्थोभवतिसःअविकंपेनअचलेननिर्विकल्पकेनषष्ठाध्यायोक्तेनयोगेनमाद्विषयेणसमाधिनायुज्य

अहिंसासमतातुष्टिस्तपोदानंयशोऽयशः भवन्तिभावाभूतानांमत्तएवपृथग्विधाः ५ महर्षयः सप्तपूर्वचत्वारोमन-
 वस्तथा मद्भावामानसाजातायेषांलोकइमाः प्रजाः ६ एतांविभूतियोगंचममयोवेतितत्त्वतः सौऽविकंपेनयोगे
 नयुज्यतेनात्रसंशयः ७ अहंसर्वस्यप्रभवोमत्तःसर्वप्रवर्तते इतिमत्वाभजंतेमांबुधाभावसमन्विताः ८ मच्चि-
 त्तामद्गतप्राणाबोधयंतःपरस्परम् कथयंतश्चमानित्यंतुष्यन्तिचरमंतिच ९ तेततश्चकृतकृत्योभवन्ति नात्रसंशयइति-

प्रवृत्त्यतिशयार्थमुच्यते भगवद्वचसिसंशयासंभवात् ७ उपासनास्वरूपमाहद्वाभ्याम् अहमितिबुधाः मांप्रत्यगात्मानंइतिमत्वाभजं-
 तेइतिकथंअहमेवसर्वस्यजगतः प्रभवउत्पत्तिः मत्तः मदनुग्रहंप्राप्येवसर्वबुद्ध्यादिकंस्वस्वकार्यंयप्रवर्तते अहमेवजगतःकर्तातर्यामीचेति
 अहंग्रहेणात्मानंउपासीतेतिभावः भावसमन्विताः भावनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थः ८ एवंध्यानेभावनाप्रकारमुक्त्वाव्युत्थानेतमाह मच्चिन्ताइति
 अहमेवचित्तेयेषांतेमच्चिन्ताः तथाहमेवगतोविद्यमानोयेषुतेमद्गतास्तथाविधाः प्राणाइंद्रियाणियेषांते मद्गतप्राणाः चित्तेनोद्विग्यैर्वायद्गुह्यते
 तत्सर्वंप्रत्यगात्मावास्तुदेवइतिभावयतइत्यर्थः इममेवार्थंपरस्परंबोधयंतः श्रुतियुक्तिप्रदर्शनेसमानानांसमुदायेज्ञापयंतः कथयंतश्चशि-
 ष्यान्प्रति तुष्यन्तितेनैवज्ञानेननतुमिश्रान्नादिनारमंतिचनतुस्स्यादावित्यर्थः ९

श्रीसाम्बसदाशिव

६

६

६

६

६

६

६

उपासनायाः फलमाह तेषामिति सततयुक्तानां नित्योत्साहवतां प्रीतिः प्रेमात्पूर्वकं भजतां सेवमानानां तेभ्यो ददामि तबुद्धियोगं ज्ञानरूपं यो-
गं समाधिज्ञाननिष्ठाभित्यर्थः तां ददामि येन यथानिष्ठया ते मासु पयांति समुद्रमिव नद्योऽभेदेन प्रविशन्ति १० किंच तेषां भक्तानां सुपर्यनुकं पा-
र्थं न स्वप्रयोजनसिद्ध्यर्थम् राजवत् बुद्धियोगप्रदानेन अज्ञानजं अविवेकादुत्थितं मिथ्याप्रत्ययलक्षणं मोहांधकारं तमोनामकं सर्वानर्थनिदा-
नं मूलाज्ञाननाशेन नाशयामि आत्मभावस्थः आत्मनो भावोतः करणगृहंतस्थेन ज्ञानरूपेण भास्वता प्रबलेन अयं भावः सत्त्वमसीति वाक्यजा-
ब्रह्माकारोतः करणवृत्तिः स्वोत्पत्तये श्रवणमननध्यानानि शमादीनि कर्माणि चापेक्षते यथा दीपः स्वोत्पत्तये तैलवर्त्यादीन् उत्पन्ना तु तमो-
नाशेन स्वविषयप्रकाशनार्थम् संप्रत्ययावृत्तिलक्षणं प्रसरत्यानंच कर्मभिरुपकारं वानापेक्षते न हि ज्ञाने घटे तदाकारप्रत्ययावृत्तिर्वा कर्मा-
पेक्षा वा तज्ज्ञानदाढ्यायापेक्ष्यते प्रमाणव्याप्तिमात्रसापेक्षत्वाज्ज्ञानस्य तस्मात् ये उत्पन्नज्ञानानामपि प्रसरत्यानापेक्षां कर्मभिरुपकारापेक्षांच

तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ददामि बुद्धियोगं तं येन मासु पयांति ते १० तेषां मेवानुकं पार्थ महमज्ञानजं
तमः नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता ११ अर्जुन उवाच परंब्रह्म परंधाम पवित्रं परमं भवान् पुरुषं शा-
श्वतं दिव्यमादिदेवमजं विष्णुम् १२ आहुस्त्वामृषयः सर्वे देवर्षिर्नारदस्तथा असितो देवलो व्यासः स्वयंचैव ब्रवीषि-
मे १३ सर्वमेतद्वदतं मन्ये यन्मां वदसि केशव न हि ते भगवन् व्यक्तिं विदुर्देवान दानवाः १४ स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थ त्वं
पुरुषोत्तम भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते १५ वक्तुमर्हस्य शेषेण दिव्यात्मात्मविष्णुतयः यामि विष्णुतिमिलौ-
कानि मां स्त्वं व्याप्य तिष्ठसि १६

वदंतिते बलादेव मोक्षस्य कृतकृत्यतामनित्यतांच प्रार्थयन्ति इति दिक् ११ एतां विष्णुतिं योगं चेत्यादिना
विष्णुतिज्ञानस्य फलोदके श्रुत्वा तस्यास्युत्सुकः प्रथमं स्तुत्या भगवंतं मार्जवयन् अर्जुन उवाच परमिति परंब्रह्म न त्वपरमुपास्यं तदेव ब्रह्म त्वं
विद्धि नेदं यदिदमुपासत इति श्रुतेः परंधामज्योतिः न त्वपरं वृत्तिरूपं ज्ञानम् तस्य धीर्ज्ञीर्षीरित्येतत्सर्वमन एवेति श्रुतेर्दृष्टिरूपत्वात् परमं
पवित्रं न तु तीर्थादिवदपरमं भवान् तत्र मानमाह पुरुषमिति सार्द्धेन पुरुषं देहांतस्थं शाश्वतं नित्यं दिव्यं दिविहार्द्राकाशे आविष्कृतम् आदि-
भूतम् आदिदेवं सूत्रात्मानोप्याद्यं अतएव अजम् विष्णुं व्यापकं त्वां ऋषय आहुरिति संबंधः १२ १३ व्यक्तिप्रभवं १४ हे भूतभावन भू-
तानां भावक १५ एव स्तुत्वा मनोबुभुक्षितमाह वक्तुमिति १६

कथमिति योगेश्वर्यतद्वन्द्वे योगिन् त्वांकथंचर्मचक्षुषाविद्यां न कथमपीति विश्वरूपदर्शनस्य दौर्लभ्यं मन्वानः कतिपये धेवस्थानेषु भगवं-
तंचिंतयिष्यामि विश्वरूपदर्शनेधिकारसिद्ध्यर्थमित्याशयेनाह केचित्ति १७ योगं वैश्वरूप्यम् विभूतिं ध्यानालंबनम् अमृतं अमृतस्य मो-
क्षस्य साधनम् १८ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच हंतैति हंत इदानीम् हंतैत्यनुमतौ वा हियाः पुराणांतरेष्वपि श्रेष्ठत्वेन प्रसिद्धाः विभूतयस्ताः
कथयामीति योजना प्राधान्यत इति योगोपकारित्वेन विभूतय इह प्राधान्येन योगस्तु संक्षेपेणैवोच्यते तस्याग्रे वक्ष्यमाणत्वादिति भावः अ-
न्यथा योगं विभूतिं च कथयेति एषे विभूतिमात्रकथनेन वहितचित्तत्वं भगवतः स्यात् नास्त्यंतो विस्तरस्य मे विभूतीनामिति विपरिणामेना-
नुषंजननीयम् १९ संक्षेपेण योगमाह अहमिति हेगुडाकेश हेजितनिद्रहेघनकेशोतिवा अहं वासुदेव आत्मा अततीत्यात्मा व्यापकः अतए-
व सर्वेषां भूतानां माशयः एकीभावस्थानं जलानां भिवकासारो जलाशयस्तद्वदहं सर्वभूताशयः स्थितः अचलः शर्परेखरिवा विसर्गलोपो व-

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वांसदा परिचिंतयन् केषु केषु च भावेषु चिंत्योसि भगवन्मया १७ विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं
च जनार्दन भूयः कथयतृप्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम् १८ श्रीभगवानुवाच हंतैते कथयिष्यामि दिव्याद्यात्मविभू-
तयः प्राधान्यतः कुरु श्रेष्ठ नास्त्यंतो विस्तरस्य मे १९ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः अहमादिश्वमध्यं च भूता-
नामंत एव च २० आदित्यानामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविरंशुमान् मरीचिर्मरुतामस्मि नक्षत्राणामहं शशी २१ वेदानां सामवे-
दोऽस्मि देवानामस्मि वासवः इन्द्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मि चेतना २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मि विज्ञेशो यक्षरक्षसां
वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिणामहं २३

कथ्य इति वार्तिकेन पक्षे विसर्गलोपः भाष्येतु सर्वेषां भूतानां माशये तर्ह्यदि स्थित इति व्याख्यातम्
सर्वभूताशयत्वादेव अहं आदिः जन्मकारणं मध्यं स्थितिकारणम् भूतानां अंतः लयस्थानं सर्वमिदं ब्रह्मांडं मय्येवास्तीति भावः २० योगसुक्ताविभूती-
राह आदित्यानामित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति आदित्यानां द्वादशानां मध्ये विष्णुनामा आदित्यो हं वामनावतारो वाज्योतिषां मग्न्यादीनां मध्ये रविः
अंशुमान् अत्यंतं प्रतपनशीलो निदाघमध्याह्ने तीव्रतापवानहमेवेत्यर्थः मरुतां सप्तसप्तकानां मध्ये मरीचिरहम् नक्षत्राणां ताराणां अत्र प्रायेण नि-
र्धारणोपपत्तिः भूतानामस्मि चेतनेत्यादौ संबंधोऽपि शशी चंद्रमाः २१ सामवेदो गानेन रमणीयत्वात् वासवः देवराजत्वात् मन इन्द्रियांतरप्रवर्तकत्वात्
चेतनाधीवृत्तिः चिदभिव्यक्तिहेतुत्वात् एते वेदादीनां मध्ये श्रेष्ठाः २२ रुद्राणां एकादशानाम् वसूनां अष्टानां शिखराणिरत्नविशेषास्तद्वत्तां मध्ये मे-
रुहम् २३

सर्वहरः प्रलयकालिको मृत्युरस्मिन्नाविष्यतां भाविकल्याणानां उद्भवैश्वर्योत्कर्षो हम् कीर्त्यादिसप्तकमप्यहं यासां संश्रयमात्रेणामनुष्ये-
 लुकृतार्थताबुद्धिर्भवति ३४ बृहत्सामत्वामिद्विहवामह इत्यस्यामृचिगीयमानं सामपृष्ठस्तोत्रे विनियुक्तं इन्द्रदेवत्यं तत्साम्नां मध्येहमस्मि-
 छंदसां मध्ये गायत्री द्विजत्वसपादनात् सोमाहरणाच्च श्रेष्ठाहमस्मि कुसुमाकरो वसंतः ३५ व्यवसायो निश्चय उद्यमो वा ३६ वृष्णीनां यादवानां मु-
 शनाश्रुकः ३७ दमयतां राजादीनां दमनसाधनं दंडोऽहमस्मि जिगीषतां जेतुमिच्छतां जयसाधनं नीतिरस्मि मोनं वाचो निग्रहः ३८ सर्वभूतानां बी-
 जमित्यनेन सर्वभूतानि माद्विभूतिरिति दर्शितम् तदेवोपपादयति न तदस्तीति मया विनाभूतं किमपि नास्ति उपोदयस्य उपादानमंतरेण स्थित्यसंभ-

मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् कीर्तिः श्रीर्वाक्च नारीणां स्मृतिर्मेधाधृतिः क्षमा ३४ बृहत्सामतथा साम्नां गाय-
 त्री छंदसामहम् मासानां मार्गशीर्षोऽहमृतूनां कुसुमाकरः ३५ द्यूतं छलयतामस्मितेजस्तेजस्विनामहम् जयोऽस्मि व्यव-
 वसायोऽस्मि सत्वं सत्त्वतामहम् ३६ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पांडवानां धनंजयः सुनीनां मप्यहं व्यासः कवीनां मुशनाकविः
 ३७ दंडो दमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम् मोनं चैवास्मि गृह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ३८ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं
 तदहमर्जुन न तदस्ति विनायत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ३९ नांतोऽस्ति ममादिव्यानां विभूतीनां परंतप एष तूद्देशतः प्रो-
 क्तो विभूतेर्विस्तरो मया ४० यद्यद्विभूतिमत्सत्वं श्रीमदूर्जितमेव वा तत्तदेवावगच्छत्वं मम तेजोऽंशसंभवम् ४१ अथ
 वा बहूनेतेन किं ज्ञानेन तवार्जुन विष्टम्याहमिदं क्लृप्तमैकांशेन स्थितो जगत् ४२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप-
 र्व० श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्म० श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विभूतियोगो नाम दशमोऽध्यायः १० ३४ ५

वात् ३९ नांतोस्तीति उद्देशतः एकदेशेन विभूतेर्विस्तरो विस्तारो मया प्रोक्तः ४० सर्वभूतानां बीजमहं इत्युक्त्या स्वस्य सार्वभूतयोक्तेः सर्वस्ववि-
 भूतिरित्युक्तमेव तथापि तद्ब्रह्मणा शक्तं प्रतिप्राह यद्यदिति यद्यत्सत्वं प्राणिविभूतिमत् ऐश्वर्ययुक्तं श्रीर्लक्ष्मीः शोभावातयुक्तं ऊर्जितं बला-
 द्यतिशययुक्तम् तत्तत्सर्वं मम तेजसः चिच्छक्तेरंशसंभवं अंशात्संभूतत्वं मवगच्छजानीहि लोके यदतिरमणीयं तद्भगवत्पुरुषमिति ध्याये-
 दित्यर्थः ४१ उत्तमाधिकारिणमुद्दिश्याह अथवेति मूढान्प्रत्येतदुक्तत्वं तु एतावदेव विद्धि एकांशेन एकदेशेनाहमिदं विष्टम्यव्याप्यस्थितोऽस्मि
 पादोऽस्य विश्वाभूतानीति श्रुतेः तस्मात्परिच्छिन्नं दर्शनं त्यक्त्वा सर्वत्र ब्रह्मबुद्धिमेव कुर्वित्याशयः ४२ इति नैलकंठीये भा० श्री० गीतासु दशमोऽध्यायः १०

पूर्वस्मिन्नध्याये योगो विभूतिश्च व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातो एतां विभूतियोगं च मम यो वेनीति आत्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन भूयः कथयेतीत
रेण च श्रोतव्यत्वेन प्रार्थितो तत्र अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशया स्थित इति संक्षेपेण योगो भगवतः सर्वभूताधारत्वलक्षण उक्तः प्राग्विभू-
तिकथनात् तदन्ते च विष्णुभ्याह मिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् इति कुसूलेन धान्यमिव मये दंजगद्विष्टमिदं मित्युक्त्या स एव स्मारितः तदेव-
भगवतः सर्वभूताधारत्वं साक्षात्कर्तुं कामोऽर्जुन उवाच मदनुग्रहायेति मयि अनुग्रहोऽनुकंपा तदर्थं मदनुग्रहाय परमं सद्यः शोकमोहनि-
वर्तकत्वेन उत्कृष्टं गुह्यं गोप्यं अध्यात्मसंज्ञितं आत्मानात्मविवेकार्थं शास्त्रं अध्यात्मतत्संज्ञितं यत्त्वया च अशौच्या न न्वशौच इत्यादिना षष्ठा-
ध्यायपर्यंतं त्वंपदार्थं शुद्धिप्रधानं नायं हंति न हन्यते इत्यात्मनोऽकर्तृत्वाभोक्तृत्वप्रतिपादकं तेन मम मोह अविवेको यं विशेषेण गतो नष्टः अत्र
प्रथमे पादेऽक्षराधिक्यमार्षम् १ भवेति तथा सप्तमाध्यायमारभ्य दशमपर्यंतं त्वया भूतानां भवाप्ययावपि उक्तो अहं सर्वस्य जगतो मत्तः स
र्वं प्रवर्तते इति तावपि मया विस्तरशः त्वत्तः श्रुतो हे कमलपत्राक्ष अव्ययं माहात्म्यमपि न च मां तानि कर्माणि लिपंतीति विषमसृष्टिकर्तुरपि

अर्जुन उवाच मदनुग्रहाय परमं गुह्यं मध्यात्मसंज्ञितम् यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम १ भवाप्य-
यो हि भूतानां श्रुतो विस्तरशो मया त्वत्तः कमलपत्राक्ष माहात्म्यमपि चात्ययम् २ एवमेतद्यथात्म्यत्वमात्मानं प-
रमेश्वरं द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमेश्वरं पुरुषोत्तम ३ मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो योगेश्वर ततो मे-
त्वदर्शयात्मानमव्ययम् ४ वैषम्येनैर्घृण्यदोषो नास्ति जगत्कर्तुरपि विकारगंधो नास्तीत्येवमादिरूपतत्पदार्थशुद्धिप्रधानं शु-

तमित्यनुषंगः २ एवमिति यच्च त्वं विष्णुभ्याह मिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदित्यात्मानं जगदाधारमात्थतदपि इत्थमेव न ममात्रसंभावनास्ति-
हे परमेश्वर ते तव रूपं ऐश्वर्यं ईश्वरस्येदं विश्वात्मकं मायामयमित्यर्थः हे पुरुषोत्तम क्षराक्षरातीत विश्वरूपं मायामयं वास्तवंतु रूपं मायातीतमित्यैश्व-
रमिति पुरुषोत्तमेति च पदार्थांलभ्यते तथा च वक्ष्यति माया ह्येषामया सृष्टाय न्मां पश्यसि नारद सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं मां ज्ञातुमर्हसीति उक्तं च शुद्धं रू-
पमभिप्रेत्य अव्यक्तो यमचित्यो यमिति ३ मन्यसे इति हे योगेश्वर योगानां योगिनामीश्वरतद्रूपं यदि मया द्रष्टुं शक्यमिति मन्यसे यदि मयित दर्शना-
धिकारं पश्यसि तर्हि दर्शय तत्तर्हि मे मया अव्ययं मायामयं आत्मानं दर्शय मायामयत्वादेवास्याव्ययत्वं मायाया हि सर्वसर्वात्मकं सर्वदा स्तीति प्रासिद्धं
यथोक्तं वसिष्ठेन वर्तमानमतीतं च भविष्यत्स्थूलमण्वपि तथा दूरमदूरं च निमेषः कल्प इत्यपि चिदात्मनि स्थितान्येव पश्य मायाविजृम्भितं न हि म-
रुमरीचि सरसी क्रमशः शुष्यति अतो मायामयत्वादेवास्य ऐश्वर्यस्य रूपस्याव्ययत्वम् ४ ध ध ध ध ध ध

एवंप्रार्थितः सन्भगवानुवाच पश्येति शतशइत्यादिना अनंतानीत्युक्तं नानावर्णानिनानाकृतीनि च ५ दिव्यानि तावदाह पश्यादित्यानि अह
 षपूर्वाणि आश्चर्याणि अद्भुतानि चतुर्मुखपंचमुखषण्मुखवादीनि ६ हेगुडाकेशजितनिद्रइहममदेहे एकस्थ एकस्मिन्नेवावयवेन रवाग्रमात्रे स्थितं
 कृत्स्नं वर्तमानं जगत् पश्य यत्तु चान्यत् अतीतमनागतं विप्रकृष्टं व्यवहितं स्थूलं सूक्ष्मं वातत्सर्वमिह पश्य ७ यत्तुक्तं मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टु-
 मिति तत्राह नत्विति शक्यसे शक्नोषि पदविकरणव्यत्ययआर्षः अनेन प्राकृतेन दिव्यमप्राकृतम् ऐश्वरं ईश्वरसंबन्धिनं योगं विश्वाश्रयत्वं लक्षणं
 सामर्थ्यम् ८ एवमुक्त्वा भगवानर्जुनाय दिव्यं रूपं दर्शितवान् स च दृष्ट्वा विस्मया विष्टो भगवंतं विज्ञापितवानितीमं वृत्तांतं एवमुक्तेत्यादिषड्विः श्लोके-
 र्धृतराष्ट्रं प्रतिसंजय उवाच एवमुक्तेति ततः दिव्यचक्षुः प्रदानानंतरं राजर्षे धृतराष्ट्रमहाश्वसौ योगेश्वरश्चेति विग्रहः महतो योगस्य वा ईश्वरः

श्रीभगवानुवाच पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च ५ पश्यादित्यान्
 सूनुद्रान् भिनोमरुतस्तथा बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत ६ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्यसचराचरम् मम देहे गुडा-
 केशयच्चान्यद्द्रष्टुमिच्छसि ७ नेतुमांशक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ८ संजय-
 उवाच एवमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः दर्शयामास पार्थाय परमं रूपं मे श्वरम् ९ अनेकवल्कनयनमनेकाद्भुतद-
 र्शनम् अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् १० दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं वि-
 श्वतोमुखम् ११ दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः १३

परमं दिव्यं रूपं ऐश्वर्यं

रं मायाविसंबन्धनं तु मायातीतं दर्शयामास ९ तदेव रूपं विशिनष्टि द्वाभ्यां अनेकेत्यादिना अनेकानि अनंतानि वल्काणि नयनानि च यस्मिन् तद-
 नेकवल्कनयनम् अनेकान्यद्भुतानि दर्शनानि यस्मिन् स दनेकाद्भुतदर्शनं दिव्यानि अनेकानि च उद्यतानि आयुधानि च कादीनि यस्मिन् १० विश्व-
 तोमुखमिति पूर्वोक्तस्य एकत्वेन दृष्ट्येन बहुधा विश्वतोमुखमित्यस्यायं परामर्शः अनंतं सर्वतः परिच्छेदरहितम् ११ दिवि अंतरिक्षे भाः
 दीप्तिः भासादीप्तेः अभूतोपमेयं निरूपमतामेव तस्य दीप्तेर्दर्शयति उभौ यदि व्योम्नि पृथक् प्रवाहावित्यादिवत् १२

श्रीकृष्ण ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४

इहैकस्थं जगत्कलमं पश्येति यस्याकुम्भगवता उक्तं तदप्यपश्यदित्याह तत्रेति अनेकधा प्रविभक्तमित्यनेन वर्षासूत्रेणातं त्रिणीबीजेन सूक्ष्म-
रूपेणान्तरुद्दिश्यते तदन्माभूदिति दर्शयितुं सावकाशं अनेकधा विभागयुक्तं विविक्तं अपश्यत् एकं स्थं एकावयवस्थम् अयमर्थः यदा भगवत
श्चतुर्मुखं रूपं चिंत्यते तत्र चचेतसिलब्धपदे सति क्रमशस्तदीयावयवान् त्यक्त्वा सुरवे स्मिते वापदनखे वा चित्तं धियते तत्रापिलब्धपदे तस्मिन् तदपित्य
त्वाविश्वरूपमारोहति दिव्यं चक्षुरपि एवं सूक्ष्मतामादितमन एव मनोस्य देवं चक्षुः सते न देवेन चक्षुषामनसैतान् कामान्यश्च नृमत् इति श्रुतेः
कामान्विषयान् एतान् दार्हाकाशारव्यसंगुणब्रह्मगतानिति श्रुतिपदयोरर्थः यथोक्तं श्रीभागवते तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यैकत्रधारयेत् नान्यानि
चिंतयेद्भूयः स स्मितं प्रावयेत्तुल्यं तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्यव्योम्निधारयेत् तच्च त्यक्त्वा मदरोहो न किंचिदपि चिंतयेदिति तत्रमूर्तो एकत्र अंगे

तत्रैकस्थं जगत्कल्मसं प्रविभक्तमनेकधा अपश्यद्देवदेवस्य शरीरे पांडवस्तदा १३ ततः सविस्मया विष्टो हृष्टो रोमाध-
नं जयः प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलिं रभाषत १४ अर्जुन उवाच पश्यामि देवांस्तव देवदेहे सर्वं स्तथा भूतविशेष-
संघान् ब्रह्माणामीशं कमलासनस्थमूर्ध्नि च सर्वानुरगांश्चैदिव्यान् १५ अनेकबाहूदरवल्कने च पश्यामि त्वां सर्वतो-
ऽनंतरूपम् नांतनमर्ध्वेन पुनस्तवादि पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपम् १६ किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं स-
र्वतो दीप्तिमंतम् पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समं तादृदीप्तानलार्कं कतिमप्रमेयम् १७ ध ध ध

व्योम्निकारणे मदारोहोनिर्विकल्पे ब्रह्मण्यारूढः तदिदमुक्तं देवदेवस्य शरीरे कल्मजगदेकस्थं पांडवोऽपश्यदिति १३ हृष्टरोमारोमां च-
 तगात्रः १४ देवान् आदित्यादीन् भूतविशेषाः चतुर्विधा जरायुजादयः तेषां संघान् समूहान् ब्रह्माणं चतुर्मुखं ईशं ईशितारं कमलासन-
 स्थं मित्यनेन दूरदर्शनमुक्तम् उरगान् पातालस्थान् अनन्तादीन् दिव्यान् कैलासादौ स्थितान् वासुकिप्रसुरवान् एतेन व्यवहितदर्शनमुक्तम्
 १५ अनेके अनन्ताः बाहवः उदराणि वल्काणि चनेत्राणि च यस्मिन् तदनेकबाहूदरवल्कनेत्रं सर्वतः चतुर्दिक्षु उपर्यधश्च अनन्तमपरिच्छिन्नरू-
 पमस्य तस्मै अनन्तत्वमेवाहनांतमिति दीर्घरज्वा इव तवाद्यंतो दैशिको नस्तइत्यर्थः १६ किरीटगदाचक्रधारिणं दीप्तिमत्त्वादेव दुर्निरीक्ष्यं द्रुम-
 शक्यम् समन्तात् सर्वतो ये दीप्ताः अनलाः अर्काश्च तद्गत्कृतिर्यस्य तं समन्ताद्दीप्तानलार्ककृतिमित्येकं पदम् अतएवाप्रमेयं द्रुमशक्यप-
 रिच्छेदम् १७

एवंतवयोमे ^{एवंतवयोमे} ^{तदेवत्वमास} ^{एतन्नसगुणरूपस्यनिर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं} ^{शारवाग्रस्येवचंद्रज्ञापकत्वम्} ^{अतएववेदितव्यं} ^{वेदांतप्रमाणेनज्ञातुंयोग्यंनतूपासनीयं} ^{सगुणं} ^{ब्रह्मापित्वमेवेत्याह} ^{त्वमस्येति} ^{निधानंलयस्थानंएतेनकारणत्वमुक्तम्} ^{अव्ययःअमृतःदेवत्वात्} ^{शाश्वतस्यवेदिकस्यधर्मस्यगोप्तेत्यनेनकार्यं} ^{ब्रह्मत} ^{तः} ^{हिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तम्} ^{सनातनाश्चिरंतनोऽनादिः} ^{पुरुषोजीवात्मासोपित्वमेवमेमतः} ^{१८} ^{देशतः} ^{कालतश्चादिमध्यांतहीनत्वात्} ^{अनादिमध्या-} ^{तंदीप्तोद्गताशोवत्केयस्येति} ^{भास्वरदंतत्वंत्यज्यते} ^{स्वतेजसाचैतन्यज्योतिषा} ^{इदंविश्वंविश्वरूपंतपंतंप्रकाशयंतंअनादित्वादिसर्वविशेषणाविशिष्टंविश्वं} ^{तपिकर्मीभूतंतापयंतंत्वांपरंज्योतीरूपंपश्यामि} ^{जानामिचित्रपटस्थानीयंविश्वरूपंसकलकारकात्मकधीवासनोपेतंयेनज्योतिषाप्रकाशतेतदेवत्वम}

त्वमक्षरंपरमंवेदितव्यंत्वमस्यविश्वस्यपरंनिधानम् त्वमव्ययःशाश्वतधर्मगोप्तासनातनस्त्वंपुरुषोमतोमे १८ अ
नादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुंशाशिसूर्यनेत्रम् पश्यामित्वांदीप्तोद्गताशवक्रंस्वतेजसाविश्वमिदंतपंतम् १९ द्यावा
पृथिव्योरिदमंतरंहिव्यामन्त्वयैकेनादिशश्चसर्वाः दृष्ट्वाद्भुतरूपमुग्रतवेदलोकत्रयंप्रव्यथितंमहात्मन् २० अमीहित्वा-
स्तरसंधाविशान्तिकेचिद्गीताः प्रांजलयोगृणांति स्वस्तीत्युक्तामहर्षिसिद्धसंधाः स्तुवंतित्वांस्तुतिभिः पुष्कलाभिः २१ रु-
द्रादित्यावसवोयेचसाध्याविश्वेऽश्विनोमरुतश्चाष्मपाश्च गंधर्वयक्षास्तरसिद्धसंधावीक्षंतित्वाविस्मिताश्चैवसर्वे २२ रूपं
महत्तेबहुवक्त्रनेत्रंमहाबाहोबहुबाहूरुपादम् बहुदरंबहुदंष्ट्राकरालंहृस्वालोकाः प्रव्यथितास्तथाहम् २३

सीतिजानामीतिभावः १९ एवं

स्वयंविश्वरूपदर्शनेनकृतकृत्योभूत्वातदुपसंहारमिच्छन्तेतिद्यावापृथिव्योरिति हेमहात्मन्निप्रत्यक्षंत्वयाएकेनइदंद्यावापृथिव्योरंतरंमध्यं
सर्वाः दिशश्चव्याप्ताः अतस्तवेदंअद्भुतंउग्ररूपंहृस्वालोकात्रयंप्रकर्षेणव्यथितम् अतःपरंइदमुपसंहरेत्यभिप्रायः २० व्यथामेवाहअमीहीति
हियतः अमीत्वात्वांअस्तरसंधाः अस्तरांशाः दुर्योधनादयस्त्वांपतंगाः पावकमिवअदृष्टप्रेरिताः विशान्तिमरणायेत्यर्थः केचिद्गीताः प्रांजलयोबद्धां
जलयोगृणांतिस्तुवंति २१ किंच येत्वद्वजगृहीताः रुद्रादयस्तेपिबिस्मिताः सर्वेत्वांवीक्षंतइत्याहरुद्रादित्यादितिसाध्याः विश्वेचदेवगणाविशेषोरु-
द्रादित्यवत्त्रैयोर्ऽष्मपाः पितरः गंधर्वाणांयक्षाणांअस्तराणांसिद्धानांजातिभेदानांसंधाः समूहाः तएतेशेषंस्पष्टं २२ पुनर्लोकानामात्मनश्च-
व्यथामाह रूपमिति महत्आदिमध्यांतहीनंहेमहाबाहोतेतवकरालंमहारूपंहृस्वालोकाव्यथितास्तथाहंचव्यथितइतियोजना २३

करालत्वप्रपंचनेन स्वव्यथामेवाह न भइति नमः स्पृशं व्योम व्यापि इगुपधलक्षणाः कः तेन न भ स्पृश शब्दोऽकारांतः दीप्तं आग्निवज्जाज्वल्यमानं व्या
तान न विस्तारितमुखं दीप्तविशालनेत्रं रक्तनेत्रमित्यर्थः द्विप्रत्यक्षं त्वात्वात् दृष्ट्वा प्रव्यथितांतरात्मा प्रकर्षेण व्यथितचित्तः धृतिर्धैर्यं न विंदा भिन
लभे शमं च शांतिं स्वास्थं च न लभे हे विष्णो व्यापकमयानकं त्वदाक्रांतं देशं त्यक्त्वाऽन्यत्र गंतुमशक्यं तव व्यापकत्वादिति भावः २४ कालानलः प्र-
लयाग्निः तत्तुल्यानि प्रसीद प्रसन्नः स्रखदो भवेत्यर्थः २५ अमीत्वां विशंतीत्यग्निमश्लोकादपकृष्यते २६ तेभीष्मादयः उत्तमांगैः शिरोभिः
अयं भावः धृतराष्ट्रस्य पुत्राः पापिष्ठाः भगवंतमेव त्रैलोक्यशरीरं विशंति पापानुरूपं तस्य पायुस्थानस्थितान्तरकानेव गच्छंतीति तत्रत्वां विशंतीत्येवो

नभस्पृशंतीसमनेकवर्णव्यात्ताननंदीसविशालनेत्रम् दृष्ट्वाहित्वाप्रव्यथितांतरात्माधृतिर्नविंदामिशमंचविष्णो
२४ दंष्ट्राकरालानिचतेसुरवानिदृष्ट्वेवकालानलसंनिभानि दिशोनजानेनलभेचशर्मप्रसीददेवेशजगन्निवास २५
अमीचत्वांधतराष्ट्रस्यपुत्राः सर्वेसहैवावनिपालसंघैः भीष्मोद्रोणःसूतपुत्रस्तथासौसहास्यदीयैरपियोधसुरव्यैः २६
वक्त्राणितेत्वरमाणाविशंतिदंष्ट्राकरालानिभयानकानि कैचिद्विलग्नादशनानंतरेषुसंदृश्यंतेचूर्णितैरुत्तमांगैः २७ य
थानदीनांबहवौबुवेगाःसमुद्रमेवाभिसुरवाद्रवंति तथातवामीनरलोकवीराविशंतिवक्त्राण्यभिविज्वलन्ति २८
यथाप्रदीप्तज्वलनंपतंगाविशंतिनाशायसमृद्धवेगाः तथैवनाशायविशंतिलोकास्तवापिबक्त्राणिसमृद्धवेगाः २९
लेलिह्यसेग्रसमानःसमंताल्लोकान्समग्रान्वदनैर्ज्वलाद्भिः तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रंभासस्तवोग्राःप्रतपंतिविष्णो ३०

कंभाष्मादयस्तु भक्ताः यतोऽग्निर्ब्राह्मणावेदाश्च प्रसूतास्तद्भगवतोऽसुरवंप्रविशंतीति वैषम्यगति सूचनार्थं त्वांधतराष्ट्रस्य पुत्रा विंशंतिमीष्मादयस्तेवक्रा
णि विंशंतीति विभागदर्शनं युक्तमिति २७ इदमेव सदृष्टांतमाह यथेति तव वक्राणि विंशंतीति संबंधः अभिविज्ज्वलंति सर्वतः जाज्वल्यमानानि २८
बुद्धिपूर्वकमेव ते त्वद्वक्राणि प्रविशंतीति सदृष्टांतमाह यथा प्रदीप्तमिति २९ येन पतंतस्तोऽस्त्वं करुणावानपि नवारयसितुमिच्छस्येवेत्याह लेलिह्य-
सेभूयोभूयोतिशयेन वा स्वादयति कीदृशस्त्वं समं तां त्वज्ज्वलद्भिर्वदनैर्लोकान्समग्रान् ग्रसमानः एवं निर्घृणस्यापि तव तेजो न हीयते प्रत्यतवर्धत एवेत्या-
ह तेजोभिरिति हे विष्णो व्यापनशीलसमग्रं जगत्तेजोभिरापूर्यतव उद्याः स्थष्टुमशक्याः भासद्दीप्तयः प्रतपंतीति योजनापदार्थः स्पष्टः ३० ४९

एवदीत्यासाकुलीभूतोऽर्जुनः भगवानयमिति विस्मृत्याह आख्याहीति एवमुग्ररूपः क्रूरकर्माभवान्कोसीत्यारत्याहिअसुकोस्मीतिकथयप्र-
सीदशानोभवत्वामहंविज्ञातुमिच्छामि यतस्तव प्रवृत्तिं चेष्टान्नजानामि ३१ एवमर्जुनेन प्रार्थितः श्रीभगवानुवाच काल इति इहास्मिन्संग्रामेलोका-
न्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः प्रवृद्धो महान् लोकक्षयकृत् कालो नाम परमेश्वरोऽस्मि यस्मादेवं तस्मात् ऋते पितृत्वात्वा विनापि सर्वे न भविष्यन्ति मरिष्यन्ति
के ते सर्वे ये प्रत्यनीकेषु शत्रुसैन्येषु योधाः शूराभीष्मादयो वस्थितास्ते ३२ तस्मादिति यस्मात्त्वा विनाप्येते मरिष्यन्ति तस्मात्त्वन्तिष्ठ युद्धाय शेषं स्पष्टं ३३
माव्यथिष्ठाः एते महान्तः कथं हंतुं शक्या इत्याकुलीभावं मागा इत्यर्थः जेतासि जेष्यसि सपत्नान् शत्रून् ३४ भगवता एवमुक्ते सति पश्चात्किं वृत्तमित्यपे-
क्षायां संजय उवाच अत्र कृतान्जलित्वादिना चिन्हेन भगद्वाक्योद्धरणं किरीटी न करिष्यतीति सूच्यते सगद्गदं भयहर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठाकंपने

आख्याहि मे को भवानुग्ररूपो नमोऽस्तु ते देववरप्रसीद विज्ञातुमिच्छामि भवंतमाद्यं न हि प्रजानामितव प्रवृत्तिम्
३१ श्रीभगवानुवाच कालोऽस्मि लोकक्षयकृत् प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ऋतेऽपित्वान् भविष्यन्ति सर्वे ये वस्थि-
ताः प्रत्यनीकेषु योधाः ३२ तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् ऋद्वराज्यं समृद्धम् मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमि-
त्तमात्रं भवसव्यसाचिन् ३३ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथा न्यायपियोधवीरान् मया हतांस्त्वजहि माव्यथिष्ठा यु-
द्ध्यस्व जेतासि रणे सपत्नान् ३४ संजय उवाच एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृतान्जलिर्वैपमानः किरीटी नमस्कृत्वा भू-
य एवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ३५ अर्जुन उवाच स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च
रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसंघाः ३६

न सह वर्तत इति सगद्गदं यथा भवति तथा साह उक्तवान् भीतभीतः अ-
त्यंतभीतः सन्नाहेति संबंधः अत्र आहेति पदच्छेदे पुनर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेत्येव संबंधः न तु प्रणम्य आहेति-
कातर्हि आहेति क्रियायाः गतिः नेयं क्रिया किंतु आहेति प्रसिद्धार्थमत्ययमित्यदोषः ३५ एकादशभिः श्लोकैर्जुन उवाच स्थाने इति हे हृषीके-
श सर्वे द्विप्रवर्तक अंतर्धामिन् तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यति यत्तत्स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थे यत्तव प्रकीर्त्या नाम संकीर्तनेन जगत्अनुर-
ज्यते तदपि स्थाने युक्तं यत्तव प्रकीर्त्या रक्षांसि भीतानि संति दिशो द्रवन्ति पलायंते तदपि स्थाने युक्तम् यच्च त्वां सर्वे सिद्धसंघाः कपिलादीनां ससु-
दायाः नमस्यन्ति तदपि स्थाने अयं श्लोको रक्षोघ्नमंत्रत्वेन मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धः सच नारायणाष्टाक्षरसुदर्शनास्त्रमंत्राभ्यां संप्रदितो ज्ञेय इति रहस्यम्

भार-मी-टी- ७६

कुतोमांसिद्वसंयानमस्यंति यतस्तेऽपि आहमिव ब्रह्मांडशतानि स्रष्टुमर्हंतीत्यत आह कस्मादिति हेमहात्मन् कस्माद्धेतोस्तैत्वांन न मेरन् अपितु न मेरन्नेव तत्र हे-
तुः गरीयसेतेपि गुरवस्त्वमपि गुरुस्तथापि त्वं अतिशयितो गुरुरसीत्यर्थः कुतोममेवातिशयः तेषां मम च समानेऽपि सत्यसंकल्पादौ सति अत आह ब्रह्म
णो हिरण्यगर्भस्यापि आदिकर्त्रे पिता महायपंच महाभूतसृष्टिद्वारा ब्रह्माणं सृजते इत्यर्थः जगद्धापा रवर्ज्यं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति न्यायेन नि-
त्यसिद्धेश्वरस्य तवाज्ञया ते सर्वेपि ऐश्वर्यमाजो भवन्ति न तु त्वत्समास्ते अत एव त्वं हे अनंत देवानां ईश जगन्निवास जगतामालयभूत त्वं अक्षरं शब्दं
ब्रह्म कीदृशमक्षरं यत् सदसत्तत्परं सच्च असच्च सदसतीताभ्यां परंच सदसत्तत्परम् कार्यकारणं तदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ३७ पुनरपि स्तो-
त्रं त्वमिति आदिदेवो जगतः स्रष्टृत्वात् पुरुषः सर्वशरीरशाधी पुराणः शरीरनाशादिनाप्यविनश्यन् विश्वस्यास्य त्वं परं निधानं निधीयतेऽस्मिन्निति लयस्या-
नं किं सारव्यानां जडां प्रकृतिं वारयति वेत्ता ज्ञाता वेद्यं दृश्यं च त्वमेव परंच वेत्तु वेद्याभ्यामन्यत् धाम चैतन्यं त्वया विश्वं ततं व्याप्तं स्वसत्तास्फूर्तिभ्यां हे अनंतरू-

कस्माच्च तेन न मेरन् महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे अनंत देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ३७ त्वमादिदेवः
पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् वेत्तासि वेद्यं च परंच धाम त्वया ततं विश्वमनंतरूप ३८ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः श-
शांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च नमोनमस्तेस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोपि नमोनमस्ते ३९ नमः पुरस्तादथ एष्टतस्ते न-
मोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व अनंत वीर्यामि त्विक्कमस्त्वं सर्वसमामोषिततोसि सर्वः ४० सरवेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं हे कृष्ण हे या-
दव हे सरवेति अजानतामहिमानं तवेदं मया प्रमादात् प्रणयेन वापि ४१ यच्चावहासार्थं मसत्कृतोऽसि विहारशय्यासनमौ-
जनेषु एकोऽथ वाप्यच्युत तत्समक्षं तत्क्षामयेत्वा मम प्रमेयम् ४२ पञ्चविधपरिच्छेदभूतस्वरूप ३८ सर्वदेवतात्मत्वेन स्तोत्रिवायु-

रिति प्रजापतिर्दक्षादिः चतुर्मुखो वा प्रपितामहः चतुर्मुखपिता ३९ हे अनंत वीर्ययः सर्वसमामोषि एकीभावेनासमंतात् व्यामोषिततो हेतोः सर्व इति त-
वनामपुरस्तात् कर्मणामादौ एष्टतस्तेषां समाप्तोसतः मध्येऽपि तेन मोऽस्तु ४० एवं कृत्वा स्वापराधान् क्षमापयते सरवेतीति अयं समसरवा इति मत्वा प्रस-
भं स्वेत्कर्षाविकरणपूर्वकं यत् मया उक्तं हे कृष्ण हे यादव हे सरवेति शब्देन पुनः संधिरार्थः कुतः उक्तं तव इदं एवं विधं महिमानं माहात्म्यं अजानता कदाचित् प्र-
मादात् चित्तविक्षेपात् कदाचित् प्रणयेन स्महेन च ४१ तथा यच्च अवहासार्थं विहारादिषु असत्कृतोऽसि परिभूतोऽसि एको वा सस्वीनां वियोगकाले वा-
तत्समक्षं सखि जनसमक्षं वाऽसत्कृतोसि तत्क्षामयेत्वा मया प्रमेयं तत्त्वं अप्रमेयोऽचित्यस्वभावः करुणापरः यतः शत्रुभ्योऽपि शिशुपालादिभ्य उक्तमांगतिं
दत्तवानसीत्यर्थः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अप्रमेयत्वमेवाह पितासीति यतस्त्वमस्माकं पिताऽसि अतोऽस्माभिः शिष्याभिः कृता अपराधास्त्वया क्षंतव्या एवेति भावः ४३ एतदेवाह तस्मादिति
यस्मात्त्वं पिता गुरुश्च तस्मात् कायं शरीरं प्रणिधाय भूमौ धृत्वा दंडवत् प्रणम्य त्वां प्रसादये ईड्यं स्तुत्यं स्पृष्टमन्यत् ४४ एवं स्तुत्वा स्वेष्टं प्रार्थयते अहं
पूर्वमिति हे देव कदाचिदपि पूर्वं न दृष्टम् तादृशं अहं पूर्वं तव रूपं दृष्ट्वा हृषित उत्फुल्लोऽस्मि तथा विकराल रूपदर्शनं जैनभयेन च मे मम मनः प्रव्यथितम्
अतस्तदेवधारणाविषयभूतं रूपं मे मत्वं दर्शय ४५ तदेव रूपमाह विश्वमूर्ते सहस्रबाहुत्वादिकं उपसंहृत्य तेनैव रूपेण भव प्रकटो भव ४६ एवम-
र्जुनेन प्रार्थितस्तं स्तुतवन् श्रीभगवानुवाच भयेति त्रिभिः हे अर्जुन प्रसन्नेन भयात् कतुभ्यं दंडं परं रूपं दर्शितम् आत्मयोगात् त्वसामर्थ्यात् करुणायानतु तव
दर्शनेधिकारोऽस्ति तथा च प्रागुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्तइति तेजोमयं चिद्रूपं दिव्यं विश्वं विश्वात्मकम् आद्यं अनादि अनंतं च यत् रूपं त्वदन्येन कदाचिद-

पितासिलोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयात् न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकत्रयेऽप्यप्रतिम प्रभावः ४३
तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादयेत् त्वामहमीशमीड्यं पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुं ४४ अ-
हं पूर्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वा भयेन च प्रव्यथितं मनो मे तदेव मे दर्शय देव रूपं प्रसीद देवेश जगन्निवास ४५ किरीटिनंग-
दिनं चक्रहस्तमिच्छामित्वां द्रष्टुमुहंत्येव तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ४६ श्रीभगवानुवा-
च भयात् प्रसन्नेन तवार्जुनेन रूपं परं दर्शितमात्मयोगात् तेजोमयं विश्वमनंतमाद्यं चोत्पद्यते न हृष्टपूर्वम् ४७ न
वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानैर्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः एव रूपः शक्य अहं नृलोके द्रष्टुं त्वदन्येन कुरु प्रवीर ४८ मातेव्य
यागाच्च विमूढभावो हृष्टारूपं घोरमीह डभमेदम् व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ४९ ५

पिन पूर्वं दृष्टं न दृष्टपूर्वं ४७ योगैकगम्यं एतत्कर्मिणां दुः प्रापमित्याह न वेदति वेदानां यज्ञानां च अध्ययनैरधिगमैः न च दानैः न च क्रियाभिः स्मृत्य-
क्ताभिरापूर्तादिभिर्वापीकृपां मादिभिः तपोभिः कृच्छ्रं चांद्रायणाद्यैः उग्रैः मासोपवासाद्यैः नृलोके एव रूपोऽहं द्रष्टुं न शक्यः शक्यत्वाभावस्यार्थः त्व-
दन्येन कुरु प्रवीर ४८ इदमतिदुर्लभदर्शनं रूपं दृष्ट्वापि चेद्वाच्यं ते तर्हि उपसंहरामीदमित्याशयेनाह माते इति मम इदं ईह कृधोरं रूपं दृष्ट्वा ते तव-
व्यथामाभूदिति शेषः विमूढभावो मोहश्च ते माभूत् व्यपेतभीः निर्मयः प्रीतमनाश्च पुनस्त्वं भूत्वा तदेव यत् त्वया द्रष्टुं प्रार्थितं मे ममेदं रूपं प्रपश्य

下

संजय उवाच इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः आश्वासयामास च भीतमेनं भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्म
हात्मा ५० अर्जुन उवाच हृस्वेदं मानुषं रूपं तव सौम्यं जनार्दन इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिगतः ५१ श्रीभग
वानुवाच सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्ट्वानासि यन्मम देवा अभ्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनं काक्षिणः ५२ नाहं वै देनं तपसा न दाने
न न च ज्यया शक्य एवं विधो द्रष्टुं दृष्ट्वानासि मां यथा ५३ भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवं विधोऽर्जुन ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वे-
न प्रवेष्टुं च परंतप ५४ मत्कर्म कृन्मत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामेति पांडव ५५ इति श्री
मन्महाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शनं
नामैकादशोऽध्यायः ११ ३५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

90

सप्तममारभ्येतावताग्रंथेनतत्पदवाच्यार्थो निरूपितः इदानींतत्पदार्थशोधनमुपासनाकांडंच समापयिष्यामि निहायार्थः प्राधान्येन तत्पदलक्ष्यमर्थतद्दिदाल-
 क्षणानिचप्रदर्शयते शब्दतस्तु लौकिकबुद्धानुसारेण तत्पदवाच्यस्यैवोपासनादिकं प्रपंच्यते तत्रपूर्वाध्यायान्ते मत्कर्मकृन्मत्परमइत्यादिनास्वभजनमुक्तं-
 तत्रमच्छब्दार्थः किंसगुणमुतनिर्गुणंब्रह्मउभयत्रापिअस्मच्छब्दस्यपूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानः पृच्छति एवमिति एवमित्यव्यवहितंमत्कर्मकृदित्या-
 दिनाउक्तंप्रकारंपरामृशतिअनेनप्रकारेणयेसततयुक्ताः नित्यंसमाहितचित्ताः भक्ताः सगुणवेदिनस्त्वांपर्युपासते येचापिअक्षरंअस्थूलादिलक्षणंअ-
 व्यक्तंबुद्ध्याद्यगोचरंउपासतेतेषांमध्येयोगवित्तमाः केकतरेइत्यर्थः १ निर्गुणस्यदुष्प्रापत्वोक्त्येवश्रेष्ठत्वंसूचयन् सगुणप्राशस्त्यंचशब्दतोदर्शयन्श्री-
 भगवानु० मयीति मयिसगुणेब्रह्मणिमनआवेश्यप्रवेश्ययेमांनित्ययुक्ताः सदोद्युक्ताः मांपरमेश्वरमुपासतेचिंतयन्तिश्रद्धयाआत्तिव्यबुद्ध्यापरयासा-
 त्विक्याअवश्यंपरमात्मायमाराधितोऽस्मांस्तारयिष्यतीत्येवंनिश्चयरुपयाश्रद्धयाउपेताः तेमेममज्ञानीत्वात्मेवमेमतमितिज्ञानिनमात्मत्वेनैवपश्यतोमू-
 र्खेवपिकारुण्यात्यक्षपातवतः सर्वज्ञस्ययुक्ततमामताः २ एवमुपासकान्स्तत्त्वाअव्यक्तविदांज्ञानिनांदौर्लभ्यंश्लोकत्रयेणाह येत्विति तुशब्दःस

अर्जुनउवाच० एवंसततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोगवित्तमाः १ श्रीभगवानुवा-
 च० मय्यावेश्यमनोयेमांनित्ययुक्ताउपासते श्रद्धयापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः २

गुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरंएतद्वैतद-
 क्षरंगार्गिब्राह्मणाआभिवर्तयस्थूलमनण्वद्भस्वमदीर्घमित्यादिश्रुत्यासर्वधर्मभूतान्निरूपितं अतएवानिर्देश्यनिर्द्दष्टुमशक्यंवाचा अव्यक्तंच वाचा
 मगोचरत्वाद्बुद्धेरप्यविषयइत्यर्थः तथाचश्रुतिः यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिब्रह्मणोवाद्भानसातीतत्वंदर्शयति पर्युपासतेसर्वप्रकारेणो-
 पासतेउपासनमिहअनात्मनामदर्शनमेवयथोक्तंअनात्मादर्शनेनैवपरात्मानमुपास्महइति ननुतर्ह्येवंविधस्यभूतस्यभूतकल्पस्यसत्त्वेकिंमानमत-
 आह सर्वत्रगमितिसत्तारूपेणस्फुरणरूपेणचसर्वत्रगतंयत्सत्तयासर्वसत्तावद्भवतिकथंनस्यासत्त्वंवाच्यमितिभावः नन्वेवंतार्किकाभिमतंसत्तासा-
 मान्यमुक्तंस्यात्तद्विधटः सत्पटः सन्नितिसर्वत्रानुगतंदृश्यतेइत्याशंक्याह अचिंत्यमिति सत्तासामान्यंहिप्रत्यक्षंतदपिब्रह्मसत्तानुवेधेनैवात्मानंल-
 भतेनस्वतः सिद्धंसामान्यंसत्जातिः सतीघटत्वंसदितिप्रत्ययात्सामान्यस्यसदितिप्रत्ययागोचरत्वेतुतस्याअसत्त्वापत्त्यापदार्थत्वमेवनस्यात् तस्मात्स-
 र्वविधानभूतंब्रह्मरूपादिहीनत्वाच्चिंतयितुमशक्यंदूरेतस्यसर्वगतत्वेनप्रत्यक्षगोचरत्वमित्यर्थः ननुतत्सदितिप्रत्ययस्यान्यथाप्युपपन्नोसत्तासामा-
 न्यवादिनंप्रतिनेनाधिष्ठानभूतंब्रह्मनसाधयितुंशक्यमतआह कूटस्थमिति वक्तव्योऽसदपिसदिवावभासमानंकूटस्थथाकूटकार्षापणंकूटतुल्येति

येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते सर्वत्रगमचित्यंचकूटस्थमचलं ध्रुवम् ३ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्रसमबुद्धयः
ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहितैरताः ४

दिगुणहीनो प्रकाशमानोऽस्येवेत्याशंक्याह ध्रुवमिति ननु आत्मा किं सत्तामात्रेणायस्कांतवत्क
रणानि प्रवर्तयति उत व्यापाराविष्टः सन् नाद्यः इष्टापत्तेः त्वन्मते च आत्मनः कर्तृत्वासिद्धिः नांत्यः अनित्यत्वापत्तेः व्यापारो हि स्पंदः स च परिच्छिन्नस्यै
व युज्यते न विभोः विभुत्वहाने चाणुत्वानभ्युपगमान् मध्यमपरिमाणत्वे घटादिव दानित्यतापत्तिः तस्मात् ध्रुवं अप्रच्युतस्वभावमक्षरमित्यर्थः ३ एवं
विधमक्षरं कथमुपासनीयमित्यत आह सन्नियम्येति सर्वत्र काले सर्वदा एतेन ध्यानस्य नैरंतर्यमुक्तं इन्द्रियग्रामं समनस्कानि इन्द्रियाणि सन्नियम्य ए
कीभावेनात्मनि वशो कृत्वा स्वकारणे प्रविलाप्येत्यर्थः समाचांचल्यहीना बुद्धिर्येषां ते समबुद्धयो भवन्ति तेऽपि मामेव निर्विकल्पं परं ब्रह्म परां काष्ठां प्राप्नुवन्ति
श्रुतिश्च यदापंचावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धिश्च न विवेकतितामाहुः परमांगतिमिति सर्वभूतहिते रता इत्यनेन सर्वभूताभ्युदयानेन सन्न्यासोऽपि ध्या
नांगमिति विधीयते ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

अस्यागतेर्दुः प्रापत्वमाह क्लेश इति यद्यपिसगुणविदामधिकः क्लेशोऽस्त्येव तथापि तस्य लंबनाः ध्यायंतिसौपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रविशंति येषां तु-
निरालंबं ध्यानं आकाशयुद्धसमं तेषां निर्विषये चेतः स्थिरीकरणे अधिकतरः क्लेशोऽस्ति तत्र क्रमिकं ध्यानप्रयोगः शून्ये चित्तात्रे विश्वरूपमाययाऽध्यस्तम्
तत्र च केवलमातिवाहिकं कृत्स्नं जडमाधिभौतिकमध्यस्तम् यथोक्तं वसिष्ठेन आतिवाहिक एवायं त्वाद्दृशौ चित्तदेहकः अधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चि-
रभावनादिति अतिक्रम्य पाषाणादीन् वहति इष्टदेशं नयत्यभिमानिनमित्यतिवाहिसर्वत्राप्रतिहतगतिकं भूतसूक्ष्मम् तेन निर्वृत्त आतिवाहिको यं कृत्स्न-
प्रपंचः यतः चित्तदेहकः चित्तमेव देहः स्वरूपमस्येति स्वप्रतुल्य एव सन् चिरभावनात् वज्रपंजरवत् काठिण्येनोपेत आधिभौतिकया स्थूलभूतप्रभया
गृहीत इति श्लोकार्थः एवं च यथा तीव्राभिनिवेशेन निरीक्ष्यमाणो रज्जुरगः स्वयं शास्यति तदधिष्ठानभूतारज्जुश्चाविर्भवति तथा वस्तुतश्चिद्रूपायामपि
मद्यवादिमूर्तेर्जोड्यमध्यस्तंतामेवाभिनिवेशेन चिरकालं चर्मचक्षुषैव पश्यतस्तस्यामूर्तेर्जोड्यं तिरोधीयते चैतन्यमाविर्भवति अतएव बाणादयः स्वा-
राक्ष्यैः सार्द्धं स्वाभिभृत्य न्यायेन व्यवहरंतीति सर्वत्रोपारज्यायते एवं चैतनायामूर्तेरपि तत्त्वं विश्वरूपमेवेति मूर्तिमेवात्यादरेण पश्यन् तस्यास्तत्त्वं वि-

क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम् अव्यक्ताहिगतिर्दुःखं देहवद्विरवाप्यते ५

स्वरूपमवगच्छति यदपश्यदर्जुनो वासुदेवदेहे एतदेव वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं भगवता योगभाष्यकारेण बादरायणेन तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुता-
नुमानयोर्बीजमिति स्थूलालंबनः समाधिर्वितर्कः विश्वरूपस्यापि अस्मितामात्रे ध्यासात् तस्यावलोकनेऽस्मितामात्रमवशिष्यते अस्मिताया-
अपिशुद्धायां चित्तावध्यस्तत्वान्तस्यामपि समाहिते मनसि सहेव मनसा स्मितातिरोधीयते शुद्धाचित्तिरेवावशिष्यते इति एवं व्यक्ताऽसक्ताः
सौपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रतिपद्यंते ये तु अव्यक्तासक्ताः पाक्षिवदकस्मादूर्ध्वपदमारुरुक्षंतिलयेन विक्षेपेण वा भृशं बाध्यंते लयमेव च क-
दाचित्समाधित्वेनाभ्युपगच्छंति इति तेषां पराभवसंभावनाव्यस्तीत्यत उक्तम् क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसामिति हि यस्मा-
त् अव्यक्तानिरालंबनागतिः पदमाप्तिः देहवद्भिः देहाभिमानिभिः दुःखं यथा स्यात् तथा अवप्यते न तु सास्वरूपमाप्येति भावः ५

श्रीकृष्णाभ्यां नमः

५

५

५

५

५

५

५

५

५

नन्वव्यक्तासक्तचेतसां क्लेशाऽधिक्येऽपि क्लेशान्ते सद्यः केवल्यसिद्धिरस्तीति किं विलंबसाध्ये न व्यक्तभावेनेत्याशंक्याह येत्विति द्वाभ्याम् सर्वाणि नित्यने-
मिक्तिकस्वाभाविकादीनि सन्न्यस्य समर्प्य मत्पराः अहमेव परः सर्वकर्मभिः प्राप्योयेषां ते मत्पराः मत्स्थानपरावा अनन्येन भेदशून्येन अहमेव भगवान्वा-
सुदेव इति परमेश्वरेऽहं ग्रहलक्षणयोगेन चेतः समाधानेन मां ध्यायंत उपासते तत्रैव ध्याने स्थैर्यं लभंते ६ तेषां ध्याधिनां न चिरात् शीघ्रमेवाहं समुद्धर्ता
समुद्धरणकर्ता यतस्ते मयि सगुणै विश्वरूपे आवेशितचेतसो भवन्ति अतः व्यक्तासक्ता अपि शीघ्रमेव परंपदमारोढुमर्हा इति नाव्यक्तेऽत्यंताभिनिवेशेष्टव्य
मिति भावः ७ यस्मादेवं तस्मात् मय्येव विश्वरूपे ईश्वरे मनः संकल्पविकल्पात्मकं आधत्स्व स्थापय मय्येवाध्यवसायं कुर्विति बुद्धिं निवेशय तत्फलं च नि-
वसिष्यसि निवत्स्यसि निश्चयेन मदात्मना मयि वासं करिष्यसि अतः शरीरपातादूर्ध्वं न संशयः कर्तव्यः ८ विश्वरूपधारणायामशक्तं प्रति प्राह अथेति मयि

येतु सर्वाणिकर्माणि मयि सन्न्यस्य मत्पराः अनन्येनैव योगेन मां ध्यायंत उपासते ६ तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसा-
गरात् भवामिनचिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम् ७ मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय निवसिष्यसि मय्येव अतः
ऊर्ध्वं न संशयः ८ अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम् अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छातुं धनं जय ९ अभ्यासेऽप्य
समर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि १० अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रि-
तः सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ११

विश्वेश्वरे विश्वरूपे अथ यदि चित्तं समाधातुं निवेशयितुमचलं धारयितुं न शक्नो-
षि ततस्तर्हि अभ्यासयोगेन चित्तस्यैकस्मिन्नाभ्यन्तरे बाह्ये वा प्रतिमादावालंबने सर्वतः समाहृत्य पुनः पुनः स्थापनं अभ्यासरूपं पूर्वको योगः स-
माधानलक्षणाः तेनाभ्यासयोगेन मां विश्वरूपं प्राप्तुं इच्छ प्रार्थयस्व हे धनं जय ९ अभ्यासेपीति अभ्यासे पूर्वश्लोके क्ते मत्कर्मश्रवणं कीर्त-
नं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं सरस्यमात्मनि वेदनमिति नवविधभजनात्मकं भगवत्प्रीत्यर्थं कर्म मत्कर्मशब्दितं तदेव परमं
अवश्यं यस्य तादृशो भव कर्माणि श्रवणादीनि सिद्धिं सत्त्वशुद्धिम् १० मद्योगं श्रवणादौ निष्ठां तर्हि पूर्वोक्तं श्रोतस्मार्तं सर्वकर्मफलत्यागं कुरु-

११

६

६

६

६

६

६

६

६

६

६

७९

हेरुष्णाहेयादव

६

६

६

६

६

६

६

६

कर्मफलत्यागमेव श्रेयो हेतुत्वात्सौति श्रेयो हीति अभ्यासान्निदिध्यासनात्ज्ञानं श्रवणमननजं परोक्षम् श्रेयः ज्ञानादपि ध्यानं विष्णोः श्रवणकीर्तनादिविशिष्यते ततोपि कर्मफलत्यागः श्रेयान्नयस्मादनंतरं अव्यवधानेन शांतिर्भोक्षोऽस्ति चित्तशुद्ध्याद्युत्पादनद्वारेण अत्र बाह्यसाधनं संकरत्वात् पूर्वपूर्वापेक्षया प्रशस्तमित्युच्यते तत्रैव प्रवृत्त्यतिशयाय यद्वा श्रवणाद्यभ्यासान्ज्ज्ञानं तत्त्वनिश्चयात्मकं श्रेयः ततोऽपि ज्ञानस्यार्थस्य साक्षात्कारार्थं ध्यानं श्रेयः ततोपि कर्मफलत्यागः योगी हि सर्वकामतां प्रजहाति प्रजहाति यदा कामानिति प्रोक्तः अयमपि कर्मफलत्यागेन कामान्जहात्येवेति तेन सम इति स्तूयते १२ परमप्रकृतस्याक्षरस्योपासकं सौतितदुण कथने हि साधकानां तेषु गुणेष्वक्षरो भविष्यतीति बुद्ध्याह अद्वेष्टेति अद्वेष्टा चेदुदासीनः स्यान्नेत्याह मैत्रः मित्रमेव मैत्रो न तूदासीनः कदाचिदपि नन्वन्यस्मिन् शत्रौ सति कथं मैत्रत्वं स्यात्तत्राह करुण इति दुःखदातारमपि करुणायानबाधितुमीष्टेऽपि त्रातुमेवेच्छति एतेन सर्वभूताभयप्रदः सन्यासी उक्तः अतएव तस्य निर्मम इति विशेषणं युज्यते मुरव्यमक्षरविदोलक्षणं निरहंकार इति

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छांतिरनंतरम् १२ अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च निर्ममो निरहंकारः समदुःखस्करवः क्षमी १३ संतुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः सम्यर्पितमनो बुद्धिर्धर्मिभक्तः समेप्रियः १४ यस्मान्नो द्विजते लोको लोकान्नो द्विजते च यः हर्षमर्षमयो द्वेगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः १५

अहंकारो हि सर्वानर्थानिदानं स एव निर्गतो यस्मात्स निरहंकारः अतएव समदुःखस्करवेयस्य तत्र को मोहः शोक एकत्वमनुपश्यत इति श्रुतेः क्षमी क्षमवान्परिभवप्राप्तावपि स्वस्थचित्तः अन्योपि मुमुक्षुरेतान् धर्मान् अनुतिष्ठेदित्यर्थः १३ संतुष्टः यदृच्छालाभेनैव संजातालं प्रत्ययः सततं सर्वदा योगी श्रवणादौ समाहितचित्तः यतात्मा संयतशरीरंन्द्रियादिसंघातः दृढः स्थिरः आत्मतत्त्वविषये निश्चयो यस्य सः दृढनिश्चयः असंभावनाशून्यः दृढश्च द्वावान् मयि निर्गुणेष्वब्रह्मणि अर्पिते निहिते प्रविलापिते वा मनः संकल्पादिरूपं बुद्धिरध्यवसायस्ते उभे येन समस्यर्पितमनो बुद्धिः एतादृशो यो मे मम भक्तः समे मम प्रियः आत्मत्वादेव स परमप्रेमास्पदं जानीत्वा त्वैव मे मतमित्युक्तम् एतेन पूर्वश्लोकोक्तायाः निरहंकारतायाः साधनास्त्युक्तानि १४ स च निरहंकारो द्विविधः समाधिस्थो व्युत्थितश्च तयोर्लक्षणं क्रमेणाह द्वाभ्यां यस्मादिति यस्मात्समाधिस्थत्वेन काष्ठसमात् लोको नो द्विजते न त्रस्यति लोकादपि यो निर्मनस्कत्वान्नो द्विजते अतएव हर्ष इष्टलाभे सति मनस उत्फुल्लता अमर्षः असाहिष्णुता भयं आत्मोच्छेदशंका उद्देगस्तत्कृतैव व्याकुलता एतैर्निर्मनस्कत्वादेव स्वयमेव मुक्तस्त्यक्तः न त्वेतान् स्वयं त्यक्तुं यतते साधकवत् ईदृशो यो मद्भक्तः स च मे प्रियः १५ ४९ ४९

अस्येवव्युत्थानावस्थामाह अनपेक्षइतिस्वरवप्राप्तौदुःखहानेवातत्साधनेवालिप्साः शून्योः नपेक्षः शक्तिः बाह्याभ्यन्तरशौचवान् पुण्यापुण्याभ्याम-
लितोवादक्षः भगद्भजनादौअनलसः उदासीनोमानाःपमानादौसमवृत्तिः अतएवगताव्यथाचेतः पीडायस्यसगतव्यथः सर्वरंभपरित्यागीस-
न्यासित्वादेवयोमद्रक्तः समेप्रियः १६ एतमेवश्लोकंव्याचष्टेभिभिः श्लोकैः योनेतिइष्टत्वाभेसतिनहृष्यति अनिष्टप्राप्तौनद्वेष्टि इष्टवियोगेसति
नशोचति इष्टसंयोगंअनिष्टपरिहारंवानकांक्षति अनपेक्षत्वात् श्रुभं कल्याणं पुण्यं च अशुभममंगलं पापं च ते उभेपरित्यक्तुंशीलंयस्यसशु-
भाः शुभपरित्यागी एतेन शुचिखं व्याख्यातम् भक्तिमान् भक्तो स ततोद्युक्त इति दक्ष इत्यर्थः १७ उदासीनत्वं व्याचष्टे सम इति गतव्यथत्वमुपपा-
दयतिसंगविवर्जित इति संगीहिव्यथतेन तु तद्वर्जित इत्यर्थः १८ सर्वरंभपरित्यागीत्येतद्व्याचष्टे तुल्येति शिष्टेषु विगीतो न स्यामिति बालोकेषु प्र-
ख्यातः स्यामिति वा इदं मे भूयादिति वा कामयमानः किंचिदारभते न तु तुल्यनिंदास्तुतिः तुल्यनिंदास्तुतित्वात्संतुष्टत्वाच्चमौनीसन्न्यासीअतएव

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः सर्वरंभपरित्यागी यो मे भक्तः समेप्रियः १६ यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति
न कांक्षति श्रुभा श्रुभपरित्यागी भक्तिमान्यः समेप्रियः १७ समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः शीतोष्णस-
खदुःखेषु समः संगविवर्जितः १८ तुल्यनिंदास्तुतिर्मौनी संतुष्टो येन केनचित् अनिकेतस्थिरमतिर्भक्तिमान् मे प्रि-
यो नरः १९ ये तु धर्मा मृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते श्रद्धा नानामत्परमाभक्तास्ते तीव्रमेप्रियाः २० इति श्रीम. भा. भी.
श्रीमद्भगव. संवादे भक्तियोगो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ ३६

निकेतः गृहशून्यः कुटीमपि चात्मार्यं नारभते यतः स्थिरमतिः स्थितप्रज्ञो भ-
क्तिमान्योगी मे प्रियो नरः पुरुषः १९ मुक्तलक्षणा न्येव मुमुक्षोः साधनत्वेन विधत्ते यत्त्विति ये मुमुक्षवः तु पूर्वोक्तापेक्षया विलक्षणाः इदं अद्वेषा-
सर्वभूतानामित्यादिना यथेन प्रतिपादितं धर्मजातं तदेवामृतस्य मोक्षस्य साधनत्वादमृतं धर्मा मृतं यथोक्तं उक्तानतिक्रमेण पर्युपासते सा कल्येनानुतिष्ठन्ति श्र-
द्धा नानाः श्रद्धायुक्ताः मत्परमाः अहमेव भगवान्वास्तुदेवोऽक्षरारव्यः सर्वविशेषरहितः परमानंदरूपः परमः पार्यतिकः प्राप्यो येषां ते मत्परमाः भक्ताः
शांतिदांत्यादिमंतो मद्भजनशीलास्ते तीव्रमेप्रियाः ज्ञानी तु भगवत आत्मैव परिशोषादतीव्रप्रियत्वं भक्तेष्वेव पर्यवसन्नं यो मुक्तानां स्वाभाविको धर्मः स-
मुमुक्षूणां यत्नतोः मुष्टेय इत्यर्थः यथोक्तं वार्तिके उत्पन्नात्मप्रबोधस्य हृद्देष्टृत्वादयोगुणाः अयत्नतो भवंत्येव न तु साधनरूपिण इति समास उपासनस्तत्प-
दार्थविवेकः अतः परं वाक्यार्थविचारो जीवब्रह्माभेदप्रतिपादको भविष्यति २० इति श्रीनैलकंठीये भा. भीष्मपर्वणि भगवद्गीतार्थप्रकाशे द्वादशोऽध्या-
यः १२ अयं उपासनाकांडः ३६

प्रकृतिमिति १ ननु अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातन इति द्वितीये त्वंपदार्थस्वरूपमुक्तं तथा द्वाद-
शे ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते सर्वत्रगमचित्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवमिति तत्पदार्थस्वरूपमुक्तं नतयोर्भेदः संभवतिलक्षणोऽस्यात्लक्ष-
णोहितयोरव्यक्तत्वमचित्यत्वमचलत्वं सर्वगतत्वं चेत्यादिसमानम् नच ह्ययोः सर्वगतत्वं संभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेनासर्वगतत्वापत्तेः नच लक्ष-
णभेदाभावेऽपि तत्तदात्मगताविशेषाः संतियेमुक्तात्मनां जीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावहन्ति स्वात्मानं च स्वाश्रयात्स्वयमेव व्यावर्तयन्तीति वाच्यम् विशेषा-
णां सत्वे प्रमाणाभावात् ननु मासंतु विशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्थान्यथानुपपत्त्या तु निर्विशेषेष्वपि पुरुषेषु भेदः सिध्यति यथोक्तं सारव्यवहृद्वैः ज-
न्ममरणकरणानां प्रतिनियमादयुगपत्पवत्तेश्च पुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैवेति जन्मादिव्यवस्थातः युगपत्पवत्त्यदर्शनात्सात्विक-
राजसादिभेदाच्च न पुरुषैक्यमित्यर्थः नव्यापकानेकात्मवादे भोगसांकर्यप्रसंगात् नह्येकत्रांतःकरणे स्वरवादिरूपेण परिणते तत्पतिसंवेदी ए-
क एव चेत्तन इति नियमितुं शक्यं सर्वेषां सान्निध्याविशेषेऽपि संवेदनापत्तेरवर्जनीयत्वात् श्रोतस्यैकस्थापिकर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदादिवांतः क-

अर्जुन उवाच प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च एतद्देदितुमिच्छामि ज्ञानं ज्ञेयं च केशव १ श्रीभगव-
वाच इदं शरीरं कौंतेय क्षेत्रमित्यभिधीयते एतद्योवेति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः २

रणरूपोपाधिभेदात् ए-

कस्याप्यात्मनः शब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थापि सेत्स्यतीति न पुरुषबहुत्वं वक्तव्यम् ततश्च जीवेशयोर्लक्षणोऽस्यादभेदे सिद्धे किमुत्तर-
ग्रंथेनेति तत्पतिपादनार्थेनेति चेत्सत्यं यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्वेन कं पश्येदिति श्रुतेर्विद्यावस्थायां भेदाभावेऽपि अविद्यावस्थायां अंतः प्रविष्टः
शास्ता जनानाम् एष तेवसाधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषत इति व्यवहारदशायां शास्यशासितृभावेन कर्तृकारयितृभावेन च
प्रसक्तस्य जीवेश्वरयोर्भेदस्य निरासार्थत्वात् उन्तरग्रंथस्यारंभ उपपद्यते तत्रानुपदोक्तेन तत्पदार्थेन सहास्याभेदं वक्तुं योग्यतायेमास्यभासकभा-
वेन क्षेत्राक्षेत्रज्ञस्य कुंभाद्वास्वत इव विवेकं दर्शयति इदमिति इदमनात्मत्वेन भास्यं घटाद्यहंकारांतं शरीरं विशरणधर्मि हे कौंतेय क्षेत्रं क्षेत्रज्ञो-
त्पात्मानमविद्यया त्रायते च विद्येति क्षेत्रं कर्मबीजप्ररोहस्थानं क्षेत्रशब्देनोच्यते एतद्योवेति भासयति तद्विदात्मानं क्षेत्रज्ञ इत्यन्वर्थं संज्ञं प्राहुः
के प्राहुः तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञविदः एतेन गच्छामि पश्यामि भुंजे इति अनुभवाद्देहेन्द्रियाहंकाराः प्रतीतितो भासककोटिनिविष्टा इव भांति तथापि ते-
षां तत्त्वतो भास्यत्वलक्षणो नात्मभावः सिद्धः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

तमेवंलक्षणमुपाधितो निष्कृष्टक्षेत्रज्ञं चातक्षेत्रमपि मां परमेश्वरमेव उभयरूपेण संतं विद्धि तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि ब्रह्मैवेदं सर्वं सर्वं रवत्विदं ब्रह्मेति शास्त्रा-
त्यस्मादुभयात्मा तस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्थात्ज्ञानं क्षेत्रस्य बाध्यत्वेन क्षेत्रज्ञस्य सर्वबाधावधिभूतत्वेन च यत्ज्ञानं आपरोक्ष्येण तत्त्वनिश्चयस्तदेव ज्ञानं म-
म द्विषयं सम्यग्ज्ञानं एतयोरेव ज्ञानं ब्रह्मज्ञानमिति मतं निश्चितं ब्रह्मविद्धिः नेह नानास्ति किंचनेति क्षेत्रस्य बाधात् नान्योऽस्ति द्रष्टेति क्षेत्रज्ञादन्यस्य द्र-
ष्टुर्निषेधाच्च यद्यपि सर्वस्य ब्रह्माभिन्नत्वात् यत्किंचिदपि ज्ञानं तत्सर्वं ब्रह्मविषयमेव भवति तथापि रज्जुसर्पात्मना पश्यतो न रज्जुविषयं सर्पविषयं वा सम्यक्ज्ञानम-
स्ति नापि तस्य ज्ञानस्य रज्जुव्यतिरेकेण विषयांतरं वास्तवमस्ति किंतु यदा सर्पबाधेन रज्जुतत्त्वमधिगच्छति तदैव सर्पमिथ्यायमिति सम्यग्ज्ञानातिरज्जुं च
तद्वदिहा व्युभयवदेव सम्यग्ज्ञानीत्यर्थः नहि अन्यतरस्य तत्वे ज्ञाते कृतकृत्यतास्ति नहि सांख्यो निर्विशेषात्मविदपि प्रपञ्चमबाधमानः शून्यवादी वा प्रप-
ञ्चतुच्छत्वेन पश्यन् अधिष्ठानं ब्रह्म नास्तीति ब्रुवाणाः कृतकृत्यो भवतीति वक्तुं युक्तमतो ह्ययोरपि तत्त्वं बोध्यमेव ३ क्षेत्रक्षेत्रज्ञपदे विवरीतुमारभते तदिति

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ३ तत्क्षेत्रं यच्च यादृक् यच्च याद्विकारियतश्च
यत् सच यो यत् प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ४ ऋषिभिर्बहुधा गीतं छंदोभिर्विविधैः पृथक् ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुम-
द्विर्विनिश्चितैः ५

यच्चेदं क्षेत्रं निर्दिष्टं तत् यादृक् यादृशं स्वकीयैर्धर्मैरस्ति याद्विकारिये च तस्य विकारा यत् यत् यस्माद्विकारा यज्जायत इति-
प्राञ्चः तत्पूर्वोक्तं क्षेत्रं यच्च यत्स्वरूपं यादृक् यत्प्रकारकं याद्विकारिये च तस्य विकाराः यत् क्षेत्रं वा यत् यज्जायते तत् शृणु तथा सच क्षेत्रज्ञः यो यत्स्व-
रूपः यत्प्रभावश्च तदपि मतः शृणु ४ वक्ष्यमाणेऽर्थे प्रमाणमाह ऋषिभिरिति ऋषिभिर्वसिष्ठाद्यैर्बहुधा गीतं योगवासिष्ठादौ प्रतिपादितम् छंदोभि-
र्वेदैः मंत्रैर्वा पृथक् प्रतिशारवं अनेक प्रकारं गीतं ब्रह्मसूत्रपदैः ब्रह्मणः सूत्रकानि पदानि समुच्चिंत्य वाक्यभावमापन्नानि ब्रह्मसूत्रकैर्ब्राह्मणवाक्यैरित्य-
र्थः तत्त्वमसीत्याद्यैः हेतुमद्भिः अन्तेन सोम्यशृंगेनापो मूलमन्विच्छ आद्भिः सोम्यशृंगेन तेजो मूलमन्विच्छ तेजसा सोम्यशृंगेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मू-
लाः सोम्येमाः प्रजा इत्यादिना कार्यलिंगकान्यनुमानानि ब्रह्माधिगमाय प्रदर्शयंतो हेतवः तद्वद्भिः निश्चितैः असकृदभ्यासेन सकलशकापंकक्षालने-
न निश्चितार्थैः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्वरूपं एतैः सर्वैर्यद्गीतं तत् शृणु इति पूर्वेण संबंधः ५ ६ ७ ८ ९

इदानीं ज्ञानसाधनानि विधत्तेः मानित्वमिति अमानित्वादयोऽपि चेतोवृत्तिविशेषादृश्यत्वात्क्षेत्रविकारा एव सन्तः सत्त्वगुणकार्यत्वात् ज्ञानस्य सा-
धनभूता अपि उपचारात् ज्ञानपदवाच्या भवन्ति एतत् ज्ञानमिति प्रोक्तमित्युपसंहारात् तत्र विद्यमानैर्वागुणैरात्मनः श्लाघित्वम् लाभपूजारव्या-
त्यर्थस्वधर्मस्य प्रकटीकरणं दंभित्वम् कायवाङ्मनोभिः प्राणिनां पीडनं हिंसातेषां वर्जनं अमानित्वं अदंभित्वं अहिंसा च परेणापकृतेऽपि चित्तस्य
निर्विकारत्वं क्षांतिः आर्जवं अकौटिल्यं आचार्योपासनं स्पृष्टम् शौचं मृज्जलाभ्यां वात्यम् भावशुद्धिरांतरस्थैर्यमोक्षसाधने प्रवृत्तस्य विघ्नसद्भावेऽपि
तदगणनम् आत्मविनिग्रहः देहेंद्रियादिप्रचारसंकोचः ८ इंद्रियार्थेषु दृष्टेषु आलुश्रविकेषु वा शब्दादिषु वैराग्यं रागाभावः अनहंकारः दर्पराहि-
त्यम् अयोग्यवच्छेदार्थ एवकारः समुच्चयार्थश्चकारः जन्मादिषु यज्जायमानंदुःखं दोषाश्च दैन्यादयस्तेषां परस्य व्यथाऽनुदर्शनम् ९ असक्तिः

अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षांतिरार्जवम् आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ८ इंद्रियार्थेषु वैराग्य-
मनहंकार एव च जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनम् ९ असक्तिरनभिधंगः पुत्रदारगृहादिषु नित्यं-
च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु १० मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी विविक्तदेशसेवित्वमरति-
र्जनसंसदि ११ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तम् ज्ञानं यदतोऽन्यथा १२

रिति सक्तिः पुत्रादौ ममतामात्रम् अभिधंगस्तेन सह तादात्म्याभिमानोऽयमेवाहमिति च पुत्रादेः सखेः हमेव सखीतस्य दुःखेः हमेव दुःखीति-
संगाभिधंगौ तद्वर्जनमित्यर्थः समचित्तत्वं हर्षविषादराहित्यं कुत्र इष्टानिष्टोपपत्तिषु इष्टप्राप्तौ हर्षाभावः अनिष्टप्राप्तौ विषादाभावः १० मयीति
श्लोकः स्पष्टार्थः ११ अध्यात्मशास्त्रज्ञे ज्ञाने निष्ठा कृत्वम् अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानस्य अर्थः प्रयोजनं अविद्यानिवृत्तिरानंदावाप्तिश्च तयोर्दर्श-
नम् एतत् अमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतं विशकं ज्ञानं ज्ञानसाधनसाधनमिति प्रोक्तं वेदेषु अज्ञानं ज्ञानविरोधि इतोऽन्यथा यत्तत् मानित्वादिक-
मित्यर्थः तस्मात्तत्परित्यागेन अमानित्वादिकमेवोपादेयमिति भावः १२

एवंक्षेत्रं व्याख्याय सच योयत्यभावश्चेत्कत्तं क्षेत्रज्ञस्वरूपं तस्य मायिकं प्रभाववत्वं व्याचष्टे ज्ञेयमिति एतैर्ज्ञानसाधनैर्यत्क्षेत्रं तत्प्रवक्ष्यामि यत्क्षेत्रं ज्ञात्वा अमृतं मोक्षं अश्नुते प्रामोति तस्य स्वरूपं तावदाह अनादिमदिति आदिमत् अत्यक्तं तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमिति तदुत्पत्तिस्मरणात् तदन्यत् अनादिमत् अनादीत्येतावदुक्ते प्रवाहनित्यत्वमव्यक्तादीनामप्यस्तीकितेषामप्यनादितायां तत्प्रतिषेधार्थं अनादिमत् इत्युक्तं यद्वा आदिमच्च तत् परंच आदिमत्परे कार्यकारणताभ्यामन्यत् अनादिमत्परमिति अतएव परं निर्विशेषं च अपरं सविशेषम् ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदशून्यम् न सत् प्रधानपरमाणवादिवत् सदिति नोच्यते नाप्यसत् शून्यवदसदपि नोच्यते तथाच श्रुतिः नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजो नोव्योमापरोधादिति असच्छब्दितस्य शून्यस्य सच्छब्दितस्य प्रधानस्य रजःशब्दितानां परमाणूनां परंच्योमशब्दितस्य अस्मदभिमतस्याव्यक्तस्यापि स्पष्टेः प्राक् निषेधं दर्शयति १३ एवं सच यदित्येतत् क्षेत्रज्ञस्वरूपमपास्तसमस्तविशेषमुपपाद्ययत्यभाव इति प्रतिज्ञातं तस्य प्रभाववैश्वरूप्यलक्षणमुपपादयति सर्वत इति सर्वतः सर्वास्तदिह अंतर्बहिश्च पाणयः पादाश्चास्य संतीति सर्वतः पाणिपादं एवं सर्वतोऽक्षीणि सिरांसि मुखानि च यस्य तत्सर्वतोऽक्षि शिरोमुखं सर्वतः श्रुतिमत् श्रवणवत् लोके सर्वमावृत्यतिष्ठति तथा स्वमदृक्ते जसो वासनामये नैव पाणिपादादिना स्वाभं प्रपंचमनुभवति तस्य न्वजाग्रत्का-

ज्ञेयं यत्तत्प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा अमृतमश्नुते अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते १३ सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षि शिरोमुखं सर्वतः श्रुतिमत् लोके सर्वमावृत्यतिष्ठति १४

ले उपाधिभूतं पिंडगतमेव पाणिपादादिकम् तदेवं स्थूलप्रपंचालुभवः संस्कारा

धीनद्वारा वासनामयस्य प्रपंचस्य कारणं वासनामयश्च स्थूलप्रपंचस्य कारणमिति बीजांकुरन्यायेनानयो रन्योन्यास्मिन्नन्योन्यसद्भावोऽन्योन्यकारणत्वं चास्तीति एवं सकलप्राणिधीवासनोपरकाज्ञानोपाधिकं चैतन्यं सकलप्राणिधीवासनामयं समष्टिसूक्ष्मप्रपंचमेव भासयति अस्य चोपाधिभूतं ब्रह्मांडगतसकलप्राणिपाणिपादादिकमेव एवं च पूर्ववत् स्थूलसूक्ष्मयोरपि समष्टिप्रपंचयोरन्योन्यबीजांकुरन्यायेन कार्यकारणभावमन्योन्यास्यान्योन्यास्मिन्सद्भावं चाभिप्रेत्योक्तं भगवता भाष्यकारेण सकलप्राणिकरणोपाधिद्वारेण ज्ञेयब्रह्मणोऽस्तित्वं प्रतिपाद्यत इति कार्यद्वारा करणास्तित्वसिद्धौ च कारणभावोऽप्यपोद्यते अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यत इति ननु प्रक्षालनाद्विपंक्तस्य दूरादस्पर्शनं वरमिति न्यायेन व्यर्थस्तर्हि कारणोपन्यास इति चेत्ततः विनाशकद्धाधिगमायोगात् शाखाचंद्रन्यायेन हि सरुणं निर्गुणस्य वस्तुनो ज्ञापकं यथोक्तं भाष्ये उपाधिकृतं मिथ्या रूपमप्यस्ति त्वाधिगमाय ज्ञेयधर्मवत्परिकल्प्योच्यते सर्वतः पाणिपादमित्यादितथा हि संप्रदायविदां वचनमध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपंचं प्रपंचं न इति १४ ६१

भा. सी. टी.
८३

ननु यथाहवनीयादिवदलौकिकमपि ब्रह्मकार्यकारणप्रपञ्चविशिष्टं विचित्रमेव सर्वतः पाणिपादंतदित्यादिना शास्त्रेण कार्यशेषतया समर्प्यते न च वा-
च्यं उपासनापरं शास्त्रं न ब्रह्मणो वैचित्र्यं प्रतिपादयितुमीष्टे देवताधिकरणन्यायेन देवताविग्रहादिवत्तद्वैचित्र्यस्यापि अवांतरतात्पर्यविषयतया सि-
द्धेः न च देवताविग्रहादेर्व्यावहारिकमेव सत्त्वं न पारमार्थिकं ब्रह्मज्ञानेन तस्य बाधादिति वाच्यम् सत्ताद्वैविध्यस्याप्रसिद्धेः तस्मात्सर्वतः पाणिपादत्वा-
दिकं ब्रह्मणो वास्तवमेवेति नापवादमर्हतीत्याशंक्याह सर्वेन्द्रियेति सर्वाणि अंतराणि बाह्यानि च इंद्रियाणि मनो बुद्ध्या हंकारचित्ताख्यानि श्रोत्रादीनि
चेति ग्राहकमात्रं संगृहीतं गुणाश्च विषयाः तेन ग्राह्यमात्रं गृह्यते समस्तग्राह्यग्राहकवदाभासते न तु ग्राह्यग्राहकस्वरूपं विचित्रम् यथा जलसूर्योऽध-
स्थ इव कं पतद्वावभासते न तु वस्तुतोऽधस्थः कं पतेवातद्वत् आत्मनो ग्राह्यग्राहकाकारत्वं मिथ्येत्यर्थः कुत एतत्त्यतः सर्वेन्द्रियविवर्जितम् इंद्रियेति गुणा-
नामत्युपलक्षणं महि ब्रह्मणिकं चित् ग्राह्यरूपादि ग्राहकं वा मन आदिवर्तते अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं अप्राणो ह्यमनाः शूभ्रः यत्तदहं प्रमग्राह्य-
मचक्षुः श्रोत्रं तदपाणिपादमित्यादिशास्त्रात् तस्मान्न प्रपञ्चविशिष्टं विचित्रं ब्रह्म कथं तर्हि सर्वं ब्रह्मेति शास्त्रमित्याशंक्याह असक्तं सर्वभृच्चैवेति
अत्र सर्वभृदिति सर्वाधारत्वोक्त्या सर्वस्मात्प्रथमभूतामित्यक्तं सर्वस्य ब्रह्मणा सहा धाराधेयभावोऽपि किं घटरूपयोरिव समवायसंबंधेन कुण्डबदरयो-

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च १५ ७

रिव संयोगसंबंधेन वेत्याशंक्यसंबंधं विनैव सर्वभृत्त्वं ब्रह्मण इत्याह असक्तमिति ननु व्याहृतमेतत् असक्तमिति च सर्वभृदिति चेति नैष दोषः न ह्युपर-
भूमिर्मरीचिकोदकेन संसक्ता अथ च तदाधारभूतापि भवति तद्देतद् विष्यति नन्वेवं प्रपञ्चस्य मिथ्यात्वमापतति तथा च कर्मोपास्तिविधय उपरुद्धे-
रन् न ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानेन यावत्तद्वैतं न बाध्यते तावत्क्रियाकारकादिसर्वव्यवहारस्य सत्यत्वोपगमात् प्राणो वै सत्यं तेषामेष सत्यमिति श्रुत्यापि प्राणोपल-
क्षितस्य कृत्स्नस्य प्रपञ्चस्य व्यावहारिकं सत्यत्वं मुक्ता ततोऽप्यधिकं परमार्थसत्यं ब्रह्म दर्शितं सत्यत्वं चाबाध्यत्वं तत्कंचित्कालं प्राणानामस्ति ब्रह्मणस्तु-
सार्वदिकमिति यथा भूपतीनां भूपतिरित्युक्ते ऐश्वर्यात्पत्न्यभूयस्त्वक्तो भेदः स्पष्ट एव मिहापि द्रष्टव्यं तस्माद्ब्रह्मणः सविशेषत्वं निष्कलात्मबोधात् प्रा-
गेवनतूर्ध्वमिति अवश्यं तत्त्वज्ञानेन बाधितुं शक्यमित्यनुपाधिकं ब्रह्म न केनचित्कार्यशेषतां नेतुं शक्यं तदधिगमे क्रियाकारकादिद्वैतोपमर्हा दुपास्योपा-
सकोपासनाभेदस्य बाधितत्वात् तस्माद्युक्तमुक्तं उपाधिकं तत्त्वं मिथ्येति किंच निर्गुणं गुणभोक्तृ च ग्राह्यग्राहकसंबंधभूत्यपि ग्राहकेषु बुद्ध्या-
दिषु ग्राह्यसंबंधात्स्वरवाधाकारेण परिणतेषु सत्सु केवलं तत्प्रकाशमात्रेण भोक्तृत्वमप्यस्य चिदाभासरूपस्योपपद्यते प्रतिबिंबोपाधिकं चलनादि-
कं तथा च श्रुतिः ध्यायती वले लायती वेति बुद्धौ ध्यायत्यां तत्र प्रविष्टा भिदाभासो ध्यायती व विषयान् बुद्धौ लेलायत्यां विषयप्रदेशं च्छत्यां सोपिलेला

यतीवनतु स्वतोऽध्यायतिलेलायतीवेति श्रुतिः प्रतिपादयति एतेन अपाणिपादोजवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुः सशृणोत्यकर्ण इत्यपि ब्रह्मण उपाधिगुणात्
गुण्यमजनशक्तिमत्त्वेनैव व्याख्येयम् अपादोऽपि पादे जववति जववान्भवतीति अंधो मणिमविंददित्यादि वचनजातं चात्रानुसंधेयम् तस्माद्युक्तमुक्तं-
निर्गुणं गुणभोक्तृ चेति भाष्ये तु निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितमपि तेषां गुणानां स्वरुदुःखमोहात्मकत्वेन परिणतानां भोक्तृत्वं च उपलब्धं चेति व्याख्यातं
१५ नन्वसक्तमसंबद्धं चेत्कथमुपलब्धं स्यादित्याशंक्याह बहिरिति भूतानां प्राणिनां एकादशेन्द्रियाणि स्थूलभूतानि च केवलविकारत्वेन व्यवहित-
त्वात् बहिरित्युच्यते महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेन सन्निहितत्वात् तदन्तरित्युच्यते चराचरमिति तूभयनिष्कृष्टाः चराचरोपाध्या उपलक्षि-
ताः अवधिभूताः पुरुषाः चरमचरं चेत्यनेन उच्यते तत्र चराचरं ज्ञेयमिति सामानाधिकरण्यात् पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभाव उक्तः बहिरंतश्च ज्ञेयमिति-
षोडशसु विकारेषु षष्टासु प्रकृतिषु च ज्ञेयस्य संबंध उक्तः स च संबंधो यादृशो यद्वस्तु तादृशो बहिरिति न्यायेन अध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्य-
स्त एव एवं च पुरुषस्य उपलब्धिमात्रशरीरस्य गुणैः सह अध्यासिक संबंधसत्त्वात् गुणोपलब्धत्वं युज्यते यथा प्रकाशमात्रस्वरूपस्य रवेः प्रकाश्यसं

बहिरंतश्च भूतानां मचरं चरमेव च सूक्ष्मत्वात् तदविज्ञेयं दूरस्थं चांतिके च तत् १६

बंधापेक्षं प्रकाशयितृत्वं तद्वादित्यर्थः ननु नित्यापरोक्षः पुरुषः प्रकृतिविकारसंबद्धश्च तर्हि कुतो न सर्वैर्गृह्यत इत्याशंक्याह सूक्ष्मत्वाद्दुर्लभ्यत्वा-
त्तत्ज्ञेयं अविज्ञेयं दुर्विज्ञेयम् यथा जपाकुसुमोपहितस्य स्फटिकस्य शौक्यं सन्निहितमपि रूपांतरविक्षेपेणातिरोहितं सन्नगृह्यते एवं नित्यापरोक्ष-
मपि असंगं ब्रह्मोपाध्युपधानाद्विविक्ततया न गृहीतुं शक्यं किंतु औपाधिकधर्मोपेतमेव गृह्यते सूटैः विह्वलिस्तूपाधिप्रविलापनेन स ग्रहमित्याशयः
एतदेवाह दूरस्थं चांतिके च तदिति यथा मूढो जले सूर्यबिंबं सूर्याद्विदूरस्थं मन्यते विह्वं स्तूपाधिप्रतिहतनयनरश्मीनामुपर्युत्प्लुत्य गतानां बिंब-
ग्राहित्वं स्पष्टं बिंबस्याधः स्थत्वग्रहणं तु पूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारापेक्षा इति जानन् बिंबदेशे एव प्रतिबिंबं पश्यति बिंबे एव जलस्थत्वमध्यस्य
तेन तु जले प्रतिबिंब इति उपाधौ धर्म्यध्यासकल्पनातः बिंबस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पने लाघवात् एवं बिंबभूतं ब्रह्म प्रतिबिंबभूता जी-
वात् मूढानां विकृष्टम् विदुषां तु अत्यंतसन्निकृष्टमिति १६

श्रीकृष्ण

५

५

५

५

५

५

५

५

५

५

एतदेवोपपादयत्यर्हेन अविभक्तं चेति एक एवतु भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदिति श्रुतेः मतेषु कार्यकारणसंघाताप-
 नेषु जलपात्रेषु चंद्रस्येव ब्रह्मणः प्रतिबिंबा जीवाः ते एवोक्तरीत्या बिंबादनन्या इति न द्रूपेण भूतेषु अविभक्तं च विभागमप्राप्तमपि ज्ञेयवस्तु मूढदृष्ट्या विभ-
 क्तमिव दूरदेशस्थमिव चातुर्विभिन्नमिव च स्थितं एवंतर्हि चंद्रादुदपात्राणामिव भूतानां पृथक् सत्त्वापत्तिरित्याशंक्याह भूतभर्तृ चेति अधिष्ठानत्वेन सर्वा-
 णि भूतानिधारयतीति न तत्तत्तेषां पृथक् सत्तास्ति रज्जुत इव तदध्यस्तानां सर्पदंडादारादीनामित्यर्थः एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णु च यथारज्जुस्तत्त्वज्ञान-
 दशायां सर्पादीन् ग्रसन्ति अज्ञानदशायां च तानेव प्रसूतेतद्वत् ज्ञातं ब्रह्म सर्वभूतग्रसिष्णुग्रसनशीलं अज्ञातं च सर्वभूतानां प्रभविष्णु उत्पादनशीलम् १७
 एवं ज्ञेयस्य तदस्थलक्षणमुक्त्वा स्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषां बाह्यानामादित्यादीनामांतराणां च बुद्ध्यादीनामंतरावभासकानामपि तत्ज्ञेयं ब्रह्म ज्यो-
 तिरवभासकत्वोपपत्तेः तथा च श्रुतयः येन सूर्यस्तपति तेजसेद्भुः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीत्याद्याः वक्ष्यति च यदादित्यगतं तेज इत्यादि तमसोऽज्ञा

अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् भूतभर्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णुप्रभविष्णु च १७ ज्योतिषामपि त-
 ज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदिसर्वस्य अधिष्ठितम् १८ इति क्षेत्रं तथा ज्ञानं ज्ञेयं चोक्तं स-
 मासतः मद्रक्त एतद्विज्ञाय मद्भावा योपपद्यते १९

नात् भूतग्रसप्रसवहेतोः परंदूरस्थं तदुच्यते ननु यथा चांद्रस्य ज्योतिषो वभा-
 सकं तत्स जातीयं सौरं ज्योतिरिति ज्योतिः शास्त्रे प्रसिद्धं एवं सौरादि ज्योतिषामप्यवभासकं किंचित्स जातीयं ज्योतिरलौकिकं स्यादित्याशंक्याह ज्ञानमि-
 ति केवलज्ञातिमात्रशरीरं यत् ज्योतिर्न तु भौतिकं तदेव ज्ञेयं वस्तु आहतत्वात् ज्ञानेन प्राप्तमिष्टतमं कुतस्तर्हितं ज्ञानमत आह ज्ञानगम्यमिति यतस्तत् ज्ञा-
 नेन अमानित्वादिना ज्ञानसाधनेन गम्यं प्राप्यम् किंतर्हि ग्रामांतरवत् देशव्यवहितं वा बाल्याद्यौवनमिव अवस्थांतरवत् कालव्यवहितं वा तस्याप्यमस्तीत्य-
 तस्माह हृदिसर्वस्य अधिष्ठितमिति स्वात्मभूतमेव तदंतर्दृष्टीनां सम्यक्प्रकाशन इत्यर्थः १८ उक्तमर्थं जातमुपसंहरति इतीति क्षेत्रं महाभूतादिभ्यस्तं
 ज्ञानं ज्ञानसाधनं अमानित्वादितत्त्व ज्ञानार्थदर्शनांतम् ज्ञेयं अनादिमत्परमित्यादिधिष्ठितमित्यंतं श्रुतिभ्यः स्मृतिभ्यश्च समासतः संक्षेपत उक्तं मद्रक्तः
 एतत्त्रयं विज्ञाय मद्भावा योपपद्यते युक्तो भवति भक्त्यैव प्राप्यं ब्रह्म यत्प्राप्यं ब्रह्मैव भवति तथा च श्रुतिः यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गु-
 रौ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मन इति वेदब्रह्मैव भवतीति वा १९

एवंक्षेत्रंशरीरारव्यमव्यक्तसुक्तम् तत्प्रकाराश्चमहदाद्यास्त्रयोविंशतिः तद्विकाराश्चच्छादयोज्ञानाज्ञानशब्दिताअमानित्वमानित्वादयः पुरुषश्चउक्तः
इदानींक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्मध्येयस्माद्यज्जायतेतच्चक्षेत्रज्ञस्यप्रभावश्चेतिद्वयंवक्तव्यम् तत्राद्यंविष्णोतित्रिभिः प्रकृतिमितिसप्तमाध्यायेऽष्टायाप्रकृति
रपराउक्तासातत्रप्रकृतिः यातुजीवभूतापराप्रकृतिरुक्तासात्रपुरुषशब्देनोच्यतेएतौहिंसंपृक्तौसंसारंजनयतः वियोगश्चतयोर्मोक्षः तत्रनैवउभाव-
प्यनादीविहितयोरादिमत्त्वेसंसारस्याकस्मिकत्वापातात्कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगश्चेत्यन्यत्रविस्तरः विकाराश्चच्छादीनृगुणान्बुद्धीन्द्रियादींश्चप्र-
कृतिसंभवान्विद्धि २० उभयोरपिसंसारंप्रतिकारणत्वेद्वारमाह कार्येति कार्यशरीरंतदारंभकाणिभूतानिबिषयाश्च कारणत्रयोदशेन्द्रियाणितदा
श्रिताश्चस्वरवदुःखमोहात्मकागुणाश्चकरणमितिपाठेपिसएवार्थः एतयोः कार्यकारणयोः कर्तृत्वेनिमित्तैसतिकर्तृत्वेनेत्यर्थः हेतुः संसारस्यकारणं
प्रकृतिर्भवति यथापुरुषः स्वरवदुःखानांभोक्तृत्वेनसंसारस्यहेतुरिति यदिहिकार्यकारणस्वरवदुःखस्वरूपेहेतुफलात्मनाप्रकृतिर्नपरिणमेततदा

प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्मनादीउभावपि विकारांश्चगुणांश्चैवविद्धिप्रकृतिसंभवान् २० कार्यकारणक-
र्तृत्वेहेतुः प्रकृतिरुच्यते पुरुषःस्वरवदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते २१

पुरुषः किमुपलभेत् अनुपलब्धावाकथंसंसारी

स्यात् अनुपलब्धकाप्रकृतिः कुत्रोपयुज्येत तस्मादुपलभ्योपलब्धसंयोगः संसारकारणमिति यथाभाष्यव्याख्यानं यद्वापुरुषस्यकार्यत्वेकारणत्वे
कर्तृत्वेचप्रकृतिरेवपुरुषतादात्म्यंप्राप्ताहेतुर्भवति बन्हितादात्म्यंप्राप्तंलोहंवक्त्रेश्चतुष्कोणत्वादाविवहेतुर्भवति तथाप्रकृतेः स्वरवदुःखभोक्तृत्वेस्वच्छा-
याप्रदानेपुरुषः कारणम् बहिरिवलोहस्यस्वच्छायाप्रदानेनदग्धत्वे तथाहिकार्यत्वादयः प्राकृतदेहेन्द्रियबुद्धिधर्माः संतश्चिदात्मन्यारोप्यन्तेगोरोहंम-
नुष्यपुत्रोहंस्वजोहंकरोम्यहमकार्षमहमिति तथाचिच्छायापन्नाबुद्धिः चेतयाम्यहंस्वरवदुःखादीनुपलभेइतिमन्यते सोऽयंप्रकृतिपुरुषयोरन्योन्य-
धर्माध्यासः संसारस्यकारणमित्युपपादितंभवति सांख्यामिमंतंपुरुषस्यभोक्तृत्वमपिनिरस्तंभवति अन्यथाप्रकृतिः कर्त्रीपुरुषोभोक्तेतिकर्तृत्वभो-
क्तृत्वयोर्वैयधिकरण्यमापद्येत नचभोक्तुः पुरुषस्यनिर्विकारत्वमपिवक्तुंशक्यमित्यन्यत्रविस्तरः द्वंद्वान्तेश्चयमाणांपदंप्रत्येकंअभिसंबध्यनइतित्व-
प्रत्ययस्यपूर्वाभ्यामभिसंबंधेकार्यत्वंकारणत्वंकर्तृत्वंचेतिविग्रहः द्वंद्वैकवद्भावश्चातिपदिकार्थलिंगपरिमाणवचनमात्रेप्रथमेत्यादिवत् २१ ४९

ननु यथा बोद्धं कर्तृत्वं पुंसि आरोप्यत एवं पोस्तं भोक्तृत्वं बुद्धावस्थित्येतं भ्रमं वारयति पुरुष इति हि प्रसिद्धं प्रकृतिस्थः देहो द्रियमनः संघातमध्यासदस्तत्ता-
दात्म्यं तद्व्यर्थः प्रकृतिजान् सरवदुःखमोहात्मकान् भ्रंके उपलभते यदा तु सत्तिसमाधिमूर्च्छादौ प्रकृतिस्थत्वं नास्ति तदान् सरवादीनुपलभते
तेन उपाधिगतान्येव सरवादीनि तदभावेन प्रतीयन्त इति सिद्धं श्रुतिरपि आत्मैन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तृत्याहुर्मनीषिण इति इन्द्रियमनोयोगादेवात्मनि भोक्तृत्वं दर्श-
यन्ती शब्दस्य केवलस्य भोक्तृत्वं नास्तीति दर्शयति कुतस्तर्ह्यभोक्तुरप्यस्य प्राक्तो बंध इति तत्राह कारणमिति अस्य पुरुषस्य सदसद्योनिजन्मसु तत्र सद्यो-
निजन्मानो देवाः असद्योनिजन्मानस्तिर्यंचस्थावराश्च सदसद्योनिजन्मानो मनुष्याः एतेषु त्रिषु पि जन्मसु प्राप्येष्टु अस्य पुंसः गुणसंगः सरवादिषु
अभिधंगः कारणहेतुः तथा हि सात्विकादेवा भवन्ति राजसामनुष्यास्तामसाश्च पशवः तेषां तत्तद्योनिप्राप्तौ तत्तदुणप्राधान्यमेव कारणमुक्त्वाति च ऊ-

पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुंक्ते प्रकृतिजान् गुणान् कारणं गुणसंगोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु २२

ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था इत्यादियद्वा प्रकृतिस्थो विद्वानविद्वान्वा गुणान् भुंक्ते पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् तत्किं विद्वानिवा विद्वानपि कुतो न मुच्य-
ते अविद्वानिवा विद्वान्वा कुतो न बध्यते इत्याशंक्याह कारणमिति गुणेषु देहो द्रियविषयेषु संगः अहमिदं ममेदमित्यभिनिवेशः स एव जन्मकारणं विदुषां तु त-
दभावान्न जन्म समानेपि देहसंबन्धे यदा यक्षो देहाभिमानं धत्ते तदा स एव देहपीडया पीड्यते न तु देहपतिर्जीवः यदा तु अयं देहाभिमानं धत्ते तदाने-
तरः इति प्रसिद्धं संगस्य बंधकत्वं न तु सानिध्यमात्रं बंधकं अतो विद्वदविदुषोः समानेपि देहसंबन्धे संगतदभावकृतौ महाविशेष इति भावः २२ ६९

६९

६९

६९

६९

६९

६९

६९

६९

६९

सच यो यत्प्रभावश्चेति क्षेत्रज्ञतत्प्रभावो व्याख्यायतेन प्रतिज्ञातौ तत्र क्षेत्रज्ञः प्रागेव वर्णितः तस्येदानीं प्रभावमाह उपद्रष्टेति तत्र पूर्वगुणसंगोजन्मकारणमित्युक्तं तत्र संगश्चतुर्विधः पुरुषापलापेन गुणमात्रप्राधान्येन वा तन्मन्तर्भाव्यगुणप्राधान्येन वा गुणानां समप्राधान्येन वा अप्राधान्येन वेति तत्राद्येदेहेन्द्रियमनआदिरूपगुणसंघातमेव आत्मत्वेन पश्यन् भोक्ता भवति यथा चार्वाकादिः द्वितीये गुणानां प्राधान्यादात्मनि वास्तवकर्तृत्वाद्यभिमानेन कर्मफलानां भर्ता संचेता भवति यथा तार्किकादिः तृतीये गुणानां समप्राधान्येन गुणगतमपि भोक्तृत्वमसंगे व्यात्मनि वस्त्रे भस्मात्कांकवदनुमन्यते यथा सांख्यः चतुर्थे सर्वथापि गुणधर्माणामात्मनिसंक्रममपश्यन्नुदासीनबोधरूपत्वेना गुणप्रचारदर्शी उपद्रष्टा भवति यथा स्माकं साक्षी एतेषु चतुर्थपि गुणसंगिषु उपद्रष्टा उत्तमः अनुमन्ता मध्यमः भर्ता अधमः भोक्ताऽधमाधमः स एव गुणान्वशीकृत्य यदा क्रीडति तदा महेश्वर इत्युच्यते यः सर्गस्थित्यंतकर्ता प्रभुर्जगदंतर्हामी स एव गुणानपहाय स्थितः परमात्मेति चाप्युक्तो भवति यद्यपि उपद्रष्टापि गुणानपहाय तत्साक्षित्वेन स्थितो भवति तथापि तस्यैकसंघातोपहितस्य संघातांतरप्रचारदर्शित्वाभावादयंसकलसंघातप्रचारदर्शीति सत्त्वोक्तृत्वात्परमोऽयमात्मा तमेन वक्ष्यति उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्यदाहृतः योलोकत्रयमाविश्य विभर्त्य व्यय ईश्वर इति एतावपि गुणसंगिनो एवमेक एव देहे स्मिन् विद्यमानः परोगुणातीतः स्वात्मनि गुणान्यविलाप्य स्थितो

उपद्रष्टानुमन्ता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः परमात्मेति चाप्युक्तो देहेऽस्मिन् पुरुषः परः २३ य एवं वेति पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह सर्वथा वर्तमानोऽपि स भूयोऽभिजायते २४ ध्यानेनात्मनि पश्यंति केचिदात्मानमात्मना अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरैः २५

ः रवंडैकरसआत्मा गुणसंगेन षड्विधो भवति अयमेवास्य प्रभावः तत्र अनुमन्तृभर्तृभोक्ताभिरस्त्रिभिरूपैरयं बध्यते उपद्रष्टृमहेश्वरपरमात्मरूपैस्तु नित्यमुक्त एक एवेति ज्ञेयं अत्र भाष्याऽर्थोऽप्यनुसंधेयो विस्तरभयात्तु न प्रदर्शितः २३ एवं यथोक्तलक्षणात्मज्ञानेफलमाह य एवमिति गुणैः स्वविकारैः सर्वथा विहितेन निबिद्धेन वा कर्मणा वर्तमानोऽपि स भूयो न जायते पुनर्जन्म न लभते मुक्तो भवतीत्यर्थः २४ एवं विधात्मदर्शनेऽधिकारिभेदेन उपायविकल्पानाह ध्यानेनेति अत्र ये आत्मानं विविदिषन्ति ते निष्कामकर्मणा परमेश्वरं आराधयन्ति ते कर्मयोगिनः त एवोत्पन्नविविदिषाः वेदांतश्रवणे प्रवर्तन्ते ततः प्रमाणगता संभावनानि वृत्तौ सत्यांतस्यैवार्थस्य मनने प्रवर्तन्ते प्रमेयगता संभावनानि वृत्त्यर्थं ते सांख्याः ततः प्रमाणप्रमेयगता संभावनयोर्निवृत्त्यर्थं नेतरे अनात्मनि देहादावात्मबुद्धिरूपाया विपरीतभावनायानि वृत्त्यर्थं निदिध्यासनं विजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणलक्षणं कर्तुं प्रवर्तन्ते ततस्तत्परिपाके आत्मनि बुद्धिर्बुद्धौ आत्मानं परमेश्वरं पश्यन्ति ते ध्यायिनः तत्र ये कर्मसांख्ययोर्निष्णातास्ते ध्यानेनात्मनि देहे आत्मानं परमेश्वरं आत्मना बुद्ध्या पश्यन्ति अन्ये कृतकर्माणाः सांख्येन योगेन विचारात्मकेन योगेन ध्यानद्वारा पश्यन्ति अन्ये पुनः कर्मयोगेनैव पूर्वोक्तलक्षणेन सांख्यध्यानद्वारा पश्यन्तीति साधनत्रयस्य समुच्चयोन तु विकल्पः २५ ६५

पक्षांतरमाह अन्येत्विति येन्येर्हापोहकौशलहीनाः तुशब्देनपूर्वेभ्योविलक्षणाएवपूर्वोक्तप्रकारंअजानंतः अन्येभ्यश्चाचार्येभ्यः श्रुत्वाआत्मनोनिर्विशेषब्रह्मचैतन्यरूप-
त्वंतदुपासनामार्गं चाधिगत्यउपासते यथोक्तप्रकारेणध्यायति तेपिचमृत्युसंसारंतरंत्येव अपिशब्दात्पूर्वश्लोकोक्तस्तरंतीत्यत्रकिमाश्चर्यं गम्य-
तेएवशब्दानेषांमुख्यक्रमाभावेऽपितरणेसंशयोनास्ति यतस्तेश्रुतिपरायणाः श्रुतिः श्रवणंतदेवपरंअयनंमोक्षसाधनंयेषांतेतथा ध्यानेप्रवृत्त्यतिशयान्न
तेषांचित्तशुद्ध्यर्थं कर्मापेक्षावेदोक्ततत्वेदृढनिश्चयाच्चासंभावनानित्यर्थं श्रवणमननापेक्षेतिभावः अयंचब्रह्मसाक्षात्कारः संवादिभ्रमरूपइतिकेचित्प्र-
मारूपइत्यन्ये तथाहियथाकश्चिन्माणिप्रभांमणिबुद्ध्यापश्यन्भ्रांतएवतथापितद्ब्रह्मणकालेमणिलभतेऽतःसंसंवादिभ्रमः एवंचंपदार्थतत्पदार्थमणि
प्रभाभूतंतत्पदार्थबुद्ध्याभावयन्व्यवहारतोभ्रांतएवतथापितत्साक्षात्कारकालेतदन्यस्यतत्पदार्थस्यसाक्षात्कारोपिसंवादिभ्रमन्यायेनजायतइति त-
थाचवसिष्ठः असत्येसत्यतासाधोशाश्वतीपरिदृश्यते शून्येनध्यानयोगेनशाश्वतंप्राप्यतेपदमिति व्यवहारतोनिर्विशेषरूपत्वेनअसत्येआत्मनितत्रनि

अन्येत्वेवमजानंतः श्रुत्वा न्येभ्य उपासते तेपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः २६ यावत्संजायतेकिंचि-
त्सत्त्वंस्थावरजंगमम् क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धिभरतर्षभ २७ समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतपरमेश्वरम् विन-
श्यत्स्वविनश्यंतंयः पश्यतिसपश्यति २८

विशेषत्वभावनंशून्योनिर्विषयोऽयं ध्यानयोगो योषितिअग्निध्यानवत् तथापितेनशाश्व-
तीसत्यताप्राप्या दृश्यतइतिवसिष्ठवाक्यार्थः कल्पद्रुमाचार्यस्तु वेदांतवाक्यजध्यानभावनाजाऽपरोक्षार्थः मूलप्रमाणदाढ्येननभ्रमत्वंप्रपद्यतेइति
प्राहुः २६ पूर्वकार्यकारणकर्तृत्वेइत्यत्रचिदचितोः पुं प्रकृत्योरन्योन्यधर्माध्यासउक्तस्तस्यैवगुणसंगेरूपस्यकारणगुणसंगोस्येतिनानाजन्महेतुत्वंचो-
क्तं तद्विशदयति यावदिति सत्त्वंजीवरूपम् गुणसंगोऽत्ररूपाद्यासक्तिर्नकिंतुक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः संयोगोऽन्योन्यात्मकताध्यासलक्षणो बोध्यः शेषंस्प-
ष्टम् २७ तन्माशोपायमाह सममिति सममपरिणामिनंकूटस्थंनित्यंसर्वेषुभूतेषुदेहाद्याकारेणपरिणतेषुतिष्ठंतंएतेनदेहएवतदधिगमस्थानमि-
त्युक्तं परमेश्वरंअतर्क्यामिणंसर्गस्थित्यंतकर्तारंअतएवअंतर्मुखवदृष्ट्याविनश्यत्स्फुटेषुरज्जूरगादिवत्कल्पितत्वात्अदर्शनंमगच्छत्स्वविभ्रत्वादा-
त्सत्त्वान्नित्यद्वगूरूपत्वाच्चअविनश्यंतंसर्वास्वप्यवस्थास्तुअदर्शनमगच्छंतंयः पश्यतिसएवपश्यतिअन्येधाइत्यर्थः २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

दर्शनफलमाह सममिति स्वदेहेइवसर्वत्रदेहमात्रेसमवस्थितंसम्यगवस्थितं ईश्वरंसमंसमतयापश्यन् हियतः ससर्वाभेददर्शी आत्मनादेहादि-
ना आत्मानं ईश्वरं न हिनस्ति नाना योनि संकटेषु पातनेन न पीडयति किंतु ततः परांगतिं मोक्षं याति यद्वा ऐकात्मदर्शित्वात्स्वात्मानमिवान्यमपि न हि-
नस्ति सर्वत्र दयालुर्भवतीति भावः ततश्च परांगतिं याति २९ ननु विषमस्वभावानि भूतानि कः समबुद्ध्या पश्यत्यग्निमिव शीतबुद्ध्येत्याशंक्याह प्रकृ-
त्यैवेति सर्वशः सर्वप्रकारेण कर्माणि वाङ्मनः कायैरारब्धानि प्रकृत्यैव क्रियमाणानीति यः पश्यति तथा आत्मानं चाकर्तारं यः पश्यति पूर्वोक्तरीत्या स एव
सर्वत्र समं पश्यतीति पूर्वोक्तान्वयः ३० ननु कथं प्रकृतैरेव कर्तृत्वं नत्वात्मन इत्याशंक्याह यदेति भूतानां विद्यदादीनां जरायुजादीनां च पृथक् भावं नाना-
भावेनावस्थानं परिदृश्यमानमिदं यदा एकस्थं एकस्मिन्मात्मनि स्थितं रज्जां सर्पादिवत् कनके वा कुण्डलादिवत् विलीनं शास्त्राचार्योपदेशमनु पश्यति तत ए-
व एकस्मात् विस्तारं च भूतपृथग्भावस्य व्युत्थानावस्थामनु स्वमादिवत् पश्यति तदा ब्रह्म संपद्यते ब्रह्मैव भवति अयं भावः कर्तृत्वं हि क्रियापरिस्पंदः स च प-
रिच्छिन्नस्य पृथग्भूतस्य प्राकृतस्य बुद्ध्यादेरेव संभवति न तु व्यापकस्य सर्वभूतपृथग्भावप्रसिष्णोरात्मन इति ३१ नत्वात्मनो विभुत्वेन रूपेण कर्तृत्वं मा-

समं पश्यद्भिः सर्वत्र समवस्थितमीश्वरं न हिनस्त्यात्मनात्मानं ततो याति परांगतिम् २९ प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि
सर्वतः यः पश्यति तथा आत्मानमकर्तारं स पश्यति ३० यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनु पश्यति तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्य-
ते तदा ३१ अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः शरीरस्थोऽपि कोऽन्ते यन करोति न लिप्यते ३२ स्वीकारिदेहाद्यवच्छिन्ने न तु रूपे

णतद्वक्तव्यं अन्यथानुभवविरोधादित्याशंक्याह अनादित्वादिति अयं सर्वेषां प्राणिनां नित्यापरोक्षः परमात्मा देहादिभ्योऽपरमेभ्य आत्मभ्योन्यः कोश-
पंचकातीतः आत्मा परमात्मा अव्ययः न व्येति परिच्छिद्यते देशतः कालतो वस्तुतश्चेत्यव्ययः अव्ययत्वे हेतुः अनादित्वादिति यद्विआदिमदाकाशादितद्यो-
तिनत्वयं व्येति अनादित्वात् नन्वनादिभावस्यानंत्यनियमेनात्मनः कालतः परिच्छेदो मास्तु तथा देशतः परिच्छिन्नस्य नाशावश्यं भावादनादित्वायोगाच्च देश-
तोपि परिच्छेदो ब्रह्मणो मास्तु ननु परमाणुवद्भविष्यतीति चेन्न दशादिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवतो द्रव्यस्य निरवयवरूपाणुत्वासिद्धेः न हि परमाणोः पूर्वदिगवच्छि-
न्नो भागः पश्चिमयाप्यवच्छेत्तुं शक्यते अनुभवविरोधान् देशतः परिच्छेदाभावादेव सजातीयविजातीयवस्तुसद्भावकतः परिच्छेदोऽपि मास्तु तथापि वि-
चित्रशक्तियुक्तस्य अभिनवप्रपंचरचनापटीयसः परस्य सर्वेश्वरत्वसर्वज्ञत्वाद्विगुणयुक्तस्य स्वगतभेदो वश्यं भावी स्वशक्तिमायावच्छिन्नेन रूपेण जगत्कर्तृत्वं देहाद्य-
वच्छेदेनाग्निहोत्रादिकर्तृत्वं चावश्यं वक्तव्यमित्याशंक्याह निर्गुणत्वादिति यो हि गुणवानाकाशादिः संयोगविभागवोपाधिप्राप्यस्वगुणं शब्दं आविष्करोति न तु स्वस्मिन्संत-
स्पर्शकेन चिदपि उपाधिना दर्शयितुमीष्टे एव आत्मा सर्वगुणहीनः सत्यप्यवच्छेदलाभे कर्तृत्वादिकं गुणमाविष्कर्तुं न समर्थ इति फलितमाह शरीरस्थोऽपि स्पष्टा-
र्थमेतत् ३२

किंच सर्वेषु भूतेषु उपादानभूतेषु पृथिव्यामोषधयइवयाः मूर्तयः शरीराणि स्फुरन्तरितिर्यकुस्थावरात्मकानि चतुर्विधानि संभवन्ति तासां मूर्त्तीनां ब्रह्म मह-
त्पूर्वोक्तं महतो ब्रह्म ब्रह्म महत्पराजदन्तादित्वा दुपसर्जनस्य परनिपातः मायैव योनिरित्यर्थः अहं तु तासां बीजप्रदः पिता तास्वपि स्वप्रतिबिम्बस्यार्पयिता य-
था पुरुषो भार्यायां अलुशयिसं पृक्तं रेतो निषिंचति ततो भार्यातः पिंडोत्पत्तिः रेतोऽंशतस्तत्र चैतन्योत्पत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्य पिंडस्य पिताऽहं माता च मा-
येत्यर्थः ४ एवं ईश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानि सृजतीत्युक्तं इदानीं साकथं भूतानि बध्नाति तदुच्यते सत्वमिति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था
ततः सकाशात् परस्परं गांगिभावेन वैषम्येण उद्विच्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यन्ते न तु प्रकृतितोऽन्ये वैशेषिकाणामिव द्रव्याहुणा अन्ये एते हे महाबाहो
देहे अव्ययमविकारिणमपि देहिनं स्थूणायां वत्समिव रशनाभूता गुणानि बध्नाति ५ तत्र कः केन संगेन बध्नातीत्युच्यते तत्रेति तत्र तेषु गुणेषु सत्त्वं नि-
र्मलत्वात् दुःस्वमोहारव्यमलराहित्यात् प्रकाशकं आलोकवत्सर्वार्थवद्योतकं यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत् स्फुरवसंगेन ज्ञानसंगेन च नरं अ-

सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्तयः संभवन्ति याः तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ४ सत्त्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृति
संभवाः निबध्नाति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ५ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् स्फुरवसंगेन बध्ना-
ति ज्ञानसंगेन चानय ६ रजोरागात्मकं विद्वितृष्णासंगं समुद्रवम् तन्निबध्नाति कौंतेय कर्मसंगेन देहिनम् ७ तम-
स्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ८ सत्त्वं स्फुरवसंजयति रजः कर्म-
णि भारत ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्यतः ९

विद्ययातिरोहितस्वरूपज्ञानानंदं अहं स्फुरवी अहं ज्ञानीत्यभिमानेन अंतःकरण

वृत्तिधर्मयोः स्फुरवज्ञानयोरात्मनि आरोपेण बध्नाति हे अनय अव्यसनं ६ रजोरागागोरंजनात् दात्मकं विद्वितृष्णाप्राप्यमाणेष्वपि अर्थेषु अतृप्तिः
संगः प्राप्ते विषये मनसः प्रीतिलक्षणाः संश्लेषः तयोः समुद्रवनिदानभूतं तद्रजो देहो कौंतेय कर्मसंगेन दृष्टादृष्टार्थेषु कर्मसंगस्तत्परतातेन निबध्ना-
ति देहिनं देहाभिमानिनम् ७ तमो गुणस्तत्पूर्वाभ्यां विलक्षणाः अज्ञानं मायाया आवरणशक्तिस्तत उद्धृतं अज्ञानजं विद्धि अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं
भ्रांतिहेतुः प्रमादोऽनवहितत्वं स च सत्वकार्यप्रकाशविरोधी आलस्यं जडता तच्च रजः कार्यप्रवृत्तिविरोधि उभयकार्यनिरोधिनी तमो गुणा लंबना
वृत्तिर्निद्रा ताभिरेतत्तमो नितरां बध्नाति हे भारत देहिनमित्यनुवर्तते ८ सत्त्वं सुत्कृष्टं सत् स्फुरवेदुःस्वकारणमभिभूय संजयति संश्लेषं जनयति
एवमुत्तरं ज्ञानप्रकाशं आवृत्य प्रमादे अवश्यकर्तव्यस्याकरणे ९

४

४

४

४

४

सत्त्वादयः कदास्वस्वकार्ये प्रभवन्तीत्याशंक्य इतरेतरयोरभिभवे सतीत्याह रज इति रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वं भवति वर्धते एव रजोऽपि सत्त्वतमसी अभिभूय भवति तथा तमोऽपि सत्त्वरजसी अभिभूय भवतीत्यर्थः १० तत्तद्गुणोद्भवलिङ्गान्याह त्रिभिः सर्वेति अस्मिन्देहे यदा सर्वेषु द्वारेषु बाह्याभ्यन्तरविषयोपलब्धिसाधनेषु बाह्याभ्यन्तरकरणेषु प्रकाशः स्वस्वविषयावरणविरोधी परिणामविशेषो जायते तेन च ज्ञानं शब्दादिविषयस्य याथातथ्येन प्रकाशो यदा जायते तदा सत्त्वं विवृद्धमिति विद्याज्जानीयात् उत अपि स्फुरादिलिङ्गेनापि जानीयादित्यर्थः ११ लोभः प्राप्ताधिके गर्धः प्रवृत्तिरग्निहोत्रादौ आरंभो गृहादेः कर्मणां अशमः सन्तापसतां वा कार्याणां अनुपरमः स्पृहा दृष्टे परधनादौ उपादित्वा रजसि विवृद्धे सति एतानि लिङ्गानि जायन्ते हे भरतर्षभ १२ सत्यप्रबोधके गुर्वदौ अप्रकाशः सत्त्वकार्यप्रकाशानुदयः अप्रवृत्तिः सत्यपि प्रवृत्तिनिमित्ते रजः कार्यप्रवृत्त्यनुदयः प्रमादः कार्यकार्यविवेकराहित्यं

रजस्तमश्चापि भूय सत्त्वं भवति भारत रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन् प्रकाशोऽपि जायते ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्कत ११ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा रजस्येतानि जायन्ते विवृद्धे भरतर्षभ १२ अप्रकाशोऽपि प्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च तमस्येतानि जायन्ते विवृद्धे कुरुनन्दन १३ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् तदोत्तमविदं लोकान्मलान्प्रतिपद्यते १४ रजसि प्रलयंगत्वा कर्मसंगिषु जायते तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते १५ कर्मणः स्फुरतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् रजसस्तु फलदुःखं मज्जानन्तमसः फलम् १६ सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च प्रमादमोहौ तमसो भवतौ ज्ञानमेव च १७ ऊर्ध्वगच्छन्ति सत्त्वस्थामध्ये तिष्ठन्ति राजसाः जघन्यगुणवृत्तिस्था ऊर्ध्वगच्छन्ति तामसाः १८

त्यं मोहो निद्रादिरूपः १३ प्रलयं मरणम् उत्तमविदोऽहिरण्यगर्भाद्युपासकानां देवानां वा लोकान् अमलान् निर्दुःखान् १४ कर्मसंगिषु श्रोतस्मार्त्तकर्मालुषात्पुमनुष्येषु मूढयोनिषु तिर्यक्स्थावरचंडालादिषु १५ स्फुरतस्य सात्त्विकस्य कर्मणः फलं निर्मलं दुःखं ज्ञानमलभून्यं सात्त्विकं ज्ञानं वैराग्यादिकं रजसो राजसस्य कर्मणः फलं दुःखं तमसस्तामसस्य कर्मणः फलं अज्ञानम् सात्त्विकादिकर्मलक्षणं च नियतं संगरहितमित्यादिनाऽष्टादशो वक्ष्यति १६ एतादृशफलवैचित्र्ये पूर्वोक्तमेव हेतुमाह सत्त्वादिति १७ यतः सत्त्वादिभ्यो ज्ञानादीनि जायन्ते तः सत्त्वादिवृद्धिकाले प्रलयंगच्छन्तः क्रमेणोत्तममध्यमाधमासु योनिषु जायन्ते इत्याह ऊर्ध्वमिति ऊर्ध्वदेवभावे मध्ये मानुषभावे अधः नरकतिर्यक्स्थावरभावम् जघन्यं निधं यद्गुणवृत्तं निद्रालस्यप्रमादादितत्त्वास्तामसाः १८

कथं प्रकृतिः पुरुषं बध्नातीत्यस्योत्तरमुक्तं कथं वा ततोऽस्य मुक्तिरित्यस्योत्तरमाह नान्यमिति गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽन्यं ह शिमा-
त्रं आत्मानं द्रष्टा जीवः कर्तारं नानुपश्यति किंतु गुणा एव कर्तार इत्येव पश्यति नत्त्वहं कर्तेति तथा गुणेभ्यः परं गुणव्यापारसाक्षिभूतं मां यदा वेत्ति त-
दा स वेदितामद्वावं ब्रह्म भावं गच्छति अन्यदा तु गुणभावं गतो भवति १९ कथं त्वद्भावं गच्छतीति तत्राह गुणानिति एतान् गुणान् महदादि त्रयोविंश-
ति विकारात्मना परिणतान्देहसमुद्भवान् स्थूलदेहस्य समुद्भवो येभ्यस्तान् अतीत्य जीवन्नेवानि क्रम्य निर्विकल्पकसमाध्यभ्यासेन बाधित्वाऽमृतं मोक्षं अ-
श्नुते प्राप्नोति एतेनानंदावाप्तिर्गुणात्ययप्रयोजनमुक्तं यतो मुक्तो जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तः सन्नितितु अनर्थनिवृत्तिरुक्ता २० प्रकृतितो मुक्तिप्र-
कारे उक्तेथ मुक्तलक्षणानि पृच्छन् अर्जुन उवाच कैरिति कैर्लिङ्गैस्त्रीन् गुणान् एतान् व्याख्यातान् अतीतो भवति पुमान् हे प्रभो सच किमाचारः को-
स्याचारः कथं केन च प्रकारेणैतां स्त्रीन् गुणानति क्रम्य वर्तते २१ तत्राद्यस्योत्तरमाह प्रकाशमिति प्रवृत्तिमोहाः सत्वरजस्तमसां कार्याण्युत्थानावस्था-

नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टानुपश्यति गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति १९ गुणानेतानतीत्यत्रान्देही
देहसमुद्भवान् जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते २० अर्जुन उवाच कैर्लिङ्गैस्त्रीन् गुणानेतानतीतो भव-
ति प्रभो किमाचारः कथं चैतां स्त्रीन् गुणानति वर्तते २१ श्रीभगवानुवाच प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव
नद्दृष्टिं संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि कांक्षति २२

यांस्तानि सम्यक् प्रवृत्तानि साम्येन पुंसकता संप्रवृत्तान् नद्दृष्टिनापि समाध्यवस्थायां तानि निवृ-
त्तानि संति कांक्षति सोऽयं नित्यसमाधिस्थो ब्रह्मविद्दरिष्टः यं प्रकृत्य श्रीभागवते स्मर्यते देहं च न श्वरमवास्थितसुत्थितं वा सिद्धौ न पश्यतीति अत्र वासि-
ष्ठे योगभूमय उक्ताः ज्ञानभूमिः श्रुतेच्छायाप्रथमा समुदाहृता विचारणाद्वितीया तु तृतीया तु मानसा सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंशक्तित्वा-
मिका पदार्थाभावनीषणी सप्तमी तु र्यगास्मृतेति तत्र यथोक्तसाधनसंपत् मुमुक्षांता प्रथमा श्रवणमननविचारात्मिका द्वितीया निदिध्यासनरूपा तृ-
तीया एताः साधनभूमयः सत्त्वापत्तिः ब्रह्मसाक्षात्काररूपा चतुर्थी फलभूता अस्यां योगीकृतार्थोपि जीवन्मुक्तिस्वरूपं फलं नानुभवति परास्ति-
स्यो जीवन्मुक्तेरवांतरभेदाः तत्रापि पंचम्यां भूमौ स्वतः स्वयमेव व्युत्तिष्ठति षष्ठ्यां परप्रयत्नेन सप्तम्यां तु न स्वतः परतो वा व्युत्तिष्ठति सोऽयं नित्यस-
माधिस्थः प्रकाशमित्यनेन श्लोकेनोक्तः २२

अथ षष्ठ्यां पदार्थाभावन्यांगतो ब्रह्मविहरीयानुच्यते उदासीनवदिति योऽयं समाधौ उदासीन इवास्ते व्युत्थाने किमपि प्रयोजनमपश्यच्च इदं मम कर्तव्य-
मस्तीति वासनाशून्यत्वात् यथास्ते एव न तु परप्रयत्नमंतरेण कदाचिदपि गुणोर्विचाल्यते परेण व्युत्थापितो गुणान् पश्यन् गुणावर्तते इत्येव ज्ञात्वापि यो-
वतिष्ठति स्तब्ध एव वर्तते न तु गुणकृतैः मिष्टामिष्टस्पर्शैः इंगते चलति अयमर्थः यथा कश्चिद्गुणानोरसनामौ दयात्स्वयं शाकादिरसं न विंदति परेण-
ज्ञापितोपि किंचिदसविशेषमुपलभ्यापितो उदासीन एवास्ते इति त्वेव विशेषदर्शनस्य तिरोधानात् न तत्कृतं स्फुरवंदुःखं वा पश्यति तद्दयं ज्ञेयः २३
अथ पंचम्यां भूमावसंसक्तिनामिकायां स्थितो ब्रह्मविहृ उच्यते समेति समाधौ समेदुःखस्फुरवेयस्य समदुःखस्फुरवः स्वस्थः स्वेनैव स्वेच्छयेवति
ष्ठतीति स्वस्थः यदा तु न समाधौ इच्छा तदा स्वयमेव व्युत्तिष्ठतीति भावः सोऽपि व्युत्थानावस्थायां समलोष्टाश्रमकांचनो विरक्त इत्यर्थः तुल्यप्रियाप्रि-
यः तुल्यनिंदात्मसंस्कृतिश्च प्रियाप्रिययोर्निंदास्तुल्यो हर्षविषादशून्योऽब्रहेतुर्धर इति यथा कश्चिच्छूरस्तीव्रप्रहारवेदनाती पितव्यासु-
हृतिधैर्याद्देदनांचालु भवति तद्दयं हर्षविषादावलु भवन्मपि धैर्यान्न चलति पूर्वस्य तु जातायामपि वेदनायां हर्षाद्युदय एव नास्ति तत्पूर्वस्य तु वेदेनैव नास्ती

उदासीनवदासीनो गुणैर्योनविचाल्यते गुणावर्तते इत्येवं योऽवतिष्ठति नेंगते २३ समदुःखस्फुरवः स्वस्थः सम-
लोष्टाश्रमकांचनः तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्कृतिः २४ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः
सर्वारंभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते २५ मांचयोऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय-
कल्पते २६ तिष्ठेदः एतेन श्लोकत्रयेण सर्वेषां जीवन्मुक्तानां समाधौ लिंगानितत्संवेधानि आचाराश्च परसंवेधानि लिंगान्युक्तानि २४ अथ च

तुर्थ्यां भूमौ सत्त्वापत्ति संज्ञायां स्थितस्य योगिनः समाधिस्फुरवभावेन स्वसंवेद्यलिंगाभावात् तत्त्वनिश्चयेन द्वैतस्य बाधात् तल्लिंगमाचारश्च परसंवेद्य एव त-
दाहमानेति यथा हि परीक्षकः कूटकार्पापणस्य लाभे विनाशे वा हर्षविषादशून्यो न च तल्लाभार्थं यत्नमारभते मूढस्तु ताभ्यां बाध्यते तल्लाभार्थं यत्नं चा-
रभते एवं विद्वान् द्वैतं मरुमरीचिकाद्भूतसमानं पश्यन् न तन्मानापमानयोर्वा मित्रारिपक्षयोर्वा तुल्य एव न त्वन्यतरलाभाय परिहाराय वा यत्नमारभते
ऽतो गुणातीत इत्युच्यते सर्वत्र पदार्थः २५ अथ कथं ब्रीह्युणानतिवर्तते इत्यस्योत्तरं विवक्षन् साधनभूता स्मृतिः सृष्टुं भूमिषु तृतीयां तनुमानसा-
माह मांचेति यश्च साधको मां प्रत्यगात्मानं चकार स्वर्थे पूर्वभूमिस्थापेक्षया स्य वैलक्षण्यं द्योतयति अव्यभिचारेण हृत्त्यंतरानंतरितेन भक्तियो-
गेन मयि भगवति तेनैव धर्मागवदविच्छिन्नवृत्तिप्रवाहि मनः प्राणिधानरूपेण योगेन सेवते ध्यायति स एवं सूक्ष्मीकृतचित्तः एतान् गुणान्समतीत्यथा-
नपरिपाकांते सत्त्वमपि बाधित्वा ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते योग्यो भवति फलवो भाव इति भवतेः क्यप् २६

प.
६

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च शाश्वतस्य च धर्मस्य स्वरस्यैकांतिकस्य च २७ इति श्रीमन्महाभार
ते श्रीष्वपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे प्रकृतिगुणभेदो नाम चतुर्द
शोऽध्यायः १४ ३८ ६ श्रीभगवानुवाच उर्ध्वसूक्ष्ममधःशारवमश्वत्थं प्राहुरव्ययं छंदोऽसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स
वेदवित् १

२०

अधश्च मानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयो वीच्यन्ताः उर्ध्वं च मानुषेभ्य एवोपरि च गंधर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपर्यंतं प्रसृताः प्रसरं प्राप्ताः तस्य शारवाः गुणैः सत्त्वादिभिः प्रकर्षेण वृद्धा गुणप्रवृद्धाः विषया एवरंजकतया कोमलपल्लवरूपाणि प्रवालानियासांताः संसारवृक्षस्य परमूलं ब्रह्म उक्तम् अधश्च इह मनुष्यलोके च तस्य मूलानि वासनारूपाणि अवांतरमूलानि संततानि प्रवाहन्तित्या नियतः कर्मानुबन्धीनिकर्मैव धर्माधर्मरव्यनुबन्धः पश्चाद्वा धी येषां तानि कर्मानुबन्धीनि वासनाभ्यः कर्माणि कर्मभ्यो वासना इत्यनवरतसंतानो यंवृक्षा इत्यर्थः २ ननु श्वोपि स्थातुमनर्हश्चाव्ययश्चेत्कृत्ते प्रति क्षणविनाशिविज्ञानसंतानरूपो वा ग्रीत्यादिवत्प्रवाहन्तियो वायं संसारस्तर्हि दुर्गच्छेद्यो वासनानां कर्मणान्च बीजां कुरवदन्योन्यजन्महेतुत्वस्यावर्जनीयत्वादित्याशंक्य सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयो यमित्येतं पक्षमाश्रित्य परिहरति न रूपमिति रज्जूरगस्येवास्य रूपं सम्यग्दृशा वीक्ष्यमाणं सत्तनोपलभ्यते इह जीवत्येव देहे यथा पूर्वमज्ञानदशायां तथा नोपलभ्यते ज्ञानदशायां तेनास्य मृषात्वमनुभवैकवेद्यमित्युक्तम् एतेन अनुपलभ्य रूपत्ववचनेन स्वप्रकाशानां विज्ञानानां रूपवतां बीजादीनां च सादृश्यस्य व्यावृत्तिः तर्हि शशाविषाणवत्तुच्छ एवायं स्यादित्यत आह नांतोन-

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शारवा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः अधश्च मूलान्यनुसंततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके २ न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नांतोन चादिर्न च संप्रतिष्ठा अश्वत्थमेनैकविरूढमूलमसंगशस्त्रेण दृढेन छित्वा ३

चादिरिति उपादानस्य मूलज्ञानस्याद्यंतश्चून्यत्वादयमपि आद्यंतश्चून्य इत्यर्थः तर्हि आत्मवदपरिहार्यः स्यादित्याशंक्याह न च संप्रतिष्ठा अस्य प्रतिष्ठारव्यंलयस्थानं वृक्षस्य भूमिरिव नास्ति न चायं ब्रह्मणो विकारो येन तत्रैव लीयेत न चैषापत्तिः ब्रह्मणः कोटस्थ्यभंगापत्तेः किं तर्हि तुच्छमज्ञानमस्योपादानंतस्मिंश्च ज्ञानेन विनष्टे समूलस्यास्योच्छेदो भवति अज्ञानस्य च तुच्छत्वं तुच्छेनाश्वपिहितं यदा सीदिति श्रुत्या तत्कार्यस्य रज्जूरगादेः प्रलये तदनुपलंभस्यानुभवेन च सिद्धम् तस्मादस्य संप्रतिष्ठानोपलभ्यत इति युक्तमेवाुक्तम् तमिममश्वत्थं वासनानां दाढ्यात् स्फुटमूलं दृढतरमूलमपि असंगशस्त्रेण संगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगः तेन दृढेन परिपक्वेन छित्वा ततः पदं तत्परिमार्गितव्यमित्युत्तरेणात्वयः यद्यपि स्थूलसूक्ष्मयोः संसारयोरसंगः स्रष्टुस्तौ स्वयमेव जायते तेन तन्मूलवासनाभिरप्यात्मनोः संगोत्तमीयते तथापि वासनारूपमूलस्याज्ञानेनानुच्छेदात् नासंगंधीर्दृढा भवति तस्मान्निर्विकल्पसमाध्यभ्यासेन कारणशरीरस्याप्यसंगः साध्यः तेन चासंगशस्त्रेणास्योच्छेदो मूलोच्छेदः लवणोदकवत् रज्जूरगवद्वा प्रविलापनरूपः कर्तव्यः न तु सारव्यानामिव स्वरूपेण सतः परिवर्जनमात्रम् ३ ४ ५

तस्मिन्मन्त्रे चित्वा किं कर्तव्यमनन्ताह तत इति न केवलं निर्विकल्पसमाधिना तदसंगमात्रेण कृतार्थता किं तर्हिततोऽसंगानंतरंतत्श्रुतिप्रसिद्धं पदं
पदनीयं ब्रह्मपरिमार्गितव्यं श्रुतियुक्तिबलेनाहमेव ब्रह्मास्मीति ज्ञातव्यम् यस्मिन् पदे निर्विकल्पे गताः प्राप्ताः संतो न निवर्तन्ति न पुनर्निवर्तन्ते तमेव-
प्रत्यगानंदमाद्यं पुरुषं पुरिशरीरेशयानमपि प्रपद्येशरणंगतोस्मीति भावयेत् भगवत एव वा इदं वचनं लोकशिक्षार्थं वर्तते एव च कर्मणीति वत् कोसो-
पुरुषः यतः पुराणी आद्या प्रवृत्तिः सो कामयत बहुस्यां प्रजायेयेति इत्येवं रूपा प्रसृता अस्मास्वपि प्रवृत्ता यतो वयमपि इदानीं कामयामहे धनादिना
वर्यं भूयांसः स्याम प्रजायेम हीति चेति येनेयं प्रवृत्तिर्दर्शिता तत्प्रणामेनेव सानि वर्तिष्यत इत्यर्थः ४ एवं ऐकान्तिकस्य स्वरूपस्याच्छादकं संसारा-
श्वत्थं तच्छेदकं मसंगशस्त्रं चोक्ता तस्य स्वरूपस्यावधिकारी तस्य स्वरूपं चाह द्वाभ्याम् निर्मानेति मानोदर्पः मोहो विपर्ययः तद्गहिताः निर्मा-
नमोहाः जितः संगः कर्ता हमित्यभिमानः दोषो रागादिश्च ये स्ते जितसंगदोषाः अध्यात्मं आत्मनि नित्याः निष्ठावन्तः आत्मध्यानपरा इति यावत् वि-
निवृत्तकामाः त्यक्तसर्वपरिग्रहाः द्वंद्वैः स्वरवदुःखेत्कपलक्षणं शीतोष्णादीनामपि तैर्विमुक्तास्तिति क्षावन्त इत्यर्थः अमूढा विद्ययाः विद्याना-

ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन्नाताननिवर्तते भूयः तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ४
निर्मानमोहाजितसंगदोषा अध्यात्मनि नित्या विनिवृत्तकामाः द्वंद्वैर्विमुक्ताः स्वरवदुःखसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढाः पदम-
व्ययं तत् ५ नतद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः यद्गत्वा न निवर्तते तद्दाम परमं मम ६ शंकुतवन्तः तत्पदं अव्ययम्

पुनरावृत्तिं गच्छन्ति ५ ननु यदि तदूर्ध्वं पदं गच्छन्ति तर्हिततः पातोऽप्यवश्यं भावी पतनांताः समुच्छ्रया इति न्यायात् ततश्च यस्मिन् गताननिवर्तन्ती-
त्यनुपपन्नमित्याशंक्यतस्य पदस्य स्वरूपमाह नतदिति तत्पदं सूर्यो न भासयति रूपादिहीनत्वेन च क्षरयोग्यत्वात् एतेन सर्वेषां बाह्येन्द्रियाणां नि-
वृत्तिः यद्विरूपवच्चक्षुर्योग्यं तत्सर्वेण चक्षुस्तु ग्राहकेण भास्यं इदं तु न तथा यन्मनो ग्राह्यं तच्चंद्रेण मनसो
नु ग्राहकेण भास्यं इदं तु न तथा यन्मनसानमनु तदिति श्रुत्याऽस्य मनो ग्राह्यत्वं निषेधात् नापि पावकः भासयति यद्विवाचा ग्राह्यं तत्तदनु ग्राहकेण पा-
वकेन भास्यं इदं तु न तथा यद्वाचानभ्युदितमिति श्रुत्यास्य वागोचरत्वं निषेधात् न च क्षुषा गृह्यते नापि वाचेत्यादि श्रुत्यंतरं च यतश्चक्षुर्मनोर्वा-
चामगम्यन्ते न स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचातीतं प्रत्यगदृश्यं नान्तः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञमिति अस्थूलमनणु इत्यादि श्रुतिभिः सर्वविशेषरहितं यत्प्रति-
पादितं तत्तममपरमं धाम वृत्तिरूपज्ञानादपरमादन्यत् ज्योतिश्चिन्मात्रं ममेति संबंधो राहोः शिर इति वदुपचारात् यदा भिन्नज्योतिः स्वयंप्रकाश-
मित्यर्थः अतएव यद्गत्वा प्राप्य ज्ञात्वेत्यर्थः न निवर्तते निवृत्तिकारणस्य मूलाज्ञानस्याभावात् एवं व्याख्याने हि यदा ह्येवैष एतस्मिन् दृश्येना-

त्येनिरुक्तेः निलयनेभयं प्रतिष्ठां विंदतेः थसोः भयंगतोभवतीति श्रुत्यर्थानुगमो दृश्यते अदृश्ये इति ह गयोग्यत्वेन सूर्यभास्यत्वं पर्युदस्यते अ-
नात्ये आत्मनो मनसो योग्यं आत्यंतदन्यत्र अनात्ये इति मनसोऽप्ययोग्यत्वेन चंद्रभास्यत्वं निरस्यते अनिलयने निलीयतेऽस्मिन् सर्वं स्थूलसूक्ष्म
मिति निलयनं कारणं तदभिन्ने अतएवानिरुक्ते निर्वचना योग्ये वाचा भगोचर इत्यर्थः तेन पावका प्रकाशयेदिति सिद्धं येन सूर्याद्यप्रकाशयं अर्चिरा-
दिमार्गगम्यं सत्यलोकादस्य परितनं अप्राकृतं वैष्णवं पदं नित्यं देशान्तरे स्तित इत्वा पुनर्न निवर्तत इति व्याचक्षते तेषां न रूपमस्येह तथोपलभ्य-
त इति दृश्यस्य तुच्छत्वादेव तादृशस्यापि तुच्छत्वमपरिहार्यं दृश्यत्वाविशेषात् तस्माद्यथोक्त एव श्लोकार्थः ६ ननु यदि सूर्याद्यभास्यज्योती-
रूपस्त्वं क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धीति स्वस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं ब्रूषे तर्हि क्षेत्रज्ञस्य सतः तव घटादिप्रकाशो किमिति सूर्याद्यपेक्षा दृश्यते न हि यः स्वयं ज्योती-
रूपः स्वविषयावभासने ज्योतिरंतरमपेक्षते दीपादिघटदर्शनादित्याशंक्याह त्रिभिः ममैवेति यत्तस्मात् ईश्वरो जगत्प्रकाशशरीरं अवाप्नोति स-
एष इह प्रविष्ट आनरवाग्नेभ्यः तत्सृष्ट्वा तदेवानु प्राविशदित्यादि श्रुतिभ्यः ईश्वर एव शरीरधारी तथा यद्यस्माद्धेतोः अपिशब्दो वधारणार्थे चः समु-
च्चयार्थे कस्मिन्वाहसुक्तांत उक्तांतो भविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति तु स प्राणमसृजतेति श्रुतेः प्राणधारणे नोपाधिना ईश्वर एव

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः मनः षष्ठानींद्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ७ शरीरं यदवाप्नोति यच्चा-
प्युत्क्रामतीश्वरः गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ८

च उत्क्रामति ततो हेतुद्वयात् जीवलोके संसारे यो जीवभूतः प्राणी स सनातनः सर्वदैकरूपो ह मेवेति वक्तव्ये यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुलिंगाव्युच्चरंत्येव मेवेतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरंतीति बन्दि-
विस्फुलिंगन्यायेन ममैवांश इत्यंशांशि भावोक्तिः यद्यपि बद्धो भेदः परिमाणं च स्वगतं न दृश्यते तथापि तूपाधिगतमेव तद्बहुभयं तत्राप्युपच-
र्यते अयमस्मादग्नेर्भिन्नः अयमस्य स्फुलिंग इति अस्मादल्प इति एवमस्थूलमनण्वद्रस्वमदीर्घमिति श्रुतेः श्रुतुर्विधपरिमाणभूत्ये ब्रह्मणि
ममैवांश इति अंशांशि भावेन भेदोत्पत्त्यमहत्वे चोपचारादोपाधिके ध्येये तथा च श्रुतिः बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेन चैव ह्याराग्रमात्रो ह्यवरोपि दृष्ट-
इति समः सार्वभौमसमो भगवन्समो नागेन सम एभिस्त्रिभिर्लोकैरिति च यथा च विस्फुलिंगो वह्निरेव न तु वह्निर्गंधः एवं जीवोपि ब्रह्मेव न तु-
ब्रह्मांशः ब्रह्मदासा ब्रह्मे मे कितवा उतेति दासादिष्वपि पिण्डेषु गोत्वस्यैव कात्स्न्येन एकैकस्मिन् ब्रह्मभावपरिसमाप्तिदर्शनात् निरंशोऽंशांशिकल्प-
नाया अयोगाच्च स एव जीवभूत एव ईश्वरो ममैवांश इवांशो रूपभेदो मनः षष्ठ्येषु तानि मनसा सह षडिंद्रियाणि प्रकृतिस्थानि इंद्रियाणां स्वभावविषय-
प्रावण्यंतत्र स्थितानि कर्षति स सि प्रलयसमाधिकालेषु संकोचयति ७ तथैतान्येव आशयात् स्वलयस्थानात् गृहीत्वा संयाति विषयदेशं प्रति गच्छति
प्रबोधसर्गव्युत्थानकालेषु तत्र दृष्टान्तः वायुर्गंधानि वाशयात् गंधाश्च यात्पुष्पात्

कानितानिमनः पष्ठानि तानि गृहीत्वा गत्वा चार्थं करोतीत्यत आह श्रोत्रमिति अधिष्ठाय व्यापारवन्तिकृत्य विषयान् शब्दादीन् उपसेवते प्रका-
शयति यथा दीपः स्वस्य वृत्तिलाभाय ते लवर्त्याद्यपेक्षमाणोऽपि स्वविषयावभासने स्वयमेव प्रभुः एवं जीवोऽपि घटाकारत्वाभाय मनः पष्ठानी-
न्द्रियाणि सूर्यादींश्चापेक्षते तथापि घटावभासस्वयमेव करोति नेतराणि इन्द्रियसूर्यादीनि स्वभास्यत्वात् ते लवर्त्यादिवत्याशयः ९ तमेव भूतमनः प-
ष्ठानीन्द्रियाणि प्राणं चाधिष्ठाय तेषामुल्कमणेनोल्कामंतं तेषां स्थैर्येणास्थितं तेषां भोगेन भुंजानं तेषां सत्वरजस्तमोगुणयुक्तत्वेन गुणान्वितं घटसूर्यमिव
घटाकाशमिव बाधत गमनादिना गमनादिवंतं स्वतस्तुल्कमणादिभूतमपि विमूढास्तात्त्विकरूपं नानुपश्यन्ति ज्ञानचक्षुषस्तपश्यन्ति उपाधेरेवो-
ल्कमणादिकं न तूपहितस्यात्मन इति जानन्त्येवेत्यर्थः १० यतंतो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् यतंतो
पश्यन्ति यतंतोऽपि अकृतात्मानः ये यज्ञादिभिरशोधितचित्ताः एनं न पश्यन्ति यतः अचेतसः अनिर्जितचित्ताः पाषाणतुल्या इत्यर्थः ११ कथं तर्हि सू-

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ९ उल्कामंतं स्थितं वापि भुंजानं वा
गुणान्वितम् विमूढानानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः १० यतंतो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् यतंतो
पश्यन्ति यतंतोऽपि अकृतात्मानो नैव पश्यन्त्यचेतसः ११ यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते खिलम् यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो
विद्धि मामकम् १२ गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा पुष्णामि चोषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः १३

र्यादीनामपि भासकत्वं लोके दृश्यते तदपि मदावेशादेवेत्याह यदादित्येति अत्राप्यादित्यादिपदैः करणाधिष्ठात्र्यो देवतास्तदधिष्ठेयानि करणानि च तंत्रे
णैव गृह्यन्ते यदादित्यादिषु बाह्यकरणे अधिष्ठातृषु तत्तदधिष्ठेयेषु बाह्यकरणेषु च गतं विद्यमानं तेजो विषयप्रकाशनसामर्थ्यं तत्तेजो मामकं मदीयं विद्धि-
येन सूर्यस्तपति तेजसेद्भूः येन चक्षुःषि पश्यन्तीत्यादि श्रुतिभ्यः एवं मनश्चंद्रमसोर्यदांतरप्रपंचप्रकाशनसामर्थ्यं तदपि मामकमेव तथा यद्वागन्योः स-
र्वजगद्भासयते अव्याकृतादिविषयप्रकाशनसामर्थ्यं तदपि मामकमेवेत्यर्थः अक्षरयोजनास्पष्टा १२ न केवलमादित्यादिगतं प्रकाशनसामर्थ्यं मा-
मकं अपितु पृथिव्यादिगतं भूतधारणाप्यायनसामर्थ्यमपि मदीयमेवेत्याह गामिति गां पृथिवीं आविश्यतां दृढां कृत्वा भूतानि अहमेव धारयामि
ओजसा बलैर्न अन्यथा पृथिवी सिकता मुष्टिवद्दिदीर्येत तथा च मंत्रवर्णाः येन द्यौरुग्रापृथिवी च दृढेति सदाधारपृथिवीमिति च तथाहमेव सोमो रसा-
त्मको जलात्मकः रसो जलं रसो हर्ष इत्यनेन कार्यमंजरीजलमयो भूत्वा सर्वा ओषधीः पुष्णामि च रसवतीः पुष्टाश्च करोमि सोमो हि स्वात्सरसानुप्रवेशो-
न सर्वा ओषधीः पुष्णातीति प्रसिद्धम् १३

अहंवैश्वानरसंज्ञउदरस्थोऽग्निर्भूत्वा प्राणिनां सर्वेषां देहं आश्रितः सन् प्राणापानाभ्यां वायुभ्यां समायुक्तः समुदीपितश्चतुर्विधमन्नमदनीयं मद्दयं दंतव्या-
 पारापेक्षमपूपादि भोज्यं तदनपेक्षं पायसादिलेह्यं गुडशर्करादिचोष्यं निश्चोष्यत्यज्यमानं इक्षुदंडादि एतेन सर्वत्र सर्वाशक्तिर्यादृश्यते सामदीये वेति भा-
 वः तदेवं भोक्ता वैश्वानरोऽग्निर्भोज्यमन्नं सोमस्तदेवमुभयमग्नीषोमौ सर्वमिति पश्यतो न्नदोषलेपो न भवतीत्यपि द्रष्टव्यम् १४ किंच सर्वस्य प्राणिजा-
 तस्याहं हृदिसन्निविष्ट आत्मेत्यर्थः अतो मत्त आत्मनस्तेषां स्मृतिः ज्ञानं च पुण्यवतां पापिनां तु तयोरपोहनं विस्मरणमज्ञानं च भवति तथा सर्वैः वेदैः कर्मो-
 पास्ति ज्ञानकांडात्मकैरहमेव परमात्मा वेद्यो वेदांतकृत् वेदांतोक्तविद्यासंप्रदायकृत् वेदावित् वेदार्थविच्चाहमेव एतेन वेदांतविद्वेदविच्चस्वविभूतिरित्यु-
 क्तं भवति १५ सर्वशास्त्रहृदयं संगृह्णाति द्वाविति लोके प्रसिद्धौ इमौ द्वावेव पुरुषौ क्षरो विनाशी स च सर्वाणि भूतानि प्राणवन्ति कर्मक्षये साक्षि प्रलयकै-
 वल्यादौ उपाधिनाशमनुविनाशशीलो जीवो ब्रह्म प्रतिबिंबभूतो जलाकोपमः प्रज्ञानघन एवेतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविशतीति श्रुतेः कूट-

अहंवैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् १४ सर्वस्य चाहं हृदिसन्नि-
 विष्टो मत्तस्मृतिज्ञानमपोहनं च वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्देवविदेव चाहं १५ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर ए-
 व च क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते १६ उत्तमः पुरुषः स्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः यो लोकत्रयमाविश्य-
 विभर्त्यव्यय ईश्वरः १७ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः १८ यो
 मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमं स सर्वविद्भूजति मां सर्वभावेन भारत १९

स्थो निर्विकारो मायो पाधिरक्षरः तदुपाधेरकर्मजत्वेन ना-
 शा संभवात् उपाधिदोषेणावशीकृतत्वाच्चासौ न क्षरति स्वरूपान्नच्यवते इत्यक्षरः १६ एताभ्यां कार्यकारणोपाधिभ्यामन्योनिरुपाधिरुत्तमः पुरुषः यो सो-
 परमात्मेति उदाहृतः शास्त्रे यो सोमाय या ईश्वरो भूत्वा लोकत्रयं उत्तममध्यमाधमशरीररूपं अविषयधारयति शरीरत्रयं अथापि अव्ययः सर्वज्ञत्वेन ईश्वर-
 धर्मेण अत्यज्ञत्वेन जीवधर्मेणानव्येति वर्द्धते क्षीयते वेत्यर्थः १७ यस्मादिति क्षरं उपाधिं अक्षरं च उपाधिं अतीतोति क्रम्यास्थितो हं अतो क्षरादपि चो-
 चशब्दात्क्षरादपि उत्तमः उत्कृष्टतमः जडात्क्षररूपादुपाधेः उत्कृष्टस्तदुपाहितो जीवश्चेतनत्वात् ततोऽप्युत्कृष्टतरो मायोपाधिः स्वतंत्रत्वात् ततोऽप्यु-
 कृष्टतमोऽनुपाधिः अनागतं कुरूपत्वात् अक्षरार्थः स्पष्टः १८ एतद्विज्ञानफलं मायिभक्तिरेवेत्याह यो मामिति असंमूढः मम पुरुषोत्तमत्वे संशयाविप-
 र्यासादिहीनः स एव सर्ववित् यतो मां पुरुषोत्तमं जानाति तत्फलं च मां सर्वभावेन सर्वात्मना सर्वैः प्रकारैर्भजति १९

अस्मिन्ध्याये भगवत्त्वज्ञानं मोक्षफलमुक्त्वा येदानीं तत्त्वौति इतीति इति एतत् गुह्यतममत्यंतरहस्यं शास्त्रं यद्यपि इयमष्टादशाध्यायी कृत्स्ना शास्त्रं
तथापि अस्मिन्ध्याये कृत्स्नस्य शास्त्रार्थस्य प्रदर्शनात् अयमपि शास्त्रं अत्र हि कार्यकारणविभागः संसारद्वन्द्वस्यानित्यत्वं भगवतो विभूतयः यस्तं वेद-
संवेदवित् वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्य इत्यादिना सर्वतः शास्त्रार्थो दर्शितोऽस्ति इदं मया उक्तं हे अनघ निर्व्यसन एतत् रहस्यं बुद्ध्या बुद्धिमान् ज्ञानी स्यात् आत्मवि-
द्भवेत् तावता कृतकृत्यः सर्वहि कृत्यं परमात्मावगतिपर्यंतं तत्रैव कृत्स्नपुरुषार्थसमाप्तेः चात् मां प्रापणीयश्च स्यात् भवति नातः परं कर्तव्यमवशिष्यत-
इत्यर्थः २० इति नैलकंठीये भारतभाष्ये श्रीभगवद्गीताार्थप्रकाशे पंचदशोऽध्यायः १५ ३९ नवमेऽध्याये राक्षसी आसुरी देवी चेति ति-
स्थः संपद उक्ता स्तराक्षसी मासुर्या मेवांतर्भाव्य द्वे एव संपदावब्रव्युत्पाद्येते इत्याह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्चेति श्रुतो अभयसंत्वसंशुद्धादिधीवृतयो-
देवाः दंभदर्पादिधीवृतयोऽसुरा इति द्वैराश्यदर्शनात् पूर्वाध्यायांते इदमुक्तं मयानघेत्यर्जुनं संबोधयतां नघत्वं देवसंपत्तिमत्त्वं तद्विपर्ययस्त्वासुरी संपदि-

इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयाऽनघ एतद्बुद्ध्वाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारत २० इतिश्रीमन्म० भीष्मप०
श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेपुरुषोत्तमयोगोनामपंचदशोऽध्यायः १५
३९ श्रीभगवानुवाच अभयंसत्वसंशतद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः दानंदमश्चयज्ञश्चस्वाध्यायस्तपआर्जवम्
१ अहिंसासत्यमक्रोधस्त्यागःशान्तिरपैशुनम् दयाभूतेष्वलोलुप्त्वंमार्दवंकीरचापलम् २

निदर्शयतुं श्रीभगवानुवाच अभ-
यमिति अभयस्वच्छेदबुद्ध्यावः सत्वसंबुद्धिः चित्तनेर्मल्यम् ज्ञानंश्रवणादिजन्ययोगोज्ञातेः र्थचित्तप्रणिधानंतयोर्व्यवस्थितिर्निष्ठा एषासुरव्यादे-
वीसंपत्दानंयथाशक्तिसंविभागेनादीनांदमोबाह्येन्द्रियनियमः यज्ञः श्रोतस्मार्तादिः स्वाध्यायोवेदाध्ययनम् तपोवक्ष्यमाणलक्षणंशारीरादित्रिवि-
धं आर्जवंक्रजुत्वंसर्वदा १ किंच अहिंसाप्राणिपीडावर्जनम् सत्यंअप्रियावृत्तवर्जनंयथाभूतार्थभाषणंअक्रोधः परैराकृष्टस्याभितप्तस्यवाप्रा-
प्तस्यक्रोधस्योपशमनम् त्यागः सर्वकर्मसन्त्यासः पूर्वं दानस्योक्तत्वात् शांतिः अंतःकरणस्योपशमः अपेक्षनंपररंध्रप्रकाशनंपेक्षनंतद्राहि-
त्यंदयादुःखितैषुभूतैषुकृपा अलोलुप्त्वंइन्द्रियाणांविषयसंनिधावप्यविक्रिया मार्दवंमृदुता ह्रीर्लज्जा अचापलंअसतिप्रयोजनेवाक्याणिपादा-
दीनामव्यापारयितृत्वम् २ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

किंच तेजः प्रागल्भ्यं न तूग्रताक्षमा आकृष्टस्य ताडितस्य वांतर्विक्रियानुत्पत्तिः उत्पन्नायां विक्रियायां प्रशमनं मक्रोधइत्युक्तं वृत्तिर्देहेन्द्रियेष्वसादं-
 प्राप्तेषु तस्य प्रतिषेधकोः तः करणवृत्तिविशेषः येनोत्तंभितानि देहादीनि नावसीदंति शौचं द्विविधं मृज्जलाभ्यां बाह्यं आंतरं मनोबुध्योर्नैर्मल्यमा-
 यारागादिकालुष्याभावः अद्रोहः परिजिघांसाद्यभावः नातिमानिता अत्यंतमानराहित्यं एतानि अभयादीनि देवीं सत्वप्रधानां संपदं अभिल-
 क्ष्यजातस्य स्वभावतो भवंति हे भारत ३ अथेदानीं रजस्तमो मयी आसुरी संपदुच्यते दंभ इति दंभो धर्मध्वजित्वं दर्पः धनाभिजननिमित्तउत्सेकः
 अभिमानः आत्मानि पूज्यता बुद्धिः क्रोधः प्रासिद्धः पारुष्यं निष्ठुरभाषणं अज्ञानं अविवेकजनितो मिथ्या प्रत्ययः एते आसुरी संपदमाभिलक्ष्य जात-
 स्य भवंति हे पार्थ ४ अनयोः संपदोः कार्यमाह देवीति देवी पूर्वोक्ता अर्जुनस्य शंका किमहमासुरी संपदि जातोः स्मीतितामपनुदति माशुच इति ५

तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नाभिमानिता भवंति संपदं देवीमभिजातस्य भारत ३ दंभो दर्पोऽभिमानश्च क्रोधपा-
 रूष्यमेव च अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ४ देवी संपदि मोक्षाय निबन्धायासुरीमता माशुचः संपदं
 देवीमभिजातोऽसि पांडव ५ द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् देव आसुर एव च देवो विस्तरतः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृ-
 णु ६ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरासुराः न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ७ असत्यमप्रतिष्ठंते-
 जगदाहुरनीश्वरम् अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ८ एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽत्यबुद्धयः प्र-
 भवंत्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो हिताः ९

द्वौ द्विसंख्यौ भूतसर्गौ भूतानां स्वभावौ मे महत्त्वनात् शृणु ६ प्रवृत्तिं विधिवाक्यं नि-
 वृत्तिं निषेधवाक्यं न विदुः धर्माधर्मयोरिष्टानिष्टहेतुत्वज्ञानरहिता इत्यर्थः ७ असत्यं सत्यवर्जितं जगत्प्राणिजातम् तथा प्रतिष्ठं धर्माधर्मा-
 रूपा प्रतिष्ठा आश्रयस्तच्छून्यं अनीश्वरं अनियंतृकम् आहुः अपरस्परसंभूतं अपरस्पराः क्रियासातत्ये इति सूक्ष्मी जांकुरवत्परस्परकारणाभू-
 तानां धर्माधर्मतद्दासनानीयत्सातत्यं तस्मात्संभूतं किमन्यत् लोकेऽस्ति न किंचिदपि धर्माद्यपेक्षया उत्पद्यते किंतु सर्वकर्महेतुकं स्त्रीपुंसयोर्बिभृ-
 णीभावः कामस्तदुत्थमेव स्वभावादेव जंतुर्जीयते न त्वदृष्टादित्यर्थः ८ एतामनुपदोक्तां लोकायतिकानामभिप्रेतां दृष्टिं अवष्टभ्यतामाश्रि-
 त्य नष्टात्मानः कामादिवशत्वेन नष्टधैर्याः यतो ल्पेक्षद्रेष्टस्त्वैव बुद्धिर्येषां ते अत्यबुद्धयः अहिता हिंसाः ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

असद्वाहान्वश्याकर्षणनिध्वंजनकायसिद्धादिसाधनेषु असमीचीनेषु ग्राहाः निर्बन्धात्यन्ताभिनिवेशाः तान्गृहीत्वा अशक्तीनि मद्यमांसादिसा-
वेक्षाणि व्रतानि नियमविशेषा येषां ते तथाभूताः संतः कुमारगप्रवर्तनेन प्रवर्तने जगत्क्षयायेति संबंधः १० चिन्तां योगक्षेमविषयां प्रलयांतां मरणावधि-
एतावत् देह एवात्मा कामभोग एव पुरुषार्थ इतो न्यन्तास्तीति निश्चिताः निश्चयवन्तः तथा च बार्हस्पत्यं सूत्रं चैतन्यविशिष्टः कामः पुरुषः काम एवैकः पु-
रुषार्थ इति च ११ अन्यायेन परवंचनादिना अर्थसंचयान् धनराशीन् ईदंतो लिप्सन्ते १२ आशापाशां विवृणोति इदमद्येति १३ क्रोधपरायणत्वं काम-
पराणत्वं च पूर्वोत्तराभ्यामर्थाभ्यामाह असाविति ईश्वरः समर्थः सर्वेषां निग्रहे सिद्धः लब्धाखिलभोगसाधनः बलवान् विषयोपभोगे समर्थः अत एव-
स्वरवी १४ आद्यो धनी अभिजनवान् कुलीनः अज्ञानेन अविवेकेन मोहिताः विविधं भ्रमं प्रापिताः १५ अनेकं नास्ति एकं चिन्तनीयं यस्य तत् अनेकं ब-

काममाश्रित्य दुःपूरं दंभमानमदान्विताः मोहाद्गृहीत्वा असद्वाहान्वयवर्ततेषु चित्रताः १० चिन्तामपरिमेयां च प्रलयांता-
मुपाश्रिताः कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ११ आशापाशां तैर्वन्धाः कामक्रोधपरायणाः ईदंतं कामभोगा-
र्थमन्यायेनार्थसंचयान् १२ इदमद्यमया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोरथम् इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् १३ अ-
सौमयाहतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ईश्वरोः हं हं भोगी सिद्धोऽहं बलवान् स्वरवी १४ आद्योभिजनवानास्मिको न्यो-
ऽस्ति सदृशो मया यद्व्येदास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः १५ अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः प्रस-
क्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेश्वरौ १६ आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः यजन्ते नाम यज्ञे स्ते दंभेनावि-
धिपूर्वकम् १७ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोऽभ्यसूयकाः १८

दुष्टविषयेषु पूर्वोक्तेषु लग्नं चिन्तयेषां ते

अनेकचित्ताः ते च ते विभ्रान्ताश्च किमिदमादौ साधनीयमिदमादौ साधनीयमिति विशेषेण भ्रान्त्या कुलाः अनेकचित्तविभ्रान्ताः मोहोः सत्त्वपिसद्बुद्धिः तदेव जालं ते-
न आवृताः प्रसक्ताः प्रकर्षेण लग्नाः अश्वचौविण्मूत्रादिमये १६ आत्मनेवात्मानं महान्तं मन्यन्ते ते आत्मसंभाविताः स्तब्धाः अप्रणताः धनानिमित्तो मानो गर्वो मद उन्म-
त्तता ताभ्यां अन्विताः धनमानमदान्विताः नाम यज्ञेर्नाममात्रैर्यज्ञैः दंभेन धर्मध्वजतया अविधिपूर्वकं यथोक्तधनज्ञानस्वयमृत्विष्यत्यादि शत्रुद्विरहितं यजन्ते १७
अहंकारो हमेव सर्वश्चेष्ट इति बुद्धिः बलं शरीरं जातिधनाभिजननिमित्तं च दर्पपरावज्ञां कामं क्रोधं च संश्रिताः मां सर्वदेहेषु आविष्टं आत्मदेहे स्वदेहशोषणेन क-
र्षयन्तः शरीरस्थं शून्यं ग्राममन्वेत सः मां चैवांतः शरीरस्थं तान्विध्यासुरनिश्चयानिति वदयमाणं दिशापरदेहे च हिंसादिना प्रद्विषन्तः अभ्यसूयकाः सर्वत्र गुणेषु वेदो-
क्तेषु शमादिषु अशक्तत्वादिलक्षणां दोषमारोपयन्तः १८

तेषां फलमाह तानिति सर्वभूतसमोप्यहं तान्वेदोक्तशासनातिगान्भूतद्रोहकर्तृन् अहमंतरात्मानतु तदस्थोयेनमेवैषम्यं स्यात् पूर्वपूर्वसं-
स्कारान्ते तथैव पापं कुर्वति तदनु रूपं फलं च प्राप्तुं वंतीत्यर्थः १९ आसुरयोनिप्राप्तेरपि फलमाह आसुरीमिति अधमां नारकांतिर्यक्स्थावरादिभू-
तां वा २० संक्षेपमासुर्याः संपत्तेराह भिविधमिति २१ कामादित्रयत्यागे किं स्यादत आह एतैरिति तमोद्धारैः तमसो नरकस्य दुःखमोहात्म-
कस्य द्वारभूतेर्विमुक्तः सन्नात्मनः श्रेयः कल्याणं भगवदाराधनादिकं आचरति ततश्च परंगतिं मोक्षं याति तस्मात्कामादित्रयं त्यजेदिति २२
न केवलं काष्ठतपस्वि वत् कामादित्यागमात्रेण उच्छास्त्रवर्ती सिद्ध्यतीत्याह यइति शास्त्रविधिं शास्त्रेण इष्टसाधनतया निष्टसाधनतया च ज्ञापि-
तं ब्राह्मणो यजेत न स्मृतां पिबेदित्यादिना विहितं निषिद्धं च उत्सृज्य विहितमकरणेन निषिद्धं आचरणेन च उत्सृज्य यो वर्तते कामकारत इच्छ

तानहोद्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् क्षिपाम्यजस्रमश्रुभानासुरीधेवयोनिषु १९ आसुरीं योनिमाप-
न्नामूढाजन्मनिजन्मनि मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यात्यधमां गतिम् २० त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयं त्यजेत् २१ एतैर्विमुक्तः कौन्तेय तमो द्वारैस्त्रिभिर्नरः आचरत्यात्मनः श्रेयं
स्ततो याति परां गतिम् २२ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः न स सिद्धिं न वाप्नोति न सुखं न परां गतिम्
२३ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि २४ इति-
श्रीभगवद्गीतासूक्तं १० श्रीमद्भगवद्गीतासूक्तं देवास्तरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः १६ ४० ६५

यासः सिद्धिं चित्तशुद्धिं स्वरं वैराग्यादिजनितानां तृसिंपरांगतिं मोक्षं च नावाप्नोति २३ यस्माच्छास्त्रातिगः श्रद्धादिकं त्रयं नाप्नोति -
।स्मान्नेतव श्रद्धादिकामस्य शास्त्रमेव प्रमाणं किं कार्यं किं न कार्यमित्यस्यां व्यवस्थायाम् एवं ज्ञात्वा शास्त्रं इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्य-
मिति शासनं वेदाज्ञानरूपं विधानं च तदुल्लंघने प्रतिसमाधानं अग्निहोत्राद्यकरणोऽयं दोषस्तत्परिहारार्थमिदं कृच्छ्रादिकं प्रायश्चित्तं ब्रह्महत्या
दिकरणोऽयं दोषस्तत्परिहारार्थमिदं वाजसनेय्यादि अन्यद्वा प्रायश्चित्तं शास्त्रं च विधानं च ताभ्यामुक्तं कर्म इह मनुष्यलोके कर्तुमर्हसि लोकांतरे कर्म
स्वनधिकारं दर्शयितुमिदं कर्तुं तदेवं शास्त्रानुवर्तिन एव चित्तशुद्धादिकं नान्यस्येति सिद्धं २४ इति नैलकंठीये भा० श्री० गीतार्थप्र० षोडशोऽध्या-
यः १६ ४०

वस्माच्छास्त्रप्रमाणतइति प्रश्नबीजमुपलभ्यार्जुन उवाच यइति ये पुरुषाः शास्त्रविधिशास्त्रपदेनाश्रुतिस्मृतिशिष्टाचारकुलाचारागृह्यते सर्वेषां धर्मप्र-
माणत्वात् तत्रयोविधिर्विधेयंतदुत्सृज्य सर्वात्मनापरित्यज्य यजंते पूजयंति तात कृपादीन् मयि प्राकृतो यंकूपो गंगाशतादप्यधिकोऽत्रैव स्नानपानाव-
गाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमरूपादेतत्सोवनादहमिष्टफलमवश्यं प्राप्स्यामीति दृढतरयाश्रद्धयान्विताः संतः तेषां निष्ठा इयं काकी दृशी किं सत्त्वं सा-
त्विकी वापि त्र्येकूपे श्रद्धाधिक्यदर्शनात् किं रजः राजसीवा तेषां निष्ठा शास्त्राति क्रमेण कामकाररूपत्वात् आहो इति प्रश्ने किंतमः तामसीवासानिष्ठारंगे रज-
तधीरिवाशास्त्रीया अल्पे महत्त्वबुद्धेर्विपर्ययरूपायाः दर्शनात् यदपि तु भाष्ये वृद्धव्यवहारदर्शनादेव श्रद्धा न तया देवादीन् यजंत इत्युक्तं तत्रापि वि-
गीत एव वृद्धव्यवहारो ग्राह्यः अविगीतेऽस्मिन्नाम सत्त्वादिशंकाया अयोगात् १ एवं सामान्यतः पृष्ठे सामान्यमेवोत्तरं श्रीभगवानुवाच त्रिविधेति स्वभा-
वः प्राकृभावी यो धर्मा धर्मो ततो जाता स्वभावजा यदि प्राग्भवे सात्विको देवता पूजादि धर्मोऽनेनानुष्ठितस्तर्हि तस्य श्रद्धा सात्विक्येव श्रद्धा भवति यदि राज-
सो यक्षादि पूजारूपस्तर्हि राजस्येव यदि तामसो भूतप्रेतादि पूजारूपस्तर्हि तामसी श्रद्धा भवति एवं त्रिविधा श्रद्धा देहिनां देहाभिमानवतां भवति तां मया-

अर्जुन उवाच यैशास्त्रविधिमुत्सृज्य यजंते श्रद्धयान्विताः तेषां निष्ठा तु का कृष्या सत्त्वमाहोरजस्तमः १ श्रीभगवा-
नुवाच त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा सात्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु २ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य
श्रद्धा भवति भारत श्रद्धामयो यं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ३

व्याख्यास्यमानां शृणु २ ननु श्रद्धान्वितो भूत्वा त्वन्ये वात्मानं पश्येदि-
ति श्रद्धया आत्मदर्शनसाधनेष्वंतरंगत्वमुच्यते कथं तस्या राजसत्त्वं तामसत्त्वं चोच्यते इत्याह सत्त्वेति प्राक्कर्मसंस्कारोपेतं यादृशं बुद्धि सत्त्वं सात्विकं रा-
जसं तामसं वा तदनुरूपैव सात्विक्यादिरूपदेवतादि पूजासफलत्ववश्यं भावनिश्चयाश्रद्धापि भवति तथाऽयं पुरुषोपि श्रद्धामयः श्रद्धाप्रधानो यो यच्छ्र-
द्धो यो यथाश्रद्धोपेतः स एव स इति सात्विक्याश्रद्धया उपेतः सात्विकः एवं राजस्याराजसस्तामस्यातामस इति एवं सति यदि तात कूपभक्तः पूर्वपु-
ण्यवशान्तं देववन्मन्यते तर्हि तं सात्विकं पुंडरीकमिव देवा अनुगृह्णन्ति नित्यकर्मत्यागानिमित्तमपि दोषमस्यापनुदंति यदि त्वेनं भवतं तत्रादिना सिद्धं
पूर्ववासनावशाद्यक्षादिरूपं मन्यते तदा तं राजसं यक्षा एवानुगृह्णन्ति नास्य कामकारवतो नित्यकर्मत्यागजं दोषमनपेतुमर्हति नाहि देवतापराधीय-
क्षे स्मृतं शक्यते यदि त्वयं प्रेतः पितामत्कुटुंबमाबाधिष्ठेति सर्वधर्मं त्यक्त्वा एनमस्य त्रियेकूपे पूजयामीति मन्यते तदा तं पितरि प्रेतत्वं बुद्धि योगाद्विपर्य-
स्तं तामसं प्रेता एवानुगृह्णन्ति क्षुद्रभोगैः देवाश्च नरकं पातयंति ३ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५ ६५

कुत एतदेवं कल्पते यस्मान्मात्सात्विकादयो देवादीनेव यजंते इत्याह यजंते इति यजंते पूजयंति ४ सात्विकानां दोर्लभ्यमभिप्रेत्याह अशास्त्रेति
शास्त्रं वेदादिना द्विरोधिना कोलिकाद्यागमेन विहितं घोरं स्वमांसहोमेन ब्राह्मणलोहितादिना वा देवतासंतर्पणाद्यात्मकं येजनाः तपस्तप्यंते तानास्म
रन्निश्चयान्विद्धीति द्वयोः संबंधः दंभो धर्मध्वजित्वं अहंकारः स्वस्मिन्पूज्यता बुद्धिः तथा संयुक्ताः कामरागो विषयाभिलाषः बलं साहसेनापि विष-
यसाधने उत्साहः ताभ्यां अन्विताः ५ कर्षयंतः कुशं कुर्वतः भूतग्रामं करणसमूहं अचेतसो मूढाः मां चान्तः शरीरस्थं भोक्तृरूपेण शरीरांतः
स्थं मां परमेश्वरं वा भोग्यस्य शरीरस्य कृशीकरणेन मदाज्ञालंघनेन वा कृशीकुर्वतः तान्विध्यास्तरनिश्चयान् ६ अत्र सात्विकानां श्रद्धाया आह
रयजतपोदानानां परिग्रहार्थं राजसतामसानां वर्जनार्थं च तेषु प्रत्येकं त्रैविध्यं विधीयते तत्रापि श्रद्धा त्रैविध्यं आराध्य त्रैविध्यं च प्रागेवोक्तं आहा-
रादीनां त्रैविध्यं प्रतिज्ञा पूर्वकमाह आहारस्त्विति आर्क्षीयत इत्याहारो न्नंततः परंप्रायेण पदार्थः स्पष्टः तथापि क्वचित्क्वचित्किंचिद्धारव्या-

यजंते सात्विका देवान्यक्षरक्षांसिराजसाः प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजंते तामसाजनाः ४ अशास्त्रविहितं घोरं-
तप्यंते ये तपोजनाः दंभाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ५ कर्षयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः मां-
चैवांतः शरीरस्थं तान्विध्यास्तरनिश्चयान् ६ आहारस्त्वपि सर्वस्य भिविधो भवति प्रियः यजस्तपस्तथादानं ते-
षां भेदमिमं शृणु ७ आयुः सत्वबलारोग्यस्वरूपीति विवर्धनाः रस्यास्तिग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्विक-
प्रियाः ८ कटुम्ललवणात्फणातीक्ष्णारूक्षविदाहिनः आहाराराजसस्येष्टादुःखशोकामयप्रदाः ९ यातयामं गतरसं पूतिप-
र्युषितं च यत् उच्छिष्टमपि चाभेद्यं भोजनं तामसाप्रियम् १०

यते ७ आयुर्जीवनं सत्वसुत्साहः बलं शक्तिः आरोग्यं रोगराहित्यं स्वरूपं चित्तप्र-
सादः प्रीतिः अभिरुचिः एतेषां विवर्धनाः वृद्धिकराः ते आयुः सत्वबलारोग्यस्वरूपीति विवर्धनाः रस्याः रसोपेताः स्निग्धाः स्नेहवंतः स्थिराः देहे रसांशेन-
चिरकालस्थायिनः हृद्याः दृष्टमात्रा एव हृदयप्रियाः आहाराष्टतक्षीरसितादयः सात्विकप्रियाः ८ कट्विति अतिशब्दः सर्वत्र संबध्यते अति कटुमिवादि-
अत्यम्लतिलवणात्फणाः प्रसिद्धाः अति तीक्ष्णो मरीचादिः अतिरूक्षः स्नेहशून्यः कंगुकोद्रवादिः अतिविदाहीराजिकादिः दुःखं तात्कालिकं पी-
डां शोकं पश्चाद्वा विदोर्मनस्यं आमयोधातुवैषम्यापादनरोगस्तत्प्रदाः ९ यातयामं ग्रहरात्प्राकृतं शीतलतां गतमित्यर्थः यातयामं मर्धपक्वं निर्वर्धिस्य गतर-
सेनेवोक्तत्वादिनिभाष्यं गतरसरसविमुक्तं पूतिदुर्गंधि पर्युषितं पक्वं सद्राभ्यंतरितं उच्छिष्टमुक्तावशिष्टं अभेद्यं यजानर्हं भोजनं अन्नं तामसाप्रियम् १०

यज्ञत्रैविध्यमाह अफलेतिविधिदृष्टः आवश्यकतयाविहितः यष्टव्यमेवेतिमनः समाधायसमाहितं कृत्वा यो यज्ञ इ-
त्यनेससात्विकः ११ राजसंयज्ञमाहाभिसंधायेति १२ विधिहीनं शास्त्रोक्तविधिहीनं असृष्टं न दत्तं अन्नं यस्मिन् न तं असृष्टान्नं १३ देवाः विष्णवाद्याः
द्विजाः ब्राह्मणाः गुरवो मातृपित्राचार्यादयः प्राजाः ब्रह्मनिष्ठाः तेषां पूजनं आर्जवं मकोटित्यम् १४ प्रियं च तद्दत्तं च प्रियं दत्तं श्रवणकाले वारिणाभिच-
सुरवदमित्यर्थः १५ मनः प्रसादः रागद्वेषादिशहित्यं सौम्यत्वं परहिते पितृमौनं वाक्संयमः आत्मनि ग्रहो मनोनिरोधः भावसंश्लक्ष्णः परैर्व्यवहारकाले
मायाराहित्यं इति एवं प्रकारं अन्यत्वादिकां एतन्मानसं तप उच्यते १६ त्रिविधं कायिकवाचिकमानसभेदेन युक्तैः अवहितैः १७ सत्कारः लोको
साधुरयमिति वाक्यं मानः अभ्युत्थानाभिवादानादिः कायिका पूजा पूजालाभादि एतदर्थं दंभेन च यत्तपः क्रियते तत्तुराजसंचलं विनाशि अध्रुवं अ-

अफलाकांक्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो य ईज्यते यष्टव्यमेवेतिमनः समाधाय ससात्विकः ११ अभिसंधाय तु फलं दंभार्थम-
पि चैव यत् इज्यते भरत श्रेष्ठं तं यज्ञं विद्विराजसं १२ विधिहीनमसृष्टान्नमं ब्रह्महीनमदक्षिणं श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं-
परिचक्षते १३ देवा द्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवं ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते १४ असुदृगकरं वाक्यं स-
त्यं प्रियं दत्तं च यत् स्वाध्यायाभ्यासनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते १५ मनः प्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः भावसंश्ल-
क्ष्ण इति ये तत्तपो मानसमुच्यते १६ श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्रिविधं नरैः अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्विकं परिचक्षते १७
सत्कारमानपूजार्थं तपो दंभेन चैव यत् क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसंचलमध्रुवं १८ मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते-
तपः परस्योत्सादनार्थं वा तन्नामसमुदाहृतं १९ दातव्यमिति यद्दानं दीयते अनुपकारिणे देशकाले च पात्रे च तद्दानं सात्वि-
कं स्मृतं २०

निश्चितफलं १८ मूढग्राहेण अविवेककृतेन दुराग्रहेण आत्मनः शरीरस्य उत्सादनार्थं विनाशार्थं १९ दातव्यमेवेति बुद्ध्या यद्दान-
नं प्रदेयद्रव्यं दीयते न तु फलमुद्दिश्य दीयते कस्मै अनुपकारिणे प्रत्युपकारा समर्थाय देशे कुरुक्षेत्रादौ काले संक्रांत्यादौ यद्दीयते तत्सात्विकमिति संबंधः
यच्च पात्रे दानं समर्पणं तदपि सात्विकमिति योजना अन्यत्र आद्यो दानशब्दः कर्मणि व्युत्पन्नः प्रदेयद्रव्यवाची द्वितीयांतः तत्संयोगात्संप्रदाने चतुर्थ्यपे-
क्षो द्वितीयास्तु भावव्युत्पन्नः त्यागमात्रवाची तेन तत्र पात्रभूते पुंसि चतुर्थ्यपेक्षा कर्मणा यमभिप्रेतिसंप्रदानमिति द्विपारिभाषिक्याः संप्रदानसंज्ञाया
अत्र कर्मणि विभक्त्यभावेनाप्रवृत्तेः तेन पात्रे इति चतुर्थ्यर्थे सप्तमीति वा पातृशब्दस्य चतुर्थ्ययमिति वाक्यत्पन्नं व्यर्थमेव दानशब्दस्यावृत्त्या च देशकाला-
नुपकारित्वविशिष्टे दानमित्येकाकोटिः पात्रे दानमित्यपरा उभयसमुच्चये तु महान् गुण इति भावः २०

परिक्रिष्टं कथमेतावद्ब्रह्मव्ययः कर्तव्य इत्याकुलनायुक्तं यथास्यात्तथा दीयते इति क्रियाविशेषणम् २१ असत्कृतं प्रियभाषणपादप्रक्षालनादिपूजासत्कार-
 राहितं अवज्ञातं पात्रपरिभवयुक्तं दानं प्रदेयं हिरण्यादि २२ अदृष्टार्थानां यज्ञदानतपः प्रभृतीनां वैकल्यशंकायां साहुण्यासिद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं उपादिश्यते
 ॐ तत्सदिति ॐ मिति तदिति सदिति च विविधस्त्रिप्रकारोऽयं ब्रह्मणो निर्देशो नाम्नापाठः यथा सहस्रनामपाठे सहस्रनामानि एवमास्मिन्नपि नामपाठे-
 त्रीण्येव नामानीत्यर्थः ओमिति ब्रह्मेति तेति शिष्येति तदिति एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीत्येतरेयके सदेव सोम्येदमग्र आसीदिति छान्दोग्ये च एतेषां शब्दानां
 ब्रह्मनामत्वप्रसिद्धेः येन नाम त्रयेण ब्राह्मणादयो विहिताः पुरासर्गादौ ब्रह्मणा एतन्नाम त्रयोच्चारणसामर्थ्येनैव विधात्रा विप्रदयो विहिताः प्रकाशि-
 ता इत्यर्थः २३ यस्मादेतन्नाम त्रयपूर्वकं एतेषां विधानं सर्गादौ दृष्टं तस्मात् त्रिष्टेतेषु नामसु ओमित्येकमेव नाम उदाहृत्य ब्रह्मवादिनां वैदिकानां विधा-
 नोक्ताः यज्ञादयः क्रियाः सततं प्रवर्तन्ते तथा च श्रुतिः ओमिति ब्रह्मा प्रस्तौति ओं शोमिति शस्त्राणि शंसति ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रतिगृण्हाति ओमि

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः दीयते च परिक्रिष्टं तद्दानं राजसंस्मृतम् २१ अदेशकाले यद्दानं मपात्रेष्व-
 श्वदीयते असत्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतम् २२ ॐ तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधस्मृतः ब्राह्मणास्तेन वे-
 दाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा २३ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनां
 २४ तदित्यनभिसंधाय फलं यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकांक्षिभिः २५

तिसामानि गायन्तीति यज्ञे सर्वेषामृ-
 त्विजां क्रियाओंकारपूर्विका इत्येतद्दर्शयति २४ ओमिति नाम्नः काम्याकाम्यकर्मसाधारण्येन यज्ञादौ विनियोगमुक्ता तदिति नाम्नो निष्क्रमेषु सुसुक्ष्म-
 कर्मसु विनियोगं दर्शयति तदिति मोक्षकांक्षिभिः फलं अनभिसंधाय विविधाः यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च क्रियन्ते इति योजनाननुफलं चेन्नाभि-
 संधीयते तर्हि किमभिसंधाय क्रियन्त इत्याकांक्षाया माह तदिति क्रियन्ते इति सर्वाः क्रियास्तदिति ब्रह्मेति क्रियन्ते यथा ब्रह्मवादिभिर्ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हवि-
 र्ब्रह्माग्नेर्ब्रह्मणा हुतं ब्रह्मेव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्म समाधिनेत्युक्तदिशा सर्वाः समाधनफलाः क्रियाः ब्रह्मे वेदं सर्वमिति बुद्ध्या क्रियन्ते तथा सुसुक्ष्मभिर-
 पीत्यर्थः यदेव हि सुक्तानां स्वाभाविकं शीलं तदेव सुसुक्ष्मणां शास्त्रेण विधीयत इति प्रसिद्धेः फलमनभिसंधायेति सान्निध्यात्तदतीत्यत्रापि साम-
 थ्यादाभिसंधायेति लभ्यते तेन फलमनभिसंधाय तदित्यभिसंधाय क्रियाः प्रवर्तन्त इत्यन्वयोऽपि फलमैव तदिति ब्रह्माभिधानमुच्चार्येति भाष्ये
 पि उदाहृत्येति पूर्वश्लोकोक्तक्रियानुवृत्त्या योजनमस्मदुक्ताभिप्रायेणैव व्याख्येयं उच्चारणस्यापि ब्रह्मानुसंधानार्थत्वादिनिदिक् २५ २६ २७

३० तच्छब्दयोर्विनिर्योगमुक्त्वा सच्छब्दस्य विनिर्योगमाह द्वाभ्यां सद्भावे इति सद्भावे अस्तित्वे साधुभावे समाचीने च सच्छब्दः सदिदं कर्मेति प्रशस्ते कर्मणि सत्त्वं वेदोक्तत्वादस्त्येवेति सत्शब्दः प्रयुज्यते आस्तिकैः २६ किंच यज्ञादौ स्थितिर्निष्ठा सादिति समीचीने इति उच्यते तदर्थे सच्छब्दार्थे कृतं तदर्थं यं परमेश्वरप्राप्त्यर्थं कृतं कर्म सदित्येव समीचीनमित्येवाभिधीयते लोके तदेवं असात्विकं त्रिगुणं वा यज्ञादिकं श्रद्धापूर्वकं ब्रह्मणो मिधानत्रयोच्चारणेन सात्विकं सद्गुणं च संपादितं भवति २७ सर्वत्र च श्रद्धैव बाहुण्यहेतुरिति व्यतिरेकसुरवेनाह अश्रद्धयेति हुतं होमः दत्तं दानं तपः तप्तं अतृष्टि तं कृतं अश्रद्धया विहितं भगवन्नामत्रयस्मरणमापि यच्चान्यत्तत्सर्वमसत् अभावभूतमित्युच्यते पार्थ क्षत एव तत्प्रेत्यमृत्वा परलोके नोपयुज्यते इह-
अस्मिं लोके वा नैव उपयुज्यते तस्माच्छ्रद्धैव सात्विकी माते वरुणकामैः शरणी करणीयेति भावः २८ इति नैलकंठीये गीतार्थप्रकाशे सप्तदशोऽध्यायः १७ ४१ अस्यामष्टादशाध्यायां प्रथमोऽपो ह्यति तानां द्वितीये सूत्रितानां शेषे व्युत्पादितानां मर्थानां कार्त्तव्ये नोपसंहारार्थो-

सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ युज्यते २६ यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदितीत्युच्यते कर्मचैव तदर्थं यं सदित्येवाभिधीयते २७ अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् असादित्युच्यते पार्थ न च तस्येत्यनो इह २८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेश्च द्वात्रयविभागयोगो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७ ४१ ५ ५
अर्जुन उवाच सन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् त्यागस्य च हृषीकेशं पृथक् केशिनिषूदन १ ५

यमंति मोऽध्याय आरभ्यते तत्र पूर्वाऽध्यायांतेऽश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमित्युक्तं तत्र फलावश्यं भावानिश्चयः श्रद्धासाच फलवतां कर्मणा भेदांगं न तु कर्मविरहरूपस्य सन्यासस्य भावरूपफलवार्जितस्य अभावाद्भावोत्पत्तेरयोगात् तस्माच्छ्रद्धासापेक्षं कर्म कर्मापेक्षया श्रद्धाश्रद्धाऽनपेक्षः सन्यासः श्रेयान्नवाप्त्येवं रूपस्य श्रद्धात्रैविध्यप्रयुक्तं सात्विकादिभेदे त्रैविध्यं संभवति येन फले तारतम्यं स्यात् तत्फलस्य दृष्टविक्षेपनिवृत्तिरूपस्य सर्वत्र तुल्यत्वात् स च सन्यासो यदि कर्मत्याग एव तर्हि सिद्धं नः समीहितम् यदि तु तौ भिन्नौ तर्हि तयोर्वैलक्षण्यं विचार्य मित्याशयेनार्जुन उवाच सन्यासस्येति हेमहाबाहो हे हृषीकेश हे केशिनिषूदनेति बहुकृत्वः संबोधयन् जिज्ञासितेऽर्थेऽत्यादरं दर्शयति सन्यासस्य तत्त्वं याथात्म्यं त्यागात् पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामि त्यागस्य याथात्म्यं सन्यासात् पृथग्भूतं वेदितुमिच्छामीति चकारेणानुवृण्यते १ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच काम्यानामिति काम्यानां रागतः प्राप्तानां पुत्रकामेष्ट्यादीनां ननु फलस्य कामना विषयत्वात् सर्वस्य कर्मणाः फलवत्त्वनियमात् सर्वं काम्यमेवेति नित्यादीनामपि सुसुक्ष्मोः त्यागस्यादिति सिद्धं नः समीहितमित्याशंक्याह सर्वेति सर्वेषां नित्यनैमित्तिककाम्यानां कर्मणां फलत्यागमेव त्यागं विचक्षणाः प्राहुर्न स्वस्वरूपतस्त्यागं प्राहुरतो न त्वदिष्टः सन्न्यासः सिद्ध्यतीत्यर्थः अयमाशयः यद्यपि सन्न्यासत्यागशब्दौ निवृत्तिमेव वर्ततः तथापि सावैराग्याद्वा कायक्लेशभयाद्वा मोक्ष्याद्वा भवतीति तत्कारणानां सात्त्विकादिभेदेन भिन्नत्वात् तस्या अपि सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रैविध्यं विविधं श्रद्धा प्रधानत्वं च दुर्वारं न चाविरक्तोः श्रद्धा न श्रवत्यक्तकर्मापि दृष्टविक्षेपहीनो दृश्यते यथोक्तं वार्तिकाचार्यैः प्रमादिनो बहिः श्रिताः पिशुनाः कलहोत्सकाः सन्न्यासिनोऽपि दृश्यन्ते देवसंदुषिता शया इति तस्मादविरक्तकृतसन्न्यासापेक्षया निष्कामकर्मचरणमेव श्रेय इत्याशयेन भगवता काम्यकर्मत्यागः सन्न्यासत्वेन नित्यादिकर्मणां फलानभि संधानं च त्यागत्वेन स्तूयत इति तस्मादश्रद्धया कृतः सन्न्यासोऽप्यसन्नेवेति सन्न्यासाद्ब्रह्मणः स्थानमिति स्मृतं स्वफलं दातुं समर्थ इति युक्तमुक्तं भगवता अश्रद्धया कृतं सर्वव्यर्थमिति यत्तु नित्यानामेव विविदिषायोगात् काम्यानां तु स्वरूपतोऽपि त्यागः पूर्वार्धस्यार्थः सर्वेषां कर्मणां फलतस्त्याग इत्यर्थ इति व्याख्या

श्रीभगवानुवाच काम्यानां कर्मणां न्यासं सन्न्यासं कवयो विदुः सर्वकर्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः २ त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यमिति चापरे ३ निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरत सत्तम त्यागो हि पुरुषव्याघ्रविधिः संप्रकीर्तितः ४

न पक्षद्वयप्रदर्शनपरंतदाग्रिमेण श्लोकेन पौनरुक्त्यमावहतीत्युपेक्षितम् २ इदमेव पक्षद्वयमाह त्याज्यमिति एके मुख्याः मनीषिणो मनोनिग्रहसमर्थाः परमात्मनि उत्पन्नविविदिषाणां दोषवत्परागादिश्रयो यथा त्याज्यस्तद्वत्कर्म त्याज्यमिति प्राहुः अपरे तु विविदिषार्थिना यज्ञादिकं न त्याज्यमिति चात्प्राहुरित्यनुवर्तते तथा च द्विविधाः श्रुतय उपलभ्यन्ते न कर्मणानप्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशः कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समा इत्याद्याः अविद्वद्विषयमेवैतत्पक्षद्वयम् विदुषां तु कर्मसु प्रवृत्तिकारणस्याज्ञानस्य नष्टत्वात् स्वतः सिद्ध एव त्याग इति तान् प्रतिकर्मविधिर्वीत त्यागविधिर्वीनवर्तते यथोक्तं न कर्माणि त्यजेद्योर्गी कर्ममिस्त्यज्यते ह्यसाविति ३ निश्चयमिति तत्र कर्मणां त्यागा त्यागविप्रतिपत्तौ सत्यं प्रथमोपात्ते त्यागे विषये मेम ह्च नानिश्चयं शृणु हि यस्मात् हे पुरुष व्याघ्र त्यागस्त्रिविधः सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिप्रकारः परिकीर्तितः शास्त्रे दृढवैराग्यपूर्वकः कर्मसन्न्यासः सात्त्विकः आयासभयान्त त्यागो राजसः मोक्षान्त त्यागस्तामस इति तस्माद्ब्रह्मन्त्वात् त्यागो निश्चयेन विचारणीय इत्यर्थः ४

५

५

५

५

५

५

५

सूचीकदाह न्यायेन त्यागस्वरूपकथनात्पाकपरमतत्यागपक्ष उपन्यस्यति यज्ञोत्ति यज्ञादिकं कर्मन त्याज्यं किंतु कार्यमेव विष्टिगृहीतेनेव पुंसा अवश्यं अनुष्ठेयमेव
तत् अकरणे प्रत्यवायश्च वणात् चकारो हेत्वर्थः यस्मात् यज्ञोदानंतपश्चैव मनीषिणां निष्कामाणां दंभादिरहितानां पावनानि चित्तशोधकानि तथा च श्रुतिः
त्रयोधर्मस्कंधाय ज्ञोध्ययनं दानमिति प्रथमः तप एव द्वितीयो ब्रह्मचर्याचार्यकुलवासी तृतीयः सर्व एते पुण्यलोका भवंतीति यज्ञादीनां गृहस्थधर्माणां तपसो वन
स्थधर्मस्य आचार्यकुलवासस्य ब्रह्मचारिधर्मस्य च पावनत्वं दर्शयति अत्रापि यज्ञदानशब्देन गृहस्थधर्माज्ञेयाः तप इति वानप्रस्थधर्मः परिशेषात् तत्कर्म-
ति ब्रह्मचारिधर्माज्ञेयाः ५. एवमत्यागपक्षमुक्त्वा औत्कृत्यात्प्रथमं स्वाभिमतं त्यागा त्यागसमुच्चयपक्षं दर्शयति एतानीति तु शब्दः पूर्वोपन्यस्तास्य द्वा
हैलक्षण्यं दर्शयति अपिशब्द एव शब्दार्थः एतान्येव कर्माणि यज्ञदानतपोसि संगंत्य क्त्वा अहमेतेषां कर्ता मया वश्यमेतानि कर्तव्यानीत्यभिमानं वयोवर्णा

यज्ञदानतपः कर्मन त्याज्यं कार्यमेव तत् यज्ञोदानंतपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ५. एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य-
क्त्वा फलानि च कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमम् ६. नियतस्य तु सन्न्यासः कर्मणो नोपपद्यते मोहान्तस्य परि-
त्यागस्तामसः परिकीर्तितः ७

ग्रह्यासनिमित्तं त्यक्त्वा एते रनुष्ठिते रदं स्वर्गं चाचिन्तयन् द्विं वा ज्ञानं वा प्राप्स्यामीति फलानि च त्यक्त्वा चकारा देशा
मकरणे मम प्रत्यवायो म विष्यतीत्येतमपि अभि संधित्य क्त्वा ब्रह्मनिष्ठवदसंगस्वभावेन पुरुषेण कर्तव्यानि इति एवं प्रकारं मे मम मतं उत्तमं पूर्वमतात्-
श्रेष्ठं तत्राहिकर्तृत्वाभिमानरूपेण संगे म प्रत्यवायोत्पादमया च कर्मानुष्ठानं विहितम् अत्र तु तदभावादसंगत्वाद्यंशेन कर्मणां त्यागः स्वरूपेणात्या-
ग इति भेदः ६. प्राक्प्रतिज्ञातं त्यागत्रैविध्यमाह नियतस्येति तु शब्दः पूर्वोक्तपक्षद्वयवैलक्षण्यार्थः यस्मादधिकृतस्य मुमुक्षोः नियतस्य अव-
श्यानुष्ठेयस्य कर्मणः सन्न्यासः स्वरूपेण त्यागो नोपपद्यते न युज्यते अज्ञस्य शुद्धपेक्षत्वात् एवं सति यो मोहात् अज्ञानात्तस्य नियतस्य कर्मणः प-
रित्यागः सतामसः परिकीर्तितः अवश्यं कंचत्यज्यते चेति विप्रतिषेधात् ७ ४ ५ ६ ७ ८ ९

एवंतामसंत्यागमुक्त्वा राजसंत्यागमाह दुःखमिति दुःखरूपमेवेदं कर्मेति मत्वा कायक्लेशभयाद्यस्य जेत् स पुमान् तस्मादेव हेतोः राजसंरजोगुणानि
 र्वृत्तं त्यागं कृत्वा त्यागफलं चित्तशुद्धिमसौ नैव लभेत् एवं द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां तां मसराजसौ न मुख्यत्वेन त्यागा उक्तौ तां मसराजसयोरसंभवस्य भगव-
 नैव मोहान्तस्य परित्याग इति कार्यक्लेशभयाद्यस्य जेदिति सूचनात् न ह्येवं संभवति मूढश्च करोति चेति विप्रतिषेधात् यदि करोति नैव मूढः यदि मूढ-
 स्तर्हि नैव करोति एवं यदि कायक्लेशात् बिभेति नैव करोति यदि करोति नैव कायक्लेशाद् बिभेति तस्मात् करोति कायक्लेशाद् बिभेति चेति विप्रतिषेधं ८
 अतस्तामसराजसयोरमुख्यत्यागयोरसंभावानौ नैवोक्तौ सात्विकस्त्वमुख्यस्यागः संभवति यथा स्फटिके जपाकुसमाश्रिते लोहित्यं विवेकिनां प्र-
 तीतिरित्येवास्ति न वस्तुत एवमात्मनि ईश्वराधीने विवेकिनां कर्तृत्वं प्रतीतिरित्येवास्ति न वस्तुत इति वक्तुं शक्यम् एवं च कर्तृत्वाभिनिवेशाशून्यः पुमान्
 प्रतीतिरित्येव न वस्तुतः संभवत्यस्य मुख्योपि सात्विकस्याग इति तमेव मुक्तं त्यागे अधिकारहेतुं प्रथममाह कार्यमिति कार्यं कर्तव्यमित्येव यत्क-
 र्म नियतं नित्यं क्रियते हेर्जुन संगं त्यक्त्वा फलं च त्यक्त्वा चेति अवधारणं प्रागुक्तस्या त्यागपक्षस्य व्यावृत्त्यर्थं स एव भूतः त्यागः सात्विको मतः वेदे दृष्टः तथा च श्रुतिः

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयाद्यस्य जेत् स कृत्वा राजसंत्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ८ कार्यमित्येव यत्कर्म-
 नियतं क्रियते हेर्जुन संगं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्विको मतः ९

ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा-
 मा गृधः कस्य स्वित्त्वनमिति ईशा परमेश्वरेण सर्वकार्यकरणकर्त्रात्मवर्तकेन इदं जगत् स्थावरजंगमं जगत्यां ब्रह्मांडे स्थितं वास्यमाच्छादितं व्याप्तं ये
 न हेतुना सर्वतदधीनं तेन कारणेन त्यक्तेन त्यागेन कर्तृत्वभोक्तृत्वाभिमानवर्जनेन भुञ्जीथाः विषयान् भुङ्क्ष्व मा गृधः गर्धमा कार्षीः कस्य स्वित्त्वनम् न-
 कस्यापि तत्र स्वामित्वमस्तीति वृथैव तत्र गर्ह इत्यर्थः एवं कर्माण्यापि यज्ञादीनि कर्तृत्वाभिमानं त्यक्त्वा कुर्वतस्तव कर्मलोपो न भविष्यति एतद्व्यतिरेकेण-
 च उपायांतरं नास्तीति अग्रिममंत्रेण प्रदर्श्यते कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्मलिप्यते नरे इति इह मेव मुख्य-
 स्वमतं भगवता प्रदर्शितम् एतान्यपि तु कर्माणीति श्लोके नृनु नित्यानां फलमेव नास्ति किंत्यक्तव्यमिति चेत् इत एव भगवद्ब्रुवन् नान्तेषामपि फलमस्ती-
 ति जानीहि निष्फलस्य वेदेनानुष्ठानासंभवात् तथा चापस्तंबः तद्यथा स्नेफलार्थं निमित्तेच्छायागंध इत्यनूत्यद्येत एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनूत्यद्यं
 त इति आनुषंगिकं फलं नित्यानां दर्शयति अकरणे प्रत्यवायस्मृत्यापितेषां प्रत्यवायपरिहारः फलमिति प्रदर्श्यते धर्मेण पापमपनुदतीत्यादिना च-
 नित्येष्वपि कर्मसु फलं दृश्यते तदेव त्यक्तव्यमिति न कोऽपि दोषः ९ ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

एवमसुरव्यं सात्विक त्यागमुक्त्वा सुरव्यं तमाह न द्वेष्टीति सत्वेन सम्यगाविष्टो व्याप्तस्त्यागी सुरव्यः सात्विकस्त्यागी सन्न्यासीत्यर्थः अकुशलं अस्तरवप्रदं-
कर्मविषयवपारुत्मानचतुर्गुणशोचभिद्वाटनादिप्रयासरूपं न द्वेष्टिकुशले मिष्टान्नभिद्वादौ नानुषज्जते न संगं प्रीतिं करोति यद्वा कर्मकुशले सेवादिकर्मकु-
शलेशिष्यादौ न सज्जते तत्राकुशलं वातं न द्वेष्टि एतेन रागद्वेषभून्यत्वमस्य दर्शितम् तदपि कुत इत्यपेक्षायामाह मेधावीति ईहापोहकोशलवन्तयानि-
त्यानित्यवस्तुविवेचनादौ प्रज्ञावान् अतएव छिन्नसंशयः किं कर्माप्येवमुक्तसाधनानि उत सन्न्यास एवेति विचिकित्सारहितः एवं त्यागीत्यनेन
यज्ञोदानंतपः कर्मन त्याज्यमित्युक्तादत्यागाद्यावृत्तिः मेधावीत्यनेन मोहान्तस्य परित्याग इत्युक्तात्तामसत्यागाद्यावृत्तिः पूर्वाह्नेन रागद्वेषाभावप्र-
तिपादनेन कायक्लेशभयत्यजेदित्युक्ताद्राजसत्यागाद्यावृत्तिः छिन्नसंशय इत्यनेन कार्यमित्येव यत्कर्मैक्यत्वात्तदसुरव्यं सात्विकत्यागाद्यावृत्तिः
न ह्यसौ कर्मणां तुच्छत्वं सन्न्यासस्य महाभाग्यत्वं च तत्त्वतो वेदवेदचेत्क्षणमपि कर्मस्य न तिष्ठेत् न हि दाहोपशमार्थी निकटस्थं जानूमीमहाहृदं जा-
नन् ग्रीष्मोष्मप्रतपथासिपत्त्वलेक्षणमपि रमेत संशयच्छेदेऽपि हेतुः सत्त्वसमाविष्ट इति यतः सत्वेनैव कर्त्रा सम्यगाविष्टोऽयं न तु अयं सत्त्वमाश्रित इति-
महान्विशेषः एवं च पूर्वश्लोकोक्तस्य सात्विकत्यागरूपस्य कर्मयोगफलभूतोऽयं सुरव्यः सन्न्यासो विविदिषूणामनुष्ठेयो यदहरेव विरजेत दहरेव प्रवजे-

न द्वेष्ट्यकुशलं कर्मकुशलेनानुषज्जते त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः १०

त एतमेव प्रजाजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंतीति श्रुतिप्रसिद्धः भाष्येतु ननु कर्मपरित्यागस्त्रिविधः सन्न्यास इति च प्रकृतः तत्र तामसो राजसश्चोक्तस्त्या-
गः कथमिह संगफलत्यागस्तृतीयत्वेनोच्यते यथा त्रयो ब्राह्मणा आगतास्तत्र षडंगविदौ द्वौ क्षत्रियस्तृतीय इति तद्वत् त्रैवैष दोषः त्यागसामान्येन स्तुत्य-
र्थत्वात् आस्तिक्यस्य सन्न्यासस्य फलाभिसंधित्यागस्य च त्यागत्वसामान्यं तत्र राजसतामसत्वेन कर्मत्यागनिंदया कर्मफलाभिसंधित्यागः सात्विक-
त्वेन स्तूयते सत्यागः सात्विको मत इति ग्रंथेन त्यागत्रैविध्यं समाधाय एवं संगफलत्यागपूर्वकं नित्यकर्मानुष्ठानेन विशुद्धांतः करणस्य स्वज्ञानाभि-
सुरवसन्निष्ठाक्रमकथनार्थः यं श्लोक इत्युक्तः तथैव श्लोकं व्याख्याय पूर्वोक्तस्य कर्मयोगस्य प्रयोजनत्वेन श्लोकेनोक्तमित्यप्यसंहृतम् अन्ये-
तु फलाभिसंधिविशिष्टस्य कर्मणस्त्यागस्त्रिविधः विशेषणाभावात् विशेष्याभावात् उभयाभावात् आद्योत्रैव विधित्सितः द्वितीयस्तताम-
सराजससेदेन द्विविधोऽप्यत्रैव निंदितः तृतीयस्तु कर्मनिधिकारिणा विविदिषूणा च कर्तुं योग्यो द्विविधः तत्राद्यः स्थितप्रज्ञलक्षणादौ प्राख्याख्या-
तः द्वितीयस्तु नैकर्म्यसिद्धिपरमामित्यत्र वक्ष्यते तत्र भाष्येति स्वरूपस्यागविधाः प्रतिज्ञाय द्वेयथावत् प्रदर्श्य तृतीयापिकेनचित् सामान्येन प्रतिपादिता अत्र तु ए-
कस्यां द्वयोरंतर्भावकत्वाद्देवविधे उपपाद्य तृतीयाप्रदेशांतरे प्राक्षिप्तेति प्रकृते प्रतिज्ञाया अनिर्वाह इति विशेषः १०

स्वयमेवसात्विकं त्यागं अनुद्यतस्य योजनमाह द्वाभ्यां न हीति देहभृता देहाभिमानिना हि यस्मान् अशेषतः कर्माणि त्यक्तुं न शक्यं अशक्यं प्राणया बालोप-
 प्रसंगात् तस्मात् अधिकृतः स न्यः कर्मफलत्यागशीलः तु शब्द एवार्थः स एव त्यागीत्यभिधीयते यस्त्वशेषतः कर्माणि त्यक्तुं शक्नोति परमार्थदर्शिसमु-
 ख्यस्त्यागीत्यर्थः ११ एवंभूतस्य त्यागस्य फलमाह अनिष्टमिति अनिष्टं नरकतिर्यगादिरूपं इष्टदेवतादिरूपं मिश्रं भानुषमाव इति कर्मणः कर्मजाती-
 यस्य फलं विविधं प्रेत्य मरणानंतरं अत्यागिनां पूर्वोक्तं स्वरूपं स न्यासहीनानां भवति मुख्यस न्यासिनां तु न क्वचित् तद्वति तेषां कर्तृत्वाभिमानाभावा-
 त् अन्येतु गौणस न्यासिनामेवार्थं कर्मालेप इत्याहुः तथा च व्याख्यातं कार्यमित्येव यत्कर्म त्यत्र अन्यथा स न्यासिनां गौणस न्यासिनां च विशेषो न-
 स्यात् न चैवं मुख्यस न्यासिनां गौणस न्यासिनां च विशेषोपपत्तिरिति वाच्यम् उभयेषामुत्तरकर्मिण्येव साम्येऽपि पूर्वकर्मदाहादाहकृतस्य विशेष-
 स्य सत्वात् गौणस न्यासिनां जन्मान्तरादिकमपि पूर्वकर्मभिरेव भविष्यति आपस्तंबोक्तामनिदर्शनेन योगभ्रष्टगतिवन्नांतरीयकं न तु तस्य प्रधा-

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ११ अनिष्टमिष्टं मिश्रं च वि-
 विधं कर्मणः फलम् भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु स न्यासिनां क्वचित् १२ पंचैतानि महाबाहो कारणानि निबोध-
 मे सांख्ये कृतांते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् १३

न फलं स्वर्गादिभूतुमर्हत्यनुदिष्टत्वादिति ११ ननु आत्मनः कर्मालेप-
 निमित्तं यदकर्तृत्वानुसंधानं तत्किं योषिदग्निदृष्ट्या दिवदाहार्यं उत वास्तवमेव सदविद्याध्यस्तकर्तृत्वेनावृतमिति शास्त्रदृष्ट्या कर्तृत्वतिरोधानेनाकर्तृत्वमे-
 व भाव्यते इत्याशंक्य अग्नित्वेन दृष्ट्या योषिति दग्धत्वादर्शनेन कल्पितेनाकर्तृत्वेन वास्तवस्य कर्मालेपस्यासंभवात् आद्यं निरस्य द्वितीयमुपपादयि-
 ष्यन् पूर्णाकांशमारचयति हेमहाबाहो सर्वकर्मणां सिद्धये इमानि वक्ष्यमाणानि पंचकारणानि निर्वर्तकानि मे मह्यं च नानि बोधबुद्ध्या स्वस्ववचने वि-
 श्वासोत्पादनार्थं कारणानां समूलत्वमाह सांख्ये कृतांते प्रोक्तानीति सम्यक् विविच्य रव्यायंते प्रकटीक्रियंते तत्त्वानि आत्मानात्स पदार्थरूपाणि य-
 स्मिन् न तत् सांख्यं वेदान्तशास्त्रं तदेव विशिनष्टि कृतस्य कर्मणां तः परिसमाप्तिर्यस्मिन् सर्वकर्मणः खिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यत इति आत्मज्ञाने स-
 तिसर्वकर्मणां समाप्तेर्दर्शनात् तस्मिन् सांख्ये कृतांते प्रोक्तानि १३

तान्येवपंचाणयति अधिष्ठानमिति अधिष्ठानं इच्छाद्वेषस्वरवदुःखज्ञानादीनामभिव्यक्तेराश्रयोदेहः तस्मान्नात्मत्वं चावाक्यतिरिक्तसमस्तवादि-
 सिद्धं तथा कर्ता बुद्धिर्विशिष्टश्चिदाभासः प्रमाता नाहंप्रत्ययविषयो हंकारः तथेत्यनेन तद्देवअनात्मत्वेन ज्ञेय इत्युक्तम् देहस्येव सूक्ष्मो प्रलये च त-
 स्याद्युत्पत्तिविनाशयोर्दर्शनात् एतच्च विशेषणनाशाद्विशिष्टनाशविशेषणोत्पत्त्या च विशिष्टोत्पत्तिमभिप्रेत्य श्रूयते विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः स-
 मुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति यथाग्नेः क्षुद्राविस्फुलिगाव्युच्चरंत्येव मेतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानो व्युच्चरतीति विशिष्टस्य चानतिरेकादनात्म-
 त्वं सिद्धम् करणं च शब्दाद्युपलब्धिसाधनं पृथग्विधं द्वादशविधं पंचकर्मैर्द्रियाणि पंच ज्ञानेर्द्रियाणि मनो बुद्धिश्च तथा विविधाश्च पृथक्चेष्टाः वायवीयाः प्राणापाना-
 दिरूपाः देवपुण्यपापरूपं तत्करणानुग्राहकसूर्यादिदेवतारूपं पंचमं पंचानां पूरणम् १४ शरीरेति न्याय्यं धर्म्यं शास्त्रीयम् विपरीतमन्या-
 यमधर्म्यमशास्त्रीयं ननु शरीरादिभिस्त्रिभिराश्रयते पंचैते तस्य हेतव इति च विप्रतिषिद्धमुच्यते नैष दोषः अत्रापि शरीरपदेनाधिष्ठानस्य नरपदे-

अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् विविधाश्च पृथक्चेष्टा देवैर्वात्र पंचमम् १४ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म-
 प्रारभते नरः न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः १५ तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः पश्यत्यकृतबु-
 द्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः १६

न कर्तुर्वाङ्मन इति करणस्य आरभते इति चेष्टानां न्याय्यमिति धर्माधर्मरूपस्य देवस्य च संग्रहात्
 सर्वेषु कर्मरूपं चानां समानेपि उपयोगे विधिपतिपेधलक्षणं विविधमेव धर्मशास्त्रे प्रसिद्धमिति इदं शरीरं कर्मदं मानसमिदं वाचिकमिति व्यपदेशो देहादीनां प्राधा-
 न्यापेक्ष इति न कश्चिद्विरोधः १५ एवं प्रतिपादनफलं कर्तृत्वस्यारोपितत्वासिद्धिरकर्तृत्वस्य स्वाभाविकत्वसिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति तत्र तस्मिन्
 कर्मणि एवं उक्तरीत्या पंचभिर्निर्वर्त्ये सति केवलं तु अकर्तारमपि आत्मानं चेतनं साक्षाच्चैता केवलं निर्गुणश्चेति श्रुतेः अधिष्ठानादिपंचकप्रचारदर्शिनमुदा-
 सीनमपि यः कर्तारं कर्तृत्वाश्रयं पश्यति सदुर्मतिः पापाभिभूतमतिर्न पश्यति अंध एव सः अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसं-
 स्क्रुता बुद्धिर्यस्य सकृतबुद्धिः तद्विपरीतोः कृतबुद्धितस्य भावस्तत्वं तस्मात् यथा स्वमुखस्योदपात्रसंसर्गित्वं पश्यता जलं चांचल्यमपि तत्रारोप्यते एवमात्म-
 नो बुद्धिसंस्पृष्टत्वं पश्यता बुद्धिधर्मः कर्तादिरप्यात्मन्यारोप्यत इति भावः १६

द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति यस्य प्रमातृभावः प्रत्ययमात्रस्वरूपआत्मानाहंकृतः अहमिव कृतो अहंकारनादात्म्यं प्रापितो हंकृतः तथान यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आत्मभावेन रंजितान भवति यस्य बुद्धेर्व्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्माः कर्तृत्वादयो नात्मानि प्रतीयन्ते इति कर्मात्मवादितार्किक निरासः यस्य च आत्मधर्माश्चेतन्यादयो बुद्धौ न संसृज्यन्ते इति बुद्धिमेव चेतनां वदतो बोद्धव्य निरासः चिदाचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्माध्यासो यस्य नास्तीत्यर्थः अत्र न हंतीत्यात्मनः कर्तृत्वाभावो दर्शितः न निबध्यते इति दुःखादिसंसर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यत इति तुरक्तमिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हंतृत्वायोगात् दग्धपटवत् कर्तृत्वानुवृत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च एतेन आत्मनस्तात्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतं कर्म अतात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफले प्रसोतुं नार्हतीति दर्शितं न हि रज्जु सर्पेरज्जु बुद्धिं कृत्वा प्रहरतः सर्पक्षो भजं दंशनाफलं भवति सर्पे तु यथा कुर्वन् रज्जुवत्येव तद्वदिदमपि ज्ञेयम् १७ समाप्तः सात्त्विकत्यागोपापदोनोपयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सारव्यः यदुक्तं पंचैते तस्य हेतव इति यच्चोक्तं न हंतीति तन्मृष्यामहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पंदात्मकस्य कायिकादिभेदेन विविधस्य कर्मणाः कर्ता भवतीति वक्तुं न युज्यते यत्तु न निबध्यते इति भोक्तृत्वमपि प्रत्यारव्यातं तन्मृष्यामहे न हि कुलालादयः स्वप्रयुक्ता एव घटादीनि कर्तयन्ति किंतु भोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः अन्य

यस्य नाहंकृतोभावो बुद्धिर्न लिप्यते हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते १७ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता विविधा कर्मचोदना करणं कर्मकर्तेति विविधः कर्मसंग्रहः १८

था भोक्तृणामभावे व्यर्थे वतत्यवृत्तिरित्यापतति एवं प्रधानमात्रभूताकर्त्रादयः पुरुषस्य भोगापवर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणि कर्माणि निर्वर्तयन्ति तस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वात् अकर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमपि कृतं कर्म भोक्ताऽवश्यमेव भोक्तव्यमिति सात्त्विकत्यागोपिकर्मलेपवचनमसंगतमिति अत्र प्रतिविधत्ते ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाशते वस्तुतत्त्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणजन्यो घटादिप्रकाशः वर्तमानमतीतं वा ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः परिज्ञाता विषयाभासधीरूपो यो भोक्तेत्युच्यते एवं रूपप्रकारव्यवती विविधा कर्मणां चोदनात्रयं समुच्चितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः सत्यपि ज्ञेये ज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकाले व्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सान्निहिते तथापि प्रमात्राभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतत्र यत्र चिदं विषं भवदन्योन्यापेक्षं स्वरूपं कार्यं जनयति हानोपादानोपेक्षा बुद्धित्वाद्धानाद्यनुकूले व्यापारे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः चोदनेति कर्तरि नृन्धादित्युक्तप्रत्ययांतं तेन चोदनाशब्दः कर्तृवाचीलिंगं च शिष्यं लोकाश्रयत्वाल्लिंगस्येति वा तथा करणमिन्द्रियं कर्म तेन यत्क्रियमाणं विषयग्रहणं कर्ता पूर्वोक्त एव परिज्ञाता एतत्र यं समुदितं सत्कर्मसंग्रहः कर्मणाः ईप्सिततमस्य भोग्यस्य संग्रहः संगृह्यते स्मिति संश्रयस्थानं भोक्तेत्यर्थः सत्यपि भोक्तारि-

करणेचक्रियांविनाभोगासंभवात् क्रियायाश्चाश्रयंविनास्वरूपाभादाश्रयस्यकरणांविनाभोगकर्तृत्वानुपपत्तेश्च एतच्चयंमिलितं सत् भोक्तेत्यु-
च्यत इत्यर्थः तथाचश्रुतिः आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति इन्द्रियं प्रसिद्धं मन इत्यनेन बुद्धिरेव गृह्यते युक्तं इन्द्रियद्वारा मतेर्भोग्येन स-
हसंबंधक्रिया इन्द्रियं च मनश्च युक्तं चेति विग्रहे इन्द्रियमनोयुक्तमिति द्वैकवद्भावः एवं अयं भोक्ता आत्मेत्याहुर्मनीषिण इति श्रुत्यर्थः एवं हि श्रुति-
स्मृत्योर्व्याख्याने तयोर्भूलसूलीभावो युज्यते नान्यथा तथा च कर्तृत्वभोक्तृरपि अनात्मगुणपतितत्वात् भोक्तृत्वं भोगकर्तृत्वमिति निर्वचनात् त्वयः
कर्ता स एव भोक्तेति प्रतिपादनात् अहमकर्ता भोक्तेति चानुसंधानपूर्वकं कर्माणि कुर्वतः कर्तृत्वभोक्तृत्वभावकृत कर्मलेपो नास्तीति सिद्धं भाष्यस्य चायमेवा-
र्थः ये तु करणं क्रियायाः साधकरूपं दशविधं बाह्यं मनोबुद्धिरूपमांतरं कर्मसंग्रहः कर्मकर्तृरीप्सिततमं क्रियया व्याप्यमानमुत्पाद्यमानं विकार्यं संस्का-
र्यं चेति चतुर्विधं कर्ता कारकांतरप्रयोजकश्चिदातुरपि एतच्चयं कर्मसंग्रहः कर्माश्रयः कर्तेत्यर्थः ज्ञानविषयप्रकाशनशक्तिः ज्ञेयविषयः परिज्ञाता ज्ञा-
नाश्रयो भोक्ता एतच्चयं कर्माणि प्रवर्तकमिति व्याचक्षते तेषामपि आत्मानकर्तानापि सारख्यानामिव भोक्तृत्वेन प्रकृतेः प्रवर्तक इत्येवाशयः तथापि क्रियया-
व्याप्यमानस्य वलयांसमानिकादिनेदानादीनां स्य घटादिकं यस्य कर्मणः कर्तृकोटौ प्रवेशायोगः तस्य व्याश्रयत्वमात्रविवक्षायां प्रकृते कथमानुषयो अस्मद्ध

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः प्रोच्यते गुणसंख्याने यथा वच्छृणुतान्यापि १९ ७

अस्माकं तु घटादिव्यापकक्रियायाः कर्मशब्दवाच्यत्वं मुख्यं कर्तृकोटिप्रवेशश्च क्रियाक्रियावतोर्धर्मधर्मिणोरभेदापेक्षया युज्यते तथा ज्ञानेधकाशम-
क्रियेति मते क्रियारूपे तस्मिन् प्रवर्तकज्ञानांतरस्यापेक्षेति तत्र तत्राप्यस्य अन्यस्यापेक्षेत्यनवस्थादुर्वासा १८ पूर्वश्लोकोक्ते ज्ञानादिषट्के परिज्ञाता कर्तृचै-
क एवेति परिशिष्टाः पञ्च तेषां सर्वेषां प्रकृतत्वेन त्रिगुणात्मत्वे प्राप्ते ज्ञेयकरणयोज्योर्धदकुठारकल्पयोः परिकल्पयोः परिसंख्यार्थं त्रयाणामेव प्र-
त्येकं त्रिविधत्वं विवरीतुं प्रतिजानीते ज्ञानं कर्म च कर्ता चेति त्रयमेव गुणभेदतस्त्रिधानं तु ज्ञेयकरणे गुणसंख्याने कापिलेशास्त्रे यद्यपि तत्र एकस्यां प्र-
मदायां भर्तुः स्वरं जायते तं प्रति तस्याः सत्त्वोद्भूतत्वात् तामविंदतश्चैत्रस्य दुःखं जायते तं प्रति तस्याः रज उद्भूतत्वात् तस्यैतस्यामेव सपत्न्याद्वेषः तं
प्रति तस्यास्तमस उद्भूतत्वात् प्रमदयैव सर्वे भावा व्याख्याता इति कापिलानां ज्ञेयकरणयोरपि त्रैविध्यं प्रसिद्धं तथापि प्रमदादय एकस्यैव पुंसो निमित्त-
भेदेन प्रीतिदुःखद्वेषविषया अपि भवन्तीति पूर्वोक्तव्यवस्थायां निर्मूलत्वात् प्रीत्यादीनां कर्तृसमवायितया प्रतीयमानानां आलंबनभूतायाः प्रीत्याद्या-
त्मत्वं कल्पयितुं न शक्यत इति न भगवता तयोस्त्रिविधत्वं व्याख्यायते अक्षरार्थः स्पष्टः १९ ७

७

७

७

७

७

७

७

७

७

७

७

एवंज्ञानादित्रयस्यत्रैविध्यं वक्तुं प्रतिज्ञायज्ञानं त्रैविध्यं तावदाह सर्वभूतेष्विति यथा कटककुंडलादिषु व्यावर्तमानेषु तत्त्वविदेकं कांचनमेवेदमिति एवं येन
ज्ञानेन सर्वभूतेषु विभक्तेषु नानानामरूपभेदभिन्नेषु अव्ययमपरिणामिनमेकं भावं चिन्मात्ररूपं ईक्षते सर्वं ब्रह्मैवेति पश्यति तत्ज्ञानं सात्विकं विद्धि ऐका-
त्म्यज्ञानमेव सात्विकमित्यर्थः २० भेदज्ञाने राजसत्वमाह एतत्त्वेनेति यत् एतत्त्वेन भिन्नत्वेन ज्ञानं तद्राजसमिति संबंधः एतत्त्वेनेत्येतद्विद्वणोति-
सर्वेषु भूतेषु पांचभौतिकत्वेनावशिष्टेषु नानाभावान्स्फुरन्तरातिर्यक्स्थावरत्वभेदेन नानाभावानिति बहुवचनं अत्यंतभेदप्रदर्शनार्थं एतद्विधान् एकजा-
तीयेषां पिनरादिषु प्रत्येकं विभिन्नप्रकारान् यत्ज्ञानं वेत्तीति विषयीकरोति येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्ये एधा सिपचतीति वत्ज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचा-
रो बोध्यः तेन आत्मनां परस्परभेदः तेभ्य ईश्वरादन्योन्यतश्च जडवर्गस्य भेद इति अनौपाधिकभेदकं ज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमेवेत्यभिप्रायः २१
यत्तु ज्ञानं एकस्मिन्कार्ये देहे प्रतिमादौ वा कृत्स्नवत्परिपूर्णवदेतावानेव आत्मा ईश्वरो वेति सक्तं अभिनिवेशयुक्तं अहैतुकं निरुपपन्निकं अतत्त्वार्थवत्

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते अविभक्तं विभक्तेषु तत्ज्ञानं विद्धि सात्विकम् २० एतत्त्वेन तु यज्ज्ञानं-
नानाभावान् एतद्विधान् वेति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् २१ यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम्
अतत्त्वार्थवदल्पंचतत्तामसमुदाहृतम् २२ नियतं संगरहितमरागद्वेषतः कृतम् अफलमेष्फनाकर्म यत्तत्सा-
त्विकमुच्यते २३ यत्तु कामेष्फनाकर्म साहंकारेण वा पुनः क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् २४ अनु-
बंधं क्षयं हिंसा मनपेक्ष्य च पौरुषम् मोहादारभ्य ते कर्म तत्तामसमुदाहृतम् २५

परमार्थावलंबनशून्यं अल्पतत्त्वाविष-
यत्वात् अल्पफलत्वाच्च यदेवंभूतं ज्ञानं तत्तामसमुदाहृतम् २२ अथ कर्म त्रैविध्यमाह नियतमित्यादिनानियतं नित्यं संगरहितं अभिमानवर्जितं रा-
गद्वेषापीति द्वेषोऽनिष्टोऽप्रीतिः ताभ्यां कृतं द्वेषानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं कृतं रागद्वेषतः कृतम् तदन्यत् अरागद्वेषतः कृतं निष्काममित्यर्थः फलानुवल्लीय-
तेवेति फलं क्रियया प्राप्य मनात्मवस्तुतदन्यदफलमनागतुकं परिपूर्णमविनाशि आत्मतत्त्वं तत्त्वेष्फनाकृतं विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुत्या आत्मलाभार्थं यज्ञा-
देर्विनिर्योगात् तत्कर्म सात्विकमुच्यते २३ यत्तु कामेष्फनाफलार्थिना साहंकारेण यद्यपि सात्विकोप्यनात्मवित् साहंकारस्तथापि अहमेव कर्म कुशलो-
महाश्रोत्रिय इत्यभिमानो हंकारस्तद्वत्ता साहंकारेण वा शब्दश्चार्थं क्रियते बहुलायासं अतिश्रमकरं तत्कर्म राजसमुदाहृतम् २४ अनुबंधं यत्नेनेत्यनुबंधः
फलं क्षयं शक्तेरर्थानां च नाशं हिंसां परपीडां पौरुषं स्वसामर्थ्यं अनपेक्ष्य अनालोच्य केवलं मोहादविवेकतो यदारभ्य ते कर्म तत्तामसमुदाहृतं २५ ६९

कर्तृवैविध्यमाहसुक्तेत्यादिनासुक्तसंगः त्यक्ताभिनिवेशः अनहंवादीगर्वोक्तिरहितः धृतिर्धैर्यउत्साहः साधयिष्याम्येवेति बुद्धिनिश्चयः ताभ्यांसा
मन्वितः सिद्धसिद्धोः कर्मणआरब्धस्येतिशेषः निर्विकारः दर्पविषादभ्रूयः कर्तासात्विकउच्यते २६ रागीविषयलोलुपः अतएवकर्मणः फलं
प्रेषतीतिकर्मफलप्रेषः लुब्धः परद्रव्यादौसंजाततृष्णाः तीर्थादौवाद्रव्यापरित्यागी हिंसात्मकः परपीडाकरस्वभावः अश्रुचिर्बाह्यांतः शोचव
र्जितः इष्टानिष्टप्राप्तौहर्षशोकान्वितश्चयः कर्त्तासराजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तोऽनवहितः प्राकृतोऽत्यंतअसंस्कृतबुद्धिर्बालसमः स्तब्धः दंड-
वन्ननमतिकस्मैचित्शठः शक्तिगूहनकारीनैकृतिकः वैचकः परावमानीवाअलसः अप्रवृत्तिशीलः कर्तव्येष्वपिविषादीसर्वदाअवसन्नस्वभावः
दीर्घसूत्रीचिरकारीएकाहसाध्यकार्यमासैनापिनकरोतीत्यर्थः यएवंभूतः कर्त्तासतामसउच्यते २८ बुद्धिधृतीत्रैविध्येनव्याख्यातमाह बुद्धे-
रिति तत्रबुद्धिविशिष्टश्चिदाभासः कर्त्ताबुद्धिवृत्तिः ज्ञानंचप्रागुक्तं अत्रतुकेवलाबुद्धिर्वृत्तिमतीतदीयवृत्त्यंतरोपलक्षणाथेतद्वृत्तिविशेषोद्ध-

सुक्तसंगोनहंवादीधृत्कत्साहसमन्वितः सिद्धसिद्धोर्निर्विकारः कर्त्तासात्विकउच्यते २६ रागीकर्मफलप्रेषकलुब्धोः
हिंसात्मकोश्रुचिः हर्षशोकान्वितः कर्त्ताराजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तः प्राकृतस्तब्धः शठोर्नैकृतिकोलसः
विषादीदीर्घसूत्रीचकर्त्तातामसउच्यते २८ बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैवगुणतस्त्रिविधंशृणु प्रोच्यमानमशेषेणपृथक्केनध-
नंजय २९ प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचकार्याकार्येभयाभये बंधंमोक्षंचयावेत्तिबुद्धिः सापार्थसात्विकी ३० यथाधर्ममधर्मंच
कार्यंचाकार्यमेवच अथथावत्यजानातिबुद्धिः सापार्थराजसी ३१ अधर्मधर्ममितियामन्यतेतमसाधृता सर्वार्थान्वि-
परीतांस्तुबुद्धिः सापार्थतामसी ३२ धृत्वायथाधारयतेमनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकी

तिश्चकथ्यते त्रैविध्येनकथ्यतइत्यर्थः २९ प्रवृत्तिनिवृत्तीशास्त्रविहितप्रतिषिद्धविषयेयजेतस्वर्गकामः नस्तरांपिबेदित्यादिरूपे कार्यकृति
साध्यंस्वर्गादि अकार्येनित्यसिद्धंतेननित्यानित्यवस्तुनी भयाभयेकार्यनिमित्तेबंधंमोक्षंचयावेत्तियथावेत्तीतिपूर्ववत्करणेकर्तृत्वोपचारः बु-
द्धिः सापार्थसात्विकी ३० अथथावत्संदेहास्पदत्वेनस्पष्टमन्यत् ३१ अधर्ममिति विपरीतग्राहिणीबुद्धिस्तामसीत्यर्थः ३२ यथाधृत्वाअव्य-
भिचारिण्यासमाध्यनुगतयामनः प्राणेंद्रियाणांक्रियाश्चैष्टाः संकल्पश्वासप्रश्वासशब्दादिग्रहणंचयोगेनचित्तवृत्तिनिरोधेनैकाग्र्येणवा-
संयत्तास्तास्तथैवनिरोधावस्थायामैकाग्र्यावस्थायांवाधारयतिचिरमवस्थापयतिसाधृतिः पार्थसात्विकी ३३

४

४

४

४

४

४

४

४

४

४

यथा धृत्या धर्मादीन्धारयतेऽनुरुध्यतनोति प्रसंगेन धर्मादेः संबंधेन फलाकांक्षी च भवति पुरुषः साधतिः पार्थराजसी ३४ स्वमंनिद्रां भयं चासं शोकं
 प्रासिद्धं विषादं विषण्णतां मदं अशास्त्रीयं विषयसेवया चित्तस्य विवशत्वं एतान् न विमुंचति धारयत्येव यथा साधतिः पार्थतामसी ३५ गुणभेदेन-
 क्रियाणां च त्रैविध्यमुक्तं तत्फलस्य स्वरस्य च त्रैविध्यमाह स्वरं त्वित्यादिना अभ्यासात्पौनः पुन्येन सेवनात् यत्र सात्विके राजसेतामसे वा स्वरम-
 तेरति प्राप्नोति यथा रत्यादुः स्वरस्य पुत्रशोकादेरपि अतंतं अवसानं निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति तत्स्वरं त्रिविधं शृणुयदा त्वयमप्यर्द्धः सात्विकसुरवस्ये
 वलक्षणार्थस्तदा यत्र समाधिस्वरं अभ्यासाद्रमतेन तु विषयसुरव इव रागात् दुःस्वांतं मोक्षं च निगच्छतीत्यर्थः ३६ यत्र तस्य सिद्धं सर्वमाणि मेमा

यथा तु धर्मकामार्थान् धृत्या धारयतेर्जुन प्रसंगेन फलाकांक्षी धृतिः सा पार्थराजसी ३४ यथा स्वमं भयं शोकं विषादं-
 मदमेव च न विमुंचति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थतामसी ३५ स्वरं त्वित्यादीनां त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ अभ्यासाद्रमते यत्र
 दुःस्वांतं च निगच्छति ३६ यत्तदग्रे विषमिव परिणामैः मृतोपमम् तत्स्वरं सात्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ३७
 विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् परिणामे विषमिव तत्स्वरं राजसंस्मृतम् ३८ यदग्रे चानुबन्धे च स्वरं मोहनमा-
 त्मनः निद्रालस्यप्रमादोत्पन्नं तन्नाम समुदाहृतं ३९ न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्याच्चि-
 त्तिर्गुणैः ४०

स्पष्टं अग्रे समाधारं भकाले मनः प्राणोन्द्रियस्यैव निरोधेन यज्ञे संज्ञाप्यमानस्य पशोरिव जायमानं विषमिवानितीव वेदनाकरं परि-
 णामे सात्विक्या धृत्या निरुद्धा समन आदि क्रियास्तु अमृतोपमं अत्याल्हादकरं आत्मनः स्वस्यैव बुद्धेः प्रसादो नैर्मल्यं रजस्तमोमलराहित्यं तज्जन्तस्मादा-
 विर्भूतं न तु विषयसंगजं निद्रालस्यादिजं वा तत्स्वरं सात्विकं प्रोक्तम् ३७ राजसंस्मृतमाह विषयेति अग्रे भोगकाले परिणामे विषमिव विद्योगकाले-
 इहामुत्र च दुःस्वप्रदत्वात् ३८ अग्रे आरंभे अनुबन्धे परिणामे मोहनं मोहकरम् आत्मनो बुद्धेः यतो निद्रादिजम् ३९ प्रकरणार्थमुपसंहरत्यनु-
 क्तमपि संगृह्य न तदस्तीति सत्त्वं प्राणिजातमन्यद्वा जडस्यापि सर्वस्यापि सर्वस्य त्रिगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मांतराय धर्मसंस्कारजैः मायाप्रभ

एवंपंचदशे संसाराश्वत्थमसंगशस्त्रेण छित्वा परंपदं मार्गितव्यमित्युक्तम् तत्रात्मनो संगत्वोपपादनाय क्रियाकारकफललक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य वि-
गुणात्मकत्वमुक्तं न ह्यात्मानात्मनोर्गुणातीतगुणात्मकयोः संगः संभवति न ह्याकाशांतर्वर्तिष्ठिव्यादिरुणेन गंधादिनाकाशः संसृज्यते तद्वदित्य-
क्तं समासः शास्त्रार्थः अथेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थमुपसंहर्तुमसंगशस्त्रप्राप्त्युपायं च प्रदर्शयितुं प्रकरणांतरमारभते ब्राह्मणेत्यादिना शूद्राणाम-
समासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तानि असंकीर्णानि तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवेर्गुणैः स्वभाव ईश्वरस्य प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हे-
तुर्येषां गुणानां ते स्वभावप्रभवस्तैः यद्वा ब्राह्मस्वभावस्य सत्त्वगुण एव प्रभवः शांतत्वात् क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् वै-
श्यस्वभावस्य तमोपसर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् शूद्रस्य रजोपसर्जनं तमः शूद्रः स्वभावत्वात् अथवा स्वभावः प्राग्भवीयः संस्कारस्तस्य भ-
वैः न तु जातिमात्रप्रभवैः पक्षिणा माकाशगमनवत् अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु पाठो न दृश्यते न हि शूद्राद्यावृत्तं वैवर्णिकानां म-
ध्ययनादिकं वा इतरद्वयाद्यावृत्तं ब्राह्मणानामध्यायनादिकं वा इह पठ्यते किंतु सर्वे सर्वजातीयानां साधारणधर्माः शमादयो दृश्यन्ते तथा हि द्रोणादि-

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परंतप कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवेर्गुणैः ४१

षु ब्राह्मणेष्वपि शौर्यादिकं भस्मादिषु क्षत्रियेष्वपि शमादिकं दृष्टमेव मितरत्र तस्माद्यस्मिन् कस्मिंश्चिद्गुणेशमादयो दृश्यन्ते स शूद्रोऽपि एते लक्षणैर्ब्रा-
ह्मण एव ज्ञातव्यः यत्र च ब्राह्मणोऽपि शूद्रधर्मा दृश्यन्ते स शूद्र एव तथा चारण्यके सर्पिभूतं नहुषं प्रति युधिष्ठिरवाक्यं सत्यं दानं क्षमाशीलमानृशंस्यं-
तपो दृष्ट्वा दृश्यन्ते यत्र नागेंद्रस ब्राह्मण इति स्मृतिः तथा यत्रैत दृश्यन्ते सर्पवृत्तं स ब्राह्मणः स्मृतः यत्रैत न्न भवेत्सर्पवृत्तं शूद्रमिति निर्दिशेदिति जा-
तिधर्मास्तु मनुना दर्शिताः अध्यापनं चाध्यायनं यजनं याजनं तथा दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्ययन-
मेव च वाणिज्यं कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् एतेषां भववर्णानां शूद्राभ्युदययेति तस्मात् शमा-
दयो यत्र ब्राह्मणे ब्राह्मणे वा दृश्यन्ते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितम् स्वैस्वै कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते परामित्यत्र तु उक्तान्यध्यापनादीन्ये-
व स्वकर्माणि ग्राह्याणि न तु शमदमादीनि न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्वक्तव्यास्ति तस्मात् शमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षण-
मिति दिक् ४१

ब्राह्मणकर्माण्याह शमइति अंतःकरणनिग्रहः शमः बाह्येन्द्रियनिग्रहोदमः तपः पूर्वोक्तं शरीरादिभेदेन त्रिविधं शौचं बाह्यं मृज्जलाभ्यां आभ्यं
तरंभावशुद्धिः क्षांतिः क्षमा आर्जवमकोटिल्यं ज्ञानं शास्त्रीयं कर्म ब्रह्मविषयं विज्ञानं तदनुष्ठानानुभवात्मकम् आस्तिक्यं श्रद्धा एतदात्मकं ब्रह्म
कर्म ब्राह्मणत्वजात्यक्रियंजकं कर्म स्वभावजं प्राचीनकर्म धर्मसंस्कारजम् ४२ शौर्यं पराक्रमः तेजः प्रागल्भ्यं धृतिः धैर्यं दाक्ष्यं युद्धे कौशलम्
त्सा होवादानं औदार्यं ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानि यमनशक्तिः एतत्क्षेत्रं कर्म स्वभावजम् ४३ वैश्यश्चूद्रयोः कर्माण्याह कृषीति स्पष्टार्थः
श्लोकः ४४ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेस्वेइति स्वेस्वेमन्वादिभिरुक्तेः अध्ययनादौ असाधारणेशमदमादौ साधारणे च कर्मणि अभिरतः नि
ष्ठावान् संसिद्धिं ज्ञानयोग्यताम् लभते नरः एतदेव विवरीतुं प्रतिजानीते स्वेति सिद्धिं वक्ष्यमाणां मुख्यसंन्यासलक्षणानैकैकस्य सिद्धिं यथा
येन प्रकारेण ४५ तमेव प्रकारमाह यइति प्रवृत्तिः कायवाङ्मनोनिर्वर्त्या चेष्टायतो हेतोः अंतर्यामिणः येन वागभ्युद्यत इत्यादिश्रुतेः येन इदं

शमोदमस्तपः शौचं क्षांतिरार्जवमेव च ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ४२ शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं यु-
द्धे चाप्यपलायनम् दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम् ४३ कृषिगौरक्ष्यवाणिज्यवैश्यकर्म स्वभावजं परि-
चर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ४४ स्वेस्वेकर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा वि-
दति तच्छृणु ४५ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ४६ श्रेयान् स्व-
धर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् स्वभावानियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ४७ सहजं कर्म कौंतेय सदोषमपि न-
त्यजेत् सर्वारंभा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ४८

सर्वदृश्यं ततं व्याप्तं उपादानत्वात् स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य संतर्प्य सिद्धिं विमोक्षं विंदति
लभते मानवो मनुष्याधिकारत्वाच्छास्त्रस्य परमेश्वरे नित्यकर्मणामेव मोक्षद्वारत्वमित्यर्थः ४६ स्वकर्मणोति विशेषणस्य फलमाह श्रेयानिति स्वध-
र्मो विगुणः किंचिदंगहीनोपिश्रेयान् प्रशस्ततरः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् सम्यग्बहितात् उक्तं च स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावह इति स्वभावानिय-
तं पूर्वोक्तविधस्वभावाज्जातं कर्म कुर्वन् किं किल्बिषं दोषं नाप्नोति विषकमेर्विषमिव न दोषकरं तस्मात्तव भोक्ष्यं हिंसा शून्यमपि न युक्तम् किंतु हिंसायु-
क्तो स्वधर्म एव प्रशस्ततरः धर्मत्वेन विहितेः स्मिन्नग्नीषोमीयपश्चालं भवत् एवं कृते सति न किं किल्बिषप्रसंगोः स्तीत्यर्थः ४७ किंच सहजं स्वाभाविकं
क्षात्रं कर्म सदोषं हिंसा मिश्रमपि न त्यजेत् हिंसा त्सारंभाः सर्वाणि कर्माणि दोषेणा हिंसादिना आवृता एव यस्मात्परधर्मो भयावहस्तस्मात्स्वकर्म न
त्यजेदित्यर्थः ४८

स्वकर्मणामीश्वरे समर्पणं कर्तव्यमित्युक्त्वाऽनंतरं प्लोकद्वयेन स्वकर्मणा भावश्यकत्वमुक्त्वा तेषां परमेश्वरेऽर्पणेन किं फलं स्यादित्यत आह असक्तोति
सन्न्यासेन कार्यमित्यवयवकर्मनियतं क्रियतेऽर्जुन संगैत्युक्त्वा फलं चैव सत्यागः सात्त्विको मत इति पूर्वोक्तेना मुख्यसात्त्विकत्यागेन असक्तबुद्धिः पुत्रदा
रादिषु सक्तिपदेषु आसक्तिवर्जिताः बुद्धिर्यस्य सोऽसक्तबुद्धिः विरक्त इत्यर्थः अतएव जितात्मा शांतचित्तः विगतस्पृहः विशेषेण गतास्पृहा तृष्णा यस्य ता
दृशो भूत्वानेकैर्मर्त्यसिद्धिं कात्स्न्येन स्वरूपतः कर्मत्यागलक्षणपरित्यज्य सिद्धिं परमां पूर्वोक्ता मुख्यत्यागापेक्षयातिश्रेष्ठानंदेष्ट्य कुशलं कर्मेति प्लोके
व्याख्यातां अधिगच्छति प्राप्नोति ४९ स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विंदतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितं इदानीं नैकैर्मर्त्यसिद्धिं प्राप्नोतीति परिब्राह्मणवशीका
रसंज्ञावैराग्यवानत्यर्थं ब्रह्म प्राप्नोति यथा तथा वक्तुं प्रतिजानीते सिद्धिं मिति सिद्धिं निबोध बुध्यस्व मेन द्वचनात् समासेन संक्षेपेणैव हे कौंतेय याव
त्प्राप्यं ब्रह्म विधेयापेक्षं स्वीत्वं ज्ञानस्य परानिष्ठा यदेक्षयाऽन्यत् शेषं आंतरतरं नास्तीत्यर्थः ५० तमेव ब्रह्म प्राप्तिप्रकारमाह त्रिभिः बुद्ध्येति

असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः नैकैर्मर्त्यसिद्धिं परमां सन्न्यासेनाधिगच्छति ४९ सिद्धिं प्राप्नोति यथा ब्र
ह्म तथा प्राप्नोति निबोध मे समासेनैव कौंतेय निष्ठा ज्ञानस्य यापरा ५० बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च
शब्दादीन् विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ ल्युदस्य च ५१

बुद्ध्या वेदांतश्रवणमननपरिपाकोत्थयाः अहं ब्रह्मास्मीति परोक्षानिश्चयरूप
या विशुद्धया सर्वभूतेषु मैत्र्यादिभावनया विशोधितया धृत्या धैर्येण योगक्षेमादिनिमित्तवैयर्थ्यराहित्येन आत्मानं देहेन्द्रियसंघातं नियम्य दृढा-
सनो भूत्वेत्यर्थः चकारात् प्राणं च नियम्य शब्दादीन् विषयान् त्यक्त्वा ततः इन्द्रियाणि प्रत्याहृत्येत्यर्थः प्रत्याहृतकरणोपि अंतर्मनसैव विष
यान् स्मरति तत्परित्यागमाह रागद्वेषौ ल्युदस्य चेति संकल्पं त्यक्त्वात्यर्थः सहि विषयपरीतस्य तत्र रागं जनयतीति प्रसिद्धं तथा चाक्षपादा-
चार्यसूत्रं दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकता इति दोषो रागादिः चकारादयमहमस्मीत्येतमपि भावं ल्युदस्येति ज्ञेयं ततो ब्रह्म भूयाय
ब्रह्मभावाय तं प्राप्नुं कल्पते योग्यो भवतीति तृतीयेन संबंधः ५१

कनसाधनजातेन एवंभूतोभवतीत्यत आह विविक्तेति यत्तच्छब्दाध्याहारेण योज्यम् नित्यमिति सर्वत्र संबंधनीयं योनित्यं विविक्तसेवी एकांशशीली-
लध्वाशीमिताशनशीलश्च तथा नित्यं वैराग्यं रागाभावं समुपाश्रितश्च तथा नित्यं ध्यानयोगपरो यो भवति यत वाक्कायमानसो भवति यत कायः आस-
नदादौ यत यत वाक् विषयेभ्य इन्द्रियाणां प्रत्याहरणेन यत मानसः सर्वसंकल्पत्यागेन अत्र चतुर्भिः साधनैर्यत वाक्कायमानसत्वं साध्यं नित्यं निमि-
त्तसंवादिशीलः सन् यत वाक्कायमानसो भूत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पत इत्युक्तं तरेणैवान्वयः ५२ एवं यत वाक्कायमानसस्य योगिनो योगजाः सिद्धय
उपतिष्ठन्ति ताश्च श्रुत्या दर्शिताः पृथ्व्य पृ तेजोऽनिलखे समुत्थिते पंचात्मके योगगुणे प्रवृत्ते नतत्र रोगो न जरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं श-
रीरमिति तथा यं यं लोकं मनसा संविभाति विशद्भूतसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् तं तं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेदिति संवि-
भातिसंकल्पयति लोकं लोचनीयमतीतानागतमर्थजातं कामान् काम्यमानान् विषयाजयते उपलभते इति श्रुतिपदानामर्थः तथा नाविरतो दुश्चरिता
न्नाशांतो नासमाहितः नाशांतमानसो वापि प्रज्ञानेनैतमाप्नुयादिति प्रज्ञानेन शास्त्राचार्योपदेशजेन दुश्चरितादिसेवनादिरक्तः शांतो जितवि-

विविक्तसेवी लध्वाशी यत वाक्कायमानसः ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ५२ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रो-
धं परिग्रहं विमुच्य निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५३

तः समाहितः निरुद्धचित्तवृत्तिरपि अशांतमानसो योगैश्वर्या स-
क्तचित्त एतमात्मानं न प्राप्नुयादिति श्रुत्यर्थः तदिदमाह अहंकारमिति यदा तु योगी यतमानसोऽस्मितामात्रप्रत्ययो भवति तदा नीमेवास्मि-
तास्थितिर्विषयाभिमुखवाहंकार इत्युच्यते विषयविमुखत्वास्मितेति ततस्तमहंकारं निगृण्हीयात् तदनिग्रहे योगी बलं सत्यसंकल्पादिसा-
मर्थ्यमात्मनः पश्यन् दर्पं करोति नमत्तुल्योऽन्योऽस्तीति मन्यते ततश्च दृष्टो धर्ममतिक्रामतीत्यापस्तं बवचनात् तदिव्यान् कामान् गच्छति तत्र के-
नचिन्निमित्तेन कामप्रतिबंधे सति क्रोधवान् भवति ततः परोत्सादनाय भूयां संशिष्यादिपरिग्रहं संपादयति ततो नश्यतीति तस्मात्सर्वानर्थ-
मूलभूतमहंकारमेव विमुच्य इतरान्सर्वान् विमुच्यति अहंकारविमोकेऽपि निर्ममत्वं तत्पदार्थितेषु विषयेषु ममताभूत्यत्वे सत्यहंकारः शि-
थिलीभूतो विषयवैमुख्यं प्राप्य स्वकारणेऽस्मितायां विलीयते ततः शांतोऽस्मिताया अपि प्रलयान्निरिन्धनान्निबदुपरतो योगी ब्रह्मभू-
याय कल्पते ५३

अस्यैवंशांतस्य केवलस्य योगिनो व्युत्थानावस्थामाह ब्रह्मभूत इति यो हि स तौ क्षये वा संपन्नो योगी च व्युत्थितश्चैज्जडदेहः तमौ ग्रस्त इव तद्रालु-
रुत्तिष्ठति ब्रह्मभूतस्तु प्रसन्नात्मा प्रसन्नचेताः लघुशरीरः अमृतेनेव समाधिरुखेन तृप्तः तदेकप्रवणो न शोचति न हं नाप्यप्राप्तं कांक्षति दारा-
दिकं सर्वेषु भूतेषु चतुर्विधेषु समः ब्रह्मे वेदं सर्वमिति बुद्ध्या वैषम्यवर्जितः सन्नपरांमद्वक्तिं ह्येतद्वष्टिविवर्जिताभावनांलभते पातंजलयोगीतुन-
परां दृष्टिं लभते भेददर्शित्वात् अयंच भक्तः श्रीभागवते दर्शितः सर्वभूतेषु येनैकं भगवद्भावमीक्षते भूतानि भगवत्यात्मन्येष भागवतो नम इ-
ति सो यंचतुर्थो भक्तो ज्ञानी त्वात्मेव मे मन इति भगवतापि दर्शितः ५४ अस्या अद्वैतात्मज्ञानलक्षणाया भक्तैः फलमाह भक्त्येति मां उक्तविधया भ-
क्त्या ज्ञानी अभितः सा कल्येन जानाति सा कल्यमेवाह यावानिति अणुपरिमाणो वा देहसंमितो वा तार्किकाणामिवाकाशवत् सकलभूतद्रव्यसंयो-
गिलक्षणविमुक्ताश्च यो वा संप्रपंचाद्वैतवादिनामिव स्वगतभेदवान्वाः खंडैकरसो वेति परिमाणतस्तत्त्वतो मां तत्सदार्थं जानाति तथा च आस्मीति
किं देहं द्विष्यमाणमनसामन्यतमः कियत्कालस्थायी वा क्षणिकविज्ञानरूपो वा शून्यवाकर्तृभोक्ता वा जडो वा जडरूपो वा चिद्रूपो भोक्ता वा कर्तृ-
त्वभोक्तृत्ववर्जित आनंदधनो वेत्येवं मामजरममरमभयमशोकं जानाति तथा च श्रुतिः भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते वास्य

ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानशोचति न कांक्षति समः सर्वेषु भूतेषु मद्वक्तिलभते पराम् ५४ भक्त्या मामभिजानाति या-
वान्यश्चास्मितत्वं ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनंतरम् ५५ कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे इति आत्मदर्शने सति सर्वसंशयो-

च्छेदं दर्शयति एवंक्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत इत्युक्तेः सर्वक्षेत्रेष्वेकं मां विष्णुं सच्चिदानंदधनं ज्ञात्वा सर्वपाधिविनिर्मुक्तं याथात्म्येन ज्ञात्वा
साक्षात्कृत्य ततो व्याप्तो ब्रह्मभावं गतो भवतीत्यर्थः ब्रह्मवेदं ब्रह्मेव भवतीति श्रुतेः यद्वा तत इति कारणब्रह्मभावापत्तिः सर्वात्म्यरूपा प्रथममु-
क्ता य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति स एतमेव पुरुषं ब्रह्म ततममपश्यदि श्रुतिभ्यो मुक्तानां सर्वात्म्यावगमात् ततमंततमं एकस्तका-
रश्छांदस्यां प्रक्रियायां लुप्तो दृष्टव्य इति श्रुतिभाष्यं अनंतरं कारणभावापत्तेरनुपदमेव तत् ब्रह्म तत्सदाभिधेयं तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य ना-
म भवतीति श्रुतेः शब्दं ब्रह्म विशति दर्पणापाये प्रतिबिंबो बिंबमिव प्रविशति कार्योपाधीनां जीवानां कारणोपाधीश्वरप्राप्तिद्वारेण निष्कल ब्रह्म-
प्राप्तिरित्यावेदितं प्रागेव यद्वा मां ज्ञात्वा तद्विज्ञान इत्येतावन्तैव ज्ञानप्रवेशयोः पौर्वापर्ये सिद्धे तदनंतरमिति पदेन तच्छब्देन बुद्धिस्थं देहं परामुश्य-
तत्पातानंतरमिति व्याख्येयं यतो जाते पितृत्वज्ञाने यावद्देहपातं प्रारब्धकर्मणां प्रतिबंधाद्विदेहकैवल्यं न प्राप्यते अन्यथा ज्ञानसमकालमेव देह-
पातापत्तिः स्यात् विमुक्तश्च विमुच्यते भूयश्चांते विश्वमायानिवृत्तिरित्यादि मुक्तस्य मुक्तिनिवृत्तायाश्च मायायाः पुनर्निवृत्तिवदतो जीवन्मुक्तिशा

स्वंचबाधितं स्यात् यथा तार्किकाणां नष्टेऽपि समवायिकारणे पटादिकं क्षणमात्रमवतिष्ठते एवमस्माकमपि अनादिकाया देहाद्यपादानभूता-
या अविद्याया विनाशोऽपि किंचित्कालं देहाभिधानं युज्यते ईदृशमेव जीवन्मुक्तमपेक्ष्य भगवता उक्तं उपदेक्ष्यति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन-
इति स्थितं प्रज्ञलक्षणं सृतिरपि तल्लक्षणाभिधित्सयैव प्रवृत्तेति दिक् ५५ ननु तद्यथैषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते त्वं हास्य सर्वपाप्मानः
प्रदूयंत इति पूर्वकर्मणां ज्ञानेन प्रायश्चित्तेनेव सत्यपि नाशश्च वणे ज्ञानोत्तरकालीनानां कर्मणां नाशभावात् ज्ञानोत्तरमपि देहधारणे स्वाभाविकानां कर्मणां व-
र्जनस्या संभवाद् वश्यं ज्ञानिनोऽपि बंधस्यादित्याशंक्याह सर्वकर्माणीति मध्यपाश्र्वयोः हमेव प्रज्ञानघनः प्रत्यगात्मा व्यपाश्र्वयः आश्र्वयो यस्य सम-
द्यपाश्र्वयो ज्ञानी सर्वकर्माणि विहितानि निषिद्धानि वा सदा कुर्वाणोऽपि मत्प्रसादात् मदनुग्रहात् शाश्वतं नित्यं परमं सर्वोत्कृष्टं पदं पदनीयं मोक्षमवाप्नो-
ति न तु ज्ञानोत्तरमपि क्रियमाणैः कर्मभिर्वर्ध्यते तस्य पुत्रादायमुपयंति स्मृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पाषकृत्यामिति न ह वा एवं विदिकिंचन रज आध्वं-

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्यपाश्र्वयः मत्प्रसादात् त्वामो निशाश्वतं पदमव्ययम् ५६ चेत्तसा सर्वकर्माणि म-
यिसन्न्यस्य मत्परः बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ५७ मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि अथ
चेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसि विनंद्यसि ५८

सते विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेन इत्यादिशास्त्रेण तत्त्वज्ञानिनः कर्मा लेपश्च वणात्
५६ एवं वर्णाश्रमादि धर्मपुरस्कारेण ससाधना सफला ब्रह्मविद्या निरूपिता तस्याः प्राप्तेऽप्युनः साधनत्वेन भाक्तिमेव विधत्ते चेत्तसेति चेत्तसा वि-
वेकबुद्ध्या सर्वाणि कर्माणि नित्येनेमिन्निकानि मयि भगवति वा सुदेवे सन्न्यस्य यत्करोषियदस्मासीत् कर्तरीत्या समर्प्य मत्परः अहमेव परः प्राप्यो-
यस्य सः बुद्धिर्योगं पूर्वोक्तं सिद्धसिद्धोः समत्वलक्षणं च कर्मणां मोक्षहेतुत्वसंपादकं अपाश्रित्य आपाश्रित्य मच्चित्तः मदेकशरणः सततं सर्वदा भ-
व ५७ एतस्य भाक्तियोगस्य करणं गुणमकरणं दोषं चाहमच्चित्त इति दुर्गाणि अध्यात्मिका धिलोकादीनि संकटानि अहंकारात्स्वपांडित्याभिमा-
नात् न श्रोष्यसि महाक्यंतर्हि विनंद्यसि पुरुषार्थभूत्यो भविष्यसि ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३

स्वतंत्रोहं स्वदुर्कं न करिष्यामीत्याशंक्याह यदिति यत्तु यदि अहंकारं सर्वं आश्रित्य न योत्स्ये बुद्धं न करिष्ये इति मन्यसे एष ते तव व्यवसायो मिथ्या-
यतः प्रकृतिः क्षात्रियस्वभावः त्वानि योक्ष्यति प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यतीति चोक्तम् ५९ प्रकृतिस्त्वांनि योक्ष्यतीत्येतदेव व्या-
चष्टे स्वभावजेनेति स्वभावजेन पूर्वोक्तेन शौर्यादिना अवशोपि परवशा एव तत् करिष्यसि ६० कोसौ परमेश्वर इत्यहं मस्मीत्यत आह ईश्वर-
इति ईश्वर ईशानाशीलो तर्था मीपृथिव्यादीनां सर्वभूतानां हृद्देशे बुद्धिगुहायां सर्वप्राणिप्रवर्तकस्तिष्ठतिकीदृशः सर्वभूतानि भ्रामयन् ऊर्ध्वाधो मा-
र्गेषु संचारयन् काष्ठपुत्रिका इव सूत्रधारः यंत्रारूढानि यंत्रमिव यंत्रमुल्कमसाधनं प्राणाद्यात्मकं लिङ्गं तदारूढानि मायया स्वशक्त्या भ्रामयन्मिति
संबंधः हेः र्जुनश्च क्लृप्तविश्वं ह्यंतः करणसे श्वरोसीति भावः अत्राहंकारपूर्वकं यः कर्म करोति यश्च ईश्वरपरवशो हं करोमीति बुद्ध्या करोति तयो-
रत्यंतवैलक्षण्यप्रदर्शनार्थो मंत्रोभाष्ये उदाहृतौ अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च विवर्त्तेते रजसीवेद्याभिरिति भारद्वाजार्षम् अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च

यदहंकारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वांनि योक्ष्यति ५९ स्वभावजेन कौंतेय-
निबद्धः स्वेन कर्मणा कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात् करिष्यस्य वशोपितत् ६० ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे र्जुन तिष्ठति
भ्रामयन् सर्वभूतानि यंत्रारूढानि मायया ६१

त्याग्निमारुतस्य प्रतिपदिति ब्राह्मणेन आग्निमारुतशस्त्रे विनियुक्ता विनियु-
क्ता प्रथमे यस्मिन् दिवसे सोमः सूयते यागार्थं तदेव जन्म साफल्यं दिनं सुरव्यं अहः शब्देनाभिधीयते अन्यत्तु दिनमदिनमेव निष्कलत्वात् तथा च स्मृ-
तिः दशभिर्जन्मभिर्वेदाः आधीतं शतजन्मभिः सहस्रजन्मभिः सोमं ब्राह्मण्यं पातुमर्हतीति सोमयागस्य दोर्लभ्यं दर्शयति तदयमहः शब्दः का-
लवचनोपि सौम्ये कर्मणि वर्तते यथा दर्शपूर्णमासशब्दो न देवं सति अहः यागः कृष्णं अविदुषा कृतं अप्रकाशमिव भवति तथा हरर्जुनं स्वच्छं तदे-
व विदुषा कृतं प्रकाशरूपमिव भवति ते एते उभे विदुदविदुत्कृते अहं नीरजसी प्रवृत्तिरूपत्वात् रजोगुणकार्ये अपि वेद्याभिः कर्मणा वबद्धोपास-
नारूपा वा अहं करोमीत्यभिमानरूपा विद्याविज्ञानानि ताभिः विवर्त्तेते वैपरित्येन वर्त्तेते सोपासनं कर्म म्हेतुं परमात्मतत्त्वप्रकाशकं बंधविच्छेदहेतुः मूढकृतं
कर्म कृष्णं स्वरूपा वरकं बंधहेतुरित्यर्थः तदेवं भगवान् पार्थ अर्जुनेति संबंधयन् एतस्य स्वच्छांतकरणत्वद्योतनेन सुक्तधर्मेऽधिकारं दर्शयति ६१ ६२

तमेव ईश्वरं सर्वभावेन सर्वात्मना शरणमाश्रयं गच्छ श्रयत तस्य सादान्नदनुग्रहात् परां शांतिं सुपरतिं समाधिमिति यावत्तथा च सूत्रं समाधिसिद्धिरीश्वरं
प्रणिधानादिति स्थानं च परं विष्णोः पदं मोक्षं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ६२ सर्वगीतार्थमुपसंहरति इतीति इति एवं प्रकारं ते तुभ्यं मया सर्वज्ञेन पर-
मकारुणिकेन ज्ञानं आख्यातं गुह्यतरं मंत्रं तत्र सायनादिरूपात् गुह्यात् गुह्यतरं अतिशयितं रहस्यं एतद्यथोक्तं शास्त्रार्थजातं विमृश्य सम्यगालोच्य य-
थेच्छसितथा कुरु ६३ एवं यथेष्टकरणमभ्यनुज्ञावापि अतिवात्सल्यात् श्लोकद्वयेनैव कृत्स्नं शास्त्रार्थमुपदेक्ष्य न तद्गुह्येणैकाग्र्यमस्य संपादयितु-
माह सर्वेति सर्वेभ्यो गुह्येभ्यः अतिशयितं गुह्यं गुह्यतमं भूयः पुनः असकृदुक्तमपि मे मम वचनं शृणु परमं परमार्थविषयत्वात् न लोभान्नापि भ-
यात्वां वक्ष्यामि किं तर्हि मे मम इष्टोऽसि परमाप्तोऽसि इति हेतोः दृढं अतिशयितं ते तव हितं यतस्ततो वक्ष्यामि तव इष्टत्वात् विद्यायाश्च हितत्वात् तद्वच-
नं आप्तेनावश्यकं तव्यमिति भावः ६४ तदेव गुह्यतमं हितमाह मन्मना इति अहं प्रत्यगात्मा नंदैकघनः परिपूर्णः तदाकारं मनो यस्य समन्मनाः स

तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत तस्य सादात्परां शांतिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ६२ इति ते ज्ञानमाख्यातं
गुह्याद्गुह्यतरं मया विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसितथा कुरु ६३ सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः इ-
ष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ६४ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मानसकुरु मामवेक्ष्यसि सत्यं ते
प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ६५

व एतेन ब्रह्मात्मा भेदोऽपि साक्षात्करणीय इति उत्तरषट्कार्थं उक्तः कथमेवं विधा ज्ञाननिष्ठा लभ्यते त आ-
ह मद्भक्तो भव एतेन भगवदुपासनात्मको मध्यमषट्कार्थं उक्तः कथमल्पपुण्यस्य भक्तिरुदेष्यतीत्यत आह मद्याजी भगवदर्थं कर्मकरणाशी-
लो भव एतेन कर्म प्रधान आद्यषट्कार्थो विवृतः ननु यस्य भगवद्याजित्वं न संभवति दारिद्र्यात् आढ्यभावाद्वा तस्य भगवद्भक्तिर्दौर्लभ्याद्ब्रह्माकारा-
चेतो वृत्तिर्दुर्लभतरं त्यागं कथाहं मानसकुरु प्राकृतभक्त्यैव प्रतिमादौ भगवंतं सर्वोपचारसमर्पणेन नमस्कारादिना सम्यगाराधयेत्यर्थः तथा-
चाश्वलायनो नमस्कारस्यैव यज्ञत्वमुदाहरति यो नमसा स्वधर इति यज्ञो वै नम इति हि ब्राह्मणं भवतीति च एवमुक्तस्य सोपानत्रया रूढस्य-
फलमाह मामिति मामेव तत्पदार्थं सर्वजगत्कारणं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिमरवं दैकसत्त्वं एष्यसि बिंब इव प्रतिबिंबं घटाकाश इव महाकाशम्
अस्मिन्नर्थे शपथं करोति ते तव पुरः सत्यं अबाधितार्थं भूतं प्रतिजाने प्रतिज्ञां करोमि मामेवैष्यसीति प्रियोऽसि मे यतस्त्वं मे मम प्रियोऽसि अ-
तः प्रतारणानर्हं त्वयि सत्यमेवाहं ब्रवीमीत्यर्थः ६५

एवं न मनय जनम जनम न क्रमेण सांख्यनिष्ठा उक्ताया पूर्वध्यानेनात्मनि पश्यंतीत्यनेन श्लोकेन दर्शिता इदानीं अन्ये त्वेवमजानंतः श्रुत्वान्येभ्य उपासते तेनेपि चातितरं त्वेवमृत्कं श्रुतिपरायणा इति केवलं पास्तिनिष्ठा योगारव्या उक्तातामाह सर्वधर्मानिति सर्वेषां वर्णानामाश्रमाणां देहेन्द्रियबुद्धीनां च धर्मान् अग्निहोत्रादीन् स्वरदुःखादींश्च त्यक्त्वा मामेकं सर्वेश्वरं सर्वं पाधिं निरुपाधिं वा अखंडैकरसमानंदघनं परमात्मानं शरणं श्रुणाति हि नस्त्यविद्यादीन् क्लेशानिति शरणमाश्रयः परायणं गच्छ प्रामुहिमदेकशरणो भवेत्यर्थः अत्र अन्नं शुद्धे वतृष्यति न तु जलमात्रं पीत्वेति वतृहेतुत्वं क्वाप्रत्ययार्थः सर्वधर्मपरित्यागेन मां शरणं व्रजेत्यर्थः यथोक्तं अनात्मादर्शनेनैव परात्मानमुपास्महे इति एतस्य भगवच्छरणीकरणास्य फलमाह अहंत्वेति अहं प्रत्यगात्मा सूर्याद्यंतर्यामी नारायणः सकलपाप्मनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञातः सन्त्वात्वां सर्वपापेभ्यः संचितक्रियमाणेभ्यो गोत्रवधादिजेभ्यः मोक्षयिष्यामि माश्रुचः शोकं माकार्षीः तथा हितत्वज्ञानफलं पापास्पर्शः शोकतरणं च सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं आदित्यांतर्तिनं नारायणं प्रकृत्य च्छांदाग्येश्रूयते स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद तरति शोकमा

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माश्रुचः ६६ इदं तेनातपस्कायनाभ-
कायकदाचन न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योभ्यसूयति ६७

त्ववित् तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति उदितः ऊर्ध्वं इतो गतः पापान्मुक्त्वा म्यगतो निष्पाप इति श्रुतिपदस्यार्थः वर्णाश्रमधर्मसंन्यासपूर्वकषष्ठाध्यायोक्तेन योगेन देहादीनां धर्मांश्च त्यक्त्वा निर्विकल्पमात्मानं साक्षात्कुर्वती न कर्मलेप इत्यर्थः ६६ एवं श्लोकद्वयेन ज्ञानयोगेन सांख्यानं कर्मयोगेन योगिनामिति सांख्ययोगो द्वितीयाध्याये दर्शितो उपसंहृत्य विद्यासंप्रदायविधिमाह इदमिति अतपस्कायतप आलोचनं तद्रहिताय अयत्नशीलायेत्यर्थः अभक्ताय श्रद्धाहीनाय अशुश्रूषवे गुरुसेवामकुर्वते मां परमात्मानं योभ्यसूयति मदीयगुणासहिष्णुतयामयि दोषारोपपरोभवति तस्मै न वा प्रत्येकं संबंधत्वादेतेषां विशेषणानामन्यतमाभावे विकदाचनमहत्यपि संकटे इदं न वाच्यं नोपदेष्टव्यं अत्र विद्याहवै ब्राह्मणमाजगामगोपायमाशेषधिष्ठे ह मास्मि असूयकायानृजवे यताय न मां ब्रूयावीर्यवती तथास्यां यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मन इति श्रवणात् असूयारहिताय आर्जवेपेतायाभ्यासशीलाय गुरुपरमेश्वराराधनपराय च एतद्रहस्यं देयं नान्यस्मै इत्यर्थः ६७

एवं संप्रदायविधिमुक्तासंप्रदायकर्तुः फलमाह यद्वदमिति इदं परमं गुह्यं यो भक्तिहीनो मानपूजाद्यर्थसिन्मद्भक्तेष्वभिधास्यति सोऽपि तत्र एव-
 पुण्यात्ममपि परमेश्वरे चिदेकरसे परां भक्तिं अद्वैतलक्षणां उपासनां कृत्वा तत्रादरं प्राप्यतामनुष्ठाय च मामेवैष्यति मुक्तिं प्राप्स्यतीत्यर्थः असंशयः
 संशयोत्र नास्ति स्मर्यते हि अजामिलादीनां भक्तिगंधहीनानामपि पुत्रसंकेतितेन नारायणोतिनाम्ना स्नेहवशादाकृत्यतां तावन्मात्रतुष्टेन भगव-
 ता सद्गतिर्दिता किमु वक्तव्यं यो वाचा एतावच्छास्त्ररहस्यं प्रतिपादयति तस्य भक्तिलाभादिक्रमेण कृतकृत्यत्वं भाविष्यतीति ६८ ननु अश्रद्धया-
 कृतं सर्वव्यर्थमिति त्वयैवोक्तं कथमभक्तस्यापि एतच्छास्त्राभिधानतो भक्त्यादिलाभः संभवेदित्याशंक्याह नचेति तस्मात् एतच्छास्त्रप्रव-
 र्तकात् अन्योऽप्येषु मेममाप्रियकृत्तमः न च कश्चिदस्ति इयमेव मम महती वाचिकी भक्तिस्तां कृत्वा सोऽपानारोहक्रमेण ममाप्रियतरो भावि-

यद्वदं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ६८ न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चि-
 न्मेप्रियकृत्तमः भावितान च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भवि ६९ अद्वैष्यते च यद्वदं धर्म्यं संवादमावयोः ज्ञानयज्ञेन
 तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ७० श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः सोऽपि मुक्तः श्रद्धाल्लोकान् प्राप्नुया-
 त्पुण्यकर्मणाम् ७१

तां भाविष्यति अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावक इति न च भवि एतस्मादन्यत्परमार्थसाधनमस्तीति-
 भावः ६९ अध्यापकस्य फलमुक्ताऽध्येतुः फलमाह अध्येष्यते चेति ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना इष्टः पूजितः सहिधर्म-
 मेघनामा पुष्कलपुण्यवृष्टिकरस्तद्देतस्य शास्त्रस्याध्ययनमपीत्यर्थः इति मे मम सर्वेश्वरस्य मतिः तेनात्र कृतिमात्रमेतदिति न मंतव्यम्
 किंतु भूतार्थवाद एवायमिति भावः ७० प्रवक्तुरध्येतुश्च फलमुक्ता श्रोतुरपि फलमाह श्रद्धावानिति शृणुयादपि अक्षरश्रवणं कुर्याद-
 पिकिमुक्तव्यमत्रादरेणार्थग्रहणं यः कुर्यात्स उक्तं फलं प्राप्नुयादिति स्पष्टार्थः श्लोकः तथा चोक्तं श्रीभागवते वासुदेवकथाप्रश्नः पुरु-
 षां स्त्रीषु नाति हि वक्तारं पृच्छकं श्रोतृंस्तस्यादसलिलं यथेति ७१ ६९ ६९ ६९ ६९ ६९

सर्वोतर्यामी सर्वज्ञोऽपि भगवान् लोकशिक्षार्थं शिष्यस्य ज्ञानं जातं न वेति पृच्छति अन्यथा पुनः पुनः स्वयमेत्युपदेशं कृतवतोऽक्रुश्रुणानिर्दो-
र्ह्येवमया यं शतकृत्वोऽप्युपदेशेन कृतार्थः कर्तव्य इत्याशयेनाह कच्चिदिति कच्चिदितिकामप्रवेदने हे पार्थ एतत्त्वया एकाग्रेण चेतसा श्रोतव्य-
शब्दतोऽर्थतश्च बोद्धव्यमिति मम कामोऽस्ति ततस्त्वां पृच्छामि किमिदं त्वया श्रुतमिति शृण्वतोऽपि ततः अज्ञानकृतः संमोहो विपर्ययः अना-
त्मन्यात्मधीरूपः स्वधर्मे युद्धे वाऽधर्मधीरूप इति स द्विविधोऽपि नष्टः कच्चिन्मच्छ्रमसाफल्यमिच्छुं स्त्वामहं पृच्छामीत्यर्थः ७२ एवं पृष्टः स्व-
स्य कृतकृत्यतां ज्ञापयन् अर्जुन उवाच नष्टो मोह इति मोहः पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि नष्टः स्मृतिरयमहमस्मि परं ब्रह्मेत्यात्मानुसंधानरूपा आत्म-

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनं जय ७२ अर्जुन उवाच नष्टो-
मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मया च्युत स्थितोऽस्मि गतसंदेहः करिष्ये वचनं तव ७३ संजय उवाच इत्य-
हं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः संवादमिममश्रोषमद्भुतं रोमहर्षणम् ७४

तत्त्वविषया लब्धा यस्याः लाभेन सर्वह-
दयग्रंथीनां यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इत्यत्रोदाहृतानां चिज्जडैक्यममप्रभवानां विमोक्षो भवति तथा च श्रूयते स्मृतिर्लभे सर्वग्रंथीनां विप्रयो-
ग इति त्वत्प्रसादात् मयाऽच्युत स्मृतिर्लब्धेति संबंधः स्थितोऽस्मि गतसंदेहो नष्टसंदेह इत्यनेनानात्मन्यात्मधीरूपो मोहो नष्ट इति दर्शितं
करिष्ये वचनं तवेत्यनेन स्वधर्मे युद्धे चाधर्मधीरूपोऽपि मोहो नष्ट इति दर्शितम् ७३ समाप्तः शास्त्रार्थः इदानीं कथाप्रबंधमेवावतुर्वर्तयन् सं-
जय उवाचेतीति अद्भुतं चेतसो विस्मयकरं रोमहर्षणं रोमांचोद्देद जनकम् ७४ ७ ७ ७ ७

कथमयं त्वया दूरस्थयोरपि वास्तुदेवार्जुनयोः संवादः श्रुत इत्यत आह व्यासप्रसादादिति भगवता व्यासेन दिव्यचक्षुः श्रोत्रादिकमद्यदन्तेना
हं व्यवहितं विप्रकृष्टं वा सर्वं करतलमलकवद्विजानामि अतो व्यासप्रसादान्तच्छास्त्रं परं गुह्यं गोप्यं अहं श्रुतवान् योगं च पश्य मे योगमेश्वरमि-
ति प्रतिज्ञापूर्वकं प्रदर्शितम् वैश्वरूप्यं तमपि दृष्टवानिति शेषः स्वयं कथयत इत्युक्ते अस्य महतो भूतस्य निश्वासितमेतद्यद्गवेद इति श्रुतेः स्व-
निश्वासितं वेदं शिष्याचार्यपरंपरया कथयत इत्यायाति तदर्थं साक्षात्कथयत इति सृष्ट्यादौ ब्रह्माणं प्रतिवेदं इदानीमर्जुनं प्रतिसाक्षात्कथयतः
श्रुतवानहं इत्यर्थः तेन भगवदनुग्रहपात्रतया ब्रह्मणा समत्वं स्वस्य द्योत्यते अत्र एतद्योगमित्यभेदेनान्वये तु गुह्यपदापेक्षया एतद्यो-

व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ७५ राजन्
संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममद्भुतम् केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ७६

गमिति पुनः पुनः कलिंगयोरपि सामानाधि-
करण्यं शक्यं च यत्किंचिदश्मतापि द्रुपदं तु भित्त्यादाविव पूर्वप्रवृत्तलिंगसंस्कारप्राबल्यादुत्तरत्रभिन्नलिंगविशेषज्ञानेपि पूर्वसंस्कारो न नि-
वर्तत इति सामानाधिकरण्यं विलिंगयोरपि वक्तुं शक्यमिति ज्ञेयं ७५ केशवार्जुनसंवादश्च वणजं विश्वरूपारव्ययोगदर्शनजं चाल्हादं क्रमेण श्लो-
कद्वयेनाह राजन्निति हे राजन् हे धृतराष्ट्रपुण्यं पुण्यं करं पापहरं चेत्यर्थान् संस्मृत्य संस्मृत्येति संभ्रमे द्विरुक्तिः शेषं स्पष्टार्थम् ७६ ७७

तच्चैति रूपं विश्वरूपं एतद्दर्शनं हि ब्रह्माणमीशमिति देशतो विप्रकृष्टं वक्राणिते त्वरमाणा विशन्तीति कालतो व्यवहितं भीष्मादिक्षयं च करतला
मलकवदृष्टवान् तच्च जगतो मिथ्यात्वमन्तरेण न संभवतीति प्रतिपादितं वेदांतकतके अतीतानागतं वस्तु वीक्षते करबिल्ववत् योगी संकल्पमात्रो
त्यमिति शास्त्रेषु डिंडिमः १ मायायां सर्वदा सर्वसर्वा वस्थमिदं जगत् अस्तीति तदुपाधिश्चित्सार्वभौम्यात् सर्वमीक्षते २ आरंभपरिणामाभ्यां
स्वेन रूपेण यत्र सत् अतीतानागतं वस्तु योगी तद्दीक्षतां कथम् ३ संकल्पमात्रमानं च स्वतातादियदाप्यते नष्टस्त्रीदर्शनाभंतत्याद्योगिज्ञा
नमप्रभा ४ योगी संकल्पमात्रेण तस्योत्पत्तिर्यदीष्यते ईश संकल्पमात्रेण सर्वोत्पत्तिस्तदेष्यताम् ५ आरंभपरिणामेवादेशकालाद्यतिक्रमः
नैव दृष्टः क्वचित् सोयं स्वप्नमायादिषु स्फुटः ६ युगपद्दृश्यते कुंभो नानादेशस्थयोगिभिः जलसूर्यइवास्माभिस्तेनासौ कलितः स्फुटः ७ योगि
भिर्गृह्यमाणत्वाद्दृष्टः सर्वत्र सर्वदा सन्नेवास्तीति चेत्कार्यं कथमीदृग्विधं भवेत् ८ व्यावृत्तं हीष्यते कार्यं युगपद्भिन्नदेशता चेत्कल्पनां विनश्ये

तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः विस्मयो मे महान्नाज नृदृष्यामि च पुनः पुनः ७७ यत्र योगेश्वरः कु-
ष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्वानीति र्मतिर्मम ७८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्व-
णि श्रीमद्भगवद्गीता० योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सन्यासादितत्त्वनिर्णययोगो नाम अष्टादशोऽध्यायः १८ ४२

ष्टादष्टांतस्तत्रास्तियः ९ तस्मान्नाश्रितभिरारब्धमिति वन्नायिगव्यवत् प्रकृतेः परिणामं वा जगत्किंलिं द्रजालवम् १० सत्यं बद्धदृशा मिदं जा-
लं विश्वं पश्यदृशाम् अधिष्ठानाद्देवैश्च दृश्यं नास्त्येव ते दृष्ट्यादिति ११ स्पष्टार्थो मूलश्लोकः ७७ यस्मादनंतैश्वर्ये भगवान् तदनुगृहीतोर्जुनो
युधिष्ठिरपक्षेऽस्ति अतस्त्वया जयाशानकार्येत्याह यत्रेत्यत्र पक्षे ध्रुवेति सर्वत्र संबध्यते श्रीर्देवसुभादिशोभा विजयः प्रसिद्धः भूतिरैश्वर्यं स-
र्वनियंतृत्वं नीतिर्नयश्च एतत्सर्वं तत्र तस्मिन्पक्षे ध्रुवमिति अतः पांडवैः सह संधिरेव कर्तव्य इति भावः ७८ इति श्रीमत्पदवाक्यप्र-
माणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकंठसूरिवर्यस्य कृतो भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि गीतार्थप्रकाशे
ष्टादशोऽध्यायः १८ ४२ इति भगवद्गीता समाप्ता श्रीकृष्णार्पणमस्तु ४२ ४२ ४२ ४२

गीतासुगीता कर्तव्या इत्यादयः सार्द्धाः पञ्चश्लोकाः गौडैर्न पठ्यन्ते ५ एवं गीतांते मन्मना भवेत्यादिना निष्कामानामात्मनिष्काममेवैष्यसी
त्यात्मप्राप्तिश्च तत्फलभूतादर्शिता सकामानां त्वर्थाधीना कामसिद्धिः अर्थश्च सतामपि पांडवानामिव गुरुबधानृताद्याश्रयेणैव सिद्ध्यति सोऽपि ब
लवदलुग्रहादन्येषां तु कौरवाणामिव साध्यमानो निरुन्वयोच्छेदाय भवतीति दर्शयिष्यन् शुद्धमधानं ग्रंथं सौषुप्तपर्वतमारभतेऽर्थस्थान-

वैशंपायन उवाच गीतासुगीता कर्तव्या किमन्यैः शास्त्रविस्तरेः याचेयं पद्मनाभस्य मुखपद्मादिनिःसृता १
सर्वशास्त्रमयी गीता सर्ववेदमयो हरिः सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वदेवमयो मनुः २ गीता गंगा च गायत्री गोविंदेति हृदि
स्थिते चतुर्गकारसंयुक्ते पुनर्जन्मन विद्यते ३ षट्शतानि सविशानि श्लोकानां ग्राहकेशवः अर्जुनः सप्तपञ्चाशत्स
प्तषष्टिस्तु संजयः ४ धृतराष्ट्रः श्लोकमेकं गीतायामानुच्यते भारतामृतसर्वस्य गीतायामथितस्य च ५ सारसु
हृत्य कृष्णो न अर्जुनस्य मुखे हुतम् ५ संजय उवाच ततो धनंजयं दृष्ट्वा बाणगांडिवधारिणम् पुनरेव महा-
नादं व्यसृजत महारथाः १ पांडवाः सृजयाश्चैव ये चैषामनुयायिनः दध्मुश्च सुदिताः शंखान् दीराः सागरसंभ
वान् २ तथा मेर्यश्च पेश्यश्च क्रकचा गोविषाणिकाः सहसैवाभ्यहन्यन्त सशब्दस्तु मुलो भवत् ३ अथ देवाः स
गंधर्वाः पितरश्च जनेश्वरः सिद्धचारणसंघाश्च समीयुस्ते दिदृक्षुः ४ ऋषयश्च महाभागाः पुरस्कृत्य शतक्रतुम्
समीयुस्तत्र सहिता द्रुपंतर्हैशसंमहत् ५ ततो युधिष्ठिरो दृष्ट्वा युद्धाय सुसमुद्यते तैसेने सागरप्रख्ये मुहुः प्रचलि
ते नृप ६ विमुच्य कवचं वीरो निक्षिप्य च वरायुधम् अवरुद्ध रथात्तूर्णपद्मा मेव कृतान्जलिः ७ पितामहमभिप्रेक्ष्य
धर्मराजो युधिष्ठिरः वाग्यतः प्रयथो येन प्राड्मुरवोरिषुवाहिनीम् ८ तं प्रयांत माभिप्रेक्ष्य कुंती पुत्रोऽथ नंजयः अव
तीर्थ रथात्तूर्णं भ्रातृभिः सहितोऽभ्यगात् ९ वासुदेवश्च तं राजन् पृष्ठतो नुजगाम ह पाथिवाश्चैव राजानस्तमन्वा
जग्मु र्मुत्सकाः १० अर्जुन उवाच किं ते व्यसितं राजन्यदस्मानपहाय वै पद्मामेव प्रयातोऽसि प्राड्मुरवोरिषुवाहिनीं ११

र्थहेतुत्वं विवरीतं ततो धनंजयं दृष्ट्वेति ततः अर्जुनस्य करिष्ये वचनं तवेत्येवं रूपप्रतिज्ञानंतरं धनंजयं युद्धार्थं सन्नद्धं दृष्ट्वेत्यर्थः १ २ मेर्यः बृहत्सोऽटक्काः
पेश्यः काहत्याः क्रकचाः जयमंगलाः गोविषाणिकाः गवादिभृंगागि सहसायुगपदेव अभ्यहन्यन्त अवाद्यन्त ३ ४ ५ ६ वरायुधं धनुः श्रेष्ठं अव
रुद्ध अवतीर्थ ७ येन विजयारव्येन प्रयोजनेन स्वयं युधिष्ठिरः संग्रामे दृढबुद्धिः तस्मिन् अर्थे अभिप्रेक्ष्य आलोच्य प्रथमं पितामहं प्रति प्रयथोरिषुवाहि
नीं प्रविश्येति शेषः ८ ९ १० ११

दंशितेषु सन्नद्धेषु १२ १३ १४ १५ १६ गौतमं कृपम् १७ पुराकल्पे प्राचीनशास्त्रे १८ १९ मिथोऽन्योन्यं एषोहीति सुलोपाभाव आर्षः

भीमसेन उवाच कृगमिष्यसिराजेन्द्रनिक्षिप्तकवचायुधः दंशितेषु रिसेन्येषु भ्रातृनुत्सृज्य पार्थिव १२ नकुल
उवाच एवं गते त्वयि ज्येष्ठे मम भ्रातरि भारते भीमेन्दुनोति हृदयं ब्रूहि गन्तामवान् कुरु १३ सहदेव उवाच अ-
स्मिन् चणसमुद्दे वैवर्तमाने महाभये योद्धव्ये कुरु गन्तामि शत्रून् भिमुर्वो नृप १४ संजय उवाच एवमाभाष्यमा-
णोऽपि भ्रातृभिः कुरुनन्दन नोवाच वाग्यतः किञ्चिद्गच्छत्येव युधिष्ठिरः १५ तातुवाच महाप्रज्ञो वासुदेवो महाम-
नोः अभिप्रायोऽस्य विज्ञातो मयेति प्रहसन्निव १६ एष भीष्मं तथा द्रोणं गौतमं शल्यमेव च अनुमान्य गुरुन्स-
र्वान्योत्स्य ते सहशत्रुभिः १७ श्रूयते हि पुराकल्पे गुरुवृद्धान्सबांधवान् अनुमान्य यथाशास्त्रं यस्तयुद्धो-
न्महत्तरैः ध्रुवस्तस्य जयो युद्धे भवेदिति मतिर्मम १८ एवं ब्रुवति कृष्णो तु धार्तराष्ट्रं च संप्रति हाहाकारो म-
हानासीन्निःशब्दास्त्वपरे भवन् १९ दृष्ट्वा युधिष्ठिरं वीरा धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः मिथः संकथयन् चक्रु रेषो हि
कुलपांसनः २० व्यक्तं भीत इवाभ्येति राजा सो भीष्ममांतिकम् युधिष्ठिरः ससोदर्यः शरणार्थं प्रयाचकः २१
धनं जये कथं नाथे पांडुपुत्रे वृकोदरे नकुले सहदेवे च भीतोऽभ्येति च पांडवः २२ न नूनं क्षत्रियकुले जातो यं प्रथितोऽसु
वि यथास्य हृदयं भीतमल्पसत्त्वस्य संयुगे २३ ततस्ते सैनिकाः सर्वे प्रशंसन्ति स्म कौरवान् दृष्ट्वाः क्रमन सो भूत्वा
चेलानि दुधुवुः पृथक् व्यनिदन्ततः सर्वे योधास्तत्र विशांपते २४ युधिष्ठिरं ससोदर्यं सहितं केशवेन तु ततस्त-
कौरवं सैन्यं धिक्कृत्वा तु युधिष्ठिरम् निःशब्दमभवत्तूर्णं पुनरेव विशांपते २५ किं नु वक्ष्यति राजा सो किं भीमः
प्रतिवक्ष्यति किं भीष्मः समरप्लाघी किं नु कृष्णार्जुनाविति २६ विवक्षितं किमस्येति संशयः क्रमहान भूत् उ-
भयोः सेनयो राजन् युधिष्ठिरकृते तदा २७ सो वगाद्य च मूंशत्रोः शरशक्तिसमाकुलाम् भीष्ममेवाभ्ययान् तूर्णं भ्रा-
तृभिः परिवारितः २८ तमुवाच ततः पादौकराभ्यां पीडय पांडवः भीष्मं शांतनवं राजायुद्धाय समुपस्थितम् २९
युधिष्ठिर उवाच आमंत्रयेत्वां दुर्धर्षत्वं यायोत्स्यामहे सह अनुजानीहि मांतत्र आशिषश्चैव योजय ३० २० व्यक्तं निय

तं भीष्मं भीष्मस्य अतिकं समीपं २१ २२ २३ २४ धिक्कृत्वा धिक्कृत्य असमास आर्षः धिगित्य करोदिति वा २५ २६ विवक्षितं वक्तुमिष्टं नु वितर्के २७

पराभावाय पराकृतो निरस्तो भावः सत्तायत्रसः तस्मै मरणायेत्यर्थः परश्चासावभावश्चेति विग्रहे स एवार्थः ३१ ३२ एवं गते इदं गाचरणव-
तित्वयि सति ३३ ३४ क्लीबवत्स्वोक्तस्य वरस्य युद्धादन्यदिति स्वेनैव संकोचनात्कातरवत् भृतः पोषितः युद्धात् प्रातिभेद्यात् ३५ ३६

भीष्म उवाच यद्येवं नाधिगच्छेथा युधिमांसाधिपते शपेयं त्वां महाराज पराभावाय भारत ३१ प्रीतोऽस्मि पुत्रयु-
द्धस्वजयमाप्नुहि पांडव यत्तेऽभिलषितं चान्यतदवाप्नुहि संयुगे ३२ त्रियतां च वरः पार्थ किमस्मन्नोऽभिकांक्षसि ए-
वं गते महाराज न तवास्ति पराजयः ३३ अर्थस्य पुरुषोदासो दासस्त्वर्थेन कस्यचित् इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्यर्थे-
न कोरवैः ३४ यतस्त्वां क्लीबवद्वाक्यं ब्रवीमि कुरुनंदन भृतोऽस्यर्थेन कोरव्यैर्युद्धादन्यत्किमिच्छसि ३५ युधिष्ठि-
र उवाच मंत्रयस्व महाप्राज्ञा हि तार्थमिममित्यशः युध्यस्व कोरवार्थे वै मे मेष सततं वरः ३६ भीष्म उवाच राजन् कि-
मंत्रसंख्यंते करोमि कुरुनंदन कामं यो तस्य परस्यार्थे ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् ३७ युधिष्ठिर उवाच तस्मात्पृच्छाम्यहं
तात पितामहनमोऽस्तुते कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् एतन्मे मंत्रय हि तं यदि श्रेयः प्रपश्यसि ३८ भीष्म
उवाच न तं पश्यामि कौंतेय यो मां युध्यंतमाहवे विजयेत पुमान् कश्चिदपि साक्षाच्छतक्रतुः ३९ युधिष्ठिर उवाच
तस्मात्पृच्छाम्यहं तु त्वां पितामहनमोऽस्तुते जयोपायं ब्रवीहि त्वमात्मनः समरे परैः ४० भीष्म उवाच न स्मृतं ता-
त पश्यामि समरे योजयेत माम् न तावन्मृत्यु कालो मे पुनरागमनं कुरु ४१ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरो वाक्यं भी-
ष्मस्य कुरुनंदनः शिरसा प्रतिजग्राह भूयस्तमभिवाद्य च ४२ प्रागात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्य रथं प्रति पश्यतां सर्वसै-
न्यानां मध्येन भ्रातृभिः सह ४३ सद्रोणमभिवाद्याथ कृत्वा चैव प्रदक्षिणं उवाच वाचा दुर्धर्षमात्मानिः श्रेयसं वचः ४४
आमंत्रयेत्वां भगवन् यो तस्ये विगतकल्मषः कथं जयेरि पून्सर्वाननुज्ञातस्त्वया हि ज ४५ द्रोण उवाच यदि मां नाधिग-
च्छेथा युद्धाय कृतनिश्चयः शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ४६ तच्च युधिष्ठिर तुष्टोऽस्मि पूजितश्च त्वयानघ अ-
नुजानामि युध्यस्व विजयं समवाप्नुहि ४७ करवाणि च ते कामं ब्रूहि यत्ते विवक्षितं एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ४८

संख्यं साहाय्यं ३७ श्रेयः प्रपश्यसि यदि वक्तुं योग्यमिति तर्हि वदेत्यर्थः ३८ ३९ ४० तावत्संप्रति ४१ ४२ ४३ आत्मानिः श्रेयसं स्वहित-
साधनम् ४४ अहं रिपून् कथं जयेत त्वं विगतकल्मषः सन् कथयेति शेषः ४५ ४६ ४७ ४८

अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थेनकस्यचित् इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्यर्थेनकोरवैः ४९ अतस्त्वांक्लीबवद्भूयांयु
द्धादन्यत्किमिच्छसि योत्स्यामिकोरवस्यार्थेनवाशास्योजयोमम ५० युधिष्ठिरउ० जयमाशास्वमेब्रह्मन्मंत्रयस्व
चमद्वितम् युद्धास्वकोरवस्यार्थेवरणवतोमया ५१ द्रोणउवाच ध्रुवस्तेविजयोराजन्यस्यमन्त्रीहरिस्तव अ
हंत्वामभिजानामिरणेशत्रून्विमोक्ष्यसे ५२ यतोधर्मस्ततः कृष्णोयतः कृष्णास्ततो जयः युध्यस्वगच्छकोतेयपृच्छ
मांकिंब्रवीमिने ५३ युधिष्ठिरउवाच पृच्छामित्वांदिजश्रेष्ठशृणुमेयद्विवक्षितम् कथंजयेयंसंग्रामेभवंतमपरा-
जितम् ५४ द्रोणउवाच नतेऽस्तिविजयस्तावद्यावद्युद्धाम्यहंरणे ममाश्रमनिधनेराजन्यतस्वसहसोदरैः ५५ युधि
ष्ठिरउवाच हंततस्मान्महाबाहोवधोपायंवदात्मनः आचार्यप्रणिपत्यैषपृच्छामित्वांनमोऽस्तुते ५६ द्रोणउवाच
नशत्रुंतातपश्यामियोमाहन्त्याद्रपोस्थितम् युद्धमानंरुसंरब्धंशरवर्षैर्यवर्षिणम् ५७ ऋतेप्रायगतंराजन्य-
स्तशस्त्रमचेतनम् हन्यान्मायुधियोधानांसत्यमेतद्वीमिने ५८ शस्त्रंचाहंरणेजह्यांश्रुत्वासुमहदप्रियं श्रद्धेय-
वाक्यात्पुरुषादितिसत्यंब्रवीमिने ५९ संजयउवाच एतच्छ्रुत्वामहाराजभारद्वाजस्यधीमतः अनुमान्यतमा-
चार्यप्रायाच्छारद्वतंप्रति ६० सोमिवाद्यकृपराजन्कृत्वाचाभिप्रदक्षिणं उवाचदुर्धर्षतरंवाक्यंवाक्यविशारदः
६१ अनुमानयित्वायोत्स्येऽहंगुरोविगतकल्मषः जयेयंचरिषून्सर्वाननुज्ञातस्त्वयाऽनघ ६२ कृपउवाच यदिमां-
नाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः शपेयंत्वांमहाराजपराभावायसर्वशः ६३ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थेनकस्यचि-
त् इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्यर्थेनकोरवैः ६४ तेषामर्थेमहाराजयोद्धव्यमितिमेमतिः ब्रवीम्यतःक्लीबवत्त्वायुद्धादन्य
किमिच्छसि ६५ युधिष्ठिरउवाच हंतपृच्छामितेतस्मादाचार्यशृणुमेवचः इत्युक्त्वाव्यधितोराजानोवाचगतचेत-
नः ६६ संजयउवाच तंगौतमःप्रत्युवाचविज्ञायास्यविवक्षितम् अवध्योहंमहाराजयुद्धास्वजयमाप्नुहि ६७ प्रीत
स्तेभिगमेनाहंजयंतवनराधिप आशासिष्येसदोत्थायसत्यमेतद्वीमिने ६८ प्रायगतंमरणायनियतम् अचेतनंयोगबले-

न त्यक्तदेहम् योधानांमध्येकश्चिदितिशेषः ५८ जह्यांत्यजेयंश्रद्धेयवाक्यात्आदेयवचनात् ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८

६९ ७० परान्प्रकृष्टान् ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ प्रतिजानेअंगीकारोमि ८० ८१

एतच्छ्रुत्वामहाराजगोमतस्यवचस्तदा अनुमान्यकृपराजाप्रययौयेनमद्राट् ६९ सशल्यमभिवाद्याथकृत्वाचाभि
प्रदक्षिणम् उवाचराजादुर्धर्षमात्मनिः श्रेयसंवचः ७० अनुमानयेत्वांदुर्धर्षयोत्स्येविगतकल्मषः जयेयंचपरान्ना-
जन्ननुज्ञातस्त्वयारिपून् ७१ शल्यउवाच यदिमांनाभिगच्छेथायुद्धायकृतनिश्चयः शपेयंत्वांमहाराजपराभा
वायवैरपो ७२ तुष्टोऽस्मिपूजितश्चास्मियत्कांदसितदस्तुते अनुजानामिचैवत्वांयुध्यस्वजयमासुहि ७३ ब्रूहि वै
वचनंवीरकेनार्थः किंददामिते एवंगतेमहाराजयुद्धादन्यकिमिच्छसि ७४ अर्थस्यपुरुषोदासोदासस्त्वर्थोनक
स्यचित् इतिसत्यंवचोराजन्वद्दोऽस्यर्थेनकोरवैः ७५ करिष्यामिहितेकामंभोगिनेययथेप्सितं ब्रवीम्यतः क्लीबव
त्वांयुद्धादन्यकिमिच्छसि ७६ युधिष्ठिरउवाच मंत्रयस्वमहाराजनित्यंमद्वितमुत्तमम् कामंयुध्यपरस्यार्थे
वरमेतंवृणोम्यहम् ७७ शल्यउवाच किमत्रब्रूहिसत्यंतेकरोमिचपसत्तम कामंयोत्स्येपरस्यार्थेवृतोस्यर्थेनकोर
वैः ७८ युधिष्ठिरउ० सएवमेवरःशल्यउद्योगेयस्त्वयाकृतः सूतपुत्रस्यसंग्रामेकार्यस्तेजोवधस्त्वया ७९ शल्यउ०
संपत्स्यत्येषतेकामः कुंतीपुत्रयुधिष्ठिर यथेप्सितंगच्छयुध्यप्रतिजानेजयंतव ८० संजयउ० अनुमान्याथकोंते
योमातुलंमद्रकेश्वरम् निर्जगाममहासैन्याद्भ्रातृभिः परिवारितः ८१ वासुदेवश्चराधेयमाहवेऽभिजगामह तनए
नमुवाचेदंपांडवार्थेगदाग्रजः ८२ श्रुतंमेकर्णभीष्मस्यदेषात्किलनयोत्स्यसि अस्मान्वरयराधेययावद्भीष्मो नह
न्यते ८३ हतेतुभीष्मेराधेयपुनरेष्यसिसंयुगं धार्तराष्ट्रस्यसाहाय्यंयदिपश्यसिचेत्समम् ८४ कर्णउ० नविप्रि-
यंकरिष्यामिधार्तराष्ट्रस्यकेशव त्यक्तप्राणांहिमांविद्धिदुर्योधनहितैषिणं ८५ तच्छ्रुत्वावचनंकृष्णः सन्यवर्तत-
भारत युधिष्ठिरपुरोगैश्चपांडवैः सहसंगतः ८६ अथसैन्यस्यमध्येतुमाक्रोशत्पांडवाग्रजः योऽस्मान्वृणोतितमहं
वरयेसह्यकारणात् ८७ अथतान्समभिप्रेक्ष्ययुयुत्सरिदमब्रवीत् प्रीतात्माधर्मराजानंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ८८
अहंयोत्स्यामिभवतः संयुगेधृतराष्ट्रजान् युष्मदर्थेमहाराजयदिमांवरुणेषः नय ८९

इदंवक्ष्यमाणंवचनंयुधिष्ठिरंप्रतिअब्रवीत् ८८ भवतः भवत्संबंधीमिषतइतिपाठेपश्यतस्तवेतिशेषः ८९ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९

९० तंतुः संततिः पिंडः पितृयज्ञः अन्ये सर्वे मरिष्यन्तीति भावः ९१ भजस्वेति अभजमानः सर्वोऽपि धृतराष्ट्रपुत्रो न भविष्यति मरिष्यतीत्यर्थः
९२ ९३ ९४ ९५ पुष्करान् दीर्घकां हलान् एकपुष्करानिति पाठे सुरजान् ९६ ९७ गौरवं मान्यत्वम् ९८ सो हृदं मैत्रीं कृपां स्नेहं दयां पर-
दुःप्रहाणेच्छाम् ९९ कीर्तिमतां पांडवानां स्तुतिसंहिता वाच इति संबंधः १०० आर्याः कुलीनाः वृत्तचरितम् मदममदपीडा देर्वाग्भगंगद्गदं

युधिष्ठिर उ० ऐत्ये हि सर्वे योत्स्यामस्तव भ्रातृन पांडितान् युयुत्सो वासुदेवश्च वयं ब्रूम च सर्वशः ९० वृणोमित्वां महाबा-
हो युध्यस्व मम कारणात् त्वयितंतुश्च पिंडश्च धृतराष्ट्रस्य दृश्यते ९१ भजस्वास्मान्वाजपुत्रभजमानान् महाकृते न भ-
विष्यति दुर्बुद्धिधाने राष्ट्रो ह्यमर्षणः ९२ संजय उवाच ततो युयुत्सुः कौरव्यान्परित्यज्य स्तुतांस्तव जगाम पांडुपु-
त्राणां सेनां विश्राव्य दुंदुभिम् ९३ ततो युधिष्ठिरो राजा संहृष्टो महाभुजः जग्राह कवचं भूयो दीप्तिमत्कनकोज्वलं
९४ प्रत्यपद्यंत ते सर्वे रथान् स्वात्पुरुषर्षभाः ततो व्यूहं यथा पूर्वप्रत्यव्यूहं तं ते पुनः ९५ अवादयन् दुंदुभींश्च शतशश्चै-
व पुष्करान् सिंहनादांश्च विविधान्विनेदुःपुरुषर्षभाः ९६ रथस्थान् पुरुषव्याघ्रान् पांडवान्ये द्यपार्थिवाः धृष्टकृष्णादयः
सर्वे पुनर्जह्यपिरेतदा ९७ गौरवं पांडुपुत्राणां मान्यान्मानयतां चतान् दृष्ट्वा महीक्षितस्तत्र पूजयांचक्रिरेभृशं ९८ सो
हृदं च कृपांचैव प्राप्तकालं महात्मनाम् दयांच ज्ञातिषु परांकथयांचक्रिरेभृशं ९९ साधुसाध्विति सर्वत्र निश्चिरुस्तुतिसं-
हिताः वाचः पुण्याः कीर्तिमतां मनोहृदयकर्षणाः १०० स्लेच्छाश्च आर्याश्च ये तत्र ददृशुः शतशो वृत्तं तत्पांडुपुत्रा-
णामुरुदुस्ते सगद्गदाः १०१ ततो जमुर्महाभेरी शतशश्चैव पुष्करान् शरवांश्च गोक्षीरनिभान् च दध्मुर्दृष्टामनस्विनः
१०२ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भीष्माद्यभिगमने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ धृतराष्ट्र उवाच एवं व्यूढे धृती-
केषु मामके धितरेषु च के पूर्वप्राहरंस्तत्र कुरवः पांडवास्तथा १ संजय उवाच भ्रातृस्तद्वचनं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासन-
स्तव भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययौ सेनया सह २ तथैव पांडवाः सर्वे भीमसेनपुरोगमाः भीष्मेण युद्धमिच्छतः प्रय-
युर्दृष्टमानसाः ३ क्ष्वेलाः किल किलाशब्दाः क्रकचागोविषाणिकाः भेरीमृदंगमुरजा हयकुंजरनिःस्वनाः ४

विदुः १०१ १०२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणोऽध्यायः ४३ एवं व्यूढे धृती-
ति शायी भीष्मस्य पराक्रम इति तात्पर्यार्थः १ २ ३ क्ष्वेलाः सिंहनादाः मृदंगा मर्दलाः मुरजाः क्षुद्रमर्दलाः ४ धृ ४ धृ ४

समाद्रवन् अन्योन्यसंगताअभूवन् ५ महान्समुच्छ्रयः संप्रहारोयत्र ६ ७ गोवृषोवलीवर्दश्रेष्ठः ८ अभ्यभूत्अभिभूतवान् ९ १० से-
न्याः सेनासुरव्याः ११ १२ नादयन्नादंकुर्वन् १३ सोदर्याः राजातुजाः १४ १५ १६ निर्मुक्ताः मुक्तकंबुकाश्वाशीविषाउपमायेषांता

उभयोः सेनयोरजस्ततस्तेस्मसमाद्रवन् वयंतान्प्रतिनर्दतस्तदासीत्सुलंमहत् ५ महान्त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेसमा-
गमेपांडवधार्तराष्ट्रयोः चकंपिरेशंरवमृदंगानिः स्वनैः प्रकंपितानीववनानिवायुना ६ नरेद्रनागाश्वसमाकुलानामाग-
च्छतीनामशिवेमुहूर्ते बभूवधोषस्तमुलश्चमूनांवातोद्धुतानामिवसागराणाम् ७ तस्मिन्समुत्थितेशब्देतुमुलेलोमह-
र्षणे भीमसेनोमहाबाहुः प्राणदहोवृषोयथा ८ शंखदुंदुभिनिर्घोषान्वारणानांचहंहितं सिंहनादंचसेन्यानांभीमसेनर-
वोभ्यभूत् ९ हयानांहेषमाणानामनीकेषुसहस्रशः सर्वानभ्यभवच्छब्दान्भीमसेनस्यनिःस्वनः १० तंश्रुत्वानिनर्दतस्य
सेन्यास्तववितत्रसुः जीमूतस्येवनेदतः शक्राशानिसमस्वनं ११ बाहूनानिचसर्वाणिशक्रन्मूत्रंप्रसृज्युः शब्देनतस्यवीरस्य
सिंहस्येवेतरेमृगाः १२ दृश्यन्धोरमात्मानंमहाभूमिवनादयन्भीषयस्तेसतांस्तत्रतएतान्समभ्ययात् १३ तमायांतमहे-
षांसंसोदर्याः पर्यवारयन् छादयंतःशरघातैर्मैघाडिवादिवाकरम् १४ दुर्योधनश्चपुत्रस्तेदुर्मुखोदुःसहःसहः दुःशासनश्चाति-
रथस्तथादुर्मर्षणोवृष १५ विविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः पुरुमित्रोजयोभोजः सौमदतिश्चवीर्यवान् १६ महान्चा-
पानिधुन्वंतो जलदाइवविद्युतः आददानाश्चनाराचान्निर्मुक्ताशीविषोपमान् १७ अथतेदोपदीपुत्राः सौभद्रश्चमहारथः
नकुलः सहदेवश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः १८ धार्तराष्ट्रान्प्रतियथुरदर्यतः शितैः शरैः वज्रैरिवमहावेगैः शिखराणिधराभृतां १९
तस्मिन्प्रथमसंग्रामेभीमज्यातलनिःस्वनैः तावकानांपरेषांचनासीत्कश्चित्पराङ्मुखः २० लाघवंद्रोणाशिष्याणामपश्यंभर-
तर्षभ निमित्तवेधिनांराजंश्छरानुत्सृजतांभृशं २१ नोपश्याम्यतिनिर्घोषोधनुषांकुजतांतदा विनिश्चेरुः शरादीसाज्योतींषीव
नभस्तलात् २२ सर्वेत्वन्येमहीपालाः प्रेक्षकाइवभारत ददृशुर्दर्शनीयंतंभीमंजातिसमागमम् २३ ततस्तेजातसंरंभाः परस्पर-
रक्तागसः अन्योन्यस्पर्द्धयाराजन्यायच्छंतमहारथाः २४ कुरुपांडवसेनेतेहस्त्यश्वरथसंकुले शशभानेरणेतीवपटेचित्र-
गतेइव २५ नृ १७ १८ १९ भीमाभयंकराज्यानांतलानांचनिःस्वनायेतैः २० लाघवंक्षिप्रहस्तां निमित्तंलक्षं २१ २२ भीमंभयंकरं २३ जा-

तसंरंभाश्चिरसंभृतकोपाः कृतागसः कृतापराधाः भीमोपिबाल्येधार्तराष्ट्रान्मर्दयन्कृतापराधोस्तीत्युक्तंपरस्परेतिव्यायच्छंतः व्यायामंचक्रुः २४ पटेइ-
तिसमम्यंतं २५

२६ २७ २८ २९ अंतर्धीयत अंतर्हीतः अडभावः आर्षः सैन्यनसेनापतेन ३० ३१ अतिअतिक्रम्य ३२ इति श्रीमन्महाभा.भीष्म.टीका
यांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ पूर्वाह्नेतस्य अङ्कः पूर्वाह्ने पूर्वभागे १ संजयानां पांचालभेदानाम् २ तलज्याघातवारणम् ३ ४ तोत्रांगजद

ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रगृहीता शरासनाः सहसैन्याः समापेतुः पुत्रस्य तव शासनात् २६ तेषामाधावतां तत्र गजाश्च कलिलो महा
नृ सिंहनादरवोन्मिथः शंखभेरीसमाकुलः २७ सद्योषवाञ्छुरग्राहधनुर्नागोसिकच्छपः व्यावलितापुरोवातासीत्क्षब्धा-
ध्विवत्स्वनः २८ युधिष्ठिरेण चादिष्टा पार्थिवास्ते सहस्रशः सहसैन्याः समापेतुः पुत्रस्य तव वाहिनीं २९ उभयोः सेनयोस्तीव्रः सै-
न्यानां समागमः अंतर्धीयत चादित्यः सैन्येन रजसावृतः ३० प्रयुद्धानां प्रभग्नानां पुनरावर्तनामपि न तु त्वेषां परेषां च विशेषः
समदृश्यत ३१ तस्मिन् सक्तुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये अति सर्वाण्यनीकानि पिता तेति व्यरोचत ३२ इति श्रीमन्महाभा.भी-
ष्मपर्वणि युद्धारंभे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ संजय उवाच पूर्वाह्नेतस्य रौद्रस्य युद्धमहोविशोपते मावर्तत महाघोरं
राज्ञो देहावकर्तनम् १ कुरूणां संजयानां च संग्रामे विजिगीषताम् सिंहनामिव संक्रादो दिवसुर्वीचिना दयन् २ आसीत् किल
किलाशब्दस्तलशंखवरवैः सह जज्ञिरे सिंहनादाश्च नराणां प्रतिगर्जताम् ३ तलत्राभिहतश्चैव ज्याशब्दो भरतर्षभ पत्नीनां प-
दशब्दश्च वाजिनां च महास्वनः ४ तोत्रांकुशनिपातश्च आयुधानां च निःस्वनः घंटाशब्दश्च नागानामन्योन्यमभिधावतां ५
तस्मिन् समुदितः शब्दस्तुमुलोलोमहर्षणः बभूवरथनिर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः ६ ते मनः क्रूरमास्थाय समभित्यक्तजीविताः
पांडवानभ्यवर्तन्त सर्व एवोच्छ्रितध्वजाः ७ स्वयंशांतनवो राजन्मभ्यधावद्वनंजयम् प्रगृह्य कार्मुकं घोरं कालदंडोपमं रणे ८
अर्जुनोऽपि धनुर्गृह्य गांडीवं लोकविश्रुतं अभ्यधावत तेजस्वी गांगेयं रणमूर्धनि ९ तावुभौ कुरुशार्दूलौ परस्परवधैर्षिणौ गां-
गेयसुरणोपार्थविश्रानाकंपयद्वली १० तथैव पांडवो राजन्भीष्मनाकंपयद्युधि सात्यकिस्तमहेष्वासः कृतवर्माणमभ्यया-
त् ११ तयोः सक्तुमुलं युद्धं स महल्लोमहर्षणं सात्यकिः कृतवर्माणं कृतवर्मा च सात्यकिम् १२ आनर्छतुः स निर्घोषो तक्षमा-
णो परस्परम् तौ शराचितसर्वांगौ शक्रभातेऽथ सात्वतौ १३ वसन्ते पुष्पशबलौ पुष्पिताविव किंशको अभिमन्युर्महेष्वासो
बृहद्बलमयो धयत् १४ ततः कोशलको राजा सोमद्रस्य विशोपते ध्वजं चिच्छेद समरे सारथिं चाभ्यपातयत् १५

मनवेणुकारव्यं वेणुबु

भसमाकारं ५ ६ ७ ८ रणमूर्धनिरणांगणे ९ १० महेष्वासो महान् इष्वासो धनुर्यस्य ११ १२ आनर्छतुः पीडितवन्तौ तक्षमाणौ तनूकुर्वीणौ १३
पुष्पैः शबलौ विचित्रौ किंशको पलाशौ १४ १५

१६ शिताभ्यांतीक्ष्णाभ्यां ध्वजमिति पूर्वणान्वयः एकेन पाष्णिं पृष्ठगोपमिति च १७ १८ १९ कृतिनो युद्धकुशलो २० २१ केतुं ध्वजं २२ क्षद्र

सौमद्रस्ततः क्रुद्धपातिनेरथ सारथो बृहद्बलं महाराजविष्याधनवभिः शरैः १६ तथापराभ्यां मल्लाभ्यां शिताभ्यामरि
मर्दनः ध्वजमेकेन चिच्छेद पाष्णिमेकेन सारथिम् १७ अन्योन्यं च शरैस्तीक्ष्णैस्ततस्तदुत्तरिंदमो मानिनं समरे दीप्तं क
तवैरं महारथम् १८ भीमसेनस्तव स्तुतं दुर्योधनमयोधयत् तावुभौ नरशार्दूलो कुरुमुख्यो महारथो १९ अन्योन्यं शर
वर्षाभ्यां वृधातेरणाजिरे तौ वीक्ष्य तु महात्मानो कृतिनो चित्रयोधिनो २० विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत दुःशास
नस्तनकुलं प्रत्यघाय महारथम् २१ अविध्य निशितैर्बाणैः प्रहसन्निव भारत तस्य माद्रीस्ततः केतुं सशरं च शरासनं
२२ चिच्छेद निशितैर्बाणैः प्रहसन्निव भारत अथैनं पंचविंशत्याक्षद्रकाणां समर्पयत् २३ पुत्रस्तव दुर्धर्षेन कुलस्य
महाहवे तुरंगांश्चैव चिच्छेद ध्वजं चैवाभ्यपातयत् २४ दुर्युवः सहदेवं तु प्रत्यघाय महाबलं विष्याध शरवर्षेण यतमा
नं महाहवे २५ सहदेवस्ततो वीरो दुर्युवस्य महाहवे शरेण मृशतीक्ष्णेन पातयामास सारथिं २६ तावन्त्योन्यं समासा
द्य समरे युद्धदुर्मदौ ब्रासयेतां शरैर्धौरेः कृतप्रतिकृतौ विणो २७ युधिष्ठिरः स्वयं राजा मद्राजानमभ्ययात् तस्य मद्रप
तिश्चापं द्विधा चिच्छेद पश्यतः २८ तदपास्य धनुश्छिन्नं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः अन्यत्कार्मुकमादत्त वेगवद्बलवत्तरं २९
ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्नतपर्वभिः छादयामास संक्रुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३० धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणमभ्यद्रवत्
भारत तस्य द्रोणः स संक्रुद्धः परासकरणं ददं ३१ धनुश्चिच्छेद समरे पांचालस्य महात्मनः शरं चैव महाघोरं कालदं
डमिवापरम् ३२ प्रेषयामास समरे सोस्यकायेन्यमज्जत अथान्यद्दुनुरादाय सायकांश्च चतुर्दश ३३ द्रोणं द्रुपदपु
त्रस्तु प्रतिविष्याधसंयुगे तावन्त्योन्यं स संरब्धौ चक्रतुः स मृशरणं ३४ सौमदन्तिरणे शरं वोरमसंरभसो युधि अ
भ्युद्ययौ महाराजतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३५ तस्य वै दक्षिणं वीरो निर्विभेदरणे भुजम् सौमदन्तिस्ततः शरं वंज सुदे
शो समाहनत् ३६ तयोः समभवत् क्रुद्धं घोररूपं विशांपते हस्योः समरे तूर्णं देवदानवयोरिव ३७ बाल्हीकेतुरणो क्रु
द्धः क्रुद्धरूपं विशांपते अभ्यद्रवदमेयात्मा धृष्टकेतुर्महारथः ३८ काणां बाणविशेषाणां २३ २४ २५ २६ २७

२८ २९ ३० परासकरणं मारणसाधनम् ३१ ३२ ३३ ३४ रभसं सत्वरम् ३५ वीरः शरवः जत्रुदेशोऽसंशयो ३६ ३७ ३८

धृष्टकेतुः शिशुपालस्ततः ३९ ४० समीयतुः अन्योन्यस्पर्द्धयासंमिलितौ ४१ ४२ ४३ सन्नतपर्वभिः अलक्षितग्रंथिभिः ४४ ४५

बाल्हीकस्तततोरान्नृष्टकेतुममर्षणम् शरैर्बहुभिरानच्छत्सिंहनादमथानदत् ३९ चेदिराजस्तसंकुद्धो बाल्हीकं
नवभिः शरैः विव्याध समरेतूर्णमत्तोमत्तमिव द्विपम् ४० तौ तत्र समरे कुद्धौ नर्दतौ च मुहुर्मुहुः समीयतुः ससंकुद्धाव-
गारकबुधाविव ४१ राक्षसं क्रूरकर्माणं क्रूरकर्माघटोत्कचः अलंबुषं प्रत्युदिया हलं शक्र इवाहवे ४२ घटोत्कचस्त-
संकुद्धं राक्षसं तं महाबलम् नवत्यासायकैस्तीक्ष्णैर्दारयामास भारत ४३ अलंबुषस्तसमरे भैमसेनिं महाबलम् बहु
धादारयामास शरैः सन्नतपर्वभिः ४४ व्यभ्राजेतांततस्तौ तु संयुगे शरविक्षतौ शिरवंडी समरे राजन् द्रोणिमभ्युद्य-
यो बली ४५ अश्वत्यामाततः क्रुद्धः शिरवंडिनमवस्थितम् नाराचेन सतीक्ष्णेन भृशं विध्वाव्यकंपयत् ४६ शिरष-
ड्यपिततोरान्नृष्टोणपुत्रमताडयत् सायकेन सप्रीतेन तीक्ष्णेन निक्षितेन च ४७ जघ्नतुस्तौ तदान्योन्यं शरैर्बहुविधै-
र्मृधे भगदत्तरणेश्वरं विराटो वाहिनीपतिः ४८ अभ्यगात्त्वरितोरान्नृष्टतौ युद्धमवर्तत विराटो भगदत्तं तु शरवर्षेण भारत ४९
अभ्यवर्षत्संकुद्धो मेघो वृष्ट्या इवाचलम् भगदत्तस्ततूर्णं विराटं पृथिवीपतिं ५० छादयामास समरे मेघः सूर्यमिवोदितं
वृहत्क्षत्रं चक्रे केचन कपः शारद्वतो ययौ ५१ तं कपः शरवर्षेण छादयामास भारत गौतमं च ससंकुद्धं शरवृष्ट्याभ्यपूरयत् ५२
ततोऽन्योन्यं हयान् हत्वा धनुश्छित्वा च भारत विरथावसियुद्धाय समीयतु रमर्षणौ ५३ तयोस्तदभवच्छक्रद्वंद्वोरुपेन्द्रासदं
द्रुपदस्तततोरान्नृष्टौ सैंधववैजयद्रथम् ५४ अभ्युद्ययौ ससंरब्धौ हृष्टरूपं परंतपः ततः सैंधवको राजा द्रुपदं विशिखैस्त्रिभिः
५५ ताडयामास समरे सचतं प्रत्यविध्यत तयोः समभवच्छक्रद्वंद्वोरुपेन्द्रासदारुणम् ५६ ईक्षितृपीतिजननं शुक्रांगारक-
योरिव विकर्णस्ततस्तत्समं सतसोमं महाबलम् ५७ अभ्यगाज्जवनैरभैस्तौ युद्धमवर्तत विकर्णः सतसोमं तु वि-
ध्वानाकंपयच्छरैः सतसोमो विकर्णं चतदद्भुतमिवाभवत् ५८ सुशर्माणं नरव्याघ्रश्चैकितानो महारथः अभ्यद्रवत्स
संकुद्धः पांडवार्थे पराक्रमी ५९ सुशर्मा तु महाराज चैकितानं महारथं महता शरवर्षेण वारयामास संयुगे ६० चैकितानोऽ-
पिसंरब्धः सुशर्माणं महाहवे ववर्ष शरवर्षेण महामेघ इवाचलम् ६१

४६ सप्रीतेन सद्रुपाधितेन तीक्ष्णेन सूक्ष्मधारेण यतः नि-
क्षितेन शाणोल्लीटेन ४७ मृधे संग्रामे ४८ ४९ वृष्ट्या इवेत्यसंधिरार्षः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ तुभ्यंतव ५७ सतसोमं भैमसेनिं ५८ चै-
कितानो यादवः ५९ ६० ६१

६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ इरावानर्जुनपुत्रः ६८ ६९ गदाग्रेणगदामुरवेन ७० समसज्जतुः संसक्तावभूताम् ७१ तयोर्द्वे

शकुनिः प्रतिविध्यंतु पराक्रांतपराक्रमी अभ्यद्रवतराजेंद्रमत्तंसिंहद्विपम् ६२ यौधिष्ठिरः ससंकुद्धः सोबलं निशितैः
शरैः व्यदारयत संग्रामे मघवा इव दानवं ६३ शकुनिः प्रतिविध्यंतु प्रतिविध्यन्महाहवे अदारयन्महाप्राज्ञशरैः सन्नतप-
र्वभिः ६४ सुदक्षिणतुराजेंद्रकांबोजानां महारथम् श्रुतकर्मापराक्रांतमभ्यद्रवतसंयुगे ६५ सुदक्षिणस्तराजेंद्रसाह
देविं महारथम् विधानाकंपयतं वैमैनाकमिव पर्वतम् ६६ श्रुतकर्माततः क्रुद्धः कांबोजानां महारथं शरैर्बहुभिरानच्छ-
द्धारयन्निवसर्वशः ६७ इरावानथसंकुद्धः श्रुतायुषममर्षणम् प्रत्युद्ययोरणेयनोयत्तरूपं परंतपः ६८ आर्जुनिस्तस्य
समरे हयान् हत्वा महारथः ननाद बलवान्नाजस्तत्सैन्यं प्रत्यपूरयत् ६९ श्रुतायुस्तस्य संक्रुद्धः फाल्गुनेः समरे हयान् नि-
जघान गदाग्रेण ततो युद्धमवर्तत ७० विंदानुविंदावावंत्यौ कुंतिभोजं महारथम् ससेनं सक्तं वीरं समसज्जतुराहवे ७१
तत्राद्भुतमपश्यामस्तयोर्धैरं पराक्रमम् अयुध्येतां स्थिरो भूत्वा महत्या सेनया सह ७२ अनुविंदस्तु गदया कुंतिभोजमना-
डयत् कुंतिभोजस्ततंतूणं शिरघातैरवाकिरत् ७३ कुंतिभोजस्तथापि विंदं विव्याध सायकैः सचतं प्रतिविव्याध तदद्भु-
तमिवाभवत् ७४ कैकेयाभ्यातरः पंचगांधारान्यंचमारिष ससेन्यान्सहसैन्यास्तयो धयामासुराहवे ७५ वीरबाहुश्च-
ते पुत्रौ वैराटिरथ सत्तमं उत्तरं योधयामास विव्याध नवभिः शरैः ७६ उत्तरश्चापितं वीरं विव्याध निशितैः शरैः चेदिराट्स-
मरे राजत्तुल्लूकं समभिद्रवत् ७७ तथैव शरवर्षेण उत्लूकं समविध्यत उत्लूकश्चापितं बाणैर्निशितैर्लोमवाहिभिः ७८
तयोर्युद्धं समभवद्दोरूपं विशांपते दारयेतां ससंकुद्धावन्योन्यमपराजितौ ७९ एवं द्वंद्वसहस्राणिरथ वारणवाजि-
नां पदातीनांच समरे तव तेषांच संकुले ८० सुहूर्तमिव तद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् तत उन्मत्तवद्राजन् प्राज्ञायत किंच-
न ८१ गजोगजेन समरे रथी चरथिनं ययौ अश्वोऽश्वं समभिप्रेक्ष्य पदातिश्च पदातिनम् ८२ ततो युद्धं स दुर्धर्षव्याकुलं
समपद्यत शूराणां समरे तत्र समासाद्य परस्परम् ८३ तत्र देवर्षयः सिद्धाश्चारणाश्च समागताः प्रैक्षंत तद्रणं घोरं देवास्त-
रसमं युधि ८४ ततो दंतिसहस्राणिरथानां चापिमारिष अश्वोधाः पुरुषौघाश्च विपरीतं समाययुः ८५ योः ७२ ने एव द्वंद्वे द्वाभ्यामा-

ह ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ द्वंद्वयोर्दयोर्युद्धम् ८० ८१ ८२ ८३ ८४ विपरीतं अतीतक्रमं निर्मयीदं अपेतव्यवहा-
रं ८५

८६ इति श्रीमन्महाभा. श्री. टी. कायापंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ राजन्निनि प्रयुद्धानियुद्धं कृतवन्ति १ जज्ञे ज्ञातवान् तत्र काले स्वस्त्रीयो
भागिनेयः २ आविष्टा इव भूतादिना गृहीता इव ३ युगानि अश्वस्कंधा र्पितानि दारुणि ४ रथेषा रथदंडाः कूबरः युगकीलः संगतैः संसुरवाग
तैः सगताः मिलिताः ५ सन्निपत्य मिलित्वा प्रभिन्नाः श्वोतन्मदाः ६ विषाणैः दंतैः तोरणानि चतुस्तंभमंडपाकारस्य गजपल्याणस्य अं-
वारीतिभाषया प्रसिद्धस्य दाराणि पताकाश्च तत्रैव स्तंभशेखरस्थाः ७ ८ अभिनीताः सुशिक्षिताः ९ अप्रभिन्नाः अनुद्भिन्नमदाः संसु-

तत्र तत्र प्रदृश्यन्तरथवारणपत्तयः सादिनश्च नरव्याघ्रयुध्यमाना सुहृर्मुहुः ८६ इति श्रीमन्महाभा. श्री. टी. इंदुय
द्वेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ संजय उवाच राजं च्छतसहस्राणितत्र तत्र पदातिनाम् निर्मर्यादं प्रयुद्धानि
तत्ते वदामि भारत १ नपुत्रः पितरं जज्ञे न पिता पुत्रमौ रसं न भ्राता भ्रातरं तत्र स्वस्त्रीयोनचमातुलं २ नमातुलं
श्च स्वस्त्रीयनसरवायं सरवातदा आविष्टा इव युध्यन्ते पांडवाः कुरुभिः सह ३ रथानीकं नरव्याघ्राः केचिदभ्यप-
तन्त्रथैः अभज्यन्तरथैरेव युगानि भरतर्षभ ४ रथेषाश्च रथेषाभिः कूबरारथकूबरैः संगतैः संगताः केचित्पर-
स्परजिघांसवः ५ नशोकश्चलितुं केचित्सन्निपत्य रथारथैः प्रभिन्नास्तमहाकायाः सन्निपत्य महागजैः ६ बहुधा
दारयन् क्रुद्धा विषाणैरितरेतरम् स तोरणपताकैश्च वारणारणवारणैः ७ अभिसृज्य महाराज वेगवद्भिर्महागजैः दंतैर-
भिहतास्तत्र च कुशः परमातुराः ८ अभिनीताश्च शिक्षाभिः स्तोत्रांकुशसमाहताः अप्रभिन्नाः प्रभिन्नानां संसुरवाभि-
सुरवाययुः ९ प्रभिन्नैरपि संयुक्ताः केचित्तत्र महागजाः क्रौंचवन्निनदं कृत्वा प्राद्वन्ततस्ततः १० सम्यक्प्रणीताश्च तथा
प्रभिन्नकरदामुरवाः क्रुद्धितो मरनाराचैर्निरुद्धा वरवारणाः ११ विनेदुर्भिन्नमर्माणो निपेतुश्च महासवः प्रधावंति दिशः
केचिन्नदंतोभैरवान्ववान् १२ गजानां पादरक्षाश्च व्यूढोरस्काः प्रहारिणः क्रुष्टिभिश्च धनुर्भिश्च विमलैश्च परश्वधैः १३
गदाभिर्मुसलैश्चैव भिदिपालैः सतोमरैः आयसैः परिधैश्चापि निस्त्रिंशोर्विमलैः शितैः १४ सुगृहीतैः सुसंख्याद्रवमाणा
स्ततस्ततः व्यदृश्यन्त महाराज परस्परजिघांसवः १५

स्वाभिसुरवाः अन्योन्यसंसुरवा इत्यर्थः १० प्रणीताः प्रयुक्ताः क्रुष्टयः हस्तक्षे-
प्याः क्षुद्रमल्लाः विंध्याटव्यांकरकाडी इति प्रसिद्धाः तोमराः दीर्घदंडा मल्लाः नाराचाः महाशल्याः विस्तीर्णफलकाः शराः ११ १२ परश्वधैः कु-
ठारैः १३ भिदिपालैः परशवैः महाराष्ट्राणां गोफण इति प्रसिद्धैः परिधैः दंडैः निःस्त्रिंशैः खड्गैः १४ द्रवमाणाः धावन्तः १५ १६ १७

१६ अवक्षिप्तावधूतानां अधोमुखं पातितानां उत्तानपातितानां एषां मर्मरूपततामसीनामिति संबंधः १७ रुग्णोतीवाघातार्तः भिन्नः निकृतांगः
अवभिन्नः क्षतांगः १८ प्रेतानां नारकाणाम् १९ हयैः करणभूतैः चामरापीडाश्चामरकलापाः तद्धारिभिः अतएव हंसैरिव अभिविद्रुताः संसु-
खमुपागताः २० प्रासादस्तक्ष्णभस्त्राः सैती इति प्रसिद्धाः कुंता इत्यपरे आश्रगाः शीघ्रगाः २१ अग्न्यजवैरुत्तमवेगैः २२ भस्त्रैः दीर्घफलैर्बाणैः
२३ २४ २५ सहसा बलेन अतर्कितं वासतिविद्यमाने २६ अभिचक्रमुः अभितो बभ्रमुः २७ पुंस्त्वात् वीर्यवत्त्वात् अतिमदत्वात् उद्भिन्न-

राजमानाश्च निश्चिंशाः संसक्तानरशोणितैः प्रत्यदृश्यंतश्चूराणामन्योन्यमभिधावताम् १६ अवक्षिप्तावधूतानामसीनां
वीरबाहुभिः संजज्ञेतुमुलः शब्दः पततां परमर्मरूप १७ गदामुसलरुग्णानां भिन्नानां च वरासिभिः दंतिदंतावभि-
न्नानां मुदितानां च दंतिभिः १८ तत्र तत्र नरो घाणां क्रोशतामितरेतरम् शुश्रुवुर्दारुणावाचः प्रेतानामिव भारत १९
हयैरपि हयारोहाश्चामरापीडधारिभिः हंसैरिव महावेगैरन्योन्यमभिविद्रुताः २० तैर्विमुक्ता महाप्रासाज्जांबूनद-
विभूषणाः आश्रगाविमलास्तीक्ष्णाः संपेतुर्भजगोपमाः २१ अश्वैरग्न्यजवैः केचिदाप्युत्तमहत्तोरथान् शिरां-
स्याददिरे वीरारथिनामश्वसादिनः २२ बहूनापि हयारोहान् भस्त्रैः सन्नतपर्वभिः रथीजघान संप्राप्य बाणगोचर-
मागतान् २३ नवमेघप्रतीकाशांश्चाक्षिप्य तुरगान् गजाः स्वपादैरवमृद्भंति मत्ताः कनकभूषणाः २४ पाट्यमानेषु
कुंभेषु पार्श्वेषु पिकुदारुणाः प्रांसैर्विमथिताः केचिद्दिने दुःपरमातुराः २५ साश्वारोहान् हयान् केचिदुन्मथ्य वर-
वारणाः सहसा चिक्षिपुस्तत्र संकुले परमेसति २६ साश्वारोहान् विषाणाग्रैरुत्क्षिप्य तुरगान् गजाः रथोघानव-
मृद्भतः सध्वजानभिचक्रमुः २७ पुंस्त्वादतिमदत्वाच्च केचित्तत्र महागजाः साश्वारोहान् हयान् जघ्नः करैः सचर-
णैस्तथा २८ प्रतिमानेषु गात्रेषु पार्श्वेषु अभिचवारणान् आश्रगाविमलास्तीक्ष्णाः संपेतुर्भजगोपमाः २९ नरा-
श्वकायान् निर्भिद्य लौहानि कवचानि च निपेतुर्विमलाः शक्तयो वीरबाहुभिरर्पिताः महोल्का प्रतिमाधोरास्तत्र तत्र-
विशांपते ३० द्वीपिचर्मावबद्धैश्च व्याघ्रचर्मशयैरपि विकौशैर्विमलैः खड्गैरभिजघ्नः परान्वणे ३१ मदत्वात् २८ प्रतिमानेषु

ललाटेषु गात्रेषु अंगेषु वारणानभिगजानामभितः पश्यर्थे द्वितीया आश्रगाः बाणाः २९ शक्तयः शक्तयः कृत्स्ना लोहदंडास्त एव म-
होल्का प्रतिमाः ३० द्वीपीचित्रव्याघ्रः विकौशैः प्रयोगकाले ३१ २९ २९ २९ २९ २९

अभीतस्याभिसुरव्येन सर्पणं स्यादभिल्लुतं तदेव स्यादभिकुद्धं ओष्ठदंशादिसंयुतम् वामपक्षाश्रितं यानमेकपाश्वर्वावदारितम् चर्मप्रहारवारणं टा
ल इति प्रसिद्धं भाषायां ३२ आक्षिप्य आकृष्य सर्वशब्दगाः सर्वेषामाक्षेप्तृणां शब्दमनुगच्छन्ति ते तथा ३३ शंकुभिः कीलैः कंटकदंडादिगतेः

अभिल्लुतमभिकुद्धमेकपाश्वर्वावदारितम् विदर्शयंतः संपेतुः खड्गचर्मपरश्वधैः ३२ केचिदाक्षिप्य करिणः साश्वानपिर
थान्करैः विकर्षतो दिशः सर्वासंपेतुः सर्वशब्दगाः ३३ शंकुभिर्दारिताः केचित्संछिन्नाश्च परश्वधैः हस्तिभिर्मृदिताः
केचित्क्षणाः केचित्पुरंगमैः ३४ रथचक्रनिकृताश्च निकृताश्च परश्वधैः व्याक्रोशंत महाराजतत्रतत्र स्मबांधवान्
३५ पुत्रानन्येपितृनन्येभ्रातृश्वसहबंधुभिः मातुलान् भागिनेयांश्च परानपि च संयुगे ३६ विकीर्णात्राः सुबहवो भ-
ग्नसक्थाश्च भारत बाहुभिश्चापरे छिन्नेः पार्श्वेषु च विदारिताः ३७ क्रदंतः समदृश्यंत स्फुशं जीवितेः सवः तृषाप-
रिगताः केचिदल्पसत्त्वाविशोपते भूमौ निपतिताः संख्ये मृगयांचक्रिरे जलम् ३८ रुधिरोद्यपरिक्लिन्नाः क्लिश्यमा-
नाश्च भारत व्यनिदन् भृशमात्मानंत वपुत्रांश्च संगतान् ३९ अपरेक्षत्रियाः शूराकृतवैराः परस्परं नैव शास्त्रं विमुचं-
ति नैव क्रदन्ति मारिष- ४० तर्जयन्ति च संहृष्टास्तत्र तत्र विशोपते निर्दश्य दशनैश्चापिकोधात् स्वरदनच्छदं भुकुटी
कुटिलैर्वक्रैः प्रेक्षन्तेऽपि परस्परम् ४१ अपरे क्लिश्यमानास्तु शरार्ता व्रणपीडिताः निष्कृजाः समपद्यंत दृढसत्त्वामहा-
बलाः ४२ अन्ये च विरथाः शूरारथमन्यस्य संयुगे प्रार्थयाना निपतिताः संक्षणावरवारणैः ४३ अशोभंत महारा-
जसपुष्पा इव किंशुकाः संबभूवुरनीकेषु बहवो भैरवस्वनाः ४४ वर्तमाने महाभीमे तस्मिन् वीरवरक्षये अहनन्तु
पितापुत्रपुत्रश्च पितरं रणे ४५ स्वस्त्रीयो मातुलं चापि स्वस्त्रीयं चापि मातुलः सरवासखाय च तथा संबंधी बांध-
वास्तथा ४६ एवमेष क्षयौघतः कुरूणां पाण्डवैः सह वर्तमाने भये तस्मिन् निर्मर्यादे महाभये ४७ भीष्ममासा-
द्य पार्थानां वाहिनीसंमके पत केतुना पंचतारेण तालेन भरतर्षभ ४८ राजतेन महाबाहुरुच्छ्रितेन महारथे बभौ
भीष्मस्तदाराजंश्चंद्रमा इव मेरुणा ४९ इति श्रीम. भा. भी. संकुलसुद्धेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६

तवतः ३५ बंधुभिः सखिभिः ३६ भग्नसक्थाः भग्नोरवः ३७ तृषापिपासया अल्पसत्त्वाः धैर्यवर्जिताः मृगयांचक्रिरेयांचते ३८ ३९ ४० रदन-
च्छदं ओष्ठं ४१ निष्कृजाः निःशब्दाः ४२ रथमन्यस्य गंतुं प्रार्थयाना मध्ये मार्गे निपतिता इति योज्यं ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ केतुनेति सार्द्धः
अत्र चंद्रकेत्वोः मेरुसरथभीष्मयोश्चोपमोपमेयभावः भीष्मस्य रुक्मरथत्वात् ४९ इति श्रीम. भा. भी. टी. षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६

गतोऽतीतः पूर्वाह्नस्यभूयिष्ठोभागोयस्मिन्नहनि १ २ ३ ४ ५ नृत्यतः नृत्यमिवकुर्वतः ६ पिशंगैः पिंगलैः ७ कर्णिकारेण कर्णिकारदु
मोपमेन ८ अनुरथैः पार्ष्णिगोपादिभिः ९१० पूर्णायतविस्मृष्टेन आकर्णकृष्टत्यक्तेन प्रणिहितेन ११ १२ कर्तस्वरं सुवर्णं तान्सर्वान् १३ १४ लब्धलक्ष्यत

संजय उवाच गतपूर्वाह्नभूयिष्ठेतास्मिन्नहनिदारुणे वर्तमाने तथा रौद्रे राजन् रवरक्षये १ दुर्मुखः कृतवर्मा च कृपः
शल्यो विविंशतिः भीष्मजुगुप्सुरासाद्यतवपुत्रेण चोदिताः २ एतैरतिरथैर्गुप्तः पञ्चभिर्भरतर्षभ पाण्डवानामनीकानि
विजगाहे महारथः ३ चेदिकाशिकरूपेषु पांचाल्येषु च भारत भीष्मस्य बहुधा तालश्चलत्केतुरदृश्यत ४ सशिरा-
सिरणे वीरो रथांश्च सयुगध्वजान् विचकर्त महावेगे भैरवैः सन्नतपर्वभिः ५ नृत्यतोरथमार्गेषु भीष्मस्य भरतर्षभ
केचिदार्तस्वरं च कुर्नागामर्मणिताडिताः ६ अभिमन्युः स संक्रुद्धः पिशंगैस्तरुगोत्तमैः संयुक्तरथमास्थाय प्राया
द्भीष्मरथं प्रति ७ जांबूनदविचित्रेण कर्णिकारेण केतुना अभ्यवर्तत भीष्मं च तांश्चैव रथसन्तमान् ८ स तालके-
तोस्तीक्ष्णेन केतुमाहत्य पत्रिणा भीष्मेण युयुधे वीरस्तस्य चानुरथैः सह ९ कृतवर्माणमेकेन शल्यं पञ्चभिराय-
सैः भित्त्वा नवभिरानच्छच्छराग्रैः प्रपितामहम् १० पूर्णायतविस्मृष्टेन सम्यक् प्रणिहितेन च ध्वजमेकेन चिच्छेद
जांबूनदविभूषितम् ११ दुर्मुखस्य तु भल्लेन सर्वावरणमैदिना जहार सारथेः कायात् शिरः सन्नपर्वभिः १२ धनु-
श्चिच्छेद भल्लेन कर्तस्वरविभूषितम् कृपस्य निशिताग्रेण तांश्च तीक्ष्णसुरैः शरैः १३ जघान परमक्रुद्धो नृत्यान्विव
महारथः तस्य लाघवमुद्गीक्ष्य तु तुषुर्देवता अपि १४ लब्धलक्ष्यतया कार्ष्ण्यैः सर्वे भीष्मसुरवारथाः सत्ववन्तममन्यं
तसाक्षादिवधनं जयम् १५ तस्य लाघवमार्गस्थमलातसदृशप्रभम् दिशः पर्यपतन्नापगांडीवमिव घोषवत् १६
सतमासाद्यवेगेन भीष्मो नवभिराश्रुगैः विव्याध समरे तूर्णमार्जुनीं परवीरहा १७ ध्वजं चास्य त्रिभिर्भल्लैश्चिच्छे-
द परमोजसः सारथिं च त्रिभिर्बाणैराजघानयत घ्नतः १८ तथैव कृतवर्मा तु कृपः शल्यश्च मारिष विध्वानाकंप
यन् कार्ष्णिमेनाकमिव पर्वतम् १९ सतैः परिहृतः शूरो धार्तराष्ट्रे महारथैः ववर्ष शरवर्षाणि कार्ष्णिः पञ्चरथान्
प्रति २० ततस्तेषां महास्त्राणि निवार्य शरवृष्टिभिः ननाद बलवत् कार्ष्णिर्भीष्माय विस्मृजंश्छुरान् २१ या कार्ष्ण्यैः अभिमन्योः

सत्ववन्तं बलवन्तम् १५ अलातसदृशप्रभं क्राम्यमाणोत्सुकसममंडलाकारमित्यर्थः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ पुत्रेणउत्तरेण ३० ३१ ३२ केसरीसिंहः ३३ ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनकुंडली-
कृतसुंडाग्रेण ३५ तस्यवेगमितिसंबंधः रथेरथोपरि ३६ तस्यशल्यस्य बृहतः पुष्टान् साधुवाहिनः सम्यगूहनशीलान् ३७ ३८ तमः

तत्रास्यसुमहद्राजन्वाद्धोर्बलमदृश्यत यतमानस्यसमरेभीष्ममर्दयतः शरैः २२ पराक्रांतस्यतस्यैवभीष्मोपि-
प्राहिणोच्छरान् सतांश्चिच्छेदसमरेभीष्मचापच्युतान्शरान् २३ ततोर्ध्वजममोघेषुभीमस्यनवभिः शरैः चि-
च्छेदसमरेवीरस्ततउच्चुकुशर्जनाः २४ सराजतोमहास्कंधस्तालोहेमविभूषितः सोभद्रविशिरेवेच्छिन्नः पपात
भुविभारत २५ ध्वजसोभद्रविशिरेवैः पतंतंभरतर्षभ दृष्ट्वाभीमोनददृष्टः सोभद्रमभिर्हर्षयन् २६ अथभीष्मो
महारुग्णाणिदिव्यानिचबहूनिच प्रादुश्चक्रे महारौद्रेरणेतस्मिन्महाबलः २७ ततः शरसहस्रेणसोभद्रं प्रपि
तामहः अवाकिरदमेयात्मानदद्भुतमिवाभवत् २८ ततोदशमहेष्वासाः पांडवानामहारथाः रक्षार्थमभ्यधा-
वन्तसोभद्रं त्वरितारथैः २९ विराटः सहपुत्रेणदृष्ट्वा द्रुपदश्चपार्षतः भीमश्चक्रेकयश्चैवसात्यकिश्चविशंपते ३०
जवेनपततांतेषांभीष्मः शान्तनवोरणे पांचाल्यंत्रिभिरानर्च्छत्सात्यकिंनवभिः शरैः ३१ पूर्णायतनविसृष्टेनक्ष-
रेणनिशितेनच ध्वजमेकेनचिच्छेदभीमसेनस्यपत्रिणा ३२ जांबूनदमयः केतुः केसरीनरसत्तम पपातभी-
मसेनस्यभीष्मेणमथितोरथात् ३३ ततोभीमस्त्रिभिर्विध्वाभीष्मंशान्तनवरणे रूपमेकेनविव्याधकृतवर्मा-
णमष्टभिः ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनवैराटिरपिदंतिना अफ्यद्रवतराजानंमद्राधिपतिमुत्तरः ३५ तस्यवारणरा-
जस्यरथेचापततोजवात् शल्योनिवारयामासवेगमप्रतिमंरणे ३६ तस्यक्रुद्धः सनागेन्द्रोबृहतः साधुवाहिनः
पदायुगमधिष्ठायजघानचतुरोहयान् ३७ सहताम्वेरथेतिष्ठन्मद्राधिपतिरायसीं उत्तरांतकरीशक्तिं चिक्षेप
भुजगोपमाम् ३८ तयाभिन्नतनुत्राणः प्रविश्यविपुलंतमः सपपातगजस्कंधात्यमुक्तांकुशतोमरः ३९ स-
मादायचशल्योसिमवप्लुत्यरथोत्तमात् वारणेद्रस्यविक्रम्यचिच्छेदायमहाकरं ४० भिन्नमर्माशरघातौश्छि-
न्नहस्तः सवारणः भीममार्तस्वरंकृत्वापपातचममारच ४१ एतदीदृशकंकृतवामद्राजोनराधिपः आरुरोहरथं
तूर्णभास्वरंकृतवर्मणः ४२ मोहं प्रमुक्तं हस्ताद्गलितं अंकुशादिकं यस्य ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

उत्तरंतु हतं दृष्ट्वा वैराटि भर्तारं तदा श्वेतः सप्तमहावीरान् दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः धनूंषि तेषां चिच्छेदबाणैः सन्नतपर्वभिः
 ४३ निकृत्तान्येव तानि स्मृत्वा समदृश्यंतं भारतं ततस्तु निमेषार्द्धात्पतिपद्यधनूंषि च ४४ सप्तैव पृषत्कांश्च श्वेतस्योपर्य
 पात्तयन् ततः पुनरमेयात्मा भल्लैः सप्तभिराशुगैः ४५ निचकर्त महाबाहुस्तेषां चापानि धन्विनाम् ते निकृत्तमहाचा
 पाः स्फुरमाणामहारथाः ४६ अथ शक्तीः परासृश्य निनेदुर्भैरवान् वान् सुसुचुर्भारतश्चेष्टसप्तश्वेतरथं प्रति ४७ तत
 स्ताज्ज्वलिताः सप्तमहोल्काशानि निःस्वनाः अप्राप्ताः सप्तभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमास्त्रवित् ४८ ततः समादाय शरं सर्व
 कायविदारणम् प्राहिणोद्भरतश्चेष्टश्वेतोरुक्मरथं प्रति ४९ तस्य देहे निपतितो बाणो वक्रातिगोमहान् ततोरुक्म
 रथो राजन्सायकैर्न दृढहतः ५० निषसाद रथोपस्थे कश्मलं चाविशन्महतं तं विसंज्ञं विमनसं त्वरमाणं स्तसारथिः
 ५१ अपोवाहल्लब्धसंज्ञः सर्वलोकस्य पश्यतः श्वेतोथान्यान् समादाय वाजिनोद्देमभूषितान् ५२ तेषां षण्णां महा
 बाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् हयांश्च शेषान्निर्भिद्य सारथिं च परंतप ५३ शरैश्चैनान् समाकीर्य प्रायाच्छत्यरथं प्रति
 ततो हलहलाशब्दस्तवसे न्येषु भारत ५४ दृष्ट्वा सेनापतिं तूर्णया तं शल्यरथं प्रति ततो भीष्मपुरस्कृत्य तव पुत्रो म
 हाबलः ५५ हतश्च सर्वसैन्येन प्रायाच्छत्यरथं प्रति सृत्योरास्थमनु प्राप्तं मद्राजममोचयत् ५६ ततो युद्धं समभव
 तु मुलं लोमहर्षणं तावकानां परेषां च व्यतिषक्त रथद्विपम् ५७ सौभद्रे भीमसेने च सात्यको च महारथे कैकेये
 च विराटे च द्रुपदुष्मे च पार्षते ५८ एतेषु नरसिंहेषु चेदि सैन्येषु चैव हि ववर्ष शरवर्षाणि वृद्धः कुरुपितामहः ५९
 इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० श्वेतयुद्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ धृतराष्ट्र उवाच एवं श्वेतैर्महेशासे प्राप्ते
 शल्यरथं प्रति कुरवः पांडवेयाश्च किमकुर्वत संजय भीष्मः शान्तनवः किं वा तन्ममाचक्ष्व एच्छतः १ संजय उवा
 राजन् शतसहस्राणि ततः क्षत्रियपुंगवाः श्वेतं सेनापतिं शूराः पुरस्कृत्य महारथाः २ राजो बलं दर्शयंतस्तव पुत्रस्य
 भारत शिरां दिनपुरस्कृत्य त्रातुं मेच्छन्महारथाः ३ अभ्यवर्तंत भीष्मस्य रथं हेमपरिष्कृतं जिघांसतो युधांश्चेष्टतदा सीतुमुलं म
 हव ४

तत्तेः हंसं प्रवक्ष्यामि महावैशसमद्भुतम् तावकानां परेषां च यथा युद्धमवर्तत ५ तत्राकरोद्द्रथोपस्थान् शून्यान् शान्तान्
बोवहून् प्राकृतदुत्तमांगानि शरैरेच्छन् रथोत्तमः ६ समावृणोच्छरैरेकमर्कतुल्यप्रतापवान् तुदन्समन्तात्समरेरविरुद्यन् रथ
थातमः ७ तेनाजौ प्रेषिताराजन् शराः शतसहस्रशः क्षत्रियांतकराः संख्येमहावेगामहाबलाः ८ पातयामास शूराणां शि
रांसि शतशोरणे राजत्कंकटकाश्चैव वीराविगतमस्तकाः ९ रथारथेषु संसक्ता व्यदृश्यन्त विशांपते रथोरथं पर्यवर्तन्तुरंगस्त-
नुरंगमं १० सबलनिहतं वीरं लंबमानं सकासुकम् उदीणाश्च हयाराजन् बहन्तश्च ततस्ततः ११ बद्धरक्त्वा निषंगाश्च विध्व
स्तशिरसोगताः शतशः पतिता भूमौ वीरशय्यासु शेरते १२ परस्परेण धावन्तः पतिताः पुनरुत्थिताः उत्थाय च प्रधावन्तो
द्वंद्वयुद्धमवाप्तुवन् १३ पीडिताः पुनरन्योन्यं लुण्ठन्तोरणमूर्धनि मत्तोगजः पर्यपतद्भुतसारथिनो हयाः १४ सरथारथिन
श्चापिविमृद्भन्तः समन्ततः स्यंदनादपतत्कश्चिन्निहतो न्येन सायकैः १५ हतसारथिरव्युच्चैः पपात काष्ठवद्रथः युद्धमा
नस्य संग्रामे व्यूढेरजसि चोत्थिते १६ धनुः कूजितविज्ञानं तत्रासीत्प्रत्ययुध्यतः गात्रस्पर्शेन यो धानां व्यज्ञास्तपरिप
थिनम् १७ युध्यमानं शरैराजन् संजिनीध्वजिनीत्यगात् अन्योन्यं वीरसंशब्दो नाश्रूयत भटैः कृतः १८ शब्दायमाने
संग्रामे पटहैर्कर्णदारिणि युध्यमानस्य संग्रामे कुर्वन्तः पौरुषं स्वकम् १९ नाश्रौषीन्नामि गोत्रोक्तिं कीर्तनं च परस्परं की
ष्मचापच्युतैर्बाणैरातीनां युध्यतां मृधे २० परस्परेषां वीराणां मनांसि मसकं पयन् तस्मिन्निराकुले युद्धे तु सुल्लोम
हर्षणे २१ पितास्वमोरसं पुत्रं नाभिजानाति कश्चन चक्रं भग्नं युगं चैव एकोद्युर्यो हयो हतः २२ आक्षितः स्यंदनाद् वीरः
ससारथिरजिह्वगैः विधुरेभिन्नचक्रे चरथे च विवशीकृते २३ तेन तेन स्मृदृश्यन्ते यो धमानाः परस्परं यो हतः शिरसा
च्छिन्नो मर्मभिर्निहतो हतः २४ अहतः कोपिनैवासीद्भीष्मे निघ्नति शात्रवान् श्वेतः कुरूणामकरोत्स्वयंतस्मिन् महा
हवे २५ राजपुत्रांस्तथोदारानवधीच्छतसंघशः चिच्छेद रथिनां बाणैः शिरांसि शतसंघशः २६ सांगदाबाहवश्चैव ध
नूषि च समन्ततः रथिनोरथचक्राणि लूनाराणितथै च च २७ क्षुद्राणि च महार्हाणि पताकाश्च विशांपते हयौ-
घाश्च रथौघाश्च नरौघाश्चेति भारत २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४

वारणाः शतशश्चैव हताः श्वेतेन संयुगे वयं श्वेतहयाद्गीताविहायरथमुत्तमं २९ अपयातास्तथापश्चाद्यत्र पश्यामनेधुरं
शरपातमपक्रम्य कुरुवः कुरुनंदन ३० भीष्मं शांतनवयुद्धे स्थिता पश्यामसर्वशः अदीनो दीनसमये भीष्मोऽस्माकं महाहवे
३१ एकस्तस्थौ नरव्याघ्रो गिरिर्मैरुरिवाचलः आददान इव प्राणान्सविता शिशिरात्यये ३२ गभस्तिभिरिवादित्यस्तस्थौ हे
ममरीचिमान् समुमोच महेशासः शरसंघाननेकशः ३३ निघ्नन्मित्रान्समरे चक्रपाणिरिवास्तरान् ते वध्यमाना भीष्मेण
प्रजहुस्तं महाहवं ३४ स्वयूथादिव ते यूथान्मुक्ताग्निमिव दारुणाः तमेकमुपलभ्यैको हृष्टः पृष्टः परंतप ३५ दुर्योधनप्रि-
येयुक्तः पांडवान् बहुशोषयन् जीवितं दुस्थितं त्यक्त्वा मयं चक्रमहाहवे ३६ पातयामास सैन्यानि पांडवानां विशांपते प्रहरं
तमनीकानि पिता देवघ्नस्तव ३७ दृष्ट्वा सेनापतिं भीष्मो वेगितः सन्समभ्यधात् समीष्मं शरजालेन महता समवाकिरत् ३८
श्वेतं चापितथा भीष्मः शरैर्धैः समवाकिरत् तौ हृषाविव नर्दतौ मत्ताविव महाद्विषौ ३९ व्याघ्राविव स्रंसं रन्धावन्योन्यमभि-
जघ्नतुः अस्त्रैरस्त्राणि संचार्य ततस्तौ पुरुषर्षभौ ४० भीष्मः श्वेतश्च युयुधे परस्परवधौषिणौ एकान्द्धानिर्दहद्भीष्मः पांड-
वानामनीकिनीम् ४१ शरैः परमसंकुद्धः श्वेतो यदि न पालयेत् पिता महंततो दृष्ट्वा श्वेतेन विमुरवीकृतम् ४२ प्रहर्षं पांड-
वाजग्मुः पुत्रस्ते विमना ह्यभूत् ततो दुर्योधनः क्रुद्धः पार्थिवैः परिवारितः ४३ ससैन्यः पांडवानीकमभ्यद्रवत संयुगे श्वेतो
गांगेयमुत्सृज्य तव पुत्रस्य वाहिनीम् ४४ नाशयामास वेगेन वृक्षान्वायुरिवोजसा द्रावयित्वा चमूं चैव वैरादिः क्रोधमूर्छि-
तः ४५ आपतत्समहान्भूयो यत्र भीष्मो व्यवस्थितः तौ तत्रापिगतौ राजन्शरदीप्तौ महाबलौ ४६ अयुध्येतां महा-
त्मानौ यथावा वृत्रवासवौ अन्योन्यं तु महाराज परस्परवधौषिणौ ४७ निगृह्य कार्मुकं श्वेतो भीष्मं विव्याध सप्तभिः
पराक्रमंततस्तस्य पराक्रम्य पराक्रमी ४८ तरसा पारयामास मत्तो मत्तमिव द्विपं वैरादिः समरे क्रुद्धो भृशमायम्य कार्मुकं ४९
आजघानततो भीष्मं श्वेतः क्षत्रियनंदनः तं प्रत्यविध्य दशभिर्भीष्मैः शांतनवस्तथा ५० सक्लिष्टेन बलवान्नाकं पतयथाचलः श्वे-
तः शांतनवं भूयः शरैः सन्नतपर्वभिः ५१ विव्याध पंचविंशत्या तदद्भुतमिवाभवत् प्रहस्य चरणे श्वेतः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५२

४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यदशभिर्दशधाशरैः संधायविशिरवंचैवशरंलोमप्रवाहिनं ५३ उन्मथायतनस्तालं ध्वजंशीर्षम
हात्मनः केतुं निपतितं दृष्ट्वाभीष्मस्यतनयास्तव ५४ हतंभीष्मममन्यतश्चेतस्यवशमागतं पांडवाअपिसंहृष्टादधुः
शरवान्समंततः ५५ भीष्मस्यपतितंकेतुं दृष्ट्वातालं महात्मनः ततोदुर्योधनः क्रोधात्त्वमनीकमचोदयत् ५६ य-
त्नाद्भीष्मपरीक्षध्वंरक्षमाणाः समंततः तानूचेपश्यमानास्तान्श्वेतोऽस्तमथवाप्यति भीष्मः शांतनवः शूरस्तथास-
त्यंब्रवीमि ते ५७ राजस्तवचनंश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः बलेनचतुरंगेणगांगेयमनुपालयन् ५८ बाल्हिकः कृत
वर्माचक्रपः शल्यश्चभारत जरासंधिर्विकर्णश्चचित्रसेनोविंशतिः ५९ त्वरमाणास्त्वरकाकालेपरिवार्यसमंततः श-
स्त्रवृष्टिंस्बहुलांश्वेतस्योपर्यपातयन् ६० तान्क्रुद्धान्निशितैर्बाणैस्त्वरमाणोमहाबलः अवारयदमेयात्मादर्शयि-
न्याणिलाघवम् ६१ सन्निवार्यतुतान्सर्वान्केसरीकुंजरानिव महताशरवर्षेणभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ६२ ततोऽ-
न्यद्भनुरादायभीष्मः शांतनवोयुधि श्वेतंविष्याधराजेंद्रकंकपत्रैः शिलाशितैः ६३ ततः सेनापतिः क्रुद्धोभीष्मबहु-
भिरायसैः विष्याधसमरेराजन्सर्वलोकस्यपश्यतः ६४ ततः प्रव्यथितोराजाभीष्मदृष्ट्वा निवारितं प्रवीरं सर्वलोकस्य
श्वेतेनयुधि वैतदा ६५ निष्ठानकश्चसमहान्तवसैन्यस्यचाभवत् तंवीरंत्वरितं दृष्ट्वाश्वेतेनशरविस्तृतं ६६ हतंश्वे-
तेनमन्यतश्चेतस्यवशमागतं ततः क्रोधवशंप्राप्तः पितादेवव्रतस्तव ६७ ध्वजमुन्मथितं दृष्ट्वातांचसेनानिवारिताम्
श्वेतं प्रतिमहाराजव्यसृजत्सायकान्बहून् ६८ तानावार्यरणेश्वेतोभीष्मस्यरथिनांवरः धनुश्चिच्छेदमल्लेनपुनरे-
वपितुस्तव ६९ उत्सृज्यकार्मुकंराजन्गांगेयः क्रोधमूर्च्छितः अन्यत्कार्मुकमादायविपुलंबलवत्तरं ७० तत्रसंधा-
यविपुलान्भस्त्रान्सप्तशिलाशितान् चतुर्भिश्चतुरैश्चाश्वान्श्वेतस्यपतनापतेः ७१ ध्वजं द्वाभ्यांचविच्छेदस-
ममेनचसारथेः शिरश्चिच्छेदमल्लेनसंक्रुद्धोलघुविक्रमः ७२ हताश्वसूतात्सरथादवप्लुत्यमहारथः अमर्षव-
शमापन्नोव्याकुलः समपद्यत ७३ विरथंरथिनांश्रेष्ठंश्वेतं दृष्ट्वापितामहः ताडयामासनिशितैः शरसैधैः समंततः ७४

सताड्यमानः समरेभीष्मचापच्युतैः शरैः स्वरथेधनुस्तृज्यशक्तिं जग्राहकांचनीम् ७५ ततः शक्तिरपोघोरांगृ
 हीत्वोग्रामहाभयां कालदंडोपमांघोरांमृत्योश्चशमनक्षमां ७६ अब्रवीच्चतदाश्वेतोभीष्मंशांतनवरणे तिष्ठेदा
 नीरुसंरब्धः पश्यमांपुरुषोत्तम ७७ एवमुक्त्वा महेशोभीष्मंयुधिपराक्रमी ततः शक्तिममेयात्माचिक्षेपभुज-
 गोपमां ७८ पांडवार्थेपराक्रांतस्तवानर्थेचिकीर्षति हाहाकारो महानासीत्पुत्राणांतेविशांपते ७९ दृष्ट्वाशक्तिंम
 हाघोरांमृत्योर्दंडसमप्रभां श्वेतस्थकरनिर्मुक्तांनिर्मुक्तोरगसंनिभां ८० अपतत्सहसाराजन्महोत्केवनभस्तलात्
 ज्वलंतीमंतरिक्षेतांज्वालाभिरभिसंवृतां ८१ कसंभ्रांतस्तदाराजन्पितादेवव्रतस्तव अष्टभिर्नवधाभीष्मः शक्तिं
 चिच्छेदपत्रिभिः ८२ उत्कृष्टहेमविकृतानिकृतानिशितैः शरैः उच्चुक्रुशस्ततः सर्वतावकाभरतर्षभ ८३ शक्तिं
 विनिहतांदृष्ट्वावैरादिः क्रोधमूर्छितः कालोपहतचेताश्चकर्तव्यंनाभ्यजानत ८४ क्रोधसंमूर्च्छितोराजन्वैरादिः
 प्रहसन्निव गदांजग्राहसंहृष्टोभीष्मस्यनिधनंप्रति ८५ क्रोधसंरक्तनयनोदंडपाणिरिवापरः भीष्मसमभिदु
 द्रावजलोघइवपर्वतम् ८६ तस्यवेगमसंवार्यमत्वाभीष्मः प्रतापवान् प्रभाववित्प्रमोक्षार्थेसहसाधरणींगतः
 ८७ श्वेतः क्रोधवशाविष्टोभ्रामयित्वातुतांगदां रथेभीष्मस्यचिक्षेपयथादेवोधनेश्वरः ८८ तथाभीमनिपाति
 न्यासरथोभस्मसात्कृतः सध्वजः सहसूतेनसाश्वः सहयुगंधरः ८९ विरथंरथिनांश्रेष्ठंभीष्मंदृष्ट्वा रथोत्तमाः
 अभ्यधावंतसहिताः शल्यप्रभृतयोरथाः ९० ततो न्यंरथमास्थायधनुर्विस्फार्यदुर्मनाः शनकैरभ्ययाच्छ्रुतंगं
 गेयः प्रहसन्निव ९१ एतस्मिन्नंतरेभीष्मः शूरावविपुलांगिर आकाशोदीरितांदिव्यामात्मनोहितसंश्रयां ९२
 भीष्मभीष्ममहाबाहोशीघ्रंयत्नंकुरुष्वे एषद्यस्यजयेकालोनिर्दिष्टोविश्वयोनिना ९३ एतच्छ्रुत्वातुवचनंदेव
 दूतेनभाषितं सप्रहृष्टमनाभूत्वावधेतस्यमनोदधे ९४ विरथंरथिनांश्रेष्ठंश्वेतंदृष्ट्वापदातिनं सहितास्तन्यवर्ते
 तपरीक्षंतोमहोरथाः ९५ सात्यकिभीमसेनश्चदृष्ट्वाकृष्णपार्षतः कैकेयोदृष्टकेतुश्चअभिमन्युश्चवीर्यवान् ९६

एतानापततोदृष्ट्वाद्रोणशल्यरूपैः सह अवारयदमेयात्मावायुवेगानिवाचलः ९७ सन्निरुद्धेषु सर्वेषु पाण्डवेषु महात्मसु श्वे-
तः खड्गमथाकृष्यभीष्मस्य धनुराच्छिनत् ९८ तदपास्य धनुश्छिन्नं त्वरमाणः पितामहः देवदूतवचः श्रुत्वा वधेतस्य मनोदधे
९९ ततः प्रचरमाणस्तपितादेव व्रतस्तव अन्यत्कार्मुकमादाय त्वरमाणो महारथः १०० क्षणेन सज्जमकरोत् शक्रचापस-
मप्रभम् पिताते भरत श्रेष्ठः श्वेतं दृष्ट्वा महारथम् १०१ वृत्तं तं तेनैरव्याघ्रैर्भीमसेनपुरोगमैः अभ्यवर्तत गांगेयः श्वेतं सेना
पतिकृते १०२ आपतंतं ततो भीष्मं भीम सेनः प्रतापवान् आजघ्ने विशिखैः षष्ठ्या सेनान्यं च महारथः १०३ अभिम-
न्युच समरे पितादेव व्रतस्तव वारयित्वा शरैर्धोरैरन्यानपि महारथान् १०४ आजघ्ने भरत श्रेष्ठस्त्रिभिः सन्नतपर्वभिः सा-
त्यकिं च शतेनाजो भरतानां पितामहः १०५ धृष्टद्युम्नं च विशात्पाकैकेयं चापि पंचभिः तांश्च सर्वान्महेष्वासो पितादेव-
व्रतस्तव १०६ वारयित्वा शरैर्धोरैः श्वेतमेवाभिदुदुवे ततः शरं मृत्युसमं भारसाधनमुत्तमं १०७ विकृष्य बलवान्भीष्मः स-
मधनदुरासदं ब्रह्मास्त्रेण ससंयुक्तं तं शरं लोमवाहिनं ८ ददृशुर्देवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः सतस्य कवचं भित्वा
ज्वलद्ग्निसमोजसः ९ जगाम धरणीं बाणो महाशानिरिव ज्वलन् अस्तंगच्छन् यथादित्यः प्रभामादाय सत्वरः १०० ए
वं जीवितमादाय श्वेतदेहाज्जगाम सः तं भीष्मेण नरव्याघ्रं तथा विनिहतं युधि ११ प्रपतंतं मपश्यामगिरेः शृंगमिव च्यु-
तम् अयोधाः पाण्डवास्तत्र क्षत्रिया ये महारथाः १२ प्रहृष्टास्तसुताः सर्वे कुरवश्चापि सर्वशः ततो दुःशासनो राजन् श्वे-
तं दृष्ट्वा निपातितम् १३ वादित्रनिनदैर्धोरैर्नृत्यतिस्मसमंततः तस्मिन् हते महेष्वासे भीष्मेणाहवशो भिना १४ प्रावेपंत
महेष्वासा शिरवंडिप्रसुरवारथाः ततो धनंजयो राजन् वार्ष्णेयश्चापि सर्वशः १५ अवहारं शनैश्च कुर्निहते वाहिनीप-
तौ ततो वहारं सेन्यानामुभयेषां च भारत १६ तावकानां परेषां च नर्दतां हर्षतां स्वनः पार्था विमनसो भूत्वा न्यविशंत-
महारथाः चितयंतो वधं घोरं कोरवाणां परंतप १७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि श्वेतवधे अष्टचत्वारिं-
शोऽध्यायः ४८ धृतराष्ट्र उवाच श्वेते सेनापतौ तात संग्रामे निहते परैः किमकुर्वन्महेष्वासाः पांचालाः पाण्डवैः सह १

सेनापतिसमाकर्ण्यश्वेतं युधिनिपातितम् तदर्थं यततां चापि परेषां प्रपलायिनां २ मनः प्रीणातिमेवाक्यं जयं संजय-
 शृण्वतः प्रत्यवायं चिंतयतो लज्जां प्राप्नोति मे न हि ३ सहि वीरो नुरक्तश्च वृद्धः कुरुपतिस्तदा कृतवैरस्यदातेन पितुः पु-
 त्रेण धीमता ४ तस्योद्वेगाद्गयाच्चापि संश्रितः पांडवान्पुरा सर्वस्वंपरिसंत्यज्यदुःखसंश्रित्यतिष्ठति ५ पांडवानां प्रतापे-
 न दुर्गदेशं प्रविश्य च सपत्न्यं शतसंवाधे सत्येवं समवस्थितः ६ आश्रयो वै सदा तेषां पुराराजा सुदुर्मतिः ततो युधिष्ठि-
 रभक्तः कथं संजय सूदितः ७ प्रक्षिप्तः संयतः क्षुद्रैः पातालैः पुरुषाधमैः न युद्धं रोचयेद्भीष्मो न चाचार्यः कथंचन
 ८ न कृपो न च गांधारीनाहं संजय रोचये न वा सुदेवो वाष्पेयो धर्मराजश्च पांडवः ९ न भीमो नार्जुनश्चैव न यमो पुरुष
 र्षभो वार्यमाणो मयानित्यं गांधार्या विदुरेण च १० जामदग्न्येन रामेण व्यासेन च महात्मना दुर्योधनो युद्धमनानि-
 त्यमेव हि संजय ११ कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च पापकृत् दुःशासनेन च तथा पांडवानभ्यसूयत १२ तस्याहं-
 व्यसनं घोरं मन्ये प्राप्तुं संजय श्वेतस्य च विनाशे न भीष्मस्य विजये न च १३ संक्रुद्धः कृष्णसहितः पार्थः किमक-
 रोद्युधि अर्जुनाद्विभयं भूयस्तन्मे तात न शाम्यति १४ सहि शूरश्च कौंतेयः क्षिप्रकारी धनं जयः मन्ये शरैः शरीरा-
 णि प्रमथिष्यति विद्विषाम् १५ ऐंद्रि मिंद्रात्मज सममुपेन्द्र सदृशं रणे अमोघक्रोधसंकल्पं दृष्ट्वा वः किमभून्मनः १६
 सचैव वेदविच्छूरो ज्वलनार्कसमद्युतिः ऐंद्रास्त्रविदमेयात्मा प्रापतत्समिति जयः १७ वज्रसंस्पर्शरूपाणामस्त्रा-
 णां न्यायकारितां शश्वज्ज्यासे पहरन्तु कौंतेयो यो महारथः १८ स संजय महाप्राज्ञो दुपदस्यात्मजो बली धृष्टद्यु-
 न्नः किमकरोत् श्वेतं युधिनिपातितं १९ पुरा चैवापराधेन वधेन च चमूपतेः मन्ये मनः प्रज्ज्वाल पांडवानां महात्म-
 नाम् २० तेषां क्रोधं चिंतयन्तु अहः सूचनिशासूच नशांतिमधिगच्छामि दुर्योधनकृतेन हि कथंचा भून्महद्युद्धं स-
 र्वमाचक्ष्व संजय २१ संजय उवाच शृणुराज निस्थिरो भूत्वा तवापनयनो महान् न च दुर्योधने दोषमिममाधातु-
 मर्हसि २२ गतो दके सेतुबंधो यादृक्तादृक् मतिस्तव संदीप्ते भवने यद्वत्कूपस्य रवननं दृष्ट्वा २३ ध्रु ध्रु ध्रु

गतपूर्वाण्डसमयेतस्मिन्नहनिदारुणे सेनापतौ हतेष्वेतेषीष्मेणायुधिभारत २४ कृतवर्मणावसहितं दृष्ट्वा श-
ल्यमवस्थितं वैराटिः समरप्लाघीशंरवः परबलार्दनः २५ सद्यः क्रोधात्मजज्वालहविषाहव्यवाडिव सविस्फार्यम-
हच्चापं शक्रचापौ पमंबली २६ अभ्यधावज्जिघांस्तेर्वेशंरवो मद्राधिपंबली महतारथवंशेन समंतात्परिवारितः २७
सृजन्बाणमयं वर्षं प्रायान्छत्यरथं प्रति तमापतंतं संप्रेक्ष्य मत्तवारणा विक्रमं २८ तावकानां रथाः सप्त समंतात्पर्य-
वारयन् मद्राजं परीप्संतो मृत्योर्दंष्ट्रातरंगतं २९ बृहद्वलश्चक्रोशल्यो जयत्सेनश्च मागधः तथारुक्मरथो राज-
न्युत्रः शल्यश्च मानितः ३० विंदानुविंदावावंत्यौ कांबोजश्च सुदक्षिणः बृहत्क्षत्रस्य दायादः सैधवश्च जयद्रथः ३१
नानाधातुविचित्राणिकार्मुकाणि महात्मनां विस्फारितान्यदृश्यंतो यदेधिविविधुतः ३२ ते तु बाणमयं वर्षं शंरवमू-
र्ध्न्यपातयन् निदाघांतेनिलोड्ढतामेघाड्वनभोजलं ३३ ततः क्रुद्धो महेष्वासः सप्तमल्लैः स्रुतेजनैः धनूषितेषा-
माच्छिद्य न नर्दत नापतिः ३४ ततो मीष्मो महाबाहुर्विन्ध्यजलदोयथा तालमाबंधनगृह्य शंरवमभ्यद्रवद्रणे ३५
तमुद्यंतमुदीक्ष्याथ महेष्वासं महाबलं संव्रस्तापांडवी सेनावातवेगाहतेवनौः ३६ तत्रार्जुनः संत्वरितः शंरवस्या-
सीत्पुनः सरः मीष्माद्रक्ष्यो यमद्येति तत्र युद्धमवर्तत ३७ हाहाकारो महानासीद्योधानां युधियुध्यतां तेजस्तेज-
सि संपृक्तमित्येवं विस्मयं ययुः ३८ अथ शल्यो गदापाणि रवतीर्य महारथात् शंरवस्य चतुरोवाहानवधीद्वरतर्ष-
भ ३९ सहताश्चाद्रथात्तूर्णं रिवद्गमादाय विद्रुतः बीभत्सोऽश्वरथं प्राप्य ततः शांतिमविंदत ४० ततो मीष्मरथात्तूर्णं
मुत्पतन्ति पतत्रिणः यैरंतरिक्षं भूमिश्च सर्वतः समवस्तृता ४१ पांचालानथ मत्स्यांश्च केरलांश्च प्रभद्रकान् मी-
ष्मः प्रहरतांश्चेष्टः पातयामास मार्गणैः ४२ उत्सृज्य समरे राजनृपांडवं सव्यसाचिनं अभ्यद्रवत पांचाल्यं दुपदं सेन-
यावतम् ४३ प्रियं संबंधिनं राजञ्छरांश्च विकिरन् बहून् अग्निनेव प्रदग्धानि वनानि शिशिरात्यये ४४ शरदग्धा-
न्यदृशंत सैन्यानि दुपदस्य ह अतिष्ठतरणे मीष्मो विधूमदवपावकः ४५ मध्यं दिने यथादित्यंतपंतमिव तेजसा
नशोकुः पांडवेयस्य योधा मीष्मं निरीक्षितुं ४६

वीक्षां चक्रुः समन्तात्तेपांडवाभयपीडिताः आतारं नाभ्यपश्यंत गावः शीतार्दिता इव ४७ सातु योधिष्ठिरा सेनागां
 गेयशरपीडिता सिंहेनेव विनिर्भिन्नाः शक्राङ्गोरिव गोपते ४८ हतविप्रद्रुते सैन्ये निरुत्साहे विमर्दिता हाहाका-
 रो महानासीत्पांडुसैन्यस्य भारत ४९ ततो भीष्मः शान्तनवो नित्यं मंडलकोरुर्मुकः मुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् ही-
 नाशी विषानिव ५० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यतव्रतः जघान पांडवरथानां दिश्यादिश्वभारत ५१ ततः
 सैन्येषु भगनेषु मथितेषु च भारत प्राप्ते चास्तं दिनकरेन प्राज्ञायत किंचन ५२ भीष्मं च स सुदीर्यं तं दृष्ट्वा पार्थाम-
 हाहवे अवहारमकुर्वन् सैन्यानां भरतर्षभ ५३ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० प्रथमदिवसयुद्धं नाम एको-
 नपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९ संजय उवाच कृतेव हारे सैन्यानां प्रथमे भरतर्षभ भीष्मे च युधिसंरब्धे दृष्टे दु-
 र्योधने तदा १ धर्मराजस्ततस्तूर्णमभिगम्य जनार्दनं भ्रातृभिः सहितः सर्वैः सर्वैश्चैव नरेश्वरैः २ शोकेन महता
 युक्तश्चित्तयानः पराजयं वार्ष्णेयमब्रवीद्राजा दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमं ३ कृष्णपश्य महेष्वासं भीष्मं भीमपराक्र-
 मं शरैर्दहतिसैन्यं मे ग्रीष्मे कक्षमिवानलः ४ कथमेनं महात्मानं शाह्यामः प्रतिवीक्षितुं लेलिहमानं सैन्यं मे ह-
 विष्मन्तमिवानलम् ५ एतं हि पुरुषव्याघ्रं धनुष्मन्तं महाबलं दृष्ट्वा विप्रद्रुतं सैन्यं मदीयं मार्गणाहतं ६ शक्यो जेतुं य-
 मः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च संयुगे वरुणः पाशभृच्चापिकुबेरो वागदाधरः ७ न तु भीष्मो महाबाहुः शक्यो जेतुं महा-
 बलः साहमेवंगते मर्गो भीष्मा गाधजले लुतः ८ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्मा साधकेशव वनं यास्यामि वा-
 र्णेयश्चेयो वामेन जीवितं ९ न त्विमान् पृथिवीपालान् दातुं भीष्माय मृत्यवे क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महा-
 स्त्रवित् १० यथानलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः विनाशायैव गच्छन्ति तथा मे सैनिका जनाः ११ क्षयं नी-
 तोस्मि वार्ष्णेयराज्यहेतोः पराक्रमी भ्रातरश्चैव मे वीराः कर्षिताः शरपीडिताः १२ मत्कृते भ्रातृसोहादं द्रा-
 ज्याद्भ्रष्टास्तथा स्मरवात् जीवितं बहु मन्येऽहं जीवितं त्वद्यदुल्लभम् १३

जीवितस्य हि शेषेण तपस्तप्यामि दुश्चरं न घातयिष्ये चरणे मित्राणीमानि कैशव १४ रथान्मेव हंसाहस्त्रान्दिव्यैरस्त्रैर्म
हाबलः घातयत्यनिशं भीष्मः प्रवराणां प्रहारिणां १५ किं नु कृत्वा हितं मे स्याद्ब्रह्माधवमाचिरं मध्यस्थमिव पश्य-
मि स मरे सव्यसाचिनम् १६ एको भीमः परं शक्त्या युध्यते पमहाभुजः केवलं बाहुवीर्येण क्षत्रधर्ममनुस्मरन् १७
गदया वीरघातिन्या यथोत्साहं महामनाः करोत्यस्रकरं कर्म रथाश्वनरदंतिषु १८ नालमेषः क्षयं कर्तुं परसैन्यस्य-
मारिष आर्जवेनैव युद्धेन वीरो वर्षशतैरपि १९ एकोऽस्त्रवित्सरवातेयसोऽप्यस्मान्समुपेक्षते निर्दह्यमानान् भीष्मे
ण द्रोणेन च महात्मना २० दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः धृष्ट्यंति क्षत्रियान्सर्वान् प्रयुक्तानि पुनः पु-
नः २१ कृष्णभीष्मः स संरब्धः सहितः सर्वपार्थिवैः क्षपयिष्यति नौ नूनं यादृशोऽस्य पराक्रमः २२ तं त्वं पश्य महाभा-
गं योगीश्वरमहारथं यो भीष्मांशमयेत्संरब्धे दावाग्निं जलदोयथा २३ तव प्रसादाद्गोविंद पांडवानिहतद्विषः स्वरा-
ज्यमनुसंप्राप्तामोदिष्यंते सर्वा ध्रुवाः २४ एवमुक्त्वा ततः पार्थोऽध्यायन्नास्ते महामनाः चिरमंतर्मना भूत्वा शोकोपह-
तचेतनः २५ शोकात्तं पांडवं दृष्ट्वा दुःखेन हतचेतसं अब्रवीत्तत्र गोविंदो हर्षयन् सर्वपांडवान् २६ मांश्चोभरतश्रे-
ष्ठ न त्वं शोचितुमर्हसि यस्य तेऽप्रातरः शूराः सर्वे ते लोकविश्रुताः २७ अहंच प्रियं कृद्राजन्सात्यकिश्च महारथः वि-
राट्द्रुपदौ चैव धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः २८ तथैव सबलाः सर्वे राजानो राजसत्तम त्वत्प्रसादं प्रतीक्षंते त्वद्भक्त्या विशा-
पते २९ अयं ते पार्षतो नित्यं हितकामः प्रियेरतः सेनापत्यमनुप्राप्तो धृष्टद्युम्नो महारथः ३० शिरवंडी च महाबाहो
भीष्मस्यांतकरः किल एतच्छ्रुत्वा महाराजो धृष्टद्युम्न महारथम् ३१ अब्रवीत्समितौ तस्यां वासुदेवस्य शृण्वतः धृ-
ष्टद्युम्ननिबोधं दंयत्वा वदयामि मारिष ३२ नातिक्रम्यं भवेत्तच्च वचनं मम भाषितं भवान्सेनापतिर्मह्यं वासुदेवेन-
संमतः ३३ कार्तिकेयो यथानित्यं देवानामभवत्पुरा तथा त्वमपि पांडुनां सेनानी भवपार्षत ३४ सत्त्वं पुरुषशार्दूल
विक्रम्य जहिकोरवान् अहंच ते नु यास्यामि भीमः कृष्णश्च मारिष ३५ मोद्रीपुत्रौ च सहितौ द्रोपदेयाश्च दंशिताः ये चो-
न्ये पृथिवीपालाः प्रधानाः पुरुषर्षभ ३६

तत उद्धर्षयन्सर्वान्धृष्टद्युम्नोभ्यभाषत अहं द्रोणांतकः पार्थविहितः शंभुना पुरा ३७ रणे भीष्मं तथा द्रोणं कुरुपंश-
 ल्यं जयद्रथम् सर्वानघरणो हृत्सान्प्रतियोत्स्यामि पार्थिव ३८ अथो कुष्टं महेष्वासेः पांडवेर्द्युद्धदुर्मदेः समुद्यते पार्थि-
 वेंद्रे पार्षते शत्रुतापने ३९ तमब्रवीत्पुनः पार्थः पार्षतं पृतनापतिम् व्यूहः कौचारुणो नाम सर्वशत्रुनिषूदनः ४०
 यंबृहस्पतिरिद्राय तदा देवास्करे ब्रवीत् तं यथावत्प्रतिव्यूहं परानीकविनाशनं ४१ अहं पूर्वं राजानः पश्यंतु कुरुभिः
 सह तथोक्तः स नृदेवेन विष्णुर्वज्रभृता इव ४२ प्रभाते सर्वसैन्यानामग्रे च क्रेधनं जयं आदित्यपथगः केतुस्तत्रा-
 द्रुतमनोहरः ४३ शासनात्पूरुहूतस्य निर्मितो विश्वकर्मणा इंद्रायुधसवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतः ४४ आ-
 काशगडवाकाशे गंधर्वनगरोपमः नृत्यमान इवाभाति रथचर्यासुमारिष ४५ तै नरत्नवता पार्थः स च गांडीव
 धन्वना बभूव परमोपेतः सुमेरुरिव भानुना ४६ शिरोभूद्गुपदो राजा महत्या सेनया वृतः कुंतिभोजश्च वैद्यश्च
 चक्षुरास्तां नरेश्वर ४७ दाशार्णकाः प्रभद्राश्च दासेरकगणैः सह अनूपकाः किराताश्च ग्रीवायां भरतर्षभ ४८
 पटच्चरैश्च पौंड्रैश्च राजा कोरवैकेस्तथा निषादेः साहितश्चापि पृष्ठमासीद्युधिष्ठिरः ४९ पक्षौ तु भीमसेनश्च धृष्टक-
 म्भश्च पार्षतः द्रौपदेयाभिमन्युश्च सात्यकिश्च महारथः ५० पिशाचादारदाश्चैव पौंड्रैः कुंडीवैषैः सह यवनाथे-
 नुकाश्चैव तंगणाः परतंगणाः ५१ बाल्हीकास्तितिराश्चैव चोलाः पांड्याश्च भारत एते जनपदाराज नृदक्षिणं
 पक्षमाश्रिताः ५२ अग्निवेशयागजतुंडामलदादाशकारवः शबराः कुंभसाश्चैव वत्साश्च सहमालुकैः ५३ नकुलः
 सहदेवश्च वामं पक्षं समाश्रिताः रथानामयुतं पक्षः शिरश्च नियुतं तथा ५४ पृष्ठमर्बुदमेवासीत्सहस्राणि च विंश-
 तिः ग्रीवायां नियुतं चापि सहस्राणि च सप्ततिः ५५ पक्षकोटिप्रपक्षेषु पक्षांतं च वारणाः जरसुः परिवृता राजंश्च-
 लंत इव पर्वताः ५६ जघनं पालयामास विराटः सहकैकयैः काशिराजश्च शैव्यश्च रथानामयुतौ स्त्रिभिः ५७ एवमे-
 तं महाव्यूहं व्यूह्य भारत सत्तमाः सूर्योदयनमिच्छंतः स्थिता युद्धाय दक्षिताः ५८ ५९

तेषामादित्यवर्णानिनिर्मलानिमहांति च श्वेतच्छत्राणि दृश्यंते वारणेषुरथेषु च ५९ इति श्रीमन्महाभारते भी.
कौचव्यूहनिर्माणे पंचाशत्तमोऽध्यायः ५० संजय उवाच कौचं ततो महाव्यूहमभेद्यं तनयस्तव व्यूढं दृ-
ष्ट्वा महाघोरं पांडवेनामितौजसा १ आचार्यमुपसंगम्य कृपं शल्यं च मारिष्य सौमदत्तिं विकर्णं च सोऽश्वत्थामान-
मेव च २ दुःशासनादीन् भ्रातृंश्च सर्वानेव च भारत अन्यांश्च सुबहूंश्च दुराण्युद्धाय स सुपागतान् ३ प्राहेदं वचनं का-
ले हर्षयंस्तनयस्तव नानाप्रहरणाः सर्वे सर्वशास्त्रार्थकोविदाः ४ एकैकशः समर्था हि यूयं सर्वे महारथाः पांडुपु-
त्रान् रणे हंतुं सैन्याः किमु संहताः ५ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितं पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभि-
रक्षितं ६ संस्थानाः शूरसेनाश्च विकर्णाः कुरुरास्तथा रेचकाश्च त्रिगताश्च मदकायवनास्तथा ७ शत्रुं जयेन स-
हितास्तथा दुःशासनेन हि विकर्णेन सुवीरेणानथानंदोपनंदकैः ८ चित्रसेनेन सहिताः सहितामणिभद्रकैः
भीष्ममेवाभिरक्षंतु सहसैन्यपुरःसराः ९ ततो भीष्मश्च द्रोणश्च तव पुत्राश्च मारिष्य अव्यूढं तमहाव्यूहं पार्थानां
प्रतिबाधने १० भीष्मः सैन्येन महता समंतात्परिवारितः ययौ प्रकर्षन्महतीं वाहिनीं सरराडिव ११ तमन्वयान्म-
हेश्वासो भारद्वाजः प्रतापवान् कुंतलेश्च दशापैश्च मागधैश्च विशांपते १२ विदर्भैर्मैकलेश्चैव कर्णप्रावरणैरपि
सहिताः सर्वसैन्येन भीष्ममाहवशोभिनं १३ गांधाराः सिंधुसोवीराः शिवयोथवशातयः शाकुनिश्च ससैन्येन भा-
रद्वाजमपालयत् १४ ततो दुर्योधिनो राजा सहितः सर्वसोदरैः अश्वत्थकैर्विकर्णैश्च तथा वामनकोसलैः १५ द-
रदंश्च वृकैश्चैव तथा क्षुद्रकमालवैः अभ्यद्रवत संहृष्टः पांडवेयस्य वाहिनीं १६ भूरिश्च वाः शलः शल्यो भगदत्त-
श्च मारिष्य विद्वानुविदावावंत्यौ वामपार्श्वमपालयन् १७ सौमदत्तिः रुशमाचकांबोजश्च सुदक्षिणः शतायु-
श्च श्रुतायुश्च दक्षिणपक्षमाश्रिताः १८ अश्वत्थामा कृपश्चापिकृतवर्मान् च सात्वतः महत्या सेनया सार्धं सेनाप-
ष्टैर्व्यवस्थिताः १९ पृष्ठगोपाश्च तस्या सन्नानाजनपदेश्वराः केतुमान् च सुदानश्च पुत्रः काश्यपस्य वा विष्णुः २०

ततस्तेतावकाः सर्वे हृष्टायुद्वायभारत दध्मुः शंखान्मुदायुक्ताः सिंहनादांस्तथानदन् तेषां श्रुत्वा तु हृष्टानां कुरुवृद्धः पिता
महः २१ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ततः शंखाश्च भेर्यश्च पेश्यश्च विविधाः परैः २२ आनकाश्चाभ्यहन्यन्त
सशब्दस्तुमुलोभयत् ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ २३ प्रदध्मतुः शंखवरो हेमरत्नविभूषितौ पाञ्चजन्यहृषी-
केशो देवदत्तं धनं जयः २४ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मावकोदरः अनन्तविजयं राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः २५ नकुलः
सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पको काशिराजश्च शैव्यश्चाश्वत्थं च महारथः २६ धृष्टद्युम्नो विराटश्चासात्यकिश्च महारथः
पांचाल्यश्च महेशासो द्रौपदेयाश्च पञ्चये २७ सर्वे दध्मुर्महाशंखान् सिंहनादांश्च नेदिरैः सुघोषः समुद्रांस्तव वीरैस्तेः स-
मुदीरितः २८ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयत् एवमेते महाराज प्रहृष्टाः कुरुपांडवाः पुनर्युद्वाय संजयमुस्ताप-
यानाः परस्परम् २९ इति श्रीमन्म० भीष्म० कौरवसैन्यव्यूहे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५१ धृतराष्ट्र उवाच ए-
वं व्यूढे धनीकेषु मामके धितरेषु च कथं प्रहरतां श्रेष्ठाः संप्रहारं प्रचक्रिरे १ संजय उवाच समं व्यूढे धनीकेषु सन्नद्धा-
रुचिरध्वजाः अपारमिव संहृश्यं सागरप्रतिमं बलं २ तेषां मध्ये स्थितो राजन् पुत्रो दुर्योधनस्तव अब्रवीत्तावकान्स-
र्वान्युध्यध्वमिति दंशिताः ३ ते मनः क्रूरमास्थाय समभित्यक्तजीविताः पांडवानभ्यवर्त्तन्त सर्व एवोच्छ्रितध्वजाः ४
ततो युद्धं समभवत्तुमुलं लोमहर्षणं तावकानां परेषां च व्यतिषक्तरथद्विपं ५ मुक्तास्तरथिभिर्बाणारुक्मपुंरवाः स-
ते जिताः संनिपेतुरकुंठाग्रानागेषु च हयेषु च ६ तथा प्रवृत्ते संग्रामे धनुरुद्यम्य दंशितः अभिपद्य महाबाहुर्भीष्मो-
भीमपराक्रमः ७ सौभद्रे भीमसेने च अर्जुने च महारथः कैकेये च विराटे च धृष्टद्युम्ने च पार्षते ८ एतेषु न ववीरेषु च
दिमत्स्येषु वा विभुः ववर्ष शरवर्षाणि वृद्धः कुरुपितामहः ९ प्राकंपत महाव्यूहस्तस्मिन् वीरसमागमे सर्वेषामेव सैन्या-
नामासीद्व्यतिकरो महान् १० सादिनो ध्वजिनश्चैव हताः प्रवरवाजिनः विप्रयातरथानीकाः समपद्यन्त पांडवाः ११ अर्जु-
नस्तु नरव्याघ्रादृष्ट्वा भीष्ममहारथं वार्ष्णेयमब्रवीत् कुड्रो याहि यत्र पितामहः १२ एष भीष्मः सुसंकुड्रो वार्ष्णेयममवाहि-
नीं क्षपयिष्यति स व्यक्तं दुर्योधनहिते रतः १३

एषद्रोणः कृपः शल्यो विकर्णश्च जनार्दन धार्तराष्ट्रश्च सहितादुर्योधनपुरोगमाः १४ पांचालान्निहनिष्यन्तिरक्षिता दृढध-
न्विना सोहंभीष्मं वधिष्यामि सैन्यहेतोर्जनार्दन १५ तमब्रवीद्वासुदेवो यत्तो भवधनं जय एषत्वां प्रापयेवीरपितामह रथं
प्रति १६ एवमुक्त्वा ततः शौरिरथं तं लोकविश्रुतं प्रापयामास भीष्मस्य रथं प्रति जनेश्वर १७ चलद्बहुपताकेन बलकाव-
ल्लुवाजिना समुच्छितमहाभीमनदद्धानरकेतुना १८ महता मेघनादेन रथेनादित्यवर्चसा विनिघ्नन्कौरवानीकं शूरसे-
नांश्च पांडवः १९ आगच्छतरणेशीघ्रस्तृदां हर्षवर्द्धनः तमापतंतं वेगेन प्रभिन्नमिव वारणं २० ब्राह्मयानं रणेश्वरा-
न्यातयंतं च सायकैः सैधवप्रसुरैर्वैरुसः प्राच्यसौवीरकैकयैः २१ सहसा प्रत्युदीयाय भीष्मः शांतनवोर्जुनं कोहि-
गांडीवधन्वानमन्यः कुरुपितामहात् २२ द्रोणं वै कर्तनाभ्यां वारथी संयातुमर्हति ततो भीष्मो महाराजकौरवाणां पि-
तामहः २३ अर्जुनं सप्तसप्तत्या नाराचानां समार्दयत् द्रोणश्च पंचविंशत्या कृपः पंचाशताशरैः २४ दुर्योधनश्चतुःषष्ठ्या
शल्यश्च नवभिः शरैः द्रोणिः षष्ठ्यानरव्याघ्रो विकर्णश्च त्रिभिः शरैः २५ आर्ताय निस्त्रिभिर्भक्षैराजन्विव्याध पांडवं स-
तैर्विद्वोमहेष्वासः समेतान्निशितैः शरैः २६ न विव्यथे महाबाहुर्भिद्यमान इवाचलः समीष्मं पंचविंशत्या कृपं च नवभिः
शरैः २७ द्रोणं षष्ठ्यानरव्याघ्रो विकर्णश्च त्रिभिः शरैः आर्ताय निस्त्रिभिर्बाणैराजानं चापि पंचभिः २८ प्रत्यविश्य दमे-
यात्मा किरीटीभरतर्षभ तं सात्यकिर्विराटश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः २९ द्रौपदेयाभिर्मन्युश्च परिवर्धुर्धनं जयम् ततो-
द्रोणं महेष्वासं गांगेयस्य प्रियेरतं ३० अभ्यवर्तत पांचाल्यः संयुक्तः सहसोमकैः भीष्मस्तरथिनां श्रेष्ठस्तूर्णैर्विव्या-
ध पांडवं ३१ अशीत्या निशितैर्बाणैस्ततोऽनुष्यंत तावकाः तेषां तु निनदंश्चत्वा प्रहृष्टानां प्रहृष्टवत् ३२ प्रविवेश त-
तो मध्यं रथसिंहः प्रतापवान् तेषां तु रथसिंहानां मध्यं प्राप्य धनं जयः ३३ चिक्रीडधनुषारजं हृदयं कृत्वा महारथा-
न् ततो दुर्योधनो राजा भीष्ममाहनरेश्वरः ३४ पीडयमानं स्वकं सैन्यं दृष्ट्वा पार्थेन संयुगे एष पांडुस्ततस्तात कृष्णो
न सहितो बली ३५ पातयन् सर्वसैन्यानि मूलं नः परिक्रंतति त्वयि जीवति गांगेय द्रोणे च रथि नो वरे ३६

त्वत्कृते ह्येष कर्णोपिन्यस्तशस्त्रोविशांपते नयुह्यतिरपोपार्थानहितकामः सदामम ३७ सतथाकुरुगांगेययथाहन्ये
तफाल्गुनः एवमुक्तस्ततो राजप्रितादेव व्रतस्तव ३८ धिक्कृषत्रधर्ममित्यक्काप्रायात्पार्थयप्रति उभौश्वेतहयोराजन्
संसक्तौप्रेक्ष्यपार्थिवाः ३९ सिंहनादंभृशंचक्रुः शंखान्दध्मुश्चमारिष द्रौणिर्दुयोधनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ४० प-
रिवार्यरणोभीष्मास्थितायुद्धायमारिष तथैवपांडवाः सर्वपरिवार्यधनंजयं ४१ स्थितायुद्धायमहतेततोयुद्धमवर्तत
गांगेयस्तरणोपार्थमानच्छन्नवभिः शरैः ४२ तमर्जुनः प्रत्यविध्यदृशभिर्मर्मभेदिभिः ततः शरसहस्रेणसुप्रयुक्तेन
पांडवः ४३ अर्जुनः समरश्लाघीभीष्मस्यावारयदृशः शरजालंतनस्तनुशरजालेनपार्थिव ४४ वारयामासपार्थ-
स्यभीष्मः शांतनवस्तदा उभौपरमसंहृष्टावुभौयुद्धाभिनंदिनौ ४५ निर्विशेषमयुह्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ भीष्मचा
पप्रमुक्तानिशरजालानिसंघशः ४६ शीर्यमाणान्यदृश्यंतभिन्नान्यर्जुनसायकैः तथैवार्जुनमुक्तानिशरजालानि-
सर्वशः ४७ गांगेयशरानुन्नानिन्यपतंतमहीतले अर्जुनः पंचविंशत्याभीष्ममाच्छिच्छितैः शरैः ४८ भीष्मोपिस
मरेपार्थविव्याधनवभिः शरैः अन्योन्यंतौहयान्विध्वाध्वजौचक्रमहाबलौ ४९ रथेषोरथचक्रंचचिक्रीडतुररिंदमौ
ततः क्रुद्धोमहाराजभीष्मप्रहरतांवरः ५० वासुदेवंत्रिभिर्बाणैराजघानस्तनान्तरे भीष्मचापच्युतैस्तेस्तनिर्विद्धौ
मधुसूदनः ५१ विरराजरणोराजन्सपुष्पद्वकिंशकः ततोर्जुनोभृशंकुद्धोनिर्विद्धंप्रेक्ष्यमाधवं ५२ गांगेयसारथिं
संरव्येनिर्विभेदत्रिभिः शरैः यतमानौतुतौवीरावन्योन्यस्यरथंप्रति ५३ नाशकुतांतदान्योन्यमभिसंधातुमाहवे मं-
डलानिविचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ५४ दर्शयामासतूराजन्सूतसामर्थ्यलाघवात् अंतरंचप्रहारेषुतर्कयंतौ-
विशांपते ५५ राजन्तरमार्गस्थोस्थितावास्तामुहुर्मुहुः उभौसिंहरवोन्मिश्रंशंखशब्दंचचक्रतुः ५६ तथैवचा
पनिर्घोषंचक्रतुस्तौमहारथौ तयोः शंखप्रणादेनरथनेमिस्वनेनच ५७ दारितासहसामूमिश्चकंपेचननादंच न
तयोरंतरंकश्चिद्दृशेभरतर्षभ ५८ बलिनौसमरेशूरावन्योन्यसदृशावुभौ चिह्नमात्रेणभीष्मस्यप्रययुस्तत्रकौरवाः ५९

तथा पाण्डुसुताः पार्थं चिन्हमात्रेण जम्बिरे तयोर्नृवरयोराजन् दृष्ट्वा नादृक्पराक्रमं ६० विस्मयं सर्वभूतानि जग्मुर्भारित
संयुगे न तयोरेतरं कश्चिद्रणे पश्यति भारत ६१ धर्मे स्थितस्य हि यथान कश्चिद्वजिनं क्वचित् उमो हि शरजालेन ताव-
दृश्यो बभूवतुः ६२ प्रकाशो तु ततस्तूर्णं बभूवतु रुरुभोरणे तत्र देवाः सगंधर्वाश्चारणाश्च महर्षिभिः ६३ अन्योन्यं प्र-
त्यभाषन्त तयोर्दृष्ट्वा पराक्रमं न शक्यौ युधिसंरब्धो जेतुं मेतौ महारथौ ६४ स देवास्तरुगंधर्वैर्लोकैरपि कथंचन आ-
श्चर्यभूतं लोकेषु युद्धमेतन्महादुतं ६५ नैव चैतादृशं युद्धं भविष्यति कदाचन नैव शक्योरणे जेतुं भीष्मः पार्थ न-
धीमता ६६ सधनुः सरथः साश्वः प्रवपन्सायकान् तणे तथैव पाण्डवं युद्धं देवैरपि दुरासदं ६७ न विजेतुं रणे भी-
ष्म उत्सहेत धनुर्धरं आलोकादपि युद्धं हि सममेतद्भविष्यति ६८ इति स्मवाचः श्रूयन्ते प्रचरन्त्यस्ततस्ततः गां-
यार्जुनयोः संख्येस्तव युक्ता विशांपते ६९ त्वदीयास्तु ततो योधाः पाण्डवेयाश्च भारत अन्योन्यं समरे जग्मुस्तयो-
स्तत्र पराक्रमे ७० शितधारैस्तथारवङ्गैर्विमलैश्च परश्वधैः शरैरन्यैश्च बहुभिः शस्त्रैर्नानाविधैर्युधि ७१ उभयोः
सेनयोः शूरान्यकृतं ततपरस्परं वर्तमाने तथा योरेतस्मिन् युद्धे सुदारुणे द्रोणापांचाल्ययोराजन्महानासीत्समा-
गमः ७२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० भीष्मार्जुनयुद्धे द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ धृतराष्ट्र उवाच
कथं द्रोणो महेश्वरः पांचाल्यश्चैव पार्षतः रणो समीपं तुर्यतो तन्ममाचक्ष्व संजय १ दिष्टमेव परं मन्ये पौरुषाद-
पि संजय यत्र शांतनवो भीष्मो नातरद्युधि पाण्डवं २ भीष्मो हि समरे कुद्वो हन्या लोकांश्चराचरान् सकथं पां-
डवं युद्धे नातरत्संजयैजसा ३ संजय उवाच शृणुराजन् स्थिरो भूत्वा युद्धमेतत्सुदारुणं न शक्यः पाण्डवो जे-
तुं देवैरपि सवासवैः ४ द्रोणास्तु विविधैर्बाणैर्धृष्टद्युम्नमविध्यत सारथिं चास्य भल्लैर्नरथनीडादपातयत् ५
तस्याथ चतुरोवाहांश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः पीडयामास संकुद्वो धृष्टद्युम्नस्य मारिष ६ धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणं न व-
त्यानिशितैः शरैः विव्याध समरे वीरस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ७ ततः पुनरमेयात्मा भारद्वाजः प्रतापवान् शरैः
प्रच्छादयामास धृष्टद्युम्नममर्षणं ८ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

आददेचशरंघोरं पार्षतस्य वधं प्रति शक्राशानि समस्पर्शमृत्कदंडमिवापरं ९ हाहाकारो महानासीत् सर्वसैन्य
 स्य भारत तमिषु संघितं दृष्ट्वा भारद्वाजेन संयुगे १० तत्राद्भुतमपश्याम धृष्टद्युम्नस्य पौरुषं यदेकसमरे वीरस्त
 स्थोगिरिरिवाचलः ११ तंच दीप्तं महाघोरमायांतं मृत्कमात्मनः चिच्छेद शरदृष्टिं च भारद्वाजे मुमोच ह १२
 तत उच्चक्रुश हृष्टाः पांचालाः पांडवैः सह धृष्टद्युम्नेन तत्कर्मकृतं दृष्ट्वा स्फुटदुःखं १३ ततः शक्तिं महावेगां स्वर्ण-
 वैदुर्यभूषितां द्रोणस्य निधनाकांक्षीं चिक्षेप स पराक्रमी १४ तामापतंतीं सहसा शक्तिं कनकभूषणां त्रिधा चि-
 क्षेद समरे भारद्वाजो हसन्निव १५ शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नः प्रतावान् वर्षशरवर्षाणि द्रोणं प्रति जने-
 श्वर १६ शरवर्षे ततस्तत्र सन्निवार्य महायशाः द्रोणो द्रुपदपुत्रस्य मध्ये चिच्छेद कार्मुकं १७ सच्छिन्नधन्वा-
 समरे गदांशुर्वी महायशाः द्रोणाय प्रेषयामास गिरिसारमयीं बली १८ सागदा तत्करान्मुक्ता प्रागा द्रोणजिघां-
 सया तत्राद्भुतमपश्याम भारद्वाजस्य विक्रमं १९ लाघवास्त्वं संयामास गदां हेमविभूषितां ध्वंसयित्वा गदांचै-
 व प्रेषयामास पार्षते २० भस्मान् रुक्मिणिशितान्पीतान् स्वर्णपुष्पांश्छित्वा शितान् ते तस्य कवचं भित्त्वा पपुः शोणि-
 तमाहवे २१ अथान्यद्गुणशदाय धृष्टद्युम्नो महामनाः द्रोणं युधिपराक्रम्य शरैर्विव्याध पंचभिः २२ रुधिरा-
 तौ ततस्तौ तु शक्रभातेन र्षभौ वसंतौ पुष्पशबलोः पुष्पिता विवकिंशकौ २३ अमर्षितस्ततोरान्पराक्रम्य च
 मूसुरवे द्रोणो द्रुपदपुत्रस्य पुनश्चिच्छेद कार्मुकं २४ अथैनं छिन्नधन्वानं शरैः सन्नतपर्वभिः अवाकिरद मे-
 यात्मा वृक्ष्या मेघ इवाचलं २५ सारथिं चास्य भस्मे न रथनीडादपातयत् अथास्य चतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः
 शरैः २६ पातयामास समरे सिंहनादननाद च ततो परेण भस्मेन हस्ताच्चापमथाच्छिनत् २७ सच्छिन्नधन्वा
 विरथो हताश्वो हतसारथिः गदापाणिरवारो हत रव्यापय न्यो रुषं महत् २८ तामस्य विशिरे वै स्तूर्णपातयामा-
 स भारत रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवाभवत् २९ ततः सविपुलं चर्म शतचंद्रसंतोरणं खड्गं च विपुलं दिव्यं प्रमुख-
 रुक्मजो बली ३०

अभिदुद्राववेगेनद्रोणस्यवधकांसया आभिषार्थीयथासिंहोवनेमन्तमिवद्विपं ३१ तत्राश्चर्यमपश्यामभारद्वाजस्य
 पौरुषं लाघवंचास्त्रयोगेनबलंबाह्वोश्चभारत ३२ यदेकःशरवर्षेणवारयामासपार्षतं नशशाकततो गंतुं बलवा
 नपिसंयुगे ३३ तत्रस्थितमपश्यामधृष्टद्युम्नमहारथे वारयाणंशरोधांश्चर्मणाकृतहस्तवत् ३४ ततोभीमोमहा
 बाहुःसहसान्यपतद्वली साहाय्यकारीसमरेपार्षतस्यमहात्मनः ३५ सद्रोणंनिशितैर्वाणैराजन्विव्याधससभिः
 पार्षतंचतदातूर्णमन्यमारोपयद्रथं ३६ ततोदुर्योधनोराजाकलिंगंसमचोदयत् सैन्येनमहतायुक्तंभारद्वाजस्य
 गोपने ३७ ततःसामहतीसेनाकलिंगानानरेश्वर भीममभ्याययोभीमातवपुत्रस्यशासनान् ३८ पांचाल्य-
 मपिसंत्यज्यद्रोणोपिरथिनावरः विराटद्रुपदोवृद्धौयोधयामाससंगतौ ३९ धृष्टद्युम्नोपिसमरेधर्मराजंसमभ्य-
 यात् ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणं ४० कलिंगानांचसमरेभीमस्यचमहात्मनः जगतःप्रक्षयकरंघोररू-
 पंभयानकं ४१ इति श्रीम० भी० द्रोणधृष्टद्युम्नयुद्धे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ धृतराष्ट्रउवाच तथा
 प्रतिसमादिष्टःकलिंगोवाहिनीपतिः कथमद्भुतकर्मणंभीमसेनंमहाबलं १ चरंतंगदयावीरंदंडपाणिमिवांतकं योधया
 माससमरेकालिंगःसहसेनया २ संजयउवाच पुत्रेणतवराजेंद्रसतथोक्तोमहाबलः महत्यासेनयायुक्तः प्रायाद्रीम्
 रथंप्रति ३ तामापतंतीमहतीकलिंगानामहाचमूं रथाश्वनागकलिलाप्रगृहीतमहायुधां भीमसेनः कलिंगानामाच्छ-
 द्धारतवाहिनीम् केतुमंतंचनैषादिमायांतंसहचैदिभिः ५ ततःश्रुतायुःसंकुद्धोराज्ञाकेतुमतासह आससादरणेभी-
 मंव्यूढानीकेनदंशितः ६ रथैरनेकसाहस्रैःकलिंगानांजनाधिपः अयुतेनगजानांचनिषादैःसहकेतुमान् ७ भीमसेनं
 महाराजसमंतात्पर्यवारयत् चेदिमत्स्यकरूपास्तभीमसेनपुरोगमाः ८ अभ्यवर्तंतसहसानिषादान्सहराजभिः त-
 तःप्रवृत्तेयुद्धंघोररूपंभयानकं ९ प्रधावतांचयोधानांपरस्परजिघांसया घोरमासीत्ततोयुद्धंभीमस्यसहसापरैः १०
 यथेंद्रस्यमहाराजमहत्यादैत्यसेनया तस्यसैन्यस्यसंग्रामेयुह्यमानस्यभारत ११

भीष्मप० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३

बभूवसुमहोच्छब्दः सागरस्येवगर्जतः अन्योन्यस्यतदायोधानिकृतंतोविशांपते १२ महीचक्रुश्चितां सर्वा मासशोणितसंनिभां
 योधान्स्वान्स्वान्परांश्चापिनव्यजानज्जियांसया १३ स्वानप्याददतेतुस्वाः शूराः समरदुर्जयाः विमर्दः सुमहानासीदल्पानांबहुभिः स-
 ह १४ कलिंगैः सहचेदीनां निषादैश्चविशांपते कृत्वापुरुषकारंतुयथाशक्तिमहाबलाः १५ भीमसेनं परित्यज्य संन्यवर्तत चेदयः स-
 र्वैः कलिंगैरासन्नः सन्निरुत्तेषु चेदिषु १६ स्वबाहुबलमास्थाय संन्यवर्तत पांडवः न च चालरथोपस्थाद्रीमसेनो महाबलः १७ शि-
 तैरवाकिरन्बाणैः कलिंगानां वरूथिनीं कालिंगस्तुमहेवासः पुत्रश्चास्य महारथः १८ शक्रदेवइतिख्यातोजघ्नतुः पांडवशरैः
 ततोभीमो महाबाहुर्विधुन्वन्नुचिरंधनुः १९ योधयामास कालिंगं स्वबाहुबलमाश्रितः शक्रदेवस्तु समरे विसृजन्सायकान्बहून्
 २० अश्वान्जघान चतुरोभीमसेनस्य सायकैः तं दृष्ट्वा विरथंतत्रभीमसेनमरिंदमं २१ शक्रदेवोभिदुद्रावकिरंतं निशितैः शरैः
 भीमस्योपरिराजेंद्रशक्रदेवो महाबलः २२ ववर्षशरवर्षाणितपांतेजलदोयथा हताश्वेतुरथेतिष्ठन्भीमसेनो महाबलः २३ श-
 क्रदेवाय चिक्षेप सर्वशोक्याय सींगदां सतयानिहतो राजन् कालिंगस्य सुतो रथात् २४ सध्वजः सहस्रतेन जगाम धरणीतलं ह-
 तमात्मस्ततं दृष्ट्वा कलिंगानां महारथः २५ रथैरेनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः ततोभीमो महाबाहुर्गदां त्यक्त्वा महाबलः २६
 उद्धवर्हसनिस्त्रिंशं चिकीर्षुः कर्मदारुणं चर्मचापतिमं राजन्नार्पमं पुरुषर्षभ २७ नक्षत्रैरर्थचंद्रैश्च शातकुंभमये श्रित कालिंग-
 स्तततः क्रुद्धो धनुर्ज्यामवमृज्य च २८ प्रगृह्य सशरं घोरमेकं सर्पविषोपमम् प्राहिणोद्रीमसेनायवधाकांदीनरेश्वरः २९ तमा-
 पतंतं वेगेन प्रेरितं निशितं शरं भीमसेनो द्विधाराजंश्चिच्छेद विपुलासिना ३० उदक्रौशच्चसंहृष्टस्त्रासयानो बलंतव कालिंगोथ
 ततः क्रुद्धो भीमसेनस्य संयुगे ३१ तोमरान्प्राहिणोच्छीघ्रं चतुर्दशशिलाशितान् तानप्राप्तान् महाबाहुः स्वगतानेव पांडवः ३२ चि-
 क्षेद सहसाराजन्संभ्रांतो वरासिना निकृत्य तुरणोभीमस्तोमरान्वै चतुर्दश ३३ भानुमंतमभिप्रेक्ष्य प्राद्वन्पुरुषर्षभ भानुमां-
 स्तततोभीमं शरवर्षेण दधन् ३४ ननाद बलवन्नादं नादयानो नभस्तलं नतं समसृषेभीमः सिंहनादं महारणे ३५ ततः स्वरे
 णामुहता विननादमहास्वनः तेन शब्देन विव्रस्ता कलिंगानां वरूथिनी ३६ नभीमं समरे मेनेमानुषं पुरुषर्षभ ततोभीमो महाराज
 नदित्वा विपुलं स्वनं ३७

सासिर्वेगवदालुत्यदंताभ्यांवारणोत्तमं आरुरोहततोमध्यंनगराजस्यमारिष ३८ खड्गेनपृथुनामध्येभानुमंतमथाच्छिनत्
 सौतरायुधितहत्वारजपुत्रमरिदमः ३९ गुरुभारसहस्कंधेनागस्यासिमपातयत् छिन्नस्कंधः सविनदन्यपातगजयूथपः ४० आ
 रुग्णः सिंहवेगेनभानुमानिवपर्वतः पततश्चाप्यवलुत्यगजाद्भारतभारतः ४१ खड्गपाणिरदीनात्मातस्थोभुविसदशितः सच-
 चारबहुन्मागनिभीतः पातयन्गजान् ४२ अग्निचक्रमिवाविद्धं सर्वतः प्रत्यदृश्यत अश्वदंष्ट्रेषुनागेषुरथानीकेषुवाविभुः ४३ प-
 दातीनीचसंधेषुविनिघ्नन्यत्यदृश्यत श्येनवद्विचरन्सरव्येयुधिभीमोमहाबलः ४४ छिंदंस्तेषांशरीराणिशिरांसिचमहाजवः
 खड्गेनशितधारेणसंयुगेगजयोधिनां ४५ पदातिरेकः संक्रुद्धः शत्रूणांभयवर्द्धनः मोहयामासभूरांस्तान्कालांतकयमोपमः ४६
 मूढास्तएवचरणेविनदंतः समाद्रवन् सासिसुत्तमवेगेनविचरंतंमहारणे ४७ निकृत्परथिनामाजौरथेषांचयुगानिच जघान
 रथिनश्चापिवलवानरिमर्दनः ४८ भीमसेनश्चरन्मार्गान्स्फुबहुन्प्रत्यदृश्यत भ्रान्तमुद्रांतमाविद्धमापुतंप्रसृतंरसृतं ४९ संपा-
 तंसमुदीर्णंचदर्शयामासभारत केचिदग्रासिनाच्छिन्नाः पांडवेनमहात्मना ५० विनैर्दुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्चगतासवः छि-
 न्नदंताग्रहस्ताश्चाच्छिन्नकुंभास्तथापरे ५१ वियोधाः स्वान्यनीकानिजघ्नुर्भारतवारणाः निपेतुरुर्व्यांचितदाविनदंतोमहार-
 वान् ५२ छिन्नांश्चतोमरान्नाजन्महामात्रशिरांसिच परिस्तोमानिचित्राणिकक्षाश्चकनकोज्ज्वलाः ५३ ग्रैवेयाप्यथशक्ती-
 श्चपताकाः करिणांतथा तूणीराण्यथयंत्राणिविचित्राणिधनुंषिच ५४ अग्निदंडानिशप्रभाणितोत्रांश्चैवांकुशैः सह घंटाश्चविविधाका-
 राहेमगर्भान्सरूनपि ५५ पततः पतितांश्चैवपश्यामिसहसादिभिः छिन्नगात्रावरकरैर्निहतैश्चापिवारणैः ५६ आसीत्तस्मिन्त्रणेभूमिः
 पर्वतैः पतिनैरिव विमृद्यैवमहानागान्ममर्द्धान्नरर्षभः ५७ अश्वरोहवरांश्चैवपातयामासभारत तद्युद्धमभवद्दोरंतवतेषांचमा-
 रिष ५८ खलीनानिविचित्राणिकक्षाश्चकनकोज्ज्वलाः परिस्तोमाश्चप्रासाश्चक्रपृथश्चमहाधनाः ५९ कवचान्यथचर्मणिचित्रा-
 प्यास्तराणिच तत्रतत्रापविद्धानिव्यदृश्यंतमहाहवे ६० प्रोथयंत्रैश्चचित्रैश्चरवडैश्चविमलैस्तथा सचक्रैवस्रधांकीर्णोशबलां
 कुसुदैरिव ६१ आपुत्परथिनः कांश्चित्परामृश्यमहाबलः पातयामासखड्गेनसध्वजानपिपांडवः ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

मुहुरुत्पततोदिक्षुधावतश्चरस्विनः मार्गाश्चरतश्चित्रान्वयस्मयंतरणोजनाः ६३ निजधानपदाकांश्चिदाक्षिप्यान्यानपोथय-
 त् रक्तेनान्यांश्चिच्छेदनादेरन्यानभीषयत् ६४ ऊरुवेगेनचाप्यन्यान्यातयामासभूतले अपरेचैनमालोक्यभयाद्विद्राविणोभवन्
 ६५ एवसाबहुलासेनाकालिंगानांतरस्विनां परिवार्यरणेभीष्मभीमसेनमुपाद्रवत् ६६ ततःकालिंगसेनांतांप्रसुरवेभरतर्षभ श्रु-
 ताद्युषमभिप्रेक्ष्यभीमसेनःसमभ्ययात् ६७ तमायांतमभिप्रेक्ष्यकालिंगोनवभिःशरैः भीमसेनममेयात्माप्रत्यविध्यत्तनांतरे ६८
 कालिंगबाणाभिहतस्तोत्रार्दितइवद्विपः भीमसेनःप्रज्ज्वालक्रोधेनाग्निरिवेधनैः ६९ अथाशोकःसमादायरथंहेमपरिष्कृतं भी-
 मसंपादयामासरथेनरथिनांवरः ७० तमारुह्यरथंतूर्णकौंतेयःशत्रुसूदनः कालिंगमभिदुद्रावतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ७१ ततः
 श्रुतायुर्बलवान्भीमस्यनिशितान्शरान् प्रेषयामाससंकुद्धोदर्शयन्हस्तलाघवम् ७२ सकार्मुकवरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैःशरैः
 समाहतोभृशराजन्कालिंगेनमहाबलः ७३ संचुक्रोधभृशंभीमोदंडाहतइवोरगः क्रुद्धःसचापमायम्यबलवद्बलिनांवरः ७४ का-
 लिंगमवधीत्यार्थेभीमःसप्तभिरायसैः शराभ्यांचक्ररक्षौचकालिंगस्यमहाबलौ ७५ सत्यदेवंचसत्यंचप्राहिणोद्यमसादनं
 ततःपुनरमेयात्मानाराचैर्निशितैस्त्रिभिः ७६ केतुमंतरणेभीमोगमयद्यमसादनं ततःकालिंगाःसंकुद्धाभीमसेनममर्षणं ७७
 अनेकैर्बहुसाहस्रैःक्षत्रियाःसमयोधयन् ततःशक्तिगदारवद्भूतोमरर्षिपरश्वधैः ७८ कालिंगाःशतशोराजन्भीमसेनमवार-
 यन् सन्निवार्यतुतान्राजन्च्छरदृष्टिसमुच्छ्रिताम् ७९ गदामादायरसापरिपुत्यमहाबलः भीमःसप्तशतान्वीराननयद्यम
 सादनं ८० पुनश्चैवद्विसाहस्रान्कालिंगानरिमर्दनःप्राहिणोन्मृत्कलोकायतदद्भुतमिवाभवत् ८१ एवंसतान्यनीकानिक-
 लिंगानांपुनःपुनः बिभेदसमरेवीरोभीमोभीमपराक्रमः ८२ हतारोहाश्चमातंगाःपांडवेनकृतारणे विप्रजस्मुरनीकेषुघ-
 नावाताहताइव ८३ मृद्धंतःस्वान्यनीकानिविनदंतःशरातुराः ततोभीमोमहाबाहुःरक्तासक्तमहाभुजः ८४ संप्रहृष्टोमहा
 घोरंशरं प्रध्मापयन्बली सर्वकालिंगसेन्यानांमनांसिसमकंपयत् ८५ मोहश्चापिकलिंगानामाविवेशपरंतप प्राकंपंतचसै-
 न्यानिवाहनानिचसर्वशः ८६ भीमसेनेनसमरेगजेद्वेणेवसर्वतः मार्गान्वहन्विचरताधावताचनतस्ततः ८७ ६९

मुहुर्मुहुरिततत्तच्चैवसंमोहः समजायत भीमसेनप्रयत्नस्तस्यैतत्समकंपत ८८ क्षोभ्यमाणमसंवाधं ग्राहेणेव महासरः आसि
 तेषु च वीरेषु भीमेनाद्भुतकर्मणा ८९ पुनरावर्तमानेषु विद्रवत्समंततः सर्वकालिङ्गयोधेषु पाण्डुनां ध्वजिनीपतिः ९० अवा
 दीत्स्वान्यनीकानि युध्यध्वमितिभारत सेनापतेर्वचः श्रुत्वा शिरवंडिप्रसुरवागणाः ९१ भीममेवाभ्यवर्तन्तरथानीकैः प्रहारिभिः
 धर्मराजश्चतान्सर्वानुपजग्राह पाण्डवः ९२ महतामेघवर्णेन नागानीकेन पृष्ठतः एवं संचोद्य सर्वाणि स्वान्यनीकानि पार्षतः ९३
 भीमसेनस्य जग्राह पाण्डोः सत्पुरुषैर्वृतः नहि पांचालराजस्य लोके कश्चन विद्यते ९४ भीमसात्यक्योरन्यः प्राणेभ्यः प्रियकृत्त-
 मः सोपश्यत कलिङ्गेषु चरन्तमरिः सूदनं ९५ भीमसेनमहाबाहुं पार्षतः परवीरहा ननाद बहुधाराज नृहृष्टश्चासीत् परंतपः ९६
 शरवन्दध्मोऽसमरे सिंहाद ननाद च सच पारावताश्च स्य रथे हेमपरिष्कृते ९७ कोविदारध्वजं दृष्ट्वा भीमसेनः समाश्वसत् धृ
 ष्टद्युम्नश्च तं दृष्ट्वा कालिङ्गैः समभिद्रुतं ९८ भीमसेनमपेयात्मा त्राणायाजोऽसमभ्ययात् तौ दूरात्सात्यकिर्दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नवृकोदरो
 ९९ कालिङ्गान्समरे वीरौ यो धयंतौ मनस्विनौ सतत्र गत्वा शौनेयो जवेन जवतां वरः १०० पार्थपार्षतयोः पाण्डिजग्राहपुरुषर्षभः
 सकृत्वाकदन्तं तत्र प्रगृहीतशरासनः १ आस्थितो रौद्रमात्मानं जघान समरे परान् कलिङ्गप्रभवांचैव मांसशोणितकर्दमां २
 रुधिरस्यंदनीतत्र भीमः प्रावर्तयन्नदीं अथांतरे कलिङ्गानां पाण्डवानां च वाहिनीं ३ संततारस्तदुस्तारां भीमसेनो महाबलः भी
 मसेनं तदा दृष्ट्वा प्राक्रोशं स्तावकानृप ४ कालो यं भीमरूपेण कालिङ्गैः सह युध्यते ततः शान्तनवो भीष्मः श्रुत्वा तं निनदं र-
 णो ५ अभ्ययात्त्वरितोऽनीकं व्यूढानीकः समंततः तं सात्यकिर्भीमसेनो धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ६ अभ्यद्रवन्त भीष्मस्य रथं हेम
 परिष्कृतं परिवार्य तु ते सर्वे गांगेयंतरसारणे ७ त्रिभिस्त्रिभिः शरैर्घोरैर्भीष्ममानच्छ्वरं जसा प्रत्यविध्यत तान्सर्वान् पितादेव-
 व्रतस्तव ८ यतमानान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ततः शरसहस्रेण सन्निवार्य महारथान् ९ हयान्कांचनसन्नाहा-
 न् भीमस्याभ्यहनच्छरैः हताश्वेतुरथेतिष्ठन् भीमसेनः प्रतापवान् १० शक्तिं विक्षेपत रसागांगेयस्य रथं प्रति अप्राप्ताम-
 थतां शक्तिं पितादेवव्रतस्तव ११ द्विधा चिच्छेद समरे पृथिव्यां साव्यशीर्यत ततः शैक्यायसीगुर्वी प्रगृह्य महतीं गदां १२

भीमसेनोरथाचूर्णपुष्पुवेमनुजर्षभः धृष्टद्युम्नस्तमारोप्यस्वरथेरथिनांवरः १३ पश्यतां सर्वसैन्यानामपोवाहयशास्त्रिनम् सा-
त्यकोपिततस्तूर्णभीमस्यप्रियकाम्यया १४ सारथिकुरुवृद्धस्यपातयामाससायकैः भीष्मस्तनिहतेतस्मिन्सारथौरथिनांवरः
१५ वातायमानैरश्वैस्तेरपनीतोरणाजिरात् भीमसेनस्ततोराजन्पनीतेमहारथे १६ प्रजज्वालयथावह्निर्दहन्कक्षामिवोल्बणः
सहत्वासर्वकालिङ्गान्सेनामध्येव्यवस्थितः १७ नैनमभ्युत्सहन्केचित्तावकाभरतर्षभ संपूज्यमानः पांचाल्यैर्मत्स्यैश्चभरतर्षभ
१८ धृष्टद्युम्नपरित्यज्यसमीयादथसात्यकिं अथाब्रवीद्भीमसेनंसात्यकिः सत्यविक्रमः १९ प्रहर्षयन्यदुव्याघ्रो धृष्टद्युम्नस्य
पश्यतः दिष्ट्याकलिङ्गराजश्चराजपुत्रश्चकेतुमान् २० शक्रदेवश्चकालिङ्गः कालिङ्गाश्चमृधेहताः स्वबाहुबलवीर्येणनागा-
श्चरथसंकुलः २१ महापुरुषभूयिष्ठोवीरयोधनिषेवितः महाव्यूहः कलिङ्गानामेकेनमृदितस्त्वया २२ एवमुक्त्वाशिनेर्न-
सादीर्घबाहुररिंदमः रथस्थंतमभिद्रुत्यपर्यव्रजतपांडवं २३ ततःस्वरथमागम्यपुनरेवमहारथः तावकानवधीकृद्धोभीम-
स्यबलमादधत् २४ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० कलिङ्गवधेचतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ संजयउवाच गतेपूर्वा-
णहसमयेतस्मिन्नहनिभारत रथाश्चनरनागानांसादिनांचमहाक्षये १ द्रोणपुत्रेणशल्येनकृपेणचमहात्मना समसज्जत
पांचाल्यस्त्रिभिरेतैर्महारथैः २ मल्लोक्तविदितानश्चान्निजघानमहाबलः द्रौणेः पांचालदायादः शितैर्बहुभिराशुगैः ३
ततःशल्यरथतूर्णमास्थायहतवाहनः द्रौणिः पांचालदायादमभ्यवर्तततथेषुभिः ४ धृष्टद्युम्नंतुसंयुक्तद्रौणिनादृश्यभारत
सौमद्रोऽभ्यपततूर्णविकिरन्निशितांश्छुरान् ५ सशल्यंपंचविंशत्याकृपंचनवभिः शरैः अश्वत्थामानमष्टाभिर्विव्याधभर-
तर्षभ ६ आर्जुनंतुततस्तूर्णद्रौणिर्विव्याधपत्रिणा शल्योद्वादशाभिश्चैवकृपश्चानिशितैस्त्रिभिः ७ लक्ष्मणस्तवपौत्रस्त-
सौमद्रंपर्यवस्थितं अभ्यवर्ततसंकुद्धस्तयोर्युद्धमवर्तत ८ दौर्योधनिस्तसंकुद्धः सौमद्रंनिशितैः शरैः विव्याधसमरेराजं
स्ततद्भुतमिवामवत् ९ अभिमन्युश्चसंकुद्धोभ्यातरंभरतर्षभ शरैः पंचशतैः क्षिप्रंक्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत १० लक्ष्मणोऽपि
ततस्तस्यधनुश्चिच्छेदपत्रिणा मुष्टिदेशेमहाराजततउच्चकुशर्जनाः ११ तद्दिहायधनुश्छिन्नसौमद्रः परवीरहा अन्यदा-
दत्तवांश्चित्रंकार्मुकंवेगवत्तरं १२ भी० चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

तौ तत्र समरे युक्तौ कृतप्रतिकृतौ विष्णोः अन्योन्यं निशितैस्तीक्ष्णैर्जघ्नुः पुरुषर्षभो १३ ततो दुर्योधनो राजा दृष्ट्वा पुत्रं महाबलं
पीडितं तव पौत्रेण प्रायात्तत्र जनेश्वरः १४ सन्निवृत्ते तव कृते सर्व एव जनाधिपाः आर्जुनिरथ वंशेन समं तात्पर्यं वारयन् १५
सतैः परिवृतः शूरैः शूरो युधिस्तु दुर्जयः नस्म प्रव्याथितो राजन् कृष्णा तुल्यपराक्रमः १६ सौभद्रमथ संयुक्तं दृष्ट्वा तत्र धनं जयः
अभिदुद्राव संकुदस्त्रा तु कामस्त्वमात्मजं १७ ततः सरथनागाश्वाभीष्मद्रोणपुरोगमाः अभ्यवर्तन्त राजानः सहसा सव्यसा-
चिनम् १८ उद्धूतं सहसा भोमं नराश्वरथसादिभिः दिवाकरपथं प्राप्य रजस्तीव्रमदृश्यत १९ तानि नागसहस्राणि भूमि-
पालशतानि च तस्य बाणपथं प्राप्य नाभ्यवर्तन्त सर्वशः २० प्रणेदुः सर्वभूतानि बभूवुस्तिमिरादिशः कुरूणामनयस्ती-
व्रः प्रत्यपद्यत दारुणः २१ नाप्यन्तरिक्षं नदिशो नभूमिर्न च भास्करः प्राज्ञायत नरश्चेष्टशरसंघैः किरीटिनः २२ सादितध्वज-
नागास्तृहताश्चारथिनो भृशं विप्रद्रुतरथाः केचिद्दृश्यन्ते रथयूथपाः २३ विरथारथिनश्चान्येधावमानास्ततस्ततः तत्र तत्रै-
व दृश्यन्ते सायुधैः सांगदैर्भुजैः २४ हयारोहा हयास्त्यक्त्वा गजारोहाश्च दन्तिनः आर्जुनस्य भयाद्राजन् समं तादृिप्रदुद्रुवुः २५
रथेभ्यश्च गजेभ्यश्च हयेभ्यश्च नराधिपाः पातिताः पात्यमानाश्च दृश्यन्ते आर्जुनसायकैः २६ सगदालुघतान्बाहून्सरवङ्गाश्च विशां-
पते सप्रासांश्च सतूणीरान्सशरान्सशरासनान् २७ सांकुशान्सपताकांश्च तत्र तत्र आर्जुनो नृणां विचकर्त शरैरुग्रैरोद्रं बि-
भ्रद्दपुस्तदा २८ परिघाणां विदीर्णानां मुद्गराणां च मारिष प्रासानां भिंडिपालानां निस्त्रिशानां च संयुगे २९ परश्वधानां तीक्ष्णा-
नां तोमराणां च भारत वर्मणां चापविद्धानां कान्चनानां च भूतले ३० ध्वजानां चर्मणां चैव व्यजनानां च सर्वशः छत्राणां हेमदंडानां तोम-
राणां च भारत ३१ प्रतोदानां कशानां च योक्त्राणां चैव मारिष राशयः स्मप्रदृश्यन्ते विनिकीर्णारिणाक्षितौ नासीत्तत्र पुमान् कश्चित्तवसे-
न्यस्य मारिष ३२ यो आर्जुनं समरे शूरं प्रत्युदीयात्कथंचन यो यो हि समरे पार्थ प्रत्युद्याति विशांपते ३३ स शरैर्विशिरे वेस्तीक्ष्णैः पर-
लोकाय नीयते तेषु विद्वद्वमाणेषु तव योधेषु सर्वशः ३४ आर्जुनो वासुदेवश्च शरवन्दध्मतुरुनमो तत्प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा पिता देवव्र-
तस्तव ३५ अब्रवीत्समरे शूरं भारद्वाजं स्मयन्निव एष पांडुस्तो वीरः कृष्णो न सहितो बली ३६

तथाकरोति सैन्यानि यथाकुर्याद्वनं जयः न ह्येष समरेश क्यो जेतुमद्य कथंचन ३७ यथास्य दृश्यते रूपं कालांत कयमोपमं न
निवर्तयितुं चापि शक्येयं महती चमूः ३८ अन्योन्यपेक्षया पश्यदुर्बलेयं वस्तु धिनी एष चास्तंगिरि श्रेष्ठं भानुमान्प्रतिपद्यते ३९
चक्षुषि सर्वलोकस्य संहारनिवसर्वथा तत्रावहारं संप्राप्तं मन्येहं पुरुषर्षभ ४० श्रान्ताभीताश्च ये यो धानयोत्स्यंतिकदाचन ए-
वमुक्ता ततो भीष्मो द्रोणमाचार्यसन्तमम् ४१ अवहारमथोचक्रे तावकानां महारथः ततो वहारः सैन्यानां तव तेषां चमारिष
अस्तंगच्छति सूर्यः भूत्संध्या च समवर्तत ४२ इति श्रीमन्महाभारते भीष्म० द्वितीयदिवसखुद्दनामपंचपंचाशत्तमोऽध्या-
यः ५५ संजय उवाच प्रभातायां तु शर्वर्या भीष्मः शान्तनवस्ततः अनीकान्यथ संयाने व्यादिदेश परंतपः १ गारुडं च
महाव्यूहं चक्रे शान्तनवस्तदा पुत्राणां तेजया कांक्षीवृद्धः कुरुपितामहः २ गरुडस्य स्वयं तुंडोऽपि तादेव घ्नतस्तव चक्षुषी च भरद्वा-
जः कृतवर्मा च सात्वतः ३ अश्वत्थामा कृपश्चैव शिरस्यास्तां यशस्विनौ त्रिगर्तैर्मित्यकैकैश्चैव रधानैश्च संयुतो ४ भूरिश्रवाः श-
लः शल्यो भगदत्तश्च मारिष मद्रकाः सिंधुसौवीरास्तथापंचनदाश्च ये ५ जयद्रथेन सहिता ग्रीवायां सन्निवेशिताः पृष्ठे दुर्योधनो-
राजा सौंदर्यः सानुगेर्वृतः ६ विंदानुविंदावावंत्यो कांबोजाश्च शकैः सह पुच्छमासन्महाराजशूरसेनाश्च मारिष ७ मागधाश्च-
कलिंगाश्च दासेरकगणैः सह दक्षिणं पक्षमासाद्य स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ८ कारुषाश्च विकुंजाश्च मुंडाः कौंडीवपास्तथा वृ-
हद्वलेन सहिता वामपार्श्वे समास्थिताः ९ व्यूहं दृष्ट्वा तु तत्सैन्यं सव्यसाची परंतपः धृष्टद्युम्नेन सहितः प्रत्यव्यूहत संयुगे १० ता-
वकानां तु तं व्यूहं प्रत्यव्यूहतं पांडवाः अर्धचंद्रेण व्यूहेन व्यूहतमतिदारुणं ११ दक्षिणं शृंगमास्थाय भीमसेनो व्यरोचत नानाश-
स्त्रो य संपन्नैर्नानादेशैर्नृपैर्वृतः १२ तदन्वेव विराटश्च द्रुपदश्च महारथः तदनंतरमेवाथ नीलो नीलायुधैः सह १३ नीलादनंतरं-
चैव धृष्टकेतुर्महारथः चेदिकाशिकरूपैश्च पौरवैश्चाभिसंवृतः १४ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च पांचालाश्च प्रभद्रकाः मध्ये सैन्येन-
महता स्थिता युद्धाय भारत १५ तत्रैव धर्मराजोऽपि गजानीकेन संवृतः ततस्तसात्यकीराजन् द्रौपद्याः पंचचात्मजाः १६ अग्नि-
मन्युस्ततस्तूर्णमिरावांश्च ततः परं भैमसेनिस्त तोराजन् कैकेयाश्च महारथाः १७ ततो भूहिपदांश्चैष्ठो वामपार्श्वमुपाश्रितः सर्वस्य जग-
तो गोप्ताय स्य गोप्ता जनार्दनः १८

एवमेतं महाव्यूहं मत्स्यव्यूहं तपांडवाः वधार्थं तव पुत्राणां तत्पक्षं ये च संश्रिताः १९ ततः प्रवृत्ते युद्धं व्यतिषत्तरथा द्विपं तावका-
नां परेषां च निघ्नतामितरेतरं २० हस्तयोः घाश्चरयोः घाश्च तत्र तत्र विशांपते संपतंतो व्यदृश्यंत निघ्नं तस्मै परस्परं २१ धावतां चरयोः घा-
नां युध्यतां च पृथक् पृथक् बभूवतु सुलः शब्दो विमिश्रो दुंदुभि स्वनेः २२ दिवस्पृङ्गनरवीराणां निघ्नतामितरेतरं संप्रहारे तु तु सु-
लेतवतेषां च भारत २३ इति श्रीमन्महाभा. श्री. गारुडार्धचंद्रव्यूहनिर्माणे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ संजय उवाच
ततो व्यूढे धनीकेषु तावकेषु तरेषु च धनंजयो रथानीकमवधीत्तत्र भारत १ शरैरतिरथो युद्धे पातयन् नथ यूथपान् ते वध्यमानाः
पार्थेन कालेनेव युगक्षये २ धार्तराष्ट्रारणे यत्तान्यां डवान्यत्ययो धयन् प्रार्थयाना यशो दीप्तं सृज्यं कृत्वानिवर्तनं ३ एकाग्रमनसो-
भूत्वा पांडवानां वरूथिनीं बभूजुर्बहुशो राजस्ते चाभज्यंत संयुगे ४ द्रवद्विरथभग्नेश्च परिवर्तद्विरेव च पांडवैः कोरवे यैश्च न प्रा-
ज्ञायत किंचन ५ उदतिष्ठद्रजोभो मे छादयानं दिवाकरं नदिशः प्रदिशश्चापितत्र जजुः कथंचन ६ अनुमानेन संज्ञाभिर्नामि-
गोत्रैश्च संयुगे वर्तते स्म तदा युद्धं तत्र तत्र विशांपते ७ न व्यूहो मिद्यते तत्र कोरवाणां विशांपते रक्षितः स यथा तेन भारद्वाजे-
न मारिष ८ तथैव पांडवे यानां रक्षितः स व्यसाचिना नाभिद्यत महाव्यूहो मीमेन च स्फुरक्षितः ९ सेनाग्रादभिनिष्पत्य प्रायुध्यं
स्तत्र मानवाः उभयोः सेनयो राजन् व्यतिषत्तरथा द्विपाः १० हयारोहैर्हयारोहाः पातयन्ते स्म महाहवे ऋष्टिभिर्विमलाग्राभिः प्रा-
सैरपि च संयुगे ११ रथीरथिनमासाद्य बाणैः कनकभूषणैः पातयामास समरे तस्मिन् नतिभयकरे १२ गजारोहा गजारोहान्ना-
राच शरतो मरैः संयुक्तान् पातयामास स्रवतेषां च संघशः १३ पत्तिसंघारणे पत्तीन् भिंडिपालपरश्वधैः न्यपातयंत संहृष्टाः प-
रस्परकृतागसः १४ रथी च समरे राजन् नासाद्य गजयोधिनं सगजं पातयामास गजीं च रथिनं तथा १५ रथिनं च हयारोहः प्रा-
सेन भरतर्षभ पातयामास समरे रथी च हयसादिनं पदातीरथिनं संख्ये रथी चापि पदातिनं १६ न्यपातयच्छितैः शस्त्रैः सेन-
योरुभयोरपि गजारोहा हयारोहान् पातयामास राहवे १७ हयारोहा गजस्थांश्च तदद्भुतमिवाभवत् गजारोहवरैश्चापि
तत्र तत्र पदातयः १८ पातिताः समदृश्यंत तैश्चापि गजयोधिनः पत्तिसंघाहयारोहैः सादिसंघाश्च पत्तिभिः १९

पात्यमानाव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः ध्वजैस्तत्रापविष्टैश्चकार्मुकैस्तोमरैस्तथा २० परिस्तोमैः कुथाभिश्चकंबलैश्चमहा-
धनैः प्रासेस्तथागदाभिश्चपरिधैः कंपनैस्तथा शक्तिभिः कवचैश्चित्रैः कुणोपेरंकुशैरपि २१ निस्त्रिंशोर्विमलैश्चैवस्वर्णपुरैः श-
रैस्तथा भूषातिभरतश्चैष्वक्रुदामैरिवचित्रिता नराश्वकायैः पतितैर्देतिभिश्चमहाहवे २२ अगम्यरूपापृथिवीमांसशो-
णितकर्दमा प्रशशामरजोभोमंत्युक्षितंनरशोणितैः २४ दिशश्चविमलाः सर्वाः समपद्यंतभारत उत्थितान्यगणोयानिकब-
धानिसमंततः २५ चिह्नभूतानिजगतोविनाशार्थायभारत तस्मित्युद्धेमहारौदेवर्तमानेः सुदारुणे २६ प्रत्यदृश्यंतरथिनो-
धावमानाः समंततः ततोभीष्मश्चद्रोणश्चसैधवश्चजयद्रथः २७ पुरुमित्रोविकर्णश्चशकुनिश्चापिसौबलः एतेसमरदुर्धर्षाः
सिंहतुल्यपराक्रमाः २८ पांडवानामनीकानिबभञ्जुः समरेस्थिताः तथैवभीमसेनोपिराक्षसश्चघटोत्कचः २९ सात्यकिश्चैकि-
तानश्चद्रोपदेयाश्चभारत तावकांस्तवपुत्रांश्चसहिताः सर्वराजभिः ३० द्रावयामासुराजिस्थान्स्त्रिदशादानवानिव तथातेस-
मरेन्योन्यंनिघ्नंतः क्षत्रियर्षभाः ३१ रक्तोक्षिताघोररूपाविरेजुः किंशुकाइव विजित्यचरिपूत्राजन्सेनयोरुभयोरपि ३२ व्यदृ-
श्यंतमहामात्राग्रहाइवनभस्तले ततोरथसहस्रेणपुत्रोदुर्योधनस्तव ३३ अभ्ययात्पांडवान्युद्धेराक्षसंचघटोत्कचं तथैवपांड-
वाः सर्वेमहत्यासेनयासह ३४ भीष्मद्रोणोरणेशूरोप्रत्यद्युररिंदमो किरीटीतुययोः क्रुद्धः समंतात्पार्थिवोत्तमान् ३५ अर्जुनिः
सात्यकिश्चैवययतुः सौबलंबलं ततः प्रवृत्तेभूयः संग्रामोलोमहर्षणः तावकानांपरेषांचजिगीषूणांपरस्परं ३६ इतिश्री-
मन्महाभा० भीष्म० तृतीयदिनयुद्धारंभेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ संजयउवाच ततस्तेपार्थिवाः क्रुद्धाः फाल्गुनंवी-
क्ष्यसंयुगे रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्पर्यवारयन् १ अथैनंरथवंशेनकोष्ठकीकृत्यभारत शरैः सुबहुसाहस्रैः समंतात्पर्यवार-
यन् २ शक्तीश्चविमलास्तीक्ष्णागदाश्चपरिधैः सह प्रासान्परश्वधांश्चैवसुद्गरान्मुसलानपि ३ चिद्विपुः समरेक्रुद्धाः फाल्गु-
नस्यरथंप्रति अस्त्राणामथतांवृष्टिंशलमानामिवायतिं ४ रुरोधसर्वतः पार्थः शरैः कनकभूषणैः तत्रतस्त्रायवदृष्ट्वाभी-
त्सोरतिमानुषं ५ देवदानवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः साक्षसाध्वितिराजेंद्रफाल्गुनप्रत्यपूजयन् ६ ७ ८ ९

सात्यकिश्वाभिमन्युश्चमहत्यासेनयासह गांधारान्समरेश्वराचरुधुः सहसौबलान् ७ ततः सौबलकाः शूरावाष्पेयस्य
 रथोत्तमम् तिलशाश्चिच्छिदुः क्रोधाच्छस्त्रैर्नानाविधैरपि ८ सात्यकिस्तुरथत्यक्तावर्तमानेमहाहवे अभिमन्योरथतूर्णमा
 रुरोहपरंतप ९ तावेकरथसंयुक्तौ सौबलेयस्यवाहिनीं जघ्नतुर्निशितैस्तूर्णैः शरैः सन्नतपर्वभिः १० द्रोणभीष्मोरणेयैर्नै
 धर्मराजस्यवाहिनीं नाशयेतां शरैः स्तीक्ष्णैः कंकपत्रपरिच्छदैः ११ ततो धर्मस्तोराजामाद्रीपुत्रौ च पांडवौ मिषतां सर्वसै-
 न्यानां द्रोणानीकमुपाद्रवन् १२ तत्राभूत्कमहद्युद्धं तुमुलं लोमहर्षणं यथा देवास्तरुण्युद्धं पूर्वमासीत् कदारुणं १३ कुर्वाणौ
 तुमहत्कर्मभीमसेनघटोत्कचौ दुर्योधनस्ततोभ्येत्यतावुभावप्यवारयत् १४ तत्राद्भुतमपश्यामहेडिंबस्यपराक्रमम् अ-
 तीत्यपितरं युद्धेयदयुद्धात् भारत १५ भीमसेनस्तसंक्रुद्धो दुर्योधनममर्षणः हृद्यविह्वलपत्केन प्रहसान्निवपांडवैः १६
 ततो दुर्योधनो राजा प्रहारवरपीडितः निषसादरथोपस्थैकश्मलचजगामह १७ तं विसंज्ञमथोदृष्ट्वा त्वरमाणोऽस्य सारथिः अपोवा
 हरणाद्राजंस्ततः सैन्यमभज्यत १८ ततस्तां कौरवींसेनां द्रवमाणां ततस्ततः निघ्नन्भीमः शरैस्तीक्ष्णैरनुवव्राजपृष्ठतः १९ पा
 र्श्वतश्चरणश्रेष्ठो धर्मपुत्रश्च पांडवः द्रोणस्य पश्यतः सैन्यं गां गेयस्य च भारत २० जघ्नतुर्विशिरेवैस्तीक्ष्णैः परानीकविनाशिनैः द्रव
 माणां तु तस्सैन्यं तव पुत्रस्य संयुगे २१ नाशकृतां वारयितुं भीष्मद्रोणौ महारथौ वार्यमाणं च भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना २२
 विद्रवत्येव तस्सैन्यं पश्यतो द्रोणभीष्मयोः ततो रथसहस्रेषु विद्रवत्कृतस्ततः २३ तावास्थितावेकरथं सौभद्राणि पुंगवौ
 सौबलीसमरे सेनां नाशयेतां परंतप २४ शरश्रमातेततस्तौ तु शौनेयकुरुपुंगवौ अमावास्यां गतौ यद्वत्सोमसूयौ नभस्तले २५
 अर्जुनस्ततः क्रुद्धस्तव सैन्यं विशांपते ववर्षशरवर्षेण धाराभिरिव तोयदः २६ वध्यमानं ततस्तनुशरैः पार्थस्य संयुगे दुद्रा
 वकौरवं सैन्यं विषादभयकंपितं २७ द्रवतस्तान्समालोक्य भीष्मद्रोणौ महाबलौ न्यवारयेतां संक्रुद्धौ दुर्योधनहितैषिणौ २८
 ततो दुर्योधनो राजा समाश्वस्य विशांपते न्यवर्तयत तस्सैन्यं द्रवमाणं समंततः २९ यत्र यत्र सतंतुभ्यं योयः पश्यति भारत ३०
 तत्र तत्र न्यवर्तंत क्षत्रियाणां महारथाः तान्निहन्तान्समीक्ष्यैव ततो न्येपीतरेजनाः ३१ अन्योन्यस्पर्द्धयाराजं लज्जया चाव
 तस्थिरे पुनरावर्ततां तेषां वेग आसीद्विशांपते ३२

पूर्यतः सागरस्येव चंद्रस्योदयनंप्रति सन्निरुत्तांस्ततस्तांस्तद्वद्वाराजासुयोधनः ३३ अब्रवीत्स्वरितोगत्वाभीष्मं शांतनवं-
 चः पितामहं निबोधेदयत्त्वां वक्ष्यामि भारत ३४ नानुरूपमहं मन्ये त्वयि जीवति कौरव द्रोणे चास्मविदां श्रेष्ठे सपुत्रे ससह
 ज्जने ३५ कृपे चैव महेशासे द्रवते यद्वरूथिनी नपांडवान्प्रतिबलांस्तव मन्ये कथंचन ३६ तथा द्रोणस्य संग्रामे द्रोणे श्वा-
 पिकृपस्य च अनुग्राह्याः पांडुस्तानूनंतव पितामह ३७ यथेमांक्षमसे वीरवध्यमानां वरूथिनीं सोऽस्मि वाच्यस्त्वयार-
 जन् पूर्वमेव समागमे ३८ नयौ तस्ये पांडवान्संख्येनापि सात्यकिपार्षतो श्रुत्वा हं वचनं तुभ्यमाचार्यस्य च भारत ३९ कर्णेन स
 हितः कृत्यं चिंतयानस्तदेव हि यदि नाहं परित्याज्यो युवाभ्यामिह संयुगे ४० विक्रमेणानुरूपेण युध्यतां पुरुषर्षभौ एतच्छ्रु-
 त्वा वचोभीष्मः प्रहसन्नेमुहुर्मुहुः ४१ अब्रवीत्तनयं तुभ्यं क्रोधाद्वाहृत्य चक्षुषी बहुशोऽसि मयारजन्पथ्यमुक्तो हितं वचः
 ४२ अजेयाः पांडवा युद्धे देवैरपि सवासवैः यत्तु शक्यं मया कर्तुं वृद्धेनात्र नृपोत्तम ४३ करिष्यामि यथाशक्ति प्रेक्षेदानीं सबां-
 धवः अद्य पांडुस्तान्सर्वान्सैन्यान्सह बंधुभिः ४४ मिषतो वारयिष्यामि सर्वलोकस्य पश्यतः एवमुक्तस्तभीष्मेण पुत्रस्त-
 वनरेश्वरः ४५ दध्मौ शंखं मुदा युक्तो भेरीश्च समताडयत् पांडवाश्च ततो राजंश्छ्रुत्वा तु निनदं महत् दध्मुः शंखांश्च भेरीश्च
 मुरजांश्चाभ्यवादयन् ४६ इति श्रीमन्म० भीष्म० भीष्मदुर्योधनसंवादे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ धृतराष्ट्र उवाच
 प्रतिज्ञाते ततस्तस्मिन् युद्धे भीष्मेण दारुणे मम पुत्रस्य वाक्ये स्तक्रोधितेन विशांपते १ भीष्मः किमकरोत्तत्र पांडवे येषु सं-
 जयः पितामहे वा पांचालास्तन्ममाचक्ष्व संजय २ संजय उवाच गतपूर्वापहं भूयिष्ठे तस्मिन् न हनि भारत पश्चिमादिश-
 मास्थाय किंचिद्घाते दिवाकरे ३ जयं प्राप्तेषु तद्वेषु पांडवेषु महात्मसु सर्वधर्मविशेषज्ञः पिता देवव्रतस्तव ४ अभ्ययाज्जव-
 नैरश्वैः पांडवानां मनीकिनीं महत्यासेनयागुप्तस्तव पुत्रैश्च सर्वशः ५ प्रावर्तत ततो युद्धं तु मुलं लोमहर्षणं अस्माकं पांडवैः
 सार्द्धं मनयान्तव भारत ६ धनुषां कूजतां तत्र तलानां चाभिहन्यतां बभूव तु मुलः शब्दो गिरीणामिव दीर्यतां ७ तिष्ठ स्थितोऽस्मि
 विद्येनं निवर्तस्व स्थिरो भव स्थितोऽस्मि प्रहरस्वेति शब्दाः श्रूयन्ति सर्वशः ८ कांचनेषु तनुत्रेषु किरीटेषु ध्वजेषु च शिलाना-
 मिव शैलेषु पतन्तीनामभूत्स्वनः ९ इति श्रीमन्म० भी० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

पतिता न्युत्तमांगानि बाहवश्च विभूषिताः व्यचेष्टन्तमहीप्राप्य शतशोथसहस्रशः १० कृतोत्तमांगाः केचित्तु तथैवोद्यन्तकार्मु-
काः प्रगृहीता युधाश्चैव तस्थुः पुरुषसत्तमाः ११ प्रावर्तन्त महावेगानदीरुधिरवाहिनी मातंगांगशिलाघोरामांसशोणितक-
र्दमा १२ वराश्वनरनागानां शरीरप्रभवा तदा परलोकाण्यवनदीरुध्रगोमायुमोदिनी १३ नदष्टनश्च तच्चापियुद्धमेतादृशं नृप
यथा तव स्तनानां च पांडवानां च भारत १४ नासीद्वथ पथस्तत्र यो धैर्यं धिनिपातितैः गंजैर्निपातितैर्नीलैर्गिरिशृंगैरिवाद्यतः
१५ विकीर्णैः कवचैश्चित्रैः शिरस्त्राणैश्च मारिष शतशमेतद्रणस्थानं शरदीवनभस्तलं १६ विनिभिन्नानराः केचिदन्नापी
डप्रकर्षिणः अदीनाः समरेशत्रूनम्यधा वन्तदर्पिताः १७ तातश्चातः सरवे बंधो वयस्य मम मातुल मामां परित्यजेत्यन्ये च कु-
श्रुः पतितारणे १८ अथाभ्येहित्व मागच्छ किं भीतोः सिक्क्यास्यसि स्थितो हं समरे माभैरिति चान्ये विचुक्रुश्रुः १९ तत्र भी-
ष्मः शांतनवो नित्यं मण्डलकार्मुकः सुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् हीनाशी विषानिव २० शरैरेकायनी कुर्वन्दिशः सर्वाथ तत्रतः
जघान पांडवरथानां दिश्यादिशय भारत २१ नृत्यन्वैरथ मार्गेषु दर्शयन् पाणिलाघवम् अलातचक्रवद्वाजंस्तत्र तत्र स्मदृश्यते २२
तमेकं समरेश्वरं पांडवाः सृजयैः सह अनेकशतसाहस्रं समपश्यन्त लाघवात् २३ मायाकृतात्मानमिव भीष्मं तत्र स्ममे निरे पूर्वस्यां
दिशितं दृष्ट्वा प्रतीच्यां ददृशुर्जनाः २४ उदीच्यां चैनमालोक्य दक्षिणस्यां तथैव च प्रतियुध्यन्स समरे गांगेयः प्रत्यदृश्यत २५
न चैनं पांडवेयानां कश्चिच्छक्नोति वीक्षितुम् विशिरवानेव पश्यन्ति भीष्मचापच्युतान् बहून् २६ कुर्वाणं समरे कर्मसूदयानं च वाहि-
नीम् व्याक्रोशन्तरणे तत्र वीरा बहव विधं बहु २७ अमानुषेण रूपेण चरन्तं पितरन्तव शलभा इव राजानः पतन्ति स्म प्रमोहिताः २८
भीष्माग्निमभिसंक्रुद्धं विनाशाय सहस्रशः नहि मोघः शरः कश्चिदासीद्भीष्मस्य संयुगे २९ नरनागाश्वकायेषु बहुत्वा ल्लघु-
योधिनः भिनत्येकेन चरणे स्रमुक्तेन पत्रिणा ३० गजकटकसंबद्धं वज्रेण वा शिल्लोच्चयं द्वौ वीरौ नपि गजारोहान्पि न्निडितान्पर्वता-
निव ३१ नाराचेन सती क्षणेन निजघान पिता तव यो यो भीष्मं नरव्याघ्रमभ्येतियुधिकश्चन ३२ सुहृन्तदृष्टः स भयात्पतितो
सुविदृश्यते एवं साधर्मराजस्य वध्यमाना महाचमूः ३३ भीष्मेणा तुलवीर्येण व्यशीर्यत सहस्रधा प्राकंपत महासेना शरवर्षाभिणी
दिता ३४

पश्यतोवासुदेवस्यपार्थस्यचमहात्मनः यतमानापितेवीराद्राव्यमाणान्महारथान् ३५ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडिता
 न महेन्द्रसमवीर्येणभज्यमानामहाचमूः ३६ अभज्यतमहाराजनचक्षोसहधावतः आविहुरथनागाश्वपतितध्वजकूबरम्
 ३७ अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनं जघानात्रपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंतथा ३८ प्रियंसरवायंचाक्रंदेसरवादैवबला-
 कृतः विमुच्यकवचांश्चान्येपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३९ प्रकीर्यकेशान्धावतःप्रत्यदृश्यंतभारत तद्भोकुलमिवोद्भूतमुद्भूतर
 थयूथपम् ४० ददृशेपांडुपुत्राणांसैन्यमार्तस्वनंतदा प्रभज्यमानंसैन्यंचदृष्ट्वाथादवनंदनः ४१ उवाचपार्थकृष्णस्तनि
 गृह्यरथसत्तमम् अयंसकालःसंप्राप्तःपार्थयःकोक्षितस्तव ४२ प्रहरास्मैनरव्याघ्रनचेभोहादिसुहृसे यत्त्वयाकथितं
 वीरपुराराज्ञांसमागमे ४३ भीष्मद्रोणसुरवान्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् सानुबंधान्हनिष्यामियोमांयोत्स्यतिसंयुगे ४४
 इतितत्कुरुकोतेयसत्यंवाक्यमरिंदम बीभत्सोपश्यसेन्यंस्वभज्यमानमितस्तनः ४५ द्रवतश्चमहीपालान्पश्ययोषिरेबले
 दृष्ट्वातुसमरेभीष्मंव्यात्ताननमिवांतकं ४६ भयार्ताःसंप्रणश्यंतिसिंहंक्षुद्रमृगाइव एवमुक्तःप्रत्नवान्बासुदेवंधनंज-
 यः ४७ चोदयाश्वान्यतोभीष्मोविगाह्यैवबलार्णवम् पातयिष्यामिदुर्धर्षंक्षुद्रंरुपितामहं ४८ ततोश्वान्नजतप्रख्यां
 श्वोदयामासमाधवः यतोभीष्मरथोराजन्दुष्येदयोरश्मिवानिव ४९ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलंमहत् दृष्ट्वापार्थ
 महाबाहुंभीष्मायोद्यतमाहवे ५० ततोभीष्मःकुरुश्रेष्ठःसिंहबद्धिनदन्मुहुः धनंजयरथंतूणंशरवर्षैरवाकिरत् ५१ क्ष
 णेनसरथस्तस्यसध्वजःसहसारथिः शरवर्षेणमहतासंछन्नोनप्रदृश्यते ५२ बासुदेवस्त्वसंभ्रान्तोर्धेयमास्थायसत्त्व
 वान् चोदयामासतानश्वान्विनुन्मान्भीष्मसायकैः ५३ ततःपार्थोधनुर्गृह्यदिव्यंजलदनिःस्वनं पातयामासभीष्मस्य
 धनुश्छित्त्वाशितैःशरैः ५४ सच्छिन्नधन्वाकोरव्यःपुनरन्यन्महद्भुजः निमेषांतरमात्रेणसज्जंचक्रेपितातव ५५ विच-
 कर्षततोर्धेयार्थोधनुर्जलदनिःस्वनं अथास्यतदपिकुहश्चिच्छेदधनुरर्जुनः ५६ तस्यतत्पूजयामासलाघवंशान्तनोःस-
 तः साधुपार्थमहाबाहोसाधुभोःपांडुनंदन ५७ त्वय्यैवैतद्युक्तरूपमहत्कर्मधनंजय पीतोऽस्मिमुदृष्टंपुत्रकुरुयुद्धमया सह ५८

इतिपार्थप्रशस्याथप्रगृह्यान्त्यन्महद्भुतः सुमोचसमरेवीरः शरान्पार्थरथं प्रति ५९ अदर्शयिद्वास्तुदेवो हययाने परं बलं मो-
घान्कुर्वेच्छृङ्गरास्तस्यमंडलान्यन्तरल्लघु ६० ततस्तुभीष्मः स्रुद्धं वास्तुदेवधनं जयो विव्याधनिशितैर्बाणैः सर्वगात्रेषु मारि-
ष ६१ शरशभा तेनरव्याघ्रो तोभीष्मशरविद्वान् गोवृषाविवनर्दतो विषाणोल्लिखितांकितो ६२ पुनश्चापि स संक्रुद्धः श-
रैः शतसहस्रशः कृष्णायोर्भृशसंक्रुद्धो भीष्मआवारयद्दिशः ६३ बाष्पोयं च शरैस्तीक्ष्णैः कंपयामासरोषितः सुहुरभ्यु-
त्सयन् भीष्मः प्रहस्यस्वनवत्तदा ६४ ततः कृष्णस्तु समरे दृष्ट्वा भीष्मपराक्रमं संप्रेक्ष्य च महाबाहुः पार्थस्य मृदुयुद्धतां
६५ तं भीष्मशरवर्षाणि सृजन्तमनिशं युधि प्रतपन्तमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः वरान् चरान् विनिमन्तं पांडुपुत्रस्य सेनि-
कान् ६६ युगांतमिव कुर्वाणं भीष्मयौ धिष्ठिरेवले अमृष्यमाणो भगवान् केशवः परवीरहा ६७ अचिंतयदमेयात्मानास्तियो-
धिष्ठिरं बलम् एकान्हाहिरणे भीष्मो नाशयेद्दैत्यदानवान् ६८ किमु पांडुसुतान्युद्धे सबलान्सपदानुगान् द्रवते च महत्सेन्यं पां-
डवस्य महात्मनः ६९ एते च कोरवास्तूर्णप्रभग्नान् दृश्य सोमकान् आद्रवंतिरणे हृष्टा हर्षयन्तः पितामहं ७० सोहं भीष्मनिह-
न्य घण्डवार्थाय दंशितः भारमेनं विनेष्यामि पांडवानामहात्मनां ७१ अर्जुनो हि शरैस्तीक्ष्णैर्बाध्यमानो हि संयुगे कर्तव्यं
नाभिजानातिरणे भीष्मस्य गौरवात् ७२ तथाचिंतयतस्तस्य भूय एव पितामहः प्रेषयामास संक्रुद्धः शरान्पार्थरथं प्रति
७३ तेषां बहुत्वात्तुभृशं शराणां दिशोऽथ सर्वाः पिहिता बभूवुः नचांतरिक्षं न दिशो न भूमिर्न भास्करो दृश्यत रश्मिमाली ७४
ववुश्च वातास्तमुलाः सधूमादिशश्च सर्वाः द्रुमिता बभूवुः द्रोणो विकर्णश्च जयद्रथश्च भूरिश्च वाः कृतवर्मा कृपश्च ७५ श्रु-
तायुरं बभूवपतिश्च राजा विदामुविदो च स्रुद्धाक्षिणश्च प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्वे वशातयः क्षुद्रकमालवाश्च ७६ किरीटिनं
त्वरमाणा विसृजन्ति देशगाः शांतनवस्य राज्ञः तं वाजिपादातरथो घजालैरेनेकसाहस्रशतैर्ददर्श ७७ किरीटिनं संपरिवा-
र्यमाणं शिनेर्न सावारणयूथपैश्च ततश्च दृष्ट्वा र्जुनवास्तुदेवो पदातिनागाश्चरथैः समन्तात् ७८ अभिद्रुतो शस्त्रभृतां वरिष्ठो
शिनिप्रवीरो भिससारतूर्णम् सतान्यनीकानि धनुष्मतां वरः शिनिप्रवीरः सहसा भिपत्य ७९

चकारसाहाय्यमथार्जुनस्यविष्णुर्यथावृत्रनिषूदनस्य विशीर्णनागाश्वरथध्वजौघंभीष्मेणावित्रासितसर्वयोधम् ८० युधि
ष्ठिरानीकमभिद्रवन्तं प्रोवाचसंदृश्याशिनिप्रवीरः कक्षत्रियायास्यथनेषधर्मः सतांपुरस्तात्काथितः पुराणैः ८१ मास्मप्रतिज्ञां
त्यजतप्रवीराः स्ववीरधमान्प्रतिपालयध्वं तान्वासवानंतरजोनिशम्यनरेन्द्रसुरव्यान्द्रवतः समेतान् ८२ पार्थस्यदृष्ट्वा मृदुयु
द्धतांचभीष्मंचसंरव्येसमुदीर्यमाणम् अभ्युप्यमाणः सततोमहात्मायशास्त्रिनंसर्वदाशार्हभर्ता ८३ उवाचशौनेयमभिप्रशंस
न्दृष्ट्वाकुरूनापततः समंतात् येयांतियांत्वेवशिनिप्रवीरयेः वस्थिताः सात्वततेपियांतु ८४ भीष्मंरथात्पश्यनिपात्यमानंद्रो
णंचसंरव्येसगणंमयाद्य नमेबलैसात्वतकौरवाणांकुहस्ययुद्धोतरणेधकश्चित् ८५ तस्मादहंगृह्यरथांगमुग्रं प्राणंहरिष्या
मिमहाव्रतस्य निहत्यभीष्मंसगणंतथाजौद्रोणंचशौनेयरथप्रवीरौ ८६ प्रीतिकरिष्यामिधनंजयस्यराज्ञश्चभी मस्यतथा-
श्विनोश्च निहत्यसर्वान्धृतराष्ट्रपुत्रांस्तत्पादिकायेचनरेन्द्रसुरव्याः ८७ राज्येनराजानमजातशत्रुंसंपादयिष्याम्यहमद्य-
दृष्टः ततः सुनाभंवसुदेवपुत्रः सूर्यप्रभंवज्रसहस्रतुल्यं ८८ क्षरांतमुद्गम्यभुजेनचक्रंरथादवलुत्यविसृज्यवाहान्
संकंपयन्नांचरणैर्महात्मावेगेनकृष्णः प्रससारभीष्मं ८९ मदांधमाजौसमुदीर्णदर्पसिंहोजियांसन्निववारणेद्रं सोभिद्रव-
न्भीष्ममनीकमध्येकुहोमहेन्द्रावरजः प्रमाथी ९० व्यालंबिपीतांततद्वश्चकाशेधनोयथास्वेचिरमातिनद्धः सुदर्शनंचास्य-
रराजशौरेस्तच्चक्रपद्मं सुभुजोरुनालं ९१ यथादिपद्मंतरुणार्कवर्णंरराजनारायणनाभिजातं तत्कृष्णकोपोदयसूर्यबु
द्धंक्षरांततीक्ष्णाग्रसुजातपत्रं ९२ तस्यैवदेहोरुसरः प्ररूढंरराजनारायणबाहुनालं तमान्तचक्रंप्रणदंतमुच्चैः कुहमहेन्द्रा
वरजंसमीक्ष्य ९३ सर्वाणिभूतानिभृशंविनेदुः क्षयःकुरूणामितिचिंतयित्वा सवासुदेवः प्रगृहीतचक्रः संवर्तयिष्यन्नि
वजीवलोकं ९४ अभ्युत्पतंल्लोकगुरुर्वभासेभूतानिधृष्यन्निवधूमकेतुः तमापतंतंप्रगृहीतचक्रंसमीक्ष्यदेवंद्विपदांवरिष्ठ
म् ९५ असंभ्रमात्कार्मुकबाणपाणीरथस्थितः शांतनवोऽभ्युवाच एद्येहिदेवेशजगन्निवासनमोःस्तनेशाङ्गुगदासिपा-
णे ९६ प्रसह्यमांपातयलोकनाथरथोत्तमाद्भूतशरण्यसंरव्ये त्वयाहतस्येहममाद्यकृष्णश्रेयः परस्मिन्निहचैवलोके ९७

संभावितोस्यंधकवृष्टिनाथलोकेस्त्रिभिश्चप्रथितप्रभावः श्रुत्वावाचः शांतनवस्यकृष्णोवेगेनधावस्तमथाभ्युवाच ९८ त्वं
मूलमस्येहभुविद्वयस्यदुर्योधनंचाद्यसमुद्धरिष्यासि दुर्धृतदेवीनृपतिर्निवार्यः समंविणाधर्मपथिस्थितेन ९९ त्याज्योयवाका
लपरीतबुद्धिर्धर्मातिगोयः कुलपांसनस्यात् भीष्मस्तदाकर्ण्ययदुप्रवीरंराजापरंदैवतमित्युवाच १०० त्यक्तरक्तकंसोयदु-
भिर्हितार्थेसंबोद्धमानोनबुबोधराजा क्लेशायदेवादिपरीतबुद्धिः श्रोताहितंयस्यनकश्चिदस्ति १ रथादवपुत्यततस्त्वर-
वान्पार्थः पदाद्रुत्ययदुप्रवीरं जग्राहपीनोन्नतलंबबाहुंबाह्वोर्हरिव्यायतपीनबाहुः २ निगृह्यमाणस्तदादिदेवोभृशंस
रोषः किलचात्मयोगी आदायवेगेनजगामजिष्णुंविष्णुर्महावातइवैकवृक्षं ३ पार्थस्तुविष्टप्यबलेनपादौभीष्मांतिकंतू-
र्णमभिद्रवंतं बलान्निजग्राहशनेर्महात्मापदेचराजन्दशमेकथंचित् ४ अवस्थितंचप्रणिपत्यकृष्णंप्रीतोःर्जुनः कांचनचि-
त्रमाली ५ उवाचकोपंप्रतिसंहरेतिगतिर्भवान्केशवपांडवानां नहास्यसेकर्मयथाप्रतिज्ञंपुत्रैः शपेकेशवसोदरैश्च ५ अं
तंगमिष्यामियथाकुरूणांत्वयाहमिद्रानुजसंप्रयुक्तः ततः प्रतिज्ञांसमयंचतस्यजनार्दनः प्रीतमनानिशम्य ६ स्थितः प्रि-
येकौरवसत्तमस्यरथसंचक्रः पुनराकुरो ह सतानभीष्टुत्पुनराददानः प्रगृह्यशंखंदिषतांनिहता ७ निनादयामासदि-
शोनमश्चसपांचजन्यस्यरवेणशौरिः आविद्धनिष्कांगदकुंडलंतरजोविकीर्णांचितपक्ष्मनेत्रं ८ विशद्वदंष्ट्रंप्रगृहीतशं-
खंविचुक्रुशतः प्रेक्ष्यकुरूप्रवीराः मृदंगभेरीपटहप्रणादानेमिस्वनादुदुभिनिस्वनाश्च ९ ससिंहनादाश्चबभूवुरुग्राः स-
र्वेधनीकेषुततः कुरूणां गांडीवघोषस्तनायिलुकल्पोजगामपार्थस्यनभोदिशश्च ११० जस्मुश्चबाणाविमलाः प्रसन्नाः स-
र्वादिशः पांडवचापमुक्ताः तंकौरवाणामधिपोबलेनभीष्मेणभूरिश्रवसाचसार्द्धं ११ प्रत्युद्ययावुद्यतबाणपाणिः कक्षांदि-
धक्षन्निवधूमकेतुः अथार्जुनायप्रजहारभल्लान्भूरिश्रवाः सप्तसुवर्णपुंरवान् १२ दुर्योधनस्तोमरमुग्रवेगंशल्योगदांशां
तनवश्चशक्तिं सप्तसभिः सप्तशरप्रवेगान्संवार्यभूरिश्रवसाप्रमुक्तान् १३ शितेनदुर्योधनबाहुमुक्तंक्षरेणततोमरमुन्म-
माथ ततः शरभामापततींचशक्तिंविद्युत्प्रभांशांतनवेनमुक्तान् १४ ध ध ध ध ध ध ध ध ध ध ध

गदांचमद्राधिपबाहुसुक्तांद्वाभ्यांशराभ्यांनिचकर्तवीरः ततोभुजाभ्यांबलवद्विकृष्यचित्रंधनुर्गांडिवमप्रमेयम् ११५ माहेंद्रमस्त्रं
 विधिवत्सुघोरंप्रादुश्चकाराद्भुतमंतरिक्षे तेनोत्तमास्त्रेणततोमहात्मासर्वाण्यनीकानिमहाधनुष्मान् १६ शरौघजालैर्विमलाग्नि
 वर्षोर्निवारयामासकिरीटमाली शिलीसुरवाः पार्थधनुर्विसृष्टारथान्ध्वजाग्राणिधनूंषिबाहून् १७ निहृत्यदेहान्विविशतः परे
 षांनरेंद्रनागेंद्रतुरंगमाणाम् ततोदिशः सोऽनुदिशश्चपार्थः शरैः सुधारेर्निशितैर्वितत्य १८ गांडीवशब्देनमनांसितेषांकिरी-
 टमालीव्यथयांचकार तस्मिंस्तथाघोरतमास्त्रयुद्धेशंरवस्वनादुदुभिनिस्वनाश्च १९ अंतर्हितागांडिवनिस्वनेनबभूवुरुग्राश्च
 रथप्रणादाः गांडीवशब्देनमथोविदित्वाविराटराजप्रसुरवानृवीराः २० पांचालराजोदुपदश्चवीरस्तंदेशमाजग्मुरदीनसत्वाः
 सर्वाणिसेन्यानिनुतावकानिजग्मुर्यतोगांडिवजः प्रणादः २१ ततस्ततःसन्नातिमेवजग्मुर्नतंप्रतीपोऽभीससारकश्चित् तस्मिन्
 सुघोरिनृपसंप्रहारेहताः प्रवीराः सरथाश्चसूताः २२ गजाश्चनाराचनिपाततप्तमहापताकाः शतभरुकम्पकक्षाः परीतसत्वाः स
 हसानिपेतुः किरीटिनातत्रविभिन्नकायाः २३ दृढाहताः पत्रिभिरुग्रवैगैः पार्थेनभल्लैर्निशितैः शिताग्रैः निहृत्ययंत्रानिहते
 द्रजालाध्वजानृपाणांध्वजिनीसुरवेषु २४ पदातिसंघाश्चरथाश्चसंख्येहयाश्चनागाश्चधनंजयेन बाणाहतारत्नमपेतसत्वावि
 ष्म्यगात्राणिनिपेतुरुर्व्यौ २५ ऐंद्रेणतेनास्त्रवरेणराजन्महाहवेभिन्नतनुत्रकायाः ततःशरौघैर्निशितैः किरीटिनानृदेहश-
 स्त्रक्षतलोहितोदा २६ नदीसुघोरानरमेदफेनाप्रवर्तितातत्ररणजिरेवै वेगेनसातीवपृथुप्रवाहापरेतनागाश्चशरीरतीरा
 नरांश्चमज्जोद्धतमांसपंकाप्रभूतरक्षोगणवृक्षभूता २७ शिरः कपालाकुलकेशशाद्वलाशरीरसंघातसहस्रमालिनी विकी-
 र्णनानाकवचोर्मिसंकुलानराश्चनागास्थिनिहृतशर्करा २८ गोमायुशालावृककंकगृध्रैः क्रव्यादसंघैश्चतरक्षुभिश्च उपेतकू-
 लांददृशर्मनुष्याः क्रूरांमहावैतरणीप्रकाशां २९ प्रवर्तितामर्जुनबाणसंघैर्मेदोवसासृक्प्रवहांसुभीमां हतप्रवीरांचतथैव
 दृष्ट्वासेनांकुरूणामथफाल्गुनेन १३० तेचेदिपांचालकरूपमत्स्याः पार्थाश्चसर्वेसहिताः प्रणेदुः जयप्रगल्भाः पुरुषप्रवी-
 राः संत्रासयतः कुरुवीरयोधान् ३१ हतप्रवीराणिबलानिदृष्ट्वाकिरीटिनाशत्रुभयावहेन वित्रास्यसेनांध्वजिनीपतीनांसिंहो-
 मृगाणामिवयूथसंघान् ३२

विनेदतुस्तावतिहर्षयुक्तो गांडीवधन्वा च जनार्दनश्च ततो रविं संवृतराशिजालं दृष्ट्वा भृशं शस्त्रपरिक्षतांगाः ३३ तदैर्द्रुमस्तं-
विततं च घोरमसह्यमुद्गीक्ष्य युगांतकल्पं अथापयानं कुरवः समीप्याः सद्रोणदुर्योधनबाल्हिकाश्च ३४ चक्रुर्निशांसंधिगतां
समीक्ष्य विभावसोर्लोहितरागयुक्ताम् अवाप्य कीर्तिचयशश्च लोके विमृद्य शत्रूंश्च धनं जयोऽपि ३५ ययोनरेन्द्रः सहस्रोदरैश्च समा-
सकर्मशिविरं निशायाम् ततः प्रजज्ञे तु मुलः कुरूणां निशासुरवे घोरतमः प्रणादः ३६ रणोरथानामयुतं निहत्य गजाहताः सप्तशता-
र्जुनेन प्राच्याश्च सोवीरगणाश्च सर्वे निपातिताः क्षुद्रकमालवाश्च ३७ महत्कृतं कर्म धनं जयेन कर्तुं यथानार्हतिकश्चिदन्यः श्रु-
तायुरंबधृपतिश्च राजंस्तथैव दुर्मर्षणा चित्रसेनो ३८ द्रोणः कृपः सैंधवबाल्हिकौ च भूरिश्रवाः शल्यशलोचराजन् अन्ये च यो-
धाः शतशः समेताः क्रुद्धेन पार्थेन रणस्य मध्ये ३९ स्वबाहुवीर्येण जिताः समीप्याः किरीटिना लोकमहारथेन इति ब्रुवन्तः शिवि-
राणिजग्मुः सर्वे रणाद्भारतये त्वदीयाः ४० उल्कासहस्रैश्च स्रंसं प्रदीप्तैर्विभ्राजमानैश्च तथा प्रदीपैः किरीटिना त्रासितसर्वयो-
धाचक्रे निवेशं ध्वजिनी कुरूणां १४१ इति श्रीमन्महाभारतं भीष्मपर्वः तृतीयदिनयुद्धं नाम एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ संज-
य उवाच व्युष्टां निशां भारत भारतानामनी किनीनां प्रसुरवे महात्मा ययौ सपत्नान् प्रतिजातकोपस्ततः समग्रेण बलेन भीष्मः १
तंद्रोणदुर्योधनबाल्हिकाश्च तथैव दुर्मर्षणा चित्रसेनो जयद्रथश्चातिबलौ बलौ धैर्नृपास्तथान्ये प्रययुः समंतात् २ सतैर्महाद्वि-
श्वमहारथैश्च ते जस्त्रिभिर्वीर्यवद्भिश्च राजन् रराज राजोत्तम राजमध्ये मध्ये स्फुराणामिव देवराजः ३ तस्मिन् न नीकप्रसुरवे विष-
कादौ धूयमानाश्च महापताकाः स्फुरत्तपीतहसितपांडुराभामहागजस्कंधगता विरेजुः ४ सावाहिनीशांतनवे न राज्ञां महारथैर्वा-
रणवाजिभिश्च बभौ सविद्युत्स्तनयिलुकल्याजलागमेघोरिव जातमेघा ५ ततो रणायाभिमुखी प्रयाता प्रत्यर्जुनं शांतनवाभि-
गुप्ता ससारसेना सहसा कुरूणां वेगो यथा भीम इवापगाथाः ६ तं व्याप्तनानाविधगूढसारंगजाश्च पादांतरथौघपक्षं व्यूहं म-
हामेघसमं महात्मा ददर्श दूरात्कपिराजकेतुः ७ स निर्ययौ केतुमतारथेन नरर्षभः श्वेतहयेन वीरः वरूथिनीनां प्रसुरवे महात्मा बलेर्दृ-
तः सर्वसपत्नसेनो ८ सोपस्करं सोत्तरबद्धलेखं त्रायदूनामृषभेण संख्ये कपिध्वजं प्रेक्ष्य विषे दुराजो स ह वै पुत्रैस्तव कौरवेयाः ९

तृतीयदिवसयुद्धं नाम एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

प्रकर्षतागुसमुदायुधेनकिरीटिनालोकमहारथेन तंव्यूहराजंददृष्टस्त्वदीयाश्चतुश्चतुर्व्यालसहस्रकीर्णम् १० यथाहिपूर्वे
हनिधर्मराज्ञाव्यूहः कृतः कौरवसत्तमेन तथाभूतोमानुषैश्चेहलोकेनदृष्टपूर्वोन्नचविश्रुतश्च ११ ततोमहावेगसमाहतानि-
भेरीसहस्राणिविनेदुराजौ शंखस्वनास्तूर्यरवाश्चजलुः सर्वधनीकेषुचसिंहनादाः १२ ततःसवाणानिमहास्वनानिविस्फा-
र्यमाणानिधनुषिवीरैः क्षणेनभेरीपणवप्रणादानंतर्दधुः शंखमहास्वनाश्च १३ तच्छंखशब्दाद्यतमंतरिक्षमुद्भूतभौ-
मद्रुतरेणजालं महावितानाच्चततः प्रकाशमालोक्यवीराः सहस्रानिपेतुः १४ रथीरथेनाभिहतः ससूतः पपातसाश्वैः स-
रथः सकेतुः गजोगजेनाभिहतः पपातपदातिनाच्चाभिहतः पदातिः १५ आवर्तमानान्यभिवर्तमानैर्घोराकृतीन्यद्भुतदर्श-
नानि प्राप्तेश्चरवद्वैश्चसमाहतानिसदश्ववृंदानिसदश्ववृंदैः १६ सुवर्णतारागणभूषितानिसूर्यप्रभाभानिशरावराणि विदा-
र्यमाणानिपरश्वधैश्चप्राप्तेश्चरवद्वैश्चनिपेतुरुर्व्या १७ गजैर्विषाणैर्वरहरुगरुणाः केचित्ससूतारथिनः प्रपेतुः रथर्षभाश्चा-
पिरथर्षभेणप्रपेदिरेवाणहताः पृथिव्याम् १८ गजौघवेगोद्भूतसादितानांश्चुत्वाविषेदुबर्हुधामनुष्याः आर्तस्वरंसादिप-
दातियूनांविषाणगात्रावरताडितानां १९ संक्रान्तनागाश्चरथेमुद्भूतेमहाक्षयेसादिपदातियूनां महारथैः संपरिवार्यमाणो-
ददर्शभीष्मः कपिराजकेतुम् २० तंपंचतालोच्छ्रिततालकेतुः सदश्ववेगादतिवीर्यबाणं महास्त्रवेगाशनिदीप्तिमंतंकिरीटिनं-
शांतनवोभ्यधावत् २१ तथैवशक्रप्रतिमानकल्पमिंद्रात्मजंद्रोणामुरवाभिसक्तः कृपश्चशल्यश्चविविंशतिश्वदुर्योधनः सौम-
दन्तिश्चराजन् २२ ततोरथानीकसुरवादुपेत्यसर्वास्त्रवित्कांचनचित्रवर्मा जवेनशूरोभिससारसर्वास्तानर्जुनस्यात्मकृतोभिम-
न्युः २३ तेषामहास्त्राणिमहाबलानामसह्यकर्माविनिहत्यकार्ष्णिः बभौमहामंत्रहुतार्चिमालीसदोगतः सचमगवानिवाग्निः
२४ ततः सतूष्णीरुधिरोदकेनकृत्वानदीतांसमरेरिपूणां जगामसौभद्रमतीत्यभीष्मोमहारथंपार्थमहीनसत्त्वः २५ ततः प्रस-
त्याद्भुतदर्शनेनगांडीवनिर्ह्रादमहास्वनेन विपाठजालेनमहास्त्रजालंविनाशायामासकिरीटमाली २६ तमुत्तमंसर्वधनुर्ध-
राणामशक्तकर्माकपिराजकेतुः भीष्ममहात्मासववर्षभूयः शरैः कृतीक्ष्णोर्विमलैश्चभलैः २७ २८ २९

तथैवभीष्माहतमंतरिक्षेमहास्त्रजालंकपिराजकेतोः विशीर्यमाणंददृशस्त्वदीयादिवाकरेणेवतमौमिभूतं २८ एवंविधं-
 कार्मुकभीमनादमदीनवत्सत्पुरुषोत्तमाभ्यां ददर्शलोकः कुरुसृजयाश्चतद्वैरथंभीष्मधनंजयाभ्याम् २९ इति
 श्रीमन्महाभारतेभीष्मः भीष्मार्जुनद्वैरथेषष्ठितमोऽध्यायः ६० संजयउवाच द्रोणिर्भूरिश्रवाः शल्येश्चित्रसेनश्च-
 मारिष पुत्रः सांयमनेश्चैवसौभद्रं समयोधयन् १ संसक्तमतितेजोभिस्तमेकंददृशर्जनाः पंचभिर्मनुजव्याघ्रेर्गजैः सिंहशिशुं
 यथा २ नातिलक्ष्यतयाकश्चिन्नशौर्येण पराक्रमे बभूवसदृशः काष्ठीर्नास्त्रेनापिचलाघवे ३ तथातमात्मजंयुद्धे विक्रमंतमरिं-
 दमं दृष्ट्वापार्थोरपोयन्तः सिंहनादमथानदत् ४ पीडयानंचतत्सेन्यपौत्रंतवविशांपते दृष्ट्वास्वदीयाराजेंद्रसमंतात्पर्यवारयन्
 ५ ध्वजिनीधार्तराष्ट्राणां दीनशत्रुरदीनवत् प्रत्युद्ययौससौभद्रस्तेजसाचबलेनच ६ तस्यलाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्रभं
 प्रदृश्यतमहच्चापंसमरेयुद्धातः परैः ७ सद्रौणिमिषुणेकेनविध्वाशल्यंचपंचभिः ध्वजंसांयमनेश्चापिसोष्ठाभिः पर्यपातयत्
 ८ रुक्मदंडांमहाशक्तिं प्रेषितांसौमदत्तिना शितेनोरगसंकाशांपत्रिणाभिजहारतां ९ शल्यस्यचमहाघोरानस्यतः शत-
 शः शरान् निवार्यार्जुनदायादोजघानचतुरोहयान् १० सूरिश्रवाश्चशल्यश्चद्रौणिः सांयमनिः शलः नाभ्यवर्तंतसंरब्धाः
 काष्ठीबाहुबलोदयं ११ ततस्त्रिगर्तराजेंद्रमद्राश्चसहकैकयैः पंचविंशतिसाहस्रास्तवपुत्रेणचौदिताः १२ धनुर्वेदवि-
 दोसुरव्याभजेयाः शत्रुभिर्युधि सहपुत्रंजिघांसंतंपरिवृष्टुः किरीटिनं १३ तौतुतत्रपितापुत्रौपरिक्षिप्तरथर्षभौ ददर्शिरा-
 जन्पांचाल्यः सेनापतिरमित्रजित् १४ सवारणरथोघानांसहस्रैर्बहुभिर्वृतः वाजिभिः पत्तिभिश्चैवततः शतसहस्रशः १५
 धनुर्विस्फार्यसंकुद्धश्चोदयित्वाचवाहिनीं ययौतन्मद्रकानीकंकेकेयांश्चपरंतपः १६ तेनकीर्तिमतागुप्तमनीकंददधन्वना
 प्रयुक्तरथनागाश्चंयोत्स्यमानमशोभत १७ सौर्जुनंप्रसुरवेयांतं पांचालकुलवर्द्धनः त्रिभिः शारद्वतंबाणेर्जत्रुदेशोसमार्दय-
 त् १८ ततः समद्रकामित्वादशभिर्निशितैः शरैः पृष्ठरक्षंजघानाश्रमल्लेनकृतवर्मणः १९ दमनंचापिदायादंपौरवस्यम-
 हात्मनः जघानविपुलाग्रेणनाराचेनपरंतपः २० ततः सांयमनेपुत्रः पांचाल्यंयुद्धदुर्मदं अविद्यादृशभिर्बाणेर्दृशभिश्चास्यसारथिं

सोतिविद्धोमहेष्वासः सृक्किणीपरिलेलिहन् मल्लेनभृशतीक्ष्णो न च कर्तास्य चकार्मुकं २२ तथैनं पंचविंशत्याक्षिप्रमेव स-
 मार्दयत् अश्वांश्चास्यावधीद्राजन्नुभोतौ पाष्णि सारथी २३ हताश्वे स रथेतिष्ठन्ददशभिरतर्षभ पुत्रः सांयमनेः पुत्रं पांचा-
 ल्यस्य यशस्विनः २४ संप्रगृह्य महाघोरं निस्त्रिंशवरमायसं पदातिस्तूर्णमानच्छ्रद्धयस्थं द्रुपदात्मजं २५ तं महौघमि-
 वायांतरं वात्पतंतमिवोरगं भ्रातावरणनिस्त्रिंशं कालोत्सृष्टमिवातकं २६ दीप्यमानमिवादित्यं मत्तवारणा विक्रमं अप-
 श्यन् पांडवास्तत्र धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः २७ तस्य पांचालपुत्रस्तु प्रतीपमभिधावतः शितनिस्त्रिंशहस्तस्य शरावरणा धा-
 रिणः २८ बाणवेगमतीतस्य तथाभ्याशसुपेयुषः त्वरन्सेनापतिः क्रुद्धो विभेदगदया शिरः २९ तस्य राजन्सनिस्त्रिंशंसु
 प्रभंच शरावरं हतस्य पतितं हस्तात् सोधमोऽप्यपतद्भुवि ३० तं निहत्य गदाग्रेण लेभे स परमं यशः पुत्रः पांचालराजस्य-
 महात्मा भीमविक्रमः ३१ तस्मिन् हते महेशासे राजपुत्रे महारथे हाहाकारो महानासीत्तवसेन्यस्य मारिष ३२ ततः सां-
 यमनिः क्रुद्धो दृष्ट्वानिहतमात्मजं अभिदुद्राववेगेन पांचाल्यं युद्धदुर्मदं ३३ तौ तत्र समरे वीरौ समेतौ रथिनां वरौ ददृशुः
 सर्वराजानः कुरवः पांडवास्तथा ३४ ततः सांयमनिः क्रुद्धः पार्षतं परवीरहा आजघान त्रिभिर्बाणैस्तौ त्रैरिव महाक्षिपं ३५
 तथैव पार्षतं शूलैः समितिशोभनः आजघानोरसि क्रुद्धस्ततो युद्धमवर्तत ३६ इति श्रीमन्म० भीष्म० सांयमनि-
 पुत्रवधे एकषष्ठितमोऽध्यायः ६९ धृतराष्ट्र उवाच दैवमेव परमं न्येपोरुषादपि संजय यत्सेन्यं मम पुत्रस्य पांडुसै-
 न्येन वध्यते १ नित्यं हि मामकान् सूतहतानेव हिंसांसि अहतांश्च प्रहृष्टांश्च नित्यं शांससि पांडवान् २ हीनान् पुरुषकारे-
 ण मामकान् संजय पतितान् पात्यमानांश्च हतानेव च शांससि ३ युत्थमानान्यथा शक्तिघटमानान् जयं प्रति पांडवा-
 विजयं त्येव हीयंते चैव मामकाः ४ सोहंती धाणि दुःखानि दुर्योधनकृतानि च अश्रौषं सततं तात दुःसहानि बहूनि च
 ५ तसु पायं न पश्यामि हीयेरन्येन पांडवाः मामका वा जयं युद्धे प्राप्नुयुर्येन संजय ६ संजय उवाच क्षयं मे नुष्यदे
 हानां गजवाजिरथक्षयं शृणु राजन् स्थिरो भूत्वा तवैवापनयो महान् ७ धृष्टद्युम्नश्च शल्येन पीडितो नवभिः शरैः पीडया-
 मास संक्रुद्धो मद्राधिपतिमायसैः ८

तत्राद्भुतमपश्यामपार्षतस्यपराक्रमम् न्यवारयतयत्तूर्णशाल्यंसमितिशोभनं ९ नांतरंददृशोकश्चित्तयोः संरध्योरणे सु-
 हर्तमिवतद्युद्धंतयोः समभवत्तदा १० ततः शल्यो महाराजधृष्टद्युम्नस्यसंयुगे धनुश्चिच्छेदभस्त्रेनपीतेननिशितेनच ११
 अथैनंशरवर्षेणच्छादयामासभारत गिरिंजलागमेयद्वज्जलदाजलधारिणः १२ अभिमन्युस्तसंकुद्धोद्धृष्टद्युम्नेवपीडिते
 अभिदुद्राववेगेनमद्राजरथंप्रति १३ ततोमद्राधिपरथंकार्ष्णिः संप्राप्यकोपनः आर्तायनिममेयात्माविव्याधनिशिते
 स्त्रिभिः १४ ततस्ततावकाराजन्परीप्संतोऽर्जुनिरणे मद्राजरथंतूर्णपरिवार्यावतस्थिरे १५ दुर्योधनोविकर्णश्चदुःशा-
 सनविविंशती दुर्मर्षणोदुःसहश्चचित्रसेनःसुदुर्मुखः १६ सत्यव्रतःपुरुमित्रोविकर्णश्चमहारथः एतेमद्राधिपरथंपा-
 लयंतःस्थितारणे १७ तान्मीमसेनःसंकुद्धोद्धृष्टद्युम्नश्चपार्षतः द्रोपदेयाभिमन्युश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ धार्तरा-
 ष्टान्दशरथान्दशैवप्रत्यवारयन् नानारूपाणिशस्त्राणिविसृजंतोविशंपते १९ अपश्यवर्तंतसंकुद्धाः परस्परवधौषिणः
 तैवैसमीयुःसंग्रामेराजन्दुर्मन्त्रितेतव २० तस्मिन्दशरथेकुद्धेवर्तमानेमहाभये तावकानांपरेषांचप्रेक्षकारथिनोभवन् २१
 शस्त्राण्यनेकरूपाणिविसृजंतोमहारथाः अन्योन्यमभिनर्दतःसंग्रहारेप्रचक्रिरे २२ तेतदाजातसंरम्भाः सर्वेन्योन्यंजि-
 घांसवः अन्योन्यमभिनर्दतःस्पर्द्धमानाःपरस्परं २३ अन्योन्यस्पर्द्धयाराजन्ज्ञातयःसंगतामिथः महारूपाणिविसृजंतः
 समापेतुरमर्षणाः २४ दुर्योधनस्तसंकुद्धोद्धृष्टद्युम्नमहारणे विव्याधनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिःसमरेद्रुतं २५ दुर्मर्षणश्चविंश-
 त्याचित्रसेनश्चपंचभिः दुर्मुखोनवभिर्बाणैर्दुःसहश्चापिसप्तभिः २६ विविंशतिःपंचभिस्तत्रिभिर्दुःशासनस्तथा तान्प्र-
 त्यविध्यद्राजैद्रपार्षतःशत्रुतापनः एकैकंपंचविंशत्यादर्शयन्हस्तलाघवम् २७ सत्यव्रतंचसमरेपुरुमित्रंचभारत अ-
 भिमन्युरविध्यत्तुदशभिर्दशभिःशरैः २८ माद्रीपुत्रौतुसमरेमातुलंमातृनंदनौ छादयेतांशरैस्तीक्ष्णैस्तदद्भुतमिवाभवत् २९
 ततःशल्योमहाराजस्वस्त्रीयौरथिनांवरो शरैर्बहुभिरानर्च्छकृतप्रतिकृतैषिणौ ३० छाद्यमानौततस्तौतुमाद्रीपुत्रौनचे-
 लतुः अथदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ३१ विधित्कःकलहस्यांतंगदांजग्राहपांडवः तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृ-
 गिणं ३२

भीमसेनं महाबाहुं पुत्रास्ते प्राद्वन्मयात् दुर्योधनस्तु संक्रुद्धो मागधं समचोदयत् ३३ अनीकं दशसाहस्रं कुंजराणां तर-
स्विनां गजानीकेन सहितः सेनराजा सुयोधनः ३४ मागधपुरतः कृत्वा भीमसेनमथाप्ययात् आपतंतं च तं दृष्ट्वा गजानी-
कं द्रुकोदरः ३५ गदापाणिरवारो ह द्रुपथात्सिंहद्वेष्टो नन्दन् अद्रिसारमयीं गुर्वीं प्रगृह्य महतीं गदाम् ३६ अभ्यधावद्गजानी-
कं व्यादितास्य इवांतकः स गजान् गदयानि घ्नन् समरे व्यचरद्गली ३७ भीमसेनो महाबाहुर्दृष्ट्वा दानवे ध्रुव तस्य नादेन
महता मनो हृदयकंपिना ३८ व्यत्यचेष्टंतं संहत्य गजानीमस्य नर्हतः ततस्तद्रोपदीपुत्राः सौभद्रश्च महारथः ३९ नकु-
लः सहदेवश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः पृष्ठं भीमस्य रक्षंतः शरवर्षेण वारणान् ४० अभ्यधावंतं वर्षतो मेघा इव गिरीनथ क्षु-
रैः दक्षरप्रेर्भल्लैश्च पीतैरंजलिकैः क्षितैः ४१ व्याहरन्नुत्तमांगानि पाण्डवा गजयोधिनां शिरोभिः प्रपतद्भिश्च बाहुभिश्च
विभ्रूषितैः ४२ अश्वमृष्टिरिवाभाति पाणिभिश्च सहांकुशैः कृतोत्तमांगाः स्कंधेषु गजानां गजयोधिनः ४३ अदृश्यं ताचलाग्रे
षुद्रुमाभग्नशिखा इव धृष्टद्युम्नहतानन्यानपश्याम महागजान् ४४ पतितान् पात्यमानांश्च पार्षतेन महात्मना मागधो यमही-
पालो गजमेरावतोपमम् ४५ प्रेषयामास समरे सौभद्रस्य रथं प्रति तमापतंतं संप्रेक्ष्य मागधस्य महागजं ४६ निजघानेषुणा
वीरः सौभद्रः परवीरहा तस्यावर्जितनागस्य कार्ष्णिः परपुरंजयः ४७ राज्ञोरजतपुंखेन भल्लेनापाहरच्छिरः विगाह्य तद्गजा-
नीकं भीमसेनोऽपि पाण्डवः ४८ व्यचरत्समरे मृद्गनाजानि द्रोगिरीनिव एकप्रहारनिहतान् भीमसेनेन दन्तिनः ४९ अपश्याम
रणे तस्मिन् गिरीन्वज्रहतानिव भग्नदंतान् भग्नकटान् भग्नसक्थींश्च वारणान् ५० भग्नपृष्ठत्रिकानंधान् निहतान् पर्वतोपमान्
अपश्यन्निहतान् नागान् नाजनिष्ठीवतोपरान् ५१ वमंतोरुधिरंचान्येभिन्नुकुंभामहागजाः विव्हलंतो गताभूमिं शैला इव धरा-
तले ५२ मेदोरुधिरदिग्धांगो वसामज्जासमुक्षितः व्यचरत्समरे भीमो दंडपाणिरिवांतकः ५३ गजानां रुधिरार्द्रांगी गदां वि-
भ्रुकोदरः घोरः प्रतिभयश्चासीत् तिनाकीव पिना कधक् ५४ निर्मथ्यमानाः क्रुद्धेन भीमसेनेन दन्तिनः सहसा प्राद्वन् क्रीडा-
मृद्गतस्तववाहिनीम् ५५ तं हि वीरं महेष्वासाः सौभद्रप्रमुखारथाः पर्यरक्षंतं युद्धांतं वज्रायुधमिवामराः ५६ ४

शोणिताक्तगदां विभ्रदुक्षितांगजशोणितैः कृतांतद्वरौद्रात्माभीमसेनोव्यदृश्यत ५७ व्यायच्छमानंगदयादिहसर्वास्मा
 रत भीमसेनमपश्यामनृत्यंतमिवशंकरं ५८ यमदंडोपमांगुर्वीमिंद्राशानिसमस्वनां अपश्याममहाराजरोद्रींविशसनीगदां ५९
 व्युन्मिथ्रांकेशमज्जाभिः प्रदिग्धारुधिरेणच पिनाकमिवरुद्रस्यक्रुद्धस्याभिघ्नतः पशून् ६० यथापशूनांसंघातयध्यापालः प्रकाल
 येत् तथाभीमोगजानीकंगदयापर्यंकालयत् ६१ गदयावध्यमानाश्चमार्गणैस्तेसमंततः स्वान्स्यंदनान्विमृद्धंतः प्राद्रवन्कुजरा-
 स्ततः ६२ महावातइवाभ्राणिविभ्रमित्वारणाद्गजान् अतिष्ठत्समरेभीमः शमशानइवशूलभृत् ६३ इति श्रीमन्महाभाष्मी
 श्रीमद्युद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ६३ संजयउवाच हतेतस्मिन्गजानीकेपुत्रोदुर्योधनस्तव भीमसेनंघतेत्येवंसर्वसै-
 न्यान्वचोदयत् १ ततः सर्वाणि सैन्यानि पुत्रस्य तवशासनात् अप्यद्रवन्भीमसेनं न दंतमैरवान्नवान् २ तंबलौघमपर्यंतं दे-
 वैरपि स्रुदुःसह आपतंतं स्रुदुष्पारं समुद्रमिव पर्वणि ३ रथनागाश्वकलिलं शंखदुंदुभिनादितं अनंतरथपादांतरं जसास-
 र्वतो वृतं ४ स भीमसेनः समरे महोदधिमिवापरं सेनासागरमहोभ्यंवेलेव समवारयत् ५ तदाश्चर्यमपश्यामपांडवस्य महा-
 त्मनः भीमसेनस्य समरे राजन्कर्मोतिमानुषं ६ उदीर्णान्पार्थिवान् सर्वान् साश्वान्सरथकुंजरान् असंभ्रमं भीमसेनो गदया
 समवारयत् ७ स संवार्य बलौघांस्तान् गदया बलिनां वरः आतिष्ठत्तुमुले भीमो गिरिर्मैरुरिवाचलः ८ तस्मिन् क्रतुमुले घोरे
 रणे परमदारुणे भ्रातरश्चैव पुत्राश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ९ द्रौपदेयाभिमन्युश्च शिरवंडीचापराजितः नम्राजहन् भीमसे-
 नं भये जाते महाबलं १० ततः शोक्यायसीगुर्वीमिन्द्राद्यमहतीं गदां अधावत्तावकान्यो धान्दंडपाणिरिवांतकः ११ पौथय-
 न्मथ वृंदानि वाजि वृंदानि वा विभुः अचरत्समरे भीमो युगांते पावको यथा १२ विनिघ्नत्समरे यो धान् युगांते कालवद्विभुः
 उरुवेगेन संकर्षन्मथ जालानि पांडवः १३ बलानि च ममर्दा शनडुलानि वकुंजरः सृद्धन्मथेभ्योरथिनो गजेभ्यो गजयोधि-
 नः १४ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्यो भूमौ चापि पदातिनः गदया व्यहनत्सर्वान् वातो वृक्षानि वौजसा १५ भीमसेनो महाबाहुस्तव
 पुत्रस्यैव बले मेदोमज्जावसामां सैः प्रदिग्धारुधिरेणच १६ अदृश्यत महारौद्रीगदानागाश्वघातिनी तत्र तत्र हतैश्चापिम-
 नुष्य गजसादिभिः १७

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

रणांगणतदभवन्मृत्योराघातसान्निभम् पिनाकमिवरुद्रस्यक्रुद्धस्याभिघ्नतः पशून् १८ यमदंडोपमासुग्राभिद्राशानिसमप्रभां
 ददृशमीमसेनस्यरोद्रीविशसनीगदां १९ आविद्यातो गदांतस्य कौतेयस्य महात्मनः बभौरूपमहाघोरकालस्येव जगत्क्षये २०
 तंतथा महती सेनां द्रावयंतं पुनः पुनः दृष्ट्वा मृत्युमिवायांतं सर्वे विमनसो भवन् २१ यतो यतः प्रेक्षते स्म गदामुद्यस्य पांडवः तेन
 तेन स्म दीर्यते सर्वे रौन्यानि भारत २२ प्रदारयंतं सैन्यानि बलौघेनापराजितं ग्रसमानमनीकानिव्यादितास्य मिवांतकं तंतथा
 भीमकर्माणं प्रगृहीतं महागदं २३ दृष्ट्वा हृकोदरं भीष्मः सहसेवसमभ्ययान् महतारथघोषेणारथेनादित्यवर्चसा २४ छा
 दयंश्चरुवर्षेण पर्जन्य इव वृष्टिमान् तमायांतं तथा दृष्ट्वा व्याज्जननमिवांतकम् भीमसेनो महाबाहुः प्रत्यदीयादमर्षितः
 २५ तस्मिन्क्षणे सात्यकिः सत्यसंधः शिनिप्रवीरोभ्यपतत्यितामहं निघ्नन् मित्रान्धनुषादृढेन संकपयंस्तव पुत्रस्य सेनां २६
 तं यांतं मध्वेरजतप्रकाशैः शरान्वपंतं निशितान् सुपुंरवान् नाशकुवन्वारयितुं तदानीं सर्वे जनाभारतये त्वदीयाः २७ आविद्या
 देनं दशभिः पृषत्कैरलंबुषोराक्षसोसौ तदानीं शरैश्चतुर्भिः प्रतिविध्यतं च नसा शिने रभ्यपतद्रथेन २८ अन्वागतं वृष्णिर्घा
 रं निशम्य मध्ये रिपूणां परिवर्तमानं प्रावर्तयंतं कुरुपुंगवांश्च पुनः पुनश्च प्रणदंतमाजौ २९ योधास्त्वदीयाः शरवर्षैरवर्ष
 न्मेघायथाभूधरमंबुवेगैः नाशकुवन्वारयितुं वरिष्ठं मध्यं दिने सूर्यमिवातपंतं ३० नतत्रकश्चिन्नविषण्ण आसीदते राजन्
 मदन्तस्य पुत्रात् सत्वाददानोधनुरुग्रवेगं भूरिश्रवाभारतसोमदन्तिः दृष्ट्वा रथान् स्वान् व्यपनीयमानान् प्रत्यक्षयो सात्य
 किं योद्धुमिच्छन् ३१ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० सात्यकिभूरिश्रवः समागमे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ संजय-
 उवाच ततो भूरिश्रवराजन् सात्यकिं नवभिः शरैः अविध्य दृष्ट्वा संक्रुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपं १ कौरवं सात्यकिश्चापिश-
 रैः सन्नतपर्वभिः अवारयदमेयात्मा सर्वलोकस्य पश्यतः २ ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारितः सोमदन्तिं रणे य-
 नं समन्तात् पर्यवारयत् ३ तथैव पांडवाः सर्वे सात्यकिं तरसारणे परिवार्य स्थिताः संरक्ष्य समन्तात् क्रमहोजसः ४ भीमसे-
 नस्तु संक्रुद्धो गदामुद्यम्य भारत दुर्योधनमुरवाः सर्वपुत्रास्ते पर्यवारयन् ५ रथैरनेकसाहस्रैः क्रोधा मर्षसमन्विताः न
 दकस्तव पुत्रस्तु भीमसेनं महाबलं ६ ३१ इति श्रीमन्म० भी० त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

विध्याधनिशितैस्तीक्ष्णैः कंकपत्रैः शिलाशितैः दुर्योधनस्तदाराजन्भीमसेनमहाबलः ७ आजधानोरसिकुक्षोमार्गणैर्नवभिः
शितैः ततोभीमोमहाबाहुः स्वरथं समहाबलः ८ आरुरोहरथश्चेष्टविशोकं चेदमब्रवीत् एतेमहारथाः शूराधार्तराष्ट्रामहाब-
लाः ९ मामेवमसि संकुद्धाहंतुमभ्युद्यतायुधि एतानद्यहनिष्यामि पश्यतस्तेन संशयः १० तस्मान्ममाश्वान्संग्रामेयन्तः संयच्छसा-
रथे एवमुक्त्वा ततः पार्थः पुत्रंतवविशोपते ११ विध्याधदशभिस्तीक्ष्णैः शरैः कनकमूषणैः नंदकंचत्रिभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्स्तनान्त-
रे १२ तंतुदुर्योधनः पृष्ट्वा विस्वाभीमं महाबलं त्रिभिरन्यैः स्तनिशितैर्विशोकं प्रत्यविध्यत् १३ भीमस्य चरणे राजन्धनुश्चि-
च्छेदभास्वरं मुष्टिदेशे शरैस्तीक्ष्णैस्त्रिभिराजौहसन्निव १४ भीमस्तप्रेक्ष्य यन्तारं विशोकं संयुगे तदा पीडितं विशिरेवेस्तीक्ष्णे
स्तवपुत्रेण धन्विना १५ अमृष्यमाणः संकुद्धो धनुर्दिव्यं पराभूषात् पुत्रस्य ते महाराज वधार्थं पुरुषर्षभः १६ समाधत्त च सर-
ब्धः क्षरप्रलोमवाहिनं तेन चिच्छेद नृपते मुष्टौ कर्मुकमुत्तमं १७ अपास्य तु धनुश्चिन्नं पुत्रस्ते क्रोधमूर्छितः अन्यत्कार्मुक-
मादाय सत्वरं वेगवत्तरं १८ संधाय विशिरवधोरं कालमृत्क समप्रभं तेनाजधान संकुद्धो भीमसेनस्तनान्तरे १९ सगाढविद्धो-
व्यथितः स्यंदनोपस्थ आविशत् निषसाद रथोपस्थे मूर्च्छं चाभिजगाम ह २० तं दृष्ट्वा व्यथितं भीममभिमन्युपुरोगमाः नामृ-
ष्यंत महाभागाः पांडवानां महारथाः २१ ततः सुतुमुलां वृष्टिं शराणां मुग्रतेजसां पातयामास रव्यग्राः पुत्रस्य तव मूर्धनि २२
प्रतिलभ्यत ततः संज्ञां भीमसेनो महाबलः दुर्योधनं त्रिभिर्विस्वापुनर्विव्याध पंचभिः २३ शल्यं च पंचविंशत्या शरैर्विव्याध पांड-
वः रुक्मपुंरैर्वैर्महेधासः सविद्धो व्यपयाद्रणात् २४ प्रत्यक्षयुस्ततो वीरंतव पुत्रा चतुर्दश सेनापतिः कृषेणश्च जलसंधः सुलो-
चनः २५ उग्रो भीमरथो भीमो वीरबाहुरलोलुपः दुर्मुखो दुष्प्रधर्षश्च विवित्स्फुर्विकटः समः विसृजंतो बहून्बाणान् क्रोधसंरक्त-
लोचनाः २६ भीमसेनमभिद्रुत्य विव्यधुः सहिताभूशं पुत्रांस्तनवसं प्रेक्ष्य भीमसेनो महाबलः २७ सृक्किणी विलिहन्वीरः प-
शुमध्ये दृको यथा अभिपत्य महाबाहुर्गुह्यमानिव वेगितः २८ सेनापतेः क्षरमेण शिरश्चिच्छेद पांडवः संप्रहृष्य च दृष्ट्वा-
त्मा त्रिभिर्बाणैर्महाभुजः २९ जलसंधं विनिर्भिद्य सो नयद्यमसादनं कृषेणं च ततो हत्वा प्रेषयामास मृत्यवे ३० ६

उग्रस्यसाशिरस्त्राणंशिरश्चंद्रोयमंभुवि पातयामासभल्लेनकुंडलाभ्यांविभूषितं ३१ वीरबाहुंचसप्तत्यासांश्वकेतुंससारथिं
 निनायसमरेभीमः परलोकायपांडवः ३२ भीमभीमरथौचौभीभीमसेनोहसन्निव भ्रातरौरभसौयुद्धेह्यनयद्यमसादनं ३३ त-
 तः कलोचनंभीमः क्षुरप्रेणमहामृधे मिषतांसर्वसैन्यानामनयद्यमसादनं ३४ पुत्रास्तत्रतदृष्ट्वाभीमसेनपराक्रमं शेषायैव
 भवंस्तत्रतेभीमस्यभयात्तदा ३५ विप्रद्रुतारणाद्राजन्वध्यमानामहात्मना ततोब्रवीच्छांतनवः सर्वानेवमहारथान् ३६ ए-
 षभीमोरणेकुद्धोधातृराष्ट्रान्महाबलान् यथाप्रज्ञान्यथावीरान्यथाशूरांश्चसंगतान् निपातयत्युग्रधन्वातंमृगुणहीतपांडवं
 ३७ एवमुक्तास्ततः सर्वेधातृराष्ट्रस्यसैनिकाः अभ्यद्रवन्तसंकुद्धाभीमसेनंमहाबलम् ३८ भगदत्तः प्रभिन्नेनकुंजरेणविशोप-
 ते आपतत्सहसातत्रयत्रभीमोव्यवस्थितः ३९ आपतन्नेवचरणेभीमसेनंशिलाशितैः अदृश्यसमरेचक्रेजीमूतइवभास्करं
 ४० अभिमन्युमुखास्तत्रनामृष्यंतमहारथाः भीमस्याच्छादनंसंख्येस्वबाहुबलमाश्रिताः ४१ तएनंशरवर्षेणसमंतात्पर्य-
 वारयन् गजंचशरवृष्ट्यातुबिभिदुस्तेसमततः ४२ सशस्त्रवृष्ट्याभिहतः समस्तेस्तेर्महारथैः प्राग्जोतिषगजौराजन्नानालिं-
 गैःकृतेजनैः ४३ संजातरुधिरोत्पीडैःप्रेक्षणीयोभवद्रणे गभस्तिभिरिवार्कस्यसंस्थूतोजलदोमहान् ४४ संचोदितोमदस्त्रा
 वीभगदत्तेनवारणः अभ्यधावततान्सर्वान्कालोत्सृष्टइवांतकः ४५ द्विगुणंजवमास्थायकंपयंश्चरणैर्महीं तस्यतत्समहद्रू-
 पं दृष्ट्वासर्वमहारथाः ४६ असह्यंसन्यमानाश्चतेविप्रमनसोभवन् ततस्तनूपतिःकुद्धोभीमसेनंस्तनांतरे ४७ आजघानन-
 रव्याघशरेणानतपर्वणा सोतिविद्धोमहेष्वासस्तेनराज्ञामहारथः ४८ मूर्च्छयाभिपरीतो गोध्वजयष्टिमुपाश्रितः तांस्तभीता-
 न्समालक्ष्यभीमसेनंचमूर्च्छितं ४९ ननादबलवन्नादंभगदत्तः प्रतापवान् ततोघटोत्कचोराजन्दृष्ट्वाभीमंतथागतं ५० सं-
 कुद्धोराक्षसोघोरस्तत्रैवांतरधीयत सकृत्वादारुणांमायांभीरूणांभयवर्दिनीं ५१ अदृश्यतनिमेषार्द्धद्वोररूपंसमाश्रितः
 ऐरावतंसमारुह्यस्वयंमायामयंकृतं ५२ तस्यचान्येपिदिङ्गागावभूवुरनुयायिनः अंजनोवामनश्चैवमहापद्मश्चक्रप्रभः
 ५३ त्रयएतेमहानागाराक्षसैः समधिष्ठिताः महाकायास्त्रिधाराजन्यस्त्रवंतोमदंबहु ५४

तेजोवीर्यवन्तोपेतामहाजवपराक्रमाः घटोत्कचस्तस्वनागं प्रेषयामास संयुगे ५५ सगजैर्भगदन्तुर्दंतुकामः परंतप ते-
चान्येचोदितानागाराक्षसैः समहावलैः ५६ परिपेतुः ससंकुद्धाश्चतुर्दंताश्चतुर्दिशम् भगदन्तस्य तं नागं विषाणैरवपीडयन्
संपीडयमानस्तेर्नागं वेदनातः शराहतः ५७ अनदत्समहानादमिन्द्राशानिसमन्ततः तस्य तं नदतो नादं सुघोरं भीमनिस्वनं
५८ श्रुत्वा भीष्मो ब्रवीद्राणां राजानं च स योधनं एष युद्धाति संग्रामे हैडिंवेन दुरात्मना ५९ भगदन्तो महेष्वासः कच्छे च-
परिवर्तते राक्षसश्च महाकायः स च राजा तिकोपनः ६० ध्रुवं समेतो समरे कालमृत्युसमाबुभौ श्रूयते ह्येष दृष्टानां पांडवा-
नां महास्वनः ६१ हास्तिनश्चैव समहान् भीतस्य रुदितध्वनिः तत्र गच्छामभद्रं वो राजानं परिरक्षतुं ६२ अरक्ष्यमाणः समरे क्षि-
प्रप्राणान्विमौहयति तत्त्वरध्वं महावीर्यामाचिरं कुरुतानघाः ६३ महान्निवर्तते रोद्रः संग्रामो लोमहर्षणः भक्तश्च कुलपुत्रश्च-
शूरश्च पुननापतिः ६४ युक्तं तस्य परित्राणं कर्तुमस्माभिरच्युताः भीष्मस्य तद्वचः श्रुत्वा भारद्वाजपुरोगमाः ६५ सहिताः स-
र्वराजानो भगदन्तपरीप्सया उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्यत्र सो भवत् ६६ तान् प्रयातान्समालोक्य युधिष्ठिरपुरोगमाः पांचा-
लाः पांडवैः सहैष्टतो नुययुः परान् ६७ तान्यनीकान्यथालोक्य राक्षसैः प्रतापवान् ननाद स महानादं नादयानो नभस्त-
लं ६८ तस्यापि निनदं श्रुत्वा हृस्वानागांश्च युद्धातः भीष्मः शान्तनवो भूयो भारद्वाजमभाषत ६९ नरोचते मे संग्रामो हैडिंवेन
महात्मना बलवीर्यसमाविष्टः स सहायश्च सांप्रतं ७० नैष शक्यो युधाजैतुमपि वज्रभृतास्वयं लब्धलक्षप्रहारी च वयं च-
श्रांतवाहनाः ७१ पांचालैः पांडवैश्चैव दिवसं क्षतविक्षताः तन्मे नरोचते युद्धं पांडवैर्जितकाशिभिः ७२ युज्यतामवहारोद्यध्वो
योत्स्यामः परैः सह पितामहवचः श्रुत्वा तथा चक्रुः प्रहर्षिताः ७३ उपायेनापयातास्ते घटोत्कचभयार्दिताः कौरवेषु निवृत्तेषु-
पांडवाजितकाशिनः ७४ सिंहनादमकुर्वन् शरववेषु स्वनेः सह एव तदभवद्युद्धं दिवसं भरतर्षभ ७५ पांडवानां कुरूणां च
पुरस्कृत्य घटोत्कचं कौरवास्ततस्तूर्णं प्रययुः शिविरं स्वकं ७६ व्रीडान्वितानि शाकाले पांडवैर्यैः पराजिताः शरविक्षतगा-
त्रास्तपांडुपुत्रा महारथाः ७७ युद्धं सुमनसो राजन् जग्मुः स्वशिविरं प्रति पुरस्कृत्य महाराज भीमसेन घटोत्कचौ ७८

पूजयंतो महाराज सुदा परमया युताः नदंतो विविधान्नादां स्तूर्यस्वनविभूषितान् ७९ सिंहनादांश्च कुर्वाणा विमिश्रांश्छंरवनिः
 स्वनैः निनदंतो महात्मावः कं पयंतश्च मेदिनीं ८० घटयंतश्च मर्माणितवपुत्रस्य मारिष प्रयाताः शिविरायैव निशाकाले परंतपाः
 ८१ दुर्योधनस्तनृपतिर्दिनो भ्रातृवधेन च मुहूर्तं चिंतयामास बाष्पशोकसमाकुलः ८२ ततः कृत्वा विधिं सर्वं शिविरस्य य
 थाविधिं प्रदध्यो शोकसंतप्तो भ्रातृव्यसनकर्षितः ८३ इति श्रीमन्महाभा० भी० चतुर्थदिवसयुद्धं नाम चतुःषष्टित-
 मोऽध्यायः ६४ धृतराष्ट्र उवाच भयं मे स महज्जातं विस्मयश्चैव संजय श्रुत्वा पांडुकुमाराणां कर्मदेवैः स दुष्करं १
 पुत्राणां च पराभावं श्रुत्वा संजय सर्वशः चिंतयामे महती भूता भविष्यति कथं त्विति २ ध्रुवं विदुरवाक्यानि धक्ष्यंति हृदयमम य-
 था हि दृश्यते सर्वदेवयोगेन संजय ३ यत्र भीष्मसुरवांश्च दूरानस्त्रज्ञान्योपसन्तमान् पांडवानामनीकेषु योधयंति प्रहारिणः
 ४ किं ते तपन्महात्मानः पांडुपुत्रा महोदयः किं ते दत्तवरोस्तात किं वा ज्ञानं विदंति ते ५ येन क्षयं न गच्छंति दिवितारा गणा
 इव पुनः पुनर्न मृष्यामि हतं सैन्यं च पांडवैः ६ मय्येव दंडः पतति देवात्परमदारुणः यथावध्याः पांडुसुता यथावध्याश्च मे सुताः
 ७ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वयथा तत्त्वेन संजय न हि पारं प्रपश्यामि दुःस्वस्यास्य कथं च न ८ समुद्रस्यैव महतो भुजाभ्यां प्रपतन्
 रः पुत्राणां व्यसनं मन्ये ध्रुवं प्राप्तं सदारुणं ९ घातयिष्यति मे पुत्रान्सर्वान् भीमो न संशयः न हि पश्यामि तं वीरं यो मे रक्षे-
 त्सुतान् रणे १० ध्रुवं विनाशः समरे पुत्राणां मम संजय तस्मान्मे कारणं सूतयुक्तं चैव विशेषतः ११ एच्छुतौ वै यथा तत्त्वं सर्व-
 मारव्या तु मर्हसि दुर्योधनस्तयच्च के हस्वास्वान् विमुरवान् रणे १२ भीष्मद्रौणौ कृपश्चैव सोबले योजयद्रथः द्रौणिर्वीपिमहे-
 द्वा सो विकर्णौ वामहाबलः १३ निश्चयो वापि कस्तेषां तदा ह्यासीन्महात्मनां विमुरवेषु महाप्राज्ञममपुत्रेषु संजय १४ संजय
 उवाच शृणुराजन्मवाहितः श्रुत्वा चैवावधारय नैव मंत्रकृतं किंचिन्नैव मायांतथाविधां १५ न वै विभीषिकां कांचिद्राजन्कुर्वति
 पांडवाः युद्धांतिते यथान्यायं शक्तिमंतश्च संयुगे १६ धर्मेण सर्वकार्याणि जीवितादीनि भारत आरंभं ते सदा पार्थाः प्रार्थया
 नाम हृद्यशः १७ न ते युद्धान्मवर्तते धर्मोपेता महाबलाः श्रिया परमया युक्ता यतो धर्मस्ततो जयः १८ ६२ ६२

तेनावधारणेपार्थाजययुक्ताश्चपार्थिव तवपुत्रादुरात्मानः पापेष्वभिरताः सदा १९ निष्ठुराहीनकर्माणस्तेनहीयंतिसं-
युगे सुबहूनिनृशंसानिपुत्रैस्तवजनेश्वर २० निकृतानीहपांडुनां नीचैरिवयथानरैः सर्वंचतदनाहत्यपुत्राणांतवकि-
ल्बिषं २१ सापन्हवास्तथैवासन्याडवाः पांडुपूर्वज नचैनान्वहुर्मन्यंतेपुत्रास्तवविशांपते २२ तस्यपापस्यसततंक्रिय-
माणस्यकर्मणः संप्राप्तंसुमहद्वोरंफलंकिंपाकसन्निभं २३ तत्तद्गुह्यमहाराजसपुत्रः ससहज्जनः नावबुद्धसियद्रा-
जन्वार्यमाणः सहज्जनैः २४ विदुरेणाथभीष्मेणद्रोणेनचमहात्मना तथामयाचाप्यसकृद्धार्यमाणोनबुद्धसे २५ वा-
क्यंहितंचपथ्यंचमंदः पथ्यमिवौषधं पुत्राणामतमास्थायजितान्पश्यसिपांडवान् २६ शृणुभूयोयथातत्त्वंचयन्मात्वम-
नुपच्छसि कारणंभरतश्चेष्टपांडवानांजयंपति २७ तत्तेहंकथयिष्यामियथाश्रुतमरिंदम दुर्योधनेनसंपृष्टएतमर्थं
पितामहः २८ दृष्ट्वाफ्रातृन्त्रणोसर्वान्विजितान्समहारथान् शोकसंसृढहृदयोनिशाकालेस्मकौरवः २९ पितामहमहा-
प्राज्ञंविनयेनोपगम्यह यदब्रवीत्सुतस्तेसौतन्मेशृणुजनेश्वर ३० दुर्योधनउवाच द्रोणश्चत्वंचशाल्यश्चकृपो-
द्रौणिस्तथैवच कृतवर्माचिहार्दिक्यः कांबोजश्चसुदक्षिणः ३१ भूरिश्रवाविकर्णश्चभगदत्तश्चवीर्यवान् महारथाः
समारव्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ३२ अयाणामपिलोकानांपर्याप्ताइतिमेमतिः पांडवानांसमस्ताश्चनतिष्ठंतिपराक्र-
मे ३३ तत्रमेसंशयोजातस्तन्ममाचक्ष्वपच्छतः यंसमाश्रित्यकौंतेयाजयंत्यस्मान्पदेपदे ३४ श्रीभीष्मउवाच शृणु-
राजन्वचोमह्ययत्त्वांवक्ष्यामिकौरव बहुशश्चमयोक्तोसिनचमेतत्त्वयाश्रुतं ३५ क्रियतांपांडवैः सार्द्धंशमोभरतसत्तम
एतत्क्षेममहंमन्येऽथिव्यास्तववाविभो ३६ सुहृत्वेमांएथिवीराजन्फ्रातृभिः सहितः सुखी सहृदस्तर्पयन्सर्वान्निंदयश्चा-
पिबांधवान् ३७ नचमेक्रोशतस्तातश्रुतवानसिवैपुरा तदिदंसमनुप्राप्तंयत्पांडुनवमन्यसे ३८ यश्चहेतुरवध्यत्वेतेषा-
मक्लिष्टकर्मणां तंशृणुधमहाराजममकीर्तयतः प्रभो ३९ नास्तिलोकेषुतद्भूतंभवितानोभविष्यति योजयेत्पांडवान्स-
र्वान्पालितान्शार्द्धंधन्वना ४० यत्तुमेकथितंतातमुनिभिर्मावितात्मभिः पुरोणगीतंधर्मज्ञतच्छृणुधयथातथं ४१

पुराकिलसराः सर्वेऋषयश्च समागताः पितामहमुपासेदुः पर्वते गंधमादने ४२ तेषां मध्ये समासीनः प्रजापतिरपश्यत् वि-
 मानं जाज्वलद्वासास्थितं प्रवरमंबरे ४३ ध्यानेनावेद्यत ब्रह्माकृत्वाचनियतो जलिं नमश्चकार दृष्ट्वा त्मापुरुषं परमेश्वरं ४४
 ऋषयस्त्वय देवाश्च दृष्ट्वा ब्रह्माणसु स्थितं स्थिताः प्रांजलयः सर्वे पश्यन्तो महद्भुतं ४५ यथावच्चतमभ्यर्च्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः
 जगाद जगतः स्वप्नापरं परमधर्मवित् ४६ विश्वावस्तुर्विश्वमूर्तिविश्वेशो विश्वकुसेनो विश्वकर्मावशीच विश्वेश्वरो वास्तुदेवोऽसि-
 तस्माद्योगात्मानं देवतं त्वा मुपेमि ४७ जय विश्वमहादेव जय लोकहितैरत जय योगीश्वर विभो जय योगपरावर ४८ पद्मना-
 भविशालाक्ष जय लोकेश्वरेश्वर भूतभव्यभवन्नाथ जय सौम्यात्मजात्मज ४९ असंख्येयगुणाधारजय सर्वपरायण नारा-
 यणस्तु दुष्पारजय शार्ङ्गधनुर्धर ५० जय सर्वगुणोपेत विश्वमूर्ते निरामय विश्वेश्वर महाबाहो जय लोकार्थतत्पर ५१ महोरग-
 वराहाद्यहरिकेशविभो जय हरिवासदिशामीश विश्ववासा मिताव्यय ५२ व्यक्ताव्यक्तमितस्थाननियतेन्द्रियसत्क्रिय असं-
 ख्येयात्मभावज्ञजय गंभीरकामद ५३ अनंतविदितब्रह्मनित्यं भूतविभावन कृतकार्यकृतप्रज्ञधर्मज्ञविजयाजय ५४ गुह्या-
 त्मन्सर्वयोगात्मन्स्फुटसंभूतसंभव भूतात्मनत्वलोकेश जय भूतविभावन ५५ आत्मयौने महाभाग कल्पसंख्येयतत्पर उ-
 द्भावनमनोभावजय ब्रह्मजनप्रिय ५६ निसर्गसर्गनिरतकामेश परमेश्वर अमृतोद्भवसद्भावमुक्ताग्रविजयप्रद ५७ प्रजा-
 पतिपते देवपद्मनाभ महाबल आत्मभूतमहाभूतकर्मात्मन् जय सर्वदा ५८ पादौतवंधरा देवीदिशो बाहुर्दिवः शिरः मूर्ति-
 स्ते हंसराः कायश्चंद्रादित्यौ च चक्षुषी ५९ बलंतपश्चसत्यंच धर्मकर्मात्मजंतव तेजोग्निः पवनश्वास आपस्ते स्वेदसंभवाः
 ६० आश्विनोश्च वणो नित्यौ देवीजिह्वा सरस्वती वेदाः संस्कारनिष्ठा हित्व दीयं जगदाश्रितं ६१ न संख्यां न परीमाणं न तेजो
 न पराक्रमं न बलं योगयोगीश जानीमस्तेन संभवं ६२ त्वद्भक्तिनिरता देव नियमैस्त्वां समाश्रिताः अर्चयामः सदा विष्णोप-
 रमेशं महेश्वरं ६३ ऋषयो देवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः पिशाचामानुषाश्चैव मृगपाक्षिसरीसृपाः ६४ एवमादिमया-
 सृष्टं पृथिव्या त्वत्प्रसादजं पद्मनाभ विशालाक्ष कृष्णाक्षः स्वप्ननाशन ६५ त्वंगतिः सर्वभूतानां त्वं नेता त्वं जगन्मुखं त्वत्प्रसादे-
 न देवेश सुखिनो विबुधाः सदा ६६

एथिवीनिर्भयादेवत्वत्पसादात्सदाभवत् तस्माद्भवविशालाक्षयदुवंशविवर्द्धनः ६७ धर्मसंस्थापनार्थायदेतेयानां वधाय च
जगतोधारणार्थायविज्ञाप्यकुरुमेविभो ६८ यत्तत्परमकं गुह्यं त्वत्पसादादिदं प्रभो वासुदेव तदेतन्नेमयोद्गीतं यथा तथ ६९
सृष्ट्वा संकर्षणं देवं स्वयमात्मानमात्मना कृष्णत्वात्मानास्मादीः प्रद्युम्नं ह्यात्मसंभवं ७० प्रद्युम्नाच्चानिरुद्धं तु यं विदुर्विष्णुम
व्ययं अनिरुद्धो सृजन्मां वै ब्रह्माणं लोकधारिणं ७१ वासुदेव मयः सोऽहं त्वयैवास्मि विनिर्मितः विसृज्य भागशो ज्ञानं घ्नज
मानुषतां विभो ७२ तत्रास्मिन् वधं कृत्वा सर्वलोकहिताय वै धर्मस्थाप्ययशः प्राप्य योगं प्राप्य सितत्वतः ७३ त्वां हि ब्रह्मर्ष-
यो लोके देवाश्चामितविक्रम तैस्तेः स्वेर्नामभिर्युक्ता गायंति परमाद्भुतं ७४ स्थिताश्च सर्वे त्वयि भूतसंघाः कृत्वा श्रयं त्वां वरदं स
बाहो अनादिमध्यान्तमपारयोगं लोकस्य सेतुं प्रवदति विप्राः ७५ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप. पंचषष्टितमोऽध्यायः
६५ भीष्म उवाच ततः स भगवान् देवो लोकानामीश्वरेश्वरः ब्रह्माणं प्रत्युवाचे दंस्मि गंधर्वाभीरयागिरा १ विदितं ता
तयोगान्मे सर्वमेतत्तवेक्षितं तथा तद्भुवि तेत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत २ ततो देवर्षिगंधर्वा विस्मयं परमंगताः कौतूहलपराः स-
र्वे पितामहमथाब्रुवन् ३ को न्वयं यो भगवता प्रणम्य विनयाद्विभो वाग्भिः स्तुतो वरिष्ठाभिः श्रोतुमिच्छामतं वयं ४ एवमु-
क्तस्तु भगवान्प्रत्युवाच पितामहः देवब्रह्मर्षिगंधर्वा न्सर्वान्मधुरयागिरा ५ यत्तत्परं भविष्यं च भविता यच्च यत्परं भूता-
त्मायः प्रभुश्चैव ब्रह्मयज्ञपरंपदं ६ तेनास्मि कृतसंवादः प्रसन्नेन स्फुरर्षभाः जगतो नुग्रहार्थाय याचितो मे जगत्पतिः ७
मानुषं लोकमातिष्ठ वासुदेव इति श्रुतः अस्मिन् राणां वधार्थाय संभवस्व महीतले ८ संग्रामे निहता ये ते दैत्यदानवराक्षसाः
तद्भुमे नृषु संभूता योररूपामहाबलाः ९ तेषां वधार्थं भगवान्नरेण सहितो बली मानुषीं योनिमास्थाय चरिष्यति महीतले
१० नरनारायणो यो तो पुराणा वृषिसत्तमो अजेयो हिरण्यतो स मेतावमरैरपि ११ सहितो मानुषे लोके संभूता वमितद्युती
मूढास्त्वेतौ न जानंति नरनारायणा वृषी १२ यस्याहमात्मजः पुत्रः सर्वस्य जगतः पतिः वासुदेवो नुने यो वः सर्वलोकमहेश्वरः
१३ तथामनुष्यो यमिति कदाचित् स्फुरसत्तमाः नावज्ञेयो महावीर्यः शंखचक्रगदाधरः १४ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४

एतत्परमकंगुह्यमेतत्परमकंपदम् एतत्परमकंब्रह्म एतत्परमकंयशः १५ एतदक्षरमव्यक्तमेतत्तच्छाश्वतंमहः यत्त-
 त्पुरुषसंज्ञेयंगीयतेज्ञायतेचयत् १६ एतत्परमकंतेज एतत्परमकंस्वरम् एतत्परमकंसत्यंकीर्तितंविश्वकर्मणा १७
 तस्मात्स्फरास्फरैः सर्वैः संप्रैश्चामितविक्रमः नावज्ञेयोवास्तुदेवोमानुषोयमितिप्रभो १८ यश्चमानुषमात्रोयमितिब्रूया-
 त्समंदर्धीः हृषीकेशमवज्ञानात्तमाहुः पुरुषाधमं १९ योयोगिनंमहात्मानंप्रविष्टंमानुषींतनुं अवमन्येद्वास्तुदेवं तमा-
 हुस्तामसंजनाः २० देवंचराचरात्मानंश्रीवत्सांकंस्ववर्चसं पद्मनाभंनजानातितमाहुस्तामसंजनाः २१ किरीटकोस्तभध-
 रमित्राणामभयंकरं अवजानन्महात्मानंदोरेतमसिमज्जति २२ एवंविदित्वातत्त्वार्थंलोकानामीश्वरेश्वरः वास्तुदेवो न
 मस्कार्यः सर्वलोकैः स्फरोत्तमाः २३ श्रीष्म उवाच एवमुक्त्वा स भगवान्सदेवर्षिगणान्पुरा विसृज्य सर्वभूतानिजगा-
 म भवनंस्वकं २४ ततो देवाः सर्गंधर्वा मुनयोऽप्सरसोऽपि च कथंतां ब्रह्मणा गीतां श्रुत्वा प्रीत्या दिवं ययुः २५ एवं श्रुतं मया त-
 तात ऋषीणां भावितात्मना वास्तुदेवं कथयतां समवायेपुरातनं २६ जामदग्न्यस्य रामस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः व्यास नारद
 योश्चापि श्रुतं श्रुतविशारद २७ एतमर्थं च विज्ञाय श्रुत्वा च प्रभुमव्ययं वास्तुदेवं महात्मानं लोकानामीश्वरं प्रभुं २८ य-
 स्य स्यादात्मजो ब्रह्मा सर्वस्य जगतः पिता कथं न वास्तुदेवो यमन्यं श्रेष्ठं च मानवैः २९ वारितो सि पुरातात मुनिभिर्भाविता-
 त्मभिः मागच्छ संयुगं तेन वास्तुदेवेन धन्विना ३० पांडवैः सार्द्धमिति यत्तत्त्वमोहान्न बुद्ध्यासे मन्येत्वा राक्षसं क्रूरं तथा चासि
 तमो वृतः ३१ तस्माद्विषसि गोविंदं पांडवं च धनं जयं नरनारायणो देवौ कोन्यो द्विष्याद्विमानवः ३२ तस्माद्वीमते राजन्नेषो-
 सौ शाश्वतो व्ययः सर्वलोकमयोनित्यः शास्ता धात्रीधरो ध्रुवः ३३ लोकान्धारयते यस्त्रीश्वराचरगुरुः प्रभुः यो ह्यजय-
 श्च जेता च सर्वप्रकृतिरीश्वरः ३४ राजन्सत्त्वमयो ह्येष तमोरजविवर्जितः यतः कृष्णस्तनो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ३५ त-
 स्य माहात्म्ययोगेन योगेनात्ममयेन च धृताः पांडुसुजाराज नृजयश्चैषां भविष्यति ३६ श्रेयोयुक्तो सदा बुद्धिं पांडवानां दधा-
 तियः बलं चापिरणेनित्यं भयेभ्यश्चैव रक्षति ३७ स एष शाश्वतो दिव्यः सर्वभूतमयः शिवः वास्तुदेव इति प्रोक्तो यन्मां पृच्छसि भार-
 त ३८

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः सेव्यतेभ्यर्च्यते चैवानित्यमुक्तेः स्वकर्मभिः ३९ द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियु-
गस्य च सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन यः ४० स एव सर्वस्वरमर्त्यलोकं समुद्रकक्षांतरिताः पुरीश्च युगे युगे मानुष-
चैव वा संपुनः पुनः सृजते विश्वकर्मा ४१ इति श्रीमन्महाभा० श्रीष्वप० विश्वोपारव्यानेषट्षष्टितमोऽध्यायः ६६

दुर्योधन उवाच वासुदेवो महद्भूतं सर्वदेवतदेवतं न परं पुंडरीकाक्षं दृश्यते भरतर्षभ १ मार्कण्डेयश्च गोविंदं कथ-
यत्यद्भुतं महत् सर्वभूतानि भूतात्मा महोत्मा पुरुषोत्तमः २ आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत् अदृष्ट्वा पृथिवीं दे-
वः सर्वलोके श्वरः प्रभुः ३ अष्कवैशयनं च क्रेमहात्मा पुरुषोत्तमः सर्वतजोमयो देवो योगात्कृत्वा पतत्रह ४ मुरवतः सोऽग्निम-
सृजत् प्राणाद्वायुमथा सृजत् सरस्वतीं च वेदांश्च वासुदेवो महामनाः ५ एष लोकान्ससर्ज दीदवांश्चार्षिगणैः सह निधनं चैव
मृत्युं च प्रजानां प्रभवोऽप्ययौ ६ एष धर्मश्च धर्मात्मा वरदः सर्वकामदः एष कर्ता च कार्यं च पूर्वदेवः स्वयं प्रभुः ७ भूतं भव्यं भ-
विष्यच्च पूर्वमेतदकल्पयत् स्रष्टारं जगतश्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः उभे संध्ये दिशः स्वं च नियमं च जनार्दनः ८ ऋषींश्चैव-
हि गोविंदं स्तपश्चैवाभ्यकल्पयत् प्रजापतिश्च जगतो वरदः प्रभुरव्ययः ९ अग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् शेषं चा-
कल्पयद्देवमनंतमिति यं विदुः १० यो धारयति भूतानि धरां चैमांसपर्वतां ध्यानयोगेन विष्णुं तं वदन्ति महौजसं ११ कर्णस्रो-
तां भवं चापि मधुना ममहौजसं तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रां बुद्धिं समाश्रितं १२ ब्रह्मणोपचितं यातुं जघान पुरुषोत्तमः तस्य ता-
तवधा देवाऋषिदानवमानवाः १३ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयश्च जनार्दनं वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः प्रभुः १४ एष
मातापिता चैव सर्वेषां प्राणिनां हरिः परं हि पुंडरीकाक्षं न भूतं न भविष्यति १५ मुरवतो जनयद्दिपान् बाहुभ्यां क्षत्रिया-
स्तथा वैश्यांश्चाप्युरुतोरजंश्छूद्रान्पादान्तथैव च १६ तपसानियतो देवो विधानं सर्वदेहिनां ब्रह्मभूता ममावास्यां पौर्ण-
मास्यां तथैव च १७ योगभूतं परिचरन् केशवं महदा मुयात् केशवः परमं तेजः सर्वभूतजगत्पतिः १८ एवमाहुर्हृषीकेशं सुन-
यो वै न राधिप एतमेव विजानीयादाचार्यं पितरंगुरुं १९ कृष्णो यस्य प्रसीदेत लोकस्तेनाक्षयाजिताः यश्चैवैनं भयस्थाने केशवं
शरणं व्रजेत् २० ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

२१

२२

२३

इति श्रीमन्महाभा० श्री० सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७

१

२

३

४

५

६

७

सदानरः पठंश्चेदंस्वस्तिमान्सस्करवीभवेत् येचकृष्णंप्रपद्यंतेतेनसुख्यंतिमानवाः २१ भयेमहतिमग्नांश्चत्रातिनित्यंजनार्दनः
 एवंयुधिष्ठिरोज्ञात्वाथाथातथ्येनभारत २२ सर्वात्मनामहाभागकेशवजगदीश्वरं प्रपन्नः शरणंराजन्योगानामीश्वरंप्रभुं
 २३ इति श्रीमन्महाभारते श्री० विश्वोपारख्याने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ श्रीष्वाउवाच शृणु चेदं महाराज ब्रह्म
 भूतंस्तवंमम ब्रह्मर्षिभिश्च देवैश्च यः पुरा कथितो भुवि १ साध्यानामपि देवानां देवदेवेश्वरः प्रभुः लोकभावनभावज्ञ
 इति त्वां नारदो ब्रवीत् २ भूतभव्यं भविष्यं च मार्कंडेयो भ्युवाच ह यज्ञं त्वां चैव देवानां तपश्च तपसामपि ३ देवानामपि दे
 वं च त्वा माह भगवान्प्रभुः पुराणं चैव परमं विष्णोरूपं तवेति च ४ वासुदेवो वसूनां त्वं शक्रं स्थापयतां तथा देवदेवोसि
 देवानां मिति द्वैपायनो ब्रवीत् ५ पूर्वे प्रजापतेः सर्गे दक्ष माहुः प्रजापतिं सृष्टारं सर्वभूतानां मंगिरास्त्वां तथा ब्रवीत् ६
 अव्यक्तं तेशरीरोत्थं व्यक्तं ते मनसि स्थितं देवा वाक्संभवश्चेति देवलस्त्वा तथा ब्रवीत् ७ शिरसा ते दिवं व्यातं बाहुभ्यां पृथिवीं दत्ता
 जठरे ते त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ८ एवं त्वा मभिजानंति तपसा भावितानराः आत्मदर्शनं तृप्तानां मूर्षाणां चापि सत्तमः
 ९ राजर्षीणां सुदाराणामाह वेषनिवर्तिनां सर्वधर्मप्रधानानां त्वंगतिर्मधुसूदन १० इति नित्यं योगविद्धि भगवान्पुरुषोत्तमः
 स नत्कुमारप्रमुखैः स्तूयतेभ्यर्च्यते हरिः ११ एष ते विस्तरस्तानसंक्षेपश्च प्रकीर्तितः केशवस्य यथा तत्त्वं स्मृतिोभव केशवे १२
 संजय उवाच पुण्यं श्रुत्वा तदारख्यानं महाराज सतस्तव केशवं बहु मेने स पांडवांश्च महारथान् १३ तम ब्रवीन्महाराज श्री-
 ष्मः शांतनवः पुनः माहात्म्यं ते श्रुतराज न्केशवस्य माहात्मनः १४ नरस्य च यथा तत्त्वं यन्मां त्वं परिपृच्छसि यदर्थं नृषु संभू-
 तौ नरनारायणावुभौ १५ अवुध्यौ च यथा वीरौ संयुगेऽपराजितौ यथा च पांडवराज नूनवध्यायुधिकस्य चित् १६ प्रीति
 माह्निदृढं कृष्णः पांडवेषु यशस्विषु तस्माद्द्वीमिराजेंद्रशमो भवतु पांडवैः १७ पृथिवीं मुहुराजेंद्रसहितो भ्रातृभिर्वली
 नरनारायणो देवाववज्ञाय विनंद्यसि १८ एवमुक्त्वा तव पिता तूष्णीमासीद्विशांपते व्यसर्जय च राजानं शिबिरं च विवेश ह
 १९ राजा च शिबिरं प्रायात्पणिपत्य महात्मने शिष्ये च शयने शभ्रे तारात्रिभरतर्षभ २० इति श्रीमन्म० श्री० विश्वोपा-
 ख्याने अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८

९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

इति श्रीम० श्री० अ-
ष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८

संजय उवाच व्युषितायां च शर्वर्यामुदिते च दिवाकरे उभे सेने महाराज युद्धायेव समीयतुः १ अभयधावंश्च संक्रुद्धाः परस्पर-
रजिगीषवः ते सर्वे सहिता युद्धे समालोक्य परस्परं २ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च राजन् दुर्मित्रे ते तव व्यूहौ च व्यूहसन्नद्धाः संप्रहृष्टाः
प्रहारिणः ३ अरक्षन्मकरव्यूहं भीष्मो राजन् समततः तथैव पांडवाराजन्मरक्षन् व्यूहमात्मनः ४ सनिर्यथौ महाराज पिता देव
व्रतस्तव महतारथवंशेन संवृतो रथिनां वरः ५ इतरे चान्वयुः सर्वे यथा स्थानमवस्थिताः रथिनः पत्तिनश्चैव दंतिनः सादि-
नस्तथा ६ तान् दृष्ट्वा प्रोद्यतान् संरव्ये पांडवांश्च यशस्विनः श्येनेन व्यूहराजेन तेनाजय्येन संयुगे ७ अशोभत सुरवेतस्य भीम-
सेनो महाबलः नेत्रेशिरवंडी दुर्धर्षो दृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ८ शीर्षे तस्या भवद्दीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः विधुन्वन् गण्डिवं पा-
थो ग्रीवायामभवत्तदा ९ अक्षौहिण्यास बलयावामः पक्षौ भवन्तदा महात्मा दुपदः श्रीमान् सहपुत्रेण संयुगे १० दक्षिण-
श्चाभवत्पक्षः कैकयो ह्यौहिणीपतिः पृष्ठतो द्रोपदेयाश्च सोभद्रश्चापिवीर्यवान् ११ पृष्ठे समभवच्छ्रीमान् स्वयं राजा युधिष्ठिरः
प्रातृभ्यां सहितो वीरो यमाभ्यां चारुविक्रमः १२ प्रविश्य तुरणो भीमो मकरं सुरवतस्तदा भीष्म मासाद्य संग्रामे छादयामा-
स सायकैः १३ ततो भीष्मो महारथाणि पातयामास वीर्यवान् मोहयत्पांडुपुत्राणां व्यूहं सैन्यं महाहवे १४ समुत्थतितदा सै-
न्ये त्वरमाणो धनंजयः भीष्मं शरसहस्रेण विव्याधरणमूर्धनि १५ युधिसंधाय चारथाणि भीष्ममुक्तानि संयुगे स्वनानीके
न दृष्टेन युद्धाय समवस्थितः १६ ततो दुर्योधनो राजा भारद्वाजमभाषत पूर्वदृष्ट्वा वधं घोरं बलस्य बलिनां वरः १७ प्रातृ-
णां च वधं संरव्ये त्वरमाणो महारथः आचार्यसततं त्वं हि हितकामो ममानघ १८ वयं हि त्वां समाश्रित्य भीष्मं चैव पिताम-
हं देवानपिरणे जेतुं प्रार्थयामो न संशयः १९ किमु पांडुस्तान् युद्धे हीनवीर्यपराक्रमान् सतथा कुरुभद्रं ते यथावध्यं
ति पांडवाः २० एवमुक्तस्ततो द्रोणस्तव पुत्रेण संयुगे अभिनत्पांडवानीकं प्रेक्षमाणस्य सात्यकेः २१ सात्यकिश्च ततो-
द्रोणं वारयामास भारत ततः प्रवृत्ते युद्धं घोरं रूपं भयानकं २२ शेने यंतुरणो क्रुद्धो भारद्वाजः प्रतापवान् अविद्यादृश-
भिर्बाणैर्जशुदेशोऽस्मयन्निव २३ भीमसेनस्ततः क्रुद्धो भारद्वाजमविद्यात सरक्षन् सात्यकिं राजद्रोणाच्छस्त्रभृतां वरात्

ततो द्रोणश्च भीष्मश्च तथा शल्यश्च मारिष भीमसेनं रणे क्रुद्धाश्छादयान् चक्रे शरैः २५ अथाभिमन्युः संक्रुद्धो द्रोणं देयाश्च मारिष
विष्यधुर्निशितैर्बाणैः सर्वास्तानुद्यतायुधान् २६ भीष्मद्रोणौ तु संक्रुद्धावापतन्तौ महाबलौ प्रत्युद्ययौ शिरवन्दी च महेश्चासौ महा-
हवे २७ प्रगृह्य बलवद्दीरो धनुर्जलदनिःस्वनं अभ्यवर्षच्छुरैस्तूर्णं छादयानो दिवाकरं २८ शिरवन्दिनं तथा साद्य भरतानां-
पितामहः अवर्जयत संग्रामे स्त्रीत्वं तस्यानुसंस्मरन् २९ ततो द्रोणो महाराज अभ्यद्रवत तं रणे रक्षमाणस्तदा भीष्मं तव
पुत्रेण चोदितः ३० शिरवन्दी तु समासाद्य द्रोणं शस्त्रभृतां वरं अवर्जयत संत्रस्तो युगांताग्निमिवोज्वलं ३१ ततो बलेन म-
हता पुत्रस्तव विशांपते जुगोप भीष्ममासाद्य प्रार्थयानो मृधंतदा ३२ तथैव पांडवाराज नृपुणस्तुत्यधनं जयं भीष्ममेवाभ्य-
वर्तत जयेत् कृत्वा हृदां मतिं ३३ तद्युद्धमभवद्द्वोरं देवानां दानवैरिव जयमाशंसतां संख्येयशश्च महदद्भुतं ३४ इति श्री-
मन्महाभारते भीष्मः पंचमदिनयुद्धारंभे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ संजय उवाच अकरोत्तु सुलं युद्धं भीष्मः शान्तनवस्त-
दा भीमसेनभयादिच्छन् पुत्रांस्तारयितुं तव १ पूर्वाण्हेतन्महारोदं राजा युद्धमवर्तत कुरूणां पांडवानां च मुख्यशूरविनाश-
नं २ तस्मिन्नाकुलसंग्रामे वर्तमाने महाभये अभवत्तु मुलः शब्दः संस्पृशन् गगनं महान् ३ नदद्भिश्च महानागैर्दंष्ट्रमाणैश्च
वाजिभिः भेरीशंखनिनादैश्च तु मुलं समपद्यत ४ युयुत्सवस्तेविकांता विजयाय महाबलाः अन्योन्यमाक्षिगर्जन्तौ गोष्ठेषु
वृषभा इव ५ शिरसां पात्यमानानां समरे निशितैः शरैः अश्मवृष्टिरिवाकाशे बभूव भरतर्षभ ६ कुंडलोष्णीषधारीणि जात-
रूपोज्ज्वलानि च पतितानि स्मृश्यन्ते शिरांसि भरतर्षभ ७ विशिखोन्मथितैर्गात्रैः शिरोभिश्च सकुंडलैः सहस्ताभरणैश्चा-
न्यैरभवच्छादितामही ८ कवचोपहितैर्गात्रैर्भुजैश्च समलंकृतैः सुरैर्वैश्च चंद्रसंकाशैरक्तांतनयनैस्तथा ९ गजवाजिम-
नुष्याणां सर्वगात्रैश्च भूपते आसीत् सर्वासमाकीर्णामुहूर्तेन वसंधरा १० रजोमेघैश्च तु मुलैः शस्त्रविद्युत्प्रकाशिभिः आयुधा-
नां च निर्घोषः स्तनयितुः समो भवत् ११ ससंप्रहारस्तु मुलः कटुकः शोणितोदकः प्रावर्तत कुरूणां च पांडवानां च भारत १२
तस्मिन् महाभये घोरे तु मुले लोमहर्षणे ववृषुः शरजालानि क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः १३ दिवसयुद्धारंभे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः

क्रोशंतिकुंजराश्चात्रशरवर्षप्रतापिताः तावकानांपरेषांचपर्यधावन्समुद्यताः १४ संरब्धानांनृवीराणांधीराणामतिनेजसां
धनुषांतलघोषेणनप्राज्ञायतकिंचन १५ उत्थितेषुकबंधेषुसर्वतःशोणितोदके अपरेपर्यधावंतचपारिपुवधोद्यताः १६ श
रशक्तिगदाभिश्चरवद्धैश्चामितनेजसः निजघ्नुःसमरेन्योन्यंशूराःपरिघबाहवः १७ बभ्रमुःकुंजराश्चात्रशरैर्मुक्तानिरंकुशाः
अश्वश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदुश १८ उत्पत्यनिपतंत्यन्येशरघातप्रपीडिताः तावकानांपरेषांचपर्यधावन्समंततः १९
शरशक्तिगदाभिश्चरवद्धैश्चपतितैर्भुवि गदानांपरिघाणांचहस्तानांचोरुभिःसह २० पादानांमूषणानांचकेयूराणांचसर्व-
शः राशयश्चात्रदृश्यंतेभीमभीष्मसमागमे २१ अश्वानांधावमानानांकुंजराणांनिवर्ततां संघाताःस्मप्रदृश्यंतेतत्रतत्रवि
शांपते २२ गदाभिरसिभिःप्रासैर्बाणैश्चाननपर्वभिः जघ्नुःपरस्परंतत्रक्षत्रियाःकालचोदिताः २३ अपरेबाहुभिर्वीरानि
युद्धकुशलायुधि बहुधासमसज्जंतआयसैःपरिघैरिव २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवतलैःकीलैर्विशांपते अन्योन्यंजघ्निरे-
वीरास्तावकापांडवैःसह २५ पतितैःपात्यमानैश्चविचेष्टद्भिश्चभूतले घोरमायोधनंजज्ञेतत्रतत्रनरेश्वर २६ विरथारथिन
श्चात्रनिस्त्रिंशवरधारिणः अन्योन्यमभ्यधावंतपरस्परवधौषिणः २७ ततोदुर्योधनोराजाकलिंगैर्बहुभिर्वृतः पुरस्कृत्य
रणेभीष्मपांडवानभ्यवर्तत २८ तथैवपांडवाःसर्वेपरिवार्यवृकोदरं भीष्ममभ्यद्रवन्क्रुद्धारणोरभसवाहनाः २९ इ-
तिश्रीमन्महाभा०भीष्म०संकुलयुद्धेसप्ततितमोऽध्यायः ७० संजयउवाच हृत्वाभीष्मेणसंसक्तान्भ्रातृनन्यांश्च
बांधवान् समभ्यधावद्गांगेयमुद्यतास्त्रोधनंजयः १ पांचजन्यस्यानिर्घोषंधनुषोगांडिवस्यच ध्वजंचदृष्ट्वापार्थस्यसर्वा-
न्नोभयमाविशत् २ सिंहलांगूलमाकाशेज्वलंतमिवपर्वतं असज्जमानंवृक्षेषुधूमराशिमिवोत्थितं ३ बहुवर्णंचचित्रंच
दिव्यवानरलक्षणं अपश्याममहाराजध्वजंगांडीवधन्वनः ४ विद्युतंमेघमध्यस्थांभ्राजमानामिवांवरे ददृशुर्गांडिवंयो
धारुकमपृष्ठमहासृधे ५ अशुश्रुमभृशंचास्यशक्रस्येवाभिगर्जतः स्रुघोरंतलयोःशब्दंनिघ्नतस्तववाहिनीं ६ चंडवातो
यथामेघःसविद्युस्तनयितुमान् दिशःसंस्लावयामासशरवर्षैःसमंततः ७ अभ्यधावतगांगेयंभैरवास्त्रोधनंजयः दिशंमा-
चींप्रतीचींचनजानीमोस्त्रमोहिताः ८ २६ २७ २८ २९ इतिश्रीमन्म०सप्ततितमोऽध्यायः ७० १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

कांदिग्भूताः श्रान्तपुत्राहताश्वाहतचेतसः अन्योन्यमभिसंक्रिययोधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभिलीयन्तेसहसर्वेस्त-
वात्मजैः तेषामार्तायनमभूद्भीष्मः शान्तनवोरणे १० समुत्पततिवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तथा सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमे-
श्चापिपदातयः ११ श्रुत्वागांढीवनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयन्तभारत १२ अथकांबोज-
जैरश्वैर्महद्भिः शीघ्रगामिभिः गोपानांबहुसाहस्रैर्बलेर्गोपायनैर्वृतः १३ मदसोवीरगांधारैस्त्रैगतेष्वविशांपते सर्वकालिं-
गसुरव्ये श्वकलिंगाधिपतिर्वृतः १४ नानानरगणोद्येनदुःशासनपुरःसरः जयद्रथश्चनृपतिः सहितः सर्वराजभिः १५ ह-
यारोहवराश्वैवतवपुत्रेणचोदिताः चतुर्दशसहस्राणि सौबलं पर्यवारयन् १६ ततस्तेसहिताः सर्वे विभक्तरथवाहनाः पांड-
वाः समरेजघ्नुः स्तावकान् भरतर्षभ १७ रथिभिर्वारणैरश्वैः पादातैश्च समीरितं घोरमायोधनं जज्ञे महाभ्रसदृशं रजः १८
तोमरप्रासनाराचगजाश्वरथयोधिनां बलेनमहताभीष्मः समसज्जकिरीटिना १९ आवंत्यः काशिराजेनभीमसेनेनसैन्धवः अ-
जातशत्रुर्मद्राणामृषभेणयशस्विना २० सहपुत्रः सहामात्यः शल्येनसमसज्जत विकर्णः सहदेवेनचित्रसेनः शिखंडिना २१
मत्स्यादुर्योधनंजग्मुः शकुनिंचविशांपते दुपदश्चैकितानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेनसमसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना
कृपश्चकृतवर्माचधृष्टद्युम्नमभिद्रुतौ एवंप्रव्राजिताश्चानिभ्रांतनागरथानिच समसज्जंतयुद्धानितत्रतत्रसमंततः २४
निरभ्रेविद्धतस्तीव्रादिशश्चरजसावृताः प्रादुरासन्महोक्ताश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्बभौमहावातः पांशुवर्षपपातच
नभरयन्तर्दधेसूर्यः सैन्येनरजसावृतः २६ प्रमोहः सर्वभूतानामतीवसमपद्यत रजसांवाभिभूतानामस्त्रजालैश्चयुद्धात् २७
वीरबाहुविरुष्टानां सर्वावरणभेदिनां संह्लादः शरजालानामतीवसमपद्यत २८ प्रकाशंचक्रुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः
नक्षत्रविमलाभानिशस्त्राणिभरतर्षभ २९ आर्षभाणिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच संपेतुर्दिक्षु सर्वाः कचर्माणि भरतर्ष-
भ सूर्यवर्णैश्चनिस्त्रिंशोः पात्यमानानिसर्वशः ३० दिक्षु सर्वास्वदृश्यन्तशरीराणिशिरांसिच भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहा-
ध्वजाः ३१ हताश्वाः पृथिवींजग्मुः स्तत्रतत्रमहारथाः परिपेतुर्हयाश्चात्रकेचिच्छस्त्रकृतघणाः ३२

रथाश्चपरिवर्ततेहतेपुरथयोधिषु शराहताभिन्नेदेहाबद्धयोक्त्राहयोनमाः ३३ युगानिपर्यकर्षततत्रतत्रहिभारत अदृश्यंतस-
सूताश्चसाश्वाःसरथयोधिनः ३४ एकेनवलिनाराजन्वाणेननिहतारणे गंधहस्तमदस्त्रावमाघ्रायबहवोरणे ३५ सन्निपातेबलो
धानांवातमाददिरैगजाः सतोरणमहामात्रैः पतद्भिश्चगतासूभिः ३६ बभूवायोधनंछन्नंनाराचाभिहतैर्गजैः सन्निपातेबलोघा-
नांचोदितैर्वरवारणैः ३७ निपेतुर्युधिसंभग्नाः स्रयोधाःसर्वतोगजाः नागराजोपमैर्हस्तेर्नागैराक्षिप्यसंयुगे ३८ व्यदृश्यंतम-
हाराजसंभग्नरथकूबराः विशीर्णरथजालाश्चकेशेष्वाक्षिप्यदंतिभिः ३९ दुमशारवाइवाविह्यनिष्पिष्टारथिनोरणे रथेषुच-
रथान्त्रयुद्धेसंसक्तान्वरवारणाः ४० विकर्षतोदिशःसर्वाः संपेतुःसर्वशब्दगाः तेषांतथाकर्षतांचगजानांरूपमाबभौ ४१ स-
रःस्रनलिनीजालंविषक्तमिवकर्षतां एवंसंच्छादितंतत्रबभूवायोधनंमहत् सादिमिश्चपदातैश्चसध्वजैश्चमहारथैः ४२ इ-
ति श्रीमन्महाभारतेभीष्म० संकुलयुद्धे एकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ संजयउवाच शिरवंडीसहसत्स्येनविराटेनविशोप-
ते भीष्ममाशुमहेशासमाससादस्रदुर्जयम् १ द्रोणांकुपंविकर्षंचमहेशासान्महाबलान् राज्ञश्चान्यान्रणेश्वरान्बहूनाच्छेदन्नज-
यः २ सैधवंचमहेशासंसासात्यंसहबंधुभिः प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यांश्चभूमिपान्भूमिपर्षभ ३ पुत्रंचतेमहेशासंदुर्योधनममर्षणं दुः-
सहंचैवसमरेभीमसेनोभ्यवर्तत ४ सहदेवश्चशकुनिमुत्सुकंचमहारथं पितापुत्रोमहेशासावभ्यवर्ततदुर्जयो ५ युधिष्ठिरो
महाराजगजानीकंमहारथः समवर्ततसंग्रामेपुत्रेणानिकृतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तनकुलःशूरःसंकंदनोयुधि त्रिगर्तानारथो
दारैःसमसज्जतपांडवः ७ अभ्यवर्ततदुर्धर्षाःसमरेशाल्वकेकयान् सात्यकिश्चेकितानश्चसोभद्रश्चमहाबलः ८ धृष्ट-
केतुश्चसमरेराक्षसश्चघटोत्कचः पुत्राणांतेरथानीकंप्रत्यद्ययतुराहवे ९ सेनापतिरमेयात्माधृष्टद्युम्नोमहारथः द्रोणेनस-
मरेराजन्समीयायोग्रकर्मणा १० एवमेतेमहेशासास्तावकाःपांडवैःसह समेत्यसमरेश्वराःसंग्रहारेप्रचक्रिरे ११ मध्यंदिन-
गतेसूर्येनभस्याकुलतांगते कुरवःपांडवेयाश्चनिजघुरितरेतरं १२ ध्वजिनोहेमचित्रांगाविचरंतोरणाजिरे सपताकारथा-
रेजुर्वैयाघ्रपरिवारणाः १३ समेतानांचसमरेजिगूषाणांपरस्परं बभूवतुमुलःशब्दःसिंहानामिवगर्जताम् १४ ६१

तितमोऽध्यायः ७१

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

६१

तत्राद्भुतमपश्यामसंप्रहारं सुदारुणं यदकुर्वन्त्रिणो वीराः सृजयाः कुरुभिः सह १५ नैव रवं न दिशो राजन्सूर्यशत्रुतापन विदि
 शोवाप्यपश्यामशरैर्मुक्तैः समंततः १६ शक्तीनां विमलाग्राणां तोमराणां तथास्यतां निस्त्रिंशानां च पीतानां नीलोत्पलनिभाः प्रभाः
 १७ कवचानां विचित्राणां भूषणानां प्रभास्तथा खंदिशः प्रदिशश्चैव मासयामासुरोजसा १८ वपुर्भिश्च नरेन्द्राणां चंद्रसूर्य-
 समप्रभैः विरराजत दाराजस्तत्र तत्र रणांगणं १९ रथसिंहानरव्याघ्राः समायांतश्च संयुगे विरेजुः समरे राजन् प्रहाड्वन-
 भस्तले २० भीष्मस्तरथिनां श्रेष्ठो भीमसेनं महाबलं अवारयत संक्रुद्धः सर्वसैन्यस्य पश्यतः २१ ततो भीष्मविनिर्मुक्ता-
 रुक्मपुंरवाः शिलाशिताः अभ्यघ्नन् समरे भीमं तैलघ्नोताः कृतेजनाः २२ तस्य शक्तिं महावेगां भीमसेनो महाबलः क्रुद्धाशी-
 विषसंकाशां प्रेषयामास भारत २३ तामापतन्तीं सहसारुक्मदंडांदुरासदां चिच्छेद समरे भीष्मः शरैः सन्नतपर्वभिः २४ ततो परेण-
 भल्लेण पीतेन निशितेन च कार्मुकं भीमसेनस्य द्विधा चिच्छेद भारत २५ सात्यकिस्ततस्तूर्णं भीष्ममासाद्य संयुगे आकर्ण्य हितै-
 स्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्बहुभिरानर्च्छत्यितरं तेजनेश्वर ततः संधाय वै तीक्ष्णशरं परमदारुणं वार्ष्णेयस्य रथाद्भीष्मः
 पातयामास सारथिं २७ तस्याश्वाः प्रदुताराजन्निहते रथसारथ्यो तेन तेनैव धावंति मनोमारुतरं हसः २८ ततः सैन्यस्य सर्वस्य नि-
 स्वनस्तुमुलो भवत् हाहाकारश्च संजज्ञे पांडवानां महात्मना २९ अभिद्रवत गृहीतहयान्यच्छतधा वत इत्यासीत्तुमुलः शब्दो यु-
 युधानरथं प्रति ३० एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मः शांतनवस्तदा अवधीत्याडवीं सेनामासुरीमिव वृत्रहा ३१ तेवध्यमाना भीष्मेण
 पांचालाः सोमकैः सह आर्या युद्धे मतिं कृत्वा भीष्ममेवाभिदुद्रुवुः ३२ धृष्टद्युम्नसुरवाश्चापि पार्थाः शांतनवरणे अभ्यधावन् जि-
 घांसंतस्तवपुत्रस्य वाहिनीं ३३ तथैव तावकाराजन् भीष्मद्रोणसुरवाः परान् अभ्यधावंत वेगेन ततो युद्धमवर्तत ३४ इति-
 श्रीमन्महाभाभीष्मपर्वद्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ संजय उवाच विराटोऽथ त्रिभिर्बाणैर्भीष्ममाच्छन्महारथं विव्याध
 तुरगांश्चास्य त्रिभिर्बाणैर्महारथः १ तं प्रत्यविद्धादृशं भीष्मः शांतनवः शरैः रुक्मपुंरवैर्महेद्यासः कृतहस्तो महाबलः २ द्रौ-
 णिर्गांडीवधन्वानं भीमधन्वामहारथः अविद्यादिषुभिः पड्भिर्दृढहस्तस्तनान्तरे ३ कार्मुकं तस्य चिच्छेद फाल्गुनः परवीरहा अविद्या-
 च्चभृशं तीक्ष्णैः पत्रिभिः शत्रुकर्शनः ४

सोः न्यत्कार्मुकमादायवेगवान् क्रोधमूर्च्छितः असृष्यमाणः पार्थेन कार्मुकच्छेदमाहवे ५ अविल्यत्फाल्गुनं राजन् नवत्यानिशि
 तैः शरैः वासुदेवं च सप्तत्याविव्याध परमेष्ठिभिः ६ ततः क्रोधाभिताम्राक्षः सहकृष्णो न फाल्गुनः दीर्घमुष्णं च निश्वस्य चिंतयित्वा-
 मुहुर्मुहुः ७ धनुः संपीडय वामेन करेणाभिन्नकर्शिनः गांडीवधन्वा संक्रुद्धः शितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितान्तकरान्घोरान्समाधत्त
 शिलीमुखान् तैस्तूर्णसमरे किं द्रौणिं बलवतां वरः ९ तस्य ते कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे नविव्यथे विनिर्भिन्नो द्रौणिर्गांडीव
 धन्वना १० तथैव च शरान्यार्थे प्रतिमुंचन्नविह्वलः तस्थौ स समरे राजंस्त्रातुमिच्छन् महाव्रतं ११ तस्य तत्समहत्कर्म शशंसुः कुरु
 सत्तमाः यत्कृष्णाभ्यां समेताभ्यामभ्यापतत संयुगे १२ सहिनित्यमनीकेषु युद्धातेभ्यमास्थितः अस्त्रग्रामं संहारं द्रोणात्प्राप्य स
 दुर्लभं १३ ममाचार्यस्ततो ह्येष द्रोणस्यातिप्रियः स्तनः ब्राह्मणश्च विशेषेण माननीयो ममेति च १४ समास्थाय मतिं वीरो बीभत्सुः
 शत्रुतापनः कृपां चक्रे रथश्चेष्टोभारद्वाजस्ततः प्रति १५ द्रौणिं त्यक्त्वा ततो युद्धे कौन्तेयः श्वेतवाहनः युयुधेतावकान्निघ्नं स्वरमाणः
 पराक्रमी १६ दुर्योधनस्तदशभिर्गार्हपत्रैः शिलाशितैः भीमसेनं महेशासं रुक्मपुंरवैः समर्दयत् १७ भीमसेनस्तसंक्रुद्धः परास
 करणं दृढं चित्रं कार्मुकमादत्त शरांश्च निशितान्दश १८ आकर्ण्य प्रहितैस्तीक्ष्णैर्वर्गितैस्तिग्मैर्जितैः अविद्यात्तूर्णमव्यग्रः कुरु
 राजं महोरसि १९ तस्य कांचनसूत्रस्तु शरैः परिवृतो मणिः रराजोरसि रवेस्तूर्यो ग्रहैरिव समावृतः २० पुत्रस्तव तेजस्वी भीमसे
 नेन ताडितः नामृष्यत यथानागस्तलशब्दं समीरितं २१ ततः शरैर्महाराजरुक्मपुंरवैः शिलाशितैः भीमं विव्याध संक्रुद्धस्त्रा-
 यमाणो वरूथिनीं २२ तौ युद्धमानौ समरे षष्ठमन्योन्यविद्वमतौ पुत्रौ ते देवसंकाशौ व्यरोचेतां महाबलौ २३ चित्रसेनं न रव्याग्रः
 सौमद्रः परवीरहा अविल्यन्निशितैर्बाणैः पुरुमित्रं च सप्तभिः २४ सत्यव्रतं च सप्तत्याविध्वा शक्रसमो युधि नृत्यन्निवरणो वी
 र आर्तिनः समजीजनत् २५ तं प्रत्यविद्या दृशामि चित्रसेनः शिलीमुखैः सत्यव्रतश्च नवभिः पुरुमित्रश्च सप्तभिः २६ सविद्धो-
 विक्षरन् रक्तशत्रुसंवारणं महत् चिच्छेद चित्रसेनस्य चित्रं कार्मुकमार्जुनिः २७ भित्वा चास्य तनुत्राणं शरेणोरस्य ताडयत्
 ततस्तेतावका वीराराजपुत्रा महारथाः २८ समेत्य युधिसंरब्धा विव्यधुर्निशितैस्तदा तांश्च सर्वांश्छरेस्तीक्ष्णैर्जघान परमास्त्रविन्

तस्य दृष्ट्वा तु तत्कर्मपरिवृत्तः कृतास्तव दहतं समरे यो धांस्तव कस्तं यथोल्बणं ३० अपेत शिशिरे काले समिद्धमिव पावकम् अभ्य-
 रोचत सौभद्रस्तव सैन्यानि शातयन् ३१ तन्नस्य चरितं दृष्ट्वा पौत्रस्तव विशांपते लक्ष्मणोऽभ्यपतन् चूर्णसात्वती पुत्रमाहवे ३२ अभि-
 मन्युस्तसंक्रुद्धो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् विव्याध विशिरेवैः षड्विः सारथिंच त्रिभिः शरैः ३३ तथैव लक्ष्मणो राजसौभद्रं निशितैः शरैः
 अविद्यात महाराज तदद्भुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सारथिंच महारथः अभ्यद्रवत सौभद्रो लक्ष्मणो निशितैः शरैः
 ३५ हताश्वेतुरथेतिष्ठन् लक्ष्मणः परवीरहा शक्तिंचिह्ने पसंकुद्धः सौभद्रस्य रथं प्रति ३६ तामापतन्तीं सहसा घोररूपां दुरास-
 दां अभिमन्युः शरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेदमुजगोपमां ३७ ततः स्वरथमारोप्य लक्ष्मणं गौतमस्तदा अपोवाहरथेनाजौ सर्वसैन्य-
 स्य पश्यतः ३८ ततः समाकुले तस्मिन् वर्तमाने महाभये अभ्यद्रवन् जिघांसन्तः परस्परवधौषिणः ३९ तावकाश्च महेशासाः पां-
 डवाश्च महारथाः जुह्वन्तः समरे प्राणान् निजमु रितरेतरं ४० मुक्तकेशा विक्रवचा विरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धां
 तसंजयाः कुरुभिः सह ४१ ततो भीष्मो महाबाहुः पांडवानां महात्मनां सेनां जघान संक्रुद्धो दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२ हतैश्चरै-
 र्गजैस्तत्र नैरैरश्वैश्च पातितैः रथिभिसादिभिश्च वसमास्तीर्य तमेदिनी ४३ इति श्रीमन्महाभा० श्री० इंद्रयुद्धे त्रिसप्तति
 तमोऽध्यायः ७३ संजय उवाच अथ राजन् महाबाहुः सात्यकिर्युद्धदुर्मदः विक्रव्यसमरे चापंभारसाधनमुत्तमं १
 प्रासुंचत्पुंस्वसंयुक्तांश्छुरानाशी विषोपमान् प्रगाढं लघुचित्रं च दर्शयन् हस्तलाघवं २ तस्य विक्षिपन् श्चापं शरानन्यांश्च सुंचतः
 आदृष्ट्वा नस्य भूयश्च संदधानस्य चापरान् ३ क्षिपन् श्च शरैस्तस्य रणशत्रून् विनिघ्नतः ददृशे रूपमत्यर्थमेघस्यैव प्रवर्षतः ४ तसु
 दीर्यतमालोक्य राजा दुर्योधनस्तदा रथानामयुतं तस्य प्रेषयामास भारत ५ तांस्तु सर्वान् महेशासान् सात्यकिः सत्यविक्रमः
 जघान परमेष्ठा सो दिव्येनास्त्रेण वीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणं कर्म प्रगृहीतशरासनः आससाद ततो वीरो भूरिश्रवसमाहवे ७
 सहिसदृश्य सेनां तां युयुधानेन पीडितां अभ्यधापन् संक्रुद्धः कुरूणां कीर्तिवर्द्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णं तु सविस्फार्य महद्भु-
 व्यसृज ह्रजसंकाशांश्छुरानाशी विषोपमान् ९ सहस्रशो महाराज दर्शयन् पाणि लाघवं शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान् सात्यकेस्तपदा
 जुगाः १० महाभा० श्रीष्म० त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

नविषेहस्तदाराजन्दुदुवुस्तेसमंततः विहायसमरेराजन्मात्यकिंयुद्धदुर्मदं ११ तद्वस्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः महा-
रथाः समारव्याताश्चित्रवर्मायुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्चवसमाहवे उचुः सर्वसुसंरब्धायूपकेतुंमहाहवे १३ भो-
भोः कौरवदायादसहस्माभिर्महाबल एहिद्युद्धस्वसंग्रामेसमस्तेः पृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः प्राप्नुहि संयुगे
वयंत्वांवापराजित्यप्रीतिंदास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाशूरेस्तानुवाचमहाबलः वीर्यश्लाघीनरश्चेष्टस्तान्दृष्ट्वासमवास्थि-
तान् १६ साध्विदंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरघवः युद्धध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिवोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराः क्षि-
प्रकारिणः महताशरवर्षेणअभ्यवर्षन्परिंदमाः १८ अपराण्हेमहाराजसंग्रामस्तुलोभवत् एकस्यचबहूनांचसमेतानांर-
णाजिरे १९ तमेकरथिनांश्चेष्टशरैस्तेसमवाकिरन् प्रावृषीवयथामेरुंसिषितुर्जलदानृप २० तैस्तुक्तांश्छुरौघांस्तान्यमदं-
डाशानिप्रभान् असंप्राप्तानसंभ्रांतश्चिच्छेदशतमहारथः २१ तत्राद्भुतमपश्यामः सौमदत्तेः पराक्रमं यदेकोबहुभिर्युद्धेसमस-
ज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांदशराजन्महारथाः परिवार्यमहाबाहुंनिहतुमुपचक्रमुः २३ सौमदत्तिस्ततः क्रुद्धस्तेषां-
चापानिभारत चिच्छेददशभिर्बाणैर्निमेषेणमहारथः २४ अथैषांछिन्नधनुषांमल्लैः सन्नतपर्वभिः चिच्छेदसमरेराजंश्छि-
रांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्मूमौवज्ररुग्णाइवद्रुमाः तान्दृष्ट्वानिहतान्वीरान्यणेषुत्रान्महाबलान् २६ बाष्पेयोविनद-
न्नाजन्भूरिश्चवसमभ्यगात् रथंरथेनसमरेपीडयित्वामहाबलो २७ तावन्योन्यस्यसमरेनिहत्यरथवाजिनः विरथावभिव-
ल्गांतौसमेयातांमहारथौ २८ प्रगृहीतमहारवद्भौतौचर्मवरधारिणौ शतशक्मातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततः सा-
त्यकिमभ्येत्यनिस्त्रिंशवरधारिणं भीमसेनस्ततैराजन्मथमारोपयत्तदा ३० तवापितनयोराजन्भूरिश्चवसमाहवे आरोप-
यद्रथंतूर्णंपश्यतांसर्वधन्विनां ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरपोभीष्ममहारथं अयोधयंतसंरब्धाः पांडवाभरतर्षभ ३२ लोहि-
तायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः पंचविंशतिसाहस्रान्निजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्टास्तदापार्थनिबर्हणे अ-
प्राप्यैवगतानाशंशलभाइवपावके ३४ ततोमत्स्याः कैकयाश्चधनुर्वेदविशारदाः परिववूरणोपार्थसहपुत्रमहारथम् ३५

जगामास्तमथादित्योरजोमेघैः समुत्थितैः एतस्मिन्नेव काले तु सूर्येऽस्तमुपगच्छति सर्वेषामेव सैन्यानां प्रमोहः समपद्यत ३६ अव
हारंततश्चक्रे पिता देवव्रतस्तव संध्याकाले महाराज सैन्यानां श्रांतवाहनः ३७ पांडवानां कुरूणां च परस्परसमागमे ते सेनेषु शासं विग्ने
ययतुः स्वं निवेशनं ३८ ततः स्वशिबिरं गत्वान्यविशंस्तत्र भारत पांडवाः संजयैः सार्द्धं कुरुवश्च यथाविधि ३९ इति श्रीमन्महाभा
रतं भीष्मपर्वणि पंचमदिवसयुद्धं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ संजय उवाच विहृत्य ते ततो राजन् संहिताः कुरुपांडवाः
व्यतीतायां तु शर्वर्यां पुनर्युद्धाय निर्ययुः १ ततः शब्दो महानासीत्तव तेषां च भारत युज्यतां रथमुख्यानां कल्प्यतां चापि दंतिनां २
सन्नह्यतां पदातीनां हयानां चैव भारत शंखदुंदुभिर्निर्घोषास्तमुलाः सर्वतो भवन् ३ ततो युधिष्ठिरो राजा धृष्टद्युम्नमभाषत व्यूहं-
व्यूहमहाबाहो मकरं शत्रुतापनं ४ एवमुक्तस्तु पार्थेन धृष्टद्युम्नो महारथः व्यादिदेश महाराज रथिनो रथिनां वरः ५ शिरोभूद्वु-
पदस्तस्य पांडवश्च धनंजयः चक्रः पीसहदेवश्च नकुलश्च महारथः ६ तुंडमासीन्महाराज भीमसेनो महाबलः सौमद्रो द्रोपदेया
श्च राक्षसश्च घटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्च व्यूहग्रीवां समाश्रिताः दृष्टमासीन्महाराज विराटो वाहिनीपतिः ८ धृष्टद्युम्ने-
न सहितो महत्यासेनयावृतः कैकेयाभ्यातः पंचवामपक्षं समाश्रिताः ९ धृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्च वीर्यवान् दक्षिणपक्ष
माश्रित्य स्थिता व्यूहस्य दक्षिणे १० पादयोस्तु महाराज स्थितः श्रीमान् महारथः कुंतीभोजः शतानीको महत्यासेनयावृतः ११ शि
खंडी तु महेशासः सौमकैः संवृतो बली इरावांश्च नृपः पुच्छे मकरस्य व्यवस्थितौ १२ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारत पांडवाः सूर्योद
ये महाराज पुनर्युद्धाय दंशिताः १३ कौरवान्मय युस्तूर्णहस्त्यश्चरथपत्तिभिः समुच्छिन्ते ध्वजैश्च शस्त्रैश्च विमलैः शितैः १४
व्यूहं दृष्ट्वा तु तस्मै न्यपिता देवव्रतस्तव कौंचेन महाराजन् प्रत्यव्यूह्यत वाहिनीं १५ तस्य तुंडे महेशासो भारद्वाजो भ्यवर्तत अ-
श्वत्थामा कृपश्चैव चक्ररास्तानरेश्वर १६ कृतवर्मा तु सहितः कांबोजवरबाह्निकैः शिरश्चासीन्नरश्रेष्ठः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मतां १७
ग्रीवायां शूरसेनस्ततव पुत्रश्च भारत दुर्योधनो महाराजराजभिर्बहुभिर्वृतः १८ प्राक्ज्योतिषस्तु सहितो मद्रसौवीरकैकयैः १९
रस्यभून्नरश्रेष्ठ महत्यासेनयावृतः १९ स्वसेनया च सहितः कशर्मा प्रस्थलाधिपः वामपक्षं समाश्रित्य दंशितः समवास्थितः २०

तुषारायवनाश्चैव शकेश्वरसहचूलिकैः दक्षिणं पक्षमाश्रित्य स्थिता व्यूहस्य भारत २१ श्रुतायुश्च शतायुश्च सौमदन्तिश्च मारिष
व्यूहस्य जघने तस्य रक्षमाणाः परस्परं २२ ततो युद्धाय संजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह सूर्योदये महाराज ततो युद्धमवर्तत २३ प्रती-
यूरथिनो नागानागांश्च रथिनो ययुः हयारोहा हयारोहान् रथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्च हयान् राजन्कुंजराश्च महारणे ह-
स्त्यारोहान् रथान् राजन् रथिनश्चापिसादिनः २५ रथिनः पत्तिभिः सार्द्धं सादिनश्चापि पत्तिभिः अन्योन्यं समरे राजन् प्रत्यधा वन्म-
र्षिताः २६ भीमसेनार्जुनयमैर्गुप्ताश्चान्यैर्महारथैः शोभते पांडवीसेनानक्षत्रैरिव शर्वरी २७ तथा भीष्मकपद्रोणशल्यदुर्योधनादि-
भिः तवापि विबभौ सेनाग्रहैर्द्यौरिव संवृता २८ भीमसेनस्तु कौंतेयो द्रोणं दृष्ट्वा पराक्रमी अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्य वा-
हिनीं २९ द्रोणस्तु समरे कुद्वो भीमं नवभिरायसैः विव्याध समरे राजन् मर्माण्युद्विष्य वीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततो भीमो भारद्वाजे-
न संयुगे सारथिं प्रेषयामास यमस्य सदनं प्रति ३१ स संगृह्य स्वयं वाहान् भारद्वाजः प्रतापवान् व्यध मत्पांडवीसेनां तूलराशिमि-
वानलः ३२ ते वध्यमाना द्रोणेन भीष्मेण च नरोत्तम सृजयाः कैकयैः सार्द्धं पलायनपराभवन् ३३ तथैव तावकं सैन्यं भीमार्जुनप-
रिक्षतं मुह्यते तत्र तत्रैव समदेव वरांगना ३४ अभिद्येतां ततो व्यूहौ तस्मिन्वीरवरक्षये आसीद्यतिकरौ घोरस्तव तेषां च भारत
३५ तदद्भुतमपश्याम तावकानां परैः सह एकायनगताः सर्वे यदयुद्धांतं भारत ३६ प्रतिसंधाय चास्त्राणितेन्योन्यस्य विशोषते
युयुधुः पांडवाश्चैव कौरवाश्च महामृधे ३७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मो षष्ठ्यध्यायः ७५
धृतराष्ट्र उवाच एवं बहुगुणं सैन्यमेव बहुविधं परं व्यूहमेतद्यथाशास्त्रममोघं चैव संजय १ तुष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनः
सदा प्रवृत्तमव्यसनोपेतं पुरस्ताद्दृष्टविक्रमं २ नातिवृद्धमबालं च न कृशं न च पीवरं लघुवृत्ताय तत्रायं सारगात्रमनामयं ३
आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहं असिगृहे नि युद्धे च गदायुद्धे च कोविदं ४ प्रासर्षितो मरेष्वाजो परिघेष्वायसेषु च भिदि
पालेषु शक्तिषु सुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः क्षेपणेषु च चित्रेषु सुष्ठियुद्धेषु च क्षमं ६ अपरोक्षं
च विद्यास्त्व्यायामेषु कृतश्रमं शस्त्रग्रहणाविद्यास्तु सर्वास्तु परिनिष्ठितं ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरक्षुते सम्यक् प्रहरणे
याने व्यपयाने च कोविदं ८ ३६ ३७ इति श्रीमन्म.भी. पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

नागाश्वरथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितं परीक्ष्य च यथान्यायं वेतनेनोपपादितं ९ नगोष्ठ्यानोपकारेण न संबंधनिमित्ततः न सो
 हृदबलेनापि न कुलीनपरिग्रहेः १० समृद्धजनमार्यं चतुष्टयसत्कृतं बाधवं कृतोपकारभूयिष्ठं यशस्वि च मनस्वि च ११ सजवे-
 श्वनरेर्मुख्येर्बहुशो मुख्यकर्मभिः लोकपालोपमेस्तातपालितं लोकविश्रुतैः १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः अ-
 स्मानभिगतैः कामान्सबलैः सपदानुरैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः अपक्षैः पक्षिसंकाशैरथैनर्गिश्च संवृतं
 १४ नानायोधजनं भीमं वाहनोर्मितरंगिणं क्षेपण्यसिगदाशक्तिशरप्रासैः समाकुलं १५ ध्वजभूषणसंवाधरत्नपट्टसंचितं
 वाहनैः परिधावद्भिर्वायुवेगविकंपितं १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् द्रोणभीष्माभिसंगुप्तं गुप्तं च कृतवर्मणा १७
 कृपदुःशासनाभ्यां च जयद्रथमुख्येस्तथा भगदत्तविकर्णाभ्यां द्रोणिसेबलबाल्हिकैः १८ गुप्तं प्रवीरैर्लेकस्यसारवद्भिर्महा-
 त्मभिः यदहन्यत संग्रामे दिष्टमत्र पुरातनं १९ नैतादृशं समुद्योगं दृष्टवंतोऽथ मानुषाः ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभुविसं-
 जय २० ईदृशोऽपि बलौघस्तयुक्तः शास्त्रार्थसंपदा वध्यते यत्र संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः २१ विपरीतमिदं सर्वं प्रतिभाति
 स्म संजय यत्रेदृशं बलं घोरं नानरद्युधि पांडवान् २२ अथवा पांडवार्थयि देवास्तत्र समागताः युद्धं ते मामकं सैन्यं यथा विद्वा-
 निसंजय २३ उक्तो हि विदुरेणेह हितं पथ्यं च नित्यशः न च गृणहाति तन्मदः पुत्रोदुर्योधनो मम २४ तस्य मन्ये मतं पूर्वसर्वज्ञस्य
 महात्मनः आसीद्यथागतं तात येन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवा भाव्यमेवं हि संजय तेन सर्वथा पुराधात्रायथास्पृष्टं तत्तथा न-
 तदन्यथा २६ इति श्रीमन्महाभा० श्री० धृतराष्ट्रचिंतायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ संजय उवाच आत्मदोषान्त्वया
 राजन् प्राप्तं व्यसनमीदृशं न हि दुर्योधनस्तात पश्यते भरतर्षभ १ यानि त्वं दृष्टवान् राजन् धर्मसंकरकाणिते तव दोषात्पुराव-
 त्तं द्यूतमेतद्विशांपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः त्वमेवाद्यफलं भुंक्तुं कृत्वा किल्बिषमात्मनः ३ आत्मनैव कृतं क-
 र्म आत्मनैवोपभुज्यते इह वाप्येत्यवाराजस्त्वया प्राप्तं यथा तथं ४ तस्माद्राजन् स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्यसनमहत् शृणु युद्धं य-
 थावृत्तं शासतो ममारिष ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्भित्वा महाचमूम् आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनान् ६

दुःशासनंदुर्विषहंदुःसहंदुर्मदंजयं जयसेनं विकर्णं च विचित्रसेनं सुदर्शनं ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च एतान्न्या
 श्वसुबहून्सभीपस्थान्महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्संकुद्धान्दृष्ट्वोभीमो महाबलः भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूं ९ अ
 थालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव हि जीवग्राहं निगृणहीमो वयमेतं नराधिपाः १० सतैः परिवृतः पार्थैश्चातृभिः कृतनिश्चयैः
 प्रजासंहरणे सूर्यः क्रूरैरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं व्यूहस्य नभीः पांडवमाविशत् यथा देवास्करे युद्धे महेंद्रः प्राप्य दानवान् १२
 ततः शतसहस्राणि रथिनां सर्वशस्त्रिणां उद्यतानि शरैर्धैरैस्तमेकमनुवव्रिरे १३ सतेषां प्रवरान्यो धान्दस्त्यश्चरथसादिनः जघा-
 न समरेशूरो धार्तराष्ट्रान् चिंतयन् १४ तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षतां समस्तानां वधे राजन् मतिं चक्रे महाबलः १५
 ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पांडवः जघान धार्तराष्ट्राणां तंबलौघमहार्णवं १६ भीमसेने प्रविष्टे तु धृष्टद्युम्नोऽपि पार्षितः द्रोणमु
 त्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महतीं सेनां तावकानां न रर्षभः आससाद रथं तूर्णं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा
 विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिं धृष्टद्युम्नो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छत् बाष्पं संरुद्धो निश्चसन्वाच मीरथन् म
 म प्राणैः प्रियतमः कभीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दं धृष्टद्युम्नं कृतांजलिः स स्थाप्य मामिह बली पांडवः सुमहाबलः
 २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेको बलमहार्णवं मामुक्त्वा पुरुषव्याघ्र प्रीति युक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूत नियम्याश्वान्सुहूर्त-
 कं यावदेतानि हन्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा गदाहस्तं प्रधावंतं महाबलं सर्वेषामेव सेन्यानां संहर्षः समजायत
 २४ तस्मिन्सुतुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये मित्वाराजन् महाव्यूहं प्रविवेश सरवातव २५ विशोकस्य वचः श्रुत्वा धृष्टद्युम्नोऽपि-
 पार्षितः प्रत्फवाच ततः सूतरण मध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यते ह्यप्रयोजनं भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमूत्सृज्य पां-
 डवैः २७ यदियामि विनाभीमं किं मां क्षत्रं वदिष्यति एकाय न गते भीमे मयि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वन्ति देवाः शक्र
 पुरोगमाः यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमाना व्रजे हृहान् २९ समे भीमः सरवाचैव संबन्धी च महाबलः भक्तो मे भक्तिमांश्चाहंत-
 स्मिन्नरिनिषूदन ३० सो हंतं व्रगमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः निघ्नंतं मारिपून्पश्य दानवानि ववासवम् ३१

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

एवमुक्त्वा ततो वीरो ययो मध्येन भारत भीमसेनस्य मार्गेषु गदाप्रमाथितैर्गजेः ३२ सददर्शितदाभीमदहंतैरिषुवाहिनीं वातो वृक्षा-
निव बहून्प्रभंजंतं रणे नृपान् ३३ ते हन्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा पादातादंतिनश्चैव चक्रुर्गतस्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च
संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष वध्यते भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते वीरापरिवार्य वृकोदरम् अभीताः समकुर्वन्त
शस्त्रवृष्टिं समंततः ३६ अभिद्रुतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पांडवलोकवीरम् सैन्येन घोरेण संहृतेन दृष्ट्वा बलीपार्षतो भीमसे-
नं ३७ अथोपगच्छच्छरविक्षतां गंपदातिनं क्रोधविषं वमन्तं आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ निः
शल्यमेनं च चकार तूर्णमारोपयन् चात्मरथे महात्मा षष्ठं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास च शत्रुमध्ये ३९ भ्रातृनथोपेत्य तवा
पि पुत्रस्तस्मिन् विमर्दं सहसाभ्युवाच अयं दुरात्मा द्रुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्द्धं ४० तं यामसर्वे सहितानि हंतुं मनोरिषुः
प्रार्थयतामनीकं श्रुत्वाथ वाक्यंतममृष्यमाणा ज्येष्ठा ज्ञया चोदिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्येतु रुरुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्
दुष्टाः प्रगृह्यन् चित्राणि धनुषि वीराज्याने मिधोषैः प्रविकल्पयन्तः ४२ शरैरवर्षन् द्रुपदस्य पुत्रं यथा बुदाभूधरं वारिजालैः निहत्य तां
श्चापिशरैः कृतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३ समभ्युदीर्णाश्च तवात्मजांस्तथानिशम्य वीरानभितस्थि वान्वणो जिघांसू-
ग्रं द्रुपदात्मजो युवाप्रमोहनास्त्रं युयुजे महारथः ४४ कुद्धो भृशं तव पुत्रेषु राजन् दैत्येषु यद्दत्तसमरे महेंद्रः ततो व्यमुह्यन्तरणे नृवी-
राः प्रमोहनास्त्राहतबुद्धिसत्त्वाः ४५ प्रदुद्रुवुः कौरवाश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समंतात् परीतकालानिवनष्टसंज्ञान्मो-
होपेतांस्तव पुत्रानिशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः द्रुपदं त्रिमिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोतिवि-
हस्तदाराजन् रणाद्द्रोणेन पार्थिवः अपाया द्रुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा द्रोणस्तु द्रुपदं शरवन्दध्मो प्रतापवान् तस्य
शरवस्वनं श्रुत्वा विभ्रैः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्रावते जस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः प्रमोहनास्त्रेण रणे मोहितानात्मजांस्तव ५०
ततो द्रोणो राजगृहीत्व रितो भ्याययोरणात् तत्रापश्यन् महेशासो भारद्वाजः प्रतापवान् ५१ धृष्टद्युम्नं च भीष्मं च विचरन्तो महारणे
मोहाविष्टाश्च ते पुत्रानपश्यत्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यशातयत् अथ प्रत्यागतं प्राणास्तव पुत्रा महारथाः ५३

४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

पुनर्युद्धायसमरेप्रययुर्भीमिपार्षतो ततोयुधिष्ठिरः प्राहसमाह्वयस्वसेनिकान् ५४ गच्छंतुपदवीशक्त्याभीमपार्षतयोर्युधि सो-
 भद्रप्रसुरवावीरारथाद्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतुनेहिसुहृद्विमेमनः तएवंसमनुज्ञाताः शूराविक्रान्तयोधिनिः ५६
 बाढमित्येवमुक्त्वातुसर्वेपुरुषमानिनः मध्यंदिनगतेसूर्येप्रययुःसर्वएवहि ५७ कैकेयाद्रौपदेयाश्चधृष्टकेतुश्चवीर्यवान् अ-
 भिमन्युपुरस्कृत्यमहत्यासेनयावृताः ५८ तेकृत्वासमरेव्यूहंस्त्रीमुखमरिंदमाः विभिदुर्धातिराष्ट्राणांतद्रथानीकमाहवे ५९
 तान्प्रयातान्महेशासानभिमन्युपुरोगमान् भीमसेनमयाविष्टाधृष्टद्युम्नविमोहिता ६० नसंधारयितुंशक्तातवसेनानराधिप
 मदमूर्छान्वितात्माहिप्रमदेवाध्वनिस्थिता ६१ तेभियायमहेशासाःसुवर्णविकृतध्वजाः परीप्संतोभ्यधावंतधृष्टद्युम्नवृकोद-
 रौ ६२ तौचदृष्ट्वामहेशासानभिमन्युपुरोगमान् बभूवुर्मुदायुक्तौनिघ्नंतौतववाहिनीं ६३ दृष्ट्वाचसहसायांतपांचालोगुरुमा-
 त्मनः नाशंसतवधवीरःपुत्राणांतवपार्षतः ६४ तनोरथसमारोप्यकैकेयस्यवृकोदरं अभ्यधावत्ससंकुद्रौद्रोणमिध्वरूपपा-
 र्गं ६५ तस्यापिपततस्तूर्णभारद्वाजःप्रतापवान् कुक्षश्चिच्छेदमल्लेनधनुःशत्रुनिषूदनः ६६ अन्यांश्चशतशोबाणान्प्रेषया-
 मासपार्षते दुर्योधनाहितार्थायमर्तुःपिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वनुरादायपार्षतःपरवीरहा द्रोणंविध्याधसप्तत्यारुक्मपुं-
 रैवैःशिलाशितैः ६८ तस्यद्रोणःपुनश्चापंविच्छेदामित्रकर्षिणः हयांश्चचतुरस्तूर्णंचतुर्भिःसायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षयंघो-
 रंप्रेषयामासभारत सारथिंचास्यमल्लेनप्रेषयामासमृत्यवे ७० हताश्वात्सरथान्तूर्णमिवपुत्यमहारथः आरुरोहमहाबा-
 हुरभिमन्योर्महारथं ७१ ततःसरथनागाश्वासमकंपतवाहिनी पश्यतोभीमसेनस्यपार्षतस्यचपश्यतः ७२ तत्प्रभग्नबलं
 दृष्ट्वादोणेनामिततेजसा नाशकुवन्वारयितुंसमस्तास्तेमहारथाः ७३ बध्यमानंतुतत्सैन्यंद्रोणेननिशितैःशरैः व्यभ्रमन्तत्र
 तत्रैवदोभ्यमाणइवार्णवः ७४ तथादृष्ट्वाचतत्सैन्यंजहृषेचबलंतव दृष्ट्वाचार्यंचसंकुद्रंदहंतंरिपुवाहिनीं चुक्रुशुःसर्वतो
 योधाःसाधुसाध्वितिभारत ७५ इतिश्रीमन्महाभा० श्री० सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ संजयउवाच ततोदुर्यधि-
 नोराजामोहात्प्रत्यागतस्तदा शरवर्षैःपुनर्भीमिंप्रत्यवारयदच्युतं १ एकीभूताःपुनश्चैवतवपुत्रामहारथाः समेत्यसमरेभी-
 मंयोधयामासुरुद्यताः २ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ इति० भा० श्री० सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

भीमसेनोपिसमरेसंप्राप्यस्वरथं पुनः समारुह्य महाबाहुर्धयो यत्र तवात्मजः ३ प्रगृह्य च महावेगः परासुकरणं दृढं चित्रं श-
 रासनं संरव्येशरैर्विव्याध ते सुतं ४ ततो दुर्योधनो राजन् भीमसेनं महाबलं नाराचैनसुतीक्ष्णो नभःशमर्माप्यताडयत् ५ सो-
 तिविद्धो महेष्वासस्तव पुत्रेण धन्विना संरक्तनयनः क्रोधाद्देगादाकृष्य कार्मुकं ६ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरु रसि चार्पयत् स-
 तथा मिहतो राजन्नाचलद्विरिराडिव ७ तौ दृष्ट्वा समरे कुद्धो विनिघ्नं तौ परस्परं दुर्योधनानुजाः सर्वेश्वराः सत्यक्तजीविताः ८
 संस्मृत्य मंत्रितं पूर्वं निग्रहे भीमकर्मणः निश्चयं परमं कृत्वानि गृहीतुं प्रचक्रुः ९ तानापतत एवाजौ भीमसेनो महाबलः अभ्यु-
 द्य यौ महाराज गजः प्रतिगजानिव १० ऋशंकुहश्च तेजस्वी नाराचैनसमार्पयत् चित्रसेनं महाराजतव पुत्रं महायशाः ११ त-
 थैतरास्तव सुतांस्ताडयामास भारत शरैर्बहुविधैः संरव्यैरुक्मपुंरैः सुवेगितैः १२ ततः संस्थाप्य समरे स्वान्यनीकानि सर्वशः
 अभिमन्युप्रभृतयस्ते द्वादशमहारथाः १३ प्रेषिता धर्मराजेन भीमसेनपदानुगाः प्रत्यक्षयुर्महाराजराजपुत्रान् महारथान् १४
 दृष्ट्वा रथस्थांस्तान्श्चुरान् सूर्याग्निसमतेजसः सर्वानेव महेष्वासान् भ्राजमानान् स्थिरयावतान् १५ महाहवे दीप्यमानान् सुवर्णविकृतोज्ज-
 लान् तत्यजुः समरे भीमतव पुत्रा महाबलाः तान्नामृष्यत कौन्तेयो जीवमाना गता इति १६ इति श्रीमन्महाभारते भी० भीमयुद्धे
 अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ संजय उवाच अन्वीय च पुनः सर्वं स्तव पुत्रानपीडयत् अभिमन्युश्च समरे भीमसेनेन संयुतः
 १ पार्षतेन च संप्रेक्ष्य तव सेन्यं महारथः दुर्योधनप्रभृतयः प्रगृहीतशरासनाः २ ऋशमश्वैः प्रजवितैः प्रययुर्यत्र ते रथाः अपरा-
 ह्णेतो राजन् प्रावर्तत महान्वणः ३ तावकानां च बलिनां परेषां चैव भारत अभिमन्युर्विकर्णस्य हयान् हत्वा महाहवे ४ अथैनं पंच-
 विंशत्या द्रुक् द्रकाणां समाचिनोत् हताश्वं रथमुत्सृज्य विकर्णस्य महारथः ५ आरुरो हरयं राजंश्चित्रसेनस्य भास्वरं स्थितावेक-
 रथे तौ तु भ्रातरौ कुरुवर्द्धनौ ६ आर्जुनिः शरवर्षेण छादयामास भारत दुर्जयो यविकर्णश्च काष्ठीं पंचमिरायसैः ७ विव्याध ते नना-
 कं पत्काष्ठीर्मैरुरिव स्थितः दुःशासनस्तु समरे कैकेयान् पंचमारिष ८ योधयामास राजेन्द्रतदद्भुतमिवाभवत् द्रौपदेयारणे कु-
 द्वादुर्योधनमवारयन् ९ एकैकस्त्रिभिरानर्च्छत् पुत्रं तव विशांपते पुत्रोपितव दुर्दृष्टान् द्रौपद्यास्तनयान् नृणो १० ११ १२

इति श्रीमन्महाभा० भीमयुद्धे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८

सायकैर्निशितैराजन्नाजधानपृथक्पृथक् तैश्चापिविद्वः शशमेरुधारेणसमुक्षितः ११ गिरिः प्रस्त्रवणैर्यद्वज्जिरिधातुविमिश्रितैः
 श्रीष्मोपिसमरेराजन्पाण्डवानां वरूथिनीं १२ कालयामासबलवान्पालः पशुगणानिव ततो गां डीवनिर्घोषः प्रादुरासीद्विशांपते
 १३ दक्षिणेन वरूथिन्याः पार्थस्यारीन्विनिघ्नतः उत्तस्थुः समरेतत्रकबंधानिसहस्रशः १४ कुरूणां चापिसैन्येषु पाण्डवानां च भा-
 रत शोणितोदंशरावर्ते गजद्वीपं हयोर्मिणं १५ रथनोभिर्नरव्याघ्राः प्रतेरुः सैन्यसागरं छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्च नरोत्त-
 माः १६ पतितास्तत्र दृश्यन्ते शतशोथसहस्रशः निहतैर्मत्तमातंगैः शोणितोद्यपरिपुतैः १७ भूभातिभरतश्चेष्टपर्वतैराचितायथा
 तत्राद्भुतमपश्यामतवतेषां च भारत १८ नतत्रासीत्पुमान्कश्चिद्योयोद्धुनामिकांक्षते एवं युयुधिरेवीराः प्रार्थयानामहद्यशः
 तावकाः पाण्डवैः सार्द्धं कांक्षमाणा जयं युधि १९ इति श्रीमन्महाभा० श्री० संकुल युद्धे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९
 संजय उवाच ततो दुर्योधनो राजालोहितायतिभास्करे संग्रामरमसो श्रीमिहंतु कामोभ्यधावत १ तमयांतमभिप्रेक्ष्य नृवीरं
 दृढवैरिणं श्रीमसेनः स संकुद्ध इदं वचनमब्रवीत् २ अयं सकालः संप्राप्तो वर्षपूगाभिकांक्षितः अद्य त्वां निहनिष्यामि यदि नोत्सृ-
 जसेरणं ३ अद्य कुंत्याः परिक्लेशं वनवासं च कल्मशः द्रौपद्याश्च परिक्लेशं प्रणोत्स्यामि हते त्वयि ४ यत्पुरामत्सरोष्मूत्वा पाण्डवानव-
 मन्यसे तस्य पापस्य गांधारे पश्यत्यसनमागतं ५ कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च यत्पुरा अचिंत्य पाण्डवान्कामाद्यथेष्टं कृतवान-
 सि ६ यान्त्वमानं च यन्मोहाद्वाशार्हमवमन्यसे उत्सृक्ष्य समादेशं यद्ददासि च तद्वृषवत् ७ तेन त्वां निहनिष्यामि सहितं सर्वबांधवैः
 शमीकरिष्ये तत्पापं यत्पुरा कृतवानसि ८ एवमुक्त्वा धनुर्घोरं विकृष्योद्ग्राम्य चासकृत् समादाय शरान्योरान्महाशानिसमप्रभा-
 न् ९ षड्विंशत्तरसाकुद्धो मुमोचा श्फस्यो धनैर्ज्वलिताग्निशिरवाकारान्वज्रकल्पानजिह्मगान् १० ततोऽस्य कार्मुकं द्वाभ्यां सू-
 तं द्वाभ्यां च विव्यधे चतुर्भिर्जवनान्श्चाननयद्यमसादनं ११ द्वाभ्यां च स विकृष्टाभ्यां शराभ्यामरिमर्दनः चिच्छेद समरे छत्रं रा-
 जस्तस्य रथोत्तमात् १२ त्रिभिश्च तस्य चिच्छेद ज्वलंतं ध्वजमुत्तमं छित्वा तं च ननादोच्चैस्तव पुत्रस्य पश्यतः १३ रथाच्च स ध्वजः
 श्रीमान्नानारत्नविभूषितः पपात सहस्राभूमौ विद्युज्जलधरादिव १४ ज्वलंतं सूर्यसंकाशं नागं मणिमयं शम्भं ध्वजं कुरुपतेऽश्रि-
 नंदं दृशः सर्वपार्थिवाः १५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

अथैनंदशभिर्वाणैस्तोत्रैरिवमहागजं आजघानरणेभीमः स्मयन्निवमहारथः १६ ततस्तुराजामिधूनांरथश्चेष्टोमहाबलः दुर्यो-
धनस्यजग्राहपाणिंसत्पुरुषैः सह १७ कृपश्चरथिनांश्चेष्टः कौरव्यममितोजसं आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणं १८ सगा-
ढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे निषसादरथोपस्थेराजादुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यरणेभीमंहंतुकामोजयद्रथः रथैरनेक-
साहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० धृष्टकेतुस्ततोराजन्नभिमन्युश्चवीर्यवान् कैकेयाद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयन् २१ चित्र-
सेनः सचित्रश्चचित्रांगश्चित्रदर्शनः स्रुचारुश्चारुचित्रश्चतथानंदोपनंदकौ २२ अष्टावैतेमहेष्वासाः स्रुकुमारायशास्विनः अ-
भिमन्युरथंराजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः एकैकंपंचभिर्विध्वाशरैः सन्नतपर्वभिः २४
वज्रमृत्युप्रतीकोशैर्विचित्रायुधनिःसृतेः अमृष्यमाणास्तेसर्वेसौभद्रंरथसन्तम् २५ ववर्षुर्मार्गणैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेरुमिवांबुदाः
सपीड्यमानः समरेकतास्त्रोयुद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् यथादेवास्करेयुद्धेवज्जपाणिर्महासुरान्
२७ विकर्णयित्वाभह्वान्प्रेषयामासभारत चतुर्दशरथश्चेष्टोघोराणाशीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्यरथात्पातयामासवी-
र्यवान् ध्वजंसूतंहयांश्चापंनृत्यमानइवाहवे २९ ततश्चान्यांश्छुरानीतानकुंटाग्रानजिह्मगान् प्रेषयामाससौभद्रोविकर्णा-
यमहाबलः ३० तेविकर्णसिमासाद्यकंकबर्हणवाससः मित्वादेहंगताभूमिंश्चसंतइवपन्नगाः ३१ तेशाराहेमपुंरवाग्राव्यदृश्यं
तमहीतले विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंतइवशोणितं ३२ विकर्णवीक्ष्यनिर्भिन्नंतस्यैवान्येसहोदराः अभ्यद्रवंतसमरेसौभद्रप्रसु-
खान्त्रयान् ३३ अभियायतथैवाशुरथांस्तान्सूर्यवर्चसः अविध्यन्समरेन्योन्यंसंरब्धायुद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणांवि-
ध्वासप्तभिराशुगैः ध्वजमेकेनचिच्छेदसारथिंचास्यसप्तभिः ३५ अश्वान्जांबूनंदैर्जलैः प्रच्छन्नान्वातरंहसः जघानषड्भि-
रासाद्यसारथिंचास्यपातयत् ३६ सहताश्वेरथेतिष्ठंश्चतुर्कर्ममहाबलः शक्तिंचिदोपसंक्रुद्धोमहोल्कांज्वालितामिव ३७ सादु-
र्मुखस्यविपुलंवर्ममित्वायशास्विनः विदार्यप्राविशद्भूमिंदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तंदृष्ट्वाविरथंतत्रसुतसोमोमहाबलः पश्य-
तांसर्वसैन्यानांरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिर्महोवीरोजयसेनंसुतंतव अभ्ययात्समरेराजन्हंतुकामोयशास्विनं ४०

४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

तस्यविक्षिपतश्चापंश्चुतकीर्तेर्महात्मनः चिच्छेदसमरेराजन्जयसेनस्तव ४१ दक्षरमेणस्तनीक्षणेनप्रहसन्निवभारत तद्
 स्वाच्छिन्नधन्वानंशतानीकःसहोदरं ४२ अभ्यपद्यततेजस्वीसिंहवद्विनदन्मुहुः शतानीकस्तसमरेदंविस्फार्यकार्मुकं ४३ वि
 व्याधदशभिस्तूर्णजयसेनंशिलीमुरवेः ननादस्महानादंप्रभिन्नइववारणः ४४ अथान्येनस्तनीक्षणेनसर्वावरणभेदिना ज-
 यसेनंशतानीकौविव्याधसमरेभृशं ४५ तथातस्मिन्वर्तमानेदुष्कर्णोभ्रातुरंतिके चिच्छेदसशरंचापंनकुलेः क्रोधमूर्छितः ४६
 अथान्यद्वनुरादायभारसाधनमुत्तमं समादनशरान्धोरांश्छतानीकोमहाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेतिचामन्यदुष्कर्णोभ्रातुरग्रतः सु-
 मोचास्मेशितान्बाणान्ज्वलितान्यन्नगानिव ४८ ततोस्थधनुरेकेनद्व्याभ्यांस्तुतंचमारिष चिच्छेदसमरेतूर्णंतिंचविव्याधसप्त-
 भिः ४९ अश्वान्मनोजवांस्तस्यकल्पापान्वीतकल्मषः जघाननिशितैस्तूर्णैर्षांद्वादशभिःशरैः ५० अथापरेणमह्येनसूयुक्ते
 नारिघातिना दुष्कर्णसमरेराजन्क्रुद्धोविव्याधपत्रिणा ५१ सपपातततोभूमौवज्ररुग्ण इवद्रुमः दुष्कर्णेनिहतंदृष्ट्वापंचराज-
 न्महारथाः ५२ जिघांसंतःशतानीकंसमंतात्पर्यवारयन् आद्यमानंशरघातैःशतानीकंयशस्विनं ५३ अभ्यधावंतसंक्रुद्धाःकै-
 केयाः पंचसोदराः तानभ्यापततःप्रेक्ष्यतवपुत्रामहारथान् ५४ प्रत्यद्युर्महाराजगजाइवमहागजान् दुर्मुखोदुर्जयश्चैवत-
 थादुर्धर्षणोयुवा ५५ शत्रुंजयःशत्रुसहः सर्वैर्क्रुद्धायशस्विनः प्रत्यद्यातामहाराजकैकेयान्भ्रातरःसमं ५६ रथैर्नगरसंका-
 शैर्हयैर्युक्तेर्मनोजवैः नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीराविचित्रकवचध्वजाः विविशस्तेपरसै-
 न्यंसिंहाइववनाह्वनं ५८ तेषांस्तुमुलंयुद्धंयतिषत्करथद्विपं अवर्ततमहारौद्रनिघ्नतामितरेतरं ५९ अन्योन्यागस्कृतांरा-
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं मुहूर्तास्तमितेसूर्येचक्रुर्युद्धंसुदारुणं ६० रथिनस्सादिनश्चैवव्यकीर्यंतसहस्रशः ततःशान्तनवःक्रुद्धःशरैः
 सन्नतपर्वभिः ६१ नाशायामासतांसेनांभीष्मस्तेषांमहात्मनां पांचालानांचसैन्यानिशरैर्निन्येयमक्षयं ६२ एवंभित्त्वामहेष्वासः
 पांडवानामनीकिनीं कृत्वावहारंसैन्यानांययौस्वशिरंप्रति ६३ धर्मराजोपिसंप्रेक्ष्यदृष्टुम्वहकोदरौ मूर्ध्निचैतावुपाधायसं-
 हृष्टःशिविरंययौ ६४ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणष्टमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामअशीतितमोऽध्यायः ८० ४९

५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ इतिश्रीमन्महाभारतपञ्चमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामअशीतितमोऽध्यायः

संजय उवाच अथ श्रीरामहाराज परस्परकृतागसः जग्मुः स्वशिविराण्येवरुधिरेणसमुक्षिताः १ विश्वस्य च यथान्यायं पू-
 जयित्वा परस्परं सन्नद्धाः समदृश्यत भूयो युद्धचिकीर्षया २ ततस्तवस्तुतो राजंश्चिंतयामि परिप्लुतः प्रस्रवच्छोणिताक्तांगं प-
 प्रच्छेदं पितामहं ३ सैन्यानि घोराणि भयानकानि व्यूढानि सम्यग्बहुलध्वजानि विदार्य हत्वा च निपीड्य भूरास्ते पांडवानां त्वरि-
 तामहारथाः ४ संमोह्य सर्वान्युधिकीर्तिमंतो व्यूहं त्वन्मकरं वज्रकल्पं प्रविश्य मीमेन निबर्हितास्मि घोरैः शरैर्मृत्कदंडप्रकाशैः
 ५ क्रुद्धं समुद्दीक्ष्य भयेन राजन्संमूर्च्छितो नलमेषांतिमद्य इच्छे प्रसादान्नवसत्यसंधं प्राप्नुं जयं पांडवेयांश्च हंतुं ६ तेनैव मुक्तः
 प्रहसन् महात्मा दुर्योधनं जातमन्युं विदित्वा तं प्रत्यवाचा विमना मनस्वी गंगासूतः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ७ परेण यत्नेन विगाह्य सेनां
 सर्वात्मना हंतवराजपुत्र इच्छामि दातुं विजयं सरवं च न चात्मानं छादयेह त्वदर्थं ८ एते तुरोदावहवो महारथाय शस्त्रिनः शूरत-
 माः कृतास्त्राः ये पांडवानां समरे सहाया जितकूमाः क्रोधविषं वमंतः ९ तेनेह शक्याः सहसा विजेतुं वीर्योन्नताः कृतवैरास्त्वया-
 च अहं ह्येतान्प्रतियोत्स्यामि राजन्सर्वात्मना जीवितं त्यज्य वीर १० रणे तवार्थाय महाबलुभावन जीवितं रक्षितव्यं मयाद्य सर्वा-
 स्तवार्थाय स देवदैत्याल्लोकान्दहेयं किमु शत्रूंस्तवेह ११ तान् पांडवान्यो धादिष्यामि राजन्प्रियं च ते सर्वमहं करिष्ये श्रुत्वैव चेतस्व-
 रमप्रतीतो दुर्योधनः शान्तनवे बभूव १२ सर्वाणि सैन्यानि ततः प्रहृष्टो निर्गच्छते त्याह नृपांश्च सर्वान् तदाज्ञया तात विनिर्यस्युर्दुतं
 रथांश्च पादातगजायुतानि १३ प्रहर्षयुक्तानि तु तानि राजन्महांति नाना युधशस्त्रवति स्थितानि नागाश्च पदानि मंति विरेजुराजौ
 तवराजन्बलानि १४ वृद्धैः स्थिताश्चापि संप्रयुक्ताश्च काशिरेदंति गणाः समंतात् शस्त्रास्त्रविद्धिर्नरदेवयोधैरनुष्ठिताः सैन्यग-
 णास्त्वदीयाः १५ रथैश्च पादातगजाश्च संघैः प्रयाद्विराजौ विधिवत्पुनैः समुद्धतं तैस्त रुणार्कवर्णैरजौ बभौ छादयन् सूर्यरश्मी-
 न् १६ रेजुः पदातारथदंति संस्थावाते रिताभ्याम्यमाणाः समंतात् नानारंगाः समरे तवराजन्मेघैर्युक्ता विद्युतः खेयथेव १७ धनु-
 ष्विस्फारयतां नृपाणां बभूव शब्दस्तुल्योऽतिघोरः निर्मथ्यतो देवमहासुरौ धैर्यथार्णवस्यादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनादं बहुव-
 ण्मूपांतवात्मजानां समुदीर्णवर्णं बभूव सैन्यं रिपुसैन्यं हंतुं युगांतमेघौघनिभं तदानीं १९ इति श्रीम. श्री. श्रीभद्रयोधनसंवा-
 दे एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ १६ १७ १८ १९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ ४

संजय उवाच अथात्मजंतवपुनर्गंगेयोध्यानमास्थितं अब्रवीद्भरतश्चेष्टसंप्रहर्षकरं वचः १ अहंद्रोणश्च शल्यश्च कृतवर्मान् च-
 सात्वतः अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तो यसेंधवैः २ विंदानुविंदावावंत्यो बाल्हिकः सह बाल्हिकैः त्रिगर्तराजोऽथ बलीमागधश्च
 सुदुर्जयः ३ बृहद्बलश्च कोशल्यश्चित्रसेनो विविंशतिः रथाश्च बहुसाहस्राः शोभमाना महाध्वजाः ४ देशजाश्च हयाराजन्सारू-
 ढा हयसादिभिः गजेंद्राश्च मदोन्नद्धाः प्रमिन्नकरटा मुरवाः ५ पादाताश्च रथाः शूरानानाप्रहरणायुधाः नानादेशसमुत्पन्नास्त्व-
 दर्थे योद्धुमुद्यताः ६ एते चान्ये च बहवस्त्वदर्थे त्यक्तजीविताः देवानपिरणे जेतुं समर्था इति मे मतिः ७ अवश्यं तु मयाराजं स्तव-
 वान्व्यहितं सदा अशक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्च महेंद्रसमविक्रमाः सर्वथाऽहंतुरा जेंद्रकरिष्ये-
 वचनंतव ९ पांडवान् चरणे जेष्ये मां वा जेष्यंति पांडवाः एवमुक्त्वा ददौ चास्मै विशल्य करणीं शक्रभां १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नां विश-
 ल्यश्च भवन्तदा ततः प्रभाते विमले स्वेन सैन्येन वीर्यवान् ११ अव्यूहं स्वयं व्यूहं भीष्मो व्यूहविशारदः मंडलं मनुजश्रेष्ठो नानाश-
 स्त्रसमाकुलं १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्च तथा दंतिपदातिभिः रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्परिवारितं १३ अश्वद्वंद्वैर्महाद्विश्चक्रक्षितो
 मरधारिभिः नागेनागे रथाः सप्तसप्तचाश्चारथैरथैः १४ अन्वश्वदंशधानुकाधानुक्के सप्तचारिणः एवं व्यूढं महाराज तव सै-
 न्यं महारथैः १५ स्थितं रणाय महते भीष्मेण युधिपालितं दशाश्वानां सहस्राणि दंतिनां च तथैव च १६ रथानामयुतं चापि पु-
 त्राश्च तव दंशिताः चित्रसेनादयः शूरा अभ्यरक्षन्ति तामहं १७ रक्ष्यमाणश्च तेः शूरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते सन्नद्धाः समदृश्यं
 तराजानश्च महाबलाः १८ दुर्योधनस्तु समरे दंशितो रथमास्थितः व्यफ्राजतश्चिन्ताजुष्टो यथाशक्नि विष्टपे १९ ततः श-
 ङ्खो महानासीत्पुत्राणां तव भारत रथघोषश्च विपुलो वादित्राणां च निस्वनः २० भीष्मेण धार्तराष्ट्राणां व्यूढः प्रत्यङ्मुखो ययौ
 मंडलः समहा व्यूहो दुर्मेघो मित्रघातिनां २१ सर्वतः शक्रभेराजन् रपोरीणां दुरासदः मंडलं तु समालोक्य व्यूहं परमदारुणं
 २२ स्वयं युधिष्ठिरो राजा व्यूहं वज्रमथाकरोत् तथा व्यूढे धनीकेषु यथास्थानमवास्थिताः २३ रथिनः सादिनश्चैव सिंहनादमथा-
 नदन् बिभित्सवस्ततो व्यूहं निर्ययुर्बुद्धकाक्षिणः २४ इतरैरथैः शूराः सहसैन्याः प्रहारिणः भारद्वाजो ययौ मत्स्यं द्रोणिश्चापि शि-
 खंडिनं २५

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

स्वयंदुर्योधिनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् नकुलः सहदेवश्च राजन्मदेशमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्योयुधामन्युमभिद्रुतो सर्वे
नृपास्तुसमरेधनंजयमयोधयन् २७ भीमसेनंरणोयत्तोहादिक्यः समवारयत् चित्रसेनं विकर्णं च तथा दुर्मर्षणं विभुः २८ आ-
र्जुनिः समरे राजंस्तव पुत्रानयोधयत् प्राज्योतिषंतुराजानं हेंडिंबोराक्षसोत्तमः २९ अभिद्रुद्राववेगेन मत्तो मत्तमिव द्विपं अ-
लंबुषस्तदाराजन्सात्यकिं युद्धदुर्मदं ३० ससैन्यं समरे कुक्षोराक्षसः समभिद्रवत् ऋरिश्चवारणोयत्तो धृष्टकेतुमयोधयत्
३१ श्रुतायुषंतुराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः चेकितानश्च समरे कृपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाः प्रतिययुर्यत्ता भीमसेनं महा-
रथं ततो राजसहस्राणि परिवव्रुर्धनंजयं ३३ शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः अर्जुनस्तु ऋशं कुक्षोवाप्येयमिदमब्र-
वीत् ३४ पश्य माधव सैन्यानि धार्तराष्ट्रस्य संयुगे व्यूढानि व्यूहविदुषा गांगेयेन महात्मना ३५ युद्धाभिकामांश्चतुरांश्च पश्य-
माधव दंशितान् त्रिगर्तराजं सहितं भ्रातृभिः पश्य केशव ३६ अद्यैतान्घातयिष्यामि पश्य तस्ते जनार्दन यदुमे मां यदुश्चेष्ट-
योद्धुकामारणाजिरे ३७ एतावदुक्काकोतैर्योधनुज्यामवमृज्य च ववर्ष शरवर्षाणि नराधिप गणान्प्रति ३८ तैर्पितं परमेष्वा-
साः शरवर्षैरपूरयन् तडागं वारिधाराभिर्यथा प्रावृषितो यदाः ३९ हाहाकारो महानासीत्तव सैन्ये विशोपते छाद्यमानो भृशं
कृष्णो शरैर्दृष्ट्वा महारणे ४० देवादेवर्षयश्चैव गंधर्वाश्च महोरगाः विस्मयं परमं जग्मुर्दृष्ट्वा कृष्णो तथा चितो ४१ ततः क्रुद्धो
र्जनो राजन् नैद्रमस्त्रमुदैरयत् तत्राद्भुतमपश्याम विजयस्य पराक्रमं ४२ शस्त्रवृष्टिं परैर्मुक्तां शरैर्धैर्यदवारयत् न च शस्त्रैर-
निर्भिन्नः कश्चिदासीद्विशोपते ४३ एषां राजसहस्राणां हयानां दंतिनां तथा हाफ्यां शरैश्चिभिश्चान्यान्यान्पार्थो विव्याध मा-
रिष ४४ ते हन्यमानाः पार्थेन भीष्मशान्तनवं ययुः अगाधे मज्जमानानां भीष्मस्त्रातातदाभवत् ४५ आपतद्भिश्च तैस्तत्र प्र-
भग्नं तावकं बलं संचुक्ष्मे महाराजवातैरिव महार्णवः ४६ इति श्रीमन्महाभा० भी० सप्तमदिवसयुद्धारंभे द्वाशीतितमोऽ-
ध्यायः ८२ संजय उवाच तथा प्रवृत्ते संग्रामे निवृत्ते च सुशर्मणि प्रभग्नेषु च वीरेषु पांडवेन महात्मना १ द्रुपदस्य माणो-
बले तूष्णीं सागरप्रतिमेतव प्रत्युघाते च गांगेये त्वरितं विजयं प्रति २ दृष्ट्वा दुर्योधनो राजन् रणे पार्थस्य विक्रमं त्वरमाणः सम-
भ्येत्य सर्वं स्तान् ब्रवीन् नृपान् ३ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ इति श्रीमन्महाभा० द्वाशीतितमोऽध्यायः ८२ १ २ ३

तेषांचप्रमुखेश्वरंरुशर्माणंमहाबलं मध्येसर्वस्यसैन्यस्यमृशंसंहर्षयन्वचः ४ एषभीष्मःशांतनवोयोद्धुकामोधनंजयं सर्वा
 त्मनाकुरुश्रेष्ठस्त्यक्त्वाजीवितमात्मनः ५ तंप्रयातंपरान्वीरान्सर्वसैन्येनभारत संयन्ताःसमरेसर्वपालयध्वंपितामहं ६ वा
 दमित्येवमुक्त्वातुतान्यनीकानिसर्वशः नरेंद्राणामहाराजअनुजग्मुःपितामहं ७ ततःप्रयातःसहस्राभीष्मःशांतनवोर्जुनं
 रणोभारतमायांतमाससादमहाबलं ८ महाश्वेताश्वयुक्तेनभीमवानरकेतुना महतामेघनादेनरथेनातिविराजता ९ सम
 रेसर्वसैन्यानामुपयातंधनंजयं अमवन्तुमुलोनादोमयादृष्ट्वाकिरीटिनं १० अभीषुहस्तंकृष्णांचदृष्ट्वादित्यमिवापरं म-
 ध्यादिनगतेसूर्येनशेकुरभिवीक्षितुं ११ तथाशांतनवंभीष्मंश्वेताश्वंश्वेतकार्मुकं नशेकुः पांडवाद्रुंश्वेतंग्रहमिवोदितं
 १२ ससर्वतःपरिहृतस्त्रिगर्तैःरुमहात्मभिः क्वातृभिस्तवपुत्रैश्चतथान्यैश्चमहारथैः १३ भारद्वाजस्तसमरेमृशंविद्या
 धपत्रिणा ध्वजंचास्यशरेणाजोधनुश्चैकेनचिच्छिदे १४ तदपास्यधनुश्छिन्नंविराटोवाहिनीपतिः अन्यदादत्तवेगेनध-
 नुभरिसहदृढम् १५ शरांश्चाशीविषाकारान्ज्वलितान्पन्नगानिव द्रोणंत्रिभिःप्रविव्याधचतुर्भिश्चास्यवाजिनः १६
 ध्वजमेकेनविव्याधसारथिंचास्यपंचभिः धनुश्चैकेषुणाविध्यन्त्राक्रुद्धाह्विजर्षमः १७ तस्यद्रोणोवधीदृष्ट्वांश्छरैःस
 न्नतपर्वभिः अष्टाभिर्भरतश्रेष्ठसूतमकेनपत्रिणा १८ सहताश्वादवलुत्यस्यंदनादृतसारथिः आरुरोहरथंतूर्णपुत्रस्यरथि
 नांवरः १९ ततस्तौतुपितापुत्रौभारद्वाजंरथेस्थितौ महताशरवर्षेणवारयामासतुर्बलात् २० भारद्वाजस्ततःक्रुद्धः शरमा-
 शीविषोपमं चिक्षेपसमरेतूर्णशिरवंप्रतिजनेश्वर २१ सतस्यहृदयंभित्वापीत्वाशोणितमाहवे जगामधरणींवाणोलोहितार्द्रक
 तच्छविः २२ सपपातरणेतूर्णभारद्वाजशराहतः हित्वाधनुःशरांश्चैवपितुरेवसमीपतः २३ हतंस्वमात्मजंदृष्ट्वाविराटः प्रा-
 दवद्भयात् उत्सृज्यसमरेद्रोणंव्यात्ताननमिवांतकं २४ भारद्वाजस्ततस्तूर्णपांडवानामहाचमूं वारयामाससमरेशतशो
 थसहस्रशः २५ शिरवंड्यपिमहाराजद्रोणिमासाद्यसंयुगे आजघानफुवोर्मध्येनारचौस्त्रिभिराशगैः २६ सबभौन
 रशार्दुलोललाटेसंस्थितैस्त्रिभिः शिरवैरेकांचनमयैर्मैरुस्त्रिभिरिवोच्छ्रितैः २७ अश्वत्थामाततःक्रुद्धोनिमेषाद्धाच्छिरव-
 डिनः सूतरंथमथोराजंस्तरगानायुधध्वजं २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

शरैर्बहुभिराच्छिद्यपातयामाससंयुगे सहताश्वादवलुत्यरथाद्वैरथिनांवरः २९ खड्गमादायनिशितंविमलंचशरावरं श्येनव
द्विचरकुक्षः शिरवंडीशत्रुतापनः ३० सरवङ्गस्यमहाराजचरतस्तस्यसंयुगे नांतरंदहशौद्रौणिस्तदद्भुतमिवाभवत् ३१ त-
तःशरसहस्राणिबहूनिभरतर्षभ प्रेषयामाससमरेद्रौणिः परमकोपनः ३२ तामापतंतीसमरेशरदृष्टिंस्फुटारुणां असि
नातीक्ष्णाधारेणचिच्छेदबलिनांवरः ३३ ततोस्यविमलंद्रौणिः शतचंद्रमनोरमं चर्माच्छिनदसिंचास्यखंडयामाससंयुगे
३४ शरंचबहुशोराजस्तंचविव्याधपत्रिभिः शिरवंडीतुततः खड्गखंडितंतेनसायकैः ३५ आविह्वल्यसृजन्तूर्णज्वलंतमि
वपन्नगं तमापतंतं सहसावज्जाशानिसमस्वनं ३६ चिच्छेदसमरेद्रौणि दृश्यिन्पाणिलाघवं शिरवंडिनंचविव्याधशरैर्बहु
भिरायसैः ३७ शिरवंडीतुभृशंराजंस्ताड्यमानः शितैः शरैः आरुरोहंरथतूर्णमाधवस्यमहात्मनः ३८ सात्यकिश्चापिसं
कुक्षोराक्षसंतंमहाहवे अलंबुषंशरैर्घोरैर्विव्याधबलिनंबली ३९ राक्षसेंद्रस्ततस्तस्यधनुश्चिच्छेदभारत अर्धचंद्रेणस
मरेतंचविव्याधसायकैः ४० मायांचराक्षसीकृत्वाशरवर्षैरवाकिरत् तत्राद्भुतमपश्यामशौनेयस्यपराक्रमं ४१ नासंभ्रम
द्यत्समरेवध्यमानः शितैः शरैः ऐंद्रमस्त्रंचवाष्पेयोयोजयामासभारत ४२ विजयाद्यदनुप्राप्तंमाधवेनमहात्मना तदस्त्रं-
भस्मसात्कृत्वामायांतराक्षसीतिदा ४३ अलंबुषंशरैर्घोरैरभ्याकिरतसर्वशः पर्वतंवारिधाराभिः प्रावृषीवबलाहकः ४४
तंतथापीडितंतेनमाधवेनयशस्विना प्रदुद्रावमयाद्रक्षोहित्वासात्यकिमाहवे ४५ तमजेयंराक्षसेंद्रंसंख्येमघवताअपि शौनेयः
प्राणदज्जित्वायोधानांतवपश्यतां ४६ अवधीत्तावकांश्चापिसात्यकिः सत्यविक्रमः निशितैर्बहुभिर्बाणैस्तेद्रवंतमयार्दिताः
४७ एतस्मिन्नेवकालेतुद्रुपदस्यात्मजोबली धृष्टद्युम्नोमहाराजतवपुत्रंजनेश्वरं ४८ छादयामाससमरेशरैः सन्नतपर्वभिः
सं छाद्यमानोविशिरैवेधृष्टद्युम्नेनमारिष ४९ वित्यथेनचराजेंद्रतवपुत्रोजनेश्वरः धृष्टद्युम्नंचसमरेतूर्णविव्याधपत्रिभिः
५० षष्ठ्याचत्रिंशताचैवतदद्भुतमिवाभवत् तस्यसेनापतिः कुक्षोधनुश्चिच्छेदमारिष ५१ हयांश्चतुरः शीघ्रनिजघानमहाब-
लः शरैश्चैनंस्फुरितैः क्षिप्रंविज्याधसप्तभिः ५२ सहताश्वाभ्यामहाबाहुरवलुत्यरथाद्वली पदातिरसिसुद्यम्यप्राधावत्पार्षतंपति

४२ • ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

शकुनिस्तसमभ्येत्यराजगृहीमहाबलः राजानं सर्वलोकस्य रथमारोपयत्स्वकं ५४ ततोऽप्यपराजित्यपार्षतः परवीरहा निज
मेतावकं सैन्यं वज्रपाणिरिवासरान् ५५ कृतवर्मरणे भीमं शरैरेवार्जुनमहारथं प्रच्छादयामास च तं महामेघोरविंशया ५६ त-
तः प्रहस्य समरे भीमसेनः परंतपः प्रेषयामास संकुक्षः सायकान् कृतवर्मणे ५७ तैर्हन्यमानोतिरथः सात्वतः शस्त्रकोविदः
नाकं पतमहाराज भीममाच्छिच्छित्तैः शरैः ५८ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा भीमसेनो महाबलः सारथिं पातयामास ध्वजं च स प-
रिहृतं ५९ शरैर्बहुविधैश्चैनमाचिनोत्परवीरहा शकलीकृतसर्वांगश्चाविद्धः समदृश्यत ६० हताश्वाच्चरथाच्चूर्णं पृषकस्य र-
थं ययौ श्यालस्य ते महाराज तव पुत्रस्य पश्यतः ६१ भीमसेनोऽपि संकुक्षस्तव सैन्यं समादवत् निजघान च संकुक्षो दंडपाणि
रिवांतकः ६२ इति श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० द्वैरथयुद्धे व्यशीतिनमोऽध्यायः ८३ धृतराष्ट्र उवाच सुबहूनि विचित्राणि
द्वैरथानि च संजय पांडुनां मामकैः साहसैश्चोषंत वज्रजितः १ न चैव मामकं केचिद्दृष्टं शंससि संजय नित्यं पांडुस्तान् हृष्टा
नमग्नान्श्चैव शंससि २ जीयमानान् चिमनसो मामकान् विगतौजसः वदसे संयुगे सूतदिष्टमेव न संशयः ३ संजय उवाच यथा
शक्तियथोत्साहं युद्धे चेष्टंति तावकाः दर्शयंतः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभाः ४ गंगायाः स्फुरन्द्यावै स्वादुभूतं यथोदकं महोद-
धियुगाभ्यासाद्धवणत्वं नियच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजंस्तावकानां महात्मानां प्राप्य पांडुस्तान् वीरान् व्यथिषति संयुगे ६
घटमानान् यथा शक्ति कुर्वाणान् कर्मदुष्करं न दोषेण कुरुश्चेष्टस्वान्यो धानां तु मर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते
पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप न हिरक्षंति राजानः सर्वथा त्रापि जी-
वितुं ९ युद्धेन संहृतां लोकानिच्छंति वसुधाधिपाः चमूं विगाह्य युद्धंति नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाण्येतु महाराज प्रा-
वर्तत जनक्षयः तन्ममैकमना भूत्वा शृणु देवास्फुरोपमं ११ आवंत्येतु महेशासौ महात्मानो महाकृती इरावंतमभिप्रेक्ष्य
समेधातराणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षिणम् इरावांस्तु स संकुक्षो भ्रातरौ देवस्तपिणौ १३ विद्या
धनिशितैस्तूष्णीं शरैः सन्नतपर्वभिः तावेतं प्रत्यविद्धो तां समरे चित्रयोधिनौ १४ ६२ ६३ ६४

युद्धातां हितनोराजन्विशेषो नस्मदृश्यते यतनां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैः विष्णोः १५ इरावां स्तरणोराजन्नुविंदस्य सायकैः च
तुर्भिश्चतुरोवाहमनयद्यमसादनं १६ मल्लाभ्यां चरुतीक्ष्णाभ्यां धनुः केतुं च मारिषं चिच्छेद समरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १७
त्यक्त्वा नुविंदो रथं विंदस्य रथमास्थितः धनुर्घृहीत्वा सह दंभारसाहमनुत्तमम् १८ तावेकस्थोरणे वीरावावन्त्यौ बलिनां वरो
शरात्सुमुचतुस्तूर्णमिरावति महात्मनि १९ ताभ्यां मुक्तामहावेगाः शराः कनकभूषणाः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामास रं
२० इरावां स्तरणो कुहो भ्रातरौ तौ महारथौ ववर्ष शरवर्षेण सारथिं चाभ्यपातयत् २१ तस्मिन्निपतिते राजन् गतसत्वे रथसार
थौ रथः प्रदुद्राव दिशः समुद्रांतं हयस्तनः २२ तौ सजित्वा महाराजनागराजसूतासूतः पौरुषं रव्यापयंस्तूर्णव्यधमत्तववाहि
नीं २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः वेगान् बहुविधांश्चक्रे विषं पीत्वेव मानवः २४ हैडिंबोराक्षसेंद्रस्त भगदत्तं समा
द्वत् रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्राग्ज्योतिषोराजानागराजं समास्थितः यथावज्जधरः पूर्वसंग्रामे तार
कामये २६ तत्र देवाः सगंधर्वाः क्रुष्यश्च समागताः विशेषं नस्मद्विविदुर्हैडिंब भगदत्तयोः २७ यथास्तरपतिः शक्रस्त्रासयामास
दानवान् तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८ तेन विद्राव्यमाणास्ते पांडवाः सर्वतो दिशं भ्रातारं नाभ्यविंदंत स्वेधनीके
षु भारत २९ भौमसेनिं रथस्थं तु तत्रापश्याम भारत शेषा विमनसो भूत्वा प्राद्वन्त महारथाः ३० निवृत्तेषु तु पांडूनां पुनः सैन्येषु
भारत आसीन्निष्ठा नको योरस्तव सैन्यस्य संयुगे ३१ घटोत्कचस्तनोराजन् भगदत्तं महारणे शरैः प्रच्छादयामास मैरुंगिरिमिवां
बुदः ३२ निहत्य तांश्चुरान् राजा राक्षसस्य धनुश्च्युतान् भौमसेनिं रणे तूर्णं सर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः स
न्नतपर्वभिः न विव्यथे राक्षसेंद्रो भिद्यमान इवाचलः ३४ तस्य प्राग्ज्योतिषः कुहस्तो मरान्सचतुर्दश प्रेषयामास समरे तांश्च
चिच्छेद राक्षसः ३५ सतांश्चित्वा महाबाहुस्तो मरान्निशितैः शरैः भगदत्तं च विव्याध सप्तत्याकं कपात्रिभिः ३६ ततः प्राग्ज्यो
तिषोराजा प्रहसन्निव भारत तस्याश्वांश्चतुरोराजं यातयामास सायकैः ३७ सह तांश्चेतिष्ठन् राक्षसेंद्रः प्रतापवान् श
क्तिं चिक्षेप वेगेन प्राग्ज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतंतीं सहसा हेमदंडां प्रवेजितां त्रिधा चिच्छेद नृपतिः सात्वकीर्यत मेदिनीं ३९

शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा हेडिंबः प्राद्रवद्भयात् यथेद्रेणरणो पूर्वमनुचिर्देत्यसन्नमः ४० तं विजित्यरणेशां विक्रान्तरव्यातपोरुषं अजे
यसमरेराजन्यमेनवरुणेन च ४१ पांडवीसमरेसेनांसममर्दसकुंजरः यथावनगजो राजन्मृदंश्चरति पादिनीं ४२ मद्रेश्वरश्च
समरेयमाभ्यांसहसंगतः स्वस्त्रीयौ छादयां चक्रे शरौघैः पंडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु समरेमातुलं दृश्यसंगतं अवारयच्छ-
रौघेण मेघो यद्दृष्ट्वा करं ४४ छाद्यमानः शरौघेण हृष्टरूपतरो भवत् तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिरतुल्यमातृकारणात् ४५ ततः
प्रहस्य समरेन कुलस्य महारथः अश्वान्वैचतुरो राजश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरेयमस्य सदनं प्रति हताश्व
तुरथा चूर्णमिव क्षुत्यमहारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यशस्विनः एकस्थो तुरणेश्वरो दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ म-
द्राज रथं कुहौ छादयामास तुः क्षणात् सच्छाद्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां नरव्याघ्रौ नाकं पतयथा
चलः प्रहसन्निवतां चापिशरदृष्टिं जघान ह ५० सहदेवस्ततः क्रुद्धः शरमुद्यम्य वीर्यवान् मद्राजमपि प्रेक्ष्य प्रेषयामास भार-
त ५१ सशरः प्रेषितस्तेन गरुत्मानिव वेगवान् मद्राजं विनिर्भिद्य निपपात महीतले ५२ सगाढविद्रोव्यथितो रथोपस्थे महार-
थः निषसाद महाराजकशमलं च जगाम ह ५३ तं विसंज्ञं निपतितं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामतिपीडि-
तं ५४ दृष्ट्वा मद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखं सर्वे विमनसो भूत्वा नेदमस्तीत्यचित्तयन् ५५ निर्जित्य मातुलं संरये माद्रीपुत्रौ
महारथौ दध्मतुर्मुदितौ शरयो सिंहनादैर्विनेदतुः ५६ अभ्यद्रवेतां सहस्रो तव सैन्यं विशांपते यथादैत्यचमूराजनिद्रोपेन्द्रा
विवामरौ ५७ इति श्रीमन्महाभारते भी० द्वादशोऽध्यायः ८४ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरा-
जामध्यं प्राप्ते दिवाकरे श्रुतायुषमपि प्रेक्ष्य चोदयामास वाजिनः १ अभ्यधावन्त तोराजा श्रुतायुषमरिंदमं विनिघ्नन्साय-
कैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ ससंवार्य रणो राजन्रोषितो धर्मसूनुना शरान्सप्तमहेधासः कौन्तेयाय समर्पयत् ३ तेन-
स्य कवचं भित्वा पशुः शोणितमाहवे असूनिव विचिन्वन्तो देहेतस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु भृशं विद्वस्तेन राज्ञा महात्मना
रणे वराहकर्णेन राजानं ह्यधिविबधे ५ अथापरेण भस्मेन केतुं तस्य महात्मनः रथश्चेष्टोरथा चूर्णं भूमौ पार्थेन्यपातयत् ६

केतुं निपातितं दृष्ट्वा श्रुतायुः सतु पार्थिवः पांडवं विशिखेस्तीक्ष्णैराजन्विव्याध समभिः ७ ततः क्रोधात्पुनश्चालधर्मराजो युधिष्ठिरः
यथायुगांते भूतानि धृष्ट्या निवहुताशनः ८ क्रुद्धं तु पांडवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः प्रविव्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यभूज्जगत् ९ सर्वे-
षां चैव भूतानां मिदमासीन्मनोगतं श्रील्लोकानघसंकुद्धो नृपो यंधदयतीति वै १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् लोका-
नां नृपशांत्यर्थं क्रोधिते पांडवे तदा ११ स च क्रोधसमाविष्टः सृक्षिणीं परिसंलिहन् दधारात्सवपुर्धोरं युगांतादित्यसंनिभं १२ ततः
सर्वाणि सैन्यानि तावकानि विशांपते निराशान्यभवंस्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ सतु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य विशांपते श्रुतायुषः प्र-
चिच्छेदमुष्टिदेशे महद्भुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनान्तरे निर्विभेदं रणो राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरं चरणो-
राजं सस्यवाहान्महात्मनः निजघान शरैः क्षिप्रं सूतं चक्रमहाबलः १६ हताश्वं तु रथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राजा श्वपौरुषं विप्रदुद्राववेगे-
न श्रुतायुः समरान्तदा १७ तस्मिन्जिते महेशासे धर्मपुत्रेण संयुगे दुर्योधनबलं राजन्सर्वमासीत्पराङ्मुखं १८ एतत्कृत्वाम-
हाराजधर्मराजो युधिष्ठिरः व्यात्ताननो यथाकालस्तव सैन्यं जघान ह १९ चेकितानश्च वार्ष्णेयो गौतमं रथिनांवरं प्रेक्षतां सर्वसै-
न्यानां छादयामास सायकैः २० सन्निवार्य शरांस्तं स्तु कृपः शारद्वतो युधि चेकितानं रणे यत्तं राजन्विव्याध पत्रिभिः २१ अ-
थापरेण मल्लेन धनुश्चिच्छेदमारिषः सारथिं चास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ हयांश्चास्य वधीद्राजन्नुभौ तो पाणिं सारथी-
सौ च पुत्यरथात्तूष्णं गदां जग्राह सात्वतः २३ सतयावीर्यानि न्यागदयागदिनांवरः गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिं चाप्यपातयत्
२४ भूमिष्ठे गौतमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश तेशराः सात्वतं भित्त्वा प्राविशत धरातलं २५ चेकितानस्ततः क्रुद्धः पुनश्चिक्षेप
तां गदां गौतमस्य वधाकांक्षीदृष्ट्वा स्येव पुरंदरः २६ तामापतंतीं विपुलामश्मगर्भामिहा गदां शरैरेकसाहस्रैर्वारयामास गौतमः
२७ चेकितानस्ततः खड्गं कोशादुद्धृत्य भारत लाघवं परमास्थाय गौतमं समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्णासिं स सं-
यतः वेगेन महता राजंश्चेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशद्वरधारिणौ निस्त्रिंशाभ्यां कृतीक्ष्णाभ्याम-
न्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ ततस्तौ पुरुषर्षभो धरणीमनुसंप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ ५१

मूर्च्छयाभिपरीतांगोव्याथामेनविमोहितो ततोऽस्यधावद्देगेनकरकर्षः कृत्तया ३२ चेकितानंतथाभूतहृत्वासमरदुर्मदं रथमा-
 रोपयच्चैनंसर्वसैन्यस्यपश्यतः ३३ तथैवशकुनिःशूरःश्यालस्तवविशोपते आरोपयद्रथंतूष्णिगौतमंरथिनावरं ३४ सोमदन्ति-
 तथाकुन्द्दोष्टकेतुर्महाबलः नवत्यानिशितैर्बाणैराजन्विद्याधवक्षसि ३५ सोमदन्तिरुरस्थैस्तेभृशंबाणैरशोभत मध्यंदिने
 महाराजरश्मिभिस्तपनोयथा ३६ सूरिश्चवास्तसमरेष्टकेतुमहारथं हतस्तुतहयंचक्रेविरथंसायकोत्तमैः ३७ विरथंचै-
 नमालोक्यहतान्श्वंहतसारथिं महताशरवर्षेणच्छादयामाससंयुगे ३८ सचतंरथमुत्सृज्यष्टकेतुर्महामनाः आरुरोह-
 ततोयानंशतानीकस्यमारिष ३९ चित्रसेनोविकर्णश्चराजत्तुर्मर्षणस्तथा रथिनोहेमसन्नाहाः सोमदमभिदुदुबुः ४० अ-
 भिमन्योस्ततस्तेस्तुयोरस्युद्धमवर्तत शरीरस्ययथाराजन्वानपित्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तवपुत्रांस्तुक्त्वा राजन्महाहवे
 नजघाननरव्याघ्रः स्मरन्भीमवचस्तदा ४२ ततोराज्ञांबहुशतैर्गजाश्वरथयायिभिः संवृतंसमरेभीष्मदैवैरपिदुरासदं ४३
 प्रयातंशीघ्रमुद्दीक्ष्यपरित्रातुंस्मृतांस्तव अभिमन्युंसमुद्दिश्यबालमेकमहारथं ४४ वास्तुदेवमुवाचेदंकोंतेयः श्वेतवाहनः
 चोदयाश्चान्दृषीकेशयत्रैतेबहुलारथाः ४५ एतेहिबहवःशूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः यथाहन्त्युर्ननः सेनांतथामाधवचोदय
 ४६ एवमुक्तःसवार्षेयः कोंतेयेनामितौजसा रथंश्वेतैर्हयैर्युक्तंप्रेषयामाससंयुगे ४७ निष्ठानकोमहानासीत्तवसैन्यस्यमा-
 रिष यदर्जुनोरणेकुन्द्दः संयतस्नावकान्प्रति ४८ समासाद्यतुकोंतेयोरज्ञस्तान्भीष्मराक्षिणः कशर्माणमथोराजन्निदंवच
 नमब्रवीत् ४९ जानामित्वांसुधिश्चैष्ठमत्यंतंपूर्ववैरिणं अनयस्याद्यसप्राप्तंफलंपश्यस्तदाशुणं ५० अद्यत्वांदर्शयिष्यामिपूर्व
 प्रेतान्पितामहान् एवंप्रजल्पतस्तस्यबीभत्सोःशत्रुतापन ५१ श्रुत्वापिपरुषंवाक्यंस्फुर्भारथयूथपः नचैनमब्रवीत्किंचि-
 द्बुभंवायदिवाशक्तं ५२ अभिगत्यार्जुनंवीरंराजभिर्बहुभिर्वृतः पुरस्तात्पृष्ठतश्चैवपार्श्वतश्चैवसर्वतः ५३ परिवार्यार्जुनं
 संरव्येतवपुत्रामहारथाः शरैःसंच्छादयामासमेघादिवदिवाकरं ५४ ततःप्रवृत्तेयोरःसंग्रामःशोणितौदकः नावकानां
 चसमरेपांडवानांचभारत ५५ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणिषुशर्मोर्जुनसमागमेपंचाशीतितमोऽध्यायः ८५

संजय उवाच स तु द्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव श्वसन्बली बाणेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानिरणोप्र-
 स ह्य १ चिच्छेद चापानि च तानिराज्ञां तेषां रणो वीर्यवतां क्षणेन विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतां तेष्वथ मन्यमानः २
 निपेतुराजौ रुधिरप्रदिग्धास्तेनाडिताः शक्रकृतेन राजन् विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगागतासवाश्चिन्तनुवकायाः ३ महीगं-
 ताः पार्थबलाभिभूता विचित्ररूपा युगपद्विनेशतः दृष्ट्वा हतांस्तान्युधिराजपुत्रांस्त्रिगर्तराजः प्रययोरथेन ४ तेषां रथानामथ
 पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येभ्यः पतंत पार्थ तथैव तेषां परिवार्य पार्थ विकृष्य चापानि महावराणि ५ अवीच्यन्वाणमहोघवृष्ट्या-
 यथा गिरितोयधराजलोधैः सपीड्यमानस्तु शरैर्घट्टवृष्ट्या धनं जयस्तात्युधिजातरोषः ६ षष्ठ्या शरैः संयतितैलधौ तैर्जघान तान-
 व्यथ पृष्ठगोपान् षष्ठिरथांस्तानवजित्य संख्ये धनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरङ्गीष्मवधाय जिष्णुर्बलानिराज्ञां स-
 मरे निहत्य त्रिगर्तराजो निहतान्समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्गान् ८ रणोपपुरस्कृत्य नराधिपांस्तान्जगाम पार्थ त्वरितो
 वधाय अभिद्रुतं चास्त्रविदां वरिष्ठं धनं जयं वीक्ष्य शिरवंडिमुख्याः ९ अभ्युद्युस्ते शितशस्त्रहस्तारिरक्षिपंतोरथ मर्जुनस्य
 पार्थोपितानापततः समीक्ष्य त्रिगर्तराज्ञा सहितान् नृवीरान् १० विध्यं सयित्वा समहाधनुष्मान् गांडीवमुक्तैर्निशितैः सप्तकैः श्री-
 ष्मयि यास्तु धिसंदर्शदुर्योधनसैंधवादींश्च राज्ञः ११ आवारयिष्णुनथ संप्रयाय मुहूर्तमायोध्य रथेन वीरः उत्सृज्य राजान-
 मनंत वीर्ये जयद्रथादींश्च नृपान्महोजाः १२ ययौ ततो भीमबलो मनस्वी गंगेयमजौ शरचापपाणिः युधिष्ठिरश्चोग्रबलो म-
 हात्मा समाययौ त्वरितौ जातकोपः १३ मद्राधिपं समभित्य ज्यसंख्ये स्वभागमाप्तं तमनंत कीर्तिः सार्द्धं समाद्रीकृत भीमसेनै-
 र्भीष्मैश्च योशांतनवरणाय १४ तैः संप्रयुक्तः समहारथाग्र्यैर्गंगाकृतः समरोचित्रयोधी न विव्यथे शांतनवो महात्मा समागतैः
 पांडुसुतैः समस्तैः १५ अथैत्य राजायुधिसत्यसंधोजयद्रथोद्युग्रबलो मनस्वी चिच्छेद चापानि महारथानां प्रसह्य तेषां धनु-
 षावरेण १६ युधिष्ठिरं भीमसेनं यमौ च कृष्णां च पार्थ युधिजातकोपः दुर्योधनो वैरविषो महात्मा जघान बाणैरनलप्रकाशैः
 १७ कृपेण शल्येन शलेन चैव तथा विभो चित्रसेनेन चाजौ विद्धाः शरैस्तेभिविद्वद्धकोपैर्देवायथादैत्यगणैः समेतैः १८ १९

छिन्मायुधं शांतनवेन राजा शिरवंडिनं प्रेक्ष्य च जातकोपः अजातशत्रुः समरे महात्मा शिरवंडिनं क्रुद्धमुवाच वाक्यं १९ उक्त्वा
तथा त्वं पितुरग्रतो मामहं हनिष्यामि महाव्रतं तं भीष्मं शरोधैर्विमलार्कवर्णैः सत्यं वदामीति कृताप्रतिज्ञा २० त्वयानर्च्येनां स-
फलां करोषि देवव्रतं यन्न निहंसि युद्धे मिथ्या प्रतिज्ञो भवमानृवीररक्षस्व धर्मं च यशः कुलं च २१ प्रेक्षस्व भीष्मं युधिभीम-
वेगं सर्वं स्तपंतं मम सैन्यसंघान् शरोधजालैरति तिग्मतेजनैः कालो यथा कालकृतः क्षणेन २२ निकृन्त चापः समरे न पेक्षः परा-
जितः शांतनवेन राजा विहाय बंधून् यथोदरांश्च कयास्य सेनानुरूपं तवेदं २३ दृष्ट्वा हि भीष्मं तमनंतवीर्यं भग्नं च सैन्यं द्रवमा-
णमेतत् भीतोऽसि नूनं दुपदस्य पुत्रतथा हि ते मुखवर्णोऽप्रहृष्टः २४ आज्ञायमानेन धनं जयेन महाहवे पश्य युक्तं नृवीरं क-
थं हि भीष्मात्यथितः पृथिव्यां भयं त्वमद्य प्रकरोषि वीर २५ स धर्मराजस्य वचो निशम्य रुद्रसाक्षरं विप्रलापापविद्धं प्रत्यादेशं म-
न्यमानो महात्मा प्रतत्त्वरे भीष्मवधाय राजन् २६ तमापतंतं हि महाजवेन शिरवंडिनं भीष्ममभिद्रवंतं आवारयामास हि शल्य-
एन मस्त्रेण घोरेण सुदुर्जयेन २७ स चापि दृष्ट्वा समुदीर्यमाण मस्त्रं युगांताग्निसमप्रकाशं नासं प्रमुह्यद्दुपदस्य पुत्रो राजन्म-
हेंद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौ च तत्रैव महाधनुष्मांश्छुरैस्तदस्त्रं प्रतिबाधमानः अथाददेवारुणामन्यदस्त्रमुग्रं शिरवंडी प्रति-
घातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेण निवार्यमाणं स्वस्थाः सराददृशुः पार्थिवाश्च भीष्मस्तराजन्समरे महात्मा धनुः सचित्रं ध्वजमे-
व चापि ३० छित्त्वा नदत्पांडुस्तस्य वीरो युधिष्ठिरस्याजमीदस्य राज्ञः ततः समुत्सृज्य धनुः सबाणं युधिष्ठिरं वीक्ष्य भयाभि-
भूतं ३१ गदां प्रगृह्याथ पपात संख्ये जयद्रथं भीमसेनः पदातिः तमापतंतं महाजवेन जयद्रथः सगदं भीमसेनं ३२ विव्या-
ध घोरे र्धमदंडकल्पैः शितैः शरैर्वैनवभिः समंतात् अचिंतयित्वा सशरांस्तरस्तीव्रकोदरः क्रोधपरीतचेताः ३३ जघान-
वाहान्समरे समस्तान्पारावतान् सिंधुराजस्य संख्ये ततो भिवीक्ष्या प्रतिमप्रभावस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याय-
यो भीमसेनं निहतुं समुद्यतास्त्रः सरराजकल्पः भीमोप्यथैनं सहसा विनद्य प्रत्युद्यौ गदया तर्जमानः ३५ समुद्यतां-
तां यमदंडकल्पां दृष्ट्वा गदांते कुरवः समंतात् विहाय सर्वे तव पुत्रमुग्रं भीमं गदांतां परिहर्तुकामाः ३६

अपक्रान्तास्तुलेसंविमर्देस्तदा रुणेभारतमोहनीये अमूढचेतास्त्वयचित्रसेनो महागदामापततीं निरीक्ष्य ३७ रथं स-
 मुत्सृज्य पदातिराजो प्रगृह्य रवद्विमुलं च चर्म अवपुतः सिंह इवाचलाग्राज्जगाम तं भूमिपभूमिदेशं ३८ गदापिसापाप्यर-
 थं स्तुचित्रं साश्वं ससूतं विनिहत्य संरथ्ये जगाम भूमिं ज्वलितामहोल्काशं बराहामिव संचरती ३९ आश्चर्यरूपं स्मृतमहत्त्वं
 दीयादृष्ट्वैव तद्भूतः संप्रहृष्टः सर्वे विनेदुः सद्विताः समन्तात् प्रपूजिरेतव पुत्रं ससैन्याः ४० इति श्रीमन्महाभारते श्री-
 चित्रसेनरथभंगे षडशीतितमोऽध्यायः ८६ संजय उवाच विरथंतु समासाद्य चित्रसेनं मनस्विनं रथमारोपयामास वि-
 कर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमाने तु मुले संकुले भृशं श्रीष्मः शांतनवस्तूर्णं युधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततः सरथनागाश्वाः
 समकंपंतस्तंजयाः सृत्योरास्यमनुप्राप्तं मे निरेच युधिष्ठिरं ३ युधिष्ठिरोपिकोरव्योयमाभ्यां सदितः प्रभुः महेष्वासं नरव्या-
 द्यं श्रीष्मं शांतनवं ययौ ४ ततः शरसहस्राणि प्रमुच्यन्त्या डवो युधि श्रीष्मं संच्छादयामास यथामेघो दिवाकरं ५ तेन सम्य-
 कृष्णीतानि शरजालानि भागशः प्रतिजग्राह गां गेयः शतशोथसहस्रशः ६ तथैव शरजालानि श्रीष्मेणास्तानि मारिष आ-
 काशे समदृश्यन्तरवगमानां व्रजा इव ७ निमेषार्द्धाच्चकौ ते यं श्रीष्मं शांतनवो युधि अदृश्यं समरे चक्रे शरजालानि भागशः ८
 ततो युधिष्ठिरो राजा कौरव्यस्य महात्मनः नाराचं प्रेषयामास क्रुद्ध आशीविषोपमं ९ असंप्राप्तं तु तं तत्र दक्षरप्रेषामहारथः
 विच्छेद समरे राजन् श्रीष्मस्तस्य धनुश्च्युतं १० तंतुच्छित्त्वारणे श्रीष्मो नाराचं कालसमितं निजघ्ने कौरवे द्रस्य ह्रयान्कांचन-
 मूषणान् ११ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः आरुरोहरथं तूर्णं नकुलस्य महात्मनः १२ यमावपि च संक्रुद्धौ ससा-
 साद्यरणे तदा शरैः संच्छादयामास श्रीष्मः परपुरंजयः १३ तौ तु दृष्ट्वा महाराज श्रीष्मबाणप्रपीडितौ जगामाथ परोचितौ
 श्रीष्मस्य वधकांक्षया १४ ततो युधिष्ठिरो वश्यान् राज्ञस्तान्समचोदयत् श्रीष्मं शांतनवं संरथ्ये निहतेति स्फटद्गणान् १५ त-
 तस्ते पार्थिवाः सर्वे श्रुत्वा पार्थिवमापितं महतारथवंशेन परिववृष्टुः पितामहं १६ ससमन्तात् परिहृतः पिता देवव्रतस्तव चिक्री-
 डधनुषा राजन्यातयानो महारथान् १७ तंचरन्तरणे पार्था ददृशुः कौरवं युधि मृगमध्ये प्रविश्येव यथा सिंहं महावने १८

तर्जयानरेणोभूरांस्त्रासयानंचसायकैः दृष्ट्वाभेसर्महाराजसिंहंमृगगणाइव १९ रणोभरतसिंहस्यददृशुःक्षत्रियागतिं अ
ग्नेर्वायुसहायस्ययथाकक्षंदिधक्षतः २० शिरांसिरथिनांभीष्मः पातयामाससंयुगे तालेभ्यइवपद्मानिफलानिकुशलो नरः
२१ पतद्भिश्चमहाराजशिरोभिर्धरणीतले बभूवतुसुलःशब्दः पततामश्मनामिव २२ तस्मिन्सुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेभयानके स
वैषामेवसैन्यानामासीद्वातिकरोमहान् २३ भिन्नेषुतेषुव्यूहेषुक्षत्रियाइतरेतरं एकमेकंसमाहूययुद्धायैवोपतस्थिरे २४
शिरवंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहं अभिदुद्राववेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ अनादृत्यततोभीष्मस्तंशिरवंडिनमाह-
वे प्रययौसृजयान्क्रुद्धःस्त्रीत्वंचित्यशिरवंडिनः २६ सृजयास्तततोहृष्टादृष्ट्वाभीष्ममहारथं सिंहनादान्बहुविधांश्चक्रुः
शंखविमिश्रितान् २७ ततः प्रवृत्तेषुद्धव्यतिषक्तरथाद्विपं अपरांदिशमास्थायस्थितेसवितरिप्रभौ २८ धृष्टद्युम्नोथपां-
चाल्यः सात्यकिश्चमहारथः पीडयंतौमृशंसैन्यंशक्तितोमरदृष्टिभिः २९ शरैर्बहुविधैराजन्नाजघ्नुस्तावकान्चणो तेहन्य
मानाःसमरेतावकाःपुरुषर्षभ ३० आर्योयुद्धेमतिंक्त्वानत्यजंतिस्मसंयुगे यथोत्साहंचसमरेजघ्नुर्लोकंमहारथाः ३१ त-
त्राक्रंदोमहानासीत्तावकानांमहात्मनां वध्यतांसमरेराजन्पार्षतेनमहात्मना ३२ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतावकानांमहारथो
विंदानुविंदावावंत्योपार्षतंप्रत्यपस्थितौ ३३ तौतस्यतुरगान्हत्वात्वरमाणौमहारथौ छादयामासतुरुभौशरवर्षेणपार्षतं
३४ अवलुत्याथपांचाल्योरथाचूर्णमहाबलः आरुरोहरथंतूर्णंसात्यकेःसुमहात्मनः ३५ ततोयुधिष्ठिरोराजामहत्यासे-
नयावृतः आवंत्योसमरेक्रुद्धावधावतपरंतपौ ३६ तथैवतवपुत्रोपिसर्वोद्योगेनमारिष विंदानुविंदोसमरेपरिवार्यावतस्थि-
वान् ३७ अर्जुनश्चापिसंक्रुद्धःक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभ अयोधयतसंग्रामेवज्जपागिरिवासरान् ३८ द्रोणश्चसमरेक्रुद्धःपु-
त्रस्यप्रियकृत्तव व्यधमत्सर्वपांचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगास्तपुत्रास्तवविशांपते परिवार्यरणेभीष्मंयु-
युधुः पांडवैःसह ४० ततोदुर्योधनोराजालौहितायतिभास्करे अब्रवीत्तावकान्सर्वोस्त्वरध्वमितिभारत ४१ युद्धानांतुतथा
तेषांकुर्वतांकर्मदुष्कृतं अस्तगिरिमथारूढेनप्रकाशतिभास्करे ४२ ध्रु

प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघतरंगिणी गोमायुशतसंकीर्णाक्षणेनक्षणादामुरवे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चक्रमंतीभिः समंततः यो
रमायोधनंजज्ञेभूतसंघसमाकुलं ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशनाः समंततोव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः ४५ अ
र्जुनोयस्रगर्मादीनराज्ञःसहपदानुगान् विजित्यएतनामध्येययौस्वशिबिरंप्रति ४५ युधिष्ठिरोपिकौरव्योफ्रातृभिः सहितस्तदा
ययौस्वशिबिरंराजनृनिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोपिराजेन्द्रदुर्योधनमुरवान्नथान् अवजित्यनृपाः संख्येययौस्वशिबिरंप्रति ४८
दुर्योधनोपिनृपतिः परिवार्यमहारणे भीष्मंशांतनवंतूर्णंप्रयातः शिबिरंप्रति ४९ द्रोणोद्रोणिः कृपः शल्यः कृतवर्माचसात्वतः परिवा
यंचमूं सर्वेप्रययुः शिबिरंप्रति ५० तथैवसात्यकीराजनृधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः परिवार्यरणेयोधान्ययतुः शिबिरंप्रति ५१ एवमेतेम
हाराजतावकाः पांडवैः सह पर्यवर्तंतसहितानिशाकालेपरंतपाः ५२ ततः स्वशिबिरंगत्वापांडवाः कुरवस्तथा न्यविशंतमहारा-
जपूजयंतः परस्परं ५३ रक्षांकृत्वात्मनःशूराहस्वागुल्मान्यथाविधि अपनीयचशल्यंस्तेस्मात्वाचविधिवज्जलैः ५४ कृतस्व-
स्त्ययनाः सर्वेस्तूयमानाश्चबंदिभिः गीतवादित्रशब्देनचिक्रीडुस्तेयशस्विनः ५५ सुहृतादिवतत्सर्वमभवत्स्वर्गसंमितं नहियुद्ध
कथांकांचित्तत्रचक्रुर्महारथाः ५६ तेमस्रमेबलेतत्रपरिश्चांतजनेनृप हस्त्यश्चबहुलेराजनृपेक्षणीयेवभूवतुः ५७ इति-
श्रीमन्महाभारतेभी० सप्तमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ संजयउवाच परिणाम्यनिशांतांतुस्करव
स्रस्ताजनेश्वराः कुरवः पांडवाश्चैवपुनर्युद्धायनिर्ययुः १ ततःशब्दोमहानासीत्सैन्ययोरुभयोरपि निर्गच्छमानयोः संख्येसा
गरप्रतिमोमहान् २ ततोदुर्योधनोराजाचित्रसेनोविविंशतिः भीष्मश्चरथिनांश्चेष्टोभारद्वाजःसर्वेद्विजः ३ एकीभूताः स्रसं
यन्ताः कौरवाणामहारथाः व्यूहायनिदधूराजन्याडवान्प्रतिदंशिताः ४ भीष्मः कृत्वामहाव्यूहंपितातवविशांपते सागरप्रति-
मंघोरंवाहनोर्मितरंगिणं ५ अग्रतः सर्वेसैन्यानांभीष्मः शांतनवोययौ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्चआवंत्यैश्चसमन्वितः ६ ततो नं
तरमेवासीद्भारद्वाजःप्रतापवान् पुलिंदैः पारदैश्चापितथाक्षद्रकमालवैः ७ द्रोणादनंतरोयत्तोमगदन्तः प्रतापवान् मागधै
श्चकलिंगैश्चपिशाचैश्चविशांपते ८ प्राग्ज्योतिषादनुनृपः कौशल्योथहहलः मेकलैस्त्रैपुरैश्चैवचिबुकैश्चसमन्वितः ९

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

बृहद्बलस्ततः शूरस्त्रैर्गतः प्रस्थलाधिपः कांबोजैर्बहुभिः सार्द्धं प्रवरेष्वसहस्रशः १० द्रौणिस्तरभसः शूरस्त्रिगतानिनुभारत प्र-
ययोसिंहनादेननादयानोधरातलं ११ तथासर्वेणसैन्येनराजादुर्योधनस्तदा द्रौणेनंतरं प्रायात्सोदरैः परिवारितः १२ दुर्यो-
धनादनुततः कृपः शारद्वतोययो एवमेषमहाव्यूहः प्रययोसागरोपमः १३ रेजुस्तत्रपताकाश्चश्वेताच्छत्राणिवाविभो अंग
दान्यथाचित्राणितोमराणिधनुषिच १४ तंतुदृष्ट्वामहाव्यूहंतावकानांमहारथः युधिष्ठिरोब्रवीत्तूर्णपार्षतंप्रतनापतिं १५
पश्यव्यूहंमहेष्वासनिर्मितंसागरोपमं प्रतिव्यूहंत्वमपिमेकुरुपार्षतसत्वरं १६ ततः सपार्षतः शूरोव्यूहंचक्रेः सुदारुणं शृं-
गादकंमहाराजपरव्यूहविनाशकं १७ शृंगाभ्यांभीमसेनश्चसात्यकिश्चमहारथः रथैरेकसाहस्रैस्तथाहयपदातिभिः
१८ नाम्यामभून्नरश्रेष्ठः श्वेताश्वः कृष्णासारथिः मध्येयुधिष्ठिरोराजाभाद्रीपुत्रौचपांडवौ १९ तथेतरेमहेष्वासाः सहसै-
न्यामहारथाः व्यूहंतंपूरयामासुर्व्यूहशास्त्रविशारदाः २० अभिमन्युस्ततः पश्चाद्विराटश्चमहारथः द्रौपदेयाश्चसहस्रा
राक्षसश्चघटोत्कचः २१ एवमेतंमहाव्यूहंव्यूह्यभारतपांडवाः अतिष्ठन्समरेशूरायोद्धुकामाजयैषिणः २२ मेरीशब्दाश्च
तुमुलाविमिश्राः शरवनिः स्वनेः ह्वेडितास्फोटितोत्क्रुष्टैः स्रग्भीमाः सर्वतोदिशः २३ ततः शूरासमासाद्यसमरेतेपरस्परं ने-
त्रैरनिमिषैराजन्नावेक्षंतपरस्परं २४ नामभिस्तेमनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परं युद्धायसमवर्तंतसमाह्वयेतरेतरं २५ ततः प्र-
वृत्तेयुद्धंधोररूपंभयानकं तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरं २६ नाराचानिशिताः संख्येसंपतंतिस्मभारत व्यात्तान
नामयकराउरगाइवसर्वशः २७ निष्येतुर्विमलाः शक्त्यस्तेलघ्वीताः समंततः अंबुदेफ्योयथाराजन्प्राजमानाः शतह-
दाः २८ गदाश्चविमलैः पट्टैः पिनद्धाः स्वर्णभूषिताः पतंत्यस्तत्रदृश्यंतेगिरिशृंगोपमाश्रमाः २९ निस्त्रिंशाश्चव्यराजंतवि-
मलांबरसन्निभाः आर्षभाणिचचर्मणिशतचंद्राणिभारत ३० अशोभंतरणोराजन्यतमानानिसर्वशः तेन्योन्यंसमरेसे
नेयुद्धमानेनराधिप ३१ अशोभेतांयथादेवदैत्यसैन्येसमुद्यते अप्यद्रवंतसमरेतेअन्योन्यंसमंततः ३२ रथास्तुरथिभि
स्तूर्णप्रेषिताः परमाहवे युंगैर्युगानिसंश्लिष्ययुयुधुः पार्थिवर्षमाः ३३ दंतिनांयुद्धमानानांसंघर्षात्पावकोभवत् दंतेषुभर-
तश्चेष्टसधूमः सर्वतोदिशः ३४

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

पासेरमिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः पतमानास्मदृश्यंते गिरिशृंगान्नगा इव ३५ पादाताश्चाप्यदृश्यंते निघ्नंतो हि परस्परं
चित्ररूपधराः शूरानरवरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यं ते समासाद्य कुरुपांडवसैनिकाः शरैर्नानाविधाकारैरेपो नित्युर्यमद्वयं
३७ तत्र शांतनवो भीष्मोरथघोषेण नादयन् अभ्यागमद्रुणे पांडुन्धनुः शब्देन मोहयन् ३८ पांडवानां रथाश्चापिनदंतो भैरवं
व अभ्यद्रवंत संयत्ता दृष्टद्युम्नपुरोगमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धं तव तेषां च भारत नराश्वरथनागानां व्यतिषक्तं परस्परं ४०
इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० अष्टमदिनयुद्धारंभे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ संजय उवाच भीष्मंतु समरे कुद्धं प्रतपंतं-
समंततः न शोकः पांडवाद्रुतं पंतमिव भास्करं १ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् अभ्यधावंत गांगेयं मर्दयंतं शितैः
शरैः २ स तु भीष्मोरणश्लाघी सोमकान्सहस्रं जयान् पांचालांश्च महेश्वासान्यातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पां-
चालाः सोमकैः सह भीष्ममेवाभ्ययुस्तूर्णं त्यक्त्वा मृत्कृतं भयं ४ स तेषां रथिनां वीरो भीष्मः शांतनवो बली चिच्छेद समरे रा-
जन्वाहू नथ शिरांसि च ५ विरथान् रथिनश्च क्रेपिता देवव्रतस्तव पतितान्युत्तमां गानि हयेभ्यो हयसादिनां ६ निर्मितुष्यांश्च-
मातंगानि हृत्सानि वपर्वतान् अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रासीत्पुमान् कश्चित्पांडवानां विशांपते अ-
न्यत्र रथिनां श्रेष्ठाऽह्मसेनान्महाबलात् ८ सहि भीष्मं समासाद्य चारयामास संयुगे ततो निष्ठानको घोरो भीष्मभीमस-
मागमे ९ बभूव सर्वसैन्यानां घोररूपो भयानकः तथैव पांडवाहृष्टाः सिंहनादमथानदन् १० ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारि-
तः भीष्मं जुगोप समरे वर्तमाने महाक्षये ११ भीमस्तु सारथिं हत्वा भीष्मस्य रथिनां वरः प्रदुताश्वैरथे तस्मिन्पुवमाने समंत-
तः १२ कृनामस्य हस्तेणाशु शिरश्चिच्छेदमारत पूर्णायतनं विस्मृष्टेन सह तोन्यपतद्भुवि १३ हते तस्मिन्महाराज तव पुत्रे महारथे ना-
मृष्यंतरणे शूराः सोदराः सप्तसंयुगे १४ आदित्यकेतुर्वद्धाशी कुंडधारो महोदरः अपराजितः पंडितको विशालाक्षश्च दुर्जयः
१५ पांडवं चित्रसन्नाहा विचित्रकवचायुधाः अभ्यद्रवंत संग्रामे योद्धुकामारि मर्दनाः १६ महोदरस्तु समरे भीमं विल्याध पत्रिभिः न
वभिर्वज्रसंकाशैर्न मुचिंष्टु ब्रह्मायथा १७ आदित्यकेतुः सप्तत्या बद्धाशीचापि पंचभिः न वत्या कुंडधारस्तु विशालाक्षश्च सप्तभिः

अपराजितोमहाराजपराजिष्णुर्महारथः शरैर्वहुभिरानच्छिद्मीमसेनंमहाबलं १९ रणेपडितकश्चैनंत्रिभिर्बाणैः समर्पयत् स
तन्नमसृषेवीरः शत्रुभिर्वधमाहवे २० धनुः प्रपीडयवासेनकरेणामित्रकर्शनः शिरश्चिच्छेदसमरेशरेणानतपर्वणा २१ अपरा
जितस्यस्तनसतवपुत्रस्यसंयुगे पराजितस्यभीमेननिपपातशिरोमही २२ अथापरेणमल्लेनकुण्डधारंमहारथं प्राहिणोन्मृ-
त्कलोकायसर्वसैन्यस्यपश्यतः २३ ततः पुनरमेयात्मासंप्रधायशिलीमुखं प्रेषयामाससमरेपंडितंप्रतिभारत २४ सशरः पं-
डितंहत्वाविवेशधरणीतलं यथानरंनिहत्याशुभुजगः कालचोदितः २५ विशालाक्षशिरश्चित्वापातयामासभूतले त्रिभिः श-
रैरदीनात्मास्मरन्क्लेशपुरातनं २६ महोदरंमहेष्वासंनाराचेनस्तनान्तरे विव्याधसमरेशजिह्वसहतोन्यपतद्भुवि २७ आदित्यके
तोश्चिच्छिन्वाबाणेनसंयुगे मल्लेनभृशतीक्ष्णेनशिरश्चिच्छेदभारत २८ बह्वाशिनंततौभीमः शरैणानितपर्वणा प्रेषयामा-
ससंकुद्धोयमस्यसदनंप्रति २९ यदुदुवुस्ततस्तेः न्येपुत्रास्तवविशांपते मन्यमानाहितस्सत्यंसमायांतस्यभाषितं ३० ततोदुर्यो-
धनोराजाभ्रातृव्यसनकर्षितः अब्रवीन्नावकान्सर्वान्भीमोयंबध्यतामिति ३१ एवमेतेमहेष्वासाः पुत्रास्तवविशांपते भ्रातृनृसं-
दृश्यनिहतानस्मरन्ताहितद्वचः ३२ यदुक्तवान्महाप्रज्ञः क्षनाहितमनामयं तदिदं समनुप्राप्तं वचनं सत्यवादिनः ३३ लोभमोह-
समाविष्टः पुत्रप्रीत्याजनाधिप नबुद्धसेपुरायत्तुतथ्यमुक्तंहितवचः ३४ तवचैववधार्थायपुत्राणां पाण्डवोबली नूनंजातोमहा-
बाहुर्यथाहंतीहकौरवान् ३५ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममासाद्यमारिष दुःखेनमहताविष्टोविललापातिदुःखितः ३६ निहताभ्रा-
तरः शूराभीमसेनेनमेयुधि यतमानास्तथान्येपिहिन्यन्तेसर्वसैनिकाः ३७ भवान्मध्यस्थिततयानित्यमस्मानुपेक्षते सोहंकाप-
थमारूढः पश्यदेवमिदंमम ३८ संजयउ० एतच्छ्रुत्वावचः क्रूरं पितादेवव्रतस्तव दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्साश्रुलोचनं
३९ उक्तमेतन्मयापूर्वद्रोणेनविदुरेणच गांधार्याचयशस्विन्यातत्त्वतातनबुद्धवान् ४० समयश्चमयापूर्वकृतोवः शत्रुसूद-
न नाहंयुधिविमोक्तव्योनाव्याचार्यः कथंचन ४१ यंयंहिधार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे हनिष्यातिरणेतंतंसत्यमे-
तद्वीमिति ४२ सत्वंराजन्स्थिरोभूत्वादटांकृत्वारणेमतिम् योधयस्वरणेपार्थान्स्वर्गंकृत्वापरायणम् ४३ ४४

नशक्याः पांडवाजितुंदेवैरपिसवासवैः तस्माद्युद्धे स्थिरांकृत्वामतिं युद्धास्वभारत ४४ इति श्रीमन्महाभा० श्री० आदित्य-
 केतुप्रभृतिवधे एकोननवतितमोऽध्यायः ८९ धृतराष्ट्र उवाच दृष्ट्वा मम हतात्पुत्रान् बहूनेकेन संजय भीष्मो द्रोणः कृ-
 पश्चैव किमकुर्वत संयुगे १ अहन्यहनि मे पुत्राः क्षयंगच्छंति संयुगे मन्येह सर्वथा सूनू देवैर्नोपहतो मृशं २ यत्र मे तनयाः
 सर्वे ह्रीयंते न जयं त्यक्त यत्र भीष्मस्य द्रोणस्य कृपस्य च महात्मनः ३ सौमदत्ते श्ववीरस्य भगदत्तस्य चोभयोः अश्वत्थाम्नस्त-
 थातातशूराणां समहात्मनां ४ अन्येषां चैव शूराणां मध्यगास्तनयामम यदहन्यंत संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः ५ न हि दुर्यो-
 नो मंदः पुरा प्रोक्तमबुद्धात् वार्यमाणो मया तात भीष्मेण विदुरेण च ६ गांधार्यं चैव दुर्मेधाः सततं हितकाम्यया नाबुद्धात्-
 पुरामोहात्तस्य प्राप्तमिदं फलं ७ यद्भीमसेनः समरे पुत्रान्मम विशेषतः अहन्यहनि संक्रुद्धो नयते यमसादनं ८ संजय उ-
 इदं तत्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमं न बुद्धवानसि विभो प्रोच्यमानं हितं तदा ९ निवारय सुतान् द्यूतात्पांडवान्मादुहेति च क-
 ह्ददा हितकामानां ब्रुवतां तत्तदेव च १० न शश्रूषसितद्वाक्यमार्तः पथ्यमिवौषधं तदेव त्वामनुप्राप्तं वचनं साधुभाषितं ११ वि-
 दुरद्रोण भीष्माणौ तथा न्येषां हितैषिणौ अकृत्वा वचनं पथ्यं क्षयंगच्छंति कौरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तं पूर्वमेव विशांपते
 तस्मान्मोक्षं तत्त्वेन यथायुद्धमवर्तत १३ मध्यान्हे स महारौद्रः संग्रामः समपद्यत लोकक्षयकरो राजस्तन्मै निगदतः शृणु
 १४ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् संरब्धान्यभ्यधावंत भीष्ममेव जिघांसया १५ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च सात्यकि-
 श्च महारथः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १६ विराटो द्रुपदश्चैव सहितः सर्वसोमकैः अभ्यद्रवन्त संग्रामे भीष्म-
 मेव महारथाः १७ कैकेया धृष्टकेतुश्च कुंतीभोजश्च दंशितः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १८ अर्जुनो द्रौपदेया-
 श्च चेकितानश्च वीर्यवान् दुर्योधनसमादिष्टान् राज्ञः सर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथा वीरो हौडिंबश्च महारथः भीमसेनश्च
 संक्रुद्धस्त्वभ्यधावत कौरवान् २० द्विधा मृतैरवध्यंत पांडवैः कौरवा युधि तथैव कौरवैराजन् वध्यंत परेरणे २१ द्रोणश्च रथिनां श्रे-
 ष्ठः सोमकान् संजयैः सह अभ्यद्रवन्त संक्रुद्धः प्रेषयिष्यन्त्यमक्षयं २२ तत्राक्रंदो महानासीत् संजयानां महात्मनां वध्यतां समरेरा-
 जन् भारद्वाजेन धन्विना २३

द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियाबहवोरणो विचेष्टंतोव्यदृश्यंतव्याधिक्रिन्नानराइव २४ कूजतांक्रंदतांचैवस्तनतांचैवसंयुगे अ-
भिसंश्रूयतेशब्दः क्षुत्क्षेशानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः चकारकदनंधोरंक्रुद्धः कालइवापरः २६
वध्यतांसर्वसैन्यानामन्योन्येनमहाहवे प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघतरंगिणी २७ ससंग्रामोमहाराजघोररूपोभवन्महान्
कुरूणांपांडवानांचयमराष्ट्रविवर्द्धनः २८ ततोभीमोरणोक्रुद्धोरभसश्चविशेषतः गजानीकंसमासाद्यप्रेषयामासमृत्यवे २९
तत्रभारतभीमेननाराचाभिहतागजाः पेतुःसेदुश्चनेदुश्चदिशःसंपरिबभ्रमुः ३० छिन्नहस्तामहानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष
कौंचवह्निदंतश्चपृथिवीमधिशिशिरे ३१ नकुलःसहदेवश्चहयानीकमभिद्रुतौ तेहयाक्लांचनापीडारुक्मभांडपरिच्छ-
दाः ३२ वध्यमानाव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः पतद्भिश्चहयैराजन्समाकीर्यतमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्चश्वसद्भिश्चकूज-
द्भिश्चगतास्रभिः हयैर्बभौनरश्चेष्टनानारूपधरैर्धरा ३४ अर्जुनैनहतैःसंख्येतथाभारतराजभिः प्रबभौवसुधाघोरातत्रत
त्रविशांपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्छिन्नैश्चुत्रैश्चसमहाप्रभैः चामरव्यजनैश्छिन्नैर्निकृत्तैश्चमहायुधैः ३६ हारैर्निक्षैः
सकेयूरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः उष्णीषैरपविद्धैश्चपताकामिश्चसर्वशः ३७ अनुकर्षैःशरैर्मैराजन्यैर्क्षैश्चसहरश्मिभिः सं-
छुन्नावस्रधाभातिवसंतैकुसुमैरिव ३८ एवमेषक्षयोवृत्तः पांडूनामपिभारत क्रुद्धेशांतनवेभीष्मेद्रोणेचरथसन्तमे ३९ अ-
श्वत्थाम्निकृपेचैवतथैवकृतवर्मणि तथेतरेषुकुद्धेषुतावकानामपिक्षयः ४० इतिश्रीमन्महाभा०भी० अष्टादिनयुद्धेनव-
तितमोऽध्यायः ९० संजयउवाच वर्तमानेतत्पारोक्षेराजन्वीरवरक्षये शकुनिःसोबलःश्रीमान्पांडवान्समुपाद्र-
वत् १ तथैवसात्वतोराजन्हादिक्यःपरवीरहा अभ्यद्रवतसंग्रामेपांडवानांवस्रथिनीं २ ततःकांबोजसुरव्यानांनदीजा-
नांचवाजिनां आरट्टानांमहीजानांसिंधुजानांचसर्वशः ३ वनायुजानांशत्रूणांतथापर्वतवासिनां वाजिनांबहुभिःसं-
ख्येसमंतात्पर्यवारयन् ४ येचापरेतिक्तिरिजाजवनावातरंहसः सुवर्णालंकृतैस्तत्रवर्मवद्भिःसुकल्पितैः ५ हयैर्वान-
जवैर्मुख्यैःपांडवस्यसुतोबली अभ्यवर्तततस्सैन्यंदृष्टरूपंपरंतप ६ अर्जुनस्यसुतःश्रीमानिरावान्नामवीर्यवान् सुता-
यांनागराजस्यजातःपार्थेनधीमता ७

३८ ३९ ४० इतिश्रीमन्म० नवतितमोऽध्यायः ९० १ २ ३ ४ ५ ६ ७

ऐरावतेनसादत्ताअनपत्यामहात्मना पत्योहतेरूपर्णेनरूपणादीनचेतना ८ भायर्थितांचजग्राहपार्थःकामवशानुगां
 एवमेषसमुत्पन्नःपरक्षेत्रेर्जुनात्मजः ९ सनागलोकेसंवृद्धोमात्राचपरिरक्षितःपितृव्येनपरित्यक्तःपार्थद्वेषादुरात्मना
 १० रूपवान्वलसंपन्नोऽगुणवान्सत्यविक्रमः इंद्रलोकंजगामाशुत्वातत्रार्जुनगतं ११ सोमिगम्यमहाबाहुःपितरंसत्य-
 विक्रमः अस्यवादयदव्यग्रोऽनियमेनकृतांजलिः १२ न्यवेदयत्तत्त्वात्मानमर्जुनस्यमहात्मनः इरावानस्मिभद्रतेपुत्रश्चाहं
 तवप्रभो १३ मातुःसमागमोयस्तत्सर्वप्रत्यवेदयत् तच्चसर्वयथावृत्तमनुसस्मारपांडवः १४ परिषज्यस्तत्तत्चापिसोत्स-
 नःसदृशंगुणैः प्रीतिमानभवत्पार्थोदेवराजनिवेशने १५ सोर्जुनेनसमादिष्टोदेवलोकेतदानृप प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्व-
 कार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयास्माकंसह्यंदेयमितिप्रभो बाढमित्येवमुक्त्वाचयुद्धकालइहागतः १७ कामवर्णजवैर-
 श्वैःसंवृतोबहुभिर्नृप तेहयाकांचनापीडानानावर्णमनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजन्हंसाइवमहोदधौ तेत्वदीयान्समा-
 साद्यहयसंघान्महाजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानमिघंतोघोणामिश्रपरस्परं निपेतुःसहसाराजन्स्ववेगाभिहताशुवि २०
 निपतद्भिस्तथारतैश्चहयसंघैःपरस्परं शुश्रुवेदारुणःशब्दःरूपर्णपतनेयथा २१ तथैवचमहाराजसमेत्यान्योन्यमाहवे
 परस्परवधंघोरंचक्रुस्तहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथामहाघोरेसंकुलेतुमुलेभृशम् उभयोरपिसंभ्राताहयसंघाःसमंततः
 २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःसमाहताः विलयंसमनुप्राप्तास्तदमाणाःपरस्परं २४ ततःक्षीणोहयानीकेकिं-
 चिच्छिष्टेचसंयुगे सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्वायुवेगसमान्जवे अारुह्यशीलसंप-
 न्नान्वयस्थांस्तुरगोत्तमान् २६ गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्य-
 माणाःशकुनिनास्वैश्चयोधैर्महाबलैः सन्नद्धायुद्धकुशलारौद्ररूपामहाबलाः २८ तदनीकंमहाबाहोमित्वापरमदुर्जयं
 बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयेषिणः २९ विविशस्तेतदाहृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः तान्प्रविष्टास्तदाहृष्टाइरावानपिवीर्य-
 वान् ३० अब्रवीत्समरेयोधान्विविचित्रापरणायुधान् यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ ३२ ३३

हन्यन्ते समरे सर्वे तथानीति विधीयतां बाढमित्येवमुक्ताते सर्वे योधा इरावतः ३२ जघुस्तेषां बलानीकं दुर्जयं समरे परैः तदनीकं
मनीकेन समरे वीक्ष्य पातितं ३३ असृष्यमाणस्ते सर्वे सुबलस्यात्मजा रणे इरावंतमभिद्रुत्य सर्वतः पर्यवारयन् ३४ ताडयं
तः शितैः प्राप्तेऽथोदयन्तः परस्परं तैश्चूराः पर्यधावन्त कुर्वन्तो महदाकुलं ३५ इरावानपि निर्विद्धः प्राप्तेऽस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः स्व
वतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्ध इव द्विपः ३६ उरस्यपि च पृष्ठे च पार्श्वयोश्च भृशं हतः एको बहुभिरत्यर्थं धैर्याद्राजन् विव्यथे ३७
इरावानथ संक्रुद्धः सर्वास्तान्निशितैः शरैः मौहयामास समरे विस्थाप्य पुरं जयः ३८ प्रासानुत्कृत्य सर्वंश्च स्वशरीरादरिंद-
मः तैरेव ताडयामास सुबलस्यात्मजान् रणे ३९ निहृष्य च शितं रवदुंगृहीत्वान् च शरावरं पदानि स्तूर्णमागच्छत् जिघांसुः सो-
बलान्युधि ४० ततः प्रत्यागत प्राणाः सर्वे ते सुबलात्मजाः भूयः क्रोधसमाविष्टा इरावंतमथाद्रवन् ४१ इरावानथ रवद्वेन दर्श-
यन्त्यापिलाघवं अभ्यधावत तान्सर्वान्सोबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथ चरतः सर्वे ते सुबलात्मजाः अंतरं नाभ्यगच्छन्त
चरन्तः शीघ्रगैर्हयैः ४३ भूयिष्ठमथ तं संख्येयं प्रदृश्य ततः पुनः परिवार्य भृशं सर्वं गृहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगता
नां सरवद्वेना मित्रकर्षिणः असिहस्ताश्चापहस्तास्तेषां गात्राण्यकृतं ४५ आयुधानि च सर्वेषां बाहू नपि विभूषितान् अपतन्त
तानि कृत्वा गामृताभू मोगता सवः ४६ वृषभस्तु महाराज बहुधा परिरक्षितः असुच्यत महारोद्रान् स्मोदीरावकर्तनात् ४७ ता-
न् सर्वान्पतितान् दृष्ट्वा सक्तो दुर्योधनस्तव अभ्यभाषत संक्रुद्धो राक्षसं घोरदर्शनं ४८ आर्ष्यं शृणु महेष्वासं मायाविनमरिंदमं
वैरिणं मीमसे नस्य पूर्ववकवधेन वै ४९ पश्य वीरयथा ह्येष फाल्गुनस्य सक्तो बली मायावी विप्रियं घोरमकार्षन्मिमेबलक्ष-
यं ५० त्वंच कामगमस्तात मायास्त्रे च विशारदः कृतवैरश्च पार्थेन तस्मादेनं रणे जहि ५१ बाढमित्येवमुक्ता तुराक्षसो घो-
रदर्शनः प्रययौ सिंहनादेन यत्रार्जुनसक्तो युवा ५२ स्वारूढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः वीरैः प्रहारिभिर्युक्तैः स्वैर-
नीकैः समावृतः ५३ हतशेषैर्महाराज द्विसाहस्रैर्हयोत्तमैः निहतुकामः समरे इरावंतं महाबलं ५४ इरावानपि संक्रुद्धस्त्व-
रमाणः पराक्रमी हंतुकाममित्रघ्नो राक्षसं प्रत्यवारयत् ५५ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य राक्षसः सुमहाबलः त्वरमाणस्ततो माया-
प्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

तेनमायामयाः सृष्टाहयास्तावन्तएवहि आरूढाराक्षसेर्घोरैः शूलपट्टिशपाणिभिः ५७ तेसंरब्धाः समागम्यद्विसाहस्राः प्रहा-
 रिणः अचिराद्मयामासुः प्रेतलोकं परस्परं ५८ तस्मिंस्तु निहिते सैन्ये तावुभौ युद्धदुर्मदौ संग्रामे समतिष्ठेतां यथावेव त्रवास-
 वौ ५९ आद्रवंतमभिप्रेक्ष्य राक्षसं युद्धदुर्मदं इरावान् क्रोधसंरब्धः प्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौ तस्य खड्गेन दु-
 र्मतेः चिच्छेदकार्मुकं दीप्तशरान्वैपंचपंचधा ६१ सनिकृत्तं धनुर्दृष्ट्वा रवंजवेन समाविशत् इरावंतमभिकुद्धं मोहयन्मायया
 तदा ६२ ततोत्तरिक्षमुत्पत्य इरावानपिराक्षसं विमोहयित्वा मायाभिस्तस्य गात्राणिसंयुगे ६३ चिच्छेदसर्वधर्मज्ञः काम-
 रूपादुरासदः तथासराक्षसश्रेष्ठः कृत्तः कृत्तः पुनः पुनः ६४ संबभूव महाराजसमवापचयौवनं मायाद्विसहजातेषां वयो-
 रूपंचकामजं ६५ एवंचद्राक्षसस्यांगं छिन्नं छिन्नमजायत इरावानपिराजेंद्रराक्षसंतं महाबलं ६६ परश्वधेन तीक्ष्णेन चि-
 च्छेदचपुनः पुनः सतेन बलिना वीरश्चिद्यमान इव दुमः ६७ राक्षसोऽभ्यनदहो रंसशब्दस्तु लोभवत् परश्वधस्तनं रक्षः-
 सस्त्रावरुधिरं बहु ६८ ततश्चुक्रोधबलवांश्चक्रे वेगंच संयुगे आर्ष्यशृंगिस्तथा दृष्ट्वा समरेशां भुसूर्जितं ६९ कृत्वा घोरं मह-
 द्रूपं विग्रहीतुं प्रचक्रमे अर्जुनस्य कृतं वीरमिरावंतं यशस्विनं ७० संग्रामशिरसो मध्ये सर्वेषां तत्र पश्यतां तां दृष्ट्वा तादृशीं
 मायाराक्षसस्य दुरात्मानः ७१ इरावानपि संकुद्धो मायां स्मृष्टुं प्रचक्रमे तस्य क्रोधाभिभूतस्य संयुगेऽनिवर्तिनः ७२ यो न च
 यो मातृकस्तस्य स एनमभिपेदिवान् सनागेर्बहुशोराजन्सर्वतः संवृते रणे ७३ दधारस्तमहद्रूपमनंत इव भोगवान् ततो-
 बहुविधैर्नागैश्छादयामास राक्षसं ७४ छाद्यमानस्तनागैः स ध्यात्वा राक्षसपुंगवः सौपर्णरूपमास्थाय मक्षयामास पन्न-
 गान् ७५ मायया मक्षिते तास्मिन् नन्वयेतस्य मातृके विमोहितमिरावंतं न्यहनद्राक्षसो सिना ७६ सकुण्डलं समुकुटं पद्मे
 दुसदृशप्रभं इरावतः शिरोरक्षः पातयामास भूतले ७७ तस्मिंस्तु निहिते वीरे राक्षसे नार्जुनात्मजे विशोकाः समपद्यन्त
 धार्तराष्ट्राः सराजकाः ७८ तस्मिन्महति संग्रामे तादृशे भैरवे पुनः महान्व्यतिकरो घोरः सेनयोः समपद्यत ७९ गजाहयाः
 पदाताश्च विमिश्रादंतिभिर्हताः रथाम्बादंतिनश्चैव पत्तिभिस्तत्र स्रदिताः ८० तथापत्तिरथोघाश्च हयाश्च बहुवोरणे रथिभि-
 निर्हिताराजंस्तवतेषांच संकुले ८१

अजानन्मर्जुनश्चापि निहतं पुत्रमोरसं जघान समरेश्वरान् राजस्तान् भीष्मरक्षिणः ८२ तथैव तावकाराजन्मसृजयाश्च सहस्रशः जु
ह्वन्तः समरे प्राणान् निजमुत्तरितरेतरं ८३ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धांतसमवेताः परस्परं ८४
तथा मर्मातिगोभीष्मो निजघान महारथान् कंपयन् समरे सेनां पांडवानां परंतपः ८५ तेन योधिष्ठिरे सैन्ये बहवो मानवा हताः
दंतिनः सादिनश्चैव रथिनो यद्दयास्तथा ८६ तत्र भारतभीष्मस्यरणो दृष्ट्वा पराक्रमं अत्यद्भुतमपश्याम शक्रस्यैव पराक्रमं
८७ तथैव भीमसेनस्य पार्षतस्य च भारत रौद्रमासीद्रणो युद्धं सात्यकस्य च धन्विनः ८८ दृष्ट्वा द्रोणस्य विक्रान्तं पांडवान्
भयमाविशत् एक एव रणेशक्तो निहतं सर्वसैनिकान् ८९ किंपुनः पृथिवीश्वरैर्योधिवातैः समावृतः इत्यब्रुवन् महा राजरणे
द्रोणेन पीडिताः ९० वर्तमाने तथा रौद्रे संग्रामे भरतर्षभ उभयोः सेनयोः शूरानामुष्यंत परस्परं ९१ आविष्टा इव युद्धांते-
रक्षो भूतेर्महाबलाः तावकाः पांडवेयाश्च संरंध्रास्ता त धन्विनः ९२ न स्मपश्याम ह्येकं चित्प्राणान्यः परिरक्षति संग्रामे दै-
त्यसंकाशे तस्मिन् वीरवरक्षये ९३ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० इरावद्वधे एकनवतितमोऽध्यायः ९१
धृतराष्ट्र उवाच इरावन्तं तु निहतं दृष्ट्वा पार्थ महारथाः संग्रामे किमकुर्वन्त तन्ममाचक्ष्व संजय १ संजय उ० इरावन्तं तु नि-
हतं संग्रामे वीक्ष्य राक्षसः व्यनदत्स्म महानादं भैमसे निर्घटोत्कचः २ न दत्तस्तस्य शब्देन पृथिवी सांगरांबरा सपर्वतवना-
राजश्च चालरुक्मशान्तदा ३ अंतरिक्षां दिशश्चैव सर्वाश्च प्रदिशस्तथा तं श्रुत्वा स्म महानादं तव सैन्यस्य भारत ४ ऊरुस्तंभः समभ-
वद्वेपथुः स्वेद एव च सर्व एव महाराज तावकादीन चेतसः ५ सर्वतः समचेष्टं तं सिंहभीता गजा इव नदित्वा स्म महानादं निर्घा-
तमिव राक्षसः ६ ज्वलितं शूलमुद्यम्य रूपं कृत्वा विभीषणं नाना रूपप्रहरणैर्वृत्तौ राक्षसपुंगवैः ७ आजघान स संक्रुद्धः का-
लांतकयमोपमः तमापतन्तं संप्रेक्ष्य संक्रुद्धभीमदर्शनं ८ स्वबलं च भयान्तस्य प्रायशो विमुखीकृतं ततो दुर्योधनो राजा घटो-
त्कचमुपाद्रवत् ९ प्रगृह्य विपुलं चापं सिंहवद्दिनदन्मुहुः पृष्ठतो लुप्योच्चैर्न स्ववद्भिः पर्वतोपमैः १० कुंजरैर्दशसाहसैर्वैर्गानामधि-
पः स्वयं तमापतन्तं संप्रेक्ष्य गजानीकेन संवृतं ११ पुत्रतव महाराज त्वकोपसनिशाचरः ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणं १२

भ० एकनवतितमोऽध्यायः ९१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

राक्षसानां चराजेन्द्रदुर्योधिनबलस्य च गजानीकं च संप्रेक्ष्य मेघवृन्दमिवोद्यतं १३ अपश्यधावन्तसंक्रुद्धाराक्षसाः शस्त्रपाण-
यः नदन्तो विविधान्नादान्मेघा इव सविद्युतः १४ शरशक्तृष्टिनाराचैर्निघ्नन्तोगजयोधिनः भिदिपालैस्तथाशूलैर्मुद्गरैः सपर-
श्वधैः १५ पर्वताग्रैश्च वृक्षैश्च निजघ्नस्ते महागजान् भिन्नकुंभान्विरुधिरान्भिन्नगात्रांश्च वारणान् १६ अपश्याममहारा-
जवध्यमान्निशाचरैः तेषु प्रक्षीयमाणेषु भग्नेषु गजयोधिषु १७ दुर्योधिनो महाराजराक्षसान्सुपाद्रवत् अमर्षव-
शमापन्नस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः १८ सुमोच निशितान्बाणान् राक्षसेषु परंतप जघान च महेशासः प्रधानांस्तत्र राक्ष-
सान् १९ संक्रुद्धो भरतश्चेष्टपुत्रो दुर्योधिनस्तव वेगवन्तं महारौद्रं विद्युज्जिह्वं प्रमाथिनं २० शरैश्चतुर्भिश्चतुरो निजघा-
नमहाबलः सविस्फार्य महच्चापमिंद्राशानि समप्रभं २१ अमिदुद्राववेगेन दुर्योधिनमरिंदमं तमापतन्तमुद्धीक्ष्य कालसू-
ष्टमिवोतकं २२ नवित्यथे महाराज पुत्रो दुर्योधिनस्तव अथैनमब्रवीत्क्रुद्धः क्रूरः संरक्तलोचनः २३ अद्यान्तृण्यंगमिष्या-
मिपितृणां मातुरेव च ये त्वया सक्तृशंसेन दीर्घकालं प्रवासिताः २४ यच्च ते पांडवाराजं स्थूलघूते पराजिताः याचैव द्रौप-
दीकृष्णा एकवस्त्रारजस्वला २५ सभामानीय दुर्बुद्धे बहुधा क्लेशिता त्वया तव च प्रियकामेन आश्रमस्था दुरात्मना २६ सैं-
धवेन परा मृष्टा परिभूय पितृन्मम एतेषामपमानानामन्येषां च कुलाधम २७ अंतमद्य गमिष्यामि यदि नोत्सृजसे रणं
एवमुक्त्वा तु द्वे द्विंशो महद्विस्फार्य कार्मुकं २८ संदश्य दशनैरोष्ठं सृक्किणीपरिसंलिहन् शरवर्षेण महता दुर्योधिनमवाकि-
रत् पर्वतवारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः २९ इति श्रीमन्महाभा० भी० द्वे द्विंशद्वे द्विनवतितमोऽध्यायः ९२
संजय उवाच ततस्तद्बाणवर्षेण तु दुःसहदानवैरपि दधारयुधिराजेन्द्रो यथावर्षे महद्विपः १ ततः क्रोधसमाविष्टो निश्च-
सन्निवपन्नगः संशयं परमं प्राप्तः पुत्रस्ते भरतर्षभ २ सुमोच निशितां स्तीक्ष्णान् नाराचान्पंचविंशतिः ते पतन्सहसारा-
जं स्तस्मिन्नाक्षसपुंगवे ३ आशीविषा इव रुद्धाः पर्वते गंधमादने सतैर्विद्धिः स्ववन्नक्तं प्रभिन्न इव कुंजरः ४ दध्ने मतिं वि-
नाशाय राज्ञः सपिशिताशनः जग्राह च महाशक्तिगिरीणामपि दारिणीम् ५

संप्रदीतांमहोक्तामशनीज्वलितामिव समुद्यच्छन्महाबाहुर्जिघांस्तनयंतव ६ तामुद्यतामभिप्रेक्ष्यवंगानामधिपस्त्वरन्
 कुजरंगिरिसंकाशंराक्षसंप्रत्यचोदयत् ७ सनागप्रवरेणाजौबलिनाशीघ्रगामिना ततोदुर्योधनोरथस्तमार्गंप्रत्यवर्तत ८
 रथंचवारयामासकुंजरेणस्तस्यते मार्गमावारितंदृष्ट्वा राजावंगेनधीमता ९ घटोत्कचोमहाराजक्रोधसंरक्तलोचनः
 उद्यतांतंमहाशक्तिंतस्मिंश्चिद्वेपवारणे १० सतयाभिहतोराजंस्तेनबाहुप्रमुक्तया संजातरुधिरोत्पीडः पपातचमसार
 च ११ उत्पत्यचगजाञ्चापिवंगानामीश्वरोबली जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलं १२ दुर्योधनोपिसंप्रेक्ष्यपतितंव-
 रवारणं प्रभग्नेचबलंदृष्ट्वाजगामपरमां व्यथां १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यआत्मनश्चाभिमानितां प्राप्तेऽपक्रमणोराजात-
 स्थोगिरिरिवाचलः १४ संधायचशितंबाणंकालाग्निसमतेजसं सुमोचपरमकुद्धस्तस्मिन्धोरेनिशाचरे १५ तमाप-
 तंतंसंप्रेक्ष्यबाणमिंद्राशानिप्रभं लाघवान्मोचयामासमहात्मावैधटोत्कचः १६ भूयश्चविननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः
 आसयामाससैन्यानियुगांतेजलदोयथा १७ तंश्रुत्वानिनदोयोरंतस्यभीमस्यराक्षसः आचार्यमुपसंगम्यभीष्मः शां-
 तनवोऽब्रवीत् १८ यथेषनिनदोयोरश्रूयतेराक्षसेरितः हौडिंबोयुद्धतेनूनंराजादुर्योधनेनह १९ नैषशक्योहिसंग्रामेजे-
 तुंभूतेनकेनचित् तत्रगच्छतमद्वाराजानंपरिरक्षत २० अभिद्रुतोमहाभागोराक्षसेनमहात्मना एतद्विवः परं कृत्यंसर्वे-
 षानैः परंतपाः २१ पितामहवचः श्रुत्वात्वरमाणामहारथाः उत्तमंजवमास्थायप्रययुर्यत्रकौरवः २२ द्रोणश्चसोमदत्तश्च
 बाल्हीकोथजयद्रथः कपोफूरिश्चवाः शल्यआवंत्यः सहहहलः २३ अश्वत्थामाविकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः रथाश्वाने
 कसाहस्रायेतेषामनुयायिनः २४ अभिद्रुतंपरीप्सतः पुत्रंदुर्योधनंतव तदनीकमनाधृष्यंपालितंतुमहारथैः २५ आतता-
 यिनमायांतंप्रेक्ष्यराक्षससत्तमः नाकंपतमहाबाहुर्मैनाकड्वपर्वतः २६ प्रगृह्यविपुलचापंज्ञातिभिः परिवारितः शूलमुद्ग-
 रहस्तैश्चनानाप्रहरणैरपि २७ ततः समभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणं राक्षसानांचसुरव्यस्यदुर्योधनबलस्यच २८ धनुषांकू-
 जतांशब्दः सर्वतस्तुमुलोरणे अश्रूयतमहाराजवंशानांदह्यतामिव २९ अस्त्राणांपात्यमानानांकवचेषुशरीरिणां शब्दः स
 मभवद्वाजर्गिरीणामिवभिद्यतां ३०

वीरबाहुविस्मृष्टानांतोमराणांविशांपते रूपमासीद्वियत्स्थानांसर्पाणामिवसर्पतां ३१ ततः परमसंकुद्धोविस्फार्यसमहृद्भुः राक्ष
संद्रोमहाबाहुर्विनदन्भैरवंरवं ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेणकुद्धश्चिच्छेदकार्मुकं सोमदत्तस्यमल्लेनध्वजंचोन्मथ्यचानदत् ३३ बा-
ल्हीकंचत्रिभिर्बाणैः प्रत्यविह्वल्यस्तनान्तरे कृपमेकैनविध्याधचित्रसेनंत्रिभिःशरैः ३४ पूर्णायतविस्मृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ज
बुदेशेसमासाद्यविकर्णसमताडयत् ३५ न्यपीदत्सरथोपस्थेशोणितेनपरिलुक्तः ततः पुनरमेयात्मानाराचान्दशपंचच ३६
भूरिश्रवसिसंकुद्धः प्राहिणोद्भूतर्षभ तेवर्मभित्वातस्याशुप्राविशन्धरणीतलं ३७ विविंशतेश्चद्रोणेश्चयंतारोसमताडयत्
तौपेततूरथोपस्थेरश्मीनुत्सृज्यवाजिनां ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेणवाराहंस्वर्णभूषितं उन्मथामहाराजद्वितीयेनाच्छिन्न-
हृत्तुः ३९ चतुर्भिरथनाराचैरावत्यस्यमहात्मनः जघानचतुरोवाहान्क्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायतविस्मृष्टेनपीतेननिशि
तेनच निर्विभेदमहाराजराजपुत्रं बृहद्बलं ४१ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् भृशंक्रोधेनचाविष्टोरथस्थोराक्ष
साधिपः ४२ चिह्नेपनिशितांस्तीक्ष्णांश्छुरानाशीविषोपमान् विभिदुस्तेमहाराजशल्ययुद्धविशारदं ४३ इति श्रीमन्म-
हाभारतेभी० हैडिबयुद्धेत्रिनवतितमोऽध्यायः ९३ संजयउवाच विमुरवीकृत्यसर्वोक्ततावकान्युधिराक्षसः जिघांसु
भरतश्चेष्टदुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रेक्ष्यराजानं प्रतिवेगितं अभ्यधावन् जिघांसंतस्नावकायुद्धदुर्मदाः २ नात्तमा-
त्राणिचापानिविकर्षंतोमहारथाः तमेकमभ्यधावंतनदंतः सिंहसंघवत् ३ अथैनंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयन् पर्वतंवारि
धाराभिः शरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्धोव्यथितस्तोत्रार्दितइवद्विपः उत्पपाततदाकाशंसमंतादैनतेयवत् ५ व्यनदत्सम
हानादंजीमूतइवशारदः दिशः रवंविदिशश्चैवनादयन्मैरवस्वनः ६ राक्षसस्यतुतंशब्दंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः उवाचभरत
श्रेष्ठभीमसेनमरिदमं ७ युद्धातेराक्षसोन्नं धार्तराष्ट्रैर्महारथैः यथास्यश्रूयतेशब्दोनदतौभैरवंस्वनं ८ अतिभारंचप
प्रयामितस्मिन्नाक्षसपुंगवे पितामहश्चसंकुद्धः पांचालान्हुंतुमुद्यतः ९ तेषांचरक्षणायायुद्धातेफाल्गुनः परैः एत
ज्ज्ञात्वामहाबाहोकार्यद्वयमुपस्थितं १० गच्छरक्षस्वहैडिबंसंशयंपरमंगतं भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणो हृकोदरः ११

प्रययोसिंहनादेनत्रासयन्सर्वपार्थिवान् वेगेनमहताराजन्यर्वकालेयथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यधृतिःसौचितिर्युद्धदुर्मदः
 श्रेणिमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यवाविभुः १३ अमिमन्युमुखाश्चैवद्रोपदेयामहारथाः क्षत्रदेवश्चविक्रान्तःक्षत्रधर्मातिथेवच
 १४ अनूपाधिपतिश्चैवनीलःस्वबलमास्थितः महतारथवंशेनहोडिबंपर्यवारयन् १५ कुंजरेश्चसदामत्तेःषट्सहस्रैःप्रहारि-
 मिः अम्यरक्षंतसहिताराक्षसेंद्रघटोत्कचं १६ सिंहनादेनमहतानेमिघोषेणचैवह भूरशब्दनिपातेश्चकंपयंतोवसंधरां १७
 तेषामापतनांश्रुत्वाशब्दंतंतावकंबलं श्रीमसेनमयोद्विग्नंविवर्णयदन्तथा १८ परिवृत्तंमहाराजपरित्यज्यघटोत्कचं ततःप्र-
 वृतेयुद्धंतत्रतेषांमहात्मनां १९ तावकानांपरेषांचसंग्रामेधनिवर्तिनां नानारूपाणिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः २० अ-
 न्योन्यमभिधावंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे व्यतिषक्तंमहारोद्रंयुद्धंभीरुमयावहं २१ हयागजैःसमाजग्मुःपादातारथिभिःसह
 अन्योन्यंसमरेराजन्प्रार्थयानाःसमम्ययुः २२ सहसाचामवत्तीव्रंसन्निपातान्महद्रजः गजान्धरथपत्तीनांपदनेमिस-
 मुद्धतं २३ धूमारुणंरजस्तीव्रंरणभूमिसमावृणोत् नैवस्वेनपरेराजन्समजानन्यरस्परं २४ पितापुत्रंनजानीतेपुत्रोवा-
 पितरंतथा निर्मर्यादेतथाभूतेवैशसेलोमहर्षणे २५ शस्त्राणांभरतश्चेष्टमनुष्याणांचगर्जतां समहानभवच्छब्दःप्रेता-
 नामिवभारत २६ गजवाजिमनुष्याणांशोणितानांतरंगिणी प्रावर्ततनदीतत्रकेशशैवलशाडूला २७ नराणांचैवकाये-
 भ्यःशिरसांपततारणे शश्रुवेसमहांश्छब्दःपततामश्मनामिव २८ विशिरस्केर्मनुष्यैश्चाच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः अश्वैः
 संभिन्नदेहैश्चसंकीर्णभूद्वसंधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः अन्योन्यमभिधावंतःसंप्रहारार्थमुद्यताः
 ३० हयाहयान्समासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः समाहृत्यरणेन्योन्यंनिपेतुर्गतजीविताः ३१ नरानरान्समासाद्यक्रोधरक्तेक्ष-
 णाभृशं उरांस्युरोमिरन्योन्यंसमाश्लिष्यनिजाघ्निरे ३२ प्रेषिताश्चमहामात्रेर्वारणाःपरवारणैः अभ्यघ्नंतविषाणांघ्रैर्वारि-
 णानेवसंयुगे ३३ तेजानरुधिरोत्पीडाःपताकाभिरलंकृताः संसक्ताःप्रत्यदृश्यंतमेघाड्वसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणा-
 ग्रैर्भिन्नकुंभाश्चतौमरैः विनदंतोभ्यधावंतगर्जमानाघनाइव ३५ केचिद्वसैर्हिधाछिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथापरे निपेतुस्तमुलेतस्मिं
 श्छिन्नपक्षाइवादयः ३६ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

पार्श्वस्तदार्शितैरन्येर्वारणैर्वरवारणाः मुमुचुः शोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येस्तथाविद्धाश्चतो
मरैः विनदंतोभ्यधावन्तविश्वंगाडवपर्वताः ३८ केचित्क्रोधसमाविष्टामदांधानिरवग्रहाः रथान्हयान्पदातांश्चममर्दुःशतशो
रणे ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताः प्रासतोमरैः तेनतेनाभ्यवर्तंतकुर्वंतोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिः सार्द्धं कुल
पुत्रास्तनुत्यजः परांशक्तिसमास्थायचक्रुः कर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्दप्रचक्रुरितरेतरं प्रार्थयानायशोराजन्
स्वर्गं वासुद्धशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे धार्तराष्ट्रमहत्सैन्यंप्रायशोविसुरवीकृतं ४३ इति श्री-
मन्महाभारतेभी० द्वेडिंबयुद्धेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ संजयउवाच स्वसैन्यंनिहतं दृष्ट्वाराजादुर्योधिनः स्वयं
अभ्यधावतसंकुद्धोभीमसेनमरिदमं १ प्रगृह्यसुमहच्चापमिंद्रोशानिसमस्वनं महताशरवर्षेणपांडवंसमवाकिरत् २ अर्धचं
द्रंचसंधायसतीक्ष्णलोमवाहिनं भीमसेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः प्रसंद
धेशितंबाणंगिरीणामपिदारणं ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् सगाढविधोव्यथितः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५
समाललंबेतेजस्वीध्वजं देमपरिहृतं तथाविमनसं दृष्ट्वाभीमसेनंघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रजज्वालदिधक्षन्निवपावकः
अभिमन्युसुरवाश्चापिपांडवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानंजातसंभ्रमाः संप्रेक्ष्येतान्संपततः संक्रुद्धान्
जातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोब्रवीद्वाक्यंतावकानांमहारथान् द्विप्रगच्छन्मद्रवोराजानंपरिरक्षन् ९ संशयंपरमंप्राप्तं
मज्जंतं व्यसनार्णवे एतेकुद्धामहेष्वासाः पांडवानांमहारथाः १० भीमसेनंपुरस्कृत्यदुर्योधिनमुपाद्रवन् नानाविधानिशा
स्त्राणिविभ्रजंतोजयेधृताः ११ नदंतोभैरवास्त्रादांस्त्रासयन्तश्चभूमिपान् तदाचार्यवचः श्रुत्वासोमदत्तपुरोगमाः १२ तावकाः
समवर्तंतपांडवानामनीकिनीं कृपोभूरिः श्रवाः शल्योद्रोणपुत्राविविशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैंधवोथबृहद्बलः
आवंत्यौचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४ तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचक्रिरे पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः
१५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्यकार्मुकं भारद्वाजस्ततोभीमंषड्विंशत्यासमार्दयत् १६ १७ १८ १९

सूयश्चैनं महाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत् पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः १७ तं प्रत्यविद्ध दृशामि भीमसेनः शिलीमुखैः
 त्वरमाणो महेशासः सव्ये पार्श्वे महाबलः १८ सगाढविद्वो व्यथितो वयोवृद्धश्च भारत प्रनष्टसंज्ञः सहस्रारथोपस्थ उपाविशत्
 १९ गुरुं प्रव्यथितं हस्वाराजादुर्योधनस्वयं द्रोणाय निश्च संक्रुद्धो भीमसेनमभिद्रुतो २० तावापतंतो संप्रेक्ष्य कालांतकयमोपमो
 भीमसेनो महाबाहुर्गदामादाय सत्वरं २१ अवस्रुत्य रथात्तूर्णतस्थो गिरिरिवाचलः समुद्यम्य गदां गुर्वधि मदंडोपमारणो २२
 तमुद्यतगदं हस्वाकेलासमिव शृंगिणं कौरवो द्रोणपुत्रश्च सहितावभ्यधावतां २३ तावापतंतो सहितो त्वरितो बलिनां वरो
 अभ्यधावत वेगेन त्वरमाणो वृकोदरः २४ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संक्रुद्धं भीमदर्शनं समभ्यधावन् स्वरिताः कौरवाणां महारथाः २५
 भारद्वाजसुरवाः सर्वे भीमसेनजिघांसया नानाविधानि शस्त्राणि भीमस्योरस्य पातयन् २६ सहिताः पांडवं सर्वे पीडयन्तः समंत
 तः तं हस्वासं शयं प्राप्तं पीडयमानं महारथं २७ अभिमन्युप्रभृतयः पांडवानां महारथाः अभ्यधावन्परीप्सन्तः प्राणांस्त्य-
 क्त्वा स्रुदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिः शूरो भीमस्य दयितः सरवा नीलो नीलांबुदप्रख्यः संक्रुद्धो द्रोणिमभ्ययात् २९ स्पर्द्धते
 हि महेशासो नित्यं द्रोणसूतेन सः सविस्फार्य महश्चापं द्रोणिं विव्याध पत्रिणा ३० यथा शक्रो महाराजपुरा विव्याध दानवं विप्रचित्तिंदु
 राधर्षदेवतानां भयंकरं ३१ येन लोकत्रयं क्रोधाभ्रसितं स्वेन तेजसा तथानीलेन निर्भिन्नः स्रुक्तेन पतत्रिणा ३२ संजातरुधि-
 रोत्पीडो द्रोणिः क्रोधसमन्वितः सविस्फार्य धनुश्चित्रमिंद्राशानि समस्वनं ३३ दध्ने नीलविनाशाय मतिमतिमतां वरः ततः संधा
 यविमलानुसल्लानुकर्मरिचित्रितान् ३४ जघान चतुरोवाहान्यातयामास च ध्वजं सप्तमेन च भल्लेन नीलं विव्याध वक्षसि ३५
 सगाढविद्वो व्यथितो रथोपस्थ उपाविशत् मोहितं वीक्ष्य राजानं नीलमभ्रचयोपमं ३६ घटोत्कचो भिसंक्रुद्धो ज्ञातिभिः परिवा
 रितः अभिद्रुद्राववेगेन द्रोणिमाहवशो मनं ३७ तथेतरे चाभ्यधावन्नाक्षसायुद्धदुर्मदाः तमापतंतं संप्रेक्ष्य राक्षसं घोरदर्शनं
 ३८ अभ्यधावत तेजस्वी भारद्वाजात्मजस्त्वरन् निजघान तु संक्रुद्धो राक्षसान् भीमदर्शनान् ३९ ये भवन्मयतः क्रुद्धा राक्षसस्य पु
 रः सराः विमुरवांश्चैव तान् हस्वाद्रोणिचापच्युतैः शरैः ४० अक्रुद्धतमहाकायो भीमसेनि घटोत्कचः प्रादुश्चक्रे ततो मायां घोररूपां स्रुदारु

मोहयन्समरेद्रोणिंमायावीराक्षसाधिपः ततस्तेतावकाः सर्वेमाययाविमुरवीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यन्तनिकृतामेदिनीतले विचेष्ट
 माणाः कृपणाः शोणितेनपरिपुताः ४३ द्रोणोदुर्योधनः शल्यश्च श्वत्थामातथैवच प्रायशश्चमहेष्वासायेप्रधानास्मकौरवाः ४४ वि-
 ध्वस्तारथिनः सर्वेराजानश्चानिपातिताः हयाश्चैवहयारोहाः सान्निहृताः सहस्रशः ४५ तद्दृष्ट्वातावकंसैन्यंविद्रुतंशिविरंप्रति मम
 प्राक्कोशतोराजंस्तथादेवव्रतस्यच ४६ युद्धध्वंमापलायध्वंमायेषाराक्षसीरणो घटोत्कचप्रमुक्तेतिनातिष्ठंतविमोहिताः ४७ नै-
 वतेश्चद्वधुर्मातावदतोरावयोर्वचः तांश्चप्रद्रवतोदृष्ट्वाजयंप्राप्ताश्चपांडवाः ४८ घटोत्कचेनसहिताः सिंहनादान्प्रचक्रिरे शंख
 दुंदुभिनिर्घोषैः समंतान्नेदिरेभृशं ४९ एवंतवबलंसर्वेहैडिंबेनदुरात्मना सूर्यास्तमनवेलायांप्रभग्नंविद्रुतंदिशः ५० इ-
 ति श्रीमन्महाभा० श्री० हैडिंबमायायांपञ्चनवतितमोऽध्यायः ९५ संजयउवाच तस्मिन्महतिसंक्रंदेराजादुर्योधनस्तदा
 गांगेयमुपसंगम्यविनयेनाभिवाद्यच १ तस्यसर्वेयथावृत्तमारव्यातुमुपचक्रमे घटोत्कचस्यविजयमात्मनश्चपराजयं २ क
 थयामासदुर्दृष्टोविनिश्चस्यपुनःपुनः अब्रवीच्चतदाराजन्मीष्मंकुरुपितामहं ३ भवंतंसमुपाश्रित्यवास्तुदेवयथापरैः पांड-
 वैर्विग्रहोघोरः समारब्धोमयाप्रभो ४ एकादशसमारव्याताअक्षौहिण्यश्चयामम निदेशेतवतिष्ठंतिमयासार्द्धपरंतप ५
 सोहंभरतशार्दूलभीमसेनपुरोगमैः घटोत्कचंसमाश्रित्यपांडवैर्युधिनिर्जितः ६ तन्मेदहतिगात्राणिशुक्लवृक्षमिवानलः
 तदिच्छामिमहोभागत्वत्प्रसादात्परंतप ७ राक्षसापसदंहंतुंस्वयमेवपितामह त्वांसमाश्रित्यदुर्दृष्टंतन्मेकर्तुंत्वमर्हसि ८
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंराज्ञोभरतसत्तमः दुर्योधनमिदंवाक्यंभीष्मः शांतनवोब्रवीत् ९ शृणुराजन्ममवचोयत्त्वांवक्ष्यामिकौरव
 यथात्वयामहाराजवर्तितव्यंपरंतप १० आत्मारक्ष्योरणोतातसर्वावस्थास्वरिदंम धर्मराजेनसंग्रामस्त्वयाकार्यःसदानघ
 ११ अर्जुनेनयमाभ्यावाभीमसेनेनवापुनः धर्मराजंपुरस्कृत्यराजाराजानमच्छति १२ अहंद्रोणः कृपोद्रोणिः कृतवर्माच
 सात्वतः शल्यश्चसोमदत्तिश्चविकर्णश्चमहारथः १३ तवचक्रातरः श्रेष्ठादुःशासनपुरोगमाः त्वदर्थेप्रतियोत्स्यामोराक्षसं-
 तंमहाबलं १४ रौद्रेतस्मिन्राक्षसेद्रेयदितेनुशयोमहान् अयंवागच्छतुरणेतस्ययुद्धायदुर्मतेः १५ १५ १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

भगदत्तोमहीपालः पुरंदरसमोयुधि एतावदुक्काराजानंभगदत्तमथाब्रवीत् १६ समक्षं पार्थिवेन्द्रस्य वाक्यं वाक्यविशारदः गच्छुशी
घंमहाराजहेडिंबं युद्धदुर्मदं १७ वारयस्वरणोयतोमिषतांसर्वधन्विनां राक्षसं कूरकर्मिणां च येन्द्रस्तारकं पुरा १८ तव दिव्यानि-
चास्त्राणि विक्रमश्च परतप समागमश्च बहुभिः पुराभूदस्त्रैः सह १९ त्वत्स्य नृपशार्दूल प्रतियोद्धामहाहवे स्वबलेनोद्धितो
राजन्जहि राक्षसपुंगवं २० एतच्छ्रुत्वा तु वचनं भीष्मस्य एतनापतेः प्रययो सिंहनादेन परानभिमुखो द्रुतं २१ तमाद्रवन्तं सं-
प्रेक्ष्य गर्जन्तमिव तोयदं अफ्यवर्तन्तं संक्रुद्धाः पांडवानां महारथाः २२ भीमसेनो भीमन्युश्च राक्षसश्च द्रोणः कचः द्रौपदेयाः
सत्यधृतिः क्षत्रदेवश्च भारत २३ चेदिपोवस्तदानश्च दशार्णाधिपतिस्तथा सप्तती केन तांश्चापि भगदत्तोऽप्युपाद्रवत् २४ ततः सम-
भवद्युद्धं घोररूपमयानकं पांडवानां भगदत्तेन यमराष्ट्रविवर्द्धनं २५ प्रयुक्ता रथिभिर्बाणाभीमवेगाः स्रुतेजनाः ते निपेतुर्महाराज-
नागेषु चरथेषु च २६ प्रभिन्नैश्च महानागाविनीता हस्ति सादिभिः परस्परं समासाद्य संनिपेतुरभीतवत् २७ मदीधारोष
संरब्धा विषाणाग्रैर्महाहवे विभिदुर्दंतमुसलैः समासाद्य परस्परं २८ हयाश्च चामरापीडाप्रासपाणिभिरास्थिताः चोदिताः
सादिभिः क्षिप्रं निपेतुर्नरितेतरं २९ पादाताश्च पदात्यौघैस्ताडिताः शक्तितोमरैः न्यपतन्त तदाभूमौ शतशो य स हस्तशः ३०
रथिनश्च रथैराजन्कर्णनालीकसायकैः निहत्य समरे वीरान् सिंहनादान्विनेदिरे ३१ तस्मिंस्तथावर्तमाने संग्रामे लोमहर्षणे
भगदत्तोमहेष्वासो भीमसेनमथाद्रवत् ३२ कुंजरेण प्रभिन्नेन सप्तधास्त्रवतामदं पर्वतेन यथा तोयं स्त्रवमाणेन सर्वशः ३३
किरंश्छुरसूहस्त्राणि सप्ततीकशिरोगतः ऐरावतस्थो मघवान् वारिधारा इवानघ ३४ स भीमं शरधाराभिस्ताडयामास पार्थि-
वः पर्वतं वारिधाराभिस्तपांतेजलदोयथा ३५ भीमसेनस्त संक्रुद्धः पादरक्षान्परः शतान् निजघानमहेष्वासः संरब्धः
शरवृष्टिभिः ३६ तान्दृष्ट्वा निहतान् क्रुद्धो भगदत्तः प्रतापवान् चोदयामास नारोदं भीमसेनरथं प्रति ३७ सनागः प्रेषित
स्तेन बाणोज्या चोदितो यथा अफ्यधावतवेगेन भीमसेनमरिदमं ३८ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य पांडवानां महारथाः अफ्यव-
र्तन्त वेगेन भीमसेनपुरोगमाः ३९ कैकेयाश्चाभिमन्युश्च द्रौपदेयाश्च सर्वशः दशार्णाधिपतिः शूरः क्षत्रदेवश्च भारिष ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

४० ४१ ४२

चेदिपश्चिन्नकेतुश्चसंरब्धाः सर्वएवते उत्तमास्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहाबलाः ४१ तमेकंकुंजरंकुद्धाः समंतात्पर्यवारयन् सवि-
होदशभिर्बाणैर्व्यरोचतमहाद्विपः ४२ संजातरुधिरोत्पीडोधातुचित्रइवाद्विराद् दशार्णाधिपतिश्चापिगजंभूमिधरोपमं ४३
समास्थितोपिदुद्रावभगदत्तस्यवारणं तमापतंतं समरेगजं गजपतिः सच ४४ दधारसुप्रतीकोपिवेलेवमकरालयं वारि
तंप्रेक्ष्यनागेद्वंद्वशार्णस्यमहात्मनः ४५ साधुसाधितिसैन्यानिपांडवेयान्यपूजयन् ततः प्राग्ज्योतिषः कुद्धस्तोमरान्वेचतु
र्दश ४६ प्राहिणोत्तस्यनागस्यप्रसुरवेत्तपसत्तम वर्मसुरव्यंतनुत्राणंशातकुम्भपरिष्कृतं ४७ विदार्यप्राविशान्क्षिप्रंवलमी
कमिवपन्नगाः सगाढविद्धोव्यथितोनागोभरतसत्तम ४८ उपावृत्तमधःक्षिप्रमभ्यवर्ततवेगितः सप्रदुद्राववेगेनप्रण
दन्मौरवरं ४९ संमर्दयानः स्वबलंवायुर्दक्षानिबोजसा तस्मिन्पराजितेनागेपांडवानांमहारथाः ५० सिंहनादंविनद्यो
चैर्युद्धायैवोपतस्थिरे ततोभीमंपुरस्कृत्यभगदत्तमुपाद्रवन् ५१ किरंतोविविधान्बाणांश्छुस्त्राणिविविधानिच तेषामा-
पतताराजन्संकुद्धानाममर्षिणां ५२ श्रुत्वासनिनदघोरममर्षाद्भूतसाध्वसः भगदत्तोमहेष्वासः स्वनागं प्रत्यचोदयत् ५३
अकुशांगुष्टतुदितः सगजप्रवरोयुधि तस्मिन्क्षणेसमभवत्संवर्तकइवानलः ५४ रथसंघास्तथानागान्द्वयांश्चहयसादि
भिः पादातांश्चसंकुद्धः शतशोथसहस्रशः ५५ समृद्धन्त्समरेनागः संप्रधावंस्ततस्ततः तेनसंलोड्यमानंतुपाडवानां
बलमहत् ५६ संचुकोचमहाराजचर्मवाग्नौसमाहितं भग्नंतुस्वबलं दृष्ट्वाभगदत्तेनधीमता ५७ घटोत्कचोथसंकुद्धो
भगदत्तमुपाद्रवत् विकटः पुरुषोराजन्दीप्तास्योदीप्तलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्वारोषेणप्रज्वलन्निव जग्राहविम-
लंशूलगिरीणामपिदारणं ५९ नागंजिघांसः सहसाचिक्षेपचमहाबलः सविस्फुलिंगमालाभिः समंतात्परिवेष्टितः ६०
तमापतंतं सहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषो नृपः चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्द्धचंद्रंरुदारुणं ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेगवा-
न् उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपरिष्कृतं ६२ महाशनिर्यथाफ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता शूलंनिपतितं दृष्ट्वाद्विधाकृतं च-
पार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिंजग्राहाग्निशिरवोपमाम् चिक्षेपताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ ५१

तामापतंतीसंप्रेक्ष्यवियत्स्थामशनीमिव उत्पत्यराक्षसस्तूणंजिग्राहचननादच ६५ बभ्रंजचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारतं
पश्यतःपार्थिवेन्द्रस्यतदद्भुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतकंमराक्षसेनबलीयसा दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिविस्मिताः ६७
पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः साधुसाध्वितिनादेनृथिवीमनुनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनां ना
मृष्यतमहेषासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्कार्यमहच्चापमिंद्राशनिसमप्रभं तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७०
विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्भाराचान्विमलप्रभान् भीममेकेनविव्याधराक्षसंनवभिःशरैः ७१ अमिमन्युंत्रिमिश्चैवकैकेयान्यंचमि
स्तथा पूर्णायतविसृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ बिभेददक्षिणंबाहुंक्षत्रदेवस्यचाहवे पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमं ७३
द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् भीमसेनस्यचक्रोधान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकेसरिणंचास्यचिच्छेदावशिखं
स्त्रिभिः निर्विभेदत्रिमिश्चान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् विशोकोभरतश्चेष्टम
गदत्तेनसंयुगे ७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोराथिनांवरः गदांप्रगृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासंभ्रं
गमिवपर्वतं तावकानांभयघोरंसमपद्यतभारत ७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः आजगाममहाराजनिघ्नं-
श्छूतूत्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रोपितापुत्रौमहाबलौ प्रागज्योतिषेणसंयुक्तौभीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवो-
क्त्वातृनयुद्धमानान्महारथान् त्वरितोभरतश्चेष्टतत्रयुत्त्यक्तिरंश्छुरान् ८१ ततोदुषेधिनोराजात्वरमाणोमहारथः सेनाम
चोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्वसंकुलां ८२ तामापतंतीसहसाकोरवाणांमहाचमूं अभिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगद
त्तश्चसमरेतेननागेनभारत विसृद्धन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदासीत्कमहद्युद्धंभगवत्तस्यमारिष पांचालैःपांड
वेयैश्चकैकेयैश्चोद्यतायुधैः ८५ भीमसेनोपिसमरेतावुभौकेशवार्जुनौ आश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धसुत्तमं ८६ इति-
श्रीमन्महाभा०भीष्मप०भगदत्तयुद्धेष्णवतितमोऽध्यायः ९६ संजयउवाच पुत्रंविनिहतंश्रुत्वाइरावंतंधनंजयः दुःखे-
नमहताविष्टोनिःश्वसन्पन्नगोयथा १ अब्रवीत्समरेराजन्वासुदेवमिदंवचः इदंनूनंमहाप्राज्ञोविदुरोदृष्टवान्पुरा २ ७७

कुरूणां पांडवानां चक्षुषंधोरं महामतिः सततो निवारितवान्धतराष्ट्रं जनेश्वरं ३ अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदनं निहताः
 कौरवैः संख्येतथास्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठं क्रियते कर्मकुत्सितं धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञातिसंक्षयः ५ अधन
 स्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनं किं नु प्राप्स्यामहे कृष्णाहत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौबलस्य च क्षत्रि-
 यानि धनं यांतिकर्णदुर्मतिवितेन च ७ इदानीं च विजानामि सकृत्तं मधुसूदनं कृतं राज्ञामहाबाहो याचमानं सुयोधनं ८ राज्या-
 र्द्धं पंचग्रामान्वानाकार्षीत्स च दुर्मतिः दृष्ट्वा हि क्षत्रियांश्चक्षुरांश्चक्षुष्यानां धरणीतले ९ निद्रामि मृशमात्मानं धिगस्तक्षत्रजीवि-
 कां अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे नैरुचितं ज्ञातिभिर्मधुसूदनं संचोदय हयांश्च छीघ्रं धार्तराष्ट्रं च मूर्ध्नि प्रति
 ११ प्रतरिष्ये महापरां भुजाभ्यां समरोदधिं नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमुक्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा
 चोदयामास तान् श्वान्यादुरान्वातरं हंसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सेन्यस्य भारत मारुतोद्धूतवेगस्य सागरस्यैव पर्वणि
 १४ अपराण्हे महाराज संग्रामः समपद्यत पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सह पांडवैः १५ ततो राजस्तव सुता भीमसेनमुपा-
 द्रवन् परिवार्यरणे द्रोणं वसवो वासवं यथा १६ ततः शांतनवो भीष्मः कृपश्च रथिनां वरः भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन्
 १७ हार्दिक्यो बाल्हिकश्चैव सात्यकिं समभिद्रुतो अंबष्ठकस्तनूपतिरभिमन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव
 महारथान् ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं भयावहं १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर प्रज्ज्वालरणोक्तुद्धो हविषा हव्य-
 वाडिव २० पुत्रास्तु तव कौंतेयं छादयां च क्रिंशैः प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतं २१ संच्छाद्यमानो बहुधा पुत्रैस्तव वि-
 शांपते सृक्किणीसंलिहन्वीरः शार्दूल इव दर्पितः २२ व्यूढोरस्तु ततो भीमः पातयामास भारत क्षरमेण सतीक्ष्णेन सोभव
 द्रुतजीवितः २३ अपरेण तु मल्लेन पीतेन निशितेन तु अपातयत्कुण्डलिनं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः स्तनिशितान्वा-
 णान्समादत्त शिलीमुखान् ससर्जत्वरया युक्तः पुत्रांस्तप्राप्य मारिष २५ प्रेषिता भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्विना अपातयंत पु-
 त्रांस्ते रथेभ्यः समहारथान् २६ अनाद्यष्टकुण्डभेदं वैराटं दीर्घलोचनं दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम् २७ २८ २९

प्रपतन्तिस्मवीरास्तेविरेजुर्मरतर्षभ वसन्तेषुष्पशबलाश्चूताः प्रपतिता इव २८ ततः प्रदुद्रुवुः शेषास्तवपुत्रा महद्देवे तं काल-
मिव मन्यन्तो भीमसेनं महाबलं २९ द्रोणस्तु स मरे वीरं निर्दहन्तस्तु तांस्तव यथा दिवारि धाराभिः समन्ताद्वाकिरश्चरैः ३० तत्रा-
द्भुतमपश्यामकुन्तीपुत्रस्य पौरुषं द्रोणेन वार्यमाणोपि निजघ्नेयत्सु तांस्तव ३१ यथा गोवृषभो वर्षसंधारयति रवात्यतत् भी-
मस्तथा द्रोणस्तु केशरवर्षमदीधरत् ३२ अद्भुतं च महाराज तत्र चक्रे वृकोदरः यत्पुत्रांस्ते वधीत्संख्ये द्रोणं चैव न्यवारयत् ३३ पु-
त्रेषु तव वीरेषु चिक्रीडार्जुनपूर्वजः मृगेष्विव महाराज चरन्त्याघोमहाबलः ३४ यथा हि पशुमध्यस्थो दारयेत् पशून् वृकः वृकोद-
रस्तवस्तु तांस्तथा व्यद्रावयद्रणे ३५ गांगेयो भगदत्तश्च गौतमश्च महारथः पांडवं रभसं युद्धे धारयामास रज्जुनं ३६ अस्त्रै रस्त्रा-
णिसंवार्यतेषां सोतिरथोरणे प्रवीरांस्तव सैन्येषु प्रेषयामास मृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तु राजानं बभूव लोकविश्रुतं विरथं रथि-
नां श्रेष्ठं कारयामास सायकैः ३८ विरथो वद्व्यमानस्तु सौभद्रेण यशस्विना अवपुत्य रथात्तूर्णमिव शो वस्तथाधिपः ३९ असिं-
चिक्षेप समरे सौभद्रस्य महात्मनः आरुरो ह रथं चैव हादिक्यस्य महाबलः ४० आपतन्तं तु निस्त्रिंशं युद्धमार्गं विशारदः लाघ-
वाद्वांसयामास सौभद्रः परवीरहा ४१ व्यसितं वीक्ष्य निस्त्रिंशं सौभद्रेण रणे तदा साधुसाध्विति सैन्यानां प्रणादो मूढिशां प-
ते ४२ धृष्टद्युम्नसुरवाः स्तन्ये तव सैन्यमयोधयन् तथैव तावकाः सर्वे पांडुसैन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रंदो महानासी-
त्तव तेषां च भारत निघ्नतां दृढमन्योन्यं कुर्वतां कर्मदुकरं ४४ अन्योन्यं हिरणेश्वराः केशोघाद्विष्यमानिनः नरवदन्तै रयुद्धांत-
मुष्टिभिर्जानुमिस्तथा ४५ तले श्वैवाथ निस्त्रिंशं बौहमिश्च स संस्थितेः विवरं प्राप्य चान्योन्यमनयद्यमसादनं ४६ न्यहन-
च्च पितापुत्रं पुत्रश्च पितरन्तथा व्याकुलीकृतसर्वांगा युयुधस्तत्र मानवाः ४७ रणे चारूणि चापानि हेमपृष्ठानि मारिष हता-
नामपविद्धानां कलापाश्च महाधनाः ४८ जातरूपमयैः पुंस्त्वे राजतैर्निर्दिशिताः शराः तैलधौता व्यराजन्त निरुक्तमुजगोपमाः
४९ हस्तिदन्तस्तरु रवद्भान् जातरूपपरिष्कृतान् चर्माणि चापविद्धानिरुक्मचित्राणि धन्विनां ५० सुवर्णविकृतप्रासान् पट्टिशा-
न् हेमभूषितान् जातरूपमयाश्चर्षीः शक्तीश्च कनकै रज्ज्वलाः ५१ सुसन्नाहाश्च पतितामुसलानि गुरूणि च परिधान्यदृशांश्चैव मि-
डिपालांश्च मारिष ५२

पतितान्विविधांश्चापांश्चिन्नेमपरिष्कृतान् कुथाबहुविधाकाराश्चामरान्यजनानिच ५३ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्यपतितानराः
जीवंतइवदृश्यन्तेगतसत्त्वामहारथाः ५४ गदाविमथितेर्गात्रैर्मसलैर्भिन्नमस्तकाः गजवाजिरथक्षणाः शेरतेनृपतेक्षितौ ५५
तथैवाश्वनृनागाजांशरीरैर्विवभौतदा संच्छन्नावसुधाराजन्यवर्तैरिवसर्वशः ५६ समरेपतितैश्चैवशक्त्युद्दिशरतोमरेः निश्चिं
शैःपट्टिशैःप्रासेरयःकुंतैःपरश्वधैः ५७ परिघैर्भिन्दिपालैश्चशतघ्नीभिश्चमारिष शरीरैःशस्त्रनिर्भिन्नैःसमास्तीर्यतमेदिनी
५८ विशब्देरल्पशब्दैश्चशोणितौघपरिल्लुतैः गतासुभिरमित्रघ्नविवभौनिचितामही ५९ सतलत्रैःसकेयूरैर्बाहुभिश्चदंनोक्षितैः
हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुरुभिश्चतरस्विनां ६० बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः पातितैर्ऋषभाक्षाणांबभौभारतमेदिनी
६१ कवचैःशोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्चकांचनैः रराजसुभृशंभूमिःशांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैःकलापैश्चपतितैश्चशरा-
सनैः विप्रकीर्णैःशरैश्चैवरुक्मपुंरवैःसमंततः ६३ रथैश्चसर्वतोभग्नेःकिंकिणीजालभूषितैः वाजिभिश्चहतेर्बाणैःस्वस्तजिह्वैःसु
शोणितैः ६४ अनुकर्षैःपताकामिरुपासंगैर्ध्वजैरपि प्रवीराणांमहाशरैर्विप्रकीर्णैश्चपांडुरैः ६५ स्वस्तहस्तेश्चमातंगैःशायनैर्वि
बभौमही नानारूपैरलंकारैःप्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दंतिभिश्चापरेस्तत्रसप्रासेर्गादवेदनैः करैःशब्दविमुंचद्भिःसीत्कारंचसुहु-
मृहुः ६७ विवभौतद्रुणस्थानंस्यंदमानैरिवाचलैः नानारंगैःकंबलैश्चपरिस्तोमैश्चदंतिनां ६८ वैडूर्यमणिदंडैश्चपतितैरेकु-
शैःशरभैःघंटाभिश्चगजेन्द्राणांपतिताभिःसमंततः ६९ विपातितविचित्राभिःकुथाभीरांकवैस्तथौ ग्रैवेयैश्चिन्नरूपैश्चरुक्म
कक्षाभिरेवच ७० यंत्रैश्चबहुधाच्छिन्नैःपतितैःसांगदैस्तथा प्रासेश्चविमलैस्तीक्ष्णैर्विमलामिस्तथाष्टिभिः ७१ उष्णीषैश्च-
तथाचित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः विचित्रैर्बाणवर्षैश्चजातरूपपरिष्कृतैः ७२ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकवैर्मृदितैस्तथा नरेंद्रचूडामणि
भिर्विचित्रैश्चमहाधनैः ७३ छत्रैस्तथापविद्धैश्चचामरैर्यजनैरपि पद्मैर्दुद्युतिभिश्चैववदनैश्चारुकुंडलैः ७४ कृतप्रमथुभिर
त्यर्थवीराणांसमलंकृतैः अपविद्धैर्महाराजसुवर्णोज्वलकुंडलैः ७५ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवासीद्वसंधरा एवमेतेम-
हासेनेमृदितेतत्रभारत ७६ परस्परंसमासाद्यतवतेषांचसंयुगे तेषुश्रान्तेषुभग्नेषुमृदितेषुचभारत ७७ ७

७८ ७९ इति श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० सप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

रात्रिः समभवत्तत्रनापश्यामततोनुगान् ततोवहारंसेन्यानांप्रचक्रुः कुरुपांडवाः ७८ रजनीमुखेपुरोद्रेतुवर्तमानेमहाभये
अवहारंततः कृत्वासहिताः कुरुपांडवाः न्यविशंतयथाकालंगत्वास्वाशिविरंतदा ७९ इति श्रीमन्महाभारते श्रीष्मप०
अष्टमदिवसयुद्धनामसप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ संजयउवाच ततोदुर्योधिनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः दुःशास-
नश्चपुत्रस्तेसूतपुत्रश्चदुर्जयः १ समागम्यमहाराजमंत्रंचक्रुर्विवक्षितं कथंपांडुसुताः संख्येजेतव्याः सगणाइति २ त-
तोदुर्योधिनोराजासर्वास्तानाहमंत्रिणः सूतपुत्रंसमाभाष्यसौबलंचमहाबलं ३ द्रौणीश्रीष्मः कृपः शल्यः सोमदन्तिश्चसंयुगे
नपार्थान्प्रतिबाधंतेनजानेतच्चकारणं ४ अवध्यमानास्तेचापिक्षपयंतिबलंमम सोस्मिद्धीणबलः कर्णक्षीणशस्त्रश्चसं-
युगे ५ निहृतः पांडवैः शूरैरेवधैर्देवैरपि सोहंसंशयमापन्नः प्रहरिष्येकथंरणे तमब्रवीन्महाराजसूतपुत्रोनराधिपं
६ कर्णउवाच माशक्तौभरतश्चेष्टकरिष्येहंप्रियंतव श्रीष्मः शांतनवस्तूर्णमपयातुमहारणात् ७ निवृत्तेयुधिगांगे
येन्यस्तशस्त्रेचभारत अहंपार्थान्द्विष्यामिसहितान्सर्वसोमकैः ८ पश्यतोयुधिर्श्रीष्मस्यशपेसत्येनतेनृप पांडवे-
षुदयानित्यंसहिर्श्रीष्मः करोतिवै ९ अशक्तश्चरणे श्रीष्मोजेतुमेतान्महारथान् अभिमानीरणे श्रीष्मोनित्यंचापिरणाप्रि-
यः १० सकथंपांडवान्युद्धेजेष्यतेतातसंगतान् सत्वंशीघ्रमितोगत्वा श्रीष्मस्याशिविरंप्रति ११ अनुमान्यगुरुंवृद्धशस्त्र-
न्यासायभारत न्यस्तशस्त्रेततो श्रीष्मे निहृतान्पश्यपांडवान् १२ मयैकेनरणेरान्नससकृद्गुणबांधवान् एवमुक्तस्त-
कर्णेनपुत्रोदुर्योधिनस्तव १३ अब्रवीद्भ्रातरंतत्रदुःशासनमिदंवचः अनुयात्रयथासर्वसिज्जभवतुसर्वशः १४ दुःशासन
तथाक्षिप्रंसर्वमेवोपपादय एवमुक्त्वाततोराजन्कर्णमाहजनेश्वरः १५ अनुमान्यरणे श्रीष्ममेषोऽहं द्विपदांवरं आगमि-
ष्येततः क्षिप्रंत्वत्सकाशमरिदम १६ अपयातेततो श्रीष्मे प्रहरिष्यसिसंयुगे निष्पपातततस्तूर्णपुत्रस्तवविशांपते १७
सहितोऽप्रातृभिस्तैस्तु देवैरिवशतक्रतुः ततस्तनृपशार्दूलशार्दूलसमविक्रमं १८ आरोहयद्धयंतूर्णोऽप्रातादुःशासनस्तथा
अंगदीबद्धमुकुटोहस्ताभरणवान्नृप १९ धार्तराष्ट्रोमहाराजविवर्षोसपथिव्रजन् भंडीपुष्पनिकाशेनतपनीयनिम्नेनच २०

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

अनुलिप्तः परार्द्धेन चंदनेन सुगंधिना अरजो वरसंवीतः सिंहखेलगतिर्नृपः २१ शशुभो विमलार्चिष्मान्मसीवदिवाकरः तं प्र-
यातं नरव्याघ्रं भीष्मस्य शिविरं प्रति २२ अनुजग्मुर्महेशासाः सर्वलोकस्थधन्विनः आनरश्च महेशासाः स्त्रिदशा इव वासवं २३
हयानन्ये समारुह्य गजानन्ये च भारत रथानन्ये नरश्रेष्ठाः परिवव्रुः समंततः २४ आनशस्त्राश्च सहदोरक्षणाथं महीपतेः प्रा-
दुर्बभूवुः सहिताः शक्रस्येवामरादिवि २५ संपूज्यमानः कुरुभिः कौरवाणां महाबलः प्रययो सदनं राजा गांगेयस्य यशस्वि-
नः २६ अन्वीयमानः सततं सोदरैः परिवारितः दक्षिणो दक्षिणः काले संवृत्य स्वमुज्जतदा २७ हस्तिहस्तोपमं पीनं सर्वश-
त्रुनिबर्हणं प्रगृह्णन् जलीन् नृणामुद्यतान्सर्वतो दिशः २८ शश्रावमधुरावाचो नानादेशानि वासिनां संस्तूयमानः सूतैश्च-
मागधैश्च महायशाः २९ पूजयानश्चतान्सर्वान्सर्वलोकेश्वरेश्वरः प्रदीपैः कांचनेस्तत्र गंधतैलावसेचितैः ३० परिवव्रुर्महात्मा
नः प्रज्वलद्भिः समंततः सतैः परिवृतो राजा प्रदीपैः कांचनैर्ज्वलन् ३१ शशुभे चंद्रमायुक्तो दीप्तैरिव महाग्रहैः कांचनोष्णी-
षिणस्तत्र वेत्रं द्वाद्भिरपाणयः ३२ प्रोत्सादयंतः शनकैस्तज्जनं सर्वतो दिशं संप्राप्य तु न तौराजा भीष्मस्य सदनं शतम् ३३ अव-
तीर्य हयाच्चापि भीष्मं प्राप्य जनेश्वरः अग्निवाद्यतनो भीष्मं निषण्णः परमासने ३४ कांचने सर्वतो भद्रेऽस्य रक्षास्तरणं संवृते
उवाच प्रांजलिभीष्मं बाष्पकं तोयुलोचनः ३५ त्वां वयं हि समाश्रित्य संयुगेशु त्रुस्तु दन उत्सहे मरणे जेतुं सैद्रानपि सरासरा-
न् ३६ किमु पांडुस्ततान्वीरान्सकृद्गुणबांधवान् तस्मादहं सिगांगेयकृपां कर्तुं मधिप्रभो ३७ जहि पांडुस्ततान्वीरान्महं
द्रुपदं दानवान् अहं सर्वान्महाराज निहनिष्यामि सोमकान् ३८ पांचालान्कैकयैः सार्द्धं कुरुष्वंश्चेति भारत त्वद्वचः सत्यमेवा-
स्तु जहि पार्थान्समागतान् ३९ सोमकांश्च महेशासान्सत्यवाग्भवभारत दययायदिवाराज नृप्यभावात्समप्रभो ४० मंद-
भाग्यतया वापि मम रक्षसि पांडवान् अनुजानीहि समरे कर्णमाहवशो मिनं ४१ सजेष्यतिरणे पार्थान्सकृद्गुणबांधवा-
न् स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधनस्तव नोवाच वचनं किंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमं ४२ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप०
दुर्योधनवाक्ये अष्टमवतितमोऽध्यायः ९८ संजय उवाच वाक्शल्यैस्तव पुत्रेण सोतिविद्धो महामनाः श्वसमानो यथानागः प्रणु-
नोवाक्शलाकया १ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ इति श्रीमन्महाभा० अष्टमवतितमोऽध्यायः ९८ १

दुःखेनमहताविष्टो नोवाच प्रियमण्वपि सध्यात्वा सुचिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः २ उद्धृत्य चक्षुषीकोपान्निर्दहन्निवभारत
सदेवास्तरुगंधर्वलोकलोकविदां वरः ३ अब्रवीच्च वपुत्रं ससामपूर्वमिदं वचः किं त्वंदुर्योधने वं मां वा कुशल्ये रपकृतसि ४ घट-
मानं यथाशक्तिकुर्वाणं च तव प्रियं जुह्वानं समरे प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ५ यदा तु पांडवः शूरः स्वांडवेऽग्निमतर्पयत् प-
राजित्यरणेशक्रपर्याप्तं तन्निदर्शनं ६ यदा च त्वामहाबाहो गंधर्वैर्हतमोजसा अमोचयत्पांडुसुतः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ७
द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निदर्शनं ८ यच्च नः सहितान्सर्वान् विराटनगरे तदा एक ए-
व समुद्यातः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ९ द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो द्रोणं च युधिष्ठिरं च मां च निजित्य संयुगे वासां सि-
ससमादत्त पर्याप्तं तन्निदर्शनं १० तथा द्रोणिं महद्वा संशारद्वतमथापि च गोघ्नहेजितवान् पूर्वपर्याप्तं तन्निदर्शनं ११ विजित्य
च यदा कर्णसदा पुरुषमानिनं उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनं १२ निवातकवचात्सुद्धे वासवेनापि दुर्जयान् जितवान्समरे
पार्थः पर्याप्तं तन्निदर्शनं १३ कोहि शक्नोरणे जेतुं पांडवं भसंतं दा यस्य गोप्ता जगद्गोप्ता शंखचक्रगदाधरः १४ वासुदेवो
महाशक्तिः सृष्टिसंहारकारकः सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः १५ उक्तोऽसि बहुशो राजन् नारदाद्यैर्महर्षिभिः त्वंतु मो-
हान्नजानीषे वाच्यावाच्यं सुयोधन १६ सुमूर्षुर्हि नरः सर्वान् वृक्षान् पश्यति कांचनान् तथा त्वमपि गांधारे विपरीतानि पश्यसि
१७ स्वयंवैरं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः युद्धं स्वतानघरणे पश्यामः पुरुषो भव १८ अहं तु सोमकान्सर्वान् पांचालांश्च स-
मागतान् निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयित्वा शिरवांडिनं १९ तैर्वाहं निहतः संख्येगमिष्ये यमसादनं तान्वा निहत्य समरे प्रीति-
दास्याम्य हंतव २० पूर्वा हि स्त्री समुत्पन्ना शिरवांडी राजवेश्मनि वरदानात्पुमान्जातः सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २१ तमहं न ह-
निष्यामि प्राणत्यागेऽपि भारत यासौ प्राद्विर्मिता धात्रा सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २२ स्रुवं स्वपि हि गांधारे श्वोऽस्मि कर्ता महा-
रणं यं जनाः कथयिष्यन्ति यावत्स्थास्यति मेदिनी २३ एवमुक्तस्तव सुतो निर्जगाम जनेश्वर अभिवाद्य गुरुं मूर्ध्ना प्रच-
यौस्व निवेशन २४ आगत्य तु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् प्रविवेश ततस्तूर्णं क्षयं शत्रुक्षयं करः २५ २६ २७

प्रविष्टः सनिशांतां च गमयामास पार्थिवः प्रप्ता तां च शर्वर्यं प्रातरुत्थाय तान् नृपः २६ राज्ञः समाज्ञापयत सेनां योजयतेति ह अ
 द्यमीष्मरणे कुद्धो निहनिष्यति सोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु मन्यमानः स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ नि
 वेदं परमंगत्वा विनिघ्न परवाच्यतां दीर्घं दध्यौ शांतनवो योऽनुकामोऽर्जुनरणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गांगेयेन विचिंतितं दुर्योधनो महा
 राजदुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णं युज्यतां मीष्मरक्षिणः द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवामिचोदय ३१ इदं हि सम-
 नुप्राप्तं वर्षपूर्णाभिचिंतितं पांडवानां ससैन्यानां वधो राज्यस्य चागमः ३२ तत्र कार्यतमं मन्ये मीष्मस्येवामिरक्षणं मनोऽनुसः स
 हायः स्याद न्यात्यार्थं च संयुगे ३३ अब्रवीद्विशद्वद्वात्मानाहं हन्यां शिरवडिनं स्त्रीपूर्वको ह्यसो राजस्तस्मादज्योमयारणे ३४
 लोकस्तद्देदयदहं पितुः प्रियचिकीर्षया राज्यं स्फीतं महाबाहोस्त्रियश्च त्यक्तवात्पुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकं यंचन हन्यां
 युधिनरश्चेष्टसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजांश्छिन्नवडिद्यदितेश्रुतः उद्योगे कथितं यत्तत्तथा जाता शिरवडिनी ३७ क-
 न्याभूत्वा पुमान् जाताः स च मां योधयिष्यति तस्याहं प्रमुखे बाणान्मुंचेयं कथंचन ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्तां पांडवानां जयैषिणः स
 र्वान न्याहं निष्यामि संप्राप्तान् चणमूर्ध्नि ३९ एवं मां भरतश्चेष्टो गांगेयः प्राह शस्त्रवित् तत्र सर्वात्मना मन्ये गांगेयस्यैव पालनं ४० अ
 रक्ष्यमाणो हि हृको हन्यात्सिंहं महाहवे मातृकेणेव गांगेयं घातयेम शिरवडिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः रूपो द्रोणो विविंशतिः
 यत्तारक्षंतु गांगेयं तस्मिन् गुप्ते ध्रुवो जयः ४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा सर्वतो रथवंशेन गांगेयं पर्यवारयन् ४३ पु-
 त्राश्च तव गांगेयं परिवार्य ययुर्मुदा कंपयंतो सुवद्या च क्षोभयंतश्च पांडवान् ४४ ते रथैः स्रपसंयुक्तैर्दंतिभिश्च महारथाः परि-
 वार्यरणे मीष्मं दंशिताः समवास्थिताः ४५ यथा देवास्करे युद्धे त्रिदशावज्रधारिणं सर्वे ते स्मव्यातिष्ठंत रक्षंतस्तं महारथं ततो दु-
 र्योधनो राजापुनर्भ्रातरमब्रवीत् ४६ सव्यं चक्रं युधामन्युरुत्तमो जाश्च दक्षिणं गोमारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपि शिरवडिनः ४७
 रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथा स्माभिर्विवर्जितः यथा मीष्मं न नो हन्याद् दुःशासनतथा कुरु ४८ आतुस्तद्वचनं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव
 मीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययो सह सेनया ४९ मीष्मतुरथवंशेन हृस्वा समभिसंहतं अर्जुनो रथिनांश्चेष्टो धृष्टद्युम्नसुवाच ह ५०

शिरवंडिननरव्याघ्रंभीष्मस्यप्रसुरवेनृप स्थापयस्वाद्यपांचाल्य तस्यगोसाहमित्युत ५९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. दुर्योधन
दुःशासनसंवादेनवनवतितमोऽध्यायः ९९ संजयउवाच ततःशांतनवोभीष्मो निर्ययोसहसेनया व्यूहंचाव्यूहतमहत्सर्व-
तोभद्रमात्मना १ कृपश्चकृतवर्मान्चशैव्यश्चैवमहारथः शकुनिःसैधवश्चैवकांबोजश्चसुदक्षिणः २ भीष्मेणसहिताःसर्वेषुत्रे
श्चतवभारत अग्रतःसर्वसैन्यानांव्यूहस्यप्रसुरवेस्थिताः ३ द्रोणोफूरिश्चवाःशल्योभगदत्तश्चमारिष दक्षिणपक्षमाश्रित्य
स्थिताव्यूहस्यदंशिताः ४ अश्वत्थामासोमदत्तश्चावंत्योचमहारथो महत्यासेनयायुक्तावामंपक्षमपालयन् ५ दुर्योधनो
महाराजत्रिगर्तेःसर्वतोवृतः व्यूहमध्येस्थितोराजन्यांडवान्प्रतिभारत ६ अलंबुषोरथश्चैष्ठ्युतायुश्चमहारथः पृष्ठतःसर्व
सैन्यानांस्थितोव्यूहस्यदंशितो ७ एवंचतंतदाव्यूहंकृत्वाभारततावकाः सन्नद्धाःसमदृश्यंतप्रतपंतइवाग्नयः ८ ततोयु-
धिष्ठिरोराजाभीमसेनश्चपांडवः नकुलःसहदेवश्चमाद्रीपुत्रावुभावपि ९ अग्रतःसर्वसैन्यानांस्थिताव्यूहस्यदंशिताः धृष्ट
द्युम्नोविराटश्चसात्यकिश्चमहारथः १० स्थिताःसैन्येनमहतापरानीकविनाशनाः शिरवंडीविजयश्चैवराक्षसश्चघटोत्कचः
११ चेकितानोमहाबाहुःकुंतीभोजश्चवीर्यवान् स्थितारणेमहाराजमहत्यासेनयावृताः १२ अभिमन्युर्महैष्वासोद्रुपदश्च-
महाबलः कैकेयाभ्रातरश्चैवस्थितायुद्धायदंशिताः १३ एवंतेपिमहाव्यूहंप्रतिव्यूह्यसुदुर्जयं पांडवाःसमरेश्वराः स्थिता
युद्धायदंशिताः १४ तावकास्तुरणोयत्ताःसहसेनानराधिपाः अस्युद्ययूरणोपार्थान्भीष्मकृत्वाग्रतो नृप १५ तथैवपांडवारा
जन्भीमसेनपुरोगमाः भीष्मयोद्धुमभीष्मंतःसंग्रामेविजयेषिणः १६ द्वेडाःकिलकिलाशब्दाःकृकचागोविषाणिकाः भेरी
मृदंगपणवान्नादयंतश्चकुंजरान् १७ पांडवाअभ्यवर्तंतनदंतोभैरवान्वान् भेरीमृदंगशंखानांदुंदुभीनांचनिःस्वनैः १८
उत्क्रुष्टसिंहनादैश्चवल्लितैश्चपृथग्विधैः वयंप्रतिनदंतस्तानगच्छामत्वरान्विताः १९ सहसेवाभिसंकुद्धास्तदासीत्तुमुलंम
हत् ततोऽन्योन्यंप्रधावतःसंप्रहारंप्रचकिरे २० ततःशब्देनमहताप्रचकंपेवसंधरा पक्षिणश्चमहाघोरंव्याहरंतो
विवस्त्रसुः २१ सप्रभश्चोदितःसूर्योनिष्प्रभःसमपद्यत ववुश्चवातास्तमुलाःशंसंतःसुमहद्भयम् २२

घोराश्च घोरनिर्हादाः शिवास्तत्रववाशिरे वेदयंत्योमहाराजमहद्देशसमागतं २३ दिशः प्रज्वलिताराजन्यांस्त्वर्षपपातच रु-
धिरेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षतथैवच २४ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं सुखुबुधश्चक्रन्मूत्रं प्रध्यायंतोविशांपते २५ अं
तर्हितामहानादाः श्रूयंतैर्मरतर्षभ रक्षसांपुरुषादानां नदतांभैरवान्नवान् २६ संपतंतश्चदृश्यंतैर्गोमायुबलवायसाः श्वा
नश्चविविधैर्नर्दैर्वाशंतस्तत्रमारिष २७ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहृत्यदिवाकरं निपेतुः सहसामूमौवेदयंत्योमहद्भयं २८ महो
त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेततस्तयोः पांडवधार्तराष्ट्रयोः चकंपिरेशंस्वमृदंगनिःस्वनैः प्रकंपितानीववनानिवायुना २९ नरेंद्रनागा
श्चसमाकुलानामभ्यागतानामशिवेमुहूर्ते बभूवघोषस्तुलश्चमूनांवातोद्धुतानामिवसागराणां ३० इति श्रीमन्महाभा० श्री०
उत्पातदर्शनैशततमोऽध्यायः १०० संजयउवाच अभिमन्युरथोदारः पिशांगैस्तरुगोत्तमैः अभिद्रुद्रावनेजस्वीदुर्योधिन-
बलमहत् १ विकिरंश्छुरवर्षाणिवारिधाराइवांबुदः नशोकुः समरेकुद्धं सौमद्रमरिस्त्रुदनं २ शस्त्रोधिचंगाहमानंसेनासाग-
रमक्षयं निवारयितुमप्याजौत्वदीयाः कुरुनंदन ३ तेनमुत्तारणेराजंश्छुराः शत्रुनिबर्हणाः क्षत्रियाननयच्छुरान्येतराज-
निवेशनं ४ यमदंडोपमान्योरान्ज्वलिताशीविषोपमान् सौमद्रः समरेकुद्धः प्रेषयामाससायकान् ५ सरथान् रथिनस्तूर्णह-
यांश्चैवससादिनः गजारोहांश्चसगजान्दारयामासफाल्गुनिः ६ तस्यतत्कुर्वतः कर्ममहत्संख्येमहीभृतः पूजयांचक्रिरेहृष्टाः प्र-
शशंस्त्वफाल्गुनिं ७ तान्यनीकानिसौमद्रोद्रावयामासमारुत तूलराशीनिवाकाशेमारुतः सर्वतोदिशं ८ तेनविद्राव्यमा-
णानितवसेन्यानिभारत भ्रातारंनाध्यगच्छंतपंकेमग्नाइवाहिपाः ९ विद्राव्यसर्वसैन्यानितावकानिनरोत्तम अभिमन्युस्थि-
तौराजन्विधूमोन्निरिवज्वलन् १० नचैनंतावकाराजन्विषेहुररिधातिनं प्रदीप्तं पावकंयद्वत्पतंगाः कालचोदिताः ११ प्रहरन्
सर्वशत्रुभ्यः पांडवानांमहारथः अदृश्यतमहेशासः सवज्रइववासवः १२ हेमपृष्ठधनुश्चास्यददृशोविचरदिशः नौयदेषुयथा
राजन्नाजमानाशतहृदाः १३ शराश्चनिशिताः पीतानिश्चरंतिस्मसंयुगे वनात्कुल्लदुमाद्राजन्ममराणामिवव्रजाः १४ तथैवच
रतस्तस्यसौमद्रस्यमहात्मनः रथेनकांचनांगेनददृशन्तिरंजनाः १५ मोहयित्वाकपेद्रोणंद्रोणिंचसहृद्वलं सैधवंचमहेवासो
व्यवरत्तुसुसुच १६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

मंडलीकृतमेवास्यधनुः पश्यामभारत सूर्यमंडलसंकाशंदहतस्तववाहिनीं १७ तद्वत्त्वाक्षत्रियाः शूराः प्रपतंतंतरस्विनं द्विफा-
ल्युनमिमंलोकं मे निरेतस्य कर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराजभारतीसामहाचमूः व्यक्त्वमत्तत्रतत्रैवयोषिन्मदवशादिव १९ द्राव-
यित्वामहासैन्यं कंपयित्वामहारथान् नंदयामाससहृदोमयंजित्वेववासवः २० तेनविद्राव्यमाणानितवसेन्यानि संयुगे चक्रु-
रार्तस्वनंधोरं पज्जन्यनिनदोपमं २१ तंश्रुत्वानिनदंधोरंतवसेन्यस्यभारत मारुतोद्धतवेगस्यसागरस्येवपर्वणि २२ दुर्योधनस्त-
दाराजन्मार्ष्यशृंगिमभाषत एषकाष्णिर्महाबाहो द्वितीय इव फाल्गुनः २३ चमूं द्रावयते क्रोधाह्वो देवचमूमिव तस्य चान्यन्मप-
श्यामि संयुगे मेषजं महत् २४ ऋते त्वाराक्षसश्चेष्टं सर्वविद्यारूपारगं सगत्वा त्वरितं वीरं जहि सोमद्रमाहवे २५ वयं पार्थ ह-
निष्यामो भीष्मद्रोणपुरोगमाः स एव सुकोबलवान् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् २६ प्रययौ समरे तूष्णीं तव पुत्रस्य शासनात् नर्दमा-
नो महानादप्रावृषीव बलाहकः २७ तस्य शब्देन महता पांडवानां बलं महत् प्रचलत्सर्वतो राजन्वातोद्धत इवार्णवः २८ बह-
वश्च महाराज तस्य नादेन भीषिताः प्रियान्प्राणान्परित्यज्य निपेतुर्धरणीतले २९ काष्णिश्चापि मुदा युक्तेः प्रगृह्य सशरंधनुः
चृत्य निवरथोपस्थेतद्रक्षः समुपाद्रवत् ३० ततः सराक्षसः क्रुद्धः संप्राप्येवार्जुनिरणे नातिदूरे स्थितांतस्य द्रावयामास वै चमूं ३१
तां वध्यमानां च तथा पांडवानां महान् चमूं प्रत्युद्ययोरणोरक्षो देवसेनां यथा बलः ३२ विमर्दः समहानासीत्तस्य सैन्यस्य मारिष-
रक्षसाघोररूपेण वध्यमानस्य संयुगे ३३ ततः शरसहस्रेस्तां पांडवानां महान् चमूं व्यद्रावयद्रणेरक्षो दर्शयन् स्वपराक्रमं ३४
सा वध्यमानां च तथा पांडवानां मनीकिनी रक्षसाघोररूपेण प्रदुद्रावरणे मयात् ३५ प्रमृद्य चरणे सेनां पद्मिनीवारणायथा ततो-
भिदुद्रावरणे द्रौपदेयान्महाबलान् ३६ तेन क्रुद्धामहेष्वासाद्रौपदेयाः प्रहारिणः राक्षसंदुद्रुवुः संरव्येग्रहाः पंचरविं यथा ३७
वीर्यवद्भिस्ततस्तेस्तपीडितो राक्षसोत्तमः यथा युगक्षये घोरं चंद्रमाः पंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविध्यस्तोरक्षो बिभेद निशितैः शरैः
सर्वपारशवैस्पूर्णमकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ स तैर्भिन्नतनुप्राणः शशशमेराक्षसोत्तमः मरीचिभिरिवार्कस्य संस्पृतो जलदो महान्
४० विषक्तेः सशरैश्चापितपनीयपरिच्छदेः आर्यशृंगिर्बभौ राजन्दीप्तशृंग इवाचलः ४१ ततस्तेभ्योतरः पंचराक्षसेन्द्रमहाहवे
विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२

सनिर्मिन्नः शरैर्यैरैर्भुजगैः कोपितैरिव अलंबुषोभृशं राजन्नागेन्द्र इव चुक्रुधे ४३ सोतिविद्धो महाराज सुहृत्तमिव मारिष प्र-
विवेश तमो दीर्घपीडितस्तेर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततः संज्ञां क्रोधेन द्विगुणीकृतः चिच्छेद सायकांस्तेषां ध्वजांश्चैव धनूंषि च
४५ एकैकपंचमिर्बाणैराजघानस्मयन्निव अलंबुषोरथोपस्थेनृत्यन्निव महारथः ४६ त्वरमाणः स्रंसंरब्धो हयांस्तेषां महा-
त्मनां जघान राक्षसः क्रुद्धः सारथींश्च महाबलः ४७ विभेद च स्रंसंरब्धः पुनश्चैनान्स्रंसंशितैः शरैर्बहुविधाकारैः शत-
शोऽयसहस्रशः ४८ विरथांश्च महेश्वासान्कृत्वा तत्र सराक्षसः अभिदुद्राववेगेन हंतुं कामो निशाचरः ४९ तानर्हितान्त्रपो-
नेन राक्षसेन दुरात्मना दृष्ट्वा र्जुनस्ततः संरव्ये राक्षसं समुपाद्रवत् ५० तयोः समभवद्युद्धं तत्र वासवयोरिव ददृशुस्तव-
काः सर्वे पांडवाश्च महारथाः ५१ तौ समेतौ महायुद्धे क्रोधदीप्तौ परस्परं बहाबलौ महाराज क्रोधसंरक्तलोचनौ ५२ पर-
स्परमवेक्षेतां कालानलसमोयुधि तयोः समागमो घोरो बभूव कटुकोदयः यथा देवास्त्रेयुद्धे शक्रशंवरयोः पुरा ५३ इ-
ति श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० नवमदिवसयुद्धारंभे एकाधिकशततमोऽध्यायः १०१ धृतराष्ट्र उवाच आर्जुनिसमरेभू-
रं विनिघ्नं तं महारथान् अलंबुषः कथं युद्धे प्रत्ययुद्धात् संजय १ आर्ष्यं शृंगिकथंचैव सौमद्रः परवीरहा तन्ममाचक्ष्वतत्वेन
यथावृत्तं स्म संयुगे २ भीमो वारथिनां श्रेष्ठो राक्षसो वाघदोत्कचः नकुलः सहदेवो वासात्यकिर्वा महारथः ३ एतदान् च द्वयमेस-
त्यं कुशलौ ह्यसि संजय धनंजयश्च किंचक्रे मम सैन्येषु संयुगे ४ संजय उवाच हंत ते हं प्रवक्ष्यामि संग्रामलोमहर्षणं य-
थाभूद्राक्षसेन्द्रस्य सौमद्रस्य च मारिष ५ अर्जुनश्च यथा संरव्ये भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्चरणोचक्रुः पराक्रमं ६
तथैव तावकाः सर्वे भीष्मद्रोणपुरःसराः अद्भुतानि विचित्राणि चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ७ अलंबुषस्तु समरे अभिमन्युम-
हारथं विनद्य समहानादंतर्जयित्वा सुहृत्सुहृदुः ८ अभिदुद्राववेगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् अभिमन्युश्च वेगेन सिंहवद्दिन-
दन्तुहुः ९ आर्ष्यं शृंगिं महेश्वासं पितुरत्यंतवैरिणं ततः समीयतु संरव्ये त्वरितौ नरराक्षसौ १० रथाभ्यां रथिनौ श्रेष्ठौ यथा-
वैदेवदानवौ मायावीराक्षसश्चेष्टो दिव्यास्त्रैश्चैव फाल्गुनिः ११ ततः कार्ष्णिर्महाराज निशितैः सायकैस्त्रिभिः आर्ष्यं शृंगिरणे विश्वा-
पुनर्विव्याध पंचभिः १२ ततमोऽध्यायः १०१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

अलंबुषोऽपिसंक्रुद्धः कार्ष्णिनिवमिराशतगैः तदिविविधाधवेगेन तत्रैरिव महाद्विपं १३ ततः शरसहस्रेणाक्षिप्रकारी निशाचरः अ-
 र्जुनस्य सक्तं संख्येपीडयामास भारत १४ अभिमन्युस्ततः क्रुद्धो नवमिर्नतपर्वभिः बिभेद निशितैर्बाणैराक्षसेन्द्रं महोरसि
 १५ तेन तस्य विविशस्तूर्णं कायं निर्भिद्य मर्मसु सतेर्विमिन्नसर्वांगः शतशतभेराक्षसोत्तमः १६ पुष्पितैः किंशुकैराजनसंस्ती-
 र्ण इव पर्वतः संधारयाणश्च शरान्हेमपुरवान् महाबलः १७ विबभौराक्षस श्रेष्ठः सज्जाल इव पर्वतः ततः क्रुद्धो महाराज आ-
 र्यश्चंगिरमर्षणः १८ महेंद्रप्रतिमं कार्ष्णिच्छादयामास पत्रिभिः तेन ते विशिखासुक्ताय मदंडोपमा दृढाः १९ अभिमन्यु-
 विनिर्भिद्य प्राविशंत धरातलं तथैव अर्जुनिना मुक्ताः शराः कनकभूषणाः २० अलंबुषं विनिर्भिद्य प्राविशंत धरातलं सौमद्र-
 स्तरणोरक्षः शरैः सन्नतपर्वभिः २१ चक्रे विमुरवमासाद्य मयं शक्र इवाहवे विमुरवं चरणैरक्षो वध्यमानं रणेरिणा २२ प्रादु-
 र्भवे महामायां तामसीं परतापनः ततस्ते तमसा सर्वे हताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंत नैव स्वान्न परान्नणो अ-
 भिमन्युश्च तं दृष्ट्वा घोररूपं महत्तमं २४ प्रादुर्भवे सौरमस्त्रं भास्वरं कुरुनंदनः ततः प्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५
 तां चाभिजघ्निवान् मायाराक्षसस्य दुरात्मनः संक्रुद्धश्च महावीर्यो राक्षसेन्द्रं नरोत्तमः २६ छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्व-
 भिः बद्धीस्तथान्यामायाश्च प्रयुक्तास्ते नरक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मा वारयामास फाल्गुनिः हतमायं ततो रक्षो वध्य-
 मानं च सायकैः २८ रथं तत्रैव संत्यज्य प्राद्रवन्महतोभयात् तस्मिन् विनिर्जिते तूर्णं कूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिः समरे
 सैन्यं तावकं संममर्द ह मदांघ्रोगंधनागेन्द्रः सपद्मां पद्मिनीमिव ३० ततः शांतं नवोभीष्मसैन्यं दृष्ट्वा भिविद्रुतं महता शरव-
 र्षेण सौमद्रं पर्यवारयत् ३१ कौष्ठीकृत्य च तं वीरं धार्तराष्ट्रामहारथाः एकं सुबहवो युद्धे ततस्ततः सायकैर्दृढं ३२ सतेषां रथि-
 नां वीरः पितुरक्तल्यपराक्रमः सदृशो वासुदेवस्य विक्रमेण बलेन च ३३ उभयोः सदृशं कर्म सपितुर्मातुलस्य च रणो बहुविधं-
 चक्रे सर्वशस्त्रभृतां वरः ३४ ततो धनं जयो वीरो विनिर्घ्नस्तव सेनिकान् आससादरणेषु त्रं पुत्रप्रेक्षरमर्षणः ३५ तथैव समरे वी-
 रान् पिता देवव्रतस्तव आससादरणेषु पार्थस्वभानुरिव भास्वरं ३६ ततः सरथनागाश्वाः पुत्रास्तव जनेश्वर परिवव्रु रणोभीष्मजुगुप्सु
 च समंततः ३७

तथैव पांडवाराजन्परिवार्यधनंजयं रणायमहतेयुक्तादंशिताभरतर्षभ ३८ शारद्वतस्ततोराजन्भीष्मस्यप्रसुरवेस्थितं अ
र्जुनं पंचविंशत्यासायकानां समाचिनोत् ३९ प्रत्यङ्गम्याथ विव्याध सात्यकिस्तं शितैः शरैः पांडवप्रियकामार्थं शार्दूल इव कुंजरं
४० गौतमोऽपि त्वरायुक्तो माधवं न वमिः शरैः हृदिविव्याध संक्रुद्धः कंकपत्रपरिच्छेदैः ४१ शौनेयोऽपि ततः क्रुद्धश्चापमानस्य वेगवा
न् गौतमानं करंतूष्णीं समाधत्त शिलीमुखं ४२ तमापतंतं वेगेन शक्राशानि समद्युतिं द्विधा चिच्छेद संक्रुद्धो द्रोणिः परमकोपनः ४३
समुत्सृज्याथ शौनेयो गौतमं रथिनां वरः अभ्यद्रव द्रणे द्रोणिं राहुः रवेशाशिनं यथा ४४ तस्य द्रोणस्तथापि द्विधा चिच्छेद भार-
त अथैनं छिन्नधन्वानं ताडयामास सायकैः ४५ सौन्यत्कार्मुकमादाय शत्रुघ्नं भारसाधनं द्रोणिं पश्यामहाराज बाह्वोरुरसि चार्प-
यत् ४६ सविद्धो व्यथितश्चैव सुहृत् कश्मलान्वितः निषसाद रथोपस्थे ध्वजयष्टिं समाश्रितः ४७ प्रतिलप्यत ततः संज्ञां द्रोण
पुत्रः प्रतापवान् वार्ष्णेयं समरे क्रुद्धो नाराचेन समाप्यत् ४८ शौनेयं सतु निर्भिद्य प्राविशद्भरणीतलं वसंतकाले बलवान् बि-
लं सर्पिशिशुर्यथा ४९ अथापरेण मल्लेन माधवस्य ध्वजोत्तमं चिच्छेद समरे द्रोणिः सिंहनादं मुमोच ह ५० पुनश्चैनं शरैर्घो-
रैश्छादयामास भारत निदाघांते महाराज यथा मेघो दिवाकरं ५१ सात्यकोऽपि महाराज शरजालं निहत्य तत् द्रोणिमभ्या-
किरत्तूष्णीं शरजालैरेकधा ५२ तापयामास च द्रोणिं शौनेयः परवीरहा विमुक्तो मेघजालेन यथैव तपनस्तथा ५३ शराणां
च स हस्तेण पुनरेव समुद्यतः सात्यकिश्छादयामास ननाद च महाबलः ५४ हत्वा पुत्रं च तं ग्रस्तं राहुणे वनिशाकरं अभ्यद्र-
व तशौनेयं भारद्वाजः प्रतापवान् ५५ विव्याध च सतीक्ष्णेन पृषत्केन महामृधे परीप्सन् स्वस्तं राजन् वार्ष्णेयेनाग्निपीडितं
५६ सात्यकिस्तुरणो हित्वा गुरुपुत्रं महारथं द्रोणं विव्याध विंशत्या सर्वपारशवैः शरैः ५७ तदंतरममेयात्मा कौनेयः शत्रु-
तापनः अभ्यद्रव द्रणे क्रुद्धो द्रोणं प्रति महारथः ५८ ततो द्रोणश्च पार्थश्च समेयातां महामृधे यथा बुधश्च शक्रश्च महारा-
ज नभस्तले ५९ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० द्रोणार्जुनसमागमे द्वाधिकशततमोऽध्यायः १०२ धृतराष्ट्र उवाच
कथं द्रोणो महेष्वासः पांडवश्च धनंजयः समीचतूरणे यत्तौ तावुभौ पुरुषर्षभौ १

प्रियोहिपांडवो नित्यं भारद्वाजस्य धीमतः आचार्यश्चरणेनित्यं प्रियः पार्थस्य संजय २ तावुमोरथिनो संरव्ये हृष्टो सिंहाविवो
 लकटौ कथं समीयतुर्यत्तौ भारद्वाजधनं जयौ ३ संजय उवाच नद्रोणः समरे पार्थं जानीते प्रियमात्मनः क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
 पार्थो वा गुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणे राजन् वर्जयंति परस्परं निर्मर्यादं हि युद्धं ते पितृभिर्मृतभिः सह ५ रणे भारत पार्थेन
 द्रोणो विद्वस्त्रिभिः शरैः नाचिंतयच्चतान्बाणान्पार्थचापच्युतान्युधि ६ शरवृष्ट्या पुनः पार्थश्छादयामास तं रणे स प्रजज्वा-
 लरोषेण गहने ग्निरिवोर्जितः ७ ततोर्जुनं रणे द्रोणः शरैः सन्नतपर्वभिः छादयामास राजेन्द्र नचिरादेव भारत ८ ततो दुर्योध-
 नो राजा सुशर्मणि मचोदयत् द्रोणस्य समरे राजन्यार्णिग्रहणकारणात् ९ त्रिगर्तराडपि कुद्धो मृशमायस्य कार्मुकं छा-
 दयामास समरे पार्थं बाणैरयो मुरवेः १० ताम्यां मुक्ताः शराराजन्तं रिक्षे विरेजिरे हंसा इव महाराज शरत्कालेन मस्तले ११ ते
 शराः प्राप्य कौंतेयं समंताद्विविशुः प्रभो फलं भारतं यद्वत्त्वादुहृदं विहंगमाः १२ अर्जुनस्तरणेनादं विनद्य रथिनां वरः
 त्रिगर्तराजं समरे स पुत्रं विव्यधे शरैः १३ तेवध्यमानाः पार्थेन कालेन वयुगक्षये पार्थमेवाभ्यवर्तत मरणे कृतनिश्चयाः १४
 मुमुचुः शरवृष्टिं च पांडवस्य रथं प्रति शरवृष्टिं तं तस्मांतु शरवर्षैः समंततः १५ प्रतिजग्राह राजेन्द्र तोयवृष्टिं मिवाचलः तत्रा-
 द्रुतमपश्याम बीभत्सो हस्तलाघवं १६ विमुक्तां बहुभिर्योधिः शस्त्रवृष्टिं दुरासदां यदेको वारयामास मारुतो भगणानिव
 १७ कर्मणा तेन पार्थस्य तुष्टुर्देवदानवाः अथ कुद्धोरणे पार्थस्त्रिगर्तन्प्रति भारत १८ सुमोचास्त्रं महाराज वायव्यं पृतना-
 मुखे प्रादुरासीत् ततो वायुः क्षौमयाणो नमस्तले १९ पातयन्वै सरगणान्विनिघ्नं श्वैव सैनिकान् ततो द्रोणो भिवीक्ष्यैव वा-
 यव्यास्त्रं सुदारुणं २० शैलमन्यन् महाराज घोरमस्त्रं सुमोच ह द्रोणेन युधिनिर्मुक्ते तस्मिन्नस्त्रेन राधिप २१ प्रशशाम ततो
 वायुः प्रसन्नाश्च दिशो दश ततः पांडुस्ततो वीरस्त्रिगर्तस्य रथं व्रजान् २२ निरुत्साहान्न पोचक्रे विसुरवान्विपराक्रमान् ततो
 दुर्योधनश्चैव रूपश्च रथिनां वरः २३ अश्वत्थामा तथाशल्यः कांबोजश्च सुदक्षिणः विंदानुविंदावावत्यौ बाल्हिकः सह बाल्हि-
 कैः २४ महतारथवंशेन पार्थस्यावारयन्दिशः तथैव भगदत्तश्च श्रुतायुश्च महाबलः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः पुरिश्चवाःशालश्चैवसौबलश्च विशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्मर्द्वापुत्राववार-
यन् भीष्मस्तसहितःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् आपतंतंगजानीकंदध्वापार्थो
वृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने भीमस्तरथिनांश्रेष्ठोगदांगृह्यमहाहवे २९ अवपुत्यरथाचूर्णितव-
सैन्यान्भीषयत् तमुद्दीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिवव्रणोयत्ताभीमसेनंसमततः गजमध्यमनुप्राप्तः पांड-
वःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्यगतोरविः व्यधमत्संगजानीकंगदयापांडवर्षभः ३२ महाफज्जालमतुलं
मातरिश्चैवसंततं तेवध्यमानाबलिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्त्तनादंरणोचक्रुर्गर्जंतोजलदाइव बहुधादारितश्चैवविषाणैस्त-
त्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशुशुभेरणमूर्ध्नि विषाणेदंतिनंगृह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणेनचतेनैवकुंभे
प्याहृत्यदंतिनं पातयामाससमरेदंडहस्तइवांतकः ३६ शोणिताक्तांगदाबिभ्रन्मेदोमज्जाकृतच्छविः कृताभ्यंगःशोणितेन
रुद्रवत्प्रत्यदृश्यत ३७ एवंतेवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः प्राद्वन्तदिशोराजन्विमृद्भतःस्वकंबलं ३८ द्रवद्भिस्तैर्महाना
गैःसमंताद्भरतर्षभ दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखं ३९ इतिश्रीमन्महाभा०भी० भीमपराक्रमेव्यधिकशततमोः
ध्यायः १०३ संजयउवाच मध्यदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गांगेयो
रथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनी व्यधमानिशितैर्बाणैःशतशोथसहस्रशः २ सममर्दन्तस्सैन्यं पितादेवव्रतस्त्व धान्याना
मिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचविराटोदुपदस्तथा भीष्ममासाद्यसमरेशरैर्जघ्नुमहारथं ४ धृष्टदु-
म्नंततोविष्वाविराटंचशरैस्त्रिभिः दुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासाभीष्मेणामित्रकर्षिणा चु-
क्रुधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिरवंडीतंचविव्याधभारतानांपितामहं स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदन्त्यु-
तः ७ धृष्टद्युम्नस्तसमरेक्रोधेनाग्निरिक्ज्वलन् पितामहंत्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ८ दुपदःपंचविंशत्याविराटोदश
भिःशरैः शिरवंडीपंचविंशत्याभीष्मंविव्याधसायकैः ९ सौतिविद्धोमहाराजशोणितोयपरिप्लुतः वसंतपुष्पशबलोरक्ताशोकइवा
बभौ १०

श्रीमन्महा०भी० व्यधिकशततमोध्यायः १०३

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

तान्प्रत्यविह्यद्गंगेयस्त्रिमिस्त्रिमिरजिह्वगैः द्रुपदस्यचमल्लेनधनुश्चिच्छेदमारिष ११ सोन्यत्कार्मुकमादायभीष्मविद्याधपच
भिः सारथिचत्रिमिर्बाणैः सुशितैरण्मूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्वोपद्याः पंचचात्मजाः कैकेयाभ्रातरः पंचसात्यकिश्चैवसा
त्वतः १३ अभ्यद्रवंतगांगेययुधिष्ठिरपुरोगमाः रिरक्षिषंतः पांचालान्धृष्टद्युम्नपुरोगमान् १४ तथैवतावकाः सर्वभीष्मरक्षार्थ-
मुद्यताः प्रत्युद्ययुः पांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्समहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलं नराश्वरथनागानांयमराष्ट्रविवर्द्धनं
१६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यमसादनं तथेतरान्समासादनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैः सन्नतपर्वभिः
शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तरथिमिर्हीनाहतसारथयस्तथा विप्रद्रुताश्चसमरेदिशोजग्मुः समंततः १९
मृद्यमानानरान्वाजन्हयाश्चस्रवहून्त्रणे वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० रथिनश्चरथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः कुंड-
लोष्णीषिणः सर्वेनिष्कांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाः सर्वशौर्येशक्रसमायुधि ऋध्यावैश्रवणंचातिनयेनचवृहस्पतिं २२ स-
र्वलोकेश्वराः शूरास्तत्रतत्रविशांपते विप्रद्रुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्चैष्टहीनाः परमसादिभिः मृद्व-
तः स्वान्यनीकानिनिपेतुः सर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैः पताकाभिश्चमारिष छत्रैः शितैर्हर्मिदंडैश्चामरैश्चसमंततः
२५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मदिशोदश नवमेघप्रतीकाशाजलदोपमनिस्वनाः २६ तथैवदंतिमिर्हीनागजारोहावि-
शांपते प्रधावंतोन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरंगान्हेमभूषितान् वातायमानानद्राक्षंशतशोथ
सहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्वैर्गृहीतासीन्समंततः द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणांश्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासाद्य
द्रवमाणमहाहवे यथोप्रमृद्यतरसापादातान्वाजिनस्तथा ३० तथैवचरथान्वाजन्यममर्दरणोगजः रथांश्चैवसमासाद्यप-
तितांस्तरगान्सुवि ३१ असृङ्गन्समरेराजंस्तरगाश्चनरान्त्रणे एवतैर्बहुधाराजनुप्रत्यमृद्गनुपरस्परं ३२ तस्मिन्रोद्रेतथा
युद्धेवर्तमानेमहाभये प्रावर्ततनदीघोराशोणितांत्ररंगिणी ३३ असिसंधातसबाधाकेशशैवलशाडुला रथद्रुदाशरा-
वर्ताहयमीनादुरासदा ३४ शीर्षोपिलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला कवचोष्णीषफेनौघाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५

पताकाधजवृक्षादयामर्त्यकूलापहारिणी कव्यादहंससंकीर्णायमराष्ट्रविवर्दिनी ३६ तानदीक्षत्रियाः शूरारथनागहयस्रवेः
 प्रतेरुर्बहवोराजन्मयत्यक्तामहारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरून्कश्मलेनाभिसंवृतान् यथावैतरणीप्रेतान्प्रेतराजपुरं प्रति
 ३८ प्राक्रौशन्दात्रियास्तत्रदृष्ट्वातद्वैशसंमहन् दुर्योधनापराधेनगच्छतिक्षत्रियाः क्षयं ३९ गुणवत्सुकथंद्वेषधृतराष्ट्रोजने-
 श्वरः कृतवात्यादुपुत्रेषुपापात्मालोभमोहितः ४० एवंबहुविधावाचः श्रूयतेस्मापरस्परं पांडवस्तवसंयुक्ताः पुत्राणां तस्मदा-
 रुणाः ४१ तानि शम्यततोवाचः सर्वयोधैरुदाहृताः आगरक्षत्सर्वलोकस्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणंकृपंचैवशल्यं
 चोवाचभारत युद्धाध्वमनहंकाराः किंचिरंकुस्येतिच ४३ ततः प्रवृत्तेयुद्धकुरूणांपांडवैः सह अक्षघ्नतकृतराज न्क-
 घोरं वैशसंतदा ४४ यत्पुराननिगूणहासिवार्यमाणोमहात्मभिः वैचित्रवीर्यतस्येदंफलंपश्यस्मदारुणां ४५ नहिपांडुस-
 ताराजन्ससैन्याः सपदानुगाः रक्षतिसमरेप्राणान्कोरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणाद्द्वोरोवर्ततेस्वजनक्षयः देवाद्वा
 पुरुषव्याघ्रतवचापनयान्नृप ४७ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० संकुलयुद्धेचतुरधिकशततमोऽध्यायः १०४
 संजयउवाच अर्जुनस्तान्नरव्याघ्रोसशर्मानुचरान्नृपान् अनयत्येतराजस्यसदनंसायकैः शितैः १ सशर्मान्चिततोबा-
 णैः पार्थिविव्याधसंयुगे वासुदेवंचसप्तत्यापार्थिवनवभिः पुनः २ तान्निवार्यशरोघेणशक्रसूनुर्महारथः सशर्मणोरणे-
 योधान्प्राहिणोद्यमसादनं ३ तैवध्यमानाः पार्थेनकालेनेवयुगक्षये व्यद्रवंतरणोराजन्मयेजातेमहारथाः ४ उत्सृज्य
 तुरगान्केचिद्रथान्केचिच्चमारिष गजानन्येसमुत्सृज्यप्राद्रवंतदिशोदश ५ अपरेतुतदादायवाजिनागरथाचरणे त्वरया
 परयायुक्ताः प्राद्रवंतविशंपते ६ पादाताश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्यमहारणे निरपेक्षास्मधावंततेनतेनस्मभारत ७
 वार्यवाणाः स्वबहुशस्त्रैर्गतेनसशर्मण तथान्यैः पार्थिवश्चैष्ठैर्नव्यतिष्ठंतसंयुगे ८ तद्वलंप्रदुतंदृष्ट्वापुत्रोदुर्योधनस्तव
 पुरस्कृत्यरणोभीष्मंसर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेनमहताधनंजयमुपाद्रवत् त्रिगताधिपतेरर्थजीवितस्यविशंपते
 १० सएकः सपरेतस्थोकिरन्बहुविधांश्छरान् भ्रानृभिः सहितः सर्वैः शेषाहिप्रदुतानराः ११ भीष्मप० चतुरधिकशत-

तथैव पांडवाराजन् सर्वोद्योगेन दंशिताः प्रययुः फाल्गुनार्थाय यत्र भीष्मो व्यतिष्ठत १२ ज्ञायमानारणे वीर्यघोरं गांडीवधन्वनः हाहा
कारकृतोत्साहा भीष्मजन्मुः समंततः १३ ततस्तालध्वजः शूरः पांडवानां वरूथिनीं छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्वभिः १४
एकीभूतास्ततः सर्वे कुरवः सह पांडवैः अयुद्धांतमहाराजमध्यं प्राप्ते दिवाकरे १५ सात्यकिः कृतवर्माणं विस्वापंचभिराश्रुतैः अ
तिष्ठदाहवै शूरः किरन्वाणान्सहस्रशः १६ तथैव दुपदो राजा द्रोणं विस्वाशितैः शरैः पुनर्विव्याध सप्तत्यासाराथिं चास्य पंचभिः १७
भीमसेनस्तराजानं बाल्हीकं प्रपितामहं विध्वानदन्महानादंशार्दूल इव कानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेन विद्धो बहुभिराश्रुतैः
चित्रसेनं त्रिभिर्बाणैर्विव्याध समरेश्वरं १९ समागतौ तौ तुरगे महामात्रौ व्यरोचतां यथा दिवि महाघोरो राराजन् बुधशर्नैश्चरो
२० तस्याश्वाश्चतुरो हत्वा स्रुतं च नवभिः शरैः ननाद बलवन्मादं सौमिद्रः परवीरहा २१ हताश्वात्तुरथात्तूणं सो वसुत्यमहार-
थः आरुरो हरथं तूणं दुर्मुखस्य विशांपते २२ द्रोणश्च दुपदं भित्वा शरैः सन्नतपर्वभिः साराथिं चास्य विव्याध त्वरमाणः पराक्रमी २३
पीड्यमानस्ततो राजा दुपदो वाहिनीमुखे अपायाज्जवनैरश्वैः पूर्ववैरमनुस्मरन् २४ भीमसेनस्तराजानं मुहूर्तादिव बाल्हीकं व्य-
श्वसूतरथं चक्रे सर्वसैन्यस्य पश्यतः २५ ससंभ्रमो महाराज सशयं परमंगतः अवसुत्यततो वाहाद्बाल्हीकः पुरुषोत्तमः २६ आ-
रुरो हरथं तूणं लक्ष्मणस्य महारणे सात्यकिः कृतवर्माणं वारयित्वा महारणे २७ शरैर्बहुविधैराजन्नाससादपितामहं सविस्वा
भारतं षष्ठ्या निशितैर्लोमवाहिभिः २८ नृत्यन्निवरथोपस्थे विधुन्वानो महद्धनुः तस्यायसीं महाशक्तिं चिक्षेप अथ पितामहः
२९ हेमचित्रां महावेगां नागकन्योपमां शक्रां तामापतंतीं सहसामृत्युकल्यांसुदुर्जयां ३० व्यंसयामास वार्ष्णेयो लाघवेन महाय-
शाः अनासाद्यतु वार्ष्णेयं शक्तिः परमदारुणा ३१ न्यपतद्दरणीं पृष्ठे महोक्ते वमहाप्रभा वार्ष्णेयस्तततो राजन् स्वां शक्तिं कनकप्रभां
३२ वेगवद्बुधचिक्षेप पितामह रथं प्रति वार्ष्णेयमुजवेगेन प्रणुन्नासामहाहवे ३३ अभिदुद्राववेगेन कालरात्रिर्यथानरं तामा-
पतंतीं सहसा द्विधा चिच्छेद भारत ३४ क्षुरप्राभ्यास्तनीक्ष्णाभ्यां साव्यशरिण्यतमे दिनीं छित्वा शक्तिं तु गांगेयः सात्यकिं नवभिः श-
रैः ३५ आजघानोरसिकुद्धः प्रहसंश्छत्रुकर्शनः ततः सरथनागाश्वाः पांडवाः पांडुपूर्वज ३६

परिवव्ररणोभीष्ममाधवत्राणकारणात् ततः प्रवव्रनेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणं पांडवानांकुरूणांच समरे विजयैषिणां ३७ इति-
 श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः १०५ संजय उवाच दृष्ट्वाभीष्मरणे क्रुद्धं पांडवैरभिसंवृतं यथामेधैर्महाराज
 तपांते दिवि भास्करं १ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमभाषत एषश्चूरो महेश्वासो भीष्मः शूरनिषूदनः २ छादितः पांडवैः शूरैः स-
 मंतादुरतर्षभ तस्य कार्यं त्वया वीररक्षणं समहात्मनः ३ रक्ष्यमाणो हि समरे भीष्मोस्माकं पितामहः निहन्यात्समरे यत्नान्याचाला-
 न्याडवैः सह ४ तत्र कार्यं तमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणं गोप्ताद्येष महेश्वासो भीष्मोस्माकं महाव्रतः ५ स भवान्सर्वसैन्येन परिवार्य
 पितामहं समरे कर्म कुर्वाणं दुष्करं परिरक्षतु ६ स एव मुक्तः समरे पुत्रो दुःशासनस्तुवं परिवार्य स्थितो भीष्मं सैन्येन महता व्रतः ७
 ततः शतसहस्राणां हयानां सुबलात्मजः विमलप्रासहस्तानामृष्टितोमरधारिणां ८ दर्पितानां सुवेशानां बलस्थानां पताकिनां शि-
 क्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानां नरोत्तमैः ९ नकुलसहदेव च धर्मराजं च पांडवं न्यवारयन् नरश्रेष्ठान् परिवार्य समंततः १० ततो दुर्योधनो
 राजा शूराणां हयसादिनां अयुतं प्रेषयामास पांडवानां महारणो ११ तैः प्रविष्टैर्महावेगैर्गुरुत्माद्भिरिवाहवे रुराहताधराराजं श्व-
 कं पेचननाद च १२ रुरशब्दश्च समहान्वाजिनां शश्रुवेतदा महावंशवनस्येव दद्यमानस्य पर्वते १३ उत्पतद्भिश्च तैस्तत्र समुद्धू-
 तं महद्रजः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामास भास्करं १४ वेगवद्भिर्हयैस्तैस्तक्षोभिनां पांडवी च भूः निपतद्भिर्महावेगैर्हंसैरिव
 महत्सरः १५ हेषतांचैव शब्देन न प्राज्ञायत किंचन ततो युधिष्ठिरो राजा माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १६ प्रत्यघ्नं स्तरसावेगं समरे हयसा-
 दिनां उद्धतस्य महाराज प्रावृट्कालेति पूर्यतः १७ पौर्णमास्यां मंभुवेगं यथा वेलामहोदधेः ततस्ते रथिनो राजंश्छुरैः सन्नतप-
 र्वभिः १८ न्यकृतं न्युत्तमांगानि शरेण हयसादिनां ते निपेतुर्महाराज निहता दृढधन्वाभिः १९ नागैरिव महानागा यथा वद्भि-
 रिगच्छरे तैः पिप्रासैः स्फुरितैः शूरैः सन्नतपर्वभिः २० न्यकृतं न्युत्तमांगानि विचरंतो दिशो दिश आयाहता हयारोहा क्रुष्ट-
 मिर्मरतर्षभ २१ अत्यजन्तुत्तमांगानि फलानीव महाद्रुमाः ससादिनो हयाराजस्तत्र तत्र निषूदिताः २२ पतिताः पात्यमानाश्च प्र-
 त्यदृश्यंत सर्वशः वध्यमाना हयाश्चैव प्राद्वंत मयार्दिताः २३ यथा सिंहसमासाद्य मृगाः प्राणपरायणाः पांडवाश्च महाराज जित्वा शत्रू-
 न्महामृधे २४

दध्मुःशंखाश्चमेरीश्चताडयामासुराहवे ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितं २५ अब्रवीद्भरतश्चेष्टमद्राजमिदंवचः एषपां
दुस्तो ज्येष्ठोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतां वोमहाबाहोसेनां द्रावयति प्रभो तंवारयमहाबाहोवेल्लेवमकरालयं २७ त्वंहिसं
श्रूयसेत्यर्थमसद्यबलविक्रमः पुत्रस्यतवतद्वाक्यं श्रुत्वाशल्यः प्रतापवान् २८ सययोरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः तदापतद्वै-
सहसाशल्यस्यसुमहद्वलं २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपांडवः मद्राजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकै-
स्तूर्णमाजघानस्तनांतरे नकुलःसहदेवश्चतंससमिरजिह्मगैः ३१ मद्राजोपितान्सर्वानाजघानत्रिभिस्त्रिभिः युधिष्ठिरं पुनः
षष्ट्याविव्याधनिशितैःशरैः ३२ माद्रीपुत्रौचसंभ्रांतौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ततोभीमोमहाबाहुर्दृष्ट्वा राजानमाहवे ३३ मद्र-
राजरथं प्राप्तं मृत्योरास्यगतं यथा अभ्यपद्यत संग्रामेयुधिष्ठिरमभिब्रजित् ३४ ततोयुद्धं महाघोरं प्रावर्तत सुदारुणं अपरांदि-
शमास्थाय पतमानेदिवाकरे ३५ इति श्रीमन्महाभा० भा० शल्यधर्मसमागमेषडधिकशततमोऽध्यायः १०६ संज-
य उवाच ततःपितातवकुहोनिशितैःसायकोत्तमैः आजघानरणेपार्थान्सहसेनान्समंततः १ भीमंद्वादशभिर्विह्वासात्यकिं
नवभिःशरैः नकुलंचत्रिभिर्विह्वासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्बाहोरुरासिचार्पयत् धृष्टद्युम्नंततोविह्वानना-
दसुमहाबलः ३ तंद्वादशारव्यैर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशरैः धृष्टद्युम्नश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिः
प्रत्यविह्वयितामहं द्रोणस्तसात्यकिंविह्वाभीमसेनमविह्वयत् ५ एकैकंपंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैःशितैः तौचतंप्रतिविह्व्ये
तांत्रिभिस्त्रिभिरजिह्मगैः ६ तौत्रैरिवमहानागंद्रोणंब्राह्मणपुंगवं सौवीराःकितवाःप्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अ-
भीषाहाःशूरसेनाःशिवयोथवशातथः संग्रामेनाजहुर्मभिर्वध्यमानाःशितैःशरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमागताः
पांडवानभ्यवर्तंतविविधायुधपाणयः ९ तथैवपांडवाराजन्परिवृष्टःपितामहं ससमंतात्परिवृतोरथौघैरपराजितः १० गह-
नेग्निरिवोत्सृष्टःप्रज्ज्वालदहन्परान् रथाग्न्यगारश्चापार्चिरसिशक्तिगर्दधनः ११ शरस्फुलिंगोभीष्माग्निर्ददाहस्त्रियर्षमा-
न सुवर्णपुरं वैरिषुभिर्गार्द्वपक्षैः स्रुतेजनैः १२ कर्णिनालीकनाराचैश्छादयामासतद्वलं अपातयद्भजांश्चैवरथिनश्चाशितैःशरैः १३

मुंडतालवनानीवचकारसरथव्रजान् निर्मनुष्यान्त्रयान्त्राजन्गजान्श्वांश्चसंयुगे १४ अकरोत्स महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतांवरः तस्य
 ज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपतभारत अमोघाद्यपतन्वाणाः पितुस्तेभ्यस्तर्षभ १६ नासज्जंत
 तनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः हतवीरान्त्रयान्त्राजन्संयुक्तान्जवनेर्हयैः १७ अपश्याममहाराजक्रियमाणात्रणाजिरे चेदिकाशि
 करूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाः समारव्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः अपरावर्तिनः सर्वैस्सर्वर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रा-
 मेभीष्ममासाद्यव्यादितास्यमिवांतकं निमग्नाः परलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्नाक्षोपस्करान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत
 अपश्याममहाराजशतशोथसहस्रशः २१ सवरुथैरेथैर्मर्गैरथिभिश्चनिपातितैः शरैः सुकवचैश्छिन्नैः पाद्विशैश्चविशांपते २२
 गदाभिर्भिडिपालैश्चनिशितैश्चशिलीमुखैः अनुकर्षैरुपासंगैश्चकैर्मर्गैश्चमारिष २३ बाहुभिः कार्मुकैः खड्गैश्चिरोभिश्चसकुंडलैः
 तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी हतारोहागजाराजन्हयाश्चहतसादिनः २५
 न्यपतंतगतप्राणाः शतशोथसहस्रशः यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान्
 महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचभूः २७ अभज्यतमहाराजनचक्षौसहधावतः आविद्धरथनागाश्वंपतितध्वजसंकुलं २८
 अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनं जघानात्रपितापुत्रपुत्रश्चपितरंतथा २९ प्रियंसरवायंचाक्रंदेसरवादैवबलात्कृतः विमुक्त
 कवचानन्यपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावतः प्रत्यदृश्यंतसर्वशः तद्भोकुलमिवोद्भूतमुद्भूततरथकूबरं ३१ ददृशेपांडुपु-
 त्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा प्रभज्यमानसैन्यतुहत्वायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थवीभत्सनिगृह्यरथमुत्तमं अयंसकालःसंप्राप्तः
 पार्थयःकांदितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्मोहाद्विमुह्यसि यत्पुराकथितंवीरराज्ञांतेषांसमागमे ३४ विराटनगरेता
 तसंजयस्यसमीपतः भीष्मद्रोणसुरवान्स्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्हुनिष्यामियेमांयोत्स्यंतिसंगरे इतितत्कु-
 रूकौतेयसत्यवाक्यमरिदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्ययुध्यस्वविगतज्वरः इत्युक्तोवास्तदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइ-
 ववीभत्सरिदंवचनमब्रवीत् अवध्यानांवधंकृत्याराज्यवानरकोत्तरं ३८ दुःखानिवनवासेवाकिंनुमेस्यात्कृतंमवेत् चौदयाश्वा
 न्यतोभीष्मःकरिष्येवचनंतव ३९

पातयिष्यामि दुर्दृष्टिमीष्मंकुरुपितामहं सचाश्वात्रजतप्रख्यांश्चोदयामासमाधवः ४० यतोमीष्मस्ततोराजन्दुष्येद्योरश्मिवानि-
व ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलमहत् ४१ दृष्ट्वा पार्थ महाबाहुमीष्मायोद्यतमाहवे ततोमीष्मः कुरुश्रेष्ठः सिंहवद्दिनदन्मुहुः ४२
धनं जय रथं शीघ्रं शरवर्षैरेवाकिरत् क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहसाराधिः ४३ शरवर्षेण महतानप्राज्ञायतमारत वासुदेवस्त्व-
संभ्रान्तो धैर्यमास्थाय सत्वरः ४४ चोदयामास तान् श्वान्वितुन्नान्मीष्मसायकैः ततः पार्थो धनुर्गृह्यदिव्यजलदनिस्वनं ४५ पा-
तयामास मीष्मस्य धनुश्छित्वा शितैः शरैः सच्छिन्नधन्वाकोरव्यः पुनरन्यन्महद्भुतः ४६ निमेषान्तरमात्रेण सज्जं चक्रे पिता तव च
कर्षच ततो दोष्यो धनुर्जलदनिस्वनं ४७ अथास्य तदपि कुद्वाश्चिच्छेदधनु रर्जुनः तस्य तत्पूजयामास लाघवं शांतनोः सुतः ४८
साधुसाधु महाबाहो साधुकुंती सुतेति च समाभाष्यैवमपरं प्रगृह्य रुचिरं धनुः ४९ मुमोच समरे मीष्मः शरान्यार्थ रथं प्रति
अदर्शयद्वासुदेवो हययाने परं बलं ५० मोघी कुर्वंश्चुरांस्तस्य मंडलानि निदर्शयन् शतशतमातेन रव्याघ्रो तोमीष्मशरविस्तृतो ५१
गोवृषाविव संरब्धो विषाणोल्लिखितं कितौ वासुदेवस्तसं प्रेक्ष्य पार्थस्य मृदुयुद्धतां ५२ मीष्मं च शरवर्षाणि सृजंतमनिशं युधि-
प्रतपंतमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः ५३ वरान्वरान्विनिघ्नंतं पांडुपुत्रस्य सैनिकान् युगांतमिव कुर्वाणं मीष्मं योधिष्ठिरैव-
ले ५४ नामृष्यत महाबाहुर्मधवः परवीरहा उत्सृज्य रजतप्रख्यां न्हयान्यार्थस्य मारिष ५५ वासुदेवस्ततो योगी प्रचस्कंद-
महारथात् अमिदुद्राव मीष्मं समुजप्रहरणो बली ५६ प्रतोद पाणिस्तेजस्वी सिंहवद्दिनदन्मुहुः दारयन्निव पद्भ्यां सजगती जग-
दीश्वरः ५७ कोधताम्रेक्षणः कृष्णो जिघांस्तरमितद्युभिः त्रसंति इव चेतां सितवकानां महाहवे ५८ दृष्ट्वा माधवमाक्रंदं मी-
ष्मायोद्यतमंतिके हृतो मीष्मो हृतो मीष्मस्तत्र तत्र वचो महत् ५९ अश्रूयत महाराज वासुदेव मया तदा पीतकौशेयसंवीतो
मणिश्यामो जनार्दनः ६० शतशते विद्रवन् मीष्मं विद्युन्मालीयथां बुदः ससिंह इव मातंगं यूथर्षम इव र्षभं ६१ अमिदुद्राव-
वेगेन विनद न्यादवर्षभः तमापतंतं संप्रेक्ष्य पुंडरीकाक्षमाहवे ६२ असंभ्रमं रणो मीष्मो विचकर्ष महद्भुतः उवाच चैव गोविं-
दमसंभ्रान्तेन चेतसा ६३ एहो हि पुंडरीकाक्ष देवदेवनमोऽस्तुते मामद्य सात्वतश्रेष्ठ पातयस्व महाहवे ६४ ५५ ५६

त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानघ श्रेयएवपरं कृष्णलोकेभवतिसर्वतः ६५ संप्रावितोस्मिगोविंदत्रैलोक्येनाद्यसंयुगे प्रहर
स्वयथेष्टवैदासोस्मितवचानघ ६६ अन्वगेवततः पार्थस्ममभिद्रुत्यकेशव निजग्राहमहाबाहुं बाहुभ्यां परिगृह्य वै ६७ निगृह्य
माणः पार्थेन कृष्णो राजीवलोचनः जगामैवैनमादाय वेगेन पुरुषोत्तमः ६८ पार्थस्तु विष्टभ्य बलाच्चरणोपरवीरहा निजग्राह-
हृषीकेशं कथंचिदशमेपदे ६९ ततएवमुवाचार्तः क्रोधपर्याकुलेक्षणं निश्चसंतं यथानागमर्जुनप्रणयात्सरवा ७० निवर्तस्व-
महाबाहो नानृतं कर्तुमर्हसि यत्त्वया कथितं पूर्वनयोत्स्यामीति केशव ७१ मिथ्यावादीति लोकस्त्वां कथायिष्यति माधव ममैष
भारः सर्वो हि हनिष्यामि पितामहं ७२ शपे केशव शस्त्रेण सत्येन सक्ततेन च अंतं यथागमिष्यामि शत्रूणां शत्रुसूदन ७३ अ-
द्यैव पश्य दुर्धर्षं पात्यमानं महारथं तारापतिमिवा पूर्णमंतकाले यदृच्छया ७४ माधवस्तव च श्रुत्वा फाल्गुनस्य महात्मनः अ-
किंचिदुत्कासक्रोध आरुरो हरथं पुनः ७५ तौरथस्थौ न रत्याघ्नो मीष्मः शांतनवः पुनः ववर्ष शरवर्षेण मेघो वृष्ट्या यथा चलं
७६ प्राणानादत्तयोधानां पिता देवप्रतस्तव गमस्ति मिषिवा दित्यस्ते जांसि शिशिरात्यये ७७ यथा कुरूणां सैन्यानि बभूवुः
युधिपांडवाः तथा पांडवसैन्यानि बभूवुः युधिपिता ७८ हतविद्रुतसैन्यास्तु निरुत्साहा विचेतसः निरीक्षितुं न शोक्ते
मीष्ममप्रतिमंरणे ७९ मध्यगतमिवादित्यं प्रतपंतं स्वतेजसा ते वध्यमाना मीष्मेण शतशोथसहस्रशः ८० वीक्षां च कुर्म-
हाराज पांडवा अभयपीडिताः तथा पांडवसैन्यानि द्रुवमाणानि भारत ८१ ब्रातारं नाध्यगच्छंत गावः पकगता इव पिपीलिका इ-
व कृष्णा दुर्बला बलिनारणे ८२ महारथं भारत दुःप्रकंपं शरोर्मिणं प्रतपंतं नरेद्रान् मीष्मं न शोकः प्रतिवीक्षितुं तेशारं चिषं सू-
र्यमिवा तपंतम् ८३ विमृद्धतस्तु स्युः पांडुसेनामस्तं जगामाथ सहस्ररश्मिः ततो बलानां श्रमकश्चितानां मनोवहारं प्रतिसंबभूव
८४ इति श्रीमन्महाभा० मी० नवमदिवससु द्वादशमातिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः १०७ संजय उवाच युद्ध-
तामेव तेषां तु भास्करेस्तमुपागते संध्यासमभवद्दोराना पश्याम ततो रणं १ ततो युधिष्ठिरो राजा संध्यां सदृश्य भारत वध्य-
मानं च मीष्मेण त्यक्त्वा स्वभयविह्वलं २ स्वसैन्यं च परावृत्तं पलायनपरायणं मीष्मं च युधिसंरब्धं पीडयंतं महारथं ३

सोमकांश्चजितान्दृष्ट्वानिरुत्साहान्महारथान् चिंतयित्वा ततो राजा अवहारमरोचयत् ४ ततो वहारं सैन्यानां चक्रे राजायुधिष्ठिरः
तथैव तव सैन्यानां महारोह्यभूतदा ५ ततो वहारं सैन्यानां कृत्वा तत्र महारथाः न्यविशन्त कुरुश्रेष्ठ संग्रामे कृतविह्वताः ६ भी-
ष्मस्य समरे कर्मचिंतयानास्तु पांडवाः नालभन्त दाशान्तिं भीष्मबाणप्रपीडिताः ७ भीष्मोऽपि समरे जित्वा पांडवान्सहस्रं जयान् पूज्य
मानस्तव स्तुतैर्वर्धमानश्च भारत ८ न्यविशत् कुरुभिः सार्द्धं दृष्ट्वा रूपैः समन्ततः ततो रात्रिः समभवत् सर्वभूतप्रमोदिनी ९ तस्मि
न रात्रिमुखावेधोरे पांडवा ह्यणिभिः सह सृजयाश्च दुराधर्षा मंत्राय समुपाविशन् १० आत्मनिः श्रेयसं सर्वं प्राप्त कालं महाबलाः मं
त्रयामास्तरव्यग्रामं त्रिनिश्चयकोविदाः ११ ततो युधिष्ठिरो राजा मंत्रयित्वा चिरं नृप वासुदेवं समुद्दीक्ष्य वचनं चेदमाददे १२ कृ-
ष्णपश्य महात्मानं भीष्मं भीमपराक्रमं गजं नलवनानीव विस्मृत्तं बलं मम १३ न चैवैनं महात्मानमुत्सहामो निरीक्षितुं लेलिह्य
मानं सैन्येषु प्रवृद्धमिव पावकं १४ यथा घोरो महानागस्तद्वक्त्रकोवैविषो ल्वणाः तथा भीष्मो रणे क्रुद्धस्तीक्ष्णशस्त्रः प्रतापवान् १५
गृहीतचापः समरे प्रमुंचन्निशितांश्छुरान् शक्यो जेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च देवराट् १६ वरुणः पाशाद्यग्वापि स गदो बाधने-
श्वरः न तु भीष्मः ससंक्रुद्धः शक्यो जेतुं महाहवे १७ सोऽहमेव गते कृष्णानिमग्नः शोकसागरे आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममा
साद्य संयुगे १८ वनं यास्यामि दुर्द्धर्षश्रेयोवैतत्र मे गतं न युद्धं रोचते कृष्णा हन्ति भीष्मो हिनः सदा १९ यथा प्रज्वलितं वह्निं पतं
गः समभिद्रवन् एकतो मृत्युमभ्येतितथा हं भीष्ममेधिवान् २० क्षयं नीतोऽस्मि वाष्णेयराज्यहेतोः पराक्रमी भ्रातरश्चैव मे शू-
राः सायकैर्भृशं पीडिताः २१ मत्कृते भ्रातृसौहार्दाद्राज्यभ्रष्टावनंगताः परिक्षिप्तान्था कृष्णामत्कृते मधुसूदन २२ जीवितं बहु
मन्ये हं जीवितं ह्यद्य दुर्लभं जीवितं स्याद्यशेषेण चरिष्ये धर्ममुत्तमं २३ यदि ते ह मनुग्राह्यो भ्रातृभिः सह केशव स्वधर्मस्याविरोधे
न हितं व्याहरकेशव २४ एवं श्रुत्वा वचस्तस्य कारुण्याद्बहुविस्तरं प्रत्यवाचत ततः कृष्णः सांत्वयानो युधिष्ठिरं २५ धर्मपुत्रविषा
दत्वं मा कृथाः सत्यसंगरः यस्य ते भ्रातरः शूरा दुर्जयाः शत्रुसूदनाः २६ अर्जुनो भीमसेनश्च वायव्यग्निसमतेजसो माद्रीपुत्रौ च-
विक्रान्तौ त्रिदशानामिवेश्वरो २७ मां वानियुं ह्वसो हार्दाद्यो त्स्ये भीष्मेण पांडवं त्वय्युक्तो महाराज किं न कुर्यामिहा हवे २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

हनिष्यामिरणेभीष्ममाहयपुरुषर्षभं पश्यतांधार्तराष्ट्राणांयदिनेच्छतिफाल्गुनः २९ यदिभीष्मेहतेवीरेजयंपश्यसिपांडव हंता
स्येकरथेनाद्यकुरुवृद्धं पितामहं ३० पश्यमेविक्रमंराजेन्महेद्रस्येक्संयुगे विमुंचंतंमहास्त्राणिपानयिष्यामितरथात् ३१ यःश
त्रुःपांडुपुत्राणामच्छत्रुःसनसंशयः मदर्थमिवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तवभ्राताममसरवासंबंधीशिष्यएवच मासान्यु
त्कृत्यदास्यामिफाल्गुनार्थेमहीपते ३३ एषचापिनरव्याघ्रोमत्कृतेजीवितंत्यजेत् एषनःसमयस्ताततारयेमपरस्परं ३४ स
मानियुद्धवराजेंद्रयथायोद्धामवाम्यहं प्रतिज्ञातमुपलब्धयेयत्तत्पार्थेनपूर्वतः ३५ घातयिष्यामिगांगेयमितिलोकस्यसन्नि-
धौ परिरक्ष्यमिदंतावद्वचःपार्थस्यधीमतः ३६ अनुज्ञातंतुपार्थेनमयाकार्येनसंशयः अथवाफाल्गुनस्यैवभारःपरमितोरणे
३७ सहनिष्यतिसंग्रामेभीष्मंपरपुरेजय अशक्यमपिकुर्याद्विरणेपार्थःसमुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुद्युक्तान्सहितान्दैत्य
दानवैः निहन्यादर्जुनःसंख्येकिमुभीष्मन्नराधिप ३९ विपरीतोमहावीर्येगितसत्वोत्पजीवनः भीष्मःशातनवोनूनकर्तव्ये-
नावबुद्धते ४० युधिष्ठिरउवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव सर्वेद्येतेनपर्याप्तास्तववेगविधारणे ४१ नियतंसम-
वास्यामिसर्वमेतद्यथेप्सितं यस्यमेपुरुषव्याघ्रभवान्पक्षेव्यवस्थितः ४२ सेंद्रानपिरणेदेवान्जयेयंजयतांवर त्वयानाथेन
गोविंदकिमुभीष्ममहारथं ४३ नतुत्वामनृतंकर्तुमुत्सहेस्वात्मगौरवात् अयुद्धमानःसाहाय्येयथोक्तंकुरुमाधव ४४ समय
स्कृतःकश्चिन्ममभीष्मेणसंयुगे मंत्रयिष्येतवार्थायनतुयोत्स्येकथंचन ४५ दुर्योधनार्थेयोत्स्यामिसत्यमेतदितिप्रभो
सहिराज्यस्यमेदातामंत्रस्यैवचमाधव ४६ तस्माद्देवव्रतंसूयोवधोपायार्थमात्मनः भवतासहिताःसर्वेप्रयाममधुसूदन ४७
तद्वयंसहितागत्वाभीष्ममाशनरोत्तमं नाचिरात्सर्ववाष्पेयिमंत्रंपृच्छामकोरवं ४८ सवक्ष्यतिहितंवाक्यंसत्यमस्मान्नना-
र्दन यथाचवक्ष्यतेकृष्णातथाकर्तास्मिसंयुगे ४९ सनोजयस्यदात्तास्यान्मंत्रस्यचदृढव्रतः बालाःपित्राविहीनाश्चतेनसं-
वर्द्धितावयं ५० तंचेत्यितामहंवृद्धं हंतुमिच्छामिमाधव पितुःपितरमिष्टंचधिगस्तद्व्रजजीविकां ५१ संजयउवाच ततो
ब्रवीन्महाराजवाष्पेयःकुरुनर्दन रोचतेमेमहाप्राज्ञराजेंद्रतवभाषितं ५२ देवव्रतःकृतीभीष्मःप्रेक्षितेनापिनिर्दहेत् गम्यतां-
सवधोपायप्रपुंसागरगासूतं ५३

४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३

वक्तुमर्हति सत्यं सत्वया पृष्टो विशेषतः ते वयं तत्र गच्छामः प्रष्टुकुरु पितामहं ५४ गत्वा शांतनव वृद्धं मंत्रं पृच्छाम भारत मनोदा
 स्यति मंत्रं यं तेन यो ल्यामहे परान् ५५ एवमा मंत्रं ते वीराः पांडवाः पांडु पूर्वज जग्मुस्ते सहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ५६
 विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्य सदनं प्रति प्रविश्य च तदा भीष्मो शिरोभिः प्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतो महाराज पांडवा भरतर्षभ
 प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ५८ तानुवाच महाबाहु भीष्मः कुरु पितामहः स्वागतं तव वार्ष्णेय स्वागतं ते धनं जय ५९
 स्वागतं धर्मपुत्राय भीमाय यमयोस्तथा किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं प्रीतिवर्द्धनं ६० सर्वात्मनापि कर्ता स्मियद्यपि स्यात्स दुष्करं त
 था ब्रुवाणं गांगेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ६१ उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः कथं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्यं लभेमहि ६२ प्र-
 जानां संक्षयो न स्यात्कथं तन्मे वद प्रभो भवान् हि नो वधो पायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीर विषहेम कथं वयं न हिते सू-
 दृममप्यस्ति रंधं कुरु पितामह ६४ मंडले नैव धनुषा दृश्यसे संयुगे सदा आददानं स दधानं विकर्षतं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वांम
 हा बाहोरथे सूर्यमिवापरं रथाश्च नर नागानां हं तारं परवीरहन् ६६ कोद्य चोत्सहते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ वर्षता शरवर्षाणि
 संयुगे वैशंसकृतं ६७ क्षयं नीता हि एतना संयुगे महती मम यथा युधि जयेम त्वां यथा राज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्यस्य च क्षेमं-
 तन्मे ब्रूहि पितामह ततो ब्रवीच्छांतनवः पांडवान् पांडु पूर्वजः ६९ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे जयो भवति सर्वज्ञ सत्य
 मेतद्ब्रवीमि ते ७० निर्जिते मयि युद्धे नरणे जेष्यथ पांडवाः क्षिप्रं मयि प्रहरस्व यदीच्छथरणे जयं ७१ अनुजाना मिवः पार्थाः
 प्रहरस्व यथा स्वरं एवं हि संकृतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहं हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयतां ७२ युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि
 तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेमहि भवंतं समरे कुहं दंडहस्तमिवांतकं ७३ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणो यथ मस्तथा न भवान्स
 मरेशक्यः सैद्रैरपि सुरासुरैः ७४ भीष्म उवाच सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव नाहं जेतुं रणेशक्यः सैद्रैरपि सुरा
 सुरैः ७५ आत्तशस्त्रोरणे यत्तौ गृहीतवरकार्मुकः ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते हन्युर्महारथाः ७६ निक्षिप्तशस्त्रे पतिते विमुक्तकव-
 चध्वजे द्रवमाणे च भीते च तव चास्मीति वादिनि ७७ स्त्रियां स्त्रीनाम धेये च विकले चैकपुत्रिणि अप्रशस्ते नरे चैव न युद्धं रोचते मम

इमंमेश्वरपुराजेन्द्रसंकल्पं पूर्वचिंतितं अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वा न युल्लेख्यं कदाचन ७९ य एष द्वौ पक्षौ राजंस्तव सैन्ये महारथः शिरवं-
 डी समरामर्षी शूरश्च समितिजयः ८० यथा मवच्चस्त्री पूर्वं पश्चात्पुंस्त्वं समागतः जानंति च भवंतोऽपि सर्वमेतद्यथा तथं ८१ अ-
 र्जुनः समरेश्वरः पुरस्कृत्य शिरवंडिनं मामेव विशिरे वेस्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ८२ अमंगल्यध्वजे तस्मिन् स्त्री पूर्वं च विशेषतः
 नम हर्तुमभीप्सामि गृहीतेषुः कथंचन ८३ तदंतरं समासाद्य पांडवो मांधनंजयः शरैर्घातयतु क्षिप्रं समंताद्भरतर्षभ ८४ न
 तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतं क्रते कृष्णान्महाभागात्पांडवाद्वा धनंजयात् ८५ एष तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यममाग्र
 तः आत्तशस्त्रोरणेयतो गृहीतवरकार्मुकः ८६ मां पातयतु बीभत्सरैवं तव जयोऽधुवं एतल्लुरुधकौंतेय यथोक्तं मम स ब्रत
 संग्रामे धार्तराष्ट्राश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८७ संजय उवाच ते तु ज्ञात्वा ततः पार्था जग्मुः स्वशिबिरं प्रति अभिवाद्य म
 हात्मानं भीष्मं कुरुपितामहं ८८ तथोक्तवति गांगेये परलोकाय दीक्षिते अर्जुनो दुःखसंतप्तः स व्रीडामिदमब्रवीत् ८९ गुरु
 णा कुलवृद्धेन कृतप्रज्ञेन धीमता पितामहेन संग्रामे कथं योद्धास्मि माधव ९० क्रीडता हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः पांस्
 रूषितगात्रेण महत्मा कलुषीकृतः ९१ यस्याहमधिरुद्धां कंबालः किल गदाग्रज नातेत्यवोचं पितरं पितुः पांडोर्महात्मनः ९२
 नाहं तातस्तव पितुस्ततोऽस्मितवभारत इति मामब्रवीद्बाल्येयः स वध्यः कथं मया ९३ कामं वध्यतु सैन्यं मे नाहं योत्स्ये महात्म
 ना जयो वास्तवधो वामे कथं वा कृष्णामन्यसे ९४ वासुदेव उवाच प्रतिज्ञाय वधं जिष्णो पुराभीष्मस्य संसृगे क्षत्रधर्म-
 स्थितः पार्थ कथं नैनं हनिष्यसि ९५ पातयेन्नरयात्पार्थ क्षत्रियं युद्धदुर्मदं नाहत्वा युधिगांगेयं विजयस्तेषां विष्यति ९६ दृष्ट-
 मेतत्पुरा देवैर्गमिष्यति यमक्षयं यदृष्टं हि पुरा पार्थ तत्तथा न तदन्यथा ९७ नाहि भीष्मं दुराधर्षं व्यात्तान न मिवांतकं त्वदन्यः
 शत्रुयाद्योद्धुमपिवज्रधरः स्वयं ९८ जहि भीष्मं स्थिरो भूत्वा शृणु चेदं वचो मम यथोवाच पुराशक्रं महाबुद्धिर्हृहस्पतिः ९९
 ज्यायां समपि चेद्दुर्गुणैरपि समन्वितं आततायिनमायांतं हन्याद्वा तं कमात्मनः १०० शाश्वतोऽयं स्थितो धर्मः क्षत्रियाणां धनंज
 य योद्धव्यं रक्षितव्यं च यद्यव्यं चानुस्यूभिः १ अर्जुन उवाच शिरवंडी निधनं कृष्णभीष्मस्य भविताऽधुवं दृष्ट्वैवा हि सदा भीष्मः पां
 चाल्यं विनिवर्तते १०२ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

तेवयंप्रसुरवेतस्यपुरस्कृत्यशिरवंडिनं गांगेयंपातयिष्यामउपायेनेतिमेमतिः १०३ अहमन्यान्महेष्वासान्वारयिष्यामिसायकैः
 शिरवंड्यपियुधांश्चेष्टंभीष्ममेवाभियोधयेत् १०४ श्रुतंहिकुरुसुरव्यस्यनाहं हन्यांशिरवंडिनं कन्याह्येषापुराभूत्वापुरुषः समप
 द्यत १०५ इत्येवंनिश्चयंकृत्वापांडवाः सहबांधवाः अनुमान्यमहात्मानं प्रययुर्हृष्टमानसाः १०६ इति श्रीमन्महाभारते
 श्री० नवमदिवसावहारोत्तरमंत्रे अष्टोत्तरशततमोऽध्यायः १०८ धृतराष्ट्र उवाच कथंशिरवंडीगांगेयमत्यवर्ततसंयुगे पां
 डवांश्चकथंभीष्मस्तन्ममाचक्ष्वसंजय १ संजय उ० ततस्तेपांडवाः सर्वसूर्यस्योदयनंप्रति ताड्यमानास्फमेरीषुमृदंगेष्वान-
 नकेषु च २ ध्मयत्सुद्रधिवर्णेषुजलजेषुसमंततः शिरवंडिनंपुरस्कृत्यनिर्याताः पांडवायुधि ३ कृत्वाव्यूहं महाराजसर्वशत्रु
 निवर्हणं शिरवंडीसर्वसैन्यानामग्रआसीद्विशांपते ४ चक्ररक्षोततस्तस्यभीमसेनधनंजयो पृष्ठतोद्रोपदेयाश्चसौभद्रश्चैव
 वीर्यवान् ५ सात्यकिश्चेकितानश्चतेषांगोतामहारथः धृष्टद्युम्नस्ततः पश्चात्पांचालैरभिरक्षितः ६ ततोयुधिष्ठिरोराजायमाभ्यां
 सहितः प्रभुः प्रययौसिंहनादेननादयन्मरतर्षभ ७ विराटस्तततः पश्चात्स्वेनसैन्येनसंवृतः दुपदश्चमहाबाहोततः पश्चादुपा-
 द्रवत् ८ कैकेयाभ्यातरः पंचधृष्टकेतुश्चवीर्यवान् जघनंपालयामासुः पांडुसैन्यस्यभारत ९ एवंव्यूहमहासैन्यं पांडवास्तव
 वाहिनीं अभ्यद्रवंतसंग्रामेत्यक्काजीवितमात्मनः १० तथैवकुरवोराजन्भीष्मंकृत्वामहारथं अग्रतः सर्वसैन्यानांप्रययुः पां-
 डवान्प्रति ११ पुत्रैस्तवदुराधर्षैरक्षितः सुमहाबलैः ततोद्रोणोमहेष्वासः पुत्रश्चास्यमहाबलः १२ भगदत्तस्ततः पश्चाद्भुजा-
 नीकेनसंवृतः कृपश्चकृतवर्माचभगदत्तमनुव्रतौ १३ कांबोजराजोबलवांस्ततः पश्चात्सुदक्षिणः मागधश्चजयत्सेनः सौब-
 लश्चबृहद्बलः १४ तथैवान्येमहेष्वासाः सुशर्मप्रसुरवानृपाः जघनंपालयामासुस्तवसैन्यस्यभारत १५ दिवसेदिवसेप्राप्ते-
 भीष्मः शांतनवोयुधि आसुरानकरोद्वाहन्येषाचानथराक्षसान् १६ ततः प्रवृत्तेयुद्धंतवतेषांचभारत अन्योन्यनिघ्नतांरा
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं १७ अर्जुनप्रसुरवाः पार्थाः पुरस्कृत्यशिरवंडिनं भीष्मंयुद्धेभ्यवर्ततकिरंतोविविधांश्छुरान् १८ तत्रभा-
 रतभीमेनताडितास्तावकाः शरैः रुधिरोघपरिक्लिन्नाः परलोकंययुस्तदा १९ नकुलः सहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः तवसैन्यंसमा
 साधपीडयामासुरोजसा २०

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

पक्षांतरमाहरथस्येति एकस्यरथस्यपंचाशद्गजाः पंचसहस्रंअश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रं पदातयः परिवारइत्यर्थः २३ अत्ररथादीनांप्राधान्याभिप्रायेणपरिवारा
त्यबहुत्वेज्ञेये साधारणीतु संख्याआदिपर्वण्युक्ता एकोरथोगजस्त्रैकोनराः पंचपदातयः त्रयश्चतुरगास्तत्रैः पत्तिरित्यभिधीयतइत्यादिनातामेवानुसरति सेने
ति तत्रगजानांरथानांचतुल्यसंख्योक्तिः पूर्वोक्तसंख्योपलक्षणार्था तेनपंचविंशतिशतानिमनुष्याः पंचदशशतंतुरगाइत्यपिज्ञेयम् पतनार्थातु पंचसहस्रं
नागास्तावंतोरथाः पंचविंशतिसहस्रंनराः पंचदशसहस्रंअश्वाः बाहिन्यांपंचाशत्सहस्रंनागास्तावंतोरथाः सार्द्धंलक्षद्वयंनराः सार्द्धंलक्षंअश्वाइतिज्ञेयम् २४

रथस्यनागाः पंचासन्नागस्यासन्शतंहयाः हयस्यपुरुषाः सप्तभिन्नसंधानकारिणः २३ सेनापंचशतंनागारथास्तावंतएवच
दशसेनाचपतनापतनादशवाहिनी २४ सेनाचवाहिनीचैवपतनाध्वजिनीचसूः अक्षौहिणीतिपर्यायैर्निरुक्ताचवस्तुथिनी २५ एवं
व्यूढान्यनीकानिकौरवेयेणधीमता अक्षौहिण्योदशैकाचसंख्याताः सप्तचैवह २६ अक्षौहिण्यस्तुसप्तैवपांडवानामभूद्वल
म् अक्षौहिण्योदशैकाचकौरवाणामभूद्वलम् २७ नराणांपंचपंचाशदेषापत्तिर्विधीयते सेनासुरवंचतिस्रस्तागुल्मइत्यभि
शब्दितम् २८ त्रयोगुल्मागणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशोभवन् दुर्योधनस्यसेनास्रयोत्स्यमानाः प्रहारिणः २९ तत्रदुर्योधनोराजा
शूरान्बुद्धिमतो नराश्च प्रसमीक्ष्यमहाबाहुश्चक्रेसेनापतीस्तदा ३० पृथगक्षौहिणीनांचप्रणेतृन्तरसत्तमान् विधिवत्पूर्वमानीय
पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपंद्रोणंचशल्यंचसैधवंचजयद्रथम् सुदक्षिणंचकांबोजंकृतवर्माणमेवच ३२ द्रोणपुत्रंचकर्णंचभू
रिश्मवसमेवच शकुनिंसौबलंचैवबाल्हिकंचमहाबलं ३३ दिवसेदिवसेतेषांप्रतिबेलंचभारत चक्रेसविविधाः पूजाः प्रत्यक्षंच
पुनःपुनः ३४ तथाविनियताः सर्वेयेचतेषांपदानुगाः बभूवुः सैनिकाराजांप्रियंराज्ञश्चिकीर्षवः ३५ इतिश्रीमन्महाभारते
उद्योगपर्वणिअभिनिर्वात्रायांपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५५ वैशंपायनउ० ततः शांतनवंभीष्मंप्रांजलिर्धृतं
तराष्ट्रजः सहसर्वैर्महीपालैरिदंवचनमब्रवीत् १ ऋतेसेनाप्रणेतारंपतनास्रमहत्यपि दीर्यतेयुद्धमासाद्यपिपीलिकमुदयथा

एवमपिपूर्वोक्ताक्षौहिणीसंख्यायाविसंवादएवेत्याशंक्याह सेनेति सेनादयःशब्दाः पर्यायाः नतुसंख्येयामेदमात्रेणाना नार्थाः एकस्मिन्नपिभीमसेने
दशनागसहस्रबलस्मरणात् एवंचबलस्यैवेयंएकादशसप्तैतिसंख्यानसंख्येयस्येतिभावः पांडवानांहीनबलत्वेपिअसंख्येयंवासुदेवबलंतत्रसहा
यीभूतमितिजयोभूदितिद्रष्टव्यम् २५ २६ २७ नराणामिति अयुतइत्यनेननराणामतोनास्तीतिदर्शितम् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इतिउ०दी०पं

चपंशततमोऽध्यायः १५५ ततइति १ २

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० उशनसाशुक्लेण असंहार्यः पितुर्वरदानात् कालेनापि संहर्तुमशक्यः ११ १२ कुमारः कार्तिकेयः १३ १४ पावकिः कार्तिकेयः

नहिजातुदयोर्बुद्धिः समाभवति कर्हिचित् शौर्यं च बलनेतृणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञो ह्यहं हयानमितौ जसः अभ्य
युर्ब्राह्मणाः सर्वे समुच्छ्रितकुशध्वजाः ४ तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह एकतस्तत्र यो वर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो
युद्धेषु भज्यन्तत्र यो वर्णाः पुनः पुनः क्षत्रियाश्च जयन्त्येव बहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्ते क्षत्रियानेव प्रच्छुर्हि जसत्तमाः तेभ्यः शशंसुर्ध
र्मज्ञायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य शृण्वानामहाबुद्धिमतीरणे भवन्तस्तपथस्सर्वे स्वबुद्धिवशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कु
रेकसेनापतिर्हि जम् नयेषु कुशलं शूरमजयन्सत्रियांस्ततः ९ एवं ये कुशलं शूरं हितेप्सितमकल्मषम् सेनापतिं प्रकुर्वन्ति ते जयन्ति र
णेरिपून् १० भवानुशनसा तु ल्योहितैषी च स दामम असंहार्यः स्थितो धर्मे स नः सेनापतिर्भव ११ रश्मिमतामिवादित्यो वीरुधामिव चं
द्रमाः कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां यथामेरुः रूपर्णः पक्षिणां यथा कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाट् १३
भवता हि वयं गुप्ताः शत्रुणे वदिवौ कसः अनाधृष्या भविष्यामस्मि दशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः वयं
त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५ श्रीष्म उवाच एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत यथैव हि भवन्तो मे तथैव सम
पांडवाः १६ अपि चैव मया श्रेयोवाच्यं तेषां नराधिप संयोद्धव्यं तवार्थाय यथामे समयः कृतः १७ न तु पश्यामि योद्धारमात्मनः सह
शंभुवि ऋते तस्मान्न रव्याघ्रात्कुंती पुत्राहं न जयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्त्यस्त्राण्यनेकशः न तु मां विवृतो युद्धे जातु युद्धे
तपांडवः १९ अहं चैव क्षणेनैव निर्मनुष्यमिदं जगत् कुर्यांश्च बलैर्नैव स सरा सरराक्षसम् २० न त्वेवोत्सादनीयामे पांडोः पुत्रा
जनाधिप तस्माद्यो धातुहनिष्यामि प्रयोगेणा युतं सदा २१ एवमेषां करिष्यामि निधनं कुरुनंदन न च ते मां हनिष्यन्ति पूर्वमेव समा
गमे २२ सेनापतिर्भविष्यामि समयेनापरेण ते भविष्यामि यथा कामं तन्मेश्रो तु मिहार्हसि २३ कर्णो वा युत्स्यतां पूर्वमहं वा एषि
वीपते स्पर्धते हि सदा त्वर्थं स तपुत्रो मयारणे २४ कर्ण उवाच नाहं जीवति गांगेये राजन्यो त्वेकथं च न हते भीष्मे तु यो
त्स्यामि सहगां डीवयन्वना २५ वैशंपायन उवाच ततः सेनापतिं चक्रे विधिवद्भूरिदक्षिणं धृतराष्ट्रात्मजो भीष्मसो भिषिको
व्यरोचत २६

व १५ १६ १७ १८ विवृतो विस्मयो भूत्वेत्यर्थः १९ २० न मे मया उत्सादनीयाः नाशयितुं शक्याः सदा प्रत्यहम् २१ २२ २३ २४ २५ २६

२७ २८ पातयंतः सूर्चितानिकुर्वंतः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ इत्यद्योगेटीकायां षट्पंचा० वाततमोऽध्यायः १५६ आपगेयमिति १ २ ३

ततो भेरीश्च शंखश्च शतशोथसहस्रशः वादयामासुरव्यग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्च विविधावाहनानां च निस्व-
नाः प्रादुरासन्ननभ्रे च वर्षेरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताः पृथिवीकंपागजहं हितनिस्वनाः आसंश्च सर्वयोधानां पातयंतो मनांस्युत २९
वाचश्चाप्यशरीरिण्यो दिवश्चोल्काः प्रपेदिरे शिवाश्च भयवेदिन्यो नैर्दुर्दासितराभ्रशम् ३० सेनापत्येयदाराजागांगेयमभिषिक्तवान्
तदेतान्युग्ररूपाणि बभूवुः शतशो नृप ३१ ततः सेनापतिं कृत्वा भीष्मं परबलार्दनम् वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान् गोभिर्निषेधैश्च भूरिशः ३२
वर्धमानो जयाशीर्भिर्निर्ययौ सैनिकैर्वृतः आपगेयं पुरस्कृत्य भ्रातृभिः सहितस्तदा ३३ स्कंधावारेण महता कुरुक्षेत्रं जगाम ह ३४
परिक्रम्य कुरुक्षेत्रं कर्णेन सह कौरवः शिविरं मापयामास समेदेशे जनाधिप ३५ मधुरानूरवरे देशे प्रभूतयवसंधने यथैव हास्तिन-
पुरं तद्वच्छिविरमाबभौ ३६ इति श्रीम० उ० अभिनिर्यात्रायां भीष्मसैनापत्ये षट्प० वाततमोऽध्यायः १५६ जनमेजय उ०
आपगेयं महात्मानं भीष्मं शस्त्रभृतां वरम् पितामहं भारतानां ध्वजं सर्वमहीक्षिताम् १ बृहस्पतिसमं बुरुवाक्षमया पृथिवीसमं
समुद्रमिव गांभीर्ये हिमवंतमिव स्थिरम् २ प्रजापतिमिवौदार्ये तेजसा भास्करोपमम् महेंद्रमिव शत्रूणां ध्वंसनं शरदृष्टिभिः ३ र-
णयज्ञे प्रवितते स्रग्भीमैर्लोमहर्षणे दीक्षितं चिररात्राय श्रुत्वा तत्र युधिष्ठिरः ४ किमब्रवीन्महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतां वरः भीमसेनार्जु-
नौ वापि कृष्णो वा प्रत्यभाषत ५ वैशंपायन उ० आपद्धर्मार्थं कुशलं महबुद्धिर्युधिष्ठिरः सर्वान् भ्रातृन् समानीय वासुदेवं
च शाश्वतम् ६ उवाच वदतां श्रेष्ठः सांत्वपूर्वमिदं वचः पर्याक्रामत सैन्यानि यत्तास्तिष्ठतदंशिताः ७ पितामहे न वीर्युद्धं पूर्वमेव भवि-
ष्यति तस्मात्सप्तस्रसेनासु प्रणेतृन्मम पश्यत ८ कृष्ण उवाच यथार्हं तिमवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते तथेदमर्थव-
द्वाक्यमुक्तं ते भरतर्षभ ९ रोचते मे महाबाहो क्रियतां यदनंतरम् नायकास्तव सेनायां क्रियतामिह सप्त वै १० वैशंपायन उ०
ततोऽपि पदमानाय विराटं शिनिपुंगवम् धृष्टद्युम्नचपांचाल्यं धृष्टकेतुंच पार्थिवम् ११ शिरवंडिनंच पांचाल्यं सहदेवं च मागधम्
एतान्सप्त महाभागान् वीरात्कुडाभिकाक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन् विधिवदभ्यषिंच युधिष्ठिरः सर्वसेनापतिंचात्र धृष्टद्युम्नंच कारह-

द्रोणांत हेतोरुत्पन्नो य इन्द्राज्जातवेदसः सर्वेषामेव तेषां तु समस्तानां महात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रे गुडाकेशं धनंजयम्
अर्जुनस्यापि नेता च संयता चैव वाजिनम् १५ संकर्षणानुजः श्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः तदृष्ट्वोपस्थितं युद्धं समासन्नमहा
त्ययम् १६ प्राविशद्रव नराजन्पांडवानां हलायुधः सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणो यादुकस्तैश्चारुदेव्यापु
रोगमैः वृष्णिमुरव्यैरधिगतैर्व्याघ्रैरिव बल्लोत्कटेः १८ अभिगुप्तो महाबाहुर्मरुद्भिरिव वासवः नीलकौशेयवसनः कैलासशिखरो
पमाः १९ सिंहरेल गतिः श्रीमान्मदरक्तांतलोचनः तदृष्ट्वा धर्मराजश्चकेशवश्च महाद्युतिः २० उदतिष्ठततः पार्थो भीमकर्मावक्रो
दरः गांडीवधन्वा ये चान्ये राजानस्तत्र केचन २१ पूजयांचक्रिरे ते वै समायांतं हलायुधम् ततस्तं पांडवो राजा करे पश्य शपाणि
ना २२ वासुदेवपुरोगास्तं सर्व एवाभ्यवादयन् विराटद्रुपदौ हृद्वावभिवाद्य हलायुधः २३ युधिष्ठिरेण सहित उपाविशदरिंदमः
ततस्तेशूपविष्टेषु पार्थिवेषु समंततः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य रौहिणेयोभ्यभाषत २४ भवितायं महारौद्रो दारुणः पुरुषक्षयः दिष्टमेतद्भु
वं मन्ये न शक्यमभिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धात्समुत्तीर्णानपि वः सकृदृज्जनान् अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टव्यमिति मतिर्मम २६ समेतं
पार्थिवं क्षत्रं कालपक्वमसंशयम् विमदश्च महान्भावी मांसशोणितकर्दमः २७ उक्तो मया वासुदेवः पुनः पुनरुपलहरे संबंधिषु
समां वृत्तिं वर्तस्व मधुसूदन २८ पांडवा हि यथास्माकं तथा दुर्योधनो नृपः तस्यापि क्रियतां सदां सपर्येति पुनः पुनः २९ तच्च मे ना
करोद्वाक्यं त्वदर्थं मधुसूदनः निर्विष्टः सर्वभावेन धनंजयमवेक्ष्य ह ३० ध्रुवोजयः पांडवानामिति मे निश्चिता मतिः तथा त्वमिनिवे
शो यं वासुदेवस्य भारत ३१ न चाहमुत्सहे कृष्णामृते लोकमुदीक्षितुम् ततो ह मनुवर्तामि केशवस्य चिकीर्षितम् ३२ उभौ शिष्यौ
हि मे वीरौ गदायुद्धविशारदौ तुल्यस्नेहोऽस्य तोषी मे तथा दुर्योधने नृपे ३३ तस्माद्यास्यामि तीर्थानि सरस्वत्यानि षेवितुम् न हि
शक्यामि कोरव्यान्नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्त्वा महाबाहुरनुज्ञातश्च पांडवैः तीर्थयात्राय यो रामो निर्वर्त्य मधुसूदनम्
३५ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि अभिनिर्वाचायां सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५७

एतस्मिन्निति आकूतीनांसंकल्पानां सत्यसंकल्पइत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ मोरवान् आंनंति मयान् यैरिदानीं शार्ङ्गे धनुषि ज्याक्रियते ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

वैशंपायन उवाच एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मकस्य महात्मनः हिरण्यरोम्णोऽर्चयते साक्षादिन्द्रसरवस्य वै १ आकूतीनामधिप
तिर्भोजस्याति यशस्विनः दाक्षिणात्यपतेः पुत्रो दिक्षुरुक्मीति विश्रुतः २ यः किंपुरुषसिंहस्य गंधमादनवासिनः कृत्स्नं शिष्यो धनु
र्वेदं चतुष्पादमवाप्तवान् ३ यो माहेन्द्रं धनुर्लेभे तुल्यं गांडीवतेजसा शार्ङ्गेण च महाबाहुः सम्पन्नं दिव्यलक्षणम् ४ त्रीण्येवैतानि दि
व्यानि धनुषि दिविचारिणाम् वारुणं गांडिवं तत्र माहेन्द्रं विजयं धनुः शार्ङ्गं तु वैष्णवं प्राहुर्दिव्यं तेजोमयं धनुः ५ धारयामास तत्कृष्णः
परसेनाभयावहम् गांडीवं पावकाले मेरवांडवे पाकशासनिः ६ दुमादुक्मी महातेजा विजयं प्रत्यपद्यत संचिद्य मोरवान्पाशा
न्निहत्य मुरमोजसा ७ निर्जित्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले षोडशस्त्री सहस्राणिरत्नानि विविधानि च ८ प्रतिपेदे हृषीके
शः शार्ङ्गं च धनुरुत्तमम् रुक्मीतु विजयं लब्ध्वा धनुर्मेघनिभस्वनम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत नामृष्यत पुरायो
सौस्वबाहुबलगर्वितः रुक्मिण्या हरणं वीरो वासुदेवेन धीमता कृत्वा प्रतिज्ञां नाहत्वा निवर्तिष्ये जनार्दनम् ११ ततो न्वधावहा
ष्णो यं सर्वशस्त्रभृतां वरं सेनया चतुरंगिण्यामहत्या दूरपातया १२ विवित्रायुधवर्मिण्या गंगयेव प्रहृष्टया ससमासाद्य वार्ष्णेय
योगानामीश्वरं प्रभम् १३ व्यंसितो ब्राह्मिणो राजन्नाजगाम सकुण्डिनम् यत्रैव कृष्णो नरणे निर्जितः परवीरहा १४ तत्र भोजकं
नाम कृतं नगरमुत्तमम् सैन्येन महता तेन प्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतदु विविरव्यातं नाम्ना भोजकं नृप सभोजराजः सैन्येन म
हता परिवारितः १६ अक्षौहिण्या महावीर्यः पांडवान् क्षिप्रमागमत् ततः सकवची धन्वी तलीरवद्भीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यव
र्णेन प्रविवेश महाचसूम् विदितः पांडवेयानां वासुदेवप्रिये प्लथा १८ युधिष्ठिरस्ततः राजा प्रत्कद्रम्याभ्य पूजयत् स पूजितः पां
दुपुत्रैर्यथान्यायं स संस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतु तान्सर्वान् विश्रान्तः सह सैनिकः उवाच मध्ये वीराणां कुंती पुत्रं धनं जयम् २० साहा
य्यं स्मिन् स्थितो युद्धे यदि भीतो सि पांडव करिष्यामि रणे सद्य मसद्यंतव शत्रुभिः २१ नहि मे विक्रमे तुल्यः पुमानस्तीह कश्चन ह
निष्यामि रणे भाग्यन्मे दास्यसि पांडव २२ अपि द्रोणकृपौ वीरो भीष्मकर्णविथोपुनः अथ वा सर्व एवैते तिष्ठन्तु वसुधाधिपाः २३

निहत्यसमरेशान्स्तवदास्यामिमेदिनीं इत्कक्तो धर्मराजस्य केशवस्य च संनिधौ २४ शृण्वतां पार्थिवेन्द्राणामन्येषां चैव सर्व
 शाः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य धर्मराजं च पांडवम् २५ उवाच धीमान्कौंतेयः प्रहस्य सखि पूर्वकम् कौरवाणां कुले जातः पांडोः पुत्रो विप्रो
 षतः २६ द्रोणं व्यपदिशन् शिष्यो वासुदेव सहायवान् भीतो स्मीतिकथं ब्रूयाद धानो गांडिवं धनुः २७ युत्स्यमानस्य मे वीरगंधर्वैः समहा
 बलैः सहायो घोषयात्रायां कस्तदा सीत्सरवामम् २८ तथा प्रतिभयेत स्मिन्देव दानवसंकुले स्वांडवे युत्स्यमानस्य कः सहायस्तदा भव
 त् २९ निवातकवचैर्युद्धे कालकेयैश्च दानवैः तत्र मे युत्स्यमानस्य कः सहायस्तदा भवत् ३० तथा विराटनगरे कुरुभिः सह संगरे यु
 त्यतो बहुभिस्तत्र कः सहायो भवन्मम ३१ उपजीव्य रणेरुद्रं शक्रं वैश्रवणं यमम् वरुणं पावकं चैव रूपं द्रोणं च माधवम् ३२ धारय-
 न् गांडिवं दिव्यं धनुस्तेजोमयं ददम् अक्षय्यशरसं युक्तो दिव्यास्त्रपरिह्वितः ३३ कथमस्मद्दिधो ब्रूयाद्भीतो स्मीति यशोहरम्
 वचनं नरशाहं लवज्जायुधमपि स्वयम् ३४ नास्मि भीतो महाबाहो सहायार्थश्चनास्ति मे यथाकामं यथायोगं गच्छवान्यत्र तिष्ठवा
 श्विनिवर्त्य ततोरुक्मीसेनां सागरसंनिभाम् दुर्योधनमुपागच्छ तथैव भरतर्षभ ३५ तथैव चाभिगम्यैनमुवाच वसुधाधिपः प्र
 त्यारव्यात्तश्च तेनापि स तदा शूरमानिना ३७ द्वावेव तु महाराज तस्माद्युद्धादपेयतुः रोहिणेयश्च वार्ष्णेयोरुक्मीच वसुधाधिपः ३८
 गते रामे तीर्थयात्रां भीष्मकस्य स ते तथा उपाविशन् पांडवेयामंत्राय पुनरेव च ३९ समितिर्धर्मराजस्य सा पार्थिवसमाकुला शश
 भेतारकैश्चित्राद्यैश्च द्रोणे वभारत ४० इति श्रीमन्महाभा. उद्योगपर्वणि अभिनिर्वात्रायां रुक्मिप्रत्यारव्यानं नामाष्टपंचाशद
 धिकश. अध्यायः १५८ जनमेजय उ. तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ किमकुर्वंश्च कुरुवः कालेनाभिप्रचोदिताः १ वैशं
 पायन उवाच तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ धृतराष्ट्रो महाराज संजयं वाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजय सर्वमे आचक्ष्वान
 वशोषता सेनानिवेशे यद्वत्तं कुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेव परमन्ये पौरुषं चाप्यनर्थकम् यदहं बुल्यमानोऽपि युद्धदोषान्क्षयोदया-
 न् ४ तथापि निहृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्घृतदेविनं न शक्नोमि नियंतुं वाकर्तुं वाहितमात्मनः ५

३८ ३९ ४० इति उद्योगेटीकायां अष्टपंचाशदधि

६७ - एनसादोषेणदेवान्कालंवागंतुंउपालब्धुंनार्हतिदृष्टेसंभावस्यदृष्टकथ्यनायाअन्यास्यत्वादृष्टापराधाभावेदेवस्यकालस्यवाउपालंभःकर्तुमुचितःननुतस्मिन्सतीत्यर्थःनसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हतीतिपाठेप्ययमेवार्थः९१०निकाराःतिरस्काराः११वैशसंसमरेनिमित्ते१२१३१४

भवत्येवहिमेसूतबुद्धिर्दोषानुदर्शिनीदुर्योधनंसमासाद्यपुनःसापरिवर्तते६एवंगतेवैयद्रावितद्रविष्यतिसंजयक्षत्रधर्मःकिं
लरणेतनुत्यागोहिपूजितः७संजयउवाचत्वद्युक्तोयमनुप्रश्नोमहाराजयथेच्छसिननुदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्ह
सि८शृणुघानवशेषेणवदतोममपार्थिवयआत्मनोदुश्चरितादशुभंप्राप्नुयान्नरःनसकालंनवादेवंवक्तुमेतदिहार्हति९
महाराजमनुष्येषुनिर्घंयःसर्वमाचरेत्सवध्यःसर्वलोकस्यनिंदितानिसमाचरेत्१०निकारामनुजश्रेष्ठपांडवेस्त्वत्पतीक्षया
अनुभूताःसहामात्यैर्निर्हृतेरधिदेवने११हयानांचगजानांचराजांचामिततेजसाम्वैशसंसमरेवृत्तंयत्तन्मेशृणुसर्वशः१२
स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् यथाभूतंमहायुद्धेश्रुत्वाचैकमनाभव१३नद्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः
अस्वतंत्रोहिपुरुषःकार्यतेदारुयंत्रवत्१४केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेवयदृच्छयापूर्वकर्मभिरप्यन्यत्रैधर्मेतत्प्रदृश्यतेतस्माद
नर्थमापन्नंस्थिरोभूत्वानिशामय१५इति०उद्यो०एको०षष्ठ्यधिकशततमो०ध्यायः१५९संजयउवाचहिरण्वत्यानिविष्टेषु
पांडवेषुमहात्मसुन्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि१तत्रदुर्योधनोराजानिवेशयबलमोजसासंमानयित्वानृपतीन्
स्यगुल्मांस्तथैवच२आरक्ष्यस्यविधिंकृत्वायोधानांतत्रभारतकर्णेदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम्३आनाय्यनृपतींस्तत्र
मंत्रयामासभारततत्रदुर्योधनोराजाकर्णेनसहभारत४संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनचसौबलेनचराजेंद्रमंत्रयित्वा
नरर्षभ५आहूयोपहरेराजन्तुलूकमिदमब्रवीत्उलूकगच्छकैतव्यपांडवान्सहसौमकान्६गत्वामभवचोब्रूहिवास्तुदेवस्य
शृण्वतःइदंतत्समनुप्राप्तवर्षपूगाभिचिंतितम्७पांडवानांकुरूणांचयुद्धंलोकभयंकरम् यदेतत्कथनावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत्
८वास्तुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यतेमध्येकुरूणांकौंतेयतस्यकालोयमागतः९यथावःसंप्रतिज्ञातंतत्सर्वंकियतामिति ज्ये
ष्ठंतथैवकौंतेयब्रूयास्त्वंचनान्मम१०

१५ इत्यु०टी०एको०ष०शततमो०ध्यायः१५९ हिरण्वत्यामिति १ गुल्मान् सैन्यान् २ आरक्ष्यस्य रक्षिणीयस्य द्रव्यादेः विधिं रक्षाविधानं आरक्ष्यं रक्षणीये स्यादिति विश्वः ३ ४ ५ ६ कथनावाक्यं आत्मप्रशंसनं ७ ९ संप्रतिज्ञातं दुःशासनरुधिरपा नादि

भ्रातृभिः सहितः कथमधर्ममनः कथा इति संबंधः ११ दातादास्यसिपारिव्रज्यं करिष्यसीत्यर्थः १२ १३ भोसुरा इति देवान् प्रज्ञादः संबोधति यस्य व्रत
स्य धर्मध्वजो धर्मचिह्नं दर्शयति विप्रपाणित्वादि उच्छ्रितः सर्वलोकविदितः १४ १५ मनः शक्तिं हिंसातो निवृत्तिम् १६ विश्रंभं विश्वासम् १७ १८ १९ २०

भ्रातृभिः सहितं सर्वैः सोमकैश्च सकेकयैः कथं वा धार्मिको भूत्वा त्वमधर्ममनः कथाः ११ यदच्छसिजगत्सर्वं नश्यमानं नृशंसव
त् अभयं सर्वभूतेभ्यो दाता त्वमिति मेमतिः १२ श्रूयते हि पुरा गीतः श्लोको यं भरतर्षभ प्रज्ञादेनाथ भद्रं ते ह ते राज्ञ्ये तु देवतैः १३
यस्य धर्मध्वजो नित्यं सुराध्वज इवोच्छ्रितः प्रच्छन्नानि च पापानि बैडालं नाम तद्भूतम् १४ अत्र ते वर्तयिष्यामि आख्यानमिदम्
तमम् कथितं नारदेनेह पितुर्मम नराधिप १५ मार्जारः किल दुष्टात्मानि श्वेषः सर्वकर्मसु ऊर्ध्वबाहुः स्थितो राजन् गंगातीरे कदाचन
स वै कृत्वा मनः शक्तिं प्रत्ययार्थं शरीरिणाम् १६ करोमि धर्ममित्याह सर्वान्नेव शरीरिणः तस्य कालेन महता विश्रंभं जग्मुरंजनाः १७
समेत्य च प्रशंसन्ति मार्जारं तं विशांपते पूज्यमानस्तुतैः सर्वैः पक्षिभिः पक्षिभोजनः १८ आत्मकार्यं कृतं मेने च र्यायाश्च कृतं फ
लम् अथ दीर्घस्य कालस्य तं देशं मूषिका ययुः १९ ददृशुस्तं च ते तत्र धार्मिकं व्रतचारिणम् कार्येण महता युक्तं दंभयुक्तेन भा
रत २० तेषां मतिरियं राजन्नासीत् तत्र विनिश्चये बहुमित्रा वयं सर्वे तेषां नो मातुलो ह्ययं २१ रक्षां करोतु स तं वृद्धबालस्य सर्वशः
उपगम्य तु ते सर्वे बिडालमिदं मधुवन् भवत्प्रसादादिच्छामश्च तृचैव यथा स्मरवम् २२ भवान्नो गतिरव्यग्रा भवान्नः परमाः सु
हृत् ते वयं सहिताः सर्वे भवंतं शरणं गताः २३ भवान् धर्मपरो नित्यं भवान् धर्मे व्यवस्थितः स नो रक्षमहाप्राज्ञ त्रिदशानि ब्रह्
ज्य भूत २४ एवमुक्तस्तुतैः सर्वैर्मूषिकैः स विशांपते प्रत्यवाच ततः सर्वान् मूषिकान् मूषिकांत हृत् २५ द्वयो र्योगं न पश्यामि त
पसोरक्षणास्य च अवश्यं तु मया कार्यं वचनं भवतां हितम् २६ युष्माभिरपि कर्तव्यं वचनं मम नित्यशः तपसास्मि परिश्रं
तो दृढं नियममास्थितः २७ न चापि गमने शक्तिकां चित्यश्यामि चिंतयन् सोस्मिनेयः सदा तात नदीकुलमिह परम् २८ तथे
ति ते प्रतिज्ञाय मूषिका भरतर्षभ वृद्धबालमथो सर्वं मार्जाराय न्यवेदयन् २९ ततः स पापो दुष्टात्मा मूषिकानथ भक्षयन् पीवर
श्चरुवर्णश्च दृढबंधश्च जायते ३० मूषिकाणां गणश्चात्र भृशं संक्षीयते यस्य मार्जारो वर्धते चापि तेजो बलसमन्वितः ३१

बहवश्च ते मित्राणि चेति बहुमित्राः बद्धमित्रा इत्यपि पाठः २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ वृद्धाश्च बालाश्च तेषां समाहारो वृद्धबालम् २९ ३० ३१

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ शिरवाअमित्रस्यापिमित्रभावस्वरूपंयक्षांतरम् कृतास्वीकृताशिरवापक्षांतरेवाहाइतिमेदिनी ३७ गणश्चमूषिकाणाम् ३८ ३९

ततस्तेमूषिकाःसर्वेसमेत्यान्योन्यमब्रुवन् मातुलोवर्धतेनित्यं वयंक्षीयामहेभृशम् ३२ ततःप्राज्ञतमःकश्चिदिडिंडिकोनाममूषिकः
अब्रवीद्वचनंराजन्मूषिकाणामहागणम् ३३ गच्छतां वोनदीतीरं सहितानां विशेषतः पृष्ठतो हंगमिष्यामि सैहैव मातुलेन तु ३४
साधुसाध्वितिते सर्वे पूजयांचक्रिरेतदा चक्रुश्चैव यथान्यायं डिंडिकस्य वचोर्थवत् ३५ अविज्ञानात्ततः सोऽथ डिंडिकं द्युपयुक्तवान्
ततस्तेसहिताः सर्वे मंत्रयामासुरं जसा तत्र वृद्धतमः कश्चित्कोकिलोनाममूषिकः ३६ अब्रवीद्वचनंराजन् ज्ञातिमध्ये यथातथम् न
मातुलो धर्मकामश्छद्ममात्रं कृताशिरवा ३७ नमूलफलभक्षस्य विष्टाभवतिलोमशा अस्य गात्राणिवर्धते गणश्च परिहीयते ३८
अद्य सप्ताहदिवसात् डिंडिकोऽपि न दृश्यते एतच्छ्रुत्वा च चः सर्वे मूषिका विप्रदुःखुः ३९ बिडालोऽपि सदुष्टात्मा जगामैव यथागत
म् तथात्वमपि दुष्टात्मा न वै डालं व्रतमास्थितः ४० चरसि ज्ञातिषु सदा बिडालो मूषिकेष्विव अन्यथा किल ते वाक्यमन्यथा कर्म ह
श्यते ४१ दर्शनार्थाय लोकस्य वेदाश्चोपशमश्च ते त्यक्त्वा छद्मत्विदं राजन् क्षत्रधर्मं समाश्रितः ४२ कुरुकार्याणि सर्वाणि धर्मिणोः
सिनरर्षभ बाहुवीर्येण पृथिवीं लब्ध्वा भरतसत्तम ४३ देहिदानं हि जातिभ्यः पितृभ्यश्च यथोचितम् क्लृप्ताया वर्षपूगांश्च मातुर्मा
तृहिते स्थितः ४४ प्रमार्ज्यश्चुरणे जित्वा संमानं परमावह पंचग्रामावृताय लान्नास्माभिरपवर्जिताः ४५ युद्धामहे कथं संरक्ष्ये
कोपयेम च पांडवान् त्वत्कृते दुष्टभावस्य संत्यागो विदुरस्य च ४६ जातुषे च एहे दाहं स्मरंस्तं पुरुषो भव यच्च कृष्णामवोचस्त्वमायां
तं कुरु संसदि ४७ अयमस्मि स्थितो राजन् शमाय समराय च तस्यायमागतः कालः समरस्य नराधिप ४८ एतदर्थं मया सर्वं कृत
मेतद्युधिष्ठिर किंतु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ४९ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्रथितो भुवि क्लृप्तादस्त्राणि संप्राप्य कृपा
ञ्च भरतर्षभ तुल्ययोगोऽस्य बले वासुदेवं समाश्रितः ५० ब्रूयास्त्वं वासुदेवं च पांडवानां समीपतः आत्मार्यं पांडवार्यं च यत्तो मां प्र
तियोधय ५१ सभामध्ये च यद्रूपमायया कृतवानसि तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिदध ५२ इन्द्रजालं च मायां वैकुण्ठकावापि भी
षणा आत्तशस्त्रस्य संग्रामे वहति प्रतिगर्जनाः ५३

४० ४१ इदं छद्मजानशत्रुत्वरूपं धर्मिणो सीत्कपहोसः ४२ ४३ ४४ प्रमार्ज्य प्रमार्ज्य ४५ ४६

४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ इन्द्रजालं प्रसिद्धम् माया छलकम् कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतं कोपं वहति प्रापयति ननु प्रयं जनयंतीत्यर्थः गर्जनं निचदे कोपे इति

मेदिनी ५४

५५ पर्यायतः भयप्रदर्शनादिरूपप्रकारात् तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथा परोपितेन बुद्धिमातुषी भयात्मिकां न प्राप्नोति ५६ यतो मनसैव ईश्वरेणेव वयं च
शेकर्तव्यानत्वाद्दशैर्विभीषिकयेति भावः नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तस्यैव पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे इति मेदिनी ५७ आचक्ष्वे आख्यातवान् ५८
५९ ६० सशृंगकाः शृंगं पुंस्त्वचिन्हं श्मश्रुलत्वलिंगवत्वादिकं तत्सहिताः षंडाः निर्वीर्याः सन्ति येषु त्ववशौर्यं प्रख्यातमिति भावः ६१ ६२ त्ववरकं त्ववरः प्रौढशृं

वयमप्युत्सहेमघोरं च गच्छेम मायया रसातलं विशामोपि रेंद्रं वा पुरमेव तु ५५ दर्शयेम चरूपाणि स्वशरीरे बहून्यपि न तु प
र्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्नोति मातुषीम् ५६ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते वशो यद्ब्रवीषि च वार्ष्णेय धातं राष्ट्रान् हरणे ५७ घातयि
त्वा प्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् आचक्ष्वे च मे सर्वं भजयस्त्ववभाषितम् ५८ मद्द्वितीयेन पार्थेन वैरं कः सव्यसाचिना ससत्प
संगरो भूत्वा पांडवार्थे पराक्रमी ५९ युत्स्य स्वाधरणेयतः पश्यामः पुरुषो भव यस्तु शत्रुमभिजाय शत्रुद्वंद्वौ रूषमास्थितः ६० करोति
द्विषतां शोकं स जीवति स जीवितम् अकस्माच्चैव ते कृष्णारव्यातं लोके महद्यशः अद्येदानीं विजानीमः सन्ति षंडाः सशृंगकाः ६१ म
द्विधो वापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन सन्नाहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ६२ तंच त्ववरकं बालं बद्धा शिनमविद्यकम् ६३ उल्ह
कमद्वचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् विराटनगरे पार्थयस्त्वं स दौद्यभूः पुरा ६४ बलवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् प्रतिज्ञा
तं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६५ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि शक्यते यद्ब्रवीषि च कौन्तेय धातं राष्ट्रान् हरणे ६६ निहनिष्या
मितरसातस्य कालो यमागतः त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६७ कस्युद्धं क्वच भोक्तव्यं युत्स्यस्व पुरुषो भव शायिष्यसे ह-
तो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६८ तद्वथा च सभामध्ये वल्गितं ते व कोदर उल्हकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ६९ युत्स्य रथाद्यस्थिरो
भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च मयि भारत ७० कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ब्रूयास्त्वं सहदेवं
च राजमध्ये वचो मम ७१ युत्स्येदानीं रणेयतः क्लेशान् स्मर च पांडव विराटद्रुपदौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम नदृष्टपूर्वाभर्तारो भू-
त्यैरपि महागुणैः ७२ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः अश्लाघ्यो यं नरपतिर्युवयोरिति चागतम् ७३

गोन दानं तत्तुल्यं तूपर इति पाठेऽपि स एवार्थः अश्वश्रुपुरुषमित्यन्ये त्ववरो अश्वश्रुपुरुषे प्रौढशृंगान् दुह्यपीति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्वश्रुक इति कल्पना भवति अ-
श्वोजस्तूपरो गोभृग इति प्राजापत्या इति श्रुतौ अश्वदिसाहचर्यान्तूपरोऽपि पशुरेव अविद्यकं मूढं ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ नष्टेति भर्तारः राजानः ७२ अर्थ
पतिभिः राजभिः यतः कालात्तत आरभ्येत्यर्थः मूढा यूयं मयि गुणवति स्वाभिनिन संतुष्टाः स्युः मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेषु पितुष्यतीति भावः ७३

तत्तस्माद्धेतोर्ममवधार्येचप्रयुक्त्यध्वमिति संबंधः ७४ ७५ पापं कर्म कुरु गुरुवधारव्यं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः ससहस्रार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सहस्रं द्विः पार्थैश्च सहितं यथा स्यात्तथा युक्त्यस्वेत्यर्थः अयमेव मूलपाठः ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ राज्यमाक्रम्यमादृशा इति शेषः ८४

नेयूयंसंहताभूत्वा तद्व्यर्थं ममापि च आत्मार्यं पांडवार्थं च प्रयुक्त्यध्वं मया सह ७४ धृष्टद्युम्नं च पांचाल्यं ब्रूयात्स्वं वचनान्मम एष ते समयः प्राप्तो लब्धव्यश्च त्वयापि सः द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् युक्त्यस्वसहकार्यं कुरु कर्म सह दुष्करम् ७६ शिरवंडि नमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम स्त्रीति मत्त्वामहाबाहुर्न हनिष्यति कौरवः ७७ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युक्त्येदानीं सन्निर्भयः कुरु कर्म रणे यत्तः पश्यामः पौरुषं तव ७८ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ७९ अस्मान्वा त्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् अथवा निर्जितोऽस्मा भीरुणो वीरशायिष्यसि ८० राष्ट्रां निर्वीसन क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८१ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते सर्वे तदिदमागतम् बलं वीर्यं च शौर्यं च परं चाप्यस्त्रलाघवम् ८२ पौरुषं दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोषितस्य च ८३ हृदयं कस्य न स्फोटैर्दैश्वर्याद्भिशितस्य च कुले जातस्य शूरस्य परवित्तेषु गृह्यतः आच्छिन्नं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८४ यत्तदुक्तं महाव्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् अकर्मणा कल्पितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८५ अमित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धर हावर्थैः युद्धकामस्य तस्मात्त्वं कुरु पौरुषम् ८६ पराजितोऽसि द्यूतेन कृष्णाचानायितासभाम् शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्यथा द्विवासितः संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषितः ८८ राष्ट्रां निर्वीसन क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८९ अप्रियाणां च वचनं प्रव्रजत्स पुनः पुनः अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षो ह्येव पौरुषम् ९० क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम् इह ते दृश्यतां पार्थ युक्त्यस्व पुरुषो भव ९१ लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरु सेन मर्कटमम् पुष्टास्ते श्वाभृता योधाः श्वो युक्त्यस्व स केशवः

अकर्मणा अयुद्धेन कल्पितेन स्वप्रशंसामात्रेण ८५ स्थानं स्थितिम् तत्स्थानं राज्ययो रूद्धरणम् पौरुषं पुरुषं कर्म कुरु ८६ ८७ धिष्यथा तृगृहात् ८८ ८९ अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योग्यं वचनं गौर्गैः न संति पतयो भद्रेषु तिला एते इत्यादिकं ब्रुवत्स दुःशासनादिषु अमर्षं कोपं दर्शय ९० ९१ लोहाभिहारः शस्त्राणां नीराजनादिकं तेषु मंत्रेण देवतावाहनादिकं च अकर्ममिति युद्धयोग्यत्वं भूमेरुक्तम् ९२ ९३

१३ १४ १५ वेदयोःश्रुतिधनुर्वेदयोः अंतगंपारगम् १६ १७ युगंकालचक्रं १८ १९ आभ्यांद्रोणप्रीष्माभ्यां अभिध्यातो हंतव्यत्वेन निश्चितः दारुणेन भयानकेनास्त्रादिना पा
दाभूमिमिति मर्त्य उक्तः १०० ददुरोर्मंडकः १ २ नागबलस्य हस्ति सैन्यस्य १०३ ४ पर्यायात् युद्धप्रकारात् ५ ६ ७ पर्यायधर्मेण उपधर्मेण मायादिना अन्येतुराजपुत्रो

असमागम्यप्रीष्णेण संयुगे किं विकल्पसे आरुरुक्ष्यथामंदः पर्वतं गंधमादनम् १३ एवं कल्पसिकौ ते य अकल्पनुरुषो भव सतपुत्रं स्रुदु
मर्षं शल्यं च बलिनां वरम् १४ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपति समं युधि अजित्वा संयुगे पार्थराज्यं कथमिहेच्छसि १५ ब्राह्मेधनुषि चाचा
र्यं वेदयोरंतगंदयोः युधि धुर्यमविक्षोभ्य मनीकचरमच्युतम् १६ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि शुश्रूमवातेन मे रुमुन्मथि
तंगिरिम् १७ अनिलो वावहेन्मे रुंघौर्वापि निपतेन्महीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्वमाम् १८ कौह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये
मम रिमर्दनम् पार्थो वा इतरौ वापि को न्यस्वस्ति गृहान् प्रजेत् १९ कथमाभ्यामभिध्यातः संस्पृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् प्रमुच्येत पदाभू
मिमुपस्पृशन् १०० किंदर्दुरः कुपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षां देवचमू प्रकाशांगुप्तान् रेंद्रैस्त्रिदशैरिव घाम् १
प्राच्यैः प्रतीच्यै रथदाक्षिणात्यै रुदीच्यकां बोजशकैः स्वशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमध्यदेशैश्चैः पुलिंदैर्द्विडांघ्रकांच्यैः २ नानाजनौ
पंयुधिसंप्रवृद्धांगं यथावेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमल्पबुद्धे ३ अक्षय्या विषुधी चैव अग्निदत्तं च
तेरथम् जानीमो हिरणे पार्थ केतुं दिव्यं च भारत ४ अकल्पमानो युल्यस्व कल्पसे जुं न किं बहु पर्यायात् सिस्थिरेतस्य नैतत्सिस्थितिक
ल्पनात् ५ यदीदं कल्पना लोके सिस्थे त्वकर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कल्पने को हि दुर्गतः ६ जानामिते वासुदेवं सहायं जानामिते गां
डिवं तालमात्रम् जानाम्यहं त्वाद्दृशो नास्ति योद्वा जानानस्ते राज्यमेतद्हरामि ७ न तु पर्यायधर्मेण सिद्धिं प्राप्नोति मानवः मनसैवा नुक्
लानि विधाता कुरुते वशे ८ त्रयोदशसमाभक्तं राज्यं विलपतस्तव भूयश्चैव प्रशासिष्ये त्वां निहत्य सबांधवम् ९ कृतदागां डिवं तेषू
द्यदादासपणैर्जितः कृतदाभीमसेनस्य बलमासीच्च फाल्गुन १० सगदाद्भीमसेनाद्वा फाल्गुनाद्वा सगां डिवात् न वै मोक्षस्तदा बोभू
हि नाहृष्णामनिंदिताम् ११ सावो दास्ये समापन्नान् मोचयामास पावती अमनुष्यर्षमापन्नान् दासकर्मण्यवस्थितान् १२

यं राज्याहं इति क्रमधर्मस्तेन न किंतु शौर्येणैव सिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसा संकल्पेन धातैव कुरुते न तु मनुष्यः ८ ९ हे दासवासव इति पाठे हे इंदुपुत्र १० ११ अम
नुष्यत्वं नीचमनुष्यत्वं अलवणाय वायुरिति वदत्यर्थो न नञ् १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

१३ १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसीत्येतस्मात्परंश्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायतइत्यर्थं दृश्यते तस्यार्थः यः षंदवेषः अस्त्री अपिस्त्रीवेषभूत
श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरत्यवमर्दंशनस्थानेषुसंयुगेस्मरयुद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवति अयंतुततोप्यधमइतिभावः कक्षायामि
त्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः १५ १६ नमायेतिव्याख्यातएवश्लोकः ११७ ११८ श्रीष्मेणसहसंग्रामः गिरौशिरौभेदनादिवत्त्वनाशकरइत्यर्थः १९ २० बृहद्बलोह

अवोचंयत्संदतिलानहंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा १३ सूदकर्मणिचश्रान्तंविराटस्यमहानसे भीमसेने
नकौंतेययत्तुतन्ममपौरुषम् १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि श्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायते एवमेषस
दादंडंक्षत्रियाः क्षत्रियेदधुः १५ नमयाद्वासुदेवस्यनचापितवफाल्गुन राज्यंप्रतिप्रदास्यामियुत्यस्वसहकेशवः १६ नमायाहींद
जालंवाकुहकावापिभीषिणी आत्तशस्त्रस्यसंग्रामेवहंतिप्रतिगर्जनाः १७ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा आसाद्यमाम
मोघेषुंद्रविध्यंतिदिशोदश १८ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशिरसागिरिम् तरस्ववामहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् १९ शारदूतम
हामीनंविशंतिमहोरगम् भीष्मावेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् २० कर्णशल्यद्रुपवर्तकां बोजवडवामुखम् बृहद्बलमहोच्छ्रा
यंसौमदत्तितिमिंगिलम् २१ युयुत्सुतोयंप्रगदत्तमारुतंश्रुतायुहादिक्यमहासमुद्रं दुःशासनौघंशलशल्यमत्स्यंरुषेणचित्रो
युधनागनक्रम् २२ जयद्रथाद्रिपुरुमित्रगाधंदुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपातम् शस्त्रौघमक्षस्यमभिप्रवृद्धंयदावगात्थमनष्टचेताः
भविष्यसित्वंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेपरितापमेव्यति १२३ तदामनस्तेत्रिदिवादिवाभ्युचेर्निवर्तितापार्थमहीप्रशांसनात् प्रशाम्य-
राज्यंहिसदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवातपस्विना १२४ इतिश्रीम० उद्योग० उत्तर० दुर्योधनवाक्येष्वथ० शततमोऽध्यायः १६० संज-
यउवाच सेनानिवेशसंप्राप्तःकेतव्यःपांडवस्यह समागतःपांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभिज्ञोदूतवाक्यानांयथोक्तंब्रुवतोम-
म दुर्योधनसमादेशंश्रुत्वानक्रोडुमहीसि २ युधिष्ठिरउ० उत्लूकनभयंतेस्तिब्रूहित्वंविगतज्वरः यन्मतंधार्तराष्ट्रस्यलुब्धस्या-
दीर्घदर्शिनिः ३ ततोद्युतिमतामध्यपांडवानांमहात्मनाम् संजयानांचमत्स्यानांकृष्णास्यचयशस्विनः ४

द्विः २१ ओघः प्रवाहः पुरुमित्रोदुर्योधन

क्रातामएवगाधोगांभीर्यस्यपर्यंतोयस्मिन् तेनगादंडुःप्रवेशंदुर्मर्षणोदंदुर्मर्षणोदकंसोपिदुर्योधनम्रातेव २२ २३ निवर्तितानिवर्तिष्यति प्रशाम्यशान्तोभव प्रशा-
स्येतिपाठेप्रशास्यंचतद्राज्यंचेति समासः बुभूषितः प्रासुमिष्टः आनपस्विनास्वर्गइवत्वयाराज्यंदुर्लभंलभ्युमशक्यं१२४ इतिउ० दी० व० शततमोऽध्यायः १६०

सेनेति १ २ ३ ४ ५

दुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ भूमिपानां च सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ५ उल्लूक उवाच इदं त्वामब्रवीद्राजा धा-
 तैराष्ट्रो महामनाः शृण्वतां कुरुवीराणां तन्निबोध युधिष्ठिर ६ पराजितो सिद्ध्यते न कृष्णा चाना यिता सभाम् शक्यो मर्षो मनुष्ये-
 ण कर्तुं पुरुषमानिना ७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्याद्विवासिताः संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषिताः ८ अमर्षं राज्यहरणं
 वनवासं च पाण्डव द्रौपद्याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९ अशक्तेन च यच्छसं भीमसेनेन पाण्डव दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि-
 शक्यते १० लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरुक्षेत्रे मकदम् समः पंथाभृतास्ते श्वाः श्वोयुत्स्य स्वसकेशवः ११ असमागम्य भीष्मेण संयु-
 गे किं विवक्ष्यसे आरुरुक्षुः रथामंदः पर्वतं गंधमादनम् १२ एवं कथं सिकौतेय अकथं न्युरुषो भव सूतपुत्रं स दुर्मर्षं शल्यं च बलिनां व-
 रम् १३ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपतिं संयुधि अजित्वा संयुगे पार्थ राज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मे धनुषि चाचार्यं वेदयो रंतं गंद्योः
 युधिधुर्यमविस्रोभ्य मनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि शूश्रू मवात्तेन मेरुमुन्मथितं गिरिम् १६
 अनिलो वावहे मेरुं द्यौर्वापि निपते न्यहीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्यमाम् १७ को ह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये मम रिमर्दन-
 म् गजो वा जीरथो वापि पुनः स्वस्ति गृहान् न्रजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संहृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमि-
 मुपस्पृशन् १९ किंदर्दुरः कूपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षं देवचमूं प्रकाशां गुप्तानं रेंद्रैस्त्रिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः
 प्रतीच्यै रथ दक्षिणात्यै रुदीच्यै कांबोजशकैः रवशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमुख्यदेश्यै र्मैर्यैः पुलिंदै र्द्विडांधकांच्यैः २१ नानाज-
 नौघं युधिसं प्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमत्यबुद्धे २२ इत्येवमुत्काराजानंधर्म-
 पुत्रं युधिष्ठिरम् अभ्यावृत्य पुनर्जिष्णुमुल्लूकप्रत्यभाषत २३ अकथमानो युत्स्य स्वकथ्यसे र्जन किं बहु पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैत-
 त्सित्यतिकथनान्त् २४ यदीत्यं कथ्यनाल्लोके सित्येत्कर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कथने को हि दुर्गतः २५ जानामिते वा रु-
 देवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रं जानास्येत्त्वादृशो नास्ति यो त्याजानानस्तेराज्यमेतद्हरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्रा-
 प्नोति मानुषः मनसैवा नु कूलानि विधाता कुरुते वशे २७

अथोदशसमाभक्तंराज्यं विलपतस्तव भूयश्चैवप्रशासिष्येनिहत्यत्वांसबांधवम् २८ कृतदागांडिवंतेशूघ्रत्वंदासपणैर्जितः
 कृतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन २९ सगदाभीमसेनाद्वापार्थाद्वापिसगांडिवात् नवैमोक्षस्तदावोभूद्विनाकृष्णामनिर्दि-
 ताम् ३० सावोदास्येसमापन्नान्मोक्षयामासपार्षती अमानुष्यसमायुक्तान्दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचंचयत्संदतिलान
 हंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ३२ सूदकर्मणिचश्चांतंविराटस्यमहानसे भीमसेनेनकौंतेययच्चतन्ममपौ-
 रुषम् ३३ एवमेतत्सदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः वेणीकृत्वाषटवेषः कन्यांनर्तितवानसि ३४ नभयाद्वासुदेवस्यतथापितवफाल्गु-
 न राज्यंप्रतिप्रदास्यामिसुख्यस्वसहकेशवः ३५ नमायाहींद्रजालंवाकुहकावाविभीषिका आत्तशस्त्रस्यमेयुद्धेवहंतिप्रतिगर्ज-
 नाः ३६ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा आसाद्यमाममोषेषुंद्रविष्यंतिदिशोदश ३७ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशि-
 रसागिरिम् तरेमंवांमहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनंविंशतिद्रुषाकुलम् बृहद्बलमहानक्रंसौमदतिति-
 मिंगिलम् ३९ युयुत्सतोयंभगदत्तमारुतंश्रुतायुहादिक्यमहासमुद्रम् दुःशासनौघंशलशल्यमत्यंस्रवेणचित्रायुधनाग-
 नक्रम् ४० भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् कर्णशल्यद्रुषावत्तंकांबोजवडवासुरवम् ४१ जयद्रथाद्रिंपुरुमित्रगादंदुर्म-
 र्षणोदंशकुनिप्रपातम् शस्त्रौघमक्षय्यमतिप्रवृद्धंयदावगाद्यश्मनष्टचेताः ४२ भविष्यसित्वंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेप-
 रितापमेष्यति तदामनस्तेत्रिदिवादिवाक्चेर्न्निवर्तितापार्थमहीप्रशासनात् ४३ प्रशास्यराज्यंहिसदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवा-
 तपस्विना ४४ इतिश्रीमन्महाभारतेउ० उलूक्यानेएकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६१ संजयउवाच ऊलूकस्त्वर्जनं-
 भूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् आशीविषमिवकुहंतुदन्वाक्यशलाकया १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारुषिताःपांडवाभृशम् प्रागेवभृशसं-
 क्रुद्धाःकैतव्येनापिधर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंतबाहूंश्चैवप्रचिक्षिपुः आशीविषाडवकुह्वावीक्षांचक्रुःपरस्परम् ३ अवाकुशिराभी-
 मसेनःसमुदैक्षतकेशवम् नेत्राभ्यांलोहितांताभ्यामाशीविषमिवश्वसन् ४ आर्तंवातात्मजंहृत्वाक्रोधेनाभिहतंभृशम् उत्स्य-
 यन्निवदाशार्हःकैतव्यंप्रत्यभाषत ५

प्रयाहिशीघ्रंकेतव्यब्रूयाश्चैवसूयोधनम् श्रुतंवाक्यंगृहीतोर्थोमतंयत्तेतथास्ततत् ६ एवमुक्तामहाबाहुः केशवोराजसत्तम पुनरेव
महाप्राज्ञंयुधिष्ठिरमुदेक्षत ७ संजयानांचसर्वेषांकृष्णस्यचयशस्विनः दुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसंनिधौ ८ भूमिपानांचसर्वेषां
मध्येवाक्यंजगादह उलूकोप्यर्जुनंभूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिवकुटुंबंतुदन्वाक्यशलाकया कृष्णादींश्चैवतान्सर्वा
न्यथोक्तंवाक्यमब्रवीत् १० उलूकस्यतुतद्वाक्यंपापंदारुणमीरितम् श्रुत्वाविचुक्ष्मपार्थोललाटंचाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थंतदाह
स्वापार्थंसासमितिर्नृप नामृष्यंतमहाराजपांडवानांमहारथाः १२ अधिक्षेपेणकृष्णस्यपार्थस्यचमहात्मनः श्रुत्वातेपुरुषव्याघ्राःक्रोधा
ज्ज्वलु रत्युताः १३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचसात्यकिश्चमहारथाः वैकेयाभ्यातरःपंचराक्षसश्चधरोत्तचः १४ द्रौपदेयाभिमन्युश्चधृष्ट
केतुश्चपार्थिवः भीमसेनश्चविक्रान्तोयमजौचमहारथौ १५ उत्पेतुरासन्नात्सर्वेक्रोधसंरक्तलोचनाः बाहून्प्रगृह्यरुचिरान्रक्तचंद
नरूपितान् १६ अंगदैःपारिहार्यैश्चकेयूरैश्चविभूषितान् दंतान्दंतषुनिधिष्यसृक्किणीपरिलेलिहन् १७ तेषामाकारभावज्ञःकुं
तीपुत्रोहकोदरः उदतिष्ठसवेगेनक्रोधेनप्रज्वलन्निव १८ उद्धृत्यसहसानेत्रैदंतान्कटकटास्थच हस्तंहस्तेननिधिष्यउलूकंवा
क्यमब्रवीत् १९ अशक्तानामिवास्माकंप्रोत्साहननिमित्तकम् श्रुतंतेवचनंसूरर्वयत्वांदुर्योधनोब्रवीत् तन्मेकथयतोमंदशृणु
वाक्यंदुरासदम् २० सर्वक्षत्रस्यमध्येत्वंयद्वक्षसिसूयोधनम् शृण्वतःसूतपुत्रस्यशकुनेश्चदुरात्मनः २१ अस्माभिःप्रीतिकामै
स्तभ्रातुर्ज्येष्ठस्यनित्यशः मर्षितंतेदुराचारतत्त्वंनबहुमन्यसे २२ प्रेषितश्चहृषीकेशःशमाकाक्षीकुरुन्यति कुलस्यहितकामेन
धर्मराजेनधीमता २३ त्वंकालचोदितोचूनंगंतुकामोयमक्षयं गच्छस्वाहवमस्माभिस्तच्चश्वोभविताध्रुवम् २४ मयापिचप्रति
ज्ञातोवयःसभ्रातृकस्यते सतथाभवितापापनात्रकार्याविचारणा २५ वैलामतिक्रमेत्सद्यःसागरोवरुणालयः पर्वताश्चविशी
र्येभुर्मयोक्तंनमृषाभवेत् २६ सहायस्तेयदियमःकुबेरोरुद्रएववा यथाप्रतिज्ञंदुर्बुद्धेप्रकरिष्यंतिपांडवाः २७ दुःशासनस्यरुधिरं
पाताच्चास्मि यथेप्सितम् यश्चेहप्रतिसंरब्धःक्षत्रियोभाभियास्यति २८

कादिजालानिपारिहार्याणिस्वार्थेष्वज् १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ २७ यश्चेतिइहदुःशासनरुधिरपानकालेमामांअभियास्यति २८

६

७

८

९

१०

आत्मानं आलमेशपामि अंतरात्मानं ईश्वरं वास्पृष्ट्वा ह आलमेश इति ईश्वरशपथं करोमीत्यर्थः २९ ३० शौडीरः सवर्गः शूरो विक्रान्तः शौहृगवैश्वरविक्रान्तो इति
धातू अनीकजनः सैन्यवासीजनः हेपापमह्यं मम ३१ नास्माकमिति धृतराष्ट्रदोषादेवैरंजातम् अन्यथा तेन बाल्ये एव त्वयित्यक्ते सति तन्न स्यादिति भावः

यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि यथैतद्विना सत्यं तथैवात्मानमालमेश २९ भीमसेनवचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः क्रो
धसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौडीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि शृणु पापवचो मह्यं यद्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ ना
स्माकं भविता भेदः कदाचित्कुरुभिः सह धृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात् त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय धृतराष्ट्रकुलस्य च
उत्पन्नो वैरपुरुषश्च कुरुक्षेत्रपापकृत् ३३ जन्मप्रभृति चास्माकं पिता ते पापपूरुषः अहितानि नृशंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छ
ति ३४ तस्य वैरानुषंगस्य गतास्म्यंतस्तदुर्गमम् अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मि शकुनिं हंतामिषतां सर्व
धन्विनां भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन्निव भीमसेन न ते संति येषां वै
रं त्वया सह ३७ मंदागृहेषु सखिनो मृत्युपाशवशंगताः उत्लूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्त
स्यानुभाषिणः एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमिं भीमपराक्रमम् ३९ धृष्टद्युम्नमुरवात्वीरांस्तु हृदः समभाषत श्रुतं वस्तस्य पाप
स्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वासुदेवस्य मम चैव विशेषतः श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावा
द्वासुदेवस्य भवतां च प्रयत्नतः समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वं न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् उत्लू
के प्रापयिष्यामि यद्दृश्यंति स्रयोधनम् ४३ श्वोभूते कलित स्यास्य प्रतिवाक्यं च मम मुरवे गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबाहिव
चनोत्तराः ४४ ततस्तपार्थिवाः सर्वे प्रशशंसुर्धनं जयम् तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजसत्तमाः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथा
न्यायं यथावयः धर्मराजस्तदा वाक्यं तत्प्राप्य प्रत्यभाषत ४६ आत्मानमवमन्वानो न हिंस्यास्यार्थिवोत्तमः तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि न
वशुश्रूषणोरतः ४७ उत्लूकं भरतश्रेष्ठः सामपूर्वमथोर्जितम् दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभा ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामा
शीविष इव श्वसन् स्मयमान इव क्रोधात्सृक्किणीपरिसंलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वैवेदमब्रवीत् अभ्यभाषत के
तव्यं प्रगृह्य विपुलं फजम् ५०

३२ ३२ तव पिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छतीति संबंधः ३४ ३५ भीमसेनस्येति प्राचीनपाठे श्रुत्वेत्यध्याहारः ३६ ३७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५१ पांडवेधितिहेपापपांडवेषुत्वयोक्तं वैडालवतरूपं जिह्मं प्रवर्तते इति तुष्यतु दुर्जनन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तते इति पाठे तु स्पष्टोर्थः ५२ पूरयन्वाक्यं तदर्थान्तु
ष्ठानेन समर्थयन् ५३ मान्याः मीमांसादोषादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्ध नाशमाकार्षीरित्यर्थः ५४ ५५ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५६ परेषां कर्णा

उलूकगच्छकैतव्यब्रूहितातस्यो धनम् कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिकुलपांसनं ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तसे स्ववीर्याद्यः
पराक्रम्य पापमाह्वयते परान् ५२ अभीतः पूरयन्वाक्यमेष वैक्षत्रियः पुमान् संपाषक्षत्रियो भूत्वा अस्मान्नाह्वयसंयुगे मान्यामा
न्यान्पुनरुत्थय युद्धमागाः कुलाधम ५४ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कोरव आह्वयस्वरणोपार्थान् सर्वथा क्षत्रियो भव ५५
परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् अशक्तः स्वयमादातुमेतदेव नपुंसकम् ५६ यस्त्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे कथमेवम
शक्तस्त्वमस्मान्समभिगर्जसि ५७ कृष्ण उवाच महत्तश्चापि भूयस्ते वक्तव्यः सस्यो धनः श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदु
र्मते ५८ मन्यसे यच्च मूढत्वं न यो त्यतिजनार्दनः सारथ्येन वतः पार्थैरिति त्वं न विभेषि च ५९ जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवा
न् निर्दहेयमहं क्रोधात्तृणानीव हुताशनः ६० युधिष्ठिरनियोगात्तु फाल्गुनस्य महात्मनः करिष्ये युत्थ्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः
६१ यद्युत्सतसिलोकांस्त्रीन् यद्याविशसि भूतलम् तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६२ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभा
षितम् दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६३ नत्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः न भीमसेनो न यमौ प्रतिकूलप्रभा
षिणम् ६४ इति श्रीमन्मनु उलूकयाने भगवद्वाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ संजय उवाच दुर्योधनस्य तद्वा
क्यं निशम्य भरतर्षभः नेत्राभ्यामतिताम्राभ्यां कैतव्यं समुदेक्षत १ सकेशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशाः अभ्यभाषत कैतव्यं प्र
पृथ्विपुलं भुजम् २ स्ववीर्ययः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् अभीतो युत्थ्यतेशत्रून्सर्वेषु पुरुष उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः स
माह्वयते परान् क्षत्रबंधुरशक्तत्वात्त्रोके स पुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः स्वयं कापुरुषो मूढपरांश्चक्षुः सुमिच्छ
सि ५

दीनाम् ५७ ५८ ५९ जघन्यकालं चरमकालेऽपि एतन्न भवेत्तस्मात् तदेवाह सवेत्यादिना श्लोकेन ६० ६१ ६२ ६३ समीक्षते गणयति ६४
इत्युद्योगेटीकायां द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ दुर्योधनस्येति समुदेक्षत गुडाकेश इति संबंधः १ २ पूरणात्पुरुष इति पुरुषशब्दनिर्वचनं अ
न्यथात्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

वृद्धं बालहीकं श्रीष्मं च ६७ मिषतां पश्यतां ८ कैतव्येति समेत्य एकीकृत्य निशाव्यपाये श्वोभूते ९ सत्यसंधो श्रीष्मः श्रीष्मवाक्यमेवाह अहं हीति हे कैतव्य अहं हंतेत्यादि मदीयं वाक्यं भारतान् पांडवान् प्रतिगत्वा वदस्व किं कृत्वा स यो धनं स मेत्य मदीयं संदेशं दुर्योधनाय श्रावयित्वा पांडवान् प्रति कथयेत्यर्थः तेन दुर्योधनस्वरूपं पांडवानां भयं चोद्दिश्यतीति भावः १० द्रोणमृतेऽपि द्रोणं विनाप्य सहाय एवाहं लोकं हन्यां ततो श्रीष्मवाक्यात् तेन वभाव एवं भूतो जात इत्यर्थः ११ हंता हनिष्यामि कुरु वृद्धं श्रीष्मं १२ यो युक्तसेनो ध्वजीरथी तं रक्षतेति योजना हीपं मज्जता माधारं १३ १४ १५ १६ अभिमानः श्रेष्ठोऽस्मीति बुद्धिः दर्पः

यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितबुद्धिं जितेंद्रियम् मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकल्थसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धे कुलपांसन न हनिष्यंति गां गेयं पांडवाद्युणयेति ह ७ यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रविकल्थसे हंतास्मि प्रथमं श्रीष्मं मिषतां सर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वा भारतान्समेत्य स यो धनं धार्तराष्ट्रं वदस्व तथेत्युवाचार्जुनः सत्यसाची निशाव्यपाये भविता विमर्दः ९ यद्वो ब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वो मध्ये कुरु नृष्यं सत्यसंधः अहं हंता सृजयानामनीकं शाल्वेयकांश्चेति ममैष भारः १० हन्यामहं द्रोणमृतेऽपि लोकं न ते भयं विद्यते पांडवेभ्यः ततो हितेलब्धमिदं च राज्यामापद्गताः पांडवाश्चेति भावः ११ सदर्पपूर्णो न समीक्षसे त्वमनर्थमात्मन्यपि वर्तमानम् तस्मादहं ते प्रथमं समूहे हंता समक्षं कुरु वृद्धमेव १२ सूर्योदये युक्तसेनः प्रतीक्ष्य ध्वजीरथी रक्ष च सत्यसंधम् अहं हिवः पश्यतां हीपमेनं श्रीष्मं रथात्पातयिष्यामि बाणैः १३ श्वोभूते कल्थना वाक्यं विज्ञास्य तिस्रयो धनः आचितं शरजालेन मया हृष्ट्वा पितामहम् १४ यदुक्तं श्वसभामध्ये पुरुषोद्गच्छदर्शनः कुद्धेन भीमसेनेन भ्राता दुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्नृशंसवत् सत्यप्रतिज्ञामचिराद्रक्ष्यसे तां स यो धन १६ अतिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा नैष्ठुर्यस्यावलेयस्य आत्मसंभावनस्य च नृशंसतायास्तैक्षण्यस्य धर्मविद्वेषणस्य च अधर्मस्यापवादस्य वृद्धाति क्रमणस्य च १८ दर्शनस्य च चक्रस्य कृत्स्नस्यापनयस्य च द्रक्ष्यसि त्वं फलं तीव्रमचिरेण स यो धन १९

पराभिभवसमर्थोऽस्मीति धीः क्रोधो भिज्ज्वलनम् पारुष्यं निष्ठुरवाक्यत्वम् नैष्ठुर्यं निःस्नेहता अवलेपो न्येषामवज्ञा आत्मसंभावनं अहमेव ज्ञाता श्वरश्चास्मीति बुद्धिः १७ नृशंसतानिर्दयत्वं तीक्ष्णता विषदानादिवीभ्रतकर्मकारित्वम् धर्मविद्वेषणं कपटघृतादिना अधर्मो यथा प्रतिज्ञा तं राज्याप्रदानं अतिवादो धर्मिष्ठे धर्मिष्ठत्वारोपो वैडालव्रति कोसीत्यादि वचनम् वृद्धाति क्रमणं विदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं कर्णादिषु जयनिश्चयः चक्रं सेनाया आधिक्यं अपनयः अस्माकं दूरीकरणं एतेषां फलं द्रक्ष्यसि १९

वासुदेवद्वितीये हि मयि क्रुद्धेन राधम आशाते जीविते मूढराज्ये वा केन हेतुना २० शान्ते भीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते निराशोजी-
विते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि २१ भ्रातृणां निधनं श्रुत्वा पुत्राणां च स्रयोधन भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि २२ न द्विती-
यां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि केतव सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत्सर्वं सत्यं भविष्यति २३ युधिष्ठिरोऽपि केतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् उलूकम-
हचो ब्रूहि गत्वा तात स्रयोधनम् २४ स्वेन वृत्तेन मे वृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि उभयोरंतरं वेदसूत्रं तान्तरयोरपि २५ न चाहं कामये पाप-
मपि कीदृषि पीलयोः किं पुनर्जातिषु वधं कामयेयं कथंचन २६ एतदर्थं मया तात पंचग्रामावृताः पुरा कथं तव स्रुदुर्बुद्धेन प्रेक्षे व्य-
सनं महत् २७ सत्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कथं से तथैव वासुदेवस्य न गृणहासि हितं वचः किंचेदानीं बहूक्तेन युत्स्यस्व सह बा-
धवैः मम विप्रियकर्तारं केतव्य ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतार्थं मितं यत्ते तथास्तु तत् भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आह नृपात्म-
जः उलूकमहचो ब्रूहि दुर्मतिं पापपू रूषम् ३० शठं नै कृतिं कुपापं दुराचारं स्रयोधनम् गृध्रोदरे वा वस्तव्यं पुरे वा नागसाव्हये प्रतिज्ञा-
तं मया यच्च स भामध्ये न राधम ३२ कर्ता हंत हचः सत्यं सत्येनैव शपांमि ते दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी त-
व भक्तैव हत्वा हितवसो दरान् सर्वेषां धार्तराष्ट्राणामहं मृत्युः स्रयोधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमन्युरसंशयम् कर्मणा तोष-
यिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा स्रयोधनत्वां वै सहितं सर्वसोदरैः आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि धर्मराजस्य पश्यतः ३६ न कुलस्तु त-
तो वाक्यमिदमाहमहीपते उलूक ब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं स्रयोधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव यथा तथम् तथा कर्तास्मि
कौरव्ययथा त्वमनुशाः सिमाम् ३८ सहदेवोऽपि नृपते इदमाह वचो रथवत् स्रयोधनमतिर्याते वृथैषाते भविष्यति ३९ शोचि-
ष्यसि महाराज सपुत्रजातिबांधवः इमं च क्लेशमस्माकं हृष्टो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराटद्रुपदौ वृद्धौ उलूकमिदमूचतु दासभावं निय-
च्छेव साधोरिति मतिः सदा तौ च दासावदासौ वा पौरुषं यस्य यादृशम् ४१

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ यत् इमं क्लेशं श्रुत्वा हृष्टः सन् विकृत्यसेत

ततो हेतोः शोचिष्यसे इति संबंधः ४० अश्लाघ्यो हं नरपतिर्युवयोरिति दुर्योधनवाक्यस्योत्तरं विराटद्रुपदावाहतुरित्याह विराटेति साधोः दासभावं नियच्छेव नितरां
यच्छेव प्रार्थयामहे इषुगमीति ह्लादेशे यमयते विधिलिङि उत्तमस्य द्विवचनम् इति आवयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेति यस्य तव यादृशं पौरुषं तत्तथैव शोच-

क्ष्याव इति शेषः ४१

४२ ४३ वधात् वधहेतोः ४४ ४५ ४६ ४७ अनाद्यतं विस्पष्टम् ४८ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पितृवैरप्रतियातनं सर्वेषामिति पाठेऽपि स एवार्थः ४९ ५०

शिरवंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् वक्तव्योऽस्य वताराजापापेष्वभिरतः सदा ४२ पश्यत्वं मां रणो राजन् कुर्वाणं कर्मदारुणम्
यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि ४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पितामहम् अहं भीष्मवधात्सृष्टो नूनं धात्रा महात्मना
४४ सोऽहं भीष्महं निष्यामि मिषतां सर्वधन्विनाम् धृष्टद्युम्नोपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः स्तु-
तः अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सहबांधवम् ४६ कर्ता चाहं तथा कर्म यथानान्यः करिष्याति तमब्रवीद्धर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत्
४७ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन तवैव दोषाद्दुर्बुद्धे सर्वमेतत्त्वनाद्यतम् ४८ अवश्यं च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् सग-
च्छमाचिरं तात उलूकयदि मन्यसे ४९ इह यातिष्ठ मद्रते वयं हितवर्बांधवाः उलूकस्तततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५० आमं च्य-
प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः उलूकस्तत आगम्य दुर्योधनममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् वासुदेवस्य
प्रीमस्य धर्मराजस्य पौरुषम् ५२ नकुलस्य विराटस्य दुपदस्य च भारत सहदेवस्य च वचो धृष्टद्युम्नशिरवंडिनोः ५३ केशवार्जुन
योर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् कैतव्यस्य तु तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ५४ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत आज्ञापय त राज्ञ-
श्च बलं मित्रबलं तथा ५५ यथा प्रागुदयात्सर्वयुक्तास्तिष्ठन्त्यनीकिनः ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरितारथैः ५६ उष्ट्रवामीभिरप्य-
न्ये सदस्यैश्च महाजवैः तूर्णं परिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रागुदयादिति ५७ इति श्रीम-
न्महाभारते उलूकयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ संजय उवाच उलूकस्य वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः सेनां नि-
र्वापयामास धृष्टद्युम्नपुरोगमाम् १ पदातिनीनां गवतीं रथिनीं मश्वहंदिनीम् चतुर्विधबलां भीमामकंपां पृथिवीमिव २ भीम-
सेनादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महारथैः धृष्टद्युम्नवशां दुर्गां सागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्रे महेशासः पांचाल्यो युद्धदुर्मदः द्रोण-
प्रेम्सरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यकर्षत ४ यथा बलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत् अर्जुनं स्तुतपुत्राय भीमं दुर्योधनाय च ५ धृष्टके-
तुं च शल्याय गौतमाय च तमौ जसम् अश्वत्थाम् च नकुलं शैब्यं च कृतवर्मणं ६

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ इति उद्योगेरी का
यां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ उलूकस्येति १ २ ३ ४ रथिनः राजन्यान् धृष्टद्युम्नः समुपादिशदिति संबंधः त्वमनेन सुध्यस्त्वमनेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां
चकारेत्यर्थः ५ ६

सैंधवाय च वार्ष्णेयं युयुधानं समादिशत् शिरवंडिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुनये च कितानं शलाय चै
द्रौपदेयांस्तथापंचत्रिगर्तेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सोभद्रं शोषाणां च महीक्षिताम् ससमर्थं हितं मेने पार्थादभ्यधिकरणे ९
एवं विभज्य योधांस्तान् एतच्च सहचैव ह ज्वालावर्णो महेष्वासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० द्रुपदो महेष्वासः सेनापतिपतिस्ततः
विधिवद्ब्रूहि मेधावी युद्धाय हतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयोजयत् जयाय पांडुपुत्राणां यत्तस्तस्थौरणाजि
रे १२ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६४ धृतराष्ट्र उवाच प्रति
ज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रादुर्योधनादयः १ हतमेव हि पश्यामि गांगेयं पितरं रणे वासुदेवसहायेन
पार्थेन हृदयन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् किमुक्तवान्महेष्वासो भीष्माः प्रहरतां वरः ३ सेनापत्यं च संप्राप्य
कौरवाणां धुरंधरः किमचेष्टत गांगेयो महाबुद्धिपराक्रमः ४ वैशंपायन उवाच ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेव न्यवेदयत्
यथोक्तं कुरुवृद्धेन भीष्मेणामिततेजसा ५ संजय उवाच सेनापत्यमनुप्राप्य भीष्माः शान्तनवो नृप दुर्योधनमुवाचैवं
च न हर्षयन्निव ६ नमस्कृत्वा कुमाराय सेनाय न्येशक्तिपाणये अहं सेनापतिस्तेद्यमविष्यामि न संशयः ७ सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि ब्रू
हेषु विविधेषु च कर्मकारयितुं चैव भूतानप्यभूतांस्तथा ८ यात्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च भूरां वेदमहाराज यथा वेद ह
स्पतिः ९ ब्रूहानां च समारंभान् देवगांधर्वमानुषान् तैरहं मोहयिष्यामि पांडवान्व्येतु तेज्वरः १० सोहं योत्स्यामि तत्वेन पालयंस्तव वा
हिनीम् यथावच्छास्त्रतो राजन् व्येतु ते मानसो ज्वरः ११ दुर्योधन उवाच विद्यते मे न गांगेयमयं देवाकरेषुपि समस्तेषु म
हाबाहो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १२ किं पुनस्त्वयि दुर्धर्षे सेनापत्ये व्यवस्थिते द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनंदिनि १३ भवद्भ्यां पुरुषा
ग्याभ्यां स्थिताभ्यां विजयो मम न दुर्लभा कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कालर्त्येन परेषामात्मनस्तथा तथैवातिरथा
नां च वेत्तुमिच्छामि कौरव १५ पितामहो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहैभिर्वसुधाधिपैः १६

५ ६ ७ भूतान् वेत्तु

१६९

नभक्षकान् अभूतान् नैव्यासमागतान् ८ यात्रार्थं याने प्रयाणे युद्धे प्रशमनेषु परास्त्राणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदि ९ १० तत्वेन अकापत्वेन ११ १२ १३ १४ १५ १६

कांदिग्भूताः श्रान्तपुत्राहताश्वाहतचेतसः अन्योन्यमभिसंक्रिययोधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभिलीयन्तेसहसर्वेस्त-
 वात्मजैः तेषामार्तायनमभूद्भीष्मः शान्तनवोरणे १० समुत्पततिवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तथा सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमे-
 श्चापिपदातयः ११ श्रुत्वागांढीवनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयन्तभारत १२ अथकांबोज-
 जैरश्वैर्महद्भिः शीघ्रगामिभिः गोपानांबहुसाहस्रैर्बलेर्गोपायनैर्वृतः १३ मदसोवीरगांधारैस्त्रैगतेष्वविशांपते सर्वकालिं-
 गसुरव्ये श्वकलिंगाधिपतिर्वृतः १४ नानानरगणोद्येनदुःशासनपुरःसरः जयद्रथश्चनृपतिः सहितः सर्वराजभिः १५ ह-
 यारोहवराश्वैवतवपुत्रेणचोदिताः चतुर्दशसहस्राणि सौबलं पर्यवारयन् १६ ततस्तेसहिताः सर्वे विभक्त रथवाहनाः पांड-
 वाः समरेजघ्नुः स्तावकान् भरतर्षभ १७ रथिभिर्वारणैरश्वैः पादातैश्च समीरितं घोरमायोधनं जज्ञे महाभ्रसदृशं रजः १८
 तोमरप्रासनाराचगजाश्वरथयोधिनां बलेनमहताभीष्मः समसज्जकिरीटिना १९ आवंत्यः काशिराजेनभीमसेनेनसैंधवः अ-
 जातशत्रुर्मद्राणामृषभेणयशस्विना २० सहपुत्रः सहामात्यः शल्येनसमसज्जत विकर्णः सहदेवेनचित्रसेनः शिरवंदिना २१
 मत्स्यादुर्योधनंजग्मुः शकुनिंचविशांपते दुपदश्चेकितानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेनसमसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना
 कृपश्चकृतवर्माचधृष्टद्युम्नमभिद्रुतौ एवंप्रव्राजिताश्चानिभ्रांतनागरथानिच समसज्जंतयुद्धानितत्रतत्रसमंततः २४
 निरभ्रेविद्धतस्तीव्रादिशश्चरजसावृताः प्रादुरासन्महोक्ताश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्बभौमहावातः पांशुवर्षपपातच
 नभरयन्तर्दधेसूर्यः सैन्येनरजसावृतः २६ प्रमोहः सर्वभूतानामतीवसमपद्यत रजसांवाभिभूतानामस्त्रजालैश्चयुद्धात् २७
 वीरबाहुविरुष्टानां सर्वावरणभेदिनां संह्लादः शरजालानामतीवसमपद्यत २८ प्रकाशंचक्रुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः
 नक्षत्रविमलाभानिशस्त्राणिभरतर्षभ २९ आर्षभाणिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच संपेतुर्दिक्षु सर्वाः कचर्माणि भरतर्ष-
 भ सूर्यवर्णैश्चनिस्त्रिंशोः पात्यमानानिसर्वशः ३० दिक्षु सर्वास्वदृश्यन्तशरीराणिशिरांसिच भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहा-
 ध्वजाः ३१ हताश्वाः पृथिवींजग्मुः स्तत्रतत्रमहारथाः परिपेतुर्हयाश्चात्रकेचिच्छस्त्रकृतघणाः ३२

रथाश्च परिवर्तते हते पुरथ योधिषु शराहताभिन्ने देहा बद्धयोक्ता हयोत्तमाः ३३ युगानि पर्यकर्षत तत्र तत्र हि भारत अदृश्यन्त स-
सूताश्च साश्वाः सरथयोधिनः ३४ एकेन बलिनाराजन्वाणेन निहतारणे गंधहस्तमदस्त्रावमाघ्राय बहवोरणे ३५ सन्निपाते बलौ
घानां वातमाददिरैर्गजाः सतोरणमहामात्रैः पतद्भिश्च गताः सुभिः ३६ बभूवा योधनं छन्नं नाराचाभिहतैर्गजैः सन्निपाते बलौ घा-
नांचोदितैर्वरवारणैः ३७ निपेतु र्युधिसंभग्नाः सुयोधाः सर्वतो गजाः नागराजोपमैर्हस्तेर्नागैराक्षिप्य संयुगे ३८ व्यदृश्यन्त म-
हाराजसंभग्नरथकूबराः विशीर्णरथजालाश्च केशेष्वाक्षिप्य दन्तिभिः ३९ दुमशारवा इवा विह्वलिष्पिष्ठारथिनोरणे रथेषु च-
रथान् युद्धे संसक्तान् वरवारणाः ४० विकर्षन्तो दिशः सर्वाः संपेतुः सर्वशब्दगाः तेषां तथा कर्षतां च गजानां रूपमाबभौ ४१ स-
रः सूनलिनीजालं विषक्तमिव कर्षतां एवं संच्छादितं तत्र बभूवा योधनं महत् सादिमिश्च पदातैश्च सध्वजैश्च महारथैः ४२ इ-
ति श्रीमन्महाभारते भीष्म. संकुल युद्धे एकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ संजय उवाच शिरवंडी सहस्रस्येन विराटेन विशांप-
ते भीष्ममाशुमहेशा समाससादक दुर्जयम् १ द्रोणांकुपं विकर्षं च महेशा सान्महाबलान् राज्ञश्चान्यान्यणेश्वरान् बहूनाच्छेदन् ज-
यः २ सैधवं च महेशा समासात्यं सहबंधुभिः प्राच्यांश्च दक्षिणात्यांश्च भूमिपान् भूमिपर्षभ ३ पुत्रं च ते महेशा सन्दुर्योधनममर्षणं दुः-
सहं चैव समरे भीमसेनोऽभ्यवर्तत ४ सह देवश्च शकुनिमुत्सुकं च महारथं पिता पुत्रो महेशा सावभ्यवर्तत दुर्जयो ५ युधिष्ठिरो
महाराज गजानीकं महारथः समवर्तत संग्रामे पुत्रेणानि कृतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तनकुलः शूरः संक्रंदनो युधि त्रिगर्तानां रथो-
दारैः समसज्जत पांडवः ७ अभ्यवर्तत दुर्धर्षाः समरेशाल्वके कयान् सात्यकिश्चैकितानश्च सोभद्रश्च महाबलः ८ धृष्ट-
केतुश्च समरे राक्षसश्च घटोत्कचः पुत्राणां ते रथानीकं प्रत्यक्षयतुराहवे ९ सेनापतिरमेयात्मा धृष्टद्युम्नो महारथः द्रोणेन स-
मरे राजन्समीया योऽग्रकर्मणा १० एवमेते महेशा सास्त्रावकाः पांडवैः सह समेत्य समरेश्वराः संप्रहारं प्रचक्रिरे ११ मध्यं दिन-
गते सूर्येन भरस्याकुलतांगते कुरवः पांडवेयाश्च निजघुरितरेतरं १२ ध्वजिनो ह्येव चित्रांगा विचरन्तोरणाजिरे सपताकारथा-
रेजुर्वेयाश्च परिवारणाः १३ समेतानां च समरे जिगूषाणां परस्परं बभूवतु मुलः शब्दः सिंहानामिव गर्जनाम् १४ ६१

तितमोऽध्यायः ७१

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

६१

तत्राहुतमपश्यामसंप्रहारं सुदारुणं यदकुर्वन्त्रिणेवीराः सृजयाः कुरुभिः सह १५ नैवरवं नदिशोराजन्मसूर्यशत्रुतापन विदि
 शोवाप्यपश्यामशरैर्मुक्तैः समंततः १६ शक्तीनां विमलाग्राणां तोमराणां तथास्यतां निस्त्रिंशानां च पीतानां नीलोत्पलनिभाः प्रभाः
 १७ कवचानां विचित्राणां भूषणानां प्रभास्तथा खंडिशः प्रदिशः श्वैवमासयामासुरो जसा १८ वपुर्भिश्च नरेन्द्राणां चंद्रसूर्य-
 समप्रभैः विरराजत दाराजस्तत्र तत्र रणांगणं १९ रथसिंहानरव्याघ्राः समायांतश्च संयुगे विरेजुः समरे राजन् प्रहाड्वन-
 भस्तले २० भीष्मस्तरथिनां श्रेष्ठो भीमसेनं महाबलं अवारयत संक्रुद्धः सर्वसैन्यस्य पश्यतः २१ ततो भीष्मविनिर्मुक्ता-
 रुक्मपुंरवाः शिलाशिताः अभ्यघ्नन् समरे भीमं तैलघ्नोताः कृते जनाः २२ तस्य शक्तिं महावेगां भीमसेनो महाबलः क्रुद्धाशी-
 विषसंकाशां प्रेषयामास भारत २३ तामापतंतीं सहसारुक्मदंडांदुरासदां चिच्छेद समरे भीष्मः शरैः सन्नतपर्वभिः २४ ततो परेण-
 भस्त्रेण पीतेन निशितेन च कार्मुकं भीमसेनस्य द्विधा चिच्छेद भारत २५ सात्यकिस्ततस्तूर्णं भीष्ममासाद्य संयुगे आकर्ण्य हितै-
 स्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्बहुभिरानर्ह्यति तरे तेजनेश्वर ततः संधाय वै तीक्ष्णशरं परमदारुणं वार्ष्णेयस्य रथाद्भीष्मः
 पातयामास सारथिं २७ तस्याश्वाः प्रदुताराजन्निहते रथसारथ्यो तेन तेनैव धावंति मनोमारुतरं हसः २८ ततः सैन्यस्य सर्वस्य नि-
 स्वनस्तुमुलो भवत् हाहाकारश्च संजज्ञे पांडवानां महात्मना २९ अभिद्रवत गृहीतहयान्यच्छतधा वत इत्यासीत् तुमुलः शब्दो यु-
 युधानरथं प्रति ३० एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मः शांतनवस्तदा अवधीत्याडवीं सेनामासुरीमिव वृत्रहा ३१ तेवध्यमाना भीष्मेण
 पांचालाः सोमकैः सह आर्या युद्धे मतिं कृत्वा भीष्ममेवाभिदुद्रुवुः ३२ धृष्टद्युम्नसुरवाश्चापि पार्थाः शांतनवरणे अभ्यधावन् जि-
 घांसंतस्तवपुत्रस्य वाहिनीं ३३ तथैव तावकाराजन् भीष्मद्रोणसुरवाः परान् अभ्यधावंत वेगेन ततो युद्धमवर्तत ३४ इति-
 श्रीमन्महाभाभीष्मप० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ संजय उवाच विराटोऽथ त्रिभिर्बाणैर्भीष्ममाच्छन्महारथं विव्याध
 तुरगांश्चास्य त्रिभिर्बाणैर्महारथः १ तं प्रत्यविद्याद्दृशामि भीष्मः शांतनवः शरैः रुक्मपुंरवैर्महेद्यासः कृतहस्तो महाबलः २ द्रौ-
 णिर्गांडीवधन्वानं भीमधन्वामहारथः अविद्यादिषुभिः पड्भिर्दृढहस्तस्तनान्तरे ३ कार्मुकं तस्य चिच्छेद फाल्गुनः परवीरहा अविद्या-
 च्चभृशं तीक्ष्णैः पत्रिभिः शत्रुकर्शनः ४ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्रीम० भीष्म० द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ १ २ ३ ४

सोः न्यत्कार्मुकमादायवेगवान् क्रोधमूर्च्छितः असृष्यमाणः पार्थेन कार्मुकच्छेदमाहवे ५ अविल्यत्फाल्गुनं राजन् नवत्यानिशि
 तैः शरैः वासुदेवं च सप्तत्याविव्याध परमेष्ठिभिः ६ ततः क्रोधाभिताम्राक्षः सहकृष्णो न फाल्गुनः दीर्घमुष्णं च निश्वस्य चिंतयित्वा-
 मुहुर्मुहुः ७ धनुः संपीडय वामेन करेणाभिन्नकर्शिनः गांडीवधन्वा संक्रुद्धः शितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितान्तकरान्घोरान्समाधत्त
 शिलीमुखान् तैस्तूर्णसमरे किं द्रौणिं बलवतां वरः ९ तस्य ते कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे नविल्यथे विनिर्भिन्नो द्रौणिर्गांडीव
 धन्वना १० तथैव च शरान्यार्थे प्रतिमुंचन्नविह्वलः तस्थौ स समरे राजंस्त्रातुमिच्छन् महाघ्नतं ११ तस्य तत्समहत्कर्म शशंसुः कुरु
 सत्तमाः यत्कृष्णाभ्यां समेताभ्यामभ्यापतत संयुगे १२ सहिनित्यमनीकेषु युद्धातेभ्यमास्थितः अस्त्रग्रामं संहारं द्रोणात्प्राप्य स
 दुर्लभं १३ ममाचार्यस्ततो ह्येष द्रोणस्यातिप्रियः स्तनः ब्राह्मणश्च विशेषेण माननीयो ममेति च १४ समास्थाय मतिं वीरो बीभत्सुः
 शत्रुतापनः कृपां चक्रे रथश्चेष्टोभारद्वाजस्ततः प्रति १५ द्रौणिं त्यक्त्वा ततो युद्धे कौन्तेयः श्वेतवाहनः युयुधेतावकान्निघ्नं स्वरमाणः
 पराक्रमी १६ दुर्योधनस्तदशभिर्गार्द्विपत्रैः शिलाशितैः भीमसेनं महेशा संरुक्मपुंरवैः समर्दयत् १७ भीमसेनस्तसंक्रुद्धः परास्त्र
 करणं दृढं चित्रं कार्मुकमादत्त शरांश्च निशितान्दश १८ आकर्ण्य प्रहितैस्तीक्ष्णैर्वर्गितैस्तिग्मैर्जितैः अविह्वत्तूर्णमव्यग्रः कुरु
 राजं महोरसि १९ तस्य कांचनसूत्रस्तु शरैः परिवृतो मणिः रराजोरसि रवेस्तूर्यो ग्रहैरिव समावृतः २० पुत्रस्तव तेजस्वी भीमसे
 नेन ताडितः नामृष्यत यथानागस्तलशब्दं समीरितं २१ ततः शरैर्महाराजरुक्मपुंरवैः शिलाशितैः भीमं विव्याध संक्रुद्धस्त्रा-
 यमाणो वरूथिनीं २२ तौ युद्धमानौ समरे षष्ठमन्योन्यविद्वमतौ पुत्रौ ते देवसंकाशौ व्यरोचेतां महाबलौ २३ चित्रसेनं नरव्याघ्रः
 सौमद्रः परवीरहा अविल्यन्निशितैर्बाणैः पुरुमित्रं च सप्तभिः २४ सत्यव्रतं च सप्तत्याविध्वा शक्रसमो युधि नृत्यन्निवरणो वी
 रश्चातिर्नः समजीजनत् २५ तं प्रत्यविह्वदृशामिश्चित्रसेनः शिलीमुखैः सत्यव्रतश्च नवभिः पुरुमित्रश्च सप्तभिः २६ सविद्धो-
 विक्षरन् रक्तशत्रुसंवारणं महत् चिच्छेद चित्रसेनस्य चित्रं कार्मुकमार्जुनिः २७ भित्वा चास्य तनुत्राणं शरेणोरस्य ताडयत्
 ततस्तेतावका वीराराजपुत्रामहारथाः २८ समेत्य युधिसंरब्धा विव्यधुर्निशितैस्तदा तांश्च सर्वांश्छिरेस्तीक्ष्णैर्जघान परमास्त्रवित्

तस्य दृष्ट्वा तु तत्कर्मपरिवृत्तः कृतास्तव दहतं समरे यो धांस्तव कस्तं यथोल्बणं ३० अपेत शिशिरे काले समिद्धमिव पावकम् अभ्य-
 रोचत सौभद्रस्तव सैन्यानि शातयन् ३१ तन्नस्य चरितं दृष्ट्वा पौत्रस्तव विशांपते लक्ष्मणोऽभ्यपतन् चूर्णसात्वती पुत्रमाहवे ३२ अभि-
 मन्युस्तसंक्रुद्धो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् विव्याध विशिरेवैः षड्विः सारथिंच त्रिभिः शरैः ३३ तथैव लक्ष्मणो राजसौभद्रं निशितैः शरैः
 अविद्यात महाराज तदद्भुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सारथिंच महारथः अभ्यद्रवत सौभद्रो लक्ष्मणो निशितैः शरैः
 ३५ हताश्वेतुरथेतिष्ठन् लक्ष्मणः परवीरहा शक्तिंचिह्ने पसंकुद्धः सौभद्रस्य रथं प्रति ३६ तामापतन्तीं सहसा घोररूपां दुरास-
 दां अभिमन्युः शरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेदमुजगोपमां ३७ ततः स्वरथमारोप्य लक्ष्मणं गौतमस्तदा अपोवाहरथेनाजौ सर्वसैन्य-
 स्य पश्यतः ३८ ततः समाकुले तस्मिन् वर्तमाने महाभये अभ्यद्रवन् जिघांसन्तः परस्परवधोषिणः ३९ तावकाश्च महेशासाः पां-
 डवाश्च महारथाः जुह्वन्तः समरे प्राणान् निजमु रितरेतरं ४० मुक्तकेशा विक्रवचा विरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धां
 तसृजयाः कुरुभिः सह ४१ ततो भीष्मो महाबाहुः पांडवानां महात्मनां सेनां जघान संक्रुद्धो दिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२ हतैश्चरै-
 र्गजेस्तत्र नैरैरश्वैश्च पातितैः रथिभिसादिभिश्च वसमास्तीर्य तमेदिनी ४३ इति श्रीमन्महाभा० श्री० इंद्रयुद्धे त्रिसप्तति
 तमोऽध्यायः ७३ संजय उवाच अथ राजन् महाबाहुः सात्यकिर्युद्धदुर्मदः विक्रव्यसमरे चापंभारसाधनमुत्तमं १
 प्रासुंचत्पुंस्वसंयुक्तांश्छुरानाशी विषोपमान् प्रगाढं लघुचित्रं च दर्शयन् हस्तलाघवं २ तस्य विक्षिपतश्चापं शरानन्यांश्च सुंचतः
 आदृष्टानस्य भूयश्च संदधानस्य चापरान् ३ क्षिपतश्च शरैस्तस्य रणशत्रून् विनिघ्नतः ददृशे रूपमत्यर्थमेघस्यैव प्रवर्षतः ४ तसु
 दीर्यतमालोक्य राजा दुर्योधनस्तदा रथानामयुतं तस्य प्रेषयामास भारत ५ तांस्तु सर्वान् महेशासान् सात्यकिः सत्यविक्रमः
 जघान परमेष्ठा सो दिव्येनास्त्रेण वीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणं कर्म प्रगृहीतशरासनः आससाद ततो वीरो भूरिश्रवसमाहवे ७
 सहिसं दृश्य सेनां तां युयुधानेन पीडितां अभ्यधापत संक्रुद्धः कुरूणां कीर्तिवर्द्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णं तु सविस्फार्य महद्भु-
 व्यसृज ह्रजसंकाशांश्छुरानाशी विषोपमान् ९ सहस्रशो महाराज दर्शयन् पाणि लाघवं शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान् सात्यकेस्तपदा
 जुगाः १० महाभा० श्रीष्म० त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

नविषेहस्तदाराजन्दुदुवुस्तेसमंततः विहायसमरेराजन्सात्यकिंयुद्धदुर्मदं ११ तद्वस्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः महा-
रथाः समारव्याताश्चित्रवर्मयुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्रवसमाहवे उचुः सर्वसुसंरब्धायूपकेतुंमहाहवे १३ भो-
भोः कौरवदायादसहस्माभिर्महाबल एहिद्युद्धस्वसंग्रामेसमस्तेः पृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः प्राप्नुहि संयुगे
वयंत्वांवापराजित्यप्रीतिंदास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाशूरेस्तानुवाचमहाबलः वीर्यश्लाघीनरश्चेष्टस्तान्दस्वासमवास्थि-
तान् १६ साध्विदंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरघवः युद्धध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिवोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराः क्षि-
प्रकारिणः महताशरवर्षेणअभ्यवर्षन्परिंदमाः १८ अपराण्हेमहाराजसंग्रामस्तमुलोभवत् एकस्यचबहूनांचसमेतानांर-
णाजिरे १९ तमेकरथिनांश्चेष्टशरैस्तेसमवाकिरन् प्रावृषीवयथामेरुंसिषितुर्जलदानृप २० तैस्तमुक्तांश्छरोधांस्तान्यमदं-
डाशानिप्रभान् असंप्राप्तानसंभ्रांतश्चिच्छेदशतमहारथः २१ तत्राद्भुतमपश्यामः सौमदत्तेः पराक्रमं यदेकोबहुभिर्युद्धेसमस-
ज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांदशराजन्महारथाः परिवार्यमहाबाहुंनिहतुमुपचक्रमुः २३ सौमदत्तिस्ततःकुद्धस्तेषां-
चापानिभारत चिच्छेददशभिर्बाणैर्निमेषेणमहारथः २४ अथैषांछिन्नधनुषांमल्लैः सन्नतपर्वभिः चिच्छेदसमरेराजंश्छि-
रांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्मूमौवज्ररुग्णाइवद्रुमाः तान्दस्वानिहतान्वीरान्यणेषुत्रान्महाबलान् २६ वार्ष्णेयोविनद-
न्नाजन्भूरिश्रवसमभ्यगात् रथंरथेनसमरेपीडयित्वामहाबलो २७ तावन्योन्यस्यसमरेनिहत्यरथवाजिनः विरथावभिव-
ल्गंतौसमेयातांमहारथौ २८ प्रगृहीतमहारवद्भौतौचर्मवरधारिणौ शतशतभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततः सा-
त्यकिमभ्येत्यनिस्त्रिंशवरधारिणं भीमसेनस्ततैराजन्त्रयमारोपयत्तदा ३० तवापितनयोराजन्भूरिश्रवसमाहवे आरोप-
यद्रथंतूर्णपश्यतांसर्वधन्विनां ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरपोभीष्ममहारथं अयोधयंतसंरब्धाः पांडवाभरतर्षभ ३२ लोहि-
तायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः पंचविंशतिसाहस्वान्निजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्टास्तदापार्थनिबर्हणे अ-
प्राप्यैवगतानाशंशलभाइवपावके ३४ ततोमत्स्याःकैकयाश्चधनुर्वेदविशारदाः परिववूरणोपार्थसहपुत्रमहारथम् ३५

जगामास्तमयादित्योरजोमेघैः समुत्थितैः एतस्मिन्नेव काले तुर्य्येऽस्तमुपगच्छति सर्वेषामेव सैन्यानां प्रमोहः समपद्यत ३६ अव
हारंततश्चक्रे पिता देवव्रतस्तव संध्याकाले महाराज सैन्यानां श्रान्तवाहनः ३७ पांडवानां कुरूणां च परस्परसमागमे ते सेनेभ्यः सविग्ने
ययतुः स्वं निवेशनं ३८ ततः स्वशिविरंगत्वान्यविशंस्तत्र भारत पांडवाः संजयैः सार्द्धं कुरवश्च यथाविधि ३९ इति श्रीमन्महाभा
रतः भीष्मपर्वणि पंचमदिवसयुद्धं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ संजय उवाच विद्वत्यते ततो राजन् सहिताः कुरुपांडवाः
व्यतीतायां तु शर्वय्या पुनर्युद्धाय निर्ययुः १ ततः शब्दो महानासीत्तव तेषां च भारत युज्यतां रथमुख्यानां कल्प्यतां चापि दंतिनां २
सन्नह्यतां पदातीनां हयानां चैव भारत शंखदुंदुभिनिर्घोषास्तमुलाः सर्वतो भवन् ३ ततो युधिष्ठिर राजा धृष्टद्युम्नमभाषत व्यूहं-
व्यूहमहाबाहो मकरं शत्रुतापनं ४ एवमुक्तस्तु पार्थेन धृष्टद्युम्नो महारथः व्यादिदेश महाराज रथिनो रथिनां वरः ५ शिरोभूद्वु-
पदस्तस्य पांडवश्च धनंजयः चक्र षीसह देवश्च नकुलश्च महारथः ६ तुंडमासीन्महाराज भीमसेनो महाबलः सौमद्रो द्रोपदेया
श्च राक्षसश्च घटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्च व्यूहग्रीवां समाश्रिताः दृष्टमासीन्महाराज विराटो वाहिनीपतिः ८ धृष्टद्युम्ने-
न सहितो महत्यासेनयावृतः कैकेयाभ्यातः पंचवामपक्षं समाश्रिताः ९ धृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्च वीर्यवान् दक्षिणपक्ष
माश्रित्य स्थिता व्यूहस्य दक्षिणे १० पादयोस्तु महाराज स्थितः श्रीमान् महारथः कुंतीभोजः शतानीको महत्यासेनयावृतः ११ शि
खंडी तु महेष्वासः सौमकैः संवृतो बली इरावांश्च नृपः पुच्छे मकरस्य व्यवस्थितौ १२ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारत पांडवाः सूर्योद
ये महाराज पुनर्युद्धाय दंशिताः १३ कौरवान्पुनर्युत्पूर्णं हस्त्यश्चरथपत्तिभिः समुच्छ्रितैर्ध्वजैश्च शस्त्रैश्च विमलैः शितैः १४
व्यूहं दृष्ट्वा तु तस्मै न्यपिता देवव्रतस्तव कौंचेन महाराजन् प्रत्यव्यूह्यत वाहिनीं १५ तस्य तुंडे महेष्वासो भारद्वाजो भ्यवर्तत अ-
श्वत्थामा कृपश्चैव चक्ररास्तां नरेश्वर १६ कृतवर्मा तु सहितः कांबोजवरबाल्हिकैः शिरश्चासीन्नरश्रेष्ठः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मतां १७
ग्रीवायां शूरसेनस्ततव पुत्रश्च भारत दुर्योधनो महाराजराजभिर्बहुभिर्वृतः १८ प्राकृज्योतिषस्तु सहितो मद्रसौवीरकैकयैः १९
रस्यभून्नरश्रेष्ठ महत्यासेनयावृतः १९ स्वसेनया च सहितः कशर्मा प्रस्थलाधिपः वामपक्षं समाश्रित्य दंशितः समवास्थितः २०

तुषारायवनाश्चैव शकेश्वरसहचूलिकैः दक्षिणं पक्षमाश्रित्य स्थिता व्यूहस्य भारत २१ श्रुतायुश्च शतायुश्च सौमदन्तिश्च मारिष
व्यूहस्य जघने तस्थु रक्षमाणाः परस्परं २२ ततो युद्धाय संजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह सूर्योदये महाराज ततो युद्धमवर्तत २३ प्रती-
यूरथिनो नागानागांश्च रथिनो ययुः हयारोहा हयारोहान् रथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्च हयान् राजन्कुंजराश्च महारणे ह-
स्त्यारोहान् रथान् राजन् रथिनश्चापिसादिनः २५ रथिनः पत्तिभिः सार्द्धं सादिनश्चापि पत्तिभिः अन्योन्यं समरे राजन् प्रत्यधा वन्म-
र्षिताः २६ भीमसेनार्जुनयमैर्गुप्ताश्चान्यैर्महारथैः शोभते पांडवीसेनानक्षत्रैरिव शर्वरी २७ तथा भीष्मकपद्रोणशल्यदुर्योधनादि-
भिः तवापि विबभौ सेनाग्रहैर्द्यौरिव संवृता २८ भीमसेनस्तु कौंतेयो द्रोणं दृष्ट्वा पराक्रमी अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्य वा-
हिनीं २९ द्रोणस्तु समरे कुद्वो भीमं नवभिरायसैः विव्याध समरे राजन् मर्माण्युद्विष्य वीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततो भीमो भारद्वाजे-
न संयुगे सारथिं प्रेषयामास यमस्य सदनं प्रति ३१ स संगृह्य स्वयं वाहान् भारद्वाजः प्रतापवान् व्यध मत्पांडवीसेनां तूलराशिमि-
वानलः ३२ ते वध्यमाना द्रोणेन भीष्मेण च नरोत्तम सृजयाः कैकयैः सार्द्धं पलायनपराभवन् ३३ तथैव तावकं सैन्यं भीमार्जुनप-
रिक्षतं मुह्यते तत्र तत्रैव समदेव वरांगना ३४ अभिद्येतांततो व्यूहौ तस्मिन्वीरवरक्षये आसीद्यतिकरौ घोरस्तव तेषां च भारत
३५ तदद्भुतमपश्याम तावकानां परैः सह एकायनगताः सर्वे यदयुद्धांतं भारत ३६ प्रतिसंधाय चास्त्राणि तेन्योन्यस्य विशोषते
युयुधुः पांडवाश्चैव कौरवाश्च महामृधे ३७ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मो षष्ठदिनयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५
धृतराष्ट्र उवाच एवं बहुगुणं सैन्यमेव बहुविधं परं व्यूहमेतद्यथाशास्त्रममोघं चैव संजय १ तुष्टमस्माकमत्यंतमभिकामंचनः
सदा प्रवृत्तमव्यसनोपेतं पुरस्ताद्दृष्टविक्रमं २ नातिवृद्धमबालं च न कृशं न च पीवरं लघुवृत्ताय तत्रायं सारगात्रमनामयं ३
आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहं असिगृहे नि युद्धे च गदायुद्धे च कोविदं ४ प्रासर्षितो मरेशाजो परिघेष्वायसेषु च भिदि
पालेषु शक्तिषु सुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः क्षेपणेषु च चित्रेषु सुष्ठियुद्धेषु च क्षमं ६ अपरोक्षं
च विद्यास्त्व्यायामेषु कृतश्रमं शस्त्रग्रहणाविद्यास्तु सर्वास्तु परिनिष्ठितं ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरक्षुते सम्यक् प्रहरणे
याने व्यपयाने च कोविदं ८ ३६ ३७ इति श्रीमन्म. भी. पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

नागाश्वरथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितं परीक्ष्य च यथान्यायं वेतनेनोपपादितं ९ नगोष्ठ्यानोपकारेण न संबंधनिमित्ततः न सो
हृदबलेनापि न कुलीनपरिग्रहेः १० समृद्धजनमार्यंचतुष्टसत्कृतबांधवो कृतोपकारभूयिष्ठं यशस्विचमनस्विच ११ सजवे-
श्च नरेर्मुख्येर्बहुशो मुख्यकर्मभिः लोकपालोपमेस्तातपालितं लोकविश्रुतैः १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः अ-
स्मानभिगतैः कामान्सबलैः सपदानुरैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः अपद्वैः पक्षिसंकाशैरथेन गीश्वसंवृतं
१४ नानायोधजनं भीमं वाहनोर्मितरंगिणं क्षेपण्यसिगदाशक्तिशरप्रासैः समाकुलं १५ ध्वजभूषणसंवाधरत्नपट्टसंचितं
वाहनैः परिधावद्भिर्वायुवेगविकंपितं १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् द्रोणभीष्माभिसंगुप्तं च कृतवर्मणा १७
कृपदुःशासनाभ्यांच जयद्रथमुख्येस्तथा भगदत्तविकर्णाभ्यां द्रोणिसेबलबाल्हिकैः १८ गुप्तं प्रवीरैर्लेकस्यसारवद्भिर्महा-
त्मभिः यदहन्यत संग्रामे दिष्टमत्र पुरातनं १९ नैतादृशं समुद्योगं दृष्टवंतोऽथ मानुषाः ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभुविसं-
जय २० ईदृशोऽपि बलौघस्तयुक्तः शास्त्रार्थसंपदा वध्यते यत्र संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः २१ विपरीतमिदं सर्वं प्रतिभाति
स्मसंजय यत्रेदृशं बलं घोरं नानातरद्युधि पांडवान् २२ अथवा पांडवार्थयि देवास्तत्र समागताः युद्धं ते मामकं सैन्यं यथा विद्वा-
तिसंजय २३ उक्तो हि विदुरेणेह हितं पथ्यंच नित्यशः न च गृण्हाति तन्मदः पुत्रोदुर्योधनो मम २४ तस्य मन्येमतं पूर्वसर्वज्ञस्य
महात्मनः आसीद्यथागतं तातयेन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवा भाव्यमेवं हि संजयैतेन सर्वथा पुराधात्रायथास्पृष्टं तत्तथा न-
तदन्यथा २६ इति श्रीमन्महाभा० श्री० धृतराष्ट्रचिंतायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ संजय उवाच आत्मदोषान्त्वया
राजन् प्राप्तं व्यसनमीदृशं न हि दुर्योधनस्तात पश्यते भरतर्षभ १ यानि त्वं दृष्टवान् राजन् धर्मसंकरकाणिते तव दोषात्पुरावृ-
त्तं द्यूतमेतद्विशांपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः त्वमेवाद्यफलं भुङ्क्त्व कृत्वा किल्बिषमात्मनः ३ आत्मनैव कृतं क-
र्म आत्मनैवोपभुज्यते इह वाप्येत्यवाराजस्त्वया प्राप्तं यथा तथं ४ तस्माद्राजन् स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्यसनमहत् शृणु युद्धं य-
थावृत्तं शासतो मम मारिष ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्भित्वा महाचमूम् आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ६

दुःशासनंदुर्विषहंदुःसहंदुर्मदंजयं जयसेनं विकर्णं च विप्रसेनं सुदर्शनं ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च एतानन्या
 श्वसुबहून्समीपस्थान्महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्संकुद्धान्दृष्ट्वोभीमो महाबलः भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूं ९ अ
 थालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव हि जीवग्राहं निगृह्णीमो वयमेतं नराधिपाः १० सतैः परिवृतः पार्थैश्चातृभिः कृतनिश्चयैः
 प्रजासंहरणे सूर्यः क्रूरैरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं व्यूहस्य नभीः पांडवमाविशत् यथा देवास्करे युद्धे महेंद्रः प्राप्य दानवान् १२
 ततः शतसहस्राणि रथिनां सर्वशस्त्रिणां उद्यतानि शरैर्घोरैस्तमेकमनुवव्रिरे १३ सतेषां प्रवरान्यो धान्दस्त्यश्चरथसादिनः जघा-
 न समरेशूरो धार्तराष्ट्रान् चिंतयन् १४ तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षतां समस्तानां वधे राजन् मतिं चक्रे महाबलः १५
 ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पांडवः जघान धार्तराष्ट्राणां तंबलौघमहार्णवं १६ भीमसेने प्रविष्टे तु धृष्टद्युम्नोऽपि पार्षितः द्रोणमु-
 त्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महतीं सेनां तावकानां न रर्षभः आससाद रथं तूर्णं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा
 विशोकं समरे भीमसेनस्य सारथिं धृष्टद्युम्नो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छत् बाष्पं संरुद्धो निश्चसन्वाचमीरयन् म
 म प्राणैः प्रियतमः कभीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दधृष्टद्युम्नं कृतांजलिः स स्थाप्य मामिह बली पांडवः सुमहाबलः
 २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेको बलमहार्णवं ममुक्त्वा पुरुषव्याघ्रप्रीति युक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूत नियम्याश्वान्मुहूर्त-
 कं यावदेतानि हन्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा गदाहस्तं प्रधावंतं महाबलं सर्वेषामेव सेनानां संहर्षः समजायत
 २४ तस्मिन्सुतुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये मित्वाराजन् महाव्यूहं प्रविवेश सरवातव २५ विशोकस्य वचः श्रुत्वा धृष्टद्युम्नोऽपि-
 पार्षितः प्रत्यवाच ततः सूतरण मध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यते ह्यप्रयोजनं भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमूत्सृज्य पां-
 डवैः २७ यदियामि विनाभीमं किं मां क्षत्रं वदिष्यति एकाय न गते भीमे मयि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वन्ति देवाः शक्र
 पुरोगमाः यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमाना व्रजे हृहान् २९ समे भीमः सरवाचैव संबन्धी च महाबलः भक्तो मे भक्तिमांश्चाहंत-
 स्मिन्नरिनिषूदन ३० सो हंतं व्रगमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः निघ्नंतं मारिपून्पश्य दानवानि ववासवम् ३१

एवमुक्त्वा ततो वीरो ययो मध्येन भारत भीमसेनस्य मार्गेषु गदाप्रमाथितैर्गजेः ३२ सददर्शितदाभीमदहंतैरिषुवाहिनीं वातो वृक्षा-
निव बहून्प्रभंजंतं रणेनृपान् ३३ ते हन्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा पादातादंतिनश्चैव चक्रुर्गदस्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च
संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष वध्यते भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते वीरापरिवार्य वृकोदरम् अभीताः समकुर्वन्त
शस्त्रवृष्टिं समंततः ३६ अभिद्रुतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पांडवलोकवीरम् सैन्येन घोरेण संहृतेन दृष्ट्वा बलीपार्षतो भीमसे-
नं ३७ अथोपगच्छच्छरविक्षतां गंपदातिनं क्रोधविषं वमन्तं आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ निः
शल्यमेनं च चकार तूर्णमारोपयन् चात्मरथे महात्मा ऋशं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास च शत्रुमध्ये ३९ भ्रातृनथोपेत्य तवा
पि पुत्रस्तस्मिन् विमर्दे सहसाभ्युवाच अयं दुरात्मा द्रुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्द्धं ४० तं यामसर्वे सहितानि हंतुं मानोरिषुः
प्रार्थयतामनीकं श्रुत्वाथ वाक्यंतममृष्यमाणा ज्येष्ठा ज्ञया चोदिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्येतु रुरुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्
दुग्धाः प्रगृह्य चित्राणि धनुषि वीराज्यानेभिर्घोषैः प्रविकल्पयन्तः ४२ शरैरवर्षन् द्रुपदस्य पुत्रं यथा बुदाभूधरं वारिजालैः निहत्य तां
श्चापिशरैः कृतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३ समभ्युदीर्णाश्च तवात्मजांस्तथानिशम्य वीरानभितस्थि वान्वणो जिघांसू-
ग्रं द्रुपदात्मजो युवाप्रमोहनास्त्रं युयुजे महारथः ४४ कुद्धो भृशं तव पुत्रेषु राजन् दैत्येषु यद्दत्तसमरे महेंद्रः ततो व्यमुह्यन्तरणेनृवी-
राः प्रमोहनास्त्राहतबुद्धिसत्त्वाः ४५ प्रदुद्रुवुः कौरवाश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समंतात् परीतकालानिवनष्टसंज्ञान्मो-
होपेतांस्तव पुत्रानिशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः द्रुपदं त्रिमिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोतिवि-
हस्तदाराजन् रणाद्द्रोणेन पार्थिवः अपायाद्द्रुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा द्रोणस्तु द्रुपदं शरवन्दध्मो प्रतापवान् तस्य
शरवस्वनं श्रुत्वा विभ्रैः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्रावते जस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः प्रमोहनास्त्रेणरणे मोहितानात्मजांस्तव ५०
ततो द्रोणो राजगृहीत्व रितोभ्याययोरणात् तत्रापश्यन् महेशासो भारद्वाजः प्रतापवान् ५१ धृष्टद्युम्नं च भीष्मं च विचरन्तो महारणे
मोहाविष्टाश्च ते पुत्रानपश्यत्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यशातयत् अथ प्रत्यागतप्राणास्तव पुत्रा महारथाः ५३

पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्भीमिपार्षतो ततो युधिष्ठिरः प्राह समाह्वयस्व सेनिकान् ५४ गच्छंतु पदवींशन्त्याभीमपार्षतयोर्युधि सो-
 भद्रप्रसुरवावीरारथा द्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतु नेहिसुहृद्वातिमेमनः त एवं समनुज्ञाताः शूराविक्रान्तयोर्धिनः ५६
 बाढमित्येवमुक्त्वा तु सर्वे पुरुषमानिनः मध्यं दिनगते सूर्ये प्रययुः सर्व एव हि ५७ कैकेयाद्रौ पदेयाश्च धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् अ-
 भिमन्युं पुरस्कृत्य महत्या सेनया वृताः ५८ ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखमरिंदमाः विभिदुर्धातिराष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे ५९
 तान् प्रयातान् महेशासानभिमन्युपुरोगमान् भीमसेनमया विष्टा धृष्टद्युम्नविमोहिता ६० नसंधारयितुं शक्ता तव सेनानराधिप
 मदमूर्च्छान्विता त्मा हि प्रमदेवा ध्वनिस्थिता ६१ तेभिया यमहेशासाः सुवर्णविकृतध्वजाः परीप्संतोभ्यधा वंत धृष्टद्युम्नवकोद-
 रौ ६२ तौ च दृष्ट्वा महेशासानभिमन्युपुरोगमान् बभूवुर्मुदा युक्तौ निघ्नंतौ तव वाहिनीं ६३ दृष्ट्वा च सहसा यातं पांचालो गुरुमा-
 त्मनः नाशंसत वधं वीरः पुत्राणां तव पार्षतः ६४ तनोरथ समारोप्य कैकेयस्य वकोदरं अभ्यधा वत्स संकुद्रौ द्रोणमिध्वरूप-
 रगं ६५ तस्यापि पततस्तूर्णभारद्वाजः प्रतापवान् कुडश्चिच्छेदमल्लेन धनुः शत्रुनिषूदनः ६६ अन्यांश्च शतशो बाणान् प्रेषया-
 मास पार्षते दुर्योधनाहितार्थाय मर्तुः पिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वनुरादाय पार्षतः परवीरहा द्रोणं विव्याध सप्तत्यारुक्मपुं-
 रैवैः शिलाशितैः ६८ तस्य द्रोणः पुनश्चापं विच्छेदामित्रकर्षिनः हयांश्च चतुरस्तूर्णचतुर्भिः सायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षयं यो-
 रं प्रेषयामास भारत सारथिं चास्य मल्लेन प्रेषयामास मृत्यवे ७० हताश्वात्सरथान्तूर्णमिव पुत्यमहारथः आरुरोह महाबा-
 हुरभिमन्योर्महारथं ७१ ततः सरथनागाश्वासमकंपतवाहिनी पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च पश्यतः ७२ तत्प्रभग्नबलं
 दृष्ट्वा द्रोणेनामित तेजसा नाशकुवन्वारयितुं समस्तास्ते महारथाः ७३ बध्यमानं तु तस्मै न्यद्रोणेन निशितैः शरैः व्यभ्रमन्तत्र
 तत्रैव द्रोभ्यमाण इवार्णवः ७४ तथा दृष्ट्वा च तस्मै न्यजदृषे च बलंतव दृष्ट्वा चार्यं च संकुद्रं दहतं रिपुवाहिनीं चुक्रुशुः सर्वतो
 योधाः साधुसाध्विति भारत ७५ इति श्रीमन्महाभा० श्री० सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ संजय उवाच ततो दुर्यधि-
 नो राजा मोहात्प्रत्यागतस्तदा शरवर्षैः पुनर्भीमं प्रत्यवारयदच्युतं १ एकीभूताः पुनश्चैव तव पुत्रामहारथाः समेत्य समरे भी-
 मं योधयामास रुद्यताः २ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ इति० भा० श्री० सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

भीमसेनोपिसमरेसंप्राप्यस्वरथं पुनः समारुह्य महाबाहुर्धयो यत्र तवात्मजः ३ प्रगृह्य च महावेगः परासुकरणं दृढं चित्रं श-
 रासनं संरव्येशरैर्विव्याध ते सुतं ४ ततो दुर्योधनो राजन् भीमसेनं महाबलं नाराचेन सुतीक्ष्णो नभःशमर्माप्यताडयत् ५ सो-
 ति विद्धो महेष्वासस्तव पुत्रेण धन्विना संरक्तनयनः क्रोधाद्देगादाकृष्य कार्मुकं ६ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरु रसि चार्पयत् स-
 तथा मिह तोराजन्नाचलद्विरिराडिव ७ तौ दृष्ट्वा समरे कुद्धो विनिघ्नं तोपरस्परं दुर्योधनानुजाः सर्वेश्वराः संत्यक्तजीविताः ८
 संस्मृत्य मेव त्रितं पूर्वनिग्रहे भीमकर्मणः निश्चयं परमं कृत्वानि गृहीतुं प्रचक्रुः ९ तानापतत एवाजौ भीमसेनो महाबलः अभ्यु-
 द्य यौ महाराजगजः प्रतिगजानिव १० ऋशंकुहश्च तेजस्वी नाराचेन समार्पयत् चित्रसेनं महाराजतव पुत्रं महायशाः ११ त-
 थैतरास्तव सुतांस्ताडयामास भारत शरैर्बहुविधैः संरव्यैरुक्मपुंरवैः सुवेगितैः १२ ततः संस्थाप्य समरे स्वान्यनीकानि सर्वशः
 अभिमन्युप्रभृतयस्ते द्वादशमहारथाः १३ प्रेषिता धर्मराजेन भीमसेनपदानुगाः प्रत्यक्षयुर्महाराजराजपुत्रान् महारथान् १४
 दृष्ट्वा रथस्थांस्तान्श्चुरान् सूर्याग्निसमतेजसः सर्वानेव महेष्वासान् भ्राजमानान् स्थिरयावतान् १५ महाहवे दीप्यमानान् सुवर्णविकृतोज्ज-
 लान् तत्यजुः समरे भीमतव पुत्रा महाबलाः तान्नामृष्यत कौन्तेयो जीवमाना गता इति १६ इति श्रीमन्महाभारते भी० भीमयुद्धे
 अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ संजय उवाच अन्वीय च पुनः सर्वं स्तव पुत्रानपीडयत् अभिमन्युश्च समरे भीमसेनेन संयुतः
 १ पार्षतेन च संप्रेक्ष्य तव सेन्यं महारथः दुर्योधनप्रभृतयः प्रगृहीतशरासनाः २ ऋशमश्वैः प्रजवितैः प्रययुर्यत्र ते रथाः अपरा-
 ह्णेत तोराजन् प्रावर्तत महान्वणः ३ तावकानां च बलिनां परेषां चैव भारत अभिमन्युर्विकर्णस्य हयान् हत्वा महाहवे ४ अथैनं पंच-
 विंशत्याक्षद्रकाणां समाचिनोत् हताश्वं रथमुत्सृज्य विकर्णसु महारथः ५ आरुरो हरयं राजंश्चित्रसेनस्य भास्वरं स्थितावेक-
 रथे तोतु भ्रातरो कुरुवर्द्धनो ६ आर्जुनिः शरवर्षेण छादयामास भारत दुर्जयोथ विकर्णश्च काष्ठीं पंचमिरायसैः ७ विव्याध ते नना-
 कं पत्काष्ठीर्मैरुरिव स्थितः दुःशासनस्तु समरे कैकेयान् पंचमारिष ८ योधयामास राजेन्द्रतदद्भुतमिवाभवत् द्रौपदेयारणे कु-
 द्वादुर्योधनमवारयन् ९ एकैकस्त्रिभिरानर्च्छत् पुत्रं तव विशांपते पुत्रोपितव दुर्दृष्टान् द्रौपद्यास्तनयान् नृणो १० ११ १२

इति श्रीमन्महाभा० भीमयुद्धे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८

सायकैर्निशितैराजन्नाजधानपृथक्पृथक् तैश्चापिविद्वः शशमेरुधरेणसमुक्षितः ११ गिरिः प्रस्ववपौर्यद्वज्जिरिधातुविमिश्रितैः
 मीष्मोपिसमरेराजन्पाण्डवानां वरूथिनीं १२ कालयामासबलवान्पालः पशुगणानिव ततो गां डीवनिर्घोषः प्रादुरासीद्विशांपते
 १३ दक्षिणेन वरूथिन्याः पार्थस्यारीन्विनिघ्नतः उत्तस्थुः समरेतत्र कबंधानिसहस्रशः १४ कुरूणां चापिसैन्येषु पाण्डवानां च भा-
 रत शोणितो दंशरावर्ते गजद्वीपं हयोर्मिणं १५ रथनौभिर्नरव्याघ्राः प्रतेरुः सैन्यसागरं छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्च नरोत्त-
 माः १६ पतितास्तत्र दृश्यन्ते शतशोथसहस्रशः निहतैर्मत्तमातंगैः शोणितो घपरिपुतैः १७ भूभातिभरतश्चेष्टपर्वतैराचिता यथा
 तत्राद्भुतमपश्याम तव तेषां च भारत १८ न तत्रासीत्पुमान्कश्चिद्यो योद्धुनामिकांक्षते एवं युयुधिरेवीराः प्रार्थयानामहद्यशः
 तावकाः पाण्डवैः सार्द्धं कांक्षमाणा जयं युधि १९ इति श्रीमन्महाभा० मी० संकुल युद्धे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९
 संजय उवाच ततो दुर्योधनो राजालोहितायतिमास्करे संग्रामरमसो मीमं हंतुं कामोभ्यधावत १ तमयांतमभिप्रेक्ष्य नृवीरं
 दृढवैरिणं श्रीमसेनः स संकुद्ध इदं वचनमब्रवीत् २ अयं सकालः संग्रामो वर्षपूगाभिकांक्षितः अद्य त्वां निहनिष्यामि यदि नोत्सृ-
 जसेरणं ३ अद्य कुंत्याः परिक्लेशं वनवासं च कल्मशः द्रौपद्याश्च परिक्लेशं प्रणोत्स्यामि हते त्वयि ४ यत्पुरामत्सरो भूत्वा पाण्डवानव-
 मन्यसे तस्य पापस्य गांधारे पश्यत्यसनमागतं ५ कर्णस्य मतमास्थाय सौबलस्य च यत्पुरा अचिंत्य पाण्डवान्कामाद्यथेष्टं कृतवान-
 सि ६ यान्चमानं च यन्मोहाद्वा शार्हमवमन्यसे उत्सृक्ष्य समादेशं यद्ददासि च तद्वृषवत् ७ तेन त्वां निहनिष्यामि सहितं सर्वबांधवैः
 शमीकरिष्ये तत्पापं यत्पुरा कृतवानसि ८ एवमुक्त्वा धनुर्घोरं विकृष्योद्ग्राम्य चासकृत् समादाय शरान्योरान्महाशानिसमप्रभा-
 न् ९ षड्विंशत्तरसाकुहो मुमोचा श्फस्यो धनैर्ज्वलिताग्निशिरवाकारान्वज्रकल्पानजिह्मगान् १० ततोऽस्य कार्मुकं द्वाभ्यां सू-
 तं द्वाभ्यां च विव्यधे चतुर्भिर्जवनान्श्चाननयद्यमसादनं ११ द्वाभ्यां च स विकृष्टाभ्यां शराभ्यामरिमर्दनः चिच्छेद समरे छत्रं रा-
 जस्तस्य रथोत्तमात् १२ त्रिभिश्च तस्य चिच्छेद ज्वलंतं ध्वजमुत्तमं छित्वा तं च ननादोच्चैस्तव पुत्रस्य पश्यतः १३ रथाच्च स ध्वजः
 श्रीमान्नानारत्नविभूषितः पपात सहसा भूमौ विद्युज्जलधरादिव १४ ज्वलंतं सूर्यसंकाशं नागं मणिमयं शम्भुं ध्वजं कुरुपतेऽस्त्रि-
 नंददृशः सर्वपार्थिवाः १५ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

अथैनंदशभिर्वाणैस्तोत्रैरिवमहागजं आजघानरणेभीमः स्मयन्निवमहारथः १६ ततस्तुराजामिधूनांरथश्चेष्टोमहाबलः दुर्यो-
धनस्यजग्राहपाणिंसत्पुरुषैः सह १७ कृपश्चरथिनांश्चेष्टः कौरव्यममितोजसं आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणं १८ सगा-
ढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे निषसादरथोपस्थेराजादुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यरणेभीमंहंतुकामोजयद्रथः रथैरनेक-
साहस्रैर्भीमस्यावारयद्विषाः २० धृष्टकेतुस्ततोराजन्नभिमन्युश्चर्वीर्यवान् कैकेयाद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयन् २१ चित्र-
सेनः सचित्रश्चचित्रांगश्चित्रदर्शनः स्रुचारुश्चारुचित्रश्चतथानंदोपनंदकौ २२ अष्टावैतेमहेष्वासाः स्रुकुमारायशास्विनः अ-
भिमन्युरथंराजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः एकैकंपंचभिर्विध्वाशरैः सन्नतपर्वभिः २४
वज्रमृत्युप्रतीकोशैर्विचित्रायुधनिःसृतेः अमृष्यमाणास्तेसर्वेसौभद्रंरथसन्तम् २५ ववर्षुर्मार्गणैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेरुमिवांबुदाः
सपीड्यमानः समरेकतास्त्रोयुद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् यथादेवास्करेयुद्धेवज्जपाणिर्महासुरान्
२७ विकर्णयित्वाभह्लान्प्रेषयामासभारत चतुर्दशरथश्चेष्टोघोराणाशीविषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्यरथात्पातयामासवी-
र्यवान् ध्वजंसूतंहयांश्चापंनृत्यमानइवाहवे २९ ततश्चान्यांश्छुरानीतानकुंठाग्रानजिह्मगान् प्रेषयामाससौभद्रोविकर्णा-
यमहाबलः ३० तेविकर्णसमासाद्यकंकबर्हणवाससः मित्वादेहंगताभूमिंश्चसंतइवपन्नगाः ३१ तेशाराहेमपुंरवाग्राव्यदृश्यं
तमहीतले विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंतइवशोणितं ३२ विकर्णवीक्ष्यनिर्भिन्नंतस्यैवान्येसहोदराः अभ्यद्रवंतसमरेसौभद्रप्रसु-
रान्नथान् ३३ अभियायतथैवाशुरथांस्तान्सूर्यवर्चसः अविध्यन्समरेन्योन्यंसंरब्धायुद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणांवि-
ध्वासप्तभिराश्रुगैः ध्वजमेकेनचिच्छेदसारथिंचास्यसप्तभिः ३५ अश्वान्जांबूनंदैर्जलैः प्रच्छन्नान्वातरंहसः जघानषड्भि-
रासाद्यसारथिंचास्यपातयत् ३६ सहताश्वेरथेतिष्ठंश्चतुर्कर्ममहाबलः शक्तिंचिदोपसंक्रुद्धोमहोल्कांज्वालितामिव ३७ सादु-
र्मुखस्यविपुलंवर्ममित्वायशास्विनः विदार्यप्राविशद्भूमिंदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तंहृत्वाविरथंतत्रसुतसोमोमहाबलः पश्य-
तांसर्वसैन्यानांरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिर्महोवीरोजयसेनंसूतंतव अभ्ययात्समरेराजन्हंतुकामोयशास्विनं ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

तस्यविक्षिपतश्चापंश्चुतकीर्तेर्महात्मनः चिच्छेदसमरेराजन्जयसेनस्तव ४१ दक्षरमेणस्तनीक्षणेनप्रहसन्निवभारत तद्व
 स्वाच्छिन्नधन्वानंशतानीकःसहोदरं ४२ अभ्यपद्यततेजस्वीसिंहवद्विनदन्मुहुः शतानीकस्तसमरेदंविस्फार्यकार्मुकं ४३ वि
 व्याधदशभिस्तूर्णजयसेनंशिलीमुरवेः ननादस्महानादप्रभिन्नइववारणः ४४ अथान्येनस्तनीक्षणेनसर्वावरणभेदिना ज-
 यसेनंशतानीकौविव्याधसमरेभृशं ४५ तथातस्मिन्वर्तमानेदुष्कर्णोभ्रातुरंतिके चिच्छेदसशरंचापंनकुलेः क्रोधमूर्छितः ४६
 अथान्यद्वनुरादायभारसाधनमुत्तमं समादनशरान्योरांश्छतानीकोमहाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेतिचामन्यदुष्कर्णोभ्रातुरग्रतः सु-
 मोचास्मैशितान्बाणान्ज्वलितान्यन्नगानिव ४८ ततोस्थधनुरेकेनद्व्याभ्यांस्तुतंचमारिष चिच्छेदसमरेतूर्णतंचविव्याधसप्त-
 भिः ४९ अश्वान्मनोजवांस्तस्यैकलम्भापान्वीतकल्मषः जघाननिशितैस्तूर्णैर्षांद्वादशभिःशरैः ५० अथापरेणमह्येनसुयुक्ते
 नारिघातिना दुष्कर्णसमरेराजन्क्रुद्धोविव्याधपत्रिणा ५१ सपपातततोभूमौवज्ररुग्ण इवद्रुमः दुष्कर्णेनिहतंदृष्ट्वापंचराज
 न्महारथाः ५२ जिघांसंतःशतानीकंसमंतात्पर्यवारयन् आद्यमानंशरघ्नोतःशतानीकंयशस्विनं ५३ अभ्यधावंतसंक्रुद्धाःकै-
 केयाः पंचसोदराः तानभ्यापततःप्रेक्ष्यतवपुत्रामहारथान् ५४ प्रत्यक्षयुर्महाराजगजाइवमहागजान् दुर्मुखोदुर्जयश्चैवत
 थादुर्धर्षणोयुवा ५५ शत्रुंजयःशत्रुसहः सर्वैक्रुद्धायशस्विनः प्रत्यक्षातामहाराजकैकेयान्भ्रातरःसमं ५६ रथैर्नगरसंका-
 शैर्हयैर्युक्तेर्मनोजवैः नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीराविचित्रकवचध्वजाः विविशस्तेपरसै-
 न्यंसिंहाइववनाह्वनं ५८ तेषांस्तुमुलंयुद्धंयतिषत्करथद्विपं अवर्ततमहारौद्रनिघ्नतामितरेतरं ५९ अन्योन्यागस्कृतांरा-
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं मुहूर्तास्मिन्तेसूर्येचक्रयुद्धंस्फुटारुणं ६० रथिनस्सादिनश्चैवव्यकीर्यंतसहस्रशः ततःशांतनवःक्रुद्धःशरैः
 सन्नतपर्वभिः ६१ नाशायामासतांसेनांभीष्मस्तेषांमहात्मनां पांचालानांचसैन्यानिशरैर्निन्येयमक्षयं ६२ एवंभित्त्वामहेष्वासः
 पांडवानामनीकिनीं कृत्वावहारंसैन्यानांययौस्वशिरंप्रति ६३ धर्मराजोपिसंप्रेक्ष्यदृष्टुम्वहकोदरौ मूर्ध्निचैतावुपाधायसं-
 हृष्टःशिविरंययौ ६४ इतिश्रीमन्महाभारतेभीष्मपर्वणष्टमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामअशीतितमोऽध्यायः ८० ४९

संजय उवाच अथ शूरामहाराज परस्पर कृतागसः जग्मुः स्वशिविराण्येव रुधिरेण समुक्षिताः १ विश्वम्यचयथान्यायं पू-
जयित्वा परस्परं सन्नद्धाः समदृश्यत भूयो युद्धचिकीर्षया २ ततस्तव सुतो राजंश्चिंतयामि परिहृतः प्रस्रवच्छोणिताक्तो गं-
प्रच्छेदं पितामहं ३ सैन्यानि घोराणि भयानकानि व्यूढानि सम्यग्बहुलध्वजानि विदार्य हत्वा च निपीड्य शूरास्ते पांडवानां त्वरि-
तामहारथाः ४ संमोह्य सर्वान् युधिकीर्तिमंतो व्यूहं त्वन्मकरं वज्रकल्पं प्रविश्य मीमेन निबर्हितास्मि घोरेः शरैर्मृत्कदंडप्रकाशैः
५ क्रुद्धं समुद्दीक्ष्य भयेन राजन्संमूर्च्छितो नलमेषांतिमद्य इच्छे प्रसादान्नवसत्यसंधं प्राप्तुं जयं पांडवेयांश्च हंतुं ६ तेनेव मुक्तः
प्रहसन् महात्मा दुर्योधनं जातमनुविदित्वा तं प्रत्यवाचा विमना मनस्वी गंगासूतः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ७ परेण यत्नेन विगाह्य सेनां
सर्वात्मना हंतवराजपुत्र इच्छामि दातुं विजयं सरवं च न चात्मानं छादयेह त्वदर्थं ८ एते तुरोदावहवो महारथाय शस्त्रिनः शूरत-
माः कृतास्त्राः ये पांडवानां समरे सहाया जितकूमाः क्रोधविषं वमंतः ९ तेनेह शक्याः सहसा विजेतुं वीर्योन्नताः कृतवैरास्त्वया-
च अहं ह्येतान्प्रतियोत्स्यामि राजन् सर्वात्मना जीवितं त्यज्य वीर १० रणे तवार्थाय महाबलुभावन जीवितं रक्षितव्यं मयाद्य सर्वा-
स्तवार्थाय स देवदैत्या लोकां दहेयं किमु शत्रूंस्तवेह ११ तान् पांडवान्यो धादिष्यामि राजन् प्रियं च ते सर्वमहं करिष्ये श्रुत्वैव चेतत्प-
रमप्रतीतो दुर्योधनः शान्तनवे बभूव १२ सर्वाणि सैन्यानि ततः प्रहृष्टो निर्गच्छते त्याह नृपांश्च सर्वान् तदा ज्ञयातात विनिर्यस्युर्दुतं
रथांश्च पादातगजायुतानि १३ प्रहर्षयुक्तानि तु तानि राजन् महांति नाना युधशस्त्रवति स्थितानि नागाश्च पदानि मंति विरेजुराजौ
तवराजन्बलानि १४ वृद्धैः स्थिताश्चापि संप्रयुक्ताश्च काशिरेदंति गणाः समंतात् शस्त्रास्त्रविद्धिर्नरदेवयोधैरनुष्ठिताः सैन्यग-
णास्त्वदीयाः १५ रथैश्च पादातगजाश्च संघैः प्रयाद्विराजौ विधिवत्पुनैः समुद्धतं तैस्तरुणार्कवर्णैरजो बभौ छादयन् सूर्यरश्मी-
न् १६ रेजुः पदातारथदंति संस्थावाते रिताश्चाम्यमाणाः समंतात् नानारंगाः समरे तवराजन्मेघैर्युक्ता विद्युतः खेयथैव १७ धनु-
ष्विस्फुरयतां नृपाणां बभूव शब्दस्तुल्योऽतिघोरः निर्मथ्यतो देवमहासुरौ घैर्यथार्णवस्यादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनादं बहुव-
र्णरूपं तवात्मजानां समुदीर्णवर्णं बभूव सैन्यं रिपुसैन्यं हंतुं युगांतमेघौघनिभं तदानीं १९ इति श्रीम. श्री. श्री. अर्जुनसंवा-
दे एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ १६ १७ १८ १९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ ४१

संजय उवाच अथात्मजंतवपुनर्गंगेयोध्यानमास्थितं अब्रवीद्भरतश्चेष्टसंपहर्षकरं वचः १ अहंद्रोणश्च शल्यश्च कृतवर्मान्-
सात्वतः अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तो यसेंधवैः २ विंदानुविंदावावंत्यो बाल्हिकः सह बाल्हिकैः त्रिगर्तराजोऽथ बलीमागधश्च
सुदुर्जयः ३ बृहद्बलश्च कोशल्यश्चित्रसेनो विविंशतिः रथाश्च बहुसाहस्राः शोभमाना महाध्वजाः ४ देशजाश्च हयाराजन्सारू-
ढा हयसादिभिः गजेंद्राश्च मदोन्नद्धाः प्रमिन्नकरटा मुरवाः ५ पादाताश्च रथाः शूरानानाप्रहरणायुधाः नानादेशसमुत्पन्नास्त्व
दर्थयोद्धुमुद्यताः ६ एते चान्ये च बहवस्त्वदर्थे त्यक्तजीविताः देवानपिरणे जेतुं समर्था इति मे मतिः ७ अवश्यं तु मयाराजं स्तव
वान्यंहितं सदा अशक्याः पांडवा जेतुं देवैरपि सवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्च महेंद्रसमविक्रमाः सर्वथाऽहंतुरा जेंद्रकरिष्ये
वचनंतव ९ पांडवान् वारणे जेष्ये मां वा जेष्यंति पांडवाः एवमुक्त्वा ददौ चास्मै विशल्य करणीं शक्रभां १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नां विश-
ल्यश्च भवन्तदा ततः प्रभाते विमले स्वेन सैन्येन वीर्यवान् ११ अव्यूह तस्वयं व्यूहं मीष्मो व्यूह विशारदः मंडलं मनुजश्रेष्ठो नानाश-
स्त्रसमाकुलं १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्च तथा दंतिपदातिभिः रथैरनेकसाहस्रैः समंतात्परिवारितं १३ अश्वद्वंद्वैर्महाद्रिश्च कृषितो
मरधारिभिः नागेनागे रथाः सप्तसप्तचाश्चारथैरथैः १४ अन्वश्वदंशधानुकाधानुक्के सप्तचारिणः एवं व्यूढं महाराज तव सै-
न्यं महारथैः १५ स्थितं रणाय महते मीष्मेण युधिपालितं दशाश्वानां सहस्राणि दंतिनां चतथैव च १६ रथानामयुतं चापि पु-
त्राश्च तव दंशिताः चित्रसेनादयः शूरा अभ्यरक्षन्ति तामहं १७ रक्ष्यमाणश्च तैः शूरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते सन्नद्धाः समदृश्यं
तराजानश्च महाबलाः १८ दुर्योधनस्तु समरे दंशितो रथमास्थितः व्यफ्राजतश्चिन्ता जुष्टो यथाशक्रस्त्रिविष्टपे १९ ततः श-
ब्दो महानासीत् पुत्राणां तव भारत रथघोषश्च विपुलो वादित्राणां च निस्वनः २० मीष्मेण धार्तराष्ट्राणां व्यूढः प्रत्यङ्मुखो ययो
मंडलः समहा व्यूहो दुर्मेघो मित्रघातिनां २१ सर्वतः शक्रभेराजन् रपोरीणां दुरासदः मंडलं तु समालोक्य व्यूहं परमदारुणं
२२ स्वयं युधिष्ठिरो राजा व्यूहं वज्रमथाकरोत् तथा व्यूढे धनीकेषु यथास्थानमवास्थिताः २३ रथिनः सादिनश्चैव सिंहनादमथा-
नदन् बिभित्सवस्ततो व्यूहं निर्ययुर्बुद्धकाक्षिणः २४ इतरैरथैः शूराः सहसैन्याः प्रहारिणः भारद्वाजो ययो मत्स्यं द्रोणिश्चापि शि-
खंडिनं २५

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

स्वयंदुर्योधनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् नकुलः सहदेवश्चराजन्मदेशमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्योयुधामन्युमभिद्रुतो सर्वे
नृपास्तुसमरेधनंजयमयोधयन् २७ भीमसेनंरणोयत्तोहादिक्यः समवारयत् चित्रसेनं विकर्णं च तथा दुर्मर्षणं विभुः २८ आ
र्जुनिः समरेराजं स्तवपुत्रानयोधयत् प्राज्योतिषंतुराजानं हौडिंबोराक्षसोत्तमः २९ अभिद्रुद्राववेगेन मत्तो मत्तमिव द्विपं अ
लंबुषस्तदाराजन्सात्यकिं युद्धदुर्मदं ३० ससैन्यं समरे कुक्षोराक्षसः समभिद्रवत् भूरिश्रवारणोयत्तो धृष्टकेतुमयोधयत्
३१ श्रुतायुषंतुराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः चेकितानश्च समरे कृपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाः प्रतिययुर्यत्ता भीमसेनं महा
रथं ततोराजसहस्राणि परिवव्रुर्धनंजयं ३३ शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः अर्जुनस्तुभृशं क्रुद्धो वार्ष्णेयमिदमब्र-
वीत् ३४ पश्यमाधवसैन्यानि धातराष्ट्रस्य संयुगे व्यूढानि व्यूहविदुषा गांगेयेन महात्मना ३५ युद्धाभिकामांश्चतुरांश्च पश्य-
माधवदंशितान् त्रिगर्तराजं सहितं भ्रातृभिः पश्य केशव ३६ अद्यैतान्घातयिष्यामि पश्यतस्ते जनार्दन यदुमे मां यदुश्चेष्ट-
योद्धुकामारणाजिरे ३७ एतावदुक्ता कौन्तेयो धनुर्ज्यामवसृज्य च ववर्ष शरवर्षाणि नराधिपगणान्प्रति ३८ तैपितं परमेष्वा-
साः शरवर्षैरपूरयन् तडागं वारिधाराभिर्यथा प्रावृषितो यदाः ३९ हाहाकारो महानासीत् तव सैन्ये विशोपते छाद्यमानो भृशं
कृष्णो शरैर्दृष्ट्वा महारणे ४० देवादेवर्षयश्चैव गंधर्वाश्च महोरगाः विस्मयं परमं जग्मुर्दृष्ट्वा कृष्णो तथा चितो ४१ ततः क्रुद्धो
र्जनोराजन् नैद्रमस्त्रमुदैरयत् तत्राद्भुतमपश्याम विजयस्य पराक्रमं ४२ शस्त्रवृष्टिं परैर्मुक्तां शरैर्धैर्यदवारयत् न च शस्त्रैर
निर्मिन्नः कश्चिदासीद्विशोपते ४३ एषाराजसहस्राणां हयानां दंतिनां तथा हाफ्यां शरैश्चिभिश्चान्यान्याथो विव्याध मा-
रिष ४४ तेहन्यमानाः पार्थेन भीष्मशान्तनवं ययुः अगाधे मज्जमानानां भीष्मस्त्रातातदाभवत् ४५ आपतद्भिश्च तैस्तत्र प्र-
भग्नं तावकं बलं संतुक्ष्य मे महाराज वातैरिव महार्णवः ४६ इति श्रीमन्महाभा० भी० सप्तमदिवसयुद्धारंभे द्वाशीतितमोऽ-
ध्यायः ८२ संजय उवाच तथा प्रवृत्ते संग्रामे निवृत्ते च सुशर्मणि प्रभग्नेषु च वीरेषु पांडवेन महात्मना १ द्रुपदस्य माणो-
बले तूष्णीं सागरप्रतिमेतव प्रत्युघाते च गांगेये त्वरितं विजयं प्रति २ दृष्ट्वा दुर्योधनोराजन् रणे पार्थस्य विक्रमं त्वरमाणः सम-
भ्येत्य सर्वं स्तान् ब्रवीन् नृपान् ३ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ इति श्रीमन्म० भी० द्वाशीतितमोऽध्यायः ८२ १ २ ३

तेषांच प्रमुखेश्वरं सशर्माणं महाबलं मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य कृशं संहर्षयन्वचः ४ एष भीष्मः शांतनवो यो योऽङ्गकामो धनंजयं सर्वा
 त्पना कुरुश्रेष्ठस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ५ तं प्रयातं परान्वीरान् सर्वसैन्येन भारत संयत्ताः समरे सर्वपालयध्वं पितामहं ६ वा
 दमित्येवमुक्त्वा तु तान्यनीकानि सर्वशः नरेन्द्राणां महाराज अनुजग्मुः पितामहं ७ ततः प्रयातः सहस्राभीष्मः शांतनवोर्जुनं
 रणो भारतमायांतमाससाद महाबलं ८ महाश्वेताश्वयुक्तेन भीमवानरकेतुना महता मेघनादेन रथेनातिविराजता ९ सम
 रे सर्वसैन्यानामुपयातं धनंजयं अमवन्तु मुलोनादो मया हृस्वाकिरीटिनं १० अभीषु हस्तं कृष्णं च हृस्वादित्यमिवापरं म-
 ध्यं दिनगते सूर्येन शोकुरभिवीक्षितं ११ तथा शांतनवं भीष्मं श्वेताश्वं श्वेतकार्मुकं नशोकुः पांडवाद्रुं श्वेतं ग्रहमिवोदितं
 १२ ससर्वतः परिहृतं स्त्रिगर्तैः रुमहात्मभिः क्वातृभिस्तव पुत्रैश्च तथा न्यैश्च महारथैः १३ भारद्वाजस्तु समरे कृशं विव्या
 धपत्रिणा ध्वजं चास्य शरेणाजोधनुश्चैकेन चिच्छिदे १४ तदपास्य धनुश्छिन्नं विराटो वाहिनीपतिः अन्यदा दत्तवेगेन ध-
 नुभरिसहं दृढम् १५ शरांश्चाशीविषाकारान् ज्वलितान् पन्नगानिव द्रोणं त्रिभिः प्रविव्याध चतुर्भिश्चास्य वाजिनः १६
 ध्वजमेकेन विव्याध सारथिं चास्य पंचभिः धनुश्चैकेषुणा विव्यन्त ब्राह्मणं हि जर्षमः १७ तस्य द्रोणो वधीदश्वं श्छरैः स
 न्नतपर्वभिः अष्टाभिर्भरतश्रेष्ठसूतमकेन पत्रिणा १८ सहताश्वादवलुत्यस्य दनादृतसारथिः आरुरोहरथं तूर्णं पुत्रस्य रथि
 नांवरः १९ ततस्तौ तु पितापुत्रौ भारद्वाजं रथे स्थितौ महता शरवर्षेण वारयामासतुर्बलात् २० भारद्वाजस्ततः क्रुद्धः शरमा-
 शीविषोपमं चिक्षेप समरे तूर्णं शिरवं प्रतिजनेश्वर २१ सतस्य हृदयं भित्वा पीत्वा शोणितमाहवे जगाम धरणीं वाणोलोहितार्द्रक
 तच्छविः २२ सपपातरणो तूर्णं भारद्वाजशराहतः हित्वा धनुः शरांश्चैव पितुरेव समीपतः २३ हतं स्वमात्मजं हृस्वाविराटः प्रा-
 दवद्भयात् उत्सृज्य समरे द्रोणं व्यात्ताननमिवांतकं २४ भारद्वाजस्ततस्तूर्णं पांडवानां महाचमूं वारयामास समरेशातशो
 थसहस्रशः २५ शिरवंड्यपि महाराज द्रोणिमासाद्य संयुगे आजघान फ्रुवोर्मध्ये नारचौ स्त्रिमिराशतगैः २६ सबभौ न
 रशार्दूलोललाटे संस्थितौ स्त्रिभिः शिरवैरेकां च नमयैर्मैरुस्त्रिभिरिवोच्छ्रितैः २७ अश्वत्थामा ततः क्रुद्धो निमेषाद्वाच्छिरवं-
 डिनः सूतरं च मथोराजं स्तरगानायुधध्वजं २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

शरैर्बहुभिराच्छिद्यपातयामाससंयुगे सहताश्वादवलुत्यरथाद्वैरथिनांवरः २९ खड्गमादायनिशितंविमलंचशरावरं श्येनव
द्विचरकुक्षः शिरवंडीशत्रुतापनः ३० सरवङ्गस्यमहाराजचरतस्तस्यसंयुगे नांतरंदहशोद्रौणिस्तदद्भुतमिवाभवत् ३१ त-
तःशरसहस्राणिबहूनिभरतर्षभ प्रेषयामाससमरेद्रौणिः परमकोपनः ३२ तामापतंतीसमरेशरदृष्टिंस्फुटारुणां असि
नातीक्ष्णाधारेणचिच्छेदबलिनांवरः ३३ ततोस्यविमलंद्रौणिः शतचंद्रमनोरमं चर्माच्छिनदसिंचास्यखंडयामाससंयुगे
३४ शरंचबहुशोराजस्तंचविव्याधपत्रिभिः शिरवंडीतुततः खड्गखंडितंतेनसायकैः ३५ आविह्वल्यसृजन्तूर्णज्वलंतमि
वपन्नगं तमापतंतं सहसावज्जाशानिसमस्वनं ३६ चिच्छेदसमरेद्रौणि दृश्यिन्पाणिलाघवं शिरवंडिनंचविव्याधशरैर्बहु
भिरायसैः ३७ शिरवंडीतुभृशंराजस्ताड्यमानः शितैः शरैः आरुरोहंरथतूर्णमाधवस्यमहात्मनः ३८ सात्यकिश्चापिसं
कुक्षोराक्षसंतंमहाहवे अलंबुषंशरैर्घोरैर्विव्याधबलिनंबली ३९ राक्षसेंद्रस्ततस्तस्यधनुश्चिच्छेदभारत अर्धचंद्रेणस
मरेतंचविव्याधसायकैः ४० मायांचराक्षसीकृत्वाशरवर्षैरवाकिरत् तत्राद्भुतमपश्यामशौनेयस्यपराक्रमं ४१ नासंभ्रम
द्यत्समरेवध्यमानः शितैः शरैः ऐंद्रमस्त्रंचवाष्पेयोयोजयामासभारत ४२ विजयाद्यदनुप्राप्तंमाधवेनमहात्मना तदस्त्रं-
भस्मसात्कृत्वामायांतराक्षसीतिदा ४३ अलंबुषंशरैर्घोरैरभ्याकिरतसर्वशः पर्वतंवारिधाराभिः प्रादृषीवबलाहकः ४४
तंतथापीडितंतेनमाधवेनयशस्विना प्रदुद्रावमयाद्रक्षोहित्वासात्यकिमाहवे ४५ तमजेयंराक्षसेंद्रंसंख्येमघवताअपि शौनेयः
प्राणदज्जित्वायोधानांतवपश्यतां ४६ अवधीत्तावकांश्चापिसात्यकिः सत्यविक्रमः निशितैर्बहुभिर्बाणैस्तेद्रवंतमयार्दिताः
४७ एतस्मिन्नेवकालेतुद्रुपदस्यात्मजोबली धृष्टद्युम्नोमहाराजतवपुत्रंजनेश्वरं ४८ छादयामाससमरेशरैः सन्नतपर्वभिः
सं छाद्यमानोविशिरैवेष्टुद्युम्नेनमारिष ४९ वित्यथेनचराजेंद्रतवपुत्रोजनेश्वरः धृष्टद्युम्नंचसमरेतूर्णविव्याधपत्रिभिः
५० षष्ठ्याचत्रिंशताचैवतदद्भुतमिवाभवत् तस्यसेनापतिः कुक्षोधनुश्चिच्छेदमारिष ५१ हयांश्चतुरः शीघ्रनिजघानमहाब-
लः शरैश्चैनंस्तनिशितैः क्षिप्रंविव्याधसप्तभिः ५२ सहताश्वाभ्यहवाहुरवलुत्यरथाद्वली पदातिरसिसुद्यम्यप्राधावत्पार्षतंपति

४२ • ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

शकुनिस्तसमभ्येत्यराजगृहीमहाबलः राजानं सर्वलोकस्यरथमारोपयत्त्वकं ५४ ततोऽप्यपराजित्यपार्षतः परवीरहा निज
मेतावकं सैन्यं वज्रपाणिरिवासरान् ५५ कृतवर्मरिणे भीमं शरैरेवार्जुनमहारथं प्रच्छादयामास च तं महामेघोरविंशथा ५६ त-
तः प्रहस्य समरे भीमसेनः परंतपः प्रेषयामास संकुद्धः सायकान् कृतवर्मणे ५७ तैर्हन्यमानोतिरथः सात्वतः शस्त्रकोविदः
नाकं पतमहाराज भीममाच्छुच्छित्तैः शरैः ५८ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा भीमसेनो महाबलः सारथिं पातयामास ध्वजं च स प-
रिहृतं ५९ शरैर्बहुविधैश्चैनमाचिनोत्परवीरहा शकलीकृतसर्वांगश्चाविद्धः समदृश्यत ६० हताश्वाच्चरथाच्चूर्णवृषकस्यर-
थं ययौ श्यालस्यते महाराज तव पुत्रस्य पश्यतः ६१ भीमसेनोऽपि संकुद्धस्तव सैन्यं समादवत् निजघान च संकुद्धो दंडपाणि
रिवांतकः ६२ इति श्रीमन्महाभा. श्री. द्वैरथयुद्धे व्यशीतिनमोऽध्यायः ८३ धृतराष्ट्र उवाच सुबहूनि विचित्राणि
द्वैरथानि च संजय पांडुनां मामकैः सार्द्धं मथ्योषंत वज्रत्यतः १ न चैव मामकं केचिद्दृष्टं शंससि संजय नित्यं पांडुस्तान् हृष्टा
नमग्नान्श्चैव शंससि २ जीयमानान् चिमनसो मामकान् विगतौजसः वदसे संयुगे सूतदिष्टमेव न संशयः ३ संजय उवाच यथा
शक्तियथोत्साहं युद्धे चैष्टंति तावकाः दर्शयंतः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभाः ४ गंगायाः स्फुरन्द्यावै स्वादुभूतं यथोदकं महोद-
धियुगाभ्यासाद्धवणत्वं नियच्छति ५ तथा तत्पौरुषं राजंस्तावकानां महात्मनां प्राप्य पांडुस्तान् वीरान्व्यथीभवति संयुगे ६
घटमानान्यथा शक्ति कुर्वाणान्कर्मदुष्करं न दोषेण कुरुश्चेष्टस्वान्यो धानां तु मर्हसि ७ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते
पृथिव्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्द्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप न हिरक्षंति राजानः सर्वथात्रापि जी-
वितुं ९ युद्धेन स कृतां लोकानिच्छंति वसुधाधिपाः चमूं विगाह्य युद्धंति नित्यं स्वर्गपरायणाः १० पूर्वाण्हेतु महाराज प्रा-
वर्तत जनक्षयः तन्ममैकमना भूत्वा शृणु देवास्फुरोपमं ११ आवंत्यौ तु महेशासौ महात्मानो महाकृती इरावंतमभिप्रेक्ष्य
समेधातरिणोत्कटौ १२ तेषां प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् इरावांस्तु स संकुद्धो भ्रातरौ देवस्तपिणौ १३ विद्या
धनिशितैरनूणं शरैः सन्नतपर्वभिः तावेतं प्रत्यविद्धो तां समरे चित्रयोधिनौ १४ ६२ ६३ ६४

युद्धातां हितनोराजन्विशेषो नस्मदृश्यते यतनां शत्रुनाशाय कृतप्रतिकृतैः पिपां १५ इरावां स्तरणे राजन्नुविंदस्य सायकैः च
तुर्भिश्चतुरोवाहमनयद्यमसादनं १६ मल्लाभ्यां चरुतीक्ष्णाभ्यां धनुः केतुं च मारिषं चिच्छेद समरे राजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १७
त्यक्त्वा नुविंदो रथं विंदस्य रथमास्थितः धनुर्गृहीत्वा सह दंभारसाहमनुत्तमम् १८ तावेकस्थोरणे वीरावा वंत्यौ बलिनां वरो
शरात्सुमुचतुस्तूर्णमिरावति महात्मनि १९ ताभ्यां मुक्तामहावेगाः शराः कनकभूषणाः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामास रं व
रं २० इरावां स्तरणे क्रुद्धो भ्रातरौ तौ महारथौ ववर्ष शरवर्षेण सारथिं चाभ्यपातयत् २१ तस्मिन्निपतिते राजन् गतसत्वे रथसार
थौ रथः प्रदुद्राव दिशः समुद्रांत हयस्ततः २२ तौ सजित्वा महाराजनागराजसूतासूतः पौरुषं रव्यापयंस्तूर्णव्यधमत्तववाहि
नीं २३ सावध्यमाना समरे धार्तराष्ट्री महाचमूः वेगान् बहुविधांश्चक्रे विषं पीत्वेव मानवः २४ हैडिंबोराक्षसेंद्रसूतभगदत्तं समा
दवत् रथेनादित्यवर्णेन सध्वजेन महाबलः २५ ततः प्राग्ज्योतिषो राजानागराजं समास्थितः यथावज्जधरः पूर्वसंग्रामे तार
कामये २६ तत्र देवाः सगंधर्वाः क्रुष्यश्च समागताः विशेषं नस्मद्विविदुर्हैडिंबभगदत्तयोः २७ यथास्तरपतिः शक्रस्त्रासयामास
दानवान् तथैव समरे राजा द्रावयामास पांडवान् २८ तेन विद्राव्यमाणास्ते पांडवाः सर्वतो दिशं भ्रातारं नाभ्यविंदंत स्वेधनीके
षु भारत २९ भैमसे निरथस्थं तु तत्रापश्याम भारत शेषा विमनसो भूत्वा प्रादवन्त महारथाः ३० निवृत्तेषु तु पांडुनां पुनः सैन्येषु
भारत आसीन्निष्ठा नको यो रस्तव सैन्यस्य संयुगे ३१ घटोत्कचस्तनोराजन्मभगदत्तं महारणे शरैः प्रच्छादयामास मैरुंगिरिमिवां
बुदः ३२ निहत्य तांश्चुरान् राजा राक्षसस्य धनुश्च्युतान् भैमसे निरणेतूर्णं सर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानो बहुभिः शरैः स
न्नतपर्वभिः न विव्यथे राक्षसेंद्रो भिद्यमान इवाचलः ३४ तस्य प्राग्ज्योतिषः क्रुद्धस्तोमरा न्सचतुर्दश प्रेषयामास समरे तांश्च
चिच्छेद राक्षसः ३५ सतांश्चित्वा महाबाहुस्तोमरा निशितैः शरैः भगदत्तं च विव्याध सप्तत्याकं कपात्रिभिः ३६ ततः प्राग्ज्यो
तिषो राजा प्रहसन्निव भारत तस्याश्वांश्चतुरोराजन्पातयामास सायकैः ३७ सहतांश्चेरथेतिष्ठन् राक्षसेंद्रः प्रतापवान् श
क्तिं चिक्षेप वेगेन प्राग्ज्योतिषगजं प्रति ३८ तामापतंतीं सहसा हेमदंडां प्रवेजितां त्रिधा चिच्छेद नृपतिः सात्वकीर्यत मेदिनीं ३९

शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा ह्येडिंबः प्राद्वद्वात् यथेद्रेणरणे पूर्वन्मुचिर्देत्यसन्नमः ४० तं विजित्यरणेशां विक्रान्तरव्यातपोरुषं अजे
यसमरेराजन्यमेनवरुणेन च ४१ पांडवीसमरेसेनांसममर्दसकुंजरः यथावनगजो राजन्मृदंश्चरति पादिनीं ४२ मद्रेश्वरश्च
समरेयमाभ्यांसहसंगतः स्वस्त्रीयौ छादयां चक्रे शरौघैः पंडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु समरेमातुलं दृश्यसंगतं अवारयच्छ-
रौघेण मेघो यद्वहिवाकरं ४४ छाद्यमानः शरौघेण हृष्टरूपतरोभवत् तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिरतुल्यमातृकारणात् ४५ ततः
प्रहस्य समरेन कुलस्य महारथः अश्वान्वैचतुरो राजश्चतुर्भिः सायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामास समरेयमस्य सदनं प्रति हताश्व-
तुरथा चूर्णमिव क्षुत्यमहारथः ४७ आरुरोहत तोयानं भ्रातुरेव यशस्विनः एकस्थो तुरणेश्वरो दृढे विक्षिप्य कार्मुके ४८ म-
द्राज रथं कुहौ छादयामास तुः क्षणात् सच्छाद्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यां नरव्याघ्रौ नाकं पतयथा
चलः प्रहसन्निवतां चापिशरदृष्टिं जघान ह ५० सहदेवस्ततः क्रुद्धः शरमुद्यम्य वीर्यवान् मद्राजमपि प्रेक्ष्य प्रेषयामास भार-
त ५१ सशरः प्रेषितस्तेन गरुत्मानिव वेगवान् मद्राजं विनिर्भिद्य निपपात महीतले ५२ सगाढविद्रोव्यथितो रथोपस्थे महार-
थः निषसाद महाराजकशमलं च जगाम ह ५३ तं विसंज्ञं निपतितं सूतः संप्रेक्ष्य संयुगे अपोवाहरथेनाजौ यमाभ्यामतिपीडि-
तं ५४ दृष्ट्वा मद्रेश्वर रथं धार्तराष्ट्राः पराङ्मुखं सर्वे विमनसो भूत्वा नेदमस्तीत्यचित्तयन् ५५ निर्जित्य मातुलं संरये माद्रीपुत्रौ
महारथौ दध्मतुर्मुदितौ शरयो सिंहनादैर्विनेदतुः ५६ अभ्यद्रवेतां सहस्रोतवसैन्यं विशांपते यथादैत्यचमूराजनिद्रोपेन्द्रा
विवामरौ ५७ इति श्रीमन्महाभारते भी० द्वैदयुद्धे चतुरशीतितमोऽध्यायः ८४ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरा-
जामध्यं प्राप्ते दिवाकरे श्रुतायुषमपि प्रेक्ष्य चोदयामास वाजिनः १ अभ्यधावत्ततो राजा श्रुतायुषमरिंदमं विनिघ्नन्साय-
कैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ ससंघार्य रणो राजन्रोषितो धर्मसूनुना शरान्ससमहेधासः कौंतेयाय समर्पयत् ३ तैत-
स्य कवचं भित्वा पशुः शोणितमाहवे असूनिव विचिन्वन्तो देहेतस्य महात्मनः ४ पांडवस्तु भृशं विद्वस्तेन राज्ञामहात्मना
रणे वराहकर्णेन राजानं ह्यधिविबधे ५ अथापरेण मल्लेन केतुं तस्य महात्मनः रथश्चेष्टोरथा चूर्णं भूमौ पार्थेन्यपातयत् ६

केतुं निपातितं दृष्ट्वा श्रुतायुः सतु पार्थिवः पांडवं विशिखेस्तीक्ष्णैराजन्विव्याध समभिः ७ ततः क्रोधात्पुनर्ज्वालधर्मराजो युधिष्ठिरः
यथायुगांते भूतानि धृष्ट्या निवहुताशनः ८ क्रुद्धं तु पांडवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः प्रविव्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यभूज्जगत् ९ सर्वे-
षां चैव भूतानां मिदमासीन्मनोगतं श्रील्लोकानघसंकुद्धो नृपो यंधदयतीति वै १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् लोका-
नां नृपशांत्यर्थं क्रोधि ते पांडवे तदा ११ स च क्रोधसमाविष्टः सृक्षिणीं परिसंलिहन् दधारात्सवपुर्धोरं युगांतादित्यसंनिभं १२ ततः
सर्वाणि सैन्यानि तावकानि विशांपते निराशान्यभवंस्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ स तु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य विशांपते श्रुतायुषः प्र-
चिच्छेद मुष्टिदेशे महद्भुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनान्तरे निर्विभेदं रणो राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ सत्वरं चरणो-
राजं सस्यवाहान्महात्मनः निजघान शरैः क्षिप्रं सूतं चक्रमहाबलः १६ हताश्वं तु रथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राजा श्वपौरुषं विप्रदुद्राववेगे-
न श्रुतायुः समरान्तदा १७ तस्मिन्जिते महेशासे धर्मपुत्रेण संयुगे दुर्योधनबलं राजन्सर्वमासीत्पराङ्मुखं १८ एतत्कृत्वाम-
हाराजधर्मराजो युधिष्ठिरः व्यात्ताननो यथाकालस्तव सैन्यं जघान ह १९ चेकितानश्च वार्ष्णेयो गौतमं रथिनांवरं प्रेक्षतां सर्वसै-
न्यानां छादयामास सायकैः २० सन्निवार्य शरांस्तं स्तक्रुपः शारद्वतो युधि चेकितानं रणे यत्तं राजन्विव्याध पत्रिभिः २१ अ-
थापरेण मल्लेन धनुश्चिच्छेदमारिषः सारथिं चास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ हयांश्चास्य त्रिधा जनुभौ तो पाणिं सारथी-
सौ च पुत्यरथात्तूष्णं गदां जग्राह सात्वतः २३ सतयावीर्यातिन्यागदयागदिनांवरः गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिं चाप्यपातयत्
२४ भूमिष्ठे गौतमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश तेशराः सात्वतं भित्त्वा प्राविशत धरातलं २५ चेकितानस्ततः क्रुद्धः पुनश्चिक्षेप
तां गदां गौतमस्य वधाकांक्षीदृष्ट्रस्येव पुरंदरः २६ तामापतंतीं विपुलामश्मगर्भमिहागदां शरैरेकसाहस्रैर्वारयामास गौतमः
२७ चेकितानस्ततः खड्गं कोशादुद्धृत्य भारत लाघवं परमास्थाय गौतमं समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्णासिं स सं-
यतः वेगेन महता राजंश्चेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशद्वारधारिणौ निस्त्रिंशाभ्यां कृतीक्ष्णाभ्याम-
न्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ न तस्मै पुरुषर्षभो धरणीमनुसंप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ ५१

मूर्च्छयाभिपरीतांगोव्याथामेनविमोहितो ततोऽस्यधावद्देगेनकरकर्षः कृत्तया ३२ चेकितानंतथाभूतहृत्वासमरदुर्मदं रथमा-
 रोपयच्चैनं सर्वसैन्यस्य पश्यतः ३३ तथैवशकुनिः शूरः श्यालस्तवविशोपते आरोपयद्रथं तूष्णीं गौतमं रथिनांवरं ३४ सोमदन्ति-
 तथाक्रुद्धोऽष्टकेतुर्महाबलः नवत्यानिशितैर्बाणैराजन् विव्याधवक्षसि ३५ सोमदन्तिरुरस्थैस्तेभ्यः शंबाणैरशोभत मध्यंदिने
 महाराजरश्मिभिस्तपनोयथा ३६ सूरिश्चवास्तसमरेऽष्टकेतुर्महारथं हतस्तुतहयंचक्रे विरथं सायकोत्तमैः ३७ विरथंचै-
 नमालोक्य हताश्वं हतसारथिं महताशरवर्षेणच्छादयामास संयुगे ३८ सचतंरथमुत्सृज्यऽष्टकेतुर्महामनाः आरुरोह-
 ततोयानं शतानीकस्यमारिष ३९ चित्रसेनो विकर्णश्च राजत्तुर्मर्षणस्तथा रथिनो हेमसन्नाहाः सोमद्रमभिदुदुबुः ४० अ-
 भिमन्योस्ततस्तेस्तु योरस्युद्धमवर्तत शरीरस्य यथाराजन्वातपित्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तवपुत्रांस्तु कृत्वा राजन्महाहवे
 नजघान नरव्याघ्रः स्मरन्भीमवचस्तदा ४२ ततो राज्ञां बहुशतैर्गजाश्चरथयायिभिः संवृतं समरे भीष्मदेवैरपि दुरासदं ४३
 प्रयातं शीघ्रमुद्दीक्ष्य परित्रातुं स्तनांस्तव अभिमन्युं समुद्दिश्य बालमेकं महारथं ४४ वास्तुदेवमुवाचे दं कौंतेयः श्वेतवाहनः
 चोदयाश्चान्दृषीकेशयत्रैते बहुलारथाः ४५ एते हि बहवः शूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः यथाहन्त्युर्ननः सेनांतथा माधवचोदय
 ४६ एवमुक्तः सवार्णेयः कौंतेयेनामितौजसा रथं श्वेतैर्हयैर्युक्तं प्रेषयामास संयुगे ४७ निष्ठानको महानासीत्तव सैन्यस्य मा-
 रिष यदर्जुनो रणे क्रुद्धः संयतस्त्वावकान्प्रति ४८ समासाद्य तु कौंतेयो राज्ञस्तान्भीष्मराक्षिणः कशर्माणमथो राजन्निदं वच-
 नमब्रवीत् ४९ जानामित्वां युधिष्ठिरमत्यंतं पूर्ववैरिणं अनयस्याद्यसप्राप्तं फलं पश्य कदारुणं ५० अद्यत्वां दर्शयिष्यामि पूर्व-
 प्रेतां न्यितामहान् एवं प्रजल्पतस्तस्य बीभत्सोः शत्रुतापन ५१ श्रुत्वापि परुषं वाक्यं कशर्मारथयूथपः नचैनमब्रवीत्किंचि-
 द्बुभंवायदिवाशक्तं ५२ अभिगत्यार्जुनं वीरं राजभिर्बहुभिर्वृतः पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्चैव सर्वतः ५३ परिवार्यार्जुनं
 संरव्येतवपुत्रामहारथाः शरैः संच्छादयामास मेघा इव दिवाकरं ५४ ततः प्रवृत्ते योरः संग्रामः शोणितोदकः तावकानां
 च समरे पांडवानांच भारत ५५ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मपर्वणि सुशर्माऽर्जुनसमागमे पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५

संजय उवाच स तु द्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव म्वसन्बली बाणेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानिरणोप्र-
 स ह्य १ चिच्छेद चापानि च तानिराज्ञां तेषां रणो वीर्यवतां क्षणेन विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतां तेष्वथ मन्यमानः २
 निपेतुराजौ रुधिरप्रदिग्धास्तेनाडिताः शक्रकृतेन राजन् विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगागतासवाश्चिन्नतनुवकायाः ३ महीगं-
 ताः पार्थबलाभिभूता विचित्ररूपा युगपद्विनेशतः दृष्ट्वा हतांस्तान्युधिराजपुत्रांस्त्रिगर्तराजः प्रययोरथेन ४ तेषां रथानामथ
 पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येभ्यः पतंत पार्थ तथैव तेषां परिवार्य पार्थ विकृष्य चापानि महावराणि ५ अवीच्य च न्वाणमहो घट्ट्या-
 यथा गिरितोयधराजलोधैः सपीड्यमानस्तु शरैर्घट्ट्या धनं जयस्तात्युधिजातरोषः ६ घट्ट्या शरैः संयतितैलधौ तैर्जघान तान-
 व्यथ पृष्ठगोपान् षष्टिरथांस्तानवजित्य संख्ये धनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरङ्गीष्मवधाय जिष्णुर्बलानिराज्ञां स-
 मरे निहत्य त्रिगर्तराजो निहतान्समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्गान् ८ रणोपपुरस्कृत्य नराधिपांस्तान्जगाम पार्थ त्वरितो
 वधाय अभिद्रुतं चास्त्रविदां वरिष्ठं धनं जयं वीक्ष्य शिरवंडिमुख्याः ९ अभ्युद्युस्ते शितशस्त्रहस्तारिरक्षिपंतोरथ मर्जुनस्य
 पार्थोपितानापततः समीक्ष्य त्रिगर्तराज्ञा सहितान् नृवीरान् १० विध्यं सयित्वा समहाधनुष्मान् गांडीवमुक्तैर्निशितैः षट्कैः क्षी-
 ष्मं यियास्तं युधिसंददर्शदुर्योधनसौधवादींश्च राज्ञः ११ आवारयिष्णुनथ संप्रयायमुहूर्तमायोध्यरथेन वीरः उत्सृज्य राजान-
 मनंत वीर्ये जयद्रथादींश्च नृपान्महोजाः १२ ययौ ततो भीमबलो मनस्वी गंगेयमजौ शरचापपाणिः युधिष्ठिरश्चोग्रबलो म-
 हात्मा समाययौ त्वरितो जातकोपः १३ मद्राधिपं समभित्य ज्यसंख्ये स्वभागमाप्तं तमनंत कीर्तिः सार्द्धं समाद्रीकृत भीमसेनै-
 र्भीष्मं ययौ शांतनवं रणाय १४ तैः संप्रयुक्तः समहारथाग्र्ये गंगाकृतः समरोचित्रयोधी न विव्यथे शांतनवो महात्मा समागतैः
 पांडुसुतैः समस्तैः १५ अथैत्य राजायुधिसत्यसंधोजयद्रथोद्युग्रबलो मनस्वी चिच्छेद चापानि महारथानां प्रसह्य तेषां धनु-
 षा वरेण १६ युधिष्ठिरं भीमसेनं यमौ च कृष्णां च पार्थ युधिजातकोपः दुर्योधनो वैरविषो महात्मा जघान बाणैरनलप्रकाशैः
 १७ कृपेण शल्येन शलेन चैव तथा विभो चित्रसेनेन चाजौ विद्धाः शरैस्तेभिविद्वहकोपैर्देवायथादैत्यगणैः समेतैः १८ १९

छिन्मायुधं शांतनवेन राजा शिरवंडिनं प्रेक्ष्य च जातकोपः अजातशत्रुः समरे महात्मा शिरवंडिनं क्रुद्धमुवाच वाक्यं १९ उक्त्वा
तथा त्वं पितुरग्रतो मामहं हनिष्यामि महाव्रतं तं भीष्मं शरोधैर्विमलार्कवर्णैः सत्यं वदामीति कृता प्रतिज्ञा २० त्वयानर्च्येनां स-
फलां करोषि देवव्रतं यन्न निहंसि युद्धे मिथ्या प्रतिज्ञो भवमानृवीररक्षस्व धर्मं च यशः कुलं च २१ प्रेक्षस्व भीष्मं युधिभीम-
वेगं सर्वं स्तपंतं मम सैन्यसंघान् शरोधजालैरति तिग्मतेजनैः कालो यथा कालकृतः क्षणेन २२ निकृन्त चापः समरे न पेक्षः परा-
जितः शांतनवेन राजा विहाय बंधून् यथ सोदरांश्च कृयास्य सेनानुरूपं तवेदं २३ दृष्ट्वा हि भीष्मं तमनंतवीर्यं भग्नं च सैन्यं द्रवमा-
णमेतत् भीतोऽसि नूनं दुपदस्य पुत्रं तथा हि ते सुरवर्णोऽप्रहृष्टः २४ आज्ञायमानेन धनं जयेन महाहवे पश्य युक्तं नृवीरं क-
थं हि भीष्मात्यथितः पृथिव्यां भयं त्वमद्य प्रकरोषि वीर २५ स धर्मराजस्य वचो निशम्य रुद्रसाक्षरं विप्रलापापविद्धं प्रत्यादेशं म-
न्यमानो महात्मा प्रतत्त्वरे भीष्मवधाय राजन् २६ तमापतंतं हि महाजवेन शिरवंडिनं भीष्ममभिद्रवंतं आवारयामास हि शल्य-
एन मस्त्रेण घोरेण सुदुर्जयेन २७ स चापि दृष्ट्वा समुदीर्यमाण मस्त्रं युगांताग्निसमप्रकाशं नासं प्रमुख्य दुपदस्य पुत्रो राजन्म-
हेंद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौ च तत्रैव महायनुष्मांश्छुरैस्तदस्त्रं प्रतिबाधमानः अथाददेवारुणामन्यदस्त्रमुग्रं शिरवंडी प्रति-
घातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेण निवार्यमाणं स्वस्थाः सराददृशुः पार्थिवाश्च भीष्मस्तराजन्समरे महात्मा धनुः सचित्रं ध्वजमे-
व चापि ३० छित्त्वा नदत्पांडुस्तस्य वीरो युधिष्ठिरस्याजमीदस्य राज्ञः ततः समुत्सृज्य धनुः सबाणं युधिष्ठिरं वीक्ष्य भयाभि-
भूतं ३१ गदां प्रगृह्याथ पपात संख्ये जयद्रथं भीमसेनः पदातिः तमापतंतं महाजवेन जयद्रथः सगदं भीमसेनं ३२ विव्या-
ध घोरे र्धमदंडकल्पैः शितैः शरैर्वैनवभिः समंतात् अचिंतयित्वा सशरांस्तरस्वीवृकोदरः क्रोधपरीतचेताः ३३ जघान-
वाहान्समरे समस्तान्पारावतान् सिंधुराजस्य संख्ये ततो भिवीक्ष्या प्रतिमप्रभावस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याय-
यो भीमसेनं निहतुं समुद्यतास्त्रः सरराजकल्पः भीमोप्यथैनं सहसा विनद्य प्रत्कद्य यौगदया तर्जमानः ३५ समुद्यतां-
तां यमदंडकल्पां दृष्ट्वा गदांते कुरवः समंतात् विहाय सर्वे तव पुत्रमुग्रं भीमं गदांतां परिहर्तुकामाः ३६

अपक्रान्तास्तुलेसंविमर्देस्तदागुणेभारतमोहनीये अमूढचेतास्त्वयचित्रसेनोमहागदामापततीनिरीक्ष्य ३७ रथंस-
 मुत्सृज्यपदातिराजोप्रगृह्यरवद्विमलंचर्म अवपुतः सिंह इवाचलाग्राज्जगामतंभूमिपभूमिदेशं ३८ गदापिसाप्राप्यर-
 थंस्तुचित्रंसाश्वंससूतंविनिहत्यसंरथ्ये जगामभूमिंज्वलितामहोल्काफ्रष्टांबराद्गामिवसंचरती ३९ आश्चर्यरूपंस्महत्त्व-
 दीयादृष्ट्वैवतद्भूतःसंप्रहृष्टः सर्वेविनेदुःसहिताःसमंतात्प्रपूजिरेतवपुत्रंससैन्याः ४० इति श्रीमन्महाभारते श्री-
 चित्रसेनरथभर्गेषडशीतितमोऽध्यायः ८६ संजय उवाच विरथंतुसमासाद्यचित्रसेनंमनास्विनं रथमारोपयामासवि-
 कर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमानेतुमुलेसंकुलेभृशं श्रीष्मः शांतनवस्तूर्णयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततःसरथनागाश्वाः
 समकंपंतस्तंजयाः सृत्योरास्यमनुप्राप्तंमेनिरेचयुधिष्ठिरं ३ युधिष्ठिरोपिकौरव्योयमाभ्यांसहितःप्रभुः महेष्वासंनरव्या-
 द्रंश्रीष्मंशांतनवंययौ ४ ततःशरसहस्राणिप्रमुचत्पांडवोयुधि श्रीष्मंसंच्छादयामासयथामेघोदिवाकरं ५ तेनसम्य-
 कृष्णीतानिशरजालानिभागशः प्रतिजग्राहगांगेयःशतशोथसहस्रशः ६ तथैवशरजालानिश्रीष्मेणास्तानिमारिष आ-
 काशेसमदृश्यंतरवगमानां व्रजा इव ७ निमेषार्द्धाच्चकौतेयंश्रीष्मंशांतनवोयुधि अदृश्यंसमरेचक्रे शरजालानिभागशः ८
 ततोयुधिष्ठिरोराजाकौरव्यस्यमहात्मनः नाराचंप्रेषयामासक्रुद्ध आशीविषोपमं ९ असंप्राप्तंतुतंतत्रदक्षरप्रेणमहारथः
 विच्छेदसमरेराजन्श्रीष्मस्तस्यधनुश्च्युतं १० तंतुच्छित्त्वारणोश्रीष्मो नाराचंकालसमितं निजघ्नोकौरवेद्रस्यहयान्कांचन-
 मूषणान् ११ हताश्वंतुरथत्यक्काधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः आरुरोहरथंतूर्णनिकुलस्यमहात्मनः १२ यमावपिचसंकुद्धोसमा-
 साद्यरणेतदा शरैःसंच्छादयामासश्रीष्मः परपुरंजयः १३ तौतुदृष्ट्वामहाराजश्रीष्मबाणप्रपीडितौ जगामाथपरोचिंतां
 श्रीष्मस्यवधकांक्षया १४ ततोयुधिष्ठिरोवश्यान्राजस्तान्समचोदयत् श्रीष्मंशांतनवंसंरथ्येनिहतेतिस्फटद्गणान् १५ त-
 तस्तेपार्थिवाः सर्वेऽश्रुत्वापार्थिवमापितं महतारथवंशेनपरिववृष्टुःपितामहं १६ ससमंतात्परिहृतः पितादेवव्रतस्तव चिक्री-
 डधनुषाराजन्यातयानोमहारथान् १७ तंचरंतरणेपार्थाददृशुःकौरवंयुधि मृगमध्येप्रविश्येवयथासिंहंमहावने १८

तर्जयानरेणोभूरांस्त्रासयानंचसायकैः दृष्ट्वाभेसर्महाराजसिंहंमृगगणाइव १९ रणोभरतसिंहस्यददृशुःक्षत्रियागतिं अ
ग्नेर्वायुसहायस्ययथाकक्षंदिधक्षतः २० शिरांसिरथिनांभीष्मः पातयामाससंयुगे तालेभ्यइवपद्मानिफलानिकुशलो नरः
२१ पतद्भिश्चमहाराजशिरोभिर्धरणीतले बभूवतुसुलःशब्दः पततामश्मनामिव २२ तस्मिन्सुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेभयानके स
वैषामेवसैन्यानामासीद्वातिकरोमहान् २३ भिन्नेषुतेषुव्यूहेषुक्षत्रियाइतरेतरं एकमेकंसमाहूययुद्धायैवोपतस्थिरे २४
शिरवंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहं अभिदुद्राववेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ अनादृत्यततोभीष्मस्तंशिरवंडिनमाह-
वे प्रययौसृजयान्क्रुद्धःस्त्रीत्वंचित्यशिरवंडिनः २६ सृजयास्तततोहृष्टादृष्ट्वाभीष्ममहारथं सिंहनादान्वहुविधांश्चक्रुः
शंखविमिश्रितान् २७ ततः प्रवृत्तेषुद्धव्यतिषक्तरथाद्विपं अपरादिशमास्थायस्थितेसवितरिप्रभौ २८ धृष्टद्युम्नोथपां-
चाल्यः सात्यकिश्चमहारथः पीडयंतौमृशंसैन्यंशक्तितोमरदृष्टिभिः २९ शरैर्बहुविधैराजन्नाजघ्नुस्तावकान्चणो तेहन्य
मानाःसमरेतावकाःपुरुषर्षभ ३० आर्योयुद्धेमतिंक्त्वानत्यजंतिस्मसंयुगे यथोत्साहंचसमरेजघ्नुर्लोकंमहारथाः ३१ त-
त्राक्रंदोमहानासीत्तावकानांमहात्मनां वध्यतांसमरेराजन्पार्षतेनमहात्मना ३२ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतावकानांमहारथो
विंदानुविंदावावंत्योपार्षतंप्रत्यपस्थितौ ३३ तौतस्यतुरगान्दृत्वात्वरमाणौमहारथौ छादयामासतुरुभौशरवर्षेणपार्षतं
३४ अवलुत्याथपांचाल्योरथाचूर्णमहाबलः आरुरोहरथंतूर्णंसात्यकेःसुमहात्मनः ३५ ततोयुधिष्ठिरोराजामहत्यासे-
नयावृतः आवंत्योसमरेक्रुद्धावधावतपरंतपौ ३६ तथैवतवपुत्रोपिसर्वोद्योगेनमारिष विंदानुविंदोसमरेपरिवार्यावतस्थि-
वान् ३७ अर्जुनश्चापिसंक्रुद्धःक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभ अयोधयतसंग्रामेवज्जपागिरिवासरान् ३८ द्रोणश्चसमरेक्रुद्धःपु-
त्रस्यप्रियकृत्तव व्यधमत्सर्वपांचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगास्तपुत्रास्तवविशांपते परिवार्यरणेभीष्मंयु-
युधुः पांडवैःसह ४० ततोदुर्योधनोराजालौहितायतिभास्करो अब्रवीत्तावकान्सर्वोस्त्वरध्वमितिभारत ४१ युद्धानांतुतथा
तेषांकुर्वतांकर्मदुष्कृतं अस्तगिरिमथारूढेनप्रकाशतिभास्करो ४२

प्रावर्ततनदीधोराशोणितौघतरंगिणी गोमायुशतसंकीर्णाक्षणेनक्षणादामुरवे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चमंतीभिः समंततः यो
रमायोधनंजज्ञेभूतसंघसमाकुलं ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशनाः समंततोव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः ४५ अ
र्जुनोयस्रगर्मादीनराज्ञःसहपदानुगान् विजित्यएतनामध्येययौस्वशिविरंप्रति ४५ युधिष्ठिरोपिकौरव्योफ्रातृभिः सहितस्तदा
ययौस्वशिविरंराजनृनिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोपिराजेन्द्रदुर्योधनमुरवान्नथान् अवजित्यनृपाः संख्येययौस्वशिविरंप्रति ४८
दुर्योधनोपिनृपतिः परिवार्यमहारणे भीष्मंशांतनवंतूर्णंप्रयातः शिविरंप्रति ४९ द्रोणोद्रोणिः कृपः शल्यः कृतवर्माचसात्वतः परिवा
यंचमूं सर्वेप्रययुः शिविरंप्रति ५० तथैवसात्यकीराजनृधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः परिवार्यरणेयोधान्ययतुः शिविरंप्रति ५१ एवमेतेम
हाराजतावकाः पांडवैः सह पर्यवर्तंतसहितानिशाकालेपरंतपाः ५२ ततः स्वशिविरंगत्वापांडवाः कुरवस्तथा न्यविशंतमहारा-
जपूजयंतः परस्परं ५३ रक्षांकृत्वात्मनः शूराहस्वागुल्मान्यथाविधि अपनीयचशल्यंस्तेस्मात्वाचविधिवज्जलैः ५४ कृतस्व-
स्त्ययनाः सर्वेस्तूयमानाश्चबंदिभिः गीतवादित्रशब्देनचिक्रीडुस्तेयशस्विनः ५५ सुहृतादिवतत्सर्वमभवत्स्वर्गसंमितं नहियुद्ध
कथांकांचित्तत्रचक्रुर्महारथाः ५६ तेप्रसूमेबलेतत्रपरिश्चांतजनेनृप हस्त्यश्चबहुलैराजनृपेक्षणीयेवभूवतुः ५७ इति-
श्रीमन्महाभारतेभी० सप्तमदिवसयुद्धसमाप्तिर्नामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ संजयउवाच परिणाम्यनिशांतांतुस्करव
सस्ताजनेश्वराः कुरवः पांडवाश्चैवपुनर्युद्धायनिर्ययुः १ ततःशब्दोमहानासीत्सैन्ययोरुभयोरपि निर्गच्छमानयोः संख्येसा
गरप्रतिमोमहान् २ ततोदुर्योधनोराजाचित्रसेनोविविंशतिः भीष्मश्चरथिनांश्चेष्टोभारद्वाजःसर्वेद्विजः ३ एकीभूताः ससं
यन्ताः कौरवाणामहाराथाः व्यूहायनिदधूराजन्याडवान्प्रतिदंशिताः ४ भीष्मः कृत्वामहाव्यूहंपितातवविशांपते सागरप्रति-
मंधोरंवाहनोर्मितरंगिणं ५ अग्रतः सर्वेसैन्यानांभीष्मः शांतनवोययौ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्चआवंत्यैश्चसमन्वितः ६ ततो न
तरमेवासीद्भारद्वाजः प्रतापवान् पुलिंदैः पारदैश्चापितथाक्षद्रुकमालवैः ७ द्रोणादनंतरोयत्तोभगदत्तः प्रतापवान् मागधै
श्चकलिंगैश्चपिशाचैश्चविशांपते ८ प्राग्ज्योतिषादनुनृपः कौशल्योथहहलः मेकलैस्त्रैपुरैश्चैवचिबुकैश्चसमन्वितः ९

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

बृहद्वलस्तनः शूरस्त्रैर्गतः प्रस्थलाधिपः कांबोजैर्बहुभिः सार्द्धं प्रवरेष्वसहस्रशः १० द्रौणिस्तरुभसः शूरस्त्रिगतानिनुभारत प्र-
ययौ सिंहनादेन नादयानोधरातलं ११ तथा सर्वेण सैन्येन राजा दुर्योधनस्तदा द्रौणेन नंतरं प्रायात्सोदरैः परिवारितः १२ दुर्यो-
धनादनुतनः कृपः शारद्वतोययौ एवमेषमहाव्यूहः प्रययौ सागरोपमः १३ रेजुस्तत्रपताकाश्च श्वेताच्छत्राणिवाविभो अंग
दान्यथाचित्राणि तोमराणि धनुषि च १४ तंतुद्वयमहाव्यूहं तावकानां महारथः युधिष्ठिरो ब्रवीत्तूर्णपार्षतं प्रतनापतिं १५
पश्यव्यूहं महेशासनिर्मितं सागरोपमं प्रतिव्यूहं त्वमपि मे कुरुपार्षत सत्वरं १६ ततः सपार्षतः शूरो व्यूहं चक्रे सुदारुणं शृं-
गादकं महाराज परव्यूहविनाशकं १७ शृंगाभ्यां भीमसेनश्च सात्यकिश्च महारथः रथैरेकसाहस्रैस्तथा हयपदातिभिः
१८ नाम्यामभून्नरश्रेष्ठः श्वेताश्वः कृष्णासारथिः मध्ये युधिष्ठिरो राजा माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १९ तथैतरे महेशासाः सहस्रे-
न्यामहारथाः व्यूहं तं पूरयामासुर्व्यूहशस्त्रविशारदाः २० अभिमन्युस्तनः पश्चाद्विराटश्च महारथः द्रौपदेयाश्च सहस्रा
राक्षसश्च घटोत्कचः २१ एवमेतं महाव्यूहं व्यूह्य भारत पांडवाः अतिष्ठन् समरे शूरा योद्धुकामा जयैषिणः २२ मेरीशब्दाश्च
तुमुला विमिश्राः शरवनिः स्वनेः ह्वेडितास्फोटितोत्क्रुष्टैः स भीमाः सर्वतोदिशः २३ ततः शूरा समासाद्य समरे ते परस्परं ने-
त्रैरनिमिषैराजन् न वेक्षंत परस्परं २४ नामभिस्ते मनुष्येन्द्रपूर्वयोधाः परस्परं युद्धाय समवर्तन्त समाहूयेतरेतरं २५ ततः प्र-
वृत्ते युद्धं घोररूपं भयानकं तावकानां परेषां च निघ्नतामितरेतरं २६ नाराचानि शिताः संख्ये संपतन्ति स्म भारत व्यात्तान
नामयकरा उरगा इव सर्वशः २७ निष्पेतुर्विमलाः शक्त्यस्ते लघ्वीताः समंततः अंबुदेफ्यो यथाराजन् भ्राजमानाः शतह-
दाः २८ गदाश्च विमलैः पट्टैः पिनद्धाः स्वर्णभूषिताः पतन्त्यस्तत्र दृश्यन्ते गिरिशृंगोपमाश्लाभाः २९ निस्त्रिंशाश्च व्यराजन्त वि-
मलांबरसन्निभाः आर्षभाणि च चर्मणिशतचंद्राणि भारत ३० अशोभन्तरणे राजन्पतमानानि सर्वशः तेन्योन्यं समरे से-
ने युद्धमानेन राधिप ३१ अशोभेतां यथा देवदैत्यसैन्ये समुद्यते अप्यद्रवंत समरे ते अन्योन्यं समंततः ३२ रथास्तुरथिभि
स्तूर्णप्रेषिताः परमाहवे युगैर्युगानि संहिलप्ययुधुः पार्थिवर्षभाः ३३ दंतिनां युद्धमानानां संघर्षात्पावको भवत् दंतेषु भर-
तश्चेष्टसधूमः सर्वतोदिशः ३४

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० इति श्रीम० भारतेभीष्म० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ १ २ ३ ४

पासेरमिहताः केचिद्भजयोधाः समंततः पतमानास्मदृश्यंते गिरिशृंगान्नगा इव ३५ पादाताश्चाप्यदृश्यंतनिघ्नंतो हि परस्परं
चित्ररूपधराः शूरानरवरप्रासयोधिनः ३६ अन्योन्यंते समासाद्य कुरुपांडवसैनिकाः शरैर्नानाविधाकरैरेपो नित्युर्यमद्वयं
३७ तत्र शांतनवो भीष्मोरथघोषेण नादयन् अभ्यागमद्रुणे पांडुन्धनुः शब्देन मोहयन् ३८ पांडवानां रथाश्चापिनदंतो भैरवं
व अभ्यद्रवंत संयत्ता दृष्टुं न पुरोगमाः ३९ ततः प्रवृत्ते युद्धे तेषां च भारत नराश्चरथनागानां व्यतिषक्तं परस्परं ४०
इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० अष्टमदिनयुद्धारंभोऽष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ संजय उवाच भीष्मंतु समरे कुद्धं प्रतपंतं-
समंततः न शोकः पांडवाद्रुतं पंतमिव भास्करं १ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् अभ्यधावंत गांगेयं मर्दयंतं शितैः
शरैः २ स तु भीष्मोरणश्लाघी सोमकान्सहस्रं जयान् पांचालांश्च महेश्वासान्यातयामास सायकैः ३ ते वध्यमाना भीष्मेण पां-
चालाः सोमकैः सह भीष्ममेवाभ्ययुस्तूर्णं त्यक्त्वा मृत्युकृतं भयं ४ स तेषां रथिनां वीरो भीष्मः शांतनवो बली चिच्छेद समरे रा-
जन्वाहू नथ शिरांसि च ५ विरथान् रथिनश्च क्रेपिता देवव्रतस्तव पतितान्युत्तमांगानि हयेभ्यो हयसादिनां ६ निर्मितुष्यांश्च-
मातंगानि हृत्सानि वपर्वतान् अपश्याम महाराज भीष्मास्त्रेण प्रमोहितान् ७ न तत्रासीत्पुमान्कश्चित्पांडवानां विशांपते अ-
न्यत्र रथिनां श्रेष्ठाऽह्मसेनान्महाबलात् ८ सहि भीष्मं समासाद्य चारयामास संयुगे ततो निष्ठानको घोरो भीष्मभीमस-
मागमे ९ बभूव सर्वसैन्यानां घोररूपो भयानकः तथैव पांडवाहृष्टाः सिंहनादमथानदन् १० ततो दुर्योधनो राजा सोदर्यैः परिवारि-
तः भीष्मं जुगोप समरे वर्तमाने महाक्षये ११ भीमस्तु सारथिं हत्वा भीष्मस्य रथिनां वरः प्रदुताश्वैरेतस्मिन्प्लवमाने समंत-
तः १२ कृनामस्य हस्तेणाशु शिरश्चिच्छेदमारत पूर्णायतनं विस्मृष्टेन सह तोन्यपतद्भुवि १३ हते तस्मिन्महाराज तव पुत्रे महारथे ना-
मृष्यंतरणे शूराः सोदराः सप्तसंयुगे १४ आदित्यकेतुर्वद्धाशी कुंडधारो महोदरः अपराजितः पंडितको विशालाक्षश्च दुर्जयः
१५ पांडवं चित्रसन्नाहा विचित्रकवचायुधाः अभ्यद्रवंत संग्रामे योद्धुकामा रिमर्दनाः १६ महोदरस्तु समरे भीमं विल्याध पत्रिभिः न
वभिर्वज्रसंकाशैर्न मुचिंष्टुत्रहायथा १७ आदित्यकेतुः सप्तत्या बद्धाशीचापि पंचभिः न वत्या कुंडधारस्तु विशालाक्षश्च सप्तभिः

५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अपराजितोमहाराजपराजिष्णुर्महारथः शरैर्वहुभिरानर्च्छद्भीमसेनंमहाबलं १९ रणेपडितकश्चैनंत्रिभिर्बाणैःसमर्पयत् स
तन्नममृषेवीरः शत्रुभिर्वधमाहवे २० धनुःप्रपीडयवासेनकरेणामित्रकर्शनः शिरश्चिच्छेदसमरेशरेणानतपर्वणा २१ अपरा
जितस्यस्तनसतवपुत्रस्यसंयुगे पराजितस्यभीमेननिपपातशिरोमही २२ अथापरेणभस्त्रेनकुण्डधारंमहारथं प्राहिणोन्मृ-
त्कलोकायसर्वसैन्यस्यपश्यतः २३ ततःपुनरमेयात्मासंप्रधायशिलीमुखं प्रेषयामाससमरेपंडितंप्रतिभारत २४ सशरःपं-
डितंहत्वाविवेशधरणीतलं यथानरंनिहत्याशुभुजगःकालचोदितः २५ विशालाक्षशिरश्चित्वापातयामासभूतलेऽत्रिभिःश-
रैरदीनात्मास्मरन्क्लेशपुरातनं २६ महोदरंमहेष्वासंनाराचेनस्तनांतरे विव्याधसमरेशजिह्वसहतोन्यपतद्भुवि २७ आदित्यके
तोश्चिच्छेत्वाबाणेनसंयुगे भस्त्रेनभृशतीक्ष्णेनशिरश्चिच्छेदभारत २८ बद्धाशिनंततोभीमःशरैणानितपर्वणा प्रेषयामा-
ससंकुद्धोयमस्यसदनंप्रति २९ यदुदुवुस्ततस्तेऽन्येषुत्रास्तवविशांपते मन्यमानाहितस्सत्यंसभायांतस्यभाषितं ३० ततोदुर्यो-
धनोराजाभ्रातृव्यसनकर्षितः अब्रवीन्नावकान्सर्वान्भीमोयंबध्यतामिति ३१ एवमेतेमहेष्वासाःपुत्रास्तवविशांपते भ्रातृन्सं-
दृश्यनिहतानस्मरन्ताहितद्वचः ३२ यदुक्तवान्महाप्रज्ञः क्षणाहितमनामयं तदिदंसमनुप्राप्तंवचनंसत्यवादिनः ३३ लोभमोह-
समाविष्टःपुत्रप्रीत्याजनाधिप नबुद्धसेपुरायत्तुतथ्यमुक्तंहितवचः ३४ तवचैववधार्थायपुत्राणांपांडवोबली नूनंजातोमहा-
बाहुर्यथाहंतीहकौरवान् ३५ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममासाद्यमारिष दुःखेनमहताविष्टोविललापातिदुःखितः ३६ निहताभ्रा-
तरःशूराभीमसेनेनमेयुधि यतमानास्तथान्येपिहिन्यन्तेसर्वसैनिकाः ३७ भवान्मध्यस्थिततयानित्यमस्मानुपेक्षते सोहंकाप-
थमारूढःपश्यदेवमिदंमम ३८ संजयउ० एतच्छ्रुत्वावचः क्रूरंपितादेवव्रतस्तव दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्साश्रुलोचनं
३९ उक्तमेतन्मयापूर्वद्रोणेनविदुरेणच गांधार्याचयशस्विन्यातत्त्वतातनबुद्धवान् ४० समयश्चमयापूर्वकृतोवःशत्रुसूद-
न नाहंयुधिविमोक्तव्योनाव्याचार्यःकथंचन ४१ यंयंहिधार्तराष्ट्राणांभीमोद्रक्ष्यतिसंयुगे हनिष्यातिरणेतंतंसत्यमे-
तद्वीमिति ४२ सत्वंराजन्स्थिरोभूत्वादटांकृत्वारणेमतिम् योधयस्वरणेपार्थान्स्वर्गंकृत्वापरायणम् ४३ ४४

नशक्याः पांडवाजितुंदेवैरपिसवासवैः तस्माद्युद्धेस्थिरांकृत्वामतिंयुद्धास्वभारत ४४ इति श्रीमन्महाभा० श्री० आदित्य-
केतुप्रभृतिवधे एकोननवतितमोऽध्यायः ८९ धृतराष्ट्र उवाच दृष्ट्वा मम हतात्पुत्रान् बहूनेकेन संजय भीष्मो द्रोणः कृ-
पश्चैव किमकुर्वत संयुगे १ अहन्यहनि मे पुत्राः क्षयं गच्छंति संयुगे मन्येह सर्वथा सूनू देवैर्नोपहतो मृशं २ यत्र मे तनयाः
सर्वे ह्रीयंते न जयं त्यक्त यत्र भीष्मस्य द्रोणस्य कृपस्य च महात्मनः ३ सौमदत्ते श्ववीरस्य भगदत्तस्य चोसयोः अश्वत्थामस्त-
था तात शूराणां समहात्मनां ४ अन्येषां चैव शूराणां मध्यगास्तनयामम यदहन्यंत संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः ५ न हि दुर्यो-
नो मंदः पुरा प्रोक्तमबुद्धात् वार्यमाणो मया तात भीष्मेण विदुरेण च ६ गांधार्यं चैव दुर्मेधाः सततं हितकाम्यया नाबुद्धात्-
पुरा मोहात्तस्य प्राप्तमिदं फलं ७ यद्भीमसेनः समरे पुत्रान्मम विशेषतः अहन्यहनि संक्रुद्धो नयते यमसादनं ८ संजय उ-
इदंतत्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमं न बुद्धवानसि विभो प्रोच्यमानं हितं तदा ९ निवारय सुतान् द्यूतात्पांडवान्मादुहेति च क-
हृदा हितकामानां ब्रुवतां तत्तदेव च १० न शश्रूषसितद्वाक्यमार्तः पथ्यमिवौषधं तदेव त्वामनुप्राप्तं वचनं साधुभाषितं ११ वि-
दुरद्रोण भीष्माणां तथान्येषां हितैषिणां अकृत्वा वचनं पथ्यं क्षयं गच्छंति कौरवाः १२ तदेतत्समनुप्राप्तं पूर्वमेव विशांपते
तस्मान्मोक्षं तत्त्वेन यथायुद्धमवर्तत १३ मध्यान्हे स महारौद्रः संग्रामः समपद्यत लोकक्षयकरो राजस्तन्मैनिगदतः शृणु
१४ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् संरब्धान्यभ्यधावंत भीष्ममेव जिघांसया १५ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च सात्यकि-
श्च महारथः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १६ विराटो द्रुपदश्चैव सहितः सर्वसोमकैः अभ्यद्रवत संग्रामे भीष्म-
मेव महारथाः १७ कैकेया धृष्टकेतुश्च कुंतीभोजश्च दंशितः युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १८ अर्जुनो द्रौपदेया-
श्च चेकितानश्च वीर्यवान् दुर्योधनसमादिष्टान् राज्ञः सर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथा वीरो हौडिंबश्च महारथः भीमसेनश्च
संक्रुद्धस्त्वभ्यधावत कौरवान् २० द्विधा मृतैरवध्यंत पांडवैः कौरवा युधि तथैव कौरवैराजन् अवध्यंत परेरणे २१ द्रोणश्च रथिनां श्रे-
ष्ठः सोमकान् संजयैः सह अभ्यद्रवत संक्रुद्धः प्रेषयिष्यन्मम क्षयं २२ तत्राक्रंदो महानासीत् संजयानां महात्मनां वध्यतां समरेरा-
जन्भारद्वाजेन धन्विना २३

द्रोणेननिहतास्तत्रक्षत्रियाबहवोरणो विचेष्टंतोव्यदृश्यंतव्याधिक्रिन्नानराइव २४ कूजतांक्रंदतांचैवस्तनतांचैवसंयुगे अ-
भिसंश्रूयतेशब्दः क्षुत्क्षेशानांनृणामिव २५ तथैवकौरवेयाणांभीमसेनोमहाबलः चकारकदनंधोरंक्रुद्धः कालइवापरः २६
बध्यतांसर्वसैन्यानामन्योन्येनमहाहवे प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघतरंगिणी २७ ससंग्रामोमहाराजघोररूपोभवन्महान्
कुरूणांपांडवानांचयमराष्ट्रविवर्द्धनः २८ ततोभीमोरणोक्रुद्धोरभसश्चविशेषतः गजानीकंसमासाद्यप्रेषयामासमृत्यवे २९
तत्रभारतभीमेननाराचाभिहतागजाः पेतुःसेदुश्चनेदुश्चदिशःसंपरिबभ्रमुः ३० छिन्नहस्तामहानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष
कौंचवह्निदंतश्चपृथिवीमधिशिशिरे ३१ नकुलःसहदेवश्चहयानीकमभिद्रुतौ तेहयाक्लांचनापीडारुक्मभांडपरिच्छ-
दाः ३२ वध्यमानाव्यदृश्यंतशतशोथसहस्रशः पतद्भिश्चहयैराजन्समाकीर्यतमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्चश्वसद्भिश्चकूज-
द्भिश्चगतास्रभिः हयैर्बभौनरश्चेष्टनानारूपधरैर्धरा ३४ अर्जुनैनहतैःसंख्येतथाभारतराजभिः प्रबभौवसुधाघोरातत्रत
त्रविशांपते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्छिन्नैश्चुत्रैश्चसमहाप्रभैः चामरव्यजनैश्छिन्नैर्निकृत्तैश्चमहायुधैः ३६ हारैर्निक्षैः
सक्रेयूरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः उष्णीषैरपविद्धैश्चपताकामिश्चसर्वशः ३७ अनुकर्षैःशरैर्मैराजन्यैर्क्षैश्चसहरश्मिभिः सं-
छुन्नावसुधाभातिवसंतैकुसुमैरिव ३८ एवमेषक्षयोवृत्तः पांडूनामपिभारत क्रुद्धेशांतनवेभीष्मेद्रोणेचरथसन्तमे ३९ अ-
श्वत्थाम्निकृपेचैवतथैवकृतवर्मणि तथेतरेषुक्रुद्धेषुतावकानामपिक्षयः ४० इतिश्रीमन्महाभा०भी० अष्टादिनयुद्धेनव-
तितमोऽध्यायः ९० संजयउवाच वर्तमानेतत्पारोक्षेराजन्वीरवरक्षये शकुनिःसोबलःश्रीमान्पांडवान्समुपाद्र-
वत् १ तथैवसात्वतोराजन्हादिक्यःपरवीरहा अभ्यद्रवतसंग्रामेपांडवानांवसुधैर्नि २ ततःकांबोजसुरव्यानांनदीजा-
नांचवाजिनां आरट्टानांमहीजानांसिंधुजानांचसर्वशः ३ वनायुजानांशत्रूणांतथापर्वतवासिनां वाजिनांबहुभिःसं-
ख्येसमंतात्पर्यवारयन् ४ येचापरेतिनिरिजाजवनावातरंहसः सुवर्णालंकृतैस्तत्रवर्मवद्भिःसुकल्पितैः ५ हयैर्वान-
जवैर्मुख्यैःपांडवस्यसुतोबली अभ्यवर्तततस्सैन्यंहृष्टरूपंपरंतप ६ अर्जुनस्यसुतःश्रीमानिरावान्नामवीर्यवान् सुता-
यांनागराजस्यजातःपार्थेनधीमता ७

३८ ३९ ४० इतिश्रीमन्म० नवतितमोऽध्यायः ९० १ २ ३ ४ ५ ६ ७

ऐरावतेनसादत्ताअनपत्यामहात्मना पत्योहतेरूपर्षेनरूपणादीनचेतना ८ भायर्थितांचजग्राहपार्थःकामवशानुगां
 एवमेषसमुत्पन्नःपरक्षेत्रेर्जुनात्मजः ९ सनागलोकेसंवृद्धोमात्राचपरिरक्षितःपितृव्येनपरित्यक्तःपार्थद्वेषादुरात्मना
 १० रूपवान्वलसंपन्नोगुणवान्सत्यविक्रमः इंद्रलोकंजगामाशुत्वातत्रार्जुनंगतं ११ सोमिगम्यमहाबाहुःपितरंसत्य-
 विक्रमः अस्यवादयदव्यग्रोनियमेनकृतांजलिः १२ न्यवेदयत्तत्त्वात्मानमर्जुनस्यमहात्मनः इरावानस्मिभद्रतेपुत्रश्चाहं
 तवप्रभो १३ मातुःसमागमोयस्तत्सर्वप्रत्यवेदयत् तच्चसर्वयथावृत्तमनुसस्मारपांडवः १४ परिषज्यस्तत्चापिसोत्स-
 नःसदृशंगुणैः प्रीतिमानभवत्यार्थोदेवराजनिवेशने १५ सोर्जुनेनसमादिष्टोदेवलोकेतदानृप प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्व-
 कार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयास्माकंसह्यंदेयमितिप्रभो बाढमित्येवमुक्त्वाचयुद्धकालइहागतः १७ कामवर्णजवैर-
 श्वैःसंवृतोबहुभिर्नृप तेहयाकांचनापीडानानावर्णमनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजन्हंसाइवमहोदधौ तेत्वदीयान्समा-
 साद्यहयसंघान्महाजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानमिघंतोघोणामिश्रपरस्परं निपेतुःसहसाराजन्स्ववेगाभिहताशुवि २०
 निपतद्भिस्तथारतैश्चहयसंघैःपरस्परं शुश्रुवेदारुणःशब्दःरूपर्णपतनेयथा २१ तथैवचमहाराजसमेत्यान्योन्यमाहवे
 परस्परवधंघोरंचक्रुस्तैहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथामहाघोरेसंकुलेतुमुलेभृशम् उभयोरपिसंभ्राताहयसंघाःसमंततः
 २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःसमाहताः विलयंसमनुप्राप्तास्तत्समाणाःपरस्परं २४ ततःक्षीणोहयानीकेकिं-
 चिच्छिष्टेचसंयुगे सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्वायुवेगसमान्जवे अमरुत्क्षशीलसंप-
 न्नान्वयस्थांस्तुरगोत्तमान् २६ गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्य-
 माणाःशकुनिनारस्वैश्चयोधैर्महाबलैः सन्नद्धायुद्धकुशलारौद्ररूपामहाबलाः २८ तदनीकंमहाबाहोमित्वापरमदुर्जयं
 बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयैषिणः २९ विविशस्तेतदाहृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः तान्प्रविष्टास्तदाहृष्टाइरावानपिवीर्य-
 वान् ३० अब्रवीत्समरेयोधान्विचित्रापरणायुधान् यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ ३२ ३३

हन्यन्ते समरे सर्वे तथानीति विधीयतां बाढमित्येव सुक्ताते सर्वे योधा इरावतः ३२ जघ्रुस्तेषां बलानीकं दुर्जयं समरे परैः तदनीकं
मनीकेन समरे वीक्ष्य पातितं ३३ असृष्यमाणस्ते सर्वे सुबलस्यात्मजा रणे इरावंतमभिद्रुत्य सर्वतः पर्यवारयन् ३४ ताडयं
तः शितैः प्राप्तेऽथोदयन्तः परस्परं तैश्चूराः पर्यधावन्त कुर्वन्तो महदाकुलं ३५ इरावानपि निर्विद्धः प्राप्तेऽस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः स्व
वतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्ध इव द्विपः ३६ उरस्यपि च पृष्ठे च पार्श्वयोश्च भृशं हतः एको बहुभिरत्यर्थं धैर्याद्राजन् विव्यथे ३७
इरावानथ संक्रुद्धः सर्वास्तान्निशितैः शरैः मौहयामास समरे विस्थाप्य पुरं जयः ३८ प्रासानुत्कृत्य सर्वं च स्वशरीरादरिंद-
मः तैरेव ताडयामास सुबलस्यात्मजान् रणे ३९ निरुष्य च शितं रवदुंगृहीत्वान् च शरावरं पदानि स्तूर्णमागच्छत् जिघांसुः सो-
बलान्युधि ४० ततः प्रत्यागत प्राणाः सर्वे ते सुबलात्मजाः भूयः क्रोधसमाविष्टा इरावंतमथाद्रवन् ४१ इरावानथ रवद्वेन दर्श-
यन्पाणिलाघवं अभ्यधावत तान्सर्वान्सोबलान्बलदर्पितः ४२ लाघवेनाथ चरन्तः सर्वे ते सुबलात्मजाः अंतरं नाभ्यगच्छन्त
चरन्तः शीघ्रगैर्हयैः ४३ भूयिष्ठमथ तं संख्येयं प्रदृश्य ततः पुनः परिवार्य भृशं सर्वे गृहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगता
नां सरवद्वेना मित्रकर्षिणः असिहस्ताश्चापहस्तास्तेषां गात्राण्यकृतं ४५ आयुधानि च सर्वेषां बाहू नपि विभूषितान् अपतन्त
तानि कृत्वा गामृताभू मोगता सवः ४६ वृषभस्तु महाराज बहुधा परिरक्षितः असुच्यत महारोद्रान् स्मोदीरावकर्तनात् ४७ ता-
न्सर्वान्पतितान् दृष्ट्वा सक्तो दुर्योधनस्तव अभ्यभाषत संक्रुद्धो राक्षसं घोरदर्शनं ४८ आर्ष्यं शृणु महेष्वासं मायाविनमरिंदमं
वैरिणं भीमसेनस्य पूर्ववक्त्रवधेन वै ४९ पश्य वीरयथा ह्येष फाल्गुनस्य सक्तो बली मायावी विप्रियं घोरमकार्षन्मिबलक्ष-
यं ५० त्वंच कामगमस्तात मायास्त्रे च विशारदः कृतवैरश्च पार्थेन तस्मादेनं रणे जहि ५१ बाढमित्येव सुक्तातुराक्षसो घो-
रदर्शनः प्रययौ सिंहनादेन यत्रार्जुनसक्तो युवा ५२ स्वारूढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः वीरैः प्रहारिभिर्युक्तैः स्वैर-
नीकैः समावृतः ५३ हतशेषैर्महाराज द्विसाहस्रैर्हयोत्तमैः निहतुकामः समरे इरावंतं महाबलं ५४ इरावानपि संक्रुद्धस्त्व-
रमाणः पराक्रमी हंतुकाममित्रघ्नो राक्षसं प्रत्यवारयत् ५५ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य राक्षसः सुमहाबलः त्वरमाणस्ततो माया-
प्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

तेनमायामयाः सृष्टाहयास्तावन्तएवहि आरूढाराक्षसेर्घेरैः शूलपट्टिशपाणिभिः ५७ तेसंरब्धाः समागम्यद्विसाहस्राः प्रहा-
 रिणः अचिराद्मयामासुः प्रेतलोकं परस्परं ५८ तस्मिंस्तु निहिते सैन्ये तावुभौ युद्धदुर्मदौ संग्रामे समतिष्ठेतां यथावेव त्रवास-
 वौ ५९ आद्रवंतमभिप्रेक्ष्य राक्षसं युद्धदुर्मदं इरावान् क्रोधसंरब्धः प्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौ तस्य खड्गेन दु-
 र्मतेः चिच्छेदकार्मुकं दीप्तशरान्वैपंचपंचधा ६१ सनिकृत्तं धनुर्दृष्ट्वा रवंजवेन समाविशत् इरावंतमभिकुद्धं मोहयन्मायया
 तदा ६२ ततोत्तरिक्षमुत्पत्य इरावानपिराक्षसं विमोहयित्वा मायाभिस्तस्य गात्राणि संयुगे ६३ चिच्छेद सर्वधर्मज्ञः काम-
 रूपादुरासदः तथासराक्षसं श्रेष्ठः कृत्तः कृत्तः पुनः पुनः ६४ संबभूव महाराज समवाप च यौवनं मायाद्विसहजातेषां वयो-
 रूपं च कामजं ६५ एवन्तद्राक्षसस्यांगं छिन्नं छिन्नमजायत इरावानपिराजेंद्राक्षसं तं महाबलं ६६ परश्वधेन तीक्ष्णेन चि-
 च्छेद च पुनः पुनः स तेन बलिना वीरश्चिद्यमान इव दुमः ६७ राक्षसोऽप्यनदहोरं सशब्दस्तु लोभवत् परश्वधस्तनं रक्षः-
 सस्त्रावरुधिरं बहु ६८ ततश्चुक्रोधबलवांश्चक्रे वेगं च संयुगे आर्ष्यशृंगिस्तथा दृष्ट्वा समरेशां भुसूर्जितं ६९ कृत्वा घोरं मह-
 द्रूपं विग्रहीतुं प्रचक्रमे अर्जुनस्य कृतं वीरमिरावंतं यशस्विनं ७० संग्रामशिरसो मध्ये सर्वेषां तत्र पश्यतां तां दृष्ट्वा तादृशीं
 मायाराक्षसस्य दुरात्मानः ७१ इरावानपि संकुद्धो मायां स्मृत् प्रचक्रमे तस्य क्रोधाभिभूतस्य संयुगेऽनिवर्तिनः ७२ यो न च
 यो मातृकस्तस्य स एनमभिपेदिवान् स नागैर्बहुशो राजन्सर्वतः संवृतोरणे ७३ दधारस्तमहद्रूपमनंत इव भोगवान् ततो-
 बहुविधैर्नागैश्छादयामास राक्षसं ७४ छाद्यमानस्तु नागैः स ध्यात्वा राक्षसपुंगवः सौपर्णरूपमास्थाय मक्षयामास पन्न-
 गान् ७५ मायया मक्षिते तास्मिन् नन्वयेतस्य मातृके विमोहितमिरावंतं न्यहनद्राक्षसो सिना ७६ सकुण्डलं समुकुटं पद्मे
 दुसदृशप्रभं इरावतः शिरोरक्षः पातयामास भूतले ७७ तस्मिंस्तु निहिते वीरे राक्षसे नार्जुनात्मजे विशोकाः समपद्यन्त
 धार्तराष्ट्राः सराजकाः ७८ तस्मिन्महति संग्रामे तादृशे भैरवे पुनः महान्व्यतिकरो घोरः सेनयोः समपद्यत ७९ गजाहयाः
 पदाताश्च विमिश्रादंतिभिर्हिताः रथाम्बादंतिनश्चैव पत्तिभिस्तत्र सूदिताः ८० तथापत्तिरथोघाश्च हयाश्च बहुवोरणे रथिभि-
 निर्हिताराजंस्तव तेषां च संकुले ८१

अजानन्मर्जुनश्चापि निहतं पुत्रमौरसं जघान समरेश्वरान् राजस्तान् भीष्मरक्षिणः ८२ तथैव तावकाराजन्मसृजयाश्च सहस्रशः जु
ह्वन्तः समरे प्राणान् निजघ्नुरितरेतरं ८३ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः बाहुभिः समयुद्धांतसमवेताः परस्परं ८४
तथा मर्मातिगोभीष्मो निजघ्नानमहारथान् कंपयन् समरे सेनां पांडवानां परंतपः ८५ तेन योधिष्ठिरे सैन्ये बहवो मानवा हताः
दंतिनः सादिनश्चैव रथिनो यद्दयास्तथा ८६ तत्र भारते भीष्मस्यरणो दृष्ट्वा पराक्रमं अत्यद्भुतमपश्याम शक्रस्यैव पराक्रमं
८७ तथैव भीमसेनस्य पार्षतस्य च भारत रौद्रमासीद्रणो युद्धं सात्यकस्य च धन्विनः ८८ दृष्ट्वा द्रोणस्य विक्रान्तं पांडवान्
भयमाविशत् एक एव रणेशक्तो निहतुं सर्वसैनिकान् ८९ किंपुनः पृथिवीश्वरैर्योधिवातैः समावृतः इत्यब्रुवन्महाराज रणे
द्रोणेन पीडिताः ९० वर्तमाने तथा रौद्रे संग्रामे भरतर्षभ उभयोः सेनयोः शूरानामृष्यंत परस्परं ९१ आविष्टा इव युद्धांते-
रक्षोभूतैर्महाबलाः तावकाः पांडवेयाश्च संरंध्रास्ता तधन्विनः ९२ न स्मपश्यामहे कंचित्प्राणान्यः परिरक्षति संग्रामे दै-
त्यसंकाशो तस्मिन् वीरवरक्षये ९३ इति श्रीमन्महाभारते भीष्मप० इरावद्वधे एकनवतितमोऽध्यायः ९१
धृतराष्ट्र उवाच इरावन्तं तु निहतं दृष्ट्वा पार्थ महारथाः संग्रामे किमकुर्वन्त तन्ममाचक्ष्व संजय १ संजय उ० इरावन्तं तु नि-
हतं संग्रामे वीक्ष्य राक्षसः व्यनदत्स्म महानादं भैमसे निर्घटोत्कचः २ न दत्तस्तस्य शब्देन पृथिवी सांगरांबरा सपर्वतवना-
राजश्च चालस्फुशंतदा ३ अंतरिक्षां दिशश्चैव सर्वाश्च प्रदिशस्तथा तं श्रुत्वा स्म महानादं तव सैन्यस्य भारत ४ ऊरुस्तंभः समभ-
वद्वेपथुः स्वेद एव च सर्व एव महाराज तावकादीन चेतसः ५ सर्वतः समचेष्टं तं सिंहभीता गजा इव नदित्वा स्म महानादं निर्घा-
तमिव राक्षसः ६ ज्वलितं शूलमुद्यम्य रूपं कृत्वा विभीषणं नाना रूपप्रहरणैर्वृत्तौ राक्षसपुंगवैः ७ आजघ्नान् संकुद्धः का-
लांतकयमोपमः तमापतंतं संप्रेक्ष्य संकुद्धं भीमदर्शनं ८ स्वबलं च भयान्तस्य प्रायशो विमुखीकृतं ततो दुर्योधनो राजा घटो-
त्कचमुपाद्रवत् ९ प्रगृह्य विपुलं चापं सिंहवद्दिनदन्मुहुः पृष्ठतो लुप्योच्चैर्न स्ववद्भिः पर्वतोपमैः १० कुंजरैर्दशसाहस्रैर्वैर्गणानामधि-
पः स्वयं तमापतंतं संप्रेक्ष्य गजानीकेन संवृतं ११ पुत्रं तव महाराज त्वकोपसनिशाचरः ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोभदुर्षणं १२

भ० एकनवतितमोऽध्यायः ९१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

राक्षसानां चराजेन्द्रदुर्योधनबलस्य च गजानीकं च संप्रेक्ष्य मेघवृन्दमिवोद्यतं १३ अम्यधावन्तसंक्रुद्धाराक्षसाः शस्त्रपाण-
यः नदन्तो विविधान्नादान्मेघा इव सविद्युतः १४ शरशक्तृष्टिनाराचैर्निघ्नन्तोगजयोधिनः भिदिपालैस्तथाशूलैर्मुद्गरैः सपर-
श्वधैः १५ पर्वताग्रैश्च वृक्षैश्च निजमुस्ते महागजान् भिन्नकुंभान्विरुधिरान्भिन्नगात्रांश्च वारणान् १६ अपश्याममहारा-
जवध्यमान्निशाचरैः तेषु प्रक्षीयमाणेषु भग्नेषु गजयोधिषु १७ दुर्योधनो महाराजराक्षसान्सुपाद्रवत् अमर्षव-
शमापन्नस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनः १८ सुमोच निशितान्बाणान् राक्षसेषु परंतप जघान च महेशासः प्रधानांस्तत्र राक्ष-
सान् १९ संक्रुद्धो भरतश्चेष्टपुत्रो दुर्योधनस्तव वेगवन्तं महारौद्रं विद्युज्जिह्वं प्रमाथिनं २० शरैश्चतुर्भिश्चतुरो निजघा-
नमहाबलः सविस्फार्य महच्चापमिन्द्राशनिसमप्रभं २१ अमिदुद्राववेगेन दुर्योधनमरिंदमं तमापतन्तमुद्धीक्ष्य कालसू-
ष्टमिवोतकं २२ नवित्यथे महाराज पुत्रो दुर्योधनस्तव अथैनमब्रवीत्क्रुद्धः क्रूरः संरक्तलोचनः २३ अद्यान्तृण्यंगमिष्या-
मिपितृणां मातुरेव च येत्वया सक्तृशंसेन दीर्घकालं प्रवासिताः २४ यच्च ते पांडवाराजं शूलघूते पराजिताः याचैव द्रौप-
दीकृष्णा एकवस्त्रारजस्वला २५ सभामानीय दुर्बुद्धे बहुधा क्लेशिता त्वया तव च प्रियकामेन आश्रमे मस्था दुरात्मना २६ सैं-
धवेन परा मृष्टा परिभूय पितृन्मम एतेषामपमानानामन्येषां च कुलाधम २७ अंतमद्यंगमिष्यामि यदि नोत्सृजसे रणं
एवमुक्त्वा तु द्वे द्विं बो महद्विस्फार्य कार्मुकं २८ संदश्य दशनैरोष्ठं सृक्किणीपरिसंलिहन् शरवर्षेण महता दुर्योधनमवाकि-
रत् पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः २९ इति श्रीमन्महाभा० भी० द्वे द्विं बयुद्धे दिनवतितमोऽध्यायः ९२
संजय उवाच ततस्तद्बाणवर्षेण तु दुःसहदानवैरपि दधारयुधिराजेन्द्रो यथावर्षे महद्विपः १ ततः क्रोधसमाविष्टो निश्व-
सन्निवपन्नगः संशयं परमं प्राप्तः पुत्रस्ते भरतर्षभ २ सुमोच निशितां स्तीक्ष्णान् नाराचान्पंचविंशतिः ते पतन्सहसारा-
जं स्तस्मिन्नाक्षसपुंगवे ३ आशीविषा इव रुद्धाः पर्वते गंधमादने सतैर्विद्धिः स्ववन्नक्तं प्रभिन्न इव कुंजरः ४ दध्ने मतिं वि-
नाशाय राज्ञः सपिशिताशनः जग्राह च महाशक्तिगिरीणामपि दारिणीम् ५

हाभारते भीष्मप० दिनवतितमोऽध्यायः ९२

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ इति श्रीमन्म-

संप्रदीप्तांमहोक्ताभामशनीज्वलितामिव समुद्यच्छन्महाबाहुर्जिघांसस्तनयंतव ६ तामुद्यतामभिप्रेक्ष्यवंगानामधिपस्त्वरन्
कुजरंगिरिसंकाशंराक्षसंप्रत्यचोदयत् ७ सनागप्रवरेणाजौबलिनाशीघ्रगामिना ततोदुर्योधनोरथस्तमार्गंप्रत्यवर्तत ८
रथंचवारयामासकुंजरेणस्तस्यते मार्गमावारितंदृष्ट्वा राजावंगेनधीमता ९ घटोत्कचोमहाराजक्रोधसंरक्तलोचनः
उद्यतांतंमहाशक्तिंतस्मिंश्चिद्वेपवारणे १० सतयाभिहतोराजंस्तेनबाहुप्रमुक्तया संजातरुधिरोत्पीडः पपातचमसार
च ११ उत्पत्यचगजाञ्चापिवंगानामीश्वरोबली जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलं १२ दुर्योधनोपिसंप्रेक्ष्यपतितंव-
रवारणं प्रभस्मचबलंदृष्ट्वाजगामपरमां व्यथां १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यआत्मनश्चाभिमानितां प्राप्तेऽपक्रमणोराजात-
स्थोगिरिरिवाचलः १४ संधायचशितंबाणंकालाग्निसमतेजसं सुमोचपरमकुद्धस्तस्मिन्धोरेनिशाचरे १५ तमाप-
तंतंसंप्रेक्ष्यबाणमिंद्राशानिप्रभं लाघवान्मोचयामासमहात्मावैधटोत्कचः १६ भूयश्चविननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः
वासयामाससैन्यानियुगांतेजलदोयथा १७ तंश्रुत्वानिनदोयोरतस्यभीमस्यराक्षसः आचार्यमुपसंगम्यभीष्मः शां-
तनवोऽब्रवीत् १८ यथेषनिनदोयोरश्रूयतेराक्षसेरितः हौडिंबोयुद्धतेनूनंराजादुर्योधनेनह १९ नैषशक्योहिसंग्रामेजे-
तुंभूतेनकेनचित् तत्रगच्छतमद्वाराजानंपरिरक्षत २० अभिद्रुतोमहाभागोराक्षसेनमहात्मना एतद्विवः परं कृत्यंसर्वे-
षानैः परंतपाः २१ पितामहवचः श्रुत्वात्वरमाणामहारथाः उत्तमंजवमास्थायप्रययुर्यत्रकौरवः २२ द्रोणश्चसोमदत्तश्च
बाल्हीकोथजयद्रथः कपोफूरिश्चवाः शल्यआवंत्यः सहहृद्बलः २३ अश्वत्थामाविकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः रथाश्चाने
कसाहस्रायेतेषामनुयायिनः २४ अभिद्रुतंपरीप्सतः पुत्रंदुर्योधनंतव तदनीकमनाधृष्यंपालितंतुमहारथैः २५ आतता-
यिनमायांतंप्रेक्ष्यराक्षससत्तमः नाकंपतमहाबाहुर्मैनाकडवपर्वतः २६ प्रगृह्यविपुलचापंज्ञातिभिः परिवारितः शूलमुद्ग-
रहस्तैश्चनानाप्रहरणैरपि २७ ततः समभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणं राक्षसानांचसुरव्यस्यदुर्योधनबलस्यच २८ धनुषांकू-
जतांशब्दः सर्वतस्तुमुलोरणे अश्रूयतमहाराजवशानांदह्यतामिव २९ अस्त्राणापात्यमानानांकवचेषुशरीरिणां शब्दः स
मभवद्वाजर्गिरीणामिवभिद्यतां ३० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

वीरबाहुविस्मृष्टानांतोमराणांविशांपते रूपमासीद्वियत्स्थानांसर्पाणामिवसर्पतां ३१ ततः परमसंकुद्धोविस्फार्यसुमहद्भुजः राक्ष
सैंद्रोमहाबाहुर्विनदन्भैरवंरवं ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेणकुद्धश्चिच्छेदकार्मुकं सोमदत्तस्यमल्लेनध्वजंचोन्मथ्यचानदत् ३३ बा-
ल्हीकंचत्रिभिर्बाणैः प्रत्यविह्वल्यस्तनान्तरे कृपमेकैनाविव्याधचित्रसेनंत्रिभिःशरैः ३४ पूर्णायतविस्मृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ज
बुदेशोसमासाद्यविकर्णसमताडयत् ३५ न्यपीदत्सरथोपस्थेशोणितेनपरिलुक्तः ततः पुनरमेयात्मानाराचान्दशपंचच ३६
भूरिश्रवसिसंकुद्धः प्राहिणोद्भरतर्षभ तेवर्मभित्वातस्याशुप्राविशन्धरणीतलं ३७ विविंशतेश्चद्रोणेश्चयंतारोसमताडयत्
तोपेततूरथोपस्थेरश्मीनुत्सृज्यवाजिनां ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेणवाराहंस्वर्णभूषितं उन्मथामहाराजद्वितीयेनाच्छिन्न-
द्भुजः ३९ चतुर्भिरथनाराचैरावत्यस्यमहात्मनः जघानचतुरोवाहान्क्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायतविस्मृष्टेनपीतेननिशि
तेनच निर्विभेदमहाराजराजपुत्रं बृहद्बलं ४१ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् भृशंक्रोधेनचाविष्टोरथस्थोराक्ष
साधिपः ४२ चिह्नेपनिशितांस्तीक्ष्णांश्छुरानाशीविषोपमान् विभिदुस्तेमहाराजशल्ययुद्धविशारदं ४३ इति श्रीमन्म-
हाभारतेभी० हैडिबयुद्धेत्रिनवतितमोऽध्यायः ९३ संजयउवाच विमुरवीकृत्यसर्वोक्ततावकान्युधिराक्षसः जिघांसु
भरतश्चेष्टदुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रेक्ष्यराजानं प्रतिवेगितं अभ्यधावन् जिघांसंतस्तावकायुद्धदुर्मदाः २ नालमा-
त्राणिचापानिविकर्षंतोमहारथाः तमेकमभ्यधावंतनदंतःसिंहसंघवत् ३ अथैनंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयन् पर्वतंवारि
धाराभिःशरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्धोव्यथितस्तोत्रार्दितइवद्विपः उत्पपाततदाकाशंसमंतादैनतेयवत् ५ व्यनदत्सुम
हानादंजीमूतइवशारदः दिशःखंडविदिशश्चैवनादयन्मैरवस्वनः ६ राक्षसस्यतुतंशब्दंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः उवाचभरत
श्रेष्ठभीमसेनमरिदमं ७ युद्धातेराक्षसोन्नं धार्तराष्ट्रैर्महारथैः यथास्यश्रूयतेशब्दोनदतोभैरवंस्वनं ८ अतिभारंचप
प्रयामितस्मिन्नाक्षसपुंगवे पितामहश्चसंकुद्धः पांचालान्हुंतुमुद्यतः ९ तेषांचरक्षणायायुद्धातेफाल्गुनः परैः एत
ज्ज्ञात्वामहाबाहोकार्यद्वयमुपस्थितं १० गच्छरक्षस्वहैडिबंसंशयंपरमंगतं भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणो ह्यकोदरः ११

प्रययोसिंहनादेनत्रासयन्सर्वपार्थिवान् वेगेनमहताराजन्यर्वकालेयथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यधृतिःसौचितिर्युद्धदुर्मदः
 श्रेणिमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यवाविभुः १३ अमिमन्युमुखाश्चैवद्रोपदेयामहारथाः क्षत्रदेवश्चविक्रान्तःक्षत्रधर्मातिथेवच
 १४ अनूपाधिपतिश्चैवनीलःस्वबलमास्थितः महतारथवंशेनहोडिबंपर्यवारयन् १५ कुंजरेश्चसदामत्तेःषट्सहस्रैःप्रहारि-
 मिः अम्यरक्षंतसहिताराक्षसेंद्रघटोत्कचं १६ सिंहनादेनमहतानेमिघोषेणचैवह भूरशब्दनिपातेश्चकंपयंतोवसंधरां १७
 तेषामापतनांश्रुत्वाशब्दंतंतावकंबलं श्रीमसेनमयोद्विग्नंविवर्णवदनंतथा १८ परिवृत्तंमहाराजपरित्यज्यघटोत्कचं ततःप्र-
 वृतेयुद्धंतत्रतेषांमहात्मनां १९ तावकानांपरेषांचसंग्रामेश्चनिवर्तिनां नानारूपाणिशस्त्राणिविस्तृतोमहारथाः २० अ-
 न्योन्यमभिधावंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे व्यतिषक्तंमहारोद्रंयुद्धंभीरुमयावहं २१ हयागजैःसमाजग्मुःपादाताराथिभिःसह
 अन्योन्यंसमरेराजन्प्रार्थयानाःसमम्ययुः २२ सहसाचामवतीघंसन्निपातान्महद्रजः गजान्वरथपत्तीनांपदनेमिस-
 मुद्धतं २३ धूमारुणंरजस्तीव्रंरणभूमिसमावृणोत् नैवस्वेनपरेराजन्समजानन्यरस्परं २४ पितापुत्रंनजानीतेपुत्रोवा-
 पितरंतथा निर्मर्यादेतथाभूतेवैशसेलोमहर्षणे २५ शस्त्राणांभरतश्चेष्टमनुष्याणांचगर्जतां समहानभवच्छब्दःप्रेता-
 नामिवभारत २६ गजवाजिमनुष्याणांशोणितानांतरंगिणी प्रावर्ततनदीतत्रकेशशैवलशाडूला २७ नराणांचैवकाये-
 भ्यःशिरसांपततारणे शश्रुवेसमहांश्छब्दःपततामश्मनामिव २८ विशिरस्केर्मनुष्यैश्चच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः अश्वैः
 संभिन्नदेहैश्चसंकीर्णभूद्वसंधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविस्तृतोमहारथाः अन्योन्यमभिधावंतःसंप्रहारार्थमुद्यताः
 ३० हयाहयान्समासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः समाहृत्यरणेन्योन्यंनिपेतुर्गतजीविताः ३१ नरानरान्समासाद्यक्रोधरक्तेक्ष-
 णाभृशं उरांस्युरोमिरन्योन्यंसमाश्लिष्यनिजाघ्निरे ३२ प्रेषिताश्चमहामात्रेर्वारणाःपरवारणैः अभ्यघ्नंतविषाणांघ्रैर्वारि-
 णानेवसंयुगे ३३ तेजानरुधिरोत्पीडाःपताकाभिरलंकृताः संसक्ताःप्रत्यदृश्यंतमेघाड्वसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणा-
 ग्रैर्भिन्नकुंभाश्चतौमरैः विनदंतोभ्यधावंतगर्जमानाघनाइव ३५ केचिद्वसैर्हिधाछिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथापरे निपेतुस्तमुलेतस्मिं
 श्छिन्नपक्षाइवादयः ३६ ३५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

पार्श्वस्फुटारितैरन्येर्वारणैर्वरवारणाः मुमुचुः शोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येस्तथाविद्धाश्चतो
मरैः विनदंतोभ्यधावन्तविश्वंगाडवपर्वताः ३८ केचित्क्रोधसमाविष्टामदांधानिरवग्रहाः रथान्हयान्पदातांश्चममर्दुःशतशो
रणे ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताः प्रासतोमरैः तेनतेनाभ्यवर्तंतकुर्वंतोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिः सार्द्धंकुल
पुत्रास्तनुत्यजः परांशक्तिसमास्थायचक्रुः कर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्दप्रचक्रुरितरेतरं प्रार्थयानायशोराजन्
स्वर्गंवासुद्धशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोमहर्षणे धार्तराष्ट्रमहत्सैन्यंप्रायशोविसुरवीकृतं ४३ इति श्री-
मन्महाभारते श्री० द्वेडिंबयुद्धे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ संजयउवाच स्वसैन्यंनिहतंदृष्ट्वाराजादुर्योधनः स्वयं
अभ्यधावतसंकुद्धो श्रीमसेनमरिंदमं १ प्रगृह्यसुमहच्चापमिंद्रोशानिसमस्वनं महताशरवर्षेणपांडवंसमवाकिरत् २ अर्धचं
द्रंचसंधायसुतीक्ष्णलोमवाहिनं श्रीमसेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः प्रसंद
धेशितंबाणंगिरीणामपिदारणं ४ तेनोरसिमहाराजश्रीमसेनमताडयत् सगाढविधोव्यथितः सृक्किणीपरिसंलिहन् ५
समाललंबेतेजस्वीध्वजंहेमपरिष्कृतं तथाविमनसंदृष्ट्वाश्रीमसेनंघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रजज्वालदिधक्षन्निवपावकः
अभिमन्युसुरवाश्चापिपांडवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानंजातसंभ्रमाः संप्रेक्ष्येतान्संपततः संक्रुद्धान्
जातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोब्रवीद्वाक्यंतावकानांमहारथान् द्विप्रगच्छन्मद्रवोराजानंपरिरक्षन् ९ संशयंपरमंप्राप्तं
मज्जंतं व्यसनार्णवे एतेकुद्धामहेष्वासाः पांडवानांमहारथाः १० श्रीमसेनंपुरस्कृत्यदुर्योधनमुपाद्रवन् नानाविधानिशा
स्त्राणिविभ्रजंतोजयेधृताः ११ नदंतोभैरवास्त्रादांस्त्रासयन्तश्चभूमिपान् तदाचार्यवचः श्रुत्वासोमदत्तपुरोगमाः १२ तावकाः
समवर्तंतपांडवानामनीकिनीं कृपोभूरिः श्रवाः शल्योद्रोणपुत्राविविशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैंधवोथबृहद्बलः
आवंत्योचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४ तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचाक्रे पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः
१५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्यकार्मुकं भारद्वाजस्ततो श्रीमषड्विंशत्यासमार्दयत् १६ १७ १८ १९

सूयश्चैनं महाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत् पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः १७ तं प्रत्यविद्ध दृशामि भीमसेनः शिलीमुखैः
 त्वरमाणो महेशासः सव्ये पार्श्वे महाबलः १८ सगाढविद्वो व्यथितो वयोवृद्धश्च भारत प्रनष्टसंज्ञः सहस्रारथोपस्थ उपाविशत्
 १९ गुरुं प्रव्यथितं हस्वाराजादुर्योधनस्वयं द्रोणाय निश्च संक्रुद्धो भीमसेनमभिद्रुतो २० तावापतंतौ संप्रेक्ष्य कालांतकयमोपमो
 भीमसेनो महाबाहुर्गदामादाय सत्वरं २१ अवस्रुत्य रथात्तूर्णतस्थो गिरिरिवाचलः समुद्यम्य गदां गुर्वधि मदंडोपमारणो २२
 तमुद्यतगदं हस्वाकेलासमिव शृंगिणं कौरवो द्रोणपुत्रश्च सहितावभ्यधावतां २३ तावापतंतौ सहितौ त्वरितौ बलिनां वरो
 अभ्यधावत वेगेन त्वरमाणो हृकोदरः २४ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संक्रुद्धं भीमदर्शनं समभ्यधावन् स्वरिताः कौरवाणां महारथाः २५
 भारद्वाजसुरवाः सर्वे भीमसेनजिघांसया नानाविधानि शस्त्राणि भीमस्योरस्य पातयन् २६ सहिताः पांडवं सर्वे पीडयन्तः समंत
 तः तं हस्वासं शयं प्राप्तं पीडयमानं महारथं २७ अभिमन्युप्रभृतयः पांडवानां महारथाः अभ्यधावन्परीप्सन्तः प्राणांस्त्य-
 क्त्वा स्रुदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिः शूरो भीमस्य दधितः सरवा नीलो नीलांबुदप्रख्यः संक्रुद्धो द्रोणिमभ्यधात् २९ स्पृष्ट्वा
 हिमहेशासो नित्यं द्रोणसूतेन सः सविस्फार्य महश्चापं द्रोणिं विव्याध पत्रिणा ३० यथा शक्रो महाराजपुरा विव्याध दानवं विप्रचित्तिंदु
 राधर्षदेवतानां भयंकरं ३१ येन लोकत्रयं क्रोधाभ्रसितं स्वेन तेजसा तथानीलेन निर्भिन्नः स्रुक्तेन पतत्रिणा ३२ संजातरुधि-
 रोत्पीडो द्रोणिः क्रोधसमन्वितः सविस्फार्य धनुश्चित्रमिंद्राशानि समस्वनं ३३ दधे नीलविनाशाय मतिमतिमतां वरः ततः संधा
 यविमलानुसल्लानुकर्मरिचित्रितान् ३४ जघान चतुरोवाहान्यातयामास च ध्वजं सप्तमेन च भल्लेन नीलं विव्याध वक्षसि ३५
 सगाढविद्वो व्यथितो रथोपस्थ उपाविशत् मोहितं वीक्ष्य राजानं नीलमभ्रचयोपमं ३६ घटोत्कचो भिसंक्रुद्धो ज्ञातिभिः परिवा
 रितः अभिद्रुद्राववेगेन द्रोणिमाहवशो मनं ३७ तथेतरे चाभ्यधावन्नाक्षसायुद्धदुर्मदाः तमापतंतं संप्रेक्ष्य राक्षसं घोरदर्शनं
 ३८ अभ्यधावत तेजस्वी भारद्वाजात्मजस्त्वरन् निजघान तु संक्रुद्धो राक्षसान् भीमदर्शनान् ३९ येन वन्नयतः क्रुद्धा राक्षसस्य पु
 रः सराः विमुरवांश्चैव तान् हस्वाद्रोणिचापच्युतैः शरैः ४० अक्रुद्धतमहाकायो भीमसेनि घटोत्कचः प्रादुश्चक्रे ततो मायां घोररूपां स्रुदारु

मोहयन्समरेद्रोणिंमायावीराक्षसाधिपः ततस्तेतावकाः सर्वेमाययाविमुरवीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यन्तनिकृतामेदिनीतले विचेष्ट
 माणाः कृपणाः शोणितेनपरिपुताः ४३ द्रोणोदुर्योधनः शल्यश्च श्वत्थामातथैवच प्रायशश्चमहेष्वासायेप्रधानास्मकौरवाः ४४ वि-
 ध्वस्तारथिनः सर्वेराजानश्चानिपातिताः हयाश्चैवहयारोहाः सान्निहृताः सहस्रशः ४५ तद्दृष्ट्वातावकंसैन्यंविद्रुतंशिविरंप्रति मम
 प्राक्कोशतोराजंस्तथादेवव्रतस्यच ४६ युद्धध्वंमापलायध्वंमायेषाराक्षसीरणो घटोत्कचप्रमुक्तेतिनातिष्ठंतविमोहिताः ४७ नै-
 वतेश्चद्वधुर्मातावदतोरावयोर्वचः तांश्चप्रद्रवतोदृष्ट्वाजयंप्राप्ताश्चपांडवाः ४८ घटोत्कचेनसहिताः सिंहनादान्प्रचक्रिरे शंख
 दुंदुभिनिर्घोषैः समंतान्नेदिरेष्टृशं ४९ एवंतवबलंसर्वेहैडिंबेनदुरात्मना सूर्यास्तमनवेलायांप्रभग्नंविद्रुतंदिशः ५० इ-
 ति श्रीमन्महाभा० श्री० हैडिंबमायायांपञ्चनवतितमोऽध्यायः ९५ संजयउवाच तस्मिन्महतिसंक्रंदेराजादुर्योधनस्तदा
 गांगेयमुपसंगम्यविनयेनाभिवाद्यच १ तस्यसर्वेयथावृत्तमारव्यातुमुपचक्रमे घटोत्कचस्यविजयमात्मनश्चपराजयं २ क
 थयामासदुर्दृष्टोविनिश्चस्यपुनःपुनः अब्रवीच्चतदाराजन्मीष्मंकुरुपितामहं ३ भवंतंसमुपाश्रित्यवास्तुदेवयथापरैः पांड-
 वैर्विग्रहोघोरः समारब्धोमयाप्रभो ४ एकादशसमारव्याताअक्षौहिण्यश्चयामम निदेशेतवतिष्ठंतिमयासार्द्धंपरंतप ५
 सोहंभरतशार्दूलभीमसेनपुरोगमैः घटोत्कचंसमाश्रित्यपांडवैर्युधिनिर्जितः ६ तन्मेदहतिगात्राणिशुक्लवृक्षमिवानलः
 तदिच्छामिमहोभागत्वत्प्रसादात्परंतप ७ राक्षसापसदंहंतुंस्वयमेवपितामह त्वांसमाश्रित्यदुर्दृष्टं तन्मेकर्तुंत्वमर्हसि ८
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंराज्ञोभरतसत्तमः दुर्योधनमिदंवाक्यंभीष्मः शांतनवोब्रवीत् ९ शृणुराजन्ममवचोयत्त्वांवक्ष्यामिकौरव
 यथात्वयामहाराजवर्तितव्यंपरंतप १० आत्मारक्ष्योरणोतातसर्वावस्थास्वरिदंम धर्मराजेनसंग्रामस्त्वयाकार्यः सदानघ
 ११ अर्जुनेनयमाभ्यावाभीमसेनेनवापुनः धर्मराजपुरस्कृत्यराजाराजानमच्छति १२ अहंद्रोणः कृपोद्रोणिः कृतवर्माच
 सात्वतः शल्यश्चसोमदत्तिश्चविकर्णश्चमहारथः १३ तवचक्रातरः श्रेष्ठादुःशासनपुरोगमाः त्वदर्थेप्रतियोत्स्यामोराक्षसं-
 तंमहाबलं १४ रौद्रेतस्मिन्राक्षसेंद्रेयदितेनुशयोमहान् अयंवागच्छतुरणे तस्ययुद्धायदुर्मतेः १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

भगदत्तोमहीपालः पुरंदरसमोयुधि एतावदुक्काराजानंभगदत्तमथाब्रवीत् १६ समक्षं पार्थिवेन्द्रस्य वाक्यं वाक्यविशारदः गच्छुशी
घंमहाराजहेडिंबं युद्धदुर्मदं १७ वारयस्वरणोयतोमिषतांसर्वधन्विनां राक्षसं कूरकर्मिणां च येन्द्रस्तारकं पुरा १८ तव दिव्यानि-
चास्त्राणि विक्रमश्च परतप समागमश्च बहुभिः पुराभूदस्मरैः सह १९ त्वत्स्य नृपशार्दूल प्रतियोद्धामहाहवे स्वबलेनोद्धितो
राजन्जहि राक्षसपुंगवं २० एतच्छ्रुत्वा तु वचनं भीष्मस्य एतनापतेः प्रययो सिंहनादेन परानभिमुखो द्रुतं २१ तमाद्रवन्तं स
प्रेक्ष्य गर्जन्तमिव तोयदं अफ्यवर्तन्तं संक्रुद्धाः पांडवानां महारथाः २२ भीमसेनो भीमन्त्युश्च राक्षसश्च द्रोणः कचः द्रौपदेयाः
सत्यधृतिः क्षत्रदेवश्च भारत २३ चेदिपोवस्तदानश्च दशार्णाधिपतिस्तथा सप्तती केन तांश्चापि भगदत्तोऽप्युपाद्रवत् २४ ततः सम-
भवद्युद्धं घोररूपमयानकं पांडवानां भगदत्तेन यमराष्ट्रविवर्द्धनं २५ प्रयुक्ता रथिभिर्बाणाभीमवेगाः स्रुतेजनाः ते निपेतुर्महाराज-
नागेषु चरथेषु च २६ प्रभिनोश्च महानागाविनीता हस्तिसादिभिः परस्परं समासाद्य संनिपेतुरभीतवत् २७ मदीधारोष
संरब्धा विषाणाग्रैर्महाहवे विभिदुर्दंतमुसलैः समासाद्य परस्परं २८ हयाश्च चामरापीडाप्रासपाणिभिरास्थिताः चोदिताः
सादिभिः क्षिप्रं निपेतुर्नरितेतरं २९ पादाताश्च पदात्यौघैस्ताडिताः शक्तितोमरैः न्यपतन्त तदाभूमौ शतशो यसहस्रशः ३०
रथिनश्च रथैराजन्कर्णनालीकसायकैः निहत्य समरे वीरान् सिंहनादान्विनेदिरे ३१ तस्मिंस्तथावर्तमाने संग्रामे लोमहर्षणे
भगदत्तोमहेष्वासो भीमसेनमथाद्रवत् ३२ कुंजरेण प्रभिन्येन सप्तधास्त्रवतामदं पर्वतेन यथा तोयं स्त्रवमाणेन सर्वशः ३३
किरंश्छुरसहस्राणि सप्ततीकशिरोगतः ऐरावतस्थो मघवान् वारिधारा इवानघ ३४ स भीमं शरधाराभिस्ताडयामास पार्थि-
वः पर्वतं वारिधाराभिस्तपांतेजलदोयथा ३५ भीमसेनस्तसंक्रुद्धः पादरक्षान्परः शतान् निजघानमहेष्वासः संरब्धः
शरवृष्टिभिः ३६ तान्दृष्ट्वा निहतान् क्रुद्धो भगदत्तः प्रतापवान् चोदयामास नागेन्द्रं भीमसेनरथं प्रति ३७ सनागः प्रेषित
स्तेन बाणोज्या चोदितो यथा अफ्यधावतवेगेन भीमसेनमरिदमं ३८ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य पांडवानां महारथाः अफ्यव-
र्तन्तवेगेन भीमसेनपुरोगमाः ३९ कैकेयाश्चाभिमन्युश्च द्रौपदेयाश्च सर्वशः दशार्णाधिपतिः शूरः क्षत्रदेवश्च भारिष ४०

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

चेदिपश्चिन्नकेतुश्चसंरब्धाः सर्व एवते उत्तमास्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहाबलाः ४१ तमेकंकुंजरंकुद्धाः समंतात्पर्यवारयन् सवि-
होदशभिर्बाणैर्व्यरोचतमहाद्विपः ४२ संजातरुधिरोत्पीडोधातुचित्रइवाद्रिराद् दशार्णाधिपतिश्चापिगजंभूमिधरोपमं ४३
समास्थितोपिदुद्रावभगदत्तस्यवारणं तमापतंतं समरेगजं गजपतिः सच ४४ दधारसुप्रतीकोपिवेलेवमकरालयं वारि
तंप्रेक्ष्यनागेद्वंद्वदशार्णस्यमहात्मनः ४५ साधुसाधितिसैन्यानिपांडवेयान्यपूजयन् ततः प्राग्ज्योतिषः कुद्धस्तोमरान्वेचतु
र्दश ४६ प्राहिणोत्तस्यनागस्यप्रसुरवेत्तपसत्तम वर्मसुरव्यंतनुत्राणंशातकुंभपरिष्कृतं ४७ विदार्यप्राविशान्क्षिप्रंवलमी
कमिवपन्नगाः सगाढविह्वोव्यथितोनागोभरतसत्तम ४८ उपावृत्तमधःक्षिप्रमभ्यवर्ततवेगितः सप्रदुद्राववेगेनप्रण
दन्मौरवरं ४९ संमर्दयानः स्वबलंवायुर्दक्षानिबोजसा तस्मिन्पराजितेनागेपांडवानांमहारथाः ५० सिंहनादंविनद्यो
च्चैर्युद्धायेवोपतस्थिरे ततोभीमंपुरस्कृत्यभगदत्तमुपाद्रवन् ५१ किरंतोविविधान्बाणांश्चस्त्राणिविविधानिच तेषामा-
पतताराजन्संकुद्धानाममर्षिणां ५२ श्रुत्वासनिनदघोरममर्षाद्भूतसाध्वसः भगदत्तोमहेष्वासः स्वनागं प्रत्यचोदयत् ५३
अकुशांगुष्ठतुदितः सगजप्रवरोयुधि तस्मिन्क्षणेसमभवत्संवर्तकइवानलः ५४ रथसंघास्तथानागान्द्वयांश्चहयसादि
भिः पादातांश्चसंकुद्धः शतशोथसहस्रशः ५५ समृद्धन्त्समरेनागः संप्रधावंस्ततस्ततः तेनसंलोड्यमानंतुपाडवानां
बलमहत् ५६ संचुकोचमहाराजचर्मवाग्नौसमाहितं भग्नंतुस्वबलं दृष्ट्वाभगदत्तेनधीमता ५७ घटोत्कचोथसंकुद्धो
भगदत्तमुपाद्रवत् विकटः पुरुषोराजन्दीप्तास्योदीप्तलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्वारोषेणप्रज्वलन्निव जग्राहविम-
लंशूलगिरीणामपिदारणं ५९ नागंजिघांसः सहसाचिक्षेपचमहाबलः सविस्फुलिंगमालाभिः समंतात्परिवेष्टितः ६०
तमापतंतं सहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषोत्तपः चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्द्धचंद्रंरुदारुणं ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेगवा-
न् उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपरिष्कृतं ६२ महाशनिर्यथाफ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता शूलंनिपतितैर्दृष्ट्वाद्विधाकृतंच-
पार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिंजग्राहाग्निशिरवोपमाम् चिक्षेपताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ ५३

तामापतंतीसंप्रेक्ष्यवियत्स्थामशनीमिव उत्पत्यराक्षसस्तूणंजिग्राहचननादच ६५ बभ्रंजचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारतं
पश्यतःपार्थिवेद्रस्यतदद्भुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतंकमेराक्षसेनबलीयसा दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिविस्मिताः ६७
पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः साधुसाध्वितिनादेनृथिवीमनुनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनां ना
मृष्यतमहेष्टासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्कार्यमहच्चापमिंद्राशनिसमप्रभं तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७०
विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्भाराचान्विमलप्रभान् भीममेकेनविव्याधराक्षसंनवभिःशरैः ७१ अमिमन्युंत्रिमिश्रैवकैकेयान्यंचभि
स्तथा पूर्णायतविसृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ बिभेददक्षिणंबाहुंक्षत्रदेवस्यचाहवे पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमं ७३
द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् भीमसेनस्यचक्रोधान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकेसरिणंचास्यचिच्छेदाविशिरंवे
स्त्रिभिः निर्विभेदत्रिमिश्रान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् विशोकोभरतश्चेष्टम
गदत्तेनसंयुगे ७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोरथिनांवरः गदांप्रगृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासंभ्रं
गमिवपर्वतं तावकानांभयघोरंसमपद्यतभारत ७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः आजगाममहाराजनिघ्नं-
श्छूतूत्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रोपितापुत्रौमहाबलौ प्रागज्योतिषेणसंयुक्तौभीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवो-
क्त्वातृचयुद्धमानान्महारथान् त्वरितोभरतश्चेष्टतत्रयुत्त्यत्किरंश्छुरान् ८१ ततोदुषेधिनोराजात्वरमाणोमहारथः सेनाम
चोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्वसंकुलां ८२ तामापतंतीसहसाकोरवाणांमहाचमूं अभिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगद
त्तश्चसमरेतेननागेनभारत विसृद्धन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदासीत्कमहद्युद्धंभगवत्तस्यमारिष पांचालैःपांड
वेयैश्चकैकेयैश्चोद्यतायुधैः ८५ भीमसेनोपिसमरेतावुभौकेशवार्जुनौ आश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धसुत्तमं ८६ इति-
श्रीमन्महाभा०भीष्मप०भगदत्तयुद्धेष्णवतितमोऽध्यायः ९६ संजयउवाच पुत्रंविनिहतंश्रुत्वाइरावंतंधनंजयः दुःखे-
नमहताविष्टोनिःश्वसन्पन्नगोयथा १ अब्रवीत्समरेराजन्वासुदेवमिदंवचः इदंचूतंमहाप्राज्ञोविदुरोदृष्टवान्पुरा २ ७७

कुरूणां पांडवानां चक्षुषंधोरं महामतिः सततो निवारितवान्धतराष्ट्रं जनेश्वरं ३ अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदनं निहताः
 कौरवैः संख्येतथास्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठं क्रियते कर्मकुत्सितं धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञातिसंक्षयः ५ अधन
 स्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनं किं नु प्राप्स्यामहे कृष्णाहत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सोबलस्य च क्षत्रि-
 यानि धनं याति कर्णदुर्मतिवितेन च ७ इदानीं च विजानामि सकृत्तं मधुसूदनं कृतं राज्ञामहाबाहो याचमानं स यो धनं ८ राज्या-
 र्द्धं पंचग्रामान्वानाकार्षीत्स च दुर्मतिः दृष्ट्वा हि क्षत्रियांश्चक्षुरांश्चक्षुष्यानां धरणीतले ९ निदामि भृशमात्मानं धिगस्तक्षत्रजीवि-
 कां अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे न रुचितं ज्ञातिभिर्मधुसूदनं संचोदय हयांश्च छीघ्रं धार्तराष्ट्रं च मूर्ध्नि प्रति
 ११ प्रतरिष्ये महापरां भुजाभ्यां समरोदधिं नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमुक्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा
 चोदयामास तान् श्वान् पादुरान् च तरे हंसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सेन्यस्य भारत मारुतोद्धूतवेगस्य सागरस्यैव पर्वणि
 १४ अपराण्हे महाराज संग्रामः समपद्यत पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सह पांडवैः १५ ततो राजस्तव सुता भीमसेनमुपा-
 द्रवन् परिवार्यरणे द्रोणं वसवो वासवं यथा १६ ततः शान्तनवो भीष्मः कृपश्च रथिनां वरः भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन्
 १७ हार्दिक्यो बाल्हिकश्चैव सात्यकिं समभिद्रुतो अंबष्ठकस्तनूपतिरभिमन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव
 महारथान् ततः प्रवृत्ते युद्धं घोररूपं भयावहं १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर प्रज्ज्वालरणे कुक्षौ हविषा हव्य-
 वाडिव २० पुत्रास्तु तव कौंतेयं छादयां च क्रिंशरैः प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतं २१ संच्छाद्य मानो बहुधा पुत्रैस्तव वि-
 शांपते सृक्किणीसंलिहन्वीरः शार्दूल इव दर्पितः २२ व्यूढोरस्तु ततो भीमः पातयामास भारत क्षुरमेण सतीक्ष्णेन सोभव
 द्रुतजीवितः २३ अपरेण तु मल्लेन पीतेन निशितेन तु अपातयत्कुण्डलिनं सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः स निशितान्वा-
 णान्समादत्त शिलीमुखान् ससर्जत्वरया युक्तः पुत्रांस्तप्राप्य मारिष २५ प्रेषिता भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्विना अपातयन्त पु-
 त्रांस्ते रथेभ्यः समहारथान् २६ अनाद्यष्टकुण्डभेदं वैराटं दीर्घलोचनं दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम् २७ २८ २९

प्रपतन्तिस्मवीरास्तेविरेजुर्मरतर्षम वसन्तेषुष्पशबलाश्चूताःप्रपतिताइव २८ ततःप्रदुद्रुवुःशेषास्तवपुत्रासमहाहवे तंकाल-
मिवमन्यंतोभीमसेनमहाबलं २९ द्रोणस्तसमरेवीरंनिर्दहतंस्ततांस्तव यथाद्रिंवारिधाराभिः समंताद्वाकिरञ्छरैः ३० तत्रा
द्भुतमपश्यामकुंतीपुत्रस्यपौरुषं द्रोणेनवार्यमाणोपिनिजघ्नेयत्स्ततांस्तव ३१ यथागोवृषभोवर्षसंधारयतिरवात्यतत् भी-
मस्तथाद्रोणस्तुक्तंशरवर्षमदीधरत् ३२ अद्भुतंचमहाराजतत्रचक्रेवृकोदरः यत्पुत्रांस्तेवधीत्संरव्येद्रोणंचैवन्यवारयत् ३३ पु-
त्रेषुतववीरेषुचिक्रीडार्जुनपूर्वजः मृगेष्विवमहाराजचरन्व्याघ्रोमहाबलः ३४ यथाहिपशुमध्यस्थोदारयेत्पशून्वृकः वृकोद-
रस्तवस्ततांस्तथाव्यद्रावयद्रोणो ३५ गांगेयोभगदत्तश्चगौतमश्चमहारथः पांडवंरभसंयुद्धेधारयामास्तरज्जुनं ३६ अस्त्रैरस्त्रा-
णिसंवार्चयेत्षांसोतिरथोरणो प्रवीरांस्तवसैन्येषुप्रेषयामासमृत्यवे ३७ अभिमन्युस्तराजानमंबष्ठलोकविश्रुतं विरथंरथि-
नांश्चेष्टंकारयामाससायकैः ३८ विरथोवह्यमानस्तसौभद्रेणयशास्विना अवपुत्यरथात्तूर्णमंबष्ठोवस्तथाधिपः ३९ असिं
चिक्षेपसमरेसौभद्रस्यमहात्मनः आरुरोहरथंचैवहादिक्यस्यमहाबलः ४० आपतंतंतुनिस्त्रिंशंयुद्धमार्गविशारदः लाघ-
वाद्वांसयामाससौभद्रः परवीरहा ४१ व्यसितंवीक्ष्यनिस्त्रिंशंसौभद्रेणरणेतदा साधुसाध्वितिसेन्यानांप्रणादोभूद्विशोप-
ते ४२ धृष्टद्युम्नसुरवाःस्त्वन्येतवसैन्यमयोधयन् तथैवतावकाःसर्वेपांडुसैन्यमयोधयन् ४३ तत्राक्रंदोमहानासी-
त्तवतेषांचभारत निघ्नतांहृदमन्योन्यंकुर्वतांकर्मदुकरं ४४ अन्योन्यंहिरणेश्वराः केशोधाक्षिप्यमानिनः नरवदंतैरयुद्धांत-
मुष्टिभिर्जानुमिस्तथा ४५ तलेष्ट्वैवाथनिस्त्रिंशोर्बाहुमिश्रस्तसंस्थितैः विवरंप्राप्यचान्योन्यमनयद्यमसादनं ४६ न्यहन-
च्चपितापुत्रेषुपुत्रश्चपितरंतथा व्याकुलीकृतसर्वांगायुयुधस्तत्रमानवाः ४७ रणेचारूणिचापानिहेमपृष्ठानिमारिष हता-
नामपविद्धानांकलापाश्चमहाधनाः ४८ जातरूपमयैःपुंस्वैराजतैर्निर्दिताःशराः तैलधौताव्यराजंतनिर्मुक्तमुजगोपमाः
४९ हस्तिदंतत्सरुन्मरुद्गान्जातरूपपरिहृतान् चर्माणिचापविद्धानिरुक्मचित्राणिधन्विनां ५० सुवर्णविकृतप्रासान्पट्टिशा-
हेमभूषितान् जातरूपमयाश्चर्षीःशक्तीश्चकनकैज्वलाः ५१ ससन्नाहाश्चपतितामुसलानिगुरूणिच परिधान्यदृशांश्चैवभि-
डिपालांश्चमारिष ५२

पतितान्विविधांश्चापांश्चिन्नेमपरिष्कृतान् कुथाबहुविधाकाराश्चामरान्यजनानि च ५३ नानाविधानिशस्त्राणि प्रगृह्य पतिता नराः
जीवंत इव दृश्यन्ते गतसत्त्वामहारथाः ५४ गदाविमथितेर्गात्रैर्मसलेर्भिन्नमस्तकाः गजवाजिरथक्षणाः शेरतेनृपतेक्षितौ ५५
तथैवाश्वनृनागाजांशरीरैर्विवभौतदा संच्छन्नावसुधाराजन्यवर्तैरिव सर्वशः ५६ समरेपतितैश्चैव शक्त्युद्दिशरतोमरैः निश्चिं
शैः पट्टिशैः प्रासेरयः कुंतैः परम्बधैः ५७ परिघैर्भिर्दिपालैश्च शतघ्नीभिश्च मारिष शरीरैः शस्त्रनिर्भिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी
५८ विशब्देरल्पशब्दैश्च शोणितौघपरिप्लुतैः गतासुभिरमिच्छन् विवभौ निचितामही ५९ सतलत्रैः सकेयूरैर्बाहुभिश्च दनोक्षितैः
हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नेरुरुभिश्च तरस्विनां ६० बद्धचूडामणिवरैः शिरोभिश्च सकुण्डलैः पातितैर्ऋषभाक्षाणां बभौ भारतमेदिनी
६१ कवचैः शोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्च कान्चनैः रराज सुभृशं भूमिः शांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैः कलापैश्च पतितैश्च शरा-
सनैः विप्रकीर्णैः शरैश्चैव रुक्मपुंरवैः समंततः ६३ रथैश्च सर्वतोभग्नेः किंकिणीजालभूषितैः वाजिभिश्च हतैर्बाणैः स्वस्तजिह्वैः सु-
शोणितैः ६४ अनुकर्षैः पताकामिरुपासंगैर्ध्वजैरपि प्रवीराणां महाशरैर्विप्रकीर्णैश्च पाण्डुरैः ६५ स्वस्तहस्तैश्च मातंगैः शयानैर्वि-
बभौ मही नाना रूपैरलंकारैः प्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दन्तिभिश्चापरेस्तत्र प्रासेर्गादिवेदनैः करैः शब्दविमुञ्चद्भिः सीत्कारंच सुहु-
मुहुः ६७ विवभौ तद्रणस्थानं स्यंदमानैरिवाचलैः नानारंगैः कंबलैश्च परिस्तोमैश्च दन्तिनां ६८ वैडूर्यमणिदंडैश्च पतितै रंकु-
शैः शरभैः घंटाभिश्च गजेन्द्राणां पतिताभिः समंततः ६९ विपातितविचित्राभिः कुथाभीरांकवैस्तथा ग्रैवेयैश्चिन्नरूपैश्च रुक्म-
कक्षाभिरेव च ७० यत्रैश्च बहुधा छिन्नेः पतितैः सांगदैस्तथा प्रासेश्च विमलैस्तीक्ष्णैर्विमलामिस्तथाष्टिभिः ७१ उष्णीषैश्च-
तथाचित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः विचित्रैर्बाणवर्षैश्च जातरूपपरिष्कृतैः ७२ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकवैर्मृदितैस्तथा नरैश्च चूडामणि-
भिर्विचित्रैश्च महाधनैः ७३ छत्रैस्तथापविद्धैश्च चामरैर्व्यजनैरपि पद्मेन्दुद्युतिभिश्चैव वदनैश्चारुकुण्डलैः ७४ कृतप्रमथुभिर-
त्यर्थवीराणां समलंकृतैः अपविद्धैर्महाराजसुवर्णज्वलकुण्डलैः ७५ ग्रहनक्षत्रशबलाद्योरिवासीद्वसंधरा एवमेते म-
हासेनेमृदिते तत्र भारत ७६ परस्परं समासाद्य तव तेषां च संयुगे तेषु श्रान्तेषु भग्नेषु मृदितेषु च भारत ७७ ७

७८ ७९ इति श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० सप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

रात्रिः समभवत्तत्रनापश्यामततोनुगान् ततोवहारंसेन्यानांप्रचक्रुः कुरुपांडवाः ७८ रजनीमुखेषुरोद्रेतुवर्तमानेमहाभये
अवहारंततः कृत्वासहिताः कुरुपांडवाः न्यविशंतयथाकालंगत्वास्वाशिविरंतदा ७९ इति श्रीमन्महाभारते श्रीष्मप०
अष्टमदिवसयुद्धनामसप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ संजयउवाच ततोदुर्योधिनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः दुःशास-
नश्चपुत्रस्तेसूतपुत्रश्चदुर्जयः १ समागम्यमहाराजमंत्रंचक्रुर्विवक्षितं कथंपांडुसुताः संख्येजेतव्याः सगणाइति २ त-
तोदुर्योधिनोराजासर्वास्तानाहमंत्रिणः सूतपुत्रंसमाभाष्यसौबलंचमहाबलं ३ द्रौणोभीष्मः कृपःशल्यः सोमदन्तिश्चसंयुगे
नपार्थान्प्रतिबाधंतेनजानेतच्चकारणं ४ अवध्यमानास्तेचापिक्षपयंतिबलंमम सोस्मिद्धीणबलः कर्णक्षीणशस्त्रश्चसं-
युगे ५ निहृतः पांडवैः शूरैरेवधैर्देवैरपि सोहंसंशयमापन्नः प्रहरिष्येकथंरणे तमब्रवीन्महाराजसूतपुत्रोनराधिपं
६ कर्णउवाच माशक्तचोभरतश्रेष्ठकरिष्येहंप्रियंतव भीष्मः शांतनवस्तूर्णमपयातुमहारणात् ७ निवृत्तेयुधिगांगे
येन्यस्तशस्त्रेचभारत अहंपार्थान्द्विष्यामिसहितान्सर्वसोमकैः ८ पश्यतोयुधिभीष्मस्यशपेसत्येनतेनृप पांडवे-
षुदयानित्यंसहिभीष्मः करोतिवै ९ अशक्तश्चरणेभीष्मोजेतुमेतान्महारथान् अभिमानीरणेभीष्मोनित्यंचापिरणाप्रि-
यः १० सकथंपांडवान्युद्धेजेष्यतेतातसंगतान् सत्वंशीघ्रमितोगत्वाभीष्मस्याशिविरंप्रति ११ अनुमान्यगुरुंवृद्धशस्त्र-
न्यासायभारत न्यस्तशस्त्रेततोभीष्मेनिहृतान्पश्यपांडवान् १२ मयैकेनरणेराजन्ससकृद्द्रुपाबांधवान् एवमुक्तस्त-
कर्णेनपुत्रोदुर्योधिनस्तव १३ अब्रवीद्भ्रातरंतत्रदुःशासनमिदंवचः अनुयात्रयथासर्वसिज्जंभवतुसर्वशः १४ दुःशासन
तथाक्षिप्रंसर्वमेवोपपादय एवमुक्त्वाततोराजन्कर्णमाहजनेश्वरः १५ अनुमान्यरणेभीष्ममेषोः हंदिपदांचरं आगमि-
ष्येततः क्षिप्रंत्वत्सकाशमरिदम १६ अपयातेततोभीष्मेप्रहरिष्यसिसंयुगे निष्पपातततस्तूर्णपुत्रस्तवविशांपते १७
सहितोभ्रातृभिस्तैस्तु देवैरिवशतक्रतुः ततस्तनृपशार्दूलशार्दूलसमविक्रमं १८ आरोहयद्धयंतूर्णोभ्रातादुःशासनस्तथा
अंगदीबद्धमुकुटोहस्ताभरणवान्नृप १९ धार्तराष्ट्रोमहाराजविवर्षोसपथिव्रजन् भंडीपुष्पनिकाशेनतपनीयनिभेनच २०

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

अनुलिप्तः परार्द्धेन चंदनेन सुगंधिना अरजो वरसंवीतः सिंहखेलगतिर्नृपः २१ शशुभो विमलार्चिष्मान्मसीवदिवाकरः तं प्र-
यातं नरव्याघ्रं भीष्मस्य शिविरं प्रति २२ अनुजग्मुर्महेशासाः सर्वलोकस्थधन्विनः आनरश्च महेशासाः स्त्रिदशा इव वासवं २३
हयानन्ये समारुह्य गजानन्ये च भारत रथानन्ये नरश्रेष्ठाः परिवव्रुः समंततः २४ आनशस्त्राश्च सहदोरक्षणाथं महीपतेः प्रा-
दुर्बभूवुः सहिताः शक्रस्येवामरादिवि २५ संपूज्यमानः कुरुभिः कौरवाणां महाबलः प्रययौ सदनं राजा गांगेयस्य यशस्वि-
नः २६ अन्वीयमानः सततं सोदरैः परिवारितः दक्षिणो दक्षिणः काले संवृत्य स्वमुज्जतदा २७ हस्तिहस्तोपमं पीनं सर्वश-
त्रुनिबर्हणं प्रगृह्णन् जलीन् नृणामुद्यतान्सर्वतोदिशः २८ शश्रावमधुरावाचो नानादेशानि वासिनां संस्तूयमानः सूतैश्च-
मागधैश्च महायशाः २९ पूजयानश्चतान्सर्वान्सर्वलोकेश्वरेश्वरः प्रदीपैः कांचनेस्तत्र गंधतैलावसेचितैः ३० परिवव्रुर्महात्मा
नः प्रज्वलद्भिः समंततः सतैः परिवृतो राजा प्रदीपैः कांचनैर्ज्वलन् ३१ शशुभे चंद्रमायुक्तो दीप्तैरिव महाग्रहैः कांचनोष्णी-
षिणस्तत्र वेत्रं द्वाजं रपाणयः ३२ प्रोत्सादयंतः शनकैस्तज्जनं सर्वतोदिशं संप्राप्य तु न तौराजा भीष्मस्य सदनं शतम् ३३ अव-
तीर्य हयाच्चापि भीष्मं प्राप्य जनेश्वरः अग्निवाद्यतनो भीष्मं निषण्णः परमासने ३४ कांचने सर्वतोभद्रेऽस्य रक्षास्तरणसंवृते
उवाच प्रांजलिभीष्मं बाष्पकं तोयुलोचनः ३५ त्वां वयं हि समाश्रित्य संयुगेशु त्रुस्तु दन उत्सहे मरणे जेतुं सैद्रानपि सरासरा-
न् ३६ किमु पांडुस्ततान्वीरान्सकृद्गुणबांधवान् तस्मादहं सिगांगेयकृपां कर्तुं मधिप्रभो ३७ जहि पांडुस्ततान्वीरान्महं
द्रुवदानवान् अहं सर्वान्महाराज निहनिष्यामि सोमकान् ३८ पांचालान्कैकयैः सार्द्धं कुरुष्वंश्चेति भारत त्वद्वचः सत्यमेवा-
स्तु जहि पार्थान्समागतान् ३९ सोमकांश्च महेशासान्सत्यवाग्भवभारत दययायदिवाराज नृप्यभावात्समप्रभो ४० मंद-
भाग्यतया वापि मम रक्षसि पांडवान् अनुजानीहि समरे कर्णमाहवशो मिनं ४१ सजेष्यतिरणे पार्थान्सकृद्गुणबांधवा-
न् स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधनस्तव नोवाच वचनं किंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमं ४२ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप०
दुर्योधनवाक्ये अष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ संजय उवाच वाक्शल्यैस्तव पुत्रेण सोतिविद्धो महामनाः श्वसमानो यथानागः प्रणु-
नोवाक्शलाकया १ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ इति श्रीमन्महाभा० अष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ १

दुःखेनमहताविष्टो नोवाच प्रियमण्वपि सध्यात्वास्तु चिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः २ उद्धृत्य चक्षुषीकोपान्निर्दहन्निवभारत
सदेवास्तरंगधर्वलोकलोकविदां वरः ३ अब्रवीत्तवपुत्रं ससामपूर्वमिदं वचः किं त्वंदुर्योधने वं मां वा कुशल्ये रपकृतसि ४ घट-
मानं यथाशक्तिकुर्वाणं च तव प्रियं जुह्वानं समरे प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ५ यदा तु पांडवः शूरः स्वांडवेऽग्निमतर्पयत् प-
राजित्यरणेशं पर्याप्तं तन्निदर्शनं ६ यदा च त्वं महाबाहो गंधर्वैर्हतमोजसा अमोचयत्पांडुसूतः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ७
द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निदर्शनं ८ यच्च नः सहितान्सर्वान् विराटनगरे तदा एक ए-
व समुद्यातः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ९ द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो द्रोणं च युधि संरब्धं मां च निजित्य संयुगे वासां सि-
ससमादत्त पर्याप्तं तन्निदर्शनं १० तथा द्रोणिं महद्वा संशारद्वतमथापि च गोयहं जितवान् पूर्व पर्याप्तं तन्निदर्शनं ११ विजित्य
च यदा कर्णं सदा पुरुषमानिनं उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनं १२ निवातकवचात्सुद्धे वासवेनापि दुर्जयान् जितवान्समरे
पार्थः पर्याप्तं तन्निदर्शनं १३ कोहि शक्नोरणे जेतुं पांडवं भसंतं दा यस्य गोप्ता जगद्गोप्ता शंखचक्रगदाधरः १४ वास्तु देवो
महाशक्तिः सृष्टिसंहारकारकः सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः १५ उक्तो सिबहुशो राजन् नारदाद्यैर्महर्षिभिः त्वंतु मो-
हान्मजानीषेवा न्यावा न्यस्तयोधन १६ सुमूर्षुर्हि नरः सर्वान् वृक्षान् पश्यति कांचनान् तथा त्वमपि गांधारे विपरीतानि पश्यसि
१७ स्वयं वैरं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः युद्धं स्वतानघरणे पश्यामः पुरुषो भव १८ अहं तु सोमकान्सर्वान् पांचालांश्च स-
मागतान् निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयित्वा शिरवांडिनं १९ तैर्वाहं निहतः संरव्ये गमिष्ये यमसादनं तान्वा निहत्य समरे प्रीति-
दास्याम्य हंतव २० पूर्वा हि स्त्री समुत्पन्ना शिरवांडी राजवेशमनि वरदानात्पुमान्जातः सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २१ तमहं न ह-
निष्यामि प्राणत्यागे पिभारत यासौ प्राद्विर्मिता धात्रा सैषा वै स्त्री शिरवांडिनी २२ स्मरं स्वपि हि गांधारे श्वोऽस्मि कर्ता महा-
रणं यं जनाः कथयिष्यंति यावत्स्थास्यति मेदिनी २३ एवमुक्तस्तव सुतो निर्जगाम जनेश्वर अभिवाद्य गुरुं मुग्धाप्रय-
यौ स्वनिवेशन २४ आगत्य तु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् प्रविवेश ततस्तूर्णं क्षयं शत्रुक्षयं करः २५ २६ २७

प्रविष्टः सनिशांतां च गमयामास पार्थिवः प्रप्ता तां च शर्वयं प्रातरुत्थाय तान् नृपः २६ राज्ञः समाज्ञापयत सेनां योजयतेति ह अ
 द्यभीष्मोरणे कुड्मो निहनिष्यति सोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु मन्यमानः स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ नि
 वेदं परमंगलाविनिघ्नपरवाच्यतां दीर्घं दध्योशांतनवो योऽनुकामोऽर्जुनरणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गांगेयेन विचिंतितं दुर्योधनो महा
 राजदुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यतां भीष्मरक्षिणः द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवामिचोदय ३१ इदं हि सम-
 नुप्राप्तं वर्षपूर्णाभिचिंतितं पांडवानां ससैन्यानां वधो राज्यस्य चागमः ३२ तत्र कार्यतमं मन्ये भीष्मस्येवामिरक्षणं स नो गुप्तः स
 हायः स्याद्वन्यात्पार्थश्च संयुगे ३३ अब्रवीद्विशद्वद्वात्मानाहं हन्यां शिरवंडिनं स्त्रीपूर्वको ह्यसो राजस्तस्माद्वर्ज्यो मयारणे ३४
 लोकस्तद्देदयदहं पितुः प्रियचिकीर्षया राज्यं स्फीतं महाबाहोस्त्रियश्च त्यक्तवान्पुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकं यंचन हन्यां
 युधिनरश्चेष्टसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजांश्छिन्नवंडीयदितेश्रुतः उद्योगे कथितं यत्तत्तथा जाता शिरवंडिनी ३७ क-
 न्याभूत्वा पुमान्जातः स च मां योधयिष्यति तस्याहं प्रमुखे बाणान्मुंचेयं कथंचन ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्तां पांडवानां जयैषिणः स
 र्वानन्यान् हनिष्यामि संप्राप्तान् चणमूर्ध्नि ३९ एवं मां भरतश्चेष्टो गांगेयः प्राह शस्त्रवित् तत्र सर्वात्मना मन्ये गांगेयस्येव पालनं ४० अ-
 रक्ष्यमाणो हि हृको हन्यात्सिंहं महाहवे मातृकेणेव गांगेयं घातयेम शिरवंडिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः कृपो द्रोणो विविंशतिः
 यत्तारक्षंतु गांगेयं तस्मिन् गुप्ते ध्रुवो जयः ४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा सर्वतो रथवंशेन गांगेयं पर्यवारयन् ४३ पु-
 त्राश्च तव गांगेयं परिवार्य ययुर्मुदा कंपयंतो सुवद्या च क्षोभयंतश्च पांडवान् ४४ ते रथैः स्रुपसंयुक्तैर्दंतिभिश्च महारथाः परि-
 वार्यरणे भीष्मं दंशिताः समवस्थिताः ४५ यथा देवास्करे युद्धे त्रिदशवज्रधारिणं सर्वे ते स्मव्यातिष्ठन्तरक्षन्तस्तं महारथं ततो दु-
 र्योधनो राजापुनर्भ्रातरमब्रवीत् ४६ सव्यं चक्रं युधामन्युरुत्तमो जाश्च दक्षिणं गोमारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपि शिरवंडिनः ४७
 रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथा स्माभिर्विवर्जितः यथा भीष्मं न नो हन्याद्दुःशासनतथा कुरु ४८ आतुस्तद्वचनं श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव
 भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययो सह सेनया ४९ भीष्मतुरथवंशेन हृस्वासमभिसंहतं अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठो धृष्टद्युम्नमुवाच ह ५०

शिरवंडिनं नरव्याघ्रं भीष्मस्य प्रसुरवे नृप स्थापय स्वाद्यपां चाल्य तस्य गोसाहमि त्युत ५९ इति श्रीमन्महाभा. श्री. दुर्योधन
दुःशासनसंवादेन वनवतितमोऽध्यायः ९९ संजय उवाच ततः शांतनवो भीष्मो निर्ययो सहसेनया व्यूहं चाव्यूहं तमहत्सर्व-
तो भद्रमात्मना १ रूपश्च कृतवर्मान् च शैव्यश्चैव महारथः शकुनिः सैधवश्चैव कांबोजश्च सुदक्षिणः २ भीष्मोऽसहिताः सर्वे पुत्रे
श्च तव भारत अग्रतः सर्वसैन्यानां व्यूहस्य प्रसुरवे स्थिताः ३ द्रोणोऽपूरिश्च वाः शल्योऽभगदत्तश्च मारिष दक्षिणं पक्षमाश्रित्य
स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ४ अश्वत्थामा सोमदत्तश्चावंत्यो च महारथौ महत्यासेनया युक्ता वामं पक्षमपालयन् ५ दुर्योधनो
महाराज त्रिगर्तैः सर्वतो वृतः व्यूहमध्ये स्थितो राजन्यां डवान्यति भारत ६ अलंबुषोरथश्चैष्ठ्युतायुश्च महारथः पृष्ठतः सर्व
सैन्यानां स्थितो व्यूहस्य दंशितो ७ एवं च तंतदा व्यूहं कृत्वा भारत तावकाः सन्नद्धाः समदृश्यंत प्रतपंत इवाग्नयः ८ ततो यु-
धिष्ठिरो राजा भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्च माद्रीपुत्रावुभावपि ९ अग्रतः सर्वसैन्यानां स्थिता व्यूहस्य दंशिताः धृष्ट
द्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्च महारथः १० स्थिताः सैन्येन महता परानीकविनाशनाः शिरवंडी विजयश्चैव राक्षसश्च दौलकचः
११ चेकितानो महाबाहुः कुंतीभोजश्च वीर्यवान् स्थितारणो महाराज महत्यासेनया वृताः १२ अभिमन्युर्महेशा सोद्रुपदश्च-
महाबलः कैकेयाभ्रातरश्चैव स्थिता युद्धाय दंशिताः १३ एवं तेपि महाव्यूहं प्रति व्यूहस्य दुर्जयं पांडवाः समरेश्वराः स्थिता
युद्धाय दंशिताः १४ तावकास्तुरण्येयताः सहसेनानराधिपाः अस्युद्युरणोपार्थान् भीष्मं कृत्वा यतो नृप १५ तथैव पांडवारा
जन् भीमसेनपुरोगमाः भीष्मयोद्धुमभीप्संतः संग्रामे विजयेषिणः १६ द्वेडाः किल किलाशब्दाः क्रकचागोविषाणिकाः भेरी
मृदंगपणवान्नादयंतश्च कुंजरान् १७ पांडवा अभ्यवर्तंत न दंतो भैरवान् नवान् भेरीमृदंगशंखानां दुंदुभीनां च निःस्वनैः १८
उत्क्रुष्टसिंहनादैश्च वल्गितैश्च पृथग्विधैः वयं प्रति न दंतस्तान गच्छामस्व त्वरान्विताः १९ सहसेवाभिसंक्रुद्धास्तदासीत्तुमुलं म
हत् ततोऽन्योन्यं प्रधावतः संप्रहारं प्रचक्रिरे २० ततः शब्देन महता प्रचक्रं पेव संधरा पक्षिणश्च महाघोरं व्याहरंतो
विवस्त्रसुः २१ सप्रभश्चोदितः सूर्यो निष्प्रभः समपद्यत ववुश्च वातास्तमुलाः शंसंतः समहद्भयम् २२ २३

घोराश्च घोरनिर्हादाः शिवास्तत्रववाशिरे वेदयंत्योमहाराजमहद्देशसमागतं २३ दिशः प्रज्वलिताराजन्यांस्त्वर्षपपातच रु-
धिरेणसमुन्मिश्रमस्थिवर्षतथैवच २४ रुदतांवाहनानांचनेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं सुखुबुधश्चक्रन्मूत्रं प्रध्यायंतोविशांपते २५ अं
तर्हितामहानादाः श्रूयंतैर्मरतर्षभ रक्षसांपुरुषादानां नदतांमैरवान्नवान् २६ संपतंतश्चदृश्यंतैर्गोमायुबलवायसाः श्वा
नश्चविविधैर्नर्दैर्वाशंतस्तत्रमारिष २७ ज्वलिताश्चमहोल्कावैसमाहृत्यदिवाकरं निपेतुः सहसाम्भूमौवेदयंत्योमहद्भयं २८ महो
त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेततस्तयोः पांडवधार्तराष्ट्रयोः चकंपिरेशंस्वमृदंगनिःस्वनैः प्रकंपितानीववनानिवायुना २९ नरेंद्रनागा
श्चसमाकुलानामभ्यागतानामशिवेमुहूर्ते बभूवघोषस्तुलश्चसूनांवातोद्धुतानामिवसागराणां ३० इति श्रीमन्महाभा० श्री०
उत्पातदर्शनैशततमोऽध्यायः १०० संजयउवाच अभिमन्युरथोदारः पिशांगैस्तरुगोत्तमैः अभिद्रुद्रावनेजस्वीदुर्योधिन-
बलमहत् १ विकिरंश्छुरवर्षाणिवारिधाराइवांबुदः नशोकुः समरेकुद्धं सौमद्रमरिस्त्रुदनं २ शस्त्रोधिचंगाहमानंसेनासाग-
रमक्षयं निवारयितुमप्याजौत्वदीयाः कुरुनंदन ३ तेनसुक्तारणेराजंश्छुराः शत्रुनिबर्हणाः क्षत्रियाननयच्छुरान्येतराज-
निवेशनं ४ यमदंडोपमान्योरान्ज्वलिताशीविषोपमान् सौमद्रः समरेकुद्धः प्रेषयामाससायकान् ५ सरथान् रथिनस्तूर्णह-
यांश्चैवससादिनः गजारोहांश्चसगजान्दारयामासफाल्गुनिः ६ तस्यतत्कुर्वतः कर्ममहत्संख्येमहीभृतः पूजयांचक्रिरेहृष्टाः प्र-
शशंस्त्वफाल्गुनिं ७ तान्यनीकानिसौमद्रोद्रावयामासमारुत तूलराशीनिवाकाशेमारुतः सर्वतोदिशं ८ तेनविद्राव्यमा-
णानितवसेन्यानिभारत भ्रातारंनाध्यगच्छंतपंकेमग्नाइवाहिपाः ९ विद्राव्यसर्वसैन्यानितावकानिनरोत्तम अभिमन्युस्थि-
तौराजन्विधूमोन्निरिवज्वलन् १० नचैनंतावकाराजन्विषेहुररिधातिनं प्रदीप्तं पावकंयद्वत्पतंगाः कालचोदिताः ११ प्रहरन्
सर्वशत्रुभ्यः पांडवानांमहारथः अदृश्यतमहेशासः सवज्रइववासवः १२ हेमपृष्ठधनुश्चास्यददृशोविचरदिशः नौयदेषुयथा
राजन्नाजमानाशतहृदाः १३ शराश्चनिशिताः पीतानिश्चरंतिस्त्रसंयुगे वनात्कुल्लदुमाद्राजन्ममराणामिवव्रजाः १४ तथैवच
रतस्तस्यसौमद्रस्यमहात्मनः रथेनकांचनांगेनददृशन्तैरंजनाः १५ मोहयित्वाकपेद्रोणंद्रौणिचसहृद्वलं सैधवंचमहेवासो
व्यवरत्तुसुसुच १६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

मंडलीकृतमेवास्यधनुः पश्यामभारत सूर्यमंडलसंकाशंदहतस्तववाहिनीं १७ तद्वत्त्वाक्षत्रियाः शूराः प्रपतंतंतरस्विनं द्विफा-
ल्युनमिमंलोकं मे निरेतस्य कर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराजभारतीसामहाचमूः व्यक्त्वमत्तत्रतत्रैवयोषिन्मदवशादिव १९ द्राव-
यित्वामहासैन्यं कंपयित्वामहारथान् नंदयामाससहृदोमयंजित्वेववासवः २० तेनविद्राव्यमाणानितवसेन्यानि संयुगे चक्रु-
रार्तस्वनंधोरं पज्जन्यनिनदोपमं २१ तंश्रुत्वानिनदंधोरंतवसेन्यस्यभारत मारुतोद्धतवेगस्यसागरस्येवपर्वणि २२ दुर्योधनस्त-
दाराजन्मार्ष्यशृंगिमभाषत एषकाष्णिर्महाबाहो द्वितीय इव फाल्गुनः २३ चमूं द्रावयते क्रोधाह्वो देवचमूमिव तस्य चान्यन्मप-
श्यामि संयुगे मेषजं महत् २४ ऋते त्वाराक्षसश्चेष्टं सर्वविद्यारूपारगं सगत्वा त्वरितं वीरं जहि सोमद्रमाहवे २५ वयं पार्थ ह-
निष्यामो भीष्मद्रोणपुरोगमाः स एव सुकोबलवान् राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् २६ प्रययौ समरे तूष्णीं तव पुत्रस्य शासनात् नर्दमा-
नो महानादं प्रावृषीव बलाहकः २७ तस्य शब्देन महता पांडवानां बलं महत् प्रचलत्सर्वतो राजन्वातोद्धत इवार्णवः २८ बह-
वश्च महाराज तस्य नादेन भीषिताः प्रियान्प्राणान्परित्यज्य निपेतुर्धरणीतले २९ काष्णिश्चापि मुदा युक्तेः प्रगृह्य सशरंधनुः
चृत्य निवरथोपस्थेतद्रक्षः समुपाद्रवत् ३० ततः सराक्षसः क्रुद्धः संप्राप्यैवार्जुनिरणे नातिदूरे स्थितां तस्य द्रावयामास वै चमूं ३१
तां वध्यमानां च तथा पांडवानां महान् चमूं प्रत्युद्ययोरणोरक्षो देवसेनां यथा बलः ३२ विमर्दः स महानासीत् तस्य सैन्यस्य मारिष-
रक्षसाघोररूपेण वध्यमानस्य संयुगे ३३ ततः शरसहस्रेस्तां पांडवानां महान् चमूं व्यद्रावयद्रणेरक्षो दर्शयन् स्वंपराक्रमं ३४
सा वध्यमानां च तथा पांडवानां मनीकिनी रक्षसाघोररूपेण प्रदुद्रावरणे मयात् ३५ प्रमृद्य चरणे सेनां पद्मिनीवारणायथा ततो-
भिदुद्रावरणे द्रौपदेयान्महाबलान् ३६ ते तु क्रुद्धा महेष्वासाद्रौपदेयाः प्रहारिणः राक्षसंदुद्रुवुः संरत्येग्रहाः पंचरविं यथा ३७
वीर्यवद्भिस्ततस्ते स्तपीडितो राक्षसोत्तमः यथा युगक्षये घोरं चंद्रमाः पंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविध्यस्तोरक्षो बिभेद निशितैः शरैः
सर्वपारशवैस्त्रुणमकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ स तैर्भिन्नतनुत्राणाः शशशमेराक्षसोत्तमः मरीचिभिरिवार्कस्य संस्पृतो जलदो महान्
४० विषक्तेः स शरैश्चापितपनीयपरिच्छदेः आर्यशृंगिर्बभौ राजन्दीप्तशृंग इवाचलः ४१ ततस्तेभ्योतरः पंचराक्षसेन्द्रमहाहवे
विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२

सानिर्मिन्नः शरैर्यैरैर्भुजगैः कोपितैरिव अलंबुषो मृशं राजन्ना गेंद्रइव चुक्रुधे ४३ सोतिविद्धो महाराज सुहृत्तमिव मारिष प्र-
विवेश तमो दीर्घपीडितस्तेर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततः संज्ञां क्रोधेन द्विगुणीकृतः चिच्छेदसायकांस्तेषां ध्वजांश्चैव धनूंषि च
४५ एकैकपंचमिर्बाणैराजघानस्मयन्निव अलंबुषोरथोपस्थेनृत्यन्निव महारथः ४६ त्वरमाणः स्रंसंरब्धो हयांस्तेषां महा-
त्मनां जघान राक्षसः क्रुद्धः सारथींश्च महाबलः ४७ विभेदचक्रसंरब्धः पुनश्चैनान्स्रंसंशितैः शरैर्बहुविधाकारैः शत-
शोऽयसहस्रशः ४८ विरथांश्च महेश्वासान्कृत्वा तत्र सराक्षसः अभिदुद्राववेगेन हंतुं कामो निशाचरः ४९ तानर्हितान्त्रपो
तेन राक्षसेन दुरात्मना दृष्ट्वा र्जुनसूतः संरव्ये राक्षसं समुपाद्रवत् ५० तयोः समभवद्युद्धं तत्र वासवयोरिव ददृशुस्तव-
काः सर्वे पांडवाश्च महारथाः ५१ तौ समेतौ महायुद्धे क्रोधदीप्तौ परस्परं बहाबलौ महाराज क्रोधसंरक्तलोचनौ ५२ पर-
स्परमवेक्षेतां कालानलसमोयुधि तयोः समागमो घोरो बभूव कटुकोदयः यथा देवास्त्रे युद्धे शक्रशंवरयोः पुरा ५३ इ-
ति श्रीमन्महामा० श्रीष्म० नवमदिवसयुद्धारंभे एकाधिकशततमोऽध्यायः १०१ धृतराष्ट्र उवाच आर्जुनिसमरेभू-
रं विनिघ्नं तं महारथान् अलंबुषः कथं युद्धे प्रत्ययुद्धा त संजय १ आर्ष्यं शृंगिकथंचैव सौमद्रः परवीरहा तन्ममाचक्ष्वतत्वेन
यथावृत्तं स्म संयुगे २ भीमो वारथिनां श्रेष्ठो राक्षसो वाघदोत्कचः नकुलः सहदेवो वासात्यकिर्वा महारथः ३ एतदान् च द्वयमेव स-
त्यं कुशलौ ह्यसि संजय धनंजयश्च किंचक्रे मम सैन्येषु संयुगे ४ संजय उवाच हंत ते हं प्रवक्ष्यामि संग्रामलोमहर्षणं य-
थाभूद्राक्षसेन्द्रस्य सौमद्रस्य च मारिष ५ अर्जुनश्च यथा संरव्ये भीमसेनश्च पांडवः नकुलः सहदेवश्चरणोचक्रुः पराक्रमं ६
तथैव तावकाः सर्वे भीष्मद्रोणपुरःसराः अद्भुतानि विचित्राणि चक्रुः कर्माण्यभीतवत् ७ अलंबुषस्तु समरे अभिमन्युम-
हारथं विनद्य समहानादंतर्जयित्वा सुहृत्सुहृदुः ८ अभिदुद्राववेगेन तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् अभिमन्युश्च वेगेन सिंहवद्दिन-
दन्तुहुः ९ आर्ष्यं शृंगिं महेश्वासां पितुरत्यंतवैरिणं ततः समीयतु संरव्ये त्वरितौ नरराक्षसौ १० रथाभ्यां रथिनौ श्रेष्ठौ यथा-
वैदेवदानवौ मायावीराक्षसश्चेष्टो दिव्यास्त्रश्चैव फाल्गुनिः ११ ततः कार्ष्णिर्महाराज निशितैः सायकैस्त्रिभिः आर्ष्यं शृंगिरणो विधा-
पुनर्विव्याध पंचभिः १२ ततमोऽध्यायः १०१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

अलंबुषोऽपिसंक्रुद्धः कार्ष्णिनिवमिराशतगैः तदिविविधवेगेन तत्रैरिव महाद्विपं १३ ततः शरसहस्रेणाक्षिप्रकारीनिशाचरः अ-
 र्जुनस्यस्ततंसंख्येपीडयामासमारत १४ अभिमन्युस्ततः क्रुद्धो नवमिर्नतपर्वभिः बिभेदनिशितैर्बाणैराक्षसेंद्रमहोरासि
 १५ तैस्तस्यविविशस्तूर्णकायं निर्भिद्यमर्मसु सतैर्विमिन्नसर्वगैः शतशभैराक्षसोत्तमः १६ पुष्पितैः किंशुकैराजनसंस्ती-
 र्णैश्चपर्वतः संधारयाणश्च शरान्हेमपुरवान्महाबलः १७ विबभौराक्षसश्चेष्टः सज्वालश्चपर्वतः ततः क्रुद्धो महाराज आ-
 र्यश्चंगिरमर्षणः १८ महेंद्रप्रतिमं कार्ष्णिच्छादयामासपत्रिभिः तेन ते विशिरवासुक्तायमदंडोपमादृढः १९ अभिमन्यु-
 विनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलं तथैवार्जुनिनामुक्ताः शराः कनकभूषणाः २० अलंबुषं विनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलं सौमद्र-
 स्तरणोरक्षः शरैः सन्नतपर्वभिः २१ चक्रे विमुरवमासाद्यमयं शक्र इवाहवे विमुरवंचरणैरक्षोवध्यमानं रणेरिणा २२ प्रादु-
 र्भवे महामायांतामसीपरतापनः ततस्तेतमसासर्वे हताश्चासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंत नैव स्वान्न परान्नणो अ-
 भिमन्युश्च तदृष्ट्वा घोररूपं महत्तमं २४ प्रादुर्भवे सौरमस्त्रं भास्वरं कुरुनंदनः ततः प्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५
 तां चाभिजघ्निवान्मायाराक्षसस्य दुरात्मनः संक्रुद्धश्च महावीर्यो राक्षसेंद्रनरोत्तमः २६ छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्व-
 भिः बद्धीस्तथान्यामायाश्च प्रयुक्तास्तेन राक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मा वारयामास फाल्गुनिः हतमायंततोरक्षोवध्य-
 मानं च सायकैः २८ रथंतत्रैव संत्यज्य प्राद्रवन्महतोभयात् तास्मिन् विनिर्जिते तूर्णं कूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिः समरे
 सैन्यं तावकं संममर्दह मदांधोगंधनागेन्द्रः सपद्मां पद्मिनीमिव ३० ततः शांतं नवोभीष्मसैन्यं दृष्ट्वा भिविद्रुतं महताशरव-
 र्षेण सौमद्रं पर्यवारयत् ३१ कौष्ठीकृत्य च तं वीरं धार्तराष्ट्रामहारथाः एकं सुबहवो युद्धे ततस्ततः सायकैर्दृढं ३२ सतेषां रथि-
 नां वीरः पितुस्तुल्यपराक्रमः सदृशो वासुदेवस्य विक्रमेण बलेन च ३३ उभयोः सदृशं कर्म सपितुर्मातुल्यं च रणो बहुविधं-
 चक्रे सर्वशस्त्रभृतां वरः ३४ ततो धनं जयो वीरो विनिर्गस्तवसेनिकान् आससादरणेषु त्र्यंशं पुत्रप्रेक्षरमर्षणः ३५ तथैव समरे वी-
 रान्पितादेव व्रतस्तव आससादरणे पार्थस्वभानुरिव भास्वरं ३६ ततः सरथनागाश्वाः पुत्रास्तव जनेश्वर परिवहू रणोभीष्मं जुगुप्सु-
 श्च समंततः ३७

तथैव पांडवाराजन्परिवार्यधनंजयं रणायमहतेयुक्तादंशिताभरतर्षभ ३८ शारद्वतस्ततोराजन्भीष्मस्यप्रसुरवेस्थितं अ
र्जुनं पंचविंशत्यासायकानां समाचिनोत् ३९ प्रत्यङ्गम्याथ विव्याध सात्यकिस्तं शितैः शरैः पांडवप्रियकामार्थं शार्दूल इव कुंजरं
४० गौतमोऽपि त्वरायुक्तो माधवं न वभ्रिः शरैः हृदिविव्याध संक्रुद्धः कंकपत्रपरिच्छेदैः ४१ शैने यो पिततः क्रुद्धश्चापमानस्य वेगवा
न् गौतमानं करंतूष्णीं समाधत्त शिलीमुखं ४२ तमापतंतं वेगेन शक्राशानि समद्युतिं द्विधा चिच्छेद संक्रुद्धो द्रोणिः परमकोपनः ४३
समुत्सृज्याथ शैने यो गौतमं रथिनां वरः अभ्यद्रव द्रणे द्रोणिं राहुः रवेशशिनं यथा ४४ तस्य द्रोणस्तथापि द्विधा चिच्छेद भार-
त अथैनं छिन्नधन्वानं ताडयामास सायकैः ४५ सौन्यत्कार्मुकमादाय शत्रुघ्नं भारसाधनं द्रोणिं पश्यामहाराज बाहोरुरसि चार्प-
यत् ४६ सविद्धो व्यथितश्चैव सुहृत् कश्मलान्वितः निषसाद रथोपस्थे ध्वजयष्टिं समाश्रितः ४७ प्रतिलप्यततः संज्ञां द्रोण
पुत्रः प्रतापवान् वार्ष्णेयं समरे क्रुद्धो नाराचेन समाप्यत् ४८ शैने यं स तु निर्भिद्य प्राविशद्भरणीतलं वसंतकाले बलवान् बि-
लं सर्पिशिशुर्यथा ४९ अथापरेण मल्लेन माधवस्य ध्वजोत्तमं चिच्छेद समरे द्रोणिः सिंहनादं मुमोच ह ५० पुनश्चैनं शरैर्घो-
रैश्छादयामास भारत निदाघांते महाराज यथा मेघो दिवाकरं ५१ सात्यकोऽपि महाराज शरजालं निहत्य तत् द्रोणिमभ्या-
किरन्तूष्णीं शरजालैरनेकधा ५२ तापयामास च द्रोणिं शैने यः परवीरहा विमुक्तो मेघजालेन यथैव तपनस्तथा ५३ शराणां
च स हस्तेण पुनरेव समुद्यतः सात्यकिश्छादयामास ननाद च महाबलः ५४ हत्वा पुत्रं च तं ग्रस्तं राहुणे वनिशाकरं अभ्यद्र-
व तश्चैनं भारद्वाजः प्रतापवान् ५५ विव्याध च सतीक्ष्णेन पृषत्केन महामृधे परीप्सन् स्वस्तं राजन् वार्ष्णेयेनाभिपीडितं
५६ सात्यकिस्तुरणो हित्वा गुरुपुत्रं महारथं द्रोणं विव्याध विंशत्या सर्वपारशवैः शरैः ५७ तदंतरममेयात्मा कौन्तेयः शत्रु-
तापनः अभ्यद्रव द्रणे क्रुद्धो द्रोणं प्रति महारथः ५८ ततो द्रोणश्च पार्थश्च समेयातां महामृधे यथा बुधश्च शक्रश्च महारा-
ज नभस्तले ५९ इति श्रीमन्महाभा० भीष्म० द्रोणार्जुनसमागमे द्वाधिकशततमोऽध्यायः १०२ धृतराष्ट्र उवाच
कथं द्रोणो महेष्वासः पांडवश्च धनंजयः समीचतूरणे यत्तौ तावुभौ पुरुषर्षभौ १

प्रियोहिपांडवो नित्यं भारद्वाजस्य धीमतः आचार्यश्चरणेनित्यं प्रियः पार्थस्य संजय २ तावुमोरथिनो संख्ये हृष्टो सिंहाविवो
 लकटौ कथं समीयतुर्यत्तौ भारद्वाजधनं जयौ ३ संजय उवाच नद्रोणः समरे पार्थं जानीते प्रियमात्मनः क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
 पार्थो वा गुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणे राजन् वर्जयंति परस्परं निर्मर्यादं हि युद्धं ते पितृभिर्मृतभिः सह ५ रणे भारत पार्थेन
 द्रोणो विद्वस्त्रिभिः शरैः नाचिंतयच्चतान्बाणान्पार्थचापच्युतान्युधि ६ शरवृष्ट्या पुनः पार्थश्छादयामास तं रणे स प्रजज्वा-
 लरोषेण गहने ग्निरिवोर्जितः ७ ततोर्जुनं रणे द्रोणः शरैः सन्नतपर्वभिः छादयामास राजेन्द्र नचिरादेव भारत ८ ततो दुर्योध-
 नो राजा सुशर्मणि मचोदयत् द्रोणस्य समरे राजन्यार्णिग्रहणकारणात् ९ त्रिगर्तराडपि कुद्धो मृशमायस्य कार्मुकं छा-
 दयामास समरे पार्थं बाणैरयो सुरैः १० ताम्यां सुक्ताः शराराजन्तं रिक्षे विरेजिरे हंसा इव महाराज शरत्कालेन भस्तले ११ ते
 शराः प्राप्य कौंतेयं समंताद्विविशुः प्रभो फलं भारत तं यद्वत्त्वादुष्टं विहंगमाः १२ अर्जुनस्तरणेनादं विनद्य रथिनां वरः
 त्रिगर्तराजं समरे स पुत्रं विव्यधे शरैः १३ तेवध्यमानाः पार्थेन कालेन वयुगक्षये पार्थमेवाभ्यवर्तत मरणे कृतनिश्चयाः १४
 मुमुक्षुः शरवृष्टिं च पांडवस्य रथं प्रति शरवृष्टिं तं तस्मांतु शरवर्षैः समंततः १५ प्रतिजग्राह राजेन्द्र तोयवृष्टिं मिवाचलः तत्रा-
 द्रुतमपश्याम बीभत्सो हस्तलाघवं १६ विमुक्तां बहुभिर्योधिः शस्त्रवृष्टिं दुरासदां यदेको वारयामास मारुतो भगणानिव
 १७ कर्मणा तेन पार्थस्य तुष्टुर्देवदानवाः अथ कुद्धो रणे पार्थस्त्रिगर्तं प्रति भारत १८ सुमोचास्त्रं महाराज वायव्यं पृतना-
 मुखे प्रादुरासीत् ततो वायुः क्षोभयाणो न भस्तले १९ पातयन्वै सरगणान्विनिघ्नं श्वैव सैनिकान् ततो द्रोणो भिवीक्ष्यैव वा-
 यव्यास्त्रं सुदारुणं २० शैलमन्यन् महाराज घोरमस्त्रं सुमोच ह द्रोणेन युधिनिर्मुक्ते तस्मिन्नस्त्रेन राधिप २१ प्रशशाम ततो
 वायुः प्रसन्नाश्च दिशो दश ततः पांडुस्ततो वीरस्त्रिगर्तस्य रथं प्रजान् २२ निरुत्साहान् त्रणे चक्रे विसुरवान् विपराक्रमान् ततो
 दुर्योधनश्चैव रूपश्च रथिनां वरः २३ अश्वत्थामा तथा शल्यः कांबोजश्च सुदक्षिणः विद्वानुविदावा वल्यौ बाल्हिकः सह बाल्हि-
 कः २४ महतारथवंशेन पार्थस्यावारयन्दिशः तथैव भगदत्तश्च श्रुतायुश्च महाबलः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः पुरिश्चवाःशालश्चैवसौबलश्च विशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्मर्द्दीपुत्राववार-
यन् भीष्मस्तुसहितःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् आपतंतंगजानीकंहस्वापार्थो
वृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने भीमस्तरथिनांश्रेष्ठोगदांगृह्यमहाहवे २९ अवपुत्यरथात्तूर्णतव-
सैन्यान्भीषयत् तमुद्दीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिववृरणेयत्ताभीमसेनंसमततः गजमध्यमनुप्राप्तः पांड-
वःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्यगतोरविः व्यधमत्संगजानीकंगदयापांडवर्षभः ३२ महाफ्रजालमतुलं
मातरिश्चैवसंततं तेवध्यमानाबलिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्त्तनादंरणेचक्रुर्गर्जंतोजलदाइव बहुधादारितश्चैवविषाणैस्त-
त्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशशभेरणमूर्द्धनि विषाणेदंतिनंगृह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणेनचतेनैवकुंभे
प्याहृत्यदंतिनं पातयामाससमरेदंडहस्तइवांतकः ३६ शोणिताक्तांगदाबिभ्रन्मेदोमज्जाकृतच्छविः कृताभ्यंगःशोणितेन
रुद्रवत्प्रत्यदृश्यत ३७ एवंतेवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः प्राद्वन्तदिशोराजन्विमृद्भतःस्वकंबलं ३८ द्रवद्विस्तैर्महाना
गैःसमंताद्भरतर्षभ दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्यराड्भुरवं ३९ इतिश्रीमन्महाभा०भी० भीमपराक्रमेव्यधिकशततमोः
ध्यायः १०३ संजयउवाच मध्यदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गांगेयो
रथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनी व्यधमन्निशितैर्बाणैःशतशोथसहस्रशः २ सममर्दन्तस्सैन्यं पितादेवव्रतस्तव धान्याना
मिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ धृष्टद्युम्नःशिरवंडीचविराटोदुपदस्तथा भीष्ममासाद्यसमरेशरैर्जघ्नुमहारथं ४ धृष्टदु-
म्नंततोविष्वाविराटंचशरैस्त्रिभिः दुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासाभीष्मेणामित्रकर्षिणा चु-
क्रुधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिरवंडीतंचविव्याधभारतानांपितामहं स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदन्त्यु-
तः ७ धृष्टद्युम्नस्तुसमरेक्रोधेनाग्निरिक्ज्वलन् पितामहं त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ८ दुपदःपंचविंशत्याविराटोदश
भिःशरैः शिरवंडीपंचविंशत्याभीष्मंविव्याधसायकैः ९ सौतिविद्धोमहाराजशोणितोयपरिभुतः वसंतपुष्पशबलोरक्ताशोकइवा
बभौ १०

श्रीमन्महा०भी० व्यधिकशततमोध्यायः १०३

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

तान्यत्यविह्यद्गंगेयस्त्रिमिस्त्रिमिरजिह्वगैः द्रुपदस्यचमल्लेनधनुश्चिच्छेदमारिष ११ सोन्यत्कार्मुकमादायभीष्मविद्याधपच
मिः सारथिचत्रिमिर्बाणैः सुशितैरण्मूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्वोपद्याः पंचचात्मजाः कैकेयाभ्रातरः पंचसात्यकिश्चैवसा
त्वतः १३ अभ्यद्रवतंगंगेययुधिष्ठिरपुरोगमाः रिरक्षिषंतः पांचालान्धृष्टद्युम्नपुरोगमान् १४ तथैवतावकाः सर्वभीष्मरक्षार्थ-
मुद्यताः प्रत्युद्ययुः पांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्समहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलं नराश्वरथनागानायमराष्ट्रविवर्द्धनं
१६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यमसादनं तथेतरान्समासाद्यनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैः सन्नतपर्वभिः
शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तरथिमिर्हीनाहतसारथयस्तथा विप्रद्रुताश्चसमरेदिशोजग्मुः समंततः १९
मृद्यमानानरान्वाजन्हयाश्चस्रवहून्त्रणे वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० रथिनश्चरथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः कुंड-
लोष्णीषिणः सर्वेनिष्कांगदविभ्रूषणाः २१ देवपुत्रसमाः सर्वैशौर्येशक्रसमायुधि ऋध्यावैश्रवणंचातिनयेनचवृहस्पतिं २२ स-
र्वलोकेश्वराः शूरास्तत्रतत्रविशांपते विप्रद्रुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्चेष्टहीनाः परमसादिभिः मृद्-
तः स्वान्यनीकानिनिपेतुः सर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैः पताकाभिश्चमारिष छत्रैः शितैर्हर्मिदंडैश्चामरैश्चसमंततः
२५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मदिशोदश नवमेघप्रतीकाशाजलदोपमनिस्वनाः २६ तथैवदंतिमिर्हीनागजारोहावि-
शांपते प्रधावंतोन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरंगान्हेमभ्रूषितान् वातायमानानद्राक्षंशतशोथ
सहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्वैर्गृहीतासीन्समंततः द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणांश्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासाद्य
द्रवमाणंमहाहवे ययौप्रमृद्यतरसापादातान्वाजिनस्तथा ३० तथैवचरथान्वाजन्यसमर्द्धरणोगजः रथांश्चैवसमासाद्यप-
तितांस्तरगान्सुवि ३१ असृङ्गन्समरेराजंस्तरगाश्चनरान्त्रणे एवतैर्बहुधाराजन्प्रत्यमृद्गन्परस्परं ३२ तस्मिन्नरोद्रेतथा
युद्धेवर्तमानेमहाभये प्रावर्ततनदीघोराशोणितांश्चतुरंगिणी ३३ असिसंधातसबाधाकेशशैवलशाडुला रथहृदाशरा-
वर्ताहयमीनादुरासदा ३४ शीर्षोपलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला कवचोष्णीषफेनौघाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५

पताकाधजवृक्षादयामर्त्यकूलापहारिणी कव्यादहंससंकीर्णायमराष्ट्रविवर्दिनी ३६ तानदीक्षत्रियाः शूरारथनागहयसवेः
 प्रतेरुर्बहवोराजन्मयत्यक्तामहारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरून्कश्मलेनाभिसंवृतान् यथावैतरणीप्रेतान्प्रेतराजपुरं प्रति
 ३८ प्राक्रौशन्दात्रियास्तत्रदृष्ट्वातद्वैशसंमहन् दुर्योधनापराधेनगच्छन्तिक्षत्रियाः क्षयं ३९ गुणवत्सुकथंद्वेषधृतराष्ट्रोजने-
 श्वरः कृतवात्यादुपुत्रेषुपापात्मालोभमोहितः ४० एवं बहुविधावाचः श्रूयन्तेस्मापरस्परं पांडवस्तवसंयुक्ताः पुत्राणां तस्मदा-
 रुणाः ४१ तानि शस्यततोवाचः सर्वयोधैरुदाहृताः आगरक्षत्सर्वलोकस्थपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणकृपंचैव शल्यं
 चोवाचभारत युद्धध्वमनहंकाराः किंचिरंकुस्थेति च ४३ ततः प्रवृत्तेयुद्धकुरूणां पांडवैः सह अक्षघ्नतकृतराज नक्ष-
 घोरं वैशसंतदा ४४ यत्पुराननिगूणहासिवार्यमाणो महात्मभिः वैचित्रवीर्यतस्येदं फलं पश्य सदारुणं ४५ नहि पांडुस-
 ताराजन्ससैन्याः सपदानुगाः रक्षन्ति समरे प्राणान्कोरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणाद्द्वोरोवर्तते स्वजनक्षयः दैवाद्वा
 पुरुषव्याघ्रतवचापनयान्नृप ४७ इति श्रीमन्महाभा० भीष्मप० संकुलयुद्धे चतुरधिकशततमोऽध्यायः १०४
 संजय उवाच अर्जुनस्तान्नरव्याघ्रोऽसुशर्मानुचरान्नृपान् अनयत्येतराजस्य सदनं सायकैः शितैः १ सुशर्मान् च ततो वा-
 णैः पार्थिविव्याधसंयुगे वासुदेवं च सप्तत्या पार्थिवं नवाभिः पुनः २ तान्निवार्य शरोघेण शक्रसूनुर्महारथः सुशर्मणोरणे-
 यो धान्द्राहिणो घमसादनं ३ तैव ध्यमानाः पार्थेन कालेनेव युगक्षये व्यद्रवंत रणोराजन्मये जाते महारथाः ४ उत्सृज्य
 तुरगान्केचिद्रथान्केचिच्चमारिष गजानन्ये समुत्सृज्य प्राद्ववंत दिशो दश ५ अपरे तु तदा दायवाजिनागरथान् चणे त्वरया
 परया युक्ताः प्राद्ववंत विशांपते ६ पादाताश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्य महारणे निरपेक्षास्मधावंत तेन तेन स्मभारत ७
 वार्यवाणाः सुबहुशस्त्रैर्गतेन सुशर्मण तथान्यैः पार्थिवश्चैष्ठैर्न व्यतिष्ठन्त संयुगे ८ तद्वलं प्रदुतं दृष्ट्वा पुत्रोदुर्योधनस्तव
 पुरस्कृत्यरणेभीष्मं सर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेन महता धनं जयमुपाद्रवत् त्रिगताधिपते रथे जीवितस्य विशांपते
 १० स एकः स परेतस्थो किरन् बहुविधांश्छरान् भ्रानृभिः सहितः सर्वैः शेषा हि प्रदुतानराः ११

तथैव पांडवाराजन् सर्वोद्योगेन दंशिताः प्रययुः फाल्गुनार्थाय यत्र भीष्मो व्यतिष्ठत् १२ ज्ञायमानारणे वीर्यघोरं गांडीवधन्वनः हाहा
कारकृतोत्साहा भीष्मजन्मुः समंततः १३ ततस्तालध्वजः शूरः पांडवानां वरूथिनीं छादयामास समरेशरैः सन्नतपर्वभिः १४
एकीभूतास्ततः सर्वे कुरवः सह पांडवैः अयुद्धांत महाराजमध्यं प्राप्ते दिवाकरे १५ सात्यकिः कृतवर्माणं विस्वापंचमिराश्रुतैः अ
तिष्ठदाहवै शूरः किरन्वाणान्सहस्रशः १६ तथैव दुपदो राजा द्रोणं विस्वाशितैः शरैः पुनर्विव्याध सप्तत्यासाराथिं चास्य पंचभिः १७
भीमसेनस्तराजानं बाल्हीकं प्रपितामहं विध्वानदन्महानादंशार्दूल इव कानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेन विद्धो बहुभिराश्रुतैः
चित्रसेनं त्रिभिर्बाणैर्विव्याध समरेश्रुतं १९ समागतौ तौ तुरगे महामात्रौ व्यरोचतां यथा दिवि महाघोरौ राजन्बुधशर्नैश्चरौ
२० तस्याश्वाश्चतुरो हत्वा स्रुतं च नवभिः शरैः ननाद बलवन्नादं सौमिद्रः परवीरहा २१ हताश्वात्तुरथा तूष्णीं सो वसुत्य महार-
थः आरुरोहरथं तूष्णीं दुर्मुखस्य विशांपते २२ द्रोणश्च दुपदं भित्वा शरैः सन्नतपर्वभिः सारथिं चास्य विव्याध त्वरमाणः पराक्रमी २३
पीड्यमानस्ततो राजा दुपदो वाहिनीमुखे अपायाज्जवनैरश्वैः पूर्ववैरमनुस्मरन् २४ भीमसेनस्तराजानं मुहूर्तादिव बाल्हीकं व्य-
श्वस्रुतरथं चक्रे सर्वसैन्यस्य पश्यतः २५ ससंभ्रमो महाराज सशयं परमंगतः अवसुत्य ततो वाहाद्बाल्हीकः पुरुषोत्तमः २६ आ-
रुरोहरथं तूष्णीं लक्ष्मणस्य महारणे सात्यकिः कृतवर्माणं वारयित्वा महारणे २७ शरैर्बहुविधैराजन्नाससादपितामहं सविस्वा
भारतं षष्ठ्या निशितैर्लोमवाहिभिः २८ नृत्यन्निवरथोपस्थे विधुन्वानो महद्धतुः तस्यायसीं महाशक्तिं चिक्षेपाथ पितामहः
२९ हेमचित्रां महावेगां नागकन्योपमां शक्रां तामापतंतीं सहसामृत्युकल्यांसु दुर्जयां ३० व्यंसयामास वार्ष्णेयो लाघवेन महाय-
शाः अनासाद्य तु वार्ष्णेयं शक्तिः परमदारुणा ३१ न्यपतद्दरणीं पृष्ठे महोक्ते व महाप्रभा वार्ष्णेयस्तततो राजन् स्वां शक्तिं कनकप्रभां
३२ वेगवद्बुधचिक्षेपपितामह रथं प्रति वार्ष्णेयमुजवेगेन प्रणुन्नासामहाहवे ३३ अभिदुद्राववेगेन कालरात्रिर्यथानरं तामा-
पतंतीं सहसा द्विधा चिच्छेद भारत ३४ क्षुरप्राप्त्या स्तनीक्षणाभ्यां सा व्यश्रियत मे दिनीं छित्वा शक्तिं तु गांगेयः सात्यकिं नवभिः श-
रैः ३५ आजघानोरसिकुद्धः प्रहसंश्छत्रुकर्शनः ततः सरथनागाश्वाः पांडवाः पांडुपूर्वज ३६

परिवव्ररणोभीष्ममाधवत्राणकारणात् ततः प्रवव्रनेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणं पांडवानांकुरूणांच समरे विजयैषिणां ३७ इति-
 श्रीमन्महाभा० श्रीष्म० पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः १०५ संजय उवाच दृष्ट्वाभीष्मरणे क्रुद्धं पांडवैरभिसंवृतं यथामेधैर्महाराज
 तपांते दिवि भास्करं १ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमभाषत एष शूरो महेश्वासो भीष्मः शूरनिघ्न दनः २ छादितः पांडवैः शूरैः स-
 मंतादुरतर्षभ तस्य कार्यं त्वया वीर रक्षणं समहात्मनः ३ रक्ष्यमाणो हि समरे भीष्मो स्माकं पितामहः निहन्यात्समरे यत्नान्याचाला-
 न्यां डवैः सह ४ तत्र कार्यं तमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणं गोप्ता ह्येष महेश्वासो भीष्मो स्माकं महाव्रतः ५ स भवान्सर्वसैन्येन परिवार्य
 पितामहं समरे कर्म कुर्वाणं दुष्करं परिरक्षतु ६ स एव मुक्तः समरे पुत्रो दुःशासनस्तुवं परिवार्य स्थितो भीष्मं सैन्येन महता व्रतः ७
 ततः शतसहस्राणां हयानां सुबलात्मजः विमलप्रासहस्तानामृष्टितो मरधारिणां ८ दर्पितानां सुवेशानां बलस्थानां पताकिनां शि-
 क्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानां नरोत्तमैः ९ नकुलसहदेव च धर्मराजं च पांडवं न्यवारयन् नरश्रेष्ठान् परिवार्य समंततः १० ततो दुर्योधनो
 राजा शूराणां हयसादिनां अयुतं प्रेषयामास पांडवानां महारणो ११ तैः प्रविष्टैर्महावेगैर्गुरुत्माद्भिरिवाहवे रुराहता धराराजं श्व-
 कं पेचननाद च १२ रुरशब्दश्च समहान्वाजिनां शश्रुवेतदा महावंशवनस्येव दद्यमानस्य पर्वते १३ उत्पतद्भिश्च तैस्तत्र समुद्धू-
 तं महद्रजः दिवाकररथं प्राप्य च्छादयामास भास्करं १४ वेगवद्भिर्हयैस्तैस्तक्षोभिनां पांडवी च भूः निपतद्भिर्महावेगैर्हंसैरिव
 महत्सरः १५ हेषतां चैव शब्देन न प्राज्ञायत किंचन ततो युधिष्ठिरं राजा माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १६ प्रत्यघ्नं स्तरसावेगं समरे हयसा-
 दिनां उद्धतस्य महाराज प्रावृट्कालेति पूर्यतः १७ पौर्णमास्यां मंभुवेगं यथा वेलामहोदधेः ततस्ते रथिनो राजंश्छुरैः सन्नतप-
 र्वभिः १८ न्यकृतं न्युत्तमांगानि शरेण हयसादिनां ते निपेतुर्महाराज निहता दृढधन्वाभिः १९ नागैरिव महानागा यथा वद्भि-
 रिगच्छुरे तैः पिप्रासैः स्फुरितैः शूरैः सन्नतपर्वभिः २० न्यकृतं न्युत्तमांगानि विचरंतो दिशो दिश आहता हयारोहा क्रुष्ट-
 मिर्मरतर्षभ २१ अत्यजन्तुत्तमांगानि फलानीव महादुमाः ससादिनो हयाराजस्तत्र तत्र निष्पृदिताः २२ पतिताः पात्यमानाश्च प्र-
 त्यदृश्यंत सर्वशः वध्यमाना हयाश्चैव प्राद्वंत मयार्दिताः २३ यथा सिंहसमासाद्य मृगाः प्राणपरायणाः पांडवाश्च महाराज जित्वा शत्रू-
 न्महामृधे २४

दध्मुःशंखाश्चमेरीश्चताडयामासुराहवे ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितं २५ अब्रवीद्भरतश्चेष्टमद्राजमिदंवचः एषपां
दुस्तो ज्येष्ठोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतां वोमहाबाहोसेनां द्रावयति प्रभो तंवारयमहाबाहोवेलेवमकरालयं २७ त्वंहिसं
श्रूयसेत्यर्थमसद्यबलविक्रमः पुत्रस्यतवतद्वाक्यं श्रुत्वाशल्यः प्रतापवान् २८ सययोरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः तदापतद्वै-
सहसाशल्यस्यसुमहद्वलं २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपांडवः मद्राजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकै-
स्तूर्णमाजघानस्तनांतरे नकुलःसहदेवश्चतंससमिरजिह्मगैः ३१ मद्राजोपितान्सर्वानाजघानत्रिभिस्त्रिभिः युधिष्ठिरं पुनः
षष्ठ्याविव्याधनिशितैःशरैः ३२ माद्रीपुत्रौचसंभ्रांतौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ततोभीमोमहाबाहुर्दृष्ट्वा राजानमाहवे ३३ मद्र-
राजरथंप्राप्तंमृत्योरास्यगतंयथा अभ्यपद्यतसंग्रामेयुधिष्ठिरमभिब्रजित् ३४ ततोयुद्धंमहाघोरंभावर्ततस्फुदारुणं अपरांदि-
शमास्थायपतमानेदिवाकरे ३५ इति श्रीमन्महाभा० भा० शल्यधर्मसमागमेषडधिकशततमोऽध्यायः १०६ संज-
यउवाच ततःपितातवक्रुद्धोनिशितैःसायकोत्तमैः आजघानरणेपार्थान्सहसेनान्समंततः १ भीमंद्वादशभिर्विह्वासात्यकिं
नवभिःशरैः नकुलंचत्रिभिर्विह्वासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्विह्वासरसिचार्पयत् धृष्टद्युम्नंततोविह्वानना-
दसमहाबलः ३ तंद्वादशारव्येर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशरैः धृष्टद्युम्नश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिः
प्रत्यविह्वयितामहं द्रोणस्तसात्यकिंविह्वाभीमसेनमविह्वयत् ५ एकैकंपंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैःशितैः तौचतंप्रतिविह्व्ये
तांत्रिभिस्त्रिभिरजिह्मगैः ६ तौत्रैरिवमहानागंद्रोणंब्राह्मणपुंगवं सौवीराःकितवाःप्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अ-
भीषाहाःशूरसेनाःशिवयोथवशातथः संग्रामेनाजहुर्भीष्मंवध्यमानाःशितैःशरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमागताः
पांडवानभ्यवर्तंतविविधायुधपाणयः ९ तथैवपांडवाराजन्परिवृष्टःपितामहं ससमंतात्परिवृतोरथौघैरपराजितः १० गह-
नैग्निरिवोत्सृष्टःप्रज्ज्वालदहन्यरान् रथाग्न्यगारश्चापार्चिरसिशक्तिगदेधनः ११ शरस्फुलिंगोभीष्माग्निर्ददाहस्त्रियर्षमा-
न सुवर्णपुरंरैरिषुभिर्गार्द्धपक्षैःस्रुतेजनैः १२ कर्णिनालीकनाराचैश्छादयामासतद्वलं अपातयद्भजांश्चैवरथिनश्चशितैःशरैः १३

मुंडतालवनानीवचकारसरथव्रजान् निर्मनुष्यान्त्रयान्त्राजन्गजान्श्वांश्चसंयुगे १४ अकरोत्स महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतांवरः तस्य
ज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपतभारत अमोघाद्यपतन्वाणाः पितुस्तेभरतर्षभ १६ नासज्जंत
तनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः हतवीरान्त्रयान्त्राजन्संयुक्तान्जवनेर्हयैः १७ अपश्याममहाराजक्रियमाणात्रणाजिरे चोदिकाशि
करूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाः समारव्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः अपरावर्तिनः सर्वैस्सवर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रा-
मेभीष्ममासाद्यव्यादितास्यमिवांतकं निमग्नाः परलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्नाक्षोपस्करान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत
अपश्याममहाराजशतशोथसहस्रशः २१ सवरुथैरेथैर्भग्नैरथिभिश्चनिपातितैः शरैः सुकवचैश्छिन्नैः पाद्विशैश्चविशांपते २२
गदाभिर्भिडिपालैश्चनिशितैश्चशिलीमुखैः अनुकर्षैरुपासंगैश्चकैर्मग्नैश्चमारिष २३ बाहुभिः कार्मुकैः खड्गैश्चशिरोभिश्चसकुंडलैः
तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैः समास्तीर्यतमेदिनी हतारोहागजाराजन्हयाश्चहतसादिनः २५
न्यपतंतगतप्राणाः शतशोथसहस्रशः यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान्
महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचभूः २७ अभज्यतमहाराजनचक्षौसहधावतः आविद्धरथनागाश्वपतितध्वजसंकुलं २८
अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनं जघानात्रपितापुत्रपुत्रश्चपितरंतथा २९ प्रियंसरवायंचाक्रंदेसरवादैवबलात्कृतः विमुक्त
कवचानन्यपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावतः प्रत्यदृश्यंतसर्वशः तद्भोकुलमिवोद्भूतमुद्भूततरथकूबरं ३१ ददृशेपांडुपु-
त्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा प्रभज्यमानसैन्यतुहल्यायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थवीभत्सोनिगृह्यरथमुत्तमं अयंसकालःसंप्राप्तः
पार्थयःकांदितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्नोहाद्विमुह्यसि यत्पुराकथितंवीरराज्ञांतेषांसमागमे ३४ विराटनगरेता-
तसंजयस्यसमीपतः भीष्मद्रोणसुरवान्स्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्हनिष्यामियेमांयोत्स्यंतिसंगरे इतितत्कु-
रुकौंतेयसत्यंवाक्यमरिदंम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्ययुध्यस्वविगतज्वरः इत्यक्तोवाक्सदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइ-
ववीभत्सरिदंवचनमब्रवीत् अवध्यानांवधंकृत्याराज्यवानरकोत्तरं ३८ दुरवानिवनवासेवाकिंनुमेस्यात्कृतंमवेत् चोदयाम्हा-
न्यतोभीष्मः करिष्येवचनंतव ३९

पातयिष्यामि दुर्दृष्टिमीष्मं कुरुपितामहं सचाश्वात्रजतप्रख्यांश्चोदयामासमाधवः ४० यतोमीष्मस्ततो राजन्तु ध्येद्योरश्मिवानि-
व ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलमहत् ४१ दृष्ट्वा पार्थ महाबाहुमीष्मा योद्यतमाहवे ततोमीष्मः कुरुश्रेष्ठः सिंहवद्दिनदन्मुहुः ४२
धनं जय रथं शीघ्रं शरवर्षैरेवा किरत् क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहसाराधिः ४३ शरवर्षेण महतानप्राज्ञायत भारत वासुदेवस्त्व-
संभ्रान्तो धैर्यमास्थाय सत्वरः ४४ चोदयामास तान् श्वान्वितुन्नान्मीष्मसायकैः ततः पार्थो धनुर्गृह्यदिव्यजलदनिस्वनं ४५ पा-
तयामास मीष्मस्य धनुश्छित्वा शितैः शरैः सच्छिन्नधन्वा कोरव्यः पुनरन्यन्महद्भुतः ४६ निमेषान्तरमात्रेण सज्जं चक्रे पिता तव च
कर्षच ततो दोष्यं धनुर्जलदनिस्वनं ४७ अथास्य तदपि क्रुद्धश्चिच्छेदधनु रर्जुनः तस्य तत्पूजयामास लाघवं शांतनोः सुतः ४८
साधुसाधु महाबाहो साधुकुंती सुतेति च समाभाष्यैवमपरं प्रगृह्य रुचिरं धनुः ४९ मुमोच समरे मीष्मः शरान्पार्थ रथं प्रति
अदर्शयद्वासुदेवो हययाने परं बलं ५० मोघी कुर्वंश्चुरांस्तस्य मंडलानि निदर्शयन् शशमातेन रव्याघ्रो तोमीष्मशरविस्तृतो ५१
गोवृषाविव संरब्धो विषाणोल्लिखितं कितो वासुदेवस्तसं प्रेक्ष्य पार्थस्य मृदुयुद्धतां ५२ मीष्मं च शरवर्षाणि सृजंतमनिशं युधि-
प्रतपंतमिवादित्यं मध्यमासाद्य सेनयोः ५३ वरान्वरान्विनिघ्नंतं पांडुपुत्रस्य सैनिकान् युगांतमिव कुर्वाणं मीष्मं योधिष्ठिरैव-
ले ५४ नामृष्यत महाबाहुर्मधिवः परवीरहा उत्सृज्य रजतप्रख्यां न्हयान्पार्थस्य मारिष ५५ वासुदेवस्ततो योगी प्रचस्कंद-
महारथात् अमिदुद्राव मीष्मं समुजप्रहरणो बली ५६ प्रतोद पाणिस्तेजस्वी सिंहवद्दिनदन्मुहुः दारयन्निव पद्भ्यां सजगती जग-
दीश्वरः ५७ कोधताम्रेक्षणः कृष्णो जिघांसरमितद्युभिः त्रसंति इव चेतां सितवकानां महाहवे ५८ दृष्ट्वा माधवमाक्रंदे मी-
ष्मा योद्यतमंतिके हतो मीष्मो हतो मीष्मस्तत्र तत्र वचो महत् ५९ अश्रूयत महाराज वासुदेव मया तदा पीतकौशेयसंवीतो
मणिश्यामो जनार्दनः ६० शशमे विद्रवन् मीष्मं विद्युन्मालीयथां बुदः ससिंह इव मातंगं यूथर्षम इव र्षमं ६१ अमिदुद्राव-
वेगेन वितद न्यादवर्षमः तमापतंतं संप्रेक्ष्य पुंडरीकाक्षमाहवे ६२ असंभ्रमं रणो मीष्मो विचकर्ष महद्भुतः उवाच चैव गोविं-
दमसंभ्रान्तेन चेतसा ६३ एहो हि पुंडरीकाक्ष देवदेवनमोऽस्तुते मामद्य सात्वतश्रेष्ठ पातयस्व महाहवे ६४ ६५ ६६

त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानघ श्रेयएवपरंरुष्णालोकेभवतिसर्वतः ६५ संभावितोस्मिगोविंदत्रैलोक्येनाद्यसंयुगे प्रहर
स्वयथेष्टवैदासोस्मितवचनघ ६६ अन्वगेवततः पार्थस्ममभिद्रुत्यकेशवं निजग्राहमहाबाहुंबाहुभ्यांपरिगृह्यवै ६७ निगृह्य
माणः पार्थेनकृष्णोराजीवलोचनः जगामैवैनमादायवेगेनपुरुषोत्तमः ६८ पार्थस्तविष्टम्यबलाच्चरणोपरवीरहा निजग्राह-
हृषीकेशंकथंचिदशमेपदे ६९ ततएवमुवाचार्तः क्रोधपर्याकुलेक्षणं निश्चसंतंयथानागमर्जुनप्रणयात्सरवा ७० निवर्तस्व-
महाबाहो नानृतं कर्तुमर्हसि यत्त्वयाकथितं पूर्वमन्योत्स्यामीतिकेशव ७१ मिथ्यावादीतिलोकस्त्वांकथाधिष्यतिमाधव ममैष
भारः सर्वोहिहनिष्यामिपितामहं ७२ शपेकेशवशस्त्रेणसत्येनसकृतेनच अंतंयथागमिष्यामिशत्रूणांशत्रुसूदन ७३ अ-
द्यैवपश्यदुर्द्धर्षपात्यमानंमहारथं तारापतिमिवापूर्णमंतकालेयदृच्छया ७४ माधवस्तवचः श्रुत्वाफाल्गुनस्यमहात्मनः अ-
किंचिदुत्कासक्रोधआरुरोहरथंपुनः ७५ तौरथस्थौनरत्न्याघ्रोभीष्मः शांतनवः पुनः ववर्षशरवर्षेणमैघोवृष्ट्यायथाचलं
७६ प्राणानादत्तयोधानांपितादेवप्रतस्तव गमस्तिमिरिवादित्यस्तेजांसिशिशिरात्यये ७७ यथाकुरूणांसैन्यानिबभञ्जु-
र्युधिपांडवाः तथापांडवसैन्यानिबभञ्जसुधितेपिता ७८ हतविद्रुतसैन्यास्तनिरुत्साहाविचेतसः निरीक्षितुंनशोकस्ते
भीष्ममप्रतिमंरणे ७९ मध्यगतमिवादित्यप्रतपंतस्वतेजसा तेवध्यमानाभीष्मेणशतशोथसहस्रशः ८० वीक्षांचकुर्म-
हाराजपांडवाभयपीडिताः तथापांडवसैन्यानिद्रवमाणानिभारत ८१ ब्रातारंनाध्यगच्छंतगावः पंकगताइव पिपीलिकाइ-
वदृक्ष्णादुर्बलाबलिनारणे ८२ महारथभारतदुःप्रकंपंशरोर्मिणंप्रतपंतंनरेद्रान् भीष्मंनशोकः प्रतिवीक्षितुंतेशरार्चिषंसू-
र्यमिवातपंतम् ८३ विसृजतस्तुस्यतुपांडुसेनामस्तजगामाथसहस्ररश्मिः ततोबलानांश्रमकर्षितानांमनोवहारंप्रतिसंबभूव
८४ इतिश्रीमन्महाभा० भी० नवमदिवससुद्धसमाप्तिर्नामसप्ताधिकशततमोऽध्यायः १०७ संजयउवाच युद्ध-
तामेवतेषांतुभास्करेस्तमुपागते संध्यासमभवद्दोरानापश्यामततोरणं १ ततोयुधिष्ठिरोराजासंध्यांसंदृश्यभारत वध्य-
मानंचभीष्मेणत्यक्तास्त्रंभयविह्वलं २ स्वसैन्यंचपराहतंपलायनपरायणं भीष्मंचयुधिसंरब्धंपीडयंतंमहारथं ३

सोमकांश्चजितान्दृष्ट्वानिरुत्साहान्महारथान् चिंतयित्वा ततो राजा अवहारमरोचयत् ४ ततो वहारं सैन्यानां चक्रे राजा युधिष्ठिरः
तथैव तव सैन्यानां महारोह्य भूतदा ५ ततो वहारं सैन्यानां कृत्वा तत्र महारथाः न्यविशन्त कुरुश्रेष्ठ संग्रामे कृतविहताः ६ भी-
ष्मस्य समरे कर्मचिंतयानास्तु पांडवाः नालभन्त दाशान्तिं भीष्मबाणप्रपीडिताः ७ भीष्मोपि समरे जित्वा पांडवान्सहस्रं जयान् पूज्य
मानस्तव सत्तेर्वैद्यमानश्च भारत ८ न्यविशत् कुरुभिः सार्द्धं दृष्टरूपैः समन्ततः ततो रात्रिः समभवत् सर्वभूतप्रमोदिनी ९ तस्मि
न रात्रिमुखाघोरे पांडवा वृष्णिभिः सह सृजयाश्च दुराधर्षमंत्राय समुपाविशन् १० आत्मनिः श्रेयसं सर्वे प्रातः कालं महाबलाः मं-
त्रयामासु रव्यग्रामंत्रनिश्चयकोविदाः ११ ततो युधिष्ठिरो राजा मंत्रयित्वा चिरं नृप वासुदेवं समुद्दीक्ष्य वचनं चेदमाददे १२ कृ-
ष्णपश्य महात्मानं भीष्मं भीमपराक्रमं गजं नलवनानीव विमृद्धतं बलं मम १३ न चैवैनं महात्मानमुत्सहामो निरीक्षितुं लेलिह्य
मानं सैन्येषु प्रवृद्धमिव पावकं १४ यथा घोरो महानागस्तक्षको वै विषोल्बणः तथा भीष्मो रणे क्रुद्धस्तीक्ष्णशस्त्रः प्रतापवान् १५
गृहीतचापः समरे प्रमुंचन्निशितांश्छुरान् शक्यो जेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च देवराट् १६ वरुणः पाशाधृग्वापि स गदो बाधने-
श्वरः न तु भीष्मः स संक्रुद्धः शक्यो जेतुं महाहवे १७ सोहमेव गते कृष्णानि मग्नः शोकसागरं आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममा-
साद्य संयुगे १८ वनं यास्यामि दुर्धर्ष श्रेयो वै तत्र मे गतं न युद्धं रोचते कृष्णाहंति भीष्मो हि नः सदा १९ यथा प्रज्वलितं वह्निं पतं-
गः समभिद्रवन् एकतो मृत्युमप्येतितथा हं भीष्ममेधिवान् २० क्षयं नीतोस्मि बाष्पो यिराज्यहेतोः पराक्रमी भ्रातरश्चैव मे भू-
राः सायकैर्भृशपीडिताः २१ मत्कृते भ्रातृसौहार्दाद्राज्यभ्रष्टावनंगताः परिक्षिप्ततथा कृष्णामत्कृते मधुसूदन २२ जीवितं बहु
मन्ये हं जीवितं ह्यद्य दुर्लभं जीवितस्याद्यशेषेण च रिष्ये धर्ममुत्तमं २३ यदि ते ह मनुग्राह्यो भ्रातृभिः सह केशव स्वधर्मस्याविरोधे
न हितं व्याहरकेशव २४ एवं श्रुत्वा वचस्तस्य कारुण्याद्बहुविस्तरं प्रत्यवाचततः कृष्णः सांत्वयानो युधिष्ठिरं २५ धर्मपुत्रविषा-
दत्वं मा कृथाः सत्यसंगरः यस्य ते भ्रातरः शूरा दुर्जयाः शत्रुसूदनाः २६ अर्जुनो भीमसेनश्च वाय्वग्निसमतेजसौ माद्रीपुत्रौ च-
विक्रान्तौ त्रिदशानामिवेश्वरो २७ मां वानि युद्धं सौहार्दाद्योत्स्ये भीष्मेण पांडवं त्वय्युक्तो महाराज किं न कुर्यामिहा हवे २८

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

हनिष्यामिरणेभीष्ममाहयपुरुषर्षभं पश्यतांधार्तराष्ट्राणांयदिनेच्छतिफाल्गुनः २९ यदिभीष्मेहतेवीरेजयंपश्यसिपांडव हंता
 सय्येकरथेनाद्यकुरुद्वंद्वं पितामहं ३० पश्यमेविक्रमंराजेन्महेद्रस्येक्संयुगे विमुंचंतंमहास्त्राणिपातयिष्यामितरथात् ३१ यःश
 त्रुःपांडुपुत्राणामच्छत्रुःसनसंशयः मदर्थमिवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तवभ्राताममसरवासंबंधीशिष्यएवच मासान्यु
 कृत्यदास्यामिफाल्गुनार्थेमहीपते ३३ एषचापिनरव्याघ्रोमत्कृतेजीवितंत्यजेत् एषनःसमयस्ताततारथेमपरस्परं ३४ स
 मांनियुंक्ष्वराजेंद्रयथायोद्धामवाम्यहं प्रतिज्ञातमुपलब्धेयत्तत्पार्थेनपूर्वतः ३५ घातयिष्यामिगांगेयमितिलोकस्यसन्नि-
 धौ परिरक्ष्यमिदंतावद्वचःपार्थस्यधीमतः ३६ अनुज्ञातंतुपार्थेनमयाकार्येनसंशयः अथवाफाल्गुनस्यैवभारःपरमितोरणे
 ३७ सहनिष्यतिसंग्रामेभीष्मंपरपुरजय अशक्यमपिकुर्याद्विरणेपार्थःसमुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुद्युक्तान्सहितान्दैत्य
 दानवैः निहन्यादर्जुनःसंख्येकिमुभीष्मन्नराधिप ३९ विपरीतोमहावीर्येगतसत्वोत्यजीवनः भीष्मःशांतनवोनूनकर्तव्य-
 नावबुद्धते ४० युधिष्ठिरउवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव सर्वेद्येतेनपर्याप्तास्तववेगविधारणे ४१ नियतंसम-
 वास्यामिसर्वमेतद्यथेप्सितं यस्यमेपुरुषव्याघ्रभवान्पक्षेव्यवस्थितः ४२ सेंद्रानपिरणेदेवान्जयेयंजयतांवर त्वयानाथेन
 गोविंदकिमुभीष्ममहारथं ४३ नतुत्वामनृतंकर्तुमुत्सहेस्वात्मगौरवात् अयुद्धमानःसाहाय्येयथोक्तंकुरुमाधव ४४ समय
 स्तकृतःकश्चिन्ममभीष्मेणसंयुगे मंत्रयिष्येतवार्थायनतुयौत्स्येकथंचन ४५ दुर्योधनार्थेयोत्स्यामिसत्यमेतदितिप्रभो
 सहिराज्यस्यमेदातामंत्रस्यैवचमाधव ४६ तस्माद्देवव्रतंभूयोवधोपायार्थमात्मनः भवतासहिताःसर्वप्रयाममधुसूदन ४७
 तद्वयंसहितागत्वाभीष्ममाशनरोत्तमं नचिरात्सर्ववाष्पेयिमंत्रंपृच्छामकोरवं ४८ सवक्ष्यतिहितंवाक्यंसत्यमस्मान्नना-
 र्दन यथाचवक्ष्यतेकृष्णातथाकर्तास्मिसंयुगे ४९ सनोजयस्यदात्तास्यान्मंत्रस्यचदृढव्रतः बालाःपित्राविहीनाश्चतेनसं-
 वर्द्धितावयं ५० तंचेत्यितामहद्वंद्वं हंतुमिच्छामिमाधव पितुःपितरमिष्टंचधिगस्तक्षत्रजीविकां ५१ संजयउवाच ततो
 ब्रवीन्महाराजवाष्पेयःकुरुनंदन रोचतेमेमहाप्राज्ञराजेंद्रतवभाषितं ५२ देवव्रतःकृतीभीष्मःप्रेक्षितेनापिनिर्दहेत् गम्यतां-
 सवधोपायप्रपुंसागरगासूतं ५३

४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३

वक्तुमर्हति सत्यं सत्वया पृष्टो विशेषतः तेवयंतत्र गच्छामः प्रष्टुकुरु पितामहं ५४ गत्वा शांतनव वृद्धं मंत्रं पृच्छाम भारत सनोदा
 स्यति मंत्रं यं तेन यो ल्यामहे परान् ५५ एवमामन्त्र्य ते वीराः पांडवाः पांडुपूर्वज जग्मुस्ते सहिताः सर्वे वासुदेवश्च वीर्यवान् ५६
 विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्य सदनं प्रति प्रविश्य च तदा भीष्मो शिरोभिः प्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतो महाराज पांडवा भरतर्षभ
 प्रणम्य शिरसा चैनं भीष्मं शरणमभ्ययुः ५८ तानुवाच महाबाहुर्भीष्मः कुरुपितामहः स्वागतं तव वार्ष्णेय स्वागतं ते धनं जय ५९
 स्वागतं धर्मपुत्राय भीमाय यमयोस्तथा किं वा कार्यं करोम्यद्युष्माकं प्रीतिवर्द्धनं ६० सर्वात्मनापि कर्ता स्मियद्यपि स्यात्स दुष्करं त
 था ब्रुवाणं गांगेयं प्रीतियुक्तं पुनः पुनः ६१ उवाच राजा दीनात्मा प्रीतियुक्तमिदं वचः कथं जयेम सर्वज्ञ कथं राज्यं लभेमहि ६२ प्र-
 जानां संक्षयो न स्यात्कथं तन्मे वद प्रभो भवान् हि नो वधोपायं ब्रवीतु स्वयमात्मनः ६३ भवंतं समरे वीरविषहं मकथं वयं न हिते सू-
 दृशमप्यस्ति रंध्रं कुरुपितामह ६४ मंडलेनैव धनुषा दृश्यसे संयुगे सदा आददानं स दधानं विकर्षतं धनुर्न च ६५ पश्यामस्त्वांम
 हा बाहोरथे सूर्यमिवापरं रथाश्च नरनागानां हंतारं परवीरहन् ६६ कोद्यन्ते हते जेतुं त्वां पुमान् भरतर्षभ वर्षता शरवर्षाणि
 संयुगे वैशंसकृतं ६७ क्षयं नीता हि एतना संयुगे महती मम यथा युधि जयेम त्वां यथा राज्यं भृशं मम ६८ मम सैन्यस्य च क्षेमं-
 तन्मे ब्रूहि पितामह ततो ब्रवीच्छांतनवः पांडवान् पांडुपूर्वजः ६९ न कथंचन कौंतेय मयि जीवति संयुगे जयो भवति सर्वज्ञ सत्य
 मेतद्ब्रवीमि ते ७० निर्जिते मयि युद्धे नरणे जेष्यथ पांडवाः क्षिप्रं मयि प्रहरस्व यदीच्छथरणे जयं ७१ अनुजानामिवः पार्थाः
 प्रहरस्व यथा स्वरं एवं हि संकृतं मन्ये भवतां विदितो ह्यहं हते मयि हतं सर्वं तस्मादेवं विधीयतां ७२ युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि
 तस्मादुपायं नो यथा युद्धे जयेमहि भवंतं समरे कुहं दंडहस्तमिवांतकं ७३ शक्यो वज्रधरो जेतुं वरुणो यथ मस्तथा न भवान्स
 मरेशक्यः सैद्रैरपि सरासरैः ७४ भीष्म उवाच सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव नाहं जेतुं रणेशक्यः सैद्रैरपि सरा-
 सरैः ७५ आत्तशस्त्रोरणो यत्तौ गृहीतवरकार्मुकः ततो मां न्यस्तशस्त्रं तु एते हन्युर्महारथाः ७६ निक्षिप्तशस्त्रे पतिते विमुक्तकव-
 चध्वजे द्रवमाणे च भीते च तव चास्मीति वादिनि ७७ स्त्रियां स्त्रीनाम धेये च विकले चैकपुत्रिणि अप्रशस्ते नरे चैव न युद्धं रोचते मम

इमंमेश्वरपुराजेन्द्रसंकल्पपूर्वचिंतितं अमंगल्यध्वजं दृष्ट्वा न युल्लेख्यं कदाचन ७९ य एष द्वोपक्षराजंस्तवसे न्ये महारथः शिरवं-
 डीसमरामषीश्वरश्चसमितिजयः ८० यथाभवच्चस्त्रीपूर्वपश्चात्पुंस्त्वसमागतः जानंति च भवंतोपि सर्वमेतद्यथातथं ८१ अ-
 र्जुनः समरेश्वरः पुरस्कृत्य शिरवंडिनं मामेव विशिरेवेस्तीक्ष्णैरभिद्रवतु दंशितः ८२ अमंगल्यध्वजे तस्मिन्स्त्रीपूर्वे च विशेषतः
 नमहर्तुमभीष्माभिगृहीतेषुः कथंचन ८३ तदंतरं समासाद्य पांडवो मांधनंजयः शरैर्घातयतु क्षिप्रं समंताद्भरतर्षभ ८४ न
 तं पश्यामि लोकेषु मां हन्याद्यः समुद्यतं क्रते कृष्णान्महाभागात्पांडवाद्वा धनंजयात् ८५ एष तस्मात्पुरोधायकं चिदन्यममाग्र
 तः आत्तशस्त्रोरणेयतो गृहीतवरकार्मुकः ८६ मां पातयतु बीभत्सरैवं तव जयोद्धुवं एतत्कुरुष्व कौंतेय यथोक्तं मम स ब्रत
 संग्रामे धार्तराष्ट्राश्च हन्याः सर्वान्समागतान् ८७ संजय उवाच ते तु ज्ञात्वा ततः पार्था जग्मुः स्वशिबिरं प्रति अभिवाद्य म
 हात्मानं भीष्मं कुरुपितामहं ८८ तथोक्तवति गांगेये परलोकाय दीक्षिते अर्जुनो दुःखसंतप्तः स व्रीडमिदमब्रवीत् ८९ गुरु
 णा कुलवृद्धेन कृतप्रज्ञेन धीमता पितामहेन संग्रामे कथं योद्धास्मि माधव ९० क्रीडता हि मया बाल्ये वासुदेव महामनाः पांस्क
 रूषितगात्रेण महत्मा कलुषीकृतः ९१ यस्याहमधिरुद्धां कंबालः किल गदाग्रज तातेत्यवोचं पितरं पितुः पांडोर्महात्मनः ९२
 नाहं तातस्तव पितुस्ततोस्मितवभारत इति मामब्रवीद्बाल्येयः स वध्यः कथं मया ९३ कामं वध्यतु सैन्यं मे नाहं योत्स्ये महात्म
 ना जयो वास्तवधो वामे कथं वा कृष्णामन्यसे ९४ वासुदेव उवाच प्रतिज्ञाय वधं जिष्णो पुराभीष्मस्य संसृगे क्षत्रधर्म-
 स्थितः पार्थ कथं नैनं हनिष्यसि ९५ पातयेन्नरयात्पार्थ क्षत्रियं युद्धदुर्मदं नाहत्वा युधिगांगेयं विजयस्तेषां विष्यति ९६ दृष्ट-
 मेतत्पुरा देवैर्गमिष्यति यमक्षयं यद्दृष्टं हि पुरा पार्थ तत्तथा न तदन्यथा ९७ नाहि भीष्मं दुराधर्षं व्यात्तान न मिवांतकं त्वदन्यः
 शत्रुयाद्योद्धुमपिवज्रधरः स्वयं ९८ जहि भीष्मं स्थिरो भूत्वा शृणु चेदं वचो मम यथोवाच पुराशक्रं महाबुद्धिर्हृहस्पतिः ९९
 ज्यायां समपि चेद्दुर्गुणैरपि समन्वितं आततायिनमायांतं हन्याद्वा त कमात्मनः १०० शाश्वतोयं स्थितो धर्मः क्षत्रियाणां धनंज
 य योद्धव्यं रक्षितव्यं च यष्टव्यं चानुस्यूभिः १ अर्जुन उवाच शिरवंडीनिधनं कृष्णभीष्मस्य भविताद्भुवं दृष्ट्वैवाहिसदाभीष्मः पां
 चाल्यं विनिवर्तते १०१ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ १००

तेवयंप्रसुरवेतस्यपुरस्कृत्यशिरवंडिनं गांगेयंपातयिष्यामउपायेनेतिमेमतिः १०३ अहमन्यान्महेष्वासान्वारयिष्यामिसायकैः
 शिरवंड्यपियुधांश्चेष्टंभीष्ममेवाभियोधयेत् १०४ श्रुतंहिकुरुसुरव्यस्यनाहं हन्यांशिरवंडिनं कन्याह्येषापुराभूत्वापुरुषः समप
 द्यत १०५ इत्येवंनिश्चयंकृत्वापांडवाः सहबांधवाः अनुमान्यमहात्मानं प्रययुर्हृष्टमानसाः १०६ इति श्रीमन्महाभारते
 श्री० नवमदिवसावहारोत्तरमंत्रे अष्टोत्तरशततमोऽध्यायः १०८ धृतराष्ट्र उवाच कथंशिरवंडीगांगेयमत्यवर्ततसंयुगे पां
 डवांश्चकथंभीष्मस्तन्ममाचक्ष्वसंजय १ संजय उ० ततस्तेपांडवाः सर्वसूर्यस्योदयनंप्रति ताड्यमानास्फमेरीषुमृदंगेष्वान-
 नकेषु च २ ध्मयत्सुद्राधिवर्णेषुजलजेषुसमंततः शिरवंडिनंपुरस्कृत्यनिर्याताः पांडवायुधि ३ कृत्वाव्यूहं महाराजसर्वशत्रु
 निवर्हणं शिरवंडीसर्वसैन्यानामग्रआसीद्विशांपते ४ चक्ररक्षोततस्तस्यभीमसेनधनंजयो पृष्ठतोद्रोपदेयाश्चसौभद्रश्चैव
 वीर्यवान् ५ सात्यकिश्चेकितानश्चतेषांगोतामहारथः धृष्टद्युम्नस्ततः पश्चात्पांचालैरभिरक्षितः ६ ततोयुधिष्ठिरोराजायमाभ्यां
 सहितः प्रभुः प्रययौसिंहनादेननादयन्मरतर्षभ ७ विराटस्तततः पश्चात्सेनसैन्येनसंवृतः दुपदश्चमहाबाहोततः पश्चादुपा-
 द्रवत् ८ कैकेयाभ्यातरः पंचधृष्टकेतुश्चवीर्यवान् जघनंपालयामासुः पांडुसैन्यस्यभारत ९ एवंव्यूहमहासैन्यं पांडवास्तव
 वाहिनीं अभ्यद्रवंतसंग्रामेत्यक्काजीवितमात्मनः १० तथैवकुरवोराजन्भीष्मंकृत्वामहारथं अग्रतः सर्वसैन्यानांप्रययुः पां-
 डवान्प्रति ११ पुत्रैस्तवदुराधपेरिक्षितः सुमहाबलैः ततोद्रोणोमहेष्वासः पुत्रश्चास्यमहाबलः १२ भगदत्तस्ततः पश्चाद्भुजा-
 नीकेनसंवृतः कृपश्चकृतवर्माचभगदत्तमनुव्रतौ १३ कांबोजराजोबलवांस्ततः पश्चात्सुदक्षिणः मागधश्चजयत्सेनः सौब-
 लश्चहृहद्वलः १४ तथैवान्येमहेष्वासाः सुशर्मप्रसुरवानृपाः जघनंपालयामासुस्तवसैन्यस्यभारत १५ दिवसेदिवसेप्राप्ते-
 भीष्मः शांतनवोयुधि आस्तरानकरोद्वाहन्येषाचानथराक्षसान् १६ ततः प्रवृत्तेयुद्धंतवतेषांचभारत अन्योन्यनिघ्नतांरा
 जन्यमराष्ट्रविवर्द्धनं १७ अर्जुनप्रसुरवाः पार्थाः पुरस्कृत्यशिरवंडिनं भीष्मंयुद्धेभ्यवर्तंतकिरंतोविविधांश्छुरान् १८ तत्रभा-
 रतभीमेनताडितास्तावकाः शरैः रुधिरोघपरिक्लिन्नाः परलोकंययुस्तदा १९ नकुलः सहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः तवसैन्यंसमा
 साद्यपीडयामासुरोजसा २०

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

पक्षांतरमाहरथस्येति एकस्यरथस्यपंचाशद्गजाः पंचसहस्रंअश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रं पदातयः परिवारइत्यर्थः २३ अत्ररथादीनांप्राधान्याभिप्रायेणपरिवारा
त्पबहुत्वेज्ञेये साधारणीतु संख्याआदिपर्वण्युक्ता एकोरथोगजस्तेकोनराः पंचपदातयः त्रयश्चतुरगास्तजैः पत्तिरित्यभिधीयतइत्यादिनातामेवानुसरति सेने
ति तत्रगजानांरथानांचतुल्यसंख्योक्तिः पूर्वोक्तसंख्योपलक्षणार्था तेनपंचविंशतिशतानिमनुष्याः पंचदशशतंतुरगाइत्यपिज्ञेयम् पतनार्थातु पंचसहस्रं
नागास्तावंतोरथाः पंचविंशतिसहस्रंनराः पंचदशसहस्रंअश्वाः बाहिन्यांपंचाशत्सहस्रंनागास्तावंतोरथाः सार्द्धलक्षद्वयंनराः सार्द्धलक्षंअश्वाइतिज्ञेयम् २४

रथस्यनागाः पंचासन्नागस्यासन्शतंहयाः हयस्यपुरुषाः सप्तभिन्नसंधानकारिणः २३ सेनापंचशतंनागारथास्तावंतएवच
दशसेनाचपतनापतनादशवाहिनी २४ सेनाचवाहिनीचैवपतनाध्वजिनीचसूः अक्षौहिणीतिपर्यायैर्निरुक्ताचवस्तुथिनी २५ एवं
व्यूढान्यनीकानिकौरवेयेणधीमता अक्षौहिण्योदशैकाचसंख्याताः सप्तचैवह २६ अक्षौहिण्यस्तुसप्तैवपांडवानामभूद्वल
म् अक्षौहिण्योदशैकाचकौरवाणामभूद्वलम् २७ नराणांपंचपंचाशदेषापत्तिर्विधीयते सेनासुरवंचतिस्रस्तागुल्मइत्यभि
शब्दितम् २८ त्रयोगुल्मागणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशोभवन् दुर्योधनस्यसेनास्रयोत्स्यमानाः प्रहारिणः २९ तत्रदुर्योधनोराजा
शूरान्बुद्धिमतो नराश्च प्रसमीक्ष्यमहाबाहुश्चक्रेसेनापतीस्तदा ३० पृथगक्षौहिणीनांचप्रणेतृन्तरसन्तमान् विधिवत्पूर्वमानीय
पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपद्रोणंचशल्यंचसैधवंचजयद्रथम् सुदक्षिणंचकांबोजंकृतवर्माणमेवच ३२ द्रोणपुत्रंचकर्णंचभू
रिश्मवसमेवच शकुनिंसौबलंचैवबाल्हिकंचमहाबलं ३३ दिवसेदिवसेतेषांप्रतिबेलंचभारत चक्रेसविविधाः पूजाः प्रत्यक्षंच
पुनःपुनः ३४ तथाविनियताः सर्वेयेचतेषांपदानुगाः बभूवुः सैनिकाराजांप्रियंराज्ञश्चिकीर्षवः ३५ इतिश्रीमन्महाभारते
उद्योगपर्वणिअभिनिर्वात्रायांपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५५ वैशंपायनउ० ततः शांतनवंभीष्मंप्रांजलिर्धृतं
तराष्ट्रजः सहसर्वैर्महीपालैरिदंवचनमब्रवीत् १ ऋतेसेनाप्रणेतारंपतनास्रमहत्यपि दीर्यतेयुद्धमासाद्यपिपीलिकमुदंयथा

एवमपिपूर्वोक्ताक्षौहिणीसंख्यायाविसंवादएवेत्याशंक्याह सेनेति सेनादयःशब्दाः पर्यायाः नतुसंख्येयामेदमात्रेणाना नार्थाः एकस्मिन्नपिभीमसेने
दशनागसहस्रबलस्मरणात् एवंचबलस्यैवेयंएकादशसप्तैतिसंख्यानसंख्येयस्येतिभावः पांडवानांहीनबलत्वेपिअसंख्येयंवासुदेवबलंतत्रसहा
यीभूतमितिजयोभूदितिद्रष्टव्यम् २५ २६ २७ नराणामिति अयुतइत्यनेननराणामंतोनास्तीतिदर्शितम् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इतिउ०दी०पं

चपंशततमोऽध्यायः १५५ ततइति १ २

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० उशनसाशुक्लेण असंहार्यः पितुर्वरदानात् कालेनापि संहर्तुमशक्यः ११ १२ कुमारः कार्तिकेयः १३ १४ पावकिः कार्तिकेयः

नहिजातुदयोर्बुद्धिः समाभवति कर्हिचित् शौर्यं च बलनेत्राणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञो ह्यहं हयानमितौजसः अभ्य
युर्ब्राह्मणाः सर्वे समुच्छ्रितकुशध्वजाः ४ तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह एकतस्तत्र योवर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो
युद्धेषु भज्यन्तत्र योवर्णाः पुनः पुनः क्षत्रियाश्च जयन्त्येव बहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्ते क्षत्रियानेव प्रच्छुर्हि जसत्तमाः तेभ्यः शशंसुर्ध
र्मज्ञायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य शृण्वानामहाबुद्धिमतीरणे भवन्तस्तपथस्सर्वे स्वबुद्धिवशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कु
रेकं सेनापतिं हि जम् नयेषु कुशलं शूरमजयन्सत्रियांस्ततः ९ एवं ये कुशलं शूरं हितेऽपि तमकल्मषम् सेनापतिं प्रकुर्वन्ति ते जयन्ति र
णेरि पून् १० भवानुशनसा तु ल्योहितैषी च स दामम् असंहार्यः स्थितो धर्मे स नः सेनापतिर्भव ११ रश्मिमतामिवादित्यो वीरुधामिव चं
द्रमाः कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां यथामेरुः रूपर्णः पक्षिणां यथा कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाट् १३
भवता हि वयं गुप्ताः शत्रुणे वदिवौकसाः अनाधृष्या भविष्यामस्मि दशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः वयं
त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५ श्रीष्म उवाच एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत यथैव हि भवन्तो मे तथैव सम
पांडवाः १६ अपि चैव मया श्रेयोवाच्यं तेषां नराधिप संयोद्धव्यं तवार्थाय यथामे समयः कृतः १७ न तु पश्यामि योद्धारमात्मनः सह
शंभुवि ऋते तस्मान्न रव्याघ्रात्कुंती पुत्राहं न जयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्यस्त्राण्यनेकशः न तु मां विवृतो युद्धे जातु युद्धे
तपांडवः १९ अहं चैव क्षणेनैव निर्मनुष्यमिदं जगत् कुर्यांश्च बलैर्नैव स सरा सरराक्षसम् २० न त्वेवोत्सादनीयामे पांडोः पुत्रा
जनाधिप तस्माद्यो धातुहनिष्यामि प्रयोगेणा युतं सदा २१ एवमेषां करिष्यामि निधनं कुरुनंदन न च ते मां हनिष्यन्ति पूर्वमेव समा
गमे २२ सेनापतिर्भविष्यामि समयेनापरेण ते भविष्यामि यथाकामं तन्मेश्रो तु मिहार्हसि २३ कर्णो वा युत्थ्यतां पूर्वमहं वा एषि
वीपते स्पर्धते हि सदा त्वर्थं स तपुत्रो मयारणे २४ कर्ण उवाच नाहं जीवति गांगेये राजन्यो त्वेकथं च न हते भीष्मे तु यो
त्स्यामि सहगां डीवयन्वना २५ वैशंपायन उवाच ततः सेनापतिं चक्रे विधिवद्भूरिदक्षिणं धृतराष्ट्रात्मजो भीष्मसो भिषिको
व्यरोचत २६

व १५ १६ १७ १८ विरतो विस्मयो भूत्वेत्यर्थः १९ २० न मे मया उत्सादनीयाः नाशयितुं शक्याः सदा प्रत्यहम् २१ २२ २३ २४ २५ २६

२७ २८ पातयंतः सूर्धितानिकुर्वंतः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ इत्यद्योगेटीकायां षट्पंचा० शततमोऽध्यायः १५६ आपगेयमिति १ २ ३

ततो भेरीश्च शंखश्च शतशोथसहस्रशः वादयामासुरव्यग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्च विविधावाहनानां च निस्व-
नाः प्रादुरासन्ननभ्रे च वर्षेरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताः पृथिवीकंपागजहं हितनिस्वनाः आसंश्च सर्वयोधानां पातयंतो मनांस्युत २९
वाचश्चाप्यशरीरिण्यो दिवश्चोल्काः प्रपेदिरे शिवाश्च भयवेदिन्यो नैर्दुर्दासितराभ्रशम् ३० सेनापत्येयदाराजागांगेयमभिषिक्तवान्
तदेतान्युग्ररूपाणि बभूवुः शतशोचूपा ३१ ततः सेनापतिं कृत्वा भीष्मं परबलार्दनम् वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान् गोभिर्निषेधैश्च भूरिशः ३२
वर्धमानो जयाशीर्भिर्निर्ययौ सैनिकैर्वृतः आपगेयं पुरस्कृत्य भ्रातृभिः सहितस्तदा ३३ स्कंधावारेण महता कुरुक्षेत्रं जगाम ह ३४
परिक्रम्य कुरुक्षेत्रं कर्णेन सह कौरवः शिविरं मापयामास समेदेशे जनाधिप ३५ मधुरानूरवरे देशे प्रभूतयवसंधने यथैव हास्तिन-
पुरं तद्वच्छिविरमाबभौ ३६ इति श्रीम० उ० अभिनिर्यात्रायां भीष्मसैनापत्ये षट्प० शततमोऽध्यायः १५६ जनमेजय उ०
आपगेयं महात्मानं भीष्मं शस्त्रभृतां वरम् पितामहं भारतानां ध्वजं सर्वमहीक्षिताम् १ बृहस्पतिसमं बुरुवाक्षमया पृथिवीसमं
समुद्रमिव गांभीर्ये हिमवंतमिव स्थिरम् २ प्रजापतिमिवौदार्ये तेजसा भास्करोपमम् महेंद्रमिव शत्रूणां ध्वंसनं शरवृष्टिभिः ३ र-
णयज्ञे प्रवितते स्रग्भीमेलोमहर्षणे दीक्षितं चिररात्राय श्रुत्वा तत्र युधिष्ठिरः ४ किमब्रवीन्महाबाहुः सर्वशस्त्रभृतां वरः भीमसेनार्जु-
नौ वापि कृष्णो वा प्रत्यभाषत ५ वैशंपायन उ० आपद्धर्मार्थं कुशलोमहाबुद्धिर्युधिष्ठिरः सर्वान् भ्रातृन् समानीय वासुदेवं
च शाश्वतम् ६ उवाच वदतां श्रेष्ठः सांत्वपूर्वमिदं वचः पर्याक्रामत सैन्या नियन्ता स्तिष्ठत दंशिताः ७ पितामहे न वीर्युद्धं पूर्वमेव भवि-
ष्यति तस्मात्सप्तस्रसेनासु प्रणेतृन्मम पश्यत ८ कृष्ण उवाच यथार्हं तिमवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते तथेदमर्थव-
द्वाक्यमुक्तं ते भरतर्षभ ९ रोचते मे महाबाहो क्रियतां यदनंतरम् नायकास्तव सेनायां क्रियतामिह सप्त वै १० वैशंपायन उ०
ततोऽपि पदमानाय विराटं शिनिपुंगवम् धृष्टद्युम्नचपांचाल्यं धृष्टकेतुंच पार्थिवम् ११ शिरवंडिनंच पांचाल्यं सहदेवं च मागधम्
एतान्सप्त महाभागान् वीरात्कुडाभिकांक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन् विधिवदभ्यषिंच युधिष्ठिरः सर्वसेनापतिंचात्र धृष्टद्युम्नंच कारह-

द्रोणांत हेतोरुत्पन्नो य इन्द्राज्जातवेदसः सर्वेषामेव तेषां तु समस्तानां महात्मनाम् १४ सेनापतिपतिंचक्रे गुडाकेशं धनंजयम्
अर्जुनस्यापि नेता च संयता चैव वाजिनम् १५ संकर्षणानुजः श्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः तदृष्ट्वोपस्थितं युद्धं समासन्नमहा
त्ययम् १६ प्राविशद्भवनं राजन्यां डवानां हलायुधः सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणो यादुकस्तैश्चारुदेष्वापु
रोगमैः वृष्णिमुरव्यैरधिगतैर्व्याघ्रैरिचबल्लोत्कटेः १८ अभिगुप्तो महाबाहुर्मरुद्भिरिव वासवः नीलकौशेयवसनः कैलासशिखरो
पमाः १९ सिंहरेल गतिः श्रीमान्मदरक्तांतलोचनः तदृष्ट्वा धर्मराजश्चकेशवश्च महाद्युतिः २० उदतिष्ठततः पार्थो भीमकर्मावक्रो
दरः गांडीवधन्वा ये चान्ये राजानस्तत्र केचन २१ पूजयांचक्रिरे ते वै समायांतं हलायुधम् ततस्तं पांडवो राजा करे पश्य शपाणि
ना २२ वासुदेवपुरोगास्तं सर्व एवाभ्यवादयन् विराटद्रुपदौ हृद्वावभिवाद्य हलायुधः २३ युधिष्ठिरेण सहित उपाविशदरिंदमः
ततस्तेशूपविष्टेषु पार्थिवेषु समंततः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य रौहिणेयोभ्यभाषत २४ भवितायं महारौद्रो दारुणः पुरुषक्षयः दिष्टमेतद्भु
वं मन्ये न शक्यमभिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धात्समुत्तीर्णानपि वः सकृदृज्जनान् अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टव्यमीति मतिर्मम २६ समेतं
पार्थिवं क्षत्रं कालपक्वमसंशयम् विमदश्च महान्भावी मांसशोणितकर्दमः २७ उक्तो मया वासुदेवः पुनः पुनरुपलहरे संबधिषु
समावृत्तिं वर्तस्व मधुसूदन २८ पांडवा हि यथास्माकं तथा दुर्योधनो नृपः तस्यापि क्रियतां सदां सपर्येति पुनः पुनः २९ तच्च मे ना
करोद्वाक्यं त्वदर्थं मधुसूदनः निर्विष्टः सर्वभावेन धनंजयमवेक्ष्य ह ३० ध्रुवोजयः पांडवानामिति मे निश्चिता मतिः तथा त्वमिनिवे
शो यं वासुदेवस्य भारत ३१ न चाहमुत्सहे कृष्णामृते लोकमुदीक्षितुम् ततो ह मनुवर्तामि केशवस्य चिकीर्षितम् ३२ उभौ शिष्यौ
हि मे वीरौ गदायुद्धविशारदौ तुल्यस्नेहोऽस्य तोषी मे तथा दुर्योधने नृपे ३३ तस्माद्यास्यामि तीर्थानि सरस्वत्यानि षेवितुम् न हि
शक्यामि कोरव्यान्नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्त्वा महाबाहुरनुज्ञातश्च पांडवैः तीर्थयात्राय यो रामो निर्वर्त्य मधुसूदनम्
३५ इति श्रीमत्महाभारते उद्योगपर्वणि अभिनिर्वाचायां सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः १५७

एतस्मिन्निति आकूतीनांसंकल्पानां सत्यसंकल्पइत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ मोरवान् आचरन्ति मयान् यैरिदानीं शार्ङ्गे धनुषि ज्याक्रियते ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

वैशंपायन उवाच एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मकस्य महात्मनः हिरण्यरोम्णोऽर्चयन्ते साक्षादिन्द्रसरवस्य वै १ आकूतीनामधिप
तिर्भोजस्यातियशस्विनः दाक्षिणात्यपतेः पुत्रो दिक्षुरुक्मीति विश्रुतः २ यः किंपुरुषसिंहस्य गंधमादनवासिनः कृत्स्नं शिष्यो धनु
र्वेदं चतुष्पादमवाप्तवान् ३ यो माहेन्द्रं धनुर्लेभे तुल्यं गांडीवतेजसा शार्ङ्गेण च महाबाहुः सम्पितं दिव्यलक्षणम् ४ त्रीण्येवैतानि दि
व्यानि धनुषि दिविचारिणाम् वारुणं गांडिवं तत्र माहेन्द्रं विजयं धनुः शार्ङ्गं तु वैष्णवं प्राहुर्दिव्यं तेजोमयं धनुः ५ धारयामास तत्कृष्णः
परसेनाभयावहम् गांडीवं पावकाले मेरवांडवे पाकशासनिः ६ दुमादुक्मी महातेजा विजयं प्रत्यपद्यत संचिद्य मोरवान्याशा
न्तिहत्य मुरमोजसा ७ निर्जित्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुण्डले षोडशस्त्री सहस्राणिरत्नानि विविधानि च ८ प्रतिपेदे हृषीके
शः शार्ङ्गं च धनुरुत्तमम् रुक्मीतु विजयं लब्ध्वा धनुर्मेघनिभस्वनम् ९ विभीषयन् निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत नामृष्यत पुरा यो
सौस्वबाहुर्बलगर्वितः रुक्मिण्या हरणं वीरो वासुदेवेन धीमता कृत्वा प्रतिज्ञां नाहत्वा निवर्तिष्ये जनार्दनम् ११ ततो न्वधावहा
ष्ठीयं सर्वशस्त्रभृतां वरं सेनया चतुरंगिण्यामहत्या दूरपातया १२ विवित्रायुधवर्मिण्या गंगयेव प्रहृष्टया ससमासाद्य वार्ष्णेय
योगानामीश्वरं प्रभम् १३ व्यंसितो ब्राह्मिणो राजन्नाजगाम सकुण्डिनम् यत्रैव कृष्णो नरणे निर्जितः परवीरहा १४ तत्र भोजकं
नाम कृतं नगरमुत्तमम् सैन्येन महता तेन प्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतदु विविरव्यातं नाम्ना भोजकं चतुप सभोजराजः सैन्येन म
हता परिवारितः १६ अक्षौहिण्या महावीर्यः पांडवान् क्षिप्रमागमत् ततः सकवची धन्वी तलीरवद्भीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यव
र्णेन प्रविवेश महाचसूम् विदितः पांडवेयानां वासुदेवप्रिये प्लथा १८ युधिष्ठिरस्ततः राजा प्रत्कद्रम्याभ्य पूजयत् स पूजितः पां
दुपुत्रैर्यथान्यायं स संस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतु तान्सर्वान् विश्रान्तः सह सैनिकः उवाच मध्ये वीराणां कुंती पुत्रं धनं जयम् २० साहा
य्यं स्मिन् स्थितो युद्धे यदि भीतो सि पांडव करिष्यामि रणे सद्य मसद्यंतव शत्रुभिः २१ नहि मे विक्रमे तुल्यः पुमानस्तीह कश्चन ह
निष्यामि रणे भाग्यन्मे दास्यसि पांडव २२ अपि द्रोणकृपौ वीरो भीष्मकर्णविथो पुनः अथ वा सर्व एवैते तिष्ठन्तु वसुधाधिपाः २३

निहत्यसमरेशांस्तवदास्यामिमेदिनीं इत्कतो धर्मराजस्य केशवस्य च संनिधौ २४ शृण्वतां पार्थिवेन्द्राणामन्येषां चैव सर्व
 शाः वासुदेवमभिप्रेक्ष्य धर्मराजं च पांडवम् २५ उवाच धीमान् कौंतेयः प्रहस्य सखि पूर्वकम् कौरवाणां कुलं जातः पांडोः पुत्रो विप्रो
 षतः २६ द्रोणं व्यपदिशन् शिष्यो वासुदेव सहायवान् भीतो स्मीतिकथं ब्रूयाद धानो गांडिवं धनुः २७ युत्स्यमानस्य मे वीरगंधर्वैः समहा
 बलैः सहायो घोषयात्रायां कस्तदा सीत्सरवामम् २८ तथा प्रतिभयेत स्मिन्देव दानवसंकुले स्वांडवे युत्स्यमानस्य कः सहायस्तदा भव
 त् २९ निवातकवचैर्युद्धे कालकेयैश्च दानवैः तत्र मे युत्स्यमानस्य कः सहायस्तदा भवत् ३० तथा विराटनगरे कुरुभिः सह संगरे यु
 त्यतो बहुभिस्तत्र कः सहायो भवन्मम ३१ उपजीव्य रणेरुद्रं शक्रं वैश्रवणं यमम् वरुणं पावकं चैव रूपं द्रोणं च माधवम् ३२ धारय-
 न् गांडिवं दिव्यं धनुस्तेजोमयं ददम् असह्य शरसं युक्तो दिव्यास्त्रपरिह्वितः ३३ कथमस्मद्विधो ब्रूयाद्भीतो स्मीति यशोहरम्
 वचनं नरशाहं लवज्जायुधमपि स्वयम् ३४ नास्मि भीतो महाबाहो सहायार्थश्चनास्ति मे यथाकामं यथायोगं गच्छवान्यत्र तिष्ठवा
 श्विनिवर्त्य ततौरुक्मीसेनां सागरसंनिभाम् दुर्योधनमुपागच्छ तथैव भरतर्षभ ३५ तथैव चाभिगम्यैनमुवाच वसुधाधिपः प्र
 त्यारव्यात्तश्च तेनापि स तदा शूरमानिना ३७ द्वावेव तु महाराज तस्माद्युद्धादपेयतुः रोहिणेयश्च वार्ष्णेयोरुक्मीच वसुधाधिपः ३८
 गते रामे तीर्थयात्रां भीष्मकस्य स ते तथा उपाविशन् पांडवेयामंत्राय पुनरेव च ३९ समितिर्धर्मराजस्य सा पार्थिवसमाकुला शश
 भेतारकैश्चित्राद्यैश्चंद्रेणैव भारत ४० इति श्रीमन्महाभा. उद्योगपर्वणि अभिनिर्वात्रायां रुक्मिप्रत्यारव्यानं नामाष्टपञ्चाशद
 धिकश. अध्यायः १५८ जनमेजय उ. तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ किमकुर्वंश्च कुरुवः कालेनाभिप्रचोदिताः १ वैशं
 पायन उवाच तथा व्यूढेष्वनीकेषु यत्तेषु भरतर्षभ धृतराष्ट्रो महाराज संजयं वाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजय सर्वमेवाञ्चक्ष्वान
 वशो षताः सेनानिवेशे यद्वत्तं कुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेव परमन्ये पौरुषं चाप्यनर्थकम् यदहंबुल्यमानोऽपि युद्धदोषान्क्षयोदया-
 न् ४ तथापि निहृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्घृतदेविनं न शक्नोमि नियंतुं वाकर्तुं वाहितमात्मनः ५

३८ ३९ ४० इति उद्योगेटीकायां अष्टपञ्चाशदधि

कशततमोऽध्यायः १५८

तथेति १२ ३

क्षयस्यैव उदयोच्येभ्यस्तान् क्षयोदयान् ४ निहृतिप्रज्ञं कपटविषयेव प्रज्ञायस्य न धर्मविषयायस्य तम् ५

६७ - एनसादोषेण देवान् कालं वागंतुं उपालब्धुं नार्हति दृष्टे संभावस्य दृष्टकृत्यनाया अन्यास्यत्वाद् दृष्टापराधाभावे देवस्य कालस्य वा उपालंभः कर्तुं सुचितः न तु तस्मिन्सतीत्यर्थः न स कालं न वा देवं वक्तुमेतदिहार्हतीति पाठे व्ययमेवार्थः ९१० निकाराः तिरस्काराः ११ वैशसं समरे निमित्ते १२ १३ १४

भवत्येव हि मे सूत बुद्धिर्दोषानुदर्शिनी दुर्योधनं समासाद्य पुनः सा परिवर्तते ६ एवं गते वैयद्रावित इव विष्यति संजय क्षत्रधर्मः किं लरणेतनुत्यागो हि पूजितः ७ संजय उवाच त्वद्युक्तो यमनुप्रश्नो महाराज यथेच्छसि न तु दुर्योधने दोषमिममाधातुमर्हसि ८ शृणु घानवशेषेण वदतो मम पार्थिव य आत्मनो दुश्चरितादशुभं प्राप्नुयान्नरः न स कालं न वा देवं वक्तुमेतदिहार्हति ९ महाराज मनुष्येषु निंद्यः सर्वमाचरेत् सवध्यः सर्वलोकस्य निंदितानि समाचरेत् १० निकारामनुजश्रेष्ठ पांडवे स्वत्पतीक्षया अनुभूताः सहामात्ये निरुक्ते रधिदेवने ११ हयानां च गजानां च राजां चामिततेजसाम् वैशसं समरे वृत्तं यत्तन्मेशृणु सर्वशः १२ स्थिरो भूत्वामहाप्राज्ञ सर्वलोकक्षयोदयम् यथाभूतं महायुद्धे श्रुत्वा चैकमना भव १३ न ह्येव कर्ता पुरुषः कर्मणोः शुभपापयोः अस्वतंत्रो हि पुरुषः कार्यतेदारुयंत्रवत् १४ केचिदीश्वरनिर्दिष्टाः केचिदेव यदृच्छया पूर्वकर्मभिरप्यन्ये त्रैधर्मे तत्प्रदृश्यते तस्मादर्थमापन्नं स्थिरो भूत्वानिशामय १५ इति उद्योऽएकोऽप्यधिकशततमोऽध्यायः १५९ संजय उवाच हिरण्वत्यानि विष्टेषु पांडवेषु महात्मसु न्यविशंत महाराज कौरवेया यथाविधि १ तत्र दुर्योधनो राजानिवेशय बलमोजसा संमानयित्वानुपतीक्ष्य स्यगुल्मांस्तथैव च २ आरक्ष्यस्य विधिं कृत्वा यो धानांतत्र भारत कर्णे दुःशासनं चैव शकुनिं चापि सौबलम् ३ आनाय्य च पतींस्तत्र मंत्रयामास भारत तत्र दुर्योधनो राजा कर्णेन सह भारत ४ संभाषित्वा च कर्णेन भ्रात्रा दुःशासनेन च सौबलेन च राजेन्द्र मंत्रयित्वा नरर्षभ ५ आहूयो पक्षरे राजन्नुलूकमिदमब्रवीत् उत्लूकगच्छ कैतव्य पांडवान्सहसो मकान् ६ गत्वा मम वचो ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः इदं तत्समनुप्राप्तं वर्षपूगाभिचिंतितम् ७ पांडवानां कुरूणां च युद्धं लोकभयं करम् यदेतत्कथनावाक्यं संजयो महदब्रवीत् ८ वासुदेवसहायस्य गर्जतः सानुजस्यते मध्ये कुरूणां कौंतेय तस्य कालो यमागतः ९ यथा वः संप्रति ज्ञातं तत्सर्वं क्रियतामिति ज्येष्ठंतथैव कौंतेय ब्रूयास्त्वं वचनान्मम १०

१५९ इत्युदीऽएकोऽप्यधिकशततमोऽध्यायः १५९ हिरण्वत्यामिति १ गुल्मान् सैन्यान् २ आरक्ष्यस्य रक्षिणीयस्य द्रव्यादेः विधिं रक्षाविधानं आरक्ष्यं रक्षणीये स्यादिति विश्वः ३ ४ ५ ६ कथनावाक्यं आत्मप्रज्ञासनं ७ संप्रति ज्ञातं दुःशासनरुधिरपा नादि

भ्रातृभिः सहितः कथमधर्ममनः कथा इति संबंधः ११ दातादास्यसिपारिव्रज्यं करिष्यसीत्यर्थः १२ १३ भोसुरा इति देवान् प्रद्वादः संबोधति यस्य व्रत
स्य धर्मध्वजो धर्मचिह्नं धर्मपवित्रपाणित्वादि उच्छ्रितः सर्वलोकविदितः १४ १५ मनः शक्तिं हिंसातो निवृत्तिम् १६ विश्रंभं विश्वासम् १७ १८ १९ २०

भ्रातृभिः सहितं सर्वैः सोमकैश्च सकेकयैः कथं वा धार्मिको भूत्वा त्वमधर्ममनः कथाः ११ यद् अस्मि जगत्सर्वं नश्यमानं नृशंसव
त् अभयं सर्वभूतेभ्यो दाता त्वमिति मे मतिः १२ श्रूयते हि पुरा गीतः श्लोको यं भरतर्षभ प्रद्वादेनाथ भद्रं ते ह ते राज्ञ्ये तु देवतैः १३
यस्य धर्मध्वजो नित्यं सुराध्वज इवोच्छ्रितः प्रच्छन्नानि च पापानि बैडालं नाम तद्भुतम् १४ अत्र ते वर्तयिष्यामि आख्यानमिदम्
तमम् कथितं नारदेनेह पितुर्मम नराधिप १५ मार्जारः किल दुष्टात्मानि श्वेषः सर्वकर्मसु ऊर्ध्वबाहुः स्थितो राजन् गंगातीरे कदाचन
स वै कृत्वा मनः शक्तिं प्रत्ययार्थं शरीरिणाम् १६ करोमि धर्ममित्याह सर्वान्नेव शरीरिणः तस्य कालेन महता विश्रंभं जग्मुरंजनाः १७
समेत्य च प्रशंसन्ति मार्जारं तं विशांपते पूज्यमानस्तुतैः सर्वैः पक्षिभिः पक्षिभोजनः १८ आत्मकार्यं कृतं मे ने चर्यायाश्च कृतं फ
लम् अथ दीर्घस्य कालस्य तं देशं मूषिका ययुः १९ ददृशुस्तं च ते तत्र धार्मिकं व्रतचारिणम् कार्येण महता युक्तं दंभयुक्तेन भा
रत २० तेषां मतिरियं राजन्नासीत् तत्र विनिश्चये बहुमित्रा वयं सर्वे तेषां नो मातुलो ह्ययं २१ रक्षां करोतु स तं वृद्धबालस्य सर्वशः
उपगम्य तु ते सर्वे बिडालमिदं मधुवन् भवत्प्रसादादिच्छामश्च तं चैव यथा स्मरवम् २२ भवान्नो गतिरव्यग्रा भवान्नः परमाः सु
हृन् ते वयं सहिताः सर्वे भवंतं शरणं गताः २३ भवान् धर्मपरो नित्यं भवान् धर्मे व्यवस्थितः स नो रक्षमहाप्राज्ञं त्रिदशानि ब्रह्
ज्य भवत् २४ एवमुक्तस्तुतैः सर्वैर्मूषिकैः स विशांपते प्रत्यवाच ततः सर्वान् मूषिकान् मूषिकांत हृत् २५ ह्यो र्योगं न पश्यामि त
पसोरक्षणस्य च अवश्यं तु मया कार्यं वचनं भवतां हितम् २६ युष्माभिरपि कर्तव्यं वचनं मम नित्यशः तपसास्मि परिश्रं
तो दृढं नियममास्थितः २७ न चापि गमने शक्तिकां चित्यश्यामि चिंतयन् सोस्मिनेयः सदा तात नदीकुलमितः परम् २८ तथे
तिते प्रतिज्ञाय मूषिका भरतर्षभ वृद्धबालमथो सर्वं मार्जाराय न्यवेदयन् २९ ततः स पापो दुष्टात्मा मूषिकानथ भक्षयन् पीवर
श्चरुवर्णश्च दृढबंधश्च जायते ३० मूषिकाणां गणश्चान्न भृशं संक्षीयते यस्य मार्जारो वर्धते चापि तेजो बलसमन्वितः ३१

बहवश्च ते मित्राणि चेति बहुमित्राः बह्वमित्रा इत्यपि पाठः २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ वृद्धाश्च बालाश्च तेषां समाहारो वृद्धबालम् २९ ३० ३१

३२ ३३ ३४ ३५ ३६ शिरवाअभिन्नस्यापिमिन्नभावस्वरूपंयक्षांतरम् कृतास्वीकृताशिरवापक्षांतरेवाहाइतिमेदिनी ३७ गणश्चमूषिकाणाम् ३८ ३९

ततस्तेमूषिकाःसर्वेसमेत्यान्योन्यमब्रुवन् मातुलोवर्धतेनित्यंवयंक्षीयामहेभृशम् ३२ ततःप्राज्ञतमःकश्चिदिंडिकोनाममूषिकः
अब्रवीद्वचनंराजन्मूषिकाणामहागणम् ३३ गच्छतांवनदीतीरंसाहितानांविशेषतः पृष्ठतोद्वंगमिष्यामिसेहैवमातुलेनतु ३४
साधुसाध्वितितेसर्वेपूजयांचक्रिरेतदा चक्रुश्चैवयथान्यायंदिंडिकस्यवचोर्थवन् ३५ अविज्ञानात्ततःसोयदिंडिकंक्षुपयुक्तवान्
ततस्तेसाहिताःसर्वेमंत्रयामासुरंजसा तत्रवृद्धतमःकश्चित्कोकिलोनाममूषिकः ३६ अब्रवीद्वचनंराजन्ज्ञातिमध्येयथातथम् न
मातुलोधर्मकामश्छद्यमात्रंरुताशिरवा ३७ नमूलफलभक्षस्यविष्टाभवतिलोमशा अस्यगात्राणिवर्धतेगणश्चपरिहीयते ३८
अद्यसप्ताहदिवसात्दिंडिकोपिनदृश्यते एतच्छ्रुत्वाचचःसर्वेमूषिकाविप्रदुदुवुः ३९ बिडालोपिसदुष्टात्माजगामैवयथागत
म् तथात्वमपिदुष्टात्सन्बैडालंव्रतमास्थितः ४० चरसिज्ञातिषुसदाबिडालोमूषिकेष्विव अन्यथाकिलतेवाक्यमन्यथाकर्मह
श्यते ४१ दर्शनार्थायलोकस्यवेदाश्चोपशमश्चने त्यक्त्वाछद्यत्विदंराजन्क्षत्रधर्मसमाश्रितः ४२ कुरुकार्याणिसर्वाणिधर्मिष्ठोः
सिनरर्षभ बाहुवीर्येणएथिवीलब्ध्वाभरतसत्तम ४३ देहिदानंदिजातिभ्यःपितृभ्यश्चयथोचितम् क्लृष्टायावर्षपूगांश्चमातुर्मा
तृहितेस्थितः ४४ प्रमार्जश्चुरणेजित्वासंमानंपरमावह पंचग्रामावृतायलान्नास्माभिरपवर्जिताः ४५ युद्धामहेकथंसंरन्ध्रे
कोपयेमचपांडवान् त्वत्कृतेदुष्टभावस्यसंत्यागोविदुरस्यच ४६ जातुषेचयहेदाहंसंपरंस्तंपुरुषोभव यच्चकृष्णामवोचस्त्वमायां
तंकुरुसंसदि ४७ अयमस्मिस्थितोराजन्शमायसमरायच तस्यायमागतःकालःसमरस्यनराधिप ४८ एतदर्थमयासर्वंकृत
मेतद्युधिष्ठिर किंतुसुहृत्परंलाभंक्षत्रियोबहुमन्यते ४९ किंचत्वंक्षत्रियकुलेजातःसंप्रथितोभुक्क्लिष्टोणादस्त्राणिसंप्राप्यरूपा
ञ्चभरतर्षभ तुल्ययोगोसमबलेवास्मदेवंसमाश्रितः ५१ ब्रूयास्त्वंवास्मदेवं चपांडवानांसमीपतः आत्मार्यंपांडवार्यंचयत्तोमांप्र
तियोधय ५२ सभामध्येचयद्रूपमाययाकृतवानसि तत्तथैवपुनःकृत्वासार्जुनोमामभिद्व ५३ इंद्रजालंचमायांवैकुहकावापिभी
षणा आत्तशस्त्रस्यसंग्रामेवहंतिप्रतिगर्जनाः ५४

४० ४१ इदंछद्यअजातशत्रुत्वरूपं धर्मिष्ठोसीत्कपहोसः ४२ ४३ ४४ प्रमार्जप्रमार्जय ४५ ४६

४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ इंद्रजालंप्रसिद्धम् मायाछलकम् कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतंकोपंवहंतिप्रापयन्ति नतुपश्यंजनयंतीत्यर्थः गर्जनंनिचदेकोपेइति

मेदिनी ५४

५५ पर्यायतः भयप्रदर्शनादिरूपप्रकारात् तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथा परोपितेन बुद्धिमातुषी भयात्मिकां न प्राप्नोति ५६ यतो मनसैव ईश्वरेणेव वयं च
शो कर्तव्यानत्वाद्दशैर्विभीषिकयेति भावः नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तस्यैव पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे इति मेदिनी ५७ आचक्ष्वे आख्यातवान् ५८
५९ ६० सशृंगकाः शृंगं पुंस्त्वचिन्हं श्मश्रुलत्वलिंगवत्त्वादिकं तत्सहिताः षंडाः निर्वीर्याः सन्ति येषु तव शौर्यं प्रख्यातमिति भावः ६१ ६२ त्ववरकं त्ववरः प्रौढशृं

वयमप्युत्सहेमघांरवं च गच्छेम मायया रसातलं विशामोपि रेंद्रं वा पुरमेव तु ५५ दर्शयेम चरूपाणि स्वशरीरे बहून्यपि न तु प
र्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्नोति मातुषीम् ५६ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते वशो यद्ब्रवीषि च वार्ष्णेय धातं राष्ट्रान् हरणे ५७ घातयि
त्वा प्रदास्यामि पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् आचक्ष्वे च मे सर्वं भजयस्त्ववभाषितम् ५८ मद्द्वितीयेन पार्थेन वैरं कः स न्यसाचिना ससत्प
संगरो भूत्वा पांडवार्थे पराक्रमी ५९ युत्स्य स्वाधरणेयतः पश्यामः पुरुषो भव यस्तु शत्रुमभिजाय शत्रुद्वंद्वौ रूषमास्थितः ६० करोति
द्विषतां शोकं स जीवति स जीवितम् अकस्माच्चैव ते कृष्णारव्यातं लोके महद्यशः अद्येदानीं विजानीमः सन्ति षंडाः सशृंगकाः ६१ म
द्ब्रिधो वापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन सन्नाहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ६२ तंच त्ववरकं बालं बद्धा शिनमविद्यकम् ६३ उल्ह
कमहचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् विराटनगरे पार्थयस्त्वं स दौद्यभूः पुरा ६४ बल्लवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् प्रतिज्ञा
तं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६५ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि शक्यते यद्ब्रवीषि च कौन्तेय धातं राष्ट्रान् हरणे ६६ निहनिष्या
मितरसातस्य कालो यमागतः त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६७ कस्य दंष्ट्रं च भोक्तव्यं युत्स्यस्व पुरुषो भव शायिष्यसे ह-
तो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६८ तद्वथा च सभामध्ये वल्गितं ते व कोदर उल्हकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ६९ युत्स्यस्वाद्यस्थिरो
भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च मयि भारत ७० कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ब्रूयास्त्वं सहदेवं
च राजमध्ये वचो मम ७१ युत्स्येदानीं रणेयतः क्लेशान् स्मर च पांडव विराटद्रुपदौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम नदृष्टपूर्वाभर्तारो भू-
त्यैरपि महागुणैः ७२ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः अश्लाघ्यो यं नरपतिर्युवयोरिति चागतम् ७३

गोन दानं तत्तुल्यं तूपर इति पाठेऽपि स एवार्थः अश्वश्रुपुरुषमित्यन्ये त्ववरो अश्वश्रुपुरुषे प्रौढशृंगान् दुह्यपीति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्वश्रुक इति कल्पना भवति अ-
श्वोजस्तूपरो गोभृग इति प्राजापत्या इति श्रुतौ अश्ववादिसाहचर्यान्तूपरोऽपि पशुरेव अविद्यकं मूढं ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ नष्टेति भर्तारः राजानः ७२ अर्थ
पतिभिः राजभिः यतः कालात्तत आरभ्येत्यर्थः मूढा यूयं मयि गुणवति स्वाभिनिन संतुष्टाः स्युः मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेषु पितुष्यतीति भावः ७३

तत्तस्माद्धेतोर्ममवधार्यचप्रयुक्त्यध्वमिति संबंधः ७४ ७५ पापं कर्म कुरु गुरुवधारव्यं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः ससहस्रार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सहस्रं द्विः पार्थैश्च सहितं यथा स्यात्तथा युक्त्यस्वेत्यर्थः अयमेव मूलपाठः ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ राज्यमाक्रम्यमादृशा इति शेषः ८४

नेयूयंसंहताभूत्वा तद्व्यर्थं ममापि च आत्मार्यं पांडवार्थं च प्रयुक्त्यध्वं मया सह ७४ धृष्टद्युम्नं च पांचाल्यं ब्रूयात्स्वं वचनान्मम एष ते
समयः प्राप्तो लब्धव्यश्च त्वया पिसः द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् युक्त्यस्वसहकार्यं कुरु कर्म सह दुष्करम् ७६ शिरवंडि
नमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम स्त्रीति मत्त्वामहाबाहुर्न हनिष्यति कौरवः ७७ गंगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युक्त्येदानीं स्तुतिर्भयः कुरु कर्म
रणेयत्तः पश्यामः पौरुषं तव ७८ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो लूकमब्रवीत् धनं जयं पुनर्ब्रूहि वासुदेवस्य शृण्वतः ७९ अस्मान्वात्वं
पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् अथवा निर्जितोऽस्माभीरणैर्वीरशयिष्यसि ८० राष्ट्रां निर्वीसनं क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णा
याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८१ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते सर्वे तदिदमागतम् बलं वीर्यं च शौर्यं च परं चाप्यस्त्रलाघवम् ८२ पौरुषं-
दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोषितस्य च ८३ हृदयं कस्य न स्फोटैर्दैवैश्चर्याद्दंशितस्य च कुले जा
तस्य शूरस्य परवित्तेषु गृह्यतः आच्छिन्नं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८४ यत्तदुक्तं महद्वाक्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् अकर्म
णा कल्पितेन संतः कुपुरुषं विदुः ८५ अमित्राणां वशे स्थानं राज्यं च पुनरुद्धरद्वावर्था युद्धकामस्य तस्मात्त्वं कुरु पौरुषम् ८६ परा
जितोऽसि द्यूतेन कृष्णा चानायिता सभाम् शक्यो मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्यथा दिवासितः
संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषितः ८८ राष्ट्रां निर्वीसनं क्लेशं वनवासं च पांडव कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८९
अप्रियाणां च वचनं प्रव्रजत्स पुनः पुनः अमर्षं दर्शयस्व त्वममर्षो ह्येव पौरुषम् ९० क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञानयोगोऽस्त्रलाघवम्
इह ते दृश्यतां पार्थ युक्त्यस्व पुरुषो भव ९१ लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरु सेन मर्कटमम् पुष्टास्ते श्वाभृता योधाः श्वो युक्त्यस्व स केशवः

अकर्मणा अयुद्धेन कल्पितेन स्वप्रशंसामात्रेण ८५ स्थानं स्थितिम् तत्स्थानं राज्ययो रूद्धरणम् पौरुषं पुरुषं कर्म कुरु ८६ ८७ धिष्यथा तृगृहात् ८८ ८९
अप्रियाणां शत्रूणां वक्तुं योग्यं वचनं गौर्गैः न संति पतयो भद्रेषु तिला एते इत्यादिकं ब्रुवत्स दुःशासनादिषु अमर्षं कोपं दर्शय ९० ९१ लोहाभिहारः शस्त्राणां
नीराजनादिकं तेषु मंत्रेण देवतावाहनादिकं च अकर्ममिति युद्धयोग्यत्वं भूमेरुक्तम् ९२ ९३ ९४ ९५

१३ १४ १५ वेदयोश्चुतिधनुर्वेदयोः अंतगंपारगम् १६ १७ युगंकालचक्रं १८ १९ आभ्यां द्रोणप्रीष्माभ्यां अभिध्यातो हंतव्यत्वेन निश्चितः दारुणेन भयानकेनास्त्रादिना पा
दाभूमिमिति मर्त्य उक्तः १०० ददुरोर्मंडकः १ २ नागबलस्य हस्ति सैन्यस्य १०३ ४ पर्यायात् युद्धप्रकारात् ५ ६ ७ पर्यायधर्मेण उपधर्मेण मायादिना अन्येतुराजपुत्रो

असमागम्यप्रीष्णेण संयुगे किं विकल्पसे आरुरुक्ष्यथामंदः पर्वतं गंधमादनम् १३ एवं कल्पसिकौ ते य अकल्पनुरुषो भव सतपुत्रं सुदु
र्मर्षं शल्यं च बलिनां वरम् १४ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपति समं युधि अजित्वा संयुगे पार्थ राज्ञ्यं कथमिहैच्छसि १५ ब्राह्मेधनुषि चाचा
र्यं वेदयोरंतगंदयोः युधि धुर्यमविस्रोभ्य मनीकचरमच्युतम् १६ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि शुश्रूमवातेन मे रुमुन्मथि
तंगिरिम् १७ अनिलो वा वहेन्मे रुंघौर्वापि निपतेन्महीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्वमाम् १८ कौह्यस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये
मम रिमर्दनम् पार्थो वा इतरौ वापि को न्यस्वस्ति ग्रहान् व्रजेत् १९ कथमाभ्यामभिध्यातः संस्पृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् प्रमुच्येत पदाभू
मिमुपस्पृशन् १०० किंदर्दुरः कुपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षां देवचमू प्रकाशां गुप्तां नरेन्द्रैस्त्रिदशैरिव घाम् १
प्राच्यैः प्रतीच्यै रथ दक्षिणात्यै रुदीच्यकां बोजशकैः रवशैश्च शाल्वैः समत्यैः कुरुमध्यदेश्यैर्मूच्छैः पुलिदैर्द्विडां धकांच्यैः २ नानाजनौ
पंयुधिसंप्रवृद्धं गांगं यथा वेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमल्पबुद्धे ३ अक्षय्या विषुधी चैव अग्निदत्तं च
तेरथम् जानीमो हिरणे पार्थ केतुं दिव्यं च भारत ४ अकल्पमानो युल्यस्व कल्पसे जुं न किं बहु पर्यायात् सिस्थिरेतस्य नैतत्सिस्थितिक
ल्पनात् ५ यदीदं कल्पना लोके सिस्थ्येत्कर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कल्पने को हि दुर्गतः ६ जानामिते वासुदेवं सहायं जानामिते गां
डिवं तालमात्रम् जानाम्यहं त्वाद्दृशो नास्ति योद्वा जानानस्ते राज्ञ्यमेतद्दुरामि ७ न तु पर्यायधर्मेण सिद्धिं प्राप्नोति मानवः मनसैवा नुक्
लानि विधाता कुरुते वशे ८ त्रयोदशसमाभक्तं राज्यं विलपतस्तव भूयश्चैव प्रशासिष्ये त्वां निहत्य सबांधवम् ९ कृतदागां डिवं तेषू
द्यदादासपणैर्जितः कृतदाभीमसेनस्य बलमासीच्च फाल्गुन १० सगदाद्भीमसेनाद्वा फाल्गुनाद्वा सगां डिवात् न वै मोक्षस्तदा बोभू
हिना कृष्णामनिंदिताम् ११ सावोदास्ये समापन्तान् मोचयामास पावती अमनुष्यं वर्षमापन्तान् दासकर्मण्यवस्थितान् १२

यं राज्याहं इति क्रमधर्मस्तेन न किंतु शौर्येणैव सिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसा संकल्पेन धातैव कुरुते न तु मनुष्यः ८ ९ हेदासवासव इति पात्रे हे इन्द्रपुत्र १० ११ अम
नुष्यत्वं नीचमनुष्यत्वं अलवणाय वा हरिति वदन्त्यर्थो व्रनञ् १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

१३ १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसीत्येतस्मात्परंश्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायतइत्यर्थं दृश्यते तस्यार्थः यः षंदवेषः अस्त्री अपि स्त्री वेषभूत
श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरत्यवमर्दंशनस्थानेषु संयुगेस्मरयुद्धे उपस्थिते सति पलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगे स्थिरीभवति अयंतु ततोप्यधमइति भावः कक्षायामि
त्यपेक्षिते आकारलोप आर्षः १५ १६ नमायेति व्याख्यात एव श्लोकः ११७ ११८ श्रीष्मेण सह संग्रामः गिरौ शिरौ भेदनादिवत्स्वनाशकर इत्यर्थः १९ २० बृहद्बलो ह

अवोचंयत्संदतिलानहंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेन विराटनगरेतदा १३ सूदकर्मणि च श्रान्तं विराटस्य महानसे भीमसेने
न कौंतेय यत्तु तन्मम पौरुषम् १४ वेणींकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि श्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयः पलायते एवमेषस
दादंडं क्षत्रियाः क्षत्रिये दधुः १५ नमयाद्वास्वदेवस्य न चापितव फाल्गुन राज्यं प्रति प्रदास्यामि युत्यस्व सह केशवः १६ नमयाद्वा
जालं वा कुहकावापि भीषिणी आत्तशस्त्रस्य संग्रामे वहंति प्रतिगर्जनाः १७ वास्वदेव सहस्त्रं वा फाल्गुनानां शतानि वा आसाद्य माम
मोघेषुं द्रविष्यति दिशो दश १८ संयुगं गच्छ भीष्मेण भिंधिवा शिरसा गिरिम् तरस्व वामहागा धं बाहुभ्यां पुरुषो दधिम् १९ शारदूतम
हामीनं विविशंति महोरगम् भीष्मावेगमपर्यंतं द्रोणग्राहदुरासदम् २० कर्णशल्यद्रुपवर्तकां बोजवडवामुखम् बृहद्बलमहोच्छ्रा
यं सौमदत्तिति मिंगिलम् २१ युयुत्सुतोयं भगदत्तमारुतं श्रुता युहादिक्थमहासमुद्रं दुःशासनौघं शल्यमत्यसंख्येण चित्रो
युधनागनक्रम् २२ जयद्रथाद्रिपुरुमित्रगाधं दुर्मर्षणो दंशकुनिप्रपातम् शस्त्रौघमक्षस्यमभिप्रवृद्धं यदावगात्थ्य भ्रमनं च चेताः
भविष्यसि त्वंहत सर्वबांधवस्तदा मनस्ते परितापमेव्यति १२३ तदामनस्ते त्रिदिवादिवाभ्युचेर्निवर्तिता पार्थ महीप्रशासनात् प्रशाम्य-
राज्यं हि स दुर्लभं त्वया बुभूषितः स्वर्गइवातपस्विना १२४ इति श्रीम० उद्योग० उत्तर० दुर्योधनवाक्येष्वप्य० शततमोऽध्यायः १६० संज-
य उवाच सेनानिवेशसंप्राप्तः केतव्यः पांडवस्य ह समागतः पांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभिज्ञो दूतवाक्यानां यथोक्तं ब्रुवतो म-
म दुर्योधन समादेशं श्रुत्वा न क्रोडुमर्हसि २ युधिष्ठिर उ० उत्लूकनभयंतेस्ति ब्रूहि त्वं विगतज्वरः यन्मतं धार्तराष्ट्रस्य लुब्धस्या-
दीर्घदर्शिनाः ३ ततोद्युतिमतां मध्यपांडवानां महात्मनाम् संजयानां च मत्स्यानां कृष्णास्य च यशस्विनः ४

द्विः २१ ओघः प्रवाहः पुरुमित्रो दुर्योधन

क्राताम एव गाधो गांभीर्यस्य पर्यंतो यस्मिन् तेन गादंडुः प्रवेशं दुर्मर्षणो दं दुर्मर्षणो दकं सोपि दुर्योधनमातेव २२ २३ निवर्तिता निवर्तिष्यति प्रशाम्य शान्तो भव प्रशा-
स्येति पाठे प्रशास्यं च तद्राज्यं चेति समासः बुभूषितः प्रासुमिष्टः आनपस्विना स्वर्गइव त्वयाराज्यं दुर्लभं लब्धुमशक्यं १२४ इति उ० दी० व० शततमोऽध्यायः १६०

सेनेति १ २ ३ ४ ५

दुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ भूमिपानां च सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ५ उलूक उवाच इदं त्वामब्रवीद्राजा धा-
 तैराष्ट्रो महामनाः शृण्वतां कुरुवीराणां तन्निबोध युधिष्ठिर ६ पराजितो सिद्ध्यते न कृष्णा चाना यिता सभाम् शक्यो मर्षो मनुष्ये-
 ण कर्तुं पुरुषमानिना ७ द्वादशैव तु वर्षाणि वने धिष्याद्विवासिताः संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषिताः ८ अमर्षं राज्यहरणं
 वनवासं च पांडव द्रौपद्याश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९ अशक्तेन च यच्छसं भीमसेनेन पांडव दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यदि-
 शक्यते १० लोहाभिहारो निर्वृत्तः कुरुक्षेत्रे मर्कटं समः पंथाभ्युतास्ते श्वाः श्वोयुत्स्य स्वसकेशवः ११ असमागम्य भीष्मेण संयु-
 गे किं विवक्ष्यसे आरुरुक्षुर्गन्धर्वा मंदः पर्वतं गन्धमादनम् १२ एवं कथं सिकौतेय अकथं न्युरुषो भव सूत पुत्रं स दुर्मर्षं शल्यं च बलिनां व-
 रम् १३ द्रोणं च बलिनां श्रेष्ठं शचीपतिः संयुधि अजित्वा संयुगे पार्थ राज्यं कथमिहच्छसि १४ ब्राह्मे धनुषि चाचार्यं वेदयो रंतं गंद्योः
 युधिधुर्यमविस्रोभ्य मनीकचरमन्युतम् १५ द्रोणं महाद्युतिं पार्थ जेतुमिच्छसि तन्मृषा न हि शूश्रूम वान्तेन मेरुमुन्मथितं गिरिम् १६
 अनिलो वावहे मेरुं द्यौर्वापि निपते न्यहीम् युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथा त्यमाम् १७ कोत्क्षस्ति जीविता कांक्षी प्राप्ये मम रिमर्दन-
 म् गजो वाजी रथो वापि पुनः स्वस्ति गृहान् प्रजेत १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संहृष्टो दारुणेन वा रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमि-
 मुपस्पृशन् १९ किंदर्दुरः कूपशयो यथेमान् बुल्यसे राजचमूं समेताम् दुराधर्षं देवचमू प्रकाशां गुप्तान् रेंद्रैस्त्रिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः
 प्रतीच्यै रथ दक्षिणात्यै रुदीच्यै कांबोजशकैः रवशैश्च शाल्वैः समत्स्यैः कुरुमुख्यदेश्यैर्लक्ष्यैः पुलिंदैर्द्रविडांश्च कांच्यैः २१ नानाज-
 नौघं युधिसं प्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् मां च स्थितं नागबलस्य मध्ये युयुत्ससे मंदकिमत्यबुद्धे २२ इत्येव मुत्कारा जानंधर्म-
 पुत्रं युधिष्ठिरम् अभ्यावृत्य पुनर्जिष्णुमुलूकप्रत्यभाषत २३ अकथमानो युत्स्य स्वकथ्यसे र्जन किं बहु पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैत-
 त्सित्यति कथनान्त् २४ यदीत्यं कथनान् लोके सित्येत्कर्म धनं जय सर्वं भवेयुः सिद्धार्थाः कथने को हि दुर्गतः २५ जानामिते वा रु-
 देवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रं जानाम्येतत्त्वादृशो नास्ति यो त्याजानानस्तेराज्यमेतद्दुरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्रा-
 प्नोति मानुषः मनसैवानुकूलानि विधाता कुरुते वशे २७

अथोदशसमाभक्तंराज्यं विलपतस्तव भूयश्चैवप्रशासिष्येनिहत्यत्वांसबांधवम् २८ कृतदागांडिवंतेभूधत्वंदासपणैर्जितः
 कृतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन २९ सगदाद्भीमसेनाद्वापार्थाद्वापिसगांडिवात् नवैमोक्षस्तदावोभूद्विनाकृष्णामनिर्दि-
 ताम् ३० सावोदास्येसमापन्नान्मोक्षयामासपार्षती अमानुष्यसमायुक्तान्दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचंचयत्संदतिलान
 हंवस्तथ्यमेवतत् धृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ३२ सूदकर्मणिचश्चांतंविराटस्यमहानसे भीमसेनेनकौंतेययच्चतन्ममपौ-
 रुषम् ३३ एवमेतत्सदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः वेणीकृत्वाषंदवेषः कन्यांनर्तितवानसि ३४ नभयाद्वासुदेवस्यतथापितवफाल्गु-
 न राज्यंप्रतिप्रदास्यामिसुख्यस्वसहकेशवः ३५ नमायाहींद्रजालंवाकुहकावाविभीषिका आत्तशस्त्रस्यमेयुद्धेवहंतिप्रतिगर्ज-
 नाः ३६ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा आसाद्यमाममोषेषुंद्रविष्यंतिदिशोदश ३७ संयुगंगच्छभीष्मेणभिंधिवाशि-
 रसागिरिम् तरेमंवांमहागायंबाहुभ्यांपुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनंविंशतिद्रुषाकुलम् बृहद्बलमहानक्रंसौमदतिति-
 मिंगिलम् ३९ युयुत्सतोयंभगदत्तमारुतंश्रुतायुहादिक्यमहासमुद्रम् दुःशासनौघंशलशल्यमत्यंरुषेणचित्रायुधनाग-
 नक्रम् ४० भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरासदम् कर्णशल्यद्रुषावत्तंकांबोजवडवासुरवम् ४१ जयद्रथादिंपुरुमित्रगादंदुर्म-
 र्षणोदंशकुनिप्रपातम् शस्त्रौघमक्षय्यमतिप्रहृदयदावगाद्यश्मनष्टचेताः ४२ भविष्यसित्वंहतसर्वबांधवस्तदामनस्तेप-
 रितापमेष्यति तदामनस्तेत्रिदिवादिवाक्चेर्न्निवर्तितापार्थमहीप्रशासनात् ४३ प्रशास्यराज्यंहिसदुर्लभंत्वयाबुभूषितःस्वर्गइवा-
 तपस्विना ४४ इतिश्रीमन्महाभारतेउ० उल्कक्यानेएकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६१ संजयउवाच ऊल्कस्त्वर्जनं-
 भूयोयथोक्तंवाक्यमब्रवीत् आशीविषमिवकुहंतुदन्वाक्यशलाकया १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारुषिताःपांडवाभृशम् प्रागेवभृशसं-
 क्रुद्धाःकैतव्येनापिधर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंतबाहूंश्चैवप्रचिक्षिपुः आशीविषाडवकुह्वावीक्षांचक्रुःपरस्परम् ३ अवाकुशिराभी-
 मसेनःसमुदैक्षतकेशवम् नेत्राभ्यांलोहितांताभ्यामाशीविषमिवश्वसन् ४ आर्तंवातात्मजंहृष्टाक्रोधेनाभिहतंभृशम् उत्स्य-
 यन्निवदाशार्हःकैतव्यंप्रत्यभाषत ५

प्रयाहिशीघ्रं कैतव्यब्रूयाश्चैव स यो धनम् श्रुतं वाक्यं गृहीतो र्थो मतं यत्ते तथास्तु तत् ६ एवमुक्ता महाबाहुः केशवो राजसत्तम पुनरेव
महाप्राज्ञं युधिष्ठिरमुदेक्षत ७ संजयानां च सर्वेषां कृष्णस्य च यशस्विनः दुपदस्य स पुत्रस्य विराटस्य च स निधौ ८ भूमिपानां च सर्वेषां
मध्ये वाक्यं जगाद ह उलूकोऽप्यर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ९ आशी विषमिव क्रुद्धं तु दन्वाक्यशलाकया कृष्णादींश्चैव तान्सर्वा
न्यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् १० उलूकस्य तु तद्वाक्यं पापं दारुणमीरितम् श्रुत्वा विचुक्ष्मं पार्थो ललाटं चाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थं तदा ह
स्वापार्थं सा समितिर्नृप नामृष्यं तमहाराज पांडवानां महारथाः १२ अधिक्षेपेण कृष्णस्य पार्थस्य च महात्मनः श्रुत्वा ते पुरुषव्याघ्राः क्रोधा
ज्ज्वलन्त्युताः १३ धृष्टद्युम्नः शिरवंडी च सात्यकिश्च महारथाः कैकेयाभ्यां तरः पंचराक्षसश्च यतोत्तचः १४ द्रौपदेयाभिमन्युश्च धृष्ट
केतुश्च पार्थिवः भीमसेनश्च विक्रान्तौ यमजौ च महारथौ १५ उत्पेतुरासन्नात्सर्वे क्रोधसंरक्तलोचनाः बाहून्प्रगृह्य रुचिरान् रक्तचंद
नरूपितान् १६ अंगदैः पारिहार्यैश्च केयूरैश्च विभूषितान् दंतान्दंतषु निषिष्य सृक्किणीपरिलेलिहन् १७ तेषामाकारभावज्ञः कुं
तीपुत्रो ह कोदरः उदतिष्ठ स वेगेन क्रोधेन प्रज्वलन्निव १८ उद्धृत्य सहसानेनैतान् कटकटाश्च हस्तं हस्तेन निषिष्य उलूकं वा
क्यमब्रवीत् १९ अशक्तानां मिवास्माकं प्रोत्साहननिमित्तकम् श्रुतं ते वचनं सूरर्वयत्वां दुर्वो धनो ब्रवीत् तन्मे कथयतो मंदशृणु
वाक्यं दुरासदम् २० सर्वक्षत्रस्य मध्ये त्वं यद्वक्षसि स यो धनम् शृण्वतः सूतपुत्रस्य शकुनेश्च दुरात्मनः २१ अस्माभिः प्रीतिकामै
स्तुभ्यां तु ज्येष्ठस्य नित्यशः मर्षितं ते दुराचारतत्त्वं न बहुमन्यसे २२ प्रेषितश्च हृषीकेशः शमाकांक्षी कुरुन्यति कुलस्य हितकामेन
धर्मराजेन धीमता २३ त्वंकालचोदितो नृगंतु कामो यमक्षयं गच्छस्वाहवमस्माभिस्तच्च श्वो भविता ध्रुवम् २४ मयापि च प्रति
ज्ञातो वयः स भ्रातृकस्य ते स तथा भविता पापनात्रकार्या विचारणा २५ वैलामति क्रमेत्संघः सागरो वरुणालयः पर्वताश्च विशी
र्येभ्युर्मयोक्तं न मृषा भवेत् २६ सहायस्ते यदि यमः कुबेरो रुद्र एव वा यथा प्रतिज्ञं दुर्बुद्धे प्रकरिष्यंति पांडवाः २७ दुःशासनस्य रुधिरं
पाताच्चास्मि यथेप्सितम् यश्चेह प्रतिसंरब्धः क्षत्रियो माभियास्यति २८

कादिजालानि पारिहार्याणि स्वार्थेऽप्यज् १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ २७ यश्चेति इह दुःशासनरुधिरपानकाले मामां अभियास्यति २८

६

७

८

९

१०

आत्मानं आलभे शपामि अंतरात्मानं ईश्वरं वा स्मृत्वा ह आलभे इति ईश्वरशपथं करोमीत्यर्थः २९ ३० शौडीरः सवर्गः शूरो विक्रान्तः शौहृगवैश्वरविक्रान्तो इति
धातू अनीकजनः सैन्यवासीजनः हे पापमह्यं मम ३१ नास्माकमिति धृतराष्ट्रदोषादेव वैरं जातम् अन्यथा तेन बाल्ये एव त्वयित्यक्ते सति तन्न स्यादिति भावः

यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि यथैतद्विना सत्यं तथैवात्मानमालभे २९ भीमसेनवचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः क्रो
धसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौडीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि शृणु पापवचो मह्यं यद्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ ना
स्माकं भविता भेदः कदाचित् कुरुभिः सह धृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात् त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय धृतराष्ट्रकुलस्य च
उत्पन्नो वैरपुरुषः च कुरुक्षेत्रपापकृत् ३३ जन्मप्रभृति चास्माकं पिता ते पापपूरुषः अहितानि नृशंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छ
ति ३४ तस्य वैरानुषंगस्य गतास्म्यंतं स दुर्गमम् अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मि शकुनिं हन्तामिषतां सर्व
धन्विनां भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मथन्निव भीमसेन न ते संति येषां वै
रं त्वया सह ३७ मंदागृहेषु सखिनो मृत्युपाशवशंगताः उलूकश्च न ते वाच्यः परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्त
स्यानुभाषिणः एवमुक्ता महाबाहुभीमि भीमपराक्रमम् ३९ धृष्टद्युम्नमुरवात्वीरान् सहदः समभाषत श्रुतं वस्तस्य पाप
स्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वासुदेवस्य मम चैव विशेषतः श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावा
द्वासुदेवस्य भवतां च प्रयत्नतः समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वं न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् उलू
के प्रापयिष्यामि यद्दृश्यंति स्रयो धनम् ४३ श्वोभूते कलितं स्यास्य प्रतिवाक्यं च मम मुरवे गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबाहिव
चनोत्तराः ४४ ततस्तपार्थिवाः सर्वे प्रशशंसुर्धनं जयम् तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजसत्तमाः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथा
न्यायं यथावयः धर्मराजस्तदा वाक्यं तत्प्राप्यं प्रत्यभाषत ४६ आत्मानमवमन्वानो न हिंस्यास्यार्थिवोत्तमः तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि त
व श्रुत्वा षण्णोरतः ४७ उलूकं भरतश्रेष्ठः सामपूर्वमथोर्जितम् दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभा ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामा
शीविष इव श्वसन् स्मयमान इव क्रोधात् स्फुटिणीपरिमलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वैवेदमब्रवीत् अभ्यभाषत के
तव्यं प्रगृह्य विपुलं भोजम् ५०

३२ ३२ तव पिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छतीति संबंधः ३४ ३५ भीमसेनस्येति प्राचीनपाठे श्रुत्वेत्यध्याहारः ३६ ३७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५१ पांडवेष्विति हे पापपांडवेषु त्वयोक्तं वैडालव्रतरूपं जिह्मं प्रवर्तते इति तुष्यतु दुर्जनन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तते इति पाठे तु स्पष्टोर्थः ५२ पूरयन्वाक्यं तदर्थानु-
ष्ठानेन समर्थयन् ५३ मान्याः मीमांसादोषादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्ध नाशमाकार्षीरित्यर्थः ५४ ५५ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५६ परेषां कर्णा

उलूकगच्छकैतव्यब्रूहि तात स्रयोधनम् कृतघ्नं वैरे पुरुषं दुर्मतिकुलपांसनं ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तसे स्ववीर्याद्यः
पराक्रम्य पापमाकलयते परान् ५२ अभीतः पूरयन्वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् स पापक्षत्रियो भूत्वा अस्मान्माह्वयसंयुगे मान्यामा-
न्यान् पुरस्कृत्य युद्धमागाः कुलाधम ५४ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कोरव आकलयस्वरणोपार्थान् सर्वथा क्षत्रियो भव ५५
परवीर्यं समाश्रित्य यः समाकलयते परान् अशक्तः स्वयमादातुमेतदेव नपुंसकम् ५६ यस्त्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहु मन्यसे कथमेवम-
शक्तस्त्वमस्मान्समभिगर्जसि ५७ कृष्ण उवाच महत्तश्चापि भूयस्ते वक्तव्यः स स्रयोधनः श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदु-
र्मते ५८ मन्यसे यच्च मूढत्वं न यो तस्य तिज नार्दनः सारथ्येन वृतः पार्थैरिति त्वं न विमेषि च ५९ जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवा-
न् निर्दहेयमहं क्रोधात्तृणानीव हुताशनः ६० युधिष्ठिरनियोगात्तु फाल्गुनस्य महात्मनः करिष्ये युत्स्यमानस्य सारथ्यं विजितात्मनः
६१ यद्युत्सतसिलोकांस्त्रीन् यद्याविशसि भूतलम् तत्र तत्रार्जुनरथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६२ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभा-
षितम् दुःशासनस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६३ नत्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः न भीमसेनो न यमौ प्रतिकूलप्रभा-
षिणम् ६४ इति श्रीमन्मनु उलूकयाने भगवद्वाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ संजय उवाच दुर्योधनस्य तद्वा-
क्यं निशम्य भरतर्षभः नेत्राभ्यामतिताम्राभ्यां कैतव्यं समुदेक्षत १ सकेशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशाः अभ्यभाषत कैतव्यं प्र-
पद्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्ययः समाश्रित्य समाकलयति वै परान् अभीतो युत्स्यते शत्रून् सर्वे पुरुष उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः स-
माकलयते परान् क्षत्रबंधुरशक्तत्वात् लोके स पुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः स्वयं का पुरुषो मूढपरांश्चक्षुः सुमिच्छ-
सि ५

दीनाम् ५७ ५८ ५९ जघन्यकालं चरमकालेऽपि एतन्न भवेत् मा भूत् तदेवाह सवेत्यादिना श्लोकेन ६० ६१ ६२ ६३ समीक्षते गणयति ६४
इत्युद्योगेटीकायां द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२ दुर्योधनस्येति समुदेक्षत गुडाकेश इति संबंधः १ २ पूरणात् पुरुष इति पुरुषशब्दनिर्वचनं अ-
न्यथा त्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

वृद्धं बाल्हीकं श्रीष्मं च ६७ मिषतां पश्यतां ८ कैतव्येति समेत्य एकीकृत्य निशाव्यपाये श्वो भूते ९ सत्यसंधो श्रीष्मः श्रीष्मवाक्यमेवाह अहं हीति हे कैतव्य अहं हंतेत्यादि मदीयं वाक्यं भारतान् पांडवान् प्रतिगत्वा वदस्व किं कृत्वा स्रयो धनं स मेत्य मदीयं संदेशं दुर्योधनाय श्रावयित्वा पांडवान् प्रति कथयेत्यर्थः तेन दुर्योधनः स्वरं पांडवानां भयं चोद्देष्टुं तीति भावः १० द्रोणमृतेऽपि द्रोणं विनाप्य सहाय एवाहं लोकं हन्यां ततो श्रीष्मवाक्यात् तेन वभाव एवं भूतो जात इत्यर्थः ११ हंता हनिष्यामि कुरु वृद्धं श्रीष्मं १२ यो युक्तसेनो ध्वजीरथी तं रक्षतेति योजना हीपं मज्जता माधारं १३ १४ १५ १६ अभिमानः श्रेष्ठोऽस्मीति बुद्धिः दर्पः

यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितबुद्धिं जितेंद्रियम् मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकल्थसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धे कुलपांसन न हनिष्यंति गां गेयं पांडवाद्युणयेति ह ७ यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रविकल्थसे हंतास्मि प्रथमं श्रीष्मं मिषतां सर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वा भारतान्समेत्य स्रयो धनं धार्तराष्ट्रं वदस्व तथेत्युवाचार्जुनः सत्यसाची निशाव्यपाये भविता विमर्दः ९ यद्वो ब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वो मध्ये कुरु नृष्यं सत्यसंधः अहं हंता सृजयानामनीकं शाल्वेयकांश्चेति ममैष भारः १० हन्यामहं द्रोणमृतेऽपि लोकं न ते भयं विद्यते पांडवेभ्यः ततो हितेलब्धमिदं च राज्यामापद्गताः पांडवाश्चेति भावः ११ सदर्पपूर्णो न समीक्षसे त्वमनर्थमात्मन्यपि वर्तमानम् तस्मादहं ते प्रथमं समूहे हंता समक्षं कुरु वृद्धमेव १२ सूर्योदये युक्तसेनः प्रतीक्ष्य ध्वजीरथीरक्ष च सत्यसंधम् अहं हिवः पश्यतां हीपमेनं श्रीष्मं रथात्पातयिष्यामि बाणैः १३ श्वो भूते कल्थना वाक्यं विज्ञास्य तिस्रयो धनः आचितं शरजालेन मया हृष्ट्वा पितामहम् १४ यदुक्तं श्वसभामध्ये पुरुषोद्गच्छदर्शनः कुद्धेन भीमसेनेन भ्राता दुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्नृशंसवत् सत्यप्रतिज्ञामचिराद्रक्ष्यसे तां स्रयो धन १६ अतिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा नैष्ठुर्यस्यावलेयस्य आत्मसंभावनस्य च नृशंसतायास्तैक्षण्यस्य धर्मविद्वेषणस्य च अधर्मस्यापवादस्य वृद्धाति क्रमणस्य च १८ दर्शनस्य च चक्रस्य कृत्स्नस्यापनयस्य च द्रक्ष्यसि त्वं फलं तीव्रमचिरेण स्रयो धन १९

पराभिप्रवसमर्थोऽस्मीति धीः क्रोधो भिज्वलनम् पारुष्यं निष्ठुरवाक्यत्वम् नैष्ठुर्यं निःस्नेहता अवलेपो न्येषामवज्ञा आत्मसंभावनं अहमेव ज्ञाता श्वरश्चास्मीति बुद्धिः १७ नृशंसतानिर्दयत्वं तीक्ष्णता विषदानादिवीभ्रतकर्मकारित्वम् धर्मविद्वेषणं कपटघृतादिना अधर्मो यथा प्रतिज्ञांतराज्याप्रदानं अतिवादो धर्मिष्ठे धर्मिष्ठत्वारोपो वैडालव्रति कोसीत्यादि वचनम् वृद्धाति क्रमणं विदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं कर्णादिषु जयनिश्चयः चक्रं सेनाया आधिक्यं अपनयः अस्माकं दूरीकरणं एतेषां फलं द्रक्ष्यसि १९

वासुदेवद्वितीये हि मयि कुहेन राधम आशाते जीविते मूढराज्ये वा केन हेतुना २० शांते भीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते निराशो जी-
विते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि २१ भ्रातृणां निधनं श्रुत्वा पुत्राणां च स योधन भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि २२ न द्विती-
यां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि केतव सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत्सर्वं सत्यं भविष्यति २३ युधिष्ठिरोऽपि केतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् उलूकम-
हचो ब्रूहि गत्वा तात स योधनम् २४ स्वेन वृत्तेन मे वृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि उभयोरंतरं वेदसूत्रं तान्तरयोरपि २५ न चाहं कामये पाप-
मपि कीदृषि पीलयोः किं पुनर्जातिषु वधं कामयेयं कथंचन २६ एतदर्थं मया तात पंचग्रामावृताः पुरा कथं तव स दुर्बुद्धेन प्रेक्षे व्य-
सनं महत् २७ सत्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कथं से तथैव वासुदेवस्य न गृणहासि हितं वचः किंचेदानीं बहूक्तेन युत्यस्व सह बा-
धवैः मम विप्रियकर्तारं केतव्य ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतार्थं मितं यत्ते तथास्तु तत् भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आह नृपात्म-
जः उलूकमहचो ब्रूहि दुर्मतिं पापपू रूषम् ३० शठं नै कृत्तिकं पापं दुराचारं स योधनम् गृध्रोदरे वा वस्तव्यं पुरे वा नागसावहये प्रतिज्ञा-
तं मया यच्च स भामध्ये न राधम ३२ कर्ता हंत हचः सत्यं सत्येनैव शपांमि ते दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी त-
व भक्तैव हत्वा हितवसो दरान् सर्वेषां धार्तराष्ट्राणामहं मृत्युः स योधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमान्युरसंशयम् कर्मणा तोष-
यिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा स योधनत्वां वै सहितं सर्वसोदरैः आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि धर्मराजस्य पश्यतः ३६ न कुलस्तु त-
तो वाक्यमिदमाहमहीपते उलूक ब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं स योधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव यथा तथम् तथा कर्तास्मि
कौरव्ययथा त्वमनुशाः सिमाम् ३८ सहदेवोऽपि नृपते इदमाह वचोर्थवत् स योधनमतिर्याते वृथैषाते भविष्यति ३९ शोचि-
ष्यसि महाराज स पुत्रजातिबांधवः इमं च क्लेशमस्माकं हृष्टो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराट् दुपदौ वृद्धा उलूकमिदमूचतु दासभावं निय-
च्छेव साधोरिति मतिः सदा तौ च दासावदासौ वा पौरुषं यस्य यादृशम् ४१

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ यत् इमं क्लेशं श्रुत्वा हृष्टः स न विकृत्यसेत

ततो हेतोः शोचिष्यसे इति संबंधः ४० अश्लाघ्यो हं नरपतिर्युवयोरिति दुर्योधनवाक्यस्योत्तरं विराट् दुपदावाहतुरित्याह विराटेति साधोः दासभावं नियच्छेव नितरां
यच्छेव प्रार्थयामहे इषुगमीति ह्लादेशे यमयते विधिलिङि उत्तमस्य द्विवचनम् इति आवयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेति यस्य तव यादृशं पौरुषं तत्तथैव शोच-

क्ष्यावदतिशेषः ४१

४२ ४३ वधात् वधहेतोः ४४ ४५ ४६ ४७ अनाद्यतं विस्पष्टम् ४८ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पितृवैरप्रतियातनं सर्वेषामिति पारेषि स एवार्थः ४९ ५०

शिरवंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् वक्तव्यो भवताराजा पापेष्वभिरतः सदा ४२ पश्यत्वं मां रणो राजन् कुर्वाणं कर्मदारुणम्
यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि ४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पिता महम् अहं भीष्मवधात् स्तृष्टो नूनं धात्रा महात्मना
४४ सोऽहं भीष्महं निष्यामि मिषतां सर्वधन्विनाम् धृष्टद्युम्नोपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः स्तु-
तः अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सहबांधवम् ४६ कर्ता चाहं तथा कर्म यथानान्यः करिष्याति तमब्रवीद्धर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत्
४७ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन तवैव दोषाद् दुर्बुद्धे सर्वमेतत्त्वनाद्यतम् ४८ अवश्यं च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् सग-
च्छमाचिरं तात उलूकयदि मन्यसे ४९ इह यातिष्ठ मद्रते वयं हितवर्बांधवाः उलूकस्तततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५० आमं च्य-
प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः उलूकस्तत आगम्य दुर्योधनममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् वासुदेवस्य
प्रीमस्य धर्मराजस्य पौरुषम् ५२ नकुलस्य विराटस्य दुपदस्य च भारत सहदेवस्य च वचो धृष्टद्युम्नशिरवंडिनोः ५३ केशवार्जुन
योर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् कैतव्यस्य तु तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ५४ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत आज्ञापय त राज्ञ-
श्च बलं मित्रबलं तथा ५५ यथा प्रागुदयात् सर्वयुक्तास्तिष्ठन्त्यनीकिनः ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरितारथैः ५६ उष्ट्रवामीभिरप्य-
न्ये सदस्यैश्च महाजवैः तूर्णं परिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रागुदयादिति ५७ इति श्रीम-
न्महाभारते उलूकयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ संजय उवाच उलूकस्य वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः सेनां नि-
र्वापयामास धृष्टद्युम्नपुरोगमाम् १ पदातिनीनां गवतीं रथिनीं मश्वहंदिनीम् चतुर्विधबलां प्रीमामकंपां पृथिवीमिव २ प्रीम-
सेनादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महारथैः धृष्टद्युम्नवशां दुर्गासागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्रे महेष्वासः पांचाल्यो युद्धदुर्मदः द्रोण-
प्रेम्सरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यकर्षत ४ यथा बलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत् अर्जुनं स्तुतपुत्राय प्रीमं दुर्योधनाय च ५ धृष्टके-
तुं च शल्याय गौतमाय च तमौ जसम् अश्वत्थाम् च नकुलं शैब्यं च कृतवर्मणं ६

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ इति उद्योगेरी का
यां त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३ उलूकस्येति १ २ ३ ४ रथिनः राजन्यान् धृष्टद्युम्नः समुपादिशदिति संबंधः त्वमनेन सुध्यस्त्वमनेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां
चकारेत्यर्थः ५६

सैंधवाय च वार्ष्णेयं युयुधानं समादिशत् शिरवंडिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुनये च कितानं शलाय वै
द्रौपदेयांस्तथापंचत्रिगर्तेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सौभद्रं शोषाणां च महीक्षिताम् ससमर्थं हितं मेने पार्थादभ्यधिकरणे ९
एवं विभज्य योधांस्तान् एतच्च सहचैव ह ज्वालावर्णो महेष्वासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० द्रुपदो महेष्वासः सेनापतिपतिस्ततः
विधिवद्ब्रूह्यमेधावी युद्धाय द्युतमानसः ११ यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयोजयत् जयाय पांडुपुत्राणां यत्तस्तस्थौरणाजि
रे १२ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वणि सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६४ धृतराष्ट्र उवाच प्रति
ज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रादुर्योधनादयः १ हतमेव हि पश्यामि गांगेयं पितरं रणे वासुदेवसहायेन
पार्थेन हृदयन्वना २ सचापरिमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् किमुक्तवान्महेष्वासो भीष्माः प्रहरतां वरः ३ सेनापत्यं च संप्राप्य
कौरवाणां धुरंधरः किमचेष्टत गांगेयो महाबुद्धिपराक्रमः ४ वैशंपायन उवाच ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेवन्यवेदयत्
यथोक्तं कुरुवृद्धेन भीष्मेणामिततेजसा ५ संजय उवाच सेनापत्यमनुप्राप्य भीष्माः शान्तनवो नृप दुर्योधनमुवाचैवं
च न हर्षयन्निव ६ नमस्कृत्वा कुमाराय सेनान्येशक्तिपाणये अहं सेनापतिस्तेद्यमविष्यामि न संशयः ७ सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि ब्रू
हेषु विविधेषु च कर्मकारयितुं चैव भूतानप्यभूतांस्तथा ८ यात्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च भूरां वेदमहाराज यथा वेद ह
स्पतिः ९ ब्रूहानां च समारंभान् देवगांधर्वमानुषान् तैरहं मोहयिष्यामि पांडवान्व्येतु तेज्वरः १० सोहं योत्स्यामि तत्वेन पालयंस्तव वा
हिनीम् यथावच्छास्त्रतो राजन् व्येतु ते मानसोज्वरः ११ दुर्योधन उवाच विद्यते मे न गांगेयमयं देवाकरेष्वपि समस्तेषु म
हाबाहो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १२ किं पुनस्त्वयि दुर्धर्षे सेनापत्ये व्यवस्थिते द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनेदिनि १३ भवद्भ्यां पुरुषा
ग्याभ्यां स्थिताभ्यां विजयो मम न दुर्लभा कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कालर्त्येन परेषामात्मनस्तथा तथैवातिरथा
नां च वेत्तुमिच्छामि कौरव १५ पितामहो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहैभिर्वसुधाधिपैः १६

५ ६ ७ भूतान् वेत्तु

१६९

नभक्षकान् अभूतान् नैव्यासमागतान् ८ यात्रार्थं याने प्रयाणे युद्धे प्रशमनेषु परास्त्राणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदि ९ १० तत्वेन अकापत्येन ११ १२ १३ १४ १५ १६

१७ १८ रथोदारः रथेष्वेव उदारो न तु महारथस्तादृशा एव दुःशासनादय इति भावः १९ २० २१ २२ नत्वात्मन इति स्वस्यासंख्येयत्वं सूचितम् २३ २४
२५ २६ २७ रथयूथपामहारथाः तेषां यूथपोऽतिरथः २८ सिंधुराजो जयद्रथो द्विरथः २९ ३० ३१ ३२ इत्कद्योगेटी० पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्या-

भीष्म उवाच गांधारेऽश्वपुत्रा जेन्द्ररथसंख्यास्वके बले ये रथाः पृथिवीपालतथैवातिरथाश्च ये १७ बहूनी ह सहस्राणि प्रयुतान्यर्बु
दानि च रथानां तव सेनायां यथा मुखं तु मेऽश्वपु १८ भवानग्रे रथोदारः सहस्रैर्वैः सहोदरैः दुःशासनप्रभृतिभिर्भ्रातरिभिः शतसंमि
तैः १९ सर्वैकजप्रहरणाश्छेदभेदविशारदाः रथोपस्थे गजस्कंधे गदाप्रासासिचर्मणि २० संयन्तास्प्रहन्तारः कृतास्त्राभारसाधनाः
इधस्त्रेद्रोणशिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः २१ एते ह निष्यंतिरणे पांचालान्युद्धदुर्मदान् कृतकिल्बिषाः पांडवैर्धार्तराष्ट्रामनस्विनः २२
तथा ह भरतश्चेष्टसर्वसेनापतिस्तव शत्रून् विध्वंसयिष्यामि कदर्थी कृत्य पांडवान् २३ नत्वात्मनो गुणान्वक्तुमर्हामि विदितोऽस्मि ते कृ
तवर्मा त्वतिरथो भोजः शस्त्रप्रभृतां वरः २४ अर्थसिद्धित्वरणे करिष्यति न संशयः शस्त्रविद्विरनाधृष्यो दूरपाती हृदा युधः २५ हनिष्य
ति च मूर्तेषां महेंद्रोदानवानि च मद्राजो महेश्वासः शल्यो मेतिरथो मतः २६ स्यर्धते वा सुदेवेन नित्यं यो वैरणे रणे भागिने यान्ति जां
त्यन्का शल्यस्तोतिरथो मतः २७ एष यो त्यति संग्रामे पांडवांश्च महारथां सागरोर्मिसमैर्बाणैः प्लावयन्निवशात्रवान् भूरिश्च
वाः कृतास्त्रश्च तव चापि हितः सुहृत् २८ सौमदत्तिर्महेश्वासो रथयूथपयूथपः बलक्षयमभिघ्राणां समहांतं करिष्यति २९ सिंधुरा
जो महाराजमतो मे द्विगुणोरथः यो त्यते समरे राजन्विक्रांतोरथसत्तमः ३० द्रौपदीहरणो राजन्परिक्षिप्य पांडवैः संस्मरंस्तं परिक्षे
शं यो त्यते परवीरहा ३१ एतेन हितदारा जंस्तप आस्थायदारुणम् सुदुर्लभो वरो लब्धः पांडवान्योद्धुमाहवे ३२ स एष रथशार्दूलः स्त
द्वैरसंस्मरन् रणे यो त्यते पांडवैस्तातप्राणां त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान् ३३ इति श्रीमन्महाभारते उ० रथातिरथसंख्यायां पंचषष्ठ्य
धिकशततमोऽध्यायः १६५ भीष्म उवाच सुदक्षिणस्तकांबोजोरथ एकगुणो मतः तवार्थसिद्धिमाकांक्षन् यो त्यते समरे परैः १
एतस्य रथसिंहस्य तवार्थे राजसत्तम पराक्रमं यथेन्द्रस्य द्रक्ष्यंति कुरवो युधि २ एतस्य रथवंशो हितिग्मवेगप्रहारिणः कांबोजानां म
हाराज शलभानामिवायतीः ३ नीलोमाहिष्मतीवासी नीलवर्मा रथस्तव रथवंशेन कदनं शत्रूणां वै करिष्यति ४

यः १६५ सुदक्षिण इति १३ ३ रथवंशेन रथसंघेन सहित इति शेषः वंशः पुंसि कुले वेणोः प्लावयववर्गयोरिति मेदिनी ४

५. ६. ७. - ९. समुद्रततरंगिणीम् उच्छ्रितपताकांसेनाम् उच्छ्रिततरंगवतीगंगां च १०. सत्यरथो नाम पंचानां सुरवंशेष्ठः ११. व्यलीकं अप्रियम् १२. १३. १४.

कृतवैरः पुरा चैव सह देवेन मारिष योत्स्यते स ततं राजंस्तवार्थं कुरु नंदन ५ विंदानुविंदा वा वंत्यौ समतोरथ सत्तमौ कृतिनौ समरेतात ह
दवीर्यपराक्रमौ ६ एतौ तौ पुरुषव्याघ्रौ रिपुसैन्यं प्रधक्ष्यतः गदा प्रासासिनाराचैस्तोमरैश्च करच्युतैः ७ युद्धाभिकामौ समरे क्रीडन्ताविव यू
थपौ युथमध्ये महाराजविचरन्तौ कृतांतवत् ८ त्रिगताभ्यातरः पंचरथोदारामतामम कृतवैराश्च पार्थैस्ते विराटनगरे तदा ९ मक
राइवराजेंद्रसमुद्रततरंगिणीम् गंगां विक्षोभयिष्यन्ति पार्थानां युधिवाहिनां १० ते रथाः पंचराजेंद्रयेषां सत्यरथो सुरवम् एते यो-
त्स्यन्ति संग्रामे संस्मरन्तः पुरा कृतम् ११ व्यलीकं पांडवे येन भीमसेनानुजेन ह दिशो विजयताराजन् श्वेतवाहेन भारत १२ ते ह निष्यन्ति
पार्थानां तानासाद्य महारथान् वरान्वरान् महेशासान् क्षत्रियाणां धुरंधरान् १३ लक्ष्मणस्तव पुत्रश्च तथा दुःशासनस्य च उभौ तौ
पुरुषव्याघ्रौ संग्रामेषु पलायिनौ १४ तरुणौ सुकुमारौ च राजपुत्रौ तरस्विनौ युद्धानां च विशेषज्ञौ प्रणेतारौ च सर्वशः १५ रथौ तौ कुरु
रुशार्दूलमतौ मेरुसत्तमौ क्षत्रधर्मरतौ वीरौ महत्कर्मकरिण्यतः १६ दंडधारौ महाराज रथ एको नरर्षभ योत्स्यते तव संग्रामे स्वेन सै-
न्येन पालितः १७ बृहद्बलस्तथाराजा कोशल्योरथ सत्तमः रथो मम तस्तात महावेगपराक्रमः १८ एष योत्स्यति संग्रामे स्वान्बधून्
संप्रहर्षयन् उग्रायुधो महेशासौ धार्तराष्ट्रहितेरतः १९ रूपः शारदतो राजन् ययूथपयूथपः प्रियान्द्राणान्परित्यज्य प्रधक्ष्यति रिपून्
व २० गौतमस्य महर्षेर्य आचार्यस्य शरदतः कार्तिकेय इवाजेयः शरस्तं बात्सतो भवत् २१ एष सेनाः सुबहुला विविधायुधकार्मु-
काः अग्निवत्समरेतात चरिष्यति हि निर्दहन् २२ इति श्रीमन्महाभारते उ० रथातिरथसंख्यायां षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः
१६६ भीष्म उवाच शकुनिर्मातुलस्ते सौरथ एको नराधिप प्रयुज्य पांडवैर्वैरं योत्स्यते नात्र संशयः १ एतस्य सेना दुर्धर्षा स
मरे प्रतियायिनः विहृतायुधभूयिष्ठा वायुवेगसमाजवे २ द्रोणपुत्रो महेशासः सर्वानेवातिधन्विनः समरे चित्रयोधी च दृढा-
स्त्रश्च महारथः ३ एतस्य हि महाराज यथा गांढीवधन्वनः शरासनविनिर्मुक्ताः संसक्ता यातिसायकाः ४ नैष शक्यो मया वीरः संख्या-
तुरथ सत्तमः निर्दहेदपि लोकां स्त्रीनिच्छन्नेष महारथः ५ क्रोधस्तेजश्च तपसा संभृतो श्रमवासिना द्रोणेनानुगृहीतश्च दिव्यैरस्त्रैरुदार

धीः ६

१५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२.

इत्कद्योगेटी० षट् शततमोऽध्यायः १६६ शकुनिरिति १ विहृतानि नानाविधानि आयुधानि तैर्भूयिष्ठा २३ ४५ आश्रमेत्याकार

स्य पूर्वरूपमार्षम् ६

दोषस्त्वस्यमहानेकोयेनैवभरतर्षभ नमेरथोनातिरथोमतःपार्थिवसत्तम ७ जीवितं प्रीयमत्यर्थमायुष्कामः सदा द्विजः न ह्य
स्यसदृशः कश्चिदुभयोः सेनयोरपि ८ हन्यादेकरथेनैष देवानामपि वाहिनीम् वपुष्मांस्तलघोषेण स्फोटयेदपि पर्वतान् ९ असं
ख्येयगुणो वीरः प्रहंतादारुणद्युतिः दंडपाणिरिवासह्यः कालवत्प्रचरिष्यति १० युगांताग्निसमः क्रोधात्सिंहग्रीवो महाद्युतिः एष
भास्तयुद्धस्य एष्टंशमयिष्यति ११ पितात्वस्यमहातेजा वृद्धोऽपि युवभिर्वरः रणो कर्ममहत्कर्ता अन्नमेनास्ति संशयः १२ अस्त्रवेगा
निलोद्भूतः सेनाकक्षे धनोत्थितः पांडुपुत्रस्य सैन्यानि प्रधक्ष्यति रणे धृतः १३ यूथयूथपयूथानां यूथपोयं न रर्षभः भरद्वाजात्मजः
कर्ता कर्मतीव्रं हितं तव १४ सर्वमूर्धोभिषिक्तानामाचार्यः स्थविरो गुरुः गच्छेदंतं संजयानां प्रियस्त्वस्य धनं जयः १५ नैष जातु महे
ष्वासः पार्थमक्लिष्टकारिणं हन्यादाचार्यकंदीप्तं संस्मृत्य गुणनिर्जितम् १६ श्लाघतेयं सदा वीरपार्थस्य गुणविस्तरैः पुत्रादप्यधि
कंचैनं भारद्वाजो नुपश्यति १७ हन्यादेकरथेनैव देवगंधर्वमानुषान् एकीभूतानपि रणे दिव्यैरस्त्रैः प्रतापवान् १८ पौरवो राजशा
दुलस्तव राजन्महारथः मतो मम रथोदारः परवीररथारुजः १९ स्वेन सैन्येन महता प्रतपन् शत्रुवाहिनीम् प्रधक्ष्यति सपंचालान् क
क्षेमग्निगतिर्यथा २० सत्यश्रवारथस्त्वेको राजपुत्रो बृहद्बलः तव राजन् रीपुबले कालवत्प्रचरिष्यति २१ एतस्य यो धारा जेंद्रविचि
त्रकवचायुधाः विचरिष्यंतिसंग्रामे निघ्नंतः शत्रवांस्तव २२ वृषसेनोरथस्तेऽग्न्यः कर्णपुत्रो महारथः प्रधक्ष्यति रिपूणां ते बलंतु बलि
नां वरः २३ जलसंधो महातेजा राजन् रथवरस्तव त्यक्ष्यते समरे प्राणान्माधवः परवीरहा २४ एष यो त्यति संग्रामे गजस्कंधविशा
रदः रथेन वामहाबाहुः क्षपयन् शत्रुवाहिनीम् २५ रथ एष महाराज मतो मेराज सत्तम त्वदर्थं त्यक्ष्यते प्राणान्सह सैन्यो महारणे २६
एष विक्रान्तयोधी च चित्रयोधी च संगरे वीतभीश्चापितेराज च शत्रुभिः सह यो त्यते २७ बाल्हीकोतिरथश्चैव समरे चानिवर्तनः मम
राजन्मतो युद्धेशूरो वैवस्वतोपमः २८ न ह्येष समं प्राप्य निवर्तेत कथंचन यथा सततगोराजन् सहिह न्यात्परात्रणे २९ सेनापतिर्म
हाराज सत्यवांस्तमहारथः रणेषु दुतकर्माचरथी पररथारुजः ३० एतस्य समं हृस्वानव्यथास्ति कथंचन उत्तमयन्नुसतस्येव परान् रथ
पथे स्थितान् ३१

३२ ३३ ३४ गजांकुशधरेषु गजयुद्धकुशलेषु श्रेष्ठः सप्तमीशोऽदिरितिसमासः ३५ ३६ संविदं मेन्त्रीम् ३७ ३८ इति उद्योगेरी सप्तषष्ठ्यधिकशततमो
ध्यायः १६७ अचल इति १ २ ३ ४ विचेतनः मूर्खः घृणीर्निन्दकः कुरणानां सहजकवचादीनां ७ ८ प्रमादीस्वीयकल्पनावाक्यविस्मरत इति च ९ १०

एषचारिषु विक्रान्तः कर्मसत्पुरुषोचितम् कर्ता विमर्दस्महत्त्वदर्थे पुरुषोत्तमः ३२ अलंबुषोराक्षसैर्दः क्रूरकर्ममहारथः हनिष्य
ति परान् राजन्पूर्ववैरमनुस्मरन् ३३ एषराक्षससैन्यानां सर्वेषां रथसन्तमः मायाविद्वद्वैरश्च समरे विचरिष्यति ३४ प्राग्ज्योतिषा
धिपो वीरो भगदत्तः प्रतापवान् गजांकुशधरश्चैव विशारदः ३५ एतेन युद्धमभवत्पुरागांडीवधन्वनः दिवसान् क्रबहून् राज
न्नुभयोजयि गृह्णिनोः ३६ ततः सरवायं गांधारे मानयन्पाकशासनिम् अकरोत्संविदं तेन पांडवेन महात्मना ३७ एष योत्स्यतिसंग्रामे
गजस्कंधविशारदः ऐरावतगतो राजा देवानामिव वासवः ३८ इति श्रीमन्महाभारते उरथातिरथसंख्यायां सप्तषष्ठ्यधिकशततमो
१६७ श्रीष्म उवाच अचलो वृषकश्चैव सहितो भ्रातरावुभौ रथौ तव दुराधर्षौ शत्रून् विध्वंसयिष्यतः १ बलवन्तौ न रव्याघ्रौ
दृढक्रोधौ प्रहारिणौ गांधारमुख्यौ तरुणौ दर्शनीयौ महाबलौ २ सरवाते दयितो नित्यं य एषरणकर्कशः उत्साहयति राजंस्त्वां विग्र
हं पांडवैः सह ३ पुरुषः कल्पनो नीचः कर्णो वै कर्तनस्तवं मंत्रीनेता च बंधुश्च मानी चाल्यंतमुच्छ्रितः ४ एष नैव रथः कर्णो न चाप्यतिर
थोरणे विद्युक्तः कवचेनैष सहजेन विचेतनः ५ कुंडलाभ्यां च दिव्याभ्यां विद्युक्तः सततं घृणी अभिशापाञ्च रामस्य ब्राह्मणस्य च भा
षणात् ६ करणानां वियोगाच्च तेन मेधरथो मतः नैष फाल्गुनमासाद्य पुनर्जीवन्विमोक्ष्यते ७ ततो ब्रवीत्युनर्द्रोणः सर्वशस्त्रभृतां व
रः एवमेतद्यथा त्यत्वं न मिथ्यास्तिकदाचन ८ रणोरणे भिमानी च विमुखश्चापि दृश्यते घृणी कर्णः प्रमादी च तेन मेधरथो मतः ९
एतच्छ्रुत्वा तुराधेयः क्रोधादुत्फाल्य लोचने उवाच श्रीष्मं राधेयस्तदन्वाग्भिः प्रतोदवत् १० पितामहयथेष्टं मां वाक्शरैरुपहंतसि
अनागसं सदा द्वेषादेव मेव पदे पदे ११ मर्षयामि च तत्सर्वं दुर्योधनकृतेन वै त्वं तु मां मन्यसे मंदं यथा कापुरुषं तथा १२ भवानर्धरथो
मह्यं मतो वै नात्र संशयः सर्वस्य जगतश्चैव गांगेयेन मृषावदेत् १३ कुरूणां महितो नित्यं न च राजा वबुध्यते कौहिनामसमानेषु राज
सूदारकर्मरक्तं तेजो वधमिमं कुर्याद्विभेदयिषु राहवे १४ यथा त्वं गुणविद्वेषादपरागंचि कीर्षसि न हायने न पलिते न विन्ने न च बंधुभिः

११ १२ भवान्कर्णोऽर्धरथो मह्यं मम मत इति गांगेयो वदेत्तन्नमृषेति सर्वस्य जगतो मत इति संबंधः त्वद्वाक्यात्सर्वे पितामहमन्यन्ते इति भावः १३ विभेदयिषुर्भेदकं
तुमिच्छुः १४ अपरागं द्वेषं १५

१६ १७ प्रकुरुतेप्रकारंभेदंकुरुतेप्रकारस्तत्त्वभेदयोरिति विश्वः १८ १९ मौलाः पारंपर्यागताः तेपिभिन्नाः संतोदुःसंधेयाभवन्तिकिसुनाना पृथक् भू-
ताः संत एककार्यार्थं समुत्थिता इति २० २१ कचनेति युद्धे वृद्धः कचमंत्रेषु मूर्खश्च अशक्तत्वात् नष्टबुद्धित्वाच्चायोग्य इति भावः २२ २३ २४ २५ येति वृद्धा

महारथत्वं संख्यातुं शक्यं क्षत्रस्य कौरव बलज्येष्ठं स्मृतं क्षत्रं मंत्रज्येष्ठा हि जातयः १६ धनज्येष्ठाः स्मृता वैश्याः शूद्रास्तवयसाधि-
काः यथेच्छकं स्वयं ब्रूयादथानतिरथास्तथा १७ कामद्वेषसमायुक्तो मोहात्प्रकुरुते भवान् दुर्योधन महाबाहो साधुसम्यगवेदय-
तां १८ त्यजतां दुष्टभावो यं भीष्मः किल्बिषकृत्तव भिन्ना हि सेनानृपते दुःसंधेया भवत्युत १९ मौला हिषुरुषव्याध किमु नाना
समुत्थिताः २० एषां द्वैधं समुत्पन्नं यो धानां युधिभारत तेजो वधोनः क्रियते प्रत्यक्षेण विशेषतः २१ रथानां कचविज्ञानं कचभी-
ष्मोत्पचेतनः अहमावारयिष्यामि पांडवानामनीकिनीम् २२ आसाद्य माममोघेषुंगमिष्यन्ति दिशो दश पांडवाः सह पांचालाः
शार्दूलं वृषभा इव २३ कच युद्धं विमर्दो वामंत्रे स व्याहृतानि च कचभीष्मो गतवयामंदात्मा कालचोदितः २४ एकाकी स्पृष्टे
नित्यं सर्वेण जगता सह न चान्यं पुरुषं कंचिन्मन्यते मोघदर्शनः २५ श्रोतव्यं रवलु वृद्धानामिति शास्त्रनिदर्शनम् न त्वेव ह्यति वृ-
द्धानां पुनर्बालाहिते मताः २६ अहमेको ह निष्यामि पांडवानामनीकिनीम् स युद्धे राजशार्दूलयशो भीष्मंगमिष्यति २७ कृतः से-
नापतिस्त्वेषस्त्वया भीष्मो नराधिप सेनापतौ यशोगंतानतु यो धान् कथंचन २८ नाहं जीवति गांगेये यो त्वेराजन् कथंचन
हते भीष्मे तु यो ह्यस्मि सर्वैरेव महारथैः २९ भीष्म उवाच समुद्यतो यं भारो मे समहान् सागरोपमः धार्तराष्ट्रस्य सं-
ग्रामे वर्षपूगाभिचिंतितः ३० तस्मिन् न भ्यासिते काले संग्रामे लोमहर्षणे मिथो भेदो न मे कार्यस्तेन जीवसि सूतज ३१ न ह्य-
हं त्वद्य विक्रम्य स्थविरोपि शिशोस्तव युद्धश्रद्धामहं छिद्यां जीवितस्य च सूतज ३२ जामदग्न्येन रामेण महास्त्राणि विमुंचता-
न मे व्यथा कृता काचित् त्वंतु मे किं करिष्यसि ३३ कामं नैतत्प्रशंसन्ति संतः स्वबलसंस्तवम् वक्ष्यामि तु त्वांसंतप्तो निहीनकुलपांस-
न ३४ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिराजस्वयंवरे निर्जितैः करथैर्नैव याः कन्यास्त रसाहताः ३५ ईदृशानां सहस्त्राणि विशिष्टानामथो
पुनः मयैकेन निरस्तानि ससैन्यानि रणाजिरे ३६

स्ते पुनर्बाला एव मे मतास्तादृशश्चायं भीष्म इत्यर्थः २६ २७ त्वयि हं तरिकुतो भीष्मं यशो-
गमिष्यतीत्याशंक्याह कृत इति २८ २९ ३० न हि छिंद्यामित्यन्वयः भेदभयादेवाहं त्वद्धं न कुर्यामित्यर्थः अशंकायां लकारः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

त्वांप्राप्य चैरं पुरुषं कुरूणामनयो महात् उपस्थितो विनाशाय यतस्व पुरुषो भव ३६ युत्स्वस्वसमरे पार्थ येन विस्पर्द्धसे सह द्रक्ष्यामि
त्वां विनिमुक्तमस्माद्युद्धात् कुरुर्मते ३७ तमुवाच ततो राजा धार्तराष्ट्रः प्रतापवान् मांसमीक्षस्व गां गेयकार्यं हि महदुद्यतं ३८ चिंत्य
तामिदमेकाग्रं मनश्च येन संपरम् उभावपि भवन्तौ मे महत्कर्म करिष्यतः ३९ भूयश्च श्रोतुमिच्छामि परेषां रथसन्तमान् ये चैवातिरथा
स्तत्र ये चैव रथयूथपाः ४० बलाबलममित्राणां श्रोतुमिच्छामि कौरव प्रमातायारजन्यां वै इदं युद्धं भविष्यति ४१ इति श्रीमन्म
उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यायां श्रीष्मत्कर्णकलहोऽष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः १६८ श्रीष्म उवाच एते रथास्तवारव्यातास्तथैवाति
रथानृप ये चाप्यर्धरथाराजन्पांडवानामतः शृणु १ यदि कौतूहलं ते घपांडवानां बलेनृप रथसंख्यां शृणुष्व त्वं सहैभिर्वसुधाधिपैः २
स्वयं राजारथोदारः पांडवः कुंतिनंदनः अश्विबलसमरेनात चरिष्यति न संशयः ३ श्रीमसेनस्तराजेंद्ररथोष्ठगुणसंमितः जनस्यास्ति समो
युद्धे गदया सायकैरपि ४ नागायुतबलो मानी तेजसान समानुषः माद्रा पुत्रौ चरथिनौ द्वावेव पुरुषर्षभौ ५ अश्विना विवरूपेण तेज
सा च समन्वितौ एते च भूसुरवगताः स्मरंतः क्लेशमुत्तमम् ६ रुद्रवत् चरिष्यन्ति तत्र मेनास्ति संशयः सर्व एव महात्मानः शालस्तंभा
इवोद्गताः ७ प्रादेशेनाधिकाः पुंभिरन्यैस्ते च प्रमाणतः सिंहं संहननाः सर्वे पांडुपुत्रा महाबलाः ८ चरितब्रह्मचर्याश्च सर्वे तात त
पस्विनः ह्रीमंतः पुरुषव्याघ्राव्याघ्रा इव बल्लोत्कटाः ९ जवे प्रहारे संमर्दे सर्व एवातिमानुषाः सर्वैर्जिता महीपालादिग्जये भरतर्षभ १०
न चैषां पुरुषाः केचिदायुधानि गदाः शरान् विषहन्ति सदा कर्तुमधिज्यान्त्यपि कौरव ११ उद्यतां वागदाशुवीः शरान्वासेभुमा हवे जलल
क्ष्यस्य हरणे भोज्ये पांसुविकर्षणे १२ बालैरपि भवन्तस्तैः सर्व एव विशेषिताः एतत्सेन्यं समासाद्य सर्व एव बल्लोत्कटाः १३ विध्वंसयिष्यं
तिरणोमास्मंतैः सह संगमः एकैकशस्ते संमर्दे हन्युः सर्वान् महीक्षितः १४ प्रत्यक्षं तव राजेंद्र राजसूये यथा भवत् द्रौपद्याश्च परिक्लेशं
घूते च पुरुषागिरः १५ ते स्मरन्तश्च संग्रामे चरिष्यन्ति च रुद्रवत् लोहिताक्षो गुडाकेशो नारायण सहायवान् १६

त उद्यंतुमिति पाठांतरं भोज्ये कौटिल्येऽस्य रूपं पांसुविकर्षणे पांसुविकर्षणे भूमौ मुष्टियुद्धे इत्यर्थः १२ १३ १४ १५

उद्गच्छतां क्षिपतामिति याव

६१

६२

६३

१७२

उभयोः सेनयोर्वीरोरथो नास्तीति तादृशः न हि देवेषु वा पूर्वमनुष्येषु रगेषु च १७ राक्षसेष्वथ यक्षेषु नरेषु कुत एव तु भूतो यवाभवि-
 ष्यो वारथः कश्चिन्मया श्रुतः १८ समायुक्तो महाराज रथः पार्थस्य धीमतः वासुदेवश्च संयन्ता योद्धा चैव धनंजयः १९ गांडीवंच ध-
 नुर्दिव्यं ते चाश्वावातरं हसः अभैद्यं कवचं दिव्यमक्षयौ च महेषुधी २० अस्त्रग्रामश्च माहेन्द्रो रौद्रः कौबेर एव च याम्यश्च वारुण-
 श्चैव गदाश्चोग्रप्रदर्शनाः २१ वज्रादीनि च मुख्यानि नानाप्रहरणानि च दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनाम् २२ हतान्ये-
 करथेनाजौ कस्तस्य सदृशोरथः एष हन्याद्विसंरंभी बलवान्सत्यविक्रमः २३ तव सेनां महाबाहुः स्वां चैव परिपालयन् अहं चैनं प्र-
 त्युदियामाचार्यो वाधनंजयम् २४ न तृतीयोस्ति राजेन्द्र सेनयो रभयोरपि य एनं शरवर्षाणि वंषतमुदियादधी २५ जीमूत इव धर्मा-
 ने महावात समीरितः समायुक्तस्तु कौन्तेयो वासुदेव सहायवान् २६ तरुणश्च कृती चैव जीर्णावा वामुभावपि - वैशंपायन उ-
 एतच्छ्रुत्वा तु भीष्मस्य राज्ञां दध्वंसिरे तदा कांचनांगदिनः पीनाभुजाश्चंदनरूषिताः २७ मनोभिः सह संवेगैः संस्मृत्य च पुरातनम्
 सामर्थ्यं पांडवेयानां यथा प्रत्यक्षदर्शनात् २८ इति श्रीमन्महाभारत उद्योगे रथातिरथसंख्यायां ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः
 १६९ भीष्म उवाच द्रौपदेयामहाराज सर्वपंचमहारथाः वैराटिरुत्तरश्चैव रथोदारोमतोमम १ अभिमन्युर्महाबाहूरथयूथ
 पयूथपः समः पार्थेन समरे वासुदेवेन चारिहा २ लखस्त्राश्चित्रयोधी च मनस्वी च दृढव्रतः संस्मरन्वेपरिक्लेशं स्वपितुर्विक्रमिष्यति
 ३ सात्यकिर्माधवः शूरो रथयूथपयूथपः एष वृष्णिप्रवीराणाममर्षी जितसाध्वसः ४ उत्तमौजास्तथाराजन् रथोदारोमतोमम यु-
 धामन्युश्च विक्रान्तोरथोदारोमतोमम एतेषां बहुसाहस्यारथानां गाह्यास्तथा द्योत्यन्ते ते तनूस्त्यक्ता कुंतीपुत्रप्रियेप्सया ६ पांडवैः
 सह राजेन्द्र तव सेनासु भारत अभिमारुतवद्राजन्नाह्वयंतः परस्परम् ७ अजेयौ समरे वृद्धौ विराटद्रुपदौ तथा महारथौ महावीर्यौ
 मतौ मे पुरुषर्षभौ ८ वयोवृद्धावपि हितौ क्षत्रधर्मपरायणौ यतिष्येते परं शक्त्या स्थितौ वीरगते पथि ९ संबंधकेन राजेन्द्र तौ तु वीर्य-
 बलान्वयात् आर्यव्रतौ महेशासौ स्नेहवीर्यसिताबुभौ १० कारणं प्राप्य तु नराः सर्व एव महाभुजाः शूरावाकांतरावापि भवंति कुरुपुंगव
 ११ एकायनगतावेतौ पार्थिवौ दृढधन्विनौ प्राणांस्त्यक्त्वा परं शक्त्या घटितांश्चैपरंतप १२

एकायनगतौमरणौकशरणौघडितारौघट्टनसंघट्टकरिष्यतः १३ त्यक्तात्मानौत्यक्तदेहौ १४ इत्युद्योगेटी-सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७० पांचालेति १ नाशय-
नपूर्वसंस्थितिम् प्राचीनस्त्रीत्वेनावस्थानंअदर्शयन् पौरुषदर्शयन्नित्यर्थः यद्वापूर्वसंस्थितं पूर्वव्यूहसंस्थानं नाशयन् सैन्यानि विद्रावयन्नित्यर्थः २ ३ ४ ५ ६

पृथगक्षौहिणीभ्यांतावुभौसंयतिदारुणौ संबंधिभावंरक्षंतौमहत्कर्मकरिष्यतः १३ लोकवीरौमहेशसौत्यक्तात्मानौचभारत प्रत्य
यंपरिरक्षंतौमहत्कर्मकरिष्यतः १४ इतिश्रीमन्म.उद्योगपर्वणिरथातिरथसंख्यायांसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७० श्री
ष्मउवाच पांचालस्यसुतोराजाराजन्पुरपुरंजयः शिरवंडीरथमुख्योमेमतःपार्थस्यभारत १ एषयोत्थतिसंग्रामेनाशयन्पूर्वसंस्थि-
तिम् परंयशोविप्रथयंस्तवसेनासुभारत २ एतस्यबहुलाःसेनाःपांचालाश्चप्रभद्रकाः तेनासौरथवंशेनमहत्कर्मकरिष्यति ३ धृष्टद्यु-
म्नश्चसेनानीःसर्वसेनासुभारत मतोमेतिरथोराजन्द्रोणशिष्योमहारथः ४ एषयोत्थतिसंग्रामेसूदयन्वैपरान्तरणे भगवानिवसंकु-
हःपिनाकीयुगसंक्षये ५ एतस्यतद्रथानीकंकथयंतिरणप्रियाः बहुत्वात्सागरप्रख्यंदेवानामिवसंयुगे ६ क्षत्रधर्मतुराजेंद्रमतोमेधर-
थोत्तम धृष्टद्युम्नस्यतनयोबाल्यान्नातिकृतश्रमः ७ शिशुपालसुतोवीरश्चेदिराजोमहारथः धृष्टकेतुर्महेशसःसंबंधीपांडवस्यह ८
एषचेदिपतिःशूरःसहपुत्रेणभारत महारथानांसुकरंमहत्कर्मकरिष्यति ९ क्षत्रधर्ममतोमहाराजन्परपुरंजयः क्षत्रदेवस्तुराजेंद्र-
पांडवेषुरथोत्तमः १० जयंतश्चामितौजाश्चसत्यजिच्चमहारथः महारथामहात्मानःसर्वेपांचालसत्तमाः ११ योत्स्यंतेसमरेतातसंर-
ब्धाइवकुंजराः अजोभोजश्चविक्रांतौपांडवार्थेमहारथौ १२ योत्स्यंतेबलिनोशूरौपरंशक्त्याक्षयिष्यतः शीघ्रास्त्रौचित्रयोद्धारौ
कृतिनोदृढविक्रमौ १३ कैकेयाःपंचराजेंद्रभ्रातरौदृढविक्रमाः सर्वेचैवरथोदाराःसर्वेलोहितकध्वजाः १४ काशिकःसुकुमा-
रश्चनीलोयश्चापरोत्तम सूर्यदत्तश्चशंखश्चमदिराश्वश्चनामतः १५ सर्वएवरथोदाराःसर्वेचाहवलक्षणाः सर्वारूविदुषःस-
र्वेमहात्मानोमतामम १६ वार्धक्षेमिर्महाराजमतोमममहारथः चित्रायुधश्चत्तपतिर्मतोमेरथसत्तमः १७ सहिसंग्रामशो-
भीचप्रक्तश्चापिकिरीटिनः चैकितानःसत्यधृतिःपांडवानांमहारथौ द्वाविमौपुरुषव्याघ्रौरथोदारौम तौमम १८ व्याघ्रदत्तश्च
राजेंद्रचंद्रसेनश्चभारत मतौममरथोदारौपांडवानांसंशयः १९

७ ८ ९ १० ११ १२ क्षयिष्यतःसामर्थ्यंदर्शयिष्यतः ऐश्वर्यार्थोयंक्षयतिः १३ १४ १५ विदुषःविद्वांसः १६ १७ १८ १९

SGDF १७३

२० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ इतिउद्योगेटीकायांएकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७१ रोचमाना इति १ भीमसेनस्येतिक्रोधोदीपना

सेनाविंदुश्चराजेंद्रक्रोधहंताचनामतः यःसमोवास्तुदेवेनभीमसेनेनवाविभो २० सयोत्स्यतिहिविक्रम्यसमरेतवसैनिकैः सांच
द्रोणंरूपंचैवयथासंमन्यतेभवान् २१ तथाससमरश्लाघीमंतव्योरथसत्तमः काश्यःपरमशीघ्रास्त्रःश्लाघनीयोनरोत्तमः २२ रथएक
गुणोमह्यंज्ञेयःपरपुरंजयः अयंचयुधिविक्रांतोमंतव्योष्टगुणोरथः २३ सत्यजित्समरश्लाघीदुपदस्यात्मजोयुवा गतःसोतिरथत्वंहिदृष्ट
द्युम्नेनसंमितः २४ पांडवानांयशस्कामःपरंकर्मकरिष्यति अनुरक्तश्चशूरश्चरथोयमपरोमहान् २५ पांडुराजोमहावीर्यःपांडवानांधुरं
धरः दृढधन्वामहेष्वासःपांडवानांमहारथः २६ श्रेणिमान्कोरव श्रेष्ठोवस्तुदानश्चपार्थिवः उभावेतावतिरथौमतोपरपुरंजयो २७
इतिश्रीमन्महाभारतेउद्योगपर्वणिस्थातिरथसंख्यायांएकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७१ भीष्मउवाच रोचमानोमहा
राजपांडवानांमहारथः योत्स्यतेमरवत्संख्येपरसैन्येषुभारत १ पुरुजित्कुंतिभोजश्चमहेष्वासोमहाबलः मातुलोभीमसेनस्यस
चमेतिरथोमतः २ एषवीरोमहेष्वासःकृतीचनिपुणश्चह चित्रयोधीचशक्तश्चमतोमेरथपुंगवः ३ सयोत्स्यतिहिविक्रम्यमघवानिव
दानवैः योधायेचास्यविरव्याताःसर्वेयुद्धविशारदाः ४ भागिनेयकृतेवीरःसकरिष्यतिसंगरे स्महत्कर्मपांडूनांस्थितःप्रियहितेर
तः ५ भीमसेनिर्महाराज हैडिंबोराक्षसेश्वरः मतोमेबहुमायावीरथयूथपयूथपः ६ योत्स्यतेसमरेतातमायावीसभरप्रियः येचास्यरा
क्षसावीराःसचिवावशवर्तिनः ७ एतेचान्येचबह्वोनानाजनपदेश्वराः समेताःपांडवस्यार्थेवास्तुदेवपुरोगमाः ८ एतेप्राधान्यतोराज
स्यांडवस्यमहात्मनः रथाश्चातिरथाश्चैवयेचान्येर्धरथानृप ९ नेष्यंतिसमरेसेनांभीमांयोधिष्ठिरानृप महेंद्रेणोववीरेणपाल्यमानांकि
शटिना १० तैरहंसमरेवीरमायाविद्रिज्यैषिभिः योत्स्यामिजयमाकांक्षन्त्यवानिधनरंणे ११ वास्तुदेवंचपार्थंचचक्रगांडीवधारिणौ
संध्यागताविवार्केदूसमेध्येतेरथोत्तमौ १२ येचैवतेरथोदाराःपांडुपुत्रस्यसैनिकाः सहसैन्यानहंतांश्चप्रतीयांरणमूर्धनि १३ एतेर
थाश्चातिरथाश्चतुर्ष्येयथाप्रधानंनृपकीर्तितामया तथापरेयेर्धरथाश्चकेचित्तथैवतेषामपिकोरवेंद्र १४ अर्जुनंवास्तुदेवंचयेचान्ये
तत्रपार्थिवाः सर्वास्तान्वारयिष्यामिमावद्रक्ष्यामिभारत १५

र्थंभीमसेनसाम्यार्थेवाविशेषणम् २३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ रथोत्तमोउत्तमोऽग्नि

दत्तोरथोययोस्तौ आहिताग्नादित्वादुत्तमपदस्यपरनिपातः यद्द्वारथेरथयुद्धेउत्तमोउत्कृष्टतमौ १२ १३ १४ पाठांतरेद्रक्ष्यामिशक्तिंधारयामि १५

१६ १७ १८ देवव्रतत्वं ब्रह्मचारिव्रतत्वम् स्त्रीसंमुखे गमने हि दृष्टिर्मेथुनं स्थात् स्त्री पूर्वदर्शनेऽपि मनसा न दीयस्त्रीभावस्मरणेन विकारः स्यादिति भावः १९

लोकस्तं वेदयदहं पितुः प्रियचिकीर्षया प्राप्तं राज्यं परित्यज्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः १७ चित्रांगदं कौरवाणामाधिपत्वेभ्यषेचयम्
विचित्रवीर्यं च शिशुं यौवराज्येभ्यषेचयम् १८ देवव्रतत्वं विज्ञाप्य पृथिव्यां सर्वराजसः नैव हन्यात्स्त्रियं जातु न स्त्री पूर्वकदाचन १९ स
हि स्त्री पूर्वको राजन् शिरवंडीयदितेश्रुतः कन्याभूत्वा पुमान् जातो न यो तस्येतेन भारत २० सर्वस्व न्याह निष्पामि पार्थिवान् भरतर्षभ
यान्समेष्ट्यामि समरे न तु कुंतीकृतान् नृप २१ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्वथातिरथसंख्यासर्गो नाम द्विसप्तत्यंशतमोऽध्यायः
१७२ दुर्योधन उवाच किमर्थं भरतश्चैव नैव हन्यात् शिरवंडिनम् उद्यतेषु मथो दह्वा समरेषा ततायिनम् १ पूर्वमुक्ता महाबाहो पांचा
लान्सहस्रौ मकैः हनिष्यामीति गांगेयतन्मे ब्रूहि पितामह २ भीष्म उवाच शृणु दुर्योधन कथां संहैभिर्वसुधाधिपैः यदर्थं युधिसे
प्रेक्ष्य नाहं हन्यात् शिरवंडिनम् ३ महाराजो ममापिता शांतनुर्लोकविश्रुतः दिष्टांतमापधर्मात्मा समये भरतर्षभः ४ ततो हं भरतश्चैव प्रति
ज्ञां परिपालयन् चित्रांगदं भ्रातरं वै महाराज्येभ्यषेचयम् ५ तस्मिंश्च निधनं प्राप्ते सत्यवत्यामते स्थितः विचित्रवीर्यं राजानमभ्यषिचंय
थाविधि ६ मया भिषिक्तो राजेंद्र वीर्यायानपि धर्मतः विचित्रवीर्यो धर्मात्मा मामेव समुदेक्षत ७ तस्य दारक्रियां तात चिकीर्षुरहमप्यु
त अनुरूपादिव कुलादित्येव च मनोदधे ८ तथा श्रौषं महाबाहो तिस्रः कन्याः स्वयंवराः रूपेणाप्रतिमाः सर्वाः काशिराजसुतास्तदा ९
अंबां चैवांबिकां चैव तथैवांबालिकामपि राजानश्च समाहूताः पृथिव्यां भरतर्षभ अंबाज्येष्ठा भवतासां अंबिका त्वय्यमध्यमा १० अं
बालिका च राजेंद्राजकन्याय वीर्यसी सोहमेकरथेनैव गतः काशिपते पुरीम् ११ अपश्यंता महाबाहो तिस्रः कन्याः स्वलंकृताः राजश्चै
व समाहूता न्यार्थिवान् पृथिवीपते १२ ततो हं तान् नृपान्सर्वानाहूय समरे स्थितान् रथमारोपयामास कन्यास्तां भरतर्षभ १३ वीर्यशल्का
श्च तां ज्ञात्वा समारोप्य रथं तदा अवोचं पार्थिवान्सर्वानहंत त्रसमागतान् १४ भीष्माः शांतनवः कन्याहरतीति पुनः पुनः ते यतध्वं प
रं शक्त्या सर्वे मोक्षाय पार्थिवाः प्रसह्य हि हराभ्येषमिषतां वो न रर्षभाः १५ ततस्ते पृथिवीपालाः समुत्पेतुरुदायुधाः योगो योग इति
कुद्दाः सारथी नभ्यचोदयन् १६ ते रथैर्गजसंकाशैर्गजैश्च गजयोधिनः पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाः समुत्पेतुरुदायुधाः १७

२० २१ इति उद्योगप

१७४

वर्णिनीकायां द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७२ किमर्थमिति १ २ ३ दिष्टांतं मरणम् ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ मिषतां पश्यतां अनादरेष

१७५ १६ १७

ततस्तेऽपि विपाळाः सर्वे एव विशांपते रथघातेन महता सर्वतः पर्यवारयन् १८ तानहं शरवर्षेण समंतात् पर्यवारयम् सर्वान् नृपांश्चाप्य
जयं देवराडिव दानवान् १९ अपातयं शरे दीप्तिः प्रहसन् भरतर्षभ तेषामापततां चित्रान्धजान् हेमपरिष्कृतान् एकेकेन हि बाणेन भू-
मौपातिवानहम् हयांस्तेषां गजांश्चैव सारथींश्चाप्यहं रणे २१ ते निवृत्ताश्च भग्नाश्च दृष्ट्वा तल्लायवं मम अथाहं हारितनपुरमायां जित्वा
महीक्षितः २२ ततो हंताश्च कन्यावैभ्रातुरर्थाय भारत तच्च कर्म महाबाहो सत्यवत्यै न्यवेदयम् २३ इति श्रीमन्म० उद्योगप० अं
बोपारव्यानेत्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७३ श्रीष्म उवाच ततो हं भरतश्चेष्टमातरं वीरमातरम् अभिगम्योपसंगृह्य दा-
शेयीमिदमब्रुवन् ३ इमाः काशिपतेः कन्यामयानिर्जित्य पार्थिवान् विचित्रवीर्यस्य कृते वीर्यशुक्लाहता इति २ ततो मूर्धन्युपाघ्राय पर्य-
स्तनयना नृप आह सत्यवती हृष्टादिष्ट्या पुत्रजितं त्वया ३ सत्यवत्यास्त्वनुमते विवाहे समुपस्थिते उवाच वाक्यं स ग्रीडाज्येष्ठा काशिपतेः सु-
ता ४ श्रीष्मत्वमसि धर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः श्रुत्वा च वचनं धर्म्यं मह्यं कर्तुमिहाहसि ५ मया शाल्वपतिः पूर्वमनसा भिद्यतो वरः तेन चा-
स्मिद्यता पूर्वमहस्यविदिने पितुः ६ कथं मामन्य कामां त्वं राजन् धर्ममतीत्य वै वासयेथा गृहे श्रीष्मकौरवः सन्विशेषतः ७ एतद्दुःखाविनिश्चि-
त्य मनसा भरतर्षभ यत्सममेतमहाबाहो तदिहारब्धुमहसि ८ समां प्रतीक्ष्य ते व्यक्तशाल्वराजो विशांपते तस्मान्मां त्वं कुरु श्रेष्ठ समनु-
ज्ञातुमहसि ९ कृपां कुरु महाबाहो मयि धर्मभूतौ वर त्वं हि सत्यवतो वीरपथित्यामिति नः श्रुतम् १० इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबोपा-
रव्याने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७४ श्रीष्म उवाच ततो हं समनुज्ञाप्य कालीं गधवतीं तदा मंत्रिणश्च त्विजश्चैव
तथैव च पुरोहितान् १ समनुज्ञासिषं कन्यामंबां ज्येष्ठानराधिप अनुज्ञाता ययौ सा तु कन्या शाल्वपतेः पुरम् २ वृद्धेर्द्विजातिभिर्गुप्ता
धान्या चानुगता तदा अतीत्य च तमध्वानमासाद्य नृपतिं तथा ३ सा तमासाद्य राजानं शाल्वं वचनमब्रवीत् आगताहं महाबाहो त्वा-
मुद्दिश्य मह्यमते ४ तामब्रवीच्छाल्वपतिः स्मयन्निव विशांपते त्वयान्यपूर्वयानाहं भार्यार्थी विरवर्णिनि ५ गच्छ भद्रे पुनस्तत्र सकाशं
श्रीष्मकस्य वै नाहमिच्छामि भीष्मेण गृहीतां त्वां प्रसह्य वै ६ त्वं हि भीष्मेण निर्जित्य नीता प्रीतिमतीतदा परासृश्य महायुद्धे निर्जित्य पृथिवी-
पतीन् ७

ल्लाः वीर्यमेव शुक्लं मौल्यं यासां ताः २ ३ ४ मह्यं मम ५ ६ ७ ८ ९ सत्यवतो नित्यं ब्रह्मचारी १० इत्कद्यो० टी० चतुःस० शत० अध्यायः १७४ तत इति १ समनुज्ञासिषं समनुज्ञातवान्

अउभावउगार्धः ३४ ५६ परासृश्य हस्ते घृत्वानीता ७

नाहंत्वय्यन्यपूर्वायां भार्याथीवरवर्णिनि कथमस्मद्विधोराजापरपूर्वप्रवेशयेत् ८ नारीं विदितविज्ञानः परेषांधर्ममादिशन् यथे
 षंगम्यतां भद्रमात्वां कालोत्पगादयम् ९ अंबातमब्रवीद्राजन्ननंगशरपीडिता नैवं वदमहीपालनैतदेवं कथंचन १० नास्मिप्रीतिम
 तीनीताभीष्मेषामित्रकर्शन बलान्नीतास्मिरुदतीविद्राव्यपृथिवीपतीच ११ भजस्वमांशाल्वपते भक्त्या बालामनागसम् भक्तानां
 हिपरित्यागोनधर्मेषु प्रशस्यते १२ साहमामंन्यगांगेयं समरेष्वनिवर्तिनम् अनुज्ञाता च ते नैव ततो हं भृशमागता १३ न स भीष्मो महा
 बाहुर्मा मिच्छति विशांपते भ्रातृहेतोः समारंभो भीष्मस्येति श्रुतं मया १४ भगिन्यो मम ये नीते अंबिकां बालिकेनृप प्रादाद्विचित्रवी
 र्यायगांगेयो हियवीयसे १५ यथाशाल्वपतेनान्यं वरं ध्यायामिकंचन त्वामृते पुरुषव्याघ्रतथामूर्धानमालभे १६ न चान्यपूर्वारा
 जेन्द्रत्वमहंसमुपस्थिता सत्यं ब्रवीमिशाल्वैतत्सत्येनात्मानमालभे १७ भजस्वमां विशालाक्षस्वयंकन्यामुपस्थिताम् अनन्यपूर्वी
 राजेन्द्रत्वसादाभिकांक्षिणीम् १८ तामेवं भाषमाणां तु शाल्वः काशिपतेः सुताम् अत्यजद्रुतश्चेष्टजीर्णो लचमिवोरगः १९ एवं बहु
 विधैर्वर्क्यैर्याच्यमानस्तयानृपः नाश्रद्धच्छाल्वपतिः कन्यायाभरतर्षभ २० ततः सामन्युनाविष्टाज्येष्ठाकाशिपतेः सुता अब्रवीत्
 साश्रुनयना बाष्पविलुतयागिरा २१ त्वया त्यक्तागमिष्यामियन्नतत्र विशांपते तत्र मे गतयः संतु संतः सत्यं यथा ध्रुवम् २२ एवं तां भा
 षमाणां तु कन्यां शाल्वपतिस्तदा परितत्याजकौरव्यकरुणं परिदेवतीम् २३ गच्छ गच्छेति तां शाल्वः पुनः पुनरभाषत विभेमिभी-
 ष्मात्कश्चोणित्वंचभीष्मपरिग्रहः २४ एवमुक्ता तु सा तेन शाल्वेनादीर्घदर्शिना निश्चक्रामपुराहीनारुदतीकुररीयथा २५ भी-
 ष्म उवाच निष्क्रामंती तु नगराच्चिंतयामास दुःखिता पृथिव्यां नास्ति युवतिर्विषमस्य तरामया २६ बंधुभिर्विप्रहीणास्मिशाल्वे
 न च तिराकृता न च शक्यं पुनर्गंतुं मया वारणसाद्धयम् २७ अनुज्ञाता तु भीष्मेषां शाल्वमुद्दिश्य कारणम् किं नुगर्हाम्यथात्मानमथ
 भीष्मदुरासदम् २८ अथवा पितरं मूढं यो मे कार्ष्णीत्स्वयं वरम् मया यं स्वकृतो दोषो याहं भीष्मरथान्तदा २९ प्रवृत्तेदारुणो युद्धे शाल्वा
 र्थनापतं पुरा तस्येयं फलनिर्वृतिर्यदापन्नास्मि मूढवत् ३० धिग्भीष्मां धिक्च मे मंदं पितरं मूढचेतसम् येनाहं वीर्यशक्तेन पण्य स्त्रीव
 प्रवारिता ३१

तीम् २३ २४ अदीर्घदर्शिनोति शाल्वस्याधर्मः सूचितः २५ २६ वारणसाद्धयं हस्तिनासमानारव्यं हस्तिनापुरम् २७ २८ २९ ३० ३१ ५

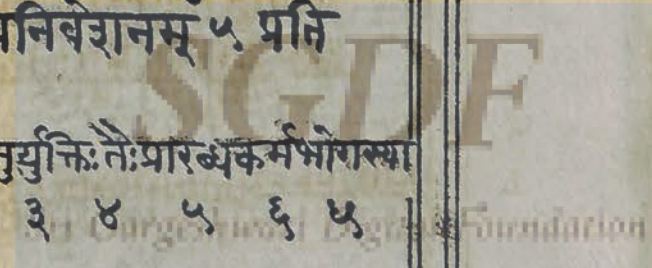
३२ ३३ ३४ ३५ ३६ शैरवावत्यः शिरवावान्वद्धिस्तस्माध्यानिश्च्योतस्मार्तकर्मणिशैरवावतानितेषुसाधुः शैरवावत्यः कर्मणिनिष्णातः आरण्यकेऽ
पनिषदिगुरुः ब्रह्मविदित्यर्थः ३७ ३८ ३९ प्रात्राज्यं प्रव्रज्यासंन्यासः तत्रोचितं कर्मप्रात्राज्यम् ४० ४१ ४२ तापस्यं तपसेहितं धर्मजातम् ४३ दृष्टान्तोलोकि

धिदुर्माधिकशाल्वराजानंधिकधातारमथापिवा येषांदुर्नातिभावेनप्राप्तास्म्यापदमुत्तमाम् ३२ सर्वथाभागधेयानिस्वानिप्राप्नोति
मानवः अनयस्यास्यतुमुखंभीष्मःशांतनवोमम ३३ साभीष्मोप्रतिकर्तव्यमहंपश्यामिसंप्रतम् तपसावायुधावापिदुःखहेतुःस
मेमतः ३४ कोनुभीष्मयुधाजेतुमुत्सहेतमहीपतिः एवंसापरिनिश्चित्यजगामनगराद्वहिः ३५ आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानामहा
त्मनाम् ततस्तामवसद्रात्रिंतापसेः परिवारिता ३५ आचरन्त्यौच्यथावृत्तंसर्वमात्मनिभारत विस्तरेणमहाबाहोनिखिलेन
शुचिस्मिता ३६ हरणंचविसर्गंचशाल्वेनचविसर्जनम् ३६ ततस्तत्रमहानासीद्वाहणः संशितव्रतः शैरवावत्यस्तपोवृद्धशास्त्रेचा
रण्यकेगुरुः ३७ आर्तातामाहसमुनिः शैरवावत्योमहातपाः निःश्वसंतींसतींबालांदुःखशोकपरायणाम् ३८ एवंगतेतुकिंभद्रेश-
क्यंकर्तुं तपस्विभिः आश्रमस्थैर्महाभागेतपोयुक्तैर्महात्मभिः ३९ सात्वेनमब्रवीद्राजचक्रियतामदनुग्रहः प्रात्राज्यमहमिच्छा
मितपस्तप्यामिदुश्चरम् ४० मयैवयानिकर्मणिपूर्वदेहेतुमूढया कृतानिचूनंपापानितेषामेतत्फलंभवम् ४१ नोत्सहेतुपुन
र्गंतुंस्वजनंप्रतितापसाः प्रत्यारव्यातानिरानंदाशाल्वेनचनिराकृता ४२ उपदिष्टमिहेच्छामितापस्यंवीतकल्मषाः शुष्माभिर्देव
संकाशैः कृपाभवतुवोमयि ४३ सतामाश्वासयत्कन्यांदृष्टान्तागमहेतुभिः सांत्वयामासकार्यंचप्रतिजज्ञोद्विजैःसह ४४ इतिश्री
मन्महाभारतेउ०अंबोपारव्यानेपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७५ भीष्मउवाच ततस्तेतापसाःसर्वकार्यवंतोभवंस्त
दा तांकन्यांचिंतयंतस्तेकिंकार्यमितिधर्मिणः १ केचिदाहुःपितुर्वेश्मनीयतामितितापसाः केचिदस्मदुपालंभेमतिंचकुर्विताप-
साः २ केचिच्छाल्वपतिंगत्वानियोज्यमितिमेनिरे नेतिकेचिद्व्यवस्यंतिप्रत्यारव्याताहितेनसा ३ एवंगतेतुकिंशक्यंभद्रकर्तुंमनीषि
भिः पुनरुत्तुश्चतांसर्वतापसाःसंशितव्रताः ४ अलंप्रव्रजितेनेहभद्रेश्मणुहितंवचः इतो गच्छस्वभद्रंतपितुरेवनिवेशनम् ५ प्रति
पत्यनिराजासपितातेयदनंतरम् तत्रवत्स्यसिकल्याणिसरवंसर्वगुणान्विता ६

कोदाहरणम् आगमो वेदः हेतुर्गुक्तिः तैः प्रारब्धकर्मभोगस्या

परिहार्यत्वं ज्ञात्वा समाश्वस्ता भवेत्कृतेत्यर्थः ४४

इतिउद्योगेटीकायांपंचसप्तत्युत्तमोऽध्यायः १७५ ततइति १ २ ३ ४ ५ ६ ७

७ ८ ९ दोषाविद्यन्ते आश्रमे प्रव्राज्यायाम् ते दाषाः पितुर्गृहे न भवेयुः संदर्शितं कृणीं च त्वां दृष्ट्वा मुनयो वामो हं प्राप्यंति त्वं वा धर्मात्स्वलिष्यसीति भावः १०

न च तेन्या गतिर्नार्या भवेद्द्रुदेयथापिता पतिर्वापि गतिर्नार्याः पिता वावरवर्णिनि ७ गतिः पतिः समस्थाया विषमे च पिता गतिः प्रव
ज्या हि स्रुदुःखेयं स कुमार्थो विशेषतः ८ राजपुत्र्याः प्रकृत्या च कुमार्थस्तव भाविनि भद्रे दोषा हि विद्यन्ते बहवो वरवर्णिनि ९ आश्र
मे वैवसत्यास्ते न भवेयुः पितुर्गृहे ततस्त्वन्येषु वन्वाक्यं तापसास्तां तपस्विनीम् १० त्वामिहैकाकिनीं दृष्ट्वा निजने गहने वने प्रार्थयि
ष्यन्ति राजानस्तस्मान्नैवं मनः कृथाः ११ अंबोवाच न शक्ये काशिनगरं पुनर्गन्तुं पितुर्गृहान् अवज्ञाता भविष्यामि बांधवानां न संश
यः १२ उषितास्मि तथा बाल्ये पितुर्वै श्मनि तापसाः नाहं गमिष्ये भद्रं वस्तत्र यत्र पिता मम १३ तपस्तप्तुमभीप्सामि तापसैः परिरक्षिता
यथा परेऽपि मे लोके न स्यादेवं महात्ययः दौर्भाग्यं तापसा श्रेष्ठास्तस्मात्तपस्याम्यहं तपः १४ भीष्म उवाच इत्येवं तेषु विप्रेषु चिं
तयत्स यथा तथम् राजर्षिस्तद्वनं प्राप्त तपस्वी होत्रवाहनः १५ ततस्ते तापसाः सर्वे पूजयन्ति स्म तं नृपम् पूजाभिः स्वागताद्याभिरास
नेनोदकेन च १६ तस्योपविष्टस्य सतो विश्रान्तस्योपशृण्वतः पुनरेव कथां चक्रुः कन्यां प्रति वनौकसाः १७ अंबायास्तां कथां श्रुत्वा का
शिराजः श्वभारत राजर्षिः समहाते जाबभूवो द्विगमानसः १८ तां तथावादिनीं श्रुत्वा दृष्ट्वा च समहातपाः राजर्षिः कृपया विष्टो महा
त्मा होत्रवाहनः १९ स वेपमान उत्थाय मातुस्तस्याः पिता तदा तां कन्यामं कमारोप्य पर्याशवासयत प्रभो २० सतामपृच्छत् कात्स्न्येन व्य
सनोत्पत्तिमादितः सा च तस्मै यथावृत्तं विस्तरेणान्यवेदयत् २१ ततः सराजर्षिरभूद्दुःखशोकसमन्वितः कार्यं च प्रतिपेदे तन्मनसा
समहातपाः २२ अब्रवीद्देपमानश्च कन्यामार्तो स्रुदुःखितः मागाः पितुर्गृहं भद्रे मातुस्ते जनको ह्यहम् २३ दुःखं छिंद्यामहं ते वैमथि
वर्तस्व पुत्रिके पर्यासं ते मनो वत्सेय देवं परिश्रुष्यसि २४ गच्छ मद्दूतनाद्रामं जामदग्न्यतपस्विनम् रामस्ते समहद्दुःखं शोकं चैवापने
ष्यति २५ हनिष्यतिरणे भीष्मं न करिष्यति चेद्दूतः तं गच्छ भार्गवश्चैष्टं कालाग्निं समतेजसम् २६ प्रतिष्ठापयिता स त्वां समेपथि महात
पाः ततस्तु स्रुत्वरं बाष्पमुत्सृजंती पुनः पुनः २७ अब्रवीत्सितरं मातुः सा तदा होत्रवाहनम् अभिवादयित्वा शिरसा गमिष्ये तव शासना
त् २८ अपि नामाद्यपश्येयमार्थं तं लोकविश्रुतम् कथं च तीव्रं दुःखं मे नाशयिष्यति भार्गवः एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं यथायास्यामि तत्र वै २९
इति ७० षट्सप्तत्यधिकशतं अध्यायः १७६

११ १२ १३ महात्ययः सरवनाशः महउद्धव उत्सव इति कोशः १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ इत्युषट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः

होत्रवाहनउवाच रामंद्रक्ष्यसिभद्रत्वंजामदग्न्यमहावने उग्रेतपसिबर्तंतसत्यसंधंमहाचलम् १ महेंद्रवैगिरिश्रेष्ठंरामोनित्यमुपा-
 स्तिह ऋषयोवेदविदांसोगंधर्वाप्सरसस्तथा २ तत्रगच्छस्वभद्रंतेब्रूयाश्चैनंवचोमम अभिवाद्यचतंभूभानपोहृदंहृदवतम् ३ ब्रूया
 श्रेणंपुनर्भद्रेयत्तेकार्यमनीषितम् मयिसंकीर्तितेरामःसर्वतत्तेकरिष्यति ४ ममरामःसरवावत्सेप्रीतियुक्तःसुहृच्चमे जमदग्निरुतो
 वीरःसर्वशस्त्रभृतांवरः ५ एवंब्रुवतिकन्यांतुपार्थिवेहोत्रवाहने अकृतव्रणःप्रादुरासीद्रामस्यानुचरःप्रियः ६ ततस्तेमुनयःसर्वेस
 मुत्तस्थुःसहस्रशः सचराजावयोहृदंसंजयोहोत्रवाहनः ७ ततोदृष्ट्वाकृतातिथ्यमन्योन्यंतेवचोक्ताः सहिताभरतश्रेष्ठनिषेदुःपरिवा
 यंतम् ८ ततस्तेकथयामासुःकथास्तास्तामनोरमाः धन्यादिव्याश्वराजेंद्रप्रीतिहर्षमुदायुतः ९ ततःकथांतेराजर्षिर्महात्माहोत्रवाहनः
 रामंश्रेष्ठमहर्षीणामपृच्छदकृतव्रणम् १० कसंप्रतिमहाबाहोजामदग्न्यःप्रतापवान् अकृतव्रणशक्योवैद्रष्टुंवेदविदांवर ११ अकृ
 तव्रणउवाच भवंतमेवसततंरामःकीर्तयतिप्रभो संजयोमेप्रियसरवोराजर्षिरितिपार्थिव १२ इहरामःप्रभातेश्वोभवितातिम
 तिर्मम द्रष्टास्येनमिहायांतंतवदर्शनकांसया १३ इयंचकन्याराजर्षेकिमर्थंवनमागता कस्यचेयंतवचकाभवतीच्छामिवेदितुम् १४
 होत्रवाहनउवाच दौहित्रीयंममविभोकाशिराजसूताप्रिया ज्येष्ठास्वयंवरातस्थौभगिनीभ्यांसहानघ १५ इयमंबेतिविरव्याता
 ज्येष्ठाकाशिपतेःसूता अंबिकांबालिकेकन्येकनीयस्यौतपोधन १६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंकाशिपुयंततोभवत् कन्यानिमित्तंविप्रर्षेतत्रासी
 दुत्सवोमहान् १७ ततःकिलमहावीर्योभीष्मःशान्तनवोचृपात् अधिक्षिप्यमहातेजास्तिस्त्रःकन्याजहारताः १८ निर्जित्यपृथिवीपाला
 नथभीष्मोगजाक्षयम् आजगामविश्रद्धात्माकन्याभिःसहभारत १९ सत्यवत्यैनिवेद्याथविवाहंसमनंतरम् भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य
 समाज्ञापयतप्रभः २० तत्तुवैवाहिकंदृष्ट्वाकन्येयंसमुपार्जितम् अब्रवीत्तत्रगांगेयमंत्रिमध्येद्विजर्षभ २१ मयाशाल्वपतिर्वीरोमन
 साभिहतःपतिः नमामर्हसिधर्मज्ञदातुंभ्रात्रेन्यमानसाम् २२ तच्छ्रुत्वावचनंभीष्मःसमंन्यसहमंत्रिभिः निश्चित्यविससर्जमांसत्यव
 त्यामतेस्थितः २३ अनुज्ञातातुभीष्मेणशाल्वंसौभपतिततः कन्येयमुदितातत्रकालेवचनमब्रवीत् २४

विसर्जितास्मिभीष्मेणधर्ममांप्रतिपादय मनसाभिवृतः पूर्वमयात्वंपार्थिवर्षम् २५ प्रत्याचरयौचशाल्वोस्याश्चारित्र्यस्याभिर्शोके
तः सेयंतपोवनंप्राप्तातापस्येभिरतामृशम् २६ मयाचप्रत्यभिज्ञातावंशस्यपरिकीर्तनात् अस्यदुःखस्यचोत्पत्तौभीष्ममेवेहमन्यते
२७ अंबोवाच भगवन्नेवमेवेहयथाहृथिवीपतिः शरीरकर्तामातुर्मेसृजयोहोत्रवाहनः २८ नह्युत्सहेस्वनगरंप्रतियातुंतपो
धन अपमानभयाच्चैवव्रीडयाचमहासुने २९ यत्तुमांभगवान्नामोवक्ष्यतिहिजसत्तम तन्मेकार्यतमंकार्यमितिमेभगवन्मतिः ३०
इतिश्रीमन्महा०उ०अंबोपारव्यानेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७७ अकृतव्रणउवाच दुःखद्वयमिदंभदेकतरस्य
चिकीर्षसि प्रतिकर्तव्यमबलेतत्वंवत्सेवदस्वमे १ यदिसौभपतिर्भद्रेनियोक्तव्योमतस्तव नियोक्ष्यतिमहात्मासरामस्त्वद्वितका
म्यया २ अथापगेयंभीष्मंत्वंरामेणोच्छसिधीमता रणेविनिर्जितंद्रष्टुंकुर्यात्तदपिभार्गवः ३ सृजयस्यवचःश्रुत्वातवचैवशचिस्मिते
यद्व्रतेभृशंकार्यतदद्यैवविचिंत्यतां ४ अंबोवाच अपनीतास्मिभीष्मेणभगवन्नविजानता नाभिजानातिमेभीष्मोब्र
ह्मन्शाल्वगतंमनः ५ एतद्विचार्यमनसाभवानेतद्विनिश्चयम् विचिनोतुयथान्यायंविधानंक्रियतांतथा ६ भीष्मेवाकुरुशादूले
शाल्वराजेथवापुनः उभयोरेववाब्रह्मन्पुक्तंयत्तत्समाचर ७ निवेदितंमयाह्येतदुःखमूलंयथातथम् विधानंतत्रभगवन्कर्तुमर्हसि
युक्तिः ८ अकृतव्रणउवाच उपपन्नमिदंभद्रेयदेवंवरवर्णिनि धर्मंप्रतिवचोब्रूयाः शृणुचैदंवचोमम ९ यदित्वामापगे
योवैननयेद्भजसाव्हम् शाल्वस्त्वांशिरसाभीरुगृणहीयाद्रामचोदितः १० तेनत्वंनिर्जिताभद्रेयस्मान्नीतासिभाविनि संशयःशा
ल्वराजस्यतेनत्वयिस्समध्यमे ११ भीष्मः पुरुषमानीचजितकाशीतथैवच तस्मात्प्रतिक्रियायुक्ताभीष्मेकारयितुंतव १२ अं
बोवाच ममाप्येषसदाब्रह्मन्हृदिकामोभिवर्तते घातयेयंयदिरणेभीष्ममित्येवनित्यदा १३ भीष्मंवाशाल्वराजंवायंवादोषे
ण गच्छसि प्रशाधितंमहाबाहोयत्कृतेहंसदुःखिता १४

रणंवेतिदुःखद्वयंज्ञेयम् १ नियोक्तव्यस्तवपाणिग्रहणार्थमिति शेषः २ श्रीभक्त्यनु
सत्यप्रतिज्ञास्यत्वत्सरवार्थं जयमानं कर्तव्यं ननु तावता तव हितमित्याशयेनाह अथेति ३ ४ ५ विधानं प्रतीकारं ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४

१५१६ १७ १८ १९ आसातांलिङ्गिद्विवचनम् २० २१ २२ परमंतवविवक्षितंयत्तमेऽवश्यंवक्तव्यमित्यर्थः २३ शिरसौश्रेष्ठौ शिरः प्रधानेसेनाग्रइतिमेदिनी २४ २५ सृं

मीष्मउवाच एवंकथयतामेवनेषांसदिवसोगतः रात्रिश्चभरतश्रेष्ठसरवशीतोष्णमारुता १५ ततो रामः प्रादुरासीत्प्रज्वलन्निवतेजसा शिष्यैःपरिवृतो राजन्जटाचीरधरोमुनिः १६ धनुष्याणिरदीनात्सारवद्गुं बिभ्रत्परश्वधी विरजाराजशार्दूलसृजयंसोभययान्त्पम् १७ ततस्तंतापसादृष्ट्वासचराजामहातपाः तस्थुः प्राञ्जलयो राजन्साचकन्यातपस्विनी १८ पूजयामास्तरव्यग्रामधुपर्केणभार्गवम् अर्चितश्चयथान्यायंनिषसादसद्देवतैः १९ ततः पूर्वव्यतीतानि कथयंतोस्मतातुभौ आसातांजामदग्न्यश्चसृजयश्चैवभारत २० तथाकथांतेराजर्षिर्भृगुश्चैवमहाबलम् उवाचमधुरंकालैरामंवचनमर्थवत् २१ रामेयंममदौहित्रीकाशिराजसुताप्रभो अस्याः शृणुयथातत्वं कार्यंकार्यविशारद २२ परमंकथ्यतांचेतितांरामः प्रत्यभाषत ततः साभ्यवदद्रामंज्वलंतमिवपावकम् २३ ततोभिवाद्यच्चरणौरामस्य शिरसौश्रेष्ठौ स्पृष्ट्वापद्मदलाभाभ्यां पाणिभ्यामग्रतःस्थिता २४ रुरोदसाशोकवतीबाष्पव्याकुललोचना प्रपदेशरणंचैवशरण्यंभृगुनंदनम् २५ रामउवाच यथालंरसृजयस्यास्यतथामेत्वंनृपात्मजे ब्रूहि यत्तेमनोदुःस्वंकरिष्येवचनंतव २६ अंबोवाच भगवन्शरणंत्वाद्यप्रपपन्नास्मिमहाव्रतम् शोकपंकार्णवान्मग्रांघोरादुद्धरमांविभो २७ मीष्मउवाच तस्याश्चदृष्ट्वारूपं चवपुश्चाभिनवंपुनः सौकुमार्यंपरंचैव रामश्चिंतापरोभवत् २८ किमियंवक्षतीत्येवंविममर्शभृगूदहः अतिदध्यौचिरंरामः रूपयाभिपरिप्लुतः २९ कथ्यतामिति साभूयो रामेणोक्ताशुचिस्मिता सर्वमेवयथातत्वंकथयामासभार्गवे ३० तच्छ्रुत्वाजामदग्न्यस्तंराजपुत्र्यावचस्तदा उवाचतांवरारोहांनिश्चितार्थविनिश्चयम् ३१ रामउवाच प्रेषयिष्यामिमीष्मायकुरुश्रेष्ठायभाविनि करिष्यति वचोमह्यंश्रुत्वाचसनराधिपः ३२ नचैत्करिष्यतिवचोमयोक्तंजान्द्वीकृतः धक्ष्याम्यहंरणेभद्रेसामात्यंशस्त्रतजसा ३३ अथवातेमतिस्तत्र राजपुत्रिनवर्तते यावच्छाल्वपतिर्वीरंयोजयाम्यत्रकर्मणि ३४ अंबोवाच विसर्जिताहंमीष्मेणश्रुत्वैवभृगुनंदन शाल्वराजगतंभावंममपूर्वमनीषितम् ३५ सौभराजमुपेत्याहमवोचंदुर्वचंवचः नचमांप्रत्यगृण्हात्सचारित्र्यपरिशंकितः ३६ एतत्सर्वंविनिश्चित्य स्वबुद्ध्याभृगुनंदन यदत्रौपयिकंकार्यंतच्चिंतयितुमर्हसि ३७ ममतुव्यसनस्यास्यमीष्मोमूलंमहावतः येनाहंवशमानीतासमुत्क्षिप्यबलान्तदा ३८

जयस्यदौहित्रीतिशेषः २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

३९ लुब्धोयतोमांहतवान् नीचोयतोमदंगीकारंस्वयंनकृतवान् अकामुकस्यकन्याहरणंदोषइतिभावः ४० क्रियमाणायाः बलादाहरणेनहिंस्यमानायाः कृहि-

भीष्मंजहिमहाबाहोयत्कृतेदुरवमीदृशम् प्राप्ताहंभृगुशार्दूलचराम्यप्रियमुत्तमम् ३९ सहिलुब्धश्चनीचश्चजितकाशीचभार्गव
तस्मात्प्रतिक्रियांकर्तुंयुक्तातस्मैत्वयानघ ४० एषमेक्रियमाणायाभारतेचतदाविभो अपमवद्दिसंकल्पोधातयेयंमहाव्रतम् ४१ त
स्मात्कामंममाद्येसंशमसंपादयानघ जहिभीष्मंमहाबाहोयथावत्त्रपुरंदर ४२ इतिश्रीमन्महाभारत०३०अंबोपारव्यानेरामांबासं
वादेऽष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७८ भीष्मउवाच एवमुक्तस्तदारामोजहिभीष्ममितिप्रभो उवाचरुदतींकन्यांचो
दयंतींपुनःपुनः १ काश्येनकामंगृणहमिशस्त्रं वैवरवर्णिनि ऋतेब्रह्मविदांहेतोः किमन्यत्करवाणिते २ वाचाभीष्मश्चशाल्वश्चममरा
जिवशानुगौ भविष्यतो नवद्यांगितत्करिष्यामिमाशुचः ३ नतुशस्त्रंघ्नीष्यामिकथंचिदपिभाविनि ऋतेनियोगाद्विप्राणामेषमेस
मयःकृतः ४ अंबोवाच ममदुरवंभगवताव्यपनेयंयतस्ततः तच्चभीष्मप्रसूतंमेतंजहीश्वरमाचिरम् ५ रामउवाच
काशिकन्येपुनर्ब्रूहिभीष्मस्तेचरणानुभो शिरसावंदनार्होपिगृहीष्यतिगिरामम् ६ अंबोवाच जहिभीष्मंरणोरामगर्जंतंवा
रणयथा समाहूतोरणोरामममचेदिच्छसिप्रियम् प्रतिश्रुतंचयदपितत्सत्यंकर्तुमर्हसि ७ भीष्मउवाच तयोःसंवदतोरैवं
राजन्नामांबयोस्तदा ऋषिःपरमधर्मात्माइदंवचनमब्रवीत् ८ शरणागतांमहाबाहोकन्यांनत्यक्तुमर्हसि यदिभीष्मोरणोरामस
माहूतस्त्वयामृधे ९ निर्जितोस्मीतिवाब्रूयात्कुर्याद्वावचनंतव कृतमस्याभवेत्कार्यंकन्यायाभृगुनंदन १० वाक्यंसत्यंचतेवीरभ
विष्यतिकृतंविभो इयंचापिप्रतिज्ञातेतदाराममहामुने ११ जित्वावैक्षत्रियान्सर्वान्ब्राह्मणेषुप्रतिश्रुता ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्र
श्चैवरणेयदि १२ ब्रह्महिद्विजितानंवैहनिष्यामीतिभार्गव शरणार्थेपपन्नानांभीतानांशरणार्थिनाम् १३ नशक्ष्यामिपरित्यागंक
र्तुंजीवन्कथंचन यश्चकृत्संरणेक्षत्रंविजेष्यतिसमागतम् १४ दीप्तात्मानमहंतंचहनिष्यामीतिभार्गव सएवंविजयीरामभीष्मःकुरु
कुलोदहः तेनयुत्थस्वसंग्रामेसमेत्यभृगुनंदन १५ रामउवाच स्मराम्यहंपूर्वकृतांप्रतिज्ञामृषिसत्तम तथैवचकरिष्यामि
यथासामैवलप्स्यते १६ कार्यमेतन्महद्ब्रह्मकाशिकन्यामनोगतम् गमिष्यामिस्वयंतत्रकन्यामादाययत्रसः १७

सायांस्वादिः ४१ ४२ इत्यु०टीकायांअष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७८ एवमिति १ काश्येकाशिराजकन्ये २ ३ ४ ५ ६ ७ ऋषिःअकृतव्रणः पाठांतरेतुस्यष्टमेवसः

कीर्त्यते ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

यदिभीष्मोरणश्चाधीनकरिष्यतिमेवचः हनिष्याम्येनमुद्रितमितिमेनिश्चितामतिः १८ नहिबाणामयोत्सृष्टाः सज्जन्तीहशरीरिणां
 कायेषुविदितंतुभ्यंपुराक्षत्रियसंगरे १९ एवमुक्तातनोरासःसहतेर्ब्रह्मवादिभिःप्रयाणायमतिंरुत्तासमुत्तस्थौमहातपाः २० ततस्तेतामुषि
 त्वातुरजनींतत्रतापसाः हुताग्रयोजसज्जप्याःप्रतस्थुर्मज्जिघांसया २१ अभ्यगच्छतनोरासःसहतेर्ब्रह्मवादिभिः कुरुक्षेत्रंमहाराजकन्य
 यासहभारत २२ न्यविशंतततःसर्वेपरिगृह्यसरस्वतीम् तापसास्तेमहात्मानोभृगुश्चेष्टपुरस्कृताः २३ इतिश्रीमन्महाभा०उद्यो०
 अंबोपारव्यानेकुरुक्षेत्रागमनंनामएकोनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १७९ भीष्मउवाच ततस्तृतीयेदिवसेसंदिदेशव्यवस्थि
 तः कुरुप्रियंसमेराजन्प्राप्तोऽस्मीतिमहाव्रतः १ तमागतमहंश्रुत्वाविषयांतेमहाबलम् अभ्यगच्छंजवेनाशुप्रीत्यातेजोनिधिंप्रभुम् २
 गांपुरस्कृत्यराजेन्द्रब्राह्मणैःपरिवारितः ऋत्विग्भिर्देवकल्पैश्चतथैवचपुरोहितैः ३ समामभिगतंदृष्ट्वाजामदग्न्यःप्रतापवान् प्रतिज-
 ग्राहतांपूजावचनंचेदमब्रवीत् ४ रामउवाच भीष्मकांबुद्धिमास्थायकाशिराजसूतातदा अकामेनत्वयानीतापुनश्चैव
 विसर्जिता ५ विभ्रंशितात्वयाहीयंधर्मादास्तेयशस्विनी परामृष्टांत्वयाहीमांकोहिगंतुमिहार्हति ६ प्रत्याख्याताहिशाल्वेनत्वया
 नीतेतिभारत तस्मादिमांमन्नियोगात्प्रतिगृहीष्टभारत ७ स्वधर्मेपुरुषव्याघ्रराजपुत्रीलभत्वियम् नयुक्तस्त्ववमानोयराजन्कर्तुं
 त्वयानघ ८ ततस्तवैविमनसमुद्गीक्ष्याहमथाब्रुवम् नाहमेनांपुनर्दद्यांब्रह्मन्भ्रात्रेकथंचन ९ शाल्वस्याहमितिप्राहपुरामामेवभागे
 व मयाचैवाभ्यनुज्ञातागतेयंनगरंप्रति १० नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थलोभान्नकाम्यया क्षात्रंधर्ममहंजह्यामितिमेवतमाहितम्
 ११ अथमामब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणाः नकरिष्यसिचेदेतद्वाक्यमेनरपुंगव १२ हनिष्यामिसहामात्यंत्वामद्येतिपुनःपुनः संरंभा
 दब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणाः १३ तमहंगीर्भिरिष्टाभिःपुनःपुनररिंदम अयाचंभृगुशार्दूलनचैवप्रशशामसः १४ प्रणस्यतमहं
 मूर्धाभूयोब्राह्मणसत्तमम् अब्रुवंकारणंकिंतद्यस्त्वंयुद्धंप्रयच्छसि १५ इधस्त्रंममबालस्यभवतैवचतुर्विधम् उपदिष्टंमहाबाहो
 शिष्योस्मितवभार्गव १६ ततोमामब्रवीद्रामःक्रोधसंरक्तलोचनः जानीषेमांगुरुंभीष्मगृणहासीमानंचैवह १७ सूतांकाश्यस्यकौ
 रव्यमस्त्रियार्थंमहामते नहिमेविद्यतेशांतिरन्यथाकुरुनंदन १८

१९ २० २१ २२ २३ २४ अवलिप्तस्य हस्यस्य २५ २६ २७ २८ २९ यः पुमानस्मिन्नरेयथा प्रीत्या द्वेषेण वा वर्तते स नरस्तस्मिन् तथैव
प्रीतिं द्वेषं वा प्रवर्तयन् ३० ननु त्वामर्थे प्रवर्तयन् अहं त्वयि प्रीतिमेव करोमीत्याशंक्याह अर्थे वेति अर्थे गुरुवाक्याद्वारकरणे धर्मे पितृप्रीत्यर्थं स्वीकृते ब्रह्मचर्ये विष
ये देशकालानुसारेण समर्थो विवेककुशलः तत्र धर्मलोपेन गुरुवाक्यात् प्राप्यमाणोऽर्थः श्रेयानुत्तनेत्यर्थे संशयवानुत्तगुरुवाक्यविरोधेनापि पाल्यमानो धर्मः श्रेया

गृहाणे मां महाबाहोरक्षस्व कुलमात्मनः त्वया विभ्रंशिता हीयं भर्तारिनाधिगच्छति १९ तथा ब्रुवंतं तमहं रामं परपुरं जयम् नैतदेवं पुन
र्भावि ब्रह्मर्षे किं श्रमेण ते २० गुरुत्वं त्वयि संप्रेक्ष्य जामदग्न्यपुरातनम् प्रसादयेत्वां भगवंस्त्यक्तैषा तु पुरामया २१ को जातु परभावा हिना
रीं व्यालीमिव स्थिताम् वासयेत गृहे जानन्मूढीणां दोषान्महात्मान् २२ न भयाद्वासवस्यापि धर्मं जह्यां महाव्रत प्रसीद मावाय हाते
कार्यं तत्कुरु माचिरम् २३ अर्थं चापि विशुद्धात्मनः पुराणेश्वर्यते विभो मरुतेन महाबुद्धे गीतः श्लोको महात्मना २४ गुरोरप्यवलिप्तस्य
कार्याकार्यमजानतः उत्पद्य प्रतिपन्नस्य परित्यागो विधीयते २५ सत्त्वं गुरुरिति प्रेम्णा मया संमानितो भूवाम् गुरुवृत्तिं न जानीषे त-
स्माद्यो तस्यामिवै त्वया २६ गुरुं न हन्यां समरे ब्राह्मणं च विशेषतः विशेषतस्तपो वृद्धमेवं क्षांतं मया तव २७ उद्यतेषु मथो हृष्टा ब्राह्मणं
क्षत्रबन्धुवत् यो हन्यात्समरे क्रुद्धं युध्यंतं मपलायिनम् २८ ब्रह्महत्या न तस्य स्यादिति धर्मेषु निश्चयः क्षत्रियाणां स्थितो धर्मस्तत्रि-
यो स्मिन् तपोधन २९ यो यथा वर्तते यस्मिंस्तस्मिन्नेव प्रवर्तयन् नाधर्मं समवाप्नोति न चाश्रेयश्चाविंदति ३० अर्थे वायदिवा ध-
र्मे समर्थो देशकालवित् अर्थसंशयमापन्नः श्रेयान्निःसंशयो नरः ३१ यस्मात्संशयितेऽर्थे यथान्यायं प्रवर्तसे तस्माद्यो तस्यामि-
सहितस्त्वयाराममहाहवे ३२ पश्य मे बाहुवीर्यं च विक्रमं चातिमानुषम् एवंगते पितु मया यच्छक्यं भृगुनंदन ३३ तत्करिष्ये
कुरुक्षेत्रे यो त्वे विप्र तया सह दूंदेरामयथेष्टं ते सज्जीभव महाद्युते ३४ तत्र त्वं निहतो राम मया शरशतादितः प्राप्यसे निजितां
लोकान् शस्त्रपूतो महारणे ३५ सगच्छ विनिवर्तस्व कुरुक्षेत्रं रणप्रियम् तत्रैष्यामि महाबाहो युद्धाय त्वांतपोधन ३६ अपि यत्र त्व
यारामकृतं शौचं पुरापितुः तत्राहमपि हत्वा त्वां शौचं कर्तास्मि भार्गव ३७

नुत्तनेति धर्मसंशयवान् एतयोर्मध्ये अर्थसंशयमापन्नोऽर्थमननुतिष्ठ
न श्रेयान् परिशेषात् धर्मे तु निःसंशयो धर्ममेवानुतिष्ठन् श्रेयानित्यर्थः ३१ अयथान्यायमिति छेदः न्यायातिक्रमेण मां प्रवर्तयसे ३२ बाहुवीर्यं बाणप्रक्षेपादौ
एवंगते एव स्थिते त्वयि ३३ ३४ ३५ ३६ अपि यत्रेति पितृवदुक्रमरणेऽप्याशौचप्राप्तौ सत्यांतं वैवर्तीर्यं शौचं सचैलस्ना नादिनादशमेन्द्रियुद्धिं स्वस्थ करिष्यामीत्यर्थः
शौचं सधिरांजलिदानमित्यर्वाचीनाः ३७ ५

पौराणं पुराकृतम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ बलाः काकाः तेषामशनं अन्नभूतम् ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० सूपस्करं सुवर्गं स्वधिष्ठानं सूचकं वैव्याघ्रं

तत्र रामसमागच्छत्वरितं युद्धदुर्मदं व्यपनेष्यामितेदर्पपौराणं ब्राह्मणब्रुवः ३८ यच्चापिकथसे रामबहुशः परिवत्सरे निर्जिताः क्षत्रिया लो
के मयैकेनेति तच्छृणु ३९ न तदा जातवान् श्रीष्मः क्षत्रियो वापि महिधः पश्चाज्जातानिते जांसित्पणेषु ज्वलितं त्वया ४० यस्ते युद्धमयं दर्पं
कामं च व्यपनाशयेत् सोऽहं जातो महाबाहो श्रीष्मः परपुरंजयः ४१ व्यपनेष्यामितेदर्पं युद्धे रामनसंशयः श्रीष्म उवाच ततो
मामब्रवीद्रामः प्रहसन्निवभारत दिष्ट्या श्रीष्ममया सार्धं योद्धुमिच्छसि संगरे ४२ अयं गच्छामि कौरव्यकुरुक्षेत्रं त्वया सह भाषितं ते क
रिष्यामि तत्र गच्छ परंतप ४३ तत्र त्वानिहतं मातामया शरशताचितम् जान्हवी पश्यतां श्रीष्म गृध्रकंकबलाशनम् ४४ कृपणं त्वामभि
प्रेक्ष्य सिद्धचारणसेविता मया विनिहतं देवीरोदतामद्य पार्थिव ४५ अतदर्हमिहाभागाभगीरथसूतानघा यात्वा मजीजनन्मदं युद्ध
कासुकमातुरम् ४६ एहि गच्छ मया श्रीष्म युद्धकासुकदुर्मदं गृहाण सर्वकौरव्यरथादिभरतर्षभ ४७ इति ब्रुवाणं तमहं रामं परपुरंजयम्
प्रणम्य शिरसारा ममेवमस्त्वित्यथा ब्रुवम् ४८ एवमुक्त्वा ययौरामः कुरुक्षेत्रं युयुत्सया प्रविश्य नगरं चाहं सत्यवत्यै न्यवेदयम् ४९ ततः
कृतः स्वस्त्ययनो मात्राचप्रतिनंदितः हिजातीन्वाच्यपुण्याहं स्वस्ति चैवमहाद्युते ५० रथमास्थाय रुचिरं राजतं पांडुरैर्हयैः सूपस्करं स्व
धिष्ठानं वैव्याघ्रपरिवारणम् ५१ उपपन्नं महाशस्त्रैः सर्वोपकरणान्वितम् तत्कुलीनेन वीरेण हयशास्त्रविदारणे ५२ यत्तं सूतेन शिष्टेन
बहुशो दृष्टकर्मणा दंशितः पांडुरेणाहं कवचेन वपुष्मता ५३ पांडुरं कर्मुकं गृह्य प्रायां भरतसत्तम पांडुरेणातपत्रेण धियमाणेन सूर्धनि
५४ पांडुरेश्चापिव्यजनैर्वीज्यमानो नराधिप शक्रुवासाः शितोष्णीषः सर्वशक्रुविभूषणः ५५ स्तूयमानो जयाशीर्भिर्निघ्नस्य
गजसाह्वयात् कुरुक्षेत्रं रणक्षेत्रमुपायां भरतर्षभ ५६ ते हयाश्चोदितास्तेन सूतेन परमाहवे अवहन्मां भृशं राजन्मनोमारुतरं हसः ५७
गत्वा हंत कुरुक्षेत्रं स च रामः प्रतापवान् युद्धाय सहसाराजन्पराक्रांतो परस्परम् ५८ ततः संदर्शनेतिष्ठं रामस्यातितपस्विनः प्रगृह्य
शंखप्रवरं ततः प्राध ममुत्तमम् ५९ ततस्तत्र हिजाराजं स्तापसाश्च वनौकसः अपश्यन्तरणोदिव्यं देवाः सेंद्रगणास्तदा ६० ततो दिव्या
निमात्यानि प्रादुरासंस्ततस्ततः वादित्राणि च दिव्यानि मेघवृंदानि चैव ह ६१ ततस्ते तापसाः सर्वे भार्गवस्यानुयायिनः प्रेक्षकाः समपद्यन्त
परिवार्य रणाजिरम् ६२

व्याघ्रचर्मतदेव परिवारणं आच्छादनं यस्य तम् ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ भार्गवस्य रामस्य ६२ ५१ ५२

ततो मामब्रवीद्देवी सर्वभूतहितेऽर्षिणी मातास्वरूपिणी राजन्किमिदं ते चिकीर्षितम् ६३ गत्वा हं जामदग्न्यं तु प्रयाचिष्ये कुरुद्वह श्रीष्मेण
सहमायोत्सीः शिष्येणेति पुनः पुनः ६४ मामैवं पुत्रनिर्वन्धं कुरु विप्रेण पार्थिव जामदग्न्येन समरे यो दुर्मित्यवमर्त्ययत् ६५ किन्नवैक्षत्रिय
हणो हरतुल्यपराक्रमः विदितः पुत्ररामस्ते यतस्त्वयोत्थुमिच्छसि ६६ ततो हमब्रुवं देवीमभिवाद्य कृतोजलिः सर्वतद्भरतश्चेष्टयथावृत्तं स्वयं
वरे ६७ यथाचरामो राजेन्द्रमथापूर्वप्रचोदितः काशिराजसूतायाश्च यथाकर्मपुरातनम् ६८ ततः साराममभ्येत्य जननीमेमहानदी म
दर्थं तमृषिर्वीक्ष्य क्षमयामास भार्गवम् ६९ श्रीष्मेण सहमायोत्सीः शिष्येणेति वचो ब्रवीत् सचतामाहयाचंतीं श्रीष्ममेव निवर्तय नच मे
कुरुते काममित्यहं तमुपागमम् ७० वैशंपायन उ० ततो गंगासुतस्नेहाद्रीष्मं पुनरुपागमत् नचास्याश्चाकरोद्वाक्यैः क्रोधपर्याकु
लेक्षणः ७१ अथाह उच्यते धर्मात्मा भृगुश्चेष्टो महातपाः आकृयामास च तदा युद्धाद्यद्विजसन्तमः ७२ इति श्री उद्यो० अंबोपारव्याने
अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८० श्रीष्म उवाच तमहं स्मयन्निवरणं प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् भूमिष्ठं नोत्सहे यो दुर्भवंतरथ
मास्थितः १ आरोहस्यंदनं वीरकवचं च महाभुज बधानसमरे रामयदियो दुर्भयेच्छसि २ ततो मामब्रवीद्रामः स्मयमानो रणाजिरे
रथो मे मेदिनी श्रीष्मवाहा वेदाः सदश्ववत् ३ सूतश्च मातरि श्वावैकवचं वेदमातरः ससंवीतो रणेताभिर्योत्स्ये हं कुरुनंदन ४ एवं ब्रुवा
णो गांधारे रामो मांसत्यविक्रमः शरव्रातेन महता सर्वतः प्रत्यवारयत् ५ ततो पश्यं जामदग्न्यं रथमध्ये व्यवस्थितम् सर्वायुधवरे श्रीम
स्य दुतोपमदर्शने ६ मनसा विहिते पुण्ये विस्तीर्णे नगरोपमे दिव्याश्च युजिसन्नद्वेकां च नेन विभूषिते ७ कवचेन महाबाहो सोमा
कंकृतलक्षणे धनुर्धरो बद्धतूणो बद्धगोधांगुलित्रवान् ८ सारथ्यं कृतवांस्तत्र युयुत्सोरकृतव्रणः सरवावेदविदत्यंतं दधितो-
भार्गवरयद् ९ आकृयानः समायुद्धे मनो हर्षयतीव मे पुनः पुनरभिक्रोशन्नभियाहीति भार्गवः १० तमादित्यमिवोद्यंतमना दृष्ट्यं म-
हाबलम् क्षत्रियांतकरं राममेकमेकः समासदम् ११ ततो हं बाणपातेषु त्रिषु वाहानि गृह्ये अवतीर्य धनुर्न्यस्य पदातिर्ऋषिसन्तम
म् १२ अभ्यगच्छंतदाराममर्चिष्यन् द्विजसन्तमम् अभिवाद्य चैनं विधिवद्ब्रुवं वाक्यमुत्तमम् १३

व१ २३ वेदमातरोगायत्री सावित्री सरस्वत्यः ४ सव्यतिक्रमेति पाठे लंघितक्रमः ५ अदुतोपमं अभूतोपमं दर्शनं च स्यतस्मिन् ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ १६ नतु ते जयमाशास्मीत्युक्तिः श्रुतिमिच्छता त्वया प्रागेव मदभिर्वंदनस्य जयहेतोः कृतत्वादिति भावः तच्चैव मे तत्कुरु श्रेष्ठकर्तव्यं श्रुतिमिच्छतेत्य

यो त्वये त्वयारणो रामसदृशो नाधिकेन वा गुरुणा धर्मशीलेन जयमाशास्वमेविमो १४ राम उवाच एवमेतत्कुरु श्रेष्ठकर्तव्यं
श्रुतिमिच्छता धर्मो ह्येष महाबाहो विशिष्टैः सह युध्यताम् १५ शपेयं त्वानं च देवमा गच्छेथा विशांपते सुख्यस्व त्वरणे यतो धैर्यमालं
व्यकौरव १६ नतु ते जयमाशासे त्वां विजेतुमहं स्थितः गच्छ युख्यस्व धर्मेण प्रीतोस्मि चरितेन ते १७ ततो हंतं नमस्कृत्य रथमारुह्य
सत्वरः प्राध्मापयं रणेशं रवं पुनर्हं मपरिहृतम् १८ ततो युद्धं समभवन्मम तस्य च भारत दिवसान्स्फुटवह्नाजन्त परस्परजिगीषया १९
समेतस्मिन् रणे पूर्वं प्राहरत्कंकपत्रिभिः षष्ठाशतैश्च नवभिः शराणां न तपर्वणाम् २० चत्वारस्तेन मेवाहाः सृतश्चैव विशांपते प्रति
रुद्धस्तथैवाहं समरे दंशितः स्थितः २१ नमस्कृत्य च देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् २२ आ
चार्यतामानिता मे निर्मयदित्यपित्वयि भूयश्च शृणु मे ब्रह्मन्संपदं धर्मसंग्रहे २३ ये ते वेदाः शरीरस्था ब्राह्मण्यं यच्च ते महत् तपश्च ते मह
त्तसंनतेभ्यः प्रहराम्यहम् २४ प्रहरेक्षत्रधर्मस्य यत्वं राम समाश्रितः ब्राह्मणः क्षत्रियत्वं हियाति शस्त्रसमुद्यमात् २५ पश्य मे धनुषो
वीर्यं पश्य बाह्वोर्बलं मम एष ते कार्मुकं वीरच्छिनद्भिनिशितेषुणा २६ तस्याहं निशितं भलं चिक्षेप भरतर्षभ तेनास्य धनुषः कोटिं
छित्वा भूमावपातयम् २७ तथैव च पृथक्कानां शतानि न तपर्वणाम् प्राहिण्वं कंकपत्राणां जामदग्न्यरथं प्रति २८ काये विषक्तास्त
तदा वायुना ससुदीरिताः चेरुः क्षरंतो रुधिरं नागा इव च ते शराः २९ क्षतजोक्षितसर्वांगः क्षरन्सरुधिरं रणे बभौ रामस्तदाराजन्मेरुर्धा
तुमिवोत्सृजन् ३० हेमं तांति शोक इव रक्तस्तव कमंडितः बभौ रामस्तथाराजन् प्रफुल्ल इव किंशुकः ३१ ततो न्यदन्तुरादाय रामः क्रोधस
मन्वितः हेमपुंरवान्स्फुरि शिताच्छरांस्तान् हि ववर्ष सः ३२ ते समासाद्य भारौ द्वा बहुधा वर्मभेदिनः अकंपयन् महावेगाः सर्पानिलवि
षोपमाः ३३ तमहं समवष्टभ्य पुनरात्मानमाहवे शतसंरच्यैः शरैः क्रुद्धस्तदारा मम वाकिरम् ३४ सतैरग्न्यर्कसंकाशैः शरैराशीविषो
पमैः शितैरभ्यर्दितो रामोर्मदचेता इवाभवत् ३५ ततो हं रूपया विष्टो विष्टभ्यात्मानमात्मना धिग्धिगित्यब्रुवं युद्धं क्षत्रधर्मं च भा
रत ३६ असकृच्च ब्रुवं राजन् शोकवेगपरिभुतः अहो बत कृतं पापं मये दक्षत्रधर्मणा ३७

नेन सूचितम् १७ १८ १९ २० २१ २२ मेमयामानिता २३ २४ २५ २६ चिक्षेपेति पारोक्ष्यार्थे लिट्प्रयोगः हेतुया कृतत्वं सूचनार्थः २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

३४ ३५ ३६ ३७

गुरुर्हिजातिर्धर्मात्मायदयंपीडितः शरैः ततो न प्राहरंभूयोजामदग्न्याचभारत ३८ अथावताप्यपृथिवीं पूषादिवससंक्षये जगामा
स्तंसहस्रांश्चुस्ततो युद्धमुपारमत ३९ इति श्रीमन्म. उद्योग. अंबोपारव्याने श्रीष्मरामयुद्धे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८१
श्रीष्मउवाच आत्मनस्ततः स्नातो हयानां च विशांपते मम चापनयामास शल्याचकुशलसंमतः १ स्नातोपवृत्तैः स्नारैर्लब्धतोयैरवि
बलैः प्रभाते चोदिते सूर्ये ततो युद्धमवर्तत २ दृष्ट्वा मां तूर्णमायांतं दंशितं स्यंदने स्थितम् अकरोदथ मत्पथं रामः सज्जं प्रतापवान् ३ ततो
हं राममायांतं दृष्ट्वा समरकांक्षिणम् धनुश्चेष्टं समुत्सृज्य सहसा वतरं रथात् ४ अभिवाद्य तथैवाहं रथमारुह्य भारत युयुत्सुर्जामदग्न्या
स्य प्रसुरवे वीतभीतिस्थितः ५ ततो हं शरवर्षेण महता समवाकिरम् सच मां शरवर्षेण वर्षते समवाकिरत् ६ संक्रुद्धो जामदग्न्यस्त पुनरेव स
तेजितान् संप्रैषीन्मेशरान् घोरान् दीप्तास्थानुरगानिव ७ ततो हं निशितैर्भल्लैः शतशोथसहस्रशः अह्निदंसहसाराजन्तं तरिक्षे पुनः पुनः
ततस्त्वस्त्राणि दिव्यानि जामदग्न्यः प्रतापवान् मयि प्रयोजयामास तान्यहं प्रत्यषेधयम् ९ अस्त्रैरेव महाबाहो चिकीर्षन्तं धिकां क्रिया
म् ततो दिवि महान्नादः प्रादुरासीत् समंततः १० ततो हं मस्त्रं वायव्यं जामदग्न्ये प्रयुक्तवान् प्रत्याजघ्ने च तद्रामो गृह्य कास्त्रेण भारत ११ त
तो हं मस्त्रमाग्रेयमनुमन्थ्य प्रयुक्तवान् वारुणे नैव तद्रामो वारयामास मे विशुः १२ एवमस्त्राणि दिव्यानि रामस्याहमवारयम् रामश्च मम
तेजस्वी दिव्यास्त्रविदरिंदमः १३ ततो मां सव्यतो राजन् रामः कुर्वन् हि जौत्तमः उरस्य विरुध्य संक्रुद्धो जामदग्न्यः प्रतापवान् १४ ततो हं म
रुतश्चेष्टसन्त्यषीदं रथोत्तमे ततो मां कश्मलाविष्टं सूतसूतं सुदावहत् १५ ग्लायंतं भरतश्चेष्टुरामबाणप्रपीडितम् ततो मामपयातं वैभु
शं विद्धमचेतसम् १६ रामस्यानुचरा दृष्ट्वा सर्वे दृष्ट्वा विचुक्रुशः अकृतव्रणप्रभृतयः काशिकन्याचभारत १७ ततस्तलब्धसंज्ञो हं ज्ञा
त्वा सूतमथाब्रुवम् याहि सूत यतो रामः सज्जो हंगतवेदनः १८ ततो मामवहत्सूतो हयैः परमशोभितैः नृत्यद्भिरिव कौरव्यमारुतप्रति
मैर्गतौ १९ ततो हं राममासाद्य बाणवर्षैश्च कौरव अवाकिरं स संरब्धः संरब्धं च जिगीषया २० तानापतत एवा सौ रामो बाणानजिघ्र
गान् बाणैरेवाच्छिन्नचूर्णमिक्कैकं त्रिभिराहवे २१ ततस्ते सृदिताः सर्वे मम बाणाः ससंशिताः रामबाणैर्हि धाच्छिन्ताः शतशोथसहस्रशः

सृष्टीक्षणीकृतान् ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

ततः पुनः शरं दीप्तं संकल्पं कालं संमितम् असृजं जामदग्न्याय रामाया हं जिघांसया २३ तेन त्वमिह तोगादं बाणवेगवशंगतः सुमोह
समरे रामो भूमौ च निपपातह २४ ततो हाहाकृतं सर्वं रामे भूतलमाश्रिते जगद्भारतसंविग्रं यथार्कपतने भवेत् २५ तत एनं समुद्दिग्नाः स
र्व एवाभिदुद्रुवुः तपोधनास्ते सह साकाश्या च कुरुनंदन २६ तत एनं परिषज्य शनैराश्वासयंस्तदा पाणिभिर्जलशीतैश्च जयाशीर्भिश्च
कौरव २७ ततः स विद्धलं वाक्यं राम उत्याच ब्रवीत् तिष्ठ मीष्महतोसीति बाणं संधाय कार्मुके २८ समुक्तो न्यपतत्तूर्णं स न्ये पाश्वर्षे म
हाहवे येनाहं भृशमुद्दिग्नो व्याधूणि तद्वद्भुमः २९ इत्वाहयांस्ततो रामः शीघ्रास्त्रेण महाहवे अवाकिरन्मां विश्रब्धो बाणैस्तेर्लोम
वाहिभिः ३० ततो ह मपि शीघ्रास्त्रं समरप्रतिवारणम् अवासृजं महाबाहो ते तं राधिष्ठिताः शराः ३१ रामस्य मम चैवाशुव्योमावृत्य स
मंततः न स्मसूर्यः प्रतपति शस्त्रजालसमावृतः ३२ मातरि श्वान्तस्तस्मिन्मेघरुद्ध इवाभवत् ततो वायोः प्रकंपाच्च सूर्यस्य च गमस्तिष्ठिः
३३ अभिघातप्रभावाच्च पावकः समजायत तेशराः स्वसमुत्थेन प्रदीप्ताश्चित्रमातुना ३४ भूमौ सर्वे तदाराजचमस्मभूताः प्रपेदिरे त
दाशतसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ३५ असुतान्यथ रवर्वाणि निरवर्वाणि च कौरव रामः शराणां संकुद्धो मयितूर्णं न्यपातयत् ३६ त
तो हंतानपिरणेशरैराशीविषोपमैः सच्छिद्य भूमौ नृपते पातयेयं न गानिव ३७ एवं तदभवद्युद्धं तदा भरतसत्तम संध्याकाले व्यतीते तु
व्यपायात्सच मे गुरुः ३८ इति श्रीमन्महाभारते उद्योगः अंबोपारव्याने द्वशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८२ श्रीष्म उवाच
समागतस्य रामेण पुनरेवातिदारुणम् अन्येद्युस्तमुलं युद्धमभवद्भरतर्षभ १ ततो दिव्यास्त्राविच्छूरो दिव्या न्यस्त्राण्यनेकशः अयो
जयत्सधर्मात्मा दिवसे दिवसे विभुः २ तान्यहंत द्रुतीघातैरस्त्रैरस्त्राणि भारत व्यध मंतुमुले युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुरथ जान् ३ अस्त्रै
रस्त्रेषु बहुधा हतेष्वेव च भारत अयुत्यत महातेजास्त्यक्तप्राणः संयुगे ४ ततः शक्तिप्राहिणो ह्योररूपा मस्त्रेरुद्धे जामदग्न्यो महात्मा
कालोत्सृष्टां प्रज्वलितामिवोल्कां संदीप्तायां तेजसा व्याप्य लोकम् ५ ततो हंता मिषुभिर्दीप्यमानां समायांती मंतकालार्कदीप्ताम्
छित्वा त्रिधा पातयामास भूमौ ततो ववोपवनः पुण्यगंधिः ६ तस्यां छिन्नायां क्रोधदीप्तो थरामः शक्तीर्घोराः प्राहिणो ह्यदशान्याः ता
सां रूपं भारत नो तशक्यं तेजस्विता ल्लाघवाच्चैव वक्तुम् ७

किंत्वेवाहंविह्वलःसंप्रदृश्यदिग्भ्यःसर्वास्तामहोल्काइवाग्नेः नानारूपास्तेजसोग्रेणदीप्तायथादित्याद्वादशलोकसंक्षये ८ ततोजालं
बाणमयंविह्वलंसंदृश्यमित्वाशरजालेनराजन् द्वादशेषून्प्राहिणवंगणेहंततःशक्तीरप्यधमंधोररूपाः ९ ततोराजन्जामदग्न्योम
हात्माशक्तीर्घोराव्याक्षिपद्देमदंडाः विचित्रिताःकांचनपट्टनद्वायथामहोल्काज्वलितास्तथाताः १० ताश्चाप्युग्राश्चर्मणावारयित्वा
रवद्वैनाजौपातयित्वा नरेन्द्र बाणैर्दिव्यैर्जामदग्न्यस्यसंरज्येदिव्यानश्वानभ्यवर्षंससूतान् ११ निर्मुक्तानांपन्नगानांसरूपाहृस्वाशक्ती
र्हेमचित्रानिरुक्ताः प्रादुश्यकेदिव्यमस्त्रंमहात्माक्रोधाविष्टोहेहयेशप्रमाथी १२ ततः श्रेण्यःशलभानामिवोग्राःसमापेतुर्विशिखा
नांप्रदीप्ताः समाचिनोच्चापिभृशंशरीरंहयान्सूतंसस्यचैवमत्स्यम् १३ रथःशरैर्मैनिचितःसर्वतोभूतथाहयाःसारथिश्चैवराजन्
युगंरथेषाचतथैवचक्रेतथैवाक्षःशररुक्तोपभग्नः १४ ततस्तस्मिन्बाणवर्षेव्यतीतेशरीरेणप्रत्यवर्षगुरुतं सविक्षतोमार्गणैर्ब्रह्मरा
शिर्देहादसक्तंमुमुचेभूरिरक्तम् १५ यथारामोबाणजालाभितप्तस्तथैवाहंसदृशंगादविद्धः ततोयुद्धंव्यरमच्चापराणहेभानावस्तं
प्रतियातेमहीध्रम् १६ इतिश्रीमन्महाभारतेउ०अंबोपारव्यानेत्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८३ श्रीभगवान्च ततः
प्रप्रातेराजेंद्रसूर्येविमलतांगते भार्गवस्यमयासार्धंपुनर्युद्धमवर्तत १ ततोभ्रांतेरथेतिष्ठन्नामःप्रहरतांवरः ववर्षशरजालानि
मयिमेघइवाचले २ ततःसूतोममसूहृच्छरवर्षेणताडितः अपयातोरथोपस्थान्मनोममविषादयन् ३ ततःसूतोममात्यर्थकश्म
लंप्राविशन्महत् पृथिव्यांचशराघातान्निपपातमुमोहच ४ ततःसूतोजहात्याणान्रामबाणप्रपीडितः मुहूर्तादिवराजेंद्रमांच
भीराविशन्तदा ५ ततःसूतेहतेतस्मिन्क्षिपतस्तस्यमेशरान् प्रमत्तमनसौरामःप्राहिणोन्मृत्युसंमितान् ६ ततःसूतव्यसनिनं
विह्वलंमांसभार्गवः शरेणाप्यहनद्गाढंविह्वल्यबलवद्भुजः ७ समेभुजान्तरैराजन्निपत्यरुधिराशनः मयैवसहराजेंद्रजगामवसूधा
तलम् ८ मत्वातुनिहतंरामस्ततोमांभरतर्षभ मेघबहिननादोच्चैर्जहद्वेषपुनःपुनः ९ तथातुपतितेराजन्मयिरामोमुदायुतः उदको
शन्महानादंसहतेस्तुपायिभिः १० ममतत्राभवन्नेतुकुरवःपार्श्वतःस्थिताः आगता अपियुद्धंतज्जनास्तत्रदिदृक्षवः आर्तिपरमिकांजगमु
स्तैतदापतितेमयि ११

द्योतीकायांअशीत्यधिकशतमोऽध्यायः १८३ ततइति १ अभांतेमेघमंडलसमीपे २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

द्विजान् ब्राह्मणरूपधरां वसून् १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० भूरिसहस्रदेस्वर्णसहस्राणां दातृभिर्भूरिर्नावास्त्रदेवे च परमेष्ठिनि वानरिनपुंसकं सवर्णे च प्राज्ये स्या
हाच्यलिंगक इति मेदिनी २१ सकंपनाः सविद्युतः २२ बलाः बलाकाः २३ २४ २५ २६ २७ २८ मंत्रमयाः मरीचयो मंडलं च यस्य स तथा तथा च श्रुतिः सैषात्रय्ये च

ततोपश्यं पतितो राजसिंह द्विजानष्टौ सूर्यहुताशनाभान् ते मांसमंतात्परिवार्यतस्थुः स्वबाहुभिः परिवार्याजिमध्ये १२ रक्ष्यमाण
श्च तैर्विप्रैर्नाहं भूमिमुपास्पृशाम् अंतरिक्षे धृतो ह्यस्मितैर्विप्रैर्बाधवैरिव १३ श्वसन्निवांतरिक्षे च जलविंदुभिरुक्षितः ततस्ते ब्राह्मणा-
राजन्नुवंपरिगृह्य माम् १४ मा भैरिति समं सर्वे स्वस्तिते स्वस्ति चासकृत् ततस्तेषामहं वाग्भिस्तर्पितः सहस्रोत्थितः मातरं सरितां श्रे-
ष्ठामपश्यं रथमास्थिताम् १५ ह्याश्वमे संगृहीतास्तया सन्महानद्या संयति कौरवंद्र पादौ जनन्याः प्रतिगृह्य चाहं तथा पितृणां रथमभ्य-
रोहम् १६ इरक्षसामां सरयं ह्यांश्चोपस्कराणि च तामहं प्रांजलिभूत्वा पुनरेव व्यसर्जयम् १७ ततो हं स्वयमुद्यम्य ह्यांस्तान्वातरं हंसः
असुहृद्यं जामदग्न्येन निवृत्ते हनि भारत १८ ततो हं भरतश्चैष्ठवेगवंतं महाबलम् अमुंचं समरे बाणं रामाय हृदयच्छिदम् १९ ततो जगाम व-
सुधां मम बाणप्रपीडितः जानुभ्यां धनुस्तद्वज्ररामो मोहवशंगतः २० ततस्तस्मिन्निपतिते रामे भूरिसहस्रदे आवब्रुर्जलदाव्योमक्षरं
तोरुधिरं बहु २१ उल्काश्च शतशः पेतुः सनिर्याताः सकंपनाः अर्कं च सहसा दीप्तं स्वभानुरभिसंघृणोत् २२ ववुश्च वाताः परुषाश्च लिता
च वसंधरा गृध्रा बलाश्च कंकाश्च परिपेतुर्मुदायुताः २३ दीप्तायां दिशि गोमायुर्दारुणं सुहुरुन्मदत् अनाहता दुंदुभयो विनेदुर्भूशनि
स्वनाः २४ एतदौत्पातिकं सर्वं घोरमासीद्द्रव्यं करम् विसंज्ञकल्ये धरणीं गते रामे महात्मनि २५ ततो वै सहस्रोत्थाय रामो मामभ्यवर्त-
त पुनर्युत्थाय कौरव्यविह्वलः क्रोधमूर्च्छितः २६ आददानो महाबाहुः कार्मुकं बलसंनिभम् शरमप्याददानं तं राममेव न्यवारयन् २७
महर्षयः कृपायुक्ता क्रोधाविष्टो यभार्गवः समेहरदमेयात्मा शरं कालानलोपमम् २८ ततो रविर्मदमरीचि मंडलोजगामास्तं पांसुं
जावगूढः निशाव्यगाहत्करवशीतमारुता ततो युद्धं प्रत्यवहारयावः २९ एवं राजन् नवहारो बभूव ततः पुनर्विमले भूत्सकघोरम् क-
ल्यंकल्यं विंशतिर्वैदिनानि तथैव चान्यानि दिनानि त्रीणि ३० इति श्रीमन्महा० उद्यो० अंबोपारव्याने रामभीष्मयुधि० गंगाहयसंग्र-
हे चतुरशीं शत० अध्यायः १८४ भीष्म उ० ततो हं निशिराजेंद्रप्रणम्य शिरसा तदा ब्राह्मणानां पितृणां च देवतानां च सर्वशः १

विद्यातपतीति प्रत्यवहारयावः समासं कृतवन्तौ आवामिति शेषः २९ विमले दिवसे वितमसीत्यर्थः कल्यंकल्यं प्रातः प्रातः ३० इत्यु० टी० च वशीन्मो० अध्यायः १८४ ततो
हमिति १

रहिते एकौ २ ३४ निशां निशिदर्शयतुं ५ ६ ७ ८ ९ १० प्रत्यभिज्ञापरिचयः तं प्राप्य से पूर्वस्मिन्वक्तृभावे ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

नक्तंचरणीं भूतानां राजन्यानां विशांपते शयनं प्राप्य रहिते मनसा समाचिंतयं २ जामदग्न्येन मे युद्धमिदं परमदारुणम् अहानिच
बहुन्यद्यवर्तते स महात्सयम् ३ नचरामं महावीर्यं शक्रो मिरणसूर्यनि विजेतुं समरे विप्रं जामदग्न्यं महाबलम् ४ यदि शक्यो मया
जेतुं जामदग्न्यः प्रतापवान् देवतानि प्रसन्नानि दर्शयंतु निशां मम ५ ततो निशि चराजेंद्रप्रसक्तः शरविक्षतः दक्षिणे नैह पार्श्वे न प्रभा
तसमये तदा ६ ततो हं विप्रसुरव्येस्ते रैरस्मि पतितो रथात् उत्थापितो धृतश्चैव मा भैरिति च सांत्वितः ७ त एव मां महाराज स्वप्ने
दर्शनमेत्यवै परिवार्या ब्रुवन्वाक्यं तन्निबोध कुरु हह ८ उत्तिष्ठ मा भैर्गंगेय न भयं ते स्ति किंचन रक्षामहेत्वां कौरव्य स्वशरीरं हि नो भ
वान् ९ तत्वां रामोरणे जेतो जामदग्न्यः कथंचन तमेव समरे रामं विजेता भरतर्षभ १० इदमस्त्रं स दधितं प्रत्यभिज्ञास्यते भवान् विदि
तं हितवाप्येतत्पूर्वस्मिन् देहधारणे ११ प्राजापत्यं विश्वकृतं प्रस्वापं नाम भारत नद्दीदं वेद रामोऽपि पृथिव्यां वा पुमान् क्वचित् १२ तत्स्मर
स्वमहाबाहो भृशं संयोजयस्व उपस्थास्यति राजेंद्र स्वयमेव तवानघ १३ येन सर्वान् महावीर्यान् शशिसिंघसिकौरव नचरामः क्षयं गता
तेनास्त्रेण नराधिप १४ एनसान्तु संयोगं प्राप्य से जातु मानद स्वप्स्यते जामदग्न्यो सौ त्वहाण बलपीडितः १५ ततो जित्वा त्वमेवैनं पुनरु
त्थापयिष्यसि अस्त्रेण दधितेनाजौ भीष्मसंबोधनेन वै १६ एवं कुरुष्व कौरव्य प्रभाते रथमास्थितः प्रसक्तं वासुतं वै तितुल्यं मन्यामहे वय
म् १७ नचरामेण मर्त्यं कदाचिदपि पार्थिव ततः समुत्पन्नमिदं प्रस्वापं युज्यतामिति १८ इत्युक्तांतर्हि ताराजन्सर्व एव द्विजोत्तमाः अष्टौ
सदृशरूपास्ते सर्वे भासुरमूर्तयः १९ इति श्री ७० अंबो स्वप्नोपदे पंचांशतः अध्यायः १८५ भीष्म उ० ततो रात्रौ व्यतीतायां प्रतिबुद्धो-
स्मि भारत ततः संचिंत्य वै स्वप्नमवाप हर्षमुत्तमम् १ ततः समभवद्युद्धं ममतस्य च भारत तु मुलं सर्वभूतानां लोमहर्षणमद्रुतम् २ त
तो बाणमयं वर्षं वर्षमधिभार्गवः न्यवारय महंतं च शरजालेन भारत ३ ततः परमसंकुद्धः पुनरेव महातपाः ह्यस्तनेन च कोपेन शक्तिं वै
प्राहिणोन्मयि ४ इंद्राशनि समस्पर्शाय मदंड समप्रभाम् ज्वलंती मग्निवत्संरव्ये लेलिहानां समंततः ५ ततो भारत शार्दूल धिष्ण्य माका
शगं यथा सामामभ्यवधीच्छूर्णं जन्तुदेशो कुरु हह ६ अथास्त्रमस्त्रवहोरंगिरिगैरिक्थानुवत् रामेण स महाबाहो क्षतस्य क्षतजैक्षण ७

इत्युद्योगे दीकायां पंचाशीत्यधिकवा अध्यायः १८५ तत इति १२३४५ धिष्ण्यं नक्षत्रम् धिष्ण्यं स्थानाग्नि सद्यः शक्तावसे चेति मेदिनी जन्तुदेशो कंतकक्षयोरंतराले ६

अस्त्रशोणितं पाठांतरे स्तुगपितदेव ७ ८ ९

ततो हंजामदग्न्याय मृशं क्रोधसमन्वितः चिक्षेपं मृत्कसंकाशं बाणं सर्पविषोपमम् ८ सतेनाभिहतो वीरो ललाटे द्विजसत्तमः अशो
 भतमहाराजसंश्रुंग इव पर्वतः ९ ससंरब्धः समावृत्य शरं कालांतकोपमम् संदधे बलवत्कृष्य घोरं शत्रुनिबर्हणम् १० सवक्षसिपपातो
 ग्रः शरो व्याल इव श्वसन् महीराजं स्तनः श्वाहमगमं रुधिराविलः ११ संप्राप्य तु पुनः संजंजामदग्न्याय धीमते प्राहिण्वं विमलां शक्तिं ज्व
 लंतीमशनीमिव १२ सातस्य द्विजसुरव्यस्य निपपातफ्रज्जांतरे विह्वलश्चाभवद्राजन्वेषयुश्चैनमाविशत् १३ तत एनं परिष्वज्य सरवा
 विप्रो महातपाः अकृतघ्नः शभैर्विक्रैराश्वासयदनेकधा १४ समाश्वस्तस्ततो रामः क्रोधामर्षसमन्वितः प्रादुश्चक्रे तदा ब्राह्मं परमा
 स्त्रं महाव्रतः १५ ततस्तत्प्रतिधातार्थं ब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमम् मया प्रयुक्तं ज्वालयुगांतमिव दर्शयत् १६ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरा वै स
 मागमः असंप्राप्यैव रामं च मां च भारत सत्तम १७ ततो व्योम्नि प्रादुरभूत्तेज एव हि केवलम् भूतानि चैव सर्वाणि जग्मुरातिविशोपते
 १८ ऋषयश्च सगंधर्वा देवताश्चैव भारत संतापं परमं जग्मुरस्त्रतेजोभिपीडिताः १९ ततश्च चालपृथिवी सपर्वतवनद्रुमा संतप्ता-
 नि च भूतानि विषादं जग्मुरुत्तमम् २० प्रज्ज्वालनभोराजन्धूमायते दिशो दश नस्थातुमंतरिक्षे च शोकुराकाशगास्तदा २१ ततो हा
 हाकृतलोके स देवा सुरराक्षसे इदमंतरमित्येवं मोक्तुं कामोस्मि भारत २२ प्रस्वापमस्त्रं त्वरितो वचनाद्ब्रह्मवादिनाम् विचित्रं च तदस्त्रं
 मे मनसि प्रत्यभात्तदा २३ इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबोपारव्याने रामब्रह्मास्त्रप्रयोगे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८६
 श्रीष्म उवाच ततो हलं हलाशब्दो दिविराजन्महान् भूत् प्रस्वापं श्रीष्ममास्त्राक्षीरिति कौरवनंदन १ अयुंजमेव चैवाहंतदस्त्रं भू
 गुनंदने प्रस्वापं मां प्रयुंजानं नारदो वाक्यमब्रवीत् २ एते विद्यति कौरव्यदिविदेवगणाः स्थिताः ते वां निवारयं वद्य प्रस्वापं मां प्रयोजय
 ३ रामस्तपस्वी ब्रह्मण्यो ब्राह्मणश्च गुरुश्च ते तस्यावसानं कौरव्यमास्मका र्षीः कथंचन ४ ततो पश्यं दिविष्ठान्वैतान् शौब्रह्मवादिनः ते
 मां स्मयंतो राजेंद्रशनकैरिदमब्रुवन् ५ यथा ह भारत श्रेष्ठ नारदस्ते तथा कुरु एतद्विपरमं श्रेयो लोकानां भरतर्षभ ६ ततश्च प्रतिसंहृत्य
 तदस्त्रं स्वापनं महत् ब्रह्मास्त्रं दीपयं चक्रे तस्मिन् युधियथाविधि ७ ततो य रामोरुषितो राजसिंह हृत्स्वातदस्त्रं विनिवर्तितं वै जितोऽ
 स्मि श्रीष्मेति स मंदबुद्धिरित्येव वाक्यं सहसा व्यमुचत् ८

मोऽध्यायः १८६ दिविदेवानामिति शेषः १ २ ३ ४ ५ ६ चक्रे कृतवानहं हे श्रीष्म स मंदबुद्धिरहं

जितोस्मीतिसंबंधः ८ ६

ततोपश्यत्पितरं जामदग्न्यः पितुस्तथापितरं चास्यमान्यं ते तत्र चैनं परिवार्यतस्थुस्तुश्चैनं सांत्वयन् पूर्वतदानीम् ९ पितर ऊचुः
मास्मै वंसाहसं तात पुनः कार्षीः कथंचन श्रीष्मेण संयुगं गंतुं क्षत्रियेण विशेषतः १० क्षत्रियस्य तु धर्मो यथेयं द्युद्धं भृगुनंदन स्वाध्यायो व्रत
चर्या च ब्राह्मणानां परं धनम् ११ इदं निमित्ते कस्मिंश्चिदस्माभिः प्रागुदाहृतम् शस्त्रधारणमत्कृतं तच्चाकार्यं कृतं त्वया १२ वत्स पर्याप्तमे
तावद्दीष्मेण सह संयुगे विमर्दस्ते महाबाहो व्यपयाहिरणादितः १३ पर्याप्तमेतद्द्रुते तव कार्मुकधारणम् विसर्जयेत्तद्वर्धतपस्तप्य
स्वभार्गव १४ एष श्रीष्मः शान्तनवो देवैः सर्वैर्निवारितः निवर्तस्वरणादस्मादिति चैव प्रसादितः १५ रामेण सह मायोत्सीगुरुणेति पुनः पु
नः नहिरामोरणे जेतुं त्वयान्याय्यः कुरुदह १६ मानं कुरुष्व गांगेय ब्राह्मणस्य रणाजिरे वयं तु गुरवस्तुभ्यं तस्मात्वांवारयामहे १७ श्री
ष्मो वसूनामन्यतमो दिक्ष्याजीवसि पुत्रक गांगेयः शान्तनोः पुत्रो वसुरेष महायशाः १८ कथं शक्यस्त्वया जेतुं निवर्तस्वेह भार्गव अर्जुनः
पांडव श्रेष्ठः पुरंदरसुतो बली १९ नरा प्रजापतिर्वीरः पूर्वदेवः सनातनः सव्यसाचीति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु वीर्यवान् श्रीष्म
त्पर्यथा कालं विहितो वै स्वयं भुवा २० श्रीष्म उवाच एवमुक्तः स पितृभिः पितृन्नामो ब्रवीदिदम् नाहं युधि निवर्तेयमिति
मेव तमाहितम् २१ न निवर्तितं पूर्वश्च कदाचिद्वृणुमूर्धनि निवर्त्यतामापगोयः कामं युद्धासितामहाः २२ न त्वहं विनिवर्तिष्ये युद्धादस्मा
त्कथंचन ततस्ते मुनयो राजन् नृचीक प्रसुरवास्तदा २३ नारदेनैव सहिताः समागम्येदमब्रुवन् निवर्तस्वरणात्तातमानयस्व हि जित्तम
म् २४ नेत्यवोच महतांश्च क्षत्रधर्मव्यपेक्षया मम व्रतमिदं लोके नाहं युद्धात्कदाचन २५ विमुरवो विनिवर्तेयं पृष्ठतो भ्याहतः शरैः नाहं
लोभान्न कार्पण्यान्न भयान्नार्थकारणात् २६ त्यजेयं शाश्वतं धर्ममिति मे निश्चितामतिः ततस्ते मुनयः सर्वे नारदप्रसुरवाचप २७
भागीरथी च मे मातारणमध्यं प्रपेदिरे तथैवात्तशरो धन्वी तथैव दृढनिश्चयः २८ स्थिरो हमाह वेयोद्धुं ततस्ते राममब्रुवन् २९ समेत्य
सहिता भूयः समरे भृगुनंदनम् नावनीतं हित्वादयं विप्राणां शास्य भार्गव २९ रामराम निवर्तस्व युद्धादस्मादिजित्तम अवध्यो वै त्व
या श्रीष्मस्त्वं च श्रीष्मस्य भार्गव ३० एवं ब्रुवंतस्ते सर्वे प्रतिकूल्य रणाजिरम् न्यासयांचक्रिरे शस्त्रं पितरो भृगुनंदनम् ३१

ततोहंपुनरेवाथतानष्टौब्रह्मवादिनः अद्राक्षंदीप्यमानान्वैग्रहानष्टाविवोदिताम् ३२ तेमांसप्रणयंवाक्यमब्रुवन्समरेस्थितं प्रेहिरा
ममहाबाहोःगुरुलोकहितंकुरु ३३ दृष्टानिवर्तितंशमंसहृद्वाक्येनतेनवै लोकानांचहितंकुर्वन्नहमप्याददेवचः ३४ ततोहंराममा
साद्यवचंदेभृशविद्वतः रामश्चाभ्युत्सयन्प्रेम्णामामुवाचमहातपाः ३५ त्वत्समोनास्तिलोकेस्मिन्क्षत्रियः पृथिवीतले गम्यतां
भीष्मयुद्धेस्मिंस्तोषितोहंपृशंत्वया ३६ ममचैवसमक्षंतांकन्यामाहूयभार्गवः उक्तवान्दीनयावाचामध्येतेषांमहात्मनाम् ३७
इतिश्रीमन्महाभारतेउ० अंबोपारव्यानेरामभीष्मयुद्धनिवृत्तौसप्ताशीत्यधिकश० अध्यायः १८७ रामउवाच प्रत्यक्षमेत
ल्लोकानांसर्वेषा मेवभाविनि यथाशक्त्यामयायुद्धं कृतंवैपौरुषं परम् १ नचैवमपिशक्नोमिभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् विशेषयितु
मत्यर्थमुत्तमास्त्राणिदर्शयन् २ एवामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् यथेष्टंगम्यतांभद्रेकिमन्यद्वाकरोमि ते ३ भीष्ममेवप्रपद्य
स्वनतेन्याविद्यतेगतिः निर्जितोह्यस्मिभीष्मेणामहास्त्राणिप्रमुंचतां ४ एवमुक्ताततो रामो विनिःश्वस्यमहामनाः तूष्णीमा
सीत्ततःकन्याप्रोवाचभृगुनंदनम् ५ भगवन्नेवमेवैतद्यथाहभगवांस्तथा अजेयोयुधिभीष्मोयमपिदेवैरुदारधीः ६ यथाशक्ति
यथोत्साहंममकार्यंकृतंत्वया अनिवार्यरणोवीर्यमस्त्राणिविविधानिच ७ नचैवशक्यतेयुद्धेविशेषयितुमंततः नचाहमेनंया
स्यामिपुनर्भीष्मंकथंचन ८ गमिष्यामितुतत्राहंयत्रभीष्मंतपोधन समरेपातयिष्यामिस्वयमेवभृगूदह ९ एवमुक्ताययौक
न्यारोषव्याकुललोचना तापस्येधृतसंकल्पासमिचिंतयतीवधम् १० ततोमहेंद्रंसहतेर्मुनिभिर्भृगुसन्तमः यथागतंतथासो
गाचामुषामंन्यमारत ११ ततोरथंसमारुह्यस्तूयमानोद्विजातिभिः प्रविश्यनगरंमात्रेसत्यवत्यैन्यवेदयम् १२ यथावृत्तंमहारा
जसाचमांप्रत्यनंदत पुरुषांश्चादिशंप्राज्ञाचकन्यावृत्तांतकर्मणि १३ दिवसेदिवसेह्यस्यागत्वाजानीतचेष्टितम् प्रत्याहरंश्च
मेयुक्ताःस्थिताःप्रियहितेसदा १४ यदैवहिवनंप्रायात्साकन्यातपसेधृता तदैवव्यथितोदीनोगतचेताइवाभवम् १५ नहिमां
क्षत्रियःकश्चिद्दीर्येणव्यजयद्युधि ऋतेब्रह्मविदस्ताततपसासंशितव्रतात् १६ अपिचैतन्मपाराजन्नारदेपिनिवेदितम् व्या
सेचैवतथाकार्यंतौचोभौमामवोचताम् १७

नविषादस्तथा कार्योभीष्मकाशिक्षतांप्रति दैवंपुरुषकारेणकोनिवर्तितुमुत्सहेत् १८ साकन्यातुमहाराजप्रविश्याश्रममंडल
म् यमुनातीरमाश्रित्यतपस्तेपेतिमानुषम् १९ यमुनाजलमाश्रित्यसंवत्सरमथापरम् उपवासंनिराहारापारयामासभाविनी २०
निराहाराकृशाकृक्षाजटिलामलपंकिनी षण्मासान्वासुभक्षाचस्थाणुभूतातपोधना २१ शीर्णपर्णेनचैकेनपारयामाससाप
रम् संवत्सरंतीव्रकोपापादांगुष्ठाग्रधिष्ठिता २२ एवंद्वादशवर्षाणितापयामासरोदसी निवर्त्यमानापिचसाज्ञातिभिर्नैवशक्यते
२३ ततो गमहत्सभूमिंसिद्धचारणसेविताम् आश्रमं पुण्यशीलानांतापसानांमहात्मनाम् २४ तत्रपुण्येषुतीर्थेषुसाप्नुतांगीदिवा
निशम् व्यचरत्काशिकन्यासायथाकामविचारिणी २५ नंदाश्रमेमहाराजतथोलूकाश्रमेशभे चवनस्याश्रमेचैवब्रह्मणस्थानएवच
२६ प्रयागेदेवयजनेदेवारण्येषुचैवह भोगवत्यांमहाराजकौशिकस्याश्रमेतथा २७ मांडव्यस्याश्रमेराजन्दिलीपस्याश्रमेतथा रामह
देचकौरव्यपेलगर्गस्यचाश्रमे २८ एतेषुतीर्थेषुतदाकाशिकन्याविशोपते आस्तावयतगात्राणिव्रतमास्थायदुष्करम् २९ तामब्रवी
चकौरव्यमममाताजलेस्थिता किमर्थंक्षिप्यसेपदेतथ्यमेववदस्वमे ३० सैनामथाब्रवीद्राजन्कृतांजलिरनिदिता भीष्मेणसमरेरा
मोनिर्जितश्चाकृलोचने ३१ कोन्यस्तमुत्सहेज्जेतुमुद्यतेषुमहीपतिः साहंप्रीष्मविनाशायतपस्तप्येसुदरुणम् ३२ विचरामिमहीं
देवियथाहन्यामहन्तुपम् एतद्धतमहं देविपरमस्मिन्यथाहिमे ३३ ततोब्रवीत्सागरगाजिह्वंचरसिभाविनि नैषकामोनवद्यां गिशक्यः
प्राप्तुंत्वयाबलं ३४ यदिभीष्मविनाशायकाश्येचरसिचैवव्रतम् व्रतस्थाचशरीरंत्वंयदिनामविमोक्ष्यसि ३५ नदीभविष्यसि शम्भेकु
टिलावार्षिकोदका दुस्तीर्थाननुविज्ञेयावार्षिकीनाष्टमासिकी ३६ भीमग्राहवतीघोरासर्वभूतभयंकरी एवमुक्ताततोराजन्का
शिकन्यांन्यवर्तत ३७ मातामममहाभागास्मयमानेवभावि नीकदाचिदष्टमेमासिकदाचिद्दशमेतथा नप्राप्तीतोदकमपिपुनःसा
वरवर्णिनी ३८ सावत्सभूमिकौरव्यतीर्थलोभात्ततस्ततः पतितापरिधावंतीपुनःकाशिपतेःसुता ३९ सानदीवत्सभूम्यांतुप्रथि
ताचेतिभारत वार्षिकीग्राहबहुलादुस्तीर्णाकुटिलातथा ४० साकन्यातपसातेनदेहार्धेनव्यजायत नदीचराजन्वत्सेषुकन्याचैवाभव
त्तदा ४१ इतिउ० अंबानपस्यायांअष्टाशीत्य०ध्यायः १८८

वर्षास्वेववहतीतिवार्षिकी ३६३७ ३८ पतितागतापरिधावंतीपर्यटन्ती ३९४०४१ इत्यु०टी०अष्टाध्यायः

तत इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ शांतं शौर्यधर्मरहितम् ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ यमुनामभितः यमुनादीपे इत्यर्थः १९

भीष्म उवाच ततस्तेतापसाः सर्वे तपसे धृतनिश्चयाम् दृष्ट्वा न्यवर्तयंस्तान् किं कार्यमिति चाब्रुवन् १ तानुवाच ततः कन्या तपोवृद्धा
 नृषींस्तदा निराकृतास्मि भीष्मेण भ्रंवितापतिधर्मतः २ वधार्थं तस्य दीक्षामेन लोकार्थं तपोधनाः निहत्य भीष्मं गच्छेयं शांतिमित्येव
 निश्चयः ३ यत्र तांदुःखवसति मिमांसास्मि शाश्वतीम् पतिलोकाद्दिहीना च नैव स्त्री न पुमानिह ४ नाहत्वा युधिगांगेयं निवर्ति
 ष्येतपोधनाः एष मे हृदिसंकल्पो यदिदं कथितं मया ४५ स्त्रीभावे परिनिर्विण्णा पुंस्त्वार्थे कृतनिश्चया भीष्मे प्रतिचिकीर्षामि नास्मि
 वार्येति वै पुनः ६ तां देवो दर्शयामास शूलपाणि रुमापतिः मध्ये तेषां महर्षीणां स्वेन रूपेण तापसीम् ७ छंदमाना वरेणाथ सा वव्रे मत्सरा
 जयं हनिष्यसीति तां देवः प्रत्युवाच मनस्विनीम् ८ ततः सा पुनरेवाथ कन्या रुद्रमुवाच ह उपपद्येत्कथं देवस्त्रिया युधिजयो मम ९
 स्त्रीभावेन च मे गाढं मनः शांतमुमापते प्रतिश्रुतश्च भूतेश त्वया भीष्मपराजयः १० यथा स सत्यो भवति तथा कुरु वृषध्वज यथा हन्यां
 समागम्य भीष्मं शांतनवं युधि ११ तामुवाच महादेवः कन्यां किल वृषध्वजः न मे वागनृतं प्राह सत्यं भद्रे भविष्यति १२ हनिष्यसि रणे भी
 ष्मं पुरुषत्वं च लप्स्यसे स्मरिष्यसि च तत्सर्वं देहमन्यं गतासती १३ दुपदस्य कुले जाता भविष्यसि महारथः शीघ्रास्त्रश्चित्रयोधी च भ
 विष्यसि सुसंमतः १४ यथोक्तमेव कल्याणिसर्वमेतद्भविष्यति भविष्यसि पुमान्पश्चात्कस्मान्चित्कालपर्ययात् १५ एवमुक्त्वा महादेवः
 कपदीं वृषभध्वजः पश्यतामेव विप्राणां तत्रैवांतरधीयत १६ ततः सा पश्यतां तेषां महर्षीणाम निर्दिता समाहृत्य वनान्तस्मात्काष्ठानि च
 रवर्णिनी १७ चितां कृत्वा तु महतीं प्रदाय च हुताशनम् प्रदीपे ग्नौ महाराज रोषदीप्तेन चेतसा १८ उक्त्वा भीष्मवधार्थेति प्रविवेश हुता
 शनम् ज्येष्ठा काशिसुताराज च यमुनामभितो नदीम् १९ इति श्रीमत् उद्योगपर्वण्योऽं बो पारव्याने अंबाग्रि प्रवेशोऽननवत्यधिकश
 ततमोऽध्यायः ५८९ दुर्योधन उवाच कथं शिरवंडी गांगेय कन्या भूत्वा पुरा तदा पुरुषो भूद्युधिश्चेष्टतन्मे ब्रूहि पितामह २
 भीष्म उवाच भार्या तु तस्य राजेन्द्र दुपदस्य महीपतेः महिषी दयिता त्वासीद पुत्रा च विशांपते २ एतस्मिन्नेव काले तु दुपदो वैम
 हीपतिः अपत्यार्थं महाराज तोषयामास शंकरम् ३ अस्मद्द्वयार्थं निश्चित्य तपोधोरं समास्थितः ऋते कन्यां महादेव पुत्रो मे स्यादिति ब्रु
 वन् ४

इति उद्योगपर्वणि टीकायां ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ५८९

कथं शिरवंडीति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

स्त्रीपुमान्पूर्वस्त्रीसैवपश्चात्पुमान्पूर्वकालेकसर्वेति समासः ५ ६ ७ ८ द्रुपदं प्रविवेश हतेन सह मिथुनी भावं जगाम ९ विधिदृष्टेन शास्त्रदृष्टेन कर्मणा गर्भा
धानरत्नेन पार्षतस्य गर्भं दधार इति संबंधः १० ११ अभिप्रायकृतान्वासनानिर्मितान् दोहदानित्यर्थः १२ १३ प्राजायत प्रसूतवती १४ १५ १६ १७ १८ १९

भगवत्पुत्रमिच्छामि भीष्मं प्रतिचिकीर्षया इत्युक्तो देवदेवेन स्त्रीपुमान्स्तेषां विष्यति ५ निवर्तस्व महीपाल नैतज्जालन्यथा भवेत्
सतु गत्वा च नगरं भार्यामिदमुवाच हृद् कृतो यत्नो महान् देवितपसाराधितो मया कन्याभूत्वा पुमान्भावी इति चोक्तोऽस्मि शंभुना ७ पु
नः पुनर्याच्यमानो दिष्टमित्यब्रवीच्छिवः नतदन्यच्च भविता भवितव्यं हिततथा ८ ततः सानियता भूत्वा क्रतुकाले मनस्विनी प
त्नी द्रुपदराजस्य द्रुपदं प्रविवेश ह ९ लेभे गर्भं यथा कालं विधिदृष्टेन कर्मणा पार्षतस्य महीपाल यथामानारदो ब्रवीत् १० ततो दधार
सा देवी गर्भं राजीवलोचना तां सराजा प्रियां भार्यां द्रुपदः कुरुनंदन ११ पुत्रस्नेहान्महाबाहुः सखं पर्यचरत्तदा सर्वानभिप्रायकृतान्
भार्यालभत कौरव १२ अपुत्रस्य सतो राज्ञो द्रुपदस्य महीपतेः यथा कालं तु सा देवी महिषी द्रुपदस्य ह १३ कन्यां प्रवररूपां तु प्राजायत
नराधिप अपुत्रस्य तुराज्ञः सा द्रुपदस्य मनस्विनी १४ ख्यापयामास राजेन्द्र पुत्रो ह्येष ममेति वै ततः सराजा द्रुपदः प्रच्छन्नायानरा
धिप १५ पुत्रवत्पुत्रकार्याणि सर्वाणि समकारयत् रक्षणं चैव मंत्रस्य महिषी द्रुपदस्य सा १६ चकार सर्वयत्नेन ब्रुवाणा पुत्र इत्यत
न च तां वेदनगरे कश्चिदन्यत्र पार्षतात् १७ श्रद्धधानो हितहाक्यं देवस्याच्युत तेजसः छादयामास तां कन्यां पुमानिति च सो ब्रवीत् १८
जातकर्माणि सर्वाणि कारयामास पार्थिवः पुं वद्विधानयुक्तानि शिरवंडीति च तां विदुः १९ अहमेकस्तु चारेण वचनान्तरदस्य च
ज्ञातवान् देववाक्येन अंबायास्तपसा तथा २० इति श्रीमन्मण्डोदयोगोऽम्बोपाख्याने शिरवंड्युत्पत्तौ नवत्यधिकशततमोऽध्या
यः १९० भीष्म उवाच चकार यत्नं द्रुपदः सुतायाः सर्वकर्मसु ततो लेख्यादिषु तथा शिल्पेषु च परंतप १ इष्टस्त्रे चैव राजेन्द्र
द्रोणशिष्यो बभूव ह तस्य माता महाराजराजानं वरवर्णिनी २ चोदयामास भार्यां कन्यायाः पुत्रवत्तदा ततस्तां पार्षतो ह स्त्वा कन्यां
संप्राप्तयौवनाम् ३ स्त्रियं मत्वा ततश्चिंतां प्रपेदे सह भार्याया ३ द्रुपद उवाच कन्याममेयं संप्राप्ता यौवनं शोकवर्धिनी मया प्र
च्छादिता चेयं वचनाच्छूलपाणिनः ४ भार्या उवाच नतन्मिथ्या महाराज भविष्यति कथंचन त्रैलोक्यकर्ता कस्माद्विदुः कथं वक्तु
मिहार्हति ५

२० इत्यु. टी. नवत्यंशततमोऽध्यायः १९० चकार इति १ २ ३ शूलयुक्तः पाणिः शूलपाणिः सोऽस्यास्ती शूलपाणी तस्य शूलपाणिनः व्रीह्यादित्वान्नर्थयिदनिः

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ धात्रीणां पितृगृहादागतामां सरवीनां च १४ ता एव धान्यः स्वाः प्रेष्यादासीः प्रेषयामासुः दशार्णपतिमिति शो

यदितरोचते राजन् वक्ष्यामि शृणु मेव चः श्रुत्वेदानीं प्रपद्येथाः स्वां मतिं पृषतात्मज ६ क्रियतामस्य यत्नेन विधिवद्धारसंग्रहः भविता त
द्वचः सत्यमिति मे निश्चितामतिः ७ ततस्तौ निश्चयं कृत्वा तस्मिन्कार्येथदंपती वरयांचक्रतुः कन्यां दशार्णाधिपतेः सुताम् ८ ततो राजा दु
पदो राजसिंहः सर्वान् राज्ञः कुलतः संनिशम्य दशार्णकस्य नृपतेस्तनूजां शिरवंडिने वरयामास दारा च ९ हिरण्यवर्मेति नृपो यो सौ दशार्ण
कः स्मृतः स च प्रादान्महीपालः कन्यांतस्मै शिरवंडिने १० स च राजा दशार्णेषु महानासीत् स दुर्जयः हिरण्यवर्मा दुर्धर्षो महासेनो महामनाः
११ कृते विवाहे तु तदा सा कन्याराजसत्तम यौवनं समनुप्राप्ता सा च कन्या शिरवंडिनी १२ कृतदारः शिरवंडी च कां पितृपुनरागमत् ततः
सा चेदतां कन्यां कंचित्कालं स्त्रियं किल हिरण्यवर्मणः कन्या ज्ञात्वा तां तु शिरवंडिनीम् १३ धात्रीणां च सरवीनां च व्रीडमानान्यवेदयत्
कन्यां पंचालराजस्य सुतां तां वै शिरवंडिनीम् १४ ततस्ताराजशार्दूल धान्यो दशार्णिकास्तदा जग्मुरातिपरां प्रेष्याः प्रेषयामासुरेव च १५ ततो
दशार्णाधिपतेः प्रेष्याः सर्वान्यवेदयन् विप्रलंभं यथावृत्तं स च चक्रो धैर्यार्थिवः १६ शिरवंड्यपि महाराजपुंवद्राजकुले तदा विजहार मुदा यु
क्तः स्त्रीत्वमेव निरोहयन् १७ ततः कतिपया हस्यतच्छ्रुत्वा भरतर्षभ हिरण्यवर्माराजेंद्रो षादार्तिं जगाम ह १८ ततो दशार्णको राजा
तीव्रकोपसमन्वितः दूतं प्रस्थापयामास दुपदस्य निवेशनम् १९ ततो दुपदमासाद्य दूतः कांचनवर्मणः एकैकांतमुत्सार्य रहो वचनमब्र
वीत् २० दशार्णराजो राजंस्त्वाभिदं वचनमब्रवीत् अभिषंगात्प्रकुपितो विप्रलब्धस्त्वयानघ २१ अवमन्यसे मां नृपते नूनं दुर्मित्रितं तव य
न्मे कन्यां स्वकन्यार्थं मोहाद्याचितवानसि २२ तस्याद्यविप्रलंभस्य फलं प्राप्नुहि दुर्मते एषत्वांसजनामात्यमुद्धरामि स्थिरो भव २३
इति श्रीमन्महाभारत उद्यो० अंबोपारव्याने दूतप्रेषणे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९१ श्रीष्मत् ० एवमुक्तस्य दूतेन दुपदस्य त
दानृप चोरस्येव गृहीतस्य न प्रावर्तत भारती १ स यत्नमकसे तीव्रं संबन्धिन्यनुमानने दूतैर्मधुरसंभाषेनैतदस्तीति संदिशन् २ सरा
जाभूय एवाथ ज्ञात्वा तत्त्वमथागमत् कन्येति पांचालसुतां त्वरमाणो विनिर्ययौ ३ ततः संप्रेषयामास मित्राणामपि तौ जसाम् दुहितु
विप्रलंभं तं धात्रीणां वचनात्तदा ४ ततः समुदयं कृत्वा बलानां राजसत्तमः अभियाने मतिं चक्रे दुपदं प्रति भारत ५

षः १५ विप्रलंभं वचनाम् १६

१७ १८ १९ उत्सार्यनीत्वा २० अभिषंगात्पराभवात् २१ २२ उद्धरामि उच्छेत्स्यामि २३ इत्यु० टी० एकज० अध्यायः १९१ एवमिति १२ अगमत् ज्ञातवान् १४ स
मुदयं समुदायम् ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ भार्याया अदंड्यत्वं जानन् स्वस्य निर्दोषतां व्यापयितुं उभयकृतं
मप्यपराधं लोकमध्ये भार्यायामेवासंजयितुं तामाह शिरवंडिनीति यद्यप्यहं शिरवंड्यर्थे त्वया शिरवंडिन्या च वंचितस्तथापि त्वं मा भौः शिरवंडिनि विषये विधास्येयुव

ततः संमंत्रयामास मंत्रिभिः समहीपतिः हिरण्यवर्मा राजेंद्रपांचाल्यं पार्थिवं प्रति ६ तत्र वैनिश्चितं तेषामभूद्राज्ञां महात्मनाम् तथ्यं
भवति चेदेतत्कन्याराजन् शिरवंडिनी ७ बल्लवापंचालराजानमानयित्वा महेवयम् अन्यं राजानमाधाय पांचालेषु नरेश्वरं ८ घातयि
ष्यामन् नृपतिं पांचालं स शिरवंडिनम् ९ तत्तथ्यं भूतमाज्ञाय पुनर्दूतान्नराधिपः प्रास्थापयत्सार्धं ताय निहन्मीति स्थिरोभव १० श्री
ष्मउवाच सहिप्रकृत्या वैभीतः किल्बिषीचनराधिपः भयंतीघ्नमनुप्राप्नोदुपदः पृथिवीपतिः ११ विसृज्य दूतान् दाशार्णेदुपदः
शोकमूर्छितः समेत्य भार्यां रहिते वाक्यमाह नराधिपः १२ भयेन महता विष्टो हृदि शोकेन चाहतः पांचालराजो दयितां मातरं वैशि
रवंडिनः अभियास्यति मां कोपात् संबंधीसमहाबलः हिरण्यवर्मानृपतिः कर्षमाणो वरूथिनीम् १४ किमिदानीं करिष्यावो मूढौ क
न्यामि मां प्रति शिरवंडी किल पुत्रस्ते कन्येति परिशंकितः १५ इति संचिंत्य यत्नेन समित्रः सबलानुगः वंचितोऽस्मीति मन्वानो मां
किलोद्धर्तुमिच्छति १६ किमत्र तथ्यं स श्रोणिमिथ्या किं ब्रूहि शोभने श्रुत्वा त्वत्तः शम्भो वाक्यं संविधास्याम्यहं तथा १७ अहं हि संश
यं प्राप्तो बलाचेयं शिरवंडिनी त्वंचराज्ञिमहत्कृच्छ्रं संप्राप्तावरवर्णिनि १८ सा त्वं सर्वविमोक्षाय तत्त्वमारव्याहि पृच्छतः तथा विद
ध्यां स श्रोणि कृत्य माशुशुचिस्मिते १९ शिरवंडिनि च मा भौस्त्वं विधास्ये तत्र तत्त्वतः रूपया हं वरारोहे वंचितः पुत्रधर्मतः २० मया दाशा
र्णको राजा वंचितः समहीपतिः तदा चक्ष्वमहाभागे विधास्ये तत्र यद्वितं २१ जानता हि नरेन्द्रेण रव्यापनार्थं परस्य वै प्रकाशं चोदिता दे
वी प्रत्यवाच महीपतिम् २२ इति श्रीमन्म० उ० अंबोपारव्यानेदुपदप्रश्नोद्दिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९२ श्रीष्मउ० त
तः शिरवंडिनो माता यथा तत्त्वं नराधिप आचक्ष्वमे महाबाहो भर्त्रे कन्यां शिरवंडिनीम् १ अपुत्रयामहाराजन् सपत्नीनां भयादिदम्
कन्या शिरवंडिनी जाता पुरुषो वै निवेदितः २ त्वया चैव नरश्रेष्ठ तन्मे प्रीत्यानुमोदितम् पुत्रकर्मकृतं चैव कन्याया पार्थिववर्षम् ३

यो धारणं पोषणं च करिष्ये न तु हिंसां विष्ये इत्यर्थः यद्वा हे शिरवंडिनि त्वं मा भौः हे वरारोहे भार्ये त्वंच मा भौरिति द्वयोरपि अभयं दत्वा जनमध्ये पृच्छति २० मयेति विधा
स्ये करिष्ये २१ परस्य शत्रोर्लोकस्य च २२ इति उद्योगपर्वणि टीकायां द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९२ तत इति १ २ ३ ४ ५

४ ५ संबंधकंसमर्थयुक्तमेवसांबधिकंमयाकृतंनप्रतारणाकृतेतिउपपाद ६ ७ ८ ९ देवीराज्ञी १० साधुमताकल्याणवतापिदेवानांप्रतिपत्तिः पूजानित्यं क
र्तव्येतिशेषः किमुदुःखार्णवंप्राप्यकर्तव्येतिस्मात् भवान्गुरुत्वेदेवाराधनार्थं ब्राह्मणान् अर्चयतां पूजयतु ११ भूरिदक्षिणं यथास्यात्तथा प्रतिषेधनेपरावृत्त्यर्थं १२ १३

भार्याचोदात्तयाराजन् दशार्णाधिपतेः कृता मयाचप्रत्यभिहितं देववाक्यार्थदर्शनात् ४ कन्याभूत्वा पुमान् भावीत्येवं चैतदुपेक्षितम् ए
तच्छ्रुत्वा दुपदो यज्ञसेन सर्वतत्वं मंत्रविद्वो निवेद्य मंत्रं राजामत्रयामास राजन् यथा युक्तं रक्षणे वै प्रजानां संबंधकं चैव समर्थं तस्मिन् दशा
र्णके वै नृपते नरेन्द्र स्वयंकृत्वा विप्रलभं यथा वन्मंत्रैकाग्र्यो निश्चयं वै जगाम ६ स्वभावगुप्तं नगरमापत्काले तु भारत गोपयामास राजेन्द्र स
र्वतः समलंकृतम् ७ आर्तिचपरमं राजा जगाम सह भार्याया दशार्णपतिना सार्धं विरोधे भरतर्षभ ८ कथं संबंधिना सार्धं न मे स्याद्विग्र
हो महात् इति संचिंत्य मनसा देवतामर्चयत्तदा ९ तंतु दृष्ट्वा तदाराजन् देवी देवपरंतदा अर्चो प्रयुजानमथो भार्या वचनमब्रवीत् १० दे
वानां प्रतिपत्तिश्च सत्यं साधुमतासताम् किमुदुःखं तं प्राप्य तस्मादर्चयतां गुरुत् ११ देवतानि च सर्वाणि पूज्यं तां भूरिदक्षिणम् अग्र्य
श्चापि हूयं तां दशार्णं प्रतिषेधने १२ अयुद्धेन निवृत्तिं च मनसा चिंतय प्रभो देवतानां प्रसादेन सर्वमेतद्रविष्यति १३ मंत्रिभिर्मंत्रितं सा
हं त्वया पृथुललोचन पुरस्यास्या विनाशाय यच्च राजंस्तथा कुरु १४ दैवं हि मानुषोपेतं भृशं सित्यति पार्थिव परस्परविरोधाद्विसिद्धि
रस्ति न चैतयोः १५ तस्माद्विधाय नगरे विधानं सचिवैः सह अर्चय स्वयथा कामं देवतानि विशांपते १६ एवं संभाषमाणौ तु दृष्ट्वा शोकपरा
यणौ शिरवंदिनी तदा कन्या ब्रीडिते वत पस्विनी १७ ततः सा चिंतयामास मत्कृते दुःखिता बुभौ इमाविति ततश्च केमतिं प्राणविनाश
ने १८ एवं सानिश्चयं कृत्वा भृशं शोकपरायणा निर्जगाम गृहं त्यक्त्वा गहनं निर्जनं वनम् १९ यक्षेणाधिमताराजन् स्थूणकर्णेन पालित
म् तद्वया देवचजनो विसर्जयति तदनम् २० तत्र च स्थूणा भवनं स्रग्धामृत्तिकलेपनम् लाजोल्लापिकधूमाद्यसुचप्राकारतोरणम्
२१ तस्य विश्वशिरवंडी सा दुपदस्यात्मजानृप अनश्माना बहुतिथं शरीरमुदशोषयत् २२ दर्शयामास तां यक्षः स्थूणो ममार्दवसंयुतः कि
मर्थो यंतवारं भाः करिष्ये ब्रूहि माचिरम् २३ अशक्य मिति सा यक्षपुनः पुनरुवाच ह करिष्यामीति वै क्षिप्रं प्रत्यवाचाथ गुरुवकः २४

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० स्रग्धामृत्तिकलेपनं स्रग्धाचूर्णसैव मृत्तिका तया लेपनं यस्य लाजोल्लापिकः लाजानि उशीराणि पल्लवपयनिसूच
यतीति लाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तधूमाद्यमित्यर्थः उशीरे लाजमुद्दिष्टमिति विश्वः २१ २२ २३ २४ २५ श्रीगणेशाय नमः

धनेश्वरस्यानुचरोवरदोस्मिन्पात्मजे अदेयमपि दास्यामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् २५ ततः शिरवंडीतत्सर्वमखिलेन न्यवेदयत् तस्मै
यक्षप्रधानाय स्थूणाकर्णाय भारत २६ शिरवंड्युवाच अपुत्रो मे पिता यक्षनचिरान्ताशमेष्यति अभियास्यतिसक्रोधोद
शार्णाधिपतिर्हितम् २७ महाबलो महोत्साहः सहेमकवचो नृपः तस्मादक्षस्वमां यक्षमातरं पितरं च मे २८ प्रतिज्ञातो हि भवता दुः
खप्रतिशमो मम भवेयं पुरुषो यक्षत्वत्प्रसादादनिर्दिष्टः २९ यावदेव सराजो वै नोपयाति पुरं मम तावदेव महायक्षप्रसादं कुरुगुह्यक
३० इति श्रीमन्महाभारते उ० अंबो पारव्याने त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९३ भीष्म उवाच शिरवंडिवाक्यं श्रुत्वा यक्ष
यक्षो भरतर्षभ प्रोवाच मनसा चिंत्य दैवेनोपनिर्णीतः १ भवितव्यं तथा तद्धिममदुःखाय कोरव भद्रे कामं करिष्यामि समयं तु निषो
धमे २ किंचित्कालांतरं दास्ये पुंल्लिंगं स्वमिदं तव आगतं व्यंतया काले सत्यं चैव वदस्व मे ३ प्रभुः संकल्पसिद्धोऽस्मि कामचारी विहंगमः
मत्प्रसादात् पुरं चैव त्राहि बंधूंश्च केवलम् ४ स्त्रीलिंगं धारयिष्यामि तवेदं पार्थिवात्मजे सत्यं मे प्रतिजानीहि करिष्यामि प्रियं तु व ५
शिरवंड्युवाच प्रतिदास्यामि भगवन् पुंल्लिंगं तव स्रवत किंचित्कालांतरं स्त्रीत्वं धारयस्व निशाचर ६ प्रतियाते दशाणो तु पार्थिव
हेमवर्मणि कन्यैव हि भविष्यामि पुरुषस्त्वं भविष्यसि ७ भीष्म उवाच इत्कत्का समयं तत्र चक्राते तावुभौ नृप अन्योन्य
स्याः प्रिसंदेहे तौ संक्रामयतां ततः ८ स्त्रीलिंगं धारयामास स्थूणायक्षो य भारत यक्षरूपं चतुर्दीप्तं शिरवंडीप्रत्यपद्यत ९ ततः शि
रवंडीपाचाल्यः पुंस्त्वमासाद्य पार्थिव विवेश नगरं हृष्टः पितरं च समासदत् यथावत्तनुतत्सर्वमाचरत्योदुपदस्यतत् दुपदस्तस्य त
च्छ्रुत्वा हर्षमाहारयत्परम् १० सभार्यस्तच्च सस्मार महेश्वरवचस्तदा ततः संप्रेषयामास दशाणाधिपतेर्नृप ११ पुरुषोयं मम स्रुतः
श्रद्धतां मे भवानिति अथ दाशार्णको राजा सहसाभ्यागमन्तदा १२ पांचालराजं दुपदं दुःखशोकसमन्वितः ततः कांपिल्यमासा
द्य दशाणाधिपतिस्ततः १३ प्रेषयामास सत्कृत्य दूतं ब्रह्मविदां वरम् ब्रह्मिष्ठचक्राद् दूतपाचाल्यं तं नृपाय मम १४ यन्मे कन्यां स्वकन्यार्ये
वृत्तवानसि दुर्मते फलं तस्यावलेपस्य द्रक्ष्यस्य धनसंशयः १५

काशगामी ४ ५ ६ ७ समयं शपथम् संदेहे लिंगे सम्यक् दियोते उपचीये

तेरतिकाले प्रथेते इति व्युत्पत्तेः अभिसंदोहे इति पाठेऽपि संदुध्यते प्रजाः आप्यामिति व्युत्पत्त्याते एव ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ उत्तरं उत्कृष्टतरम् २३ २४ २५ आगमः परीक्षा २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ लाज्यैः उशीरजैः पा
ठांतरे लाज्यैः रुशीरैः भक्ष्यलडुकेक्षदंडादिदंतव्यापारग्राह्यम् अन्नं अदनीयं ओदनपायसरवंडशर्करादिभोज्यं लेह्यरूपम् पेयं सरासवादि आमिषं मांसं अभ्यर्हितत्वा

एवमुक्तश्च तेनासौ ब्राह्मणो राजसत्तम दूतः प्रयातो नगरं दशार्णं नृपचोदितः १६ तत आसादयामास पुरोधः पदं पुरे तस्मै पांचालको
राजा गामर्घ्यं च ससत्कृतम् १७ प्रापयामास राजेन्द्रसहतेन शिरवंडिना तां पूजां नाभ्यनंदत्सवाक्यं चेदमुवाच ह १८ यदुक्तं तेन वीरेण
राज्ञा कांचनवर्मणा यत्तेहमधमाचारदुहित्रास्य भिवंचितः १९ तस्य पापस्य करणफलं प्राप्नुहि दुर्मते देहि युद्धं नरपते ममाद्यरणमूर्ध
नि २० उद्धरिष्यामि ते सद्यः सामात्यसक्तबांधवम् तदुपालंभसंयुक्तं श्रावितः किल पार्थिवः २१ दशार्णपतिना चोक्तो मंत्रिमध्ये पुरोधसा
अभवद्भरतश्चेष्टदुपदः प्रणयानतः २२ यदाह मां भवान् ब्रह्मन् संबंधिवचनाद्वचः अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतो राज्ञेव दिष्यति २३ ततः संप्रेष
यामास दुपदोपि महात्मने हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारगम् २४ तमागम्य तुराजानं दशार्णाधिपतिं तदा तद्वाक्यमाददे राजन् यदुक्तं
दुपदेन ह २५ आगमः क्रियतां व्यक्तः कुमारो यस्य स तोमम मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमित्युत २६ ततः सराजा दुपदस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो
युवतीं विरिष्ठाः संप्रेषयामास सत्चारुरूपाः शिरवंडिनं स्त्रीपुमान् वेति वेत्तुम् २७ ताः प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्या राज्ञे तच्छंसा हि सर्वं
शिरवंडिनं पुरुषं कैरवेंद्रदशार्णराजाय महानुभावम् २८ ततः कृत्वा तुराजास आगमं प्रीतिमान् य संबंधिना समागम्य दृष्ट्वा स मुवास ह
१२९ शिरवंडिने च सुदितः प्रादाद्विज्जनेश्वरः हस्तिनोऽश्वं श्वगाश्चैव दास्योथ बहुलास्तथा ३० पूजितश्च प्रतिययौ निर्भर्त्स्य तनयां कि
ल विनीतकिल्बिषे प्रीते हेमवर्मणि पार्थिवे ३१ प्रतियाते दशार्णे तु हृष्टरूपा शिरवंडिनी कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो नरवाहनः लोक
यात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागान्निवेशनम् ३२ सतद्गृहस्योपरिवर्तमान आलोकयामास धनाधिगोमा स्थूणस्य यक्षस्य निवेशवेश्मस्व
लंकृतं मात्यगुणैर्विचित्रैः ३३ लाज्यैश्च गंधैश्च तया वितानैरभ्यर्चितं धूपनधूपितं च ध्वजैः पताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्नपेयामिषदंत
होमम् ३४ तत्स्थानं तस्य दृष्ट्वा तु सर्वतः समलंकृतम् मणिरत्नस्रवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् ३५ नानाकुसुमगंधाद्यंसिक्तं संमृष्ट
शोभितम् अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ३५ स्वलंकृतमिदं वेश्मस्थूणस्यामितविक्रमाः नोपसर्पति मां चैव कस्मादद्यसमं दधीः

दस्य भक्ष्यात्पृथक्करणम् एतान्येव दंतहोमं दंतैर्हृयंत इति व्युत्पत्त्याऽभ्यवहार्याणि यस्मिन् तं भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमं आमिषमप्रमेयमिति पारस्तस्य पूर्वकल्पितः

यस्माज्जातिसमंदात्मा मामसौ नोपसर्पति तस्मात्तस्मै महादं दोषार्थः स्यादिति मेमतिः ३७ यक्षा ऊचुः द्रुपदस्य सुताराजन्
राज्ञो जाता शिरवन्दिनी तस्यानिमित्ते कस्मिंश्चित्प्रादात्सुरुषलक्षणम् ३८ अग्रहील्लक्षणं स्त्रीणां स्त्रीभूतातिष्ठते गृहे नोपसर्पति ते
वासौ सव्रीडस्त्रीसरूपवान् ३९ एतस्मात्कारणादाजन्स्थूणो न त्वाद्यसर्पति श्रुत्वा कुरुयथान्यायं विमानमिह तिष्ठताम् ४० आनी
यतां स्थूण इति ततो यक्षाधिपो ब्रवीत् कर्तास्मिनि ग्रहंतस्य प्रत्युवाच पुनः पुनः ४१ सोभ्यगच्छतयक्षेन्द्रमाहूतः पृथिवीपते स्त्रीसरू
पो महाराज तस्थौ व्रीडा समन्वितः ४२ तं शशापाय संक्रुद्धो धनदः कुरु नंदन एवमेव भवत्वस्य स्त्रीत्वं पापस्य गुह्यकाः ४३ ततो ब्रवीद्य
क्षपतिर्महात्मा यस्माददास्त्ववमन्ये हयक्षान् शिरवन्दिनी लक्षणं पापबुद्धे स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ४३ अप्रवृत्तं स दुर्बुद्धे यस्मादे
तत्त्वया कृतम् तस्मादद्य प्रभृत्येव स्त्रीत्वं सापुरुषः स्तथा ४४ ततः प्रसादयामासुर्यक्षा वैश्रवणं किल स्थूणस्यार्थं कुरुष्वानं शापस्येति पु
नः पुनः ४५ ततो महात्मा यक्षेन्द्रः प्रत्युवाचानुगामिनः सर्वान्यक्षगणां स्तातशापस्यांतर्चिकीर्षया ४६ शिरवन्दिनि हते यक्षास्त्वरूपं प्रति
पत्स्यते स्थूणो यक्षो निरुद्धो भवत्विति महामनाः ४७ इत्युक्त्वा भगवान् देवो यक्षराजः स पूजितः प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषांतरचारिभिः
४८ स्थूणस्तु शापं संप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा समये चागमत्तूर्णं शिरवन्दी तं क्षपाचरं ४९ सोभिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्राप्तोस्मि भगवन्निति त
मब्रवीत्ततः स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ५० आर्जवेनागतं हस्माराज पुत्रं शिरवन्दिनम् सर्वमेव यथावत्तमाच चक्षे शिरवन्दिने ५१
यक्ष उवाच शसो वैश्रवणेनाहं त्वहं ते पार्थिवात्मजे गच्छेदानीं यथाकामं चर लोकान्यथा स्मरवम् ५२ दिष्टमेतत्पुरा मन्येन शक्यमिति
वर्तितुम् गमनं तव चे तोहि पौलस्त्यस्य च दर्शनम् ५३ भीष्म उवाच एवमुक्तः शिरवन्दी तु स्थूणयक्षेण भारत प्रत्याजगाम न
गरं हर्षेण महता वृतः ५४ पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनेः द्विजातीन् देवताश्चैव चैत्यानथ चतुष्पथान् ५५ द्रुपदः सह पुत्रेण सि
द्धार्थेन शिरवन्दिना मुदं च परमां लोभे पांचाल्यः सह बांधवैः ५६ शिष्यार्थं प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव शिरवन्दिनं महाराज पुत्रं स्त्रीपूर्वि
णं तदा ५७ प्रतिपेदे चतुष्पादं धनुर्वेदं नृपात्मजः शिरवन्दी सह युष्माभिर्धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ५८ मम त्वे तच्चरास्तात यथावत्प्रत्यवेदयन्
जडांधवधिराकाराये युक्ता द्रुपदे मया ५९

५५ ५६ ५७ चतुष्पादं ग्रहणधारणप्रयोगप्रतीकारैः चतुर्भिः पादैर्पुक्तम् ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

एवमेषमहाराजस्त्रीपुमान्दुपदात्मजः ससंभूतः कुरुश्रेष्ठशिरवंडीरथसत्तमः ६० ज्येष्ठाकाशिपतेः कन्याअंबानामेतिविश्रुता दुपदस्यकुले
जाता शिरवंडीभरतवर्षम् ६१ नाहमेनंधनुष्याणियुयुत्संसमुपस्थितम् सुहूर्तमपिपश्येयंप्रहरेयंनचाप्युत ६२ व्रतमेतन्ममसदाए-
थित्वामपिविश्रुतम् स्त्रियांस्त्रीपूर्वकेचैवस्त्रीनान्निस्त्रीस्वरूपिणि ६३ नमुंचेयमहंबाणमिति कौरवनंदन नहन्यामहमेतेनकारणेनशि-
रवंडिनम् ६४ एतत्तत्त्वमहंचेदजन्मतातशिरवंडिनः ततोनेनंहनिष्यामिसमरेधाततायिनम् ६५ यदिभीष्मः स्त्रियंहन्यात्संतः कुर्युवि-
गर्हणम् नैनंतस्माद्धनिष्यामिदृष्ट्वापिसमरेस्थितम् ६६ वैशंपायनउ० एतच्छ्रुत्वातुकौरव्योराजादुर्योधनस्तदा सुहूर्त-
मिवसध्यात्वाभीष्मेयुक्तममन्यत ६७ इतिश्रीमन्महाभारतेउद्यो० अंबोपारव्यानेचतुर्नवत्य० शततमोऽध्यायः १९४ संज-
यउवाच प्रभातायांतुशर्वर्यापुनरेवसुतस्तव मध्येसर्वस्यसैन्यस्यपितामहमपृच्छत १ पांडवेयस्यगांगेययदेतत्सैन्यमुद्यतम्
प्रभूतनरनागानां महारथसमाकुलम् २ भीमार्जुनप्रभृतिभिर्महेशैर्महाबलैः लोकपालसमैर्गुप्तं दृष्टुं न पुरोगमैः ३ अप्रदृश्य-
मनावार्यमुद्भूतमिवसागरम् सेनासागरमक्षोभ्यमपिदैवैर्महाहवे ४ केनकालेनगांगेयक्षपयेथामहाद्युते आचार्योवामहेशासः क-
पोवाकमहाबल ५ कर्णोवासमरश्लाघीद्रौणिर्वाहजसत्तमः दिव्यास्त्रविदुषः सर्वेभवंतोहिबलेमम ६ एतदिच्छाम्यहंजातुंपरंकौ-
तूहलंहिमे हृदिनित्यंमहाबाहोवक्तुमर्हसितन्मम ७ भीष्मउवाच अनुरूपंकुरुश्रेष्ठत्वय्येतत्पृथिवीपते बलाबलममित्राणां
तेषां यदिहपृच्छसि ८ शृणुराजन्ममरणेयाशक्तिः परमाभवैत् शस्त्रवीर्यैरणोयच्च भूजयोश्चमहाभुज ९ आर्जवैनेवयुद्धेनयोद्ध-
व्यइतरीजनः मायायुद्धेनमायावीइत्येतद्धर्मनिश्चयः १० हन्यामहंमहाभागपांडवानामनीकिनीम् दिवसेदिवसेकृत्वाभागंप्रागा-
द्विकंमम ११ योधानांदशसाहस्रंकृत्वाभागंमहाद्युते सहस्रंरथिनामेकमेषभागोमतोमम १२ अनेनाहंविधानेनसन्नत्यः सत-
तोस्थितः क्षपयेहंमहत्सैन्यंकालेनानेनभारत १३ मुंचेयंयदिवास्त्राणिमहांतिसमरेस्थितः शतसाहस्रधातीनिहन्यांमासेनभारत १४
संजयउवाच श्रुत्वाभीष्मस्यतद्वाक्यंराजादुर्योधनस्ततः परंपृच्छतराजेंद्रद्रोणमंगिरसांवरम् १५

आचार्यकेनकालेनपांडुपुत्रस्यसैनिकान् निहत्याइतितंद्रोणः प्रत्यवाचहसन्निव १६ स्थविरोस्मिमहाबाहोमंदप्राणविचेष्टितः श
स्त्राग्निनानिर्दहेयंपांडवानामनीकिनीम् १७ यथाभीष्मः शांतनवोमासेनेतिमतिर्मम एषामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् १८ द्वाभ्या
मेवतुमासाभ्यांरूपः शारदतोब्रवीत् द्रौणिस्तदशरात्रेणप्रतिजज्ञेबलक्षयम् १९ कर्णस्तपंचरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् तच्छ्रुत्वासूत
पुत्रस्यवाक्यंसागरगासूतः २० जहाससस्वनंहासंवाक्यंचेदमुवाचह नहियावद्रोणार्थंबाणशंखधनुर्धरम् २१ वासुदेवसमायुक्तर
थेनायांतमाहवे समागच्छसिराधेयतेनैवमभिमन्यसे शक्यमेवंचभूयश्चत्वयावक्तुंयथेष्टतः २२ इतिश्रीमन्महाभारतेउद्योगप
र्वणिभारतयुद्धप्रमाणंनामपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९५ वैशंपायनउवाच एतच्छ्रुत्वातुकोंतैयः सर्वात्तुभ्रातृनुपहरे
आहूयभरतश्चेष्टइदंवचनमब्रवीत् १ युधिष्ठिरउवाच धार्तराष्ट्रस्यसैन्येषुयेचारपुरुषामम तेप्रवृत्तिप्रयच्छंतिममेषांयुषि
तांनिशाम् २ दुर्योधनः किलाष्टच्छदापगेयंमहाव्रतम् केनकालेनपांडूनांहन्याःसैन्यमितिप्रभो ३ मासेनेतिचतेनोक्तोधार्तराष्ट्रःसदु
र्मतिः तावताचापिकालेनद्रोणोपिप्रतिजज्ञिवान् ४ गौतमोद्दिगुणंकालमुक्तवानितिनःश्रुतम् द्रौणिस्तदशरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवि
त् ५ तथादिव्यास्त्रवित्कर्णःसंपृष्टःकुरुसंसदि पंचभिर्दिवसैर्हंतुंससैन्यंप्रतिजज्ञिवान् ६ तस्मादहमपीच्छामिश्रोतुमर्जुनतेवचः का
लेनकियताशत्रून्क्षपयेरितिफाल्गुन ७ एवमुक्तोगुडाकेशःपार्थिवेनधनंजयः वासुदेवंसमीक्ष्येदंवचनंप्रत्यभाषत ८ सर्वेएतेमहात्मा
नःकृतास्त्राश्वित्रयोधिनः असंशयमहाराजहन्युरेवनसंशयः ९ अपैतुतेमनस्तापोयथासत्यब्रवीम्यहम् हन्यामेकरथेनैववासुदेवसहा
यवान् १० सामरानपिलोकांस्त्रीन्सर्वांस्थावरजंगमान् भूतंभव्यंभविष्यंचनिमेषादितिमेमतिः ११ यत्तद्द्वोरपशुपतिःप्रादादस्त्रंमहन्म
म कैरातेद्वंद्वयुद्धेतुतदिदमयिवर्तते १२ यद्युगांतपशुपतिःसर्वभूतानिसंहरन् प्रयुक्तेपुरुषव्याघ्रतदिदमयिवर्तते १३ तन्नजानातिगांगे
योनद्रोणोनचगौतमः नचद्रोणस्तोराजचकुतएवतुसूतजः १४ नतुयुक्तरणोहंतुंदिव्यैरस्त्रैःपृथग्जनम् आर्जवेनैवयुद्धेनविजेष्या
मोवर्यंपरान् १५ तथेमेपुरुषव्याघ्राःसहायास्तवपार्थिव सर्वेदिव्यास्त्रविद्वांसःसर्वेयुद्धाभिकाक्षिणः १६

वेदांतावभृथस्नाताः वेदग्रहणांत एवदारक्रिययासहेवयागंकृतवतइत्यर्थः १७ १८ १९ २० २१ २२ इतिउद्योगपर्वणिटीकायांषण्णवत्यधिकशतत

वेदांतावभृथस्नाताः सर्वएतेपराजिताः निहृत्युः समरेसेनांदेवानामपिपांडव १७ शिरवंडीयुयुधानश्चधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः श्रीमसेना
यमोचोभौयुधामन्युचमौजसौ १८ विराटद्रुपदौचोभौभीष्मद्रोणसमौयुधि शंखश्चैवमहाबाहुर्हैडंविश्वमहाबलः १९ पुत्रोस्थांजन
पर्वानुमहाबलपराक्रमः शेनेयश्चमहाबाहुः सहायोरणकोविदः २० अभिमन्युश्चबलवान्द्रौपद्याः पंचचात्मजाः स्वयंचापिसमर्थोसि
त्रैलोक्योत्सादनेअपि २१ क्रोधाद्यंपुरुषंपश्येस्तथाशक्रसमद्युते सक्षिप्रंनभवेद्यत्कमितित्वावेदिकोरव २२ इतिश्रीमउद्योग
युद्धविचारोनामषण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९६ वैशंपायनउवाच ततः प्रभातेविमलेधार्तराष्ट्रेणचोदिताः दुर्योधनेनराजा
नः प्रययुः पांडवान्यति १ आस्राव्यशत्रुचयः सर्वेस्त्रग्विणः शक्रुवाससः गृहीतशस्त्राध्वजिनः स्वस्तिवाच्यदुताग्नयः २ सर्वेब्रह्मविदः शूराः
सर्वेस्त्रचरितव्रताः सर्वेकामकृतश्चैवसर्वेचाहवलक्षणा ३ आहवेषुपरांल्लोकान्जिगीषंतोमहाबलाः एकाग्रमनसः सर्वेऽश्रद्धाः परस्पर
रम् ४ विंदाक्षुविंदावावंत्येकैकैयाबाल्हिकैः सह प्रययुः सर्वएवैतेभारद्वाजपुरोगमाः अश्वत्थामाशांतनवः सैंधवोथजयद्रथः दाक्षिणा
त्याः प्रतीच्याश्चपार्वतीयाश्चयेनृपाः ६ गांधारराजः शकुनिः प्राच्योदीच्याश्चसर्वशः शकाः किरातायवनाः शिवयोथवशातयः ७ स्वैस्वैरनी
कैः सहिताः परिवार्यमहारथम् एतेमहारथाः सर्वेद्वितीयेनिर्ययुर्बले ८ कृतवर्मासहानीकस्त्रिगर्तश्चमहारथः दुर्योधनश्चनृपतिर्भात
भिः परिवारितः ९ शलौभूरिश्रवाः शल्यः कौशल्योथबृहद्रथः एतेपश्चादनुगताधार्तराष्ट्रपुरोगमाः १० तेसमेत्ययथान्यायंधार्तराष्ट्रा
महाबलाः कुरुक्षेत्रस्यपश्चाद्देव्यवतिष्ठंतदंशिताः ११ दुर्योधनस्तुशिविरंकारयामासभारत यथैवहास्तिनपुरंद्वितीयंसमलंकृतम् १२
नविशेषंविजानंतिपुरस्यशिविरस्यवा कुशलाअपिराजेंद्रनरानगरवासिनः १३ तादृशान्येवदुर्गाणिराज्ञामपिमहीपतिः कारयामा
सकौरव्यः शतशोथसहस्रशः १४ पंचयोजनमुत्सृज्यमंडलंतद्रणाजिरम् सेनानिवेशास्तेराजन्नाविशंश्छुतसंघशः १५

मोऽध्यायः १९६

ततः प्रभातेइति १ आस्राव्यस्नात्वा २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ उत्सृज्यउत्कर्षेणसह्यापंचयोजनंवर्तुलंपरिधिंकृत्वेत्यर्थः सेनानिवेशाः सेनिकाः वणिक्शूराश्वा

दयः १५

SGDF

Foundation

तत्र ते पृथिवीपालायथोत्साहं यथाबलम् विविशः शिविराण्यत्र द्रव्यवन्तिसहस्रशः १६ तेषां दुर्योधनो राजा स सैन्यानां महात्मनाम्
 व्यादिदेश स बाह्यानां भक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १७ सनागाश्वमनुष्याणां ये च शिल्पोपजीविनः ये चान्ये नुगतास्तत्र सूतमागधवेदिनः १८
 वणिजोगणिकाश्चाराये चैव प्रेक्षकाजनाः सर्वास्तान् कौरवो राजा विधिवत् सत्यवैक्षत १९ इति श्रीमत् उद्योगपर्वणि कौरवसैन्यनिर्याणे
 सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९७ वैशंपायन उवाच तथैव राजा कौन्तेयो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः धृष्टद्युम्नसुरवान् वीरांश्चोदयामास
 भारत १ चेदिकाशिकरूपाणां नेतारं दृढविक्रमम् सेनापतिमभिब्रूयत् पृथक्केतुमथादिशत् २ विराटं द्रुपदं चैव युयुधानं शिरवंडिनम्
 पांचाल्यौ च महेशासौ युधामन्युत्तमौ जसौ ३ तैश्चैव राश्विन्नवर्माणस्तमकुण्डलधारिणः आज्यावसिक्ताज्वलिताधिष्ण्यानीव द्रुताशनाः ४
 अशोभन्त महेशासाग्रहाः प्रज्वलिता इव अथ सैन्यं यथायोगं पूजयित्वा निरर्षभाः ५ दिदेश तान्यनीकानि प्रयाणाय महीपतिः तेषां युधि
 स्थिरो राजा स सैन्यानां महात्मनाम् ६ व्यादिदेश स बाह्यानां भक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् सगजाश्वमनुष्याणां ये च शिल्पोपजीविनः अभिम
 न्युं बृहन्तं च द्रौपदेयांश्च सर्वशः ७ धृष्टद्युम्नसुरवाने तान् प्राहिणोत्पांडुनंदनः भीमं च युयुधानं च पांडवं च धनंजयम् द्वितीयं प्रेषयामास च
 लस्कंधं युधिष्ठिरः ८ भांडं समारोपयतां च रतां संप्रधावताम् दृष्टानां तत्र यो धानां शब्दो दिवमिवास्पृशत् ९ स्वयमेव ततः पश्चाद्विराट् द्रु
 पदान्वितः अथापरैर्महीपालैः सह प्रायान् महीपतिः १० भीमधन्वायनीसेना धृष्टद्युम्नेन पालिता गंगेव पूर्णास्तिमितास्यं दमाना त्वदृश्य
 त ११ ततः पुनरनीकानि न्ययोजयत् बुद्धिमान् मोहयन् हतराष्ट्रस्य पुत्राणां बुद्धिनिश्चयम् १२ द्रौपदेयान् महेशासान् भिमन्युं च पांडवः नकु
 लं सहदेवं च सर्वांश्चैव प्रभद्रकान् १३ दशचाश्वसहस्राणि द्विसहस्राणि देतिनाम् अयुतं च पदातीनां रथाः पंचशतं तथा १४ भीमसेन
 स्य दुर्धर्षं प्रथमं प्राविश हलम् मध्यमे च विराटं च जयत्सेनं च पांडवः १५ महारथौ च पांचाल्यौ युधामन्युत्तमौ जसौ वीर्यवन्तौ महात्मानौ
 गदाकार्मुकधारिणौ १६ अन्वयातां तदामध्ये वासुदेवधनंजयौ बभूवुरिति संख्याः कृतप्रहरणानराः १७

पकरणं ११० भीमधन्वानः अयन्ते प्रचरन्त्यस्यामिति भीमधन्वायनी ११ १२ १३ १४ १५ १६ कृतप्रहरणाः कृतयुद्धाः १७

१८ १९ २० २१ २२ २३ शकटाभांडवन्ति अनांसि आपणोवणिकसमुदायः वेशः वेश्याजनः यानं युद्धयोग्यं वाहनं युग्यं केवलं वाहनं फल्गुबालादिकं क
लत्रं रूपादिकम् २५ कोशोद्यनं कोष्ठोधान्यादिसामग्री संगृह्यणकीकृत्य २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धर

तेषां विंशतिसाहस्राहयाः शूरैरेधिष्ठिताः पञ्चनागसहस्राणि रथवंशाश्च सर्वशः १८ पदान्तयश्च ये शूराः कार्मुकासिगदाधराः सहस्रशोन्वयुः
पश्चादग्रतश्च सहस्रशः १९ युधिष्ठिरो यत्र सैन्ये स्वयमेव बलार्णवे तत्र ते पृथिवीपालाः पूयिष्ठं पर्यवस्थिताः २० तत्र नागसहस्राणि ह
यानामयुतानि च तथारथसहस्राणि पदातीनां च भारत २१ चेकितानः स्वसैन्येन महता पार्थिवर्षभ धृष्टकेतुश्च चेदीनां प्रणेता पार्थि-
वो ययौ २२ सात्यकिश्च महेशासौ वृष्णीनां प्रवरो रथः वृतः शतसहस्रेण रथानां प्रणुदन्बली २३ क्षत्रहाक्षत्रदेवश्च रथस्थो पुरुषर्षभौ ज
घनं पालयंतौ च पृष्ठतोऽनुप्रजग्मतुः २४ शकटापणवेशाश्च यानं युग्यं च सर्वशः तत्र नागसहस्राणि हयानामयुतानि च २५ फल्गुसर्वक
लत्रं च यत्किंचित्कृशदुर्बलम् २५ कोशसंचयवाहांश्च कोष्ठागारं तथैव च गजानीकेन संगृह्य शनैः प्रायाद्युधिष्ठिरः २६ तमन्वयात्सत्यधृतिः
सौचित्तिर्बुद्धिर्दुर्मदः श्रेणिमान् वसुदानश्च पुत्रः काश्यपस्य वा विष्णुः २७ रथा विंशतिसाहस्रा ये तेषामनुयायिनः हयानां दशकोट्यश्च मह
तां किंकिणीकिनाम् २८ गजा विंशतिसाहस्रा ईषादंताः प्रहारिणः कुलीनाभिन्नकरतामेघा इव विसर्पिणः २९ षष्टिर्नागसहस्राणि दशा
न्यानि च भारत युधिष्ठिरस्य चान्यासन् युधिसेनासससस ३० क्षरंत इव जीसूताः प्रभिन्नकरतामुरवाः राजानमन्वयुः पश्चाच्चलन्त
इव पर्वताः ३१ एवंतस्य बलं भीमं कुंतीपुत्रस्य धीमतः यदाश्रित्याथ युयुधे धार्तराष्ट्रं स योधनम् ३२ ततो न्येशतशः पश्चात्सहस्रायुतशो
नराः नर्दन्तः प्रययुस्तेषामनीकानि सहस्रशः ३३ तत्रं मेरीसहस्राणि शंखानामयुतानि च न्यवादयंतं संहृष्टाः सहस्रायुतशो नराः ३४
॥ इति श्रीमन्महाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैष्णवसिक्त्यां उद्योगपर्वणि सेनानिर्याणं नामाष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९८
जनमेजय उवाच कथं युधिष्ठिरे वीराः कुरुपांडवसोमकाः पार्थिवाः स महात्मानो नानादेशसमागताः १ अयं भीष्मपर्वपतिसंधिः ॥

वंशावतंसगोविंदसरिस्तुनोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे उद्योगपर्वार्थप्रकाश समाप्तिर्नाम अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९८
समाप्तं चेदुद्योगपर्व ७ श्रीवेदव्यासाय नमः ७ ७ ७ ७ ७

श्रीकृष्णार्पणमस्तु

SGDF
Sri Ganesha Digital Foundation

इति श्रीमन्महाभारते उद्योगपर्व समाप्तं ५